

Giới thiệu Hào Môn Bĩ Thiểu

Bạn đang theo dõi truyện Hào Môn Bĩ Thiểu của tác giả Thảng Chín Sơ Ngũ. Truyện hay này xoay quanh nhân vật Diêm Thiểu Liệt chính là một tên thiếu gia ngôn tình hiện đại lưu manh, chỉ là không ngờ lại chết thảm đầu đường.

Trước khi hấn chết, bạn bè xa lánh, người yêu là đại minh tinh thì vui đầu ôm ấp với người anh trai của mình, khi đó, hấn phát hiện ra bản thân không những là kẻ thất bại mà còn là một tên nam nhân cặn bã.

Sau khi sống lại, việc đầu tiên mà hấn là chính là dùng kẻ quăng Hạ Khuynh Thành, đấu với anh trai, thu thập cặn bã Nhị thúc, hiểu đường trường bối, nhận thức người nhà với bạn bè từng bị mình làm tổn thương, tìm kiếm nam nhân họa thủy từng bị mình với Hạ Khuynh Thành sỉ nhục, tận tâm yêu sủng, chỉ vì nụ cười của người yêu!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Edit: Strangers Ex

Ở thành phố Thiên Hải nơi dơ bẩn nhất chính là khu đông, mà bẩn loạn nhất khu đông chính là sau phố đủ loại ô hợp, thùng rác ngã trái ngã phải vung đầy rác rưởi té trên mặt đất. Trên bầu trời tí tách rơi xuống cơn mưa nhỏ, nước đen tràn lan khắp nơi, ngay cả trong không khí đều tản ra mùi vị tanh tưởi. Mặc dù có mưa cọ rửa nhưng nơi này vẫn không thể nào sạch sẽ được, ngược lại bởi vì mưa mà ngã tư đường vốn dơ bẩn càng thêm bẩn thỉu khó chịu hơn.

Giờ phút này Diêm Thiểu Liệt cả người dơ bẩn đầy máu nằm ở trên con đường rác rưởi, hai bên tai tràn ngập âm thanh ồn ào, anh biết đó là hai thanh niên cãi nhau. Anh chỉ mơ hồ nghe được cái một người nói: ”Mày không phải là người, đến sức sinh cũng không bằng.” Sau khi mắng chửi người thanh niên đó chạy đến ôm lấy hấn, một lần lại một lần gọi tên anh. Nói anh không cần ngủ, anh cố gắng mở mắt ra thấy được thanh niên miễn cưỡng coi như quen thuộc. Nhìn thấy anh mở mắt ra thì mừng như điên, anh rút cuộc nhắm nghiền hai mắt, kết thúc cuộc đời ngắn ngủi cùng sợ hãi.

Diêm Thiểu Liệt chưa từng nghĩ bản thân sẽ chết kiểu này, chết tại địa phương này. Anh là tiểu thiếu gia Diêm gia vừa sinh ra đã ngâm thìa vàng, những đồ vật của anh người ta phải phải đầu mấy đời mới mua nổi, cha mẹ yêu thương, gia gia nãi nãi sủng ái, còn có Nhị thúc kết hôn đã nhiều năm nhưng không có con đem anh thành bảo bối. Mà bản thân anh cũng cao lớn, diện mạo tuấn lãng, cuộc đời quả thuật hoàn mỹ không có khuyết điểm, cho đến một ngày người kia xuất hiện.

Anh vẫn luôn cho rằng mình là Diêm gia đời thứ ba độc đỉnh duy nhất, Diêm thị tất nhiên là để mình kế thừa. Nhưng từ mười năm trước, Nhị thúc anh tiếp nhận việc kinh doanh trong nhà nhị thẩm thì mọi việc lặng lẽ biến đổi, đến một ngày mấy năm trước đột nhiên Nhị thúc mang theo trợ lý của mình trở về Diêm gia, nói anh ta là con trai của mình, là anh trai Diêm Thiểu Liệt, người đàn ông này là Diêm Thiết Kiệt là Nhị thúc anh cùng phụ nữ khác bên ngoài sinh. Nhị thẩm anh chịu không nổi đã kích bệnh đến dậy không nổi, không bao lâu sau đó thì tự sát.

Diêm An Quân nghĩ muốn đem Diêm Thiểu Kiệt tiếp về Diêm gia lại bị lão gia từ ngăn cản, chờ đến lúc lão gia từ muốn phát uy thì không biết từ lúc nào đã bị Diêm An Quân lừa dối dựng chuyện, Diêm An Quân dĩ nhiên là người không dám làm cái chuyện giết cha, ngược lại còn là đứa con vô cùng hiếu thuận. Đại khái là sợ hai lão trong nhà tức giận quá cho nên đem ra nước ngoài an dưỡng.

Mà Diêm Thiểu Liệt lúc này còn đang bận xa hoa truy lạc, trầm mê với sinh hoạt đùa chơi của đại thiếu gia, đối với việc thương nghiệp của gia tộc hiểu biết rất ít. Anh chưa từng nghĩ sẽ có ai tranh giành gia sản Diêm gia với mình, từ lúc anh vừa sinh ra trong nhà đã nói cho anh biết, anh là đứa con duy nhất thừa kế Diêm gia. Anh luôn tự cho là lẽ dĩ nhiên, bản thân lại tự phụ, cho đến khi cuộc sống không như ý cùng thất bại thống khổ không nuốt trôi được.

Cha mẹ Diêm Thiểu Liệt là nhà nghiên cứu khoa học, tuy ba trong công ty tên tuổi treo chức vị đồng sự, trong tay cũng có cổ phần nhưng ông chưa bao giờ tham dự kinh doanh công ty. Đối với trong nhà thỉnh thoảng xảy ra biến cố cũng không thể giúp đỡ được cái gì, mà cổ phiếu trong tay ông đều bị Nhị thúc tính kế lừa đi mất.

Có thể giúp đỡ Diêm Thiểu Liệt cũng có vài vị, chỉ là Diêm Thiểu Liệt càng ngày cách bọn họ càng xa cuối cùng thành xa lạ. Anh biết tất cả là do mình geo gió gặt bão, sự việc phát sinh là do anh mà ra anh còn không khống chế bản thân, còn đối với bạn bè hết lần này sang lần khác vung tay đánh nhau, là anh tự tay làm cắt đứt đường sống của chính mình.

Mà người duy nhất có thể cho anh an ủi chính là người yêu của anh đại minh tinh đỉnh đỉnh đại danh Hạ Khuynh Thành.

Nhưng mà từ khi Diêm Thiểu Kiệt trở lại Diêm gia mọi chuyện bắt đầu thay đổi, Diêm Thiểu Liệt không biết khi nào Diêm Thiểu Kiệt đã thích Hạ Khuynh Thành. Nhưng từ khi anh ta lấy danh nghĩa đại thiếu gia Diêm gia thì công khai theo đuổi Hạ Khuynh Thành, nhưng mà thời điểm đó Hạ Khuynh Thành không thích Diêm Thiểu Kiệt, hay là nói trong mắt hấn căn bản không có người này tồn tại.

Diêm Thiệu Liệt chưa từng để ý mọi chuyện khi nào đã thay đổi, đợi đến khi anh phát hiện thì Hạ Khuynh Thành đã cùng Diêm Thiệu Kiệt mất đi mây lại. Anh một lần lại một lần chọn tin tưởng, cho đến lúc tận mắt chứng kiến hai người này cùng một chỗ.

Diêm Thiệu Liệt phát điên muốn đánh Hạ Khuynh Thành lại bị bảo tiêu ở cùng mình nhiều năm đánh trả, bởi vì anh không biết từ bao giờ bảo tiêu đã bị Diêm Thiệu Kiệt đón mua.

Hạ Khuynh Thành phản bội, ở gia tộc không vừa lòng làm Diêm Thiệu Liệt không biết khi nào đã nhiễm phải thói quen đánh bạc, nghiện ngập đến mức không thuốc chữa. Cũng không biết có phải vận khí của anh hết sức kém cỏi không, trừ bỏ hai lần đầu thắng tiền thì về sau luôn luôn thua sạch.

Thẳng đến lúc này đây anh bởi vì bài bạc mà vay lãi khoản tiền lớn, không có khả năng thanh toán cuối cùng bị người đánh chết ở nơi dơ bẩn nhất phố sau khu đông trong thành phố.

Anh cho là mình sẽ lặng yên không một tiếng động chết đi, có lẽ vài ngày sau trong nhà mới biết được anh chết, anh thật xin lỗi lão ba cùng lão mẹ, bọn họ nhất định rất thương tâm, còn có gia gia nãi nãi, tuy bọn họ hiện tại chuyện gì cũng không quản nhưng nếu biết anh chết chắc chắn sẽ đau lòng khổ sở. Về phần Nhị thúc cùng cái kia Diêm Thiệu Kiệt đại khái sẽ vô cùng vui vẻ đi, mà Hạ Khuynh Thành tiện nhân kia...

Diêm Thiệu Liệt không nghĩ tới cho dù chết đều là khiếp nhục như vậy, anh thấy Diêm Thiệu Kiệt cùng Hạ Khuynh Thành đang cách đó không xa, bộ dáng Hạ Khuynh Thành khiến anh chán ghét đến mức muốn nôn ra, mà cánh tay Diêm Thiệu Kiệt còn đặt tại trên lưng Hạ Khuynh Thành giống như đang hướng mình khoe khoang, mẹ! Từ lúc nhìn thấy rõ con người Hạ Khuynh Thành anh còn có thể thích được sao.

Mà nhìn thấy lão chủ sòng bạc nhận tiền của Diêm Thiệu Kiệt, anh liền hiểu được vì sao mình luôn thua tiền, vì sao vay nặng lãi dễ dàng như vậy, vì cái gì không trả tiền sẽ bị người ta giết, nguyên lai chính mình đã nhảy vào cái bẫy được dệt sẵn. Anh dám khẳng định bản thân nghiện thuốc phiện nhất định có quan hệ với Diêm Thiệu Kiệt.

Nhưng mà cái người trước mắt xuất hiện khiến Diêm Thiệu Liệt thật bất ngờ, người thanh niên này giống như Hạ Khuynh Thành là mình tinh nổi tiếng. Bởi vì Hạ Khuynh Thành từng nói y thích mình cho nên hay lời kéo ân ái trước mặt người này. Mà chính mình khi đó vì muốn Hạ Khuynh Thành vui vẻ còn thường xuyên cùng hắn làm người thanh niên này nhục nhã, thậm chí gây khó dễ y. Hiện tại anh hiểu được bản thân mình là cái loại đàn ông cận kề mà người ta hay nói!

Diêm Thiệu Liệt nghe được y đang gọi mình, anh cố gắng làm cho mình mở mắt ra, nhìn thấy thanh niên mừng rỡ như điên sau đó anh hai mắt nhắm nghiền. Tại một giây cuối cùng anh nghĩ nếu có thể sống lại một lần anh nhất định sẽ không bỏ qua Diêm Thiệu Kiệt cùng Hạ Khuynh Thành, nhất định sẽ không để cho nhị thẩm tự sát, nhất định sẽ hiểu thuận trường bối, nhất định sẽ đối xử tử tế với người thanh niên trước mặt này, nhất định sẽ...

...

”A Liệt, tỉnh tỉnh, tỉnh tỉnh.” Diêm Thiệu Liệt nháy mắt mấy cái, giống như không nhìn rõ cảnh tượng trước mặt, anh lần thứ hai nhắm mắt lại mở mắt ra rốt cục đã thấy rõ. Nguyên lai đây là gian phòng của mình, anh cảm thấy sau khi chết có thể giống như sinh hoạt ngày trước coi như không tồi, phải biết là bản thân hướng tới luôn là sinh hoạt xa hoa cao cấp nhất.

”Thằng bé này, nói con nhiều lần uống ít lại một chút nhưng con vẫn không nghe lời, giờ còn khó chịu không?”

Diêm Thiệu Liệt sững sờ nhìn người trước mặt, vươn tay sờ trên mặt của bà, ”Nãi nãi, ngài sao lại tới đây?” Chẳng lẽ súc sinh Diêm Thiệu Kiệt đối với nãi nãi xuống tay?

Diêm nãi nãi vuốt ve tay anh nói: ”Đến cái gì đến? Con nhanh đứng lên cho bà, bà bảo thím Vương nấu cho con cháo hoa, con uống trước một chút. Gia gia của con với bọn Nhị thúc đi tập đoàn Thu An ký hiệp nghị, buổi tối hai nhà chúng ta cùng ăn một bữa cơm. Con cố gắng nghỉ ngơi một lúc để buổi tối phải cho ra dáng, có nghe hay không?”

”Tập đoàn Thu An ký hiệp nghị?” Anh miễn cảm bắt được từ ngữ mấu chốt trong lời nãi nãi.

”Đúng vậy, Thu gia gia con không phải luôn muốn đem tập đoàn Thu An giao cho Nhị thúc con xử lý sao. Trước đó Nhị thúc con vẫn luôn giúp ông ấy quản lý Thu An nhưng nói thế nào cũng không chịu tiếp thu toàn bộ tập đoàn Thu An, gần đây không biết thế nào lại thông suốt nên hôm nay đi ký hiệp nghị. Theo bà thì vẫn là hỗ trợ quản lý...”

Đầu Diêm Thiệu Liệt ong ong vang lên không còn nghe kịp câu nói kế tiếp của nãi nãi, anh liếc mắt một cái giật cái chìa khóa xe trên tủ đầu giường, ”Nãi nãi, con đi tập đoàn Thu An một chuyến.”

Đến khi Diêm Thiệu Liệt mở cửa xe mình bay nhanh ở trên đường, trong lòng anh giống như sóng to gió lớn, khi này anh còn tưởng rằng nãi nãi cũng mất, nhưng cùng nãi nãi nói mấy câu anh liền phát hiện không đúng. Thời điểm xuống lầu anh còn hung hăng nhéo mình một cái, đau đến mức giờ chân thiếu chút nữa lăn xuống cầu thang anh mới hiểu được một chuyện thật, mình trọng sinh!

Tuy là tình tiết chỉ có trong tiểu thuyết với phim ảnh, anh cũng không biết chính mình xảy ra chuyện gì nhưng anh quả thật trọng sinh, hơn nữa ở thời điểm mấu chốt như vậy. Hôm nay Nhị thúc chính thức tiếp nhận tập đoàn Thu An nhà nhị thẩm, năm đó cũng chính bởi vì có tập đoàn Thu An gia nhập mới có thể để cho Diêm gia đứng đầu tư đại gia tộc.

Nhưng quan trọng nhất là nếu Nhị thúc không có tiếp nhận tập đoàn Thu An, Thu gia gia biết Nhị thúc bên ngoài có phụ nữ có con trai nhất định sẽ dùng hết sức đối phó Nhị thúc. Có lẽ còn thêm một cái Tần gia, đến lúc đó Nhị thúc muốn đưa Diêm Thiệu Kiệt trở về không biết gặp phải cái gì đâu.

Đương nhiên có lẽ Nhị thúc thật sự sẽ lấy toàn bộ Diêm thị làm đặt cược, nếu nói như vậy nói Diêm thị cùng Thu An hai bên tranh đấu ai cũng không kiếm được chỗ tốt. Diêm Thiếu Liệt ánh mắt dị thường lạnh như băng, cho dù toàn bộ Diêm thị thất bại anh cũng sẽ không tiếc.

Nếu anh nhớ không lầm trong khoảng thời gian này gia gia còn chưa bị Nhị thúc lừa dối, cho nên dù Nhị thúc muốn lấy toàn bộ Diêm thị làm đặt cược cũng phải nhìn gia gia có đồng ý hay không. Anh hung hăng đánh mạnh tay lái, đều do mình, đối với chuyện công ty không để bụng cho nên đến thời khắc mấu chốt không thể giúp cái gì. Nhưng mà hiện tại vẫn còn kịp, sống lại một lần anh nhất định phải thay đổi từng cái vận mệnh.

Nghĩ đến đây dưới chân nhấn mạnh chân ga, nhất định phải ngăn chặn chuyện ngày hôm nay bằng bất cứ giá nào. Có lẽ Nhị thẩm sẽ thương tâm nhưng so với tương lai nàng biết được sự thật rồi hậm hực cho đến cuối cùng tự sát vẫn tốt hơn.

Âm thanh phanh lại chói tai xẹt qua quảng trường làm người nghe trong lòng hoảng hốt, Diêm Thiếu Liệt sau khi xuống xe chạy thẳng đến cao ốc tập đoàn Thu An. Thấy anh đến cũng không có người ngăn cản bởi vì mọi người đều nhận thức vị thiếu gia Diêm gia này, cũng biết đại tiểu thư Thu gia xem anh như con trai mình. Diêm Thiếu Liệt vào thang máy đề xuống ấn phím tầng 28, nơi đó là vị trí văn phòng chủ tịch sở tại. Mà giờ phút này trong phòng làm việc tổng đài, Diêm gia lão gia tử Diêm Phúc Cảnh cùng Nhị nhĩ tử Diêm An Quân con dâu thứ Thu Đình Nhã đang ngồi ở đây, Thu Đại Đồng cha ruột Thu Đình Nhã cảm văn kiện được thư ký chỉnh lý tốt ngồi xuống.

Thu Đại Đồng rất là vừa lòng vị con rể này, có năng lực có thủ đoạn, đối với con gái mình lại tốt lại thực hiểu thuận. Tuy rằng không có con trai tiếp nhận tập đoàn Thu An nhưng có con rể tốt như vậy cũng giống nhau.

”Lão Thu, lúc này có thể yên tâm hưởng phúc.”

”Cũng không phải sao, không có việc gì liền có thể bồi ngài chơi cờ.” Thu Đại Đồng so với Diêm lão gia tử nhỏ hơn mười tuổi, đối với vị lão gia tử này tương đối kính trọng.

”Đến, An Quân, lại đây đem cái này ký. Ba về sau liền thật sự tự do.”

Diêm An Quân giả vờ bất đắc dĩ thở dài nói: ”Nha! Ba vợ, con thật sự không biết nói với ngài cái gì mới tốt, dù không ký con cũng sẽ giúp ngài quản lý tập đoàn Thu An cũng thế.”

Thu Đại Đồng vỗ vỗ vai Diêm An Quân an ủi: ”Khó mà làm được, danh không chánh ngôn không thuận, cấp dưới không phục con thì con sao có thể triển khai tốt công tác được.”

”Vậy được rồi.”

Bọn họ đang muốn chuẩn bị ký tên, cửa phòng làm việc đã bị người ta phá mở. Nhìn người đến mọi người đầu tiên sững sốt, sau đó đều nở nụ cười, Thu Đình Nhã đem người kéo qua hỏi: ”A Liệt, con đã tỉnh rượu sao?”

”Nhị thẩm” Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy Thu Đình Nhã thực kích động, bởi vì nàng còn sống. Nhưng mà hiện tại không phải là lúc nói cái này.

Anh bước nhanh đi qua lấy văn kiện trên bàn nhìn, sau đó nói: ”Thu gia gia, văn kiện này không thể ký.”

”A Liệt, xảy ra chuyện gì?”

”Gia gia, văn kiện này không thể ký, tập đoàn Thu An không thể giao cho Nhị thúc.”

Nhìn bộ dáng kiên quyết của Diêm Thiếu Liệt tất cả mọi người đều bất ngờ, Thu Đại Đồng lại nghĩ anh giống như đứa nhỏ cáu kỉnh, ”A Liệt a, con làm sao? Nhị thúc chọc con sinh khí?” Thu Đại Đồng đối với Diêm Thu Liệt cũng là yêu ai yêu cả đôi đường.

”Thiếu gia, hôm nay trường hợp này ngài ngàn vạn lần không thể xằng bậy.” Nói chuyện chính là trợ lý của Diêm An Quân, lời này nghe như khuyên nhủ kỳ thật là nói Diêm Thiếu Liệt không hiểu chuyện.

Lúc tới đây Diêm Thiếu Liệt không ngừng tự nói với mình nhất định phải bình tĩnh, từng vì một lần xúc động làm ra chuyện xấu, vô luận có uy khuất lớn cỡ trời cũng phải ổn định. Chính là nhìn đến trợ lý bên cạnh Diêm An Quân thì Diêm Thiếu Liệt lại không khống chế được. Nghe lời châm chọc anh ta nói, cừu hận ngập trời như muốn đem anh cắn nuốt, Diêm Thiếu Liệt một quyền đánh về hướng thanh niên bên người Diêm An Quân. Thanh niên bị hất đánh trực tiếp ngã đổ trên mặt đất, mà nháy mắt trong phòng mọi người đều không kịp phản ứng chỉ có thể trừng mắt mở to nhìn Diêm Thiếu Liệt đập tiếp hai chân.

”A Liệt, con làm cái gì vậy?” Diêm An Quân là người phản ứng nhanh nhất đem Diêm Thiếu Liệt kéo ra giận dữ nói.

”An Quân, anh như thế nào lại sinh khí với A Liệt, nó tính tình không tốt nhưng không phải là đứa nhỏ tự dung gây chuyện.” Thu Đình Nhã biết tính tình Diêm Thiếu Liệt không tốt, nhưng nó không phải là đứa nhỏ chủ động hay gây chuyện, nhất định phải có nguyên nhân mới như vậy. Nàng trong lòng có chút oán giận chồng mình vì một người ngoài mà phát giận với đứa nhỏ nhà mình.

Một sự kiện đơn giản có thể nhìn ra Thu Đình Nhã đối với mình có bao nhiêu cưng chiều, Diêm Thiếu Liệt nhìn thoáng qua nàng đồng thời ánh mắt vô cùng khinh thường nhìn về phía Diêm An Quân.

”Rồi, con nói, con vì sao lại đánh Thiếu Kiệt?” Lúc này Diêm An Quân đã đem người giúp đứng lên.

Diêm Thiếu Liệt cười nhạo nói: ” Con vì sao đánh anh ta Nhị thúc ngài không biết sao? Hạ Thiếu Kiệt, không đúng, con hẳn là gọi anh ta Diêm Thiếu Kiệt mới phải. Anh ta căn bản là đứa con của thúc cùng với đàn bà bên ngoài sinh ra, thúc còn muốn lừa dối mọi người đến khi nào?”

Diêm Thiếu Liệt chất vấn, Diêm An Quốc lập tức ngậm cả người, điều này làm ông ta trở tay không kịp. Ông không biết vì sao A Liệt phát hiện được chuyện này, nhưng bây giờ không thể bị phát hiện.

Ông ta vừa muốn mở miệng nói cái gì thì nghe Diêm Thiếu Liệt tiếp tục nói: ” Nhị thúc, thúc không cần phủ nhận.” Hắn chỉ vào Diêm Thiếu Kiệt: ” Mẹ của anh ta gọi là Hạ Tình Mai, cửa hàng cà phê Thời Gian là thúc bỏ vốn cho bà ta mở. Nhị thúc, một phần báo cáo DNA có thể nói lên tất cả.”

Lời nói đến miệng thì Diêm An Quân nghẹn trở về, đúng vậy, như Diêm Thiếu Liệt nói, một phần báo cáo DNA có thể nói lên tất cả. Ông ta làm sao có thể phủ nhận được, nhưng không phủ nhận thì hôm nay làm sao có thể ổn thỏa trường hợp này cho qua đi.

Ngay tại thời điểm Diêm An Quân trái phải đều khó, Diêm lão gia từ giật dừ quát: ” Nghịch tử, mày quỷ xuống cho tao!”

” Ba, con ...”

Diêm Thiếu Liệt nhìn khuôn mặt áy náy của Nhị thúc, không biết áy náy thật hay giả vờ áy náy.

” Mày nói, lời A Liệt có phải là sự thật hay không?” Trong lòng lão gia tử đã tin tưởng tôn tử nói, đối mặt với chất vấn của A Liệt căn bản không dám trực tiếp bác bỏ như vậy đã chứng minh tất cả. Nhưng ông trong lòng hy vọng chỉ là ngoài ý muốn nếu không ông như thế nào xứng đáng với Thu gia.

Đối mặt với chất vấn của ba mình Diêm An Quân không nói gì lại không tình nguyện gật đầu, Diêm lão gia tử nhắm chặt hai mắt giống như không thể tin tưởng đây là sự thật, nhưng ông lần thứ hai mở mắt ra trong mắt lại hiện lên một tia tàn nhẫn, một quái tượng đánh hướng về phía Diêm An Quân.

Diêm Thiếu Liệt không có tiến lên lôi kéo, tuy lý trí nói cho anh cần phải kéo gia gia với Nhị thúc tách ra nhưng anh lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt, tựa như năm đó Diêm Thiếu Kiệt làm anh nhục nhã, Nhị thúc lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt.

Diêm Thiếu Kiệt muốn đi lên hỗ trợ nhưng Diêm An Quân ánh mắt ý bảo không được hành động. Diêm Thiếu Liệt đương nhiên hiểu ý tưởng Nhị thúc. Diêm Thiếu Kiệt hiện tại không được Diêm gia thừa nhận, nếu anh ta lúc này muốn đi lên hỗ trợ chính là cùng gia gia đối nghịch như vậy chỉ làm gia gia chán ghét.

Diêm Thiếu Liệt trong lòng cười lạnh, một cho ông ta là con trai gia gia lại một chút cũng không hiểu gia gia. Khi này Diêm Thiếu Kiệt đi ra hỗ trợ gia gia quả thật sẽ càng ghét, nhưng chờ gia gia tiêu khí sẽ rõ ràng đây là tình cảm cha con, đạo lý thường tình, nhưng anh ta lựa chọn không giúp Nhị thúc chỉ khiến gia gia tương lai càng thêm chán ghét anh ta.

” Tại sao có thể như vậy?” Thu Đình Nhã vừa nghe Diêm Thiếu Liệt nói bây giờ thật khiếp sợ nhưng vẫn nguyện ý tin tưởng chồng mình. Nhìn ba chồng chất vấn chồng lại đương nhiên thừa nhận, nàng không biết biết nên làm cái gì bây giờ.

Nhìn Thu Đình Nhã ngã ngồi trên ghế, trong lòng Diêm Thiếu Liệt rất không nở nhưng không nở cũng không có biện pháp. Hiện tại nhất thời thương tâm so với tương lai nàng tự sát vẫn tốt hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Edit: Strangers Ex

” Lão Thu, việc này tôi nhất định sẽ cho ông một lời giải thích thuyết phục, ông yên tâm!”

Mặt Thu Đại Đồng âm trầm nhìn Diêm An Quân mới chuyển sang nói với Diêm Phúc Cảnh: ” Diêm lão, tôi tin tưởng ngài.” Chỉ cần một câu như vậy là đủ, dư thừa không cần nói thêm, loại sự tình này tại hào môn gia tộc ở xã hội thượng lưu chỗ nào cũng có, Thu Đại Đồng tin tưởng có lão gia Diêm gia nói những lời này khẳng định sẽ không thiệt thòi cho con gái ông.

Nhưng có câu Thu Đại Đồng đặt ở trong lòng không nói, nếu Diêm gia khiến con gái ông chịu thiệt thì dù tán gia bại sản hắn cũng vì con gái mà đòi đến công đạo trở về.

Diêm Phúc Cảnh rời khỏi đầu tiên, Diêm An Quân cùng Diêm Thiếu Kiệt theo sát sau đó, Diêm Thiếu Liệt nhìn thoáng qua Thu Đình Nhã nói: ” Nhị thẩm, chúng ta cũng đi thôi.”

” Ba, chúng ta đi về trước, ngài không cần lo lắng. Trước đừng nói chuyện này cho mẹ.” Thu Đình Nhã tuy vẫn có chút sững sờ nhưng dĩ nhiên vừa rời từ khiếp sợ mà phục hồi lại tinh thần.

”Đình Nhã.” Thu Đại Đồng nhìn dáng vẻ như không có chuyện gì của con gái, trong lòng ngược lại càng lo lắng. Ông biết đứa con gái này sợ ông lo lắng, nên tự tạo áp lực cho bản thân.

Thu Đình Nhã ngừng đầu nói: ”Ba, ngài yên tâm. Con là con gái của Thu Đại Đồng cùng Tàn Ngữ Mai, là ngoại tôn nữ Tàn gia, cho dù là Diêm gia cũng không dám để con chịu uỷ khuất.” Diêm Thiếu Liệt biết nhị thẩm anh không giống với nữ nhân bình thường, nhìn đến vẻ mặt kiên định khi nói vô cùng cường thế, anh liền biết năm đó sự tình không đơn giản như vậy, nhị thẩm kiên cường như thế làm sao có thể hãm hực trong lòng mà tự sát? Năm đó có ẩn tình gì tồn tại mà anh không biết đây?

Thu Đại Đồng nhìn con gái lại nhìn qua Diêm Thiếu Liệt nói: ”A Liệt, giúp Thu gia gia chiếu cố thật tốt nhị thẩm con.”

”Thu gia gia, ngài yên tâm, có con ở đây không ai dám khi dễ nhị thẩm.”

Thu Đình Nhã xuống lầu thấy phụ tử Diêm gia đang chờ nàng. ”Ba, con ngồi xe của A Liệt là được rồi.” Diêm lão gia từ đưa mắt nhìn Diêm An Quân cũng không nói thêm gì liền lên xe, Thu Đình Nhã cũng không nhìn ông ta mà trực tiếp lên xe Diêm Thiếu Liệt. Về phần Diêm Thiếu Kiệt đi với ai và đi đâu không phải là vấn đề của bọn họ.

Thực nhanh bọn họ đã về tới nhà, Diêm nãi nãi nhìn vài người trở về liền muốn nói cái gì thì phát hiện có chút không đúng: ”Đây là làm sao vậy?” Diêm nãi nãi nhìn về phía Diêm lão gia, Diêm Thiếu Liệt đỡ lão thái thái ngồi xuống ghế salon, ”Nãi nãi, ngài ngồi xuống trước đã.” Anh hiện tại cũng không biết giải thích chuyện này thế nào với nãi nãi.

”A Liệt, này...” Diêm lão thái thái còn chưa nói xong thì nghe Diêm lão gia nói: ”Nói đi, việc này con định làm thế nào?” Lời này là lão gia tử hỏi Diêm An Quân.

”Ba, con muốn đem Thiếu Kiệt mang về nhà.”

”Nếu ta không đồng ý?”

”Ba, con chỉ muốn mang Thiếu Kiệt về chứ không có ý gì khác, Thiếu Kiệt là trưởng tôn ngài, chẳng lẽ ngài muốn nó ở bên ngoài bị nói thành con riêng sao? Chẳng lẽ ngài không muốn quản cái tôn tử này sao?” Diêm An Quân rất rõ ràng nhược điểm của lão gia tử, tuy nói Diêm gia có Diêm Thiếu Liệt nhưng người già nào lại không hi vọng có nhiều con cháu.

”Rồi sau đó?” Diêm lão gia tức giận cũng giảm đi nhiều, hơn nữa quả thật ông không thể nhìn tôn tử ở bên ngoài, nhưng, đối với Thu gia phải có câu trả lời thuyết phục.

”Ba, năm đó con bởi vì biết Đình Nhã muốn từ hôn mà cảm xúc cực kỳ tệ, có một lần uống quá nhiều rượu, mới...” Ông ta chưa từng nghĩ muốn ly hôn với Thu Đình Nhã, mà ông ta thật sự nghĩ như thế, tuy uống nhiều rượu nhưng vẫn thanh tỉnh, đối với người phụ nữ kia tự động hiến thân ông ta cũng rõ ràng. Ông chỉ muốn có một đứa con thuộc về mình mà thôi.

Diêm lão gia gật đầu, chỉ mang tôn tử về còn phần mẹ của nó... Ông chuyển sang nói với Thu Đình Nhã: ”Đình Nhã, ý của con thì sao?”

Thu Đình Nhã nghe Diêm An Quân nói, lại nghĩ đến Diêm Thiếu Kiệt chỉ lớn hơn Diêm Thiếu Liệt nửa năm, đúng là thời điểm nàng muốn từ hôn, trong lòng đối với Diêm An Quân cũng có vài phần tin tưởng, nhưng ngoại tình chính là ngoại tình. Hơn nữa nàng nhớ rất rõ ràng, A Liệt nói tiêm cà phê Thời Gian là Diêm An Quân bỏ vốn, mặc kệ là vì đứa trẻ kia hay người phụ nữ kia, ít nhất giữa bọn họ luôn có liên hệ với nhau.

”Ba, con lúc trước gả cho An Quân trừ bỏ bởi vì con thích anh ấy, còn vì câu hứa hẹn của ngài.” Mi mắt Thu Đình Nhã chớp nhẹ một cái nói, ”Diêm gia ta cùng người Diêm gia vĩnh viễn không phụ Thu Đình Nhã!”

”Lời này là năm đó ta đã nói, hôm nay ta nói lại lần nữa, Diêm gia ta cùng người Diêm gia vĩnh viễn không phụ Thu Đình Nhã.” Lời hứa hẹn đối với Diêm lão gia là nhất ngôn cửu đỉnh.

Diêm Thiếu Liệt nghe được những lời này thì sững sốt, anh thật không ngờ năm đó cho nhị thẩm lời hứa hẹn như vậy. Nhưng điều này càng chứng minh suy đoán của anh, nhị thẩm buồn bã dẫn đến tự sát là có vấn đề.

”Ba, việc này ngài muốn con suy nghĩ điều gì, con không có tâm lý thừa nhận tốt như vậy. Con yêu cầu thời gian để bản thân hồi phục.” Nhìn thoáng qua Diêm An Quân, Thu Đình Nhã tiếp tục nói: ”Con cũng muốn biết con đường tương lai của con với An Quân phải đi như thế nào? Còn có thể tiếp tục được hay không.”

”Đình Nhã!” Diêm An Quân kinh hô, ông ta biết Thu Đình Nhã sẽ tức giận khổ sở, nhưng ông ta cũng biết Thu Đình Nhã vô cùng yêu mình cho nên ông ta căn bản chưa từng nghĩ sẽ cùng nàng ly hôn.

Thu Đình Nhã cũng không nhìn Diêm An Quân nữa, mà nói tiếp: ”Ba mẹ, con trước về nhà mẹ đẻ ở vài ngày.”

”Được, đi thôi.” Diêm lão gia lên tiếng, Diêm An Quân tự nhiên sẽ không nói cái gì. Hơn nữa ông cũng biết hiện tại không phải là thời điểm tốt để nói chuyện với Thu Đình Nhã.

Diêm lão thái thái lúc này không cần hỏi cũng nghe hiểu được chuyện gì xảy ra, đứa con út nhất thời hồ đồ, cư nhiên có một đứa con trai, thậm chí so với A Liệt còn lớn hơn nửa năm, này... Đây là chuyện gì đây.

...

Bởi vì có cuộc hẹn buổi tối ở quán bar, Diêm Thiếu Liệt đương nhiên không muốn ở nhà nhìn Nhị thúc, bảo tiêu Tiền Nguyên muốn đi cùng anh cũng bị cự tuyệt, Tiền Nguyên là người Diêm Phúc Cảnh chọn từ lúc anh học sơ trung, nhưng đối với hộ vệ từng phản bội anh hẳn kiên quyết không muốn tiếp xúc.

Cuộc hẹn buổi tối là với hai người bạn thân Đường Tổng với Tần Hiếu Luân, Đường Tổng là người thừa kế Đường thị, mà Tần Hiếu Luân trừ bỏ thân phận người thừa kế Tần gia thì còn cùng nhà bọn họ có chút quan hệ thân thích. Gia gia Tần Hiếu Luân là Tần Chính Nguyên cùng với mẫu thân nhị thẩm Tần Ngữ Mai là anh em ruột, là nhi nữ Tần gia lão thái gia Tần Đằng.

Lẽ ra có một tầng quan hệ như vậy nếu năm đó có Tần gia hỗ trợ thì Diêm Thiếu Liệt sẽ không thảm như vậy, chính là do anh cùng Tần Hiếu Luân nhiều lần đánh nhau làm mất không ít tình nghĩa huynh đệ rồi đến cùng mất hẳn. Anh hiện tại cẩn thận hồi tưởng chuyện năm đó, hiểu lắm với không tin nhiệm nhàu đều là kiệt tác của Diêm Thiếu Kiệt, nhưng năm đó anh quá mức thiếu hiểu biết lại không chịu nghe lời khuyên nhủ của bằng hữu mới có thể đập trúng bẫy.

Chờ anh đến quán bar Đường Tổng với Tần Hiếu Luân hiển nhiên đã đến được một lúc, nhìn anh đến một mình Đường Tổng còn nhìn phía sau lưng anh, sau đó về mặt quai dị hỏi: "Nha, Diêm thiếu gia cư nhiên không mang theo vợ mà một mình ra khỏi cửa sao?"

"Bớt nói, tôi mỗi lần dẫn đến cậu đều không cao hứng sao?" Diêm Thiếu Liệt bộ dáng cả lơ phát phờ ngồi xuống cạnh Đường Tổng.

"Hiếu Luân cậu nhéo tôi một cái, thật đau vào."

Tần Hiếu Luân thật sự thành thật xuống tay, hung hăng nhéo Đường Tổng, "A... Đau, đau, đau chết mất. Cậu sao lại ra tay ác như vậy a?"

"Không phải cậu nói tôi thật mạnh tay sao?"

Đường Tổng một bên xoa xoa cánh tay của mình, một bên nước mắt lưng tròng nói: "Kháo, người này thật sự là Diêm Thiếu Liệt? Tôi còn tưởng hàng giả mạo đâu? Ra đường cư nhiên không mang theo Hạ Khuynh Thành, hôm nay mặt trời mọc hướng tây?"

Diêm Thiếu Liệt cười cười không nói gì, lúc đi trên đường anh còn nhận được điện thoại của Hạ Khuynh Thành muốn hẹn nhau đi ăn cơm, nhưng mà anh cự tuyệt đối phương. Hạ Khuynh Thành là anh muốn phải vút, hơn nữa anh đã có dự tính trong lòng, chính là bây giờ anh chưa nói cho hai bạn thân biết mà thôi.

Anh không hiểu vì sao Đường Tổng không có hảo cảm với Hạ Khuynh Thành, còn Tần Hiếu Luân tuy không nói rõ nhưng anh có thể nhìn ra người này đối với Hạ Khuynh Thành cũng không có cảm tình.

"A Liệt, làm sao vậy? Hai người các ngươi cãi nhau?"

"Không có, tôi nghĩ cũng nên dành thời gian ở chung với anh em của mình mà thôi."

Lúc này không chỉ Đường Tổng mà ngay cả Tần Hiếu Luân đều cảm thấy hôm nay Diêm Thiếu Liệt không được bình thường, sau khi lên trung học Diêm Thiếu Liệt luôn cùng Hạ Khuynh Thành ở chung một chỗ, hai người luôn như hình với bóng, vô luận trường hợp nào chỉ cần có Diêm Thiếu Liệt lên sân khấu thì không thể thiếu Hạ Khuynh Thành. Nếu bạn thân tổ chức sinh nhật không cho Hạ Khuynh Thành đến thì cậu ta cũng không đến, người này chính là như vậy, thật sự đem Hạ Khuynh Thành trở thành bảo bối, nâng trên tay sợ rớt, ngậm trong miệng sợ tan. Tình huống như hôm nay chưa bao giờ xảy ra.

Đường Tổng vỗ vỗ bả vai Diêm Thiếu Liệt nói: "A Liệt, thế gian nơi nào mà không có hoa thơm, anh em giúp cậu tìm một người so với Hạ Khuynh Thành càng tốt."

"Đi, không nói cậu ta, tôi có việc muốn hỏi hai người các cậu. Đường thị cùng Tần thị quan hệ hợp tác với Diêm thị chúng tôi rất nhiều sao? Mặt công tác này là qua tay ai?"

"A Liệt, cậu không sao chứ?"

Tần Hiếu Luân thật sự cảm thấy Diêm Thiếu Liệt hoàn toàn thay đổi thành người khác, bình thường bọn họ ra ngoài chơi, anh ngẫu nhiên bàn chuyện làm ăn với Đường Tổng thì A Liệt không bao giờ mở miệng xen vào. Bởi vì cậu ta không quan tâm đến việc kinh doanh của gia tộc, là điển hình hoa hoa công tử, cuộc sống phóng túng mới là mục tiêu cao nhất trong nhân sinh, đương nhiên đây là những lời do chính cậu ta nói. Thậm chí có đôi khi bọn anh đang bàn chuyện mua bán, A Liệt sẽ phiền chán nói: "Đi ra ngoài chơi không cần phải nói những chuyện này."

Nhưng hôm nay Diêm Thiếu Liệt tự động nhắc đến, đầu tiên là chuyện Hạ Khuynh Thành, sau đó là bàn đến chuyện vốn không quan tâm, người này thật sự là Diêm Thiếu Liệt sao? Tần Hiếu Luân thật hoài nghi.

Diêm Thiếu Liệt không biết suy nghĩ của Tần Hiếu Luân, bất quá khi này trên đường anh cũng đã hạ quyết tâm, nếu bây giờ anh nói muốn vào Diêm thị, Nhị thúc nhất định sẽ không tận tâm giáo dục anh còn không bằng từ chỗ bạn tốt tìm hiểu một chút tình huống của Diêm thị. Nói đến cũng buồn cười, anh vốn là đích tôn Diêm gia nhưng đối với Diêm thị hiểu biết còn kém xa người ngoài.

"Hiếu Luân, trong nhà có chút chuyện. Chờ cậu nhìn thấy nhị thẩm sẽ biết." Anh cũng không biết phải nói với bạn thân phải giải thích việc anh trọng sinh ra sao, cho nên chỉ có thể nói chuyện của nhị thẩm. Hơn nữa có Đường Tổng ở đây anh cũng không thể nói tí mĩ chuyện trong nhà.

” Cô cô làm sao vậy?”

” Chờ cậu về nhà sẽ biết.” Nghe hần nói, Tần Hiếu Luân nhú mày. Một là lo lắng chuyện của cô cô, hai là vì A Liệt thay đổi.

Đường Tổng là người phi thường có nhãn lực, vừa thấy tình huống là biết trong nhà bọn họ có vấn đề, anh cũng không xen mồm, mà nhìn qua phía đối diện, hai mắt liền vụt sáng, ” Nha nha, A Liệt cậu nhìn một cái, người kia so với Hạ Khuynh Thành còn đẹp hơn.” Diêm Thiếu Liệt theo tầm mắt của anh nhìn qua, tuy ngọn đèn có chút ám nhưng bởi vì khoảng cách rất gần cho nên anh nhìn rất rõ ràng. Nam nhân kia đang uống rượu, đôi mắt hẹp dài hơi xéch lên, khoé đuôi lông mày đều mang theo một tia phong tình, mũi cao thẳng, môi mỏng manh, anh nhớ rõ có người nói với anh môi mỏng như vậy là người vô cùng bạc tình cay nghiệt.

Chỉ liếc mắt một cái Diêm Thiếu Liệt nhận ra người nam nhân này, đó là người đời trước mà anh cùng Hạ Khuynh Thành thường xuyên nhục nhã, cũng là người cuối cùng trước khi chết anh nhìn thấy. Anh mơ hồ nhớ rõ người nam nhân này gọi là Thủy Ân Trạch.

Có thể nhanh như vậy nhìn thấy Thủy Ân Trạch, Diêm Thiếu Liệt phi thường cao hứng, thậm chí có một ít kích động kèm theo khẩn trương. Kiếp trước anh biết được người nam nhân này không tồi nhưng chưa từng thực sự để ý, mỗi lần nhìn thấy y thì luôn đang cùng Hạ Khuynh Thành ân ái, nhiều lúc còn giúp đỡ Hạ Khuynh Thành làm khó xử y. Người này từ khi nào yêu thích mình, hiện tại sao? Anh không quá xác định, bất quá Hạ Khuynh Thành đã đứng vững gót chân trong giới giải trí, vậy y...

” A Liệt, thế nào? Có phải rất không tồi?” Thấy ánh mắt Diêm Thiếu Liệt đang nhìn chằm chằm người ta, Đường Tổng tiếp tục nói: ” Tôi đã nói cậu là không cần luôn đem mắt chỉ nhìn trên người Hạ Khuynh Thành, phải nhìn ra bên ngoài nhiều hoa thơm cỏ ngọt, tìm một chút sẽ phát hiện ra người tốt hơn.”

Tần Hiếu Luân nhìn bộ dạng Diêm Thiếu Liệt như phát tỉnh, chân mày cau lại nói: ” A Liệt, nói cho rõ ràng đi, cậu không thật sự động tâm à?” Chuyện cô cô anh không có đề ở trong lòng, anh cảm thấy nếu như có chuyện lớn khẳng định A Liệt không có bình tĩnh như vậy. Phải biết là cô cô xem A Liệt như con ruột, cho nên chuyện này hần tạm thời ném ở sau đầu.

Tần Hiếu Luân không biết vị bạn tốt này của anh từ bao giờ gặp được chuyện gì lại có thể thất kinh như vậy.

” Cậu ta quả thật không tồi.”

Diêm Thiếu Liệt không biết hình dung Thủy Ân Trạch như thế nào, nhưng anh biết người nam nhân này thật sự phi thường tốt, ít nhất đối với mình là yêu nghiêm túc. Anh rất nhớ rõ bộ dáng trước khi chết của mình, mà thời điểm đó người này vẫn đến bên cạnh anh vì thế việc anh cảm thấy có thể thật tâm yêu thương Thủy Ân Trạch cũng là chuyện dễ dàng. Mặc dù người kia ngồi im không cử động, chậm rãi thưởng thức rượu nhưng vô cùng hấp dẫn ánh mắt người khác. Ít nhất trong lúc anh đang nhìn chằm chằm Thủy Ân Trạch, cũng nhìn thấy vô số ánh mắt theo hướng của anh, làm trong lòng anh không biết đang là cái tư vị gì.

Anh nghĩ có lẽ kiếp trước cũng không phải thật sự chán ghét người này, chỉ vì Hạ Khuynh Thành nên mới đối xử như vậy. Hiện tại ngẫm lại có đôi khi người này cùng Hạ Khuynh Thành cùng nhau hợp tác chụp ảnh đều muốn anh đến thăm, đương nhiên đúng thật là đến thăm Hạ Khuynh Thành, nhưng đồng thời anh cũng hưởng thụ cảm giác được nam nhân khác thích, hơn nữa còn là nam nhân so với Hạ Khuynh Thành một chút cũng không kém.

Diêm Thiếu Liệt âm thầm nghĩ bản thân quả nhiên là cái tra nam biến thái!

” So với Hạ Khuynh Thành hoàn hảo hơn?” Đường Tổng thăm dò hỏi.

” Có lẽ đi.”

Đường Tổng vừa nghe lời này cao hứng, ” Huynh đệ, tôi giới thiệu cho người người này, y gọi Thủy Ân Trạch, cùng năm với Hạ Khuynh Thành. Hơn nữa bọn họ là làm cùng công ty điện ảnh và truyền hình Ân Tượng, đều là ngôi sao mới đang được Ân Tượng bồi dưỡng. Nhưng mà dĩ nhiên là bị Hạ Khuynh Thành chen áp một đầu.”

” Vì sao?” Lúc này cả Tần Hiếu Luân cũng hứng thú.

Đường Tổng nhìn qua Diêm Thiếu Liệt, sau đó cười hỏi lại: ” Cậu nói xem?”

Tần Hiếu Luân lập tức hiểu được, bởi vì Hạ Khuynh Thành cùng với Diêm Thiếu Kiệt có quan hệ, lại thường xuyên ra vào Diêm gia cho nên được cao tầng công ty coi trọng.

Diêm Thiếu Liệt đương nhiên cũng hiểu được nội tình, đồng thời cũng rõ ràng hơn, muốn cho Thủy Ân Trạch sự nghiệp càng tốt càng tương lai, anh cần phải biến cường, cường đến đủ vì y chống đỡ cả bầu trời, bánh mì anh cũng muốn mà ái tình anh càng muốn.

” Đường Tổng, cậu đối với cậu ta thật đúng là hiểu biết?”

” Thật sự là cái mũi chó, cái gì cũng không qua mắt được cậu. Đoạn thời gian trước Đường thị thu mua 20% cổ phiếu Ân Tượng, đương nhiên chúng tôi là mặc kệ bọn họ kinh doanh, nhưng mà cũng có thể hiểu biết đủ để nói cho cậu nghe đi?”

Tần Hiếu Luân nhếch mày: ” Đường thị thu mua? Tôi xem là bút tích của cậu đi?”

Đường Tổng không thèm để ý, khoát tay nói: ” Cùng một dạng, cùng một dạng.”

Diêm Thiếu Liệt nghe nói như thế trong lòng càng không thoải mái, anh cùng Đường Tổng, Tần Hiếu Luân tuổi xấp xỉ, mà hai người bọn họ đã sớm tiếp nhận thương vụ gia tộc. Đường Tổng đang được gọi là kỳ tài trong thương giới, lại nhìn lại bản thân mình đừng nói có gì so được, anh một chút thương giới cũng không dính.

Cũng có lẽ là tầm mắt Diêm Thiếu Liệt quá mức nhiệt tình, Thủy Ân Trạch đột nhiên quay đầu nhìn về phía anh. Diêm Thiếu Liệt liếc mắt thấy Thủy Ân Trạch khăn trang trong ánh mắt còn loé lên vui sướng, anh biết thời điểm này Thủy Ân Trạch đã thích mình từ lâu.

Nhưng thời gian này anh đối với Thủy Ân Trạch ấn tượng rất mơ hồ, lúc này anh cùng Hạ Khuynh Thành đã làm khó người ta chưa? Anh không nhớ, ấn tượng sâu sắc nhất của anh là Nhị thúc mang theo Diêm Thiếu Kiệt trở về Diêm gia, sau đó vài năm liên tục anh bị dày vò, khắc sâu đến nỗi không thể nào quên được.

Diêm Thiếu Liệt không có đi qua, xoay người giờ giờ chén rượu trong tay, khoé miệng lộ ra một nụ cười tà tà. Thủy Ân Trạch có chút không dám tin từng lớn hai mắt nhìn, nhưng thật may mắn y phản ứng kịp thời cũng giờ chén rượu lên.

Diêm Thiếu Liệt không mạo muội đi quấy rầy đối phương, bởi vì chuyện anh cần làm có rất nhiều. Mà hiện nay chuyện quan trọng nhất chính là tiến vào Diêm thị, hơn nữa muốn tại Diêm thị chiếm được vị trí ít nhất không thể thua kém Diêm Thiếu Kiệt.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Edit: Strangers Ex

Diêm Thiếu Liệt không giống như mọi hôm chơi đến khuya mới về nhà, hơn chín giờ đã về khiến cho cha mẹ anh vội vàng chạy từ sở nghiên cứu về vô kinh ngạc ngạc. Mà ngay cả Diêm Phúc Cảnh cùng Diêm nãi nãi đều cảm thấy thật bất ngờ, tôn tử chỉ trong một ngày đột nhiên thật hiểu chuyện.

” A Liệt, hôm nay sao trở về sớm như vậy?”

” Mẹ... Sao mẹ lại cùng ba trở về?” Một khắc nhìn thấy mẹ thì mũi anh liền ê ẩm, cha mẹ của anh say mê nghiên cứu, nhiều năm lấy sở nghiên cứu làm nhà, có đôi khi ở sở nghiên cứu gần ngơ đến mấy tháng. Diêm Thiếu Liệt từ nhỏ đến lớn đều là Diêm nãi nãi với Thu Đình Nhã nuôi nấng, cho nên Diêm Thiếu Liệt đối với nhị thẩm là tình cảm mẹ con.

Anh vẫn luôn cho là cha mẹ không yêu thương anh, hoặc là nói trong lòng cha mẹ các loại thí nghiệm mới là quan trọng nhất, mà anh ở vị trí thứ hai. Thẳng cho đến khi năm đó xảy ra chuyện, cha mẹ anh là người đầu tiên bỏ lại các loại thí nghiệm trong sở nghiên cứu trở lại bên cạnh anh, mà ba anh không chút do dự lấy ra cổ phần công ty cho anh chống đỡ, cuối cùng sau đó thua thảm bại bọn họ cũng không trách anh, ngược lại an ủi anh, cho anh thật nhiều quan tâm cùng trân trọng. Nhưng mà lúc đó anh đã mắc nghiện cùng mê đánh bạc, không giống người bình thường có lý trí biết suy nghĩ.

Sau khi trọng sinh anh hiểu được, chỉ cần anh xảy ra chuyện thì cha mẹ anh sẵn sàng vứt bỏ sở nghiên cứu. Cho nên cha mẹ anh là phi thường thương yêu anh.

” Con trai, chuyện ngày hôm nay ba đã nghe gia gia con nói, việc này làm sao con biết được?”

Diêm An Lý cùng vợ sau nghỉ nghe điện thoại của Diêm lão gia thì trở về, nhưng mà lúc họ trở về nhà thì Diêm Thiếu Liệt đã đi ra ngoài. Sau khi bọn họ ở nhà nghe chuyện này mới biết người ngăn trở là Diêm Thiếu Liệt. Nhưng anh làm sao biết việc này thì bọn họ lại không rõ ràng.

Bởi vì lúc ấy Diêm An Quân thừa nhận chuyện này, vừa muốn bình ổn Thu Đình Nhã tức giận cho nên không có ai hỏi Diêm Thiếu Liệt làm sao biết được, đợi khi tất cả bình tĩnh mới nhớ tới sự kiện này.

” Con có một lần đi qua tiệm cà phê Thời Gian nhìn thấy nhị thúc ở đó uống cà phê.” Một câu nói của anh khiến mọi người hiểu được, Diêm An Quân không phải là người uống cà phê, không phải bởi vì không thích mà là không uống được, vừa ngậm vào đã phun. Vì thế việc hắn đi tiệm cà phê nhất định là không bình thường.

” Mọi người cũng biết là nhị thúc uống không được cà phê, con lúc ấy nhìn thấy đã vô cùng kỳ quái còn tưởng là nhìn lầm người. Cho nên dừng xe ở ven đường nhìn một lúc, xác định được nhị thúc với bà chủ cửa hàng ở điểm là lạ nên đã cho người điều tra.” Việc này cho dù anh nói như thế nào đi nữa, nhị thúc đã thừa nhận thì không có ai nghi ngờ anh nói

” Chuyện lớn vậy sao con không nói cho ông biết?”

” Gia gia, con lúc ấy không xác định. Lại nói trong lòng con hy vọng chuyện này là giả, con không muốn mọi người vì chuyện này mà sinh khí, lại càng không muốn nhị thẩm như vậy mà khổ sở. Cho nên mới trộm đi điều tra trước, ai mà biết chính là sự thật.”

Diêm lão gia thở dài: ”Nha, việc này con đã làm đúng, nếu như nhị thúc thật sự tiếp nhận tập đoàn Thu An, Diêm gia chúng ta mới thật sự bị người chê cười, sẽ bị người chỉ vào mặt mà mắng.”

”Nhị thúc đâu?”

”Nó về nhà của mình chứ đi đâu.” Diêm lão gia nói chính là nhà ở trong trung tâm thành phố của Diêm An Quân với Thu Đình Nhã.

Diêm Thiếu Liệt chớp mắt cọ đến bên người Diêm lão gia: ”Gia gia, hôm nay buổi tối con ra ngoài với Đường Tổng và Tần Hiếu Luân. Con nghe nói Đường Tổng thu mua 20% cổ phần công ty điện ảnh và truyền hình Ấn Tượng. Hiếu Luân cũng thường xuyên nói đến chuyện làm ăn. Nhưng con nghe như lọt vào trong sương mù, con nghĩ con không thể mãi như thế này được, người nói đi?”

”Con nói như vậy có ý gì? Muốn vào Diêm thị?” Diêm lão gia từ có chút không thể tin được.

”Con cùng hai người bọn họ là anh em tốt, người ta mở miệng là tài chính cổ phần, ngậm miệng là điền sản đầu tư. Con lại một không hiểu ba không biết cái gì cũng không nói được, rất mất mặt.”

”Tốt, A Liệt chúng ta thật sự là hiểu chuyện.” Nghe anh nói, Diêm lão gia từ rất vui mừng. Trước còn nghĩ đủ các loại biện pháp cho anh vào Diêm thị học tập, anh đều không muốn, lúc này là chủ động nói ra.

”Con trai, thật sự quyết định đi Diêm thị?” Diêm An Lý cảm thấy việc kinh doanh Diêm thị là chuyện vô cùng vất vả, cho nên ông vì lý tưởng của mình mà buông tha Diêm thị. Nhưng Diêm Thiếu Liệt cả ngày chơi bởi lêu lổng, khắp nơi chơi đùa phong lưu khiến ông ngày càng sầu.

”Ân, ba, thực xin lỗi. Trước kia làm ngai cùng mẹ tốn không ít tâm tư, về sau con sẽ không còn như vậy.”

Không ai biết vì sao chỉ trong một ngày Diêm Thiếu Liệt biến đổi lớn như vậy, nhưng không thể nghi ngờ anh khiến cho trong lòng mọi người đều vui sướng. Diêm lão gia từ đương nhiên nghĩ là có liên quan đến Diêm Thiếu Kiệt, nhưng ông xem ra đây là chuyện tốt, nếu có cá nhân khiến ý chí chiến đấu của A Liệt bộc phát, không phải là sự kiện không tốt.

Buổi tối trở lại phòng Diêm Thiếu Liệt điện thoại cho Thu Đình Nhã, nói cho nàng biết anh muốn vào Diêm thị học tập. Thu Đình Nhã phi thường ủng hộ anh, Diêm Thiếu Liệt hỏi nàng khi nào trở về nhưng nàng không nói đáp án gì.

Trước khi đi ngủ anh lại nhận được điện thoại của Hạ Khuynh Thành, bên kia điện thoại Hạ Khuynh Thành nói cho anh nghe buổi tối hôm nay đi ra ngoài cùng bạn bè chơi đùa, có người đã mang theo dòng xe thể thao Aston Martin mới nhất. Trong lời nói đều là hâm mộ cùng làm nũng, đây là thủ đoạn y quen dùng, lúc muốn thứ tốt nào đó liền làm nũng.

Nhưng lúc này đây Hạ Khuynh Thành thất vọng rồi, thời điểm trước kia chỉ cần Hạ Khuynh Thành làm nũng, Diêm Thiếu Liệt lập tức sẽ nói: ”Ngày mai anh đi mua là được.” Nhưng lần trở lại này, Diêm Thiếu Liệt không có bất kỳ tỏ vẻ nào, thậm chí cũng không có ý tiếp chuyện Hạ Khuynh Thành.

Sau khi cúp điện thoại Hạ Khuynh Thành nghĩ có phải có vấn đề gì, Diêm Thiếu Liệt vốn luôn sùng mình, chỉ cần y mở miệng, hơn một ngàn đồ vật thì Diêm Thiếu Liệt cũng nguyện ý mua cho mình. Nhưng hôm nay đây là làm sao vậy, xe thể thao mấy trăm vạn mà thôi, anh ta sẽ không luyến tiếc chứ.

Diêm Thiếu Liệt đặc biệt nhớ lại muốn trong điện thoại hung hăng mắng Hạ Khuynh Thành một trận, nhưng bây giờ không phải thời điểm, quãng dễ dàng như vậy làm sao có thể tiêu biến thù hận trong đầu anh? Anh nhất định sẽ khiến Hạ Khuynh Thành từ từ ném những sĩ nhục mà anh từng chịu.

Sáng sớm hôm sau Diêm Thiếu Liệt liền nhận đến điện thoại của Tần Hiếu Luân, anh ta tối hôm qua về nhà đã biết được chuyện của Thu Đình Nhã. Thu Đại Đồng tuy đáp ứng con gái không nói chuyện này cho lão bà, nhưng con gái đột nhiên về ở nhà thì không thể một hai câu có thể lừa gạt. Suy xét cẩn thận, Thu Đình Nhã đem chuyện này nói cho mẹ của nàng Tần Ngừ Mai.

Tần Ngừ Mai mặc dù là tiểu thư khuê các xuất thân Tần gia, nhưng bởi vì từ nhỏ được phụ thân sủng, anh trai cưng chiều, cho nên tính tình phát triển thành nữ nhân bá đạo. Đương nhiên khi đối mặt với Thu Đại Đồng nàng vẫn là nhu tình như nước.

Sau khi biết chuyện này, buổi tối bà cùng chồng mang theo Thu Đình Nhã về Tần gia. Lão thái gia Tần gia với đương gia hiện thời của Tần gia Tần Chính Nguyên nghe được thì phi thường tức giận, bọn họ lúc ấy muốn ngay lập tức đi tìm Diêm gia làm cho rõ ràng.

Bất quá cuối cùng lại bị Thu Đình Nhã ngăn cản lại, nàng muốn tự mình giải quyết chuyện này, ly hôn cũng tốt hay tiếp tục như cũ cũng vậy, nàng không muốn cho người nhà quá mức lo lắng. Huống chi, nàng cũng không muốn cùng Diêm gia căng thẳng như vậy, không nói người khác, Diêm Thiếu Liệt là do nàng nuôi từ nhỏ đến lớn, nàng xem như con trai ruột của mình. Anh cả với chị dâu luôn luôn đối đãi với nàng như em gái ruột thịt, cha mẹ chồng lại càng đối xử tốt với nàng, chuyện của nàng với Diêm An Quân cho dù tương lai có ra sao, những người còn lại của Diêm gia đều không có lỗi làm gì với nàng.

Tần Hiếu Luân về nhà thì bọn người Tần Ngừ Mai đã đi rồi, nhưng anh vẫn nghe được chuyện này từ những người trong nhà, cũng hiểu được vì sao lúc trong quán rượu A Liệt không chịu nói nguyên nhân. Việc này đúng là chẳng phải chuyện về vang gì, Đường Tổng ở đó quá thật rất khó nói. Anh lúc đó muốn gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt, nhưng bởi thời gian muộn liền buông tha.

”Cậu đã biết rồi? Nhị thẩm hôm qua đi Tần gia?”

”Ừ, nhưng mà khi tôi trở về thì bọn họ đã rời đi. A Liệt, cậu đột nhiên hỏi đến chuyện thương vụ, có phải là sợ cái người anh gì đó đoạt Diêm thị sao?”

”Tôi nói phải thì sao đây?”

Tần Hiếu Luân thấp giọng cười truyền qua điện thoại, ”Ha hả, hiếm khi cậu nói trắng ra nguyện vọng của mình, được, chỉ cần có thể giúp đỡ được cậu, cứ việc mở miệng”

”Cậu đây là muốn biến thành biện pháp giúp nhị thẩm báo thù sao?”

”Nếu cậu nghĩ như vậy cũng được, dựa vào đồ trang sức như cậu thì có thể làm được trò gì?” Anh quả thật đứng là lo lắng cho Diêm Thiếu Liệt, vị thiếu gia này chỉ thích suốt ngày vui chơi đột nhiên muốn học buôn bán thì làm được gì không?

Người bình thường mà nói những lời này với anh thì Diêm Thiếu Liệt đã phát hỏa, nhưng anh biết Tần Hiếu Luân không phải là giễu cợt anh mà là thật sự lo cho anh, vì thế anh nghiêm túc nói: ”Hiếu Luân, tôi biết tôi trong ấn tượng các người chỉ là đứa bại gia lưu manh chỉ biết ăn chơi, nhưng tôi đây là nghiêm túc. Tôi sẽ chứng minh cho mọi người xem.”

...

Diêm Thiếu Liệt đến làm việc ở Diêm thị đã được một tuần, ngày đầu tiên Diêm Phúc Cảnh đưa Diêm Thiếu Liệt tới đã khiến cho Diêm An Quân khiếp sợ. Ông ta thật không ngờ đứa cháu luôn thích làm thiếu gia nhân tản cư nhiên sẽ đến Diêm thị làm việc, bất quá được con trai nhắc nhở ông liền hiểu được chuyện gì xảy ra.

Ông ta cùng lão gia tử thương lượng muốn an bài cho Diêm Thiếu Liệt chức vị phó tổng tài, đương nhiên là cái chức quan an nhàn chỉ đợi lĩnh tiền lương nhưng bị Diêm Thiếu Liệt từ chối, lão gia tử cũng không đồng ý. A Liệt là muốn đến học tập, an bài cái chức quan nhân tản là muốn lừa gạt à? Ông đối với đề nghị của đứa con cũng có cái nhìn, mà thời gian này đầu óc lão gia tử không chỉ vẫn còn khôn khéo mà quyền lực chưa bị Diêm An Quân qua mặt.

Cứ cho là Diêm Thiếu Kiệt là con của anh, ít nhất anh cũng phải để hai đứa nhỏ cạnh tranh công bằng, nhưng hiện tại đứa con thứ hai đã quyết định giúp con trai của mình, điều này làm cho ông phi thường không thoải mái. Nhưng càng khiến ông kiên định ủng hộ Diêm Thiếu Liệt thượng vị, mà chuyện phát sinh kế tiếp lại khiến ông tức giận cực lớn.

Diêm Phúc Cảnh mang theo tôn tử cùng vài vị cổ đông gặp mặt, lại hàn huyên tán gẫu nghiệp vụ gần đây của công ty, sau đó từ câu chuyện của mọi người mà ông phát hiện vài vị cổ đông đối với Diêm Thiếu Kiệt rất là tôn sùng. Điều này làm cho cả người Diêm Phúc Cảnh đều không tốt, này tính cái gì? Đối với một cái trợ lý nhỏ nhoi tôn sùng, bên trong sợ là có không ít bút tích của đứa con thứ hai đi? Nếu như phải hai ba năm sau mình mới biết được chuyện này, đến lúc đó có phải công ty đã biến thành thiên hạ của Diêm Thiếu Kiệt?

Không được, ông tuyệt đối không cho chuyện này phát sinh. Nếu đứa con thứ hai muốn duy trì con trai của mình, vậy ông toàn lực duy trì tiểu tôn tử. Nhìn đến tình huống công ty làm ông thay đổi quyết định, mặc dù muốn phân thiên hạ cũng tuyệt không cho Diêm Thiếu Kiệt độc tài!

Ông quan sát liền biết được, hai đứa trẻ này thủy hỏa bất dung. Không quản đứa nào thượng vị thì đứa kia bảo đảm không có kết cục tốt. Muốn phân thiên hạ cũng không phải là biện pháp giải quyết tốt, Diêm thị là tâm huyết của mấy thế hệ bị biến thành như vậy trong lòng ông cũng không chịu nổi, nếu tiểu tôn tử có thể mạnh mẽ lên thì tốt a.

Kỳ thật trong tâm tư của ông vẫn hy vọng Diêm Thiếu Liệt một mình độc đại, giống như Diêm An Quân hy vọng Diêm Thiếu Kiệt một mình độc đại.

Diêm Phúc Cảnh sau khi lui về nhị tuyến lần thứ hai bước lên đài, lần nữa chấp chương Diêm thị, giết Diêm An Quân trở tay không kịp, bởi vì rất nhiều chuyện ông ta còn chưa kịp an bài.

Diêm Phúc Cảnh hưởng vài năm thanh thoi, đột nhiên trở lại Diêm thị công tác thực không thích ứng. Nhưng vì tôn tử ông không thể không làm như vậy, mới trở về vài ngày mà ông phát hiện trong công ty hiện tại biến hoá thật lớn, nếu không phải ông ở đây toạ chấn thì A Liệt có phải sẽ bị khi dễ, cho dù bản thân ở công ty vẫn có vài người minh lý ám lý tìm phiền toái cho A Liệt. Mà Diêm An Quân đối với việc này là lựa chọn mắt nhắm mắt mở, nhiều nhất thì nói câu: ”Không trải qua một chút suy sụp như thế nào sẽ trưởng thành.” Ông đồng ý lời này của Diêm An Quân, nhưng lúc trước khi nó đến công ty công tác chính là do một tay Diêm Phúc Cảnh giúp đỡ. Hiện giờ nó lại đối xử với A Liệt như vậy, điều này không những làm cho lão gia tử sinh khí mà còn nhiều hơn là thất vọng.

Đối với Diêm An Quân thất vọng, Diêm Phúc Cảnh lại nhìn Diêm Thiếu Liệt bằng cặp mắt khác xưa. Ông vẫn luôn cho là tôn tử chỉ thích ăn chơi, lại thật không ngờ có một số đề nghị của tôn tử vô cùng hiệu quả. Điều này làm đám người cao tầng ân ân thái độ đối với Diêm Thiếu Liệt cảm tình tốt hơn. Chính ông cũng có thể mạnh mẽ đem tôn tử thượng vị, nhưng nếu tôn tử không thể tự thân thu phục cấp dưới, dù cho thượng vị cũng ngồi không xong vị trí này.

Diêm Thiếu Liệt trước mặt gia gia đã biểu hiện ra dã tâm của anh, anh phải là tổng tài Diêm thị. Nhưng anh cũng đồng dạng biết việc này không thể dựa vào gia gia, con đường anh muốn đi vẫn rất dài, chẳng qua thời gian cho anh lại không nhiều mà thôi.

Vài ngày sau trong phòng hội nghị diễn ra tình huống đối chọi gay gắt, nguyên nhân là chọn người phụ trách hợp tác cùng Tần thị. Trước đó người phụ trách đều do Diêm Thiếu Kiệt xếp vào, nhưng hiện tại có người đề nghị để Diêm Thiếu Liệt phụ trách chuyện này, cho nên trong phòng hội nghị nhân mã hai phe đấu nhau.

”Trước không nói gì khác, giai đoạn dự án hợp tác trước đều do Hạ trợ lý phụ trách, có ai so với cậu ta hiểu rõ hơn chuyện này?” Bởi vì thân phận Diêm Thiếu Kiệt không có công khai, cho nên trong mắt mọi người hẳn vẫn là Hạ trợ lý.

” Muốn nói chân chính hiểu biết dự án hợp tác này phải từ giai đoạn chuẩn bị tài liệu, bọn họ cùng Tần thị bàn bạc chẳng phải so với Hạ trợ lý hiểu hơn?”

” Nói vậy, bọn họ có thể so với Hạ trợ lý sao? Chuẩn bị tài liệu ai chẳng làm được, nhưng đàm phán ký hợp đồng không phải ai đi cũng được.” Người này nói xong còn lấy ánh mắt liếc Diêm Thiếu Liệt một cái, đáng tiếc Diêm Thiếu Liệt lại bày ra bộ dáng lão thần, mí mắt cũng không chớp một cái

” Dù cho lời này có đạo lý, nhưng các vị ngồi đây đừng quên, chúng ta đàm phán cũng tốt, hợp tác cũng tốt, mục đích là vì công ty tranh thủ lợi ích lớn nhất, như vậy không sai đi? Diêm. .” Vị này còn chưa nói xong thì đã bị cướp lời.

” Đó là đương nhiên, cho nên tôi mới nói chọn Hạ trợ lý là tốt nhất. Lần trước trên tiệc rượu Tần giám đốc cùng Hạ trợ lý trò chuyện vô cùng vui vẻ. Tần giám đốc đối với Hạ trợ lý cũng coi như tôn sùng, có quan hệ như vậy nên Hạ trợ lý mới là thích hợp nhất cùng Tần thị đàm phán ký hợp đồng.” Vị này nói Tần giám đốc chính là Tần Hiểu Luân.

Nghe đến đó mặt Diêm Thiếu Liệt vẫn không đổi sắc, nhưng trong lòng Diêm An Quân bất an. Tần gia chính là nhà ngoại Thu Đình Nhã, nếu trước Tần Hiểu Luân còn không biết chuyện Thiếu Kiệt thì còn có khả năng cùng nhau trò chuyện vui vẻ. Nhưng ông ta đã nghe lão gia tử nói mẹ vợ ông vào ban đêm đã mang theo cả nhà về Tần gia. Hiện tại người Tần gia đã biết chuyện này, Tần Hiểu Luân còn có thể giúp Thiếu Kiệt sao?

Diêm An Quân đang suy tư chuyện này, chợt nghe Diêm Thiếu Liệt nói:

” Nếu nói vậy thì để Hạ trợ lý phụ trách đi, tôi thật không biết hoá ra Hạ trợ lý cùng Tần giám đốc có quan hệ tốt như vậy. Hạ trợ lý anh nên vì Diêm thị mà tranh thủ lợi ích một chút, dù sao đang có nhiều người đang nhìn người đâu.” Diêm Thiếu Liệt nói ngoài trừ ý với Diêm Thiếu Kiệt còn nhắc đến mình trong đó, anh nói lời này người ở đây nghe rõ, đây là để mọi người nhìn xem Hạ trợ lý.

Mọi người nhìn Diêm Thiếu Liệt, lại không hèn nhau mà nhìn về Diêm An Quân với Diêm Thiếu Kiệt. Tuy rằng bọn họ không nói chuyện, nhưng mọi người đều biết bọn họ là phân biệt tách ra duy trì Diêm Thiếu Liệt cùng Diêm Thiếu Kiệt.

Diêm An Quân đang muốn cự tuyệt an bài này, lại nghe Diêm lão gia tử mở miệng trước: ” Nếu mọi người đã tin nhiệm Hạ trợ lý, tôi cùng A Liệt chờ mong biểu hiện của Hạ trợ lý.”

Lão gia tử nói lời này rõ ràng mang theo tức giận, điều này làm cho vài vị giám đốc ủng hộ Hạ trợ lý lo sợ. Tuy nãy giờ nói không hề nhắc đến một chữ Diêm, nhưng người cầm quyền Diêm thị hiện tại chính là lão gia tử, hơn nữa bọn họ còn duy trì một người ngoài, về sau lão gia tử có tính sổ bọn họ không? Nhưng nghĩ lại việc bọn họ tuy là ủng hộ người ngoài, nhưng kỳ thật chân chính là ủng hộ Diêm An Quân, cho nên sẽ không có chuyện gì.

Ở đây ai cũng cho là đây là tranh đấu giữa Diêm An Quân và Diêm Thiếu Liệt, mà Hạ trợ lý chẳng ra là bị đem lên đài đỡ cho Diêm An Quân mà thôi.

Muốn nói Diêm Thiếu Kiệt có bao nhiêu hiểu biết Diêm Thiếu Liệt tự nhiên cũng biết anh thuở nhỏ đã quen biết Đường Tổng, Tần Hiểu Luân. Nhưng sao khi vào Diêm thị làm việc bởi vì công việc hần tiếp xúc với hai người này không ít, hần xem ra Diêm Thiếu Liệt với bọn họ quan hệ cũng không tốt lắm. Bởi vì mỗi lần hần nhắc tới Diêm Thiếu Liệt thì hai người bọn họ đều tỏ ra thất vọng, cũng không nguyện ý nói chuyện này, vì vậy hần chỉ thấy quan hệ của hần cùng Diêm Thiếu Liệt với bọn họ là giống nhau.

Hần không biết là Đường Tổng hay Tần Hiểu Luân chỉ coi hần là nhân viên công tác của Diêm thị, căn bản không cần phải nhắc đến chuyện của A Liệt.

Nhưng Diêm An Quân cũng đồng ý với cái nhìn của con trai, cùng chơi đùa không đại biểu là quan hệ nhất định sẽ tốt. Hơn nữa đứa cháu của hần vốn ngoan cố, nói chuyện không biết chú ý, tính cách như vậy không thể làm người khác vui được, có khi còn đắc tội người ta mà không biết.

Thu Đình Nhã đối với Diêm Thiếu Liệt yêu thương là thật, mà Diêm An Quân thương yêu Diêm Thiếu Liệt chỉ là về ngoài. Vì vậy ông ta không biết con người thật của Diêm Thiếu Liệt, cũng không biết anh cùng Đường Tổng với Tần Hiểu Luân là bạn tốt của nhau.

” Ba, nếu ba hiểu được con nói thì còn lo lắng cái gì?”

” Cho dù A Liệt với Tần Hiểu Luân quan hệ không tốt, nhưng con đừng quên Đình Nhã là cô cô Tần Hiểu Luân. Cậu ta hiện tại đã biết rõ thân phận con, con nghĩ bây giờ cậu ta sẽ để con thuận lợi bàn chuyện kinh doanh sao?”

Diêm Thiếu Kiệt nhủ mảy nói: ” Nhưng làm ăn vẫn là làm ăn, anh ta sẽ không đem chuyện buôn bán mấy triệu đem ra đùa giỡn đi? Nói thế tồn thất không chỉ mỗi Diêm thị, Tần thị cũng phải gánh vác phiêu lưu tương tự.”

” Chỉ hy vọng như thế đi!” Ông cảm thấy chuyện này sẽ không dễ dàng như vậy, Diêm Thiếu Liệt buông tay đơn giản như vậy khiến hần cảnh giác.

Nhưng Diêm Thiếu Kiệt lại không nghĩ vậy, mấy triệu bạc nói ký liền không ký, đây quả thật là đùa giỡn quá lớn, người Tần gia ấu trĩ vậy sao? Hần căn bản không thấy có khả năng, có lẽ đối phương khó để mình một chút nhưng anh ta vẫn thấy hiệp ước này nhất định có thể ký.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Edit: Strangers Ex

Kể tiếp mỗi ngày mọi người đều nhìn chăm chăm Diêm Thiếu Kiệt, chỉ có Diêm Thiếu Liệt mỗi ngày làm từng bước công tác của mình. Anh biết mình có bao nhiêu cân lượng, muốn ăn một lúc cả bản căn bản không có khả năng. Vẫn là từng bước đánh chắc, lần này chủ động mang cơ hội ném ra, một là muốn bọn họ đem trọng tâm chuyển dời lên trên người Diêm Thiếu Kiệt thì hẳn mới có khả năng học tập chuyện công ty, về phần thứ hai, tự nhiên là muốn đánh đẹp mặt Diêm Thiếu Kiệt với Nhị thúc.

Trước ngày diễn ra hội nghị Diêm Phúc Cảnh đã biết được tin tức nên đã nói trước cho Diêm Thiếu Liệt khả năng sẽ phát sinh, Diêm Thiếu Liệt biết gia gia lo lắng chuyện gì, liền trộm đem kế hoạch nói cho gia gia biết.

Diêm Phúc Cảnh cảm thấy tôn tử của mình làm vậy có chút phá rối, nhưng bọn họ trên hội nghị ủng hộ Diêm Thiếu Kiệt như vậy chẳng phải muốn làm khó ông với tôn tử hay sao? Cho nên ông đây là có qua có lại, đương nhiên, nếu hội nghị sóng êm gió lặng là tốt nhất.

Hiển nhiên, tin tức của Diêm Phúc Cảnh vẫn thực đáng tin cậy, trên hội nghị không chỉ náo loạn còn náo rất lớn. Nhưng A Liệt vững như núi Thái Sơn khiến ông rất vừa lòng, không chỉ ông mà vài vị khác đối với biểu hiện của hắn càng xem trọng. Bọn họ biểu hiện là hướng tới Diêm Thiếu Liệt chẳng qua là do mặt mũi lão gia tử, nhưng Diêm Thiếu Liệt lầy lội mà tiến, không kiểu không nóng, thái độ trầm ổn đã động đến tâm bọn họ.

Mà bên kia Diêm Thiếu Kiệt cùng Tần thị mấy lần đàm phán nhưng không có bất kỳ tiến triển nào. Bởi vì vấn đề chọn trung tâm kỹ thuật mà bọn họ sinh ra khác nhau, Tần thị yêu cầu một mình nắm giữ hạng mục kỹ thuật, hơn nữa đối với Diêm thị cũng giữ bí mật, Diêm thị chỉ được hưởng thành quả trung tâm kỹ thuật mang đến. Diêm thị tự nhiên không có khả năng đồng ý, trải qua mấy lần đàm phán hai bên ngày càng căng thẳng. Sau đó Diêm thị lui một bước đồng ý nhượng Tần thị một mình nắm giữ kỹ thuật, bất quá tham số kỹ thuật phải công khai với Diêm thị. Kỹ thuật đã một mình Tần thị nắm, tham số nếu không công khai thì Diêm thị còn có cái gì lợi nhuận trung gian?

Nhưng Tần thị cắn chết không tha, một bước cũng không nhường, đàm phán lâm vào cục diện bế tắc!

Mà mọi người nhìn chăm chăm vào chuyện này cũng động tâm tư, phe cánh Hạ trợ lý rút xuống hạ phong, mà lực lượng Diêm Thiếu Liệt lại vô cùng vui vẻ.

Trong lúc nhất thời lời đồn nổi lên bốn phía, nhân mã hai bên người tới ta đi, đấu càng ngày càng phản kích.

Lần thứ hai mở hội nghị trong phòng rõ ràng có một phe cánh có chút ừ ừ, mà cánh khác kiểu ngạo không đủ để hình dung, ai bảo các người để người khác nắm được nhược điểm chứ.

”Đào mất đều nhanh nửa tháng, cùng đàm phán với Tần thị còn cương như vậy, tổn thất Diêm thị phải làm như thế nào?”

”Công ty trả ông thiếu một phen tiền sao?” Đối phương cười nhạo nói.

”Công ty trả tôi không ít tiền, nhưng dầu gì cũng là cổ đông công ty, tuy là cổ phần không nhiều lắm nhưng công ty tổn thất với tôi vẫn là ảnh hưởng, huống chi tổn thất này vẫn là có người chịu.”

”Lưu tổng, lời của ông là sao?”

”Triệu tổng, chẳng lẽ bây giờ không phải bởi vì Hạ trợ lý chậm chạp không có kết quả sao?” Vị nói chuyện là người tại hội nghị lần trước nói chưa xong đã bị cướp lời chính là Lưu tổng Lưu Chấn Quang, cũng là một trong những cổ đông nhỏ đầu tiên của công ty, là phe cánh Diêm Thiếu Liệt. Mà cướp lời ông chính là Triệu tổng Triệu Tường, là người đáng tin nhất phe cánh Diêm An Quân.

”Chuyện đó liên quan gì Hạ trợ lý? Rõ ràng là Tần thị cố ý phá.”

”Triệu tổng, mấy ngày hôm trước là ông nói Tần giám đốc với Hạ trợ lý quan hệ không tồi, như thế nào lại biến thành Tần thị cố ý phá? Chẳng lẽ Tần giám đốc với Hạ trợ lý quan hệ không tốt? Quan hệ không tốt nhưng ông lúc trước tích cực đề cử Hạ trợ lý là có ý gì?” Vị này là Tôn Hoàn Giang, cũng là người bên Diêm Thiếu Liệt.

”Này...” Triệu tổng lúc này không thể thu hồi lời nói, lúc trước nói quá vụn toàn, hiện tại lấy lời này đổ ông ta, cố tình Hạ trợ lý còn gây thất vọng.

Nhìn Triệu tổng kinh ngạc bọn họ dĩ nhiên không thể đứng nhìn, ”Tôn tổng nói lời này thật không hiểu biết, nói chuyện làm ăn không phải là chuyện giữa tiểu tôn tử với gia gia, không phải cùng ai có quan hệ tốt là được?” Vị này gọi Hứa Lập Thành, là một tay Diêm An Quân đề bạt lên.

”Hứa tổng cũng biết nói chuyện làm ăn không phải là chuyện ông cháu? Trước có người nào còn lấy việc Tần giám đốc với Hạ trợ lý có quan hệ tốt nên chọn làm người phụ trách dự án hợp tác?”

”Ông... Tôn tổng, hiện tại không phải là lúc nói chuyện này. Hôm nay chúng ta mở cuộc họp là để nghiên cứu giải quyết chuyện này như thế nào.”

Diêm Thiếu Liệt rút cuộc cũng giật giật mi mắt, hắn nhìn thoáng qua Hứa Lập Thành. Người này có chút thông minh, không hổ là người nhị thúc đề bạt, chẳng qua...

” Theo ý Hứa tổng, việc này phải làm sao?”

Hứa Lập Thành nhìn Diêm Thiếu Liệt một cái rồi nói: ” Diêm phó tổng, tôi làm sao có thể nói đây, dù sao quyết sách không phải là tôi.”

” A, nếu quyết sách không phải là ông, vậy để cho Hạ trợ lý nói đi, dù sao việc này là anh ta phụ trách. Hiện tại biến thành như vậy cũng không nên trốn tránh trách nhiệm ”

” Cái đó và Hạ trợ lý không quan hệ, là...”

Tôn tổng lập tức cười nhạo nói: ” Hứa tổng, Hạ trợ lý là người trực tiếp phụ trách chuyện này. Cậu ta không có trách nhiệm chẳng lẽ là những người không quan hệ phải chịu trách nhiệm hay sao?”

Trong phòng hội nghị vì Tôn tổng nói mà ả ả tiếng cười cùng với âm thanh bình luận, ” Người phụ trách trực tiếp không muốn gánh vác trách nhiệm không nói, còn muốn để người khác chia sẻ thật có bản lĩnh nha.”

” Cũng không phải sao, lúc trước bọn họ ủng hộ Hạ trợ lý phụ trách chuyện này, bây giờ chuyện đến bước này còn muốn trốn tránh trách nhiệm ”

” Nói cũng đúng, một trợ lý làm sao có thể phụ trách chuyện lớn như vậy. Thật không hiểu đám người kia nghĩ như thế nào.”

” Trợ lý thì làm sao? Hạ trợ lý chính là do một tay Diêm tổng đề cử, năng lực một chút cũng không kém ”

Trong phòng hội nghị cãi loạn lên giống như cái chợ, mọi người như tự động xem nhẹ Diêm Phúc Cảnh với Diêm An Quân ngồi ở phía trước. Thảo luận càng lúc càng lớn, càng về sau hai bên càng to chuyện hơn.

Diêm Phúc Cảnh cùng Diêm Thiếu Liệt đều không lên tiếng, nhưng Diêm An Quân đã đứng ngồi không yên. Hôm nay việc này rõ ràng đối với con trai bất lợi, ông ta cũng không dám công khai gọi nhíp lão cha, nhưng âm thầm duy trì cũng có giới hạn, mấu chốt là việc này có liên quan đến Tần thị. Ông ta hai ngày trước đã điện thoại cho Thu Đình Nhã, nhưng ông ta vừa nhắc tới chuyện con trai cùng Tần thị nâng liễn cúp máy, gọi lại cũng không có người tiếp.

Diêm Phúc Cảnh mắt nhìn Diêm Thiếu Liệt cảm thấy đã đến lúc, ” Ba ba” hai tiếng, cái chợ ồn ào lập tức yên tĩnh, mọi người đồng thời nhìn Diêm Phúc Cảnh đập tay lên bàn, ” Đây là đang hội nghị, giờ xem giống cái gì.”

Lưu tổng lại mở miệng nói: ” Chủ tịch, đó cũng không có biện pháp, việc này tính ra đối với Diêm thị thật đúng là bất lợi.”

Diêm Phúc Cảnh phiêu mắt nhìn qua đứa con thứ hai, lại nhìn Diêm Thiếu Kiệt nói: ” Hạ trợ lý, cục diện hôm nay cậu còn muốn im lặng đến khi nào?” Ông không phải là muốn nhìn tôn tử này, ông càng dành nhiều tâm tư hướng về đứa con thứ hai. Tôn tổng nghe như thế không đành chỉ, vẹo nở nụ cười một tiếng.

Diêm Thiếu Kiệt vốn không nghĩ im lặng, muốn lấy những người khác đỡ đạn thay mình nhưng hiện tại lão gia gia đã mở miệng, hấn rút cuộc giả bộ không được nữa, ” Chủ tịch, việc này là trách nhiệm của tôi.”

Anh ta là người trực tiếp phụ trách, không quản đúng hay sai cũng là trách nhiệm của bản thân, ” Vốn là giai đoạn trước cùng Tần thị đàm phán thật thuận lợi, tôi cũng không rõ lắm vì sao Tần thị đột nhiên không phối hợp.”

” Vậy cậu có đối sách gì?”

” Tôi nghe nói Diêm phó tổng với Tần giám đốc quan hệ không tồi, không biết Diêm phó tổng có thể đi một chuyến không?”

” Vừa rồi giống như Hứa tổng nói qua, chuyện làm ăn không phải là chuyện của ông cháu. Ai với ai có quan hệ thì cũng không thể nào mà nói được chuyện làm ăn.” Hiện tại muốn kéo anh vào, có thể, bắt quả anh ản quy củ mà làm.

Diêm Thiếu Liệt cười tiếp tục nói: ” Nhưng mà, tôi cũng nên vì Diêm thị mà xuất lực, Hạ trợ lý bây giờ muốn buông tha chức quyền phụ trách dự án hợp tác sao?”

Diêm Thiếu Kiệt nhủ mảy, nhìn về về mặt đang khiêu khích mình, ngón tay bấu chặt vào lòng bàn tay, cuối cùng lại buông ra, ” Được, tôi buông tha chức quyền người phụ trách dự án hợp tác.”

Diêm Thiếu Liệt nhướng nhướng mày, lực nhấn nại của người anh này cũng mạnh mẽ, xem ra bản thân cần học hỏi nhiều hơn.

” Nếu Hạ trợ lý công tác thất trách, lúc này để Diêm phó tổng thay thế đi.” Triệu tổng không quên thời khắc đá Hạ trợ lý một cước.

” Diêm phó tổng cũng đừng làm chúng ta thất vọng đấy.” Diêm Thiếu Liệt nhìn qua Hứa Lập Thành âm dương quái khí nói, sau đó lạnh nhạt đáp: ” Tôi tận lực.”

Trong lúc mọi người đang chờ để chê cười Diêm Thiếu Liệt, anh đang cùng Tần Hiếu Luân ngồi uống rượu với nhau. Hơn nữa hôm nay Đường Tổng còn mời Thủy An Trạch đến, từ lúc nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt có ý tứ với Thủy Ân Trạch, Đường Tổng suy nghĩ ra đủ ý tưởng hỗ trợ, dù sao Thủy Ân Trạch thấy thế nào cũng tốt hơn so với Hạ Khuynh Thành.

Thủy Ân Trạch nhận lời mời của Đường Tổng rất bất ngờ, nhưng biết đêm nay Diêm Thiếu Liệt cũng có mặt nên rất vui vẻ nhận lời. Nghi đến việc có thể nhìn thấy người ta, y đi đường phải muốn bay lên.

Thời điểm buổi chiều muộn rời công ty bỗng nhiên đụng phải Hạ Khuynh Thành trở lại công ty, thế lực hai người bọn họ ở công ty là ngang nhau. Mà Hạ Khuynh Thành sau khi vô ý phát hiện y thích Diêm Thiếu Liệt thì không ít lần châm chọc, chỉ cần có cơ hội sẽ lôi kéo Diêm Thiếu Liệt trước mặt y chơi trò ân ái. Diêm Thiếu Liệt đại khái biết mình thích anh ta, tuy có nói vài lời khó nghe nhưng lại không có biện pháp chán ghét người này. Nếu nói yêu thương một người nào đó nhất định sẽ bị thương, vậy y tình nguyện thương tích đầy mình.

Nhưng mà y gần đây phát hiện Hạ Khuynh Thành rất ít khi cùng Diêm Thiếu Liệt một chỗ, ngay cả truyền thông cũng không có ảnh chụp hai người. Hơn nữa lần trước y ở quán bar nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt độc thân một mình, phải biết là người này với Hạ Khuynh Thành như hình với bóng, y mơ hồ cảm giác bọn họ có chuyện đã xảy ra. Nhưng y không muốn nghĩ quá nhiều, y khinh thường làm kẻ thứ ba, nhưng không có nghĩa cơ hội đưa đến trước mặt y lại có thể buông tha. Cho nên hôm nay Đường Tổng mời, y lập tức liền đồng ý.

Đối mặt với mấy lời châm chọc nhảm chán của Hạ Khuynh Thành y đều xem như gió bên tai. Ít nhất đêm nay, ngồi cùng một chỗ với Diêm Thiếu Liệt uống rượu chính là Thủy Ân Trạch y, mà không phải Hạ Khuynh Thành!

Nhìn bộ dáng Thủy Ân Trạch ngồi cạnh bên mình có chút thu mình, Diêm Thiếu Liệt nghĩ thầm người này là thích chính mình đi, anh cũng đâu có lấy thân phận gì mà khiến người này khân trương như vậy.

” Ân Trạch, tôi gọi cậu sao không nói gì?”

Thủy Ân Trạch sừng sốt, lập tức gật gật đầu, Diêm Thiếu Liệt tiếp tục nói: ” Tôi nghe Đường tổng nói cậu với Hạ Khuynh Thành đều được đề cử là người phát ngôn quý quảng cáo mới nhất của Tần thị?”

” Đúng vậy, bất quá cậu ta so với tôi phần thắng lớn hơn một ít.”

” Vì sao?”

Vì sao? Đương nhiên bởi vì anh, bởi vì anh với Tần thiếu gia là anh em tốt, cho nên Hạ Khuynh Thành bắt được quảng cáo quý mới của Tần thị sẽ dễ dàng. Hạ Khuynh thành đã nói ở công ty, người phát ngôn quý quảng cáo của Tần thị không thể không phải hắn!

Những lời này y có thể nói trước mặt Diêm Thiếu Liệt sao? Đây không phải rõ ràng là ghen phải không? Nếu Diêm Thiếu Liệt biết y nói như vậy chắc sẽ chán ghét y đi?

” Là bởi vì tôi.” Diêm Thiếu Liệt nói khẳng định.

Thủy Ân Trạch không nghĩ ngoài anh ta còn có nguyên nhân khác, nhưng y cũng không nói gì thêm. Diêm Thiếu Liệt nhìn y cũng biết rõ nguyên nhân này nên cũng không nói thêm.

Thừa dịp thời gian Thủy Ân Trạch đi ra ngoài, Diêm Thiếu Liệt kéo Tần Hiểu Luân qua hỏi chuyện người phát ngôn. Hình tượng với khí chất của nghệ nhân mà Tần thị hướng vào là giống như Thủy Ân Trạch với một nghệ nhân khác của công ty, nhưng bởi vì quan hệ giữa Tần Hiểu Luân cùng Diêm Thiếu Liệt mà bọn họ đã âm thầm chọn Hạ Khuynh Thành.

” Đem quảng cáo này cho người kia đi.”

” Cậu nói thật?” Tần Hiểu Luân có chút không dám tin.

” Đương nhiên, về sau chuyện Hạ Khuynh Thành hai người các cậu không cần bận tâm tôi, nên làm gì thì cứ làm thế đó.”

” Vậy tại sao không trao cho Thủy Ân Trạch?” Đường Tổng nghi hoặc hỏi, A Liệt không muốn cho người cậu ta thích sao?

” Ra trận bắn nhau thì chết chìm, hơn nữa Hạ Khuynh Thành nhìn y không vừa mắt, tôi tạm thời không hy vọng y bị Hạ Khuynh Thành nhìn chằm chằm không tha.”

Tần Hiểu Luân nâng mày trêu đùa nói: ” Cậu làm như vậy để bảo hộ cậu ấy sao?”

Diêm Thiếu Liệt cười cười không nói, anh đúng là có ý tứ này, nếu trực tiếp đem quảng cáo cho Thủy Ân Trạch sẽ khiến y đối đầu với Hạ Khuynh Thành. Thủy Ân Trạch không biết tâm tư hiện tại của mình, trước mặt Hạ Khuynh Thành tất nhiên sẽ thấp một bậc. Hơn nữa nếu thật sự chọc giận Hạ Khuynh Thành, có khi hắn còn công khai chuyện của mình với Thủy Ân Trạch như vậy người này sẽ bị chỉ trích. Anh không muốn sự tình như thế sẽ phát sinh, anh tuy sốt ruột muốn quảng Hạ Khuynh Thành nhưng hiện tại anh cần dành nhiều tâm tư trên Diêm thị. Thời gian này càng không thể làm loạn trận tuyến, chỉ có thể tạm thời uy khuất Thủy Ân Trạch một chút.

Nhưng mà những lúc như thế này, anh sẽ không để người này chịu một chút uy khuất nào.

Nếu Thủy Ân Trạch biết tâm tư của anh chắc chắn sẽ không cảm thấy uy khuất, còn cảm thấy hạnh phúc muốn chết.

Đường Tổng nghe vậy liền vui vẻ, ” A Liệt, có phải là thật sự coi trọng Thủy Ân Trạch, tôi đã nói là hắn so với Hạ Khuynh Thành tốt hơn nhiều mà.”

Diêm Thiếu Liệt cũng không nói gì nữa, bởi vì Thủy Ân Trạch đã tiếp xong điện thoại quay lại. Sau đó Diêm Thiếu Liệt cùng Tần Hiếu Luân nói chuyện hợp tác, Tần Hiếu Luân nhìn anh không có ý tứ đề phòng Thủy Ân Trạch liền hiểu được anh thật sự động tâm. Nhưng rõ ràng mới đây còn yêu Hạ Khuynh Thành chết đi sống lại, như thế nào đột nhiên đổi thành Thủy Ân Trạch rồi?

Việc này anh nghĩ không ra, nhưng hiện tại không phải là thời điểm để hỏi. Về phần chuyện hân cùng A Liệt nói việc hợp tác, Thủy Ân Trạch nghe được cũng không có vấn đề gì. Bởi người này cũng không rõ hai người bọn họ rốt cuộc đang nói cái gì.

Giống như Tần Hiếu Luân nghĩ, Thủy Ân Trạch nghe hai người bọn họ nói chuyện quả thật không hiểu được. Một ít thuật ngữ chuyên nghiệp y đều chưa từng nghe qua, bất quá tuy rằng y nghe không hiểu nhưng cũng biết hai người đang nói chuyện quan trọng, mà Diêm Thiếu Liệt không có bảo mình phải tránh đi.

Thủy Ân Trạch cảm thấy tim mình đập nhanh hơn, Diêm Thiếu Liệt đang bàn chuyện quan trọng như vậy nhưng không bảo mình lánh tránh, vậy có thể thuyết mình là anh tin nhiệm mình, vậy anh có phải có một chút... Thích mình? Vừa nghĩ tới khả năng này Thủy Ân Trạch phải kiềm chế lại để không cười ra tiếng.

Buổi tối sau khi kết thúc, Diêm Thiếu Liệt tự mình lái xe đưa Thủy Ân Trạch trở về. Dưới lầu nhà Thủy Ân Trạch hai người bọn họ hàn huyên một lúc mới rời đi, nhìn vào kính chiếu hậu, Thủy Ân Trạch luôn đứng một chỗ nhìn chăm chú vào xe của mình cho đến khi anh lái vào khúc cua mới không nhìn thấy nữa. Mà từ trước giờ khi anh đưa Hạ Khuynh Thành về nhà thì người luôn trực tiếp xoay lên lầu.

Một tuần sau Diêm Thiếu Liệt cùng Tần thị ký kết, còn vì Diêm thị tranh thủ được ích lợi lớn nhất. Tần thị không chỉ công khai trung tâm kỹ thuật với Diêm thị, nhưng lại cùng Diêm thị sở hữu chung tham số kỹ thuật. Điều này làm cho Diêm thị về sau có thể thu được đến vật tư cùng nhân lực lớn.

Mà Diêm Thiếu Liệt làm người phụ trách tự nhiên sẽ được mọi người khen ngợi, cũng làm cho những người ủng hộ anh càng thêm vừa lòng. Tuy rằng anh thực hy vọng những người này có thể đối xử với anh giống với gia gia, nhưng anh cũng hiểu được còn cần thêm thời gian gây dựng thành tích.

Bất quá chuyện này làm cho những người ủng hộ Diêm Thiếu Kiệt khó chịu, bị đánh mặt không nói, ở công ty còn phải cụp đuôi làm người, không cần thận một cái liền bị người bên kia châm chọc vài câu.

Những người này ngày thường ở công ty luôn được tôn sùng, bây giờ bị dẫm đạp dưới chân đương nhiên không thích ứng cũng không cam lòng tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp làm chút việc. Chính là nếu bọn họ có thể đoán được tương lai chắc chắn sẽ cam tâm tình nguyện bị sa thải.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Edit: Strangers Ex

Trận đầu tiên khi Diêm Thiếu Liệt bước vào Diêm thị thắng vô cùng xinh đẹp, điều này làm anh ở Diêm thị có một vị trí nhất định, hơn nữa mọi người trong công ty đều cảm thấy Tần thị có thể hào phóng công khai tham số kỹ thuật như vậy là bởi vì quan hệ giữa Tần giám đốc và Diêm phó tổng vô cùng tốt. Có những thứ mà người khác ngàn câu vạn câu không được, quan hệ tốt chỉ cần nói một câu là xong.

Diêm Phúc Cảnh đối với việc này không có bất kỳ phát biểu nào, Diêm An Quân lén lút đi tìm ông để giải vây giúp Diêm Thiếu Kiệt. Ông ta nói chuyện lần này không phải là lỗi của Thiếu Kiệt, nhất định là Tần gia cố ý khó xử con trai ông, về phần nguyên nhân thì trong lòng mọi người đều rõ ràng.

Lão gia từ lúc ấy liền nói, Diêm thị cùng Tần thị hợp tác đã nhiều năm, thậm chí nếu tính ra còn phải lợi ngược dòng đến đời gia gia Diêm Phúc Cảnh, nếu muốn Tần thị về sau không gây khó dễ nữa thì quan hệ hợp tác với Tần thị đều giao cho Diêm Thiếu Liệt phụ trách. Diêm An Quân vừa nghe xong liền nóng nảy, hợp tác với Tần thị có hạng mục nào không lớn, tất cả giao cho A Liệt đi phụ trách thì Thiếu Kiệt ngày sau tại công ty càng mất đi chỗ đứng. Nghe con trai mình nói vậy, lão gia từ chỉ nói một câu: "Vậy con tự mình đi Tần gia giải thích chuyện của Thiếu Kiệt đi."

Sau đó Diêm Thiếu Liệt nghe lão gia từ nói chuyện này, anh cũng không nói gì, nhưng mà anh cũng nói cho gia gia là Tần Hiếu Luân đúng là lần này cố ý gây khó dễ Diêm Thiếu Kiệt. Hơn nữa đây là gợi ý của lão thái gia Tần gia, Diêm Phúc Cảnh trong lòng cả kinh, chuyện cuối cùng vẫn kinh động đến lão thái gia Tần gia.

Từ khi Diêm Thiếu Liệt tiến vào Diêm thị công tác, Hạ Khuynh Thành mỗi ngày đều gọi điện thoại cho anh, bất quá rất ít khi Diêm Thiếu Liệt nghe máy, bởi vì công tác rất bận, cũng bởi vì anh không có tâm tình đi ứng phó người này.

Biểu hiện của Diêm Thiếu Liệt khiến Hạ Khuynh Thành có cảm giác nguy cơ, hẳn đã hơn một tháng chưa gặp được Diêm Thiếu Liệt. Chuyện như vậy chưa từng xảy ra, bởi vì lần trước hẳn muốn mua xe nhưng không được đáp ứng cho nên hẳn muốn không thêm đề ý Diêm Thiếu Liệt. Kết quả đối phương căn bản không có ý định dễ dàng hân, một tháng nay cũng là hân chủ động gọi điện thoại nhưng Diêm Thiếu Liệt một lần cũng không gọi cho hân.

Hiện tại đã đến thời khắc mấu chốt Tần thị tuyển người phát ngôn cho quảng cáo của quý, hẳn trước kia đã nói trong công ty là người phát ngôn chỉ có

thể là hần. Nhưng thái độ Diêm Thiếu Liệt làm trong lòng hần bất an, hần lại không thể buông tha người này được, nếu Diêm Thiếu Liệt không chủ động tìm hần, vậy hần tìm đối phương cũng được đi. Sau khi suy nghĩ cẩn thận hần chạy đến Diêm thị tìm Diêm Thiếu Liệt, đương nhiên cũng chỉ là chờ ở dưới lầu chứ không chạy lên văn phòng Diêm Thiếu Liệt.

Một tháng này đúng là Diêm Thiếu Liệt trọng sinh sau một tháng, chỉ mỗi nhị thẩm, Diêm thị cùng chuyện của Thủy Ân Trạch đã đủ anh vội vàng. Anh quả thật không có thời gian đi để ý Hạ Khuynh Thành, huống hồ anh đối với Hạ Khuynh Thành cũng không có ấn tượng gì tốt. Anh sợ nếu mình nhìn thấy người này mà không kiềm chế được đánh một trận.

Hôm nay Hạ Khuynh Thành tới cũng không có báo trước cho Diêm Thiếu Liệt, vì thế Diêm Thiếu Liệt đi xuống lầu nhìn thấy hần liền sùng sốt. Anh không chỉ nhìn thấy Hạ Khuynh Thành mà còn thấy hần đang nói chuyện cùng Diêm Thiếu Kiệt. Anh cảm thấy cái bức tranh này nhìn thế nào cũng thấy dễ tiện!

Hạ Khuynh Thành giống hệt như trong ấn tượng của anh, hần vào năm thứ hai phổ thông thì chuyển tới trường học cùng nhau, rõ ràng là con trai nhưng dung mạo lại không hề thua kém con gái, nhưng tuyệt đối không làm người khác cảm thấy nữ tính. Anh cùng Hạ Khuynh Thành quen biết không bao lâu liền xác lập quan hệ yêu đương, từ trung học đến khi trưởng thành tốt nghiệp hai người bọn họ vẫn luôn là một đôi khiến mọi người hâm mộ. Mà người trong nhà trừ ban đầu khiếp sợ cuối cùng bất đắc dĩ chấp nhận quan hệ của hai người.

Diêm Thiếu Liệt thường xuyên nghĩ nếu nhị thẩm lúc trẻ cũng có thể suy xét việc sinh con, có lẽ sự tình như vậy sẽ không thể xảy ra mà Diêm gia cũng không chỉ có mỗi mình anh là độc đinh. Trong nhà sở dĩ đồng ý chuyện anh cùng với Hạ Khuynh Thành là bởi vì anh nói trong tương lai sẽ kiếm một đứa con về, không để cho Diêm gia tuyệt hậu.

Hạ Khuynh Thành thường xuyên sẽ xuất hiện trong yến hội của Diêm gia, tiệc rượu Diêm thị, thậm chí là tiệc sinh nhật của Lão gia Diêm gia. Một loạt động tác này khiến mọi người thấy rõ, làm cho Hạ Khuynh Thành từ một diễn viên nhỏ không có tiếng tăm nhảy lên thành nam minh tinh đại bài.

Nói không chút nào khoa trương, Hạ Khuynh Thành có được thành tựu ngày hôm nay đều do có quan hệ với Diêm gia Diêm Thiếu Liệt, nhưng ở thời điểm anh hai bàn tay trắng bại bởi Diêm Thiếu Kiệt, Hạ Khuynh Thành không chút do dự sa vào ôm ấp của Diêm Thiếu Kiệt, nhìn bản chất của người này chính là như vậy, bạc bẽo như vậy, thấp hèn như vậy!

Diêm Thiếu Liệt đột nhiên nhớ tới bản thân mình đối xử như thế nào với Thủy Ân Trạch, sau đó lại cười tự giễu, anh cùng Hạ Khuynh Thành đúng là tuyệt phối, cận bã dễ tiện như nhau!

Nhìn đến hai người cách đó không xa, anh mang theo một bộ biểu tình trên tức nói: "Tôi ở xa đã nhìn thấy Hạ trợ lý với Hạ Khuynh Thành y như người yêu của nhau, hai người các người thật xứng."

Hạ Khuynh Thành nghe hần nói đầu tiên là sùng sốt, cũng không kịp nghĩ anh vì sao lại trực tiếp gọi tên mình mà không phải gọi Khuynh Thành, lập tức dấn lại đây, "A Liệt, anh nói đùa cái gì vậy? Thiếu Kiệt với em là bà con xa, em trước kia có nói với anh là có thân thích làm việc tại Diêm thị đi."

Diêm Thiếu Liệt không dấu vết né tránh Hạ Khuynh Thành muốn ôm lên cánh tay, "Phải không? Có xa lắm không?" Anh cũng không muốn bị tiện nhân ôm ấp.

Hạ Khuynh Thành nhủ mảy, một là vì Diêm Thiếu Liệt né tránh động tác của mình, hai là suy nghĩ có xa lắm không? Hình như là xa không tính là thân thích?

"Đi, tôi còn có việc, hai vị chậm rãi chuyện trò đi." Nói xong, Diêm Thiếu Liệt bỏ lại Hạ Khuynh Thành bước nhanh lên xe của mình, không chút nào lưu luyến lái xe rời đi.

Hạ Khuynh Thành sùng sốt hai giây mới kịp phản ứng, đợi khi muốn ngăn lại Diêm Thiếu Liệt đã không thấy bóng dáng, chuyện gì vậy a? Hần nhìn Diêm Thiếu Kiệt giật dử nói: "Đều tại anh, nhất định cứ lôi kéo tôi nói chuyện, A Liệt nhất định là hiểu lầm."

"Cậu ta không muốn tin tưởng em chỉ có thể thuyết minh là cậu ta đối với em yêu còn chưa đủ."

"Anh thì biết cái gì? Anh có biết chúng tôi xảy ra chuyện gì sao? Bớt ở đây nói lung tung đi, cho dù anh bây giờ là người của Diêm gia thì vẫn thua kém A Liệt."

Diêm Thiếu Kiệt bắt lấy cánh tay Hạ Khuynh Thành, nghiêng người lên trước nghiêng rằng nói: "Em thấy tôi không bằng Diêm Thiếu Liệt sao? Cậu ta có gì tốt, một tên lưu manh chỉ biết sống phóng túng, em thật cho rằng cậu ta có thể tiếp nhận Diêm thị sao?"

Hạ Khuynh Thành trừng lớn hai mắt, hoảng sợ quên khuấy dựa rút ra cánh tay của mình, "Anh, anh nói cái gì?"

Diêm Thiếu Kiệt buông cánh tay Hạ Khuynh Thành, giờ vờ chỉnh lại âu phục, "Anh nói cái gì sao? Em chờ xem đi, xem anh đem Diêm Thiếu Liệt dẫm dưới chân như thế nào."

Hạ Khuynh Thành nhăn mày nhìn Diêm Thiếu Kiệt rời đi, hần gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt nhưng không có người tiếp, hần không biết Diêm Thiếu Liệt có thực sự hiểu lầm hay không. Nhưng nhìn biểu hiện lúc này của anh giống như không quan tâm, hần cũng không phải muốn cùng Diêm Thiếu Kiệt nói chuyện phiếm, chính là nghe di Mai nói Diêm gia đã biết được thân phận Diêm Thiếu Kiệt, anh ta sẽ sớm được đón về Diêm gia. Nếu như vậy thì hần nguyện ý kết cùng Diêm Thiếu Kiệt cái thiện duyên, đương nhiên nếu Diêm Thiếu Kiệt tốt nhất là không yêu mình.

Người Diêm gia cũng biết sự hiện hữu của hần, biết hần có quan hệ với Diêm Thiếu Liệt. Bọn họ ban đầu cũng không tiếp thu được, nhưng Diêm Thiếu

Liệt kiên trì một thời gian dài thì Diêm gia cũng ngấm thừa nhận tiếp thu hẳn. Nếu Diêm gia cũng biết Diêm Thiếu Kiệt thích mình, hai anh em cùng đồng thời thích một người thì không phải chuyện tốt gì, Diêm gia khẳng định hẳn mới là không tốt đi.

Hắn tuyệt không muốn để chuyện này phát sinh, xem ra vẫn là cách xa Diêm Thiếu Kiệt một chút. Nhưng mà Diêm Thiếu Liệt khiến hắn gần đây thấy bất an, từ khi hắn cùng Diêm Thiếu Liệt một chỗ luôn giữ mình trong sạch, đương nhiên hắn cũng có chút ái mộ hư vinh, thích được xua nịnh, sinh hoạt có chút xa xỉ. Diêm Thiếu Liệt trước kia phi thường sùng hắn, rốt cuộc gần đây có chuyện gì xảy ra?

Hạ Khuynh Thành không biết, nhưng Diêm Thiếu Liệt lại phát hiện một sự kiện khác, chiếu tình hình hôm nay xem ra Hạ Khuynh Thành đã sớm qua lại với Diêm Thiếu Kiệt nhưng hắn vẫn luôn gạt anh, hiện giờ có lẽ Hạ Khuynh Thành cũng biết từ lâu Diêm Thiếu Kiệt là người Diêm gia.

Sự thật giống như suy nghĩ của Diêm Thiếu Liệt, Hạ Khuynh Thành đã sớm biết thân phận Diêm Thiếu Kiệt, hơn nữa hắn đã bị Hạ Tĩnh Mai với Diêm Thiếu Kiệt dụ dỗ, bọn họ không ngừng nói cho Hạ Khuynh Thành, bọn họ là thân thích, chỉ cần Diêm gia thừa nhận Diêm Thiếu Kiệt thì tương lai sẽ trợ giúp Hạ Khuynh Thành nhập chủ Diêm gia. Cái này đối với Hạ Khuynh Thành tuyệt đối là hấp dẫn lớn, có tài phú Diêm gia thì cần gì hắn phải lăn lộn ở giới giải trí? Hắn muốn sống thế nào mà chẳng được? Đó cũng là nguyên nhân Hạ Khuynh Thành vẫn luôn giúp Diêm Thiếu Kiệt giấu diếm bí mật.

Mất thấy Diêm Thiếu Liệt tại công ty ngày càng có tiếng nói, hơn nữa trong mắt Hạ Khuynh Thành không có mình, Diêm Thiếu Kiệt bắt đầu sốt ruột. Nhưng anh ta cũng không dám làm động tác nào cho nên đành tìm tới Diêm An Quân.

”Ba, mấy người Hứa Tổng đã tìm người bàn bạc vài lần, ba vì sao vẫn chưa hành động?”

Diêm An Quân nhìn thoáng qua con trai nói: ”A Liệt mới vừa ký kết hợp đồng thành công, chúng ta liền hành động sẽ biến xấu, đừng nói là gia gia của con phát hoạ mà những người khác cũng sẽ khinh thường ta. Loại sự tình này nếu làm không tốt thì sẽ đem lại phiền toái cho chính mình.”

”Nhưng mà cũng không thể nhìn cái thằng lưu manh đó phát triển yên ổn ở công ty chứ?”

”Cái gì lưu manh không lưu manh, nó là em trai của con, con về sau nói chuyện chú ý một chút.”

Diêm Thiếu Kiệt không thèm để ý, nói: ”Con dù muốn gọi là nó em trai, nhưng quan trọng là người ta cũng không muốn nhận con đây làm anh trai.”

”Con đừng vội, cũng không cần bức trong lòng. A Liệt vừa mới vào công ty có chút thành tựu cũng không là cái gì. Muốn thu phục hết các người dưới trướng gia gia con cũng không phải chuyện dễ dàng.” Ông kinh doanh vài năm nay còn không thể làm bọn họ hoàn toàn phục tùng mình, huống chi là A Liệt.

”Ba, di Đình Nhã vẫn không chịu nhả ra sao?”

”Nha! Cô ấy hiện tại điện thoại đều không tiếp, nếu không phải lần trước giúp con nói chuyện hợp đồng thì cô ấy cũng không sinh khí không tiếp điện thoại của ba.” Ông sau đó mới cẩn thận suy nghĩ, vài ngày không chịu ân cần gọi điện thoại hỏi thăm, vừa gọi chính là chuyện của con khó trách Đình Nhã không cao hứng.

”Nhưng như vậy làm sao có thể thu xếp được, con hôm qua ở toilet còn nghe người ta nói, đi theo Diêm Thiếu Liệt khẳng định không sai, cậu ta là người thừa kế chính thống của Diêm gia, Hạ trợ lý thì tính cái gì.”

Diêm An Quân nhíu mày: ”Thực sự có người nói như vậy?”

”Con còn có thể lừa ngài sao, con là sợ chờ thân phận mình công khai, Diêm Thiếu Liệt cũng đem Diêm thị nắm chặt.”

Nói đến chuyện này Diêm An Quân cũng thực phạm sầu, Thu Đình Nhã vẫn luôn không chịu lộ diện, ông cũng không dám đi Thu gia tìm người, có tình lão gia tử cũng đáp ứng năng để cho nàng suy xét rõ ràng rồi mới quyết định sau. Nàng không nhắc tới thì không thể công khai thân phận thừa kế của con trai, ông không phải chưa từng nghĩ đến việc lật công khai nhưng nếu lão gia tử nóng giận không thừa nhận thân phận Thiếu Kiệt, vậy hẳn về sau càng khó làm việc. Muốn cho lão gia tử công khai thừa nhận thân phận Thiếu Kiệt, cần phải được Đình Nhã gật đầu, nhưng bây giờ Đình Nhã lại không xuất hiện, việc này lâm vào vòng tròn không dứt được.

[Ex: ông này lo bày mưu tính kế quá mà lâm đầu, con riêng của tình nhân có thể sánh với con danh chính ngôn thuận sao?]

”Con không cần lo lắng, còn có ba ở đây.”

Diêm Thiếu Liệt chớp mắt nói: ”Ba, buổi tối qua chỗ mẹ đi, mẹ nói gần đây mới học được món canh mới, cam đoan ba sẽ thích.”

Diêm An Quân liếc nhìn con trai một cái gật đầu, ông không phải không biết ý tưởng của con mình. Nhưng người đàn bà Hạ Tĩnh Mai kia tuy là mẹ của con mình, nhưng ông không có tình cảm gì với bà ta. Đầu tư quán cà phê cho bà ta cũng vì dựa vào mặt mũi của con trai, ông một chút cũng không muốn có quan hệ với người đàn bà kia. Hơn nữa lấy thân phận bà ta cũng không có khả năng nhập chủ Diêm gia, đừng nói là cửa của cha mẹ mà ở cái vòng luẩn quẩn của xã hội thượng lưu ông ta cũng không đủ da mặt mang theo bà ta.

Tuy chị dâu chỉ là con gái xuất thân gia đình bình thường không có bối cảnh, nhưng người ta là thạc sĩ tốt nghiệp Harvard, đến mấy cơ sở nghiên cứu trong ngoài nước tiêu số tiền lớn cũng không mời nổi nhân tài như vậy, riêng cái thân phận này cũng đã đủ nhìn. Mà Hạ Tĩnh Mai? Càng nghĩ càng thấy thật sự là không lấy được ra cái tài cán gì.

Nhưng dù sao cũng là con trai của mình, ông đời này khẳng định sẽ có chỉ có một đứa con này, tại sao lại không cần tốn tâm lực với tiền tài bồi dưỡng?

Tuy A Liệt là mình nhìn từ nhỏ đến khi trưởng thành, ông không phải không thương nó, mà là cháu trai dù sao rốt cuộc cũng kém một tầng với con trai ruột.

Diêm An Quân đối với Diêm Thiếu Liệt đem chuyện của ông ra nói có ý kiến rất lớn, nếu nó chịu thương lượng trước việc này với ông thì sẽ không thể nào bị động như vậy. Mặc dù tương lai con trai mình sẽ tiếp nhận Diêm thị, ông cũng không thể không quản A Liệt. Trong ý thức của Diêm An Quân thì Diêm thị chỉ có thể là Diêm Thiếu Kiệt kế thừa, tựa hồ cho tới bây giờ không nghĩ Diêm Thiếu Liệt sẽ làm được cái gì.

Nhưng từ sau khi biết sự tồn tại của Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Liệt thay đổi không còn giống như trước kia. Vào công ty không ngừng cố gắng, điều này là cho việc ông day dỗ thiếu gia Diêm gia chỉ có tư tưởng sống phóng túng bị sụp đổ trong chớp lát!

Mà lão gia từ đối với Diêm Thiếu Liệt là toàn lực duy trì cũng khiến Diêm An Quân bất mãn. Đầu là tôn tử dựa vào cái gì mà hướng về A Liệt, dù cho Thiếu Kiệt không lớn lên bên cạnh lão gia từ, nhưng trong người cũng mang dòng máu Diêm gia, lão gia từ như thế nào lại đối xử bất công như vậy?

Diêm An Quân chỉ suy xét lão gia từ đối xử không công bằng, lại chưa từng nghĩ qua ông ta làm chuyện gì cũng nghiêng về con trai mình. Nếu lão gia từ thật sự đối đãi công bằng, đó mới là đối với Diêm Thiếu Liệt bất công.

Tuy đáp ứng con trai buổi tối qua chỗ Hạ Tinh Mai nhưng Diêm lão thái thái một chiếc điện thoại đã đem người gọi trở về, điều này làm cho Hạ Tinh Mai tỉ mỉ chuẩn bị một bàn đồ ăn cũng mất đi ý nghĩa.

Ngay lúc Diêm An Quân do dự muốn hay không ra tay với Diêm Thiếu Liệt, ông trong công ty cũng nghe được những chuyện con trai mình đã nói, không quản những lời này có ý hay vô ý, ông cũng không cho phép chuyện này phát sinh.

Hôm nay Diêm Thiếu Liệt đến phòng họp trễ nhất, vừa mới vào phòng họp anh thấy không khí có chút không đúng. Quả nhiên anh vừa ngồi xuống chợt nghe Triệu tổng nói: ” Diêm phó tổng, cậu có thể giải thích làm thế nào có thể hoà giải ký kết với hợp tác với Tần thị không?”

” Nói như thế nào? Đương nhiên là nói chuyện bình thường.”

” Giai đoạn hợp tác lần trước vẫn luôn là Hạ trợ lý cùng Tần thị qua lại đàm phán, mà Tần giám đốc với Hạ trợ lý cá nhân quan hệ cũng phi thường không tồi. Lẽ ra Tần giám đốc không có lý do gì ở cuối thời điểm ký kết lại gây khó dễ cho Diêm thị, cho nên lần hợp tác này thất bại không phải do Hạ trợ lý có vấn đề, mà là nguyên nhân vì người khác.”

Diêm Thiếu Liệt nheo mắt lại nhìn Triệu tổng lại nhìn nhìn nhị thúc không can lời Triệu tổng nói, chợt nghe Triệu tổng tiếp tục nói: ” Cái người mà tôi nói lại chính là Diêm phó tổng cậu.”

” Nói vậy!” Lão gia từ một bàn tay chụp trên bàn hội nghị.

Triệu tổng bị lửa giận lão gia từ làm hoảng sợ, dù sao người đang nói chính là tôn tử người ta, không giận mới là lạ. Nhưng ông ta là người của Diêm An Quân thì sớm muộn gì cũng đối đầu với lão gia từ, mà Diêm Thiếu Liệt lại suy nghĩ gia gia có phải là diễn sâu quá hay không?

” Chủ tịch, lời tôi nói có chứng cứ.”

” Tốt, tôi muốn nhìn thấy ông có thể lấy ra chứng cứ gì.”

Thời gian này Triệu tổng ngồi xuống, Hứa tổng đứng lên, ” Chúng ta căn cứ theo nhân viên công tác cùng Tần thị tìm hiểu tin tức, là Diêm phó tổng gợi ý cho Tần giám đốc làm như vậy, mục đích là muốn cướp quyền phụ trách dự án hợp tác lần này.”

Diêm An Quân lúc này mở miệng nói, ” A Liệt, chuyện lần này là con không đúng, con còn nhỏ khó tránh khỏi sẽ làm sai. Thúc biết con cũng là nóng lòng kiếm thành tích mới có thể cùng Hiếu Luân làm như vậy. Con cứ nhận sai rồi nói lời xin lỗi Hạ trợ lý thì việc này có thể cho qua.”

Tần Hiếu Luân đứng là có ý làm khó dễ Diêm Thiếu Kiệt, nguyên nhân bọn họ đều rõ ràng, nhưng không có cách nào ở đây công khai. Thân phận Diêm Thiếu Kiệt khó mà nói cho tốt mà nói sớm một ngày thì càng có chuyện tốt, ông tự nhiên sẽ không ngốc đi công khai chuyện này, nhưng nếu như không có một lý do hợp tình giải thích cho hành vi Tần Hiếu Luân thì vừa vận thuyết mình bản thân A Liệt có vấn đề.

Diêm Thiếu Liệt nhìn Diêm An Quân, nguyên lai nhị thúc đánh cái chủ ý này, thật sự là gỡ bàn tính vang dội.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Edit: Strangers Ex

Nếu đã biết tính toán của Diêm An Quân tự nhiên Diêm Thiếu Liệt sẽ không chờ bị đánh, nhưng anh đối với hành vi trơ trẽn của Nhị thúc biết đây không

phải là đơn giản chèn ép người, có thể tính kế sử dụng người ông ta cũng mang ra dùng tới.

Đối với Diêm An Quân nói anh lựa chọn không nhìn, mà trực tiếp nhìn về phía Hứa tổng nói: ” Hứa tổng, nói chuyện cần phải có chứng cứ.”

” Tất nhiên là tôi có chứng cứ.”

” Vậy đem chứng cứ của ông lấy ra đi.”

Hứa tổng nhìn qua Diêm An Quân, người phía sau nhũu mày không quá cao hứng, ông ra tự nhận muốn gây khó dễ cho cháu trai nhưng đồng thời cũng cho nó bậc thang, ai biết cháu trai không chỉ nhận tâm ý mà còn không nhìn ông, ” Nếu Diêm phó tổng không thêm đề ý, Hứa tổng cho mọi người xem chứng cứ đi.”

Hứa tổng nghe lời này vội vã mang ra một đồng ảnh chụp, trên ảnh là Diêm Thiếu Liệt với Tần Hiếu Luân ở quán bar, có uống rượu, có cúi đầu nói chuyện với nhau, tóm lại là có thể từ ảnh chụp nhìn ra quan hệ của hai người không tồi.

” Diêm phó tổng, cậu giải thích như thế nào đây?”

Diêm Thiếu Liệt không biết nên khóc hay cười nói: ” Tôi cũng Hiếu Luân từ nhỏ đã quen biết, hai chúng tôi trước giờ luôn chơi cùng với nhau, có vấn đề sao?” Anh thật không biết đám người này suy nghĩ như thế nào, cái này cũng đem thành chứng cứ hãm hại người khác?

” Đương nhiên có vấn đề, cũng bởi vì cậu với Tần giám đốc quan hệ cá nhân rất tốt cho nên mới gợi ý Tần giám đốc cố ý đá Hạ trợ lý khỏi dự án lần này, khiến anh ta nói thế nào cũng không đồng ý ký kết, sau đó cậu tới tiếp nhận.” Diêm Thiếu Liệt xem như hiểu được, lão tổ tông có câu “rảnh rồi kiểm chuyện” chắc là để nói đám người này đi.

” Hứa tổng, các ông còn có lý do phản kích nào tốt hơn nữa không? Đem cái chứng cứ không lên nổi mặt bàn này đi chèn ép tôi? Lúc trước không phải là còn có người nói quan hệ giữa Hạ trợ lý với Tần giám đốc rất tốt sao? Như thế nào hiện tại tôi nói một câu có thể thành Tần giám đốc với Hạ trợ lý không tốt rồi? Ông cho là chuyện làm ăn giống như chuyện ông cháu chơi đùa sao?”

Tôn tổng cười nhạo nói: ” Đúng thế, Hứa tổng, ông còn có chứng cứ gì thì lấy ra, không có thì thành thật ngồi xuống được rồi.”

” Ông... Được, chúng ta là muốn lưu mặt mũi cho Diêm phó tổng, nếu nói như vậy xem ra không cần chúng ta khách khí.” Nói xong, Hứa tổng tiếp nhận tập giấy từ trong tay bí thư, sau đó phân phát cho những người ngồi ở đây.

” Các vị nhìn xem đi, đây là hạng mục của sở nghiên cứu An Lâm, cái dấu hiệu mà tôi nhấn mạnh chính là phối mẫu trung tâm kỹ thuật giống hệt với trong dự án hợp tác với Tần thị. Nếu không có phối mẫu này thì trung tâm kỹ thuật của Tần thị không có khả năng nghiên cứu thành công, đây là thành quả của sở nghiên cứu An Lâm”

Nhìn mọi người nghiêm túc nghe, biểu tình trên mặt Hứa tổng vô cùng đắc ý, ông ta tiếp tục nói: ” Trên thực tế nội dung kỹ thuật mà Tần thị đề cập tới thì bộ phận phối mẫu được mua từ sở nghiên cứu An Lâm, vốn là lần hợp tác dự án này Tần thị không có lý do gì qua mặt Diêm thị. Nếu như không có Diêm thị bán cho phối mẫu thì trung tâm kỹ thuật của bọn họ căn bản không thể hoàn thành. Nhưng sau đó chúng ta biết được, là bởi vì có người đồng ý sẽ công khai số liệu nghiên cứu phối mẫu cho của sở nghiên cứu An Lâm cho Tần thị, Tần thị về sau không cần mua phối mẫu, có thể tự chế tạo ra, mà điều kiện chính là Tần thị không phối hợp ký hợp đồng với Hạ trợ lý.”

Mọi người ở đây cả kinh, phối mẫu là sở nghiên cứu thuộc Diêm thị phát minh sao Tần thị còn dám qua mặt như vậy? Mọi người không hẹn mà cùng nhau nhìn về phía Diêm Thiếu Liệt.

Hứa tổng nhìn phản ứng của mọi người thì khinh miệt nở nụ cười, ” Về phần người phụ trách sở nghiên cứu An Lâm là Diêm An Lý cùng Triệu Chi Lâm mọi người cũng không xa lạ, bọn họ là cha mẹ Diêm phó tổng, đúng không? Diêm phó tổng?”

Diêm Thiếu Liệt mắt nhìn về mặt đắc ý của Hứa tổng, áp chế lửa giận trong lòng, trên mặt không có bóng dáng của sự sợ hãi, ” Việc này vẫn là để ông nội của tôi nói một chút đi.” Nghe âm thanh anh nói chuyện, Diêm lão gia từ vỗ tay liên tục.

Diêm Phúc Cảnh nhìn Diêm An Quân trong mắt trừ bỏ thất vọng thậm chí còn có phần nộ, cái này không chỉ muốn đối phó A Liệt, còn muốn kéo vợ chồng con trai cả xuống nước, ông biết làm người đều ích kỷ, nhưng thật sự là có thể không từ thủ đoạn sao? Bọn họ tốt xấu là người một nhà.

” Sở nghiên cứu kỹ thuật An Lâm có thể tự do mua bán, mà chuyện trung tâm nghiên cứu An Lâm trước khi Diêm thị với Tần thị hiệp đàm cũng đã bán cho Tần thị, căn bản không có tồn tại những vấn đề như Hứa tổng nói.”

” Chủ tịch, An Lâm là sở nghiên cứu dưới quyền của Diêm thị, làm sao có thể đem nghiên cứu kỹ thuật tự do mua bán?”

” Ai nói An Lâm là chi nhánh Diêm thị?”

Hứa tổng sững sốt, sau đó nhìn về phía Diêm An Quân, Diêm An Quân cũng kinh ngạc, vội vã nói: ” Ba, An Lâm chính là Diêm thị bỏ vốn xây dựng, đương nhiên là của Diêm thị.”

” A Liệt...” Lão gia từ bên tai Diêm Thiếu Liệt nói vài câu, Diêm Thiếu Liệt gật đầu sau đó ly khai, chốc lát cầm túi văn kiện trở lại.

” Cho bọn họ nhìn xem đi.” Diêm Thiếu Liệt đem văn kiện trong túi đem ra, sau đó giao cho người trước mặt truyền nhau nhìn. Người nhìn đến càng kinh

động, đồng dạng cũng càng âm thầm thêm, chờ đến văn kiện rơi vào tay bọn người Diêm An Quân thì mồ hôi cũng chảy ròng ròng.

Nguyên lai sở nghiên cứu An Lâm không có bất cứ quan hệ gì với Diêm thị, nó là hoàn toàn độc lập và lại chỉ thuộc riêng về Diêm An Lý cùng Triệu Chi Lâm. Diêm An Quân cầm tờ giấy hận không thể trừng trừng lỗ trên nó.

”Này, điều này sao có thể?”

Diêm Phúc Cảnh cũng không để ý đến ánh nhìn của mọi người nói: ”Các người nếu ai nghi ngờ có thể điều tra, sở nghiên cứu tại trung tâm đăng kiểm còn có lưu sổ sách.”

Nói xong Diêm Phúc Cảnh lại nhìn Hứa tổng nói: ”Hứa tổng, ông còn có thể cung cấp chứng cứ khác để chen ép cháu trai của tôi không?”

Hứa tổng nghe được thì trong lòng cả kinh, chủ tịch bình thường đều gọi Diêm phó tổng, nhất là trong những trường hợp như hiện nay, bây giờ lại đổi xưng hô, đây là đang nhắc nhở chính mình sao? Diêm Thiếu Liệt có không tốt hay có vấn đề gì cũng là người Diêm gia, người ngoài như Hứa tổng lại muốn đánh ép cháu mình thì Diêm Phúc Cảnh có thể bày ra sắc mặt hoà nhã sao? Huống chi tôn tử không có làm chuyện gì tổn hại Diêm thị, mà bọn họ còn muốn đem vợ chồng con trai cả kéo liên lụy vào. Còn muốn sử dụng thủ đoạn vu oan hãm hại, ông không lấy gậy đập cho vài cái coi như là tốt tính rồi.

”Này...” Đối mặt chất vấn của Diêm Phúc Cảnh, Hứa tổng mồ hôi lạnh theo hai má chảy xuống, người cũng ừ ừ, về phần những người khác thì không có gì dám nói. Bọn họ lần này vốn không có chuẩn bị đầy đủ, quan trọng là không bắt được nhược điểm gì của Diêm Thiếu Liệt. Chuyện sở nghiên cứu là Diêm An Quân kêu nhân viên bên ngoài hỏi thăm được, quả nhiên nhân viên bên ngoài không thể tin tưởng được, bọn họ nghĩ thế nào cũng không ra được kết quả như vậy.

Diêm Thiếu Liệt ký kết hợp đồng thành công với Tần thị nhất thời nổi bật vô cùng, mà những người ủng hộ Diêm Thiếu Liệt áp bọn họ một đầu, điều này làm cho Hứa tổng là người đầu tiên trong bọn họ phi thường không cam lòng. Cho nên bọn họ giật dây Diêm An Quân ngày hôm nay làm lớn chuyện.

Ngay ở thời điểm bọn họ muốn tìm cách đẩy cho qua chuyện này thì Diêm Thiếu Liệt vốn luôn bình tĩnh lại tức giận mở miệng: ”Hứa tổng, ông chẳng phải đặc biệt muốn vì sao Tần thị bày ra điều kiện hà khắc như vậy với Hạ trợ lý sao? Vì sao đến lượt tôi đi đàm phán lại ra kết quả tốt đẹp như vậy?”

Hứa tổng không biết Diêm Thiếu Liệt nói vậy là có ý gì, nhưng bây giờ ông ta không dám nói thêm gì nữa, chủ tịch đại khái đã ghi hận hấn. Nếu tương lai Diêm An Quân không thể thượng vị thì hấn liền thăm.

Diêm Thiếu Liệt luôn khiến người ta ấn tượng với tính cách trầm ổn lại tốt tính, lúc này cảm lấy xấp văn kiện kẹp trước mặt mình ném lên người Hứa tổng. Đây là tư liệu anh thuận đường lấy từ phòng làm việc của mình khi đi lấy văn kiện cho gia gia, mọi người bị hành động của anh gây cả kinh, Hứa tổng càng sợ tới mức lui về phía sau một bước.

”Ông nhìn cho kỹ vào, người này là Hứa Gia Huy, cũng là nhân viên phụ trách đàm phán dưới quyền của Hạ trợ lý. Hai người cùng nhau đi gặp Tần thị đàm phán, anh ta hướng Tần thị đòi tiền đứt lốt, Tần thị đem chuyện này nói cho Hạ trợ lý nhưng anh ta không những không điều tra còn che dấu giúp Hứa Gia Huy. Mà điều tra Hứa Gia Huy lại ra là con trai riêng của Hứa tổng ông.”

Diêm Thiếu Liệt không phát hoá sao? Bị người vu hãm anh còn không chế bản thân được, nhưng cha mẹ của anh đều bị lôi lên thì đã đụng vào điểm mấu chốt của anh. Anh không chỉ phát hoá thì cũng phải tự bội phục mình rồi, chỉ có gia gia biết anh ẩn nhẫn cho nên mới bảo anh đi ra ngoài lấy tập văn kiện.

Chứng cứ của Hứa Gia Huy thì anh đã sớm lấy được từ chỗ Tần Hiếu Luân, vấn đề nặng không động, là muốn dùng cái này đá đổ Hứa tổng rồi tiến tới Diêm An Quân. Nhưng hôm nay anh bị người ta chen ép như vậy, anh còn không lấy ta thì có chút xin lỗi bọn họ. Huống chi anh cũng không có hứng thú để người khi dễ.

”Diêm tổng, tuy là bao đường đàn bà rồi có con riêng thì cũng là chuyện bình thường ở thời buổi này, nhưng xét trên khía cạnh đạo đức mà nói thì thật là tro trên. Tôi cảm thấy ngài trên phương diện dùng người thì nên cẩn thận một chút, miễn cho thanh danh của ngài cũng bị phiền hà.”

Diêm An Quân nhìn chằm chằm đứa cháu trai ông ta nhìn nó từ lúc nhỏ cho đến lớn, đột nhiên bỗng thấy bản thân cảm thấy như không biết nó, người không biết còn tưởng là Diêm Thiếu Liệt đang nói Hứa tổng, kỳ thật là đang nói chính ông ta. Nhưng ông ta lại không thể phản bác, ông bỗng dung hiểu được, bọn họ biết A Liệt sẽ không công khai chuyện Hứa Kiệt cho nên mới lấy quan hệ giữa Tần Hiếu Luân với Diêm Thiếu Liệt làm bằng cớ.

Hiện tại A Liệt lại dùng phương pháp như vậy đối phó ông ta, khiến ông không thể nào phản bác lại lời nói của cháu trai, mà tình huống của ông ta bây giờ lại giống như Hứa tổng.

”Diêm phó tổng, cậu nói chuyện này có liên quan gì đến hội nghị lần này?”

Diêm Thiếu Liệt cười nhạo nói: ”Hạ trợ lý, có vấn đề hay không chẳng lẽ anh không biết? Còn có, để tôi nhắc anh một câu, Hứa Gia Huy đã thừa nhận anh ta ta đòi Tần thị tiền đứt lốt là do chính anh gợi ý. Loại chuyện hướng người khác đòi tiền thế này quả nhiên chỉ có loại con riêng không leo lên nổi mặt bàn mới có thể làm được.”

”Cậu nói vậy, tôi không có.” Diêm Thiếu Kiệt khẩn cấp phản ứng, tên này nói quá chói tai, con riêng, Diêm Thiếu Liệt không chỉ nói Hứa Gia Huy mà còn là đang nói mình. Diêm An Quân cũng nghe rõ, nhưng hiện tại ông ta không thể mở miệng nói được cái gì, cục diện hôm nay đã đủ loạn rồi.

”Hạ trợ lý, anh đang vì Hứa Gia Huy biện giả hay vì bản thân anh biện giải?”

”Tóm lại, tôi không để cho Hứa Gia Huy đi đòi tiền Tần thị.”

Diêm Thiếu Liệt bày ra một bộ khinh miệt nói: ”Có hay không, anh cùng cảnh sát giải thích đi.”

”Cái gì? Cậu báo án?” Về mặt Hứa tổng không dám tin nhìn Diêm Thiếu Liệt, sau đó khẩn thiết nhìn về phía Diêm An Quân. Việc này nói lớn không lớn nhỏ không nhỏ, mặc dù là con riêng nhưng là con trai độc nhất của ông ta. Nhưng mà Diêm An Quân khiến ông ta thất vọng rồi, bởi vì người phía sau ông ta không đáp lại, thậm chí đến cái liếc mắt nhìn cũng không có.

”Hối lộ thương vụ cũng là một loại tội phạm, chẳng lẽ Hứa tổng ông không biết?” Nhìn bộ dáng bình thản tự tin của Diêm Thiếu Liệt, lần đầu tiên Hứa tổng nhận ra mình quá coi thường đối phương.

...

Diêm Thiếu Kiệt bị cảnh sát mang đi điều tra, bắt quá đã nhanh chóng được thả ra bởi vì không đủ chứng cứ, cho nên không thể rửa sạch được nghi ngờ anh ta.

Đương nhiên chút chuyện nhỏ này không thể đồn ngã Diêm An Quân, ông ta ở Diêm thị kinh doanh nhiều năm như vậy, không thiếu quan hệ nhân mạch, giúp con trai tẩy trắng cũng là dễ dàng. Nhưng Hứa Gia Huy lại khó, vì có chứng cứ vô cùng xác thực lại có Tần thị với Diêm Thiếu Liệt nhìn chăm chăm không tha, Diêm An Quân hiểu được dưới tình huống này đem người cứu ra căn bản không có khả năng, sau ông ta biết Hứa tổng ‘có bệnh thì đi vái tứ phương’ đi đến văn phòng Diêm Thiếu Liệt. Hấn cũng ngồi không yên, Diêm An Quân cùng Hứa tổng mật đàm chuyện này một lần, về sau Hứa tổng không còn néo không buông chuyện này.

Diêm Thiếu Liệt không tin nhị thúc mình không thể giải quyết chút việc này, bắt quá có thể tiêu diệt được kiểu ngạo của ông ta thì anh vẫn rất cao hứng.

Một lần Diêm An Quân lén lút tìm lão gia tử, hỏi ông về sở nghiên cứu An Lâm. Lão gia tử cũng không giấu diếm, kỳ thật thời điểm năm đó thành lập sở nghiên cứu ông chưa từng công khai là tiền túi Diêm thị, nhưng người phụ trách sở nghiên cứu là hai vợ chồng con trai cả, cho nên mọi người tự nhiên cho là Diêm thị bỏ vốn, sở nghiên cứu tất nhiên thuộc Diêm thị. Huống hồ nhiều năm như vậy sở nghiên cứu luôn vì Diêm thị phục vụ, kỳ thực chuyện này ngay cả hai vợ chồng Diêm An Lý không rõ ràng lắm, bọn họ say mê nghiên cứu, ai xuất tiền bọn họ căn bản không quan tâm.

Diêm lão gia tử cuối cùng nói: ”Chuyện này chỉ có một mình ba biết, sau khi A Liệt vào công ty mới nói cho nó biết. Ba năm đó làm như vậy là lưu lại chuẩn bị, sợ sau này một ngày có người lấy chuyện sở nghiên cứu gây cho anh phiền toái, chính là không ngờ hôm nay lại dùng trên người anh.”

Diêm An Quân vốn đang muốn trách lão gia tử không đem chuyện lớn vậy nói với mình, nhưng nghe được lời của cha thì ông ta cảm thấy xấu hổ. Ông ta cùng Diêm Thiếu Liệt trên chuyện này có chung ý tưởng, ông ta với A Liệt, Thiếu Kiệt cùng A Liệt muốn đầu như thế nào cũng được, nhưng đối với lão gia tử nên hiểu thuận vẫn muốn hiểu thuận, đương nhiên nếu cha có thể đối tốt với Thiếu Kiệt một chút thì tốt hơn.

Khi Diêm An Lý cùng Triệu Chi Lâm biết sở nghiên cứu thuộc về hai người bọn họ thì phi thường kinh ngạc, nhưng biểu hiện của con trai cùng với một loạt chuyện Diêm An Quân làm khiến bọn họ ngạc nhiên hơn nữa. Hai người sau khi cùng Diêm Phúc Cảnh thương lượng liền mang Diêm Thiếu Liệt đi làm các loại thủ tục, mà sau khi Diêm Thiếu Liệt ký tên lên các loại văn kiện, sở nghiên cứu An Lâm trở thành tài sản riêng của anh. Mà cổ phiếu trên danh nghĩa Diêm An Lý cũng đồng thời chuyển đến danh nghĩa Diêm Thiếu Liệt.

Vợ chồng Diêm An Lý không am hiểu việc mua bán, càng không thích hợp trên thương trường người lừa ta gạt. Cho nên hai người bọn họ lựa chọn phương thức của riêng mình ủng hộ con trai.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Edit: Strangers Ex

Tuy là lần này không thể khiến Diêm Thiếu Kiệt khốn đốn, nhưng ít ra cũng làm cho những người bên phe phái Diêm An Quân kiêng kị không dám tìm anh âm thầm gây khó dễ nữa, nhất là Hứa tổng.

Ông ta vốn nghĩ con trai mình bị Diêm Thiếu Liệt đưa vào cục cảnh sát, nên khi làm việc luôn muốn mang phiền toái cho Diêm Thiếu Liệt mới có thể tiêu trừ sự giận dữ trong lòng. Kết quả mỗi lần nhìn thấy người này đều có cảm giác rung mình, mặc kệ là gặp phải trên hành lang công ty hay trong phòng hội nghị, ông ta phát hiện Diêm Thiếu Liệt sẽ dùng ánh mắt lạnh như băng theo dõi mình, giống như theo dõi một con sơn dương chờ bị làm thịt. Một giắt trước về mặt ôn hoà cùng người khác nói chuyện, giây tiếp theo ánh mắt chuyển sang ông ta đều biến đổi. Điều này làm cho Hứa tổng nhất thời không dám trực tiếp đối mặt với Diêm Thiếu Liệt, thậm chí trên công ty tận lực né tránh để người này nhìn thấy.

Mà chuyện này được truyền khắp công ty, dù ông ta là quản lý cấp cao, là tâm phúc Diêm An Quân, nhưng Diêm Thiếu Liệt là tôn tử mà lão gia tử yêu thương nhất. Hai người căn bản không thể nào so sánh với nhau, cho nên công ty trừ bỏ người của Diêm An Quân, hay duy trì Diêm Thiếu Liệt, những người thuộc phái trung gian luôn cố gắng giữ khoảng cách cùng Hứa tổng. Ít nhất muốn tỏ thái độ cho Diêm Thiếu Liệt biết bọn họ không có cùng phe

với Hứa tổng. Mà những người trước kia luôn nhắm một mắt mờ một mắt quan sát, hiện tại tất cả đều ẩn quy củ, điều này khiến Hứa tổng tại công ty công tác gặp phiền toái không nhỏ.

Diêm Phúc Cảnh đối với hành vi của tôn tử cũng hiểu một phần, nhưng không nói gì thêm. Diêm An Quân tìm Diêm Thiếu Liệt nói chuyện một lần, tuy nói cái chuyện gì không ai biết được nhưng kết quả cũng không tốt. Bởi vì Diêm Thiếu Liệt vẫn như cũ làm theo ý mình.

Diêm Thiếu Kiệt sau đó bị điều nhiệm nhận chức vụ giám đốc quản lý hạng mục, tuy lần này anh ta ăn một trong công ty cũng không thiếu tiền nhân chán đường, nhưng bởi vì có sự duy trì của Diêm An Quân cho nên không ai dám nói. Đương nhiên đối với việc anh ta điều nhiệm cũng không phải không có người ngăn cản, bất quá Diêm Thiếu Liệt một câu cũng không nói thêm.

Tần Hiếu Luân vì chúc mừng màn mở đầu thắng lợi của Diêm Thiếu Liệt, buổi tối đặt một bàn ở hội quán Thủy Yến. Trừ bỏ có thêm Đường Tổng còn có ý gọi thêm Thủy Ân Trạch, anh tuy không nói nhưng vẫn cảm thấy Thủy Ân Trạch so với Hạ Khuynh Thành tốt hơn nhiều.

Diêm Thiếu Liệt trước mặt hai vị bạn tốt cũng không giấu diếm tâm tư của mình đối với Thủy Ân Trạch, anh cảm thấy như thế cũng tốt, chỉ cần quảng Hạ Khuynh Thành thì anh sẽ lập tức hành động.

Lúc nhận được lời mời Thủy Ân Trạch đang chuẩn bị rời khỏi công ty, thì đụng phải Hạ Khuynh Thành giận dữ đánh trợ lý một bạt tay. Thủy Ân Trạch nhìn hấn cũng không muốn lên tiếng định yên lặng bước qua, nhưng hiển nhiên có người không nguyện ý buông tha y.

”Gặp mặt ngay cả chào hỏi cũng không muốn, thật sự là càng lúc càng không coi ai ra gì.”

”Anh không phải cũng không muốn chào hỏi tôi sao?”

”Hừ, anh có thể so với tôi sao? Tôi là đầu bài của Ân Trọng, anh thì là cái gì?”

”Có phải là đầu bài hay không cũng không phải do anh nói là được.”

Hạ Khuynh Thành trừng mắt quát: ”Thủy Ân Trạch anh tưởng anh cao giá lắm sao?”

Thủy Ân Trạch liếc cái xem thường, rõ ràng hấn ta có tình muốn tìm người cãi nhau. Hiện tại lại tự đến trách mình, nhưng mà y không có thời gian, Đường Tổng đang chờ y kia kìa. Cho nên y nhìn Hạ Khuynh Thành xong liền xoay người rời đi, mà Đường Tổng vì đợi lâu không thấy người tới nên đi tìm anh thì vừa lúc nhìn thấy một màn này.

Từ lần cùng nhau uống rượu trên quán bar, Diêm Thiếu Liệt liền cùng Thủy Ân Trạch trao đổi số điện thoại. Nhưng đa số đều là Diêm Thiếu Liệt chủ động gọi cho y, bởi vì Thủy Ân Trạch sợ mình không cẩn thận quấy rầy anh, tuy rằng y muốn gọi điện thoại đến điên rồi.

Hôm nay lần thứ hai được mời đến y quả thật vô cùng cao hứng, hơn nữa trong khoảng thời gian này y xác định một sự kiện, Diêm Thiếu Liệt và Hạ Khuynh Thành có vấn đề. Đoạn thời gian này Hạ Khuynh Thành gần như không nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt, thêm nữa tính tình hấn ta càng lúc càng không tốt, có chút không hài lòng sẽ phát hỏa với trợ lý hay mấy diễn viên nhỏ không tiếng tăm.

Đường Tổng với Thủy Ân Trạch đến phòng đặt trước liền nói: ”A Liệt, Hạ Khuynh Thành kia cậu nhanh chóng quảng đi.”

”Đây là làm sao? Cậu ta chọc đến cậu?” Diêm Thiếu Liệt định cười chào hỏi Thủy Ân Trạch, kết quả chưa nói gì thì đã nghe được cái này.

”Ở trong công ty bày ra cái bộ dáng con nhà quan, nhìn liền phiền.” Anh quả thật là nhìn thấy liền phiền, hơn nữa đặc biệt nhìn không nổi bộ dáng này của Hạ Khuynh Thành. Đường Tổng đối với người mình thích không nhất định sẽ biểu hiện ra nhưng đối với người đáng ghét thì rất rõ ràng. Đường gia lão gia tử không chỉ một lần nói với anh trên thương trường cần kiềm kị như vậy, nhưng anh không thay đổi được, may mắn là anh chỉ đối với ”người một nhà” mới biểu hiện ra ngoài.

”Ân Trạch, cậu ta bị sao vậy?”

Bị Diêm Thiếu Liệt điểm danh Thủy Ân Trạch cười cười nói: ”Không có gì, vừa nãy tới đây tôi với Hạ Khuynh Thành ở công ty nói nhau mấy câu, Đường tổng chắc không thích nhân viên cãi nhau.” Y nói uyển chuyển, nhưng Diêm Thiếu Liệt nghe rõ.

Anh trầm mặt nói: ”Cậu ta tìm cậu gây phiền toái?”

”Không có, hai chúng tôi ở trong công ty lực lượng ngang nhau, cãi nhau cũng không phải một hai lần, không phải chuyện lớn gì.”

Đường Tổng ngồi xuống lập tức nói: ”Cậu không cần giúp người ta che lấp, có chuyện gì thì nói cho A Liệt để cậu ta giúp thu thập Hạ Khuynh Thành kia.” Thủy Ân Trạch chớp chớp mắt cho là mình nghe lầm, lời này...

”Khụ, khụ, thôi, muốn ăn cái gì, nhanh gọi món đi.”

Đường Tổng tiếp nhận menu món ăn do Tần Hiếu Luân đưa tới, cũng đồng thời tiếp thu dao nhỏ từ mắt Diêm Thiếu Liệt bắn tới. Sau đó lại đưa menu món ăn cho Thủy Ân Trạch, ”Cậu gọi món đi.”

Thủy Ân Trạch không có xem nhẹ ba người bọn họ đánh mắt qua lại, nhưng tất cả mọi người đều che lấp thì y sao có thể tùy tiện xốc chân người ta lên đầu.

Diêm Thiếu Liệt nhìn y cười nói: ” Ân Trạch, thích ăn cái gì thì cứ gọi, tối hôm nay là Hiếu Luân mời khách, không cần khách khí với hân.”

” Được!”

Một bữa cơm ăn thật sáng khoái, Tàn Hiếu Luân lần này còn cùng Diêm Thiếu Liệt bàn thêm chuyện hợp tác, sau Đường Tổng còn nói đến một dự án thu mua.

Diêm Thiếu Liệt đối với chuyện công ty viễn dương thật đúng là có nghe thấy, tuy kiếp trước anh là thiếu gia không quan tâm chuyện đời, nhưng bởi vì dự án thu mua công ty viễn dương nháo quá lớn. Đừng nói là tại thành phố Thiên Hải mà là cả toàn quốc, từ ông lão tám mươi cho tới trẻ lên ba ai cũng biết.

Nhưng anh nhìn hai người bạn tốt cũng không có ý tưởng muốn tham dự chuyện này, cho nên cũng không nhiều lời. Chỉ quan tâm gấp đồ ăn cho Thuý Ân Trạch, không cần biết người ta có thích ăn hay không.

” Ân Trạch, cậu thích ăn hương vị gì?”” Tôi thích ăn cay, ăn mặn.” Y thích ăn nhẹ, nhưng trong lúc vô ý nghe được Hạ Khuyên Thành nói Diêm Thiếu Liệt thích ăn cay, cho nên y mới rèn luyện khẩu vị cho bản thân.

” Thật sự?” Diêm Thiếu Liệt mặt đầy vui vẻ, ” Tôi cũng thế, tôi biết một nhà hàng có món cay Tứ Xuyên đặc biệt ngon, hôm nào mang cậu đi ăn.”

” Nhớ gọi thêm tôi, tôi cũng thích ăn mà cậu không nhớ sao?”

Diêm Thiếu Liệt phiến mắt nhìn Đường Tổng một cái, cái mũi không phải mũi, mắt cũng chẳng là mắt, một bộ đáng ghét bỏ, ” Cậu gần đây bị bệnh trĩ không thể ăn cay.”

” Cậu mới bị bệnh trĩ.”

Thuý Ân Trạch chưa bao giờ biết Diêm Thiếu Liệt hoá ra còn có một mặt trẻ con như vậy, hôm nay y xem như mở mang kiến thức, ăn cơm xong bọn họ lại cùng nhau đi quán bar, ngồi đến hơn 11 giờ đêm Diêm Thiếu Liệt mới lái xe đưa Thuý Ân Trạch về nhà. Nhà Thuý Ân Trạch ở một tiểu khu hoàn cảnh đặc biệt tốt, nhưng bởi vì muốn xanh hoá cho nên cách ly trung tâm thành phố khá xa. Lúc này trên đoạn đường trung tâm thành phố không có nhiều xe qua lại, hướng chỉ là khu vực nhỏ cạnh thành phố.

Hai người trên xe đang nói chuyện, Thuý Ân Trạch nhảy bèn thấy trong ngõ nhỏ chạy đến rất nhiều người, ” Cần thận!” Âm thanh chói tai khi xe phanh lại vang lên trong đêm yên tĩnh, nghe khiến lòng người sợ hãi.

Bọn họ nhanh chóng xuống xe, mắt nhìn người đàn ông ngã trên đất, ” Tôi hình như không có đụng trúng anh ta thì phải?” Diêm Thiếu Liệt không xác định lắm, nếu xe đụng phải người hân là có cảm giác va chạm.

” Không có, trên người anh ta... Hình như bị chém?” Thuý Ân Trạch ngồi xổm xuống nhìn kỹ người đàn ông này.

” Báo án.” Diêm Thiếu Liệt lấy điện thoại di động ra muốn báo án, mà người đàn ông đang nằm trên mặt đất nắm lấy quần áo Thuý Ân Trạch, ” Không, không cần báo án, không cần báo án...” Sau khi nói xong thì ngã luôn trên mặt đất.

Sừng sốt hai giây, Diêm Thiếu Liệt bảo Thuý Ân Trạch hỗ trợ mang người lên xe anh, cửa xe vừa mở thì trong ngõ nhỏ có một đám người lao tới, dao trong tay vẫn còn đang nhỏ máu.

Diêm Thiếu Liệt nghĩ nghĩ trực tiếp lái xe chạy tới phố phía sau khu đông, người này bị thương nếu mang đến bệnh viện lớn phỏng chừng sẽ có cảnh sát rất nhanh đến hỏi thăm. Cho nên anh quyết định đem người đến phòng khám tư nhân, ở phía sau phố có rất nhiều phòng khám tư mở 24 giờ, chuyên trị thương cho mấy bang phái ẩu đã sống mái với nhau không có biện pháp đi bệnh viện lớn cứu trị.

Lần thứ hai đi vào phố này, Diêm Thiếu Liệt có cảm giác muốn buồn nôn, anh từng nằm trên cái đường dơ bẩn này chết đi, ” Diêm thiếu, anh không sao chứ?” Thuý Ân Trạch cảm nhận được Diêm Thiếu Liệt khác lạ.

” Không có việc gì, thân phận của cậu không thích hợp xuất hiện tại đây, ở trên xe chờ tôi.”

Thuý Ân Trạch trong lòng âm áp, ” Không sao, tôi đeo kính râm giúp anh mang người đưa đến cửa phòng khám rồi trở về xe.” Người đàn ông kia không phải nhẹ cân, y cảm thấy Diêm Thiếu Liệt tự mình khiêng cần phải cố hết sức mới được.

Diêm Thiếu Liệt hiểu ý y, không từ chối nữa, hai người vất vả một lúc mới đến được cửa phòng khám, anh đem Thuý Ân Trạch đuổi đi, sau đó gõ cửa phòng khám...

Đem người ném cho bác sĩ lại để thêm một khoản tiền thì Diêm Thiếu Liệt rời khỏi phòng khám, sau đó lái xe mang Thuý Ân Trạch về nhà, cuối cùng mới về nhà của mình. Trong nhà mọi người đã ngủ hết, anh lên lầu vọt vào phòng tắm không ngừng dùng nước chà rửa người mình, khu đông, phố phía sau thật sự là nơi bẩn thỉu. Nhưng cái nơi bẩn thỉu này lại là nơi cư trú cuối cùng của anh. Diêm Thiếu Liệt thề sẽ biến đổi nơi đó, khiến khu đông vĩnh viễn biến mất ở thành phố Thiên Hải!

Sáng sớm hôm sau anh nhận được điện thoại của bác sĩ, bác sĩ nói người hôm qua anh đưa đến đã bỏ đi. Bởi vì Diêm Thiếu Liệt đưa rất nhiều tiền cho nên bác sĩ đi mua bữa sáng cho người này, kết quả khi trở về đã không thấy tân hoi. Diêm Thiếu Liệt cũng không nói gì, tuy cảm thấy chút đáng tiếc nhưng cũng không có biện pháp nào. Anh ở nơi đó từng gặp qua không ít người như vậy, thời gian trị thương thậm chí đường thương cũng không có, hay

nói đúng hơn là không dám đường, vì không biết một giây tiếp theo còn có thể chạy thoát được hay không.

Thủy Ân Trạch gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt hỏi ý kiến về chuyện này, Diêm Thiếu Liệt ăn ngay nói thật sau đó trò chuyện thêm vài câu mới cúp máy. Thủy Ân Trạch thật vất vả mới có cơ gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt, nhưng y chưa nói được cái ý tứ gì cả, y kỳ thật rất ngạc nhiên bởi công tử như Diêm Thiếu Liệt lại hiểu rõ loại địa phương này. Hơn nữa đem người đến phòng khám như ngựa quen đường cũ, giống như là anh ta đến thường xuyên, không thể nào? Y bị chính ý tưởng của mình hù dọa.

Diêm Thiếu Liệt không biết Thủy Ân Trạch có suy nghĩ như vậy, anh ở cái nơi đó ngày người lâu như thế, mấy phòng khám, hộp đêm nằm khu nào đều thuộc như lòng bàn tay.

Hai ngày sau Tần Hiếu Luân gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt, nói cho anh biết hôm nay Tần thị sẽ tuyên bố chọn người phát ngôn quảng cáo, hỏi anh có hứng thú đến xem không. Diêm Thiếu Liệt nghĩ rồi nói: ”Tôi sẽ không đi qua, cậu lên nói tin tức cho Thủy Ân Trạch. Bảo cậu ấy chuẩn bị trong lòng một chút, đến lúc đó sẽ không quá thất vọng.”

Trước khi tuyên bố tin tức thì Tần Hiếu Luân lên gặp Thủy Ân Trạch, tuy không nói rõ nhưng Thủy Ân Trạch đã hiểu được. Người phát ngôn lần này không phải y cũng không phải Hạ Khuynh Thành. Y không hiểu lắm có chuyện gì diễn ra nhưng Hạ Khuynh Thành lần này coi như mặt mũi ném hết.

Quả nhiên sau khi Tần thị công bố kết quả, mặt Hạ Khuynh Thành đều đen, Tần Hiếu Luân là bạn tốt của Diêm Thiếu Kiệt, hẳn ta nhất định sẽ được chọn làm người phát ngôn. Nhưng hiện tại kết quả lại như thế, hơn nữa người phát ngôn cũng không phải Thủy Ân Trạch. Điều này hẳn không lý giải được, người phát ngôn hiện tại so danh tiếng không bằng hẳn với Thủy Ân Trạch, chẳng lẽ hậu trường của nghệ nhân Đường Cảnh rất mạnh? Nhắc tới tên Đường Cảnh chợt nhớ tới điều gì đó, thăm nghĩ chẳng lẽ có quan hệ với Đường Tổng? Hẳn càng nghĩ càng khẳng định ý tưởng của mình.

Mà nghệ nhân Đường Cảnh kia cũng rất bất ngờ, trong nhất thời cả người đều ngây ngẩn. Nhưng đối với nghệ nhân thì như vậy cũng chẳng có gì, rất nhanh đã kịp phản ứng lại.

Về phần Thủy Ân Trạch lại là thái độ lạnh nhạt giống như đã sớm biết được chuyện này, sự thật là y quả thật sớm biết, bất quá tính cách y vốn là như vậy cho nên mọi người không lấy làm kỳ lạ. Nhưng Hạ Khuynh Thành chính là không thích bộ dạng y như vậy, có cơ hội tự nhiên sẽ chế nhạo một phen.

”Kết quả hôm nay đúng là ngoài ý muốn, nhưng mà cũng thật bình thường. Dù sao cũng là người Đường gia, Tần giám đốc dĩ nhiên phải cấp một phần mặt mũi.”

Thủy Ân Trạch nhìn hẳn một cái cũng không lên tiếng, bởi hẳn biết người này không phải người Đường gia. Hạ Khuynh Thành thấy y không nói lời nào, cười nhạo nói: ”Tôi nói Thủy Ân Trạch anh, tôi lúc này nghe Lưu tổng nói Ân Tượng sẽ đem người này đào tạo, người ta có Đường gia duy trì, tôi có Diêm gia duy trì, anh về sau muốn tính như thế nào?”

”Cái này không cần anh lo lắng, mấy năm nay tôi không có hậu trường cũng không bị anh đả bại hay sao?”

”Hừ, khẩu khí thật lớn. Chờ tôi bảo A Liệt đem đến cho tôi vài vai diễn, đem anh đập xuống thì lúc đó tôi xem anh còn có cái gì đắc ý.” Hạ Khuynh Thành sinh khí là vì Thủy Ân Trạch nói thật, hẳn ta có Diêm Thiếu Liệt chiếu cố cho nên trong giới giải trí thăng tiến một đường. Nhưng Thủy Ân Trạch không có ai nâng đỡ cũng phát triển không tồi, hơn nữa vị trí trong công ty còn ngang nhau.

”Tôi đây sẽ chờ anh đá tôi xuống, cậu nhớ ngàn vạn lần đừng làm tôi thất vọng. Trong công ty chẳng phải là muốn khai thác người mới sao? Tình huống hiện tại tôi thấy hay là nên thôi đi.”

”Anh, anh chờ đó cho tôi.”

Bình thường Thủy Ân Trạch sẽ không so đo với Hạ Khuynh Thành, nói ra là không nguyện ý nói chuyện mới đúng. Y càng không nguyện ý phản ứng Hạ Khuynh Thành, bởi vì y thấy Hạ Khuynh Thành tố chất với gia giáo cực kỳ kém. Nhưng tượng đất đều có ba phần tính tình, Thủy Ân Trạch không hứng thú để người khác khi dễ, nếu làm cho em trai nóng nảy nhà y biết được khẳng định sẽ tìm Hạ Khuynh Thành tính sổ.

Vừa nghĩ đến em trai thì Thủy Ân Trạch lại đau đầu, nếu thằng nhóc này biết y cùng Diêm Thiếu Liệt bây giờ đang tiến triển, chắc chắn sẽ giận dữ vô cùng. Xem ra, y còn có việc quan trọng phải giải quyết trước đây.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8

Edit: Strangers Ex

Hạ Khuynh Thành không đợi hoạt động của Tần thị kết thúc đã bỏ đi, bởi vì hẳn gọi điện cho Diêm Thiếu Liệt nhưng đối phương không nghe máy. Cho nên hẳn lại chạy tới dưới lầu Diêm thị, chính là hôm nay hẳn nhất định thất vọng rồi.

Diêm Thiếu Liệt cùng Thu Đình Nhã đi tới, Thu Đình Nhã đối với Hạ Khuynh Thành một chút cũng không xa lạ. Hơn nữa sau khi biết A Liệt thích hắn thì nàng là người đầu tiên ở Diêm gia vui vẻ tiếp thu, mặc dù là đối tượng là con trai nhưng A Liệt hạnh phúc mới là quan trọng nhất, mặc dù nàng cảm thấy Hạ Khuynh Thành không tốt.

”Nhị thẩm, ngài cũng ở đây sao?”

”Khuynh Thành sao lại đến đây?” Thu Đình Nhã cười hỏi Hạ Khuynh Thành, sau đó nhìn Diêm Thiếu Liệt: ”A Liệt, con hẹn khuynh thành sao không nói cho thẩm biết sớm một chút đâu.”

”Nhị thẩm, người lên xe trước chờ con, con sẽ lập tức tới ngay.”

”Được.”

Sau khi Thu Đình Nhã rời đi Diêm Thiếu Liệt nhìn Hạ Khuynh Thành hỏi: ”Cậu tới làm gì? Tìm Diêm Thiếu Kiệt sao?”

”A Liệt, em với anh ta không có quan hệ gì, anh tin tưởng em đi, anh ta chỉ là bà con xa mà thôi.”

Diêm Thiếu Liệt mị mị nhìn phía Hạ Khuynh Thành nói: ”Không quan hệ? Vậy cậu biết anh ta là con riêng của nhị thúc sao không nói cho tôi biết?”

”Em...” Hắn không phải là vì muốn nhập chủ Diêm gia sao, nhưng lời này cũng không thể nói cho Diêm Thiếu Liệt được.

”Đề tôi đoán nhé, Diêm Thiếu Kiệt với Hạ Tinh Mai hứa cho cậu cái gì tốt đi? Cho cậu sau này tiến vào Diêm gia?” Diêm Thiếu Liệt khinh miệt nhìn hắn một cái rồi cười nói: ”Hạ Khuynh Thành, cậu khờ thật hay giả ngu? Diêm Thiếu Kiệt thích cậu chẳng lẽ cậu lại không biết? Tiến Diêm gia? Tôi xem là phải bò lên giường Diêm Thiếu Kiệt đi?”

Diêm Thiếu Liệt nói chuyện một chút tình cảm cũng không giữ, đem tính toán của Hạ Khuynh Thành nói thẳng ra. Bên trong có những thứ Hạ Khuynh Thành biết nhưng anh không biết, ví dụ như bò lên giường Diêm Thiếu Kiệt.

Hạ Khuynh Thành nắm lấy cánh tay Diêm Thiếu Liệt, ”A Liệt, anh tin tưởng em, em không có ý tứ đó, thật sự.”

Diêm Thiếu Liệt hung hăng bỏ đi qua Hạ Khuynh Thành, ”Dừng, đừng ở chỗ này giả mù sa mưa, cái bộ dáng này phải đối với Diêm Thiếu Kiệt mới có kết quả.”

Hạ Khuynh Thành nhìn Diêm Thiếu Liệt rời đi trong lòng phi thường sốt ruột, hắn vừa nãy quả thật có diễn trò. Vì phát hiện Diêm An Quân bảo vệ Diêm Thiếu Kiệt, nên đoạn thời gian này hắn có đi lại với Diêm Thiếu Kiệt nhưng hắn cam đoan không có ai phát hiện chuyện này. Mỗi lần bọn họ đều gặp mặt trong tiệm cà phê của Hạ Tinh Mai hoặc là nhà của hắn. Hắn luôn vô cùng kín kẽ, chẳng lẽ Diêm Thiếu Liệt phát hiện điều gì?

Trong khoảng thời gian này Diêm Thiếu Liệt không gặp hắn, cũng không nhận điện thoại hắn, phát ngôn quảng cáo cho Tần thị cũng không chọn hắn. Việc này khiến Hạ Khuynh Thành mơ hồ cảm giác Diêm Thiếu Liệt muốn quăng hắn, tuy rằng hắn cảm thấy khả năng có thể xảy ra. Nhưng một tháng này trừ bỏ một lần gặp Diêm Thiếu Liệt dưới lầu Diêm thị, hắn căn bản chưa gặp đối phương lần nào.

Vốn là hôm nay hắn muốn đến làm nũng đẩy động Diêm Thiếu Liệt, hỏi một chút vì sao Tần thị không chọn mình, nhưng không nghĩ tới kết quả lại như thế. Với cả thái độ của Diêm Thiếu Liệt thật sự muốn quăng hắn đi, hắn phi thường cảm thấy bất an.

Thu Đình Nhã tuy ngồi trong xe nhưng cũng thấy hành động giữa A Liệt với Hạ Khuynh Thành rất rõ ràng, ”A Liệt, con với Hạ Khuynh Thành sao vậy? Làm mình làm vậy?”

”Nhị thẩm, về sau thẩm không cần để ý tới người này nữa.”

”Làm sao vậy? Cãi nhau thật sao? Có chuyện gì nói nhị thẩm nghe.”

Diêm Thiếu Liệt mím môi trầm mặc một lúc mới nói: ”Nhị thẩm, cậu ta là bà con xa của Diêm Thiếu Kiệt. Hơn nữa đã sớm biết thân phận Diêm Thiếu Kiệt nhưng không nói cho con biết.”

”Cái gì?” Thu Đình Nhã kinh ngạc còn thêm nữa là phẫn nộ, ”Nó sao có thể làm như vậy? Con đối với nó tốt nhưng nó lại dám lừa gạt con?” Nàng thật sự cảm thấy ngoài ý muốn, đứa cháu trai này đem Hạ Khuynh Thành sùng lên tận trời, cuối cùng đối được kết quả như thế.

”Thôi, con xem như nhìn rõ con người cậu ta, nhị thẩm về sau thấy cũng không cần để ý cậu ta.”

”Tốt.” Thu Đình Nhã gật gật đầu, dù sao cũng là người cháu trai từng thích, nàng không nên nói cái gì không tốt. Nhưng trong lòng đã phủ định Hạ Khuynh Thành.

Nàng hôm nay tới tìm A Liệt là vì đi gặp Hạ Tinh Mai, nàng muốn nhìn một chút đó là dạng đàn bà gì, cư nhiên cam tâm tình nguyện làm tiểu tam cho người ta. Còn nguyện ý sinh cho người ta một đứa con nối dõi.

Diêm Thiếu Liệt không biết mục đích của Thu Đình Nhã là gì, anh hỏi nhưng nàng không muốn nói, nhưng anh lại không yên tâm để nhị thẩm một mình đi gặp Hạ Tinh Mai, cho nên nhất định phải đi theo cùng. Thu Đình Nhã không từ chối, anh dựa theo trí nhớ tìm được tiệm cà phê Thời Gian, khi hai người vừa xuống xe thì thấy Hạ Tinh Mai đang bận rộn bên trong.

Diêm Thiếu Liệt chỉ vào người phụ nữ trong tiệm nói: ”Nhị thẩm, bà ta chính là Hạ Tinh Mai. Con điều tra được là bà ta có ý đi học lớp pha chế cà phê, hơn nữa cà phê trong cửa tiệm đều là nhập khẩu từ nước ngoài.”

Thu Đình Nhã thân nhiên mỉm cười, ”Nói như vậy là cô ta rất coi trọng cửa hàng này?”

”Vâng.”

”Đi thôi, đi gặp cô ta.”

Thời gian buổi chiều trà trong tiệm không ít người, hai người bọn họ bước vào thì có nhân viên phục vụ đi tới, bất quá Thu Đình Nhã lại lướt qua nhân viên phục vụ đi tới quầy bar.

Hạ Tinh Mai thấy người tới cũng sững sốt, nhưng nhanh chóng đã bình tĩnh lại, ”Ngài khỏe, muốn uống chút gì không?”

Thu Đình Nhã nhướng nhướng mày, đưa găng tay cho Diêm Thiếu Liệt rồi tao nhã ngồi trên ghế cao ở quầy bar, đánh giá Hạ Tinh Mai một lượt sau đó chậm rì rì nói: ”Cô chính là Hạ Tinh Mai?”

Hạ Tinh Mai gật đầu, cô ta nhận ra Thu Đình Nhã với Diêm Thiếu Liệt, nhất là Thu Đình Nhã cô ta đã biết hơn hai mươi mấy năm!

Hạ Tinh Mai là loại phụ nữ yếu đuối thích được chiều chuộng, hơn nữa rất nhiều nam nhân thích loại ôn nhu như nước thể này, nhưng đồng dạng cũng là loại phụ nữ tâm cơ thâm trầm. Cô ta làm sao không biết Diêm An Quân không yêu mình, nhưng cô ta năm đó lần đầu tiên thấy ông thì con tim đã muốn trao.

Khi biết thân phận bối cảnh của Diêm An Quân thì càng kích động vô cùng, đây là Kim cương Vương lão ngũ trong truyền thuyết.

Chính cô ta dùng hết mọi biện pháp tận dụng thân phận bạn học bên cạnh ông, tốt nghiệp đại học không lâu thì nghe tin Diêm An Quân đính hôn, mà đối tượng đính hôn lại là tôn nữ của Tân gia. Loại thân phận bối cảnh như vậy cô ta làm sao so sánh được, cô ta oán hận xuất thân của mình, oán hận vì như thế mới phải cách xa Diêm An Quân còn oán luôn bản thân Diêm An Quân, bởi vì đối phương không thích cô ta.

Nhìn ảnh chụp trên các phương tiện truyền thông cô ta càng thêm xấu hổ, Thu Đình Nhã thật sự xinh đẹp, không biết có phải do gen hay tố chất trời sinh đã vậy, cô gái này từ trong ra ngoài đều lộ ra xinh đẹp, mà đến bản thân cô ta là phái nữ còn nhận thấy nói chỉ là nam nhân?

Nhưng cô ta trăm triệu lần không ngờ Diêm An Quân uống rượu say nói ra tin tức Thu Đình Nhã không thể sinh con, cô ta cảm thấy bỏ qua cơ hội lần này sẽ không còn cơ hội khác. Cho nên một đêm đó Hạ Tinh Mai chủ động hiến thân, không nghĩ tới trời cao chiều cổ cô ta thật sự có thai, hơn nữa còn là con trai.

Hạ Tinh Mai vui mừng đem tin tức này nói cho Diêm An Quân lại không nghĩ ông ta không có phản ứng gì, thậm chí còn nói sẽ cùng Thu Đình Nhã lập tức kết hôn.

Cô ta không phải chưa từng nghĩ đi xoá bỏ thai, nhưng nếu không có đứa con này thì giữ cô ta với Diêm An Quân không có bất kỳ quan hệ nào.

Mấy năm nay vì có con trai bên cạnh mà Diêm An Quân đến đây không ít lần, tuy chưa bao giờ ở lại qua đêm cũng không muốn gặp mặt cô ta. Hạ Tinh Mai tuy thất vọng nhưng cũng biết đạo lý chỉ cần có con trai này thì sẽ không có vấn đề gì. Diêm An Quân thậm chí đã tính toán đem con trai cô ta bồi dưỡng thành người thừa kế Diêm thị, điều này làm cho cô ta vô cùng tự hào. Con trai của cô ta sẽ trở thành chủ nhân của Diêm gia trong tứ đại gia tộc, cô ta làm mẫu thân đương nhiên sẽ được nước lên thuyền.

Đoạn thời gian trước nghe con trai bị Diêm Thiếu Liệt đem sự thật nói ra, Thu Đình Nhã cùng Diêm An Quân cãi nhau đã về nhà mẹ đẻ ở, nghe được tin tức này Hạ Tinh Mai vui đến không ngủ được, chỉ cần Thu Đình Nhã chịu ly hôn, con trai về Diêm gia thì cô ta làm mẫu thân tự nhiên cũng sẽ được đưa về.

Nhưng đã hơn một tháng, thân phận con trai đến nay không được công khai, cũng không có lời đồn đãi Diêm An Quân với Thu Đình Nhã ly hôn. Hạ Tinh Mai đang muốn bảo đứa con thổi gió bên tai Diêm An Quân, lại không nghĩ rằng hôm nay Thu Đình Nhã tự nhiên tìm đến.

Thu Đình Nhã liếc mắt nhìn cái nữ nhân đang nhìn loạn, nằng cười giọng cao thanh âm châm chọc nói: ”Cô chính là người sinh cho chồng tôi đứa con trai, mấy năm nay vất vả cho cô rồi.”

Một câu nói kia giống như một quả bom thả vào phá nát hương cà phê ngào ngạt thơm trong tiệm, tạc cho mọi người cứng đờ, cũng tạc cho Hạ Tinh Mai run như cây sậy!

Diêm Thiếu Liệt cố gắng không để bảo thân lão đảo, đưa chén cà phê cho Thu Đình Nhã, ”Nhị thẩm, ném thử, hương vị cũng không tệ lắm.”

Thu Đình Nhã nhấp nhẹ một hơi, mang theo phong thái nữ vương tươi cười nói: ”A, mùi vị không tệ, một tay pha chế cà phê tốt như vậy, đúng là thủ đoạn tốt câu dẫn được đàn ông.”

Vốn là Thu Đình Nhã cùng Diêm Thiếu Liệt đi vào tiệm đã hấp dẫn ánh mắt rất nhiều người, Thu Đình Nhã chính là đại mỹ nữ, nhưng vừa thấy cũng biết là xuất thân cao quý, mà Diêm Thiếu Liệt tuổi lại trẻ, rất nhiều người tưởng là phú bà bao dưỡng tình nhân trẻ. Nhưng nghe hai người đối thoại liền bật người hiểu được, đây là cháu trai cùng thẩm thẩm đến tìm tiểu tam.

” Cô... ” Hạ Tinh Mai không ngờ Thu Đình Nhã sẽ nói như thế, không phải tiểu thư khuê các đều phi thường lễ phép sao? Không phải nói Thu Đình Nhã là phi thường rộng lượng vừa có tri thức vừa hiểu lễ nghĩa sao? Như thế nào lại vừa đến đã móc máy mình như vậy?

Thu Đình Nhã không phải là xuất hiện với bộ dáng thất bại sao? Cô ta phải trước mặt mình nước mắt giàn dụa cầu xin mình buông tha Diêm An Quân mới đúng? Tại sao lại biến thành như vậy?

[Ex: chưa tận mắt thấy đánh ghen bao giờ, nhưng thực tế chưa nghe ai đến cầu xin tiểu tam bao giờ, không thuê đánh ghen rạch mặt là may rồi chứ ở đó mà ảo tưởng]

” Tôi làm sao? Nói gì sai sao? Hạ trợ lý bên cạnh chồng của tôi chẳng lẽ không phải là con của cô?”

” Thu tiểu thư.” Hạ Tinh Mai vừa muốn nói chuyện đã bị Thu Đình Nhã đánh gãy, ” Tôi còn chưa cùng tiên sinh nhà tôi ly hôn, cô hẳn phải xưng hô tôi là Diêm thái thái mới đúng.”

Hạ Tinh Mai áp chế lửa giận nói: ” Diêm thái thái, cô hôm nay đến đây là muốn gì?”

” Đương nhiên là đến xem nữ nhân vật chính ngoài giá thú của chồng tôi rồi, bắt quá cô cũng làm tôi thất vọng. Tôi còn tưởng là mỹ nhân tuyệt sắc khuynh thành nào, hiện tại nhìn xem... Tôi đề nghị cô nên đi chỉnh lại toàn bộ khuôn mặt, nói không chừng tiên sinh nhà tôi còn liếc mắt một cái, a, đúng, nghe nói cha mẹ cô vẫn luôn ở quê, bọn họ có biết là cô sinh con cho người đàn ông đã có vợ không? Nghe nói tiệm cà phê này cũng do tiên sinh nhà tôi bỏ tiền ra đúng không?”

Mỗi một câu Thu Đình Nhã nói ra thì mặt Hạ Tinh Mai tái một phần, móng tay bấu chặt vào thịt một chút. Thu Đình Nhã không nóng không vội nói xong, giống như nói chuyện với bạn bè thân thiết lâu năm bàn chuyện gia đình, nhưng người nghe lại có một phen cảm thụ khác.

” Không nghĩ tới tiểu Mơ lại là người như vậy?” Người thường đến tiệm cà phê đều gọi cô ta là tiểu Mơ.

” Thật sự là biết người biết mặt không biết lòng, lão bà của người ta đã tìm tới cửa còn giả sao. Mọi người nhìn người phụ nữ kia, khí chất gia giáo này không thể xuất thân gia đình bình thường.”

” Đúng thế, phụ nữ như vậy khẳng định gã đi không phải là đàn ông bình thường, nếu không tiểu Mơ sẽ sinh con cho người ta sao?”

” Nhưng cô này nói chuyện cũng quá khó nghe đi, ý mình có tiền lại xinh đẹp mà có thể tổn thương người ta sao?”

” Chị nói vậy là không đúng rồi, nếu có thể bị tổn thương thì không thể làm tiểu tam sao, theo tôi thấy vị thái thái này tính rất tốt, nếu là tôi thì đã đánh một bạt tai.”

” Chính xác, chị sao lại đi đồng tình loại phụ nữ này?”

Trong lúc tiệm cà phê đang bàn luận sôi nổi, ” Ba ” một tiếng hấp dẫn người chú ý, mọi người nhìn khuôn mặt thoa phấn trắng của Hạ Tinh Mai hiện rõ dấu ấn năm ngón bàn tay, mà Hạ Tinh Mai trừng mắt muốn ăn tươi nuốt sống Thu Đình Nhã.

” Cô, cô dám đánh tôi? Cô dựa vào cái gì mà đánh tôi? Tôi nói sai sao? Cô nếu có thể còn sống không sinh nổi thì đến phiên tôi sinh con cho An Quân sao? Cô chính là con gà mái không đẻ được trứng, không biết điều còn chiếm lấy vị trí Diêm thái thái.”

Thu Đình Nhã phui tay lại tát một cái lên mặt Hạ Tinh Mai, cô ta thấy đối phương muốn đánh tiếp liền lập tức chạy trốn. Diêm Thiếu Liệt nhanh tay giữ chặt cô ta lại, một bàn tay Thu Đình Nhã hung hăng tát lên mặt Hạ Tinh Mai, một trái một phải, vừa vặn đối xứng.

” Tôi không thể sinh con thì sao? Tôi vẫn là Diêm thái thái, cô sinh một đứa, nhưng hơn hai mươi năm vẫn là tiểu tam. Con của cô bất quá chỉ là đứa con riêng ngoài giá thú.”

Hạ Tinh Mai nào còn tư thái tao nhã thông dong của thường ngày, biến thành mụ đàn bà chanh chua kêu gào, ” Cô không cần đắc ý, chờ con trai tôi trở thành chủ tịch Diêm thị thì tôi là người đầu tiên không bỏ qua cho cô, tôi nhất định đuổi cô ra khỏi Diêm gia, nhất định như thế.”

Thu Đình Nhã nhìn bàn tay mình tiếc hận nói: ” Thật là, tay đều đỏ.” Nụ cười trên mặt lập tức tiêu thất, biến sắc, ” Chủ tịch Diêm thị? Đem tôi đuổi đi? Tốt, tôi đây liền mời mời chờ, cô ngàn vạn lần đừng làm tôi thất vọng.”

Mấy người trong tiệm đang nghị luận liền cười nhạo lên, thầm nghĩ chính thể đại chiến tiểu tam quả nhiên phải cần có bàn tay diễn mới xem đã nghiền.

Mà Diêm Thiếu Liệt cũng biết nhị thẩm hôm nay chính là vì muốn xả giận, hơn nữa cũng thực sung sướng hết giận. Anh như thế nào không biết nhị thẩm còn có một mặt như vậy? Tiềm năng con người quả nhiên là vô hạn.

Chuyện trong tiệm cà phê rất nhanh rơi vào trong lỗ tai Diêm An Quân, bởi vì tối hôm đó Hạ Tinh Mai khóc lóc kể lể với con trai. Diêm Thiếu Kiệt không có khả năng tìm tới Thu Đình Nhã, nhưng Diêm An Quân thì được, bắt quá ông ta lại không tỏ thái độ gì khiến cho Diêm Thiếu Kiệt thất vọng. Mẹ mình bị người khi dễ thành như vậy nhưng ba ba lại không chịu xuất đầu, mà Hạ Tinh Mai biết được càng thất vọng hơn.

Thu Đình Nhã chờ hai ngày cũng không nhận được điện thoại của Diêm An Quân, trong lòng cũng đại khái hiểu được, cho nên nàng chuẩn bị trở về Diêm gia.

Chương 9

Edit: Strangers Ex

Thu Đình Nhã nói chuyện cùng Diêm Phúc Cảnh, Diêm An Quân một lần, nàng có thể không ly hôn nhưng cũng không thể tiếp thu Diêm Thiếu Kiệt, không tiếp thu không có nghĩa là không cho Diêm Thiếu Kiệt về Diêm gia, mà là Diêm gia có thể ngầm thừa nhận anh ta, nhưng không được công khai thừa nhận thân phận.

Nàng cũng nhân tiện nói chuyện của Hạ Tinh Mai với những lời cô ta đã nói, Diêm Phúc Cảnh nghe xong thì phi thường giận dữ, chuyện Diêm gia cư nhiên để một cái tiểu tam nói ba nói bốn. Mà Diêm An Quân cũng sinh khí nhưng không phải bởi vì những gì Hạ Tinh Mai nói, bởi vì ông ta đúng là muốn con trai mình tiếp quản Diêm thị, nhưng sự kiện này không nên được nói từ Hạ Tinh Mai, cô ta không có tư cách để nói. Dù cho tương lai có một ngày Thiếu Kiệt tiếp quản Diêm thị cũng không có bất luận quan hệ gì với Hạ Tinh Mai, cô ta tới bây giờ còn chưa có tư cách trở thành con dâu Diêm gia!

Nhìn thái độ Diêm An Quân, Thu Đình Nhã cười cười tiếp tục nói: "Ba, đó cũng là một trong những nguyên nhân con không muốn công khai thân phận thằng bé, không nói những lời này là tâm tư của cô ta hay không, con cảm thấy lời cô ta nói chẳng khác gì ném vào mặt mũi Diêm gia. Huống hồ mỗi khi nghĩ đến chuyện Hạ Tinh Mai sinh đứa con thì trong lòng con thật sự khổ sở. Nếu trong nhà công khai thừa nhận thân phận của nó, con đây thật không có cách nào xử sự. Đó cũng là mấu chốt con chưa muốn ly hôn, ba có thể cùng An Quân thương lượng chuyện này, nếu hai người đồng ý thì con sẽ cùng An Quân tiếp tục sống qua ngày, nếu không đồng ý, hai người chúng con lién ly hôn."

Diêm Phúc Cảnh không cần suy xét nói thẳng: "Ba đồng ý điều kiện của Đình Nhã."

Diêm An Quân cau mày nhìn ba mình cùng vợ, ngầm thừa nhận cùng công khai thừa nhận kém nhau vạn dặm, tuy nói đều là công khai thân phận Thiếu Kiệt nhưng dù sao cũng là danh không chánh ngôn không thuận. Nhưng cùng Đình Nhã ly hôn, không được, vô luận là Thu gia hay Tần gia đều phiền toái. Tuy Đình Nhã nói sẽ không liên lụy vào gia tộc nhưng dự án hợp tác lần trước cũng đã là một giáo huấn, huống chi ông thật sự yêu Đình Nhã.

Cẩn nhắc lợi hại trước sau, ông ta nói: "Được, anh đồng ý. Nhưng mà anh muốn đem Thiếu Kiệt về Diêm gia." Hạ Tinh Mai có thể nói như vậy bởi vì cô ta có ý tưởng, nhưng ông vĩnh viễn sẽ không cho cô ta cái danh phận gì, vẫn là sớm chặt đứt ý nghĩ mới tốt. Ông cũng biết con trai hy vọng ông cùng Hạ Tinh Mai một chỗ, nhưng, nữ nhân đó không có tư cách đứng bên cạnh ông.

Diêm Phúc Cảnh không nói gì thêm mà là nhìn phía Thu Đình Nhã, cười nói: "Có thể, nhưng mà ba chỉ có thể cam đoan không tỏ sắc mặt với nó, nhưng không thể yêu cầu ba đối với nó giống như đối với A Liệt. Thằng bé lớn lên rất giống Hạ Tinh Mai, ba nhìn thấy nó sẽ nhớ đến người đàn bà kia." Diêm này Diêm lão gia từ không thích, Diêm Thiếu Kiệt lớn lên một chút cũng không giống Diêm An Quân.

Đối với Diêm An Quân mà nói coi như không tồn tại, ít nhất Đình Nhã tiếp thu Thiếu Kiệt, ông thường xuyên suy nghĩ nếu năm đó thừa dịp Thiếu Kiệt tuổi còn nhỏ thì ôm về Diêm gia cho Đình Nhã nuôi bên người thì tốt rồi.

Diêm Thiếu Kiệt đưa Thu Đình Nhã về nhà mẹ đẻ lấy đồ vật, ở trên xe anh hỏi vì sao Thu Đình Nhã lại tiếp thu Diêm Thiếu Kiệt. Thu Đình Nhã cười nói: "A Liệt, ái tình là cái thứ rất kỳ quái, mặc dù Nhị thúc cháu phạm vào sai lầm nghiêm trọng như vậy, nhị thẩm thật sự tức giận nhưng vẫn thương ông ấy. Huống chi nhị thúc cháu căn bản đối với Hạ Tinh Mai không có tình cảm gì cả. Ông ấy có lẽ chỉ muốn có một đứa con mà thôi, không có Hạ Tinh Mai thì cũng sẽ có nữ nhân khác. Nhưng so với thẩm thì sẽ không có bất kỳ người phụ nữ nào có thể thay thế vị trí của thẩm trong lòng nhị thúc cháu. Cũng giống như không có nam nhân nào thay thế được nhị thúc cháu trong lòng thẩm."

"Vậy Diêm Thiếu Kiệt...?"

"Nó là con trai nhị thúc cháu, thậm chí là vợ của nhị thúc cháu, nhưng thẩm với nó không có bất cứ quan hệ nào, chỉ cần thẩm không ly hôn với nhị thúc cháu thì Hạ Tinh Mai vĩnh viễn đều phải mang thân phận tiểu tam, Diêm Thiếu Kiệt cũng chỉ có thể là con ngoài giá thú. Cho dù con trai cô ta có thể về Diêm gia thì thế nào? Một chút quan hệ với cô ta cũng không có, thậm chí không ngu ngốc buông tha cho người đàn ông yêu mình, lại giúp cho người đàn bà khác cơ hội tẩy trắng."

Diêm Thiếu Kiệt trừng mắt to nhìn: "Nhị thẩm, đủ độc!"

Thu Đình Nhã vỗ vỗ đầu của anh: "Cháu biết cái gì, năm đó..." Thu Đình Nhã nói cho Diêm Thiếu Kiệt chuyện đã phát sinh rất nhiều năm trước.

Nguyên lai lúc nhỏ trong nhà Thu Đình Nhã điều kiện phi thường khác biệt, tuy ông ngoại nàng là Tần gia hào môn gia số một số hai. Nhưng ba của nàng vì không muốn cho người khác xem thường nên từ chối sự giúp đỡ từ nhà vợ. Muốn dựa vào chính mình mà gây dựng sự nghiệp, tuy người bên ngoài không ít nói ba nàng nhờ ba vợ mới có thành tựu ngày hôm nay. Nhưng nàng cùng mẹ phi thường rõ ràng, ba là dựa vào thực lực bản thân, ông ngoại nàng cũng hiểu điểm này rõ ràng, bởi vậy đối với ba nàng là phả lệ tôn trọng.

Cho nên khi Thu Đại Đồng muốn đem tập đoàn Thu An toàn quyền giao cho Diêm An Quân không có bất kỳ ai phản đối hay ngăn cản, đơn giản vì tập

đoàn Thu An hoàn toàn thuộc về Thu Đại Đồng.

Nàng lúc nhỏ được ba đưa đi Anh quốc học tập, ở nước ngoài nàng không chỉ học kinh nghiệm quản lý xí nghiệp, đồng thời cũng tiếp nhận học tập lễ nghi hoàn mỹ. Nàng được Thu Đại Đồng bồi dưỡng thành người kế nghiệp Thu gia, chính là khi nàng vừa về nước thì quen biết Diêm An Quân trong một lần yến hội, mà còn thật nhanh cùng ông xác lập quan hệ yêu đương. Trong nhà cùng phía ngoại đối với Diêm An Quân thực vừa lòng, quen biết không bao lâu hai người bọn họ bắt đầu nói chuyện hôn nhân.

Vốn là hết thảy thuận lợi, kết quả trước khi kết hôn theo thông lệ kiểm tra thân thể thì xảy ra vấn đề. Thu Đình Nhã bị chuẩn đoán là vô sinh, đời này có em bé xác suất cực hiếm hoi. Kết quả như thế nàng sao có thể chấp nhận được, trần trở trị liệu bệnh viện trong và ngoài nước cũng không có kết quả, nàng cũng chết tâm.

Thu Đình Nhã tuy rằng thực yêu Diêm An Quân, nhưng là biết đối với hào môn như Diêm gia thì một nữ nhân không sinh dục là tuyệt đối không được. Huống hồ lúc ấy con trai cả Diêm lão gia kết hôn đã vài năm vẫn chưa có con. Nàng không thể sinh dục không phải là đùa giỡn Diêm gia sao?

Thương lượng với cha mẹ xong nàng đưa ra từ hôn, Diêm gia nghe được lý do Thu Đình Nhã từ hôn vô cùng khiếp sợ, càng là cảm động và nhớ nhung nàng thấu hiểu. Nhưng Diêm An Quân tỏ vẻ ông không để ý những chuyện này, còn vì việc này mà nháo hai cụ Diêm gia một trận âm ỉ. Ngay lúc cục diện lâm vào bế tắc thì vợ con trai cả mang thai.

Diêm gia có hậu, bản thân hai cụ Diêm gia đối với Thu Đình Nhã cũng là phi thường thích, lúc này tự nhiên sẽ không làm khó xử đứa con thứ hai. Nhưng Thu Đình Nhã kiên quyết không đồng ý, nguyên nhân rất đơn giản, nàng nhìn thấy nam nhân trong thiên hạ này có ai không muốn có đứa con của mình, ái tình có thể chiến thắng hết thảy sao? Nếu nàng thật sự gả cho Diêm An Quân, gia đình bọn họ thật dễ dàng bị người thừa nước đục thả câu. Nếu người đàn bà bên ngoài của Diêm An Quân có con, nàng phải làm thế nào?

Thu Đình Nhã suy xét mọi chuyện chu đáo, ngay lúc nàng biết mình không thể sinh dục đã suy xét hết mọi kết quả có thể xảy ra, ngay cả ông ngoại cũng nói tâm tư của nàng cực kỳ kín đáo, gặp chuyện bình tĩnh lãnh tĩnh, không kiêu không nóng, là nhân tài khó gặp.

Nhưng cuối cùng dưới sự kiên trì của Diêm An Quân nàng lựa chọn hoà hiệp, bởi vì nàng thật sự yêu Diêm An Quân, cũng bởi vì Diêm lão gia từ cho nàng lời hứa trịnh trọng kia.

Vào thời điểm Thu Đình Nhã gả cho Diêm An Quân, Thu Đại Đồng cũng đã quyết định muốn đem tập đoàn Thu An cho ông ta. Có lẽ ông khi đó cảm thấy xấu hổ và có lỗi với Diêm An Quân, dù sao con gái mình không thể nào sinh dục.

Nhưng lúc đó tập đoàn Thu An người khác nhìn vào chỉ có thể nói là công ty không tồi, nhưng đối với người Diêm gia chỉ là buôn bán nhỏ mà thôi. Thu Đại Đồng hiểu được muốn Diêm gia coi trọng ông càng cần phải cố gắng hơn, trải qua nhiều năm dốc sức làm việc, tuy tập đoàn Thu An không thể so sánh với vài gia tộc lớn nhưng tuyệt không kém hơn vài gia tộc khác. Ý tưởng của Thu Đại Đồng gần đây Thu Đình Nhã mới biết được.

Thu Đình Nhã cùng Thu Đại Đồng với người Tần gia đối với Diêm Thiếu Liệt vô cùng cảm kích, nếu không có anh thì tập đoàn Thu An đã bị đổi chủ. Mà Thu Đình Nhã nhớ tới tiên đoán năm đó cảm thấy mình quả là thần côn, như thế nào kết quả xui xẻo nhất nàng lo nhất đều đã xuất hiện rồi?

Năm đó Diêm An Quân là thật yêu nàng, dù cho nàng không sinh dục được vẫn kiên quyết kết hôn. Lúc đó khẳng định là Diêm An Quân không phải là coi trọng thân phận bối cảnh của nàng, bởi vì khi ấy đại tiểu thư Cố gia một trong bốn đại gia tộc có ý với Diêm An Quân. Nếu muốn chọn thân phận bối cảnh thì ông đã lựa chọn Cố tiểu thư, nhưng ông không làm vậy.

Diêm Thiếu Liệt nghe được lời nàng nói, đột nhiên cảm thấy giữa nàng và nhị thúc cũng có lẽ là tình yêu chân chính. Có lẽ nhị thúc anh thật sự chỉ muốn có một đứa con mang dòng máu của mình mà thôi, vậy kiếp trước nhị thẩm rốt cục là vì sao mà chết?

Diêm Thiếu Kiệt cùng Thu Đình Nhã trở về Diêm gia cùng một ngày, Diêm lão thái thái có ý thu xếp một bàn cơm. Thu Đình Nhã tự mình xuống bếp làm vài món ăn, nhưng đều là món ăn hai lão với Diêm Thiếu Liệt thích. Vì thế Diêm An Quân cũng không có nói gì, dù sao con giận này cũng không dễ mà tiêu được, Thu Đình Nhã không cấp sắc mặt cho Thiếu Kiệt nhìn là đã tốt rồi. Diêm An Quân giải thích cho Diêm Thiếu Kiệt tạm thời không thể công khai thừa nhận hấn cùng thân phận. Trừ bỏ suy xét cảm thụ của Thu Đình Nhã còn muốn suy xét Thu gia với Tần gia. Nhưng ông ta khẳng định sẽ không tiếp tục lâu như vậy, đáp ứng Đình Nhã cùng ba là kế tạm thời. Đây là ông ta hứa hẹn với con trai mình, cũng là ý tưởng trong lòng ông ta.

Diêm Thiếu Kiệt sau đó lại đi tìm Diêm Thiếu Liệt, hy vọng anh có chuyện gì thì cứ nhắm vào mình, không cần liên lụy Hạ Tĩnh Mai.

Diêm Thiếu Liệt cũng không cho hấn sắc mặt hoà nhã, mà hỏi lại hấn: ” Ở thời điểm anh tính kế tôi đã lôi kéo cha mẹ tôi đi cùng rồi biết không?” Hạ Tĩnh Mai, không cần anh động thủ thì nhị thẩm cũng nhất định không bỏ qua cho bà ta.

Mà khi Hạ Tĩnh Mai nghe được tin tức này tựa như hồn lìa khỏi xác, Thu Đình Nhã không có ly hôn với Diêm An Quân. Nàng lại về Diêm gia, chính mình không có cơ hội phù chính, hơn nữa con trai phải đến Diêm gia sinh sống, cô ta phải làm sao? Cô ta nghĩ mạnh ép con trai ở lại nhưng Diêm An Quân nói cho cô ta biết Thiếu Kiệt có sinh sống tại Diêm gia mới có khả năng kế thừa Diêm thị. Nếu cô ta muốn sống cùng thì Thiếu Kiệt chỉ có thể là con trai Hạ Tĩnh Mai của cô ta. Cô ta nghe rõ, Diêm An Quân đang là muốn cướp con trai mình đi, mà cô ta thì lại bất lực.

Chuyện một nhà nhị thúc Diêm Thiếu Liệt không tham dự nhiều, trước mắt có chuyện trọng yếu hơn cần xử lý. Diêm Thiếu Kiệt không ngờ lại đánh chủ ý thu mua công ty viễn dương, anh thừa nhận khi mới biết tình tức này trong nháy mắt có do dự, bởi vì sự kiện này hoàn toàn có thể đã bại Diêm Thiếu Kiệt, khiến hấn vĩnh viễn không lật ngược được. Nhưng cũng không muốn huỷ đi cơ nghiệp trăm năm của Diêm gia, vì vậy anh quyết định sẽ ngăn cản chuyện này, cơ hội đối phó Diêm Thiếu Kiệt không thiếu.

Còn có một chuyện khiến anh đau đầu thật sự, anh không có lấy một người dùng cho riêng mình. Những chuyện có chút bí mật cần phải có người giúp

anh đi thăm dò mới được, mà mấy ngày trước anh đã phát hiện Tiền Nguyên đi vào văn phòng nhị thức, Diêm Thiếu Liệt tựa lưng vào ghế ngồi suy tư phải làm gì.

Đúng lúc này điện thoại của anh vang lên, là Đường Tổng gọi, hẹn anh buổi tối lên quán bar anh liền vui vẻ đồng ý, cuối cùng còn bỏ thêm một câu đem theo Ân Trạch đến.

Vốn tâm tình không tốt lắm Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy Thủy Ân Trạch sau đó cả người đều tốt, thấy Thủy Ân Trạch đi toilet Đường Tổng liền bu lại hỏi: ”A Liệt, cậu tính toán bao giờ cho Thủy Ân Trạch một cái danh phận a?”

Diêm Thiếu Liệt nhướn mày, ”Danh phận? Cậu đem Ân Trạch thành phi tử trong hậu cung của anh đây?”

”Cũng kém không nhiều lắm đi, đã có một Hạ Khuynh Thành giờ lại thêm một Thủy Ân Trạch, chắc gì về sau cậu không có người khác nữa.”

Diêm Thiếu Liệt lắc đầu, ”Sẽ không, tôi chỉ sẽ có một người là Ân Trạch. Về phần Hạ Khuynh Thành chờ tôi sau này ra tay thu thập cũng không muộn.”

Đường Tổng tùm tùm nhìn phía sau Diêm Thiếu Liệt nói: ”Có nghe hay không? A Liệt chính là nói chỉ biết có một mình cậu.”

Diêm Thiếu Liệt đầu tiên là sững sờ, lập tức quay đầu lại thấy Thủy Ân Trạch tay chân luống cuống đứng phía sau mình.

Anh quay đầu lại cười cho Đường Tổng một quyền, ”Cậu cố ý?”

”Gặp hai người các cậu mấy ngày nay treo đó không mặn không nhạt, rõ ràng là tình chàng ý thiếp có ý, còn cố không làm rõ, phiền phức!”

Diêm Thiếu Liệt ném ánh mắt xem thường: ”Cậu mới là thiếp đi, đêm nay anh đây mời cậu đi nhanh cho.” Nói xong trở lại đưa tay mình qua, Thủy Ân Trạch nhảy mất như không thể nào tin được. Diêm Thiếu Liệt nhìn y do dự vờn tay, lập tức một phen kéo lại, sau đó đem người kéo đến bên cạnh mình.

Đường Tổng thật lưu manh thổi cái huyết sáo, sau đó cầm lấy áo khoát của mình vắt lên vai: ”Đi đây, đừng quên ân ái cho sướng một chút a!”

Đường Tổng rời đi, phòng riêng chỉ còn có hai người bọn họ. Mà Diêm Thiếu Liệt ôm Thủy Ân Trạch cả người cứng ngắc trong ngực, Diêm Thiếu Liệt cười cười nói: ”Em đây là chán ghét tôi hay sợ hãi tôi?”

”Tôi.. Tôi.. Em sao lại chán ghét anh?”

Nhìn Thủy Ân Trạch khuôn mặt hồng hồng, con ngươi ngập nước long lanh, đôi môi trong suốt hồng nhạt. Diêm Thiếu Liệt thật sự không nhận được cái người hôn trên môi của y, Thủy Ân Trạch nhắm mắt trừng lớn, lập tức hai tay quấn lên cổ Diêm Thiếu Liệt...

Diêm Thiếu Liệt chỉ định hôn lướt qua, cũng không biết bởi vì hương vị của Thủy Ân Trạch quá ngọt ngào, hay là anh đã chờ đợi cơ hội này lâu rồi, cho nên nhột nhạt hôn biến thành mưa rền gió dữ đoạt lấy.

Sau một hồi Diêm Thiếu Liệt mới nói: ”Ân Trạch, tôi tạm thời không thể công khai quan hệ của chúng ta. Tôi muốn giải quyết chuyện của tôi cùng Hạ Khuynh Thành xong, tôi không muốn em bị người ta nói thành kẻ thứ ba.”

”Được.”

”Sự kiện người phát ngôn bên Tần thị...” Diêm Thiếu Liệt cảm thấy nếu mình đã thổ lộ tâm ý, liền không có giấu diếm chuyện gì. Cho nên anh đem chuyện người phát ngôn đơn giản nói một lần, Thủy Ân Trạch không ngờ bên trong lại có nhiều sự tình như vậy, mà đối với sự bảo hộ của Diêm Thiếu Liệt khiến y cảm thấy thật hạnh phúc.

Cái này là chờ cho mây tan sẽ thấy trăng sáng sao? Y không biết, nhưng Diêm Thiếu Liệt thích y, cái hôn nhiệt tình lúc này khiến y có thể cảm nhận được. Anh làm nhiều chuyện như vậy là để bảo vệ mình, có như vậy là đủ rồi.

Diêm Thiếu Liệt vốn tính toán giải quyết xong Hạ Khuynh Thành mới ngã bài với Thủy Ân Trạch, nhưng bởi vì bạn tốt tính kế việc này đẩy lên trước tiên. Nhưng mà như vậy cũng tốt, giờ phút này nhìn vẻ mặt thoả mãn của Thủy Ân Trạch dựa trong ngực của mình, anh cảm thấy thực hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Edit: Strangers Ex

Hai người ngồi ngốc trong quán bar đến tận khuya mới rời đi, vừa từ phòng đi ra thì có người lão đạo hướng lại đây. Nếu không phải Diêm Thiếu Liệt

nhanh tay lẹ mắt đem Thủy Ân Trạch kéo đến phía sau mình, y khẳng định sẽ bị người kia đụng vào.

Sau khi nhìn rõ người đến, Diêm Thiếu Liệt cùng Thủy Ân Trạch đều ngây ngẩn cả người, đây không phải là người đoạn thời gian trước bọn họ cứu trên đường sao? Như thế nào hôm nay lại chật vật như vậy?

” Không biết?”

Nhìn ánh mắt nghi hoặc của nam nhân, Diêm Thiếu Liệt nhíu mày: ” Anh cho là ai cũng có lòng tốt nhất người bị thương trên đường còn tốt bụng đưa đi phòng khám?”

” Là anh...” Nam nhân đang muốn nói cái gì, phía sau lại một đám người đuổi tới. Mà phòng Diêm Thiếu Liệt thuê này ngay trên hành lang, cho nên nam nhân không có chỗ trốn.

Người đi đầu trong đám người nhìn Diêm Thiếu Liệt liếc mắt một cái, lập tức nói: ” A Viễn, còn không mau lại đây.”

Diêm Thiếu Liệt cũng nhìn ra đám người kia là hướng nam nhân này chạy tới.

Anh nhìn những người đối diện, vừa thấy là biết lai giả bất thiện [người đến không mang ý tốt], nhưng anh đối với nam nhân này có chút hứng thú. Lần trước thấy anh ta bị thương nặng như vậy còn có thể đào thoát, có thể thấy được người này vô cùng bất đồng, vốn là anh muốn ngày thứ hai cùng anh ta nói chuyện, kết quả không nghĩ tới người này ngày hôm sau đã rời phòng khám. Lần này gặp mặt có lẽ không chừng là cơ hội, nhưng mà những người đối diện phải giải quyết như thế nào đây.

” A Viễn, tiểu thiếu gia rất coi trọng mày, không cần không biết điều.”

” Tao thiếu tiểu thiếu gia cũng đã trả hết, là cậu ta nói không giữ lời.”

” Phi!” Gã cầm đầu hung tợn nói: ” Thật sự đã cho mày mặt mũi còn không biết xấu hổ, mày cho mày là ai? Đắc tội tiểu thiếu gia mày còn có thể sống ở thành phố Thiên Hải này được sao? ” Nói xong gã nháy mắt ra dấu, người phía sau liền bao vây lên.

” Anh ta thiếu các ông tiền?”

Nghe tiếng nói Diêm Thiếu Liệt mọi người đều sững sốt, đối phương liếc mắt đánh giá Diêm Thiếu Liệt, ” Vị tiên sinh này, đây là chuyện riêng của chúng tôi, ngài nên cùng bạn của mình đi trước.”

” Tôi muốn quản thì sao?”

” Tôi khuyên cậu vẫn là không cần lo mới tốt, chuyện Cố gia không phải ai cũng quản được.” Tuy nói có thể đến nơi này tiêu phí chỉ có thể là người phú quý, nhưng tiểu thiếu gia nhà bọn hắn không phải người bình thường có thể học tới.

Diêm Thiếu Liệt nhíu mày, Cố gia? Như thế nào cố tình là Cố gia, trong tứ đại gia tộc anh không hiểu biết nhất chính là Cố gia. Hơn nữa bối cảnh Cố gia có chút đặc biệt, anh rất muốn giúp người này nhưng vì thế mà cùng Cố gia đối đầu có đáng hay không? Nếu anh yêu cầu bỏ tiền ra có thể thu được người này vào tay không? Điều này khiến Diêm Thiếu Liệt do dự.

Đối phương vừa thấy Diêm Thiếu Liệt biết Cố gia, hơn nữa rõ ràng đang do dự. Mà cái người tên A Viễn mới nghe Diêm Thiếu Liệt nói trên mặt có chút rung động, nhưng lập tức nghe đối phương báo danh Cố gia, Diêm Thiếu Liệt do dự anh ta cũng nhận ra, quả nhiên không có ai dám cùng Cố gia đối đầu.

” Anh ta như thế nào đắc tội Cố gia? Là tiền hay là...?” Trước hết biết nguyên nhân cụ thể mới có thể suy nghĩ biện pháp.

” Không là tiền cũng không phải chuyện, nha, tao nói mày rốt cuộc muốn gì? Có đi hay là không? Mày không muốn đi thì đừng nghĩ rồi đi nữa!”

Thủy Ân Trạch kéo kéo quần áo Diêm Thiếu Liệt lại hỏi: ” Anh muốn giúp anh ta?”

Diêm Thiếu Liệt không muốn lôi Thủy Ân Trạch vào trong chuyện này, nhưng mà nhìn ánh mắt nghiêm túc của y thì không muốn đối gạt, cho nên khẽ gật đầu.

Thủy Ân Trạch nhìn gã đàn ông đối diện nói: ” Ông nói tiểu thiếu gia Cố gia là Cố Quân Viêm?” Đối phương liếc mắt nhìn Thủy Ân Trạch một cái thấy có chút quen quen nhưng không nhớ đã gặp ở đâu, chính là nghe y nói cũng đồng thời ngẩn ra.

” Có phải hay không?”

” Là... Cố Quân Suất.” Người này nhận thức đại thiếu gia, gã cũng không dám loạn kéo tên tuổi của đại thiếu gia.

Thủy Ân Trạch cau mày nghĩ nghĩ: ” Là chi thứ Cố gia Cố Quân Suất?”

Vừa nghe Thủy Ân Trạch biết rõ như vậy, vị này không chỉ quen biết đại thiếu gia còn biết tiểu thiếu gia là chi thứ Cố gia. Người này chắc chắn có quan hệ không ít với đại thiếu gia, về mặt lập tức ôn hoà nói: ” Ngài biết tiểu thiếu gia của chúng tôi?”

Thủy Ân Trạch không trả lời đối phương, lấy điện thoại di động gọi một cuộc, điện thoại nhanh chóng đã được nối thông, ” Quân Viêm.” Thủy Ân Trạch thuyết minh một chút tình huống bên này, sau đó nhìn đối phương nói: ” Trần đầu to?” Trần đầu to lập tức nín thở chạy qua.

Tiếp nhận điện thoại trong tay Thủy Ân Trạch, sau đó luôn luôn cúi đầu khom lưng, miệng nói liên tục ” Dạ.” Sau liếc mắt nhìn Thủy Ân Trạch một cái lui vài bước, chốc lát mang điện thoại trả lại cho y, sau đó như có điều suy nghĩ hỏi: ” Ngài cùng Thủy trợ lý là...?”

” Cậu ta là em trai tôi.”

Trần đầu to bật người buồn rười rượi nói: ” Ngài giờ cao đánh khê, cầu tình Thủy trợ lý giúp chúng tôi, chúng tôi không có làm gì ngài với bạn ngài đúng không? Ngài ngàn vạn đừng cho anh ta tìm chúng tôi.”

” Người này chúng tôi có thể mang đi sao?”

” Có thể, có thể, Thủy trợ lý chuyện đó...”

” Rồi, tôi sẽ nói với Ân Hi.”

” Cảm ơn, cảm ơn!”

Một đám người thành thật ly khai, Thủy Ân Trạch nhìn ánh mắt nghi hoặc của Diêm Thiếu Liệt nói: ” Em trai của em là Thủy Ân Hi, là trợ lý riêng của chủ tịch Cổ gia Cổ Quân Viêm, quan hệ bọn họ... Rất tốt.”

Diêm Thiếu Liệt nhướng nhướng mày, rất tốt? Khó trách Ân Trạch gọi một cú điện thoại liền thu phục, khó trách Trần đầu to vô cùng sợ Thủy trợ lý, thì ra là thế.

Mà nam nhân tên gọi A Viễn quả thực không thể tin được Trần đầu to cư nhiên có bộ dáng sợ hãi như vậy.

Diêm Thiếu Liệt cùng Thủy Ân Trạch đem A Viễn lại mang về phòng thuê lúc nãy, anh ta cũng giới thiệu bản thân cho hai người. Anh ta gọi Diêm Trí Viễn, năm nay 32 tuổi, là bộ đội đặc chủng xuất ngũ, bởi vì cần tiền cho nên đi đấu quyền, lại bởi vì thân thủ tốt cho nên lọt vào mắt Cổ gia tiểu thiếu gia chi thứ Cổ Quân Suất. Nhưng hắn không muốn vì người khác bán mạng, sau khi cự tuyệt Cổ Quân Suất thì cuộc sống của hắn càng khổ sở, sau bị người ta gài bẫy bị nắm thóp nhọc nhằn.

” Hôm nay thật sự là cảm ơn hai vị.”

” Anh không cần cảm tạ tôi, tôi không nghĩ sẽ đi giúp anh, chỉ là vì anh ấy muốn giúp anh mà thôi.” Thủy Ân Trạch nhìn Diêm Thiếu Liệt, y không dám nói mình là người tốt, nhưng cũng không phải xấu, lại càng không phải người thích quản những chuyện này.

Diêm Trí Viễn gật gật đầu, quan hệ hai vị trước mắt anh ta cũng đã nhìn ra, tay hai người từ nãy giờ chưa từng buông ra. Diêm Thiếu Liệt mỉm cười với Thủy Ân Trạch, tiếp tục nói: ” Anh họ Diêm, tôi họ Diêm, hai chúng ta rất có duyên phận, thế nào? Muốn đến làm việc cho tôi không, tôi cần người như anh để hỗ trợ, đương nhiên đây là công việc đứng đắn.”

Diêm Trí Viễn có chút khó tin, hôm nay anh ta không chỉ thoát khỏi Cổ Quân Suất còn có được công việc mới. Vận may này có dồn dập quá không, có khi nào là đầu óc còn đang lơ mơ?

Diêm Thiếu Liệt biết bản khoản của anh ta, cười nói: ” Anh có thể tới thử xem, nếu cảm thấy thích hợp thì lưu lại, không thích hợp liền rời đi. Nhưng mà dù cho anh không làm việc chỗ của tôi, Cổ gia cũng không tìm anh gây phiền toái đâu.” Nói xong Diêm Thiếu Liệt nhìn sang Thủy Ân Trạch.

Thấy Thủy Ân Trạch cũng gật đầu, Diêm Trí Viễn mới yên tâm. Anh ta cũng không phải kẻ ngốc, có thể thuận lợi giải quyết chuyện này chính là vị tiên sinh được gọi là Thủy Ân Trạch. Trong lòng Diêm Thiếu Liệt có chút không thoải mái, bởi vì vợ anh lại được việc hơn mình, nhưng anh thật nhanh liền bình thường, được việc cũng là vợ anh, còn là người vợ khăng khăng một mực thương yêu anh.

...

Diêm Trí Viễn đã đến Diêm thị làm việc đã vài ngày, đối với việc anh nhậm chức trợ lý riêng không phải không có người nói xấu. Diêm Thiếu Liệt đi làm trừ bỏ bí thư, trợ lý còn mang theo bảo tiêu, hiện tại còn có thêm một trợ lý riêng, đây là đi làm hay đi hưởng thụ? Nhưng mà Diêm lão gia nói trợ lý riêng với bảo tiêu đều là do Diêm gia thuê, không lấy một phần tiền từ Diêm thị, lúc này mọi người mới yên tâm.

Mà công tác đầu tiên Diêm Trí Viễn nhận là điều tra công ty viễn dương, Diêm Thiếu Liệt nói cho anh ta: nếu Cổ gia bức bách anh như vậy mà anh vẫn không chịu đi vào khuôn khổ, tôi tin tưởng anh nhất định là người làm việc có nguyên tắc rất cao, yêu cầu của tôi chỉ có một, đối với tôi tuyệt đối trung thành, có nghi vấn hay nghi ngờ thì trực tiếp hỏi không được sau lưng giờ trò.

Anh muốn xem Diêm Trí Viễn là người quan trọng bên cạnh mình, cho nên anh không đem người này đối đãi giống như bảo tiêu.

Diêm Trí Viễn hiểu được Diêm Thiếu Liệt trọng dụng mình, đến vài ngày cũng biết thân phận bối cảnh Diêm Thiếu Liệt, cảm thấy bản thân thực may mắn đi theo người tốt, cho nên làm việc cũng đặc biệt bán mạng. Anh ta trừ bỏ giúp Diêm Thiếu Liệt làm việc bên ngoài, còn có thân phận khác là sự phụ Diêm Thiếu Liệt.

Diêm Thiếu Liệt cảm thấy bản thân quá yếu, tuy nói không cần phải trở thành cao thủ như Diêm Trí Viễn nhưng ít ra có thể tự bảo vệ mình, bảo hộ Thủy

Ân Trạch. Cho nên Diêm Trí Viễn rảnh rồi sẽ chỉ dạy anh một chút.

Biểu hiện rõ ràng nhất là thời gian Diêm Thiếu Liệt ra ngoài chơi rất ít, đứng ở phòng tập thể thao thì nhiều thời gian.

Thật nhanh dự án thu mua công ty viễn dương được đưa ra hội nghị, công ty viễn dương bắt đầu kinh doanh không tốt nên tài chính bị đứt, hiện tại đã đến trạng thái có chi không có thu, bởi vậy bọn họ quyết định bán ra 51% cổ quyền.

Diêm Thiếu Kiệt đem các tình huống của công ty viễn dương đơn giản giới thiệu, "Các nhà máy xí nghiệp ở thành phố Thiên Hải chưa có hải vận, tôi cảm thấy chuyện này đối với Diêm thị chính là cơ hội."

"Tôi cảm thấy Hạ phó tổng đề nghị chuyện này vô cùng tốt, nếu Diêm thị có thể thu mua công ty viễn dương, đối với Diêm thị cũng tăng lên không ít." Hạ trợ lý đã cùng giống như Diêm Thiếu Liệt nhắc lên vị trí phó tổng, bộ phận quản lý cao tầng trong công ty cũng biết thân phận Diêm Thiếu Kiệt.

Lưu tổng nhìn Hứa tổng một cái rồi nói: "Diêm thị chưa từng làm qua hải vận, hơn nữa đối phương đề ra một cái là tài chính 10 triệu, làm không tốt thì Diêm thị không những tăng lên còn bị xẹp xuống."

"Có hạng mục ở công ty nào không bắt đầu từ con số 0, không ném thử làm sao biết được?"

"Ném thử? Lấy 10 triệu đi ném thử sao?"

"Ông... Chẳng lẽ chúng ta nhất định sẽ mất?"

"Chúng ta đây nhất định sẽ kiếm sao?"

Diêm Thiếu Kiệt nhìn mấy người đang khắc khải, nhú mày nói: "Diêm phó tổng đối với việc này như thế nào?" Nghe hán nói mọi người ngậm miệng lại nhìn về phía Diêm Thiếu Liệt.

"Công ty viễn dương là công ty có vốn đầu tư nước ngoài, không nói, Diêm thị sau khi nhập chủ sẽ có ý tưởng kinh doanh khác sẽ dẫn đến nhiều sự việc tranh chấp, Hạ phó tổng sẽ làm như thế nào? Còn nữa, thành phố Thiên Hải nhưng công ty có năng lực không phải mỗi một nhà Diêm thị, vì sao các công ty khác không có ý đồ? Bên trong phải có nguyên nhân gì đi?"

"Ý tưởng kinh doanh chuyện này căn bản không cần thảo luận, nếu chúng ta nhập chủ công ty viễn dương, Diêm thị là cổ đông lớn nhất, muốn nói chuyện khác thì tôi nghe nói Cổ thị là có ý đồ."

"Không cần thảo luận? Chúng ta có người hiểu biết viễn dương sao? Anh cho rằng cổ đông lớn nhất có quyền quyết định cuối cùng? Hay là anh cái gì cũng không biết còn có người nguyên ý cúi đầu? Không đèn tiền mới lạ! Về phần anh nói Cổ thị có ý hướng chuyện này, tôi chưa từng nghe nói qua." Kỳ thật anh có hơi bất ngờ, nếu Cổ thị thật sự có ý thì làm sao Diêm Thiếu Kiệt nghe được chuyện này.

Diêm Phúc Cảnh nhìn hai người bọn họ một lúc: "Hảo, việc này cũng không cần nhất thời nóng vội, dù sao cũng là tài chính lớn như vậy, cần phải tìm hiểu chút."

"Dạ, chủ tịch!"

Từng người trở lại văn phòng bắt đầu tính toán, Diêm Thiếu Liệt tuy rằng biết chuyện công ty viễn dương nhưng không có chứng cứ xác thực. Cho nên hán dặn dò Diêm Trí Viễn nhất định phải mau chóng tra ra chứng cứ. Mà Diêm Thiếu Kiệt cho người tích cực đi hỏi thăm chuyện Cổ gia vô tình nghe được Cổ thị có hứng thú với công ty viễn dương, chỉ cần có người cạnh tranh thì có thể tin tưởng công ty viễn dương là tuyệt đối có giá trị để đầu nhập.

Bởi vì Diêm Thiếu Liệt biết vấn đề của công ty viễn dương ở đâu, cho nên chỉ phương hướng cho Diêm Trí Viễn. Mà Diêm Trí Viễn không làm hán thất vọng, một tuần sau đã lấy được chứng cứ công ty viễn dương. Diêm Thiếu Liệt nhìn những tài liệu này cảm thấy kinh hãi, bởi vì so với kiếp trước đưa tin nghiêm trọng hơn nhiều.

Nhưng dù cho lấy được tài liệu anh cũng không thể dễ dàng tố giác công ty này, nếu làm không tốt sẽ kéo Diêm thị vạn kiếp bất phục rớt xuống vực sâu. Việc này cần phải từ từ từng bước, bất quá anh có thể bán Cổ thị một cái nhân tình, nghĩ vậy anh gọi điện thoại cho Thủy Ân Trạch.

Vài ngày sau tại một hoạt động từ thiện có truyền thông phỏng vấn chủ tịch Cổ thị Cổ Quân Viêm, hỏi hán có phải đối với công ty viễn dương có hứng thú, Cổ Quân Viêm phi thường xác minh tỏ về Cổ thị sẽ không tham gia dự án thu mua công ty viễn dương.

"Có tin tức nói ngài đối với công ty viễn dương phi thường có hứng thú, hơn nữa còn đã sắp xếp nhân lực thu mua."

"Tôi không biết tin tức của anh từ đâu đến, Cổ thị chúng tôi chưa bao giờ đề cập đến hải vận, đương nhiên sẽ không tham dự dự án thu mua công ty viễn dương."

Cùng ngày trên tiệc rượu, Diêm thị có rất nhiều người tham dự gồm cả hai anh em Diêm Thiếu Liệt. Mà sắc mặt Diêm Thiếu Kiệt quả thật là không tốt, lúc buổi sáng bọn họ hội nghị, Diêm Thiếu Kiệt còn thề son sắt nói là hán thu được tin tức, Cổ thị nhất định sẽ tham gia dự án thu mua công ty viễn dương. Kết quả buổi tối Cổ thị lại công khai phủ nhận chuyện này, điều này làm cho những người buổi sáng trên hội nghị ủng hộ hán vô cùng bất mãn. Tin tức không chuẩn xác còn có thể nói thành viên mất như vậy, không sợ dọa người hay sao.

Tuy rằng Cổ thị không tham dự, nhưng Diêm Thiếu Kiệt vẫn không nguyện ý buông tha dự án thu mua lần này. Diêm An Quân biết con trai đang cùng

Diêm Thiếu Liệt phân cao thấp, bất quá ông ta đối với công ty viễn dương cũng rất có hứng thú, cho nên vẫn duy trì con trai.

Diêm Thiếu Kiệt ý tưởng là không muốn chung bánh màn thầu mà là chung khẩu khí*, bất quá lần này hẳn nhất định bị bánh màn thầu nghẹn, bị tức chết!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Edit: Strangers Ex

Lần thứ hai mở hội nghị rõ ràng Diêm Thiếu Kiệt kiều ngạo giảm rất nhiều, tuy nói Cố thị công khai tỏ vẻ không tham gia dự án thu mua công ty viễn dương nhưng không có nghĩa là Diêm Thiếu Kiệt sẽ buông tha, anh ta dùng một bộ từ ngữ hoàn mỹ giải thích chuyện này, mọi người cũng miễn cưỡng tiếp nhận rồi, mà Diêm Thiếu Liệt vẫn là phi thường kiên quyết phản đối, hơn nữa anh còn mang ra một loạt số liệu.

”Cái số liệu này tuy không rõ ràng lắm, nhưng mọi người nhìn kỹ thì sẽ phát hiện được vấn đề, trưởng vụ công ty viễn dương rất khiến người khác nghi ngờ, tuy nói công ty bọn họ đã giải thích chuyện này nhưng chúng ta hoàn toàn không biết bọn họ giải thích có hợp lý hay không, cũng không thể nào đi đâu chứng nhận việc này được.”

”Diêm phó tổng từ đâu có được số liệu này?” Hứa tổng thật sự không nguyên ý nói chuyện với Diêm Thiếu Liệt, nhưng Diêm tổng cho ông ta một ánh mắt nên không thể nào không hỏi.

Ánh mắt Diêm Thiếu Liệt nháy mắt thay đổi, ngữ khí lạnh như băng nói: ”Đây là số liệu mấy năm trước công ty viễn dương tự mình công khai, chẳng lẽ Hứa tổng ông không biết phải điều tra những số liệu này sao?”

”Này...” Bọn họ cho tới bây giờ chưa nhìn qua số liệu này, điều tra cái gì đây?

”Diêm phó tổng, Hứa tổng chỉ muốn hiểu thêm một chút nguyên nhân cụ thể, cậu...”

”Hạ phó tổng, Hứa tổng muốn tìm hiểu nguyên nhân những thứ này, sau đó thì sao? Rồi nói tôi dùng thủ đoạn gì chiếm được những tài liệu này, tiếp đó nhắc đến cha mẹ tôi sao? Còn muốn quản được tôi thì trước đó nên quản cho tốt con của ông ta đi.”

Diêm Thiếu Liệt nói lời này giống như đứa trẻ trút giận, hoàn toàn là một bộ dáng thiếu gia hoàn khổ tùy hứng, những người khác không có cách nào phản bác lại bởi vì anh nói đều là sự thật, anh chính là nhìn Hứa tổng không vừa mắt, cho dù là Triệu tổng đứng cùng một trận doanh với Diêm An Quân anh cũng đặc biệt nhìn không vừa mắt, ai ngờ Hứa tổng nhất định phải lôi kéo ba mẹ anh vào đâu.

Sau khi anh bắt được chứng cứ của công ty viễn dương đã an bài Diêm Trí Viễn đi điều tra chuyện Hứa tổng, ông ta kiêm chức vị tổng giám đốc bộ phận mua sắm, mà bộ phận này là một cái chức quan béo bở, Diêm Thiếu Liệt không tin tay Hứa tổng sạch sẽ!

Hứa tổng bị Diêm Thiếu Liệt cho uống mật xanh cũng không dám phản bác, chỉ phải phẫn nộ ngồi xuống. Ngay cả Diêm An Quân đối với tư liệu Diêm Thiếu Liệt cung cấp thực nghiêm túc, ông ta tuy là duy trì con trai nhưng không có nghĩa ông ta ngốc, nếu công ty viễn dương kinh doanh tốt thì quả thật có lợi, nhưng A Liệt cũng cấp phần tư liệu này thì hẳn lập tức biết, công ty viễn dương khẳng định có tin tức, trưởng vụ làm sự việc này nói lớn không lớn nhỏ không nhỏ, nếu thật sự có vấn đề tuyệt đối không phải chỉ là chuyện bồi tiền, làm không tốt còn dính dáng đến pháp luật.

”A Liệt, độ chính xác của phần tư liệu này có thể cam đoan sao?”

”Đương nhiên, nếu không thì con cũng sẽ không đưa ra trong hội nghị thảo luận.”

”Nếu nói như vậy, việc này chúng ta phải xâm nhập một chút mới biết được, Cố thị lúc trước là có ý đối với công ty viễn dương, nhưng hai ngày trước lại công khai phủ nhận chuyện này, có lẽ cũng bởi vì nội dung trên phần tư liệu này.” Diêm An Quân nói làm cho Diêm Thiếu Liệt có chút ngoài ý muốn, anh vẫn luôn cho là Nhị thúc duy trì Diêm Thiếu Kiệt là bởi vì mình cùng anh ta đối lập. Nhưng hiện tại xem ra có lẽ Nhị thúc dựa trên lợi ích của Diêm thị mà suy xét.

Diêm lão gia từ cũng gật gật đầu, đầu của thằng con thứ này vẫn chưa bị hôn mê, còn biết cân nhắc nặng nhẹ.

Diêm An Quân đã lên tiếng thì người bên bọn họ tự nhiên sẽ không nói cái gì nữa, sau khi tan họp vừa đi ra khỏi phòng thì Diêm Thiếu Liệt nhận được điện thoại của Hạ Khuyết Thành, chẳng qua anh nhìn thoáng qua báo tên trên màn hình liền ngắt đứt cuộc gọi.

Lại nói Hạ Khuyết Thành, hẳn đã biết được chuyện Diêm Thiếu Kiệt trở về Diêm gia, tuy Diêm gia chưa công khai thừa nhận thân phận anh ta nhưng hẳn xem ra đó là chuyện sớm muộn, hơn nữa Diêm Thiếu Kiệt cư nhiên đối với hắn có tâm ý rõ ràng, hẳn cũng không thể nói rõ bản thân đang có tâm tình ra sao.

Mất thấy bất không được Diêm Thiếu Liệt nhưng có thể dùng Diêm Thiếu Kiệt thay thế bổ sung, hẳn lo lắng trưởng bối Diêm gia sẽ không đồng ý. Cho

nên hẳn một phen thăm dò Diêm Thiếu Kiệt, anh ta nói tương lai toàn bộ Diêm gia đều là của anh ta, chỉ cần anh ta đồng ý sẽ không ai dám nói một chữ không. Điều này làm khiến Hạ Khuynh Thành động tâm, tuy hẳn vẫn như cũ thích Diêm Thiếu Liệt nhưng đối phương hiện tại hiển nhiên không xem thấy hắn, điện thoại gọi đến cũng không tiếp, nếu nói như vậy bây giờ hẳn qua lại gần với Diêm Thiếu Kiệt một chút cũng không có gì đi?

Hắn nghĩ như vậy cũng làm như vậy, Diêm Thiếu Kiệt thường xuyên hẹn gặp hắn, hẳn mỗi lần đều vui vẻ đồng ý. Hơn nữa chiếc xe thể thao hơn trăm vạn hẳn muốn Diêm Thiếu Kiệt đã mua cho, điều này làm cho hắn đi cùng chúng bạn trước mặt đối thủ rất có mặt mũi. Cũng cùng Diêm Thiếu Kiệt đi lại càng gần, đương nhiên ảnh chụp hắn hẹn gặp Diêm Thiếu Kiệt đều bị Diêm Trí Viễn giao đến tay Diêm Thiếu Liệt.

Diêm Thiếu Liệt nhìn xấp ảnh chụp cười lạnh, ” Thật đúng là một kẻ chịu không được tịch mịch.”

” Thiếu gia, còn có một việc, nhưng ảnh chụp này giống như là đối phương cố ý cho tôi chụp, cũng có khi là để cho người khác chụp cũng không chừng.”

” Xây ra chuyện gì?”

” Lúc tôi đang theo dõi hai người bọn họ thì phát hiện có người khác theo dõi nữa, nhưng lại không chỉ cùng một nơi, tôi điều tra bọn họ là phóng viên hai nhà tạp chí bát quái khác nhau.” Diêm Thiếu Liệt cảm thấy việc này có chút ý tứ, anh an bài Diêm Trí Viễn, vậy hai người này do ai an bài? Diêm Thiếu Kiệt sao? Tiếp trước hắn cũng từng như vậy, thế còn một người nữa thì sao?

Bất quá anh thật nhanh liền biết được đáp án, bởi vì sự kiện này bị phơi bày ra ánh sáng. Nhà đầu tiên đem ảnh chụp rất rõ của Hạ Khuynh Thành bày ra trước truyền thông, nhưng người đàn ông bên cạnh lại dùng một dấu chấm hỏi. Nhà thứ hai mang ra phát tán trong truyền thông hiển nhiên so với nhà đầu lợi hại hơn, người đàn ông bên người Hạ Khuynh Thành bị vô đi ra, nhưng không phải là chính mặt. Chẳng qua chỉ cần người quen biết đều có thể nhìn ra đó là Diêm Thiếu Kiệt.

Cùng lúc đó Diêm Trí Viễn cũng đem tin tức tra được nói cho Diêm Thiếu Liệt, nhà đầu tiên là người do Diêm Thiếu Kiệt an bài, thứ hai lại do chính Hạ Khuynh Thành sắp xếp người, Diêm Thiếu Liệt suy nghĩ một chút liền hiểu được. Diêm Thiếu Kiệt muốn đưa thân phận anh ta ra trước ánh sáng, trong nhà khẳng định sẽ sinh khí, còn về phần Hạ Khuynh Thành đã muốn dây dưa với Diêm Thiếu Kiệt thì tự nhiên sẽ tìm biện pháp trói buộc anh ta lại.

Kỳ thật Hạ Khuynh Thành còn có một tầng ý tứ khác là kích thích Diêm Thiếu Liệt, nhìn xem anh có ăn dấm hay không, có đi tìm mình náo loạn. Tuy rằng Diêm Thiếu Kiệt cung cấp cho hắn đời sống vật chất, thoả mãn tâm hư vinh của hắn nhưng trong lòng vẫn là yêu Diêm Thiếu Liệt. Người khác còn nhìn không ra người ở cùng hắn là ai, hẳn tin tưởng Diêm Thiếu Liệt nhất định có thể nhìn ra, nhưng mà hắn lại thất vọng rồi, bởi vì đây mới là kết quả Diêm Thiếu Liệt muốn.

Anh chính là muốn kích thích Hạ Khuynh Thành, để bản thân hắn loạn tay loạn chân trước sau đó sai lầm, như vậy không phải là Diêm Thiếu Liệt sai, càng sẽ không liên lụy Thuý Ân Trạch một chút nào. Mà bản thân Hạ Khuynh Thành lại bị người khác nhìn vào chỉ chỗ là tiện nhân, kết quả như thế vô cùng tốt, mà chuyện sắp tới sẽ xảy ra càng là sự kiện anh rất mong chờ!

Diêm Thiếu Liệt thật sáng khoái hạ bài với Hạ Khuynh Thành, dĩ nhiên Hạ Khuynh Thành không chịu chia tay còn làm bộ làm tịch muốn giải thích. Nhưng Diêm Thiếu Liệt đã cúp điện thoại, khiến cho hắn tức giận ném văng luôn điện thoại.

Hai ngày sau lại có một nhà truyền thông đem tiếp ảnh chụp ra công bố, lúc này mặt Diêm Thiếu Kiệt cùng Hạ Khuynh Thành đều bị chụp rành mạch.

Lần này khiến cho Hạ Khuynh Thành lên đầu đề nhưng không phải là đầu đề về vang gì, công ty lập tức an bài nghỉ ngơi nhưng sự thật cũng là như vậy. Ý của công ty là kêu Hạ Khuynh Thành tìm Diêm Thiếu Liệt cùng nhau ra mặt, dù cho không giải thích chuyện này nhưng chỉ cần hai người xuất hiện trong tầm mắt của công chúng cũng có thể dập nát lời đồn.

Nhưng hiện tại Hạ Khuynh Thành căn bản không liên lạc được Diêm Thiếu Liệt, hẳn muốn đến Diêm thị tìm người nhưng dưới lầu Diêm thị có rất nhiều phóng viên ngồi chờ sẵn, cho nên hẳn không thể nào hành động thiếu suy nghĩ.

Hắn vốn không muốn đem chuyện này phơi bày ra ánh sáng, ít nhất tạm thời không muốn làm như vậy, nhưng hiện tại lại bị bức đi ra chắc chắn Diêm Thiếu Liệt sẽ không tha thứ, mà sự nghiệp của hắn cũng bị ảnh hưởng, vài cái hợp đồng quảng cáo với kịch bản phim cũng đã quyết định không dùng hắn tiếp.

Diêm Thiếu Kiệt vốn đang muốn tra ra nhà thứ truyền thông thứ hai kia là chuyện gì, kết quả lại có nhà truyền thông thứ ba đem hắn tiết lộ ra. Hắn ta bây giờ càng không có tâm tư đi thăm dò, bởi vì trước mắt có chuyện quan trọng hơn cần giải quyết.

” Sự tình cũng nên giải quyết, Trí Viễn, anh an bài một chút đến lúc đó để phóng viên chụp nhiều ảnh chụp hơn, tốt nhất là có thể kéo cả đám xuống.”

” Tôi biết, thiếu gia, tôi lập tức đi an bài.”

Hạ Khuynh Thành cùng Diêm Thiếu Kiệt có làm người ta kinh ngạc đến cỡ nào còn phải xem bọn họ có bao nhiêu an phận, đương nhiên Diêm Thiếu Liệt là vô cùng hy vọng hai người bọn họ không an phận.

Phong ba lần này còn chưa có đi qua, Hạ Khuynh Thành lại không an phận. Tuy rằng công ty lần nữa cảnh cáo hắn trong khoảng thời gian này trừ bỏ công tác bên ngoài tốt nhất không cần ra khỏi cửa, nhưng tính hắn làm sao có thể an phận ở nhà ngốc. Mặc dù dạo này scandal của hắn không ngừng nhưng cũng không ảnh hưởng đến những thứ mà hắn thích, cho nên Diêm Thiếu Kiệt hẹn hắn, hẳn liền vội vã đi ra. Còn lôi kéo Diêm Thiếu Kiệt đi trung tâm thương mại quốc tế mua sắm.

Hắn lựa chọn chỗ này cũng bởi vì rất ít người bình thường đến đây, dù sao sản phẩm hàng hiệu quốc tế cũng không phải ai cũng có thể tùy tiện mua được. Huống hồ hôm nay cố ý hoá trang một chút, cho dù vào trung tâm thương mại cũng không thảo xuống mũi lưỡi trai với kính râm, người bình thường thật đúng là không nhận ra đại minh tinh Hạ Khuynh Thành.

Chính là tại bên trong trung tâm thương mại ”tình cờ” gặp Diêm Thiếu Liệt, điều này phi thường ngoài ý muốn của Hạ Khuynh Thành và Diêm Thiếu Kiệt, hơn nữa người khác không nhận ra Hạ Khuynh Thành nhưng Diêm Thiếu Liệt chỉ liếc mắt một cái là có thể nhận ra ngay.

Diêm Thiếu Liệt đi đến trước mặt Hạ Khuynh Thành lộ xuống mũi với kính râm của hắn, nhìn thần sắc kích động của đối phương, cười nhạo nói: ”Đây không phải là đại minh tinh Hạ Khuynh Thành sao? Che kín như vậy làm gì? Cậu cũng biết cùng tình nhân hẹn hò sẽ khiến người khác giật mình sao?”

”A Liệt, anh hãy nghe em nói, em với Thiếu Kiệt không có bất cứ quan hệ nào, em chỉ tới mua đồ, em...” Đối với sự chuyện Diêm Thiếu Liệt châm chọc, Hạ Khuynh Thành thực bối rối nên nói năng có chút lộn xộn, muốn giải thích thì lại càng khiến thêm rối rắm.

”Thôi, cậu đều đã bị chụp đến bao nhiêu lần còn chống chế gì nữa, sao lại có tiện nhân không biết xấu hổ như cậu chứ, thân phận đại thiếu gia Diêm gia của tôi không đủ nhìn sao? Còn ở bên ngoài đóng giả gã đàn ông khác, thật sự muốn bao nhiêu thấp hèn cũng có.”

”Em không có.” Bị Diêm Thiếu Liệt mắng như vậy Hạ Khuynh Thành vừa thẹn vừa bức, nếu biết hôm nay ra cửa gặp được Diêm Thiếu Liệt thì đánh chết hắn cũng không đi.

”Có hay không trong lòng cậu biết rõ, về sau ít xuất hiện trước mặt tôi đi, nhìn khiến người khác ghê tởm.”

Cũng có lẽ là Diêm Thiếu Liệt nói quá khó nghe, cũng có lẽ Hạ Khuynh Thành chịu áp lực đã lâu, hắn rút cuộc bộc phát, ”Anh, anh sao có thể nói tôi như vậy? Rõ ràng là do anh không để ý tới tôi, điện thoại cũng không tiếp, mặt cũng không thấy, hiện tại anh còn trách ngược lại tôi? Tôi tìm người khác thì sao, tôi lại không có gả cho anh, tôi nguyện ý một chỗ với ai thì sẽ cùng một chỗ, tôi...”

”Ba.” Hạ Khuynh Thành còn chưa nói hết đã bị Diêm Thiếu Liệt hung hăng quăng một bàn tay, ”Không nghĩ tới cậu còn không biết xấu hổ như vậy, leo tường đều còn tìm lý do thích hợp cho mình, quả nhiên là tiện nhân.”

Tại lúc Hạ Khuynh Thành còn chưa phản ứng kịp, tay Diêm Thiếu Liệt lại giơ lên, Diêm Thiếu Kiệt muốn bắt lấy cánh tay anh thì bị Diêm Trí Viễn chụp lại được, mà một bàn tay này của Diêm Thiếu Liệt đã vứt xuống trên mặt Hạ Khuynh Thành.

Hạ Khuynh Thành hoàn toàn bị đánh懵, hắn chưa từng nghĩ có một ngày Diêm Thiếu Liệt sẽ đánh hắn, hơn nữa đánh ác như vậy. Hắn cảm thấy hai bên tai luôn ong ong vang lên, mà Diêm Thiếu Kiệt cũng bị ném sang một bên, hắn xem thấy bờ môi của anh ta đang động nhưng không nghe thấy anh ta đang nói cái gì, vài giây sau tình trạng này mới biến mất.

Sau đó hắn nghe Diêm Thiếu Kiệt nói máu mũi, lập tức sờ soạng mũi của mình, cư nhiên đỏ máu.

Mà trong đám người vây xem xung quanh có người mua đưa khăn tay cho Hạ Khuynh Thành, lại bị người bên cạnh kéo lại, ”Anh quản người ta làm gì? Người như thế nên đánh, Diêm Thiếu Liệt đối với anh ta tốt như vậy mà lại đi leo tường, thật sự là đê tiện!”

Diêm Thiếu Liệt với Hạ Khuynh Thành từng là cặp đôi yêu nhau nổi danh nhất tại thành phố Thiên Hải, bởi vì một bên là người thừa kế Diêm gia trong tứ đại gia tộc, một bên là ngôi sao mới nổi. Mà Diêm Thiếu Liệt còn thường xuyên làm cho Hạ Khuynh Thành đủ loại kinh hi, ở thành phố này không có ai mà không biết hai người bọn họ, chính là đoạn giai thoại này từ hôm nay chỉ còn là quá khứ.

Xế chiều hôm đó một lượng lớn ảnh chụp được các truyền thông, tiết mục giải trí truyền bá rộng ra, thậm chí còn có luôn ghi hình, phóng viên nói ngày hôm đó có một nữ minh tinh đang ghi hình tại tầng trệt trung tâm thương mại, hoạt động mới diễn ra được một nửa thì nghe nói Hạ Khuynh Thành cùng tình nhân đi dạo bên trong bị bắt quả tang. Sau một lúc kịp phản ứng thì lập tức hành động, khiêng máy quay, đèn chiếu ánh sáng vọt tới, tranh thủ là người đến đầu tiên bắt được tin tức bạo tạc này.

Mà vị nữ minh tinh đang làm hoạt động trong trung tâm thương mại ngày hôm đó được phóng viên phỏng vấn, cũng ngầm ám chỉ châm chọc Hạ Khuynh Thành. Bởi vì cô ta mới là nhân vật chính của hoạt động hôm nay lại bị Hạ Khuynh Thành quấy nhiễu, cần bản không ai chú ý cô ta.

Nghe nói vị nữ minh tinh này còn nói không ít chuyện ”tai nghe mắt thấy” trong trung tâm thương mại, sau này còn liên hợp với đồng đạo các nghệ sĩ khác khởi xướng chống lại nghệ sĩ không biết kiểm điểm tuyên bố không hợp tác, mà Hạ Khuynh Thành liền nằm trong danh sách đó!

Cùng ngày kênh tin tức giải trí sau khi tiết lộ ra ánh sáng, Diêm Thiếu Liệt lập tức công khai giải thích bởi vì Hạ Khuynh Thành hành vi không kiểm điểm, cho nên đã cùng hắn ta chia tay. Mà thân phận Diêm Thiếu Kiệt cũng thuận theo mà trôi lên mặt nước, nhưng người ngoài chỉ biết anh ta là phó tổng Diêm thị, không biết anh ta kỳ thật cũng là con cháu Diêm gia.

Về phần Diêm gia dĩ nhiên là ủng hộ Diêm Thiếu Liệt chia tay cùng Hạ Khuynh Thành, nhưng đồng thời đối với Diêm Thiếu Kiệt vô cùng chán ghét đến cực điểm. Đột người yêu của em trai không nói, còn bị người khác lật tẩy phơi bày, mà ngay cả Diêm An Quân cũng có phê bình kín đáo đối với Diêm Thiếu Kiệt.

Sau khi trong nhà thương lượng xong cảm thấy thân phận Diêm Thiếu Kiệt càng phải che kín cẩn hơn nữa, cho dù là lén lút cũng không ngầm thừa nhận thân phận của anh ta. Không phải là người Diêm gia bỏ đá xuống giếng, Diêm An Quân tạm thời cũng không có biện pháp nào tốt giải quyết chuyện này, cũng đành phải đồng ý với ý kiến trong nhà. Ông ta lén lút tìm Diêm Thiếu Kiệt nói chuyện một lần, bảo phải ly xa Hạ Khuynh Thành một chút. Ông ta vốn đã an bài giúp con trai mở rộng đường, hiện tại xảy ra chuyện này làm phá rối kế hoạch của ông ta, cũng càng làm thêm đối với Hạ Khuynh Thành chán ghét.

Diêm Thiếu Kiệt là thật sự yêu Hạ Khuynh Thành, mặc dù nhiều người cảnh cáo anh ta như vậy, nhưng anh ta vẫn lên lút gặp Hạ Khuynh Thành. Vốn là chuyện này Hạ Khuynh Thành cảm thấy không còn khả năng tiến vào Diêm gia, lại không nghĩ Diêm Thiếu Kiệt trong thời điểm miễn cảm như vậy vẫn đến tìm hân, an ủi hân, vì muốn mau chóng bắt lấy Diêm Thiếu Kiệt, Hạ Khuynh Thành rốt cuộc hiến thân!

Điều này cũng làm Hạ Khuynh Thành càng thêm xác định tâm tư của Diêm Thiếu Kiệt đối với mình. Đồng thời cũng làm cho hân thấy được hy vọng, chỉ cần đem Diêm Thiếu Kiệt yêu sủng mình thì hết thảy không là vấn đề. Về phần Diêm Thiếu Kiệt, ái tình với bánh mì nếu có thể đồng thời có được hân sẽ không tự nhiên buông tay, nhưng nếu chỉ có thể chọn một, bánh mì hiển nhiên so với ái tình quan trọng hơn nhiều lắm.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Edit: Strangers Ex

Chuyện Hạ Khuynh Thành giải quyết xong, Diêm Thiếu Kiệt rốt cuộc quang minh chính đại cùng một chỗ với Thuý Ân Trạch, nhưng hai người gặp nhau thương lượng một chút vẫn là tạm thời thấp điệu. Nếu hiện tại công khai việc quan hệ yêu đương giữa hai người, chỉ sợ bị người khác nói Diêm Thiếu Kiệt cũng đã sớm đi tình biệt luyến [có tình mới]

Thuý Ân Trạch vì Diêm Thiếu Kiệt mà suy xét chu toàn, Diêm Thiếu Kiệt cũng đồng dạng vì y mà suy xét cẩn thận. Từ khi anh với Hạ Khuynh Thành chia tay, Thuý Ân Trạch không muốn anh phiền lòng nên chưa bao giờ nhắc đến ba chữ Hạ Khuynh Thành. Nhưng Đường Tổng lại thường xuyên truyền tin tức cho anh, cho nên anh cũng biết lúc này Hạ Khuynh Thành tính tình càng thêm nóng nảy, nếu hiện tại công khai chuyện hai người thật dễ khiến Hạ Khuynh Thành lửa giận tới trên người Thuý Ân Trạch.

Anh không phải là sợ Hạ Khuynh Thành, cho dù có Diêm Thiếu Kiệt xen vào thì bất quá anh cũng coi như giải quyết luôn cùng một lượt. Nhưng nếu anh thật sự làm như vậy chắc chắn Thuý Ân Trạch cũng bị lôi kéo đi vào, điều anh phải làm là chậm rãi tra tấn bọn họ. [Ex: hãy phát huy bản chất tra của anh đề!!!!]

Về phần Hạ Khuynh Thành thì xác thực hiện nay không quá tốt, cao tăng của Ân Tượng còn đang muốn thiết lập quan hệ với Đường Tổng, nhưng Đường Tổng đã nói rõ ràng cho bọn họ biết là Diêm Thiếu Kiệt đem Hạ Khuynh Thành quăng. Đường Tổng nói những lời không dễ nghe, cao tăng của Ân Tượng cũng liền hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Hiện tại Thuý Ân Trạch thường xuyên tham gia cùng tụ hội cùng mấy người Diêm Thiếu Kiệt, bởi vì tiện đường nên luôn đi cùng Đường Tổng. Mà đối với người yêu mới của bạn tốt, tự nhiên Đường Tổng cũng có chút chiếu cố. Vì thế lặng yên mà xuất hiện scandal giữa hai người bọn họ, may mắn là Diêm Thiếu Kiệt biết rõ chuyện xảy ra nên chẳng có dẫn đến chuyện hiểu lầm nào.

Bởi vì đương sự đều im lặng cho nên tất cả mọi người cho rằng đây là thái độ ngầm thừa nhận, nhưng ngại thân phận Đường Tổng cũng không có ai dám nói lung tung. Hơn nữa có người cũng không hy vọng chuyện này công khai ra ngoài, ví dụ như Hạ Khuynh Thành!

Bản thân hân làm thế nào nổi tiếng thì người khác không biết, nhưng hân biết rất rõ ràng. Nếu như không có Diêm Thiếu Kiệt, căn bản hân không có thể xuất đầu nhậm như vậy. Hiện tại Thuý Ân Trạch nghiêm nhiên là giống mình năm đó, đáp lên Đường Tổng sẽ nhanh chóng là ngôi sao đại bài. Mà bản thân hân sự nghiệp đang bị ngăn chặn chắc chắn Thuý Ân Trạch sẽ vượt qua, cho tới nay thế lực giữa hân và Thuý Ân Trạch là ngang nhau, vừa nghĩ tới Thuý Ân Trạch áp mình một đầu, hân đã cảm thấy tim đau.

Thuý Ân Trạch rõ ràng cũng thích Diêm Thiếu Kiệt, hiện tại đột nhiên lại đáp lên Đường Tổng. Quả nhiên ái tình cùng lợi ích trước mắt ai cũng sẽ chọn lựa người sau, hân vẫn luôn cho rằng nếu Thuý Ân Trạch biết mình cùng Diêm Thiếu Kiệt chia tay có thể nhân cơ hội mà chen vào, đối với chuyện này Hạ Khuynh Thành kỳ thật là phi thường mâu thuẫn.

Hân hy vọng Thuý Ân Trạch có thể câu đến Diêm Thiếu Kiệt, như vậy hân có thể dội bọn họ một phen nước bẩn, ngầm nói, phải làm tiện nhân thì mọi người cùng nhau làm. Nhưng hân đồng thời lại sợ bọn họ câu thông, như vậy hân một chút cơ hội cũng không có, hơn nữa nhìn Diêm Thiếu Kiệt với Thuý Ân Trạch ân ái, hân như thế nào chịu được?

Nhìn thấy Thuý Ân Trạch chuẩn bị rời khỏi công ty, Hạ Khuynh Thành tiến lên phía trước cản người lại, ” Vội vàng như vậy là có hẹn với Đường tổng?”

” Cái đó và anh có quan hệ sao?”

” Không quan hệ, nhưng mà không phải anh rất thích A Kiệt sao? Như thế nào lại nhanh vậy đã đáp lên đến Đường tổng rồi? Bình thường nhìn anh tỏ ra thanh cao, không nghĩ tới vì muốn bỏ lên trên cũng không từ thủ đoạn!”

Thuý Ân Trạch cười nhạt, ” Thanh cao lại không thể thay cơm ăn được, huống chi tôi đây là học từ tiền bối ngài sao?” Lời của y rõ ràng là có ý kích thích Hạ Khuynh Thành.

” Hừ, anh không cần đắc ý, anh nghĩ xem nếu Đường tổng biết người anh thích là A Liệt sẽ như thế nào?”

” Hạ Khuynh Thành, anh muốn uy hiếp tôi?” Thuý Ân Trạch cảm thấy người này hiện tại thật sự là thần kinh không quá bình thường.

Hạ Khuynh Thành đắc ý cười nói: ” Anh nói xem?”

” Đáng tiếc tôi với anh không phải cùng một loại người, anh muốn nói thì nói đi, tôi không quan tâm. Thời gian không còn kịp rồi, tôi không phụng bồi.” Nói xong Thuý Ân Trạch đẩy người chặn trước mặt mình ra, nhanh chóng rời đi.

” Tiện nhân! Tiện nhân! Tiện nhân! Anh đừng quá đắc ý, sớm muộn gì có một ngày tôi sẽ cho anh đẹp mặt.”

” Nhường nhường, chần ở giữa đường làm gì?”

Hạ Khuynh Thành vừa mới bị Thuý Ân Trạch đẩy một phen, lại bị người lay một chút, quả thật tức giận không kiềm được, quay đầu lại giận dữ hét: ” Đường Cảnh, cậu làm gì?”

” Tôi còn cho là ai? Nguyên lai là mình tính Hạ Khuynh Thành đang tức giận nha, tôi nói anh không có chuyện gì thì ở nhà ngồi có được không? Chạy đến công ty chặn mất người cái gì.” Nói chuyện đúng là Đường Cảnh, người trở thành phát ngôn quảng cáo cho Tần thị. Cậu ta đã sớm bị Ân Tượng dùng số tiền lớn lôi kéo về, hiện tại cũng là nghệ sĩ trọng điểm được bồi dưỡng.

” Tôi có tức giận cũng không đến phiên cậu tới nói, cậu cũng đừng quá đắc ý. Đường tổng hiện tại bị Thuý Ân Trạch câu được, toà núi cậu dựa vào đã bị người khác đoạt đi, cậu cũng chẳng kiêu ngạo được bao lâu.” Sau khi Đường Cảnh đến hẳn mới biết được cậu ta không phải người Đường gia, chẳng qua trùng hợp họ Đường mà thôi. Nhưng lại có quan hệ cá nhân quá thật không tồi với Đường tổng.

” Việc này không cần anh quan tâm, anh cứ lo cho bản thân mình là được. Tôi còn phải đi báo cáo, không phụng bồi.” Vừa đi liền nói với trợ lý bên người: ” Thật là, cùng người như vậy nói chuyện đúng là lãng phí thời gian. Về sau thấy anh ta thì đi đường vòng đi, miễn cho phải gặp xui.”

Hạ Khuynh Thành đứng ở hành lang, mấy nghệ sĩ nhỏ với nhân viên công tác đi qua lại nhìn thấy hẳn liền chỉ trỏ, nói những câu rất khó nghe. Trợ lý của hẳn hiện đã bị điều đến người khác, công ty bảo hẳn tạm thời nghỉ ngơi, hẳn rốt cuộc cũng nhắm nháp cái gì gọi là lòng người dễ thay đổi. Nhưng hẳn tính như vậy sẽ không lâu, chờ Diêm Thiếu Kiệt thượng vị, hẳn sẽ cho đám người kia đẹp mặt.

Một mặt khác, Diêm Thiếu Kiệt cũng bởi vì không có Hạ Khuynh Thành mà không có chậm trễ công tác, tương phản anh ta còn đang tích cực thuyết phục Diêm An Quân, chỉ cần Diêm An Quân đồng ý thì phần thắng của anh ta vô cùng lớn.

” Ba, những số liệu A Liệt cung cấp con cũng tìm ra được. Đó là tin tức niềm yết mà công ty công bố, chẳng qua năm đó tin tức này không được công khai, người của chúng ta tra ra là bởi vì trong công ty viễn dương có gián điệp, nghiệp vụ sau này công ty bọn họ đã khôi phục bình thường.”

” Con nói những thứ này đều là sự thật?”

” Đương nhiên, bởi vì những tài liệu này ẩn mật cho nên thời gian điều tra có chút lâu, nhưng công ty khẳng định không có vấn đề.”” Thiếu Kiệt, con nói thật cho ba, chuyện viễn dương lần này con thật sự là muốn nhận thầu hay là vì muốn tranh cao thấp với A Liệt?”

Diêm Thiếu Kiệt ánh mắt chớp loé, liền nói: ” Ba, nói thật là cả hai đều có, nhưng con sẽ không lấy tương lai Diêm thị cùng A Liệt cạnh tranh. Dù sau tương lai con muốn tiếp nhận Diêm thị, chẳng lẽ con sẽ ngu ngốc lưu lại cho mình một Diêm thị rách nát không thể chống lên nữa sao?”

Nghe được con trai nói Diêm An Quân gật gù đầu, đương nhiên cùng A Liệt cạnh tranh, nhưng không thể đem cái giá là hy sinh Diêm thị, nếu không dù thắng thì cũng chẳng còn gì ý nghĩa.

Có Diêm An Quân đồng ý, đoàn đội Diêm Thiếu Kiệt thoải mái lên kế hoạch thu mua công ty viễn dương, mà còn tại hội nghị định kỳ trình ra nói. Diêm Thiếu Kiệt đương nhiên phản đối, cuối cùng bỏ phiếu biểu quyết, Diêm Thiếu Kiệt lấy tỷ số mong manh thắng.

Diêm thị thuận lợi khởi động kế hoạch thu mua, Diêm Thiếu Kiệt bảo Diêm Trí Viễn đi điều tra sau mới biết được, công ty viễn dương phát hiện có người điều tra chuyện trước kia của bọn họ cho nên đã sớm chuẩn bị một phần tư liệu giải thích. Mà Diêm Thiếu Kiệt điều tra sau đó chính là phần tài liệu kia.

Diêm Thiếu Kiệt đang rối rắm, nếu công khai tư liệu trong tay mình thì có kéo Diêm thị xuống nước không, bản thân sẽ có bao nhiêu dính líu. Nếu không công khai, kết quả Diêm thị thu mua công ty viễn dương sẽ là dạng gì? Tại thời điểm anh đang phân vân thì Diêm Trí Viễn xuất hiện, anh ta trộm nói cho Diêm Thiếu Kiệt biết kế hoạch của mình. Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy khả thi, nhưng cũng hiểu được phiếu lưu trong đó.

” Trí Viễn, hậu quả này có quá nghiêm trọng không?”

” Thiếu gia, ngài yên tâm. Khi tôi đi lính không phải chỉ mỗi rèn luyện thân thể, tôi không dám nói mình là nhân tài toàn năng, nhưng chút chuyện nhỏ này không thành vấn đề.”

” Thật sự? Anh có mấy phần nắm chắc?”

” Chín phần!”

Diêm Thiếu Kiệt trầm mặt một lúc sau rốt cuộc làm quyết định, ” Anh đi làm đi.”

Vào thời điểm Diêm thị chuẩn bị đánh trống khai thu mua công ty viễn dương, có người tự xưng là nhân viên đã từ chức rất lâu trước của công ty viễn dương tố giác công ty làm ăn phi pháp. Bởi vì người này là nhân viên bên ngoài nên nội dung cụ thể không rõ ràng lắm, nhưng nhất định là có chuyện phạm pháp. Còn nói công ty viễn dương có rất nhiều phi vụ làm ăn lặt vặt thường, chuyện này đưa tin ra bị nhiều nhà truyền thông đăng tải lại.

Diêm Thiếu Liệt ở phía sau đề xuất đình chỉ thu mua công ty viễn dương, nhưng lúc này Diêm Thiếu Kiệt chỉ còn cánh cửa một bước đầu chịu thua dễ dàng. Hơn nữa anh ta thấy tin tức này tới thật trùng hợp, vào thời khắc mấu chốt Diêm thị thu mua công ty viễn dương bỗng nhiên xuất hiện tin tức như vậy. Thực khó không để người khác tin tưởng đây không phải là cố ý, thậm chí còn hoài nghi chính là Diêm Thiếu Liệt tìm người làm.

Những người khác tuy rằng cũng nhìn thấy tin tức này, nhưng chỉ cảm thấy Diêm Thiếu Kiệt nói phi thường có đạo lý. Còn có người đã nhận định đây là do Diêm Thiếu Liệt đã ra tay, còn nghi ngờ anh tâm hoài bất quỷ. [tương tự: công rắn cắn gà nhà]

Diêm Thiếu Liệt cũng cười cùng bọn họ giải thích, trực tiếp nói cho Diêm Trí Viễn tiến hành bước tiếp theo.

Sau đó những ngành có liên quan lục tục nhận được chứng cứ phạm tội của công ty viễn dương, mà khiến người ta kinh sợ là chứng cứ này được hacker phát tới, hơn nữa chứng cứ này không phải là giả tạo.

Vài ngày sau cục hải cảnh căn cứ tố cáo điều tra một tàu hàng của công ty viễn dương, sau đó vạch trần rất nhiều tàu hàng cải trang nhập cư người trái phép. Theo điều tra chuyên sâu, công ty viễn dương tên là công ty Hải Vận thật sự là đầu rấn chuyên làm nhập cư trái phép rốt cục bại lộ!

Mà Diêm thị muốn thu mua công ty viễn dương cũng bị điều tra, lúc này rất nhiều người nhớ tới lời nói của Diêm Thiếu Liệt. Mà Diêm Thiếu Liệt trong lúc nhận điều tra thể thoát phủ nhận bản thân sớm biết trước việc này, anh đem những số liệu mình điều tra được công khai nói ra. Sau còn nói chuyện trước kia của anh với Diêm Thiếu Kiệt chẳng qua là đã kích anh ta, không muốn anh ta sống yên trong công ty. Mặc dù là chuyện xấu trong nhà nhưng bản thân không tính là bí mật gì, hơn nữa đây là cái cớ vô cùng tốt. Cảnh sát sau khi điều tra cũng chứng nhận chuyện này là thật, Diêm Thiếu Liệt thuận lợi phóng thích trở về nhà.

Đây đúng là chuyện Diêm Thiếu Liệt lo lắng nhất, những thứ anh điều tra ra tới người thường không thể nào moi ra được. Nếu anh công bố thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi, cũng may bên người có nhân tài toàn năng Diêm Trí Viễn. Nghĩ vậy anh không khỏi thấy trong lòng âm ập, việc này vẫn là Ân Trạch nhà anh giúp anh giải quyết a.

Mà Diêm Thiếu Kiệt lại không có may mắn như vậy, anh ta vài ngày sau mới được thả ra. Nghe nói Diêm Thiếu Kiệt cực lực thúc đẩy chuyện này là bởi vì anh ta thu được chỗ tốt từ công ty viễn dương, nhưng anh ta quả thật không rõ ràng lắm công ty viễn dương là làm nhập cư trái phép.

Đương nhiên Diêm An Quân cuối cùng vẫn là nghĩ biện pháp giải quyết chuyện này, nhưng lão gia tử xác thực vô cùng tức giận, trực tiếp triệu tập tuyên bố triệt chức vụ phó tổng của Diêm Thiếu Kiệt, bảo hắn trở về bên người Diêm An Quân mà học hỏi lại cho tốt, ” Bất kham uỷ lầy trọng trách”* lão gia tử thờ phỉ phi nói xong câu đó liền dẫn đầu rời khỏi phòng họp.

[bất kham uỷ lầy trọng trách: không có đủ năng lực không nên gánh lấy việc quá sức mình]

Lần này là không có người phản đối, cho dù là Diêm An Quân cũng chỉ có thể ngậm miệng. Lần này vô luận là Diêm Thiếu Liệt hay nhóm người đồng ý thu mua công ty viễn dương đều bị gọi đi điều tra, vậy cũng được đi, kỳ thật cũng chỉ là tốn vài giờ mà thôi, nhưng cũng khiến trong lòng bọn họ sợ hãi không thôi.

Diêm An Quân là không thể nuốt trôi được, nếu con trai không có thu chỗ tốt từ công ty viễn dương, ông ta đã hoàn toàn có thể hoá giải chuyện lần này. Nhưng hổng ở chỗ là đứa bé này lại thu tiền người ta, mà sau khi ông ta biết tiền tiêu vào việc gì thì tâm can càng đau, tiền bị đem mua xe thể thao, mà xe thì đưa cho Hạ Khuyết Thành, này gọi là chuyện gì? Đầu tiên là cháu trai giờ là con trai, Hạ Khuyết Thành người này quả nhiên là tai hoạ.

Ông ta vận dụng quan hệ giúp con trai rửa sạch vết nhơ không có lừa gạt lão gia tử, đương nhiên ông ta nếu muốn lừa cũng không được. Bởi vì ông ta là vận dụng quan hệ là lão gia tử. Mà đối phương lại không chịu hỗ trợ, ông ta cũng không có biện pháp cầu lão gia tử nhưng lão gia tử đưa ra điều kiện chỉ có thể miễn cưỡng đồng ý. Nhưng điều kiện là trong hai năm Diêm Thiếu Kiệt chỉ có thể làm trợ lý cho ông ta, không được điều động bất kỳ chức vụ gì, không thể tham dự quyết sách hạng mục gì của công ty.

Lão gia tử đó cũng là vì Diêm Thiếu Liệt mở đường, tôn tử từ khi vào công ty đã làm được hai sự kiện vô cùng xinh đẹp. Nhất là lần này, tôn tử vẫn là luôn kiên quyết phản đối, có thể thấy được ánh mắt của tôn tử sắc bén độc đáo ra sao. Đem Diêm thị giao cho tôn tử của ông vô cùng yên tâm. Diêm Thiếu Liệt mà biết ý tưởng của lão gia tử không biết sẽ suy nghĩ như thế nào?

Bởi vì có chỗ tốt là trọng sinh thì người bình thường làm sao hưởng thụ nổi.

Diêm Thiếu Liệt sau khi biết cách làm của gia gia thì gờn ngón cái lên, gờm càng già càng cay nha!

Anh cũng rõ ràng gia gia đây là biến thành phò lộ cho mình, thời gian hai năm có thể làm rất nhiều chuyện, bao quát cả chuyện đem Diêm thị nắm chặt.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Edit: Strangers Ex

Beta: Song Kỳ

Diêm Thiếu Liệt gần đây không muốn đắc ý cũng khó, ngay cả Thu Đình Nhã cũng phải cao hứng thay, điều đầu tiên khiến nàng vui mừng là vì A Liệt trưởng thành rất nhiều, hai là bởi vì Diêm Thiếu Kiệt, nàng đã đồng ý không tỏ thái độ với đứa bé này không có nghĩa là nàng chấp nhận nó, tuy chưa đến mức hận nhưng thật sự rất chán ghét, nhìn nó so với A Liệt trước mặt, tâm tình nàng sao có thể không tốt?

Chẳng qua trong nhà có hai vị lão nhân nên nói ra không hay lắm, tuy lần này Diêm Thiếu Kiệt làm không đúng, nhưng dầu sao cũng là tôn tử, nhưng mà đều là tôn tử lại có một đứa tốt một đứa xấu, ưu khuyết lập tức hiện ra rõ. Con trai út trước đây còn nói đứa bé này có bao nhiêu ưu tú, xuất sắc cỡ nào, có khả năng cỡ nào, nhưng hiện tại thì sao? Cho dù ánh mắt lựa chọn hạng mục kém xuất hiện sợ sẩy cũng không có gì để nói, nhưng nhận tiền người ta thật sự đúng là doạ người, cái này là do Diêm gia thiếu tiền hay là do Diêm An Quân thiếu tiền đây?

Diêm An Quân kỳ thật cho Diêm Thiếu Kiệt không ít tiền, nhưng anh ta hầu như đều cho Hạ Tinh Mai. Mà lúc anh ta tiêu mấy trăm vạn để mua xe cho Hạ Khuynh Thành, một phần tiền Hạ Tinh Mai cũng không chịu lấy ra, vừa vận công ty Viễn Dương tỏ ý từ, anh ta lập tức biết thời biết thế, việc này làm cho trong lòng hắn đối với Hạ Tinh Mai có vài câu oán hận.

Diêm An Quân sau khi biết chuyện lại càng tức giận, tiền là hắn cho con trai, kết quả lại cho Hạ Tinh Mai. Nếu không phải do Hạ Tinh Mai không chịu đưa tiền cho con trai thì chuyện này có thể xảy ra sao? Nghe nói cùng ngày hôm đó Diêm An Quân đi tìm Hạ Tinh Mai, nói gì đó thì người khác không biết, nhưng mà ông ta lại cảm về một tờ chi phiếu trong đó có hơn một ngàn vạn, nhưng số tiền kia cũng không đưa cho Diêm Thiếu Kiệt, nói là ông ta tạm thời bảo quản.

Buổi tối Diêm Thiếu Liệt mang theo vợ hên bạn tốt đi quán bar, chuyện lần này của Diêm thị làm cho Đường Tổng với Tần Hiếu Luân thật sự rất kì lạ, dù là chuyện công ty Viễn Dương bị vạch trần hay chuyện Diêm thị bị dây dưa vào.

”A Liệt, lần này người anh kia của cậu thâm rồi hả?”

”Gia gia càng ngày càng không thích anh ta, nhưng anh ta dù sao cũng là con trai của nhị thúc tôi, nhị thúc làm sao có thể mặc kệ hắn?”

”Thời gian hai năm nay cậu phải tận dụng thật tốt, hai năm sau Diêm Thiếu Kiệt cơ bản không phải là đối thủ của cậu.” Tần Hiếu Luân đã nghe được quyết định của Diêm lão gia từ.

”Ừ, nhưng cũng không thể phớt lờ, còn có nhị thúc vẫn luôn nhìn chăm chăm đâu? Tuy rằng gia gia bãi chức anh ta, dù anh ta không hoạt động ở bên ngoài thì cũng có thể ở phía sau màn hoạt động.”

”Có yêu cầu hỗ trợ gì thì cứ nói.”

Diêm Thiếu Liệt uống một hớp rượu nói: “Thật là có chút chuyện, bắt quá bây giờ vẫn chưa đến thời cơ, chờ tôi chuẩn bị tốt đi.”

Đường Tổng nghe xong tác mao, ”A Liệt, chú em có cần phải thành thật như vậy không? Mới vừa nói giúp cậu, cậu liền có chuyện nhờ chúng tôi?”

”Đó là đương nhiên, ai bảo hai người các cậu là bạn xấu của tôi.”

”Tôi muốn cùng với cậu tuyệt giao, tuyệt giao!”

Diêm Thiếu Liệt vỗ vỗ bả vai Đường Tổng an ủi: ”Đi, tôi cam đoan là mua bán kiếm tiền, chú em cứ yên tâm đi.”

”Thật sự?”

”Tôi có từng lừa gạt cậu sao?”

”Lừa không ít.”

Thủy Ân Trạch nghe hai người bọn họ nói chuyện chỉ mỉm cười, giống hệt như hai thằng nhóc choai choai!

Buổi tối đưa Thủy Ân Trạch về nhà lại đụng phải Cố Quân Viêm cũng đưa người về, Diêm Thiếu Liệt chỉ gặp qua Cố Quân Viêm ở vài yến hội. Cả nhân hai người vốn không có quan hệ gì, đây là lần đầu tiên lên lút gặp mặt. Ấn tượng của Cố Quân Viêm đối với Diêm Thiếu Liệt cũng như thế, nói là hai người hoàn toàn xa lạ cũng không quá phận.

Người đến là Thủy Ân Hi em trai Thủy Ân Trạch, rõ ràng mang địch ý đối với Diêm Thiếu Liệt. Việc này Diêm Thiếu Liệt đã nghe vợ mình nói, bởi vì những chuyện anh làm trước kia Thủy Ân Hi cũng biết. Cho nên cậu vô cùng chán ghét Diêm Thiếu Liệt dám bắt nạt anh trai mình.

Sau khi hai người cùng một chỗ thì Thủy Ân Trạch lo lắng nhất là thái độ của Thủy Ân Hi, y dùng không ít công sức để thuyết phục Ân Hi. Thủy Ân Hi

mang theo một cặp giấy cùng kính mắt mạ vàng, cả người tản ra phong phạm tinh anh, hơn nữa ánh mắt của cậu lớn lên giống hệt Thủy Ân Trạch, chỉ nhìn lướt qua một lần thì không thể phân biệt là ai với ai.

Nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt xuống xe, Thủy Ân Hi nhướn mày, ” Xem như anh còn có lương tâm, còn biết đưa anh tôi về nhà.”

” Nhà các cậu ở hơi xa cho nên tôi lo lắng để em ấy một mình trở về.” Đối mặt với tính tình nóng nảy của Thủy Ân Hi, Diêm Thiếu Liệt phải thành thật một chút mới tốt. Đây là kinh nghiệm anh được vợ nhà mình truyền cho nha.

” Trước kia nếu anh có tâm như vậy, có thể khiến cho anh của tôi...”

” Ân Hi.” Mắt nhìn Thủy Ân Trạch, Thủy Ân Hi ngoan ngoãn đi đến bên cạnh y. Từ nhỏ anh cậu đối với cậu tốt nhất, chịu đánh thay cậu, nghe mắng thay cậu, phàm là cậu có chuyện gì thì anh trai luôn gánh vác, không để cho cậu phải chịu một chút ủy khuất nào. Cho nên cậu ta nghe lời anh trai nhất, thậm chí địa vị của anh trai ở trong lòng còn vượt qua cha mẹ, vượt qua Cố Quân Viêm.

” Tôi cảnh cáo anh, dám không tốt với anh của tôi hay dám bắt nạt anh ấy, tôi nhất định không bỏ qua cho anh.”

” Tôi biết, tôi nhất định sẽ đối tốt với Ân Trạch.”

Bởi vì có Hạ Khuynh Thành nên anh đối với chuyện Thủy Ân Trạch trong giới giải trí hiểu biết không ít, tự nhiên cũng biết nghệ sĩ không có núi dựa sẽ phát triển trong giới giải trí vô cùng khó. Anh kiếp trước cũng rất kỳ quái vì sao Thủy Ân Trạch có thể vững vàng phát triển như vậy, lại còn phát triển rất tốt, nghĩ đến chắc chắn là có quan hệ với Cố Quân Viêm. Chẳng qua là do Thủy Ân Trạch bình thường làm việc không khoa trương, cho nên không lộ ra tầng quan hệ này.

Nhìn hai anh em đi lên lầu, Cố Quân Viêm chuyển sang nói với Diêm Thiếu Liệt: ” Chuyện lần trước cảm ơn nhiều.”

” Phải là tôi cảm ơn anh mới đúng.” Cố Quân Viêm biết anh đang nói đến chuyện Diêm Trí Viễn, sau hán cũng biết, Diêm Trí Viễn đúng là nhân tài khó có được, nhưng mà mở miệng chính là anh vợ hán, dù là nhân tài khó có được cũng phải hai tay dâng lên.

” Anh so với tôi may mắn hơn nhiều, anh trai dễ dàng như vậy đã bị anh đuổi tôi.”

Thấy Cố Quân Viêm cảm khái, lại nghĩ đến Thủy Ân Hi tính tình nóng nảy, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy vận khí mình thật quá tốt, cũng mang theo cảm giác về sự may mắn dị thường này mà hưng hăng đồng tình với Cố Quân Viêm một phen.

[Ex: hai thằng thê nô, đi về ngủ đi, không có tí nào tiền đồ cả!]

Diêm Thiếu Liệt đặc ý là lúc Diêm Thiếu Kiệt thất ý, những ngày gần đây anh ta không có chuyện gì tốt. Bị giáng trở về làm trợ lý bên người ba ba không nói, mạch máu kinh tế cũng bị khổng chế. Vì chiếc xe đưa cho Hạ Khuynh Thành dùng tiền tham ô mua cũng bị thu hồi, Diêm Thiếu Kiệt chỉ còn thiếu nước quỹ xuống trước Diêm An Quân, cuối cùng Diêm An Quân cầm số tiền kia nếu không thì Hạ Khuynh Thành giữa đường đã bị đuổi xuống xe.

Diêm An Quân có ý nghiêm khắc quản giáo con trai một chút, nhưng Diêm Thiếu Kiệt lại không nghĩ rằng bản thân sai. Anh ta chỉ cho là vận khí của mình không tốt, mà không tốt ở đây là chuyện công ty Viễn Dương làm trái pháp luật, nói cách khác bọn họ thu mua công ty Viễn Dương hoàn toàn không có vấn đề. Về việc lấy tiền này có thể là do hán làm không tốt lắm, ý của anh ta là lần sau phải làm bí mật một chút. Diêm An Quân mà biết ý nghĩ của con trai mình chắc chắn sẽ bị tức chết.

Mà còn có một sự kiện khác khiến Diêm An Quân thật sự tức giận, đó là trên trang nhất của tờ tin tức Biên Hoa. Nhân vật chính chính là Diêm Thiếu Kiệt cùng Hạ Khuynh Thành, hán rõ ràng đã cảnh báo con trai cách xa Hạ Khuynh Thành một chút, nhưng thằng nhóc này lại không nghe. Không chỉ mỗi ông ta sinh khí mà hai lão Diêm gia cũng tức giận mà nói ” Hạ Khuynh Thành này thật không biết xấu hổ”, đây là những lời thô tục mà Diêm nãi nãi cả đời làm một tiểu thư khê các buộc phải thốt ra.

Diêm Thiếu Liệt thì thấy không hề gì, Diêm Thiếu Kiệt càng làm như vậy thì người trong nhà sẽ càng chán ghét anh ta với Hạ Khuynh Thành, đối với anh mà nói thì đây cũng coi như chuyện tốt.

Điều Hạ Khuynh Thành lo lắng cuối cùng cũng trở thành sự thật, kịch bản ngày trước và người đại diện vẫn luôn vừa ý hán bây giờ lại chọn Thủy Ân Trạch cùng Đường Cảnh. Thủy Ân Trạch một lúc tiếp nhận làm bốn nhà đại diện, ba kịch bản, điều này làm số lượng công việc của y bay lên thẳng tắp, mỗi ngày đều phải chạy qua lại giữa các đoàn phim rồi quay quảng cáo. Thời gian gấp gáp Diêm Thiếu Liệt càng ít, mà Diêm Thiếu Liệt lại không tiện đến phim trường, cho nên toàn bộ tâm tư đều đặt hết lên công việc.

....

Hạ Tĩnh Mai từ sau khi bị Diêm An Quân lấy hết tiền gửi cũng thành thật mà yên tĩnh một thời gian. Chuyện của con cô ta cũng nghe nói rồi thực sự hơi hối hận, nếu lúc trước đưa tiền cho con trai thì đã không có chuyện này xảy ra. Nhưng vừa nghĩ tới chiếc xe thể thao trị giá mấy trăm vạn lại đưa cho một người ngoài, trong lòng cô ta liền không thoải mái. Cô ta cùng với Hạ Khuynh Thành cơ bản cũng chẳng phải là thân thích gì, dù ở cổ đại tru di cửu tộc cũng tính không tới.

Con trai không biết xảy ra chuyện gì, cư nhiên lại cùng Hạ Khuynh Thành lẫn lộn chung một chỗ, nhìn một đồng đồ ăn vừa mua, cô ta thờ dãi cầm lấy điện thoại gọi qua... Diêm Thiếu Kiệt tuy đối với Hạ Tĩnh Mai có vài câu oán hận, nhưng dù sao mẹ cũng yêu thương mình. Anh ta không có khả năng hận Hạ Tĩnh Mai, cho nên khi nhận được điện thoại của mẹ liền đi tìm Diêm An Quân.

Vừa mới đi tới văn phòng chợt nghe đến Diêm An Quân đang nói chuyện điện thoại, ” Buổi tối hôm nay sao? Sao lại nghĩ đến ăn lẩu thế? Được, tốt, buổi tối bọn anh sẽ về sớm một chút.”

” Ba, ai vậy?”

” Di Đình Nhã của con, nói là tối hôm nay trong nhà ăn lẩu bảo chúng ta về nhà sớm một chút.”

” Hôm nay?”

” Ừ, làm sao vậy? Con có việc?” Sắc mặt Diêm An Quân lập tức kém đi, ông không lo Diêm Thiếu Kiệt có việc gì mà lo nó đi tìm Hạ Khuynh Thành, đáng tiếc Diêm Thiếu Kiệt lại không biết suy nghĩ của ba mình. Cho nên vừa thấy sắc mặt của ông, lời nói của Diêm Thiếu Kiệt lên đến miệng lại nuốt trở về.

” Không có việc gì, con chỉ muốn hỏi một chút...” Từ văn phòng bước ra, Diêm Thiếu Kiệt suy tư. Lập tức liền gọi điện thoại cho Hạ Tĩnh Mai nói đêm nay muốn tăng ca, anh ta cùng ba ba không thể đi qua. Hạ Tĩnh Mai vừa nghe con trai nói phải tăng ca nên không thể nói gì, dằn dò vài câu sau đó cúp điện thoại.

Diêm Thiếu Kiệt cũng nhận được điện thoại của Thu Đình Nhã, vừa ra cửa lại nhận được điện thoại của Diêm Trí Viễn lập tức quay lại công ty. Sau đó lại gọi điện thoại cho Diêm An Quân bảo bọn họ với gia gia trở về trước, trong tay hắn còn có chút việc, khi xong xuôi sẽ về.

Diêm Trí Viễn gần đây qua lại mấy thành phố, đi điều tra nguồn cung ứng hàng cho Diêm thị. Diêm Thiếu Kiệt đang chuẩn bị động tới Hứa tổng, cho nên anh nghĩ phải nắm chắc đằng chuỗi, nếu không thể một kích mà diệt thì ngược lại sẽ cho đi.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

Edit + Beta: Strangers Ex

Chuyện Diêm Thiếu Kiệt sau này Diêm Thiếu Kiệt mới biết đến, nghe nói là chủ ý của nhị thẩm anh cũng không nói gì, Hạ Tĩnh Mai có thương tâm hay không hoàn toàn được quyết định bởi hành động của Diêm Thiếu Kiệt. Nếu anh ta coi trọng lợi ích của Diêm thị thì dĩ nhiên Hạ Tĩnh Mai chẳng có kết quả tốt đẹp gì.

Có nhị thẩm nhìn chăm chăm bọn họ làm cho anh thoải mái hơn rất nhiều, bởi vì Thủy Ân Trạch hôm nay kết thúc công việc sớm, Diêm Thiếu Kiệt an bài Diêm Trí Viễn đi đến trường quay đón y, hai người hẹn buổi tối cùng nhau ăn cơm.

Diêm Trí Viễn lái xe công vụ do Diêm Thiếu Kiệt mua riêng cho hắn, hơn nữa còn đăng kí trên danh nghĩa của hắn nên phóng viên bắt gặp Thủy Ân Trạch lên xe sẽ lập tức đi điều tra y đi xe của ai, người đàn ông lái xe là ai.

Lúc ăn cơm, Thủy Ân Trạch nói chuyện này cho Diêm Thiếu Kiệt: ” Trí Viễn là người của anh, sớm muộn cũng sẽ có người điều tra ra.”

” Không sao cả, chuyện lần trước đã qua hơn một tháng mà anh cũng tính đến việc công khai quan hệ hai chúng ta.”

” Thật sao?”

Nhìn ánh mắt nghiêm túc của Thủy Ân Trạch, Diêm Thiếu Kiệt gật gù đầu. Tuy là anh nói không quan tâm chuyện này nọ, nhưng khi anh và Hạ Khuynh Thành còn quen nhau vô cùng khoa trương, bây giờ quen Thủy Ân Trạch lại trốn trốn tránh tránh, trong lòng y sẽ thấy thoải mái sao?

” Đương nhiên, chẳng lẽ để em luôn làm tình nhân bí mật của anh? Vợ anh ưu tú như thế, tuy anh cũng rất muốn đem đi cất giấu nhưng những thứ tốt thì phải ngẫu nhiên mang ra phơi nắng một chút, mang đi khoe khoang một chút. Sinh nhật gia gia sắp đến, khi ấy anh mang em lại đó.”

” Sinh nhật Diêm lão gia từ?” Thủy Ân Trạch gật mình nói.

Diêm Thiếu Kiệt nâng bàn tay Thủy Ân Trạch hôn lên, ” Nếu đã quyết định công khai nghiêm túc, tự nhiên sẽ lựa chọn trường hợp thích hợp.”

” Có phải quá khoa trương không?” Y có chút lo lắng.

” Sẽ không, đây là chuyện em nên được.” Thủy Ân Trạch tuy rằng rất muốn bình tĩnh nhưng lại không khống chế được nụ cười trên mặt, độ cung khoe miệng cũng càng lúc càng lớn.

” Gia gia thích tranh sơn thủy, hôm nào chúng ta đi chọn lễ vật cho ông.”

” Tranh sơn thủy?”

” Đúng, Đường Tổng quen biết vài người chơi đồ cổ, đến lúc đó đi tìm bọn họ hỗ trợ.”

Cơm nước xong Diêm Thiếu Liệt đưa người trở về, sau đó mới lái xe về nhà mình, còn chưa tới nhà đã nhận được điện thoại Diêm Trí Viễn, nghe báo cáo nội dung Diêm Thiếu Liệt nở nụ cười.

Vài ngày sau tại hội nghị thường kỳ của Diêm thị, sau khi nghe mọi người báo cáo xong Diêm Thiếu Liệt mở miệng: ” Hứa tổng, nguyên liệu hoá chất axit oxalit [$H_2C_2O_4$] của nhà máy sản xuất sơn thuộc chi nhánh Diêm thị là ông nhập hàng từ đâu?”

Bị điểm danh, ánh mắt Hứa tổng loé loé, mới nói: ” Là An Mỹ ở thành phố Mỹ Hải, giá cả xí nghiệp này có chút cao nhưng chất lượng tại quốc nội tuyệt đối xếp số một số hai.”

Diêm Thiếu Liệt nghe ông ta nói ngay cả ánh mắt cũng không nâng, người này thật thông minh luôn biết anh nói cái gì, cho nên trước cứ thừa nhận, quả nhiên là cáo già.

” Nhà máy hoá chất thuộc tập đoàn Đường thị thời gian trước cũng nhập một lượng lớn axit oxalit, hơn nữa tôi nghe Đường tổng nói chất lượng hàng hoá của bọn họ sản xuất ra vô cùng tốt, nhưng giá cả rẻ hơn chúng ta nhập nhiều.”

” Này... ” Hứa tổng rất rõ ràng mỗi lần bị Diêm Thiếu Liệt điểm danh tuyệt đối không có chuyện gì tốt, nhưng việc này ông ta làm vô cùng âm thầm, không có khả năng bị phát hiện được.

” A Liệt, mặc dù là chúng ta có hợp tác với Đường thị nhưng cũng đồng thời là đối thủ cạnh tranh, Đường tổng nói cũng không thể hoàn toàn tin.”

Liếc mắt nhìn Diêm An Quân, Diêm Thiếu Liệt cười nói: ” Diêm tổng nói cũng phải, như vậy đi, Đường tổng sẽ đưa cho chúng ta tư liệu xưởng nhập, chúng ta đối chiếu hai nhà một chút. Nếu nhà này có thể thật sự sánh bằng bên thành phố Mỹ Hải, vậy chúng ta sẽ thay đổi công ty An Mỹ.

” Không được.” Hứa tổng nhìn đến hàng loạt ánh mắt hướng về ông ta, giật mình biết bản thân có chút khấn trương quá độ, lập tức bình tĩnh nói: ” Diêm phó tổng, đối bên cung ứng là tuyệt đối không được?”

Diêm An Quân bắt mắt liếc mắt Hứa tổng một cái, ông ta không biết vì sao mỗi lần Hứa tổng đối mặt với Diêm Thiếu Liệt đều đánh mắt ớn trọng, tuy là Hứa tổng trên mặt như không có chuyện gì nhưng trong lòng đúng là có chút sợ Diêm Thiếu Liệt, hơn nữa loại cảm giác này xuất phát từ sâu trong nội tâm.

Diêm Thiếu Liệt vỗ như không nhìn thấy sự thất thố của ông ta, hỏi: ” Vì sao lại không được?”

” An Mỹ cùng Diêm thị chúng ta hợp tác đã được năm sáu năm, chất lượng vẫn luôn đảm bảo. Nếu mọ muối thay đổi hẳn thị trường cung ứng thì các mặt hàng khác cũng sẽ có nghị luận, lại nói...”

” Dừng.” Diêm Thiếu Liệt không đợi ông ta nói xong liền cắt ngang.

” Thứ nhất, cũng là đã cùng chúng ta hợp tác năm sáu năm nhưng giá cả so với giá thị trường cao hơn, thuyết minh Hứa tổng ông cùng với bên cung ứng thiếu thỏa thuận. Thứ hai, nếu bởi vì bọn họ là cung ứng lâu năm mới sinh ra cảm giác lo lắng như vậy là không đúng, chúng ta muốn cho bọn họ biết, chỉ có chất lượng tốt giá cả hợp lý mới có thể trở thành thị trường cung cấp lâu dài cho Diêm thị, là chúng ta lựa chọn bọn họ. Thứ ba, tôi nói muốn đổi An Mỹ dựa trên sự đề cử của Đường tổng, bởi vì xí nghiệp này vô luận là chất lượng sản phẩm hay giá cả đều tốt hơn An Mỹ rất nhiều.”

Nhìn Hứa tổng định nói, Diêm Thiếu Liệt tiếp tục: ” Chẳng lẽ chất lượng sản phẩm tốt, giá cả thấp thì chúng ta không được dùng sao? Diêm thị vì sao phải nhất định dùng hàng cung ứng giá cao? Hứa tổng?”

Lúc này Hứa tổng không cần nhìn cũng biết mọi người dùng ánh mắt gì nhìn ông ta, ” Được thôi, vậy làm theo lời Diêm phó tổng nói đi.”

Diêm Thiếu Liệt vừa lòng gật đầu, sau khi tan họp anh một mình đến văn phòng Diêm Phúc Cảnh. Hứa tổng tuy là không phải cổ đông nhưng cũng là quản lý cấp cao, muốn động ông ta cũng phải nói cho gia gia một tiếng.

Diêm lão gia từ là phi thường ủng hộ anh, Hứa tổng này ông nhìn cũng không thuận mắt. Hơn nữa nếu tay ông ta thật sự không sạch sẽ thì cũng không cần khách khí, ông còn dặn Diêm Thiếu Liệt nhất định phải một kích thành công. Không thể không nói hai ông cháu có cùng một suy nghĩ.

Hai ngày sau là ngày Diêm thị nhập hàng, Diêm Thiếu Liệt mang theo người của mình đi nhà máy hoá chất hỏi kỹ thuật viên nhà xưởng, nhận được đáp án là chất lượng hàng nhập lần này trội hơn lần trước. Ngoài người của Diêm Thiếu Liệt đến còn có người của Diêm An Quân, nhưng sắc mặt bọn họ nhìn không tốt lắm, lục đục hỏi kỹ thuật viên thêm vài vấn đề thì đoàn người mới rời đi.

Ngày hôm sau trên hội nghị Diêm Thiếu Liệt đem chuyện hôm qua nói ra, lúc này sắc mặt Hứa tổng đã gặt kinh không biết phải hình dung thế nào, Diêm An Quân cũng có chút không kiên nhẫn.

Diêm Thiếu Liệt liếc mắt Diêm An Quân một cái mới nói: ” Tuy nói hàng lần này quả thật chất lượng với giá cả tốt hơn An Mỹ, nhưng dù sao bọn họ là đến có chuẩn bị, biết chúng ta muốn chọn thị trường cung ứng cho nên tất nhiên sẽ đưa sản phẩm tốt nhất tới. Theo tôi những lần tới có thể quy định lại số lượng hàng nhập, để An Mỹ cùng với xí nghiệp này chia đều đưa đến, nếu xí nghiệp nào luôn bảo trì chất lượng như vậy thì chúng ta đổi hàng cung cũng không muộn.”

Diêm An Quân có chút sững sờ nhìn Diêm Thiếu Liệt, cháu trai ông ta từ khi nào làm việc cẩn thận kín đáo như thế, cho dù là ông ta cũng không thể nêu ra được lý do phản đối nào.

Lấy hiểu biết của ông ta đối với mấy tháng gần đây của Diêm Thiếu Liệt, trên hội nghị chưa bao giờ bắn tên không đích. Nếu nói những lời này tất nhiên sẽ có nguyên nhân, nên ngay sau hội nghị ông ta gọi Hứa tổng đến văn phòng mình. Nhưng Hứa tổng nhất quyết cam đoan thị trường cung ứng khẳng định không có vấn đề, vậy vấn đề rốt cục là ở đâu?

Nếu nói thị trường cung ứng không có vấn đề, vậy thì Hứa tổng có vấn đề, nhưng Hứa tổng lại cam đoan ông ta không có, Diêm An Quân càng nghĩ càng thấy đau đầu.

Mỗi ngày Diêm Thiếu Liệt nên làm gì thì làm cái đó, sau hội nghị anh cũng không đề cập đến chuyện nguồn cung hàng giống như là đã quên đi, cho đến hội nghị thường kỳ một tháng sau anh mới đề xuất đổi mới nguồn cung hàng. Giá cả thấp chất lượng tốt, Diêm An Quân muốn nói gì cũng không được, mà ông ta không mở miệng thì những người khác lại càng không thể nói.

Hứa tổng muốn tranh thủ một chút, nhưng vừa nhìn thấy ánh mắt Diêm Thiếu Liệt quét sang mình, ông ta lại ngậm miệng.

Lại qua mấy ngày, không đợi Diêm Thiếu Liệt ra tay thì người phụ trách An Mỹ giám đốc Vương tức giận tận trời tìm tới, mà tiếp đãi ông ta là Tô Nguyên, bí thư mới nhậm chức của Diêm Thiếu Liệt. Anh ta là chiến hữu thân thiết của Diêm Trí Viễn, trí tuệ sắc bén, năng lực mạnh, lão luyện ôn trọng, quan trọng hơn hết là anh ta giống như Diêm Trí Viễn vô cùng trung thành với Diêm Thiếu Liệt.

Nghe được giám đốc Vương nói, Tô Nguyên tỏ vẻ công ty sẽ điều tra chuyện này một chút, tiễn giám đốc Vương đi, Tô Nguyên trở lại văn phòng, ”Thiếu gia, người đã đi về.”

”Ông ta nói cái gì?”

”Giống như điều tra của anh Diêm, ông ta nói Hứa tổng một tháng trước đến tìm bảo phải hạ giá cả xuống thấp, nhưng phản đưa cho Hứa tổng vẫn phải đưa.”

”Cái gì? ” Diêm Thiếu Liệt nghe xong trợn mắt há hốc mồm, Hứa tổng này điên rồi sao, đây là muốn cho người ta bồi tiền vào chắc?

”Nhưng mà giám đốc Vương từ chối ông ta, còn uy hiếp tới Diêm thị tổ cáo. Hứa tổng không những không lo lắng mà còn bảo ông ta cứ tùy tiện đi.”

Hứa tổng vì sao không sợ giám đốc Vương uy hiếp? Tô Nguyên nhìn anh lại nói tiếp: ”Thiếu gia, không phải là anh Diêm không tra ra được hướng đi khoản tiền đó của Hứa tổng sao? Bởi vậy nên ông ta không sợ?”

Diêm Thiếu Liệt trầm tư một phút rồi gật đầu, ”Có khả năng, đến khúc cuối cá chết lưới rách, ông ta chết cũng không thừa nhận thì chúng ta cũng hết cách.”

”Tôi nghe anh Diêm nói những thứ chúng ta tra được cũng coi như không hẳn chứng cứ.”

Diêm Thiếu Liệt nhíu mày, lạnh lùng nói: ”Đã ông ta ra khỏi Diêm thị là nhất định, vẫn thiếu một chút lửa dòn ông ta vào chỗ chết. Nhưng mà chỉ cần Diêm thị sa thải ông ta thì tại thành phố Thiên Hải này ai dám dùng? Không có nguồn thu nhập thì ông ta chắc chắn phải động khoản tiền đó.”

”Vậy ông ta có thể sẽ trả thù thiếu gia.” Tô Nguyên lo lắng.

”Ông ta không dám, Hứa Gia Huy còn ở trong tay tôi.”

Chuyện sau đó đều tiến hành dựa theo kịch bản Diêm Thiếu Liệt, giám đốc Vương nghe theo gợi ý của Tô Nguyên đến Diêm thị náo loạn. Mà hôm nay vừa vặn là mở hội nghị cổ đông, Tô Nguyên giả vờ nói bên tai Diêm Thiếu Liệt vài câu. Tiếp đó mọi người đều nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Diêm Thiếu Liệt lại đến bên tai Diêm lão gia từ nói nhỏ, Diêm lão gia từ nói câu mang người lại trong này.

Giám đốc Vương đi vào phòng họp thì Hứa tổng vẫn ra vẻ trấn tĩnh, chờ đến khi giám đốc Vương chỉ vào Hứa tổng chửi ầm lên thì mặt ông ta chuyển sang hồng vàng xanh cam tím, giống hết bản pha màu.

”Họ Hứa, chúng tôi lúc trước đưa cho ông báo giá là 1.8 vạn một tấn, là chính ông đòi 2.3 vạn một tấn, chúng ta phối hợp viết hoá đơn, số tiền dư ra một phần chúng tôi cũng không lấy, ông còn muốn thế nào? Hiện tại ông nói không cần là không cần sao...” Không có người ngăn cản, giám đốc Vương kêu gào thoả sức, chờ ông ta rống xong mới bị Tô Nguyên mời ra ngoài.

Lúc này giám đốc Vương mới đổi sang thái độ bình tĩnh, ”Tô bí thư, anh xem...”

Tô Nguyên đẩy kính mắt cười mở miệng: ”Giám đốc Vương, chi cần giá cả hợp lý với chất lượng luôn đảm bảo, An Mỹ sẽ không mất vị khách lớn là Diêm thị, hiểu không?”

Giám đốc Vương cảm thấy nể mẫn ly khai, Tô Nguyên trở lại phòng họp cho Diêm Thiếu Liệt một cái ánh mắt, Diêm Thiếu Liệt nhìn về Hứa tổng, ”Việc này Hứa tổng muốn nói gì không?”

Lúc này Diêm An Quân cũng biết Diêm Thiếu Liệt đánh chủ ý gì, nhưng việc này... Ông ta nhìn qua Hứa tổng, không thể nào đứng ra bảo hộ nếu không

cũng sẽ bị liên lụy, loại sự tình ăn tiền hoa hồng này ai dính thì người đó phiền phức. Huống chi ông ta cũng có một chút tức giận, một loạt hành động trước đó của A Liệt đã cảm thấy có vấn đề, ông ta đã hỏi Hứa tổng nhiều lần nhưng vẫn không nghe được sự thật.

Ông ta nhìn về phía Diêm Thiếu Liệt, nghĩ thầm A Liệt chọn hội nghị cổ đông hôm nay động thủ chắc chắn sẽ không ai ai đứng ra bảo lãnh, riêng việc này cũng đủ không ai cho phép người như Hứa tổng ở lại công ty, đứa bé này... Tính kế đúng thực vạn vô nhất thất.

[萬無一失: vạn vô nhất thất: Tuyệt đối không sai lầm]

Hứa tổng quả thật giống như theo suy nghĩ của Diêm Thiếu Liệt, cắn chết cũng không mở miệng thừa nhận sai lầm, mà không thừa nhận cũng không sao, đám cổ đông cùng với bộ phận quản lý cao cấp ở thời điểm đuổi người chưa bao giờ khách khí. Kết quả thương lượng cuối cùng là đem người đối đi nơi khác, từ cao cao tại thượng Hứa tổng biến thành giám đốc bộ phận, sau đó là quản lý bộ phận, cuối cùng thành nhân viên nhỏ trong bộ phận, sau một loạt các loại chèn ép với coi nhẹ rốt cục chủ động từ chức.

Chuyện này đều nằm trong dự đoán của Diêm Thiếu Liệt, nghe nói Hứa tổng cũng không có đi tìm Diêm An Quân mà Diêm An Quân cũng không đi tìm ông ta. Hai người hát xướng ra sao Diêm Thiếu Liệt không quan tâm, dù sao người cũng đã bị anh đá ra khỏi Diêm thị.

Mà Hứa tổng nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra vì sao Diêm Thiếu Liệt cư nhiên ác như vậy, ông ta phỏng vấn hơn mười công ty từ lớn đến nhỏ không có một nơi nào dám nhận. Sau này ông ta nghe được một người bạn tốt lâu năm, nguyên lai toàn bộ thành phố Thiên Hải đều nói ông ta tay chân không sạch sẽ, đòi lấy tiền bo, người như vậy có công ty nào dám dùng?

Hứa tổng, hiện tại hẳn nên gọi là Hứa Lập Thành, ông ta không cần nghĩ cũng biết đây là bút tích Diêm Thiếu Liệt. Giương mắt toàn bộ thành phố Thiên Hải, dám cùng Diêm thị chống lại chỉ có ba nhà kia, nhưng thiếu gia Tân gia cùng Đường gia đều có quan hệ cực tốt với Diêm Thiếu Liệt, ông ta chỉ dám hy vọng vào Cổ gia. Nhưng ông ta đến hỏi thăm thì được biết trong thời gian ngắn Cổ thị không có tính toán tuyển dụng, lúc này xem như triệt để hết hy vọng.

Cũng may bản thân có một khoản tiền lớn, dù cho không có làm gì thì nửa đời sau cơm áo cũng không lo. Nhưng ông ta nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới không lâu sau tiền của ông ta không cánh mà bay, toàn bộ mất sạch? Vào cái thời điểm ông ta không biết, hay phải nói là Hứa Lập Thành chưa bao giờ nghĩ qua là Diêm Thiếu Liệt động tay, nhưng người này làm sao biết được nơi giấu tiền của ông ta?

Ông ta lại nghĩ đến lão bà mình, chuyện ông ta có con riêng bị truyền ra ngoài, trong nhà đã sớm nháo ầm ĩ, chẳng lẽ là mụ đàn bà luống tuổi đó làm?

Không quản là ai làm, nhưng mà ông ta không dám báo án bởi vì đó là tiền tham ô. Lúc trước không có chứng cứ nên không tra ra được số tiền kia, Hứa Lập Thành mới tránh đi tai ương lao ngục. Nếu số tiền đó bị phơi bày ra ánh sáng, vậy nửa đời sau của ông ta coi như xong.

Tin tức của Hứa Lập Thành cuộn cuộn không ngừng phóng tới trước mặt Diêm Thiếu Liệt, cuối cùng anh cũng chẳng còn tâm tư muốn nhìn nữa.

Đem Hứa tổng đá bại dễ dàng như vậy một là bởi vì ông ta cùng con trai ông ta là cùng một loại người, hai là vì Hứa Lập Thành không phải là cổ đông cho nên anh tùy thời có thể diệt trừ. Đương nhiên như vậy sẽ làm cho nhị thúc càng thêm phòng bị, kế tiếp muốn làm chuyện gì cũng sẽ khó.

Nhưng anh đã làm tốt chuẩn bị trong lòng, bất quá trăm triệu lần không nghĩ tới sự tình sẽ đến nhanh như vậy. Hứa tổng đi rồi thì bộ phận mua sắm cần có người quản lý, mà sau một vòng thảo luận, Diêm An Quân cư nhiên đề nghị để Diêm Thiếu Liệt phụ trách!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Edit + Beta: Strangers Ex

Để Diêm Thiếu Liệt phụ trách bộ phận mua sắm là chủ ý của Diêm Thiếu Kiệt, tuy rằng anh đem Hứa tổng đá đi rồi nhưng bộ phận mua sắm chính là chức quan béo bở. Thế nhưng trong thời kỳ mẫn cảm này ai cũng không muốn tiếp nhận củ khoai lang bỏng tay này, huống chi bộ phận mua sắm về sau chính là nơi bị nhiều người nhìn chăm chăm. Ý nghĩ của anh ta là bộ phận này thì phí nhiều như vậy, về sau muốn hãm hại Diêm Thiếu Liệt cũng thật dễ dàng.

Đương nhiên khi anh ta nói với Diêm An Quân sẽ không nói thành như vậy, chỉ nói A Liệt đem người ta đá đi rồi vậy không bằng để cậu ta đến bộ phận mua sắm. Chúng ta tiếp tục theo dõi cậu ta, cái bộ phận này muốn bắt lỗi một chút rất dễ, anh ta vừa nói Diêm An Quân liền động tâm, cho nên trên hội nghị thường kỳ liền đề ra.

Diêm Thiếu Liệt neho mắt nhìn Diêm Thiếu Kiệt ngồi phía sau Diêm An Quân, kiếp trước anh chính là bị đổ đến chức vị giám đốc bộ phận mua sắm. Thật nhanh sau đó bị tra ra nhận một số tiền bo lớn nên bị đuổi ra Diêm thị, tuy đề xuất lần này là Diêm An Quân, nhưng anh trực giác chuyện này có quan hệ với Diêm Thiếu Kiệt.

Sự thật như thế nào hiện tại không quan trọng, nhưng anh tuyệt đối không dấn vào vết xe đổ kiếp trước. Diêm lão gia tử vẫn luôn không lên tiếng, bởi vì

ông cũng không biết tôn từ tính toán cái gì.

Một lát sau mới nghe Diêm Thiếu Liệt nói: ” Nếu Diêm tổng tính nhiệm tôi như vậy, tôi đây liền thử xem sao. Nhưng mà vấn đề xảy ra trước đó ở bộ phận mua sắm mọi người cũng đã biết, cho nên trước hết đề tài vụ tra ra số liệu đem việc này thanh lý sạch sẽ. Tiếp theo, tôi không có kinh nghiệm ở bộ phận này nên sẽ đem phương án quản lý bộ phận mua sắm cùng nhau thảo luận, các vị cảm thấy như thế nào?”

Người ủng hộ Diêm Thiếu Liệt đương nhiên ủng hộ anh ném ra cái bậc thang lên xuống.

Chưa nói Diêm An Quân cao hứng hay thất vọng, Diêm Thiếu Liệt tiếp nhận bộ phận mua sắm, những lời trước đó cháu trai nói nhất định là có mục đích, ông hiện tại một chút cũng không coi thường đứa bé này. Nhưng Diêm Thiếu Kiệt lại không cho là đúng, anh ta từ nhỏ đã đóng khung Diêm Thiếu Liệt chỉ là loại phế vật sống phóng túng, Diêm An Quân cũng thường xuyên nói cho anh ta là anh ta so với Diêm Thiếu Liệt tài giỏi hơn nhiều, vô luận là học tập hay năng lực làm việc, đôi nhân xử thế, cách làm người đều so với cậu ta tuyệt đối tài giỏi hơn. Không thể không nói những gì Diêm An Quân nói chính là nguyên nhân chủ yếu khiến cho Diêm Thiếu Kiệt tự phụ.

Kiếp trước quả thật anh ta đánh bại Diêm Thiếu Liệt, lấy phương thức cực kỳ tàn khốc mà khó thể nuốt trôi đập ngã đối phương. Nhưng Diêm Thiếu Liệt trọng sinh sau một kiếp làm sao lại có thể cho bọn họ cơ hội được!

Nhân viên tài vụ đang điều tra số liệu, Diêm Thiếu Liệt không tiếp tục dây dưa với bộ phận mua sắm, dù sao cũng phải chờ kết thúc điều tra mới có thể tiến hành. Hơn nữa sắp tới sinh nhật Diêm lão gia tử, cho nên hôm nay anh hẹn Thủy Ân Trạch cùng nhau đi chọn lễ vật tặng gia gia. Đây là cháu dâu lần đầu tiên gặp mặt, lễ vật tất nhiên hợp ý với tâm tư lão gia tử mới tốt.

Diêm Thiếu Liệt dừng xe dưới lầu Thủy gia, dẫn đầu đi xuống chính là Thủy Ân Hi với Cố Quân Viêm, lúc này anh không bao giờ muốn đồng tình với Cố Quân Viêm nữa, hẳn ta có thể quang minh chính đại ra vào Thủy gia, còn anh chỉ có thể đứng dưới lầu chờ người.

” Nghe anh tôi nói anh định công khai quan hệ của hai người?”

” Sắp đến sinh nhật của ông nội tôi, tôi muốn mang Ân Trạch cùng đi.”

Thủy Ân Hi muốn xem náo nhiệt, nghiêng đầu hỏi: ” Hàng năm anh đều đưa qua một phần lễ vật đúng không, ngày đó chúng ta cũng đi xem náo nhiệt đi.”

Cố Quân Viêm nhìn thoáng qua Thủy Ân Hi gật gật đầu, ” Được, em muốn đi thì năm nay hai chúng ta cùng đi.”

” Tốt, em phải đi xem, miễn cho bọn họ đem anh của em ra khi dễ.”

Cố Quân Viêm nghĩ thầm rằng anh trai em còn lợi hại hơn em nhiều biết không? Có thể đem anh ta khi dễ đêm không được bao nhiêu, bắt quá, cái vị trước mắt này thật đúng là không ít lần khi dễ anh vợ nha.

” Hoan nghênh hai người đến đó.”

” Lão gia tử nhà anh có đặc biệt thích cái gì không?”

” Hai người tới là được rồi, không cần chuẩn bị lễ vật.”

Thủy Ân Hi trừng mắt: ” Nào có chuyện đi dự tiệc sinh nhật của trưởng bối không chuẩn bị lễ vật? Tôi dù cho không nhìn anh vừa mắt nhưng lễ tiết vẫn không thể thiếu.”

Diêm Thiếu Liệt giật giật khoe miệng, ngầm nghĩ cậu em vợ có phải là cô ý hay không, có cần nói chuyện trực tiếp ra không vậy, ” Ông nội của tôi thích tranh sơn thủy.”

Nghe vậy, chân mày Thủy Ân Hi cau lại, ” Tranh sơn thủy?”

” Đúng, tôi hôm nay đến đón Ân Trạch chính là muốn đi chọn lễ vật.” Tinh quang trong ánh mắt Thủy Ân Hi chợt loé lên, cậu cuối cùng cũng biết anh trai đạo này bận cái gì.

Chỉ chốc lát Thủy Ân Trạch đi xuống dưới, bốn người chào tạm biệt nhau rồi đi hướng trái ngược. Thủy Ân Trạch hỏi anh tán gẫu chuyện gì với Thủy Ân Hi, anh liền đem việc hai người muốn tham dự yến tiệc sinh nhật của gia gia nói, Thủy Ân Trạch vừa nghe đã hiểu Ân Hi muốn chuẩn bị sân ga cho y.

Nơi hai người muốn đi là Đào Nguyên Nội, là thị trường đồ cổ nổi danh ở thành phố Thiên Hải, không cho phép xe ra vào nên Thủy Ân Trạch mang mũ lưới trai cùng kính râm bước xuống xe, sau đó cùng Diêm Thiếu Liệt đi vào Đào Nguyên Nội.

Nghe nói nơi này đã có mấy trăm nay lịch sử, trải qua năm tháng biến động cho tới hôm nay vẫn phồn hoa như cũ. Bên trong cửa hàng vẫn bảo tồn phong cách trăm năm trước, chính phủ vì muốn bảo tồn cảnh trí nên nhiều năm trước đã tiến hành trị tu quy mô lớn.

Hai mặt Đào Nguyên Nội đều là do hai mặt cửa hàng ở ngã tư đường tạo thành, bởi vì giống ngõ nhỏ Bắc Kinh cổ* cho nên mỗi ngõ ngã tư đường đều đặt kèm tên XX ngõ nhỏ. Hai người hôm nay là muốn đến một cửa hàng bên trong Đào Nguyên Nội ngõ nhỏ trên ngã tư đường, Thanh Phong ngõ nhỏ.

image

[Hutong, là một loại ngõ hẻm cổ thành phố đặc sắc Bắc Kinh. Thế nhưng, ngõ hẻm Bắc Kinh không chỉ là huyết mạch của thành phố, đường phố giao thông, nó càng là nơi sinh sống của người dân Bắc Kinh, sân khấu phát triển và diễn biến văn hóa, lịch sử quan trọng của thành phố Bắc Kinh. Nó đã ghi chép lại sự biến thiên của lịch sử, diện mạo của thời đại, và mang đậm bầu không khí văn hóa, giống như mỗi một nhà bảo tàng phong tục tập quán, lưu lại dấu ấn cuộc sống xã hội của mọi người.

Vậy thì, rút cuộc thành phố Bắc Kinh có bao nhiêu ngõ hẻm nhỉ? Ngõ hẻm hình thành vào đời Nhà Nguyên, rồi không ngừng phát triển sau đời Nhà Thanh và Nhà Minh, vào đời Nhà Nguyên, ở Bắc Kinh có “Tam bách bát thập tứ Hoà Hạ, nhị thập cửu hạ thông”. Có nghĩa là cả thảy có 413 con phố, ngõ ngách, trong đó có 29 ngõ hẻm được gọi trực tiếp là Hutong, còn 384 hoà hạ, thực ra là chỉ ngõ hẻm trên nghĩa rộng. Đếm trên bản đồ phục nguyên thành phố Bắc Kinh đời Nhà Minh, Bắc Kinh vào đời Nhà Minh cả thảy có khoảng 629 con phố, ngõ ngách, trong đó có khoảng 356 ngõ được gọi trực tiếp là Hutong, và tên của hơn 30 ngõ hẻm vẫn được giữ nguyên cho đến hôm nay sau khi trải qua đời Nhà Thanh và thời kỳ Trung Hoa Dân Quốc.]

Diêm Thiếu Liệt mang theo Thủy Ân Trạch tìm được một nhà tên là Phong Mặc, ông chủ họ Phong, là một vị lão nhân hơn bảy mươi tuổi, ông là bạn tốt của Đường lão gia tử. Diêm Thiếu Liệt nói rõ mục đích đến đây của mình, Phong lão liền đem mấy bức tranh sơn thủy ra nhưng Diêm Thiếu Liệt nhìn một vòng cũng không hài lòng. Anh không hiểu những thứ này nhưng anh biết gia gia thích dạng gì, ít nhất là mấy bức vẽ này gia gia khẳng định không thích.

Sau khi cảm tạ Phong lão, hai người lập tức rời khỏi Đào Nguyên Nội, trở lại trên xe Thủy Ân Trạch hỏi: “A Liệt, gia gia anh thích loại tranh sơn thủy nào?”

“Kỳ thật anh cũng không rõ bởi vì anh không hiểu biết mấy thứ này, nhưng mấy bức vẽ chỗ Phong lão khẳng định gia gia không thích, lúc trước...” Diêm Thiếu Liệt muốn nói gì nhưng nhìn thoáng qua Thủy Ân Trạch thì ngậm lại miệng.

“Lúc trước làm sao vậy?”

“Lúc trước Hạ Khuynh Thành đưa cho gia gia một bức tranh sơn thủy, lão nhân gia vô cùng thích. Cũng là mua ở bên trong Đào Nguyên Nội, nhưng lúc ấy anh không đi cùng cậu ta nên không biết là mua ở cửa hàng nào.”

Thủy Ân Trạch cười cười không nói gì thêm, Diêm Thiếu Liệt kéo bàn tay y qua đặt môi lên hôn, “Ân Trạch, em yên tâm, dù cho sau này gia gia không thích lễ vật cũng không sao, em là cháu dâu của ông, gia gia cũng phải nhận thôi!” Nói lời này trong lòng anh mười phần nắm chắc, bởi vì anh đã lộ chuyện Thủy Ân Trạch với gia gia, nhị thẩm cùng nãi nãi cũng mơ hồ biết một ít, chỉ có mỗi cha mẹ anh ngây người ở sở nghiên cứu cả tháng nên không biết. Nhưng mà dựa trên sự yêu thương của cha mẹ thì cũng biết là chẳng có chuyện gì, chẳng qua là Hạ Khuynh Thành đổi thành Thủy Ân Trạch, dù sao đời này anh chỉ có thể cùng nam nhân trộn lẫn một chỗ.” Ai là vợ anh đâu?”

Thủy Ân Trạch đối với cách gọi cháu dâu bày ra bộ dáng không thừa nhận, Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy tâm đã ngứa liền lôi kéo tay người ta không chịu buông ra. Thủy Ân Trạch muốn nói cái gì nhưng nhìn tới lối vào Đào Nguyên Nội thì không động dẩy.

Tầm mắt Diêm Thiếu Liệt nhìn theo hán đưa qua, đó là một thiếu nữ tuổi nhìn không lớn lắm, nhiều nhất khoảng mới đầu hai mươi, nhưng trên mặt trang điểm hơi khác bình thường, cầm đồ vật trên tay đi vào bên trong.

“Em quen biết sao?”

Thủy Ân Trạch lấy lại tinh thần lạnh nhạt nói: “Không quen.”

Diêm Thiếu Liệt nghe giọng điệu của y chỉ biết là nhất định quen thuộc, phản ứng đầu tiên của anh là có phải tình địch không, sau lại nhìn đến thái độ của Thủy Ân Trạch thì anh cảm thấy là lạ, nhưng y không nói, anh cũng không ép hỏi.

Sau khi ăn cơm xong Diêm Thiếu Liệt lái xe đem người đưa về nhà, vừa về dưới nhà đã nhìn thấy hai người phụ nữ đang cãi nhau. Người phụ nữ đối diện với bọn họ tuổi có chút lớn, nhưng tuyệt đối là đại mỹ nữ, lúc này đây mày liễu nhíu lên, hai tay chống nạnh chỉ vào người đối diện nói cái gì đó. Diêm Thiếu Liệt thấy vị mỹ nữ này có chút quen mắt.

Nhìn thấy hai người phụ nữ đang cãi nhau, Thủy Ân Trạch lập tức đẩy cửa xông ra ngoài, Diêm Thiếu Liệt thấy không ổn cũng vội vàng xuống xe. Không đợi anh đến gần đã nghe Thủy Ân Trạch kêu một tiếng “Mẹ”, lúc này anh mới biết tại sao đại mỹ nữ này lại nhìn quen mắt.

Diêm Thiếu Liệt sau khi đến gần mới biết Thủy mẹ cãi nhau chính là thiếu nữ trang điểm khác lạ nhìn thấy ở lối vào Đào Nguyên Nội. Mà lúc này móng tay được sơn hồng của Thủy mẹ chỉ vào cô bé kia lạnh lùng nói: “Thủy Linh Lung, tao nói cho mày biết, còn dám tới nhà của chúng tao thì xem ta làm cho mày biết thế nào là xấu mặt, về nhà mà nói cho cha mẹ của mày, chỉ cần một ngày Ninh Từ Mị tao còn sống, chúng mày đừng hòng lấy được cái gì tốt từ Thiên Lệ.”

“Mẹ, mẹ đừng nóng giận, để con xử lý.”

“Anh họ, anh nhìn bác cả xem, bác sao lại không chịu nói đạo lý đâu?”

“Câm miệng, cô có tư cách gì nói mẹ của tôi, mau đi nhanh lên, nhà của chúng tôi không chào đón cô.”

“Các người tại sao có thể như vậy? Anh xem hiện tại nhà anh ở chỗ tốt như vậy, anh cả lại là đại minh tinh, anh thứ hai lại đi làm ở Cổ thị. Một nhà các người sống tốt như vậy sao không quản đến nhà của em?”

“Quản? Chúng tôi muốn quản như thế nào? Ba ba của tôi đã bị đuổi khỏi nhà, nhà chúng tôi với nhà của cô không có một chút quan hệ nào.”

” Đó là quyết định của gia gia không phải của ba em, gia gia hiện tại cũng đã qua đời, các người đương nhiên có thể trở lại.”

Ninh Từ Mị tách ra khỏi Thuý Ân Trạch cười nhạt nói: ” Thuý Linh Lung, mày quả nhiên không biết xấu hổ như cha mẹ mày, nếu cha mẹ mày không xúi dục thì lão gia từ căn bản không đem cả nhà tao đuổi ra khỏi cửa, bây giờ muốn tới nhận họ, tao nhổ vào!”

” Bác cả.”

” Mày lần đi hay không? Bị tao đánh vẫn chưa đủ đúng không?” Vừa nói tay Ninh Từ Mị đã giương cao lên, một bàn tay này chuẩn bị đập xuống khiến cho Thuý Linh Lung sợ hãi chạy trốn ra phía sau, lập tức đụng phải Diêm Thiếu Liệt.

Thuý Linh Lung vừa quay đầu lại đã thấy được một đôi mắt hoa đào, khuôn mặt đẹp trai, quả thực mê chết người. Diêm Thiếu Liệt nhũn mày nhìn thoáng qua bộ dáng hoa si liền đi qua luôn.

Ninh Từ Mị nhìn Diêm Thiếu Liệt, Thuý Ân Trạch lập tức nói: ” Mẹ, đây là Diêm Thiếu Liệt bạn của con, A Liệt, đây là mẹ của em.”

” Di khỏe.” Đây là nhạc mẫu đại nhân, hiện tại không lo lấy lòng còn đợi đến khi nào?

Mày liễu Ninh Từ Mị nâng lên nhìn con trai nói: ” Bạn bè?” Nhìn ánh mắt treu tức của mẹ, mặt Thuý Ân Trạch hơi đỏ lên.

” Mẹ, khí trời lúc này không ẩm áp, mẹ sao lại chỉ mang dép lê đã đi xuống đây.”

” Còn không phải là vì đuổi con nhỏ này.” Nhắc tới việc này Ninh Từ Mị lại không cao hứng.

” Anh họ, vị này chính là...”

Thuý Ân Trạch nhướn mày chưa kịp mở miệng, Ninh Từ Mị trào phúng: ” Thuý Linh Lung, mày bị bệnh hả? Muốn hoa si thì về nhà mà hoa si, đừng có đứng ở nhà tao bày cái mặt dọa người này ra. Còn có, tao cảnh cáo mày, còn dám dùng danh nghĩa con của tao tìm minh tinh ký tên chụp ảnh chung thì tao đánh tới nhà mày, cút cho tao!”

May là thiếu nữ cũng biết không thể xấu hổ hơn nữa nghe xong mấy câu này cũng thật sự ngốc không nổi nữa, đợi cho Thuý Linh Lung đi khỏi Ninh Từ Mị mới nghĩ đến Diêm Thiếu Liệt, ” Cậu với con trai tôi là dạng bạn bè gì?”

Diêm Thiếu Liệt lập tức ngăn ngắt cả người, nghe ra hình như nhạc mẫu đại nhân đón được tiếng gió gì rồi? Lại nhìn bộ dáng không được tự nhiên của Thuý Ân Trạch, trong lòng đã hiểu.

” Mẹ, mẹ thân yêu của con, mẹ hỏi nhiều lắm nha, mau mau lên lầu nếu không chốc nữa bị đông phải làm thế nào? Lão ba sẽ đau lòng nha.” Sau đó đẩy cửa kéo người vào thang máy.

” Khiến anh chê cười rồi, mẹ em đã sớm biết chuyện em thích đàn ông, hơn nữa trừ anh ra không có ai từng đến nhà em, cho nên mẹ...”

” Cũng vừa lúc, hôm nào anh mang theo lễ vật chính thức đến bái phỏng thúc thúc với dì.”

Lời này dĩ nhiên là lấy lòng Thuý Ân Trạch, nhìn khuôn mặt y hơi hơi đỏ lên, trong lòng Diêm Thiếu Liệt xôn xao nên chọn lễ vật dạng gì đây, đương nhiên anh cũng không quên quan tâm một chút chuyện khi này.

Nhưng Thuý Ân Trạch lại không muốn nói nhiều, chỉ nói Thuý Linh Lung là con gái thúc thúc y. Diêm Thiếu Liệt biết nhà ai cũng có một quyển kinh khó niệm, nên mọi người đều nói hạnh phúc gia đình là giống nhau, nhưng bất hạnh của gia đình là là hàng vạn cái bất hạnh khác nhau. Vợ không muốn nói thì anh không muốn hỏi nhiều, nhưng anh nhìn cũng hiểu được, nhà vợ nhất định cùng với nhà cô gái tên Thuý Linh Lung kia quan hệ không tốt.

Hơn nữa lúc này nghe mẹ vợ nói, cô gái này là muốn tìm tới nhà bọn họ lấy tiền, còn thường xuyên đem tên tuổi vợ anh ra bên ngoài tìm minh tinh ký tên với chụp ảnh chung, sao nhà nào cũng có một cái thân thích không đáng tin thế này.

Hai ngày sau Thuý Ân Trạch cầm một bức tranh sơn thủy cho Diêm Thiếu Liệt nhìn, anh nhìn thoáng qua liền nói gia gia khẳng định sẽ thích bức tranh này. Thuý Ân Trạch liền chuẩn bị đi bồi, Diêm Thiếu Liệt hỏi y mua ở đâu thì y cười thần bí, nói là tự bản thân hoạ ra. Điều này khiến cho Diêm Thiếu Liệt cảm thấy ngạc nhiên, hoá ra vợ nhà mình còn có một tay như vậy nha.

Quả sinh nhật gia gia đã chuẩn bị tốt, phương án quản lý bộ phận mua sắm cũng đã bắt đầu được mang ra thảo luận trên hội nghị.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Phương án quản lý bộ phận mua sắm do Diêm Thiếu Liệt đề ra được thông qua, là cực kỳ dễ dàng thông qua, phương án anh viết ra rất vĩ mô, bao quát phương thức chọn hàng cung ứng, kiểm nghiệm hàng hoá, kết toán tiền hàng... V.v đủ mọi vấn đề.

Vì vậy, phương án bao quát được toàn diện cho nên tất cả mọi người thuận lợi chấp nhận, mà Diêm Thiếu Kiệt một lòng muốn cho Diêm Thiếu Liệt xuất mặt hiển nhiên là thất vọng rồi. Trong ấn tượng của anh ta, Diêm Thiếu Liệt là thiếu gia thích sống phóng túng, không biết từ lúc nào đã bắt đầu lợi hại như vậy, thậm chí có chỗ còn tài giỏi hơn mình, điều này khiến cho anh ta ần ần bất an.

Bọn họ vốn có ý định đề cho Diêm Thiếu Liệt nhậm chức tổng giám bộ phận mua sắm, mà Diêm Thiếu Kiệt cực kỳ phối hợp nhận lời, cũng trực tiếp từ Diêm phó tổng biến thành Diêm tổng, bản thân anh còn nói giỡn, "Gọi ta tiểu Diêm tổng là được rồi, cẩn thận nhầm lẫn tôi với Nhị thúc đấy."

Nhưng câu kể tiếp của anh lại làm cho Diêm Thiếu Kiệt buồn bực, anh nói: "Trong tay tôi còn có hạng mục mới cần phụ trách, cho nên tạm thời không có thời gian quản lý chuyện ở bộ phận mua sắm. Vì thế tôi đề nghị đề ông Từ Hoa Nhâm nhậm chức giám đốc bộ phận mua sắm, ông Hải Đặc Nhiệm làm phó giám đốc, bộ phận mua sắm sẽ do hai vị này toàn quyền phụ trách."

Điều này làm mọi người sôi nổi, Từ Hoa Nhâm là người của Triệu tổng cũng tức là người của Diêm An Quân, mà Hải Đặc Nhiệm là người của Lưu tổng, tự nhiên cũng coi như là người của Diêm Thiếu Liệt. Để chung một chỗ rõ ràng là để cho hai người kiềm chế lẫn nhau, mà anh thì có thể bút ra khỏi.

Diêm An Quân là không muốn như vậy mà hẳn cũng không để yên chuyện này xảy ra, nhưng trong lúc mọi người chưa kịp thảo luận thì Diêm lão gia từ đã nói thẳng: "Tôi thấy như vậy rất tốt, cứ làm như thế." Trực tiếp gõ nhịp.

Nếu chủ tịch đã nói như vậy, người khác còn có gì để nói, huống chi người bên Diêm An Quân là tổng giám đốc, thấy thế nào so với người của Diêm Thiếu Liệt chỉ là một phó giám đốc cũng mạnh hơn. Diêm Thiếu Kiệt mang theo tâm tình dị thường buồn bực trở về văn phòng, hết buổi trưa anh ta nhận được điện thoại của Hạ Tinh Mai hỏi có thời gian về nhà ăn bữa cơm không, anh ta không hề nghĩ ngợi liền đáp ứng.

Lần trước con trai tuy là đã nói dối ả, nhưng Hạ Tinh Mai vốn là người mẫn cảm nên nói không có vướng mắc là không có khả năng, nhưng mà ả ta có vướng mắc cũng không thể làm gì được, tóm lại vẫn con vẫn là con của mình. Cho nên cô ta đem mọi ân oán hận thù đều đổ lên người Thu Đình Nhã.

Buổi tối hôm nay con trai trở về khiến cô ta vô cùng cao hứng, như vậy chứng minh con trai không có quên mình, thế là được, chỉ cần trong lòng con trai có người mẹ này, thì cô ta còn sợ cái gì? Tương lai con trai thượng vị thì đợi xem ả như thế nào xử lý con đàn bà Thu Đình Nhã kia.

Diêm Thiếu Kiệt nhìn một bàn đầy đồ ăn nhưng không có ý muốn động đũa, trên mặt luôn treo biểu cảm không yên lòng, Hạ Tinh Mai nhìn anh ta một cái, hỏi: "Thiếu Kiệt, tâm trạng của con không tốt sao?"

"Không có chuyện gì đâu, mẹ, mẹ đừng bữa đi." Nói xong, Diêm Thiếu Kiệt gấp cho Hạ Tinh Mai một miếng sườn.

"Mẹ là mẹ của con, có chuyện gì không thể nói cho mẹ nghe hay sao?"

"Mẹ, mẹ đừng hỏi, có biết cũng không giúp được gì, ngược lại còn làm mẹ phiền não theo."

"Con nói cái gì vậy? Chuyện của con cũng là chuyện của mẹ, nói nhanh lên, rốt cục là làm sao?" Con trai càng như vậy cô ta càng cảm thấy có chuyện gì lớn, càng nôn nóng muốn biết.

Diêm Thiếu Kiệt tỏ ra thái độ khó xử nói: "Mẹ, hôm nay Diêm Thiếu Liệt lại thắng."

"Nghĩa là sao?"

Diêm Thiếu Kiệt đơn giản đem chuyện hôm nay kể ra, sau đó lại nói: "Hiện tại cậu ta đem con đạp xuống dưới, đem Hứa tổng đá ra Diêm thị, Hứa Gia Huy thì vào tù, tất cả mọi chuyện này đều là chủ ý của cậu ta. Con hiểu biết cậu ta nhiều năm như vậy, nhưng chưa từng biết cậu ta lại là người có lòng dạ khó lường."

Hạ Tinh Mai nghe xong liền biết con trai phiền não cái gì, Diêm Thiếu Liệt thật sự là đáng giận, khắp nơi đối nghịch với cô ta, "Ba ba con nói như thế nào?"

"Bảo ta tạm thời trước cứ an phận một chút, lần trước ba ba đã vận dụng tên tuổi của gia gia giúp con nên đã đáp ứng gia gia trong hai năm không cho con thăng chức."

"Gia gia con sao có thể làm như vậy được chứ, con cũng là tôn tử của ông ta, mà tâm của ông ta lại chỉ hướng về mỗi Diêm Thiếu Liệt là sao." Nhắc đến chuyện này, Diêm Thiếu Kiệt cũng oán hận.

"Vậy chuyện công khai thân phận của con thì bọn họ nói như thế nào?" Tuy con trai đã nói rõ cho cô ta, nhưng cô ta cảm thấy chuyện này chẳng có gì quan trọng cả, mà việc Diêm gia công khai thừa nhận thân phận của con trai mới là quan trọng.

Ánh mắt của Diêm Thiếu Kiệt loé lên, nói: "Còn chưa nói, con vốn nghĩ năm nay lấy thân phận trưởng tôn Diêm gia mừng sinh nhật gia gia, xem ra là không được."

"Sinh nhật gia gia của con?"

” Dạ.”

Hạ Tinh Mai nghĩ nghĩ tiếp tục hỏi: ” Thiếu Kiệt, con nói lần trước ký hợp đồng thất bại là có liên quan đến Thu Đình Nhã sao?” Việc này là sau này cô ta mới nghe nói lại, bản thân lại không ở cạnh con trai, mà đứa con này cũng ít về nhà nên rất nhiều chuyện cô ta không rõ.

” Chắc chắn, Thu Đình Nhã là ngoại tôn nữ Tần gia, chuyện này Tần gia đã biết. Vốn lúc bắt đầu con với Tần Hiếu Luân quan hệ cũng không tệ lắm, nhưng xảy ra chuyện này thì thái độ của anh ta thay đổi một trăm tám mươi độ, còn không bởi nguyên nhân này thì còn nguyên nhân nào nữa?”

” Vậy ba ba con không quản việc Diêm Thiếu Liệt chèn ép con sao?”

” Bây giờ ông ấy không phải là không muốn quản, mà là ông ấy đã đáp ứng kỳ hạn hai năm của gia gia.”

” Vậy phải chờ đến khi nào?” Hạ Tinh Mai cảm thấy thời gian hai năm này sẽ phát sinh rất nhiều cái biến, có lẽ đến lúc đó con của cô ta đã bị Diêm Thiếu Liệt tính kế, kết quả ra sao cô ta cũng không dám hi vọng.

Nhìn biểu hiện của mẹ mình rõ ràng đang tức giận, Diêm Thiếu Kiệt hạ mí mắt tiếp tục gấp đồ ăn tiếp tục ăn cơm. Anh ta cảm thấy nếu Thu Đình Nhã không trở lại Diêm gia thì thân phận của anh ta đã sớm được công khai, nếu bà ta chỉ là hạng phụ nữ phổ thông thì có lẽ đã bức ép bà ta đi vào khuôn khổ, nhưng nghĩ tới bối cảnh của Tần gia anh ta đã cảm thấy dù cho có là ba ba hay gia gia, ai cũng không thể bức được, huống chi ba ba còn đặc biệt thích Thu Đình Nhã, về phần gia gia Diêm Thiếu Kiệt căn bản không trông cậy vào. Chính là nghĩ tới bộ dáng đắc ý của Diêm Thiếu Liệt, anh ta hận đến nghiến răng nghiến lợi. Anh ta cũng là tôn tử Diêm gia, hơn nữa còn là trưởng tôn, cũng bởi vì không lớn lên bên người gia gia nãi nãi, cũng bởi vì mẹ ruột không có bối cảnh cho nên mới bị Diêm Thiếu Liệt khắp nơi áp anh ta một đầu, cái này không công bằng.

Nhìn thấy con trai biểu tình căm hận, Hạ Tinh Mai bóp bóp chiếc đùi trong tay, trong lòng dĩ nhiên có tính toán.

Mà Diêm Thiếu Liệt bên kia sau khi đem chuyện bộ phận mua sắm đẩy ra ngoài, bắt đầu hạng mục mới trong tay, hiện nay trong tay anh có vài hạng mục, lớn đặc biệt lớn mà nhỏ cũng đặc biệt nhỏ. Chẳng qua trong lòng anh tương đối hướng vào hạng mục lớn nhưng tài chính lại là một con số không nhỏ, lúc này mà làm không tốt anh sẽ kéo tất cả cũng ngã xuống.

Anh đang suy xét thì Thuỷ Ân Trạch gọi điện thoại tới, y gọi điện cho Diêm Thiếu Liệt là hỏi anh có thời gian đưa mình đi lấy tranh hay không. Diêm Thiếu Liệt tỏ vẻ đồng ý, anh không để Trí Viễn đi theo mà tự mình lái xe đến dưới lầu Ân Tự. Anh đã nghe Đường Tổng nói là Hạ Khuyên Thành bây giờ không có đến công ty nữa, nói là ở nhà suy nghĩ, bắt quá căn cứ theo Trí Viễn báo cáo thì Hạ Khuyên Thành một chút cũng không nhân rồi. Bởi vì Diêm Thiếu Kiệt thường xuyên ra vào nơi ở của hắn, mà hai người bọn họ cũng sẽ thường xuyên đi ra ngoài.

Chỉ chớp lát Thuỷ Ân Trạch đã đi xuống, y thoải mái bước đến xe Diêm Thiếu Liệt, sau đó mở cửa ra ngồi xuống, hai người bọn họ đã bố trí che chắn an toàn trong xe cho nên hiện tại không cần phải lén lút giống như trộm tình.

Thuỷ Ân Trạch vừa lên xe, Diêm Thiếu Liệt đầu tiên là nghiêng người qua hôn trộm một cái trên môi người ta, sau đó ân cần giúp người ta chốt dây an toàn, cười hỏi: ” Sau khi đi lấy tranh, anh mang em đến nhà hàng món ăn cay Tứ Xuyên lần trước nói.” Diêm Thiếu Liệt như vậy hoàn toàn bày ra một bộ dáng nam nhân tốt biết săn sóc.

Tuy rằng đã ở cùng Diêm Thiếu Liệt một thời gian ngắn, nhưng Thuỷ Ân Trạch kỳ thật vẫn cảm thấy không quá chân thật, bởi vì Diêm Thiếu Liệt chuyển biến có chút “dị thường”. Nên nói như thế nào nhỉ? Biến hoá quá nhanh quá lớn, khiến cho y không kịp xác định là anh có phải là lừa giỡn mình không. Nhưng mà anh đối với mình quá tốt quá săn sóc, tất cả những điều này chỉ có thể xảy ra lúc y nằm mộng hão huyền mà thôi, nhưng hiện tại tất cả đều là sự thật.

Diêm Thiếu Liệt thật sự là không có gì tự giác, anh chính là cảm thấy kiếp trước đã làm rất nhiều chuyện có lỗi với Thuỷ Ân Trạch, nhưng cuối cùng y vẫn luôn cứ tới gần mình. Mà đời này anh thích Thuỷ Ân Trạch là chuyện hoàn toàn tự nhiên, về phần đối tốt với y, Diêm thiếu gia nói: ” Vợ của ta, ta không đối tốt với em ấy thì phải đối tốt với ai?”

Tranh đã bồi xong, Diêm Thiếu Liệt càng xem càng thấy vừa lòng, càng cảm thấy vợ nhà anh thật có tài hoa, vợ như thế này còn cầu gì hơn?

Diêm Thiếu Liệt mang Thuỷ Ân Trạch đi tới một nhà hàng món cay Tứ Xuyên mặt tiền không lớn lắm nhưng rất sạch sẽ, không có phòng riêng, nhưng may mắn là có ngăn cách ra, nếu không thì hai kẻ đẹp trai này sẽ bị nhìn chăm chăm ăn không ngon.

Anh đem quyền thực đơn cho Thuỷ Ân Trạch gọi món, kết quả Thuỷ Ân Trạch gọi canh cá, gà xào ớt khô, đậu hũ sốt sa tế,, mỗi một món đều là Diêm Thiếu Liệt thích ăn.

image

[Shuizhu Yu: Với nguyên liệu chính từ cá và ớt. Canh cá hay sinh tố ớt vại trời]

image

[Gà xào ớt khô (Lazi Ji): Món ăn nổi tiếng của vùng Tứ Xuyên với vị cay đặc trưng và màu sắc hết sức bắt mắt nhờ sự kết hợp của nhiều nguyên liệu.]

image

[Mala Liangfen: Đây là món ăn nhẹ cực kỳ nổi tiếng ở tỉnh Tứ Xuyên bởi cách chế biến đặc biệt với thạch đậu xanh ăn kèm với nước sa tế cay.]

” Em cũng thích những món này à?”

Thủy Ân Trạch mân mê cười khê: ” Đương nhiên, anh thích ăn em đều sẽ thích.” Nghe vợ nói vậy, khoé miệng Diêm Thiếu Liệt thiếu chút nữa kéo đến tận mang tai.

Ăn com nói chuyện phiếm anh mới biết được vì sao Thủy Ân Trạch lại biết sở thích của mình, hoá ra là nghe lén Hạ Khuynh Thành nói chuyện. Thủy Ân Trạch nói y trước kia chỉ thích những món nhẹ nhàng, hương vị thanh thanh mới là món ăn yêu thích của y, sau lại biết khẩu vị của Diêm Thiếu Liệt cho nên mới thử ăn món cay. Đoạn thời gian đó đối với Thủy Ân Trạch đúng là địa ngục trần gian, dạ dày bị y ăn đến mức đau liên tục, sau cùng thì Thủy mẹ nghiên cứu thực đơn để y tập thói quen ăn cay. Hiện tại ăn cay với Thủy Ân Trạch mà nói đã trở thành một loại thói quen.

Y chính là đơn giản trần thuật lại những chuyện đã qua, trong lòng Diêm Thiếu Liệt lại dị thường xót xa, vợ của anh vì anh mà làm nhiều thứ lắm, nếu anh không trọng sinh có thể ở cùng một chỗ, anh vĩnh viễn cũng không biết được người con trai này trước mặt anh đã trả giá những gì.

Anh muốn đối với y thật tốt, nhưng rất nhiều lúc không biết phải làm như thế nào, hơn nữa hiện giờ anh không có cách nào đặt toàn bộ tâm tư lên người Thủy Ân Trạch. Anh vẫn chưa nắm chắc được Diêm thị, thêm cả nhị thúc cùng Diêm Thiếu Kiệt đang ở cạnh giường mất hồ nhìn chăm chăm, anh căn bản không dám lơ lửng. Cũng may Thủy Ân Trạch phi thường hiểu chuyện, không cần anh mỗi ngày bồi đi theo, lại sẽ không giống Hạ Khuynh Thành tùy tiện yêu cầu đòi anh đến. Điều này làm trong lòng anh đối với Thủy Ân Trạch cảm thấy rất áy náy.

Thủy Ân Trạch rất hiểu chuyện sao? Đương nhiên không, y yêu Diêm Thiếu Liệt nhiều năm như vậy nhưng chưa từng nghĩ qua sẽ cùng anh ở một chỗ. Hiện tại hạnh phúc đột nhiên rớt xuống, y hận không thể mỗi ngày đều dính sát bên người Diêm Thiếu Liệt, nhưng Ân Hi nhà y nói: ” Đàn ông không thể mỗi ngày kề cận, cũng không có thể quấn, khoảng cách sinh ra mỹ có hiểu không? Bảo trì thời khắc mới mẻ có hiểu hay không? Phải có sự nghiệp của mình hiểu không?”

Lúc ấy Thủy Ân Trạch nghe em trai nói xong, thực nghiêm túc lắc đầu hỏi lại: ” Chẳng phải em mỗi ngày đều ở một chỗ với Quân Viêm sao?” Ân Hi với Cố

Quân Viêm rõ ràng chẳng có khoảng cách, từ trung học đến sau khi tốt nghiệp đại học còn đi làm trợ lý cho người ta, chỗ nào có cái gì gọi là cảm giác mới mẻ, sự nghiệp của thằng nhóc này cũng là vì phục vụ cho Cố Quân Viêm.

Thủy Ân Hi quảng cho anh trai mình cái liếc mắt xem thường, ” Anh có thể giống như em sao? Em có thể không chế được Cố Quân Viêm, làm cho anh ấy yêu em đến mức khăng khăng một mực, chết đi sống lại, chết không biết bao nhiêu lần, anh làm được không?” Nói đến kỹ thuật quản chồng của mình, Thủy Ân Hi ngạo kiêu.

Nghe như vậy Thủy Ân Trạch liền ừ rừ, tình huống của hai anh em bọn họ vừa vặn tương phản, y yêu Diêm Thiếu Liệt khăng khăng một mực, chết đi sống lại, nhưng Diêm Thiếu Liệt đối với y thì sao? Điểm này tạm thời y không dám xác định, nhưng Ân Hi nói quả thật khiến y nghe lọt được, sau đó cũng làm theo.

Bảo trì một khoảng cách với Diêm Thiếu Liệt nhưng lại không quá xa, trong thời gian công tác cũng không chủ động gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt, ngẫu nhiên chủ động, ngẫu nhiên thân mật, ngẫu nhiên làm nũng, mà tất cả những điều Thủy Ân Trạch làm khiến cho Diêm Thiếu Liệt thực hưởng thụ, y càng tin tưởng vào lời em trai nói.

Chẳng qua chờ cho đến lúc tin tức hai người bọn họ yêu nhau được công khai, Thủy Ân Trạch liền sẽ biết bản tính nam nhân nhà bọn họ đều hoá thân thành lang!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

E&B: Strangers Ex

Trong nháy mắt cũng sắp đến sinh nhật Diêm lão gia tử, ba mẹ Diêm Thiếu Liệt cũng đã trở lại từ sở nghiên cứu. Bởi vì muốn tổ chức yến hội trong nhà cho nên có rất nhiều việc bây giờ cần phải chuẩn bị, anh cũng đã nói cho ba mẹ biết về chuyện Thủy Ân Trạch, Diêm An Lý với Triệu Chi Lâm cũng chẳng nói gì, con trai thích đàn ông thì bọn họ đã biết mấy năm trước, trước cũng phản đối cũng làm ầm ĩ, đánh cũng đánh mà mắng cũng mắng, kết quả chẳng có tác dụng gì, đến cuối cùng bọn họ cũng phải chấp nhận.

Lúc trước nghe con trai chia tay với Hạ Khuynh Thành, hai vợ chồng bọn họ đặc biệt cao hứng, nhưng rõ ràng không phải Hạ Khuynh Thành thì cũng sẽ có người khác. Chính là không nghĩ tới lần này là một đại minh tinh, còn là đối thủ một mất một còn với Hạ Khuynh Thành. Triệu Chi Lâm cố ý hỏi anh là thật sự thích người ta không hay là vì muốn chọc giận Hạ Khuynh Thành, nếu thật là vậy thì nên sớm chia tay với người ta, đừng để cho người ta chịu tổn thương. Diêm Thiếu Liệt một lần nữa cùng ba mẹ cam đoan, anh là chân tâm thích Thủy Ân Trạch.

Sau khi Thu Đình Nhã nghe được thì liền nói cho Triệu Chi Lâm biết, nàng nhìn thấy trên tivi đưa không ít tin về Thủy Ân Trạch, người rất điệu thấp, diễn xuất cũng tốt, lớn lên đẹp trai, so với Hạ Khuyh Thành tốt hơn không biết bao nhiêu lần. Nghe nàng nói những lời này Triệu Chi Lâm gật gật đầu, Thu Đình Nhã yêu thương A Liệt nhà mình như con ruột, A Liệt tìm người không tốt thì nàng khẳng định sẽ không nói như vậy, lúc trước Hạ Khuyh Thành như vậy Thu Đình Nhã tuy không nói không tốt, nhưng chưa từng khen hắn một câu.

Buổi chiều hôm sau Diêm Thiếu Liệt muốn đi tụ tập thì nhận được điện thoại của Tần Hiếu Luân, sau đó bảo Diêm Trí Viễn đi mua một cuốn tạp chí bát quái, nhìn nội dung bên trong anh hung hăng ném nó xuống bàn làm việc.

Tạp chí bát quái đưa tin trang nhất về scandal Diêm An Quân, đồng thời cũng đem Thu Đình Nhã đổ lên nơi đầu sóng ngọn gió, trên đó viết Diêm An Quân kết hôn nhiều năm nhưng không có con là bởi vì Thu Đình Nhã không thể sinh được, mà Diêm An Quân trước khi kết hôn đã có một bạn gái yêu đã nhiều năm, và lại cô gái này còn vì ông ta sanh một đứa con trai. Nhưng bởi vì Thu gia với Tần gia gây áp lực cho nên Diêm An Quân không thể đưa đứa bé này nhận tổ quy tông.

Mà trên báo còn viết hôn nhân giữa Thu Đình Nhã cùng Diêm An Quân đã sớm chỉ là danh nghĩa, nhưng Thu Đình Nhã sống chết không chịu ly hôn, không chịu thành toàn cho Diêm An Quân với mẹ ruột đứa bé kia. Thậm chí còn vận dụng quan hệ của Tần gia, lợi dụng hợp tác giữ Diêm thị với Tần gia uy hiếp Diêm lão gia từ.

Trong tin tức còn ví Thu gia với Tần gia viết thành nhà để hậu cổ xưa, lấy quyền thế cùng phú quý chèn ép người khác. Mà Thu Đình Nhã thì bị viết thành dạng đàn bà ác độc lòng dạ rắn rết chỉ biết ghen tị.

Diêm Thiếu Liệt neho mắt lại nhìn chăm chăm cuốn tạp chí kia không biết đang suy nghĩ cái gì, Diêm Trí Viễn nhìn anh một cái liền nói: "Thiếu gia, loại tạp chí bát quái này phát hành số lượng không nhiều, hơn nữa cũng không có nhiều người xem, có cần thu lại hết số tạp chí này không?"

"Không cần, Hiếu Luân đã làm chuyện này rồi, cho dù tạp chí này bình thường ít người xem, nhưng lần này chắc chắn sẽ có rất nhiều người, tinh thần giải trí của đại chúng rất cao, tin tức kỳ bí oanh động như vậy chỉ sợ ngày mai đã bay đầy trời thành phố Thiên Hải."

"Chúng ta hiện tại..."

Diêm Thiếu Liệt suy nghĩ một chút gọi người đến gần mình, nói bên tai Diêm Trí Viễn vài câu, Diêm Trí Viễn gật gật đầu. Chờ sau khi anh ta đi, Diêm Thiếu Liệt cầm lấy cuốn tạp chí ra khỏi văn phòng làm việc của mình.

Diêm An Quân đang cùng con trai nói chuyện bị người cắt ngang, bởi vì Diêm Thiếu Liệt đẩy cửa phòng ông ta xông vào ngay cả bí thư bên ngoài muốn ngăn cản cũng không được. Nhìn ngoài cửa ồn ào một mảnh, Diêm An Quân theo bản năng nhủ mảy, "A Liệt, con..."

"Nhị thúc, thúc như vậy là có ý gì?" Diêm Thiếu Liệt vừa nói một bên lại ném cuốn tạp chí lên bàn làm việc của Diêm An Quân. Diêm An Quân định phát hỏa nhưng liếc mắt thấy ảnh chụp của mình trên tạp chí còn kèm theo tiêu đề được phóng lớn, ông ta nhủ mảy cầm tạp chí lên nhìn thấy nội dung bên trong trực tiếp không kiềm được, lần thứ hai ném mạnh cuốn tạp chí xuống bàn.

Diêm Thiếu Liệt sắc bén quan sát biểu tình phẫn nộ của Diêm An Quân với cảm xúc chợt loé trong mắt Diêm Thiếu Kiệt, "Con đã nghĩ thúc luôn yêu nhị thẩm, thúc bây giờ rốt cục tính toán làm cái gì? Vì Diêm Thiếu Kiệt hay là vì người đàn bà Hạ Tĩnh Mai kia?"

"Đây không phải là thúc làm."

"Không phải thúc làm?" Diêm Thiếu Liệt nhìn về phía Diêm Thiếu Kiệt tiếp tục nói: "Không có anh ta gợi ý cho Hạ Tĩnh Mai, bà ta dám một mình làm như vậy sao?"

"Thiếu Kiệt, chuyện này rốt cục là sao?"

"Mẹ, có thể mẹ nhất thời hồ đồ mới làm như vậy, A Liệt, mẹ của tôi nhất định sẽ không cố ý làm như vậy."

Diêm Thiếu Liệt cố ý cười nhạt nói: "Sẽ không cố ý làm như vậy? Bản thân anh tin tưởng sao? Diêm Thiếu Kiệt, chuyện này rốt cuộc do mẹ anh làm hay do chính anh làm, trong lòng các người hiểu rõ nhất."

Nghe anh nói, Diêm Thiếu Kiệt lập tức giải thích: "Việc này thật sự không có quan hệ với tôi, tôi cho tới bây giờ đều không bảo mẹ tôi làm như vậy, tôi cũng không biết vì sao bà ấy lại làm thế, có lẽ..."

"Có lẽ cái gì?"

"Hai ngày trước tôi cùng mẹ ăn cơm, bà hỏi công việc hiện tại của tôi nên tôi nói đơn giản vài câu. Mẹ biết trước đó tôi đã làm phó tổng, nghe tôi bị đưa về làm lại trợ lý nên bà hỏi có chuyện gì. Tôi vốn không nghĩ sẽ nói cho mẹ nhưng bà vẫn luôn hỏi nên tôi đành kể lại chuyện này cho bà nghe."

Lời này Diêm Thiếu Liệt hoàn toàn không tin, nhưng Diêm An Quân lại hoàn toàn tin tưởng. Người đàn bà Hạ Tĩnh Mai kia một lòng muốn cho con trai mình thượng vị, vì con trai có chuyện gì mà ả ta không dám làm. Chuyện này vốn không có gì đáng trách, tuy đã đáp ứng Diêm lão gia từ áp chế con trai hai năm, nhưng ông ta vẫn vì đứa con làm rất nhiều chuẩn bị, nhưng Hạ Tĩnh Mai nháo đến như vậy, khiến cho sự tình ngược lại không dễ làm.

"A Liệt, việc này quả thật không liên quan đến nhị thúc."

"Nhị thúc, thúc không cần giải thích cho con, việc này Hiếu Luân gọi điện thoại con mới biết được. Cho dù con không nói, gia gia nài nài với nhị thẩm

cũng sẽ biết thôi. Bởi vì chuyện này mà gia gia nãi nãi tức giận thì thúc đã có thể thật sự trở thành danh nhân ở thành phố Thiên Hải rồi.” Anh tin Nhị thúc lúc này sẽ không dễ dàng bỏ qua cho người đàn bà Hạ Tinh Mai kia.

”Thúc nhất định sẽ giải quyết, con yên tâm. Gia gia với nãi nãi con cùng với nhị thẩm, cần con ở bên người hao tâm tổn trí một chút.” Hiện tại nghĩ muốn đánh Hạ Tinh Mai, ông đều đã nghĩ tới.

”Nhị thúc, không quan thế nào thì chuyện này đều là thúc có lỗi với nhị thẩm, Thu gia cũng Tần gia đều tốt, hoặc tâm tính nhị thẩm cũng tốt, chuyện này xảy ra có ai gây khó khăn cho thúc sao? Nhưng thúc nhìn trên tạp chí viết cái gì đi, nói thúc trước khi kết hôn đã có bạn gái yêu nhiều năm, nói nhị thẩm tâm địa rắn rết, nếu khách quan đưa tin theo sự thật thì không có gì để nói. Dù sao Thiếu Kiệt đúng là con của thúc, nhưng hiện tại tin đưa ra thì như thế nào, ta đã nghe nhị thẩm nói qua chuyện tình của hai người, thúc rõ ràng yêu nhị thẩm, vậy sao trước khi kết hôn đã có bạn gái?” Diêm Thiếu Liệt càng nói Diêm An Quân càng tức, đương nhiên ông ta tức không phải là Diêm Thiếu Liệt mà là Hạ Tinh Mai. Hơn nữa ông ta thấy cháu trai nói phi thường có đạo lý, ông cần bản chưa từng thích Hạ Tinh Mai, đâu ra chuyện bạn gái yêu đã nhiều năm? Hạ Tinh Mai là tiểu tam, Thu Đình Nhã có đánh à cũng có thể lý giải, như thế nào đã biến thành tâm địa rắn rết?

Tạp chí có thể nói ngoa, nhưng nếu Hạ Tinh Mai không có gợi ý hay cố tình nghe nhìn lẫn lộn, thì tạp chí làm sao sẽ viết thành như vậy? Còn kéo theo liên lụy Thu gia với Tần gia, con tiện nhân này thật sự không sợ làm lớn chuyện.

Đương nhiên Diêm Thiếu Liệt biết chuyện này không phải do nhị thúc làm, nhưng khẳng định chạy không khỏi Hạ Tinh Mai với Diêm Thiếu Kiệt. Có bọn họ đồ vào thì mới có thể khiến nhị thúc càng thêm chán ghét bọn họ mới tốt.

Mà Diêm Thiếu Kiệt một bên nghe càng cảm thấy những lời này không thích hợp, anh ta đã nhìn ra Diêm Thiếu Liệt tuyệt đối cố ý. Cậu ta đây là muốn chọc cho ba ba nổi giận, nhưng cố tình là anh ta không thể mở miệng câu tình. Anh ta là muốn lợi dụng nhược điểm của mẹ mình, bởi vì Diêm Thiếu Kiệt thật sự là đội không nổi nữa. Nhưng không nghĩ tới mẹ anh ta cư nhiên làm như vậy, nhắc lên Thu Đình Nhã coi như xong, cố tình còn kéo theo Tần gia, đây không phải là khiến cho anh ta bị mang thù sao?

Diêm Thiếu Liệt cũng mặc kệ Diêm Thiếu Kiệt sẽ nghĩ như thế nào, anh muốn chăm ngòi quan hệ giữa bọn họ thì sao nào? Anh nói đều là sự thật, không giống loại người đổi trắng thay đen nào đó, không có một câu nói thật.

Việc hôm nay vừa bị phát ra ngoài nên người biết không có nhiều, nhưng ngày mai chỉ sợ là một phen cảnh tượng khác. Làm không tốt thì cổ phiếu của Diêm thị cũng bị ảnh hưởng, mỗi khi anh nhớ tới mấy chuyện này chỉ cảm thấy Hạ Tinh Mai thật sự là người đàn bà ngu xuẩn.

Mà lúc này người đàn bà ngu xuẩn đó còn đang đắc chí, nhìn tin tức trên tạp chí cảm thấy rất cuộc bản thân cũng làm nên một sự kiện đánh áp được Thu Đình Nhã.

Sau đó Diêm Thiếu Liệt an bài cho mình kết thúc công việc sớm, anh còn chưa đến nhà đã nhận được điện thoại của Tô Nguyên. Diêm An Quân cũng giống anh chưa tan tâm đã rời khỏi công ty, Tô Nguyên phía sau theo dõi báo lại vị trí, Diêm Thiếu Liệt nghe vậy liền nở nụ cười. Bởi vì nơi Diêm An Quân đi là chỗ ở của Hạ Tinh Mai, nhưng chỉ có một mình ông ta đi lên lầu còn Diêm Thiếu Kiệt thì ở trong xe chờ dưới lầu.

Vì sao Diêm Thiếu Kiệt lại không đi lên? Anh ta đến dĩ nhiên là muốn nhưng lại bị Diêm An Quân lên tiếng không cho, Diêm Thiếu Kiệt chỉ có thể gọi điện thoại cho Hạ Tinh Mai nhắc nhở mẹ mình một câu, sau đó nhìn ba ba mình nổi giận đùng đùng đi lên.

Hạ Tinh Mai nhận điện thoại con trai chỉ nghe nói Diêm An Quân sinh khí, nhưng cô ta cũng không biết Diêm An Quân sinh khí sẽ ra sao. Chờ đến khi nghe được tiếng loảng xoảng, tiếng đập cửa rầm rầm thì cô ta mới ý thức được Diêm An Quân thật sự tức giận, có chuông cửa lại không bấm chẳng lẽ muốn đập nát cửa sao? À thật cẩn thận đi ra mở cửa, liếc mắt một cái liền thấy được lửa giận trong mắt Diêm An Quân.

Diêm An Quân dùng sức đẩy cửa ra, bước vào phòng hung hung đóng sầm cửa.

”An Quân.” Âm thanh nói chuyện của Hạ Tinh Mai đều rung lên, cô ta biết Diêm An Quân sinh khí, nhưng chưa từng nghĩ ông ta sẽ sinh khí trở nên như vậy.

”Tiện nhân!” “Ba!” Diêm An Quân đáp lại một câu mắng đồng thời dương tay tát một bàn tay vào mặt Hạ Tinh Mai.

Hạ Tinh Mai từ nhỏ xuất thân gia cảnh bình thường nhưng vì là con gái nên chưa từng làm việc gì nặng nhọc. Sau khi có Diêm Thiếu Kiệt thì Diêm An Quân cấp tiền nên cuộc sống hàng ngày đều không tồi, à ta yếu đuối như vậy làm sao chống được một bàn tay này của Diêm An Quân, trực tiếp ngã lăn ra đất.

Một bàn tay này của ông ta so với lần trước Thu Đình Nhã đánh lợi hại hơn nhiều, Diêm An Quân chán ghét nhìn thoáng qua cô ta, ”Đừng có mà giả chết, cô muốn diễn kịch cho ai nhìn hả? Người khác không biết cô chẳng lẽ tôi không biết sao? Cô tốt nhất chết được thì chết cho nhanh vào, đừng ảnh hưởng đến con tôi.” Không thể không nói, Diêm An Quân thật sự rất hiểu rõ Hạ Tinh Mai, vừa nghe ông ta nhắc đến con trai, cô ta lập tức có phản ứng.

Hạ Tinh Mai đứng lên khóc thút thít nghẹn nói: ”Em, em chỉ muốn giúp con trai, con trai ở trong công ty bị Diêm Thiếu Liệt khi dễ, anh không vì nó mà ra mặt lại không cho em vì nó lên tiếng hay sao?”

Nhìn người đàn bà này trưng ra bộ mặt như vậy Diêm An Quân cảm thấy cực phiền, ”Cô vì con trai lên tiếng, tôi xem là cô muốn hại nó đi? Một phát đắc tội Tần gia với Thu gia, cô cho là Diêm gia còn có thể bảo vệ được nó sao? Đầu óc đã ngu như heo còn không biết an phận thủ thường, Thiếu Kiệt có người mẹ như cô quả thật là liên lụy.”

”Em không có, em chỉ nó thực tình mà thôi nào biết cái tạp chí kia viết thành như vậy, An Quân, anh tin tưởng em, em không có nói những lời kia thật

mà.”

Hạ Tĩnh Mai đương nhiên biết mình đắc tội Tần gia với Thu gia, nhưng cho tới bây giờ cô ta chưa bao giờ thêm dè dặt tới Thu gia, bởi vì trước kia nghe Diêm An Quân nói qua Thu gia chỉ là buôn bán nhỏ. Chỉ có thể nói là người đàn bà này thật sự lạc hậu nông cạn, lời nói mười mấy năm trước vẫn còn áp dụng tới tận hôm nay. Về phần Tần gia đương nhiên cô ta sợ, nhưng Thu Đình Nhã chỉ là ngoại tôn nữ của Tần gia, lại nói Diêm An Quân chắc chắn sẽ che chở Thiếu Kiệt, tạp chí có viết quá mức cũng chẳng có chuyện gì đáng lo.

Huống chi cô ta đã sớm chuẩn bị tinh thần đánh chết cũng không thừa nhận, cô ta thừa nhận mình nói chuyện này, nhưng tuyệt không thừa nhận nói cùng Diêm An Quân yêu đương. Tần gia Thu gia sẽ ngăn lại việc này, tạp chí bát quái đương nhiên sẽ nhìn vào viết tiếp, đến lúc đó đem hết mọi chuyện đều đổ cho tạp chí bát quái là được rồi. Dù sao loại sự tình này thường xuyên phát sinh, cô ta thường xuyên đọc thấy.

Diêm An Quân đi đến trước mặt cô ta nắm cằm cô ta lên, ” Hạ Tĩnh Mai, cô nghĩ đem hết mọi chuyện đổ lên đầu tạp chí bát quái thì sẽ không có chuyện gì sao? Cô cho là ai cũng ngu dốt như cô sao? Tôi nói cho cô biết, trong vòng ba năm không được gặp Thiếu Kiệt, có nghe hay không?”

Hạ Tĩnh Mai hoảng sợ trừng lớn hai mắt, ” Anh, anh nói cái gì? Anh không cho em gặp mặt con trai là có ý gì? Anh muốn cướp Thiếu Kiệt từ tay em sao?”

” Tôi cho cô hai chọn lựa, một là trong vòng ba năm không được gặp gỡ Thiếu Kiệt, hai là để Thiếu Kiệt trở lại bên cạnh cô tự sinh tự diệt, từ nay về sau không có nửa điểm quan hệ với Diêm gia chúng tôi.”

Hạ Tĩnh Mai nghe ông ta nói liền ngã ngồi dưới đất, cô ta thật không ngờ Diêm An Quân cư nhiên sẽ ác như vậy. Đây chính là muốn chặt đứt tình cảm mẹ con cũng là chặt đứt đường sống của cô ta. Cô ta muốn nói là mình chỉ cần con trai, nhưng Hạ Tĩnh Mai ẩn nhẫn nhiều năm như vậy đều là muốn con trai trở thành người của Diêm gia, cô ta sẽ trở thành thiếu nữ nãi nãi của Diêm gia, nếu hiện tại buông tha thì cô ta sẽ ra sao?

Cô ta đột nhiên nhớ đến những lời nói ngày đó của Thu Đình Nhã trong cửa hàng, nàng nói: ” Hơn hai mươi năm trôi qua cô chỉ vẫn là một tiểu tam, con của cô cũng chỉ là một đứa con riêng mà thôi.” Mỗi khi nhớ lại Thu Đình Nhã ngày đó, Hạ Tĩnh Mai hận ý liền lan tràn, nhớ tới Thu Đình Nhã không thể sinh con lại chiếm được vị trí Diêm thái thái, cô ta hận đến mức không thể xé mặt người đàn bà này ra...

” Được, em đồng ý!”

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

E&B: Strangers Ex

Ngay khi Diêm Thiếu Liệt biết tin tức thì Thu Đình Nhã cũng đã biết, hơn nữa nàng dám khẳng định đây là bút tích của Hạ Tĩnh Mai, về phần có Diêm Thiếu Kiệt dính líu hay không thì bây giờ không dễ nói. Ít nhất nàng khẳng định Diêm An Quân không có can hệ đến chuyện này.

Cha mẹ của nàng cùng thân thích bên Tần gia đã gọi mấy vòng điện thoại cho nàng, Tần gia lão thái gia nói với ngoại tôn nữ của ông vài câu: ” Con dù làm thế nào Tần gia vẫn duy trì con, Tần gia chúng ta là cái dạng gì, không phải để người ta chỉ nói vài câu đã bị phủ định. Thề diện gia tộc là để cho người khác nhìn, bản thân mỗi ngày sống thư thái mới là quan trọng nhất.”

Vốn là Thu Đình Nhã còn chút lo lắng, dù sao trên tạp chí còn đem Thu gia với Tần gia liên lụy vào. Nhà mình thì còn dễ nói, nhưng nhà ngoại công vô tội nằm cũng trúng đạn thật sự là oan uổng thực. Nhưng mà nhờ có mấy câu nói của ngoại công mà nàng an ổn nhiều hơn, ngoại công hiện giờ đã hơn tám mươi tuổi, chuyện vạch trần như vậy không ngờ đã kinh động đến ông, Hạ Tĩnh Mai này thật là đáng chết!

Lúc sau Tần Hiếu Luân gọi điện thoại cho nàng còn trên nghẻo nói: ” Kỳ thật nhà chúng ta cũng không oan uổng đâu, lần trước hợp tác quả thật con có ý làm khó Diêm Thiếu Kiệt.” Hiện tại Thu Đình Nhã xem như đã biết, người trong nhà đại khái không coi trọng chuyện này.

Diêm Thiếu Liệt cũng nói, loại này gọi là bí mật hào môn gì gì đó nên khẳng định sẽ hấp dẫn ánh mắt rất nhiều người, cũng có không ít người không rõ sẽ nể nang vài câu, có lẽ cổ phiếu sẽ có chút dao động nhưng tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng quá lớn. Dân mua cổ phiếu là chỉ quan tâm kiếm bao nhiêu tiền chứ ai quan nhà người ta có tiểu tam hay không, có con riêng thì sao, chỉ cần công ty phát triển tốt có thể kiếm tiền thì so với cái gì cũng mạnh hơn. Huống chi đây là chuyện của nhà người ta, mà nhà ai lại chẳng có một chút chuyện buồn phiền.

Thu Đình Nhã cũng không có trở về nhà mẹ đẻ, nàng vẫn luôn ở trong nhà chờ chồng về. Lão gia tử và thái thái cũng bị chọc giận, may mắn Diêm Thiếu Liệt trở về sớm, Diêm An Lý với Triệu Chi Lâm cũng may vừa về đến nhà. Trong nhà có vài người tốt xấu cũng đem hai cụ khuyên nhủ khiến cho an lòng một ít.

” Đình Nhã a, việc này lại để cho con chịu uly khuất.” Diêm lão thái thái lôi kéo tay con dâu vỗ vỗ.

Thu Đình Nhã cười cười nói: ” Mẹ, con không sao, mẹ đừng lo lắng.”

”Thằng nghịch tử này sao vẫn chưa trở về?” Lão gia tử nói chính là Diêm Ân Quân, xảy ra chuyện lớn như vậy còn đứng giờ đứng phút tan tằm, không biết về sớm một chút để thương lượng đối sách, thật đúng là vô tâm.

”Ba, đừng nóng giận, đừng nóng giận, có thể là An Quân đang bận.”

”Nó vội cái rắm, chuyện gì quan trọng chẳng lẽ nó không biết?” Thủ đoạn an ủi người khác của Diêm An Lý quả thật rất kém, Triệu Chi Lâm vội vàng nói: ”Ba, ba đừng nóng giận, xảy ra chuyện lớn như vậy chắc chắn An Quân sẽ nghĩ biện pháp, ba đừng vội.”

Diêm Thiếu Liệt cũng lập tức vội tới an ủi, ”Gia gia, khi con đi tìm nhị thúc thì thúc đã tức giận vô cùng, việc này khẳng định không có liên quan đến nhị thúc, gia gia yên tâm đi.”

”Hừ!” Lão gia tử không phải không biết chuyện này không có liên hệ với đứa con út, nhưng chuyện hôm nay suy xét vẫn là xuất phát từ nguyên nhân là nó. Nếu nó năm đó không lẫn lộn với Hạ Tinh Mai kia thì ngày nay có chuyện này sao?

Thu Đình Nhã nhìn đồng hồ treo tường, trong lòng nghĩ Diêm An Quân nhỡ ra phải trở về từ sớm, chuyện lớn như vậy không lẽ ông ấy còn đi tìm Hạ Tinh Mai tính sổ? Không biết người đàn bà kia bây giờ đã hối hận chuyện mình đã làm chưa.

Người đàn bà kia không những là hối hận, mà là hối đến xanh ruột, cô ta vừa đáp ứng Diêm An Quân trong vòng ba năm không được gặp con trai, đối phương liền nhắc chân đi ngay lập tức, ngay cả một chữ cũng không muốn nói thêm.

Từ chỗ Hạ Tinh Mai rời đi, hai cha con Diêm An Quân trực tiếp lái xe về nhà. Ở trên xe Diêm An Quân nói cho Diêm Thiếu Kiệt trong ba năm không được gặp Hạ Tinh Mai, Diêm Thiếu Kiệt thật hoảng sợ, nhưng nghe mẹ đã đồng ý thì anh ta từ hoảng sợ biến thành một loại châm chọc. Bất cứ lúc nào anh ta đều khẳng định bà ấy là yêu mình, nhưng bà ấy cũng đồng thời là ích kỷ, vì muốn anh ta tiến Diêm gia điều kiện gì cũng có thể đồng ý. Chẳng qua như vậy cũng tốt, anh ta có thể buông tay mà đầu một phen với Diêm Thiếu Liệt.

Quả thật, Diêm An Quân làm như vậy là muốn làm tình cảm mẹ con hai người phai nhạt, ông ta thích con trai nhưng lại chán ghét mẹ nó. Con trai là phải về Diêm gia, mẹ nó tuyệt đối không thể vào Diêm gia. Hai ba năm này là thời kỳ mấu chốt, không có Hạ Tinh Mai cản trở thì ông ta cùng với Thiếu Kiệt có thể đối phó tốt với A Liệt. Diêm An Quân hiện tại không còn coi thường đứa cháu trai này, nếu bọn họ không toàn lực đối phó thì sẽ không có phần thắng.

Hai cha con vừa về nhà đã bị Diêm lão gia tử gọi vào thư phòng, trừ bỏ Thu Đình Nhã thì những người phụ nữ khác trong Diêm gia đều đi nghỉ ngơi. Trước lão gia tử hỏi sự tình, Diêm An Quân nói chi tiết chuyện Hạ Tinh Mai làm, ông ta cùng con trai cũng không biết, đồng thời ông ta cũng đem hiệp nghị với Hạ Tinh Mai nói ra. Diêm này lão gia tử vẫn tương đối hài lòng, không gặp càng tốt, miễn đem cho đứa trẻ bị dạy thành hư hỏng.

Lão gia tử nói việc này cần phải cho Tần gia và Thu gia một câu trả lời, Diêm An Quân nghĩ phải bảo vệ Diêm Thiếu Kiệt nhưng hiển nhiên không thể giấu ở phía sau được. Diêm Thiếu Kiệt cũng bị đẩy người lên trước, Hạ Tinh Mai phạm gây lỗi cũng cần anh ta gánh vác một phần.

Diêm Thiếu Kiệt nghe xong mọi người thương lượng đối sách cảm thấy lo lắng, bởi vì là do Thu Đình Nhã nói ra. Anh ta không ngờ mà cho là Thu Đình Nhã không để ý đến anh, nhưng anh ta nghe không ra bất luận chỗ hỏng nào. Hơn nữa có thể công khai thừa nhận thân phận của mình, chẳng qua là mẹ mình sẽ bị làm khó một chút. Nhưng giống như gia gia nói, hiện tại vì mẹ anh ta đã nói những lời không thoả đáng, ngược lại còn liên lụy vào hai nhà kia. Nếu không làm sáng tỏ, không nói ai khác, chính là bản thân anh ta về sau ở Diêm thị sẽ không tốt được. Dù sao ba nhà cũng là quan hệ thông gia, giữa công ty lại hợp tác với nhau nhiều như vậy, nếu làm cho hai nhà bọn họ kiêng kỵ mình thì đây chẳng phải chuyện tốt gì.

Không thể không nói Diêm Thiếu Kiệt ích kỷ so với Hạ Tinh Mai chỉ hơn chứ không kém!

Cuối cùng Diêm Thiếu Kiệt đồng ý biện pháp Thu Đình Nhã đề ra. Diêm Thiếu Liệt cắn nhẹ môi, nghĩ Hạ Tinh Mai có một chút đáng thương lại nghĩ đến khi anh cùng nhị thâm chết thảm, trong lòng bọn họ có từng thương xót không? Lập tức chấn định lại tinh thần.

Sáng sớm hôm sau người Diêm gia còn chưa ra khỏi cửa thì quán gia báo bên ngoài cửa lớn bị vây quanh không ít phóng viên. Trong nhà vừa nghe sắc mặt không dễ nhìn, sau khi ăn bữa sáng, trừ bỏ những người ở nhà còn lại đều đi cửa nhỏ phía sau âm thầm rời khỏi nhà.

Buổi sáng bắt đầu mở phiên dao dịch, Diêm thị, Tần thị cùng Thu An cổ phiếu đều xuất hiện trình độ dao động khác nhau. Nhưng tổng thể mà nói vẫn hoàn hảo, Diêm Thiếu Liệt cũng an tâm. Tuy nói mọi chuyện giống như anh phân tích nhưng nếu không có biện pháp thấy vẫn không thể yên tâm.

Đồng thời một loạt tờ báo bắt đầu đưa tin đầy trời, đại chúng dĩ nhiên đều sẽ đồng tình kẻ yếu, mà kẻ yếu của sự kiện này tự nhiên sẽ là Hạ Tinh Mai cùng con trai cô ta. So với một loạt nghị luận đồng tình, Thu Đình Nhã bị mắng chửi một loạt pháo oanh, còn có truyền thông đem nạng ví như công chúa, con gái hoàng đế muốn gả cho ai thì gả, đối phương còn phải đến nghênh về.

Nhưng khác với mấy tờ báo bát quái, có một ít truyền thông lớn cũng chú ý đến chuyện này. Nhưng bọn họ hiển nhiên ”lý trí” hơn rất nhiều, thậm chí còn đối đáp lại những loại bát quái này, nếu Thu Đình Nhã là công chúa, vậy thân phận bối cảnh của Diêm An Quân cũng coi như là thái tử. Còn chẳng phải muốn cưới ai thì cưới sao, bản thân chuyện này căn bản có điểm đáng ngờ. Buổi sáng cùng ngày người phát ngôn của Diêm thị công bố tin tức, buổi chiều Diêm thị sẽ tổ chức họp báo thuyết minh chuyện này, mời tất cả các nhà truyền thông có quan tâm thì mang chứng minh đến công ty đăng ký. Mà những cái gọi là tạp chí bát quái hóng chuyện hay phóng viên của những tờ báo nhỏ không xuất được giấy chứng nhận phóng viên chính quy đều bị cách ly ngoài cửa, không chính quy thì ai hoan nghênh các người tới?

Phóng viên nhìn thấy Thu Đình Nhã cùng Diêm An Quân tay trong tay đồng thời xuất hiện, nữ cao quý thanh lịch, nam anh tuấn thành thực, làm sao mà nhìn ra được vợ chồng danh nghĩa như trên lời đồn. Trong lúc nhất thời âm thanh ”Răng rắc” liên tiếp, Diêm Thiếu Liệt ở một bên nhìn, nghĩ bản thân mà

đứng ở đó chắc chắn cặp mắt bị chiếu mù.

Sau đó buổi phỏng vấn bắt đầu nhưng mọi người cũng rất lý trí, vấn đề vẫn chưa bén nhọn, Thu Đình Nhã vẫn không lên tiếng mà đều do Diêm An Quân trả lời. Nhưng mà dù người ta không có hỏi nhưng bọn họ cũng tính toán làm sáng tỏ vấn đề một chút.

”Năm đó tôi tốt nghiệp đại học không bao lâu thì quen biết vợ của tôi vừa du học ở nước ngoài về. Yêu nhau không bao lâu thì chúng tôi quyết định đính hôn, mà trước đó tôi chưa từng kết giao với ai cả. Việc này chỉ cần tùy tiện hỏi bất kỳ bạn đại học nào của tôi đều cũng sẽ biết.”

”Vậy tại sao nữ sĩ Hạ Tĩnh Mai lại tự nói là cùng ngài có quan hệ yêu đương nhiều năm?”

”Cô ta là bạn thời đại học của tôi, cũng từng theo đuổi tôi nhưng tôi vẫn luôn không đồng ý. Tôi đối với cô ta cũng như tất cả bạn học nữ khác, về phần cô ta vì sao lại nói như vậy thì tôi nghĩ các người nên hỏi cô ta chứ không phải tôi.”

”Vậy con trai các người thì sao? Nếu không thích cô ta vì sao lại có con?”

Diêm An Quân mí mắt hạ xuống, nhẹ giọng nói: ”Năm đó là tôi bị người ta tính kế hạ được, căn bản không biết tôi cùng một chỗ với ai. Sau đó tôi muốn báo án nhưng Hạ Tĩnh Mai lại không muốn, cô ta nói nếu báo án thì cả đời cô ta sẽ huỷ, một cô gái bị phát sinh ra chuyện như vậy về sau muốn gả cho ai cũng khó. Cho nên tôi mới không báo án, nhưng lúc ấy tôi đã nói cho cô ta là tôi có vị hôn thê, không có khả năng cùng cô ta có kết quả. Huống chi tôi cũng không thích Hạ Tĩnh Mai mà tôi còn là người bị hãm hại, loại sự tình này tại sao tôi phải tự đi mua dây? Một thời gian sau Hạ Tĩnh Mai nói cho tôi biết là đã có thai, tôi đã thương lượng tốt với cô ta, nếu cô ta không muốn có đứa bé này cũng được, còn nếu muốn thì cũng có thể, tôi sẽ làm hết trách nhiệm của một người cha.

Về phần con của tôi, khi còn bé tôi đã muốn đón nó đến bên cạnh tôi sinh hoạt, nhưng mẹ nó không đồng ý, chẳng lẽ tôi có thể kiên quyết cướp đứa bé đi? Mãi cho đến gần đây cô ta mới gạt đầu đồng ý, tôi mới đem con trai tiếp về Diêm gia. Cao tăng trong Diêm thị đều biết thân phận của nó, không thể triệt để công khai vì muốn tìm một cơ hội thích hợp. Chúng tôi vốn tính tới mấy ngày nữa là sinh nhật lão gia từ sẽ chính thức công khai thân phận của đứa bé này. Mà việc này Thu gia cùng Tần gia cũng biết, nhưng không có nói cái gì, cũng chẳng tồn tại cái gì chèn ép hay khi dễ người. Lấy năng lực của bọn họ thật dễ dàng không cho Diêm gia chúng tôi tiếp nó trở về, nhưng người ta căn bản không hỏi đến sự kiện này.”

”Việc này thấy thế nào cũng có quan hệ với Hạ Tĩnh Mai, thưa ngài?”

”Có phải ngay từ đầu cô ta tính toán muốn được gả vào Diêm gia?”

”Kẻ tính kế hạ được Diêm tổng chính là Hạ Tĩnh Mai?”

”Diêm tổng, lời này thật có đạo lý. Tôi cảm thấy Hạ Tĩnh Mai nhìn phu nhân Diêm tổng người ta không muốn ly hôn, cố tình chinh thành như vậy?”

Diêm Thiếu Liệt nghe được nhị thúc nói, mắt lại nhìn một vòng trong hiện trường, nghĩ thầm người đàn ông này cũng thật là tuyệt tình, loại nói dối này cũng nghĩ ra cho được. Cứ tính là không thích Hạ Tĩnh Mai đi, nhưng hôm nay ông ta thốt ra những lời này thì người đàn bà kia đại khái sẽ trở thành đại biểu cho người đàn bà rắn rết? Nhớ tới hôm qua lúc bọn họ đang thương lượng chuyện này, sắc mặt nhị thúc xác nhận là không dễ nhìn lắm.

”Diêm thái thái, đều nói ngài không dung được Hạ Tĩnh Mai cùng với con trai Diêm tổng, việc này ngài có muốn nói gì không?”

Thu Đình Nhã thanh nhả mỉm cười, ”Tôi nghĩ không chỉ là tôi, đổi thành bất kỳ người phụ nữ nào khác có thể lập tức tiếp thu được chuyện này sao? Tiên sinh nhà tôi phi thường yêu tôi, tôi cũng như vậy. Cho nên tôi tự nhận bản thân mình không thể cho đứa trẻ kia thật nhiều tình thương của người mẹ, nhưng tôi đối với nó vẫn là vô cùng tốt. Không chỉ là nó, mà ngay cả mẹ ruột nó tôi cũng đối xử tử tế.”

Diêm An Quân nắm chặt tay Thu Đình Nhã thể hiện bộ dáng thâm tình chân thành, nói: ”Vợ của tôi nói là sự thật, cửa hàng cà phê Hạ Tĩnh Mai đang kinh doanh đều là sản nghiệp trên danh nghĩa của vợ tôi.” Nói xong ông ta còn đem giấy tờ bất động sản cùng vài chứng minh cầm lên, để mọi người tùy tiện chụp ảnh.

”A, Diêm thái thái thật sự là người phụ nữ tốt.”

”Đúng thế, người như vậy thật hiếm thấy, thật không biết tiểu tam như Hạ Tĩnh Mai còn cái gì không thoả mãn, nhất định phải làm mọi người âm ỉ gà chó không yên mới được.”

Trong lòng Diêm Thiếu Liệt hung hăng bội phục nhị thẩm một phen, chứng từ này là buổi sáng hôm nay đi làm, tiêu chút tiền làm hết những chuyện này, hoá ra nhị thẩm muốn dùng ở đây.

”Vậy con của ngài...?”

”Hôm nay nó cũng tới.”

Diêm Thiếu Kiệt hít sâu một hơi, thông dong đi đến bên người Diêm An Quân. Vừa mới loáng thoáng yên tĩnh một chút lại bắt đầu náo nhiệt lên, Diêm Thiếu Liệt có thể tưởng tượng được ngày mai toàn bộ đề tài đàm luận ở thành phố Thiên Hải đều là người anh trai này.

Diêm Thiếu Kiệt dựa theo kịch bản hôm qua soạn sẵn nói đơn giản lại một lần, anh ta tỏ vẻ chuyện này là mẹ mình sai, nhưng anh ta lại không trách bà ấy, bởi vì mẹ đã làm hết thay đều vì mình. Đồng thời cũng hi vọng mọi người có thể tha thứ cho sai lầm của mẹ. Sau còn kể anh ở Diêm gia sinh hoạt tốt như thế nào, Tần gia với Thu gia cho tới bây giờ chưa từng tìm anh ta với mẹ mình gây khó dễ, tóm lại, lời anh ta nói chính là chứng cứ có lợi nhất.

Mà Hạ Tinh Mai luôn luôn ngồi trước TV rất cực cũng nếm được quả đắng của cô ta trông ra, cô ta vì con trai tận tậm tận lực nhưng cuối cùng con mình lại vì Thu Đình Nhã giải vây. Mà chính cô ta thì biến thành người đàn bà rần rết vô cùng tàn nhẫn.

Sau đó có sự gợi ý của Diêm Thiếu Liệt, tin tức đưa ra bắt đầu xuất hiện nghiêng về một bên. Mà Hạ Tinh Mai cũng nếm được tư vị bị nghìn người chỉ chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

E&B: Strangers Ex

”A Liệt, cậu nghĩ xem cô đang nghĩ như thế nào? Thấy sao vẫn là không công khai thân phận Diêm Thiếu Kiệt mới có lợi đúng không?” Để thân phận Diêm Thiếu Kiệt phơi bày ra ánh sáng là do Thu Đình Nhã đề xuất, vô luận là cha mẹ nàng hay bên Tần gia cũng không lý giải được, nhưng nàng muốn phải như thế, mọi người cũng đành đồng ý.

Sau khi tan tầm, Diêm Thiếu Liệt đi đón Thuý Ân Trạch cùng đi hẹn gặp với Tần Hiếu Luân, tiêu điểm lần này bọn họ nói chuyện dĩ nhiên là sự kiện lần này. Nghe được bạn tốt nói, anh cười cười: ”Cậu quá coi thường nhị thẩm.”

”Nói như thế nào?”

”Nhị thẩm nói thâm phát hiện nhị thúc ở trong tối âm thầm bố trí một sự tình, hơn nữa là vì an bài cho Diêm Thiếu Kiệt. Ngẫm cũng phải, lúc trước nhị thúc đáp ứng không công khai thân phận Diêm Thiếu Kiệt chẳng qua là kẻ sách tạm thời ứng đối, ông ta làm sao cam tâm để con mình đứng sau lưng. Nhị thẩm làm vậy vừa vận thành toàn cho nhị thúc, cũng làm cho nhị thúc cảm kích mình.”

Tần Hiếu Luân cười tươi nói: ”Cô còn có chuẩn bị phía sau?”

”Cậu đoán coi, lúc tôi hỏi nhị thẩm trả lời như thế nào?”

Tần Hiếu Luân bày ra tư thế rửa tai lắng nghe, Diêm Thiếu Liệt nói: ”Nhị thẩm nói, Hạ Tinh Mai làm nhiều chuyện như vậy mục đích chính là muốn Diêm gia công khai thừa nhận con trai ả ta, hơn nữa nhị thúc con cũng đã chuẩn bị cái này. Ta đây không bằng thuận nước giong thuyền, nhị thúc con sẽ nghĩ ta thật tốt, về phần Diêm Thiếu Kiệt công khai thân phận sẽ ra sao thì đúng là không dễ nói. Hạ Tinh Mai nghĩ muốn làm chuyện này thì ta đây thành toàn cho ả, chẳng qua là hy vọng ả ta cuối cùng đừng hối hận là được.”

”Xem ra cô sẽ không dễ dàng buông tha cho người đàn bà họ Hạ kia cùng với Diêm Thiếu Kiệt.” Diêm Thiếu Liệt cười cười không nói gì thêm.

Buổi tối anh đưa Thuý Ân Trạch về nhà, về mặt Thuý Ân Trạch đầy lo lắng, Diêm Thiếu Liệt néo néo mặt vợ nói: ”Không cần lo lắng, anh rất tốt.”

”Không sao cả, dù cho tương lai anh thua thì vẫn còn có em, vài năm nay em kiếm được không ít tiền, đủ để nuôi anh.” Nhìn về mặt vợ mình đầy nghiêm túc khiến cho Diêm Thiếu Liệt nở nụ cười, tuy nói như vậy làm trong lòng anh có một chút khó chịu, nhưng... Quả nhiên là có vợ lo lắng cảm giác thật là tốt.

Ngày hôm sau toàn bộ thành phố Thiên Hải đều bàn tán chuyện này, tuy rằng tất cả mọi người đều rất điệu thấp, hơn nữa người Diêm gia mấy ngày nay đều chuẩn bị cửa sau, cửa trước có rất nhiều người, mỗi lần quản gia ra khỏi cửa đi mua đồ ăn luôn bị “theo dõi phỏng vấn”.

Mà cảnh ngộ của những người bị vây trong trung tâm gió lốc cũng khác nhau, Thu Đình Nhã mỗi ngày vẫn đi làm đẹp, luyện yoga, hỏi thăm một chút nghiệp vụ tập đoàn Thu An, sinh hoạt vô cùng màu sắc. Diêm An Quân lại bị hai cụ răn dạy vài câu: ”Bên ngoài vui đùa đàn bà một chút cũng được, không thể nghiêm túc.” nói này nói nọ.

Lại nói Diêm Thiếu Kiệt, địa vị trong công ty của anh ta lập tức trở nên không giống, nhưng đồng thời cũng làm nhiều người bất hoà, không có ít người ở sau lưng hăn nghị luận. Đương nhiên bộ phận quản lý cao tầng đại khái là trốn trong phòng làm việc nói chuyện phiếm vài câu, nhưng nhân viên nhỏ làm sao để ý nhiều như vậy, thời gian tiệc trà xã giao của văn phòng, thời gian nghỉ trưa, lúc đi nhà vệ sinh, thậm chí còn có người một bên hai tay gõ phím lách cách cũng không quên nói một câu: ”Thật không ngờ Hạ trợ lý là con cháu Diêm gia.”

Mà vị lễ tân lần trước từng may mắn gặp qua Hạ Tinh Mai, càng thêm so sánh Hạ Tinh Mai với Thu Đình Nhã, sau đó khẳng định nói: ”Mọi phương diện của Hạ Tinh Mai không cách nào so được với Diêm thái thái!”

Mà trong chuyện này người chịu ảnh hưởng lớn nhất chính là Hạ Tinh Mai, mấy ngày gần đây cô ta phát hiện có người theo dõi mình, cuối cùng mới phát hiện hoá ra là phóng viên. Thậm chí còn chạy tới cửa hàng cà phê phỏng vấn cô ta, trực tiếp hỏi thẳng:

”Cảm giác làm tiểu tam như thế nào?”

” Vì sao lại muốn tính kế Diêm An Quân?”

Lúc ấy Hạ Tĩnh Mai then quá hoá giận, đem phóng viên đuổi hết ra ngoài.

Cái này cũng chưa tính là gì, không biết những người đó như thế nào tra được, mỗi ngày đều gọi điện thoại cho Hạ Tĩnh Mai mời cô ta phỏng vấn. Điều này cũng chẳng có gì, quan trọng là thời gian gọi điện thoại. Bất kể là ban ngày hay buổi tối thì điện thoại di động cùng điện thoại trong nhà đều vang. Cuối cùng cô ta đành phải lúc nào cũng tắt di động, dây điện thoại bàn cũng rút.

Chỉ trong vài ngày Hạ Tĩnh Mai như già đi vài tuổi, cả người đều mất đi sáng sủa, cửa hàng cà phê cô ta cũng giao cho người khác xử lý. Mà cô ta mỗi ngày đều buồn ở nhà, thỉnh thoảng kéo ra tấm màn xem dưới lầu có người nào khả nghi hay không.

Diêm Thiếu Liệt nhìn thoáng qua hình ảnh gần đây của Hạ Tĩnh Mai: ” Trí Viễn, anh xác định đây là Hạ Tĩnh Mai?” Ánh mắt người đàn bà trên ảnh chụp thực kinh hoàng, đại khái là bởi vì mặt rất gầy chỉ nên nhìn rõ xương gò má nhỏ cao lên, sắc mặt cũng vàng khô, tóc có chút lộn xộn, hoàn toàn là hình tượng của một phụ nữ lớn tuổi, dĩ nhiên là oán phụ lớn tuổi.

Diêm Trí Viễn nghiêm trang chứng chặc nói: ” Thiếu gia, đây là tối hôm qua bà ta đi chợ tôi tự chụp được, không thể sai.” Diêm Thiếu Liệt bĩu môi, thầm nghĩ rằng cho dù Hạ Tĩnh Mai ở trạng thái tốt nhất cũng không so được với nhị thẩm. Chỉ với cái bộ dáng như này, phỏng chừng nhị thẩm chỉ cần đứng trước mặt bà ta thì bà ta cũng tự biết xấu hổ.

” Trí Viễn, nên làm sự kiện tiếp theo đi.”

Diêm Trí Viễn gật gật đầu nói: ” Dạ, thiếu gia, nên liên hệ tôi đều liên hệ xong, ngày mai xem báo.”

Diêm Thiếu Liệt vừa lòng mỉm cười gật đầu.

Vài ngày sau Diêm gia một lần nữa bị đẩy lên trên đầu sóng ngọn gió, mà nhân vật chính lần này là biến thành hai anh em Diêm Thiếu Liệt với Hạ Khuynh Thành.

Bởi vì thân phận Diêm Thiếu Kiệt đã công khai, cho nên đoạn thời gian trước tin tức Hạ Khuynh Thành ngoại tình lại bị người đào đi ra, bởi vì tình nhân bị bắt gặp ngày hôm đó tại trung tâm thương mại tay trong tay với Hạ Khuynh Thành chính là Diêm đại thiếu gia.

Nhưng bất đồng là Diêm Thiếu Kiệt bị nhiều chỉ trích, mà Diêm Thiếu Liệt thì được nhiều đồng tình. Nhà truyền thông đầu tiên dẫn đầu đưa tin chuyện này đã lên tiếng, nói lúc đó Diêm Thiếu Liệt phi thường phần nộ, nhưng chỉ đánh Hạ Khuynh Thành một bàn tay, lại không có đánh chửi Diêm Thiếu Kiệt, thậm chí ngay cả chỉ trích cũng không. Có thể thấy được Diêm Thiếu Kiệt ở Diêm gia là vô cùng có địa vị, cho nên mới dám ngang nhiên đoạt người yêu của em trai.

Người Diêm gia nhìn thấy nội dung trên báo đưa tin càng thêm tức giận, nhất là Diêm An Quân không ít lần mắng Diêm Thiếu Kiệt. Ông ta giận không chỉ vì chuyện này bị đào ra, mà là nghe được tin tức con trai với Hạ Khuynh Thành vẫn luôn qua lại. Ông không chỉ một lần khuyên bảo Diêm Thiếu Kiệt cách xa Hạ Khuynh Thành một chút, nhưng con trai lại không đem lời ông ta nói để trong lòng, thậm chí còn cùng ông ta tranh chấp, bảo là đời này không thể không có Hạ Khuynh Thành. Lời nói này giống hệt trước kia A Liệt nói, ông ta thật sự không rõ, Hạ Khuynh Thành này có chỗ nào tốt, hai đứa trẻ trong nhà đối với hắn trẻ già măng mọc. [Ex: ý nói đứa này vừa rụng, đứa khác lại lên]

Thu Đình Nhã không có nói gì, cha mẹ Diêm Thiếu Liệt liếc nhìn con trai một cái cuối cùng cũng không nói gì. Nhưng Diêm lão gia từ không phải dễ tính như vậy, nói Diêm Thiếu Kiệt xong còn mắng luôn Diêm An Quân.

Nhưng Diêm Thiếu Liệt lại nói: ” Sự tình đã qua, không cần phải nhắc lại. Huống chi bản thân con cũng đã có người yêu mới, nhắc lại chuyện này cho dù là đối với hai anh em chúng con hay đối với người yêu của con đều là tổn thương.”

Thu Đình Nhã cũng khuyên nhủ: ” Đã là chuyện của vài tháng trước, sở dĩ bị lần nữa nhắc tới còn không phải là do mấy hôm trước tạp chí bắt quái gây ra. Qua một thời gian ngắn thì tốt rồi, mỗi ngày nhiều tin tức giải trí như vậy, chút chuyện ấy của nhà chúng ta rất nhanh sẽ bị người ta quên thôi.”

Diêm An Quân cảm kích nhìn thoáng qua Thu Đình Nhã, trong lòng nghĩ vẫn là lão bà mình tốt. Mà Diêm Thiếu Kiệt lại không nói gì, Diêm An Quân nhướn mày muốn nói thêm gì nhưng nhìn lão gia từ cuối cùng là không nói, chờ đến tối mới gọi một mình con trai vào thư phòng răn dạy một phen.

Ông ta chưa từng nghĩ con trai với lão bà có thể này sinh tình cảm tốt, nhưng cho tới nay lão bà đều làm vô cùng tốt. Tuy không tận lực đối tốt với con mình, nhưng cũng không có bất luận sắc mặt khó nhìn nào với con trai. Hơn nữa sự tình này có thể đem thân phận Diêm Thiếu Kiệt công khai cũng phải cảm tạ lão bà, hôm nay nàng còn mở miệng ra nói giúp, chính ông cũng cảm kích nàng. Nhưng con trai vẫn một dạng biểu tình không mặn không nhạt, điều này là Diêm An Quân sinh khí. Không nói đây là phiền toái nó gây ra, Đình Nhã là giúp nó nhưng một chút ánh mắt nó cũng không thêm phản ứng. Chẳng mong nó nói một tiếng cảm ơn, gật gật đầu, đưa một ánh mắt cảm tạ cũng được vậy? Nhưng cái gì đều không có.

Diêm An Quân tự nhận giáo dục đứa con này từ nhỏ không tệ lắm, ít nhất trên phương diện đối nhân xử thế lễ phép cơ bản thì con trai làm không tồi, như thế nào bây giờ lại biến thành như vậy? Nghĩ tới nghĩ lui ông ta vẫn quy lại trên người Hạ Tĩnh Mai, lẽ ra ông nên sớm đem con trai đưa về, để nó bớt tiếp xúc với Hạ Tĩnh Mai.

Sáng sớm thứ hai vừa đến công ty, vài người dưới lầu lại bị phóng viên vây quanh. Tình huống này cơ hồ là tiết mục mỗi ngày phải trình diễn, chẳng qua sáng hôm nay người bị vây quanh là Diêm Thiếu Liệt.

” Diêm tổng, anh có cảm giác gì khi bị anh trai nhà mình đào góc tường?”

” Có phải anh đã sớm biết được chuyện anh trai với Hạ Khuynh Thành?”

” Anh có hận anh trai mình với Hạ Khuynh Thành không?”

” Các vị, tôi cùng Hạ Khuynh Thành đã chia tay, chuyện này mong không cần nhắc lại nữa. Có lẽ lúc bắt đầu tôi khó mà tiếp thu được, nhưng hận thì không có, dù sao đó vẫn là anh trai tôi. Hơn nữa trong chuyện này tôi đã thoát ra được...”

” Anh nói thoát ra được, là bởi vì không thể níu kéo được Hạ Khuynh Thành sao?”

Diêm Thiếu Liệt đối với màn ảnh cười nói: ” Không phải, bởi vì tôi có một người bạn luôn làm cho tôi vui vẻ cùng với ấm áp, có em ấy ở cùng thì bao nhiêu không thoải mái đều sẽ biến mất.”

” Người bạn? Diêm tổng, anh có người yêu mới sao? Đối phương là ai? Các người quen biết như thế nào?”

” Cái này tạm thời là bí mật!” Đối với vấn đề kế tiếp Diêm Thiếu Liệt lựa chọn trầm mặc, công khai Thủy Ân Trạch là chuyện sớm hay muộn mà thôi, nhưng không phải ở trường hợp như thế này.

Mà lúc nhìn đang nhìn tin tức, Hạ Khuynh Thành thiếu chút nữa đập ngã TV. Cho dù hiện tại hắn đã một chỗ cùng Diêm Thiếu Kiệt, nhưng người trong lòng yêu vẫn là Diêm Thiếu Liệt. Nhưng những gì Diêm Thiếu Liệt nói hắn nghe đều hiểu, anh ấy có người yêu mới, anh ấy có người mình yêu, là ai? Vì sao một chút dự báo cũng không có, cũng có lẽ là có, nhưng tâm tư của hắn luôn đặt trên người Diêm Thiếu Kiệt, đối với Diêm Thiếu Liệt dĩ nhiên bớt chú ý hơn.

Hắn đang cân nhắc chuyện này thì di động vang lên, tiếp điện thoại nói vài câu thì hắn từ phần nộ nhanh chóng bị tươi cười thay thế, sau đó tắt máy bắt đầu chỉnh trang đi ra cửa.

Nguyên lai là Hạ Khuynh Thành nhận được điện thoại từ công ty, cao tầng Ân Tượng sau khi nhìn hàng loạt tin tức đưa tin thì mắt cũng sáng ngời. Tuy rằng Hạ Khuynh Thành bị đổ lên đầu sóng ngọn gió, nhưng đồng dạng cũng là cho hắn lên bảng đầu đề. Thời đại này là càng bị scandal quần thân thì lại càng hồng, huống chi hắn bị Diêm nhị thiếu quảng lại theo Diêm đại thiếu. Cho nên Hạ Khuynh Thành không thể tiếp tục “nghỉ ngơi” được nữa.

Đường Tổng vốn muốn ngăn cản, nhưng cùng nói chuyện với Diêm Thiếu Liệt thì sau đó anh buông tha suy nghĩ này. Diêm Thiếu Liệt nói để hắn cứ trèo cao đi, trèo càng cao càng tốt, chỉ có trèo đến một độ cao nào đó mà khi té xuống có thể tan xương nát thịt!

Đường Tổng tấp lưởi, thăm nghĩ thẳng bạn tốt này bao giờ trở nên ác như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

E&B: Strangers Ex

Sau khi cùng cao tầng công ty nói chuyện, tâm tình của Hạ Khuynh Thành cực tốt, nụ cười trên khuôn mặt không thể nào kiềm chế được. Bất quá trong lòng lại đem công ty phỉ nhổ không biết bao nhiêu lần, lúc nhìn thấy hắn ảnh hưởng không tốt lập tức đem hắn đóng băng, ngay cả trợ lý cũng điều đi. Hiện giờ nhìn thấy mối quan hệ của hắn với Diêm Thiếu Kiệt lộ ra, cảm thấy độ chú ý của hắn lên cao liền gọi trở về. Nói là muốn mạnh mẽ bồi dưỡng, cái loại cảm giác thích thì gọi đến giận thì đuổi đi khiến hắn vô cùng khó chịu.

Hừ, nghĩ hắn là người mới gia nhập giới giải trí chắc? Mấy cái thủ đoạn này hắn đều đã kiến thức qua, nếu có thể thì hiện tại hắn lập tức đổi nghề, chẳng qua hiện tại không có nhà nào thích hợp cho hắn đầu quân thôi.

Đối với việc hắn trở về, Thủy Ân Trạch chẳng có cảm giác gì, có hắn hay không cũng như vậy. Nhưng mà phải nói là mấy tháng qua y đã vượt lên Hạ Khuynh Thành không ít, có muốn nói gì cũng không dễ, bất quá quả thật từ mọi khía cạnh thì y đã ăn ăn đề Hạ Khuynh Thành một đầu, nhưng chỉ có vậy mà thôi.

Mà sự nghiệp hiện tại của Đường Cảnh lại bay cao như điều gặp gió, cậu ta phát triển cực nhanh đều làm cho Hạ Khuynh Thành với Thủy Ân Trạch nhìn bằng cặp mắt khác xưa. Tâm tính Thủy Ân Trạch thực bình thản, giới giải trí chính là như vậy, sẽ có người mới xuất hiện, sẽ có người cũ phai nhạt. Chẳng lẽ mỗi lần có người mới xuất hiện thì bản thân uống một bình giấm, nếu vậy thì mệnh y đã chẳng còn cái răng nào.

Nhưng Hạ Khuynh Thành lại là người tâm cao khí ngạo sao có thể tiếp thu được chuyện này, chỉ một Thủy Ân Trạch cùng hắn ngồi một bàn ăn nhiều năm như vậy đã là cố sức. Hiện tại chạy ra thêm một Đường Cảnh, điều này làm hắn thế nào thoải mái được.

Cùng ngày tại công ty đụng phải Đường Cảnh, Hạ Khuynh Thành hung hăng nói móc một phen. Đáng tiếc Đường Cảnh bây giờ là hồng đậm nửa bầu trời

làm sao để yên cho người nói móc, hai người trên hành lang công ty người tới ta mắng một trận náo nhiệt. Thủy Ân Trạch lúc sau về công ty mới nghe được chuyện này.

Nghe nói đến cả cao tầng công ty đều kinh động, đem hai người bọn họ gọi lên văn phòng nói cái gì thì không ai biết, nhưng lúc đi ra sắc mặt hai người đều nhìn không tốt lắm. Vào buổi tối Thủy Ân Trạch đã biết là chuyện gì xảy ra, khi y cùng Diêm Thiếu Liệt hẹn Đường Tổng với Tần Hiếu Luân đi quán bar, Đường Tổng đem chuyện buổi chiều nói ra.

Nguyên lai sau khi hai người vào văn phòng đã bị giáo huấn một trận, nói hai người bọn họ không chịu chú ý ảnh hưởng, không biết chú trọng hình tượng tu dưỡng bản thân, để nhân viên xem thấy trò cười. Không có đặc biệt thiên vị ai, cũng không đặc biệt răn dạy ai, hai người xem như là bị đánh ngang tay. Nhưng rất nhiều người cảm thấy Hạ Khuyên Thành thua, bởi vì tình huống như vậy trước kia cao tầng công ty đều thiên vị che chở hẳn.

Diêm Thiếu Liệt nói với vợ mình: "Chúng ta sẽ không chủ động đi trêu chọc Hạ Khuyên Thành, nhưng cũng không tận lực trốn tránh cậu ta. Nếu cậu ta dám tìm em gây phiền toái thì em không cần quản hấn làm gì. Nên đánh thì đánh, mắng thì mắng không cần khách khí. Có anh làm hậu thuẫn phía sau cho em." Lời này nói ra lộ một phen khí phách, Thủy Ân Trạch cười đến ngọt ngào.

Tần Hiếu Luân co rút khoé miệng, Đường Tổng nổi giận, mĩa nó, tú ân tú ái làm ơn nhìn hoàn cảnh một chút có được không? Thiếu gia anh đây còn là một kẻ cô đơn có biết không.

Diêm Thiếu Liệt đưa di động đến trước mặt vợ hỏi: "Em xem bức họa này."

Thủy Ân Trạch nương theo ngọn đèn nhìn thoáng qua lập tức cao mảy, sau đó nhàn ánh sáng trong phòng, vừa cẩn thận nhìn nhìn ảnh chụp xác định nói: "Đây là do em vẽ." Diêm Thiếu Liệt lộ ra biểu tình anh biết mà,

"A Liệt, này..."

Lúc này Đường Tổng cũng sáp lại nhìn qua, "Đây không phải là sinh nhật năm ngoài của lão gia tử Hạ Khuyên Thành tặng đến sao?"

"Ngày đó anh xem bức họa do em vẽ cảm thấy có cảm giác từng gặp qua."

"Xảy ra chuyện gì?" Tần Hiếu Luân ở một bên nghe đại khái cũng đoán ra chuyện gì xảy ra.

Thủy Ân Trạch suy nghĩ nói: "Trợ lý của em cũng biết em vẽ được, năm trước cậu ta xin em một bức họa nói là làm quà sinh nhật cho mẹ vợ. Em biết cậu ta có một người bạn gái cho nên khi đó không nghĩ nhiều lắm, liền vẽ cho cậu ta bức họa này."

"Nói vậy là cậu bị trợ lý của mình gài bẫy?"

Thủy Ân Trạch nhìn Đường Tổng lắc đầu: "Không có khả năng này, cậu ấy từ lúc tôi bắt đầu debut thì luôn ở bên cạnh tôi. Hơn nữa còn là người do em trai tôi an bài, phải đáng tin cậy." Nói xong đưa mắt nhìn Diêm Thiếu Liệt, người khác nghe không hiểu nhưng Diêm Thiếu Liệt là hiểu. Nói là Ân Hi an bài người, là chính Cố Quân Viêm an bài người mới đúng, nếu như đúng là người do anh ta sắp xếp vậy không thành vấn đề.

"Nếu là cậu ta xin em bức họa, vậy không bằng em hỏi một chút xem. Nếu thật sự là cậu ta bán đứng em thì người như vậy tuyệt đối không thể giữ lại bên người."

Không cần người khác nói Thủy Ân Trạch cũng biết, nếu là người do Cố Quân Viêm an bài thì nên nói cho anh ta biết chuyện này. Thủy Ân Trạch với Diêm Thiếu Liệt rời khỏi quán bar trước, sau đó gọi điện thoại cho Ân Hi. Cho nên đích đến của hai người là một quán bar khác.

Đến quán bar sau đó Thủy Ân Trạch ngựa quen đường cũ mang theo Diêm Thiếu Liệt lên tầng hai vào một phòng đặt riêng. Bên trong đang có Cố Quân Viêm với Thủy Ân Hi, còn có một người đàn ông tên Trần Bác, bên cạnh hẳn còn có một thanh niên. Diêm Thiếu Liệt liếc mắt một cái liền nhận ra đây là trợ lý của Thủy Ân Trạch. Mà trợ lý nhìn thấy có Diêm Thiếu Liệt thì sùng sốt một chút, Diêm Thiếu Liệt cũng không để ý, có Cố Quân Viêm ở đây thì cậu ta không dám đem mối quan hệ giữa anh và Ân Trạch lộ ra ngoài.

"Anh hai, Diêm thiếu hai người đã tới." Diêm Thiếu Liệt còn đang lo lắng Thủy Ân Hi không thêm để ý đến anh, không nghĩ tới còn biết ở tình huống nào cho mình mặt mũi, em trai nhà vợ mình quả nhiên hiểu chuyện.

Thủy Ân Trạch gật gật đầu, sắc mặt không tốt nhìn đến trợ lý: "Nói đi, năm trước cậu xin tôi một bức họa là chuyện như thế nào?" Em..."

Thủy Ân Trạch lạnh lùng nói: "Diêm thiếu ở đây cậu còn nghĩ tôi cái gì cũng không biết sao?"

Cố Quân Viêm nhắc chân đạp đạp mấy cái, âm thanh lạnh nhạt: "A Thành, cậu biết quy củ của tôi nhưng ngay cả anh hai cũng dám bán đứng, cậu chẳng lẽ không muốn sống sao?"

"Đại thiếu gia, thực xin lỗi, thực xin lỗi..." Trợ lý luôn mở miệng nói thực xin lỗi nhưng không nói ra chuyện bức họa, điều này làm Thủy Ân Hi kiên nhẫn đều bị bào mòn.

"Trần Bác, có mỗi một chút chuyện mà nãy giờ anh xử lý còn chưa xong sao, tại sao người còn chưa trở lại?"

Trần Bác bị điểm danh lập tức lấy điện thoại ra muốn thúc dục người, kết quả điện thoại còn chưa gọi qua thì đã có người gõ cửa.

Trần Bắc nhanh chóng mở cửa ra, Diêm Thiếu Liệt nhìn vài người tới mang theo một thiếu nữ tiến vào, mà trợ lý nhìn thấy thiếu nữ đã muốn chạy tới, cuối cùng bị người bên cạnh đè xuống lại.

Nguyên lai lúc ấy trợ lý muốn bức họa này đúng là tặng cho mẹ vợ làm quà sinh nhật, hắn ta lúc đi bôi tranh thì đụng phải Hạ Khuynh Thành. Hạ Khuynh Thành lúc ấy hỏi hắn mua bức họa này ở đâu, trợ lý biết Thủy Ân Trạch với Hạ Khuynh Thành quan hệ không tốt cho nên không có nói thật, chỉ nói là bạn bè vẽ cho. Không biết vì sao Hạ Khuynh Thành lại nhìn trúng bức họa này, nhất định phải bỏ tiền muốn mua nhưng bị trợ lý cự tuyệt. Hắn nói là dùng để làm quà sinh nhật cho mẹ vợ, kết quả không biết Hạ Khuynh Thành từ đâu lại tìm được bạn gái của trợ lý, không may là cô bạn gái này là fan cuồng của Hạ Khuynh Thành, không đợi Hạ Khuynh Thành nói muốn mua đã chủ động đưa cho đối phương. Một bức họa chỉ đòi lấy một bìa chữ ký cùng với một bức ảnh chụp chung. Về sau trợ lý mới biết được chuyện này, nhưng hắn lại lựa chọn im lặng.

”Cậu tuy rằng không bán đứng tôi, nhưng lại không trung thành với tôi. Quân Viêm, cậu mang người của mình đi đi, tôi không cần cậu ta.”

”Anh Trạch.” Trợ lý sốt ruột gọi người.

Thủy Ân Trạch lại nhìn cũng không muốn nhìn hắn một cái, liền cùng Diêm Thiếu Liệt đồng thời rời khỏi. Tuy là không phản bội y nhưng xảy ra chuyện như vậy lại lựa chọn im lặng, có người như vậy ở bên người tựa như chôn một quả bom hẹn giờ, nói không chừng có một lúc nào đó sẽ nổ mạnh.

Mà bên Hạ Khuynh Thành biết sắp tới sinh nhật Diêm lão gia tử cũng muốn đi, chẳng qua năm trước là đi cùng Diêm Thiếu Liệt, năm nay thì đi cùng Diêm Thiếu Kiệt. Mà sau khi biết thì Diêm Thiếu Kiệt có chút khó xử, sự kiện anh ta cùng Hạ Khuynh Thành coi như là công khai, trong nhà cũng biết nhưng không có nghĩa là bọn họ đều tiếp thu. Hơn nữa anh ta mang Hạ Khuynh Thành đến quả thật có chút rêu rao.

Nhưng Hạ Khuynh Thành không được như ý thì nhất quyết đưa muốn đi cho bằng được, hắn trình bày là bản thân bây giờ là người của Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Kiệt cũng đã được Diêm gia thừa nhận, lão gia tử sinh nhật là chuyện lớn nhưng không cho hắn đi, hắn sẽ bị người khác cười chết. Đương nhiên vì cuối cùng có thể cho Diêm Thiếu Kiệt gặt đầu đồng ý, Hạ Khuynh Thành dùng không ít thủ đoạn, uy hiếp, làm nũng, bán manh, nhưng mà phương pháp hiệu quả nhất đối với Diêm Thiếu Kiệt vẫn là ở trên giường thể hiện sự nhiệt tình.

Vô luận như thế nào thì kết quả đạt được cuối cùng là Diêm Thiếu Kiệt thật sự đồng ý, anh ta đồng ý là bởi vì bản thân anh ta vô cùng sủng Hạ Khuynh Thành, mà cũng là vì diệt nhục khí của Diêm Thiếu Liệt. Tuy là cậu ta nói bản thân có người yêu mới, nhưng anh ta vẫn hoài nghi việc này. Dù sao ai cũng chưa từng nhìn thấy người, hơn nữa không thấy Diêm Thiếu Liệt cùng ai đi lại gần gũi.

Từ khi Diêm Thiếu Liệt đến công ty thì anh ta luôn bị vây ở thế hạ phong, trừ bỏ thành công cướp Hạ Khuynh Thành thì anh ta không chiếm được tiện nghi nào từ Diêm Thiếu Liệt. Nếu Diêm Thiếu Kiệt biết được rằng Diêm Thiếu Liệt không cần Hạ Khuynh Thành, không biết anh ta có tư vị gì?

Mà một ý nghĩ khác trong đầu Hạ Khuynh Thành là muốn đánh vào mặt người yêu mới của Diêm Thiếu Liệt, sau khi biết anh có người yêu mới thì hắn luôn suy nghĩ người này chính là ai. Thủy Ân Trạch là người đầu tiên hắn hoài nghi, nhưng nhìn thấy y thường xuyên đi cùng Đường Tổng thì hắn lại cảm thấy không phải, sau đó lại hoài nghi thêm vài người nhưng tất cả đều không có dấu hiệu rõ ràng. Cho nên hắn quyết định bất cứ giá nào cũng phải đi tham gia yến hội sinh nhật Diêm lão gia tử, hắn muốn nhìn thấy người yêu mới của Diêm Thiếu Liệt là cái dạng gì, tốt nhất là mọi thứ không bằng mình.

Hạ Khuynh Thành cùng Diêm Thiếu Kiệt đi Đào Nguyên Nội, mặc dù có Diêm An Quân nhắc nhở nhưng hai người lại không tìm được bức họa thích hợp, miễn cưỡng mua một bức họa thông qua, Hạ Khuynh Thành càng xem càng không vừa lòng.

Hạ Khuynh Thành muốn tham gia yến hội sinh nhật lão gia tử, Diêm Thiếu Kiệt đã nói chuyện này cho trong nhà biết. Đương nhiên anh ta cũng không nói thẳng Hạ Khuynh Thành muốn tới, mà dựa vào chuyện biểu đạt một chút, nhưng trong lời nói đã có một tia không chắc chắn, người khác nghe không rõ, Diêm lão gia tử cùng Diêm An Quân lại nghe rõ.

Lão gia tử lúc ấy sắc mặt đã đi xuống, Diêm Thiếu Liệt liền lập tức mở miệng: ”Gia gia, cũng có gì không tốt đâu. Dù sao hôm đó Ân Trạch cũng muốn đến, có một người quen ở đó thì em ấy cũng sẽ tự nhiên hơn.”

Liếc mắt nhìn Diêm Thiếu Liệt một cái, lão gia tử không tỏ thái độ gì, hừ một tiếng xem như là miễn cưỡng đồng ý. Diêm An Quân trong lòng rất là không tư vị, ông ta không giống vợ chồng anh cả dễ dàng tiếp thu như vậy, tuy nói việc sinh một đứa bé sau này là không thành vấn đề, nhưng ông ta hi vọng con trai có thể tìm được một người vợ với nhà vợ có bối cảnh, nhưng đứa bé này chỉ có thể nhận chuẩn Hạ Khuynh Thành.

Sau đó lão gia tử lên lút hỏi Diêm Thiếu Liệt vì sao lại giúp Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Liệt kể chuyện năm ngoái bức họa do Hạ Khuynh Thành tặng cho lão gia tử nghe. Lão gia tử nghe xong cũng thực kinh ngạc, tuy bức họa chẳng phải đại gia danh tác, nhưng họa công bất phàm, họa phong càng là phong cách ông thích. Ông còn nhiều lúc cho rằng là do một vị danh gia nào họa kia, không ngờ cư nhiên là xuất từ tay Thủy Ân Trạch.

”Vậy cậu ta năm nay có chuẩn bị cho ông không?”

Nhìn đến gia gia y như đứa trẻ đòi quà, anh cười nói: ”Đương nhiên chuẩn bị, con đã xem qua rồi, cam đoan ông nội sẽ thích.”

Nghe được Diêm Thiếu Liệt nói như vậy, lão gia tử đã có một chút nôn nóng muốn nhìn quà sinh nhật của mình.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 21

E&B: Strangers Ex

Ngày mười tháng mười là sinh nhật Diêm lão gia tử, khách quý chật nhà, tân khách tụ hội, trong đó không thiếu nhân vật quan trọng trong thương giới và chính giới. Đường gia lão gia tử Đường Chung có quan hệ cá nhân với Diêm Phúc Cảnh vô cùng tốt, cho nên từ sớm ông đã mang theo con trai và cháu trai lại đây. Năm ngoái Tần gia với Thu gia cũng đến tương đối sớm nhưng năm nay lại vẫn chưa thấy, về nguyên nhân thì mọi người thăm hiểu trong lòng.

Diêm An Quân thừa dịp không có ai lôi kéo Thu Đình Nhã trộm hỏi: ” Đình Nhã, ba mẹ cùng với cậu cữu...? ” Ông ta nói ba mẹ là chỉ Thu Đại Đồng cùng Tần Ngữ Mai, cữu cữu là chỉ con trai của Tần gia lão thái gia, tức là anh trai của Tần Ngữ Mai, Tần Chính Nguyên.

Thu Đình Nhã ôn hoà cười nói: ” Bọn họ đã rời khỏi nhà rồi, một lát là tới đây. Anh yên tâm. ” Diêm An Quân đang suy nghĩ gì nàng đương nhiên rõ ràng, bất quá hôm nay có lẽ sẽ làm bọn họ thật “kinh hãi” đi.

Trường hợp như hôm nay không phải là lần đầu tiên Diêm Thiếu Kiệt tham dự, nhưng trước giờ anh ta lấy thân phận trợ lý của Diêm An Quân tới. Mà hôm nay anh ta lấy thân phận trưởng tôn Diêm gia tham dự, nói không kích động đó là giả.

Hiển nhiên hôm nay Diêm An Quân không có hồ đồ, biết người Tần gia sẽ đến cho nên không dám quá mức rêu rao giới thiệu con trai của mình. Nhưng đối với người thanh niên đi bên cạnh Diêm An Quân này, người ở đây cũng đều biết là xảy ra chuyện gì, dù sao chuyện Diêm gia cũng quá âm ỉ, bọn họ muốn không biết cũng khó.

Đường Tổng đứng bên cạnh Diêm Thiếu Liệt hỏi: ” Bao giờ vợ của cậu tới? ”

” Vừa rồi gọi điện thoại thì em ấy đang ở trên đường rồi. ”

” Chắc chắn, anh còn tưởng hôm nay chú em sẽ tự mình đi đón cậu ấy tới đây? ”

Diêm Thiếu Liệt bĩu môi nói: ” Cậu làm bạn trai scandal thật không đủ chức trách, cậu phải mang người đi đến chứ? ”

” Quên đi, ông nội của tôi không biết hỏi tôi bao nhiêu lần, tôi phải liên tục cam đoan với ông là tôi tuyệt đối với Thuý Ân Trạch không có vấn đề gì. Nếu không phải hôm nay biết cậu ấy sẽ đến, quan hệ hai người các cậu sẽ công khai thì tôi đã sớm thú thật với ông nội. ” Diêm Thiếu Liệt đồng tình vỗ vỗ bả vai Đường Tổng, ra vẻ cực kỳ an ủi.

Mà lúc này đang ở cổng lớn của Diêm gia, Hạ Khuynh Thành đang trừng Thuý Ân Trạch, một bộ dáng muốn ăn thịt người. Hắn nghe Diêm Thiếu Kiệt nói hôm nay Thuý Ân Trạch cũng đến, nhưng hắn cho rằng Thuý Ân Trạch sẽ đi cùng Đường Tổng tới, dù sao chuyện hai người ở công ty không phải là bí mật gì. Nhưng hắn thấy Thuý Ân Trạch một mình đi vào, nhất thời có cảm giác xấu. Nếu Thuý Ân Trạch đồng thời xuất hiện cùng Đường Tổng coi như là bình thường, nhưng y chính là một mình tới. Nếu y không lấy thân phận bạn trai Đường Tổng xuất hiện, thì căn bản người này không có tư cách xuất hiện tại Diêm gia.

Nhớ tới lần trước Diêm Thiếu Liệt nói nhưng mọi người vẫn chưa từng nhìn thấy người yêu mới, lại nhìn Thuý Ân Trạch một mình tới Diêm gia, Hạ Khuynh Thành cả người thấy không ổn.

Thuý Ân Trạch nhìn thoáng qua Hạ Khuynh Thành sau đó đưa ra thiệp mời của mình cho người phụ trách tiếp đón ở cổng, tiếp theo được mời đi vào trong, Hạ Khuynh Thành theo sát cũng lấy ra thiệp mời tiến vào.

” Thuý Ân Trạch. ”

Nghe được hắn gọi tên của mình, Thuý Ân Trạch phần nộ quay đầu lại, ” Việc gì? ”

” Anh... ” Nhìn mọi người chung quanh đang nhìn mình, Hạ Khuynh Thành tiến lên một bước nhỏ giọng chất vấn: ” Ai đưa cho anh thiệp mời? Sao anh lại không đi cùng Đường Tổng tới đây? ”

Thuý Ân Trạch khẽ nhủ mày, hiển nhiên là không nghĩ trả lời vấn đề của hắn. Nhìn đến thái độ không mặn không nhạt của Thuý Ân Trạch, Hạ Khuynh Thành nghiêng răng nghiêng lợi lớn tiếng hỏi: ” Anh với A Liệt có quan hệ như thế nào? ”

Thuý Ân Trạch cười nhạo một tiếng lại hỏi: ” Cái đó và anh có quan hệ gì sao? Hạ Khuynh Thành, để cho tôi nhắc nhở anh một câu, anh là người của Diêm Thiếu Kiệt, bây giờ còn nhớ thương A Liệt thì hình như không tốt lắm đâu. ”

Hạ Khuynh Thành trừng lớn hai mắt, y cũng gọi là A Liệt, y trước kia chừng từng dám gọi anh ấy như vậy.

Ác liệt trừng mắt liếc nhìn Hạ Khuynh Thành một cái, Thuý Ân Trạch xoay người đi vào bên trong. Y bây giờ rốt cục cũng biết vì cái gì Hạ Khuynh Thành chán ghét mình như vậy, người yêu của mình bị người khác nhớ thương cái loại tư vị này thật sự khổ sở. Hơn nữa Hạ Khuynh Thành lại là người cũ của A Liệt, muốn y không ăn dấm căn bản không có khả năng.

Thuý Ân Trạch không chỉ ăn dấm, mà là ăn luôn bình dấm to, nhưng y tuyệt đối không giống như đức hạnh của Hạ Khuynh Thành như vậy, lôi kéo Diêm Thiếu Liệt ở khắp nơi diễn màn yêu đương!

Hai người một trước một sau đi vào đại sảnh, nếu ở trường hợp khác chắc chắn sẽ hấp dẫn ánh mắt rất nhiều người, nhưng trường hợp hôm nay không phải là người bình thường tới. Còn có người không đem hai bọn họ xem trong mắt, nhất là Hạ Khuyên Thành, cùng tận hai vị Diêm thiếu gia có scandal quả thực là không thể ngờ. Mọi người không nghĩ hôm nay hẳn cư nhiên sẽ xuất hiện, có vài người trong lòng hiếu kỳ một chút cũng nhìn vài lần, nhưng sau đó cũng quay lại tán gẫu với nhau.

Diêm Thiếu Liệt cùng Diêm Thiếu Kiệt cùng lúc đi qua đón người, ngay khi Hạ Khuyên Thành nhìn thấy Thủy Ân Trạch đi về phía Diêm Thiếu Liệt thì biết mình đã đoán chính xác. Hai người này đúng thật cùng một chỗ, nhưng làm hắn không giải thích được là hai người còn chào hỏi nhiệt tình với Đường Tổng, rốt cuộc ba người này là làm sao?

Hắn còn chưa kịp hỏi nhiều thì bên ngoài lại là một trận xôn xao, mọi người hướng ra ngoài nhìn mới hiểu được nguyên lai là cha mẹ Thu Đình Nhã cùng người Tần gia đến. Bọn họ đến quả thực cũng chẳng có chuyện gì, tuy chuyện Diêm An Quân ồn ào như vậy nhưng dù sao Thu Đình Nhã không ly hôn với ông ta. Mấy nhà bọn họ vẫn là quan hệ thông gia, mà, hôm nay có một nhân vật hết sức quan trọng cũng xuất hiện.

Tứ đại gia tộc ở thành phố Thiên Hải đều là gia tộc có lịch sử trăm năm, nhưng hôm nay trường bối Tam gia đến đều ngang hàng với Diêm Phúc Cảnh. Còn cấp bậc cha chú cao hơn thì chỉ Tần gia là còn tại thế, ông chính là thái gia gia của Tần Hiếu Luân, là ông ngoại của Thu Đình Nhã, là cha của Tần Ngừ Mai với Tần Chính Nguyên, Tần Khi!

Lão gia từ năm nay đã hơn tám mươi, nhưng vẫn như cũ tai thính mắt tinh, tinh thần sang sảng, nhìn thấy ông đến tất cả mọi người đều vây quanh lại đây, Diêm Phúc Cảnh với Diêm An Quân càng bước nhanh lên tiếp đón.

”Tần thúc, lão ngài sao lại đến đây?”

”Ngoại công, ngài mau vào ngồi.”

Tần lão thái gia đưa mắt nhìn Diêm Phúc Cảnh gật gật đầu, mắt nhìn Diêm An Quân lại không tỏ thái độ gì, mở miệng nói: ”Ngoại tôn nữ của ta đâu?”

Thu Đình Nhã đã qua đến, cười đi đến cạnh bên ông kéo tay: ”Ngoại công, ngài đến sao không nói cho con với An Quân một tiếng, để chúng ta đi ra bên ngoài tiếp ngài.”

Tần lão thái gia khoát tay, ”Tiếp cái gì tiếp, bị một đám người vây quanh ta chuyển chuyển làm ta choáng váng.”

Thu Đình Nhã cười cười cùng mọi người xung quanh mang lão gia từ vào ngồi, tuy rằng tình trạng thân thể của lão gia từ không tồi, nhưng dù sao cũng đã một bó tuổi. Cho nên ông bình thường cũng ít ra khỏi cửa, đối với rất nhiều người hôm nay có thể nhìn thấy ông đều cảm thấy phi thường may mắn.

”Tần thúc, lão ngài thật sự càng ngày càng trẻ tuổi.”

”Ta tưởng ai đâu? Hoá ra là thằng nhóc Đường gia.” Đường Chung bắt đầu dĩ cười cười, ông năm nay cũng là người hơn sáu mươi tuổi cư nhiên còn bị gọi là thằng nhóc, bất quá trước mặt Tần gia lão thái gia, ông đúng là thằng nhóc thật.

”Thái gia gia.”

Lão thái gia nhìn người trước mặt hỏi: ”Đây là thằng nhóc con tôn tử của Đường gia, Đường Tổng phải không?”

Thu Đình Nhã cười nói: ”Ngoại công, thằng bé này là tôn tử của Đường bá phụ, cùng Hiếu Luân với A Liệt chơi với nhau từ nhỏ đến lớn, hiện tại đã quản lý Đường gia được rồi, trong thương giới ai cũng khen nó là kỳ tài thương nghiệp đó.”

”Cô cô, ngài không cần khen con thế đâu, còn còn kém xa Hiếu Luân lắm.”

”Được được, đều là tuổi trẻ tài cao, việc kinh doanh tuy rằng rất quan trọng nhưng đạo làm người cũng không thể xem nhẹ, nhân phẩm xưa nay đều rất quý trọng.” Nói xong còn không quên phiêu ánh mắt liếc Diêm An Quân một cái.

Diêm Phúc Cảnh xem như đã nhìn ra, Tần lão thái gia hôm nay đặc biệt tới đây là tỏ thái độ cho Diêm An Quân. Nhưng mà như vậy thì người Diêm gia cũng không nói cái gì, dù sao chuyện mà Diêm An Quân làm đã đánh vào mặt Tần gia, người ta không trở mặt cũng đã không tồi.

Thu Đại Đồng cùng Tần Ngừ Mai càng không cho Diêm An Quân sắc mặt hoà nhã, nhất là Tần Ngừ Mai, ánh mắt nhìn về phía Diêm Thiếu Kiệt đều lộ ra lạnh lùng.

Năm đó có không biết bao nhiêu con cháu dòng dõi thế gia theo đuổi đại tiểu thư Tần gia, bà một mực đều không coi trọng, cuối cùng chọn thanh niên nghèo túng Thu Đại Đồng. Nhưng ai cũng không ngờ thanh niên nghèo túng năm đó hiện giờ cũng đã gần sánh ngang với tứ đại gia tộc, kiêu ngạo như bà, nhưng không thể nghĩ ngờ là cả một đời mệnh mề của Tần Ngừ Mai bị đã kích trầm trọng. Tôn nghiêm con gái mình bị người ta giày xéo như vậy, bà ngay cả tâm muốn xử lý Hạ Tĩnh Mai với Diêm Thiếu Kiệt cũng có. Biết dự định của con gái nên bà mới đề xướng tính toán tự mình ra tay, nhưng muốn bà có thể cho Diêm An Quân sắc mặt hoà nhã thì bà làm không được.

Nhưng mà hai người đối với Diêm Thiếu Liệt là thật tâm yêu thích, lời kéo anh hỏi, Thủy Ân Trạch đứng kế bên cũng bị chú ý theo. Tuy không phải là trường bối Diêm gia, nhưng Thủy Ân Trạch vẫn có cảm giác con dâu xấu gặp gỡ bố mẹ chồng.

Tần lão gia từ cũng cố ý gọi Diêm Thiếu Liệt đi qua nói mấy câu, thái độ hoà ái khác xa với lúc đối mặt cùng Diêm An Quân. Điều này làm không ít người ghé nhìn đến ông ta, đồng thời sắc mặt Diêm Thiếu Kiệt cũng vô cùng khó coi, ánh mắt cũng mang theo không tốt. Diêm An Quân trừng mắt liếc

anh ta một cái mới chịu thu liễm, Diêm Thiếu Liệt tự nhiên không quan tâm đến biểu tình Diêm Thiếu Kiệt. Kiếp trước anh cũng là như vậy, vô năng lại không biết che dấu thái độ của bản thân vì vậy mới bại dưới tay của anh ta. Hạ Khuynh Thành đứng bên cạnh Diêm Thiếu Kiệt sắc mặt cũng đồng thời khó coi, Diêm Thiếu Liệt trực tiếp xem nhẹ.

Sau đó một ít trường bối các đại gia tộc cũng lục tục lại đây nói với lão thái gia mấy câu, trừ bỏ Đường Tổng với Diêm Thiếu Liệt thì chẳng có một thế hệ trẻ tuổi nào có thể ở bên người Tần lão thái gia.

Lão thái gia nói chuyện với mọi người một lúc thì được đỡ lên phòng nghỉ ngơi, hôm nay nhiều người tới khiến ông ngại phiền. Vào phòng nghỉ ngơi một lúc sau thì Diêm An Quân với Thu Đình Nhã cũng đi vào một lúc lâu, nói gì thì không ai biết, nhưng ra tới thì Thu Đình Nhã khuôn mặt vẫn treo nụ cười như gió xuân, mà tâm tình Diêm An Quân hiển nhiên tốt hơn so với vừa rồi nhiều lắm.

Đội hai người bọn họ đi ra ngoài, Tần lão thái gia nhìn về phía con gái ông: ” Biểu hiệu vừa rồi của ba không tồi đi? Không làm thẳng nhóc con Diêm gia nhìn ra sơ hở chứ?”

Tần Ngũ Mai cười nói: ” Ba, ngài đã gọt rửa trên thương trường nhiều năm, lừa nó còn không dễ dàng sao.”

” Chú ý này của Đình Nhã rất tốt, con bé yêu cầu cái gì thì chúng ta cứ duy trì cho nó là được, con a, cả đời mạnh mẽ, chỉ có mỗi Đại Đồng mới chịu được con thôi, rảnh rỗi thì học tập Đình Nhã đi.”

Nhắc đến lão công, tâm tình của Tần Ngũ Mai dĩ nhiên vô cùng tốt. Bởi vì đây là lựa chọn của chính bà, ít nhất là ánh mắt của bà rất tốt, chọn được người tốt.

Hai vị con dâu của Diêm gia, Triệu Chí Lâm say mê nghiên cứu, đối với trường hợp này không có thói quen giao tiếp cho nên luôn để Thu Đình Nhã diễn vai chính. Càng bởi vì hôm nay có Tần lão thái gia đến, Thu Đình Nhã quả thực được nâng đến độ cao vô cùng, mà nàng là người rất hiểu đo lường thâm sâu trong đó. Nên ở thời điểm cao diệu tuyệt sẽ không diệu thấp, nên diệu thấp thì tuyệt sẽ không phô trương, nên ứng xử đều rất cẩn thận đúng mực.

Diêm An Quân nhìn Thu Đình Nhã xã giao với các quý phu nhân, lại một lần nữa cảm thấy mình cười được lão bà tài giỏi, phóng mắt toàn bộ thành phố Thiên Hải có ai có thể giống như nàng vậy, xinh đẹp quý khí, hào phóng khéo léo, thân phận hiển hách, tiến thoái thích hợp, nếu như Đình Nhã có thể có một đứa con mang gen của nàng, đứa bé này chắc chắn sẽ phi thường thông minh và xinh đẹp!

Thu Đình Nhã không biết đến ý tưởng của Diêm An Quân, nàng hiện tại là chú ý đến trên người Thuý Ân Trạch. Ấn tượng của Thuý Ân Trạch cho nàng không tồi, lời kéo y hàn huyền không lâu thì đưa y đến chỗ vợ chồng anh cả. Cha mẹ Diêm Thiếu Liệt hiển nhiên có ấn tượng rất tốt với y, hơn nữa trò chuyện lúc lâu cảm thấy Thuý Ân Trạch làm người có chiều sâu có nội hàm, không giống ai đó không được người thích luôn làm về ta đây.

Mà bị bỏ quên một bên Hạ Khuynh Thành cực hối hận vì hôm nay muốn tới, cho dù là đối thủ thì hẳn cũng không thể nào không thừa nhận Thuý Ân Trạch mọi phương diện đều không kém hẳn. Vô luận là diện mạo, diễn xuất, hơn nữa là sự nghiệp của đôi phương gần như đã áp mình một đầu. Vốn hôm nay muốn đến để thể hiện một phen trước mặt người yêu mới của Diêm Thiếu Liệt, hiện tại là chính mình lại khó xử, vẫn là hán tự tìm đến.

Trong lòng không thoải mái nhưng hẳn không dám ở trong này phát giận, nhưng hẳn vẫn có thể lên lút tìm Diêm Thiếu Kiệt oán giận vài câu. Bất quá hôm nay ngoài trừ Tần lão thái gia đang nghỉ ngơi trong phòng nghỉ riêng, những nơi khác sẽ không có người ngoài, cho nên đang cùng với Diêm Thiếu Kiệt oán giận cũng không chú ý đến khúc ngoặt có người.

” Anh nhìn Thuý Ân Trạch xem, người nhà anh thích cậu ta như vậy, đối với em lại hững hờ, anh cũng không giúp em trò chuyện.” Diêm Thiếu Kiệt dù muốn giúp hẳn trò chuyện, nhưng quan trọng là cũng không ai muốn tiếp anh ta, anh dám sao?

Nhìn Diêm Thiếu Kiệt không nói lời nào, Hạ Khuynh Thành càng giận dữ, đẩy anh ta một cái: ” Anh sao lại vô dụng như vậy?”

” Làm càn! Ai cho phép cậu nói như vậy với thiếu gia Diêm gia? Cậu tính làm cái gì đây?”

Nhìn thấy Thu Đình Nhã đột nhiên xuất hiện, hai người đều ngây ngẩn cả người. Diêm Thiếu Kiệt phản ứng nhanh, lập tức giải thích: ” Di Đình Nhã, Khuynh Thành đang nói giỡn với con thôi, di đừng nghĩ là thật.”

” Vui đùa cũng không nên nói như vậy, con là đại thiếu gia Diêm gia, cậu ta là cái gì? Lời này nếu để cho gia gia với ba ba con nghe được xem có tức giận không. Hôm nay những người tới đây đều là những người gì sao con không rõ ràng, nếu để cho người khác nghe được thì mặt mũi Diêm gia chúng ta biết để ở đâu?”

” Con biết, di Đình Nhã, con sẽ khuyên bảo lại Khuynh Thành.”

” Con biết được là tốt, đừng làm những chuyện khiến cho gia gia với ba ba con tức giận.” Nói xong, Thu Đình Nhã liếc mắt khinh miệt Hạ Khuynh Thành lập tức xoay người đi khỏi.

Diêm An Quân không biết chuyện này, nhưng lão gia tử chính là thấy được. Ông cũng vừa âm thầm đánh giá so sánh Hạ Khuynh Thành với Thuý Ân Trạch, chênh lệch thật rõ ràng. Nhưng hôm nay là sinh nhật ông, không thích hợp làm xôn xao mất vui, cho nên có một số chuyện ông lựa chọn mở một con mắt, nhắm một con mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

E&B: Strangers Ex

Sinh nhật Diêm lão gia từ người tới tham dự đặc biệt nhiều, người Diêm gia ai nấy đều bận rộn cho nên không có ai chú ý tới Hạ Khuynh Thành. Mà ngay từ đầu Thu Đình Nhã đã chăm chăm nhìn người ta, tự nhiên cũng sẽ không phá hư hình ảnh phấn khích này.

Diêm Thiếu Liệt là tận mấy ngày sau mới biết được chuyện này, đây vốn chỉ là một bản nhạc đệm nhỏ, nhưng trải qua từ miệng Thu Đình Nhã thì không còn là như vậy nữa, đương nhiên là chuyện này sẽ nói sau.

Trước mắt, Hạ Khuynh Thành bị Thu Đình Nhã làm cho ăn một cũng không dám để lộ ra. Diêm Thiếu Kiệt tự nhiên sẽ đau lòng hấn, đem người đến phòng mình an ủi một hồi lâu. Anh ta khi nãy cũng hối hận vì sao không về phòng mình, như vậy sẽ không bị Thu Đình Nhã nghe được, Hạ Khuynh Thành cũng không chịu uỷ khuất.

Anh ta không thể ở trong phòng mãi được, Hạ Khuynh Thành nói hấn ở lại nghỉ ngơi một lúc sẽ đi xuống dưới lầu, Diêm Thiếu Kiệt không nghĩ ngợi nhiều liền đồng ý. Chờ Diêm Thiếu Kiệt đi ra ngoài hấn mới trộm chuồn ra, ở khúc cua lầu hai quan sát không có người trong đại sảnh, lại nhìn thấy một mình Diêm Thiếu Liệt đang đi xuống lầu một, hấn cũng lên đi theo tới.

Diêm Thiếu Liệt đi lấy đồ vật sau đó muốn trở lại đã bị Hạ Khuynh Thành ngăn cản, ”Hạ đại minh tinh, có việc?”

”A Liệt, anh nhất định phải như vậy sao?”

”Như vậy?”

”Em rất cuộc làm sai cái gì? Anh vì sao lại không cần em? Anh vì sao lại cùng một chỗ với Thuỷ Ân Trạch?”

”Chắc chắn, cậu là quý nhân nên hay quên sao? Cậu bỏ lên giường Diêm Thiếu Kiệt còn hỏi tôi làm sai cái gì? Chuyện tôi với Ân Trạch không có bất kỳ quan hệ nào với cậu, cậu cũng không có tư cách hỏi đến, tránh ra!”

”Anh biết rõ là em yêu anh, anh biết rõ là em bắt đắc dĩ, anh...”

”Câm miệng! Tôi không có hứng thú nghe suy nghĩ của cậu, bắt qua tôi xin khuyên cậu một câu, cậu hiện tại là người của anh trai tôi, nên học cách an phận thủ thường. Nếu để anh trai tôi nghe được những lời nói vừa rồi, cậu nói xem anh ra sẽ nghĩ như thế nào?” Nói xong, Diêm Thiếu Liệt đẩy Hạ Khuynh Thành tránh ra, đi nhanh ra ngoài.

Hạ Khuynh Thành có chút ngốc lảng đứng ở ngay đó, Diêm Thiếu Liệt vừa mới nói cái gì, anh ta uy hiếp mình sao?

Yến hội bắt đầu đã một lúc, Diêm Thiếu Liệt không nhìn thấy Thuỷ Ân Hi với Cố Quân Viêm đến, anh kéo Thuỷ Ân Trạch đến một chỗ ít người để hỏi nhỏ: ”Ân Hi cùng Cố tổng sao còn chưa tới?”

”Quân Viêm sẽ không đến, đã bảo Ân Hi lấy danh nghĩa Cố gia đưa lễ vật đến đây.”

”Vì sao?”

”Là em không cho cậu ta tới, em không muốn để cho người khác biết được quan hệ giữa em và cậu ta. Quân Viêm từ trước giờ chưa đến nhà anh bao giờ, lần này đột nhiên đến sẽ khó tránh được người khác nghi kỵ.” Diêm Thiếu Liệt biết vợ nhà mình luôn muốn làm người thấp điệu, cũng không nói thêm nữa.

Quả nhiên một lát sau Thuỷ Ân Hi xuất hiện, cậu ta lấy danh nghĩa Cố gia lão gia tử đưa đến một bức hoạ, đối với thân phận của cậu ta không có nhiều người rõ ràng lắm, nhưng người có thể đại diện cho Cố gia lão gia tử thì chắc chắn là nhân vật vô cùng quan trọng ở Cố gia. Có vài người cùng Cố gia hợp tác thì nhận ra cậu ta là trợ lý của Cố Quân Viêm, nhưng bọn họ sẽ không đi nói lung tung chuyện này.

”Thân thể Cố lão vẫn khoẻ chứ?”

”Lão gia tử đều rất khoẻ, chính là ông... Tôi đây không được tự nhiên, cho nên mới để cho tôi mang lễ vật đến cho ngài, hy vọng ngài bỏ qua cho.”

Diêm Phúc Cảnh nghe lời này không thể không nhìn Thuỷ Ân Hi thêm vài lần, Cố gia không có tiếp xúc với ba đại gia tộc còn lại, nhưng nguyên nhân bên trong chỉ có người địa vị cao trong gia tộc mới biết. Ông vừa nghe Thuỷ Ân Hi nói liền hiểu được, người trẻ tuổi trước mắt này xem ra cái gì cũng biết, vậy có thể thuyết minh thân phận của cậu ta ở Cố gia không hề thấp.

Thuỷ Ân Hi không quen với những người ở đây, đương nhiên cậu ta cũng không nguyện ý giao tiếp với bọn họ, cho nên bản thân ngồi một bên tự mình uống rượu, mãi đến khi người Diêm gia đem quà sinh nhật tới thì mới đến gần góp vui. Vài vị tới đều là tri kỷ bạn tốt với Diêm Phúc Cảnh, nhưng ngại cậu ta là người Cố gia nên không ai ngăn cản Thuỷ Ân Hi đến xem náo nhiệt.

Diêm Thiếu Kiệt đem bức họa anh ta chọn ở Đào Nguyên Nội ra, Diêm Phúc Cảnh nhìn kỹ, tuy là ông không thích nhưng cũng biết được anh ta tận tâm, ông vui vẻ nhận lấy.

Diêm Thiếu Kiệt lời kéo Thủy Ân Trạch chuẩn bị lấy bức họa ra, chỉ thấy Hạ Khuynh Thành cầm bức họa trong tay đưa đến trước mặt Diêm Phúc Cảnh, ”Lão gia tử, con nhớ rõ năm ngoái lúc tặng cho ngài bức họa ngài đã rất thích, cho nên năm nay con nhờ người vẽ thêm một bức, ngài nhìn xem có thích hay không?”

Diêm Phúc Cảnh sững sốt, theo bản năng đưa mắt nhìn Diêm Thiếu Kiệt với Thủy Ân Trạch, sau đó phát hiện hai người tỏ thái độ không biết, lập tức không để lộ biểu tình gì mà nhận lấy bức họa.

”Không phải là chọn trong Đào Nguyên Nội sao?”

Hạ Khuynh Thành cười nói: ”Kỳ thật là do một người bạn của con vẽ, chẳng qua là cậu ấy không có danh khí gì, con nhờ cậu ấy vẽ thêm một bức như năm ngoái, ngài đừng để ý.”

Nghe thế Diêm Phúc Cảnh cũng không nói gì, đem bức họa mở ra, ”Này...” Diêm Thiếu Kiệt và Thủy Ân Trạch nhìn thấy bức họa thì liếc nhau một cái, cùng nhăn mày lại.

Đây không phải là tranh sơn thủy lão gia tử yêu thích, mà là một bức phúc >, nhưng lại chỉ có tám con cá, chín con cá ngu ý là trường cửu, nhưng tám con cá thì có nghĩa là gì? Hơn nữa bức họa này một chút cũng không có trình độ, giống như tác phẩm của người mới học vẽ.

Hạ Khuynh Thành vốn nghĩ đắc ý, kết quả phát sinh nhìn sắc mặt mọi người đều không tốt lắm, tầm mắt của hắn lại chuyển lên bức họa.

”Này... Chuyện gì thế này? Con chuẩn bị cho ngài là một bức tranh sơn thủy, sao lại biến thành như vậy?”

Tâm tình lão gia tử nháy mắt liền không tốt, nhưng ông cũng sẽ không thật sự tỏ thái độ, hướng chỉ xét về tổng thể mà nói thì cũng chẳng phải đại địch bệnh gì, ông nhếch khoé môi nói một câu, ”Thật sự là một bức họa đặc biệt.”

”Gia gia, Ân Trạch cũng chuẩn bị cho ngài một bức họa, ngài nhìn xem có thích hay không?” Diêm Thiếu Kiệt cũng không có tâm tình gì đi quản chuyện của Hạ Khuynh Thành, anh hiền vật quý được vợ nhà mình chuẩn bị tí mĩ, Diêm Phúc Cảnh chỉ liếc mắt một cái đã yêu thích bức họa này.

Đây là một bức phúc họa tác thanh tinh tiêu dao, văn chương thanh nhã lại không đánh mất khí chất, chìm tước trong bức họa được vẽ vô cùng sống động phối hợp với sơn thủy càng tăng thêm sức mạnh, ”Tuyệt, tuyệt, thật tuyệt.” Lão gia tử nói liên tục ba chữ tuyệt, có thể thấy được sự yêu thích đối với bức họa này.

”Tiểu kiều nước chảy nhân gia, đại khái chính là nói cảm giác này đây.”

”Phải, trình độ không cần bàn cãi.”

Vài vị bạn tốt của Diêm Phúc Cảnh đối với bức họa này đánh giá không tồi, điều này làm cho Diêm Phúc Cảnh cảm thấy rất có mặt mũi, đứa cháu dâu này quả nhiên thật sự có tài, không tồi.

Hạ Khuynh Thành nhìn thấy bức họa kia thì tức giận muốn chết, nhìn biểu tình vừa lòng của Diêm lão gia tử, nhìn đến vẻ mặt đắc ý tươi cười của Diêm Thiếu Kiệt hắn còn có thể nhẫn, nhưng nhìn thấy ánh mắt khiêu khích của Thủy Ân Trạch, cái gọi là dây thần kinh ”Lý trí” trong óc Hạ Khuynh Thành ”ba” một tiếng đứt đoạn.

”Là anh tráo bức họa của tôi.”

”Thúi lắm.” Diêm Thiếu Kiệt thốt ra, sau đó nhìn khuôn mặt không nín được cười của vợ mình, làm bộ ho khan hai tiếng nói tiếp: ”Khụ khụ, cậu nói vậy, tranh này là lễ vật Ân Trạch chuẩn bị cho gia gia, sao lại nói đánh tráo của cậu.”

”Anh không nhìn thấy hai chúng tôi đóng gói giống nhau sao? Bức họa kia là tôi chuẩn bị cho lão gia tử.” Hắn vừa mới phát hiện gói quà bên ngoài giống hệt với Thủy Ân Trạch.

”Có rất nhiều món đóng gói giống nhau.”

”Hai chúng tôi hôm nay đồng thời đến chúc thọ lão gia tử, lại đồng thời đưa họa, kích cỡ lớn nhỏ như nhau, nào có nhiều trùng hợp như vậy?”

Mọi người lúc này mới nhìn kỹ, quả thế, trừ bỏ những thứ Hạ Khuynh Thành nói, ngay cả bồi giấy cũng giống nhau... Này, cũng quá nhiều điểm trùng hợp đi? Mà ngay cả Hạ Khuynh Thành khi nói chuyện cũng phát hiện chi tiết đó, thật sự là ông trời cũng giúp hắn. Hôm nay không làm cho Thủy Ân Trạch nhục nhã thì hắn không phải họ Hạ.

Diêm Thiếu Kiệt cười nhạo nói: ”Cậu nói bức họa này là của cậu, vậy cậu mua ở đâu?”

”Không phải mua, đây là tác phẩm của một người bạn của tôi.”

”A, vậy có thể mời người bạn của cậu lại đây không?”

”Cậu ta, cậu ta không thích hợp đến nơi này.” Ánh mắt Hạ Khuynh Thành chợt loé liền chuyển sang nói với Diêm Phúc Cảnh: ” Lão gia tử, con vốn không hiểu hoạ lắm, nhưng ngài hẳn là nhìn ra bức hoạ này cùng bức hoạ năm ngoái con đưa cho ngài đều do một tay người vẽ.”

Diêm Phúc Cảnh gật gù đầu, nghĩ thầm rằng năm trước cậu lấy chính là cháu dâu ta vẽ, đương nhiên là là cùng một người. Hạ Khuynh Thành thấy Diêm Phúc Cảnh gật đầu càng thêm yên tâm, hẳn nhìn về Thuý Ân Trạch hỏi: ” Tranh của người là lấy từ đâu?”

” Bức hoạ này...” Thuý Ân Trạch đưa mắt nhìn Hạ Khuynh Thành sau đó nhìn Thuý Ân Hi đang đứng ở không xa, tiếp tục nói: ” Là ta vẽ.”

” Không có khả năng!”

” Cái gì?”

Một loạt âm thanh vang lên, Diêm Thiếu Liệt cũng nói: ” Bức hoạ này đúng là do Ân Trạch vẽ.”

” Không có khả năng, cái này rõ ràng là trợ lý anh ta...” Hạ Khuynh Thành chớp mắt sửa lại lời nói: ” Anh nói là anh vẽ, có một phương pháp để chứng minh, anh bây giờ lại vẽ một bức hoạ nữa được chứ?”

” Cái này thì có gì khó, tôi đi chuẩn bị đồ vật.” Nói xong Diêm Thiếu Liệt đi lên thư phòng của gia gia, đem giấy và bút mực dọn đi ra.

Mở ra tờ giấy, nghiền mực mài tốt, Thuý Ân Trạch trước mặt mọi người vẽ một bức hoạ, tuy không giống bức phúc hôm nay nhưng người hiểu hoạ chỉ cần liếc mắt một cái có thể đều nhìn thấy được phong cách vẽ này là của một người.

Nghe được âm thanh tán thưởng của mọi người, Thuý Ân Trạch vẫn như cũ cười đối lại. Nhưng sắc mặt Hạ Khuynh Thành xác thực khó coi tới cực điểm, lập tức nhớ tới bản thân nghe lên được trợ lý Thuý Ân Trạch gọi điện cho ai đó nói thiếu tiền, hẳn cảm thấy đây là một cơ hội cho nên mới đi tìm trợ lý, bảo cậu ta giúp hẳn chuẩn bị một bức hoạ như năm trước cho mình. Mà đến tận hôm nay trước khi đến Diêm gia nửa giờ mới nhận được bức hoạ, nhìn bức hoạ đã được đóng gói hoàn hảo không phải hẳn không nghĩ mở ra xem, nhưng mở ra sau đó đóng gói lại thì không có đủ thời gian, cho nên hẳn trực tiếp cầm bức hoạ đi đến Diêm gia... Đột nhiên Hạ Khuynh Thành phát giác đây là hẳn bị người ta lừa gạt!

Thuý Ân Trạch đã phô bày một tay, chứng thực bức hoạ xuất ra từ tay y, biết mình bị y lừa gạt, lại nhìn thái độ Diêm lão gia tử đối với Thuý Ân Trạch, lửa giận của Hạ Khuynh Thành đã dâng cao tới cực điểm.

Cũng may Diêm Thiếu Kiệt đứng lúc kéo hẳn qua một bên, ” Khuynh Thành, đừng náo loạn nữa. Chuyện vừa rồi đã khiến gia gia không được cao hứng, em đừng làm ông sinh khí thêm”

” Thiếu Kiệt, là Thuý Ân Trạch, nhất định là anh ta lừa gạt em, cố ý làm cho em xấu mặt.”

” Rồi, em đừng nóng giận, yên tâm, anh nhất định sẽ đòi lại cho em.”

Diêm Thiếu Kiệt nói tất nhiên Hạ Khuynh Thành có nghe vào, huống hồ sinh nhật lão gia tử lại náo loạn như vậy quả thật không dễ nhìn, nhưng Thuý Ân Trạch... Hẳn sẽ không dễ dàng buông tha cho y như vậy.

Mà vài vị lớn tuổi khác đã hỏi xem Thuý Ân Trạch xuất xứ nơi nào? Thuý Ân Trạch chỉ nói là mình học tập với cha, cũng không có bá sư, dĩ nhiên như thế khiến những người này không có tin tưởng, Thuý Ân Hi hợp thời lên tiếng nhắc nhở, ” Anh ta họ Thuý.”

Có người nghe về trên đã nghĩ đến điều gì, lại hỏi: ” Thuý Ân là...?”

” Là gia gia của tôi.”

” A, khó trách. Có một vị gia gia là quốc hoạ đại sư, khó trách cậu tuổi còn nhỏ như vậy đã có bản lĩnh thế này, ai cũng nói Thuý đại sư qua đời không có người nối nghiệp, tôi xem Ân Trạch hoàn toàn có thể kế thừa y bát.” Nghe bạn tốt nói, ánh mắt Diêm lão gia tử nhìn cháu dâu phát sáng.

Biết được bản nhạc đệm nhỏ này cũng không có bao nhiêu người, trừ bỏ người Diêm gia thì chỉ có vài bạn tốt của Diêm Phúc Cảnh. Về phần bản thân Diêm Phúc Cảnh có cái gì không vui nhưng sau khi nhìn thấy Thuý Ân Trạch vẽ đều vút lên chín tầng mây.

Thừa dịp thời điểm Diêm Thiếu Liệt không chú ý, Thuý Ân Trạch lôi kéo em trai trốn vào vườn hoa, ” Bức hoạ kia là chuyện gì?”

Thuý Ân Hi lấy lòng cười nói: ” Anh, em biết là không gạt được anh mà...” Nguyên lai ngày đó sau khi Thuý Ân Trạch với Diêm Thiếu Liệt rời khỏi quán bar, Thuý Ân Hi vẫn vô cùng tức giận, cậu ta sinh khí là vì trợ lý này lúc trước chính mình ngàn chọn vạn tuyển, kết quả làm ra chuyện như vậy. Xử lý trợ lý xong cậu ta cũng không muốn dễ dàng buông tha Hạ Khuynh Thành.

” Làm sao em biết Hạ Khuynh Thành nhất định sẽ đến Diêm gia?” Y là tận mấy ngày hôm trước mới nghe A Liệt nói.

” Anh ta có tới hay không căn bản không quan trọng, em chỉ bảo trợ lý dụ anh ta cắn câu. Em dự tính nếu anh ta đến cũng sẽ không dùng bức hoạ với Diêm Thiếu Kiệt, loại người thích náo động như Hạ Khuynh Thành lúc nào chẳng thích tranh thủ biểu hiện mình, đương nhiên, nếu bản thân anh ta đến thì càng tốt hơn. Anh, không nghĩ tới anh ta còn rất biết phối hợp với em nha.”

Nghe em trai nói, Thuý Ân Trạch biểu tình dờ khóc dờ cười, ” Về sau làm việc phải thương lượng trước với anh, hôm nay dù sao cũng là sinh nhật lão gia

tử, ồn ào thành như vậy không dễ nhìn đâu.”

” Em biết, bằng không em đã không để cho Hạ Khuynh Thành đưa cho Diêm lão gia từ tranh hoa sen bát lý đồ? Không thì đã đổi một bức diêm xấu.”

”

Coi như em hiểu chuyện.” Cũng không thể trách Thuý Ân Trạch lo lắng, nếu em trai chuẩn bị một bức hoạ ngụ ý không tốt, còn không làm lão gia tử tức chết sao? Tuy là làm Hạ Khuynh Thành thất kinh thực là thống khoái, nhưng nếu việc này chuẩn bị không chu đáo thì còn cần thêm suy xét, may mắn Ân Hi không phải là người không hiểu chuyện.

Hai anh em còn nói thêm vài câu, Thuý Ân Hi liền lặng lẽ rời đi trước, chờ đến khi Diêm Phúc Cảnh muốn tìm người mới phát hiện người không thấy. Hỏi vài người ở đây cư nhiên không ai biết Thuý Ân Hi tên gọi là gì, thật sự không trách bọn họ, quân gia dẫn người vào có hỏi xưng hô như thế nào nhưng Thuý Ân Hi chỉ nói là người của Cổ gia. Có người gọi cậu ta là Cổ tiên sinh, cậu ta cũng ứng, được rồi, mọi người nhất trí cho rằng cậu ta họ Cổ.

Kỳ thật cũng không phải Thuý Ân Hi không muốn nói, quan trọng là dòng họ nhà mình cũng không phải thường nghe thấy, cậu ta chỉ cần nói thì khẳng định mọi người sẽ biết mình có quan hệ với anh hai. Nhưng hiện tại anh hai không muốn lộ ra tầng quan hệ này, vậy thì không nên xuất đầu hớ đuôi mới tốt.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

E&B: Strangers Ex

Diêm Thiểu Liệt nghe các trường bối nghị luận chuyện này, không khỏi cảm thấy buồn cười. Vợ nhà mình không muốn đem con bài này lật ra, anh cũng sẽ giúp đỡ giữ bí mật. Vừa mới này anh lại lên thăm phòng nghỉ nói chuyện một lúc với Tần lão thái gia, lão thái gia khen thẳng nhóc thứ hai nhà Diêm gia ánh mắt độc đáo, làm việc trầm ổn, không kiêu không nóng, tương lai tất sẽ thành bảo vật!

Nghe ông cụ nói, Thu Đại Đồng cùng Tần Ngữ Mai đưa mắt nhìn con gái, nghĩ thầm con gái quả nhiên thương yêu đứa bé này rất xứng đáng.

Sau khi kết thúc yến hội Diêm Thiểu Liệt chuẩn bị đưa Thuý Ân Trạch đi, vừa vặn ở cổng gặp phải Hạ Khuynh Thành, mà Diêm Thiểu Kiệt đã bị Diêm An Quân gọi đi rồi cho nên hẳn chỉ có thể tự mình trở về.

Bởi vì là “người trong nhà” nên Thuý Ân Trạch với Hạ Khuynh Thành về có chút muộn, thời gian này trước cửa Diêm gia đã không còn người. Nhìn thấy hai người bọn họ đi ra, Hạ Khuynh Thành vừa mới bị Diêm Thiểu Kiệt phóng bỏ câu* vì thế tâm tình phiền muộn tới cực điểm.

[phóng bỏ câu: thả bỏ câu cho nó tự bay, ý nói là DTK để HKT tự đi về]

Hai người nhìn thoáng qua Hạ Khuynh Thành liền lập tức rời đi, một chữ cũng không nói, bị người triệt để không nhìn khiến Hạ Khuynh Thành nháy mắt phát hoả, cũng quên đã đồng ý với Diêm Thiểu Kiệt không nên dây dưa chuyện này.

” Thuý Ân Trạch, có phải là anh có ý để trợ lý đưa tôi bức hoạ như vậy?”

Nghe được người ta gọi mình, Thuý Ân Trạch ngừng lại, xoay người lạnh nhạt liếc mắt nhìn Hạ Khuynh Thành một cái: ” Cậu đang nói cái gì? Trợ lý của tôi tuần trước vì vài nguyên nhân nên đã bị đuổi rồi.”

” Cái gì?” Hạ Khuynh Thành trừng lớn hai mắt, quả thực không thể tin được những gì vừa mới nghe, lập tức phủ định nói: ” Không thể nào, mấy ngày trước tôi còn thấy cậu ta ở công ty.”

” Chuyện như vậy tôi lừa anh làm gì? Anh có thể đến công ty hỏi thăm một chút, về phần cậu ta đến công ty có lẽ là làm thủ tục chuyển giao.” Nói xong cũng không nhìn Hạ Khuynh Thành nữa mà xoay người ôm lấy cánh tay Diêm Thiểu Liệt, ” A Liệt, chúng ta đi thôi.”

Trước kia y thích Diêm Thiểu Liệt chỉ có thể trộm thích, hiện tại người là của mình, y đương nhiên có thể quang minh chính đại ôm lấy tay anh, nắm tay anh.

Diêm Thiểu Liệt liếc mắt nhìn Thuý Ân Trạch một cái cười nắm lấy tay y, anh nói: ” Được.”

Thời gian này Hạ Khuynh Thành không rảnh đi bận tâm hai người ở trước mặt hắn túm túm ái, hẳn biết mình bị người đùa giỡn, hơn nữa hẳn vẫn luôn nhận định Thuý Ân Trạch đùa giỡn hắn. Nhưng nếu y đã đuổi trợ lý từ sớm rồi, vậy thì ai tính kế hắn? Bình thường đặc tội không ít người, hiện tại hẳn cảm thấy ai cũng có khả năng hãm hại mình, nghĩ tới nghĩ lui hẳn không biết rốt cục là ai. Cuối cùng lại cảm thấy dù sao tên kia là trợ lý của Thuý Ân Trạch, chuyện này khẳng định cùng y không thoát khỏi liên can.

Dù là ý nghĩa như thế nào thì có thể nói là Hạ Khuyh Thành đã tìm đúng phương hướng đối tượng.

Thời điểm ở trên đường Thủy Ân Trạch nói cho Diêm Thiếu Liệt chuyện ngày hôm nay là do Ân Hi làm, Diêm Thiếu Liệt tỏ vẻ bản thân đã sớm đoán được. Anh với Ân Trạch hoàn toàn không biết, chuyện này chỉ có cái kẻ anh khổng như Ân Hi mới làm như vậy, xem ra việc lấy lòng cậu em vợ này là chuyện vô cùng cần thiết.

Đưa người đi đến dưới lầu, Diêm Thiếu Liệt lướt tiếc để người ta lên lầu, ôm người ta không chịu buông ra, "Vợ, nói chuyện với anh tiếp đi."

"Anh muốn nói gì?"

Diêm Thiếu Liệt cau mày nghĩ nghĩ nói: "Nói vì sao em lại thích anh?" Anh nghĩ mãi chưa ra được nguyên nhân đâu?

Thủy Ân Trạch giống như nghĩ tới điều gì, cười nói: "Kỳ thật là em với anh là bạn học, nhưng mà không có chung lớp, hơn nữa trong mắt anh khi đó chỉ có Hạ Khuyh Thành nên làm sao chú ý đến em?"

"Khụ, chúng ta đôi đũa tãi đi." Diêm Thiếu Liệt cảm thấy hôm nay không thích hợp nói chuyện này, không khí tốt như vậy không nên vì loại sự tình này mà lãng phí.

"A Liệt, bây giờ đã muộn lắm rồi, anh trở về phải lái xe mất một lúc lâu, về sớm một chút nghỉ ngơi đi." Y cũng không quá nguyên ý nói chuyện này.

"Vợ à, em đây là muốn đuổi anh đi sao?" Nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt bày ra bộ dáng ủy khuất, Thủy Ân Trạch bật cười một tiếng, "Anh là muốn làm gì nha? Em chỉ lo buổi sáng ngày mai anh thức dậy muộn, không phải gần đây anh nói muốn làm hạng mục mới sao, trong công ty không bận à?"

"Nha! Được rồi, vậy vợ hôn anh một chút, thân một chút thì anh đi." Nháy mắt Thủy Ân Trạch liền đỏ mặt, y phát hiện từ sau khi mình cùng một chỗ với Diêm Thiếu Liệt, số lần đỏ mặt có xu thế bay lên thẳng tắp. Nhưng mà đỏ mặt thì đỏ mặt cũng không có nghĩa là y ngại ngùng, nghĩ vậy y nghiêng người hướng lại gần...

Diêm Thiếu Liệt ngồi trên xe vuốt vuốt môi mình, vợ nhà anh bất luận thời điểm nào hương vị lúc nhắm nháp luôn ngọt ngào như vậy, chỉ là thời gian quá ngắn rồi.

Nhìn đến Thủy Ân Trạch đi vào thang máy, Diêm Thiếu Liệt mới khởi động xe. Xem ra phải nghĩ biện pháp để vợ dọn ra ngoài ở, hay là đính hôn trước? Tuy là hôn nhân không được thừa nhận nhưng mà vẫn phải có cái nghi thức, Diêm nhi thiếu càng nghĩ càng thấy khả thi, dĩ nhiên là bắt đầu tính toán chuyện cầu hôn.

Người yêu của nhị thiếu gia Diêm gia rốt cục cũng công khai, Thủy Ân Trạch tham gia yến hội sinh nhật Diêm lão gia tử, Diêm lão gia tử đối với Thủy Ân Trạch thật vừa lòng, Thủy Ân Trạch vẫn luôn ở cạnh bên người Diêm nhị thiếu, Diêm Thiếu Liệt mang theo Thủy Ân Trạch cùng bạn bè tụ hội không lúc nào tách ra, tên hai người nhất thời tràn ngập trên tiêu đề hàng loạt mặt báo. Mà Hạ Khuyh Thành cũng đồng thời xuất hiện ở yến hội cũng trở thành tiêu điểm đưa tin của báo chí, hơn nữa còn thêm một nhân vật Diêm Thiếu Kiệt, toàn bộ người ở thành phố Thiên Hải trên dưới đều cơ bản thảo luận chuyện bốn người này.

Nhưng Thủy Ân Trạch với Diêm Thiếu Liệt đều rất thấp điệu, cũng không có phát biểu hay thanh minh cho chuyện này. Mà là trong một lần phỏng vấn có phóng viên hỏi ý của Thủy Ân Trạch, Thủy Ân Trạch không có chính diện đáp lại, chỉ là mịt mờ xác nhận chuyện này, sau liền nói vài thứ không liên quan. Thế nhưng khi phỏng vấn Diêm Thiếu Liệt, hiển nhiên không có ý nghĩ dài dòng.

Diêm Thiếu Liệt nói: "Hy vọng mọi người không nên ép hỏi, đừng để Ân Trạch chịu áp lực quá lớn. Hai người chúng tôi hiện tại rất phù hợp với nhau, hy vọng mọi người cho chúng tôi thêm nhiều không gian."

Tuy không có thanh minh nói hai người yêu đương, nhưng lời này là thừa nhận quan hệ của hai người, mà Thủy Ân Trạch vẫn luôn không có chính diện đáp lại đang ngồi trước TV nhìn Diêm Thiếu Liệt đang được phỏng vấn, nụ cười treo trên mặt đều không gờ xuống.

Thủy Ân Hi liếc mắt nhìn y nói: "Anh, làm ơn thu lại cái vẻ mặt dục cầu bất mãn của mình lại đi kìa."

Nghe em trai nói, Thủy Ân Trạch trừng lớn mắt, "Nói cái gì vậy hả? Ai dục cầu bất mãn?"

"Thôi, anh đừng có lừa em, người khác không biết anh chẳng lẽ em còn không biết? Nhắc đến chuyện này thì Diêm Thiếu Liệt cũng quá ngốc đi, không lẽ còn chờ anh tắm rửa sạch sẽ rồi lột sạch nằm trên giường thì anh ta mới biết được? Thật vô dụng, muốn em nói..."

Người nào đó nói hăng say hoàn toàn quên người trước mặt là ai, "Thủy Ân Hi, thẳng thắn em không muốn sống nữa sao?" Đang nói hăng say đột nhiên bị người đánh gãy, nhìn đến anh hai đại nhân đỏ mặt muốn nhò ra máu, cậu ta biết là đã chọc đến tổ ong vô vè, không đợi anh hai đại nhân nổi bão, Thủy Ân Hi lập tức nhảy dựng chạy ra khỏi phòng.

Mới vừa đi ra ngoài người lại đẩy cửa phòng ra, thăm dò hỏi vào trong: "Anh, thật ra anh đẩy ngã cũng không có gì, tư thế cười cũng không tồi, hai người các anh có thể thử xem. Nhưng mà lần đầu tiên em đề nghị không nên dùng tư thế này, anh sẽ chịu thiệt đó, muốn là..."

Thủy Ân Trạch cầm lấy cái gối đầu dưới tay ném vào hướng cánh cửa, "Thủy Ân Hi, em cút đi cho anh!" Nhìn thấy cái gối đầu bay qua, Thủy Ân Hi lập tức liền đóng cửa lại.

Thủy Ân Trạch thờ dãi, Thủy Ân Hi lần thứ hai đẩy cửa ra, "Anh, anh, em còn muốn nói một câu, muốn yêu cầu có tiểu nhuận thì em đây có chuẩn bị

sẵn, có thể cho anh mượn.” Thủy Ân Trạch vừa muốn đứng dậy, cánh cửa thỉnh thoảng đóng lại cái rầm. Thủy Ân Trạch nhìn chằm chằm cánh cửa vài giây, chính mình cũng bị tức mà nở nụ cười.

[tiểu nhuận: dầu bôi trơn] [Ex: bặt ngón cái với thằng em=]]]

Đứa em trai này của y tính cách thật sự rất lì lợm, chỉ có Cố Quân Viêm mới chịu được nó.

Không phải Thủy Ân Trạch chưa bao giờ nghĩ qua chuyện này, trước kia có nghĩ thì chẳng qua là nằm mộng. Từ sau khi y cùng Diêm Thiếu Liệt một chỗ, y đã dám suy nghĩ đến thậm chí còn có chút chờ mong. Y yêu Diêm Thiếu Liệt nhiều năm như vậy, hiện tại rốt cục có cơ hội có thể ở cùng nhau, chờ mong trong lòng tự nhiên càng ngày càng mãnh liệt.

Nhưng... Loại sự tình này mình cũng không thể chủ động nhắc đến chứ? Chẳng lẽ mình lại giống như Ân Hi nói, chủ động đẩy ngã A Liệt? Tưởng tượng đến cảnh tượng này mặt của y lại không chủ động đỏ lên. Diêm Thiếu Liệt mà biết ý tưởng này của Thủy Ân Trạch khẳng định sẽ điên lên.

Cũng nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt đang được phỏng vấn, Hạ Khuynh Thành lại là một phen tư vị khác. Đồ vật trong nhà có thể ném thì đã ném, rõ ràng tất cả đều thuộc về hắn, Diêm Thiếu Liệt là của hắn, được Diêm gia chú ý phải là hắn, được trước mặt truyền thông cũng chiều phải là hắn, nhưng từ giờ khác này, từ lúc Diêm Thiếu Liệt công khai thừa nhận quan hệ với Thủy Ân Trạch, những thứ này đều không thuộc về hắn nữa.

Nhìn một loạt ảnh chụp hai người trên TV kết hợp với tin tức truyền phát, đáy mắt Hạ Khuynh Thành phun ra lửa, ” Thủy Ân Trạch, tao với mày không đội trời chung!”

Người Diêm gia nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt phỏng vấn thì cảm thấy đứa bé này đã thành thực rất nhiều, thời điểm trước kia cùng Hạ Khuynh Thành một chỗ đều hận không đem người cột vào thất lung, chỉ sợ người khác không biết quan hệ của hai người, khoa trương đến mức khiến người khác giận sôi lên. Nhưng từ sau khi cùng một chỗ với Thủy Ân Trạch cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy đứa bé này như vậy nữa, tuy rằng cũng thường xuyên cùng Thủy Ân Trạch gặp mặt, nhưng thời gian nên làm việc sẽ tuyệt đối không chậm trễ. Nghe nói Thủy Ân Trạch còn thường xuyên khuyên A Liệt phải làm việc cho tốt, điều này làm người trong Diêm gia cảm thấy đứa cháu dâu này.

Mà lúc này anh tuy rằng thừa nhận quan hệ của hai người, nhưng rõ ràng là biết nắm chừng mực, hơn nữa đối ngoại vô cùng biết giữ gìn Thủy Ân Trạch, Diêm lão gia từ rất là vừa lòng gật đầu.

” Lần này A Liệt biểu hiện không tồi.”

Diêm nãi nãi cũng nói: ” Quả nhiên là trưởng thành, tôi nghe nói Ân Trạch là tôn tử của quốc họa đại sư Thủy lão?”

” Không phải sao, mẹ, mẹ là không biết rồi. Ân Trạch vẽ bức họa kia ba với vài người bạn của ba vô cùng thích, ai cũng muốn ba nhường lại, kết quả ba mang đi cất giấu luôn.” Thu Đình Nhã nói bức họa là bức mà Thủy Ân Trạch vẽ hôm sinh nhật, quà sinh nhật của lão gia từ thì không có ai dám mở miệng muốn, nhưng bức họa vẽ tại chỗ hôm đó được vài vị bạn tốt theo dõi, bất quá đã bị lão gia từ kiên quyết giấu đi.

” Nhiều người muốn như vậy, tặng người này thì người kia mất hứng, tặng người kia thì người này mất hứng, vậy thì ai cũng không tặng, tự mình đem cất đi. Về sau có cơ hội bảo Ân Trạch vẽ tặng cho bọn họ mỗi người một bức là được.”

” Nào có người như ông vậy, cháu dâu còn chưa đón vào cửa đã bị tưởng bối tính kẻ, không sợ hù người hay sao?”

” Đó là cháu dâu của tôi thì hù người gì chứ.”

” Nếu mà để A Liệt biết, khẳng định sẽ cười chết ông.”

” Tôi là gia gia của nó, nó dám.”

” Hừ, cậu già lên mặt.”

Thu Đình Nhã nhìn hai cụ, hé miệng cười nói: ” Ba, A Liệt nhà chúng ta thật sự đã trưởng thành rồi, càng ngày càng giống người đàn ông thành thực. Anh cả chị dâu mà nhìn thấy được khẳng định sẽ cao hứng muốn điên.”

” Đúng vậy, con mau gọi điện thoại cho hai đứa chúng nó, sở nghiên cứu cũng có TV, để cho hai đứa chúng nó nhìn xem xem.”

” Vừa rồi đã bảo quản gia gọi.”

Diêm An Quân không nói gì, dù sao ông ta cũng không thích nhìn việc như vậy, lập tức nghĩ đến con trai vừa mới ra khỏi nhà, không cần phải nói thì ông ta cũng biết nhất định là đi tìm Hạ Khuynh Thành. Nhà, đứa con trai này sao bây giờ lại không còn nghe lời nữa rồi?

Đợi đến khi lão gia từ cùng lão thái thái rời đi, Thu Đình Nhã mới hỏi: ” An Quân, anh làm sao vậy?”

” Còn không phải do thằng bé Thiếu Kiệt kia, lại đi tìm Hạ Khuynh Thành rồi.”

Thu Đình Nhã mím môi cười nói: ” Ân Quân, không nên quản nhiều quá, nói như thế nào thì cuộc sống sau này của bọn nhỏ đều là do bản thân tự trải qua. Chúng nó thích là được rồi, chỉ cần nhân phẩm tốt với hiểu chuyện, đàn ông thì đàn ông đi.”

” Anh làm sao không biết con cháu đều có phúc của con cháu, nhưng em nói xem có cha mẹ nào thật sự có thể nhìn con trai mình ở cùng đàn ông cả đời không?”

” Anh cả với chị dâu không phải đều đồng ý sao?”

” A Liệt khi đó một mực muốn chết muốn sống, hai người họ hoàn toàn bị nó dọa cho sợ.” Nhớ năm đó khi Diêm Thiếu Liệt vừa mới cùng Hạ Khuynh Thành một chỗ, trong nhà không phải là không ngăn cản. Nhưng nếu mạnh mẽ chấn áp chuyện này không cho nó tiếp tục, cắt đứt kinh tế cũng làm, nhưng cuối cùng thì thế nào? Diêm Thiếu Liệt đứng ở trên lầu luôn miệng nói không cho nó cùng Hạ Khuynh Thành một chỗ thì nó không bằng chết luôn đi.

Tuy tất cả mọi người đều cảm thấy đứa bé này đang hù dọa người, nhưng ai cũng không dám cam đoan nó thật sự sẽ nhảy xuống không. Vạn nhất mà nhảy thì cơ hội hồi hận bọn họ cũng không có, cho nên liền nhận mệnh đi.

Từ sau khi Diêm Thiếu Liệt vào công ty đã mấy lần chèn ép mình và Thiếu Kiệt, còn đem Hứa tổng đá ra công ty. Cứ như vậy trong nháy mắt Diêm An Quân thậm chí nghĩ năm đó không cần nó nhảy lầu thì tốt rồi. Lập tức ông ta đã bị ý tưởng của mình làm cho hoảng sợ, nói như thế nào thì đó cũng là đứa cháu trai ông đã nhìn từ nhỏ đến lớn.

Thu Đình Nhã cũng không biết Diêm An Quân đang suy nghĩ cái gì, mí mắt chớp một cái tiếp tục nói: ” Chuyện Thiếu Kiệt với Hạ Khuynh Thành anh định như thế nào? Nếu thằng bé muốn nhất định cùng Hạ Khuynh Thành một chỗ thì sao?”

” Vậy cũng phải tìm người mang thai một đứa con trước đã, về phần sau này thì tới thời điểm đó rồi nói sau.” Thu Đình Nhã vừa nghe chỉ biết Diêm An Quân vẫn chưa tiếp nhận Hạ Khuynh Thành được, nhưng mà rõ ràng có dấu hiệu mềm hoá.

” An Quân, có phải là đàn ông hay không cũng không sao, nhưng em cảm thấy Hạ Khuynh Thành không được.”

” Làm sao vậy?” Vừa nghe lời vợ nói, Diêm An Quân liền biết là có chuyện.

” Hôm sinh nhật ba ba...” Thu Đình Nhã đem chuyện hôm sinh nhật Hạ Khuynh Thành oán giận Diêm Thiếu Kiệt nói ra, nằng thảy ánh mắt phần nộ của Diêm An

Quân lại nói tiếp: ” Không quản thế nào thì Thiếu Kiệt cũng là trưởng tôn Diêm gia chúng ta, Hạ Khuynh Thành thì tính là cái gì? Cho dù khi hai người kết giao có một chút tình tình thì cũng không đáng nói, nhưng ngày đó là trường hợp gì? Người tới là nhân vật gì? Cậu ta sao có thể nói Thiếu Kiệt như vậy? Nếu mà để người ngoài nghe được thì không biết sẽ chê cười Diêm gia chúng ta thế nào? Em lúc ấy nghe xong đã tức giận nên giáo huấn Hạ Khuynh Thành vài câu, Thiếu Kiệt còn giải vây giúp cậu ta. Em nhìn Thiếu Kiệt cũng không quá vui vẻ, anh có cơ hội thì nói chuyện với nó một chút, em không phải là nhắm vào nó.”

Diêm An Quân cả giận nói: ” Nói chuyện gì với nó? Em giữ gìn mặt mũi cho nó giữ gìn mặt mũi cho Diêm gia, nó còn bức tức cái gì? Chờ nó trở về xem anh có thu thập nó không.”

Thu Đình Nhã đứng dậy đi đến bên cạnh ông ta ngồi xuống, vỗ vỗ bờ vai ông ta nói: ” Anh xem anh kia, em vừa mới nói vậy mà anh đã phát hoả, anh như vậy không phải là rõ ràng nói cho Thiếu Kiệt là em ở sau lưng nói xấu nó sao? Anh muốn cho đứa bé này ngày càng chán ghét em sao? Nếu biết anh như thế này thì em đã không dám nói chuyện hôm sinh nhật cho anh, biết như vậy em đã không nói cho anh nghe rồi.”

” Thu Đình, em đừng nóng giận, anh không có ý này. Anh trước tạm thời không đề cập đến chuyện này, qua một thời gian thì nói được không?”

” Vậy là đúng, kỳ thật nghiêm khắc mà nói cũng chẳng phải chuyện gì lớn, chính là em cảm thấy tầm nhìn của Hạ Khuynh Thành kém một chút, khí độ cũng không đủ, trường hợp có tức giận như vậy thì cũng nên phối hợp với Thiếu Kiệt mới phải, muốn sinh hoạt tại gia đình như chúng ta cần phải hiểu lấy đại cục làm trọng đúng không?”

” Không sai, có một số chuyện ở gia đình bình thường thì nói sao cũng được, nhưng chúng ta thì không được. Người khác đều hâm mộ cuộc sống hào môn của chúng ta, nhưng lại không biết hào môn cũng có hào môn bất đắc dĩ, nhất là ở địa vị tứ đại gia tộc này, thận trọng từ trong lời nói đến việc làm rất cần thiết.”

” Chính là đạo lý này, Hạ Khuynh Thành lớn lên không tồi, cách nói năng với khí chất cũng không tầm thường, nhưng tính tình cùng khí độ lại kém một ít.”

” Quả nhiên bối cảnh gia đình loạn vậy thì người không được sao! ” Diêm An Quân cảm khái nói.

Chân mày Thu Đình Nhã cau lại hỏi: ” Anh đã điều tra cậu ta?”

” Cậu ta là mồ côi cha, mẹ thì thời trẻ đi làm ở câu lạc bộ đêm, hiện tại đang kinh doanh KTV.”

Thu Đình Nhã gật đầu cười nói: ” Kỳ thật em muốn nói có lẽ là nguyên nhân gia đình, nhưng chủ yếu vẫn là tu dưỡng tự thân. Điểm này rất quan trọng, nếu không anh bảo Thiếu Kiệt thương lượng với Hạ Khuynh Thành một chút, đi du học một chút, học tập thêm nhiều tri thức tài năng phong phú cho bản thân, học phí chúng ta xuất cũng được.”

Nghe như vậy ánh mắt Diêm An Quân sáng ngời, nghĩ thầm chủ ý lão bà không tồi, tuy ông ta không thích Hạ Khuynh Thành nhưng nhìn thái độ của con trai, khả năng đem hai người tách ra là không lớn. Mà nếu cứ để hai người ở cùng một chỗ thì ông ta cảm thấy Hạ Khuynh Thành không xứng với con

minh, hơn nữa trọng điểm là xuất thân của Hạ Khuynh Thành kém xa Thuý Ân Trạch. Biểu hiện của hai người vào ngày sinh nhật lão gia tử, chỉ cần có mắt nhìn cũng biết ai tốt hơn.

Như thế nào mà cháu trai tìm đàn ông làm người yêu đều có thể ưu tú như vậy? Con của ông ta lại kém? Không được, phải để cho Hạ Khuynh Thành đi học tập, ít nhất không được kém hơn Thuý Ân Trạch!

”Thu Đình, chủ ý này của em rất tốt.”

Thu Đình Nhã lạnh nhạt cười nói: ”Anh cảm thấy khả thi thì bớt thời giờ thương lượng với Thiếu Kiệt một chút, nhưng mà lúc đó vẫn nên có chừng mực, dù sao cũng là chuyện của Hạ Khuynh Thành. Anh đừng ép thẳng bé, thân phận của em không có biện pháp đi can thiệp chuyện của Thiếu Kiệt, cho nên chỉ có thể nói ý kiến với anh.”

”Anh biết, vất vả cho em rồi.”

Thu Đình Nhã cười cười không nói gì thêm, trong lòng vẫn đang suy nghĩ có gì mà vất vả chứ? Vở hài kịch này chỉ vừa mới mở màn thôi!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

E&B: Strangers Ex

Thuý Ân Trạch đã gặp mặt Diêm gia, Diêm Thiếu Liệt cũng muốn chuẩn bị đi báai kiến ba vợ mẹ vợ đại nhân. Anh còn lết lút gọi điện thoại cho Cố Quân Viêm, hỏi thăm anh em đồng hao* thỉnh giáo bố mẹ vợ yêu thích cái gì. Cố Quân Viêm nói cho anh biết ba vợ thích trà thích tranh vẽ hoa, không thích rượu, về phần mẹ vợ đại nhân thì cực kỳ thời thượng và lại còn là phụ nữ vô cùng biết thưởng thức. Rốt cuộc muốn đưa cái gì còn phải tự thân Diêm Thiếu Liệt chọn.

[Anh em đồng hao: những người cùng làm rở một gia đình, có vợ là chị em ruột, trong quan hệ với nhau.]

Hơn nữa anh từ chỗ Cố Quân Viêm nghe được một tin tức, mẹ vợ đại nhân trước kia là một nữ diễn viên. Diêm Thiếu Liệt còn có ý lên mạng tìm hiểu, nhưng mà tin tức về Ninh Từ Mị không nhiều lắm, anh nghĩ nhị thẩm cùng mẹ vợ tuổi sắp xỉ nhau có lẽ biết một ít nên liền đi hỏi Thu Đình Nhã, kết quả không ngờ nhị thẩm thực sự biết người này.

Thu Đình Nhã nói Ninh Từ Mị khi đó đặc biệt hồng, tương đương là đại minh tinh của hiện tại. Cái thời đó rất nhiều người thích bắt chước cách ăn diện quần áo như cô ấy, quả thực thời đại của nàng vô cùng yêu thích đồ thời thượng nên ai cũng bắt chước Ninh Từ Mị ăn diện. Chẳng qua cô vừa mới hồng thì liền ở ảm, nghe nói là lập gia đình, sau đó không còn nghe tin tức gì về cô.

Khi nghe nói Ninh Từ Mị là mẹ ruột của Thuý Ân Trạch, hai mắt Thu Đình Nhã toả ra ánh sáng, trực tiếp nói muốn Diêm Thiếu Liệt giới thiệu cho nàng quen biết. Diêm Thiếu Liệt đưa mắt nhìn bộ dáng của nhị thẩm, hoàn toàn là bộ dạng thiếu nữ hiện đại nhìn thấy thần tượng sùng bái, xem ra theo đuổi ngôi sao không có liên hệ gì với tuổi tác cùng thời đại.

Anh có ý gọi điện thoại cho Thuý Ân Trạch chứng thực việc này, nghe biểu hiện của Thu Đình Nhã thì Thuý Ân Trạch nói: ”Mẹ của em với nhị thẩm khẳng định sẽ hợp ý, chờ có cơ hội mời mọi người cùng nhau ăn bữa cơm.”

Sau đó Diêm Thiếu Liệt bắt đầu bận rộn chuẩn bị lễ vật tặng ba mẹ vợ, ba vợ thì đơn giản thôi, anh tìm Phong lão hỗ trợ làm một cái nghiên mực loại tốt nhất, Thuý Ân Trạch nhìn thấy cũng thích vô cùng. Diêm Thiếu Liệt lại kính nhờ Phong lão làm cho vợ một cái, nhưng mà anh lại mang đi cất kỹ trước, chờ tặng ba vợ xong thì ra ngoài lấy ra sau.

Về phần lễ vật cho mẹ vợ thì mới thật sự đau đầu, hể rảnh một chút là anh chạy qua trung tâm thương mại nhìn xem các loại sản phẩm thời thượng, trang phục, đồ trang điểm, trang sức, chỉ cần là đồ vật thích hợp cho phụ nữ đều nhìn tất. Nhưng nhìn nhiều như vậy vẫn cảm thấy không hài lòng, quả nhiên là đau đầu muốn chết luôn.

Cuối cùng Thuý Ân Trạch nhìn không nổi nữa, muốn giúp chọn nhưng bị Diêm Thiếu Liệt từ chối. Lý do của anh rất đơn giản, đây là lễ vật gặp mặt tặng mẹ vợ thì phải do chính mình chọn mới có thể xuất ra thành ý. Nghe anh nói xong, Thuý Ân Trạch không có giận dỗi ngược lại còn rất vui vẻ, bởi vì Diêm Thiếu Liệt muốn thể hiện thành ý cũng tốt, muốn lấy lòng mẹ mình cũng tốt, nguyên nhân cuối cùng đều bởi vì mình, anh để ý mình mới coi trọng lễ vật gặp mặt tặng cho mẹ như vậy.

Cuối cùng dưới sự chỉ điểm của Thuý Ân Trạch, Diêm Thiếu Liệt từ nước ngoài đặt một bộ châm cài tóc, tuy rằng không phải bản số lượng nhưng bộ châm cài này vô cùng đặc biệt. Nhà thiết kế sẽ căn cứ tên tiếng Anh viết tắt của khách hàng mà thiết kế, sau đó đem tên được thiết kế đính vào trong châm cài. Cho nên mỗi bộ châm cài là độc nhất vô nhị. Lúc đầu bản thiết kế có mấy chục mẫu, Diêm Thiếu Liệt với Thuý Ân Trạch cẩn thận chọn thật lâu mới xác định được kiểu dáng. Diêm Thiếu Liệt sử dụng loại kim cương cao cấp nhất để khảm, bởi vì chế tác hoàn toàn bằng thủ công nên quá trình chế tác lâu một chút, cho nên tạm thời Diêm Thiếu Liệt không có đi Thuý gia. Tuy Thuý Ân Trạch nói không sao, nhưng anh vẫn thấy là mang theo lễ vật

tới bãi phóng mới là chính thức.

Tay không đi gặp mẹ vợ tương lai, lần sau mới có lễ vật bổ sung, đây là chuyện của kẻ gốc cỡ nào mới làm ra được đây.

Chuyện Diêm Thiếu Liệt tính toán đến Thuý gia không có gạt người trong nhà, Thu Đình Nhã sau khi nghe xong cao hứng tốt cùng, còn hỏi là anh có cần nàng đi cùng không. Diêm Thiếu Liệt nghe xong thì khoé miệng co rút liên tục, anh dám khẳng định mục đích của nhị thẩm không chỉ là bồi anh đi, mà là vì gặp “thần tượng” là mẹ vợ đại nhân của anh!

Cho nên không cần suy nghĩ liền từ chối, thời khắc mấu chốt như thế này không thể để nhị thẩm làm rối. Về sau có cơ hội thì giới thiệu nhị thẩm với mẹ vợ sau cũng không muộn.

Mà cha mẹ anh lại tương đối quan tâm anh tặng lễ vật gì cho ba mẹ vợ, bọn họ không hiểu rõ lắm gia cảnh của Thuý gia, nhưng Thuý Ân Trạch phát triển trong giới giải trí không tồi, Thuý gia nhất định là có tiền có của. Vì thế lễ vật đơn giản là không được, như vậy sẽ không đủ thành ý. Nhưng quá quý trọng cũng không được, miễn làm cho nhà người ta thấy áp lực.

Nghe xong Diêm Thiếu Liệt nói thì Triệu Chi Lâm gật gật đầu, cảm thấy lễ vật con trai chọn không tồi. Đối với thân phận diễn viên của Ninh Tử Mị cô cũng ngoài ý muốn, nhưng cô ra nước ngoài từ sớm cho nên không biết đến Ninh Tử Mị, kỳ thật số lượng tên mình tính mà Triệu Chi Lâm có thể nói ra đêm không được mười đầu ngón tay.

Diêm lão gia từ lời kéo tôn từ hỏi: ” Xem nhà bọn họ có tác phẩm Thuý lão lưu lại không, nhìn bọn họ có ý định bỏ buông được không, giá cả tùy bọn họ ra. Nhưng mà phóng chừng lấy quan hệ của hai nhà chắc là bọn họ không cần tiền đâu, mà ta cũng không muốn lấy không đồ nhà người ta. Đến lúc đó con xem rồi quyết định, có cái gì yêu cầu thì cứ nói với gia gia.”

Diêm Thiếu Liệt nhìn vẻ mặt chờ mong của gia gia, thầm nghĩ rằng nếu không được thì sẽ bảo Ân Trạch vẽ cho gia gia một bức, chuyện này anh nói với Thuý Ân Trạch thì đã được y lập tức đáp ứng, bởi vì trong nhà quả thật không có tác phẩm của gia gia.

Diêm nãi nãi hỏi Diêm Thiếu Liệt còn chuẩn bị thứ gì khác nữa không, Diêm Thiếu Liệt sững sốt, ” Còn phải chuẩn bị thêm nữa sao?”

Diêm nãi nãi lắc đầu nói: ” Chỉ có một nghiên mực với bộ châm cài thì chỉ có thể đựng trong hai cái hộp nhỏ, con không thấy là có chút thiếu sao?” Diêm Thiếu Liệt nghĩ nghĩ cảm thấy nãi nãi nói rất có đạo lý.

Cho nên anh lôi kéo Thuý Ân Trạch đi trung tâm thương mại, hai người lượn vài vòng quyết định mua thêm sản phẩm dinh dưỡng, lại chọn thêm vài bộ quần áo, thuận tiện cũng mua cho Ân Hi vài bộ. Diêm Thiếu Liệt rõ ràng là muốn nịnh bợ cậu em vợ một chút, Thuý Ân Trạch biết ý nghĩ của anh cũng không nói gì, Ân Hi nhà bọn họ quả thật là đặc biệt, nhưng chỉ cần quần áo do y ở đây chọn thì đứa em này tuyệt đối thích, không thích cũng phải thích.

Tính toán rất tốt, kết quả lúc mua quần áo cho Ân Hi, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy mấy bộ quần áo này vợ nhà mình mặc cực hợp, nhưng hai anh em ăn mặc giống nhau thì hình như có chút không đúng? Sau đó anh lại áo tưởng nếu mình với vợ mặc cùng quần áo giống nhau, chắc chắn, trang phục cặp đôi có lẽ không tồi đâu.

Thuý Ân Trạch đang thử quần áo gọi anh đến mấy lần anh mới kịp phản ứng lại, người này nhập diễn quá sâu đấy mà.

Cuối cùng dưới sự kiên trì của Diêm Thiếu Liệt, Thuý Ân Trạch chọn mấy bộ quần áo mới tính là xong. Thuý Ân Trạch bởi vì công việc nên cơ hội mặc tây trang bình thường không nhiều, nhưng Diêm Thiếu Liệt thân tại thương trường thì vừa vận tương phản, khi đi đến cửa hàng cuối cùng trên lầu này thì hai người bọn họ lại đi vào.

Đây là cửa hàng chuyên kinh doanh tây trang của thương hiệu nổi tiếng, Diêm Thiếu Liệt cũng thường mua tại đây. Thuý Ân Trạch chọn một bộ tây trang đưa cho Diêm Thiếu Liệt nhìn, Diêm Thiếu Liệt cho rằng y đang muốn mua cho Ân Hi nên đề anh vào thử. Chờ đến khi anh mặc thử tây trang xong liền nhìn thấy khuôn mặt vợ mình đỏ lên, thường thôi, anh biết anh rất bánh, nhưng bộ dáng này của vợ nhà mình hình như có chút xúc động? Ánh mắt của cô nàng bán hàng nhìn hai người có chút ái muội.

Cơ hội tốt như vậy mà không đưa thì anh cảm thấy thật có lỗi, Diêm Thiếu Liệt kéo vợ tới chỗ kính thử quần áo, hỏi: ” Thế nào? Đẹp trai hay không?” Thuý Ân Trạch gật gật đầu, y chỉ biết là bộ quần áo này rất hợp với A Liệt, tuy là tây trang nhưng chất vải thượng đẳng lại được may cần thận, đường cắt khéo léo tôn dáng đều là quyết định giá trị tiêu chuẩn của bộ quần áo này. Liếc liếc mắt nhìn cái giá đến vài con số, là sáu chữ số, nhưng nếu là Diêm Thiếu Liệt mặc thì tuyệt đối có giá trị như vậy.

” Em mua cho anh.”

Diêm Thiếu Liệt vừa muốn nói là không cần nhưng lại nghĩ đây là món quà đầu tiên được vợ mua cho, nào có từ chối, về sau tìm cơ hội khác đem tiền tiếp viện cho vợ dùng là được.

” Được.”

Mua xong quần áo thì hai người lại tính toán đi đâu ăn một chút, sau đó Thuý Ân Trạch đi vào toilet nên Diêm Thiếu Liệt mang theo một đồng lớn túi mua sắm chờ bên ngoài.

” Diêm tiên sinh, chào anh!”

Diêm Thiếu Liệt quay đầu nhìn thoáng qua thiếu nữ trước mặt, tóc buột hai bên rồi sau đó buột lại một chỗ không biết là có phải là trường hợp “đặc biệt”

không? Đôi mắt thiếu nữ trước mặt là mắt một mí, mũi tẹt, môi dài và dày, tất cả cùng được đặt trên một khuôn mặt tròn quả nhiên là “đặc biệt.”

Nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt như là đi vào cõi thần tiên, thiếu nữ lại gọi một tiếng, ” Diêm tiên sinh, anh không nhớ rõ em sao?” Diêm Thiếu Liệt rót cục hoàn hồn, có quen mình sao? Nhưng mà anh không có ấn tượng nha?

” Anh với anh hai em là bạn tốt.”

” Anh hai của cô là ai?”

” Thủy Ân Trạch đó, anh không nhớ rõ em sao? Lần trước ở dưới lầu nhà bọn họ anh từng gặp em mà, em là em gái của anh ấy, Thủy Linh Lung.”

Nháy mắt Diêm Thiếu Liệt trừng lớn hai mắt, mịa nó đây là cái chuyện gì vậy? Đây là mặt đối màu sao? Anh cẩn thận hồi tưởng một chút, lần trước cô ta đại khái trang điểm quá đậm, anh căn bản không nhận ra gương mặt như thế nào, hơn nữa anh cũng chẳng có việc gì mà phải ghi nhớ đối phương. Nhớ mẹ vợ đại nhân một hơi mở miệng là gọi cái đồ xấu xí, thì ra là thế, chắc, chắc.

Anh trước kia quả thật có nghe nói cô gái này kỹ thuật hoá trang có thể đạt đến trình độ mỗi ngày biến thành một người, nhưng sự thật thì khó mà tin tưởng được đúng không? Trước và sau khi trang điểm hoàn toàn là hai người!

Diêm Thiếu Liệt còn chưa hồi phục tinh thần chợt nghe Thủy Linh Lung hỏi: ” Một mình anh đi dạo phố sao? Không đi cùng với anh hai của em sao?”

” Khụ, Ân Trạch đi toilet, tôi đang chờ em ấy.”” Thật đúng lúc, em đang cùng Tiểu Uyển đi dạo phố, không bằng chúng ta cùng đi đi?”

Diêm Thiếu Liệt nhũn mảy, cô gái này có phải là có chút trơ mắt? Anh cùng cô một chút cũng không quen, nhà vợ anh rõ ràng với nhà cô bé này có quan hệ không tốt, mẹ vợ đại nhân tương lai của anh cực kỳ chán ghét cô bé này. Chẳng lẽ cô ta không biết sao?

Anh vừa muốn mở miệng nói chuyện, chợt nghe Thủy Linh Lung tiếp tục nói: ” Đây là em họ nhà dì em, Lý Uyển, cô ấy đặc biệt rất thích anh hai em, anh là bạn tốt của anh ấy, có cơ hội thì nói giúp cho em họ trò chuyện với anh ấy đi.”

Nghe được lời của cô ta, chân mày Diêm Thiếu Liệt cau lại liếc mắt nhìn cô gái đứng bên cạnh Thủy Linh Lung. Khó trách khi hai người này vừa mới tới, anh phát hiện ánh mắt cô ta nhìn mình không hề tốt, anh còn đang suy nghĩ là có phải do anh đắc tội với ai không? Nguyên lai là tình địch sao, chỉ là không biết tình địch này vợ nhà anh có quen biết không?

Lại nhìn về Thủy Linh Lung trong ánh mắt của Diêm Thiếu Liệt mang theo lạnh lùng. Thủy Linh Lung là tuyệt đối cố ý, chuyện của anh với Ân Trạch có thể nói là toàn bộ thành phố Thiên Hải này ai cũng biết không nhiều thì ít. Anh nhớ rõ Ân Trạch có nói qua là cô bé này cực kỳ thích những sự kiện bất quá, cô ta làm sao không biết được chuyện mình với Thủy Ân Trạch chứ? Nếu biết mà còn trước mặt anh cố ý nói lời như thế, đúng là thiếu đánh mả!

” Cô từng thấy người giúp tình địch nói chuyện sao?”

Thủy Linh Lung vốn là khuôn mặt mang đầy ý cười nháy mắt liền cứng lại, cô ta thật không ngờ Diêm Thiếu Liệt sẽ thừa nhận thẳng thắn như vậy. Càng không nghĩ tới anh cư nhiên một chút không cho mình giữ mặt mũi trước mặt Lý Uyển, bọn họ tốt xấu gì cũng là thiếu nữ không phải sao?

Chỉ có thể nói là Thủy Linh Lung quá đề cao chính mình, nếu cô ta không nói chuyện Lý Uyển thích Thủy Ân Trạch thì có lẽ Diêm Thiếu Liệt không để cho bọn họ quá quẩn bách. Nhưng cô ta nói hết lần này đến lần khác, Diêm Thiếu Liệt lại là đàn ông không biết cái gì thương hoa tiếc ngọc cả.

Mà Lý Uyển từ đầu đến cuối đều âm mặt, bất quá đây không phải là chuyện mới một hai ngày, từ ngày cô ta nhìn một loạt tờ báo đưa tin Diêm Thiếu Liệt cùng Thủy Ân Trạch quan hệ yêu đương cũng không muốn buông tha tình cảm. Hôm nay nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt người thực thì cô ta càng thêm thống hận người đàn ông trước mặt này.

Lớn lên đẹp trai, gia thế tốt, bối cảnh cường đại, người đàn ông ưu tú khiến người người ngưỡng mộ như thế thì sao có thể không làm người khác hận được?

Cục diện bế tắc của ba người rốt cục đánh vỡ, bởi vì Thủy Ân Trạch từ trong phòng rửa tay đi ra. Y liếc mắt nhìn thấy có hai thiếu nữ đứng trước mặt Diêm Thiếu Liệt, nhất là Thủy Linh Lung, không ngờ không trang điểm đậm ra khỏi nhà?

Bởi vì Thủy Linh Lung đưa lưng về phía toilet nên không nhìn thấy Thủy Ân Trạch đi ra, Diêm Thiếu Liệt thấy người đi ra lập tức bước qua, ” Đi thôi.” Thủy Ân Trạch gật đầu chuẩn bị cùng anh rời khỏi.

” Anh hai, anh không nhìn thấy em sao?”

Vô nghĩa! Một người lớn như vậy sống sờ sờ ra làm sao có thể không nhìn thấy? Thủy Ân Trạch không tình nguyện nghiêng thân một cái, hỏi: ” Có việc?”

” Anh hai, đây là Lý Uyển nhà dì em, anh có nhớ không?”

Thủy Ân Trạch nhìn thoáng qua thiếu nữ mặt mày đang xấu hổ, âm thanh lạnh nhạt nói: ” Không biết.”

Nếu như nói vừa rồi là Diêm Thiếu Liệt khiến người tức giận, Thủy Ân Trạch là không thể nghi ngờ là tát mặt, hơn nữa còn bằng cái loại hình thức đánh ngược thế này. Diêm Thiếu Liệt vèo một tiếng bật cười, xem đi, anh vừa nói cái gì nha, cái mà gọi là tình địch này quả nhiên là vợ mình còn không quen mà, cô gái này ngay cả là tình địch cũng không được tính, chẳng qua là người qua đường thôi.

Thủy Ân Trạch phiếu mắt liếc Diêm Thiếu Liệt một cái, trong đôi mắt đều mang theo đầy câu dẫn, hai thiếu nữ nhìn cảnh tượng trước mắt đều ghen ghét dữ dội, ” Anh hai, anh thật quá đáng. Tiểu Uyển vẫn luôn vô cùng thích anh, tại sao anh có thể nói ra như thế?” Lý Uyển bày ra bộ dáng vô cùng uy khuất nhìn về phía Thủy Ân Trạch, cô ta không thể mở miệng trách cứ Thủy Ân Trạch nhưng Thủy Linh Lung là có thể.

” Thủy Linh Lung, cô có bị bệnh không? Người thích tôi rất nhiều, nếu mà ai tôi cũng phải nhớ thì đầu tôi đã nổ tung rồi. Tôi cũng không bảo cô ta thích tôi, bày ra cái bộ dáng uy uy khuất khuất cho ai nhìn? Cô muốn làm hồng nương hay nguyệt lão thì đi mà làm cho người khác, tôi không xen vào. Nhưng chuyện của tôi không cần cô quan tâm, lời này cô về nói nguyên lại cho mẹ cô nghe, tôi có cha có mẹ không đến lượt bà ấy phải quan tâm.”

” Anh hai, anh rất đã thương người, Tiểu Uyển là em họ nhà dì của em, cô ấy làm sao giống người khác được? Mẹ em đó là quan tâm anh, anh cũng không nên không biết tốt xấu như vậy.”

Thủy Linh Lung nói làm cho Thủy Ân Trạch tức giận nở nụ cười, cái tâm tư của mẹ cô ta có ai mà nhìn không ra, thật không biết bà ta đúng là nói khoác mà không biết ngượng nói ra hai chữ quan tâm này, nhưng mà y lười ở đây dây dưa với cô ta.

Thủy Ân Trạch mỉm cười ẩn ý, ” Thủy Linh Lung, cô không trang điểm đã dám ra khỏi nhà?”

Nghe được y nói, Thủy Linh Lung quả nhiên có chút kích động, nhưng cô ta nhìn qua không phải là Thủy Ân Trạch mà là Diêm Thiếu Liệt. Mà lúc này Diêm Thiếu Liệt mở to hai mắt nhìn vợ nhà mình, khi này kỳ thật là anh cũng định hỏi như vậy nhưng lại cảm thấy không ổn, không ngờ vợ mình trực tiếp nói ra khỏi miệng nhà.

Mắt Thủy Ân Trạch nhíu lại nhìn Thủy Linh Lung, trong ánh mắt đều mang theo nguy hiểm, cô ả này... Cư nhiên dám mơ tưởng đàn ông của y, thật là đáng chết, y xoay người ôm cánh tay Diêm Thiếu Liệt hỏi: ” A Liệt, anh có bị cô ta dọa không đấy?”

Diêm Thiếu Liệt nhìn xuống hai cánh tay đang ôm lấy cánh tay mình, đầu ngón tay đang bấu chặt vào, đau nha, lại nhìn thoáng qua khuôn mặt dị thường khảm trương của Thủy Linh Lung còn có cái gì không rõ? Lập tức gạt đầu nói: ” Có chút bị dọa.”

Nghe anh nói như thế, Thủy Linh Lung rốt cuộc không nhịn được nước mắt rơi là chảy, mặc dù tầng này bình thường có rất ít người nhưng vẫn là có người, hơn nữa còn có nhiều nhân viên làm việc tại đây, chắc chắn sẽ dẫn đến ánh mắt của người khác. Thủy Ân Trạch chán ghét liếc nhìn Thủy Linh Lung nước mắt nước mũi đều chảy ra, nói một câu: ” Cô không cần cảm tạ tôi có lòng tốt nhắc nhở, tôi chỉ là sợ cô dọa người khác mà thôi.” Sau khi nói xong lời kéo Diêm Thiếu Liệt rời khỏi không thèm quay đầu lại.

Diêm Thiếu Liệt nghe câu cuối của vợ lại bật cười, anh chưa bao giờ biết vợ anh còn có một mặt đáng yêu lại ngao kiều như thế.

” Em đã nói với chị là cô ta không phải là người tốt, chị còn không tin.” Lý Uyển lấy ra khăn tay lau nước mắt cho Thủy Linh Lung.

” Chị vẫn xem cô ta là bạn tốt, ai biết cô ta sẽ đùa giỡn chị đâu?”

” Quan trọng là người ta cho tới bây giờ không có xem chị là bạn bè, cô ta tiếp cận chị chẳng phải là vì anh họ Ân Trạch sao.”

Hai người bọn họ đang nói tới là người bạn thân của Thủy Linh Lung, đương nhiên đây là Thủy Linh Lung cho là thế. Người ta chẳng qua là lợi dụng cô ta để tiếp cận Thủy Ân Trạch mà thôi, ngay cả việc trang điểm đậm đều là cô bạn thân này dạy. Nhưng mà sau khi Thủy Ân Trạch trang điểm đậm lên quá thật không tồi.

Đoạn thời gian trước cô ta với người bạn thân này quen biết một người bạn, điều kiện trong nhà rất tốt, cô ta đặc biệt thích người kia. Cô bạn thân nói cho cô ta biết là phú nhị đại bây giờ đều thích thiếu nữ thanh thuần, bạn mỗi ngày trang điểm đậm như vậy là không được, vẫn nên để mặt mộc đi, mặt mộc mới để cho người khác cảm giác càng chân thật đáng yêu.

Đều nói mẹ không bao giờ chê con xấu, trong mắt cha mẹ thì con mình đều là tốt nhất. Cha mẹ Thủy Linh Lung dĩ nhiên không ngoại lệ, bình thường đều khen con gái mình. Về phần Thủy Linh Lung có đôi khi sẽ cảm thấy bản thân lớn lên có kém một chút ít, nhưng mà tới giờ không thấy mình lớn lên khó coi. Cho nên nghe được bạn thân nói như vậy cảm thấy phi thường có đạo lý, sau đó bắt đầu không trang điểm, mỗi ngày đều mang mặt mộc ra ngoài.

Lý Uyển phát hiện cô ta không trang điểm nữa liền hỏi có chuyện gì, nghe cô ta nói thì Lý Uyển không chỉ một lần khuyên nhủ nhưng cô ta hoàn toàn không nghe. Vẫn cho là bạn thân nói có đạo lý, xứng đáng cho cô ta bị người đùa giỡn!

Ở chỗ khác Thủy Ân Trạch lôi Diêm Thiếu Liệt đi, vốn là hai người định ăn gần đây nhưng Thủy Ân Trạch bảo anh lái xe đi nơi khác xa hơn. Diêm Thiếu Liệt cười hỏi: ” Chẳng lẽ em sợ hai người kia đuổi theo sao?”

Thủy Ân Trạch gạt đầu nói: ” Chuyện quá mức hơn Thủy Linh Lung cũng làm được, em hoài nghi thân kinh cô ta không được ổn, anh về sau tránh xa cô ta ra. Đừng có nghĩ cô ta là người tốt gì, còn có, nếu giống như hôm nay thấy cô ta khóc nhe vậy thì ngàn vạn lần không được đồng tình.”

” Nghiêm trọng như thế?”

” Biết nghiêm trọng là được.” Nghe vợ nói Diêm Thiếu Liệt tỏ vẻ hiểu được, về sau nhìn thấy Thủy Linh Lung nhất định phải đi đường vòng, phải trốn cô ta như là trốn ôn dịch.

Diêm Thiếu Liệt muốn hỏi một chút về chuyện Lý Uyển, sau ngẫm lại vẫn không cần, vợ nhà anh đã nói là không biết cô bé kia, anh cũng chẳng có gì phải lo lắng. Nói là ăn giấm thì còn chưa tới, bởi vì cô bé kia căn bản không phải là đối thủ của mình!

Chương 25

E&B: Strangers Ex

Diêm Thiểu Liệt làm tốt hết chuẩn bị, chỉ còn chờ châm cái chuyến đến thì anh có thể đăng môn đi báỉ phòng ba mẹ vợ đại nhân. Trong lúc trò chuyện điện thoại, vợ nói cho anh biết là người Thủy gia đã biết chuyện anh muốn đến. Mẹ vợ còn có ý hỏi anh có phải là người lần trước đưa y về không, nghe nói ẩn tượng đối với anh không tồi.

Nghe như thế khiến cho miệng Diêm Thiểu Liệt cong lên đến vài ngày không hạ xuống, cha mẹ anh đã quay lại sở nghiên cứu tự nhiên là không nhìn thấy bộ dáng ngu ngốc này của anh, nhưng trong nhà thì vẫn còn có những người khác, ví dụ như nhị thẩm.

”A Liệt, phấn khích quá sao.” Không phải là đi gặp ba mẹ vợ tương lai, có cần hưng phấn đến như vậy sao? Được rồi, quả thật mẹ vợ rất đáng giá để mong chờ.

Diêm Thiểu Liệt cười hi hi bu lại gần, ”Nhị thẩm, thẩm không biết, An Trạch nói...” Đem mấy câu lúc này vợ nói trong điện thoại một lần nữa nói cho nhị thẩm.

Thu Đình Nhã sau khi nghe được cũng cười nói: ”Xem ra Ninh Từ Mị thật sự hợp với thẩm nha.”

”Nhị thẩm, cái đó thì có liên quan gì đến thẩm?”

”Thằng ngốc nhà con, nhị thẩm thích con cảm thấy con rất tốt, Ninh Từ Mị đối với con ẩn tượng không tồi, vậy thuyết minh ánh mắt hai người chúng ta không khác nhau lắm, đương nhiên là hợp nhau rồi.”

Diêm Thiểu Liệt nháy mắt mấy cái, nghĩ thầm có loại thuyết pháp như vậy sao? Được rồi, chỉ cần có lợi cho mình là tốt rồi.

Sau hai tuần bên phía nước ngoài thông báo cho Diêm Thiểu Liệt, bộ châm cái đã chế tác hoàn thành, thông báo anh hai ngày tới đi đến đại lý uỷ thác nhận hàng. Đến tận lúc này Diêm Thiểu Liệt mới phát hiện là anh thật sự muốn đi Thủy gia, muốn gặp ba mẹ vợ đại nhân, đột nhiên giữa chừng anh có cảm giác khẩn trương nha. Tuy rằng Thủy Ân Trạch nói cho anh biết mẹ vợ đại nhân đối với anh ẩn tượng không tồi, nhưng mà anh vẫn thấy khẩn trương. Sợ trước mặt bọn họ thể hiện không khéo léo, sợ nói sai nói chộc làm ba mẹ vợ không cao hứng, sợ bọn họ cảm thấy mình không chăm sóc Ân Trạch tốt, sợ bọn họ không thích mình, sợ bọn họ...

Không chờ anh cùng vợ nhà mình tâm tâm sự sự thì đã nhận được điện thoại của Thủy Ân Trạch, bên đầu kia điện thoại Thủy Ân Trạch thực hưng phấn. Hoá ra một thương hiệu nổi tiếng quốc tế, trong quý mới nhất tung ra bộ sưu tập trang phục tình nhân, trước đó người phát ngôn toàn cầu của bọn họ vẫn luôn là một nữ nghệ sĩ trong nước, mà bộ sưu tập trang phục tình nhân lần này bọn họ không nghĩ sẽ tìm nam nghệ sĩ trong nước nữa. Nhưng nghệ sĩ nước ngoài sau khi thử qua lăng kính cùng nữ nghệ sĩ này đều cảm thấy không quá lý tưởng. Cho nên cuối cùng bọn họ quyết định chọn nam nghệ sĩ trong nước chụp thử qua lăng kính.

”Em nói là em có tên trong danh sách nam nghệ sĩ đi chụp thử?”

”Đúng, không chỉ mỗi em, Đường Cảnh với Hạ Khuynh Thành cũng có, còn có rất nhiều nam ngôi sao khác. Đây quả thật là cơ hội ngàn năm một thuở.” Ở trong nước có lẽ Thủy Ân Trạch thật hồng, nhưng ra đến quốc tế lại chẳng có bao nhiêu người biết đến y. Cho nên lần này không chỉ là cơ hội cho y, mà còn là cơ hội cho những nghệ sĩ muốn hướng ra quốc tế.

Diêm Thiểu Liệt vẫn đang suy nghĩ đời trước anh cũng chưa từng có nghe nói qua chuyện này, ít nhất là Hạ Khuynh Thành chưa từng có cơ hội này. Chẳng lẽ là vì mình trọng sinh, nên có rất nhiều chuyện cải biến sao?

”A Liệt, anh còn nghe không?”

”Anh đang nghe, đây đúng là cơ hội tốt. Em phải làm chuẩn bị cho tốt, có yêu cầu gì thì nói cho anh biết, anh nhất định sẽ dốc toàn lực ủng hộ em”

”Cám ơn anh, A Liệt, em nhất định sẽ cố gắng thật tốt, nhất định sẽ giành được vị trí người phát ngôn!”

Nguyên lai là vì mình sao? Vậy anh có nên chọn lựa thời gian thích hợp đến trường quay không? Thủy Ân Trạch nói lời này là thật lòng, cái gọi là tình nhân trong mắt hoá Tây Thi, ở trong mắt y, Diêm Thiểu Liệt là người đàn ông ưu tú nhất. Nhưng cũng chính vì vậy mà y muốn hy vọng bản thân có thể ngày càng xuất sắc thêm, như vậy mới có tư cách đứng bên người A Liệt.

Mà người phát ngôn lần này chính là một cơ hội, bắt lấy vị trí người phát ngôn này thì trừ giá trị con người y được nước dòng thuyền, địa vị ở giới giải trí sẽ lập tức khác biệt, huống chi lần này còn có Hạ Khuynh Thành. Bại trong tay người khác y không có cảm giác gì, nhưng bại bởi Hạ Khuynh Thành thì

y phi thường không cam lòng. Cho nên vô luận như thế nào, y nhất định cũng phải thắng!

Diêm Thiếu Liệt không có nói chuyện bộ châm cài cho y, vợ anh hiện tại đang dốc lực chuẩn bị cho sự kiện người phát ngôn, vì không muốn y bị phân tâm nên anh quyết định chờ vị trí này định ra được người rồi mới đi Thủy gia, đã chờ nhiều ngày như vậy, chờ thêm mấy ngày cũng không sao.

Các tờ báo giải trí cũng tranh nhau đưa tin chuyện này, còn đăng tin lý lịch trích ngang của từng nam nghệ sĩ, nhắc đến Thủy Ân Trạch với Hạ Khuynh Thành tự nhiên không thể thiếu anh em nhà họ Diêm.

Điều này làm cho các nam nghệ sĩ khác thực không phải là tư vị gì, vốn là khởi đầu mọi người đều ngang hàng, bây giờ tần suất đưa tin hai người bọn họ ngày càng cao. Thủy Ân Trạch thì vẫn tốt, y bình thường luôn luôn thấp điệu, thái độ đối người cũng khiêm tốn, cho nên mọi người đối với y cũng chẳng có ý kiến gì. Hạ Khuynh Thành thì không thể, hấn hướng tới làm người cao điệu, vô luận là năm đó còn nói chuyện yêu đương với Diêm Thiếu Liệt, sau này là Diêm Thiếu Kiệt, theo cách nói của hấn là không biết cái gì gọi là điệu thấp, người giống như hấn nhất định phải luôn được người đưa tin, không thể không nói hấn cao ngạo đến mức làm người giận dữ.

Cho nên những nam nghệ sĩ này khi tụ tập lại thường xa lánh hấn, hấn cũng không thèm để ý, không có việc gì thì gọi Diêm Thiếu Kiệt đến trường quay thăm hấn, trêu tức những người đó, càng có thể khiến cho Thủy Ân Trạch ganh ghét.

” Ân Trạch, như thế nào lại không thể Diêm nhị thiếu đến trường quay thăm cậu vậy?”

Thủy Ân Trạch nhìn thoáng qua người trước mặt, đây cũng là một ứng cử viên cho lựa chọn lần này, ” Anh ấy bận làm việc.” Thật sự là y không thích cùng người khác đàm luận chuyện Diêm Thiếu Liệt, huống chi là với người y không thân quen.

” Cậu như vậy là không thể được, có bận đến mấy cũng phải để hấn đến thăm cậu chứ. Cậu nhìn Hạ Khuynh Thành kia, mỗi lần Diêm đại thiếu đến cậu ta đều cười đắc ý.”

Thủy Ân Trạch nghe được lời đối phương không thể không quay lại nhìn một cái, lời này nghe sao có vẻ chua? Y cười cười không nói gì thêm, Thủy Ân Trạch không cho là người này có lòng tốt đến tìm mình nói chuyện phiếm.

Thủy Ân Trạch mặc dù có điểm hâm mộ Hạ Khuynh Thành, nhưng bảo y làm như vậy thì y không muốn. Diêm thị lớn như vậy mỗi ngày có bao nhiêu việc phải làm, tình cảnh Diêm Thiếu Liệt tại Diêm thị y rất rõ ràng, những chuyện này một chút Diêm Thiếu Liệt cũng không giấu diếm y. Trong thời gian này điều duy nhất mà y có thể làm đó là ủng hộ Diêm Thiếu Liệt, bảo anh rút ra khỏi một núi công việc chất chồng đến trường quay thăm y? Chỉ để phân cao thấp với Hạ Khuynh Thành, trừ phi đầu y bị lừa dối.

Nhưng mà y cũng ước là Diêm Thiếu Kiệt không có việc gì làm, đến phim trường thăm Hạ Khuynh Thành nhiều một chút. Anh ta đối với Diêm thị không để bụng thì Diêm lão gia từ sẽ càng không thích anh ta, ở công ty không có thành tích gì, đến lúc đó xem anh ta lấy gì để cạnh tranh với A Liệt!

Thủy Ân Hi sau khi biết ý tưởng này của anh trai thì dựng thẳng ngón cái, cũng không biết đời trước Diêm Thiếu Liệt đốt nhan đèn kiểu gì, có thể tìm được người đàn ông tốt như anh hai hấn.

Diêm Thiếu Liệt có nội tuyến tự nhiên biết Diêm Thiếu Kiệt thường xuyên đi trường quay thăm Hạ Khuynh Thành, không phải anh không muốn đi, nhưng hạng mục mới đã chuẩn bị xong muốn trong hội nghị công bố. Cho nên bây giờ thật sự rất bận, Thủy Ân Trạch gọi điện thoại cho anh luôn nói: ” Anh cứ bận rộn đi, em rất tốt không cần lo lắng đâu.” Mỗi khi nghe vợ nhà mình nói như vậy, anh cảm thấy thật áy náy.

Bọn họ trước là từng người thử trước ống kính, trải qua mấy vòng mặc thử các loại quần áo khác nhau, liền đào thải ra một đám người. Tại vòng cuối cùng thì còn lại năm cá nhân thì lúc này nữ nghệ sĩ mới lại đây, cùng bọn họ thử trước ống kính.

Cuối cùng Thủy Ân Trạch với Hạ Khuynh Thành đều thông qua, nhưng Đường Cảnh lại bị đánh rớt. Bởi vì vậy mà Hạ Khuynh Thành nói móc cậu ta không ít, Thủy Ân Trạch thấy việc không liên quan đến mình cũng không tỏ thái độ muốn xen vào, chỉ an ủi tượng trưng Đường Cảnh vài câu.

Bởi vì địa điểm thử kính là do Ân Trọng sắp xếp, cho nên Đường Cảnh lấy danh nghĩa học tập cũng chạy tới đây. Kết quả nhìn nữ nghệ sĩ hôm nay tới, cậu ta liền đắc ý mỉm cười, bày ra bộ dáng chuẩn bị xem kịch vui.

Vị nữ nghệ sĩ này là chị cả có địa vị cao trong giới giải trí, lão công của cô là đạo diễn lớn nổi tiếng quốc tế, bản thân cô cũng là nữ nghệ sĩ sớm được quốc tế để ý. Đồng thời cô ta cũng là người lúc trước ở trung tâm thương mại bị Hạ Khuynh Thành đoạt mất nổi bật, nữ minh tinh Phùng Thiên Hâm.

Phùng Thiên Hâm lớn lên vô cùng xinh đẹp, thuộc loại mỹ nữ chỉ cần liếc mắt một cái cũng có thể bắt lấy người, theo sau cô thường là cả một đoàn hộ tống, trợ lý, đại diện, nhân viên trang điểm, bảo tiêu tư nhân... Kéo dài hơn mười người, nghe nói trong đó còn có một vị giáo viên Anh văn.

” Thiên Hâm tỷ, đây là năm vị nghệ sĩ trúng tuyển vòng cuối, bọn họ đang chờ chị cùng thử ống kính.” Bởi vì địa vị của lão công cô trong giới giải trí hết sức quan trọng, cho nên tất cả mọi người đều gọi cô một tiếng ” Thiên Hâm tỷ”, Phùng Thiên Hâm nhìn lướt qua những người kia, nhìn đến lượt Hạ Khuynh Thành thì dừng lại một chút.

Một giờ sau Phùng Thiên Hâm mới trang điểm xong đi ra, cô đã vốn rất xinh đẹp, sang khi trang điểm càng khiến động lòng người, cá biệt còn có nam nghệ sĩ cùng chụp hình với cô còn có chút kích động. Lúc vừa bắt đầu Thủy Ân Trạch tưởng là đối phương khản trương, dù sao đây cũng là một vị đại mỹ nữ, nhưng sau đó y không biết là có phải ảo giác hay không, y cảm thấy Phùng Thiên Hâm khi chụp hình với nam nghệ sĩ có chút cố ý khiêu khích đối phương.

Nhưng mà ngẫm lại có lẽ là bản thân nhìn lầm, đây là quay phim trang phục tình nhân, không thân mật một chút làm sao có thể làm tốt giá trị của trang

phục?

Chờ đến khi y cùng Phùng Thiên Hâm chụp hình, y mới biết bản thân không có nhìn lầm. Người phụ nữ này tuyệt đối là có ý, khi tay khoát lên lưng của mình, cũng là vì đang đưa lưng về phía sau mọi người cho nên y cảm giác được ngón tay của đối phương chà nhẹ trên lưng mình.

Lúc Thủy Ân Trạch cúi đầu nhìn cô ta, cô ta vừa lúc đang nhìn màn ảnh, nhưng giây tiếp theo cô ta ngẩng đầu nhìn lên, trong ánh mắt tuyệt đối là cân nhắc chối lợi.

Rốt cục kết thúc quay phim, Thủy Ân Trạch hướng Phùng Thiên Hâm tỏ vẻ cảm tạ, sau đó an vị trở về. Sau lại có một nam nghệ sĩ đến cùng cô ta chụp hình, lúc này y mới cẩn thận lưu ý một chút thì thật sự bị khiếp sợ, Phùng Thiên Hâm này đối với nghệ sĩ nào cũng thực hiện động tác như vậy, chẳng lẽ đây là yêu cầu quay phim? Xem ra không cần quan tâm bản thân có trúng cử hay không, y phải chú ý một chút đến người phụ nữ này mới được.

Rất nhanh quay phim liền kết thúc, nhưng kết quả còn chưa quyết định. Thủy Ân Trạch thừa dịp mọi người chờ kết quả thì gửi tin nhắn cho Diêm Thiếu Liệt hỏi anh có thời gian không, thật nhanh Diêm Thiếu Liệt đã gọi điện thoại lại. Anh biết hôm nay là thời điểm quan trọng của Thủy Ân Trạch, cho nên không dám tùy tiện gọi điện thoại cho y, sợ làm y bị ảnh hưởng, nhìn thấy tin nhắn được gửi đến thì anh đã biết bọn họ bên kia đã xong việc.

Thủy Ân Trạch đi đến chỗ ít người nhẹ giọng hỏi: "Sao anh lại gọi tôi? Không bận sao?"

"Có bận cũng không quan trọng hơn vợ được, thế nào? Kết thúc rồi sao?"

Nghe âm thanh hơi khản trương của Diêm Thiếu Liệt, Thủy Ân Trạch cười cười nói: "Xong rồi, nhưng mà còn chưa có kết quả."

"Không có việc gì, anh tin tưởng em nhất định sẽ thắng lợi."

"Anh sao lại tự tin như vậy?"

"Đó là đương nhiên, vợ của anh là xuất sắc nhất."

"Nếu em không đủ xuất sắc, lần này không trúng cử thì sao?"

"Cũng là xuất sắc nhất, bất kể là có trúng cử hay không thì trong lòng anh đều là xuất sắc nhất."

"Ha ha." Thủy Ân Trạch nhẹ giọng cười cười, "Em vốn đang khản trương muốn chết, bây giờ nghe được giọng của anh cảm thấy an tâm rất nhiều. A Liệt, có anh thật là tốt." Y chưa bao giờ keo kiệt biểu lộ với Diêm Thiếu Liệt, chỉ cần nghĩ tới liền nhất định phải biểu đạt ra, muốn cho anh biết mình có bao nhiêu thương anh.

Quả nhiên những lời này khiến Diêm Thiếu Liệt thực hưởng thụ, mãi đến khi cúp máy anh còn ngồi cười ngây ngô, Tô Nguyên gõ cửa vài cái cũng không thêm phản ứng, anh ta đành phải tự mình đẩy cửa đi vào gọi người. Kết quả nhìn thấy được bộ dáng ngốc nghếch của Diêm Thiếu Liệt, Tô Nguyên quăng cho ánh mắt xem thường, miệng lại nói "Tôi không thấy..." Sau đó lui người đi ra ngoài.

Ở một chỗ khác bên kia bởi vì chọn lựa người phát ngôn, trong phòng làm việc cũng tranh cãi ầm ĩ, "Tôi cảm thấy người này không được, cậu ta đối với trang phục không có sự lý giải hợp lý, hơn nữa khi phối hợp diễn cũng rất cứng ngắt." Phùng Thiên Hâm đem một bức ảnh ném lên trên bàn, người trên ảnh chụp đúng là Hạ Khuynh Thành.

"Tôi lại cảm thấy cậu ta không tồi, biểu hiện rất tốt, hơn nữa chỉ nói đến hình tượng cá nhân thì tôi cảm thấy cậu ta phù hợp nhất trong năm người." Vị này chính là một trong những người phụ trách lần này, Phillip.

"Cậu ta thích hợp? Phillip tiên sinh, nếu như nói đến hình tượng thích hợp thì phải nói đến người này." Phùng Thiên Hâm đưa ra ảnh chụp là Thủy Ân Trạch.

"Thiên Hâm, cô cảm thấy người này phối hợp với cô không tồi nên mới thấy cậu ta thích hợp thôi, đây là không đúng."

"Lần tung ra thị trường lần này là bộ sưu tập trang phục tình nhân, nếu phối hợp với tôi không tốt, thì làm sao có thể biểu hiện trang phục tốt được?"

"Thôi, nếu ý kiến hai vị không thể đạt thành thống nhất, chúng ta bỏ phiếu quyết định đi." Vị này cũng là một trong những người phụ trách, Kate, chẳng qua là chức vị của ông ta cao hơn Phillip.

Cuối cùng kết quả bỏ phiếu là 3:2, bởi vì Kate đứng cùng bên với Phùng Thiên Hâm, cho nên người phát ngôn quyết định chọn là Thủy Ân Trạch.

Thủy Ân Trạch vô cùng bình tĩnh khi nhận được thông báo, nếu như không có nói chuyện điện thoại với Diêm Thiếu Liệt có lẽ y còn kích động một chút, nhưng hiện tại y đã có thể thần nhiên nhận kết quả này.

Đối với mọi người tỏ vẻ cảm tạ, y liền chuẩn bị rời khỏi. Thực hiện quảng cáo này xong sẽ lập tức bắt đầu quay phim, cho nên Thủy Ân Trạch còn có rất nhiều công tác phải chuẩn bị.

Mà Hạ Khuynh Thành sau khi nghe được kết quả thì phát giận một trận, nhưng mà là lựa chọn ở trong phòng rửa tay phát giận qua điện thoại với Diêm Thiếu Liệt. Diêm Thiếu Liệt biết hẳn không vui cũng không trách hấn, mà còn an ủi hấn vài câu. Hạ Khuynh Thành tức giận ngoại trừ không bắt lấy được vị trí phát ngôn lần này, mà bởi vì người phát ngôn được chọn là Thủy Ân Trạch. Nếu như người khác thì thôi đi, cố tình lại là đối thủ sống còn của

hắn, kết quả này thật sự làm hắn khó tiếp thu được.

Diêm Thiếu Kiệt đỡ nửa ngày mới đem người đi, Hạ Khuynh Thành đứng ở trước gương nhìn ảnh chiếu bên trong của mình: "Ta rõ ràng không hề thua kém Thủy Ân Trạch một chút nào, nhất định là ánh mắt bọn họ có vấn đề, tốt lại không chọn, ngu ngốc."

Hắn phát tiết đủ, cố gắng điều chỉnh lại trạng thái tốt cho mình, thay vào đó là một hình ảnh biểu tình cao ngạo. Chuẩn bị đi ra khỏi toilet thì Đường Cảnh lại đi vào, đối mặt với khuôn mặt mang theo ý cười của Đường Cảnh, sắc mặt của Hạ Khuynh Thành lập tức trở nên không dễ nhìn. Vừa mới điều chỉnh trạng thái tươi cười liền bị phá vỡ, trừ bỏ tức giận còn có một tia xấu hổ loé qua rồi biến mất.

Hắn xấu hổ là bởi vì mấy ngày trước hắn vừa mới chê cười Đường Cảnh thực lực không đủ bị đánh rớt, không ngờ bản thân hiện tại cũng đến tình huống này, nhưng mà hắn cũng sẽ không cho đối phương có cơ hội chế nhạo mình.

Ngoài ý muốn là, Đường Cảnh không có chế nhạo hắn, cậu ta dùng giọng điệu hết sức đứng đắn hỏi: "Hạ Khuynh Thành, anh có biết vì sao anh bị đánh rớt không?"

Hạ Khuynh Thành nhướng mày, hắn không có thói quen cùng Đường Cảnh nói chuyện như vậy, hai người bọn họ mỗi lần đều là châm chọc đả kích, không hạ thấp đối phương thì sẽ không mở miệng nói chuyện.

"Cậu có chuyện gì thì nói, tôi còn bận việc."

Đường Cảnh cũng không giận, chậm rì rì nói với Hạ Khuynh Thành: "Anh không muốn biết nguyên nhân thật sự mình bị thất bại sao?"

"Cậu nói vậy là sao? Tất cả mọi người là cạnh tranh công bằng, chẳng lẽ có người âm thầm ngăn cản?" Loại chuyện như vậy là bình thường, nhưng đối phương lại chính là một thương hiệu nổi tiếng quốc tế, hắn là không cho phép chuyện này phát sinh mới đúng.

"Đối với người khác mà nói cũng có lẽ là cạnh tranh công bằng, nhưng đối với Hạ Khuynh Thành anh thì tuyệt không phải."

Ánh mắt Hạ Khuynh Thành rung lên, lạnh lùng nói: "Cậu nói rõ ra cho tôi, tại sao không phải là cạnh tranh công bằng?"

Đường Cảnh thân nhiên mỉm cười, nhìn thấy biểu tình của Hạ Khuynh Thành rõ ràng tâm tình thật là tốt nha, "Chẳng lẽ anh không biết mình đã đắc tội Phùng Thiên Hâm sao?"

"Cái gì? Cậu nói vậy, trước hôm nay tôi căn bản không biết cô ta, người còn chưa thấy qua thì làm sao có thể đắc tội?"

"Chưa thấy qua? Cái ngày anh bị Diêm Thiếu Kiệt bắt gian ở trung tâm thương mại, lúc đó ở một tầng khác có vị minh tinh đang hoạt động tuyên truyền. Mà bởi vì chuyện lúc ấy của anh mà người nhảy mất bỏ chạy hết, làm cho vị minh tinh kia hết sức khó chịu." Nhìn thái độ xấu hổ của Hạ Khuynh Thành từ từ thẹn quá thành giận, Đường Cảnh cười càng vui vẻ, nhưng mà nhìn kỹ thì ý cười trong mắt cậu ta vẫn chưa ở đáy mắt, "Anh đoán, vị minh tinh kia là ai?"

"Anh khẳng định biết đúng không? Chính là Phùng Thiên Hâm, cô ta vô cùng chán ghét anh." Giờ phút này Đường Cảnh cảm thấy phi thường thư thái, bị đánh rớt vốn khiến cho tâm tình cậu thực khó chịu. Những người khác đều sẽ nói vài câu dễ nghe, mà ngay cả Thủy Ân Trạch cũng an ủi cậu hai câu, nhưng Hạ Khuynh Thành này lại giống như bệnh nhân tâm thần phát điên, chạy tới châm chọc mình, làm cho mình khó nuốt trôi. Hôm nay vừa vặn có một cơ hội như vậy, cậu ta rốt cuộc có thể trả nguyên lại cho hắn.

Đường Cảnh chuẩn bị rời đi đột nhiên đứng lại, cậu ta quay người nhìn về phía Hạ Khuynh Thành cười nói: "Đúng rồi, còn có một chuyện mà khẳng định anh không biết, Phùng Thiên Hâm còn khởi xướng phản đối hợp tác với các nghệ sĩ không biết kiểm điểm, Hạ đại minh tinh anh là đứng trên đầu bảng, ha ha..."

Hạ Khuynh Thành một quyền đánh vào vách thủy tinh trong toilet, thủy tinh rạn nứt, tay Hạ Khuynh Thành cũng bị cắt. Máu từng giọt từng giọt chảy xuống, nhưng hắn không cảm giác thấy đau. Chỉ là âm ngoan mắng: "Phùng Thiên Hâm, con tiện nhân này, tiện nhân, lão tử cùng ngươi chưa xong đâu."

Trước khi rời đi, Thủy Ân Trạch nhìn thấy trợ lý của Hạ Khuynh Thành hô to gọi nhỏ ồn ào Hạ Khuynh Thành bị thương. Sau đó nhìn thấy một đám người vây quanh Hạ Khuynh Thành, trên mặt đất hắn đi qua đều để lại những giọt máu rơi tí tách.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26

E&B: Strangers Ex

Sau khi Diêm Thiếu Kiệt biết Hạ Khuynh Thành bị thương, lập tức chạy đến đây, nhìn thấy tay hắn máu chảy không ngừng trong lòng liền nổi giận. Hạ Khuynh Thành vừa nhìn thấy Diêm Thiếu Kiệt thì chuyển một cái đem biểu tình già mồm cái lúc này biến thành bộ dáng uỷ khuất đáng thương.

” Thiếu Kiệt.” Gọi tên một tiếng, nước mắt Hạ Khuynh Thành chảy dài xuống dưới, Thủy Ân Trạch đứng cách bọn họ không quá xa nhìn thấy cảnh này, khoé miệng giật mấy cái, thầm nghĩ rằng quả nhiên là diễn viên. Nước mắt giống như là được lưu trữ sẵn trong túi, muốn dùng thì có thể mang ra dùng ngay.

Diêm Thiếu Kiệt vừa nhìn thấy bộ dáng này của Hạ Khuynh Thành, nhất thời đau lòng không tả xiết, cũng không cố kỵ chỗ này có nhiều truyền thông tiến lên một bước ôm lấy Hạ Khuynh Thành vào trong ngực, mang người đi ra ngoài. Thấy tình huống như vậy, có phóng viên nào buông tha hai người được, cảm mấy ảnh hưởng về phía bọn họ, cứ như vậy hai người lập tức đã bị vây ở giữa.

Thủy Ân Trạch bĩu môi, không thể không bội phục Hạ Khuynh Thành. Vừa mới này người ta an ủi hắn, hắn còn bày ra tư thế cao ngạo. Diêm Thiếu Kiệt vừa đến đã chuyển người thay vào đó là bộ dáng chìm nhỏ nép vào người, không đứng, cao tận một mét tám thì chìm nhỏ cái gì, dù sao đó cũng chính là bộ dáng ôn nhu yếu ớt... Mà hiển nhiên Diêm Thiếu Kiệt đối với bộ dáng này của hắn thì vô cùng hưởng thụ, chẳng lẽ đàn ông nào cũng vậy? Nếu như mình cũng thế thì A Liệt có phản ứng gì? Không bằng hôm nào tìm cơ hội thử thử xem một cái.

Buổi tối Diêm Thiếu Liệt hẹn bạn tốt, đến đón vợ cùng nhau đi quán bar, nói là tổ chức chúc mừng cho vợ nhà mình một chút. Có thể bắt được vị trí người phát ngôn này thì trừ bỏ hình tượng bản thân phù hợp với sản phẩm, mà quan trọng hơn đó chính là sự cố gắng của Thủy Ân Trạch. Diêm Thiếu Liệt nói cho bạn tốt chuyện này vô cùng kiêu ngạo đắc ý một phen, nhìn thấy chưa, vợ nhà anh mới đúng là vợ, ngay cả phát ngôn chính thức cho thương hiệu nổi tiếng quốc tế cũng lấy được.

Nhìn bộ dáng thiếu đánh của thằng bạn, Đường Tổng với Tần Hiếu Luân hận đến nghiến răng ken két, xoa xoa tay chờ bạn tốt ngốc xong sẽ thu thập một trận ra trò. Cũng may Diêm Thiếu Liệt biết kiềm chế, một chọi hai, anh cảm thấy thực lực bây giờ vẫn có thể thử xem, nhưng mà lỡ như bị thua thì mất mặt lắm. Mà còn là mất mặt trước mặt vợ, cho nên nhìn thấy không khí không được tốt lắm lập tức quyết định thấp điệu một ít.

Thủy Ân Trạch sao lại đoán không ra mục đích của anh, trong lòng cảm thấy buồn cười, lúc này chợt nghe Đường Tổng mở miệng nói: ” Ân Trạch, hôm nay sau khi kết thúc xảy ra chuyện gì? Hạ Khuynh Thành sao lại bị thương?”

Thủy Ân Trạch suy nghĩ nói: ” Tôi cũng không rõ lắm, tôi cũng là nghe lại người khác nói, hình như là thủy tinh trong toilet vỡ đầy đất, mà Hạ Khuynh Thành là bước ra từ bên trong đó. Chắc là bởi vậy nên cậu ta mới bị thương, nhưng nguyên nhân sao lại vậy thì tôi không rõ ràng lắm.”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe lập tức hỏi: ” Em có bị sao không?”

Thủy Ân Trạch cười cười nói: ” Em có gì thì còn ngồi ở đây sao?”

” Tôi nghe nói hình như Đường Cảnh đi tìm cậu ta.” Thủy Ân Trạch không nghĩ Đường Tổng không ở hiện trường lại biết chuyện ở đó, làm đồng sự công ty khẳng định là có an bài người của mình, hiểu biết hết bộ máy vận hành cũng là thiết yếu.

” Cái này tôi không rõ ràng lắm, nhưng mà giữa hai người bọn họ tranh chấp không ít. Lúc Đường Cảnh bị đánh rớt, Hạ Khuynh Thành đã nói không ít lời khó nghe.”

” Cái này khó trách, lúc này Đường Cảnh tìm được cơ hội khẳng định là đến chế nhạo cậu ta.”

” Không nhắc đến người này nữa, hôm nay là tối để chúc mừng Ân Trạch nhà chúng ta, đến, mọi người cùng nâng ly.”

Diêm Thiếu Liệt cầm rượu liền muốn uống, bất quá lại bị Thủy Ân Trạch ngăn cản lại, thay đổi một cốc nước đưa sang, ” Buổi tối phải lái xe, anh còn dám uống rượu?”

” Được được, anh đây uống nước.” Đường Tổng cùng Tần Hiếu Luân liếc nhau, nghĩ thầm bây giờ thiếu gia họ Diêm thật sự ngày càng nghe lời vợ, không cho uống rượu liền không uống rượu, thật không giống bạn tốt.

Từ quán bar rời đi, Diêm Thiếu Liệt đưa Thủy Ân Trạch về nhà. Ba ngày sau Thủy Ân Trạch còn phải chụp ảnh – quay phim quảng cáo, Diêm Thiếu Liệt nói châm còi đã tới, không bằng thừa dịp rảnh đi gặp ba mẹ vợ?

Thủy Ân Trạch không hề nghĩ ngợi liền đồng ý, vốn là nên sớm đi, mấy ngày nay y bận rộn liên tục, thừa dịp hai ngày này hai người có thời gian nên tranh thủ một chút. Chứ nếu chờ y bắt đầu chụp quảng cáo thì khoảng thời gian đó vô cùng bận rộn.

Hai ngày sau, Diêm Thiếu Liệt chuẩn bị thoải mái, trước tiên là cho mình một giờ nghỉ sớm tan ca rồi đi đón Thủy Ân Trạch, sau đó hai người cùng nhau về nhà. Ninh Từ Mị nghe con trai nói hai ngày gần đây Diêm Thiếu Liệt khẩn trương muốn chết, liền bảo con trai nhỏ cũng gọi Cố Quân Viêm tới, nghĩ có anh ta ở đây thì sẽ tốt hơn chút,

Thủy Ân Hi nói thẳng lão mẹ rất thiên vị, lúc trước đàn ông nhà cậu tới chẳng phải là chỉ có một mình sao, cũng không thấy lão mẹ đẻ bụng như vậy đâu? Ninh Từ Mị nâng mày liếc, chỉ vào con trai nhỏ nói: ” Con còn dám nói chuyện lúc trước với mẹ?”

Lúc trước rốt cuộc làm sao vậy chứ? Nguyên lai là Thủy Ân Hi cùng một chỗ với Cố Quân Viêm không chịu nói cho người nhà biết, hơn nữa khi đó trong nhà cũng không biế cậu ta thích con trai. Kết quả có một ngày Cố Quân Viêm đưa hắn về nhà, hai người ở dưới lầu triển miên ôm hôn. Bình thường lúc này Ninh Từ Mị không có đi xuống dưới lầu, cho nên Thủy Ân Hi không để ý đến. Kết quả vừa vặn ngày hôm đó Ninh Từ Mị nhận được điện thoại của cô bạn nói có việc gấp cần tìm, nằng nặc cả cơm còn chưa ăn đã vội vã xuống lầu. Sau đó ở dưới lầu bắt quả tang Thủy Ân Hi đang túm áo túm váy với Cố Quân Viêm.

Sau đó ở Thủy gia tự nhiên là có một trận long trời lở đất, Thủy ba ba không nỡ đánh con trai, Ninh Từ Mị lại nhìn không được, cầm roi muốn đánh tới. Thủy Ân Trạch lập tức đem người chắn ra phía sau, rần rần chắc chắn thay em trai trúng đòn, lúc ấy cánh tay sung lên lợi hại, có thể thấy được Ninh Từ Mị tức giận cỡ nào mới ra tay nặng như vậy. Cuối cùng cũng là Thủy Ân Trạch cùng cha mẹ nói chuyện một lần, thuận tiện cũng đem chuyện y thích một người đàn ông nói cho trong nhà. Con trai nhỏ từ bé đã âm ỉ, nhưng có một anh trai hiểu chuyện như Thủy Ân Trạch ở, vợ chồng Thủy gia cũng không hao tổn quá nhiều công sức thu thập. Thủy Ân Trạch thực hiểu biết cha mẹ, biết đánh bài tình cảm so với cái gì cũng quan trọng hơn, kết quả dưới sự khuyên bảo của y thì vợ chồng Thủy gia cũng đã chấp nhận chuyện này.

Thời điểm Cổ Quân Viêm đến Thủy gia, Thủy Ân Trạch đang đi chụp diễn nơi khác. Khi đó y vừa mới gia nhập giới giải trí không lâu, công tác bận rộn đến liêu mạng. Nhưng Thủy Ân Hi đặc biệt sợ lão mẹ sẽ làm khó dễ Cổ Quân Viêm cho nên chỉ có thể hướng anh trai cầu cứu. Lúc ấy Thủy Ân Trạch không nói hai lời liền lập tức bỏ công tác ngồi máy bay suốt đêm trở về, vốn còn định làm khó dễ người, Ninh Từ Mị thấy con trai lớn về nhà liền hành quân lặng lẽ. Không thể không nói, Thủy Ân Hi rất hiểu biết tính tình lão mẹ cậu ta.

Mà Thủy Ân Trạch bởi vì khi chụp diễn nghỉ ngơi không tốt, suốt đêm lại gấp gáp trở về nên bị nhiễm phong hàn, sau còn bị cảm mạo nặng thêm thế là nằm gần nửa tháng, ngay cả chụp diễn cũng bị đổi người, việc này làm Thủy Ân Hi cảm thấy thật áy náy.

Thủy Ân Hi đánh một cái chuyễn bày ra bộ dáng lấy lòng tươi cười, ”Lão mẹ, con biết, con đây là không phải vì Diêm Thiếu Liệt, mà là vì anh hai đúng không?”

”Con biết thì tốt, hôm nay biểu hiện tốt một chút cho mẹ. Anh hai con thích người này nhiều năm như vậy, hiện tại rốt cuộc đã có thể cùng một chỗ, chúng ta không thể thành trở ngại cho nó.” Kỳ thật Diêm Thiếu Liệt trong mắt Thủy gia không hề xa lạ, hơn nữa nhà bọn họ hiểu biết Diêm Thiếu Liệt khá nhiều. Cũng vì vậy mà Thủy Ân Hi trước kia đặc biệt thống hận Diêm Thiếu Liệt dám khi dễ anh trai mình.

”Yên tâm đi, lão mẹ, Diêm nhị thiếu này bây giờ đã bị anh của con ăn gât gao.”

Lại nói, Diêm Thiếu Liệt cùng Thủy Ân Trạch thật nhanh đã đến Thủy gia, đậu xe xong thì hai người đi lên lầu. Anh có nghe nói hôm nay Cổ Quân Viêm cũng tới, hơn nữa còn là do mẹ vợ đại nhân an bài, chủ yếu là do sợ anh khản trương. Diêm Thiếu Liệt đối với mẹ vợ là tràn đầy cảm kích, quả thật có Cổ Quân Viêm kinh nghiệm từng trải, không những được cùng anh ta chia sẻ một chút kinh nghiệm mà còn có thể thả lỏng rất nhiều.

Diêm Thiếu Liệt là khản trương thật, so với lúc trước nhìn thấy mẹ của Hạ Khuynh Thành còn khản trương hơn, tình huống lớn hơn nữa cũng đã gặp qua, nhưng hôm nay lại khác. Lòng bàn tay của anh đã mảy ra ra mồ hôi, Thủy Ân Trạch nhận lấy đồ vật trong tay trái ai, sau đó cầm lấy tay anh.

”A Liệt, ba mẹ em cũng không phải yêu quái sẽ ăn thịt anh.”

”Vợ à, anh không phải sợ ba mẹ em, mà anh là sợ ba mẹ em không thích anh.”

Thủy Ân Trạch mỉm cười: ”Nếu bọn họ không thích anh, anh sẽ làm thế nào? Anh sẽ không muốn cùng một chỗ với em nữa sao?”

Diêm Thiếu Liệt lập tức biến sắc, nói: ”Đương nhiên muốn, không được thì anh mang em đi bỏ trốn, dù sao đời này em chỉ có thể cùng một chỗ với anh thôi.”

Thủy Ân Trạch nghĩ muốn nghe những lời tâm tình này nọ cũng không thể bằng những câu nói này, mới từ trong thang máy bước ra, Diêm Thiếu Liệt còn chưa đứng vững, Thủy Ân Trạch liền ngẩng đầu hôn anh một cái, ”Đừng lo lắng, bọn họ nhất định sẽ thích anh.”

Tâm trạng khản trương của Diêm Thiếu Liệt trong nháy mắt biến sạch không còn, đúng vậy, anh thích Thủy Ân Trạch thì nhất định phải cùng y một chỗ, ai cũng không thể đem hai người bọn họ tách ra, cho dù là cha mẹ cũng không được. Chính là... Ai có thể nói cho anh biết đây là chuyện gì? Anh đi theo Thủy Ân Trạch vào phòng thì thấy được một người đàn ông có vẻ như là Thủy ba ba, vị này mang kính mắt trông vô cùng nhã nhặn, người đàn ông mang theo hơi thở nhà nho tên gọi Thủy Thiên Lệ, là cha ruột Thủy Ân Trạch.

Mấu chốt nhất là giờ phút này ông đang lôi kéo Diêm Thiếu Liệt nhàn thoai chuyện nhà, hoàn toàn là thái độ trưởng bối yêu thương con cháu. Diêm Thiếu Liệt cảm thấy chiến thuật chuẩn bị tâm linh của mình là không có đất dùng, Thủy ba ba hình như là đặc biệt thích anh.

Anh nhìn thấy Cổ Quân Viêm phía sau Thủy ba ba, hai người lên tiếng chào hỏi, Thủy Ân Trạch vội đem lễ vật chuẩn bị đem ra. Trừ bỏ nghiên mực anh còn tặng Thủy ba ba một cân trà Long tỉnh loại tốt nhất với hai bộ quần áo. Thủy ba ba cầm lấy nghiên mực nhìn hồi lâu, nụ cười trên mặt càng rộng. Diêm Thiếu Liệt biết đây là lễ vật tốt nhất, hôm nào anh phải đi cảm ơn Phong lão mới được.

Cổ Quân Viêm trộm dưng ngón cái với anh, hiển nhiên anh ta cũng biết được lễ vật Diêm Thiếu Liệt đưa không tồi.

Nghe được âm thanh dưới lầu truyền tới, không cần đoán cũng biết là Thủy Ân Trạch với Diêm Thiếu Liệt đã về. Ninh Từ Mị cùng Thủy Ân Hi xuống lầu nhìn thấy Thủy ba ba nâng niu nghiên mực, một bộ dáng yêu thích không buông tay.

Nhìn thấy Ninh Từ Mị xuống lầu, Thủy ba ba lập tức buông nghiên mực yêu thích xuống đi về phía lão bà. Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy cảnh này thì sững sờ, thầm nghĩ rằng hai vị này thật đúng là đủ mặn nồng ái ái!

”Diêm tiên sinh đến!”

Diêm Thiếu Liệt nhìn Ninh Từ Mị đến cũng lập tức đứng lên, ”Mẹ vợ...”

Anh gọi một tiếng ‘mẹ vợ’ làm cho tất cả mọi người đều giật mình, bình thường anh cùng Thủy Ân Trạch nói đến Ninh Từ Mị đều mẹ vợ một tiếng mẹ

vợ, đại khái gọi là trôi chảy, cho nên vừa mở miệng là gọi mẹ vợ.

Diêm Thiếu Liệt quần nha, Thủy Ân Trạch là cười dị thường sáng lạn, Cổ Quân Viêm ở phía sau lưng anh trừng to hai mắt, nghĩ thầm thẳng nhai này không ngờ dám mở miệng gọi. Thủy Ân Hi bĩu môi chua chua nói: ” Quân Viêm, có nghe hay không, người ta lần đầu tiên vào cửa đã sửa miệng, anh còn không mau học tập.” ” Ha ha, tốt tốt tốt.” Ninh Từ Mị nói liền ba chữ tốt, có thể thấy được tâm tình không tồi. Thủy Thiên Lệ nhú nhú mày, thầm nghĩ vì sao lại gọi là mẹ vợ? Vậy không phải là con rể sao? Vì cái gì không phải là con dâu chứ? Nhưng mà nhìn bộ dáng vui sướng của con trai với lão bà, nhất là con trai cười đến vui vẻ, nha! Con rể thì con rể đi, dù sao tương lai có con cái thì cũng phải có một đứa họ Thủy.

Diêm Thiếu Liệt lúc này cũng kịp phản ứng lại, sau khi nhìn biểu tình của mọi người thì thở phào một cái, ” Di gọi con là A Liệt là được, đừng gọi con là Diêm tiên sinh, đây là lễ vật con chuẩn bị cho di, hy vọng di sẽ thích.” Anh vừa rồi là nghĩ nói mấy lời này.

Ninh Từ Mị nhận lấy lễ vật, mở hộp ra cầm lấy bộ châm cài, lúc này liền vừa lòng nở nụ cười. Đứa con rể này xem ra là phi thường dụng tâm chọn lễ vật cho cô, Thủy Ân Trạch đến gần chỉ vào một chỗ phía dưới châm cài nói: ” Mẹ, mẹ xem nơi này, đây là tên tiếng Anh viết tắt của mẹ nha. A Liệt còn cố ý bảo người ta chế tác chữ Mị giản thể, tuyệt đối là có một không hai trên thế giới, có phải rất đẹp hay không?”

Nhìn sang con trai một cái, Ninh Từ Mị cười gật gật đầu, ” Ừ, cực kỳ xinh đẹp, mẹ rất thích, A Liệt, cảm ơn con!”

” Di thích là tốt rồi.”

Vợ chồng Thủy gia hướng tới là phụ xướng phụ tuý, Ninh Từ Mị đi vào phòng bếp xem đồ ăn, Thủy Thiên Lệ cũng đi theo qua. Trong phòng khách chỉ còn lại bốn người, Diêm Thiếu Liệt đưa quần áo mua cho Thủy Ân Hi ra, ” Ân Hi, đây là tặng cho em, Ân Trạch nói em khẳng định sẽ thích.” Sau đó lại nhìn về phía Cổ Quân Viêm nói: ” Thật ngại, hôm nay tôi với biết anh cũng lại đây, cho nên chưa chuẩn bị lễ vật cho anh.”

Cổ Quân Viêm không có để ý, khoát tay nói: ” Không sao cả, quan hệ giữa hai chúng ta không cần phải như thế, lại nói, anh không phải là đã mua cho Ân Hi sao?”

” Đây là anh tôi chọn đi?” Thủy Ân Hi cầm quần áo hỏi, Diêm Thiếu Liệt cười cười nói: ” Anh không biết em yêu thích cái gì, Ân Trạch nói em ấy chọn gì thì em sẽ thích cái đó.”

” Như thế nào? Em không thích?”

Thủy Ân Hi liếc mắt nhìn anh trai một cái, nói: ” Anh hai chọn làm sao em không thích được?” Lại nhìn nhãn hiệu, Thủy Ân Hi biết thương hiệu quần áo này không hề rẻ, chẳng lẽ Diêm Thiếu Liệt là muốn lấy lòng mình?

” Thích thì tốt.”

Thủy Thiên Lệ ở phòng bếp hỏi Ninh Từ Mị, ” Lão bà, Diêm Thiếu Liệt là đã qua cửa?”

Ninh Từ Mị liếc ông một cái, hỏi: ” Thế nào, anh bị cái nghiên mực của cậu ta mua chuộc rồi?”

” Sao có thể chứ? Nghiên mực có tốt cũng không trọng yếu bằng con anh, nhưng mà thấy cậu ta chọn lễ vật này cho chúng ta cũng biết là tiêu phí không ít tâm tư. Anh vừa trộm nhìn phòng khách một cái, cậu ta còn chuẩn bị đồ cho Ân Hi. Làm nhiều như vậy đơn giản chính là muốn lấy lòng chúng ta, nói cho cùng là bởi vì cậu ta yêu con trai nhà mình mới có thể dụng tâm như vậy, đúng không?”

” Lão công, bình thường anh đều hồ hồ đồ đồ, hôm nay tự nhiên thanh tỉnh nha!”

” Em xem em kia, anh không phải là nói không nên vì những cái đó mà sốt ruột chuyện anh cả sao.”

Ninh Từ Mị cũng biết tính tình đàn ông của mình, lập tức sửa lời: ” Đúng, không nhắc tới nữa, đứa con rể A Liệt này hiện tại em coi như vừa lòng. Em chỉ mong nó có thể như Quân Viêm đối tốt với Ân Hi, như vậy thì em đã thoải mái.”

” Cái này... Khó nói trước lắm? Không nói là A Liệt có giống được như Quân Viêm không, chính là, Ân Trạch không có âm ỉ như Ân Hi nhà chúng ta đâu.”

” Em cũng không thấy con trai mình có gì sai cả, anh không có quên Cổ gia lúc trước đè ép nhà chúng ta thế nào chứ? Xứng đáng, bị con trai em thu thập đến thành thành thật thật.” Nhớ lúc trước chuyện con trai nhỏ với Cổ Quân Viêm, Thủy Thiên Lệ cảm thấy không còn gì để nói. Người ngoài nói Cổ gia có bao nhiêu là lợi hại, kết quả thì sao, con trai nhỏ nhà ông thiếu chút nữa dón ép Cổ gia tan tành.

” Diêm gia này...?” Nhớ tới việc này, Thủy Thiên Lệ không khỏi lo lắng đến thái độ của Diêm gia.

” Anh không nghe con trai nói sao, lão gia tử nhà bọn họ thích con chúng ta vô cùng, yên tâm đi.” Bởi vì lúc trước Cổ gia làm cho bọn họ khắc sâu quá lớn, cho nên Thủy Thiên Lệ không có lạc quan như lão bà được.

Diêm Thiếu Liệt đi theo Thủy Ân Trạch lên lầu vào phòng của y, phòng Thủy Ân Trạch thu dọn vô cùng sạch sẽ, anh liếc mắt một cái nhìn thấy giá sách bên tường để gọn gàng các loại tạp chí, giá sách để tạp chí? Thừa dịp Thủy Ân Trạch thay quần áo anh tùy tiện rút một quyển đi ra, bìa mặt là ảnh chụp của anh, người bên cạnh bị cắt mất, không cần hỏi anh cũng biết đó là Hạ Khuyết Thành. Sau đó lại rút mấy quyển đi ra, tất cả đều y chang như vậy.

Tạp chí trong tay bị Thủy Ân Trạch đoạt lấy, Diêm Thiếu Liệt quay đầu lại nhìn thấy gương mặt đỏ của vợ mình, ” Mấy cái này ném hết đi, hôm nào anh

đưa cho em một đồng lớn ảnh chụp.”

” Em... ” Thủy Ân Trạch thật sự quẫn, bị người phát hiện bí mật không thể nói cho ai biết, hơn nữa nhân vật chính còn đang ở trước mặt.

Diêm Thiếu Liệt kéo tay y qua, ” Vợ, hôm nào hai chúng ta cùng đi chụp nhé, về sau ảnh chụp bên cạnh anh chỉ có mình em thôi.” Thủy Ân Trạch không chỉ một lần hoài nghi miệng Diêm Thiếu Liệt có phải là bôi mật phải không?

Cơm chiều Thủy gia vô cùng phong phú, nhẹ thơm ngọt, cay cay mặn mặn, các loại khẩu vị đều có thể tha hồ thỏa mãn. Diêm Thiếu Liệt ăn một ngụm canh cá, lập tức khen: ” Con cá này nấu rất đủ vị, dĩ có thể mở quán ăn gia đình Tứ Xuyên cũng được.”

” Hai anh em chúng nó đều thích ăn, dĩ cố ý đi học đó.”

” Dĩ làm đồ ăn quả thật rất ngon, mấy khách sạn bên ngoài khó mà so được.” Cố Quân Viêm cũng không quên tùy thời nịnh nọt mẹ vợ đại nhân hai câu.

” Thích thì ăn nhiều vào, hai các con phải thường xuyên đến đây, dù sao chúng ta ở nhà cũng không có gì làm, nấu cơm cho các con còn có thể khiến dĩ có chuyện làm.”

” Quân Viêm không phải là thường xuyên ở nhà chúng ta sao?” Thủy Ân Trạch đơn giản là tùy tiện đáp một câu, y thật sự là không có ý gì khác, nhưng Diêm Thiếu Liệt nghe đến sừng sốt, thường xuyên ở đây? Anh liếc mắt nhìn Cố Quân Viêm một cái, phát hiện tên này cười hết sức sáng lạn, răng sáng choang choang chiếu mù mắt, anh cực kỳ không thoải mái đâu!

Thằng nhãi này là tuyệt đối có ý, vừa nãy mình gọi mẹ vợ còn biểu hiện vô cùng hâm mộ mà? Nguyên lai tên này đã sớm đường đường nhập thất, mình so ra không chỉ là nhỏ tí tẹo.

” Dạ, con cảm thấy ở đây rất thoải mái.” Cố Quân Viêm thực hào phóng tỏ vẻ bản thân phi thường nguyện ý ở lại đây.

Vũ trụ nhỏ trong lòng Diêm Thiếu Liệt không an phận, kêu gào anh cũng muốn ở lại đây, nhưng hôm nay mới lần đầu gặp gỡ phụ huynh đã ngủ lại hình như có chút không thích hợp. Chờ một chút, một bước này là sẽ có, trước mắt phải lưu lại ấn tượng tốt cho ba mẹ vợ mới là quan trọng hơn rất nhiều!

Thủy Thiên Lệ nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt không động đũa, hỏi: ” A Liệt, con sao không ăn? No rồi? ” Ông thấy đứa nhỏ này ăn không nhiều lắm thì phải?

” A, không có, đồ ăn ngon như vậy chỉ mới ăn một chút sao mà đủ.” Nóng xong, Diêm Thiếu Liệt bắt đầu tàn sát bàn ăn.

” A Liệt, bác nghe nói gia gia con rất thích Ân Trạch họa tranh?”

” Đúng vậy, lần trước sinh nhật gia gia đã để cho Ân Trạch họa, ông xem như là bảo bối.” Nhắc đến chuyện này Thủy Thiên Lệ đã cảm thấy thực vui mừng, tuy rằng ông cũng di truyền thiên phú của lão ba, nhưng rốt cuộc vẫn là kém một ít. Ngược lại hai đứa con trai của ông đều là cao thủ họa tranh sơn thủy, không ngờ điểm ấy lại vừa vặn tâm ý Diêm lão gia từ, cái gọi là duyên phận này thật là kỳ diệu.

Diêm Thiếu Liệt không có chú ý đến thần sắc kiêu ngạo của Thủy Thiên Lệ, anh đang còn bận nghĩ chuyện ngủ lại Thủy gia. Người khác không biết ý nghĩ của anh, ngược lại Ninh Từ Mị gấp đồ ăn cho Diêm Thiếu Liệt lại vừa gấp cho Cố Quân Viêm, cùng đứa này nói hai câu sau lại nói với đứa kia hai câu, cô đột nhiên cảm thấy có hai anh con rể thật là bận rộn nha!

Cũng không biết Cố Quân Viêm có phải là cố ý hay không, cơm nước xong chờ đến lúc Diêm Thiếu Liệt chuẩn bị nói lời cáo biệt, anh ta đột nhiên nói: ” Vừa mới gọi điện về nhà, đêm nay không có về.”

Người Thủy gia đối với chuyện này cũng đã thành thói quen, ánh mắt Diêm Thiếu Liệt nhìn Cố Quân Viêm đều phải bắn ra lửa, tên hỗn đản này tuyệt đối là cố ý, là tuyệt đối!

Thủy Ân Trạch vẫn là hiểu biết Diêm Thiếu Liệt, cho nên đem người đi xuống lầu nhưng chưa kịp làm gì thì đã bị Diêm Thiếu Liệt đem y ôm vào ngực, không ngừng hôn... Đợi đến khi anh cảm thấy mỷ mãn mới chịu thả người ra, còn nghiêng răng nói: ” Tên hỗn đản Cố Quân Viêm này cư nhiên dám cố ý chọc giận anh, trở về nhớ phải giúp anh thu thập anh ta một trận.”

” Anh... ” Thủy Ân Trạch muốn nói ” Anh cũng ở lại”, nhưng chung quy còn bị hôn đến choáng váng đầu óc, lời này thế nào cũng không nói ra được.

Nhìn Diêm Thiếu Liệt lái xe rời đi, y mới tức giận đi lên lầu, y còn phải chờ đến bao lâu đây?

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

E&B: Strangers Ex

Thủy Ân Trạch lên đến nhà thì Thủy Thiên Lệ với Ninh Từ Mị đều đang chờ y, ” Ba mẹ, hai người sao còn chưa đi nghỉ ngơi?”

” Người đi rồi?”

” Dạ, Ân Hi với Quân Viêm đâu rồi?”

Ninh Từ Mị cười nói: ” Lên lầu, Ân Hi nói nếu không lên lầu thì chờ con về nhà khẳng định sẽ tìm nó nói chuyện.”

” Nó biết vậy, sao còn không canh giữ Quân Viêm cẩn thận.”

” Con còn không biết tính nó sao, không có nó gọi ý thì Quân Viêm có thể nói chuyện như vậy sao?” Thủy Ân Trạch sừng sốt lập tức bật cười, không phải sao, nếu không có ý tứ của em trai, Quân Viêm làm sao đi chọc tức A Liệt chứ?

” Con trai, lão gia từ nhà bọn họ rất thích con?” Đối với hào môn nhà giàu, Thủy ba ba vẫn cảm thấy thực lo lắng.

” Ba, ngài yên tâm, ba không nghe A Liệt nói Diêm lão gia từ đặc biệt thích con hoạ tranh sao, trước khi A Liệt đến đây ông còn nhờ A Liệt hỏi nhà chúng ta có tác phẩm của gia gia không, nếu là không có còn nói muốn con lại vẽ cho ông một bức hoạ.”

” Vậy được, con luyện tập cho tốt vào, thời gian sau thế nào cũng sẽ siêu việt như gia gia của con.” Thủy Ân Trạch cười cười không nói gì, bản thân y đối với hội hoạ không có đặc biệt yêu thích, nhưng bản thân ở giữa chốn lợi danh trong giới giải trí này, khó tránh khỏi tâm tình căng thẳng, hoạ tranh vừa vận giúp y có thể tĩnh tâm tự suy ngẫm, xem như là một phương pháp tốt để tu thân dưỡng tính.

” Ba mẹ, thời gian không còn sớm hai người nên nghỉ ngơi đi.”

Ninh Từ Mị nhìn thoáng qua lão công nói: ” Anh về phòng nghỉ ngơi trước đi, em muốn nói chuyện với con trai một chút.”

” Em muốn nói gì với con?”

Ninh Từ Mị đẩy ông ra: ” Đi vào đi vào, một lát là em trở về.” Lão công cá gì cũng tốt, cố tình tâm sự nhỏ nhỏ của con trai lại không hiểu được.

Thủy Thiên Lệ bị lão bà đuổi về phòng, nàng lúi lét tay con trai hỏi: ” Con trai, A Liệt có phải cũng muốn ở lại?” Thủy Ân Trạch nghe lão mẹ nói thì sừng sốt, sau đó mặt lập tức đỏ lên, kết hợp với cổ cùng lỗ tai hồng hồng giống hệt như con tôm luộc.

Ninh Từ Mị không có nói tiếp đề tài này, mà dùng đầu đề câu chuyện đi một vòng: ” Con có nhớ hay không khi còn bé, mẹ bảo con đi hỏi ba ba một câu?”

Hiển nhiên Thủy Ân Trạch không kịp thích ứng lão mẹ đột nhiên chuyển hướng, suy nghĩ một chút mới hỏi: ” Câu gì?”

” Cùng với dì có phải là bạn bè?”

Thủy Ân Trạch lập tức nhớ tới, khi còn bé nếu mẹ phát hiện ba ba cùng một dì nói chuyện hoặc là cùng nhau xuất hiện, liền đuổi mình hoặc em trai đến hỏi ba ba, cùng với dì là bạn bè sao? Hai anh em bọn họ khi đó không biết như vậy là có ý gì, dù sao mẹ bảo hỏi thì đi hỏi, mà ba ba sẽ hỏi lại hai anh em là vì sao lại tới hỏi, sau đó hai người cũng ăn ngay nói thật là mẹ kêu đi hỏi.

Chờ bọn họ trưởng thành mới biết được, đây là mẹ cố ý, mẹ không muốn tự mình đi hỏi vì như vậy bản thân có vẻ không đủ rộng lượng. Hơn nữa mẹ có quen biết với dì, mà còn rất rõ ràng những người này không có quan hệ gì với ba ba, nhưng mẹ vẫn đề y với em trai đến hỏi ba ba. Sau này chính miệng mẹ nói với hai anh em bọn họ, dù biết những người này với ba của con không có quan hệ gì, mẹ cũng muốn giả bộ ăn dấm, như vậy ba con sẽ cảm nhận được mẹ yêu ba con nhiều lắm.

” Nhớ ra rồi đúng không? Con trai, không nói quan hệ tình cảm nam nữ hay quan hệ tình cảm giữa nam nhân, nhưng chỉ cần là đề cập tới ái tình thì không khác nhau lắm. Con phải biết là thủ đoạn nhỏ ngẫu nhiên ăn dấm dùng hết sức tốt, con thông minh như vậy thì không cần mẹ dạy đâu nhỉ?”

Thủy Ân Trạch đột nhiên nghĩ tới điều gì, vội hỏi lại: ” Mẹ, thủ đoạn của Ân Hi dùng trên người Quân Viêm đều do mẹ dạy sao?”

Chân mày Ninh Từ Mị cau lại: ” Ngộ tính của Ân Hi rất cao, mẹ chỉ nhắc nhở nó hai câu nó liền tự nghiền ngẫm phát huy, chẳng qua, thủ đoạn nó dùng trên người nhà họ Cố không phải là do mẹ dạy đâu.”

Ninh Từ Mị cảm thấy bản thân và con trai nói quá nhiều, về phần con trai có thông suốt hay không thì phải tự nó thôi. Đưa con trai này cái gì cũng tốt, thông minh hơn người, nhưng gặp phải thiếu gia nhà họ Diêm thì chỉ số thông minh của con trai quả thực thấp không thể thấp hơn, người mẹ như nàng đột nhiên có loại cảm giác già con gái.

“...”

Quảng cáo của Thủy Ân Trạch với Phùng Thiên Hâm bắt đầu khởi quay, Thủy Ân Trạch lại bận rộn, đồng thời Diêm Thiếu Liệt bên kia đã chính thức trình kế hoạch mới lên ban giám đốc công ty, nhưng mà bởi vì thứ hạng mục quá lớn, cho nên xảy ra tranh luận không ngớt.

Nếu hỏi thành phố Thiên Hải nơi nào giàu có nhất, mọi người sẽ không hẹn mà cùng nghĩ tới khu khai phá Bắc Sơn. Nơi đó vốn dĩ là vùng đất hoang vắng, hơn hai mươi năm trước có chính sách đưa xuống khai thác, trong một đêm nhà cao tầng toàn bộ khởi công, trải qua hơn hai mươi năm khu khai phá Bắc Sơn trở thành khu giàu có nhất thành phố Thiên Hải. Nhưng cũng vì khai thác quá độ, tài chính đứt gãy hoặc vì một số nguyên nhân không rõ dẫn đến nhiều vấn đề xuất hiện, ví dụ như bỏ hoang.

Trong khu khai phá Bắc Sơn có một khu vực bỏ hoang lớn nhất thành phố Thiên Hải, Á Mỹ quốc tế. Lúc trước là dựa theo kiến tạo quần thể công trình nhà ở, trung tâm thương mại, cao ốc văn phòng hợp lại, chiếm diện tích hơn 67000m2, công trình khởi công không đến ba năm lại bởi vì đủ loại nguyên nhân đình công, nghe nói giai đoạn đầu bỏ ra đạt tới ba bốn triệu, sau này công trình chẳng có động tĩnh gì, mà toàn bộ khu kiến trúc kết cấu không lồ này bị bỏ hoang, tồn tại sừng sững ở thành phố này hơn mười năm.

Những năm trước đây chính phủ từng muốn khởi công lại khu hoang tích này, tuy nhiều nhà bất động sản khác động tâm, nhưng bởi vì công trình quá mức khổng lồ mà tài chính cũng cần rất cao, cho nên mấy nhà bất động sản này cũng buông tay. Diêm Thiệu Liệt muốn làm hạng mục này, là bởi vì hẳn biết nhiều năm sau nhà đất ở Hoa Hạ sẽ nghênh đón một mức giá mới. Hiện tại đầu tư thì vài năm sau có thể kiến thành, còn vừa vận bắt kịp nhà đất mùa xuân, anh muốn kiếm một khoảng lớn vẫn là rất dễ dàng. Mấu chốt nhất nhu cầu thị trường nhà cửa ở thành phố Thiên Hải cực kỳ mạnh, cho nên anh có thể kết luận được chắc chắn không thua tiền!

Lý tưởng thì hoàn mỹ nhưng hiện thực tế lại phủ phàng, nan đề lớn nhất chính là tài chính, trước không nói đến vấn đề khác, bởi vì khu vực này đã bỏ hoang hơn mười năm, trải qua mưa gió bão tuyết phơi nắng ăn mòn, nhất định không thể dựa trên kiến trúc có sẵn kiến tạo tiếp, vì thế phá, dỡ bỏ, xử lý kiến trúc sụp đổ. Anh tính tổng đầu tư ở giai đoạn đầu phải đem san bằng mặt nền đã cần tài chính hai triệu, cũng không trách trình lên bên trên ban giám đốc tranh cãi không ngớt, chưa khởi công đã ném vào hai triệu, người bình thường quả thật khó tiếp thu.

Diêm Thiệu Liệt có bàn tay vàng trọng sinh, biết tương lai muốn kiếm nhiều hơn hai triệu là không vấn đề, nhưng những người khác làm sao biết được chuyện tương lai.

Tuy rằng chuẩn bị thực đầy đủ, nhưng các vấn đề trong hội nghị khiến cho sau lưng anh mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Những người này quả nhiên là không ăn cơm trắng, bình thường nhìn không ra nửa điểm tác dụng, động đến thịt của mình lập tức bỗng nhiên lợi hại hẳn lên.

Một cái đề án anh đề nghị ra có thể khiến mở hội nghị kéo dài tận ba bốn giờ, cuối cùng kết quả thảo luận lại nằm ngoài dự kiến của anh, không ngờ dựa trên nguyên tắc đều được thông qua!

Ý tưởng của Diêm Thiệu Liệt là lần đầu tiên thảo luận sẽ không được thông qua, nhưng không sao cả, có thể lần thứ hai lần thứ ba, anh cũng sẽ chuẩn bị càng nhiều tư liệu cùng số liệu liên quan đến nhà đất. Thậm chí anh còn chuẩn bị một ít số liệu của khu khai phá Bắc Sơn, anh cảm thấy bản thân chuẩn bị tất cả tư liệu sẵn sàng, phân tích lợi ích rõ ràng, không sợ những người này không đồng ý. Nhưng anh trăm triệu không nghĩ tới cư nhiên lần đầu tiên đề xuất đã được thông qua.

Nhưng mà mọi người đưa ra một vấn đề, cho dù trước là đầu tư vào hai triệu cũng không thành vấn đề, nhưng tài chính vẫn là vấn đề mấu chốt. Nếu như Diêm thị một mình làm hạng mục này, hơn hai mươi triệu tài chính cũng không phải con số nhỏ. Hơn nữa Diêm thị còn có các hạng mục khác cần tiến hành, dưới loại tình huống này rất dễ xảy ra biến cố gây nguồn tài chính.

Diêm Thiệu Liệt trình bày đơn giản ý tưởng của mình một chút, anh có ý lôi kéo Tần thị cùng Đường thị nhập bọn, chuyện này sớm muộn gì cũng phải công khai ra, nếu hôm nay bị hỏi thì cứ công bố trước.

”Tần thị và Đường thị có thể xác định sao?”

”Tôi đã đề cập qua với Tần tổng và Đường tổng, hai người bọn họ vô cùng có hứng thú với hạng mục này. Nhưng mà nếu muốn người ta lấy tiền ra, chúng ta cũng phải xuất ra bản kế hoạch tài chính toàn diện.”

”Ba bên cùng nhau đầu tư, cổ phần công tư chia như thế nào?”

”Diêm thị chiếm 60%, 40% còn lại do hai nhà bỏ ra.”

”Tôi đồng ý, phân phối như vậy Diêm thị tuyệt đối có quyền chủ đạo, hơn mười triệu đối với Diêm thị không có quá nhiều ảnh hưởng lớn.”

Diêm lão gia từ cuối cùng gật đầu nói: ”Vậy chuẩn bị khởi động kế hoạch đi, trước đệ trình phương án giai đoạn đầu, dự toán cũng phải làm tốt, như vậy mới có cơ sở cùng Tần thị và Đường thị nói chuyện được.”

”Vâng.”

Trên hội nghị Diêm An Quân vẫn luôn không mở miệng. Diêm Thiệu Kiệt bởi vì không có tư cách nên cũng im lặng. Diêm Thiệu Liệt nhìn thoáng qua hai cha con liền đi theo gia gia rời khỏi phòng họp. Vừa về tới văn phòng, Diêm Thiệu Kiệt liền nói: ”Ba, khẩu vị của A Liệt lần này không nhỏ, nếu như nó thành công vậy ở Diêm thị... ” Anh ta không nói hết câu nhưng Diêm An Quân cũng hiểu được, một cái hạng mục hơn hai mươi triệu, mấy năm nay không có mấy người ở Diêm thị làm hạng mục quá lớn như vậy. Đúng như con trai đã nói, nếu A Liệt thành công, vậy địa vị của ông ta tại Diêm thị cũng có thể bị thay thế.

”Con có ý kiến gì không?”

”Chuyện này nếu để cho A Liệt làm thành, Diêm thị sẽ không phải là nơi hai chúng ta có thể lên tiếng.”

Sắc mặt Diêm An Quân trầm xuống: ” Con muốn ngăn cản nó?” Thấy Diêm Thiếu Kiệt gật đầu, ông ta nói tiếp: ” Mấu chốt là lấy cái gì ngăn cản? Ngăn cản như thế nào? Con không thấy vẻ mặt của bọn họ khi nghe A Liệt có thể kéo theo tài chính của Tần thị với Đường thị sao, một đám không khác gì gà hăng máu, hưng phấn vô cùng.”

” Xuống tay từ trên người bọn họ khẳng định là không được, nhưng ba thử suy nghĩ một chút, cho dù A Liệt có thể kéo đến tài chính Tần thị và Đường thị, nhưng nói thế nào đây cũng là một công trình lớn, chúng ta muốn làm một chút gì đó còn không sợ có nhiều chỗ hay sao.”

” Việc này con để ba suy nghĩ lại đã.” Có thể ngăn cản cháu trai tự nhiên là tốt, nhưng không được trở ngại sự phát triển của Diêm thị. Ông ta không phải là người không biết nhìn xa trông rộng, cũng từng nghĩ muốn động vào khối Á Mỹ quốc tế này, nhưng lúc đó Diêm thị đang đầu tư không ít tiền vào một hạng mục lớn, tài chính không thể quay vòng. Cho nên ông ta buông tha cho dự định này, nhưng có thể kéo đến khoảng tài chính lớn như vậy ông ta lại không nghĩ ra.

Tập đoàn nhà đất tinh mắt ở thành phố Thiên Hải không chỉ có một nhà bọn họ, tuy tài chính là vấn đề lớn, nhưng xí nghiệp có thực lực thì vẫn rất nhiều, ba nhà không bắt được, bốn nhà năm nhà thì cũng có thể. Hai năm trước có một hạng mục là do bảy nhà liên hợp bắt được, hiện tại làm được vô cùng tốt.

Ông ta tin tưởng Á Mỹ quốc tế sớm muộn gì cũng bị người nhìn trúng, nếu lần này cản trở cháu trai, hạng mục này bị người khác bắt được tới tay, đối với Diêm thị mà nói chính là tổn thất rất lớn.

Diêm An Quân lâm vào suy nghĩ mâu thuẫn, cùng lúc ông ta không hy vọng cháu trai quá mức chối mặt đứng vững gót chân tại Diêm thị, mặt khác lại muốn Diêm thị phát triển đến cấp bậc mới. Diêm Thiếu Kiệt đưa ra đề nghị này, nhưng quyết định cuối cùng là ông ta, mà Diêm Thiếu Kiệt đã sớm đi hẹn hò.

Anh ta nhận được điện thoại của Hạ Khuynh Thành, đối phương nói có một nhà hàng nước J mới mở, muốn cùng anh ta đi nếm thử, Diêm Thiếu Kiệt không nói hai lời liền đồng ý.

Chờ anh ta đến thì Hạ Khuynh Thành đã tới, mà còn gọi xong món, bởi vì đặt phòng riêng cho nên Diêm Thiếu Kiệt vừa mới vào cửa đã bị Hạ Khuynh Thành quán lên cổ, thân thiết một hồi. Đối với sự nhiệt tình của Hạ Khuynh Thành, Diêm Thiếu Kiệt thực hưởng thụ, chưa bắt đầu ăn cơm trước hết ăn “com khai vị”.

” Thiếu Kiệt, anh nếm thử món này, đặc biệt ngon.” Hạ Khuynh Thành gấp đồ ăn trực tiếp đưa lên miệng Diêm Thiếu Kiệt, nhìn thấy anh ta ăn hết đồ ăn thì cực kỳ vui vẻ.

Mà bữa cơm này dùng quá trình anh một ngủm em một ngủm kết thúc, từ trong nhà hàng đi ra Hạ Khuynh Thành thân mật ôm cánh tay Diêm Thiếu Kiệt, hai người cười nói vui vẻ lên xe. Diêm Thiếu Kiệt ở trên xe gọi điện thoại về nhà nói buổi tối không quay về. Vừa đến dưới lầu nhà Hạ Khuynh Thành, xe vừa tắt máy, Diêm Thiếu Kiệt còn chưa xuống xe đã bị Hạ Khuynh Thành câu dẫn.

Phóng viên một đường bám đuôi chụp được mấy bức hình mờ mờ, nhưng vẫn có thể nhìn được hai người bên trong trần trụi không mặc quần áo, sau xe không ngừng lay động...

” Hạ Khuynh Thành với Diêm đại thiếu ngọt ngào hẹn hò ở nhà hàng J”, ” Không coi ai ra gì ở trên đường diễn màn yêu đương ân ái”, ” Lừa tình bốc cháy ở trong xe chiến đấu hai giờ kịch liệt”, ngày hôm sau các loại truyền thông lớn nhỏ ở thành phố Thiên Hải đồng loạt đăng tin tức, Hạ Khuynh Thành lần thứ hai được giật tít đầu đề. Nhưng khác biệt lần này hẳn với Diêm đại thiếu là chính quy, cho nên lần này không phải là scandal mà là chứng cứ yêu đương.

Tin này vừa ra khiến cho Diêm gia có một trận sóng gió không nhỏ, người có yêu thì cứ thoải mái thành thật mà yêu đi, còn nhất định phải làm một trận ồn ào như vậy, thể hiện thì thôi đi, nhưng cái này có quá là đối phong bại tục hay không. Đây là Diêm nãi nãi nói, mà nói là nói cho Diêm An Quân nghe.

Diêm An Quân tự mình đọc tin tức xong cũng thẹn quá hoá giận, làm việc trong nhà thì không làm, nhất định phải ở trên xe, còn bị người ta chụp được, thật sự là dọa người. Nhưng ông ta không phải là hoàn toàn đoán không ra điều che giấu bên trong, trên thế giới này không có nhiều sự trùng hợp như vậy, nếu có thì chẳng qua là có người cố gắng an bài thôi.

Ông ta đem Diêm Thiếu Kiệt gọi tới dạy dỗ cho một trận, nhìn con trai đã biết sai mới không tiếp tục nữa, ” Thiếu Kiệt, ba ba đã lui một bước cho hai đứa ở cùng nhau, gia gia nãi nãi cũng mở một con mắt nhắm một con mắt, ít nhất hai đứa cũng một vừa hai phải cho ta, đừng có quá đáng.”

” Ba, con... ” Diêm An Quân trừng mắt liếc anh ta, ” Con cái gì con? Còn còn muốn chống cho nó? Con đi mà nói cho Hạ Khuynh Thành biết, nếu nó muốn cùng con ở một chỗ vui vẻ thì triệt tiêu hết tâm tư của nó đi, bằng không hai đứa tách ra cho nhanh.”

” Con biết.”

Lần trước Hạ Khuynh Thành bị thương đã cảm giác được Diêm Thiếu Kiệt thật sự rất tốt với hắn, mỗi ngày đều ở cùng, còn tự mình xuống bếp nấu cơm cho hắn, ngay cả quần lót của hắn cũng giặt, quả thật đem hắn sủng lên tận trời. Hắn phi thường thích loại cảm giác được người nâng niu trong tay này, điều này càng làm hắn kiên định giữ chặt Diêm Thiếu Kiệt, cho nên mới có sự kiện lần này.

Hắn đang vì kiệt tác của mình mà vô cùng đắc ý dào dạt, ngoài cửa liền vang lên tiếng bấm chuông, không cần đoán cũng biết là Diêm Thiếu Kiệt đến. Nhìn thấy người vào nhà sắc mặt không tươi, Hạ Khuynh Thành trong lòng thấy bồn chồn.

” Thiếu Kiệt, sao anh lại về?”

Diêm Thiếu Kiệt ngồi trên ghế salon nhìn hán: ” Chuyện tối hôm qua là do em có ý sắp xếp, là để sáng hôm nay đưa tin.” Câu hỏi mang tính chất khẳng định, Diêm Thiếu Kiệt cũng tin tưởng suy nghĩ của mình.

” Em. “

Diêm Thiếu Kiệt ngắt lời hán, lạnh lùng nói: ” Ba ba vì chuyện này mà mắng anh một trận, gia gia với nãi nãi cũng không vui vẻ, ba ba còn nói về sau em còn như vậy sẽ không cho chúng ta qua lại.” Bình thường anh ta luyên tiếc nhất là nói một câu nặng lời với Hạ Khuynh Thành. Nhưng chuyện lần này làm anh ta rất giận, cho nên anh ta cũng muốn dọa Hạ Khuynh Thành một chút.

Chiều này đối với Hạ Khuynh Thành dĩ nhiên thực dùng được, hán ngồi vào bên người Diêm Thiếu Kiệt kéo lấy tay: ” Thiết Kiệt, em biết sai, anh đừng nóng giận.”

” Vì sao lại làm vậy?”

Ánh mắt Hạ Khuynh Thành chợt loé lên, dựa sát vào ***g ngực Diêm Thiếu Kiệt nói: ” Đương nhiên vì muốn nắm chặt anh, anh bận rộn công tác không có thời gian ở cùng em, còn thường xuyên tham gia các loại yến hội thương nghiệp. Em sợ anh bị người khác câu dẫn đi mất, cho nên mới cố ý an bài, em chỉ muốn cho người khác biết được anh là của em ”

” Em thật sự nghĩ như vậy?” Diêm Thiếu Kiệt nghe nói như thế, giọng điệu rõ ràng dịu hơn.

” Đúng thế, nếu không thì anh cho là vì sao em dốc sức lấy lòng anh chứ.” Hạ Khuynh Thành xoay người ngồi lên đùi Diêm Thiếu Kiệt, bày ra bộ dáng dụ người nói: ” Anh thấy biểu hiện tối hôm qua của em được không? Anh không phải là thích muốn chết sao? Thất lung của em bây giờ còn đau đây này, anh sờ sờ.”

Diêm Thiếu Kiệt vốn tưởng nghiêm khắc một chút, nhưng cảm giác được ma xát trên đùi thì cái gì cũng ném tới chín tầng mây, dùng sức ôm lên Hạ Khuynh Thành hướng tới phòng ngủ đi.

Người xưa có câu: Sắc lệnh trí hôn, tuyệt đối có đạo lý!

[Sắc lệnh trí hôn: không thể giữ vững lí trí được trước dục vọng.]

Khi Diêm Thiếu Kiệt nhìn thấy “Chiến đấu kịch liệt hai giờ trong xe” lập tức phun cà phê, hai giờ, quá kinh người, sức chiến đấu thật dã man, sau đó một vị trẻ tuổi mang tâm tư không thuần khiết bắt đầu ảo tưởng, mình có thể kịch liệt chiến đấu được mấy giờ nhỉ? Vợ nhà mình có chịu được không đây?

Mà giờ khắc này Thuý Ân Trạch đang ở trường quay hoá trang liên tục hất xi ba cái, nhân viên hoá trang còn treu nghẹo nói: ” Đây là có người nhắc tới anh nha.”

Hoá trang xong Thuý Ân Trạch nhận lấy ly sữa đậu nành cùng với tờ báo trợ lý đưa tới, nhìn thấy “Chiến đấu kịch liệt hai giờ trong xe” không có bị phun ra sữa đậu nành, mà là bị nghẹn sặc. Khụ khụ ho khan mấy cái mới hoãn lại hô hấp, sau đó y cũng không tự chủ nghĩ tới Diêm Thiếu Kiệt, không biết nam nhân nhà y có thể chiến đấu được mấy giờ? Bản thân y có chịu được không đây?

Mà giờ khắc này Diêm Thiếu Kiệt đang cùng Tô Nguyên nói chuyện cũng bị hất hơi vài cái, người ta nói là không phải người một nhà không vào cùng một cửa, hai người này đúng là suy nghĩ cũng giống nhau, tâm linh tương giao cũng không hơn được như vậy.

Tờ báo cầm trong tay đột nhiên bị lấy đi, Thuý Ân Trạch vừa quay đầu nhìn lại, lập tức kêu một tiếng, ” Thiên Hâm tử.”

Phùng Thiên Hâm nhìn nội dung trên tờ báo, cười nhạo nói: ” Người này đúng là có chút thủ đoạn, đầu tiên là Diêm nhị thiếu giờ là Diêm đại thiếu, còn chơi trong xe, đủ *** đẳng.”

Người chung quanh nghe được lời nói của cô ta đều tò mò như không nghe thấy gì, Thuý Ân Trạch cũng vậy, cùng người phụ nữ này tiếp xúc nhiều y càng cảm thấy... Nói thế nào nhỉ? Bên ngoài khiêm tốn hữu lễ, phong thái cao, ôn nhu tao nhã, nhưng kỳ thật là người chanh chua, nói thẳng là loại xấu xa.

Nói đơn giản cô ta là dạng người trong ngoài không đồng nhất, hơn nữa rất thích giả bộ. Tuy mấy năm trước cũng có đưa nhiều tin, nói cô ta ở trường quay vung tay đánh nhau với nhân viên công tác, đối với mình tinh nhỏ kêu đến kêu đi là hết. Nhưng rất nhanh mấy tin tức này đều được làm sáng tỏ, còn nói cô ta diu dặt đàn em như thế nào, làm người tốt ra sao...

Thuý Ân Trạch đã có điểm hối hận nhận lấy quảng cáo này, hợp tác với người phụ nữ này rất mệt, hơi không hài lòng khiến cho tất cả mọi người bu lại giúp cô ta thuận khí, quay phim thì phải chờ tâm tình cô ta tốt mới được, cho dù có là kim bài mình tinh cũng không được như vậy, quả thật so với nữ vương còn khó hầu hạ hơn.

Nghe cô ta nói như vậy, Thuý Ân Trạch thật thông minh một câu cũng không tiếp, chờ cô ta tâm tình tốt thì nhanh chóng quay cho xong phim, càng sớm chấm dứt thì càng tốt!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiếu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

E&B: Strangers Ex

Có Diêm Thiếu Kiệt an ủi, quả nhiên Hạ Khuynh Thành thành thật hơn nhiều, trừ bỏ công tác thì trên cơ bản đều không ra khỏi cửa. Diêm Thiếu Kiệt cũng là tận lực không tăng ca không xã giao, càng dành nhiều thời gian ở cùng hắn. Nhưng điều này lại khiến Diêm An Quân bất mãn, có nhà không về mỗi ngày ở cùng Hạ Khuynh Thành thì còn ra thể thống gì?

”Thôi, anh đừng có nóng giận, thanh niên khó tránh khỏi huyết khí phương cương, anh cứ để tuý nó đi.” Diêm An Quân tăng ca về nhà, Thu Đình Nhã dọn cơm tối cho ông ta.

”Em không cần nói tốt cho nó, anh thấy nó ngày càng không quan tâm đến công tác, toàn bộ đều đặt hết lên người Hạ Khuynh Thành. Cũng là đang yêu đương, sao anh có thấy A Liệt mỗi ngày cùng một chỗ với Thủy Ân Trạch đâu?”

”Nếu không thì anh tăng thêm trọng trách cho Thiếu Kiệt, có phải công tác hiện tại quá nhẹ nhàng nên nó mới như vậy.”

”Anh ngày nào cũng tăng ca đến giờ này mới về, em nói công tác vậy là nhẹ sao?”

”Kia...”

Diêm An Quân ăn xong một miếng đồ ăn, đánh gãy lời nói của Thu Đình Nhã: ”Thằng bé này bây giờ càng ngày càng không thể tưởng tượng nổi, chuyện lần trước ở tiệc sinh nhật ba ba anh có hỏi nó, nó còn không thừa nhận, còn nói em chuyện bé xé ra to. Em vì muốn tốt cho nó nhưng nó không biết ơn, chuyện lần này còn muốn thay Hạ Khuynh Thành giải vây, anh phát giận thì nó mới chịu yên tĩnh.”

Thu Đình Nhã không biểu lộ gì chỉ cười cười, thầm nghĩ rằng không biết ơn mới tốt, không biết ơn mới là đứa trẻ không hiểu chuyện, mới có thể khiến mọi người chán ghét không phải sao?

Diêm Thiếu Liệt nghe Diêm Trí Viễn nói mỗi ngày Diêm Thiếu Kiệt đều đứng giờ tan tầm, có đôi khi còn về sớm một lúc, trên cơ bản tan tầm đều về nhà Hạ Khuynh Thành. Mà Diêm An Quân cùng vài người bên kia gần đây đối với anh ta cũng có phê bình kín đáo, Diêm Thiếu Liệt nghĩ hai kẻ này đúng là tuyệt phối.

”Trí Viễn, chuẩn bị xe, anh đi theo tôi ra ngoài một chuyến.”

”Đi trường quay sao?”

”Phải, đi nhìn vợ tôi một cái.” Tiểu Diêm tổng đi ở phía trước cho nên không có nhìn thấy tâm phúc ở đằng sau bủi môi trềng mắt. Anh cảm thấy trước người một nhà gọi vợ cũng chẳng có vấn đề gì, nhưng năng lực thừa nhận trong trái tim nhỏ bé của mỗi tâm phúc còn cần phải rèn luyện thêm một chút.

Bởi vì hạng mục Á Mỹ quốc tế, gần đây Diêm Thiếu Liệt cũng là bận rộn tới tối khuya, thời gian này tạm thời nghỉ ngơi chuẩn bị một chút, anh liền quyết định đi trường quay thăm vợ nhà mình. Đây là lần đầu tiên anh lấy thân phận người yêu Thủy Ân Trạch đến trường quay, cho nên anh có vẻ dị thường hưng phấn.

Kết quả đến trường quay lại bị chặn bên ngoài, vừa hỏi mới biết được khi Phùng Thiên Hàm quay phim không cho phép nhân viên không phận sự đi vào trường quay. Diêm Thiếu Liệt cũng không mạnh mẽ muốn vào, mà là gọi điện thoại cho Đường Tổng, rất nhanh đã có người đi ra đón vào.

Bởi vì trường quay là công ty Ân Tượng an bài, cho nên nhân viên bên trong công ty là không bị hạn chế, người tới đưa Diêm Thiếu Liệt đến trường quay liền rời đi. Diêm Thiếu Liệt liếc mắt một cái đã thấy được vợ nhà mình ôm thắt lưng một phụ nữ, bộ dáng hết sức thân mật.

Trong nháy mắt Diêm Trí Viễn đã cảm nhận được mùi vị nguy hiểm được tràn ra từ thiếu gia nhà mình, sau đó liếc mắt nhìn qua trường quay lập tức biết là xảy ra chuyện gì, quyết đoán lựa chọn lùi lại ba bước.

Cũng có lẽ ánh mắt Diêm Thiếu Liệt quá mức mãnh liệt, Thủy Ân Trạch đang chụp ảnh nhìn theo hướng thì cả người ngáy ngẩn ra, y chưa bao giờ nghĩ Diêm Thiếu Liệt sẽ đến thăm mình.

Tuy có chút sững sốt, nhưng y vẫn hành động hết sức chuyên nghiệp, không có yêu cầu tạm dừng, mà là chụp xong một loạt ảnh mới vội vàng đi tới. Lúc này y không thêm quan tâm đến ánh mắt của những người xung quang, đây là nam nhân nhà y lần đầu tiên tới thăm, y biểu hiện nhiệt tình một chút cũng không có gì. Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy Thủy Ân Trạch chạy nhanh tới, lửa giận trong lòng liền giảm bớt vài phần.

”A Liệt, anh tới sao không gọi điện thoại trước cho em?”

”Muốn cho em một kinh hỉ, chụp xong rồi sao?”

Thủy Ân Trạch nghe anh nói, mân miệng nở nụ cười: ”Đội lát nữa còn có một tổ chụp cuối, anh không vội thì chờ em kết thúc công việc đi. Buổi tối hai

chúng ta cùng nhau ăn cơm?”

”Được, em muốn ăn cái gì? Anh sẽ đặt chỗ trước?”

”Mấy hôm trước Ân Hi đi một nhà hàng cua cay mới mở, nói là hương vị không tệ, chúng ta đi ném thử nhé?”

”Nghe em, công việc có mệt hay không?”

Thủy Ân Trạch lắc đầu nói: ”Hoàn hảo, không phải anh nói gần đây đang bận rộn hạng mục mới sao? Sao lại có thời gian đi đến đây?”

Diêm Thiếu Liệt phết miệng chua chua nói: ”Có bận đến mấy cũng phải thăm vợ, nếu không thì bị người khác nhớ thương thì làm thế nào giờ?”

Thủy Ân Trạch sùng sốt, lời này... Ánh mắt thoáng qua nhìn Diêm Trí Viễn đứng sau người Diêm Thiếu Liệt, chỉ chỉ Phùng Thiên Hâm, Thủy Ân Trạch lúc này mới hiểu được chuyện gì xảy ra, ”Vị Thiên Hâm tỷ?” Diêm Thiếu Liệt nhìn lại, Diêm Trí Viễn đảo mắt nhìn khắp nơi như là không nhìn thấy anh.

”Phát ngôn lần này là trang phục tình nhân, lúc chụp ảnh khó tránh khỏi sẽ có chút thân mật trước màn ảnh. Lại mới Thiên Hâm tỷ nhà người ta có lão công vô cùng nổi tiếng trong giới đạo diễn, anh suy nghĩ nhiều rồi.”

Diêm Thiếu Liệt nhướn mày: ”Em nói cô ta gọi là gì?”

”Phùng Thiên Hâm, lần trước...” Thủy Ân Trạch đem chuyện Phùng Thiên Hâm khởi xướng không hợp tác với các nghệ sĩ có hành vi không kiểm điểm, nói lại một lần cho Diêm Thiếu Liệt, y cũng là sau khi Hạ Khuynh Thành bị loại mới biết được việc này.

”Phùng Thiên Hâm...” Diêm Thiếu Liệt ở trong lòng lặp đi lặp lại cái tên này, bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó, nhưng anh không trước mặt Thủy Ân Trạch nói cái gì, đợi khi Thủy Ân Trạch trở lại quay phim mới gọi Diêm Trí Viễn đến bên người...

”Diêm nhị thiếu tới thăm ban sao?”

”Phải, hôm nay anh ấy không có việc bận nên đến xem” Thủy Ân Trạch cũng không muốn cùng Phùng Thiên Hâm nói chuyện của mình cùng với A Liệt, nhưng Phùng Thiên Hâm giống như là cảm thấy có hứng thú, tiếp tục nói: ”Tôi thấy hai người các cậu tình cảm hình như không tồi?”

Thủy Ân Trạch cười nhạt nói câu hoàn hảo, liền chuẩn bị bắt đầu làm việc.

Kết quả lần ảnh chụp này liên tục chỉnh chỉnh vẫn không được hợp ý chung, Diêm Thiếu Liệt nhìn hai người hết lần này sang lần khác ôm nhau, anh trước kia cũng mấy lần đến trường quay thăm Hạ Khuynh Thành, cũng nhìn hân cùng vài diễn viên khác thân mật trước màn ảnh, tuy có cảm thấy không thoải mái, nhưng không có giống hiện tại ghen mãnh liệt như vậy.

Anh cũng biết Thủy Ân Trạch thân ở giới giải trí, việc này không tránh được, nhưng biết là một chuyện còn tận mắt thấy lại là chuyện khác. Cho dù là giả, là vì công việc, nhưng nhìn thế nào cũng khó chịu.

Cuối cùng tổ chụp cuối cũng không được thông qua, nhưng hôm nay trời đã khuya, cho nên bọn họ quyết định kết thúc công việc, ngày mai lại tiếp tục, Thủy Ân Trạch thật sự có hơi mệt.

Diêm Thiếu Liệt vừa thấy trạng thái này của y liền biết là mệt mỏi, ”Hay là anh đưa em về nhà đi, ăn cơm thì để ngày nào đó cũng được, em về nhà nghỉ ngơi cho tốt mới được.”

”Không sao đâu, em ở trên xe nghỉ ngơi một lúc là ổn, chẳng qua là thời gian đứng hơi dài.”

Diêm Thiếu Liệt cách đám người trùng mắt liếc Phùng Thiên Hâm một cái, tiếp tục nói: ”Người đàn bà kia sao lại nhiều chuyện như vậy? Anh thấy cô ta chọn đến chọn đi, cái này không được cái kia không được, chẳng khác gì đi chợ mua bó rau.”

”Anh đã nhìn ra?”

Nghe Thủy Ân Trạch nói vậy, Diêm Thiếu Liệt sùng sốt, ”Có chuyện gì? Cô ta thật sự có vấn đề?”

Thủy Ân Trạch gật gật đầu, tới sát bên anh nhỏ giọng nói: ”Nói nhỏ chút, chuyện của cô ta đặt biệt nhiều, hôm nay tâm tình nhất định là khó chịu cho nên mới nhiều chuyện như vậy, cô ta không cao hứng thì cả đoàn cũng phải vậy.”

Vừa rồi Diêm Thiếu Liệt nhìn hai người chụp ảnh đã cảm thấy có vấn đề, rõ ràng cô ta khiến Ân Trạch thế này thế nọ, cứ vài phút thì bảo không được phải làm lại. Hiện tại nghe vợ nói thế, đúng là thật sự có chuyện như vậy. Diêm Thiếu Liệt lập tức bùng lên giận dữ, muốn tìm người đàn bà kia nói cho ra lẽ, Thủy Ân Trạch vội giữ chặt lại. ”Em nói với anh không phải để cho anh thay em ra mặt, em là không muốn anh tiếp tục hiểu lầm. Người đàn bà này thuộc dạng già mồm cãi láo, lắm chuyện lại yếu sĩ diện, anh cảm thấy loại người như vậy có thể câu dẫn em sao?”

Diêm Thiếu Liệt cuối cùng cũng không có đi tìm Phùng Thiên Hâm, mà là mang vợ nhà mình đi nhà hàng cua cay. Thủy Ân Trạch ở trên xe ngủ một giấc ngắn tinh thần khôi phục không tệ, ăn được vị cua cay thì càng tỉnh táo hơn, bữa tối xong cả hai người từ nhà hàng đi ra phát hiện bên ngoài có tuyết rơi, đây là trận tuyết đầu của năm.

Diêm Thiếu Liệt về mặt sung sướng nhìn Thủy Ân Trạch, cầm lấy tay y nói: ”Đi một lúc đi.” Thủy Ân Trạch gật gật đầu, y cũng có ý định này.

Gió thổi khí lạnh tạt vào mặt người nhưng không khiến người cảm thấy quá lạnh, bông tuyết không một tiếng động bay xuống dưới đèn đường mờ nhạt, không khí ngọt ngào giữa hai người chậm rãi bốc lên, tình nùng ý vị khiến khung cảnh trở nên vô cùng ấm áp, tuy không đành lòng phá hư giờ phút đẹp đẽ này, nhưng Diêm Thiếu Liệt vẫn là nhìn không được ôm lấy Thuý Ân Trạch vào lòng, nhẹ nhàng nhợt nhạt hôn...

Gió đêm đột nhiên mạnh, bông tuyết phấp phới bay đầy trời, lại không một chút gì ảnh hưởng đến hai người đang ôm hôn. Mãi đến khi Thuý Ân Trạch hô hấp dồn dập, hai má đỏ bừng, đôi môi sưng nhẹ Diêm Thiếu Liệt mới buông người ra, thấp giọng ní non, ”Đêm nay ở cùng anh.”

Thuý Ân Trạch không biết bản thân đang nghĩ gì, nhưng mà Diêm Thiếu Liệt mở miệng thì y không cự tuyệt, lảng lảng gật gật đi theo người ta lên xe. Chờ đến nơi ở của Diêm Thiếu Liệt thì y mới giật mình phát giác là hai người ở cùng nhau.

Diêm Thiếu Liệt cười giống hệt con mèo ăn trộm, anh lúc này thấy không khí thật tuyệt nên mở miệng, không ngờ là vợ nhà mình thật sự đồng ý, đã như vậy thì làm sao có thể bỏ qua cơ hội lần này được.

”Anh đi mở nước cho em, những thứ trong tủ quần áo ở phòng ngủ đều là chuẩn bị cho em, áo ngủ cũng bên trong, em tự đi lấy đi.” Nói xong anh liền vào toilet, Thuý Ân Trạch trong nháy mắt chưa kịp phản ứng lại chuyện gì, Diêm Thiếu Liệt đã đi mất tiêu.

Anh ấy vừa mới nói cái gì? Tủ quần áo trong phòng ngủ, Thuý Ân Trạch đi vào trong phòng ngủ mở tủ quần áo lập tức ngậy ngấn cả người, y cùng với Diêm Thiếu Liệt chiều cao không kém bao nhiêu, cho nên trên cơ bản quần áo có thể mặc cùng nhau. Nhưng hiển nhiên phong cách những bộ quần áo này không phải dạng Diêm Thiếu Liệt hay mặc, mà là sở thích của y, nguyên lai anh đã chuẩn bị tốt như vậy, nghĩ thế, Thuý Ân Trạch mím môi lại nở nụ cười.

Lấy ra áo ngủ y mới cẩn thận đánh giá phòng này một chút, phòng vô cùng sạch sẽ, trên chăn không có dấu vết gì, mặt bàn còn có một lớp bụi mỏng, xem ra Diêm Thiếu Liệt không thường xuyên ở đây.

”Vợ à, có thể tắm rồi.” Diêm Thiếu Liệt vừa nói vừa đi ra, nhìn thấy Thuý Ân Trạch cầm áo ngủ trong tay, anh cười sáng lạn, ”Đi tắm đi.” Thuý Ân Trạch gật gật đầu mang áo ngủ đi vào.

Diêm Thiếu Liệt vô đầu đặt mông ngồi ở trên giường, hạnh phúc này đến quá nhanh khiến bản thân anh không thể tin được, rồi, đêm nay phải cho vợ mình một đêm khó mà quên được.

Khi Thuý Ân Trạch đi ra thì Diêm Thiếu Liệt đã thay áo ngủ tựa vào giường xem ti vi, ”Anh không đi tắm sao?”

Diêm Thiếu Liệt lắc đầu, đứng dậy lôi kéo Thuý Ân Trạch đi đến ngồi xuống giường, ”Anh thích sau đó mới tắm.”

Một câu khiến Thuý Ân Trạch lại đỏ mặt.

Trong tivi chiếu cái gì không ai biết, bởi vì rất mau sau đó y hít thở không thông, loại cảm giá này y chưa từng trải qua, khăn trương hỗn loạn hưng phấn, kích thích hỗn loạn cùng khát vọng, cho đến khi một giây kia...

Người xưa nói ”Phù dung trường nở độ xuân tiêu – Tông thủ quân vương bắt tảo triều“, Trước kia Diêm Thiếu Liệt chỉ cảm thấy câu này đủ nhảm chán, một người phụ nữ sao có thể khiến vị hoàng đế cả thiên hạ say mê đến thế, nhưng giờ phút này anh có thể lý giải được hoàng đế thời xưa.

”A Liệt, em thật sự không được.”

Lúc này Thuý Ân Trạch quả nhiên có chút hối hận, cả người đầy mồ hôi, mặt đến mức ngón tay không động đậy, nhưng nam nhân trên người tinh lực vẫn còn nguyên mười phần mà còn là nếm chưa đủ vị. Y đã không đếm nổi đây là lần thứ mấy, nhưng so ra với Diêm Thiếu Kiệt chiến đấu kịch liệt hai giờ, sức chiến đấu của nam nhân nhà mình hiển nhiên càng mạnh!

[Trường Hận Ca – Bạch Cư Dị]

芙蓉帳暖度春宵 — Phù dung trường nở độ xuân tiêu — Nàng cùng vua trải qua đêm xuân trong trường Phù Dung ấm áp

春宵苦短日高起 — Xuân tiêu khổ đoản nhật cao khởi — Đêm xuân tiếc rằng ngắn ngủi, mặt trời lên cao, mới trở dậy.

從此君王不早朝 — Tông thủ quân vương bắt tảo triều — Từ đó vua không ra ngự triều sớm nữa

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Hôm nay Thuý Ân Trạch không tới trường quay, bởi vì Diêm Thiếu Liệt nói đã giúp y xin nghỉ, nhưng Thuý Ân Trạch vẫn có chút lo lắng, người đàn bà Phùng Thiên Hâm cũng không phải dễ nói chuyện.

Diêm Thiếu Liệt nói Đường Tổng sẽ ra mặt thì y mới yên tâm, Phùng Thiên Hâm cho dù không dễ nói nhưng không ngu xuẩn dám khó dễ Đường Tổng, bỏ qua thân phận Đường gia, Đường Tổng ở Ân Tượng là một vị cổ đông. Hơn nữa trong giới giải trí có một cái lệ, minh tinh thích kết giao với doanh nhân, thân phận địa vị của doanh nhân càng cao thì bọn họ càng thích kết giao.

Điểm này Thuý Ân Trạch đã đoán đúng, ngay khi Đường Tổng cùng Phùng Thiên Hâm nói chuyện xong cô ta lập tức đồng ý, không hề có thái độ gây khó xử, còn cười nói lượng công việc gần đây rất lớn nên để Ân Trạch nghỉ ngơi một ngày cho tốt, chẳng qua, chờ Đường Tổng đi rồi mặt của cô ta âm trầm đáng sợ.

Vào lúc ban đêm Thuý Ân Hi nhận được điện thoại của Diêm Thiếu Liệt, biết anh hai muốn ngủ lại cậu ta cũng không nói gì, anh hai cậu đợi lâu như vậy, rốt cục đã đến thời khắc “Giấc mộng trở thành sự thật”, cậu có thể nói cái gì? Thuý Ân Trạch lại là bởi vì quá mức khẩn trương kích động, căn bản quên gọi điện thoại báo về nhà, kết quả “Chiến đấu kịch liệt vào giai đoạn nước rút” thì y mới giật mình nhớ ra chưa gọi điện thoại về nhà, Diêm Thiếu Liệt mới nói cho y là anh đã sớm gọi báo cho Ân Hi.

Hôm nay Thuý Ân Trạch ở nhà nghỉ ngơi, mà Diêm Thiếu Liệt cũng nói với gia gia xin nghỉ, mơ hồ nói rõ nguyên nhân, lão gia tử nói câu “Đừng tưởng rằng tuổi trẻ là có thể xằng bậy, chú ý thân thể” liền cúp điện thoại. Diêm Thiếu Liệt cảm điện thoại nhớ đến câu chú ý thân thể của gia gia phải là dành cho vợ anh mới đúng, anh đối với sức chiến đấu của bản thân vẫn rất là tự tin, so với Diêm Thiếu Kiệt mạnh hơn không biết bao nhiêu lần đâu.

Ngày này hai người bọn họ không có ra khỏi cửa, thân phận với tình trạng của Thuý Ân Trạch không cho phép y ra ngoài, Diêm Thiếu Liệt cùng y thương lượng chuyện dọn đến đây ở. Thuý Ân Trạch nói muốn mua nhà cho cha mẹ ở trung tâm thành phố, như vậy mọi người ở gần nhau sẽ thuận tiện, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy chủ ý này không tệ, lúc ấy liền gọi điện thoại cho Tô Nguyên, bảo anh ta tìm nơi thích hợp.

Nghỉ ngơi một ngày thân thể Thuý Ân Trạch không có vấn đề gì, thất lực không còn đau, ngày hôm sau y liền tới trường quay. Mà Diêm Thiếu Liệt thì về Diêm gia, Thu Đình Nhã nhìn Diêm Thiếu Liệt hỏi: “A Liệt, con ăn mặt sao? Cười ngọt như vậy.”

“Nhị thẩm, con là đàn ông, không thể dùng từ ngọt để hình dung con.”

Thu Đình Nhã buồn cười hỏi: “Vậy thẩm phải hình dung con như thế nào?”

Diêm Thiếu Liệt suy nghĩ nói: “Hạnh phúc.” Nói xong còn tự mình gật gật đầu khẳng định mình nói chuẩn xác, rốt cục cũng ăn được vợ sao lại không hạnh phúc được!

“Rồi, hạnh phúc đi, con hôm nay có thời gian rảnh không?”

Diêm Thiếu Liệt nhìn nàng một cái hỏi: “Có chuyện gì sao? Nhị thẩm.”

“Phải, con dành chút thời gian đi cùng thẩm tới một nơi.”

Thu Đình Nhã mang Diêm Thiếu Liệt chẳng phải đi nơi nào khác, mà là tập đoàn Thu An, đợi đến khi nhìn thấy Thu Đại Đồng anh mới hiểu được dụng ý của nhị thẩm, hoá ra Thu Đình Nhã có ý muốn để Diêm Thiếu Liệt tiếp quản tập đoàn Thu An.

Chuyện này nàng đã suy nghĩ từ lâu rồi, chính nàng đối với vận hành của tập đoàn Thu An vô cùng hiểu biết, nhưng đối với việc điều khiển kinh doanh của tập đoàn thì năng lực bắt tòng tâm. Nàng tuy rằng xuất thân thể gia thương nghiệp, lại từng học tập ở nước ngoài, nhưng bởi vì sớm gả cho Diêm An Quân cho nên không có kinh nghiệm quản lý.

Hiện tại nói thế nào cũng không có khả năng đem Thu An giao cho Diêm An Quân, Thu Đại Đồng cũng từng nghĩ đem Thu An cho Tần thị, nhưng Thu Đình Nhã lại nghĩ đến Diêm Thiếu Liệt.

Không phải nàng không thích Tần Hiểu Luân, hơn nữa nếu bàn tới mối quan hệ gần gũi, Tần gia khẳng định thân thiết hơn so với Diêm gia. Nhưng nàng là nuôi lớn A Liệt từ nhỏ, nói do một tay nàng nuôi lớn cũng không quá, nàng lại xem A Liệt như con ruột, cho nên Thu Đại Đồng nhắc đến chuyện này thì nàng liền đem ý tưởng của mình nói ra.

Kỳ thật Thu Đại Đồng đối với Diêm Thiếu Liệt rất vừa lòng, nhưng suy nghĩ của ông còn sâu hơn một ít, ông với lão bà đã đến tuổi này, dù sao có thể chiếu cố con gái cũng có hạn, vạn nhất tương lai con gái mình như thế nào thì còn có Tần gia quan tâm.

Thu Đình Nhã hiểu được tâm tư Thu Đại Đồng, nhưng không muốn Thu An từ nay về sau biến mất, nếu yêu cầu Tần gia an bài một người đến quản lý Thu An cũng không hiện thực. Thật muốn làm như vậy tất nhiên Tần gia sẽ an bài người có huyết thống gần gũi, nhưng người trong nhà đều một lòng đặt trên Tần thị còn muốn phân tâm đề ý đến Thu An, chỉ sợ bọn họ cũng không chia sẻ được. Hơn nữa nếu bản thân tự mở miệng yêu cầu, Thu An là do một tay ba ba nàng dốc sức gây dựng, để Thu An cho Tần thị về sau sẽ hoàn toàn biến mất.

Nhưng Diêm Thiếu Liệt lại không giống, không nói đến cái khác mà anh sẽ là người đầu tiên phản đối đem Thu An nhập vào Diêm thị. Tình huống hiện tại của Diêm thị anh so với ai cũng hiểu rõ ràng, hơn nữa Thu Đình Nhã đối với Diêm Thiếu Liệt là một sự tin tưởng khó hiểu, cho dù tương lai nàng có rời khỏi Diêm An Quân rời khỏi Diêm gia, A Liệt nhất định vẫn hiếu thuận nàng. Đối với điều này, nàng vững chắc tin tưởng.

Quả nhiên Thu Đình Nhã đem ý tưởng nói ra Diêm Thiếu Liệt lập tức cự tuyệt, mà Thu Đình Nhã cũng dự đoán trước như vậy, nhưng Thu Đại Đồng tương đối ngoài ý muốn. Ông hôm nay quả thật có muốn thử xem ý tứ Diêm Thiếu Liệt, nhìn anh cự tuyệt kiên quyết như thế thì ông lại càng yên tâm. Ông là một người cha, chuyện quan hệ đến tương lai con gái mình không thể không cẩn thận, cho dù đối phương là Diêm Thiếu Liệt đi nữa.

Diêm Thiếu Liệt không tiếp nhận Thu An quả thật nguyên nhân cũng một phần là vì Tần gia, quan hệ của anh cùng Tần Hiếu Luân so sánh, anh tiếp nhận đúng là không thích hợp. Nhưng lại còn có nhị thúc, cho dù nói là Thu Đại Đồng để anh tiếp nhận Thu An, nhưng nhị thúc vẫn sẽ khó dễ nhị thẩm. Anh đã mơ hồ nhận ra ý định của nhị thẩm, cho nên có một số việc anh không thể tham dự.

Nhưng mà anh đưa ra một biện pháp cho Thu Đại Đồng suy nghĩ, có thể mời một chức nghiệp giám đốc đến quản lý Thu An. Thu Đại Đồng cảm thấy chủ ý không tồi, nhưng chuyện này tạm thời cũng không vội, lấy tuổi tác hiện tại của ông vẫn có thể công tác thêm vài năm, cũng có thể thừa dịp này chọn một người thích hợp.

Đi ra khỏi Thu An, Diêm Thiếu Liệt hỏi Thu Đình Nhã tương lai dự tính thế nào, Thu Đình Nhã cười cười chỉ nói: “Chuyện tương lai khó mà nói trước, nhưng mà hiện tại thẩm có một việc phải làm.”

“Việc gì?”

Thu Đình Nhã nhìn anh cười nhạt nói: “Bức Hạ Tĩnh Mai đến tuyệt cảnh.” Rõ ràng thốt ra vài chữ muốn người khác tuyệt vọng, nhưng từ nàng nói ra lại mang theo một phong tình khác.

“Nhị thẩm, giết người là phạm pháp.”

Thu Đình Nhã tao nhã mỉm cười, “Thẩm không có hứng thú giết người, thẩm còn sợ bản tay mình đây. Chết là loại phương pháp giải thoát đơn giản nhất, người chết coi như là xong mọi chuyện, thẩm cũng không muốn để người đàn bà đó thoải mái vậy.” Thu Đình Nhã nhìn ra ngoài cửa xe, thấp giọng nói: “Có đôi khi sống không bằng chết mới là thống khổ nhất.”

Diêm Thiếu Liệt nghe xong thì sững sờ một chút, thẩm nghĩ có phải đòi trước nhị thẩm cũng có suy nghĩ như vậy, mới lựa chọn tự sát, đối mặt với người yêu nhất phản bội, tập đoàn Thu An đổi chủ, bị các loại đã kích đâm liên tục tiến tới tự sát. Loại khả năng này không phải là không thể, hiện tại cũng thường xuyên nhìn thấy các tin tự sát trên các phương tiện truyền thông, chuyện như vậy thật đúng là thông thường.

Về đến nhà hai người rất ăn ý không nhắc đến chuyện này, khi Diêm lão gia từ hỏi đến, Thu Đình Nhã chỉ nói để A Liệt lái xe đưa nàng về nhà mẹ đẻ lấy vài món đồ. Diêm lão gia từ cũng không nghĩ nhiều, từ khi xảy ra sự kiện kia mỗi tuần Thu Đình Nhã đều về nhà mẹ đẻ ở hai ngày.

...Diêm Thiếu Liệt cùng Đường Tổng, Tần Hiếu Luân lên lút nói chuyện Á Mỹ quốc tế, hai người bọn họ trên nguyên tắc đều đồng ý chuyện này. Nhưng dù sao khoản đầu tư không nhỏ, cho nên việc này còn phải bàn bạc thêm bên ngoài, nhưng mà Tần Hiếu Luân trên cơ bản có thể xác định, Đường Tổng tạm thời không dám chắc chắn. Người thừa kế đời này của Tần gia chỉ có một mình Tần Hiếu Luân, nhưng Đường gia thì không phải, tuy Đường Tổng là người xuất sắc nhất trong thế hệ này của Đường gia, nhưng lúc này anh vẫn chưa nắm chắc được Đường gia trong tay nên hiện tại không thể để xảy ra chuyện sai lầm gì.

Diêm Thiếu Liệt biết tình cảnh của Đường Tổng nên không làm khó khăn bạn tốt, chỉ nói anh trở về thương lượng, Diêm thiếu Liệt tin tưởng ánh mắt của Đường gia có thể nhìn thấy được lợi ích từ hạng mục này, chỉ cần có thể kiếm tiền, không có ai ngốc mà đẩy ra ngoài.

Rất nhanh Tần gia truyền tin đến, bọn họ đồng ý tham dự hạng mục này, Đường gia so với Tần gia chậm một ngày nhưng cũng xác nhận tham dự hạng mục. Lần thứ hai mở hội nghị biết được hai nhà đã đồng ý tham dự đầu tư, chuyện này cơ bản liền xác định.

Chẳng qua là trên hội nghị Diêm An Quân rõ ràng có ý chèn ép người, nói thêm vài câu nói mát, lão gia từ muốn nói lại hai câu nhưng nhìn thấy ánh mắt của Diêm Thiếu Liệt cũng im lặng.

Ý nghĩ của Diêm Thiếu Liệt rất đơn giản, thời gian này để nhị thúc nói chưa vài câu chẳng mất gì, cái hạng mục này anh đã tính toán làm, có thể khởi động hạng mục nhanh như vậy là nằm ngoài dự đoán của anh. Nhưng quan trọng hơn thể hiện bước đi lần này của anh là đúng, mà nhị thúc cư nhiên tại hội nghị không rộng lượng như vậy, người khác sẽ thấy thế nào?

Lão gia từ đối với hành động lần này của tôn tử rất là vừa lòng, tuy đầu tư khoản tiền không nhỏ, nhưng lợi nhuận sau này cũng vô cùng lớn, dĩ nhiên sẽ phải có tính chất phiêu lưu nhưng ông tin tưởng hạng mục này khiến cho Diêm thị đạt được lợi ích không chỉ có hiện tại nhìn thấy.

Sau khi hội nghị kết thúc, Diêm Thiếu Liệt đi theo Diêm An Quân về tới văn phòng, “Ba, xem ra hạng mục này Diêm thị nhất định phải làm?” Diêm An Quân gật gù đầu, việc này đã là chuyện vãn đã đóng thuyền, ông ta hiện có chút hối hận về sự biểu hiện của mình trên hội nghị. Nếu chuyện đã quyết định sao lại còn nói mát, nếu làm lão gia từ không thoải mái, những cổ đông khác cũng có một đánh giá khác.

Thật ra từ lúc vừa nói xong trên hội nghị thì ông ta đã hối hận, nguyên nhân chỉ có hai, trừ bỏ sắc mặt lão gia từ rõ ràng không tốt, phần lớn cổ đông đối với ông ta đều hiện ra bất mãn.

Ông ta chẳng qua là có chút không nhìn được mà thôi, cháu trai tại công ty ngày càng xuôi gió xuôi nước, ngược lại mình và con trai tại công ty ngày càng lung lay. Nhìn cháu trai đắc ý ông ta khó tránh khỏi đã nghĩ nói chưa vài câu, lại không ngờ những câu này khiến bản thân rước thêm phiền toái.

“Ba, nếu công ty khẳng định phải làm, không bằng chúng ta biết thời biết thế một phen.”

“Có ý gì?”

“Lúc trước chúng ta là muốn gây phiền toái cho A Liệt, sau con nghĩ lại cảm thấy không ổn, nếu Diêm thị nhất định làm hạng mục này, chúng ta làm âm ỉ cũng rất phiền phức, cuối cùng người lãnh hậu quả vẫn là Diêm thị.” Diêm An Quân gật gật đầu cảm thấy con trai nói phi thường có đạo lý, ý bảo anh ta tiếp tục, Diêm Thiếu Kiệt nói tiếp: “Tuy không thể gây khó dễ cho A Liệt, nhưng chúng ta không thể cứ như vậy nhìn công lao lớn như thế để nó một mình chiếm đúng không?”

Diêm Thiếu Kiệt nói như một gáo nước xối lên đầu làm cho Diêm An Quân thanh tỉnh, nếu hiện tại không thể ngăn cản A Liệt làm hạng mục này, vậy bọn họ sao không phân một chén canh từ trong lợi ích chung? Hơn nữa so với việc phá hư khiến hạng mục trở ngại phát triển, phương pháp này càng có khả quan hơn không phải sao?

“Thiếu Kiệt, nói suy nghĩ của con.”

“Ba, ý của con là A Liệt nếu có thể kéo tới đầu tư, chúng ta đây cũng có thể làm như vậy, theo đó chúng ta cũng có quyền được lên tiếng, ít nhất không để cho A Liệt một mình chiếm hưởng hạng mục Á Mỹ quốc tế.”

“Đây có thể là biện pháp tốt, nhưng tài chính...” Diêm An Quân có chút do dự, ngàn tám trăm vạn căn bản không thể dùng, hạng mục lớn như vậy muốn tham gia đầu tư phải lên tới con số triệu mới được.

“Ba, con có một người bạn gần đây qua lại rất thân thiết.”

Diêm An Quân vừa nghe con trai nói liền khẳng định người này không đơn giản, “Là ai?”

Diêm Thiếu Kiệt thần bí mỉm cười, “Cố gia.”

Diêm An Quân sững sốt, ông ta đã nghĩ người này không đơn giản, nhưng là Cố gia thật sự làm ông ta bất ngờ. Tuy Cố gia không lui tới ba đại gia tộc bọn họ, nhưng quan hệ hợp tác làm ăn thì vẫn có, những năm trước đây Cố gia còn cùng Đường thị hợp tác qua.

“Người này ở Cố gia như thế nào?”

“Cố Quân Suất em trai Cố chủ tịch, nói chuyện phân lượng tuyệt đối không nhẹ!”

Diêm An Quân không ngờ con trai có thể đáp được lên Cố gia, như vậy chứng minh con trai mình so với Diêm Thiếu Liệt không hề kém, A Liệt có thể thuyết phục Tần thị cùng Đường thị, con của ông ta có thể tìm được Cố thị. Nhưng Diêm An Quân không có bị vui sướng làm mờ đầu óc, mà là cẩn thận hỏi: “Con có mấy phần nắm chắc Cố gia sẽ tham dự?”

“Bây phần, con có người bạn cũng cùng Cố Quân Suất quan hệ rất tốt, chỉ cần có anh ta hỗ trợ hẳn là không thành vấn đề. Hơn nữa dù sao hạng mục này cũng là kiếm tiền, miếng bánh ngọt lớn như vậy đưa đến miệng, có ai sẽ đem nó đẩy ra?” Diêm Thiếu Kiệt kỳ thật muốn nói người muốn ăn miếng bánh ngọt này có rất nhiều, bạn bè của anh ta có mấy người đã liên hệ anh ta, động tác lần này của Diêm thị lớn như vậy không muốn người chú ý đều khó. Nếu là chuyện kiếm tiền, mọi người dĩ nhiên là muốn phân một chén canh, nhưng nghĩ là một chuyện, lấy tiền lại là chuyện khác.

Những người bạn này của anh ta ít thì có mấy chục vạn nhiều thì hơn một ngàn vạn, điểm này không cần người khác nói anh ta cũng hiểu được, hạng mục lớn như vậy, lấy ít tiền đầu tư như vậy không có vấn đề, nhưng muốn khiến bọn họ cảm ra số triệu thì không được, vài người còn muốn cùng nhau hợp lại nhưng hợp lại cũng chỉ được mấy ngàn vạn mà thôi. Diêm Thiếu Kiệt căn bản không nhắc đến, bạn bè của Diêm Thiếu Liệt với của anh ta hoàn toàn là hai cấp bậc, đều là đầu tư, người ta vừa nói đến chính là con số hàng triệu, mà bên anh ta thì đào không ra được một triệu, nói ra chỉ sợ dọa người.

Thật ra có vài hạng mục tương tự sẽ không đề ý tiền nhiều hay ít, chỉ cần đầu tư tự nhiên là hoan nghênh, nhưng vấn đề ở đây là Diêm Thiếu Liệt không chỉ kéo đến đầu tư, mà nổi khoản là đại ngạch, hạng mục này của bọn họ đã đạt được mức đầu tư trên 90%. Một chút còn lại thì có thể chờ đến rao bán nhận đơn là có thể kiếm về, cho nên hạng mục này căn bản không thiếu tiền, đối với mấy đồng tiền lẻ dĩ nhiên không lọt được vào mắt.

Đó cũng là lý do anh ta đẩy tiến tới Cố Quân Suất, Diêm Thiếu Kiệt lập tức khuyên nhủ Diêm An Quân thay đổi sách lược, nếu Cố thị gia nhập, cái khác không nói chỉ nói đến bối cảnh của Cố thị trong tứ đại gia tộc cũng có thể đưa ra đến vài triệu, lấy ít sẽ khiến người cười chê.

Hai cha con cùng nhau thương lượng, sau đó Diêm An Quân ở hội nghị nhắc tới gần đây có rất nhiều công ty muốn tham gia đầu tư hạng mục Á Mỹ quốc tế, Diêm lão gia từ chỉ nói ít hơn hai triệu thì không cần tham dự, xí nghiệp tham dự càng nhiều thì phiền phức cũng càng nhiều. Cầm mấy ngàn vạn chưa nói nhiều hay không, nói ít cũng không tính là ít, nhưng trong quá trình còn muốn khoa tay múa chân. Về điểm này Diêm An Quân cũng là đồng ý, Diêm lão gia từ hỏi ông ta có xí nghiệp nào muốn tham dự, ông ta không có nói thẳng Cố thị, chỉ nói có mấy nhà hướng đến, còn đang bàn bạc sau khi xác định sẽ nói.

Diêm Thiếu Liệt nghe Diêm An Quân nói cũng không tỏ thái độ, anh không biết nhị thúc muốn đánh chủ ý gì, nhưng khẳng định không phải là thực lòng muốn giúp mình. Chẳng qua, hiện tại anh cũng không dễ nói cái gì, cứ chờ xem nhị thúc bước tiếp theo tính toán cái gì rồi nói sau.

Mà bên kia Diêm Thiếu Kiệt đã thông qua bạn bè hẹn Cố Quân Suất, anh ta đem những tài liệu Diêm Thiếu Liệt đã chuẩn bị trước đó mang đến, đây chính là lợi thế thuyết phục Cố Quân Suất. Tuy rằng cùng Diêm Thiếu Liệt là quan hệ đối địch, nhưng anh ta không thể không thừa nhận phần tài liệu này Diêm Thiếu Liệt làm rất cẩn thận.

Diêm Thiếu Liệt khiến cho Diêm Trí Viễn đi điều tra Phùng Thiên Hâm, hạng mục sau khi xác lập còn phải cùng các ngành có liên quan tiếp xúc, Diêm Thiếu Liệt mỗi ngày vội giống hết con quay, hận không thể mọc dài ra bốn chân.

Thủy Ân Trạch thấy anh như vậy thì đau lòng, thừa dịp công việc không bận liền đến thăm, thuận tiện xuống bếp làm chút đồ ăn. Y chính là được mẹ mình truyền thụ tay nghề, Diêm Thiếu Liệt thì lại một lần nữa cảm khái, ngày có vợ thật sự quá hạnh phúc mà!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

E&B: Strangers Ex

Diêm Thiếu Liệt không biết rốt cuộc Diêm An Quân có mục đích gì, nhưng anh có thể đi tra, kết quả tra ra Diêm Thiếu Kiệt mới là nguyên nhân chính, nhưng mà nhìn bảng báo cáo Diêm Trí Viễn đưa ra anh vẫn không hiểu chuyện là như thế nào.

“Gần đây Diêm Thiếu Kiệt thường xuyên qua lại với người tên Hậu Dương này?”

“Đúng vậy, thiếu gia, tôi cũng có tra qua Hậu Dương này, không phải người lương thiện gì.” Diêm Thiếu Liệt nghe anh ta nói thì tiếp tục lật lật xem.

Hậu Dương, con trai độc nhất của chủ tịch Đại Dương International, công ty này trước kia gọi là Đại Dương thương mại, là một công ty nhỏ chỉ có hơn mười nhân viên, Hậu Chính nói dễ nghe thì là loại người kiên quyết có lập trường riêng, nói khó nghe là người thiếu quyết đoán trì trệ không tiến bộ. Mà Hậu Dương khi chưa tốt nghiệp đại học đã bắt đầu vào làm việc ở Đại Dương thương mại, vài năm sau Đại Dương thương mại nhảy lên trở thành công ty lớn có hơn ba trăm nhân viên, cũng đổi sang tên là Đại Dương International. Người trong nội bộ công ty biết rõ tuy chủ tịch Đại Dương International là Hậu Chính, nhưng chân chính có quyền quyết sách đó là Hậu Dương.

Hậu Dương này khẳng định là người có năng lực, chẳng qua là năng lực của hắn chỉ dùng để chơi lớn, sở dĩ Đại Dương International có thể trong thời gian ngắn phát triển thành quy mô lớn của ngày hôm nay là hoàn toàn có nguyên nhân. Sử dụng phương thức cạnh tranh không chính đáng chèn ép đối thủ cạnh tranh, Hậu Dương luôn thích lướt xe đi đường quen, cho nên Đại Dương International hay bản thân Hậu Dương đều có danh tiếng không tốt.

Có câu nói cá tìm cá, tôm tìm tôm, vương bát xem xét đậu xanh có vừa đôi mắt*, người như Hậu Dương có thể kết thành bạn tốt với Diêm Thiếu Kiệt, còn là cái loại quan hệ vô cùng tốt. Nhưng mối quan hệ giữa hai bọn họ tuyệt đối sẽ không giống như Diêm Thiếu Liệt cùng Tân Hiểu Luân và Đường Tổng, bọn họ là bạn bè nhưng phải có ích lợi mới có thể duy trì.

“Hậu Dương này quả thật có tài vậy sao?”

Diêm Trí Viễn nghĩ nghĩ nói: “Những công ty cạnh tranh cùng Đại Dương International, may mắn thì tồn thất một chút còn có thể tiếp tục kinh doanh, không may thì trực tiếp đóng cửa, những việc này đều do Hậu Dương đứng sau bày ra.”

Chân mày Diêm Thiếu Liệt cau lại, “Lợi hại vậy sao?”

“Nói là lợi hại kỳ thật cũng không tới mức.”

Diêm Thiếu Liệt nhìn Diêm Trí Viễn, “Nói thế nào?”

Diêm Trí Viễn tiếp tục nói: “Những công ty anh ta chèn ép thực lực đều không bằng công ty Đại Dương, năm trước Đại Dương cùng Thâm Điền nhìn trúng một dự án, cuối cùng Thâm Điền thắng. Nhưng mà theo tôi được biết Thâm Điền tổn thất không ít, trong khi Đại Dương tổn thất cực kỳ nhiều.”

Diêm Thiếu Liệt trừng mắt nói: “Đây là điển hình bắt nạt kẻ yếu?” Diêm Trí Viễn gật gù đầu, phi thường đồng ý lời nói của thiếu gia nhà mình.

“Các mối quan hệ của Hậu Dương điều tra ra sao?”

“Phải vài ngày nữa mới có báo cáo, nhưng tôi nhìn thấy anh ta tiếp xúc cũng không phải là hạng người đứng đắn, nhất là thường xuyên tiếp xúc mấy kẻ ở sòng bạc.”

Diêm Thiếu Liệt sừng sốt: “Sòng bạc?” Diêm Trí Viễn rõ ràng cảm giác được thân thể Diêm Thiếu Liệt đột nhiên buộc chặt, cảm xúc có một ít biến hoá.

“Trí Viễn, theo dõi thật kỹ cái người tên Hậu Dương này cho tôi, nhất cử nhất động phải định kỳ báo cáo cho tôi biết, có chuyện gì đặc biệt phát sinh cũng phải báo cho tôi biết trong thời gian sớm nhất.”

Diêm Trí Viễn không biết vì sao Diêm Thiếu Liệt đột nhiên như vậy, chỉ đáp: “Được, tôi biết nên làm thế nào.”

Bên kia, thông qua Hậu Dương rốt cục Diêm Thiếu Kiệt cũng gặp được Cố Quân Suất, Cố Quân Suất vừa nghe xong Diêm Thiếu Kiệt giới thiệu liền hỏi, “Anh là người Diêm gia?”

Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy mình là trưởng tôn Diêm gia ở thành phố Thiên Hải này rất nhiều người biết, cho nên cũng không nghi ngờ hay giấu diếm, “Đúng vậy.”

Hậu Dương cũng là đặc ý nói: “Quân Suất, Thiếu Kiệt không chỉ là người của Diêm gia, còn là trưởng tôn Diêm gia, nếu không thì tôi cũng không đem anh ta giới thiệu cho cậu đâu!”

Nhắc đến chuyện này Hậu Dương vẫn rất đặc ý, Đại Dương International so với vài công ty nhỏ tuyệt đối là xí nghiệp lớn, nhưng so với vài công ty lớn vẫn là kém một ít, chớ nói chi đến tư đại gia tộc. Nhưng hắn ta thực sự là dựa vào “thủ đoạn” của bản thân quen biết với người thuộc tư đại gia tộc. Diêm Thiếu Kiệt là hân ngẫu nhiên quen trong quán rượu, vừa bắt đầu hắn còn không biết thân phận thật của đối phương, hắn vốn không định có giao thiệp gì với Diêm Thiếu Kiệt. Kết quả trong một lần vô ý biết được thân phận thật sự, điều này khiến cho trực giác của hắn nhận thấy đây là cái bánh nhân thịt từ trên trời rớt xuống đập trúng. Dù sao trưởng tôn Diêm gia người bình thường có thể quen biết được.

Về phần Cố Quân Suất lại bởi vì hắn bình thường thích cá cược, mà sòng bạc hắn đến cũng là nơi Cố Quân Suất thích đi, thường xuyên qua lại hai người liền quen biết. Có biết bao nhiêu người muốn leo lên người nhị thiếu gia Cố gia, nhưng hắn lại dễ dàng quen biết, không thể không nói vận khí tốt của hắn không hề nhỏ.

“A, hoá ra là Diêm đại thiếu, thất kính.” Cố Quân Suất tuy nói xong hai từ thất kính, nhưng hiển nhiên trong lời nói lại không có bao nhiêu cung kính, ngược lại chỉ là cho có lệ.

Diêm Thiếu Kiệt nhìn thái độ của cậu ta trong lòng rất không vui, nhưng bây giờ là anh ta đang nhờ vả cũng không thể nào biểu hiện ra được. Chỉ cười nói: “Lần trước trong tiệc sinh nhật của gia gia tôi, vị tôi là...?” Anh ta không có quên người kia, khi đó Diêm Thiếu Kiệt còn muốn chạy tới lôi kéo quan hệ nhưng cư nhiên lúc đó không ai biết đó là ai, nói là họ Cố, nhưng anh ta không biết gọi tên là gì càng không biết làm sao tìm được người.

Cố Quân Suất nhướn mày, cậu ta đương nhiên biết người lần trước đi Diêm gia là ai, nhưng anh hai nói quan hệ giữa bọn họ phải giữ bí mật với người của Diêm gia, cậu ta suy nghĩ nói: “Là người bên cạnh gia gia.” Diêm Thiếu Kiệt nghe sao lại không hiểu là người ta không nguyện ý muốn nói nhiều, bất quá nếu là người bên cạnh Cố lão gia tử thì tất nhiên địa vị tại Cố gia khẳng định là hết sức quan trọng.

“Nha, đến, uống rượu uống rượu đi, Quân Suất, thời gian trước tôi ở hội đấu giá được một chai rượu ngon, hôm nay cố ý mang đến cho cậu nếm thử.” Hậu Dương cảm thấy hai người này nói chuyện không quá “thuận lợi”, cần thiết phải dụ đi một chút mới được, hắn biết Diêm Thiếu Kiệt tìm Cố Quân Suất là chuyện gì. Mà hắn đáp ứng cũng là có nguyên do, cũng là muốn tham dự một chút, nếu để Đại Dương International lấy ra nhiều tiền như vậy nhất định là không được, thời gian trước còn mới đền bù một khoản tiền, hiện tại Đại Dương International rất là khẩn trương. Nhưng nếu Cố thị đầu tư, hắn có thể lấy mấy ngàn vạn phóng tới cùng đầu tư với Cố thị, như vậy cũng kiếm được khoản lớn.

Đúng là bởi vì thấy được lợi ích hắn mới có thể lựa chọn giúp đỡ Diêm Thiếu Kiệt, nhưng hắn không biết vì sao Cố Quân Suất bình thường rất dễ ở chung, khi đối mặt với Diêm Thiếu Kiệt lại có chút không kiên nhẫn. Hắn lấy chân đẩy nhẹ Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Kiệt lập tức hiểu được, cười nói: “Đúng, Cố nhị thiếu, đến, chúng ta làm một ly.”

Cũng có lẽ là rượu của Hậu Dương quả thật không tồi, Cố Quân Suất sau khi uống rượu có vẻ dễ gần hơn, Diêm Thiếu Kiệt cũng hiểu đã đến lúc, hợp thời mở miệng: “Cố nhị thiếu, không biết cậu có nghe đến dự án Á Mỹ quốc tế không?”

Ánh mắt Cố Quân Suất chợt loé, “Anh nói là khu bỏ hoang kia của Bắc Sơn?”

“Đúng, chính là nó.”

Cố Quân Suất không có lộ biểu tình gì, hỏi: “Thì sao? Chẳng lẽ Diêm thị muốn làm dự án đó? Đầu tư không nhỏ đâu.” Cậu ta nhớ rõ anh hai cũng muốn làm hạng mục này, nhưng vì nguyên nhân tài chính nên không có hành động.

“Không đối gạt nhị thiếu, Diêm thị của chúng tôi không phải là muốn làm dự án đó, mà là đã bắt đầu khởi động.” Nói xong, anh ta đem đại bộ phận tài liệu có thể công khai cho Cố Quân Suất. Cố Quân Suất chỉ lướt nhìn qua rồi tiếp nhận sau đó cẩn thận coi xét, càng xem càng thấy kế hoạch này tuyệt đối khả thi, hơn nữa lợi nhuận sau này cao hơn so với dự tính của anh hai.

Nói không kích động là giả, nhưng Cố Quân Suất biểu lộ trầm ổn, “Diêm đại thiếu đưa cái này cho tôi nhìn là có ý gì?”

Cho dù Cố Quân Suất che giấu tốt thì Diêm Thiếu Kiệt vẫn nhìn ra biến hoá của cậu, anh ta cười nói: “Dự án đầu tư lớn như vậy, tài chính tự nhiên là không ít, tuy rằng Diêm thị hiện tại đã chuẩn bị được hơn 90%, nhưng dù sao đây vẫn là một công trình lớn, trước khi khánh thành thì ai cũng không thể cam đoan không xảy ra vấn đề. Cho nên chúng tôi dĩ nhiên là hy vọng tài chính có thể được đến trăm phần trăm cam đoan.”

Cố Quân Suất nghe như vậy liền giật mình kinh sợ, hạng mục lớn như vậy tổng đầu tư ít nhất phải trên hai mươi triệu, không ngờ tài chính đã chuẩn bị được tới 90%, độ tin nhiệm cậu đối với Diêm Thiếu Kiệt là nửa tin nửa ngờ, nhưng... Đây đối với Cố thị mà nói tuyệt đối là cơ hội.

“Ý của Diêm đại thiếu là...?”

Diêm Thiếu Kiệt cũng không có quanh co lòng vòng, nói thẳng: “Không biết Cố thị có hứng thú tham dự một phần?”

Cố Quân Suất vô cùng trực tiếp, “Thật không dám giấu diếm, dự án này quả thật không tồi nhưng muốn tham dự hay không không phải tôi có thể quyết định. Chuyện này tôi còn phải quay về thương lượng với anh trai tôi mới có thể quyết định được.” Cậu cũng không dám khẳng định ngay, hơn nữa đây còn là dính líu đến Diêm gia, vừa nghĩ tới vị “chị dâu” cả người cậu đã không thấy thoải mái.

“Đó là dĩ nhiên, nhưng mà hy vọng Cố thị có thể nhanh chóng cho chúng tôi câu trả lời thuyết phục, bởi vì hiện tại dự án đã bắt đầu khởi động, chậm thì tôi sợ...”

“Cái này tôi hiểu được, tôi sẽ nhanh chóng nói cho anh tôi, cũng sẽ mau chóng cho anh biết câu trả lời chính xác, cứ yên tâm đi.”

“Có lời này của nhị thiếu tôi rất yên tâm, đến, chúng ta cạn chén nữa.” Diêm Thiếu Kiệt giơ lên chén rượu cùng hai người cụng vào, nhìn thấy thái độ của Cố Quân Suất anh ta cảm thấy đã nắm chắc.

Bọn họ sau khi tách ra Cố Quân Suất liền sai Trần Bác đi điều tra chuyện này là thật hay giả, động tác của Diêm thị lớn như thế sẽ khiến cho rất nhiều người chú ý, cho nên Trần Bác chỉ hỏi thăm một chút đã xác định chuyện này, Cố Quân Suất biết được liền bùng bùng hưng phấn đi tìm Cố Quân Viêm.

Kết quả lại bị thư ký ngăn ở ngoài cửa văn phòng, Thủy trợ lý nói không cho bất kỳ kẻ nào quấy rầy, vừa hỏi thì biết được Thủy Ân Hi đang ở trong phòng chủ tịch, về phần làm cái gì thì mọi người trong lòng đều ngầm hiểu.

“Cái tên Thủy trợ lý này càng ngày càng không thể tưởng tượng nổi, ban ngày ban mặt không lo làm việc cho tốt, chỉ biết làm mấy chuyện giống như ăn trộm.” Nhìn về mặt lòng đầy căm phẫn của Cố Quân Viêm, thư ký cũng im không nói, trong lòng cũng hiểu được đừng nhìn cậu ta hiện tại kêu gào, nhưng khi nhìn thấy Thủy trợ lý thì cậu ta lại là người thành thành thật thật nhất. Hơn nữa bề ngoài nhìn cậu ta với Thủy trợ lý quan hệ rất xấu, kỳ thật trong mắt cậu ta thì Thủy trợ lý vẫn rất tốt.

Chỉ chớp lát Cố Quân Viêm gọi đường dây trong, bảo thư ký mang hai tách cà phê đi vào, Cố Quân Suất cũng theo vào trong, Cố Quân Viêm nhìn thấy cậu thì hỏi: “Quân Suất đến đây khi nào?”

“Anh hai, em đến được một lúc, chị dâu đâu?”

Cố Quân Viêm nhìn thoáng qua cửa phòng đối diện, “Đang nghỉ ngơi.” Cố Quân Suất bữu môi không thêm nói, trước kia người hiểu rõ anh hai nhất chính là cậu, tuy cậu chỉ là đứa con thuộc nhánh nhỏ của Cố gia.

Năm Cố Quân Viêm sáu tuổi thì cha mẹ ngoài ý muốn, ngay cả đứa em trai ba tuổi của hắn cũng chôn thân trong biển lửa, Cố Quân Viêm là lớn lên bên người gia gia. Sau khi hắn một lần gặp được Cố Quân Suất thì đã đặc biệt thấy cậu ta giống em trai mình, cho nên đem người nhận về Cố gia nuôi nấng, chuyện này làm một đám người trong Cố gia hâm mộ phát điên. Cố Quân Suất từ nhỏ thích cạ kè anh trai, mà anh trai đối với cậu tốt vô cùng, muốn cái gì cho cái đó, chỉ cần cậu vui vẻ thì cái gì cũng được.

Nhưng từ khi Thủy Ân Hi xuất hiện thì tất cả đều thay đổi, anh trai vẫn tốt với cậu, nhưng tiền đề là cậu không được bắt hoà với Thủy Ân Hi. Một khi nhắc đến chuyện của Thủy Ân Hi, anh trai lập tức biến đổi sắc mặt. Chuyện Diêm Trí Viễn lần trước cũng thế, cậu rõ ràng đã nhìn trúng người đó, nhưng bởi vì anh trai của Thủy Ân Hi chặn ngang một tay làm cậu mất đi một nhân tài, tức giận nhất là sau này cậu biết được, người chân chính nhìn trúng Diêm Trí Viễn là Diêm Thiếu Liệt, mà Thủy Ân Trạch là vì giúp cho Diêm Thiếu Liệt. Cậu sau đó còn tìm Thủy Ân Hi nói cho ra lẽ, kết quả lại bị khi dễ.

Cho nên vừa nhìn thấy Diêm Thiếu Kiệt cậu ta mới nghĩ không thêm phản ứng, người nhà họ Diêm nhìn thấy liền phiền!

“Có chuyện gì sao?”

Cố Quân Suất thu hồi tâm tư, nói: “Anh hai, đại thiếu gia Diêm gia Diêm Thiếu Kiệt tìm đến em...” Cố Quân Suất đem chuyện Diêm Thiếu Kiệt nói cho mình, cùng với tin tức tra được nói lại cho Cố Quân Viêm.

“Chuyện Diêm thị làm dự án Á Mỹ quốc tế anh có nghe nói, không ngờ bọn họ đã làm đến bước này rồi, so với tưởng tượng của anh còn nhanh hơn.”

“Anh hai, chị dâu cũng không suy nghĩ đi, chuyện quan trọng như vậy anh ấy cũng không chịu nói sớm cho anh biết.” Cố Quân Suất chỉ cần có cơ hội thì phải chớp ngay nói bậy Thủy Ân Hi một phen, chẳng qua là cậu biết vô luận cậu nói cái gì, anh hai cũng không tin, nhưng cậu vẫn muốn nói, nói cho đã miệng thì cũng thấy sáng khoái.

“Việc này chị dâu em cũng là nghe được từ anh thôi.”

Thấy không, cậu chỉ biết, chỉ cần cậu vừa nói thì anh hai khẳng định sẽ bảo vệ chị dâu, “Vậy chúng ta làm sao bây giờ? Muốn tham dự một phần không?”

“Tham dự cái gì tham dự? Cái gã Đại thiếu gia đó của Diêm gia chẳng phải hạng tốt gì, thắng đó với Diêm nhị thiếu là kẻ thù sống chết, em muốn giúp đỡ kẻ thù đối phó với nam nhân của anh trai anh?” Thủy Ân Hi mặc áo sơ mi trắng với quần âu, chân trần không mang giày biếng nhác ung dung từ trong phòng bước ra.

Cố Quân Suất nhìn thấy Thủy Ân Hi quần áo không chỉnh tề, khoẻ miệng co giật nói: “Chẳng lẽ có tiền chúng ta không kiếm sao?”

Thủy Ân Hi khẽ nhủ mảy nói: “Muốn kiếm tiền chẳng lẽ chỉ có một biện pháp này? Em là heo hả? Không biết động não à?”

“Em là heo thì anh chính là hồ ly, còn là hồ ly *** đáng.”

“Hồ ly *** đáng thì sao? Quân Viêm thích anh đây như vậy, nhóc con nhà em quản được sao?”

“Anh, anh của em mới không có thích anh, là do anh câu dẫn anh ấy.”

Thủy Ân Hi cười nhạt, “Anh đây câu dẫn Quân Viêm đấy thì sao nào?” Nói xong còn đi đến bên người Cố Quân Viêm, đặt móng ngời lên trên đùi hắn, đắc ý nhìn Cố Quân Suất nói: “Chú em đi câu dẫn một tên cho anh xem nào.”

Cố Quân Suất tức không chịu được, chuyển hướng sang nói với Cố Quân Viêm “Anh, anh quản lý chị dâu chút đi, anh ta quá khi dễ người mà.” Sự thật nói một cách nghiêm khắc thì cậu với Thủy Ân Hi quan hệ vô cùng tốt, Thủy Ân Hi đối với cậu cũng hết sức tốt, nhưng hai người bọn họ thích bốp chát nhau như vậy, đó cũng là một cách để liên hệ tình cảm. Chỉ là bởi vì có anh trai mà cậu chưa bao giờ thắng được Thủy Ân Hi một lần, điều này làm cậu phi thường buồn bực.

“Rồi, cả hai đừng làm rộn nữa.” Cố Quân Viêm cũng vô cùng rõ ràng hai người xảy ra chuyện gì, cho nên chưa bao giờ muốn nhúng tay vào, dù sau vợ nhà hắn cho tới bây giờ còn chưa bao giờ chịu thiệt.

Thủy Ân Hi vuốt ve bàn tay không thành thật trên đùi mình, tiếp tục nói: “Nói một chút đi, cái gã Đại thiếu của Diêm gia tìm em làm gì?”

Cố Quân Suất thực nhận mệnh đem lời lúc nãy nói lại một lần, Thủy Ân Hi vừa nghe hỏi: “Em nói Diêm Thiếu Kiệt nói Diêm thị đã chuẩn bị tài chính đã lên trên 90%?”

“Phải, em lúc đầu còn chưa tin, kết quả bảo Trần Bác đi điều tra thì sự thật là vậy.”

Cố Quân Viêm cười nói: “Diêm thị còn có Tần thị và Đường thị cũng không có gì không có khả năng.”

“Vậy càng có vấn đề, theo lý mà nói tài chính như vậy hoàn toàn không cần kêu gọi thêm đầu tư, đến lúc đó dự hồi thu tài chính là đủ rồi, cần gì phải tìm thêm đầu tư?”

“Chị dâu, là nói...?”

Thủy Ân Hi liếc mắt nhìn Cố Quân Suất, “Trước không cần vội hỏi đáp cho Diêm Thiếu Kiệt, anh bảo anh trai anh hỏi rõ Diêm Thiếu Kiệt đã, sau sẽ nói tiếp, yên tâm, có tiền kiếm khẳng định Cố thị không chỉ có ít nhất một phần, nam nhân nhà anh còn phải nuôi anh đây, không thể không có tiền được.”

Cố Quân Suất co rút khoé miệng, trong lòng phun tào: nuôi anh đúng là lãng phí tiền!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

E&B: Strangers Ex

Thủy Ân Hi nói qua cho Thủy Ân Trạch, Thủy Ân Trạch lập tức nói lại cho Diêm Thiếu Kiệt, mà lúc này Diêm Thiếu Kiệt cũng đã biết được chuyện Diêm Thiếu Kiệt tiếp xúc với người của Cố gia.

Khi Diêm Trí Viễn điều tra cũng rất khó khăn, Hậu Dương đối với việc mình có thể giao thiệp với người của tứ đại gia tộc rất đắc ý, theo lý mà nói thì hẳn ước gì người ta biết đến. Nhưng hẳn về chuyện này thì hẳn lại vô cùng thấp điệu, bởi vì hẳn biết thanh danh trong giới thương nghiệp của mình không tốt, cho nên hẳn cũng rất sợ người khác vịn vào việc này nói bậy, ảnh hưởng đến mối quan hệ bạn bè của hắn.

Diêm Thiếu Kiệt vừa mới biết được Diêm Thiếu Kiệt tiếp xúc với người Cố gia thì đã nhận được điện thoại của Thủy Ân Trạch, anh còn đang suy nghĩ Diêm Thiếu Kiệt tìm Cố gia làm gì? Thì ra là có chuyện như vậy, điều này cũng giải thích được những chuyện khó hiểu trước đó.

“Xem ra ông anh này của tôi là muốn cùng tôi chia công lao.”

“Thiếu gia, ngài định làm thế nào?”

Ngón tay của Diêm Thiếu Kiệt gõ nhẹ trên bàn làm việc, “Không vội, bên Cố gia có Ân Hi sẽ không có chuyện gì, không có Cố gia ủng hộ là đã định trước chuyện đi này của anh ta là vô dụng.” Phản tự tin này của anh không phải là vô cớ, bởi vì vợ vừa mới nói trong điện thoại là Ân Hi đứng về phía anh.

Thời gian này Diêm Thiếu Kiệt lại một lần nữa cảm thấy mình tìm được một người vợ quá tốt, đồng thời anh cũng nghĩ đến nếu anh không có mối quan hệ của vợ, Ân Hi giúp Diêm Thiếu Kiệt sẽ là kết quả gì? Nhất định là kết quả bản thân anh không muốn nhất.

Diêm Thiếu Kiệt đang suy nghĩ thì đột nhiên điện thoại vang lên, không phải là số điện thoại quen, “Ngài khỏe!”

“Khỏe cái gì khỏe? Anh tôi, nam nhân của tôi giúp anh, anh cũng phải tỏ vẻ một chút chứ?” Vừa nghe được âm thanh cùng giọng điệu của đối phương, Diêm Thiếu Kiệt liền biết đây là cậu em vợ, hơn nữa nghe lời này là muốn thu lợi tức.

Anh cười nói: “Anh không có nghe Ân Trạch nói qua chuyện này.”

Thủy Ân Hi vừa nghe thì cười nhạo nói: “Thôi, anh chớ có già bộ ngờ ngẩn để lừa gạt, anh của tôi chưa nói thì để em vợ tôi đây mở miệng, anh nói xem nên thế nào đây?”

Thủy Ân Hi nói lời này cũng là có ý tứ muốn kết giao cùng Diêm Thiếu Liệt, cậu đã nhìn ra anh hai mình đời này đại khái là giao cho người đàn ông này, nếu đã nhất định là vậy, cậu cũng nên có mối quan hệ tốt cùng Diêm Thiếu Liệt một chút, ít nhất là không để cho anh hai cảm thấy khó xử. Đương nhiên, tiền đề là Diêm Thiếu Liệt phải đối xử tốt với anh cậu, nếu anh ta dám cô phụ anh hai thì đừng trách cậu ra tay độc ác.

Quả nhiên Diêm Thiếu Liệt nghe được lời nói của cậu lập tức vui vẻ, Diêm Trí Viễn với Tô Nguyên cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng vui đến ngờ ngẩn của thiếu gia nhà mình, cho nên vô cùng bình tĩnh đứng ở một bên, Diêm Thiếu Liệt vui vẻ xong mới nói: “Chuyện này không thành vấn đề, nói đi, các người muốn đầu tư vào bao nhiêu?” Anh đáp ứng sáng khoái như thế khiến cho Thủy Ân Hi thật bất ngờ, cậu cũng không nghĩ tới đứa em vợ này lên tiếng lại có giá trị như thế.

Anh hào hống, Thủy Ân Hi làm việc cũng hết sức biết điều, tuy biết Á Mỹ quốc tế khẳng định là nguồn lợi ổn định không sợ bù tiền, nhưng tổng đầu tư dự án cũng đã đạt thành định mức, rất nhiều nguồn tài chính ngược lại không có cách nào giải thích, cho nên bọn họ chỉ đầu tư vào hai triệu, hơn nữa là dùng danh nghĩa Tần thị đầu tư. Việc này Diêm Thiếu Liệt cùng Tần Hiểu Luân và Thủy Ân Hi một lần nữa tiến hành âm thầm hợp tác, mà Cố Quân Suất cũng đã thông báo cho Diêm Thiếu Kiệt bởi vì Cố thị có dự án mới cần làm, cho nên tạm thời không có cách nào bỏ ra nhiều vốn tham gia dự án Á Mỹ quốc tế.

Đối với việc này Diêm Thiếu Kiệt vốn là nắm chắc, đột nhiên Cố Quân Suất thông báo như vậy khiến anh ta sững sốt nửa ngày, một lúc lâu sau mới phục hồi lại tinh thần. Nhưng bất kể anh ta hỏi Cố Quân Suất thế nào, Cố Quân Suất cũng cắn chết sẽ không tham dự đầu tư. Diêm Thiếu Kiệt còn tưởng là có lẽ do Cố Quân Suất có vấn đề, trong lời nói còn tỏ ý nếu Cố Quân Suất thúc đẩy được, tự nhiên sẽ không thiếu chỗ tốt cho cậu ta. Nhưng Cố Quân Suất đã bị “chị dâu” dạy dỗ nên cậu đã đem Diêm Thiếu Kiệt trở thành kẻ địch, kẻ địch của nam nhân của anh hai của chị dâu là kẻ thù của chị dâu, kẻ địch của chị dâu chính là kẻ địch của anh hai, mà kẻ địch của anh trai tất nhiên cũng là kẻ địch của mình, Cố Quân Suất đặt điện thoại xuống dưới không khỏi cảm khái, mạng lưới hệ thống quan hệ thông gia này thật khổng lồ mà!

[Ex: đọc cái mối quan hệ kẻ địch này để điên thật =]]]

Diêm An Quân sau khi nghe được tin tức cũng thực thất vọng, Cố thị không tham dự thì các nhà khác trên cơ bản không có đất diễn, trong khoảng thời gian này ông ta cũng đi tìm một ít bạn bè, mọi người đối với hạng mục này rất có hứng thú, cũng hiểu được lợi nhuận tương lai sẽ rất lớn, nhưng Diêm thị yêu cầu nguồn vốn khởi điểm rất cao.

Khoản vốn đầu tư hai triệu đối với rất nhiều xí nghiệp mà nói cũng không tính nhiều, nhưng hiện tại các công ty lớn đều có một cái bệnh chung, đối ngoại có thể công bố tài sản có bao nhiêu triệu, nhưng để cho bọn họ có thể xuất ra con số dư thì rất nhiều xí nghiệp không lấy ra nổi. Có thể xuất ra một ngàn tám trăm vạn đã là không tệ, vốn lưu động thiếu giống như đã trở thành bài diễn của rất nhiều xí nghiệp.

Diêm Thiếu Kiệt vốn đang muốn nói với Diêm An Quân để ông ta đi tìm vài người bạn thân, kết quả nghe Diêm An Quân nói cũng vô cùng thất vọng, nhưng anh ta thật sự không cam lòng chịu thua như vậy. Không thể không nói rất nhiều người vì thành công có thể đã không biết đến cảnh giới xấu hổ, ví dụ như Diêm Thiếu Kiệt!

Anh ta cư nhiên đem chủ ý đánh tới Thu Đình Nhã, tập đoàn Thu An kinh doanh không tồi, hơn nữa thực lực không tầm thường cho nên nếu bọn họ tham dự thì không thành vấn đề. Nhưng quan trọng là làm thế nào để mở miệng, anh ta không có khả năng đi tìm Thu Đại Đồng, về phần Thu Đình Nhã thì anh ta cũng không mở miệng được. Vì vậy vấn đề này phải giao cho Diêm An Quân, mà Diêm An Quân nghe được ý tưởng của con trai lại cảm thấy rất khá, chẳng qua là mở miệng không tiện lắm thôi. Nhưng vì lợi ích vì công ty và vì con trai, có khó hơn cũng làm được.

Thu Đình Nhã đã sớm biết chuyện Diêm Thiếu Liệt thực hiện dự án Á Mỹ quốc tế, ở nhà bọn họ cũng thường xuyên thảo luận chuyện này, Thu Đại Đồng cũng nói qua. Nàng còn muốn phải giúp A Liệt một phen, để Thu An lấy ra vài triệu đầu tư một chút, nhưng vừa nghĩ đến lý do A Liệt từ chối tiếp nhận Thu An, nàng liền đề lại suy nghĩ này. Nhưng nàng trăm triệu lần không ngờ được Diêm An Quân lại dám mở miệng yêu cầu chuyện này với mình.

Trong lòng mặc dù tức giận nhưng nàng vẫn tươi cười nói: “An Quân, anh có biết tuy rằng ba ba để em nắm rõ chuyện kinh doanh của Thu An, nhưng không hề có dự định giao Thu An vào tay em. Hơn nữa em cũng không có kinh nghiệm quản lý xí nghiệp, chuyện này em chỉ có thể giúp anh đề cập trước mặt ba ba, về phần ông có đáp ứng hay không thì em không dám cam đoan.”

Thật sự Diêm An Quân mở miệng nói cũng rất khó xử, nghe Thu Đình Nhã nói vậy thì trong lòng cũng vui đi một nửa, Thu Đại Đồng sẽ đồng ý sao? Đáp án hết sức rõ ràng, “Đình Nhã, anh biết là anh có lỗi với em, nhưng chuyện này đối với anh rất là quan trọng, anh...”

Thu Đình Nhã ngắt lời ông ta, “An Quân, anh không cần nói em cũng hiểu được, nếu như em đã nói vậy thì tất nhiên em sẽ giúp anh, chúng ta là vợ chồng, phải dắt tay nhau đi cả đời, nhưng ba ba...”

Nhìn biểu tình khó xử của Thu Đình Nhã, Diêm An Quân khẽ cắn môi nói: “Anh biết, anh cũng thật sự là không có cách nào, Đình Nhã, bên phía ba ba cần có em hao chút tâm tư.”

Thu Đình Nhã hạ xuống mi mắt che lấp oán hận chợt loé qua rồi biến mất, thay vào đó là thái độ ôn hoà thanh nhã tươi cười nhìn về phía Diêm An Quân, “Được, em sẽ giúp cho anh, anh yên tâm, nhưng mà việc này không thể nào vội được, anh cũng biết tính tình của ông mà, em phải chậm rãi khuyên nhủ.”

Nghe được lời của nàng, Diêm An Quân tâm tình vui sướng đến mức không thể hình dung được, tuy sốt ruột, nhưng để khuyên nhủ ba vợ thì không thể

vội được, một chút không tốt sẽ làm mất đi cơ hội, “Tốt, chỉ cần ba vợ có thể đáp ứng thì không cần vội vã.” Thu Đình Nhã cười cười không nói gì thêm.

Diêm Thiếu Liệt cũng không biết chuyện này, Thu Đình Nhã cũng không nói dự tính cho anh, mấy ngày kế tiếp nàng thật sự thường xuyên về nhà mẹ đẻ, nhưng về làm gì thì những người khác không biết, hơn nữa nàng có đến vài ngày không về nhà ăn cơm tối. Hôm nay nàng ở nhà, lão thái thái liền hỏi: “Đình Nhã con, gần đây sao con về nhà mẹ đẻ thường xuyên vậy? Có phải có chuyện gì rồi không?”

“Mẹ, An Quân có một số việc muốn ba ba hỗ trợ.”

Nàng biết không cần nhiều lời người trong nhà cũng hiểu được lời này có ý gì, quả nhiên nghe nàng nói vậy lão thái thái lập tức hỏi: “Là chuyện gì?” Thu gia đối với con trai út có bao nhiêu ý kiến dĩ nhiên bà cũng biết, sao bây giờ lại muốn đi nhờ nhà người ta giúp đỡ rồi?

Thu Đình Nhã không nói lời nào nhưng liếc mắt nhìn Diêm An Quân một cái, Diêm An Quân lập tức nói: “Mẹ, là chuyện của công ty, mẹ không am hiểu nên đừng hỏi.”

Lão thái thái nghe lời này liền không cao hứng, “Con nói vậy là có ý gì? Ta từ lúc trẻ còn ở Diêm thị dốc sức con còn chưa biết ở đâu đâu?” Lão gia từ nghe xong lời của con trai út đã muốn mở miệng, kết quả nghe lão thái thái nói liền nở nụ cười.

“Mẹ, con không có ý đó, là...”

Lão thái thái trừng mắt nói: “Vậy con có ý gì? Con nói đi, muốn nhờ ba ba Đình Nhã hỗ trợ cái gì?”

Diêm An Quân có chút do dự nói hay không nói, dù sao lão gia tử và A Liệt còn ở đây, nhưng không nói lại không được. Lão thái thái cái gì cũng tốt, chỉ là một chút chuyện một khi bà biết được phải tìm hiểu thật rõ ràng nếu không sẽ không chịu bỏ qua.

Diêm An Quân nhìn về phía Thu Đình Nhã lại thấy người đang ăn canh không có nhìn mình, ông ta nhìn thoáng qua Diêm lão gia tử mới nói: “Dự án Á Mỹ quốc tế còn thiếu một phần tài chính, A Liệt đã dốc hết lực như vậy, con cũng muốn giúp sức cho nên mới...”

Ông ta còn chưa nói xong đã nhìn thấy mặt lão gia tử âm trầm đáng sợ, Thu Đình Nhã hợp thời mở miệng nói: “Ba, An Quân cũng là có ý tốt muốn giúp A Liệt, con cũng đã nói cho ba ba, nhưng mà ông còn phải suy xét một chút.” Diêm lão gia tử nhìn về phía nàng nói: “Đình Nhã, đừng để cho ba ba con phải khó xử, tài chính dự án này đã đầy đủ rồi.”

“Ba...”

Lão gia tử tức giận liếc mắt nhìn Diêm An Quân, “Con có năng lực thì tự mình đi kéo tài chính, tìm ba vợ con thì có bản lĩnh gì? Muốn tìm thì con tự tìm lấy chứ đừng tìm Đình Nhã.”

Thu Đình Nhã nhẹ nhàng lau miệng, trên mặt biểu lộ ôn hoà tươi cười: “Ba, con cũng đã nói chuyện với ba con rồi, hiện tại lại nói ông đừng đi quản chuyện này thì ông sẽ nghĩ như thế nào? Ba ba con vẫn có chút ý kiến với An Quân, nếu để anh ấy đi thì không thích hợp. Không sao đâu, ba cứ coi như là con vì A Liệt giúp Diêm thị là được rồi.”

Nghe con dâu nói như vậy lão gia tử cũng không tiện nói nữa, nhưng ông càng đối với Diêm An Quân bất mãn hơn. Từ đầu đến cuối Diêm Thiếu Liệt với Diêm Thiếu Kiệt một câu cũng không nói, các trưởng bối nói chuyện hai người đều nghe rõ, Diêm Thiếu Kiệt nghe Thu Đình Nhã nói vậy khoe miệng hơi cong lên, mà Diêm Thiếu Liệt thì vẫn chăm chú gấp đồ ăn, hoàn toàn không thêm thêm bớt bớt, giống như là chuyện bọn họ đang nói không có chút xú gì liên quan đến anh.

Thậm chí sau đó Diêm Thiếu Liệt cũng không đi hỏi Thu Đình Nhã, tuy không biết nhị thẩm định làm gì, nhưng anh có thể khẳng định, nhị thẩm tuyệt đối sẽ không giúp nhị thúc. Huống chi nhị thúc vẫn luôn nhìn chăm chăm mình, anh căn bản không đem chuyện này coi trọng, nên làm gì thì làm đó, mỗi ngày vẫn công tác như bình thường.

Quay phim quảng cáo của Thủy Ân Trạch đã đi gần đến hồi kết, gần đây có chút scandal cùng tin tức bất quá truyền ra, nhân vật chính là Thủy Ân Trạch với Phùng Thiên Hâm. Nói hai người ở trường quay ái muội như thế nào, thường xuyên lên lút hẹn hò ăn cơm, Thiên Hâm tỷ đối với đàn em Thủy Ân Trạch chiều cố ra sao. Mà để cho Diêm Thiếu Liệt tức giận nhất chính là có tin tức dám nói quan hệ giữa anh và Thủy Ân Trạch dần phai nhạt, nghi ngờ vì scandal Thủy Ân Trạch và Phùng Thiên Hâm mà tức giận.

Nếu như nói mấy tin tức khác thì anh có thể không thêm quan tâm, nhưng tin tức này động đến điểm mấu chốt của anh, cùng ngày nhìn đến tin tức này Diêm Thiếu Liệt lập tức khoa trương đến trường quay thăm Thủy Ân Trạch. Thời gian nghỉ giữa buổi của Thủy Ân Trạch cả hai cùng ngồi chung một chỗ thân mật uống cà phê, trong lúc này tuy Phùng Thiên Hâm tìm bọn họ nói chuyện phiếm, nhưng đối thoại giữa hai người lại không để cho Phùng Thiên Hâm chen miệng vào được, sau lại mặt mày không cam chịu bỏ đi. Chờ đến khi quay phim chấm dứt, Diêm Thiếu Liệt càng là công khai nắm tay Thủy Ân Trạch rồi đi, đối với các phóng viên chụp ảnh mình tình với các loại phóng vấn đều hào phóng đáp lại và mỉm cười. Mà sắc mặt Thủy Ân Trạch vẫn luôn là nàng dâu xấu hổ ứng đo đi theo phía sau Diêm Thiếu Liệt.

Đợi đến khi lên xe Thủy Ân Trạch mới hỏi: “Anh xem mấy tin tức đó?” Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, hành vi của anh khác thường như vậy Thủy Ân Trạch sao lại đoán không ra nguyên nhân, “A Liệt, những ảnh chụp ái muội đó đều là đạo diễn yêu cầu quay phim, em không biết là bị chụp lại, mà ăn cơm là Phùng Thiên Hâm mời mọi người cùng nhau ăn, em cũng không hiểu vì sao lại biến thành hai người cùng ăn. Còn về chuyện chiều cố, cô ta đúng là đối với em rất chiều cố, nhưng tất cả nghệ sĩ cùng cô ta hợp tác đều được chiều cố, em...”

“Vợ, anh tin tưởng em.”

Thủy Ân Trạch sùng sốt bủi môi nói: “Tin tưởng còn để em nói nhiều như vậy.”

Diêm Thiếu Liệt cười cười, “Anh vừa rồi là suy nghĩ chuyện khác.”

“Chuyện gì?”

“Anh đang nghĩ scandal lần này người đứng phía sau là ai?” Diêm Thiếu Liệt đã cùng Đường Tổng đánh tiếng, Ân Tượng sẽ tận lực không an bài scandal cho Thủy Ân Trạch, mà Trí Viễn đã sớm xếp người nhìn chăm chăm Phùng Thiên Hâm, chuyện lần này không phải do Phùng Thiên Hâm an bài.

Nghe được anh nói, Thủy Ân Trạch cười nhạo: “Chạy không thoát người đàn bà Phùng Thiên Hâm.”

Diêm Thiếu Liệt cũng chưa nói cho y biết anh đã an bài người theo dõi Phùng Thiên Hâm, cho nên anh cũng không phủ nhận hay đồng ý với Thủy Ân Trạch, “Không có việc gì, ngày mai các báo đều đưa tin hai chúng ta đều ân ái vô cùng.”

Thủy Ân Trạch nhếch lên khoe miệng, y đang muốn nói là khi nhìn đến tin tức nói hai người tình cảm phai nhạt trong lòng cũng là khổ sở, tuy biết không phải như vậy, nhưng y không quen những ánh mắt đồng tình hay vui sướng khi người gặp họa. Hôm nay Diêm Thiếu Liệt xuất hiện không thể nghi ngờ là đã đánh vỡ hết mọi scandal, điều này khiến y vô cùng vui vẻ.

Đưa Thủy Ân Trạch đi đến dưới lầu, Diêm Thiếu Liệt mới nói: “Anh đã bảo Tô Nguyên tìm phòng ở thích hợp, ở khu mở rộng Bắc Sơn có một nơi thích hợp, có hai tầng gồm nhà ở bốn hộ hiện tại đều trống. Nhưng mà có một tầng đã từng có người ở, một tầng thì mới. Hôm nào mang theo ba mẹ vợ cùng đi xem, thấy thích hợp thì chúng ta mua luôn, ở gần vừa có thể thuận tiện chăm sóc ba mẹ vừa có không gian riêng độc lập, em thấy được không?”

“Được, nghe theo anh.” Diêm Thiếu Liệt nói một đồng, vợ nhà mình chỉ trả lời một câu, nhưng mà như thế khiến cho anh hết sức hài lòng, kéo người qua hôn một cái mới để cho người ta xuống xe.

Nhìn thấy Thủy Ân Trạch vào trong thang máy anh mới khởi động xe chuẩn bị rời đi, đột nhiên có người từ bụi cỏ bên cạnh vọt ra, lập tức chắn trước xe của anh. Tuy xe vừa mới khởi động vẫn còn nằm trong phạm vi an toàn, nhưng Diêm Thiếu Liệt vẫn theo bản năng đạp phanh gấp, quay cửa kính xe hạ xuống anh tức giận quát: “Làm cái gì?” Ngay sau đó anh qua cửa sổ xe nhìn thấy rõ mặt người, nhìn xong anh không nhịn được ném cho cái xem thường.

“Anh Diêm.” Ngăn cản xe Diêm Thiếu Liệt không phải là ai khác, mà là người anh gặp ở trong trung tâm thương mại thời gian trước, Thủy Linh Lung.

“Thủy tiểu thư, tôi cùng cô không có quen thuộc lắm, thỉnh xưng hô gọi tôi là Diêm tiên sinh hoặc Diêm thiếu.” Anh nhớ rõ lần trước ở trung tâm thương mại người này gọi mình là Diêm tiên sinh, sau đó bọn họ căn bản không hề gặp nữa, như thế nào tự nhiên trở nên thân thuộc vậy?

“Em cũng là người của Thủy gia sao lại cùng anh không quen?”

Diêm Thiếu Liệt lười cùng cô ta lý luận, chỉ nói: “Phiền cô nhường đường một chút, tôi rất bận.”

“Em có thể nói với anh vài câu không?”

Nhớ tới lời dặn dò của vợ nhà mình, anh lập tức cự tuyệt: “Tôi vẫn là câu nói kia, tôi với Thủy tiểu thư không quen biết, không có gì để nói, ngại ngại.”

Nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt muốn đi, Thủy Linh Lung kiên quyết che ở trước mặt xe, một bộ nếu hôm nay anh không nói chuyện với tôi thì đừng hòng chạy đi. Lúc này Diêm Thiếu Liệt xem như hiểu được lời dặn dò của vợ mình, người này đúng thực giống như sâu lông, không cần người không chịu buông.

Diêm Thiếu Liệt tức đến khó thở nói: “Cô có chuyện gì thì nói nhanh lên.” Lúc này tâm tình đang có bao nhiêu tốt cũng bị chọc điên lên.

Thủy Linh Lung lại giống như căn bản không nhìn ra Diêm Thiếu Liệt tức giận, ngược lại bày ra bộ dáng ngượng ngùng nói: “Em, em lần đầu tiên nhìn thấy anh đã cảm thấy anh thật đẹp trai, anh lại rất ôn nhu, em, em thích anh.”

Cô ta bày ra bộ dáng như vậy khiến Diêm Thiếu Liệt chỉ muốn nôn, “Người tôi thích là Ân Trạch, cô nói hết rồi chứ gì, nhường đường.”

Thủy Linh Lung như không thể tin được, nói: “Anh sao có thể nhẫn tâm như vậy? Em là một thiếu nữ đã nói đến như vậy, anh chẳng lẽ không thấy cảm động sao? Anh sao lại có thể cự tuyệt em chứ?”

Diêm Thiếu Liệt nhường mảy, không kiên nhẫn nói: “Cô nghe có hiểu không? Người tôi thích là Ân Trạch.”

Thủy Linh Lung bị thái độ của anh kích thích, gào lên: “Anh ta có gì tốt? Ở cái nơi như giới giải trí này thì có ai là trong sạch, trước kia vì muốn nổi tiếng anh ta liền cùng Tiểu Thái làm scandal, hiện tại lại thông đồng để tiện với Phùng Thiên Hâm, loại như vậy là tiện nhân, anh ta không xứng với anh.”

Diêm Thiếu Liệt đẩy cửa mạnh ra bước xuống xe, đi đến chỗ Thủy Linh Lung kéo cô ta qua một bên, lạnh lùng nói: “Tôi cảnh cáo cô, bớt nói xấu Ân Trạch, nếu không thì đừng trách tôi không khách khí với cô, ngàn lần chớ xem tôi là loại người tốt, tôi không phải có thói quen không đánh phụ nữ đâu.” Nói xong hung hăng ném cô ta qua một bên, Thủy Linh Lung vốn mang giày cao gót lại bị đàn ông cao to như Diêm Thiếu Liệt ném, bất cẩn một xú đã ngã lăn quay ra ven đường. Diêm Thiếu Liệt không thèm nhìn cô ta một cái, lên xe lập tức rời đi.

Mà Thủy Linh Lung ngồi dưới đất rõ ràng bị dọa sợ, cô ta chưa từng thấy qua một mặt lạnh lùng như vậy của Diêm Thiếu Liệt, cô ta chỉ luôn nhìn thấy một quý công tử ôn nhu, cô ta thích anh, giống như cô ta đã nói là lần đầu tiên gặp đã thích anh. Nhưng cô ta không có cơ hội được tiếp cận, thậm chí

lúc Diêm thị tuyển người cô ta còn đi phỏng vấn, kết quả người ra đối với bằng cấp trung học như cô ta dĩ nhiên chướng mắt.

Thủy Linh Lung suy nghĩ rất nhiều biện pháp nhưng không có thành công tiếp cận Diêm Thiếu Liệt, bởi vì những nơi Diêm Thiếu Liệt đến cô ta còn không thể vào được, một số hội quán không có thể thành viên căn bản không cho vào, mà phí làm những cái thẻ thành viên đó cao đến dọa người. Cuối cùng thật sự không có biện pháp cô ta mới đến dưới lầu Thủy Ân Trạch canh chờ người. Hôm nay đã là ngày đợi thứ ba đợi liên tục, không ngờ hôm nay cô ta đã chờ được người, nhưng Thủy Linh Lung không hiểu tại sao kết quả lại như vậy, nhìn thấy xe đi xa cô ta mới dám khóc thành tiếng...

Mà Diêm Thiếu Liệt rời đi vốn sau đó gọi điện thoại cho Thủy Ân Trạch, nhưng nghĩ lại vẫn thôi. Dạng thiếu nữ như Thủy Linh Lung sẽ không nghĩ đến mấy chuyện tự sát, còn về chuyện cô ta nói về Tiểu Thái thì anh đã sớm biết, đó là do Ân Tượng sắp xếp lãng-xê. Mà thời điểm đó Thủy Ân Trạch chỉ là người mới, quả thật cần phải có scandal để nâng cao mình nổi tiếng và phơi bày bản thân trước công chúng, đây là thủ đoạn được rất nhiều người mới sử dụng.

Bất quá chuyện Thủy Linh Lung này vẫn là nhắc tỉnh cho anh, scandal lần này vẫn chưa tìm được người đứng sau. Có lẽ hiện tại anh đã biết nên điều tra theo hướng nào, nghĩ vậy liền lấy điện thoại gọi cho Diêm Trí Viễn.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

E&B: Strangers Ex

Quả nhiên ngày hôm sau tin tức của Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch lập tức liền đề xuống scandal ngày hôm trước, ở trường quay hai người thân mật nói nhỏ, công khai dặt tay ngọt ngào ân ái phá vỡ tin đồn chia tay, Diêm nhị thiếu không tin scandal mà còn đối với Thủy Ân Trạch thêm cưng chiều, ảnh chụp vô cùng rõ nét, hai người nắm chặt tay nhau còn được cố ý phóng to lên.

Thủy Ân Trạch ở trường quay đọc được tin tức này dĩ nhiên tâm tình không tồi, trên mặt luôn treo nụ cười ngọt ngào hạnh phúc, người bên cạnh có thể cảm nhận được tâm trạng y hiện tại rất tốt. Nhưng hiển nhiên có người lại như vậy tâm tình trở nên khó chịu, ví dụ như Phùng Thiên Hâm!

“Diêm nhị thiếu đối với cậu quả nhiên vô cùng tốt nha?”

Nghe được âm thanh mang theo ý châm chọc của cô ta, Thủy Ân Trạch cũng không có phủ nhận, ngược lại còn sáng khoái thừa nhận nói: “Phải, A Liệt đối với tôi rất tốt.” Nghe đáp lại như thế, Phùng Thiên Hâm tức giận vút quyền tập chí xuống đất, còn giầy giày cao gót lên rồi lắc lắc eo nhỏ rời đi.

“Anh Trạch, cô ta sẽ không gây phiền phức cho chúng ta chứ?” Người này là trợ lý mới do Thủy Ân Hi sắp xếp cho Thủy Ân Trạch, gọi là Tiểu Đình.

“Tiểu Đình, quay phim cũng sắp kết thúc rồi, thời gian này đối người sẽ có bao nhiêu tổn thất? Cho dù thương hiệu này có thích Phùng Thiên Hâm đến đâu cũng không làm theo ý cô ta thay đổi người.”

Tiểu Đình chớp mắt cười chếp một cái: “Anh Trạch, anh là nhìn được như vậy nên mới chọc tức cô ta sao?”

Thủy Ân Trạch liếc mắt nhìn cậu ta, “Tôi nhẫn nại ngày như vậy cũng nên kết thúc thôi.”

Bên phía khác, Diêm Trí Viễn dựa theo yêu cầu của Diêm Thiếu Liệt đi điều tra, nhưng kết quả không phải như dự đoán, chuyện scandal không phải do Thủy Linh Lung làm ra. Điều này làm Diêm Thiếu Liệt nổi giận, anh hoài nghi chỉ vài người thế nhưng ai cũng không phải. Vậy thì chứng minh có người đứng phía sau che giấu thật sâu, vừa nghĩ đến có một người đứng ở nơi bí mật dòm ngó, anh liền hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể đem kẻ đó lôi ra đánh cho một trận xong mới nói tiếp.

Diêm Trí Viễn cũng khẩn trương, Diêm Thiếu Liệt với Thủy Ân Trạch đối với anh ta là vô cùng quan trọng, hai người bọn họ đối với anh ta trừ ơn cứu mạng còn có ơn trợ giúp. Scandal lần này có dính đến hai người bọn họ, tuy không bị ảnh hưởng đến tình cảm nhưng người ngoài đối với sự tình này lại đánh giá không mấy hay ho.

Mà sự kiện này càng ngày càng thêm nghiêm trọng, nếu ngày hôm qua Diêm Thiếu Liệt không khoa trương một phen còn không biết sẽ kết thúc như thế nào đâu? Mặc dù là vậy nhưng người Diêm gia cũng đã chú ý đến chuyện này.

Diêm lão thái thái bình thường không thích đi đâu, nhưng bởi vì người yêu của hai đứa cháu trai trong nhà đều là người trong giới giải trí, cho nên bà xem nhiều nhất chính là tin tức giải trí. Bởi thế bà cũng là người đầu tiên ở Diêm gia biết được sự kiện scandal này, bà chỉ mới gặp Thủy Ân Trạch một lần tại tiệc sinh nhật Diêm lão gia tử, nên không có bao nhiêu hiểu rõ y. Nhưng người trong nhà nhất là lão gia tử cùng Thu Đình Nhã đối với y vô cùng hài lòng, đánh giá cũng cao, cho nên đánh giá trong lòng bà cũng rất tốt.

Nhưng có tốt đến mấy sau khi phát sinh chuyện như vậy thì bà tự nhiên cũng muốn quan tâm một chút, “A Liệt, con với Ân Trạch gần đây thế nào?”

Diêm Thiếu Liệt nghe nài nài nói vậy liền hiểu, lão nhân gia là đã nhìn thấy cái gì rồi, anh cười nói: “Nãi nãi, không có gì đâu, tính chất công việc của Ân

Trạch là vậy, trong lòng con biết rõ chuyện gì xảy ra mà.”

“Trong lòng con biết được là tốt, đừng làm quá ảm ỉ, dù sao cũng không hay ho gì.”

“Nãi nãi, ngài yên tâm, quay phim quảng cáo lần này của Ân Trạch đã sắp xong.”

Lão thái thái gật đầu cũng không nói thêm nữa, đến lượt lão gia tử nói: “Đứa bé Ân Trạch này tôi nhìn không phải là người như vậy.”

Thu Đình Nhã cũng nói: “Con đồng ý với ba, chẳng qua là nó làm việc trong giới giải trí cho nên không thể so sánh với nghề nghiệp khác được, nên cũng phải lý giải, mẹ, mẹ đừng lo lắng, cho dù mẹ không tin Ân Trạch, chẳng lẽ không tin ánh mắt nhìn người của A Liệt nhà chúng ta sao?” Nếu trước đây Thu Đình Nhã nói lời này lão thái thái sẽ không tin, nhưng từ khi cháu trai mình vào công ty quả thật không giống trước đây nữa, mà ngay cả lão gia tử không chỉ một lần khen ngợi anh.

Cha con Diêm An Quân một câu cũng không nói, cho dù muốn giải vây cho Thủy Ân Trạch hay muốn thừa cơ đập anh một cái, đối với sự trầm mặc của bọn họ, Diêm Thiếu Liệt lại cảm thấy có chút khác lạ. Cơ hội tốt như vậy không ngờ một câu cũng không nói, trong đầu anh đột nhiên loé lên, vừa nghĩ vừa không biểu lộ thái độ quan sát hai cha con. Nhị thúc anh thì bình thường, nhưng biểu tình Diêm Thiếu Kiệt... Nên nói thế nào nhỉ? Có chút kiềm nén vui sướng.

Trong lòng Diêm Thiếu Liệt lộp bộp một tiếng, có lẽ anh đã nghĩ đúng rồi. Sáng ngày thứ hai vừa đến công ty Diêm Thiếu Liệt lập tức gọi Diêm Trí Viễn đến, để anh ta đi điều tra Diêm Thiếu Kiệt một chút. Không ngờ tới Diêm Trí Viễn lại nói cho anh biết scandal có sự góp mặt của một nhân vật đã từ lâu không nghe đến, người này không phải ai khác, chính là người lúc trước có con trai bị Diêm Thiếu Liệt ném vào tù, còn bị đá ra khỏi Diêm thị, làm cho không có cách nào sống yên ở thành phố Thiên Hải – Hứa Lập Thành!

“Không ngờ là lão ta.” Kết quả này làm Diêm Thiếu Liệt bất ngờ, anh thế nào cũng không thể nghĩ ra Hứa Lập Thành.

“Đây là tôi moi được từ một phóng viên của tờ báo nhỏ đăng scandal bất quải.”

Diêm Thiếu Liệt gật gù đầu, đối với tin tức Diêm Trí Viễn tra ra anh không hề nghi ngờ, anh lại nói: “Nếu như là Hứa Lập Thành vậy thì ông anh trai kia hẳn là không thoát khỏi quan hệ, Trí Viễn, anh lại đi tra thêm một lần, nghĩ cách nắm được chút chứng cứ.”

“Thiếu gia, ngài yên tâm, tôi đã an bài người làm, trễ nhất là qua hôm nay nhất định sẽ nắm được.”

Diêm Thiếu Liệt gật đầu, “Được, anh làm việc tôi rất yên tâm, lại đây...” Diêm Trí Viễn đi đến bên người Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt nói nhỏ vào lỗ tai anh ta vài câu, “Hiểu chứ?”

Diêm Trí Viễn co rút khoé miệng, “Đã hiểu, tôi liền đi làm đây.” Sau khi rời đi văn phòng, trong lòng còn nghĩ không được đắc tội thiếu gia nhà mình, nếu không sẽ bị thiếu gia ngược đến thế thảm.

Sự thật giống như Diêm Thiếu Liệt nghĩ, trong chuyện này quả nhiên có bóng dáng Diêm Thiếu Kiệt, nhưng anh ta cũng không dính líu quá sâu mà là gợi ý cho Hứa Lập Thành. Mà anh ta làm như vậy đều là vì Hạ Khuynh Thành, không thể không nói Diêm Thiếu Kiệt thực sự cưng chiều Hạ Khuynh Thành. Chuyện lần trước ở bữa tiệc sinh nhật Thủy Ân Trạch khó dễ Hạ Khuynh Thành, Diêm Thiếu Kiệt luôn nhớ kỹ. Sau đó Hạ Khuynh Thành nói Thủy Ân Trạch thế nào, Diêm Thiếu Kiệt cũng nghĩ giống hệt Hạ Khuynh Thành, đều cho rằng chuyện này có quan hệ với Thủy Ân Trạch, cho nên có cơ hội Diêm Thiếu Kiệt lập tức ra tay.

Nhưng anh ta cũng biết rõ Thủy Ân Trạch được Diêm lão gia tử coi trọng, nếu như bản thân dính líu quá nhiều sợ bị lão gia tử chán ghét. Cho nên anh ta tìm đến Hứa Lập Thành nhắc nhở vài câu, mà Hứa Lập Thành đúng là người rất hiểu đạo lý.

Thế nhưng Diêm Thiếu Liệt không ngờ bên trong còn có Phùng Thiên Hâm, mới đầu những người do Diêm Trí Viễn an bài không phát hiện ra cái gì, sau lại tra đến trên người Hứa Lập Thành mới tra ra được trợ lý của Phùng Thiên Hâm. Người bên ngoài không có khả năng chụp được ảnh chụp ái muội đó, hơn nữa phim trường do Ân Tượng sắp xếp quản lý vô cùng nghiêm, mà Hứa Lập Thành có thể thuận lợi đi vào trường quay là bởi vì trợ lý của Phùng Thiên Hâm yêu cầu thêm vài người làm việc.

Đường Tổng phối hợp với Diêm Trí Viễn phát hiện được camera theo dõi có vài hình ảnh đáng nghi, một phần là trợ lý Phùng Thiên Hâm tự cung cấp ảnh chụp của Phùng Thiên Hâm với Thủy Ân Trạch, hơn nữa còn có thể nhìn thấy động tác thân mật giữa hai người là do đạo diễn yêu cầu. Một phần khác là trợ lý đem ảnh chụp bỏ lên bàn, sau đó chỉ huy vài người làm việc, tiếp theo có một người đội mũ lưỡi trai thừa dịp không ai chú ý cầm trộm đi.

Vì muốn giúp Thủy Ân Trạch chứng minh trong sạch cho nên Diêm Trí Viễn đưa phần thứ ba cho Diêm Thiếu Liệt, nội dung bên trong có thể nhìn thấy rõ ràng hành động của Thủy Ân Trạch và Phùng Thiên Hâm. Ví dụ như Phùng Thiên Hâm chủ động tìm Thủy Ân Trạch nói chuyện, còn thường thường lôi kéo Thủy Ân Trạch, giống như là quan hệ giữa hai người rất là thân mật. Nhưng nhìn kỹ thì thấy Thủy Ân Trạch luôn tận lực trốn tránh Phùng Thiên Hâm, mà trên thực tế chỉ cần Phùng Thiên Hâm tìm tới, trợ lý của Thủy Ân Trạch nhất định luôn có mặt ở đó.

Diêm Thiếu Liệt liếc mắt nhìn Diêm Trí Viễn: “Tôi căn bản chưa từng nghi ngờ Ân Trạch.” Diêm Trí Viễn cười cười không nói gì, từ thái độ của Diêm Thiếu Liệt biểu lộ ra quả thật liền biết anh chưa bao giờ nghi ngờ Thủy Ân Trạch. Nhưng không nghi ngờ cũng không có nghĩa là trong lòng thoải mái, anh ta muốn để cho Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy cái này thì lửa giận đè nén trong lòng sẽ phóng thích đi.

“Thiếu gia, kế tiếp nên làm sao?”

“Hứa Lập Thành, Phùng Thiên Hâm, Diêm Thiếu Kiệt, một người tôi cũng không bỏ qua, chuyện tôi giao cho anh thế nào rồi?”

“Đã dặn dò tốt, rất nhanh Hứa Lập Thành sẽ biết tin.”

Diêm Thiếu Liệt gật đầu, “Tốt, kế tiếp chính là Phùng Thiên Hâm.”

“Vậy Diêm Thiếu Kiệt thì sao?” Đối với Diêm Trí Viễn mà nói, Diêm Thiếu Kiệt là kẻ địch của Diêm Thiếu Liệt, tự nhiên cũng là kẻ địch của anh ta, anh ta chưa bao giờ gọi kẻ này là đại thiếu gia.

“Có nhị thẩm tôi toạ chẩn thì anh ta sẽ không chiếm được lợi ích gì, hưởng hồ anh ta dù sao cũng là đại thiếu gia nhà họ Diêm, muốn động cũng không dễ, không vội, cứ từ từ xử lý.”

“Bên Phùng Thiên Hâm thì khi nào ra tay?”

“Còn hai ngày nữa là quay xong quảng cáo, sau khi kết thúc thì tiến hành, nhưng mà anh có thể cho con ả nếm thử một chút ‘ngon ngọt’ trước, hiểu?” Diêm Trí Viễn gật gù, mỗi lần nhìn thấy nụ cười hồ ly của Diêm Thiếu Liệt, anh ta thực sự cảm thấy những kẻ bị thiếu gia nhà mình tính kế thật sự quá thâm. An bài công việc cho Diêm Trí Viễn xong thì Diêm Thiếu Liệt mới yên tâm, anh không hỏi đến nữa, còn về chuyện Diêm Thiếu Kiệt đã làm tuy không dính líu sâu nhưng không có nghĩa anh cái gì cũng không làm. Đầu tiên là anh lên nói cho lão gia từ chuyện này, lão gia từ vừa nghe liền không vui, hai anh em cạnh tranh cô như là chuyện thường, hiện tại ngay cả vợ của anh em cũng bị tính kế, việc này không phải về vang gì. Diêm Thiếu Liệt không nói cho lão thái thái nhưng lão gia từ lại nói, tuy không nói rõ, nhưng lão thái thái là người khôn khéo, nghe lão gia từ nhắc vài câu liền hiểu ra vấn đề.

Diêm Thiếu Liệt cũng tìm cơ hội oán giận vài câu với Thu Đình Nhã, Thu Đình Nhã nói: “Đừng nóng vội, con hiện tại cứ lo ổn định đi, chờ nhị thẩm báo thù cho con.” Anh thật muốn hỏi nhị thẩm báo thù như thế nào, kết quả nhị thẩm ném cho anh nụ cười thần bí khó hiểu mà một chữ cũng không nói.

Diêm Thiếu Kiệt còn cho là chuyện mình làm không ai biết, ở nhà luôn là bộ dáng con ngoan, không biết lão thái thái có bao nhiêu chán ghét anh ta. Nhìn anh ta trước mặt mình xum xoe, trong lòng lão thái thái lại suy nghĩ, có phải tiếp theo đứa bé này sẽ tính kế mình?

...

Hôm nay là ngày quay quảng cáo cuối cùng, cả người Thủy Ân Trạch cực kỳ hưng phấn, có thể mỗi ngày không cần đối mặt với Phùng Thiên Hâm nữa, mà một khi quảng cáo phát sóng thì địa vị trong giới giải trí của y cao thêm vài bậc. So với y thì trạng thái Phùng Thiên Hâm không được tốt lắm, hơn nữa đáy mắt thâm đen, hiển nhiên là đêm qua cô ta nghỉ ngơi không tốt.

Nếu là những người hợp tác khác sẽ còn bước đến hỏi thăm cô ta một chút, nhưng Thủy Ân Trạch hận không thể tránh cho xa, kiên quyết không đi tới chỗ cô ta.

Hôm nay Diêm Thiếu Liệt cố ý xin phép gia gia ra về sớm tới trường quay, đi vào phim trường liền phát hiện Phùng Thiên Hâm khác lạ, nhưng anh không có tâm tình để ý. Vợ nhà anh đã trang điểm xong đang chờ ở một bên, nhưng Phùng Thiên Hâm lại không có dự định trang điểm, chốc lát sau đạo diễn đã tới tìm Thủy Ân Trạch.

Thấy Diêm Thiếu Liệt ở bên cạnh, đạo diễn cũng không yêu cầu người tránh đi mà là nói thẳng: “Ân Trạch, khả năng là kế hoạch quay phim ngày hôm nay không hoàn thành được, Thiên Hâm tỷ cảm thấy người không khỏe, cho nên...”

“Đạo diễn, tiến độ quay phim không có định lịch cụ thể sao?” Thủy Ân Trạch không có nói Phùng Thiên Hâm cái gì, mà là đứng ở lập trường chung mở miệng.

Đạo diễn thở dài: “Tôi biết chứ, nhưng không có cách nào khác, người ta là không muốn chụp thì chúng ta có thể thế nào? Tôi cũng không thể lỗi cô ta đi trang điểm được, đại bài càng lớn càng khó hầu hạ, mẹ nó.”

Thủy Ân Trạch nhìn cũng hiểu đạo diễn khó xử, Phùng Thiên Hâm ở trường quay có bao nhiêu kênh khiếu chính y cũng biết. Diêm Thiếu Liệt đứng lên nói: “Luu đạo, phiền ông mang tôi tới gặp Phùng Thiên Hâm một chút, tôi muốn nói vài câu với cô ta.”

“Này...” Luu đạo biết thân phận Diêm Thiếu Liệt, cũng biết quan hệ giữa anh và Thủy Ân Trạch, cho nên ông ta khó xử nhìn Thủy Ân Trạch ở phía sau.

Thủy Ân Trạch cười nói: “Không sao đâu, làm phiền Luu đạo rồi.”

Luu đạo mang Diêm Thiếu Liệt đi đến phòng nghỉ ngơi của Phùng Thiên Hâm, người bên trong đứng là không ít, nhìn thấy người cùng Luu đạo bước vào ai cũng sững sờ. Diêm Thiếu Liệt liếc mắt đảo qua, đến trên người trợ lý thì tạm dừng một chút, vị trợ lý này thần sắc bình thường nhìn không thấy khác lạ, Diêm Thiếu Liệt cũng phải biểu dương cô ta một phen, thật sự không hiểu cô ta vì loại đàn bà như Phùng Thiên Hâm làm nhiều chuyện như vậy có đáng không.

“Thiên Hâm tỷ, Diêm nhị thiếu muốn tâm sự với cô một chút.”

Ngay cả nhìn Phùng Thiên Hâm cũng không thèm ngó sang, lạnh lùng nói: “Tôi nói hôm nay huỷ bỏ quay phim, ai tới cũng vậy.”

Đạo diễn vừa nghe cô ta nói như vậy trên mặt có chút trụ không được, đặc tội thương gia lớn nhất là thương gia như Diêm gia thì bọn họ không có chỗ nào được tốt. Diêm Thiếu Liệt giống như không nghe thấy, “Không phải nói trong giới giải trí Thiên Hâm tỷ là người nhẹ nhàng nữ tính nhất sao?” Quả nhiên nghe anh nói Phùng Thiên Hâm đã quay đầu lại.

Cô ta không nghĩ Diêm Thiếu Liệt không biết bản tính của mình, dù sao có Thuý Ân Trạch thì dĩ nhiên anh ta càng hiểu rõ. Nếu như là bình thường thì cô ta vô cùng nguyên ý nói vài câu với Diêm nhị thiếu gia này, nhưng hôm nay tâm trạng cô ta đúng là không tốt. Mặc dù là vậy nhưng Phùng Thiên Hâm hiểu có vài người không thể đắc tội được.

“Diêm nhị thiếu, thật ngại, tâm trạng hôm nay của tôi không được tốt lắm, hôm nào mời anh và Ân Trạch cùng ăn cơm, bồi tội với hai người.” Đạo diễn càng nghe càng cảm thấy trong lòng khó chịu, thầm nghĩ nổi tiếng thì sao? Trước mặt kẻ có tiền còn không phải cung kính, ít nhất là ông chưa từng thấy Phùng Thiên Hâm ở trường quay khách khí như thế.

Diêm Thiếu Liệt cười cười nói: “Phùng tiểu thư, tôi có mấy câu muốn nói riêng với cô một chút, không biết cô...” Anh nhìn lướt qua những người khác trong phòng nghỉ.

Phùng Thiên Hâm vốn là có chuyện phiền lòng, nhưng nhìn bộ dáng cô không để tôi nói, tôi không rời khỏi đây của Diêm Thiếu Liệt, lửa giận trong lòng đã bốc lên. Nhưng cô ta vẫn nén lại nói: “Diêm nhị thiếu có lời gì không ngại cứ nói thẳng, nơi này đều là người một nhà.”

“Người một nhà? Tôi nghĩ muốn im lặng cùng Phùng tiểu thư nói mấy câu không tiện để người khác nghe, Phùng tiểu thư xác định phải nói tại đây sao?”

Phùng Thiên Hâm nhướn mày, trong lời nói của Diêm Thiếu Liệt rõ ràng mang theo ý tứ uy hiếp. Cô ta tức giận nhưng vừa nghĩ tới điều gì, lập tức trừng lớn hai mắt nhìn về phía Diêm Thiếu Liệt, thấy người này vẫn là bộ dáng không thêm bớt.

“Mọi người đi ra ngoài đi, tôi có việc muốn nói cùng Diêm nhị thiếu.”

Bọn họ còn tưởng rằng Phùng Thiên Hâm tiếp tục kiên trì, không ngờ cô ta sửa miệng nhanh như vậy. Nhưng mà mọi người cũng không nói gì, tất cả đều đi ra ngoài, lúc trợ lý đi ra còn trừng mắt liếc Diêm Thiếu Liệt, đáng tiếc Diêm Thiếu Liệt không thèm nhìn.

Trong phòng không còn ai, Phùng Thiên Hâm hỏi: “Diêm nhị thiếu có cái gì muốn nói?”

Diêm Thiếu Liệt kéo cái ghế tựa ngồi xuống, mới nói: “Ân Trạch nhà chúng tôi dạo này thật vất vả, vốn cho rằng hôm nay kết thúc tôi còn định để em ấy nghỉ ngơi vài ngày cùng tôi. Nhưng hôm nay đến trường quay lại nghe nói cô hủy bỏ lịch, tôi cảm thấy như vậy không tốt, cho nên tôi muốn cô hoàn thành lịch quay ngày hôm nay.”

Nghe anh nói, Phùng Thiên Hâm cảm thấy không tin được vào tai mình, người này vì chuyện này đem hết mọi người ra ngoài, cô ta còn tưởng... Ổn định cảm xúc xong cô ta nói: “Việc này sợ là không được, anh cũng thấy đó, trạng thái hôm nay của tôi không thể nào quay phim được.”

“Không thể nào quay phim được? Đó là vấn đề của cô, sao cô có thể kéo dài lãng phí thời gian của Ân Trạch với đoàn phim?”

“Là Thuý Ân Trạch bảo anh tìm tôi? Cậu ta có bất mãn cũng không dám tìm tôi nói, hừ, anh cho là dựa vào mặt mũi của anh thì tôi sẽ đổi ý sao?”

Đối với thái độ của Phùng Thiên Hâm, Diêm Thiếu Liệt không tức giận, mà là không nhanh không chậm nói: “Thứ nhất, không phải là Ân Trạch để tôi tìm cô, nhưng làm người đàn ông của em ấy thì tôi sẽ quản. Thứ hai, em ấy đối với cô có hài lòng hay không chẳng liên quan đến thái độ của cô với em ấy. Về phần cô có cho tôi mặt mũi hay không căn bản tôi không quan tâm. Lấy thân phận Diêm nhị thiếu gia muốn cho tôi mặt mũi đếm không được vài người đâu, ít nhất là Phùng Thiên Hâm cô không nói. Bởi vì cô không có tư cách, hiểu không?”

“Anh...” Phùng Thiên Hâm vỗ mạnh lên bàn, lạnh lùng nói: “Giỏi, bà là hôm nay không chụp đó, anh làm gì được tôi?”

“Tôi không làm gì cô, nhưng hôm nay cô phải quay cho xong quảng cáo.”

Phùng Thiên Hâm trước giờ luôn được người nịnh nọt, nhà quảng cáo, đạo diễn, các giải thưởng lớn thậm chí là doanh nhân giàu có đều chiều cô ta. Như thế này khiến cô ta tức giận quá mức, cô ta đã quen thói cao cao tại thượng, hiện tại bị người đề thấp như vậy sao có thể nén trụ được.

“Anh cho là anh là ai? Anh có tin chỉ cần một câu nói của tôi có thể khiến cho Thuý Ân Trạch không tìm được một phần công việc.”

Diêm Thiếu Liệt đứng dậy đi đến gần cô ta, trầm giọng nói: “Cô có tin chỉ cần một câu nói của tôi có thể khiến cô thân bại danh liệt, triệt để cắt khỏi giới giải trí!” Nếu không phải chốc nữa sẽ quay phim, Diêm Thiếu Liệt xiết chặt bàn tay lại, cổ không vung tay qua.

“Anh... Là anh, những ảnh chụp đó do anh chụp?” Giọng nói của Phùng Thiên Hâm đầy sợ hãi, nếu những thứ đó bị truyền ra ngoài thì cô ta thật sự sẽ thân bại danh liệt.

“Cô nói cái gì tôi nghe không hiểu, thời gian qua lâu rồi đó, Phùng tiểu thư vẫn là nên lập tức trang điểm chuẩn bị làm việc đi, chớ để mọi người lãng phí thêm thời gian.” Diêm Thiếu Liệt nói xong không để ý tới cô ta nữa, xoay người đi ra ngoài.

Một giờ sau Phùng Thiên Hâm chuẩn bị xong xuôi thì bắt đầu công việc, tất cả mọi người đều phát hiện tiến độ công việc ngày hôm nay cực kỳ thuận lợi, Phùng Thiên Hâm vô cùng phối hợp không có ý kiến. Mà Phùng Thiên Hâm lại cực kỳ hợp tác đến mức khiến mọi người mở rộng tầm mắt, rất nhiều người cảm thấy cô ta như vậy giống hệt những gì báo chí đưa tin, ôn hoà lễ nghĩa, khí chất tao nhã!

Thời gian kết thúc công việc sớm hơn dự tính của mọi người, Thuý Ân Trạch cuối cùng cũng thở dài nhẹ nhõm, y không khỏi Diêm Thiếu Liệt dùng biện pháp gì để cho Phùng Thiên Hâm đồng ý quay phim. Y cảm thấy nếu Diêm Thiếu Liệt muốn nói thì sẽ tự động nói cho mình, nếu thấy không cần thiết thì sẽ không nói, như vậy có nghĩa là đối với y thì việc đó không quan trọng.

Diêm Thiếu Liệt sau khi biết suy nghĩ của y, lại một lần nữa cảm khái vợ nhà mình thật sự hiểu chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

E&B: Strangers Ex

Rất nhanh sau đó Thuý Ân Trạch biết được chân tướng, ngày hôm sau khi quay phim chấm dứt trên internet xuất hiện clip *** của một cô gái nào đó cùng với hàng loạt ảnh chụp, cử chỉ ái muội, nội dung phóng túng khiến người ta phải chép lời một tiếng. Nhưng dù là clip hay ảnh chụp đều trải qua xử lý, làm cho người ta không nhận ra được nữ nhân vật chính là ai, nhưng mà có vài người quen thuộc vẫn có thể nhìn ra, ví dụ như Thuý Ân Trạch.

Bởi vì quay phim quảng cáo cho nên Thuý Ân Trạch mấy ngày này luôn tiếp xúc gần gũi với Phùng Thiên Hâm, y vừa đảo mắt qua đã thấy ảnh chụp thật quen mắt, nhìn kỹ một chút thì y có thể kết luận đó là Phùng Thiên Hâm. Nhớ tới sự kiện phát sinh ngày quay phim cuối cùng, y đại khái hiểu được chuyện gì xảy ra.

Diêm Thiếu Liệt cũng không có giấu diếm Thuý Ân Trạch, nên khi y hỏi thì Diêm Thiếu Liệt lập tức thừa nhận, hơn nữa còn đem hết hình ảnh với clip khác cho Thuý Ân Trạch xem. Thuý Ân Trạch nhìn qua thật sự là bị khiếp sợ, Phùng Thiên Hâm này có phải là quá mức phóng túng không vậy?

“Dựa vào kết quả điều tra, Phùng Thiên Hâm sau khi kết hôn không có hạnh phúc giống như báo chí viết. Mà đức ông chồng đạo diễn nổi danh kia ngủ với không ít nữ diễn viên, nhưng ông ta lại cố tình không ngủ với Phùng Thiên Hâm, em cảm thấy người đàn bà này sẽ nghĩ thế nào?”

Thuý Ân Trạch liếc nhìn Diêm Thiếu Liệt một cái nói: “Đừng nói là cô ta trả thù chồng mình?”

Diêm Thiếu Liệt từ chối cho ý kiến, “Có lẽ, loại chuyện này ai mà biết được? Giữa hai người bọn họ rồi cuộc có chuyện gì thì không rõ ràng lắm, nhưng mà Phùng Thiên Hâm chẳng phải hạng tốt đẹp gì. Hầu như là mấy nghệ sĩ cô ta từng hợp tác đều ngủ với cô ta, không thể không nói cô ta đúng là phụ nữ vừa xinh đẹp vừa có thủ đoạn, sinh hoạt liên tục vài tháng ở đoàn phim, em nghĩ có bao nhiêu gã có thể chịu được cô ta câu dẫn?”

“Nhưng... Số nam nghệ sĩ với doanh nhân cô ta thông đồng cũng quá nhiều đi?” Thuý Ân Trạch luôn biết giới giải trí là cái dạng gì, nhưng khi nhìn vào phía sau vẫn thật sự cảm thấy dở bản, có rất nhiều nam nghệ sĩ trong này cũng đã có gia đình có con.

Diêm Thiếu Liệt kéo vợ mình vào trong ***g ngực, “Đây thì tính cái gì? Thương hiệu quảng cáo lần này người phụ trách là Kate cũng là tình nhân của cô ta, chẳng qua là ông ta đã được một thời gian lâu, không giống những người khác.”

“Khó trách em có thể được chọn, hoá ra là dựa vào Phùng Thiên Hâm.”

“Xem là vậy đi, nhưng mà chủ yếu lần này là cô ta không ưa Hạ Khuynh Thành, lại thêm cô ta chuẩn bị muốn ra tay với em, chẳng qua là có anh ở đây nên cô ta đã định trước kết quả trộm gà không thành còn mất nắm gạo.”

Thuý Ân Trạch tiếp tục nhìn tư liệu lập tức trừng lớn mắt, “Cô ta còn là nam nữ đều ăn?”

“Đúng thế, trợ lý bên cạnh cô ta giúp cô ta làm không ít chuyện bẩn thỉu, em cho là vì sao cô bé đó cam tâm tình nguyện giúp cô ta?”

“Chẳng lẽ thật sự là vì yêu?” Thuý Ân Trạch hiện tại không biết nên đánh giá những người này thế nào, có lẽ thật sự là bởi vì thích bởi vì yêu. Y là nam nhân có thể thích người nam nhân khác, trợ lý là nữ tất nhiên cũng có thể thích phụ nữ như Phùng Thiên Hâm. Nhưng mà thích một người như vậy là bất hạnh hay hạnh phúc đây?

Diêm Thiếu Liệt không trả lời vấn đề của Thuý Ân Trạch, bởi vì yêu cũng được, vì tiền cũng xong, bởi vì những thứ khác cũng thế, đều không có liên quan đến anh. Anh chỉ muốn bảo hộ tình yêu của mình, nếu có người chạm vào, đừng trách anh không khách khí!

Clip với ảnh chụp trên internet cũng bị mấy tờ báo lá cải đăng tin lại, có điều là ảnh chụp lại thêm một lần xử lý, tin tức này xuất hiện khiến không ít nữ nghệ sĩ trong giới giải trí cảm thấy bất an, mà mọi người cũng xôn xao suy đoán nữ nhân vật chính là ai.

Mà trừ bỏ nữ nhân vật chính thì không ai nói gì về thân phận những người đàn ông, bởi vì đa số tất cả đàn ông đều cho rằng đây là tình nguyện, hơn nữa trong đó có không ít đàn ông ngoại quốc cao to!

Không thể không nói chuyện này làm cho giới giải trí run lên, tuy không ai chỉ ra tên nữ nhân vật chính, nhưng vài người từng hợp tác với Phùng Thiên Hâm vẫn có thể nhận ra, mà một ít người cũng hiểu là do Phùng Thiên Hâm đắc tội với người, người ta đây là muốn dồn cô ta vào chỗ chết, dù nhìn ra là ai cũng đại khái đoán được là có tình đắc tội, nhưng người thông minh vẫn nên lựa chọn im lặng.

Mà lúc này Diêm Thiếu Liệt đang chờ tin tức một người, thế nhưng anh lại thấy thất vọng bởi vì Hứa Lập Thành trốn đi.

“Bên kia không thông báo cho lão ta sao?”

“Thông báo, nhưng mà ông ta không nhận được. Chuyện Phùng Thiên Hâm vừa lộ ra thì ông ta cũng cảm giác không ổn, lập tức núp vào.” Diêm Trí Viễn không ngờ người này mũi nhạy như vậy.

“Lão ta nghĩ nhanh như vậy, trước kia ở Diêm thị sao không thấy lão nhảy bén đâu? Lúc này thì nhảy bén bất ngờ, lão có thể nhận ra Phùng Thiên Hâm, giữa bọn họ hẳn là có tiếp xúc?”

“Trợ lý của Phùng Thiên Hâm có liên hệ cho ông ta?”

Diêm Thiếu Liệt gật đầu, “Không cần quản lão nữa, sớm muộn gì cũng xuất hiện thôi. Lão chỉ có duy nhất một đứa con trai không thể nào không quan tâm được, đợi xẹp xuống lão lại mò ra thôi.”

Tan tằm, Diêm Thiếu Liệt đến đón Thuý Ân Trạch đi quán bar, hôm nay anh chỉ hẹn Tần Hiếu Luân. Cố thị đầu tư muốn thông qua Tần thị, một ít chi tiết cụ thể còn cần phải xác định. Bọn họ ở quán bar đến tận khuya mới rời đi, Tần Hiếu Luân đi rồi, Thuý Ân Trạch với Diêm Thiếu Liệt mới lên xe, xe còn chưa đóng cửa đã có một người ngăn lại.

Đáng tiếc người còn chưa mở miệng đã bị Diêm Trí Viễn ở phía sau túm lại, Diêm Thiếu Liệt xuống xe nhìn thấy người, cười nói: “Phùng tiểu thư có chuyện tìm tôi sao?”

Người tới là Phùng Thiên Hâm, nhưng mà lúc này cô ta đã không còn bộ dáng cao ngạo như trước, dù đã là đêm khuya nhưng vẫn mang kính râm, trên đầu dùng khăn choàng bao lại. Diêm Thiếu Liệt nghĩ chắc là dùng để ngụy trang che mặt?

Phùng Thiên Hâm nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt, hoảng sợ áp lực mấy ngày qua đều bạo phát ra, cô ta gào lên: “Anh muốn thế nào? Anh rốt cuộc muốn thế nào?”

Diêm Thiếu Liệt cười cười, ngón trỏ đặt ở trên môi nhẹ giọng nói: “Hừ, nhỏ tiếng chút, để người khác nhìn thấy bộ dạng này của cô thì bị dọa chết.”

Vốn đang tức giận lập tức bị nghẹn lại, nhìn đông nhìn tây, Diêm Thiếu Liệt liếc cô ta, cười nhạo: “Thôi đi, giờ nào rồi còn có ai rảnh rỗi để ý cô, Phùng tiểu thư tìm tôi có chuyện?”

Phùng Thiên Hâm cảm thấy mình bị người ta đùa giỡn, không khỏi chán nản, “Tôi đã để cho quảng cáo quay phim đúng hạn, anh còn muốn gì nữa?”

“Cô nói gì sao tôi nghe không hiểu?”

Nhìn bộ dáng khinh miệt của Diêm Thiếu Liệt, Phùng Thiên Hâm hận không thể cào rách mặt anh. Nhưng mà cô ta cố bình tĩnh, trách khỏi cánh tay Diêm Trí Viễn, lạnh lùng nói: “Diêm nhị thiếu còn muốn giả vờ sao? Chúng ta quang minh chính đạo không nói chuyện mờ ám, clip với ảnh chụp là anh làm phải không? Anh muốn xả giận cho Thuý Ân Trạch đúng không? Nhưng tôi đã...”

“Phùng tiểu thư, đồ vật có thể ăn bậy nhưng nói không thể nói bậy được.” Diêm Thiếu Liệt ngắt lời cô ta, “Cô nói cái gì mà ảnh chụp với clip thì tôi không biết là xảy ra chuyện gì, nhưng mà scandal trước đó của Ân Trạch nhà tôi thì hẳn là cô biết chuyện gì, phải không?”

“Anh...” Nhìn thái độ của anh, Phùng Thiên Hâm khẳng định là Diêm Thiếu Liệt đã biết cái gì, thời điểm này nói dối đối với cô ta không có điểm lợi nào, tình tảo lại một chút Phùng Thiên Hâm hít sâu một hơi, “Diêm nhị thiếu, có một số việc đã xảy ra, dù cho bây giờ tôi có xin lỗi cũng không cứu vãn được, nhưng chúng ta coi như huê nhau, anh không thể không thu tay lại.”

Mấy ngày này cô ta ở nhà luôn cân nhắc chuyện này, nghĩ tới nghĩ lui thì kẻ nghi vấn nhất chính là Diêm Thiếu Liệt, bởi vì hôm đó ở trường quay anh ta đã nói rất rõ ràng, cứ ngỡ là mình thành thành thực thực hoàn thành quay phim sẽ không có chuyện gì. Ngờ đâu ngày hôm sau đã có chuyện xảy ra, may mà Diêm Thiếu Liệt không dón ép đến bước cuối cùng, clip và ảnh chụp đều được xử lý.

Thuý Ân Trạch nhìn thoáng qua Diêm Thiếu Liệt, việc này hai người ở nhà cũng đã nói qua, Diêm Trí Viễn ra hiệu cho Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt mới bừa môi nói: “Nếu tôi định tiếp tục thì sẽ xử lý những thứ đó sao?” Chẳng qua là muốn dọa Phùng Thiên Hâm một trận, cho nên mới làm như thế, nếu thật sự muốn xé rách da mặt thì cô ta đã sớm thân bại danh liệt.

Phùng Thiên Hâm có chút không dám tin hỏi: “Anh, anh nói anh sẽ không tiếp tục?”

Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, “Vốn là muốn cảnh cáo cô mà thôi, nếu cô đã biết điều thì được rồi.”

Đây là kết quả anh cùng Thuý Ân Trạch thương lượng, nếu thật sự phơi bày ra thì không có chuyện gì tốt, nghệ sĩ với doanh nhân dính dáng rất nhiều. Không nói phá huỷ rất nhiều gia đình, mà đối với toàn bộ giới giải trí cũng không phải sự kiện tốt, hơn nữa sau này Thuý Ân Trạch phát triển trong giới giải trí cũng bất lợi. Tóm lại cân nhắc kỹ thì kết quả nên dừng ở đây, nhưng điều kiện là Phùng Thiên Hâm phải biết điều một chút mới được. Nếu cô ta không thành thật thì Diêm Thiếu Liệt không ngại kéo hết tất cả vào chôn cùng với cô ta!

“Anh nói thật?” Dừng trách Phùng Thiên Hâm hoài nghi lời nói của Diêm Thiếu Liệt, trước khi đến đây cô ta đã nghĩ ra hết mọi tình huống, chỉ duy nhất là không ngờ tới Diêm Thiếu Liệt để nói chuyện như thế.

“Cô cho là tôi cần thiết phải lừa cô sao?” Thật là, người đàn bà này nghĩ anh là ai kia chứ? [Ex: anh là trung khuyển thê nô chân chó:v]

“Thiên Hâm tử, A Liệt là giận chị lấy tôi để tạo scandal, hơn nữa chuyện cô câu dẫn tôi khiến anh ấy rất tức giận. Anh ấy chỉ muốn cho chị một cái trừng phạt nho nhỏ mà thôi.” Nghe Thủy Ân Trạch nói, Phùng Thiên Hâm lại bị ghen nói không nên lời, cô ta đứng là câu dẫn Thủy Ân Trạch, nhưng... Cái này mà gọi là trừng phạt nho nhỏ sao? Nhưng khi nghĩ đến chuyện mình gây ra trước đây, cô ta cũng đành im lặng thành thật.

“Có thể trước đưa lại cho tôi không?”

Diêm Thiếu Liệt tự nhiên biết cô ta muốn cái gì, tức giận nói: “Cô cảm thấy cần thiết sao? Những thứ này tôi muốn thì có thể đào ra được, tôi sẽ tiêu hủy, không có gì nữa thì chúng tôi đi trước.” Nói xong anh cũng không để ý tới Phùng Thiên Hâm, kéo vợ lên xe rồi đi.

Phùng Thiên Hâm ngây ngốc đứng ở đó, đợi cho đến khi gió đêm khiến cô ta lạnh run, mới biết bản thân không có lựa chọn khác. Diêm Thiếu Liệt với Thủy Ân Trạch nói sẽ không tiếp tục, nhưng cô ta cũng hiểu đây cũng có điều kiện, xem ra về sau muốn an toàn phải cách xa Thủy Ân Trạch một chút.

Sự kiện lần này sau đó không có phát triển nữa khiến rất nhiều người bất mãn, một số người chờ xem kịch vui cảm thấy thất vọng, mà Hứa Lập Thành thấy sự việc không có gì thì không tiếp tục trốn nữa, nhưng khi ông ta đến thăm con trai lại sau đó đi tìm Diêm Thiếu Liệt.

Hiển nhiên vận may của ông ta hơi bị kém, bởi vì ông ta không gặp được Diêm Thiếu Liệt, người tiếp đãi ông ta là Tô Nguyên. Ông ta với Tô Nguyên coi như là quen biết đã lâu, nhưng khi đối mặt với người thanh niên này khiến ông ta hết sức lo lắng bồn chồn.

“Thư ký Tô, tôi có thể gặp Diêm tổng không?”

Tô Nguyên cười cười: “Thật ngại, Hứa tiên sinh, lúc này Diêm tổng rất bận, sợ là không có thời gian tiếp đãi ông. Có chuyện gì có thể nói cho tôi cũng được.”

“Tôi, chuyện con tôi...”

Không đợi ông ta nói xong, Tô Nguyên cắt ngang: “Hứa tiên sinh, con trai ông phạm pháp dĩ nhiên là phải bị luật pháp trừng phạt, đạo lý đơn giản như vậy chẳng lẽ Hứa tiên sinh không rõ ràng sao? Tương tự như thế, Hứa tiên sinh làm chuyện sai trái cũng phải bị trừng phạt, thế nhưng, ông đã không muốn nhận lấy trừng phạt thì phải có người thay ông nhận đúng không? Ông nói thử xem?”

Ông ta nói? Ông ta có thể nói cái gì? Bên phía nhà tù đã thông báo cho ông ta, nhưng sau khi biết chuyện của Phùng Thiên Hâm lập tức biết mình đã bại lộ. Kế tiếp Phùng Thiên Hâm rất có thể là mình, cho nên ông ta phải núp vào, tránh vài ngày thấy không có gì ông ta mới đi thăm con trai. Kết quả biết được con trai đang phải nằm viện, tuy không nặng, nhưng thấy người bị đánh thành đầu heo thì ông ta đau lòng muốn chết.

Bên nhà tù nói là con ông ta gây sự, còn là ra tay trước, người ta là đánh trả. Nhưng con trai nói là bọn họ là cố tình gây sự, hấn bị bức nóng nảy mới ra tay, lúc người ta đánh hấn mới hiểu được, nói: ông già nhà này đắc tội với người khác thì thay lão ta nhận tội đi.

Hứa Lập Thành còn có cái gì không rõ, ông ta đắc tội ai trong lòng hấn rất rõ. Bởi vì nghe xong Diêm Thiếu Kiệt gọi ý nên bày ra chuyện scandal kia mới khiến con trai chịu khổ, cho nên đi ra khỏi nhà tù thì ông ta lập tức đi đến Diêm thị.

“Thư ký Tô, phiền cậu chuyển lời cho Diêm tổng, tôi biết sai rồi, về sau tuyệt đối sẽ không tái phạm.”

Tô Nguyên cười nhạt nói: “Được, tôi nhất định sẽ chuyển lời của Hứa tiên sinh cho Diêm tổng, cũng hy vọng Hứa tiên sinh ghi nhớ lời nói ngày hôm nay của mình.”

Hứa Lập Thành vốn đang nghĩ ông ta nói chuyện Diêm Thiếu Kiệt sai khiến ông ta làm như vậy, nhưng ngẫm lại người ta có thể tra ra được mình và Phùng Thiên Hâm, sao có thể không biết bên trong còn có Diêm Thiếu Kiệt? Sau khi Hứa Lập Thành rời đi, Tô Nguyên trở lại văn phòng báo cáo. Diêm Thiếu Liệt nghe cũng không nói cái gì, bắt kẻ là Hứa Lập Thành hay Phùng Thiên Hâm, anh không chủ động trừ chọc bọn họ, nhưng chính bọn họ lại chủ động gây sự với mình và Ân Trạch.

Cho dù là bị Diêm Thiếu Kiệt lợi dụng, cũng là bọn họ cam tâm tình nguyện bị lợi dụng, người ta đã đánh tới cửa anh sao lại không biết đạo lý đánh trả? Chỉ cần sau này bọn họ thành thật một chút, không chủ động trừ chọc anh và Ân Trạch thì anh cũng lười để ý tới. Hy vọng những người này có thể học ngoan, bản thân anh cũng bớt đi phiền phức.

Kiếp trước hay kiếp này anh đều không đóng vai là người tốt, nhưng khác với vô dụng của kiếp trước, kiếp này anh có đủ thực lực bảo vệ mình và người mình yêu. Nếu không phải chuyện này không tính là nghiêm trọng, anh đã không dễ dàng buông tha hai người kia, có thù phải báo mới là bản chất của anh!

Diêm Thiếu Liệt ở công ty dựng phải Diêm Thiếu Kiệt, phát hiện hấn ta bộ dáng không yên, Diêm Trí Viễn nói cho anh biết, Diêm Thiếu Kiệt đã biết chuyện Phùng Thiên Hâm và Hứa Lập Thành tìm anh. Những chuyện anh ta làm người khác không biết nhưng trong lòng anh ta lại rất rõ, cho dù Diêm Thiếu Liệt không có chứng cứ thì anh ta vẫn lo lắng, ít nhất trong nhà có gia gia và nãi nãi luôn tin Diêm Thiếu Liệt nói.

Nhưng mà Diêm Thiếu Liệt không có tâm tình phản ứng anh ta, bởi vì anh muốn dẫn ba mẹ vợ đại nhân đi xem phòng. Thủy Ân Trạch kết thúc quay quảng cáo cũng nghỉ vài ngày, vừa vặn gần đây Diêm Thiếu Liệt cũng có thời gian rảnh liền mang bọn họ đến khu cao ốc Bắc Sơn. Thủy Ân Hi cũng lôi kéo Cổ Quân Viêm tới góp vui.

Phòng ở rất được, vị trí đẹp, lấy ánh sáng tốt, hướng cũng tốt, hoàn cảnh khu vực xung quanh cũng là tốt không có ý kiến. Tuy không giống chung cư ngày trước bọn họ ở nhưng diện tích đầy đủ dùng, nhưng mà Ninh Từ Mị và Thủy Thiên Lệ nghe giá phòng thì có chút do dự. Tuy các con kiếm được không ít tiền, nhưng phòng quả thật quá đắt đỏ.

Diêm Thiếu Liệt với Cố Quân Viêm cảm thấy đây là lúc cần biểu hiện, nhưng Ninh Từ Mị và Thuý Thiên Lệ không nguyện ý. Cho dù là ‘gà’ con trai cũng không thể chiếm tiện nghi nhà người ta, đúng không?

Hai vợ chồng không quá muốn dọn đến đây, Diêm Thiếu Liệt do dự một chút trộm kéo Thuý Ân Trạch qua một bên, lén nói cho y biết chuyện anh bị Thuý Linh Lung chặn đường ở dưới nhà Thuý gia. Thuý Ân Trạch nghe xong cũng thực giật mình, y thực sự không hiểu nổi suy nghĩ của Thuý Linh Lung, đây đúng là loại truyền thống không biết xấu hổ của mẹ cô ta đem phát dương quang đại.

“Sao bây giờ anh mới nói cho em biết?”

Diêm Thiếu Liệt cười cười nói: “Anh cảm thấy không quan trọng mà, anh không thích cô ta nhưng cũng thực chán ghét, nói để em tức giận thì anh sao có thể nói ra?”

“Vậy anh...?”

“Anh nghĩ thế này, em có thể lén nói cho ba mẹ vợ chuyện này, tiểu khu ở đây không phải ai cũng có thể đi vào, bảo an vô cùng nghiêm cẩn, ít nhất là Thuý Linh Lung ngăn đón người là khẳng định không được. Hơn nữa em bây giờ ngày càng hồng, về sau khó tránh được đội chó săn bám đuôi chụp ảnh, ở đây thì không cần lo lắng nữa. Với lại ở khu Bắc Sơn này có rất nhiều minh tinh cư trú.”

“Phải, biện pháp này không tệ.”

“Đúng không?”

Quả nhiên buổi tối Thuý Ân Trạch về nhà nói cho cha mẹ nghe, Ninh Từ Mị phát hoá, lập tức muốn đến nhà Thuý Linh Lung. Con của cô khó khăn lắm mới có thể cùng một chỗ với người yêu, mới đó đã xuất hiện kẻ muốn đào gốc rễ, hơn nữa còn là Thuý Linh Lung, xem ra tay cô tát vẫn ít quá.

Nhưng nghe con trai nói thì hai vợ chồng cũng hiểu được nhà này cần phải dọn, không cần thêm suy xét cả hai liền đồng ý chuyển nhà. Diêm Thiếu Liệt nghe tin lập tức bảo Tô Nguyên đi làm thủ tục sang tên, phòng ở khu Bắc Sơn thật sự nóng bỏng tay, cho dù giá cả rất cao nhưng vẫn có rất nhiều người không ngại vung tiền.

Hai tầng bốn phòng đều bị Diêm Thiếu Liệt mua, tầng mười chín để Thuý gia ở, tầng hai mươi thì anh và Thuý Ân Trạch một căn, căn kia thì cho Thuý Ân Hi và Cố Quân Viêm. Cố Quân Viêm nhận được điện thoại thì ngay sau đó kêu thư ký chuyển tiền cho Diêm Thiếu Liệt. Mà phòng ở Thuý gia, hai anh em Thuý Ân Trạch kiên quyết muốn tự mình tiêu tiền mua, Diêm Thiếu Liệt chỉ có thể đồng ý với cả hai.

Phòng ở còn phải sửa chữa một chút, cho nên tạm thời bọn họ không có chuyển nhà. Ninh Từ Mị còn muốn đi trông coi lại bị hai đứa con trai kéo lại, cô đã nhìn qua bản thiết kế nội thất, cũng hết sức hài lòng, nhưng luôn cảm thấy mình không đi giám sát liền cảm thấy bất an. Nhưng mà Diêm Thiếu Liệt đã cam đoan công ty thiết kế nội thất anh tìm tuyệt đối không thành vấn đề, nghe anh nói như vậy Ninh Từ Mị mới không kiên trì nữa.

Diêm Thiếu Liệt nói riêng chuyện này với gia gia, lão gia từ không nói thêm gì, tôn từ có ý tưởng của chính mình thì ông không nên ngăn cản, hơn nữa hai người tách ra sống đối với tình cảm sẽ không tốt.

Thu Đình Nhã biết chuyện này lập tức muốn căn chưa có người ở kia, Diêm Thiếu Liệt mua cả bốn căn là không muốn có người xa lạ ở cạnh bọn họ, cho nên nhị thẩm vừa mở miệng anh không hề nghĩ ngợi liền đồng ý.

Phòng ở trang trí xong, hạng mục Á Mỹ quốc tế cũng đã chuẩn bị xong công tác khởi công. Mà Thu Đình Nhã lúc này cũng nói cho Diêm An Quân, Thu Đại Đồng đã có chút lay chuyển, chuyện đầu tư là nắm chắc tám chín phần.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

E&B: Strangers Ex

Diêm An Quân biết Thu Đại Đồng có ý định đầu tư thì vô cùng cao hứng, ông ta còn dặn dò Diêm Thiếu Kiệt phải ràng biểu hiện cho tốt, nhất là lúc ở nhà, Thu Đại Đồng có thể đồng ý đầu tư nhất định là vì nể tình Thu Đình Nhã, ít nhất là trong thời gian này không được chọc Thu Đình Nhã không vui.

Dĩ nhiên Diêm Thiếu Kiệt cũng thật vui mừng, chỉ cần tiếp được đầu tư thì bọn họ lập tức có tiếng nói trong dự án Á Mỹ quốc tế, cho dù địa vị không ngang hàng với Diêm Thiếu Liệt, cũng có thể lấy bớt một phần công lao của anh. Chẳng qua là việc bảo anh ta lấy lòng Thu Đình Nhã thì hơi khó làm, bình thường ở nhà anh ta rất ít có cơ hội nói chuyện với Thu Đình Nhã, hơn nữa Diêm Thiếu Kiệt cũng chẳng biết phải nói gì với nàng.

Sau khi Diêm lão gia từ biết được chuyện này thì trong lòng ngũ vị tạp trần, con dâu có thể làm đến mức này có thể chứng minh tình cảm của nó và con trai rất tốt, mới có thể bỏ qua mâu thuẫn trước đây giúp con mình. Nhưng về phương diện khác thì ông cũng hiểu được đây là con trai muốn chia công

lao với tôn tử, trong lòng ông nghiêng về tôn tử, nhưng cũng hy vọng con trai cùng với con dâu hoà thuận.

Diêm nãi nãi nhận ra ông có tâm sự liên hồi nguyên nhân, lão gia tử cũng không giấu diếm, đem suy nghĩ của mình nói cho bạn già. Diêm nãi nãi cũng biết việc này khó phân xử, biện pháp hiện tại là cái gì cũng không nên nói, thuận theo tự nhiên là được rồi. Nhưng lão gia tử vẫn luôn cho rằng như vậy tôn tử bị thiệt thòi.

“Không thì đợi buổi tối A Liệt trở về, ông cùng nó tâm sự xem, đừng để cho thằng bé ghen khuất.”

Sau bữa tối lão gia tử gọi một mình Diêm Thiếu Liệt vào thư phòng, hai ông cháu ngồi xuống thì lão gia tử mới mở miệng: “A Liệt, ông nghe nói nhị thẩm con nói là Thu gia có khả năng sẽ đầu tư vào dự án Á Mỹ quốc tế.”

“Gia gia, việc này con đã biết.” Gần đây vì việc này mà nhị thúc có vài phản đặc ý, trong công ty cũng nói Diêm tổng đã kéo về mức đầu tư không nhỏ, anh không muốn biết cũng khó.

“A, vậy con...”

Diêm Thiếu Liệt cười nói: “Gia gia, ngài chớ nghĩ nhiều, nhị thúc có thể kéo đầu tư về là chuyện tốt, nói thế nào thì nhị thúc cũng là vì Diêm thị. Huống chi đây là nhà nhị thẩm đầu tư, có nghĩa là tình cảm của hai người đã khôi phục lại. Hơn nữa Thu gia cũng có ý xoa tan hiềm khích trước kia, đây đều là chuyện đáng mừng, con còn cảm thấy vui về cho nhị thúc đây.”

“Con thật sự nghĩ thế sao?”

“Đương nhiên, tuy cũng có khả năng là nhị thúc muốn phân một phần công lao với con, nhưng như vậy thì có sao đâu, thúc ấy là thúc của con, là em ruột của ba ba con, là con trai của gia gia, một chút xiu này sao có thể viết đủ hai chữ họ Diêm, có phải không? Chỉ cần là vì để Diêm thị tốt, con còn hy vọng nhị thúc có thể tranh được thật nhiều công lao với con.”

Nghe anh nói như vậy, Diêm lão gia tử vỗ vỗ vai hấn nói: “A Liệt của chúng ta thật sự hiểu chuyện, con có thể nghĩ như vậy khiến gia gia thật sự vui mừng. Gia gia là sợ con buồn bực, cho dù là nhị thúc con có thể kêu gọi được đầu tư từ Thu gia cũng không tính là gì, có ai không biết khoảng tiền kia đối với dự án này chẳng qua là dẹt hoa trên gấm thôi, nói cho cùng thì công lao vẫn là của con.”

“Gia gia cứ yên tâm đi, con là người dễ giận vậy sao?”

Diêm lão gia tử cười nói: “Tốt, tốt, thật tốt!” Trí tuệ của tôn tử như thế không phải người bình thường có thể sánh được.

Hai ông cháu nói chuyện một lúc lâu thì Diêm Thiếu Liệt mới trở về phòng, gia gia là thật tâm yêu thương anh nên mới tìm anh nói chuyện, về phần nhị thúc, hừ, có nhị thẩm ở đây thì căn bản không cần anh vơ tay, Thu gia sẽ đầu tư sao? Có đánh chết anh cũng không tin.

Không thể không khen nhị thẩm diễn xuất quá tốt, gia gia nãi nãi đều bị nàng lừa, không ai có thể nghi ngờ nhị thẩm, dù có là biểu hiện giả dối thì gia gia nãi nãi đều thích kết cục như thế. Nhị thẩm căn bản không nguyên ý giúp nhị thúc, nếu không phải nhị thúc hết lần này đến lần khác yêu cầu, nhị thẩm căn bản không đồng ý.

Tuy việc này nhìn từ bên ngoài không có liên quan nhiều với Diêm Thiếu Kiệt, nhưng chủ ý là do anh ta nhắc tới, hơn nữa anh ta là con trai Diêm An Quân, công lao của Diêm An Quân làm sao mà không có phần của anh ta được? Cho nên vì vậy mà thời gian này Diêm Thiếu Kiệt cũng là đặc ý.

Tất cả những chuyện này Diêm Thiếu Liệt đều thu vào trong mắt nhưng không có nói gì, mà Thu Đình Nhã có nhìn thấy nhưng cũng im lặng không nói.

Hôm nay vừa ăn xong cơm tối thì quản gia Diêm gia báo có điện thoại tìm Thu Đình Nhã, Thu Đình Nhã nhận điện thoại nói vài câu đã cúp máy, lão thái thái liền hỏi nàng là ai gọi tới.

Thu Đình Nhã mỉm cười: “Là mẹ con gọi tới.”

Lão thái thái cũng cười hỏi: “Bà thông gia có chuyện gì sao? Có cần chúng ta hỗ trợ không?”

“Mẹ, không cần đâu, sắp tới sinh nhật của bác gái nên mẹ muốn con đưa đi dạo phố mua sắm, chọn vài món lễ vật tặng bác gái.”

Lão thái thái sừng sốt một chút, sau đó nói: “Nha, đúng rồi, con không nói thiếu chút nữa mẹ cũng quên sắp tới sinh nhật Chi Ảnh.” Lý Chi Ảnh là chị dâu của Tần Ngữ Mai, là bác gái của Thu Đình Nhã, mà còn cùng Diêm lão thái thái quan hệ không tồi.

“Phải đó, trong khoảng thời gian này bận quá, nếu mẹ con không gọi điện thoại đến thì con cũng quên mất, bác gái mà biết nhất định sẽ giận dữ cho xem”

Lão thái thái cười, “Không đâu, tính tình Chi Ảnh mà con còn không biết sao, điển hình là càng già càng trẻ con, hôm nay giận ngày mai liền quên. Vậy ngày mai mẹ cùng với mọi người cùng đi, mẹ cũng phải chuẩn bị lễ vật cho bà ấy mới được.”

“Dạ, thế thì ngày mai ba mẹ con chúng ta cùng nhau đi dạo phố.”

“Được.” Diêm lão thái thái rất thân thiết với Lý Chi Ảnh, sinh nhật hàng năm bà đều chuẩn bị một phần lễ vật. Hôm nay bởi vì chuyện âm ỉ của Diêm An Quân mà quan hệ hai nhà Diêm Tần bị phai nhạt rất nhiều. Ngay cả bà cũng ít qua lại với Lý Chi Ảnh, bà cũng muốn khôi phục một chút mối quan hệ

ngày xưa.

Diêm lão gia tử nghe vậy cũng nói: “An Quân, sáng mai không có việc gì thì đi cùng đi.” Ý tưởng của lão gia tử rất đơn giản, Thu gia đầu tư cho con, còn không nhân cơ hội này biểu hiện với mẹ vợ. Buổi sáng ngày mai Diêm An Quân thật sự là có việc, nhưng mà cũng không quan trọng, vừa nghe lão gia tử nói thế lập tức đồng ý. Ông ta cũng hiểu rõ tâm tư của lão gia tử, dĩ nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội này.

Sáng hôm sau mọi người cũng nhau tụ họp, Tần Ngừ Mai nhìn thấy Diêm An Quân đến cũng không tỏ thái độ, nhưng cũng không cho sắc mặt tốt. Nhưng mà lúc bà nói chuyện với Diêm lão thái thái thì thái độ tốt lắm, mặc dù là ngang hàng nhưng bà so với Diêm lão thái thái nhỏ hơn mười lăm tuổi.

Hai chị em thân thiết đi dạo các cửa hàng, Thu Đình Nhã và Diêm An Quân biến thành hình nền, Diêm lão thái thái cũng coi như nhẹ nhàng thờ ra, ít nhất là Tần Ngừ Mai vẫn cho bà mặt mũi. Về phần đối với con trai dĩ nhiên bây giờ không thể lập tức tốt được, nhưng so với lần trước ở bữa tiệc sinh nhật bạn già đã khá hơn rất nhiều.

Chỉ mới đi dạo được vài cửa hàng thì điện thoại của Diêm An Quân reo lên, ông ta nghe máy nói một chút liền cúp, nhưng vài phút sau điện thoại lại reo lên lần thứ hai. Ông ta vừa nói chuyện xong thì Thu Đình Nhã hỏi: “An Quân, anh có chuyện gì thế?”

“Không có chuyện gì đâu, hôm trước có hẹn một khách hàng hôm nay gặp mặt, anh đã bảo Thiếu Kiệt đi xử lý.”

Thu Đình Nhã suy nghĩ một chút lại hỏi: “Vừa gọi điện thoại đến là Thiếu Kiệt đúng không? Có phải là gặp mặt khách hàng có sự cố gì chăng?”

“Không sao, nếu có chút chuyện nhỏ này mà nó xử lý không xong...” Diêm An Quân còn chưa nói hết câu thì điện thoại lại reo, lần này thì thời gian nghe máy khá lâu, Thu Đình Nhã nhìn bóng dáng của Diêm An Quân, thầm nghĩ thằng bé này có phải là cố ý hay không.

Quả nhiên khi Diêm An Quân quay lại thì trên mặt rất khó coi, Thu Đình Nhã không hỏi nguyên nhân, mà nói thẳng: “An Quân, công ty có việc thì anh về trước đi, em đi cùng hai mẹ được rồi.”

Diêm An Quân khó xử, “Đình Nhã, anh đi rồi thì mẹ...” Thu Đình Nhã biết ông ta nói mẹ ở đây là chỉ mẹ của mình.

“Không sao, em sẽ giải thích cho mẹ, công tác quan trọng hơn.” Sau đó lập tức cùng Diêm An Quân đi đến chỗ Tần Ngừ Mai đang xem đồ, “Mẹ, công ty có việc nên An Quân phải đi về trước.”

Diêm An Quân cũng nói: “Mẹ, bên công ty có chút chuyện gấp, cần có con quay về xử lý mới được.”

Không đợi Tần Ngừ Mai lên tiếng, Diêm lão thái thái không hài lòng nói: “Xảy ra chuyện gì? Hôm qua không phải đã nói hôm nay không có việc gì sao?” Thu Đình Nhã liếc mắt ra hiệu bảo Tần Ngừ Mai đừng lên tiếng, sau đó mới mở miệng giải thích cho Diêm lão thái thái: “Mẹ, An Quân quả thật có việc, Thiếu Kiệt đã mấy lần gọi điện thoại tới. Có con cùng với hai người đi dạo phố là được rồi, để cho An Quân về công ty trước đi.”

Diêm lão thái thái nghe vậy càng thêm bất mãn, ngày hôm qua nói đi dạo phố thì thằng bé đó cũng có mặt, dụng ý để con trai cùng đi dạo phố chẳng lẽ nó không biết? Còn mấy lần gọi điện thoại thúc giục, là có ý sao? Nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt khó xử của con trai, bà cũng sợ công ty quả thật có việc gấp nên chỉ nói vài câu liền thả người.

Không phải là Tần Ngừ Mai nói cái gì khó nghe, nhưng cũng nói vài câu tỏ vẻ bà có chút không vui, Thu Đình Nhã dỗ vài câu mới xong, Diêm An Quân rút cuộc cũng có thể thuận lợi rời đi, mà Thu Đình Nhã cùng với hai người tiếp tục đi dạo phố.

Đi dạo đến khu bán trang sức châu báu, Diêm lão thái thái nhìn trúng một sợi dây chuyền, Lý Chi Ảnh thời trẻ chính là một đại mỹ nhân, nhất là cái cổ cùng xương quai xanh vô cùng xinh đẹp. Bởi vậy Lý Chi Ảnh cực kỳ thích mang dây chuyền và vòng cổ, lão thái thái nhìn sợi dây chuyền tinh xảo, chiều dài vừa vặn chạm xuống xương quai xanh, phối cùng với mặt ngọc bích hình giọt nước hết sức thanh lịch sang trọng. Tần Ngừ Mai cũng biết sợi dây rất đẹp, Thu Đình Nhã nhìn thoáng qua giá cả thầm nghĩ mẹ chồng đúng là rất có lòng.

Đợi khi thanh toán hoá đơn và đóng gói sợi dây chuyền xong thì cả ba một lần nữa quay lại khu bán quần áo, Tần Ngừ Mai và Diêm lão thái thái đi vào chọn lựa, Thu Đình Nhã có điện thoại gọi tới nên không cùng bọn họ đi vào. Điện thoại là Diêm An Quân gọi đến, hỏi mẹ vợ với mẹ ruột có giận hờn gì không, Thu Đình Nhã nói không có chuyện gì, còn nói mẹ chồng vừa mua một sợi dây chuyền giá cả xa xỉ, hiện tại hai người còn đang đi chọn quần áo. Diêm An Quân nghe không có chuyện gì cũng an tâm.

Nếu thật sự lo lắng hai người bọn họ tức giận, vậy sao còn đi? Nếu thật lòng không muốn đi cần gì phải bày ra vẻ mặt khó xử với nàng? Muốn che giấu cảm xúc đối với một thương nhân trên thương trường nhiều năm có khó khăn sao, chuyện công ty có bao nhiêu bận rộn thì nàng không biết, nhưng ngày hôm qua ba chồng nói ông ta cùng nhau đi dạo phố cũng không có từ chối, có thể thấy được công việc không đến mức cần phải để ông ta quay về giải quyết. Huống chi trong công ty còn có ba chồng, nói cho cùng là vị trí của nàng trong lòng ông ta không quan trọng, ít nhất không quan trọng bằng công ty hay Diêm Thiếu Kiệt.

Thu Đình Nhã xoay người chuẩn bị đi vào cửa hàng thì nhìn thấy có hai người đi ra từ cửa hàng bên cạnh, một người phụ nữ ăn diện diêm dúa nàng không biết, nhưng người phụ nữ sang trọng kế bên thì nàng hết sức quen thuộc. Mà hai người này nhìn thấy Thu Đình Nhã cũng kinh ngạc, cái này đúng là oan gia ngõ hẹp!

“Không nghĩ tới có thể gặp được Diêm thái thái ở đây nha?”

Thu Đình Nhã nhìn thoáng qua hai người khác đang thử quần áo trong cửa hàng, ánh mắt loé lên, sau đó nhìn hai người trước mắt không một chút khách khí cười nhạt nói: “Hạ Tình Mai, cô nghĩ đây là đâu? Ăn mặc nhân mô cầu dạng* cũng dám đi vào, không nhìn lại coi giá cả có mua nổi hay không?”

Một lần nữa Thu Đình Nhã lại đảo điên quan niệm của Hạ Tinh Mai đối với các phu nhân hào môn phú quý, những câu châm biếm hạ thấp người khác không ngờ cũng được thốt ra từ miệng Thu Đình Nhã. Không đợi Hạ Tinh Mai mở miệng, người đàn bà đi cùng cô ta đã gào lên: “Cô sao có thể ăn nói như vậy? Cái gì mà nhân mô cầu dạng? Máy thứ này quý giá lắm sao? Tại sao chúng tôi không mua nổi chứ?”

“Chị kích động cái gì nha? Chó không sủa sẽ không cắn người, có mua được hay không cũng đâu cần ồn ào như vậy, còn cổ làm ra vẻ, không sợ hù chết người à!”

“Cô, cô nói là là chó? Cô nhìn lại cô mà xem có giống tiểu thư hào môn? Quý phu nhân? Nhìn lại cô đi, mấy cái quần áo này một chút phong thái cũng không có, chỗ nào xứng được với An Quân hả?” Thu Đình Nhã nghe liền biết người này với Hạ Tinh Mai khẳng định quan hệ cực tốt, không ngờ ngay cả chuyện Diêm An Quân cũng biết.

Hôm nay nàng muốn đi dạo phố, mẹ của nàng lại rất thích đi khắp nơi, cho nên nàng cố ý mặc quần áo đơn giản thoải mái, quần lanh màu trắng, áo len dệt cổ chữ V, chân mang một đôi giày bệt, người không quen biết nàng nhìn bộ quần áo này khó mà đoán được thân phận của nàng.

Nhưng bộ quần áo này là do chị dâu họ của nàng đi nước ngoài tham dự tuần lễ thời trang mua tặng nàng, vóc dáng nàng vốn cao gầy, nàng còn nhớ lúc mình mặc bộ quần áo này chị ấy còn khen ngợi không dứt. Còn nói nàng có dáng người tỷ lệ hoàn mỹ như vậy, có thể đem bộ quần áo đơn giản mặc cực kỳ có có phong thái. Nhưng người đàn bà trước mắt này nói cái gì? Không có phong thái? Thu Đình Nhã hết chỗ nói rồi, nàng với người đàn bà này không có chung thẩm mỹ, cho nên căn bản không thể nào nói chung đề tài được.

Hạ Tinh Mai bây giờ đúng là rất phong thái, trên người mặc bộ đồ không biết là thương hiệu gì, trên tai còn mang hoa tai đính một viên trân châu thật to, cổ cũng mang một cái vòng trầu châu, mà nhẫn cũng là trầu châu, cô tay bên này thì mang một chiếc đồng hồ nàng không biết của thương hiệu nào, mà cô tay kia còn mang một vòng trầu châu. Đây đúng là phong thái quý phu nhân nha, nhưng nàng rất muốn hỏi quý phu nhân này đang ở thời đại nào thế?

Người đàn bà kia thấy Thu Đình Nhã không lên tiếng thì cho rằng mình vạch trần được người ta, còn đụng đụng Hạ Tinh Mai đứng kế bên, Hạ Tinh Mai cũng không lên tiếng. Có người giúp cô ra hết giận thì cần gì bản thân phải xuất đầu, cho dù Thu Đình Nhã cáo trạng lại cho Diêm An Quân thì cô ta cũng biện minh được, người khác nói thì cô ta có thể bịt miệng lại được sao?

“Tôi xem cô so với A Mai còn kém xa, tôi nói cho cô biết nhé, Thiếu Kiệt cho A Mai rất nhiều tiền, đừng nói mấy thứ kia mà cho dù có đắt hơn cô ấy cũng mua được.”

Thu Đình Nhã nghe nói thế, ánh mắt trừng lớn, “Chị nói gì? Thiếu Kiệt lên gặp cô ta?”

Người này không biết đã chọc đến họa, còn kiêu ngạo giùm bạn tốt: “Dĩ nhiên, A Mai là mẹ của Thiếu Kiệt, An Quân nói không cho gặp chẳng qua là lừa cô thôi.”

Từ khi bị Thu Đình Nhã tát mặt, Hạ Tinh Mai vẫn luôn tìm cơ hội báo thù, cứ ngỡ là dựa vào truyền thông đã kích nàng một phen, không nghĩ rằng lại khiến cho cô ta không gặp được con trai, cô ta sao lại không giận? Hôm nay vừa vặn gặp phải nàng, lại chỉ có một mình nàng, nếu không gây khó dễ thì cô ta thật là có lỗi với bản thân. Cho nên bạn tốt lên tiếng thì cô ta ngược lại là đứng một bên xem kịch vui.

Vừa được bạn tốt nâng cao nên Hạ Tinh Mai đang có vài phần đắc ý, nhưng khi nghe Thu Đình Nhã hỏi lại lập tức hoảng sợ. Cô ta vừa ngậy người một lúc đã bị bạn tốt nói ra, có muốn ngăn cản cũng không kịp. Mà bạn tốt lại chỉ muốn giúp cho cô ta hết giận nên mới cố ý nói vậy, nhưng lại không biết lời này mang tới phiền phức lớn cho Hạ Tinh Mai.

Diêm An Quân đã cảnh cáo mình không được gặp mặt con trai, qua sự kiện lần trước quả thật cô ta yên tĩnh một thời gian, người cũng tiêu tụy không ít. Bạn bè đến thăm nhìn thấy cô ta đều bị hù sợ, nhưng cô ta cũng nghe theo lời khuyên của bạn bè, so với mỗi ngày muốn chết muốn sống, còn không bằng sống cho thật tốt. Cho dù hiện tại không gặp được con trai thì sao? Cô ta nói sao cũng là mẹ ruột Thiếu Kiệt, Diêm An Quân muốn để Thiếu Kiệt kế thừa Diêm thị, chỉ cần con trai nắm giữ Diêm thị thì ngày lành của cô ta tới rồi.

Cho nên Hạ Tinh Mai bắt đầu bảo dưỡng bản thân, nhưng bất luận là làm đẹp hay mua quần áo đẹp đều phải cần tiền, quán cà phê kinh doanh không tốt lắm, trong tay cô ta cũng không có bao nhiêu tiền. Thật sự không có cách nào khác ngoài trộm gọi điện thoại cho con trai, Diêm Thiếu Kiệt lập tức cho cô ta tiền. Lúc đó Hạ Tinh Mai vui sướng như điên, Diêm An Quân cấm gặp con trai thì sao, nhưng con trai vẫn lên tới gặp mình, còn cho mình không ít tiền. Cho nên hôm nay Hạ Tinh Mai mới có thể đến đây dạo phố, lại không ngờ rằng còn đụng tới Thu Đình Nhã.

“Cô nói cái gì? Diêm Thiếu Kiệt dám lên lút gặp cô ta?” Bọn họ cùng lúc quay lại nhìn phía sau, Tần Ngữ Mai vung túi xách chứa đồ mua được đập vào đầu Hạ Tinh Mai. Tuy bên trong chỉ có vài bộ quần áo, nhưng túi mua xách dù sao cũng làm bằng giấy các-tông, vẫn rất là đau.

“Cái loại tiểu tam không biết xấu hổ như cô, cho rằng Thu gia không có ai phải không? Dám ức hiếp con gái của Tần Ngữ Mai này, hôm nay không cho cô sáng nắng ra thì bà đây không phải họ Tần.” Nói xong, Tần Ngữ Mai giơ chân lên đạp hướng lên đùi Hạ Tinh Mai, có lẽ đạp trúng khớp đầu gối, Hạ Tinh Mai lập tức quỳ xuống đất.

“Cái bà già này, dám đánh người hả, tôi muốn báo án!” Bạn tốt của Hạ Tinh Mai la ầm lên ngồi xổm xuống đỡ người đứng dậy.

Lừa giận của Tần Ngữ Mai lập tức tăng vọt, dám gọi mình là bà già, một lần nữa lại giơ chân lên đạp người đàn bà kia, cả hai người thế là cùng nhau ngã ra đất. Bà chỉ vào người đàn bà kia: “Báo án, được nha, mày báo đi, bà muốn nhìn xem cảnh sát xử lý loại tiểu tam không biết xấu hổ này ra sao, đồ lăng lo!”

Diêm lão thái thái thấy tình hình không ổn lập tức chạy tới kéo người, lúc này bà cùng Tần Ngữ Mai bên trong cửa hàng thử quần áo thì nghe thấy bên

ngoài hình như có người cãi nhau. Hai người bọn họ cũng không thuộc dạng nhiều chuyện, cho nên vẫn ở trong chõn quần áo, kết quả vừa đi ra đã nghe câu nói như vậy, đừng nói là Tần Ngữ Mai, ngay cả bà cũng tức giận.

Tần Ngữ Mai quay sang hỏi Thu Đình Nhã: “Đình Nhã, đây là sao? Không phải nói là Diêm An Quân không cho mẹ con nó gặp nhau sao? Nó có ý gát con đúng không? Diêm gia có biết chuyện này không?”

“Mẹ, con, con cũng không biết đây là chuyện gì.” Thu Đình Nhã khó xử nhìn sang mẹ chồng, Diêm lão thái thái cũng sùng sốt, việc này bà cũng không rõ mà!

“Bà thông gia, đừng nóng giận, việc này đợi về đến nhà tôi nhất định sẽ hỏi cho rõ ràng.”

Tần Ngữ Mai cười lạnh một tiếng: “Hỏi rõ ràng? Con của chị cứ như vậy mà lừa gạt con gái của chúng tôi sao? Đình Nhã nhà chúng tôi chưa bao giờ làm chuyện gì có lỗi với Diêm gia, nếu không thì tại sao ba ba nó còn có thể đồng ý đầu tư cho Diêm An Quân, Diêm gia các người đừng có khinh người quá đáng!”

Diêm lão thái thái chẳng khác nào người cầm ăn trứng hoàng liên*, muốn nói là lừa thì bà cũng là bị lừa mới đúng chứ? Tần Ngữ Mai lập tức lấy ra điện thoại bấm số gọi, “Đại Đồng, chúng ta không cần đầu tư cho Diêm gia nữa, có tiền thả cho ăn mày cũng không cho Diêm An Quân...” Tần Ngữ Mai tức giận xả hết ra, kể hết chuyện bên này cho Thu Đại Đồng nghe, sau đó lập tức cúp điện thoại.

Diêm lão thái thái cũng tròn tròn mắt, chuyện gì thế này? Đầu tư sắp tới được tay con trai lại bị người đàn bà này phá hỏng, hai vợ chồng vừa mới khôi phục tình cảm cũng xong luôn, quan hệ hai nhà Diêm Thu vừa hoà hợp một chút cũng tan rã, bà chỉ vào Hạ Tĩnh Mai mắng: “Cô sao lại không biết xấu hổ như vậy? Cô cho là loại tiểu tam như cô sẽ được cưới về làm bà cả? Nói cho cô biết, cho dù tôi chết cũng đừng mong bước vào Diêm gia, muốn gặp con trai đúng không? Được, hôm nay tôi cho nó về làm con trai cô, Diêm gia chúng tôi không thiếu con cháu, càng không cần thiết có con của cô.”

Lúc này bị Tần Ngữ Mai đánh, Hạ Tĩnh Mai còn muốn đáp trả, nhưng nghe bọn họ nói chuyện thì cô ta biết đã xảy ra chuyện. Người trước mắt này là mẹ ruột Diêm An Quân, cô ta mới đầu còn cho là chỉ có một mình Thu Đình Nhã cho nên mới dám dung túng bạn tốt gây sự. Nào biết được còn có hai người này đi cùng, hơn nữa cô ta vừa nghe nói, hình như Thu gia đầu tư tiền gì đó cho Diêm An Quân, hiện tại thì coi như là ngâm nước nóng rồi. Nhớ tới thái độ lần trước của Diêm An Quân, Hạ Tĩnh Mai vô cùng sợ hãi.

Mà ngay cả người bạn tốt kia của cô ra cũng thành thật hẳn, ả có thể la hét với Thu Đình Nhã thậm chí là Tần Ngữ Mai, nhưng Diêm lão thái thái thì không được, A Mai muốn sau này vào được Diêm gia nhất định phải lấy lòng lão thái thái. Nhưng việc này hình như đã bị ả làm phá huỷ.

Thu Đình Nhã vẫn là bộ dáng rũ xuống mi mắt, khoẻ miệng lên giờ lên độ cong nhọt nhọt.

Người cầm ăn hoàng liên: tương tự như có miệng mà không thể nói, người cầm ăn phải hoàng liên đắng cũng không nói ra được.

Nhân mô cầu dạng: bên ngoài đứng đắn nhưng bên trong thì thối nát.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

E&B: Strangers Ex

Hạ Tĩnh Mai nghe lão thái thái nói vậy lập tức bị hoảng sợ, vội vàng nhào tới kéo tay: “Bà không thể làm thế được, Thiếu Kiệt là tôn tử của bà, là trưởng tôn, bà không thể đuổi nó khỏi Diêm gia!”

“Cô buông tay ra, Diêm gia chúng tôi không thiếu tôn tử, con trai cô hiểu thuận cô như vậy thì để nó về sống với cô đi.”

“Nó là con trai tôi, nó muốn gặp tôi chẳng lẽ là sai sao? Các người dựa vào cái gì không cho tôi gặp nó?”

“Dựa vào cái gì? Dựa vào việc nó muốn là con cháu Diêm gia chúng tôi thì không thể có người mẹ như cô, muốn nhận cô làm mẹ thì đừng hòng bước vào cửa Diêm gia.” Lúc này lão thái thái chẳng qua là tức giận mới như vậy, hơn nữa còn là cố ý để Tần Ngữ Mai với Thu Đình Nhã nghe, chuyện đã đến mức này bà không thể không tỏ thái độ. Ngược lại, nếu cô ta ngoan ngoãn có lẽ bà còn dễ nói chuyện, nhưng hiện tại Hạ Tĩnh Mai thật sự đã chọc giận bà.

Hạ Tĩnh Mai cũng bị làm cho nóng nảy, giận dữ nói: “Bà sao lại nói thế chứ? Cho dù Thiếu Kiệt không có lớn lên bên cạnh bà thì nó cũng là tôn tử Diêm gia, là con trai của An Quân, các người sao có thể thiên vị như vậy? Đều là tôn tử tại sao chỉ đối tốt với Diêm Thiếu Kiệt mà phân biệt đối xử với con trai tôi? Đến khi nào Thiếu Kiệt mới có thể quản lý được Diêm gia.”

Lời nói như vậy khiến cho Diêm lão thái thái kinh ngạc, bà nghe rõ, hoá ra cô ta là đánh chủ ý này, khó trách gắt gao nắm lấy Thiếu Kiệt không buông tay, thì ra đã bắt đầu tính kế Diêm gia từ lâu rồi.

Diêm An Quân nhận được điện thoại thì đang cùng con trai nói vấn đề của vị khách kia, vốn là Diêm Thiếu Kiệt có thể xử lý, nhưng trong quá trình có chút biến cố nên anh ta không thể giải quyết được. Cho nên Diêm Thiếu Kiệt liên tiếp gọi điện thoại cho Diêm An Quân, việc này Thu Đình Nhã và lão thái thái đúng là hiểu lắm.

Diêm Thiếu Kiệt cho dù không hài lòng đến đâu cũng biết hiện tại đang là thời điểm nào, dĩ nhiên Thu gia với là việc chính, sau đó muốn đùa giỡn thế nào còn lo lắng sao? Nếu chuyện không khẩn cấp thì anh ta cũng không hy vọng Diêm An Quân trở về.

Diêm An Quân nghe Thu Đình Nhã nói chuyện qua điện thoại, gân xanh trên trán nổi lên hết, không đợi Thu Đình Nhã nói xong ông ta đã tát Diêm Thiếu Kiệt một bàn tay, “Nghịch tử, nói, mày lừa tao chuyện gì?”

Diêm Thiếu Kiệt bị một bàn tay đánh cho mơ hồ, anh ta không biết vì sao ba ba nghe một cuộc điện thoại lại tức giận như vậy. Gần đây anh ta không có làm chuyện gì, ngoại trừ... Không thể nào, chuyện đó anh ta thật sự rất kín mật, chỉ cần mẹ không nói thì ba ba không thể biết được.

“Ba, rốt cuộc làm sao vậy?”

Diêm An Quân tức giận chỉ vào Diêm Thiếu Kiệt nói: “Làm sao? Con còn dám hỏi ba làm sao vậy? Có phải con đã lên lút gắp con đàn bà kia?”

Diêm Thiếu Kiệt vừa nghe là biết có chuyện xấu, chuyện anh ta sợ đã thật sự đến, anh ta biết được nếu ba ba biết có thể nổi giận cỡ nào. Nhưng cũng không thể giận lớn như vậy, chẳng lẽ mẹ chọc vào chuyện phiền phức gì sao?

Không kịp suy đoán, anh ta lập tức nói: “Ba, mẹ thật sự là không còn muốn làm những chuyện đó nữa, quán cà phê buôn bán không tốt nên mẹ không đủ sống, con làm con trai không thể để mặc bà ấy được.”

“Cho nên cô ta tìm con xin tiền? Con không nói cho ba một tiếng đã lên cho cô ta tiền?” Nhìn thấy con trai im lặng không nói, Diêm An Quân đã biết chuyện như thế nào, “Con đã nói cái gì với cô ta?” Nghe được những chuyện trong điện thoại Thu Đình Nhã nói, ông ta không tin Hạ Tĩnh Mai dám nói như vậy. Nhưng lão thái thái cũng có mặt ở đó nên nhất định những lời này không phải giả. Vậy chỉ có một khả năng là con trai, là con trai hứa chuyện gì đó với Hạ Tĩnh Mai cho nên cô ta nói chuyện mới không sợ hãi như thế. Thu Đình Nhã lại quên nói là những câu này là do bạn tốt của Hạ Tĩnh Mai nói.

“Con, con không có nói gì cả.” Lúc này Diêm Thiếu Kiệt đúng thật là mơ hồ, bởi vì anh ta thực sự không có nói cái gì quá mức với Hạ Tĩnh Mai.

“Còn còn muốn nói dối?”

Diêm Thiếu Kiệt suy nghĩ cẩn thận mới nói: “Con chỉ nói nếu như có chuyện gì thì mẹ gọi điện thoại cho con, không có tiền thì cũng gọi cho con, chỉ nhiều đó.”

“Con!” Diêm An Quân chỉ vào Diêm Thiếu Kiệt không biết nên nói cái gì mới tốt, cầm lấy điện thoại với áo khoác đi ra khỏi cửa. Nhìn thấy Diêm An Quân lái xe rời đi, Diêm Thiếu Kiệt lập tức gọi điện thoại cho Hạ Tĩnh Mai nhưng bên kia không có ai nghe máy, gọi tiếp thì bị ngắt tín hiệu, khi này Diêm An Quân rời đi anh ta vẫn còn đang sững sờ, bây giờ cũng không biết Diêm An Quân đi đâu?

Anh ta không biết là Diêm Thiếu Kiệt cũng đã nhận được tin, hơn nữa anh còn đến sớm hơn Diêm An Quân một lúc, khi ở trên xe anh còn nghĩ là Hạ Tĩnh Mai này đúng là không sợ chết.

Mà Tần Ngừ Mai đang ở bệnh viện, giờ phút này còn nằm trong phòng vui vẻ tươi cười ăn trái cây, vừa nói chuyện với con gái, “Sao nào? Hôm nay mẹ giúp con hết giận không?”

Thu Đình Nhã cười nói: “Mẹ, khí thế của mẹ năm đó vẫn còn nguyên.”

Năm đó là thời điểm sự nghiệp của Thu Đại Đồng đang phát triển không ngừng, trong công ty cũng xuất hiện loại đàn bà như Hạ Tĩnh Mai. Khi ấy Thu Đình Nhã chỉ mới có năm tuổi, Tần Ngừ Mai ôm Thu Đình Nhã vọt tới công ty, đem con gái nhét vào ngực lão công, quay đầy một cái tát lệch mặt nữ trợ lý, việc này khiến cho cô gái nhỏ Thu Đình Nhã rung động khó phai.

Quan trọng là Thu Đại Đồng đã rõ ràng cự tuyệt nữ trợ lý, nhưng trước mặt tiền tài thì có ai mà không mê muội. Thu Đại Đồng muốn đuổi việc cô ả, lúc đó nữ trợ lý nói muốn tìm đến nhà ông, muốn nói cho lão bà là hai người đã có quan hệ. Thu Đại Đồng nghe như vậy liền sợ, tình cảm của ông với lão bà rất tốt, nếu để lão bà biết được chuyện này dù cho bản thân ông trong sạch cũng khó mà xoa dịu.

Cho nên buổi tối Thu Đại Đồng về nhà nói chuyện này cho Tần Ngừ Mai, Tần Ngừ Mai bảo ông ngày mai cứ đi làm bình thường, những chuyện khác để cho bà giải quyết. Sau đó Thu Đình Nhã chỉ thấy người mẹ luôn dịu dàng xinh đẹp của mình cũng có một mặt mạnh mẽ như thế, ai nói danh gia đều là ôn hoà tao nhã. Người mẹ quyền lực của nàng nói cho nàng rằng chó có quản bản thân xuất thân cái gì cao quý, có đôi khi phải sắm vai đàn bà chanh chua mới có thể giải quyết được vấn đề, khi bị người ta khi dễ thì đừng có nương tay. Chính vì thế mà lúc trước Thu Đình Nhã mới có thể đánh đẹp Hạ Tĩnh Mai như vậy.

“Đình Nhã, chủ ý này của con rất được, khó trách ông ngoại con khen thông minh.”

Thu Đình Nhã cười nhạt, “Mẹ, nếu con nói chuyện hôm nay không phải do con sắp xếp thì mẹ có tin không?”

Tần Ngừ Mai sững sốt: “Là sao? Chuyện hôm nay không phải là kế hoạch trước đó con nói cho mẹ sao?”

Thu Đình Nhã lắc đầu nói: “Mẹ, hôm nay chỉ là trùng hợp.” Diêm An Quân nhờ Thu Đình Nhã hỗ trợ thuyết phục Thu Đại Đồng đầu tư nàng không muốn, tuy lúc ấy muốn biểu lộ thái độ của mình nhưng Diêm An Quân muốn nàng về nhà nói chuyện. Lúc ấy Thu Đình Nhã cực kỳ tức giận, Diêm An Quân làm nhiều việc khiến cha mẹ mình không hài lòng như vậy, bây giờ còn muốn mình đi cầu ba mình đầu tư, nàng thật sự không biết ông ta nghĩ như thế nào? Chẳng lẽ ông ta không biết nàng mở miệng nói chuyện này rất khó mà trong lòng cũng khổ sở sao? Nhưng nàng không muốn vì sự kiện này hai vợ chồng cãi nhau, cho nên nàng đã nghĩ ra phương pháp toàn vẹn cả hai bên.

Trên mặt thì đáp ứng yêu cầu của Diêm An Quân, mà nàng quả thật có về nhà nói với cha mẹ chuyện này. Cha mẹ nàng đã vô cùng tức giận, Diêm An Quân làm ra chuyện có lỗi với con gái mình, bây giờ còn muốn đề con gái về nhà tìm mình đầu tư cho nó. Nếu không có Thu Đình Nhã ngăn lại, Thu Đại Đồng lập tức đi tìm Diêm An Quân rồi, Tần Ngừ Mai cũng nói thẳng nó không biết xấu hổ một chút sao?

Nhưng câu nói kế tiếp của Thu Đình Nhã lại làm cho Thu Đại Đồng bất ngờ, khiến Tần Ngừ Mai hài lòng. Nàng dự tính sẽ xuống tay từ chỗ Hạ Tinh Mai, để cô ta trước mặt cha mẹ mình ăn nói lung tung, sau đó nàng có thể dùng lý do nói là ba ba tức giận từ chối đầu tư.

Tần Ngừ Mai biết mình cũng có cảnh diễn thì vô cùng cao hứng, bà vẫn luôn muốn thu thập Hạ Tinh Mai, nhưng bởi vì sự kiện truyền thông lần trước nên không thể trực tiếp ra tay được. Nghe chủ ý của con gái, bà vô cùng đồng ý, ngay cả Thu Đại Đồng cũng cảm thấy kế hoạch của con gái rất khá, nhưng lỡ Hạ Tinh Mai không mắc mưu thì phải làm thế nào? Chẳng lẽ ông phải đầu tư thật cho Diêm An Quân?

Nhưng mà Thu Đình Nhã thực sự rất hiểu rõ Hạ Tinh Mai, người đàn bà ẩn nhẫn sau lưng nhiều năm như vậy, vốn có thể thương vị. Lại không ngờ nàng không muốn ly hôn nên khiến ẩn nhẫn nhiều năm của cô ta cũng phá vỡ, hơn nữa nàng còn ở trước mặt truyền thông đánh trả cô ta, Diêm An Quân cấm cô ta không được gặp con trai. Nhiều chuyện xảy ra như vậy, nàng không tin Hạ Tinh Mai nhìn thấy mình có thể kiềm chế không phát sinh chuyện gì. Cho dù cô ta không mắc mưu, Thu Đình Nhã cũng biết nên nói cái gì để chọc giận Hạ Tinh Mai, tóm lại, chuyện này đã dự tính sẽ không thể thất bại.

Kết quả nàng chưa tìm tới Hạ Tinh Mai, hôm nay đi dạo phố thì lại ngoài ý muốn gặp phải, lại nghĩ hôm nay mẹ chồng cũng đi cùng, nàng lập tức làm quyết định nên mới nói khó nghe như thế. Đương nhiên ngoài ý muốn chính là bạn tốt của Hạ Tinh Mai, quả nhiên là đồng đội heo. Thế nhưng đúng là Diêm Thiếu Kiệt lên đi gặp Hạ Tinh Mai, nàng thực sự không biết. Ban đầu nàng cho là Diêm An Quân lừa gạt nàng, lúc đó nàng là tức giận thật, mà ngay cả Hạ Tinh Mai cũng tức giận, cho nên mới có thể ra tay hung tợn.

Chờ đến khi Thu Đình Nhã gọi điện thoại nói cho Diêm An Quân, nghe Diêm An Quân nói thì nàng có thể kết luận đây là chuyện do đứa bé kia làm, Diêm An Quân không biết. Nhưng mà như vậy cũng tốt, bị lừa gạt mà bản thân không biết gì mới có thể nổi giận lớn đúng không?

Làm cho nàng tương đối ngoài ý muốn chính là mẹ chồng, mẹ của nàng lúc ấy nói là tìm khó thờ, cho nên mọi người mới đến bệnh viện. Nhưng mẹ chồng vẫn ổn, cũng không tức giận, nhớ tới lời của bà nói, Thu Đình Nhã nghĩ rằng có lẽ mẹ chồng rất đề ý trường tồn Diêm Thiếu Kiệt.

“Mẹ, chắc là mẹ chồng con rất thích Diêm Thiếu Kiệt.”

Chân mày Tần Ngừ Mai cau lại: “Mẹ đã nhìn ra, con chờ đó mà xem, đợi đến khi con về nhà bọn họ lại diễn trò. Nhưng mà có mẹ chồng con thì Diêm Thiếu Kiệt khẳng định không bị đuổi khỏi Diêm gia.”

“Con dĩ nhiên biết, nói thế nào thì lúc ấy mẹ chồng chẳng qua là đề nén quá mới nói như thế, giống như Hạ Tinh Mai đã nói, Diêm Thiếu Kiệt là trường tồn của Diêm gia. Đây là sự thật, ai cũng không thể chối bỏ.”

“Con định làm gì tiếp theo?”

“Chờ An Quân đến, sau đó về nhà ở một thời gian đến khi dự án Á Mỹ quốc tế chính thức khởi công, mới có thể nói chuyện sau này.”

“Đình Nhã, chuyện đã đến nước này, ly hôn đi!”

Thu Đình Nhã nhìn mẹ mình, cười nói: “Mẹ, trong lòng con biết rõ, mẹ đừng vì con mà bận tâm. Con gái của Tần Ngừ Mai sao có thể chịu thiệt, đúng không mẹ?” Con gái đã nói vậy, Tần Ngừ Mai không nói thêm, nhưng trước mắt không phải là đang chịu thiệt sao? Tuy thống khoái, nhưng bị người yêu mình yêu nhất lừa gạt phản bội, ai có thể hiểu được sự đau khổ này?

Khi Diêm An Quân đến nơi, Thu Đình Nhã không có để ông ta đi vào phòng mà chỉ nói Tần Ngừ Mai vẫn còn giận, Thu Đại Đồng đang ở bên trong. Nếu bây giờ ông ta đi vào là lừa cháy đồ thêm dầu, còn khuyên ông ta mau mau về nhà xem mẹ chồng, bà cũng bị Hạ Tinh Mai chọc giận.

Diêm An Quân thực lòng muốn hỏi chuyện về đầu tư, nhưng biết lúc này không thích hợp mở miệng nên đành rời bệnh viện về nhà. Ông ta về đến nhà thì Diêm Thiếu Kiệt đã ở nhà được một thời gian, thấy anh đang đồ đạc lộn xộn, Diêm An Quân cũng thờ ra.

“An Quân, đây là chuyện gì? Em không phải là nói không cho Thiếu Kiệt gặp mặt người đàn bà đó sao? Vậy tại sao Thiếu Kiệt không những đi gặp mà còn cho cô ta tiền? Em có biết chuyện này hay không?”

Diêm An Quân nhìn Diêm An Lý nói: “Anh cả, thật sự em không biết chuyện này, em cũng là nghe Đình Nhã nói mới biết được. Em có hỏi qua Thiếu Kiệt, là Hạ Tinh Mai gọi điện thoại xin tiền nó, dù sao cô ta cũng là mẹ Thiếu Kiệt, đứa bé này từ nhỏ đã hiểu thuận sao có thể không quan tâm mẹ ruột của mình?”

Diêm Thiếu Kiệt nghe ông ta nói liền bĩu môi, thầm nghĩ đúng là con ruột nha, đến lúc này rồi mà nhị thức còn không quên giúp Diêm Thiếu Kiệt. Ông ta nói thế này thì còn có ai trách được Diêm Thiếu Kiệt nữa, chẳng lẽ người ta hiểu thuận mẹ ruột là sai sao?

Diêm An Lý và Triệu Chi Lâm về nhà là do Diêm Thiếu Liệt ở trên đường báo tin, trong nhà xảy ra chuyện như vậy, cha mẹ anh cũng có thể an ủi các cụ...

Buổi tối Diêm lão gia từ về nhà thì được lão thái thái kể lại chuyện phát sinh ban ngày, đương nhiên là cũng có mặt Diêm Thiếu Kiệt. Anh ta cũng thực khiếp sợ, không ngờ mẹ mình không chỉ đối đầu chọc giận Thu Đình Nhã, Tần Ngữ Mai, mà còn tranh chấp với nãi nãi. Nếu biết là có ngày như vậy, anh ta nhất định sẽ không cho mẹ mình tiền, hoặc là cho ít tiền chỉ đủ chi tiêu sinh hoạt, không đi tới mấy khu trung tâm thương mại đắt đỏ, thì đã không có chuyện xảy ra như vậy. Nhưng hiện tại có hối hận cũng muộn rồi.

Giống hệt Tần Ngữ Mai đoán trước, lão thái thái lúc đó nói tuyệt tình nhưng bây giờ một câu cũng không báo Diêm Thiếu Kiệt rời khỏi Diêm gia. Nhưng mà Diêm lão gia từ lại nhìn Diêm Thiếu Kiệt càng thêm không vừa mắt.

“Chuyện Thu gia đầu tư coi như xong, về sau không cần nhắc lại.”

“Ba...”

Lão gia từ đập mạnh xuống bàn, “Con cho là Thu gia còn có thể đầu tư cho con sao? Nếu như không có chuyện này, có Đình Nhã ở giữa thu xếp thì còn có khả năng, con cho nghĩ người ta là Thánh mẫu sao?”

Diêm An Quân nghe vậy cũng im lặng không nói nữa.

Diêm Thiếu Kiệt càng không dám mở miệng, anh ta cũng biết cái gì nên cái gì không nên nói. Vốn cho là lần này có thể nắm chắc, kết quả lại có biến cố, trừ bỏ trách vận khí không tốt anh ta còn oán giận Hạ Tĩnh Mai.

Diêm Thiếu Liệt từ đầu một câu cũng không nói, việc này không quan hệ tới anh, anh chỉ có thể khuyên nhủ gia gia nãi nãi đừng tức giận mà thôi. Diêm An Lý và Triệu Chi Lâm cũng quyết định tạm thời không về sở nghiên cứu, hai người tuy đam mê nghiên cứu nhưng người nhà vẫn quan trọng hơn.

Ngoại trừ cha con Diêm An Quân thì toàn bộ Diêm gia đều đến bệnh viện thăm Tần Ngữ Mai, Thu Đình Nhã cũng nhân tiện nói sẽ về nhà mẹ đẻ ở một thời gian, ở bên cạnh Tần Ngữ Mai. Người Diêm gia không phản đối, thời gian này chỉ có Thu Đình Nhã mới có thể trấn an được Tần Ngữ Mai.

Bọn họ vốn cho là Tần gia sẽ đến khỏi bệnh vãn tội, nhưng Tần gia lại không có động tĩnh gì. Diêm gia cho rằng do Thu Đình Nhã thu xếp, mà sự thật đúng là vậy, Thu Đình Nhã chỉ dùng mấy câu đã giải quyết xong.

Năm ngoái Diêm Thiếu Liệt bận rộn đến ngập đầu, dự án Á Mỹ quốc tế liên quan đến rất nhiều ban ngành chính phủ, hẳn cùng đoàn đội chạy đi chạy lại chuẩn bị rất nhiều việc, cũng may tất cả đều kết thúc trước cuối năm.

Qua năm Diêm thị tổ chức họp báo công bố tin tức, tham dự còn có đại biểu của Tần thị và Đường thị, dự án Á Mỹ quốc tế cũng chính thức cất băng khỏi công động thổ.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Ngày Diêm thị tổ chức họp báo công bố tin tức, Thủy Ân Trạch cũng tham dự, mặc dù không nói rõ y dùng thân phận gì nhưng tất cả mọi người có mặt tự nhiên hiểu rõ. Sự kiện của Diêm thị tất nhiên Diêm Thiếu Kiệt sẽ tham dự, nhưng Hạ Khuynh Thành cũng không có tới, từ chuyện ngày đó của Hạ Tĩnh Mai anh ta cũng thành thật hơn nhiều, bây giờ nói chuyện hay làm việc đều cẩn thận, sợ xuất hiện một chút sai sót nhỏ.

Những người khác trong nhà đều không trách cứ anh ta, dù sao hiểu thảo với mẹ mình ai cũng không nói gì được, huống chi Hạ Tĩnh Mai làm sai cũng không quan hệ gì với anh ta. Riêng chỉ có Diêm An Quân chỉ trích vài câu, bởi vì mất đi nguồn đầu tư từ Thu gia, cho nên Diêm Thiếu Liệt là người duy nhất nắm quyền phát ngôn tại dự án Á Mỹ quốc tế, còn thành công tạo lập được chỗ đứng vững chắc trong Diêm thị.

Về phần kẻ đầu xỏ bắt đầu mọi chuyện Hạ Tĩnh Mai đã sớm trốn mất, trong lúc người Diêm gia đến bệnh viện thăm Tần Ngữ Mai thì cha con Diêm An Quân cũng tìm đến chỗ ở của Hạ Tĩnh Mai, nhưng cô ta lại không về nhà, phía bên tiệm cà phê nói cũng vài ngày không thấy. Diêm Thiếu Kiệt tìm đến vài người bạn của Hạ Tĩnh Mai, gồm cả người bạn tốt gây họa ngày hôm đó ở trung tâm thương mại, nhưng bọn họ cũng không biết Hạ Tĩnh Mai đi đâu?

Mà bạn tốt gây họa kia thì được cho biết ngày đó bọn họ chia tay ở trung tâm thương mại đều tự về nhà mình, vào buổi tối cô ta có gọi điện thoại cho Hạ Tĩnh Mai nhưng vẫn luôn trong trạng thái tắt máy.

Diêm Thiếu Kiệt nghĩ rằng mẹ có lẽ sợ đối mặt con tức giận của ba, cho nên trốn đi, Diêm An Quân không tìm được người quả nhiên một trận lửa giận không thể phát tiết. Sau đó hai cha con cũng nhiều lần đến tìm Hạ Tinh Mai nhưng không tìm được người, trước năm mới Hạ Tinh Mai bỗng nhiên bán nhà, lúc Diêm Thiếu Kiệt tới nhà đang được trang trí lại, sau khi trao đổi với người mua mới biết được, nhà đã bị bán cách đây một tuần.

Diêm An Quân dựa vào các mối quan hệ để điều tra, không thấy Hạ Tinh Mai có trong ghi chép xuất cảnh, Diêm Thiếu Kiệt cũng liên lạc ông bà ngoại ở nông thôn, Hạ Tinh Mai cũng không về quê, toàn bộ tiền trong ngân hàng đều bị rút sạch, điện thoại vẫn tắt máy, cho đến hiện tại tin tức về Hạ Tinh Mai tất cả mất hút, không ai biết cô ta đi đâu?

Thu Đình Nhã nhận được điện thoại của Diêm Thiếu Kiệt thì rất ngạc nhiên, nàng không ngờ Hạ Tinh Mai lại chọn trốn đi, dù vậy điều này cũng làm cho nàng thêm quyết tâm.

Đối với sự kiện biến mất của Hạ Tinh Mai, Diêm An Quân không thấy gì, nhưng trong lòng Diêm Thiếu Kiệt vẫn rất khó chịu, lúc còn rất nhỏ anh ta chỉ gặp qua ông bà ngoại một lần nên không có bao nhiêu cảm tình, Hạ Tinh Mai chính là người thân thiết nhất của anh ta. Nhưng hiện tại Hạ Tinh Mai đột nhiên không từ mà biệt, điều này làm cho anh ta trong một lúc nhất thời rất khó chấp nhận.

Thấy bộ dáng tươi cười của Diêm Thiếu Kiệt ở bên cạnh cha mẹ, Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy đặc biệt chối mắt, uống hai ly rượu anh ta liền đi ra ngoài.

Diêm Thiếu Kiệt làm người tổng phụ trách dự án nên lên sân khấu nói vài câu đơn giản, tỏ vẻ cảm ơn đối với sự ủng hộ và tin tưởng của chính phủ. Diêm lão gia từ là chủ tịch Diêm thị cũng lên nói vài câu ngắn gọn, lúc sau Diêm Thiếu Kiệt, Tần Hiếu Luân với Đường Tổng cùng nhau tiếp nhận phỏng vấn, ba người này đứng chung một chỗ đứng là khung cảnh đẹp mắt, nhưng mà Thủy Ân Trạch luôn cảm thấy được nam nhân nhà y là xuất sắc nhất.

Thấy ánh mắt của nam nhân nhà mình thường thường liếc nhìn mình, tim Thủy Ân Trạch đập thình thịch, năm vừa rồi y bạn A Liệt cũng bạn, hai người có một thời gian gần không gặp mặt, dù mỗi ngày đều gọi điện thoại, nhưng không giống cảm giác gặp nhau trực tiếp. Cho nên hôm nay A Liệt gọi điện hỏi mình có thời gian không, y không nói 2 lời liền đến, chính là vì có thể trông thấy anh đồng thời giải trừ nỗi khổ tương tư của mình.

Nhìn các phương tiện truyền thông khác nhau vây quanh anh, khóe miệng Thủy Ân Trạch giương lên hình cung xinh đẹp, nam nhân nhà mình tuy rằng không phải là minh tinh, nhưng trên hào quang trên người anh so với minh tinh không hề kém chút nào!

Đường Tổng bởi vì có việc nên họp báo chưa chấm dứt đã rời đi trước, do đó buổi tối đi bar chúc mừng tất nhiên thiếu anh ta, trừ bỏ hai người Diêm Thiếu Kiệt cùng Tần Hiếu Luân, Cổ Quân Viêm và Thủy Ân Hi cũng tới. Chuyện về Cổ thị Tần Hiếu Luân đã biết, lúc trước khi nghe bọn họ có mối quan hệ này với Cổ thị anh cũng khá bất ngờ.

Chỉ có thể nói A Liệt tìm được một người vợ vô cùng lợi hại, nhưng việc này trước đó A Liệt cũng không biết, bằng không anh thật sự hoài nghi A Liệt cùng một chỗ với Thủy Ân Trạch là có động cơ.

Lúc bọn họ đang uống rượu thì Diêm Thiếu Kiệt nhận được điện thoại của Đường Tổng, chỉ nói hai câu anh liền cúp máy, bệnh tình của Đường lão gia từ nguy kịch, ngoại trừ Cổ Quân Viêm và Thủy Ân Hi thì những người khác vội vã chạy tới bệnh viện.

Lúc Đường Tổng nhận được điện thoại trong nhà cũng không có nói bất cứ điều gì, chỉ nói là đến bệnh viện có chuyện gấp, lúc ấy anh đã cảm thấy không thích hợp, đang tốt đẹp đi đến bệnh viện làm gì, kết quả đi đến mới biết được gia gia nhập viện, hơn nữa tình hình rất xấu.

Châm ngôn có câu “Cha mẹ sinh con trời sinh tính, cửu tử đều bất đồng”*, lời này rất thích hợp để nói về Đường gia, Đường lão gia từ là thương nhân tài giỏi, hai trong ba người con kế thừa tài năng của ông, đến thế hệ các tôn tử lại có một kỳ tài thương nghiệp Đường Tổng, nhưng chỉ riêng Đường lão đại là kẻ tầm thường không nói, mà còn là một kẻ điển hình phá của.

Đường lão đại cả ngày chơi bởi lêu lổng, không làm nên sự nghiệp, với hán mà nói dù sao trong nhà cho tiền hoa hồng cho hán là được. Hán cũng không tranh giành gia tài, ở công ty có cái chức danh nhân tài mỗi tháng nhận tiền lương là được rồi, nhưng ác nỗi là mấy năm trước hán nhiễm thói nghiện cờ bạc. Đường gia thả tin cầm các sông bạc ở thành phố Thiên Hải cho hán vào, hán chuyên sang chiến đấu ở các chiến trường Macao. Đường lão gia từ tìm các mối quan hệ với các sông bạc ở Macao cũng không để cho hán đi vào. Cứ tưởng rằng như thế có thể khiến hán yên phận, kết quả Đường lão đại trực tiếp chạy tới Las Vegas, cái này Đường gia cũng mặc kệ.

Nếu hán chỉ là đánh bạc thì tốt rồi, thế nhưng hán còn muốn chứng minh bản thân mình, chẳng hạn như thỉnh thoảng cùng người khác hợp tác làm ăn một chút. Trước cũng từng làm vài phi vụ nhỏ, cho dù có bị người lừa một nghìn tám trăm vạn chính hán cũng muốn tiếp tục. Lần này hán nghĩ là mình gặp may mắn, ở Las Vegas quen biết một ông chủ lớn, kết quả ngay sau đó bị lừa mười mấy triệu. Đợi khi Đường lão gia từ nghe được tin lập tức đã bị con tức bực phát đến nhập viện.

Khi đám người Diêm Thiếu Kiệt đến, Đường lão gia từ còn chưa qua được nguy kịch, bọn họ chỉ có thể an ủi Đường Tổng với người Đường gia. Đường Tổng không quan tâm việc xấu trong nhà không nên nói ra bên ngoài hay không, đem chuyện của bác cả nói một lần, Diêm Thiếu Kiệt đã hiểu, Đường Tổng đây là nói có thể phải rút đầu tư.

Nhà ai gặp phải chuyện như vậy cũng không dễ chịu, Diêm Thiếu Kiệt vô cùng thấu hiểu, anh chỉ nói về nhà sẽ thương lượng với gia gia một chút. Diêm lão gia vừa nghe việc này đầu tiên là hỏi tình trạng sức khỏe của Đường lão gia từ, nghe Diêm Thiếu Kiệt nói lúc bọn anh rời khỏi bệnh viện Đường lão gia còn chưa qua cơn nguy hiểm. Lão gia từ lập tức muốn đi đến bệnh viện, nhưng lại bị Diêm Thiếu Kiệt ngăn lại.

“Gia gia, người Đường gia đều ở bệnh viện, ngài đi cũng giúp không thể giúp được gì, có khi còn bị tức giận, chờ Đường gia gia tỉnh lại đi xem ông ấy cũng không muộn.” Nghe tôn tử nói như vậy ông cũng thấy hợp lý nên bỏ qua ý tưởng đi bệnh viện trong đầu.

“Cái thằng lớn chết tiệt này, từ nhỏ đến lớn đã gây không ít rắc rối, thôi, hi vọng lần này nó coi như nhận lấy bài học đi.”

Diêm nãi nãi cũng nói: “Lão Đường cái gì cũng tốt, nhưng đối lão Đại thật sự rất dung túng, nó như vậy cũng đâu phải mới ngày một ngày hai, sớm nên quản giáo thật mạnh tay.”

“Bà cũng không phải không biết, lão Đại làm gì cũng không được, trước kia ở trong công ty cũng khiến không ít người chê cười, sau đó nó lại chủ động nói là không kể thừa Đường thị, lão Đường luôn thấy mắc nợ với đứa con trai này cho nên mới luôn dung túng nó.”

Diêm Thiếu Liệt nghĩ bản thân mình kiếp trước với Đường đại bá giống hệt suy nghĩ. Lát sau anh đem chuyện Đường thị muốn rút vốn nói ra, Diêm lão gia từ hỏi anh có kiến nghị gì, Diêm Thiếu Liệt đem mình ý tưởng của anh nói ra.

Thực tế thì Đường Tổng cũng không muốn làm như vậy, dự án Á Mi quốc tế nói là Tam gia hợp tác, nhưng Đường thị cùng Tần thị còn chưa chuyển tiền nhập vào, bởi vì ký hợp đồng, hơn nữa lấy mối quan hệ của Diêm Thiếu Liệt cùng Tần Hiếu Luân và Đường Tổng cũng không lo lắng bọn họ sẽ dây dưa kéo dài. Nhưng hiện tại chuyện này muốn Đường thị trong thời gian ngắn xuất ra mấy triệu có chút khó khăn.

Ý tứ của Diêm Thiếu Liệt là ghế này tạm thời vẫn giữ cho Đường thị, trước tiên không công khai chuyện này với bên ngoài, dự án Á Mi quốc tế cũng không phải hoàn thành chỉ trong một hoặc hai ngày. Nếu đến hậu kỳ mà kinh phí của Đường thị tới đúng hạn, bọn họ vẫn có thể đầu tư như cũ, nhưng việc này nhất định phải công khai với bộ phận cao tầng và cổ đông Diêm thị. Vì nếu một khi ai đó có thể kéo đến nguồn vốn tài chính lớn, cái ghế kia sẽ không thể giữ lại cho Đường thị được nữa.

Vì bạn bè cùng tình nghĩa hai nhà cho nên Diêm Thiếu Liệt mới làm nhiều như vậy, anh là người làm ăn, nhưng đồng dạng anh cũng coi trọng tình bạn, tận lực trợ giúp Đường Tổng trong khả năng cho phép, đây là tình nghĩa giữa bạn bè với nhau. Nhưng nếu có nguồn kinh phí mới bơm vào thì anh cũng không thể cự tuyệt, đây là trách nhiệm của anh đối với Diêm thị và cổ đông.

Lão gia từ nghĩ nghĩ cảm thấy được cái chủ ý này của tôn tử quả thật không tệ, Diêm An Quân lại cảm thấy được đây thực sự là không đúng lúc, vốn lúc trước khiến cho Thu gia đầu tư thì chẳng qua chỉ là dẹt hoa trên gấm, nhưng nếu khoản tiền kia thật sự đưa tới, lấy tình hình hiện tại chính là ‘đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi’ sao? Có tình mình chính là không có vận may. Nhắc đến chuyện này, ông ta lại nghĩ tình huống lúc đi Thu gia chúc Tết, ba mẹ vợ đối với ông ta một chút sắc mặt hòa nhã đều không có, thậm chí Thu Đình Nhã rất lạnh nhạt. Lúc trước xảy ra nhiều chuyện như vậy Thu Đình Nhã không tỏ thái độ rõ ràng, nhưng lần này lại luôn lạnh nhạt. Diêm An Quân có thể cảm giác được Thu Đình Nhã muốn tránh né mình, tuy rằng trong lòng đoán được, nhưng ông ta cũng không muốn nghĩ quá nhiều.

Mà Diêm Thiếu Kiệt sau khi biết chuyện Đường gia lại muốn động tâm tư, nhưng bị Diêm An Quân nghiêm khắc răn dạy, hiện tại Diêm thị đảm nhiệm dự án Á Mi quốc tế là điều chắc chắn, lúc này kéo chân sau A Liệt chính là muốn đẩy Diêm thị xuống nước. Không thể không nói lúc đề cập đến lợi ích của Diêm thị Diêm An Quân vẫn rất tinh táo, bị Diêm An Quân cảnh cáo tâm tư của Diêm Thiếu Kiệt cũng thu vào.

Ngày hôm sau Đường lão gia từ đã tỉnh, Diêm Thiếu Liệt cố ý cùng Diêm lão gia từ đến bệnh viện thăm ông, đối với chuyện Đường thị rút vốn lần này ông cũng thấy hơi có lỗi với Diêm thị, vốn tất cả đều đang tốt đẹp, đột nhiên rút khỏi dự án nói không ảnh hưởng là không thể. Nhưng trong nhà xảy ra chuyện như vậy ông cũng không còn biện pháp, cũng may quan hệ từ trước giờ với Diêm gia đến nay luôn tốt.

Lúc sau, nghe Diêm Thiếu Liệt nói Đường lão rất vui mừng, ngay cả Đường Tổng cùng người nhad Đường gia rất biết ơn anh, có thể làm được chuyện thế này thật sự không dễ dàng.

Sự kiện Đường thị rút vốn trên hội nghị công ty cũng không gây ra nhiều tranh cãi, chủ yếu vẫn là bởi vì bản thân dự án Á Mi quốc tế không thiếu tiền, cộng thêm Diêm Thiếu Liệt ăn nói khôn khéo, làm cho người ta cảm giác là Đường thị chuyển tiền chậm một chút, nhưng dự án cũng không xảy ra bất kỳ ảnh hưởng gì.

Trong lòng Diêm An Quân vẫn rất mâu thuẫn, một mặt ông ta hi vọng dự án Á Mi quốc tế có thể tiến hành thuận lợi, mặt khác lại hi vọng ở hội nghị có người làm khó dễ cháu hăn, mà Diêm Thiếu Kiệt thì từ đầu luôn đen mặt.

Chuyện này tạm thời xem như giải quyết, Diêm lão thái thái kêu Diêm Thiếu Liệt đi Thu gia nhìn xem. Hiện tại người có quan hệ tốt nhất với Thu gia cùng Thu Đình Nhã là Diêm Thiếu Liệt, lễ mừng năm mới Thu Đình Nhã cũng không trở về Diêm gia, mà sinh nhật chị dâu Tần Ngừ Mai cũng không phát thiệp mời cho Diêm gia, lão thái thái đành phải bảo Diêm Thiếu Liệt đưa lễ vật qua.

Bà nghĩ chuyện này mình cũng có sai, Diêm gia sau đó cũng không có trách cứ Diêm Thiếu Kiệt, điều này làm cho trong lòng Thu Đình Nhã cùng Thu gia không thoải mái. Nhưng lão thái thái cũng hiểu được Diêm Thiếu Kiệt cũng không có làm sai, hiếu thuận mẹ của mình cũng gọi là sai thì cái gì mới là đúng?

Diêm Thiếu Liệt đi cùng với Triệu Chi Lâm đến Thu gia, từ trước giờ Thu Đình Nhã đối với chị dâu và đứa cháu này rất thân thiết, không chỉ là nàng mà cha mẹ của nàng cũng như thế. Lúc sau nghe đến chuyện Đường gia, Thu Đại Đồng lập tức nói nếu kinh phí có khó khăn cứ nói một tiếng, vài triệu đối Thu gia mà nói không phải là vấn đề gì khó.

Diêm Thiếu Liệt tỏ vẻ nếu cần nhất định sẽ mở miệng, lời này của Thu Đại Đồng là thật tâm, mặc dù Diêm Thiếu Liệt biết nhưng không thể làm như vậy, nếu anh thật sự tiếp nhận thì chuyện Thu Đại Đồng đầu tư chính là đánh vào mặt Nhị thúc, hơn nữa còn là bằng một loại phương thức khó chấp nhận được. Huống chi làm như vậy cũng sẽ đem Thu gia lại cuốn vào, anh cũng không muốn làm như vậy, bởi vì Nhị thúc vừa mới cùng mẹ anh nói quyết định của mình.

“Đình Nhã, em thật sự nghĩ kỹ?”

“Chị dâu, vốn em còn do dự, nhưng trong khoảng thời gian ở nhà này em đã nghĩ rõ ràng. Nửa năm qua em thật sự mệt mỏi, em tự thấy sau mọi chuyện

em vẫn luôn giữ biểu hiện không tẻ, nhưng An Quân còn có đứa bé Thiếu Kiệt kia...” Thu Đình Nhã thờ dài: “Thôi! Quên đi, em không muốn nhắc đến nữa, dù sao em đã quyết định, ly hôn với An Quân!”

“Nếu em đã nghĩ xong, chị sẽ không khuyên em nữa, theo chị thì lẽ ra cuộc hôn nhân này nên kết thúc sớm, lúc đầu biết chuyện An Quân nên ly hôn, kéo dài như vậy chỉ khiến bản thân tổn thương thêm mà thôi.”

“Ha ha, chị dâu, chị không phải chỉ say mê nghiên cứu sao? Sao cũng có thời gian nghĩ đến mấy chuyện này nha.”

“Say mê nghiên cứu cũng không có nghĩa là chấp nhận bị coi thường nha? Nếu An Lý dám ở bên ngoài làm những chuyện không ra gì này, chị đã sớm ly.” Diêm Thiếu Liệt nghĩ thầm may mà cha của anh là một đàn ông tốt.

Thu Đình Nhã không cùng bọn họ quay về Diêm gia, lão thái thái không thấy nàng trở về chỉ biết chuyện không suông sẻ. Nhưng Triệu Chi Lâm cũng không có trực tiếp nói cho bà biết ý định của Thu Đình Nhã, chỉ nói là ý tứ của Thu gia là muốn Đình Nhã cùng An Quân ly hôn, mà bản thân Đình Nhã có khả năng nghĩ như thế.

Vào lúc khuya thái thái nói chuyện này cho lão gia từ, lão gia từ nghe xong thờ dài cảm thán: “Muốn ly hôn thì ly hôn đi, chuyện của An Quân tôi không quản nổi.”

“Chẳng lẽ thật sự nhìn nó và Đình Nhã ly hôn?”

“Bằng không thì làm sao bây giờ? Hai cha con nó ngày nay như này mai thế nọ, ai chịu nổi? An Quân nếu là có tâm thì sớm một chút dứt khoát với người đàn bà kia, Đình Nhã sẽ như vậy sao?” Lão thái thái nghe được lời nói của ông cũng không nói nữa, cuối cùng chỉ thờ dài.

Thu Đình Nhã hẹn Diêm An Quân nói chuyện ly hôn với ông ta, Diêm An Quân đã nghe được chuyện này từ lão thái thái, tuy rằng ông ta đã chuẩn bị tâm lý, nhưng khi nghe Thu Đình Nhã nói ra vẫn là rất khổ sở. Đây không phải giả bộ hay làm giả, ông ta là thật sự rất buồn. Thấy biểu hiện của Diêm An Quân như thế, Thu Đình Nhã không tỏ thái độ gì mà nói tiếp.

Đợi đến khi nàng nói xong Diêm An Quân cũng không nói, “Hai chúng ta không có tài sản gì tranh chấp, dù là Diêm gia hay Thu gia cũng không thiếu chút tiền này. Bây giờ em cảm thấy không có con cũng không tệ, ít nhất sẽ không vì quyền nuôi dưỡng mà kéo nhau ra toà.”

“Đình Nhã, chúng ta...”

Thu Đình Nhã cắt đứt lời nói của Diêm An Quân: “An Quân, chỉ có em hoặc là anh, không có chúng ta,” nói xong nàng thoáng nhìn qua Diêm An Quân một cái rồi cầm túi xách đứng dậy rời đi, trên mặt bàn là tiền của một ly cà phê, Diêm An Quân hiểu rõ Thu Đình Nhã và ông ta đã không còn mối quan hệ nào.

Thu Đình Nhã không quay đầu lại, nàng không phủ nhận là Diêm An Quân yêu mình, nhưng tình yêu này chỉ giới hạn trong phạm vi nhất định, ví dụ như cùng so sánh với con trai, so sánh với Diêm thị. Đột nhiên ánh mắt cay xè, nàng cũng không nhớ rõ đây là lần khóc thứ bao nhiêu từ sau khi biết người đàn bà Hạ Tĩnh Mai này tồn tại, mà Diêm An Quân lại một lần cũng không biết.

Cho đến khi một chiếc khăn tay được đưa tới trước mặt của nàng, nàng nắm lấy, sau khi lau hết nước mắt còn không giữ hình tượng mà hắt nước mũi thêm vài cái, nam nhân đứng một bên chứng kiến phải trợn mắt há hốc mồm.

Thu Đình Nhã lại không hề chú ý ánh mắt khác thường chung quanh, nàng ngẩng đầu lên mang theo vẻ cao ngạo rời đi.

Long sinh cửu tử, cửu tử bất đồng: một điển cổ cổ xưa. Rồng sinh ra chín đứa con, nhưng chín đứa con này có hình dáng và sở thích hoàn toàn khác nhau, gồm: Bì Hí (thạch long qui), Li Vằn (sì vằn), Bồ Lao, Bệ Ngạn (hiển chương), Thao Thiết, Công Phúc, Nhại Xế, Toan Nghê (kim nghê), Tiêu Đồ (phô thủ)

=> Cùng cha mẹ sinh ra, nhưng tính cách lại hoàn toàn khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Đối với chuyện ly hôn giữa Thu Đình Nhã cùng Diêm An Quân, Diêm gia cũng không nói cái gì. Bọn họ không thể đổ hết lên đầu Thu gia, Diêm lão gia

tử chí nói cùng nhau ăn một bữa cơm nữa được không? Diêm lão thái thái cũng dùng ánh mắt mong đợi nhìn Thu Đình Nhã, Tần Ngừ Mai muốn nói cái gì đó nhưng cuối cùng bị Thu Đại Đồng kéo lại, Thu Đình Nhã gật đầu đồng ý.

Nói thế nào thì hai cụ Diêm gia cũng không có lỗi với nàng, coi như là nàng thỏa mãn tâm nguyện cuối cùng của hai cụ vậy. Nhưng mà Thu Đình Nhã cố ý bảo Diêm Thiếu Liệt gọi Thủy Ân Trạch tới, sự thật chứng minh nàng làm như vậy là đúng, người nhà Diêm gia trừ bỏ một nhà lão Đại thì đều là bộ dáng muốn nói lại thôi, mặt giống hệt trái khổ qua. Cũng không phải bọn họ muốn cho Thu Đình Nhã sắc mặt khó xem, mà là phát sinh chuyện như vậy thật sự không vui về nỗi, lão thái thái còn ở trong phòng bếp trộm lau nước mắt.

May mắn là điều này không kéo dài quá lâu, Thủy Ân Trạch đến đã phá vỡ bầu không khí xấu hổ này. Y thành công phân tán lực chú ý người Diêm gia, nhất là lão gia tử lôi kéo người không chịu thả ra, Diêm Thiếu Liệt vì giải cứu vợ mình đành phải đồng ý com nước xong sẽ để Ân Trạch về cho ông bức họa, Diêm lão gia vừa nghe lập tức vui vẻ.

Thu Đình Nhã đích thân xuống bếp làm vài món Diêm Thiếu Liệt thích ăn, nàng nghe A Liệt nói sở thích của nó và Thủy Ân Trạch rất giống nhau, quả nhiên lúc ăn cơm Thủy Ân Trạch cần miếng đầu tiên đã khen ngợi không thôi.

Thủy Ân Trạch đã nghe Diêm Thiếu Liệt nói chuyện trong nhà, nhưng y không nghĩ tới Thu Đình Nhã ly hôn nhanh như vậy. Y còn nói vài ngày tới sẽ giới thiệu một người bạn cho Ninh Từ Mị, nói đây là người hâm mộ khi nàng còn trẻ. Diêm Thiếu Liệt lập tức nhớ tới, anh muốn giúp Nhị thẩm phân tán lực chú ý, không để bản thân một mình chịu đựng.

“Ân Trạch, ăn nhiều một chút, tay nghề của nhị thẩm con không thua gì đầu bếp đâu.”

Thủy Ân Trạch vội vàng nhìn đĩa rau, “Phải nha, tay nghề của Nhị thẩm quả thật rất tốt, người cùng nải nải cũng phải ăn nhiều một chút.” nói xong y gấp đồ ăn cho lão gia tử và lão thái thái.

Lão gia tử gật đầu hài lòng, đúng là đứa nhỏ tốt, cấp bậc lễ nghĩa chu đáo, nói chuyện ổn thoả, không kiêu không nóng nảy, quả thực là không thể tốt hơn được nữa. Cho dù không phải con gái ông cũng rất hài lòng, không chỉ là ông ngay cả lão thái thái cũng thấy được Thủy Ân Trạch không tồi.

Thu Đình Nhã càng không cần phải nói, ấn tượng về Thủy Ân Trạch vốn đã rất tốt, hơn nữa là con trai của Ninh Từ Mị nên nàng tự nhiên sẽ thích, nhưng mình có thích hay không thì có thể làm được gì? Sau ngày hôm nay, nàng cùng Diêm gia không còn bất cứ quan hệ nào.

Triệu Chi Lâm hỏi đơn giản về hoàn cảnh Thủy gia, Thủy Ân Trạch cũng không có giấu diếm, dù sao chuyện của ba mẹ đã được A Liệt nói với người trong nhà từ lâu, nhưng lúc nói đến Thủy Ân Hi, y chỉ đơn giản nói em trai đang làm trợ lý cho một công ty. Diêm Thiếu Liệt nghe được lời nói của vợ mình liền cho y một ánh mắt khen ngợi.

Lão gia tử lại hỏi chuyện của Thủy lão, Thủy Ân Trạch chỉ sơ lược nói một chút chuyện của gia gia. Tuy rằng y không nói quá sâu, nhưng lão gia tử nghe ra được người nhà Thủy Ân Trạch và Thủy lão quan hệ có thể không tốt lắm, ông cũng không hỏi nhiều nữa.

Trừ bỏ lúc chào hỏi cùng Diêm An Quân khi vừa đến Diêm gia, Thủy Ân Trạch và Diêm An Quân cơ hồ không có gì trao đổi, cùng Diêm Thiếu Kiệt lại càng không có gì nói, Diêm Thiếu Kiệt cũng không muốn nói chuyện với Thủy Ân Trạch.

Bữa cơm dưới loại không khí này cuối cùng cũng xong, không ai đề cập chuyện Diêm An Quân cùng Thu Đình Nhã ly hôn, trừ bỏ một mình Diêm An Quân, trên mặt những người khác thỉnh thoảng lộ ra nụ cười, Thu Đình Nhã cảm thấy được như vậy rất tốt.

Com nước xong Diêm Thiếu Liệt mang theo vợ nhà mình đi đến thư phòng của gia gia, Thu Đình Nhã và Triệu Chi Lâm xuống nhà bếp, “Đình Nhã, đứa nhỏ Ân Trạch này nhìn thấy cũng không tồi.”

Thu Đình Nhã cười cười nói: “Em cũng biết được nó không tồi, xem lời nói cử chỉ cũng biết là đứa nhỏ lễ phép, đứa nhỏ vừa hiểu chuyện lại lễ phép, còn biết tôn kính trưởng bối còn có gì chê bai được đây.”

Triệu Chi Lâm gật gật đầu, “Em nói rất có lý, đứa nhỏ này vừa nhìn là biết gia giáo tốt, có thể dạy ra đứa nhỏ như vậy cha mẹ của nó cũng rất tốt.”

“Đúng là thế đấy, chị dâu, em cho chị biết một chuyện,” Thu Đình Nhã thấp giọng đem chuyện Diêm An Quân điều tra Hạ Khuynh Thành nói cho Triệu Chi Lâm rồi nói, “Nhìn tích cách, cử chỉ, cách cư xử của một người thì cơ bản có thể biết được gia giáo trong nhà, may mắn là A Liệt của chúng ta đã bỏ Hạ Khuynh Thành kia, em cũng yên tâm.”

“Em nghĩ muốn yên tâm? Chị cho em biết đừng tưởng rằng rồi đi Diêm gia, A Liệt với em không còn quan hệ gì. Từ nhỏ nó đã kêu em là mẹ hai, công tác của chị bận rộn em cũng không phải không biết, dù sao một mình rảnh rồi không giúp chị quan tâm thì ai giúp chị quan tâm.”

Thu Đình Nhã cảm kích nhìn Triệu Chi Lâm nói: “Tốt, tốt nhất toàn bộ chuyện của A Liệt đều để em quan tâm đi, em đây rất vui về!” Rồi đi Diêm gia trong lòng nàng nhớ nhất vẫn là đứa nhỏ A Liệt do một tay nuôi lớn, nói họ có một chút tình mẫu tử cũng không thể đủ, bởi vì Triệu Chi Lâm biết tâm tình này của nàng mới có thể nói ra như vậy.

Cả đêm lão thái thái đều trước mặt Diêm An Lý khen ngợi Thủy Ân Trạch, Diêm An Quân nghe được lỗ tai cũng muốn biến thành cái kén. Ông cũng không hiểu được một người nam nhân rốt cuộc có cái gì tốt? Tuy rằng Diêm An Lý không nói chuyện nhiều với Thủy Ân Trạch, nhưng hiển nhiên đối Thủy Ân Trạch cũng rất hài lòng.

Mà Diêm Thiếu Kiệt nhìn thấy hai người bọn họ đều hài lòng với Thủy Ân Trạch, trong lòng có không phải tư vị gì, không biết lúc trước Khuynh Thành đến nhà bọn họ có thái độ như thế nào, chắc chắn là không lấy thái độ bình thường đánh giá, có vẻ như gia gia và nãi nãi không thích Khuynh Thành lắm.

Thu Đình Nhã và Diêm An Quân ly hôn rất lặng lẽ, nhất là Diêm gia căn bản không muốn làm cho người khác biết chuyện này. Nhưng hôn sự thuộc về hai trong tứ đại gia tộc, năm đó khi kết hôn oanh động cả thành phố Thiên Hải, hiện giờ ly hôn muốn yên tĩnh khó mà có khả năng, vài ngày sau mấy tờ báo quái đã điên cuồng đăng tin hai người ly hôn.

So sánh với sự giận dữ của Diêm An Quân, Thu Đình Nhã tỏ ra rất thản nhiên, hơn nữa bây giờ nàng đang chuẩn bị chuyển nhà, nghe A Liệt việc trang trí căn hộ sắp hoàn thành xong, nhưng trước đó nàng muốn đi gặp thần tượng Ninh Tử Mị của mình.

Bởi vì ly hôn nên cả ngày Thu Đình Nhã và Diêm An Quân đều bị truyền thông bám đuôi, cho nên vì an toàn nên Diêm Thiếu Liệt sắp xếp cho hai người gặp mặt ở một hội quán tư nhân, hai người kia quả nhiên là nhất kiến như cố*. Ninh Tử Mị đã nghe Diêm Thiếu Liệt nói chuyện của Thu Đình Nhã, tuy rằng chỉ nói là ly hôn, nhưng Ninh Tử Mị biết đối với hào môn gia tộc người ta mà nói ly hôn không phải chuyện đơn giản như vậy, cho nên lúc nói chuyện phiếm năng tận lực không chạm đến chủ đề nhạy cảm này.

Hai người có rất nhiều đề tài để nói chuyện, từ quá khứ cho tới hiện tại, từ thời trang cho tới làm đẹp, cuối cùng lại tới chuyện kết hôn của Thủy Ân Trạch và Diêm Thiếu Liệt, hai người nói chuyện vô cùng hăng say, quên luôn chuyện đương sự có suy nghĩ như thế nào?

Mãi đến khi trời tối Thủy Ân Trạch cùng Diêm Thiếu Liệt tới đón người, cả hai mới miễn cưỡng nói lời tạm biệt, hơn nữa hẹn nhau vài ngày sau cùng đi dạo phố mua sắm. Thấy tâm trạng của Thu Đình Nhã rõ ràng tốt lên không ít Diêm Thiếu Liệt cũng yên tâm.

...

Ngày hôm nay Thủy Ân Trạch có việc nên mang theo Tiểu Đình về công ty, lúc xong việc chuẩn bị rời đi, thì nhìn thấy chuyên mục ghi hình buổi nói chuyện của Diêm Thiếu Liệt trên TV treo tại vách tường công ty. Thủy Ân Trạch vừa nhìn thấy nam nhân nhà mình chân lập tức không cử động, người lui tới trong công ty cũng đều thấy được tin tức này, thấy Thủy Ân Trạch dùng chân đều thấp giọng nghị luận.

Mối quan hệ giữa y và Diêm Thiếu Liệt vốn không phải là cái gì bí mật, cũng không quan tâm người khác nghị luận, huống chi tất cả những gì y nghe được đều là lời hay, cái gì mà hai người bọn họ rất xứng đôi! Diêm thiếu thực đẹp trai! Anh chàng này rất ăn ảnh này nọ... mà y so với người khác hiểu rõ hơn, bởi vì ngày đó hộp báo cậu cũng có mặt.

“Trạch ca, Diêm thiếu nổi như vậy ngay cả anh cũng bị qua mặt nha?”

Thủy Ân Trạch nhìn thoáng qua tiểu trợ lý nói: “Anh ấy trời sinh đã có phong thái siêu sao, nếu phát triển ở giới giải trí ngay cả anh cũng không phải đối thủ của anh ấy.”

“Không có khả năng.”

“Sao lại không có khả năng?”

“Diêm thiếu đối với anh tốt như vậy sao chịu làm đối thủ với anh, nếu là anh ta ở giới giải trí phát triển, khẳng định lấy việc nâng đỡ anh làm nhiệm vụ quan trọng nhất!”

Thủy Ân Trạch vỗ đầu tiểu trợ lý một cái, “Càng ngày càng lấu cá ” bất quá vẻ mặt tràn đầy hạnh phúc lại bán đứng tâm tình lúc này của y.

“Trạch ca, lần trước anh đi Diêm gia ăn tối thế nào? Thuận lợi không? Người nhà bọn họ có bắt nạt anh không?”

“Đừng nói vậy, gia gia nãi nãi cùng cha mẹ A Liệt đối với anh rất tốt, còn bắt nạt anh? Nhóc nhà cậu nghĩ gì thế? Cho là Diêm gia là địa chủ chắc?”

Tiểu trợ lý bật cười hắc hắc, “Vậy là tốt rồi, có nghĩa là người nhà bọn họ đặc biệt coi trọng anh, chờ thời gian hai người kết hôn nhất định phải phát cho em tám thiệp mời, để cho em được trải nghiệm một chút cái gì gọi là kẻ có tiền.”

Những lời này khiến cho Thủy Ân Trạch đỏ mặt, kết hôn, y chưa từng có nghĩ tới chuyện này, tình cảm của y và A Liệt rất tốt, hai bên nhà cũng đều tiếp nhận bọn họ, quả thực là hài hoà không thể hài hoà hơn, nhưng chuyện kết hôn này... A Liệt không đề cập, y sao có thể mở lời? Hơn nữa, y cũng không biết A Liệt có muốn kết hôn hay không.

Trên thực tế, bản thân Thủy Ân Trạch cũng chưa từng nghĩ tới chuyện kết hôn, hơn nữa bọn họ kết hôn cũng không được luật pháp bảo vệ, cho nên kết không kết hôn có gì khác nhau? Chẳng qua cho cùng cũng chỉ là hình thức thôi, sau khi nghe được lời nói của tiểu trợ lý, y cũng bắt đầu ảo tưởng. Tuy có lẽ chỉ có một cái hình thức, nhưng nếu có thể cùng A Liệt làm một cái hình thức như vậy, y chắc chắn sẽ hạnh phúc muốn chết đi?

“Đây không phải là Thủy đại minh tinh sao? Ngày hôm nay như thế nào rảnh rồi mà về công ty?” Suy nghĩ Thủy Ân Trạch bị một cái thanh âm chán ghét cắt đứt, nhìn lại đứng là không ai khác là Hạ Khuyên Thành.

“Sao, tôi về công ty còn phải báo sao cho anh?”

“A, giá trị con người đúng là không giống với lúc trước, ngay cả giọng điệu cũng không giống.” Công ty Ân tượng trừ bỏ có nghệ sĩ nhỏ hạng hai hạng ba, hiện tại có ba nam nghệ sĩ đứng đầu, bởi vì Thủy Ân Trạch nhận được quảng cáo lớn của thương hiệu quốc tế đã có xu thế trở thành đầu bài, vừng vàng đè ép hai người một đầu, còn Đường Cảnh và Hạ Khuyên Thành lại là ngang tài ngang sức.

Mà Thủy Ân Trạch lại từ trước đến nay luôn thấp điệu, cho dù hiện tại đã thành đầu bài của Ân tượng nhưng thái độ làm người như trước vẫn thực

khiểm tốn nhả nhận lịch sự, Đường Cảnh bình thường cũng hòa hợp, còn có thể cùng nhân viên nói đùa, đối với người đến xin yêu cầu kí tên hay chụp ảnh ai đến cũng không cự tuyệt. Chỉ riêng mỗi Hạ Khuynh Thành thì tính tình không tốt không nói, cao ngạo làm cho người ta chán ghét. Thấy hai người bọn họ đối đáp đã có người trộm ở đây xem náo nhiệt.

“Tôi nói chuyện từ trước đến nay như vậy, cái đó và giá trị con người không có bất cứ quan hệ nào.”

“Hừ, từ trước đến nay như vậy? Lúc anh không ở cùng một chỗ với A Liệt cũng không là như thế này đi?”

Thủy Ân Trạch ánh mắt híp lại nói: “Anh nói vậy là có ý gì?”

“Có ý gì? Bây giờ anh dám nói chuyện như vậy với tôi còn không phải bởi vì có A Liệt cho anh chỗ dựa? Tôi cho anh biết chớ đắc ý trước mặt tôi.”

Thấy bộ dáng Hạ Khuynh Thành giận không kiềm được Thủy Ân Trạch ngược lại nở nụ cười, “Anh nói đúng, có A Liệt cho tôi chỗ dựa tôi đúng là cực kỳ đắc ý.”

“Anh, Thủy Ân Trạch, bớt đắc ý đi, đừng tưởng rằng đã đi Diêm gia thì giỏi lắm, Diêm gia sẽ không dễ dàng tiếp nhận anh như vậy.” Nghe được lời nói của Hạ Khuynh Thành, Thủy Ân Trạch ngạc nhiên một lúc, lập tức hiểu được tại sao ngày hôm nay hắn ta tới đây gây chuyện, xem ra vừa rồi mình cùng tiểu trợ lý nói chuyện bị người ta nghe lén, Hạ Khuynh Thành mới có thái độ này.

Thủy Ân Trạch lông mày nhíu lại, “Ghen tỵ?”

Mắt Hạ Khuynh Thành giống như có thể phun ra lửa, hắn chính là ghen tỵ, cho tới bây giờ Thiếu Kiệt không lấy thân phận chính thức dẫn hắn về Diêm gia. Thủy Ân Trạch lại là kẻ đến sau nhưng lại chính thức được gia trưởng Diêm gia, hắn sao có thể không ghen tỵ? Vừa rồi trong TV truyền buổi ghi hình họp báo, hắn cũng nhìn thấy người kia trong TV, nếu như không đem ra so sánh thì Diêm Thiếu Kiệt không thể nghi ngờ cũng là thực xuất sắc, nhưng nếu so sánh thì Diêm Thiếu Liệt ở các phương diện hiển nhiên đều hơn Diêm Thiếu Kiệt một bậc.

Trừ bỏ cái đó chính là sự nghiệp hiện tại của Thủy Ân Trạch, bởi vì cùng Phùng Thiên Hâm hợp tác quay quảng cáo đó, anh ta bây giờ đã muốn rõ ràng vượt qua mặt mình. Hạ Khuynh Thành không biết từ lúc nào bắt đầu, bản thân thì càng ngày càng không như ý, mà Thủy Ân Trạch lại càng ngày càng xuôi gió, càng ngày càng tốt, hình như là sau khi mình và A Liệt chia tay, có lẽ là ở lúc chưa chia tay cũng đã bắt đầu.

Thấy Hạ Khuynh Thành bị tức đến không nói nên lời, Thủy Ân Trạch cũng không muốn cùng hắn tiếp tục, kêu tiểu trợ lý rời đi. Người xem náo nhiệt vừa thấy nhân vật chính đi rồi cũng giải tán, nhưng mà lời đồn đãi trong công ty lại thay đổi một cái bản cũ, mà phiên bản cũ này làm cho Hạ Khuynh Thành hết sức chán ghét.

Hạ Khuynh Thành ăn thiệt trên tay Thủy Ân Trạch không có chỗ trút giận, liền gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Kiệt, mà lúc này Diêm Thiếu Kiệt đang bận ở công ty, nhận được điện thoại của Hạ Khuynh Thành vốn rất cao hứng. Kết quả lại nghe hắn mắng chửi Thủy Ân Trạch trong điện thoại, lại oán giận rằng anh ta không mang theo mình quay về Diêm gia, thuận tiện còn phải lái nhai vài câu sự nghiệp không như ý của hắn.

Diêm Thiếu Kiệt nghe cũng không có ngắt lời của hắn, đương nhiên cũng không có khuyên hắn, lời nói dâng lên đến miệng cuối cùng vẫn nuốt xuống, anh ta thật sự yêu Hạ Khuynh Thành, nhưng lần này anh ta thực sự mệt mỏi.

...

Lần đầu tiên Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy quảng cáo của Thủy Ân Trạch với Phùng Thiên Hâm là ở trong trung tâm thương mại, lúc ấy có rất nhiều người vây quanh quảng cáo bình luận chỉ trích, anh liền nhìn thoáng qua, lúc mới bắt đầu xem còn rất đắc ý, vợ nhà mình lớn lên thật đẹp trai, hiệu ứng trên gương rất tốt, nhưng không đến một lúc trên mặt anh lập tức cười không nổi. Bởi vì trên màn ảnh Thủy Ân Trạch cùng Phùng Thiên Hâm thân mật càng ngày càng nhiều, tuy rằng lúc chụp ảnh này anh cũng ở ngay tại trường quay, nhưng khi thật sự thấy quảng cáo được phát sóng, anh vẫn là nuốt không trôi.

Mặc dù biết vợ mình là ở giới giải trí, loại công việc này là không thể tránh khỏi, nhưng biết là một chuyện mà tận mắt thấy liền lại là một chuyện khác. Anh không biết nữa kia của các nghệ sĩ khác nghĩ như thế nào, nhưng anh quả thật có điểm khó tiếp thu.

Đêm đó, sau bữa ăn tối anh liền đưa Thủy Ân Trạch về nhà mình, lúc này Thủy Ân Trạch vẫn còn thanh tỉnh, đầu tiên là gọi điện thoại cho người nhà, Ninh Từ Mị nhận được điện thoại chỉ nói một câu chú ý thân thể sau đó cúp máy....

Sự thật chứng minh lời tiên tri của Ninh Từ Mị, mặc dù nàng đã nhắc nhở con trai, nhưng quyền chủ động không phải thuộc về con trai mình!

“Ah, A Liệt, hôm nay anh làm sao vậy?” Thủy Ân Trạch cố gắng để cho mình lấy hơi một ít, nhưng mà nam nhân trên người không cho y cơ hội, Diêm Thiếu Liệt giống như được bật động cơ “nhiệt tình mười phần”!

Thế này chỉ có Thủy Ân Trạch nhận khổ, trong giây cuối cùng trước khi mất đi ý thức y còn đang suy nghĩ công việc ngày mai phải dời lại, sáng sớm ngày mai phải nhớ nhấn cho tiểu Đình, sắp xếp lại lịch trình, sau đó... sẽ không có sau đó.

Thủy Ân Trạch tỉnh lại là lúc Diêm Thiếu Liệt đang giúp chính mình tắm rửa, bắt quá y mơ hồ hỏi mấy giờ rồi lại ngủ tiếp, Diêm Thiếu Liệt nói y cũng không nghe được.

Ở studio Tiểu Đình đợi không thấy người, liên lạc cũng không được, cuối cùng đành phải đến Cổ thị, nhìn thấy Thủy Ân Hi lập tức không nói hai lời đã khóc lóc rồi kể lể một phen, “Em là trợ lý có trách nhiệm nhất, nghe lời nhất, hiểu chuyện nhất, không thấy Trạch ca không phải em làm lạc mất, em

không liên lạc được nên lo lắng, em một đường chạy như điên đến đây báo tin sớm cho anh, việc này anh thực sự không thể trách em được!”

Thủy Ân Hi xem như đã hiểu, câu cuối cùng này mới là trọng điểm. Không trách Tiểu Đình vì sao lại khản trương như thế, kết cục của người trợ lý lần trước quá thảm, cậu nhóc cũng không muốn giống thế, cậu còn có một cuộc sống tuyệt vời đang chờ tận hưởng đó.

“Được rồi.” Thủy Ân Hi ghét bỏ đưa cho Tiểu Đình một tờ giấy khăn, “Trước tiên đem nước mắt nước mũi lau sạch sẽ cho tôi được chưa?” Sau đó cậu nhìn thấy cái mặt được lau của Tiểu Đình, Thủy Ân Hi trực tiếp chỉ vào toilet cách đó không xa nói: “Đi rửa mặt.”

Chờ Tiểu Đình từ toilet đi ra thấy Thủy Ân Hi đang gọi điện, thấy cậu nhóc, Thủy Ân Hi đem điện thoại dập máy, “Không có việc gì, anh của tôi ở chỗ Diêm Thiếu, cậu sửa lại lịch ngày hôm nay một chút đi, tôi đoán là hôm nay anh ấy sẽ không xuất hiện.”

“Như vậy sao, tốt quá, em sẽ đi studio ngay bây giờ,” Biết cùng không quan hệ tới mình, Tiểu Đình nhảy chân sáo rồi đi, Thủy Ân Hi nháy mắt mấy cái coi như không thấy cái gì hết. Lúc trước cậu chọn người mới vừa tốt nghiệp đại học này cho Thủy Ân Trạch làm trợ lý, cũng là bởi vì cậu nhóc thực thông minh, ý tưởng xấu trong đầu cũng nhiều. Thế nhưng giờ phút này Thủy Ân Hi ngẩng đầu nhìn trời, mình không phải lại chọn sai người chứ?

Thủy Ân Trạch ngủ thẳng tới buổi chiều mới tỉnh lại, mới vừa tỉnh ngủ đã nghe tới hương cháo trong không khí, y nghĩ bên trong hình như còn có chút hẹ tây, hương vị quả nhiên là hấp dẫn thật.

“Tỉnh?”

Ngẩng đầu liếc mắt một cái lập tức nhìn gương mặt cười đến sáng lạn vô cùng của thấy Diêm Thiếu Liệt, mặt Thủy Ân Trạch đỏ lên liền lui vào trong chăn. Tuy rằng đã ở bên nhau lâu như vậy, cũng không phải là lần đầu tiên cậu ngủ lại nơi này, nhưng y vẫn cảm thấy xấu hổ, vẫn như cũ sẽ mặt đỏ.

Diêm Thiếu Liệt cười cười ôm lấy cả người và chăn, “Đều là lão phu phu còn cảm thấy xấu hổ sao, anh nấu cháo cho em này, ngồi dậy ăn hết cháo trước được không?”

Cuối cùng dưới sự kháng nghị không ngừng của dạ dày, Thủy Ân Trạch đành thỏa hiệp, ăn hết chén cháo tình yêu của Diêm Thiếu Liệt rốt cục khá hơn một chút, nhớ tới chuyện tối ngày hôm qua y do dự một chút nên hỏi hay không, “A Liệt, tối hôm qua anh làm sao vậy?”

“Cái gì mà làm sao vậy?”

Thủy Ân Trạch nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt giống như không có việc gì, nói: “Ngày hôm qua thái độ của anh rất không bình thường, anh có tâm sự gì sao? Không thể nói cho em biết?”

Diêm Thiếu Liệt không muốn thừa nhận mình ghen, nhưng khi thấy đôi mắt lo lắng của vợ nhà mình cảm thấy không thể tiếp tục giả vờ nặng nề, cho nên rất là không tình nguyện nói mình thấy quảng cáo của y và Phùng Thiên Hâm, lại uyển chuyển biểu đạt lúc ấy bản thân tâm tình rất không tốt.

Tuy rằng lời của anh thật sự uyển chuyển, nhưng Thủy Ân Trạch vẫn nghe đã ra được, nam nhân nhà y ghen nha!

Thủy Ân Trạch có thật lòng giải thích vài câu, nhưng lúc ấy quay chụp Diêm Thiếu Liệt cũng là ở đó, cho nên y cảm thấy được loại sự tình này thực sự là nói không biết nói sao, hơn nữa y làm trong ngành giải trí, chuyện như vậy gặp càng ngày càng nhiều, về sau Diêm Thiếu Liệt sẽ không uống đảm mà chưa chết luôn chứ?

Thấy Thủy Ân Trạch trầm mặc, Diêm Thiếu Liệt xích lại ôm lấy người nói: “Anh chỉ không thoải mái lúc đó, qua rồi lại thôi, em nghỉ đi, đàn ông nào thấy vợ mình cùng người khác ‘tình chàng ý thiếp’ sẽ vui vẻ, đúng không? Em nếu thấy anh cùng người phụ nữ nào ôm ấp cũng không thoải mái đúng không? Thậm chí cho dù đó là vì công việc?”

Thủy Ân Trạch không hề nghĩ ngợi liền gật đầu nói: “Nhất định sẽ không vui.” Nếu Diêm Thiếu Liệt thông đồng với người phụ nữ khác thì y nhất định sẽ điên mất?

“Lúc đó anh cũng có cùng tâm trạng như thế, cho nên em hiểu anh mà đúng không?”

Thủy Ân Trạch gật đầu, cảm thấy được Diêm Thiếu Liệt nói rất hợp lý, hơn nữa có vài vấn đề y vô cùng thấu hiểu, nam nhân nhà mình biết ghen có nghĩa là anh ấy thực sự thực yêu mình, nếu A Liệt thấy quảng cáo mà hoàn toàn không có cảm giác, khi đó y đúng là phải lo lắng rồi?

“Nhưng mà em cứ yên tâm, anh đã nghĩ ra giải pháp cho bản thân.”

Thủy Ân Trạch sùng sốt, nghĩ mình chính là giải pháp đúng không? Chẳng lẽ tối hôm qua là như vậy sao? Vậy có phải là mình tham rồi không?

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Edit: Liat

Beta: Strangers Ex

Vì lo lắng vấn đề cơ thể và công việc, Thủy Ân Trạch cảm thấy nhất định không thể để cho Diêm Thiếu Liệt ăn dấm chua nữa, bằng không người chịu tội chính là y, được rồi, thực tế mà nói chịu tội cũng có một chút quá mức, dù sao lúc mới bắt đầu y cũng rất thích, nhưng sau lại... Quả thực có thể dùng cụm từ thảm không tả xiết để hình dung.

Ban đầu là y muốn kể khổ với em trai, kết quả Ân Hi nhà bọn họ cho y một cái liếc mắt xem thường nói: “Anh đừng có ở trong phúc mà không biết hưởng được không? Diêm thiếu mà không được lúc đó anh mới là khổ đó biết không?” Thủy Ân Trạch trừng mắt, thầm nghĩ chuyện này có liên quan gì hả?

“Anh không tin à, thân thể Quân Viêm nhà em so với Diêm nhị thiếu không kém một chút nào, anh thấy em có than mệt không?” Thủy Ân Trạch không nói gì, nhưng cẩn thận suy nghĩ lúc Quân Viêm ngủ lại nhà bọn họ, ngày hôm sau hình như em trai mình không có việc gì, người vẫn thế.

Thủy Ân Hi liếc nhìn anh hai mình đắm chìm trong thế giới riêng, lắc đầu, “Anh, anh phải phối hợp, hiểu không?”

Thủy Ân Trạch chớp mắt mấy cái bày ra vẻ mặt không hiểu gì cả, Thủy Ân Hi đành phải thờ dài tiếp tục nói: “Anh không thể giống cục thịt nằm đơ ra đó, phải chủ động điều chỉnh tư thế cơ thể thích hợp để phối hợp cùng với anh ta, hiểu không?”

Nói như vậy thì Thủy Ân Trạch còn có cái gì không hiểu đâu.

Thấy mặt anh trai nhà mình đỏ bừng lên, Thủy Ân Hi liền tiến đến bên tai y nói thầm thật lâu, chờ cậu nói xong thì mặt Thủy Ân Trạch đỏ có thể nhỏ ra máu. Sau đó Thủy Ân Hi trở về phòng của mình, cầm đồng CD ném cho Thủy Ân Trạch nói: “Nói cũng vô ích, tự anh nhìn rồi học tập cho tốt một chút đi.”

Thủy Ân Trạch căn môi nhìn mấy cái CD, trong mắt vừa hoảng sợ, vừa bất đắc dĩ còn có một chút chờ mong, cuối cùng thì y vẫn đưa tay run rẩy cầm lấy CD....

Gần đây Diêm Thiếu Liệt rất là đắc ý, dự án Á Mỹ quốc tế thuận lợi khởi công, địa vị trong công ty của anh cũng càng ngày càng củng cố, tình cảm với vợ yêu cũng rất tốt, sinh hoạt hàng đêm cũng thật hài hòa, cuộc sống gia đình đúng là hạnh phúc trọn vẹn.

Anh mỗi ngày tốt đẹp thì Diêm Thiếu Kiệt lại không dễ chịu cho lắm, gần đây anh ta thường xuyên hẹn gặp Hạ Khuynh Thành, nhưng đối phương lại hay viện lý do để từ chối, nghĩ rằng Hạ Khuynh Thành công việc bận rộn, kết quả ngày hôm qua tạp chí lá cải đăng ảnh thân mật giữa hân cùng một người đàn ông. Sau khi Diêm Thiếu Kiệt nhìn thấy đã lập tức lái xe đi đến nhà của Hạ Khuynh Thành, nhưng hân không ở nhà, gọi điện thoại hỏi thì mới biết được Hạ Khuynh Thành ra nước ngoài chụp ảnh cho tạp chí.

Hạ Khuynh Thành đi nước ngoài lại không nói cho Diêm Thiếu Kiệt, trước kia cho dù là ở trong thành phố Thiên Hải nhưng Hạ Khuynh Thành lúc nào cũng thích đem vị trí của mình nói cho Diêm Thiếu Kiệt. Nhưng lần này hân ra nước ngoài hơn nửa đã đi được vài ngày, tại sao Diêm Thiếu Kiệt cái gì cũng không biết? Sau đó Diêm Thiếu Kiệt đã bắt đầu không hài lòng đối với Hạ Khuynh Thành.

Anh ta bắt đầu gọi điện thoại cho Hạ Khuynh Thành nhưng vẫn không kết nối được, rồi vất vả lắm mới gọi được thì hân lại nói còn đang làm việc, tối nay hân sẽ gọi lại, khi Diêm Thiếu Kiệt nhận điện thoại Hạ Khuynh Thành thì trời đã gần sáng.

Nghe Diêm Thiếu Kiệt chất vấn Hạ Khuynh Thành giải thích rằng, ảnh chụp là công ty có ý sắp xếp scandal, vì PR cho bộ phim mới. Diêm Thiếu Kiệt cũng biết đúng là có nhiều công ty có ý sắp đặt scandal cho nghệ sĩ, vì nâng cao độ nổi tiếng và để mọi người chú ý đến, nhưng anh ta thấy tin tức này trong lòng vẫn rất khó chịu.

Diêm Thiếu Kiệt Bản muốn oán trách vài câu với Hạ Khuynh Thành, thể hiện thái độ không hài lòng và khó chịu của bản thân, cho hân biết mình rất quan tâm hân, kết quả hai người này sinh mâu thuẫn cãi nhau trong điện thoại. Cuối cùng Hạ Khuynh Thành nói một câu, “Nếu anh có năng lực thì tôi cần phải nhờ công ty có ý sắp xếp scandal sao?” Sau đó hân lập tức cúp điện thoại, mà Diêm Thiếu Kiệt càng tức giận ném văng điện thoại ra ngoài.

Mình không có năng lực? Không đúng, mình đương nhiên có, chẳng qua bởi vì có Diêm Thiếu Liệt chắn đường trước mặt, cho nên mọi chuyện của bản thân mới không được vừa ý. Giờ phút này Diêm Thiếu Kiệt đã đem hết tất cả những bất mãn đổ lên người Diêm Thiếu Liệt, dù sao đi nữa anh ta cũng bất mãn với Diêm Thiếu Liệt nhiều rồi, thêm chút cũng thể thôi.

Scandal của Hạ Khuynh Thành thì tất nhiên Diêm gia cũng sẽ biết, cũng giống như Thủy Ân Trạch trước kia, nhưng khác ở chỗ scandal của Thủy Ân Trạch là bị người khác sắp đặt, mà scandal của Hạ Khuynh Thành lần này là sắp xếp vì công việc.

Tâm trạng dạo này của Diêm Thiếu Liệt khá tốt, buổi tối lúc ăn cơm người trong nhà nói về chuyện này, anh vốn không định đập Hạ Khuynh Thành một cước, nhưng có lẽ anh và Diêm Thiếu Kiệt trời sinh đối chọi nhau, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy nếu mình không đập cho anh ta một cước, sẽ thấy thật có lỗi vì lúc trước Diêm Thiếu Kiệt đã khổ tâm sắp xếp scandal cho vợ mình. Huống chi anh chỉ là thuận miệng nói một câu, anh cũng đâu phải là kẻ có ý chơi xấu đi cài scandal, cho nên nói: “Trong giới giải trí nếu không thể hồng như Ân Trạch, thì tất nhiên cần dựa vào scandal đến để được chú ý đến.” Đập là đập, đập xong cũng không quên tặng bốc vợ nhà mình một chút.

Diêm Thiếu Kiệt đen mặt nhìn Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt cũng không chút do dự trừng mắt lại, ngầm nghĩ anh còn bất mãn cái gì? Anh có thể sai người làm loạn tạo scandal cho vợ của tôi, vậy tại sao tôi không được đập Hạ Khuynh Thành hả? Tường bản thân là ông trời sao? Hôm nay tôi đập người của anh đấy, anh làm gì được tôi? Ánh mắt Diêm Thiếu Liệt truyền đạt thông tin như vậy. [Ex: #ngung_chân_chó.v]

Đĩ nhiên Diêm Thiếu Kiệt cũng không chịu yếu thế trừng mắt nhìn lại, hai người ở trên bàn cơm giao chiến, Diêm lão gia từ vỗ bàn một cái thì hai người mới chịu ngưng chiến, lão gia từ uy vũ!

Ngày hôm sau Diêm Thiếu Liệt vừa đến công ty đã thấy được trong TV đang chiếu tiết mục phỏng vấn Thủy Ân Trạch, “Ân Trạch, đây là lần thứ hai cùng Thiên Hâm tỷ hợp tác, cảm giác của anh như thế nào? Lúc trước hai người còn từng có một lần truyền ra scandal, đối với lần quay phim này có bị ảnh hưởng gì không?”

Trên mặt Thủy Ân Trạch lộ vẻ thân nhiên cười nói: “Diễn xuất của Thiên Hâm tỷ rất tốt, tôi rất mong chờ được cùng chị ấy hợp tác lần thứ hai. Mọi người đều biết Thiên Hâm tỷ và đạo diễn Tống tình cảm vô cùng tốt, mà tôi cũng có người yêu, scandal chỉ là bịa đặt không có thật, sau này mọi người không cần phải nhắc lại.”

“Người yêu của anh? Là đang nói Diêm nhị thiếu sao? Anh ấy đối với việc anh và Thiên Hâm tỷ lần thứ hai hợp tác có ý kiến gì không?”

Nói đến người yêu mặt Thủy Ân Trạch hơi hơi đỏ, khóe miệng cong lên rất cao.

“Anh ấy biết, trước khi nhận bộ phim này thì tôi đã thảo luận với anh ấy, có sự đồng ý của anh ấy tôi mới nhận bộ phim này.” Nghe y nói như thế, các phương tiện truyền thông xông xáo lên, đây đúng là đại biểu cho nàng dâu ‘nhị thập tứ hiếu’ mà. [1]

“Nghe nói đây là bộ phim tình cảm, Diêm nhị thiếu không để ý sao?”

“Nói đến đây, vừa đúng lúc tôi cũng mượn các phương tiện truyền thông bày tỏ một chút suy nghĩ của mình, không nói đến cảnh hôn trong phim tình cảm chỉ là diễn giả, về phần diễn cảnh thân mật tiếp xúc cơ thể với Thiên Hâm tỷ, thì đã chọn xong diễn viên đóng thế.”

“Nhưng nếu cứ nghiêm khắc luôn cần cắt diễn những phân đoạn thân mật, anh không sợ sẽ bỏ qua rất nhiều cơ hội phát triển sự nghiệp sao?”

“Có lẽ thế, nhưng tôi hiểu rất rõ bản thân muốn cái gì, đối với tôi thì sự nghiệp và gia đình mà nói, tôi càng coi trọng cái sau nhiều một chút.”

Thấy vậy Diêm Thiếu Liệt cười híp cả mắt, bởi vì quảng cáo hợp tác cùng Phùng Thiên Hâm sau khi phát sóng có phản ứng đặc biệt tốt, có vài công ty điện ảnh bắt đầu tìm đến, kịch bản lần này chính là đặc biệt vì hai người mà xây dựng thành nội dung tình cảm.

Bởi vì có mối quan hệ với Đường Tống, hơn nữa Thủy Ân Trạch từ khi làm đại diện cho thương hiệu quốc tế, địa vị ở giới giải trí càng ngày càng cao, cho nên Ân Trọng cho Thủy Ân Trạch một quyền hạn, y có thể tự do lựa chọn hoặc từ chối các tác phẩm quảng cáo, điện ảnh và truyền hình, đây cũng là điều Hạ Khuyên Thành muốn câu lại câu không được. Đương nhiên, có được quyền hạn như thế ở Ân Trọng thì địa vị phải hết sức quan trọng!

Lúc đầu Thủy Ân Trạch nhận được lời mời cũng không có lập tức tiếp nhận, mà trước tiên là nói chuyện này cho Diêm Thiếu Liệt. Nhưng Diêm Thiếu Liệt không nghĩ nhiều đã đồng ý, chủ yếu vì Phùng Thiên Hâm coi như là thành thật, hơn nữa từ sau chuyện lần trước anh tin tưởng người đàn bà này sẽ không dám tiếp tục làm gì nữa, không bằng làm hoà hợp tác với Phùng Thiên Hâm, anh ngược lại an tâm hơn, có vết xe đổ lần trước anh tin tưởng Phùng Thiên Hâm sẽ không phạm ngu ngốc.

Tóm lại, hợp tác cùng Phùng Thiên Hâm so với những người khác càng an toàn, càng làm cho anh yên tâm!

Nhưng những câu sau của Thủy Ân Trạch thì anh thật sự không biết, nhưng mà suy nghĩ một chút anh đã đoán được là chuyện gì xảy ra. Tuy rằng nghe được vợ nói như vậy rất vui vẻ, nhưng vừa nghĩ tới sau này không thể lại dùng phương pháp này trừng phạt vợ, anh lại cảm thấy buồn bực. Đúng là tất cả chuyện tốt không thể đều tập trung hết trên một người, nếu không ông trời sẽ nhìn ngửa mặt.

Nhìn bộ dáng Diêm Thiếu Liệt lúc thì cười ngây ngẩn lúc thì buồn bực, Diêm Trí Viễn và Tô Nguyên đã sớm rèn thành thói quen, thiếu gia nhà bọn họ là thế, thỉnh thoảng lên cơn không bình thường, nhất là khi gặp chuyện liên quan đến Thủy đại minh tinh lại càng không bình thường. Nhưng đối với Hải Đặc chưa từng tự mình đến báo cáo công tác mà nói, chỉ có thể mở mắt trừng to không biết nên mở miệng nói gì đây.

Mặt khác khi xem buổi phỏng vấn của Thủy Ân Trạch, Phùng Thiên Hâm trừng mắt, đây là đang cự tuyệt vài cảnh diễn tiếp xúc không cần thiết, đại khái cũng là cảnh cáo mình đi? Không thể đổ lỗi cho cô ta nghĩ nhiều, gặp trúng Thủy Ân Trạch đúng là không có chuyện gì tốt, nhị thiếu gia nhà họ Diêm kia rất biết cách ức hiếp người, vừa nghĩ tới phải cùng với Thủy Ân Trạch ở phim trường ngây ngốc mấy tháng, tìm cô đều phải rỉ máu đó có biết không!

Diêm Thiếu Liệt tận dụng thời gian rỗi cố ý tới phim trường thăm dò, lúc này Phùng Thiên Hâm đang tập diễn với Thủy Ân Trạch nhưng vừa thấy Diêm Thiếu Liệt đến lập tức khó chịu. “Phùng tiểu thư, đã lâu không gặp.”

“Diêm nhị thiếu, đã lâu không gặp.”

Diêm Thiếu Liệt cười đặc biệt hiền lành, “Ân Trạch nhà chúng tôi có một chút buồn bực, có đôi khi lại thích đùa giỡn trẻ con, hi vọng Phùng tiểu thư đừng trách móc, bao dung một chút, có chuyện gì thì trực tiếp nói với tôi là được.”

Phùng Thiên Hâm trừng mắt nhìn bộ dáng cười tường chừng như vô hại của Diêm Thiếu Liệt, cực kì muốn đem cái da mặt hồ ly của anh lột xuống.

Thủy Ân Trạch nghe xong lời của anh thì cảm thấy buồn cười, “A Liệt, đừng làm đùa.”

Diêm Thiếu Liệt thoáng nhìn qua vợ lập tức thay thế bằng nụ cười đáng khinh, “Phùng tiểu thư yên tâm, vợ nhà tôi thực ra là người rất tốt.” Nói xong còn trước mặt Phùng Thiên Hâm hôn nhanh một cái lên mặt của Thủy Ân Trạch. Mà Thủy Ân Trạch cũng không ngờ anh sẽ làm như vậy, đầu tiên là sững sờ

sau đó mặt lập tức đỏ lên. Nhưng y cũng chỉ đánh nhẹ lên cánh tay của Diêm Thiếu Liệt, không có nói cái gì cả.

Phùng Thiên Hâm nhìn thấy hai người trước mặt đùa giỡn ân ái nhau, mĩa, chuyện gì thế hở? Cho dù đây là phòng nghỉ ngơi, nhưng cô, trợ lý và nhân viên trang điểm còn ở có biết không? Diễn trò yêu đương sẽ chết sớm có biết không hả? Tất nhiên, đây chỉ là chi độc thoại trong lòng của cô mà thôi.

Có đôi khi Phùng Thiên Hâm rất hâm mộ hai người bọn họ, yêu một người không cần kiêng sợ gì cả đối với đa số người mà nói thật sự khó khăn, đặc biệt là những người như mình, cô không còn nhớ được lúc mình bao nhiêu tuổi đã từng như thế. Nhưng bây giờ đối với cô mà nói, tận hưởng lạc thú trước mắt, hưởng thụ cuộc sống hưởng thụ đời người mới là quan trọng nhất, tình yêu, đối với cô thật đúng là thứ đồ xa xỉ, nếu đã không thể chỉ đành phải bỏ qua.

Cho đến bọn họ đi quay phim, Diêm Thiếu Liệt ngồi lại một lúc mới rời đi. Anh đến chỉ là muốn nhắc nhở Phùng Thiên Hâm, đừng đánh chủ ý ngu ngốc gì, đương nhiên cũng không cần quá mức cứng nhắc, chỉ cần cô ta thành thật cùng Ân Trạch diễn hết bộ phim này, anh sẽ không gây phiền toái cho cô ta, anh tin tưởng Phùng Thiên Hâm vẫn là biết cái nào nhẹ cái nào nặng.

Lần nghỉ ngơi tiếp theo biết Diêm Thiếu Liệt đã đi rồi, Phùng Thiên Hâm quả thật thở phào nhẹ nhõm, không biết vì sao mà cô ta vừa nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt đã cảm thấy không tự nhiên được, thậm chí có một chút sợ anh, cô ta nghĩ có lẽ là vì bị anh biết bí mật của mình nên mới có thể như vậy.

...

Vài ngày các trang nhất tin tức khiến Diêm Thiếu Liệt giật mình, Đường thị rút vốn dự án Á Mỹ quốc tế bị lộ ra ngoài, Diêm Thiếu Liệt coi như bình tĩnh, không có hoảng sợ như mọi người tưởng tượng, đầu tiên là thực hiện một loạt chuẩn bị, sau đó Diêm thị tổ chức một cuộc họp báo công bố tin tức rõ ràng.

Giải thích ngắn gọn về việc Đường thị rút vốn, Diêm Thiếu Liệt lần nữa bày tỏ coi như không có vốn đầu tư từ Đường thị thì dự án Á Mỹ quốc tế cũng sẽ không bị ảnh hưởng gì. Về phần tại sao trước kia không công bố chuyện này, là vì nếu bản thân dự án không có ảnh hưởng thì cũng không nhất thiết phải công bố.

Trong lúc nhất thời, chuyện về dự án Á Mỹ quốc tế có nhiều luồng ý kiến, có tốt có xấu, nhưng dự án cũng không bị ảnh hưởng gì. Vô luận là đề cập đến tài liệu, nhân công hay từng hạng mục tài chính, không bao giờ kéo dài và đều đúng hạn thanh toán, điều này làm cho người có ý định quấy rối không thực hiện được, ai làm việc mà phải để kiểm tiền? Nếu tiền đã thanh toán thì còn âm ỉ cái gì?

Trong Diêm thị cũng có người nghĩ rằng Diêm Thiếu Liệt đã không xử lý ổn thỏa vấn đề này, nhưng bộ phận quản lý cao cấp và cổ đông khi biết được, cũng không cảm thấy gì. Dĩ nhiên cũng có người tỏ ra phản đối mạnh mẽ, cho rằng Diêm Thiếu Liệt không thích hợp đảm nhiệm tổng phụ trách dự án, lại tiến cử Diêm An Quân đến phụ trách dự án này, sở dĩ không tiến cử Diêm Thiếu Kiệt bởi vì bây giờ anh ta chỉ là một trợ lý.

Một vị tham gia hội nghị cổ đông lập tức nói: “Lúc ký hợp đồng liên doanh còn có yêu cầu, trước khi dự án kết thúc không được thay người tổng phụ trách, bằng không bọn họ có quyền rút vốn.” Đây là chuyện mà Diêm lão gia đã nghĩ đến trước đó, được thêm vào trong hợp đồng, vì sợ những gì các tình huống bất ngờ trong tương lai xảy ra, không ngờ thật đúng là phải dùng tới.

Nghe nói như thế người phản đối mạnh mẽ phải im lặng, rút vốn không phải việc nhỏ, ông ta chịu không nổi trách nhiệm, vẫn là câm miệng đi.

Diêm Thiếu Liệt lạnh nhạt nhìn phản ứng đặc biệt mãnh liệt của người này, nói: “Tuy rằng tôi cũng rất muốn rời khỏi dự án Á Mỹ quốc tế, nhưng trước mắt vẫn không thể khiến các vị hài lòng.”

“Diêm tổng, lời này của cậu là có ý gì? Chúng tôi chỉ là đứng trên lập trường của chuyện này mà nói thôi, cũng không phải nhằm vào cá nhân cậu, phát sinh chuyện lớn như vậy, cậu là người tổng phụ trách phụ không thể trốn tránh trách nhiệm, chẳng lẽ còn không thể để cho người khác nói sao?”

“Đương nhiên có thể nói, nhưng tôi không hiểu vấn đề lớn mà các vị nói rốt cuộc là chuyện gì? Dự án bị ảnh hưởng sao? Công trình không thể tiếp tục? Vì sự kiện này có người nào loạn sao? Ngay cả giá cổ phiếu cũng không dao động lớn, thì rốt cuộc có vấn đề gì lớn đây?”

“Đây, đây sẽ làm cho hình ảnh Diêm thị chúng ta bị tổn hại.”

Diêm Thiếu Liệt nhìn thoáng qua người mới phát biểu kia, liếc mắt xem thường sau đó cũng lười nói tiếp, đến lúc này Diêm An Quân mở miệng nói: “Các vị, bây giờ không phải là lúc thảo luận điều này, vẫn nên nghĩ ra biện pháp giải quyết đi?”

Lưu tổng nói: “Tôi không hiểu Diêm tổng nói biện pháp giải quyết là có ý gì? Hiện tại có cái gì cần giải quyết sao? Mới vừa rồi tiểu Diêm tổng cũng nói chuyện này đối với Diêm thị không có ảnh hưởng gì, rốt cuộc chúng ta phải giải quyết cái gì đây?” Thấy Diêm Thiếu Liệt ở trong công ty một đường đi tới thành tích, Lưu tổng cảm thấy thực may mắn vì mình theo đúng người.

“Mới này không phải đã nói sao, hình ảnh xí nghiệp cũng rất quan trọng.” Triệu tổng làm thân tín của Diêm An Quân lập tức mở miệng, Diêm An Quân đã từng giao phó, không thể ảnh hưởng dự án Á Mỹ quốc tế, nhưng có thể gây phiền phức cho Diêm Thiếu Liệt.

Diêm Thiếu Liệt cười nói: “Công trình bác ái, đầu giá từ thiện, muốn xây dựng hình ảnh công ty rất nhiều phương pháp, loại chuyện như vậy không cần thiết phải thảo luận tại cuộc họp, đúng không?”

“Phải, không có việc gì thì kiểm chuyện mà.”

Triệu tổng bị bốn phía tấn công không thể phản bác được, việc này vốn đã không chiếm lý, mấu chốt là lấy việc này để kích Diêm Thiếu Liệt không có

kết quả gì tốt.

Diêm lão gia từ luôn luôn im lặng, chút chuyện này ông tin tưởng tôn tử có thể giải quyết được.

Lúc sau còn có người muốn truy cứu trách nhiệm với Đường thị, điều này khiến Diêm lão gia từ nổi giận, nhóm cổ đông không lên tiếng thì có cái quái gì mà trách nhiệm? Diêm thị là do Diêm gia cùng tất cả cổ đông lập nên, chúng ta không muốn truy cứu trách nhiệm cùng Đường thị các người là đánh rắm gì ở đây, quản lý cấp cao thì giỏi lắm hả, cổ lỗ cũng không lỗ đến các người, lão gia từ phát hỏa liền chọn vài người để đập lửa.

Xảy ra chuyện lớn như vậy, Đường Tổng trước tiên gọi cho Diêm Thiếu Liệt, tỏ vẻ xin lỗi, Diêm Thiếu Liệt lại trả lời không sao, bởi vì lần này kinh phí đầy đủ, cho nên coi như thiếu vài triệu của Đường thị cũng không quan trọng, mà anh để ý chính là tin tức vì sao lại bị rò rỉ?

Việc này khẳng định không liên quan đến Đường gia, bọn họ giúp Đường gia, Đường gia tự nhiên sẽ không nói chuyện này ra bên ngoài. Vậy chỉ có một khả năng, nội bộ Diêm thị để lộ tin tức, tuy rằng không ít người ở Diêm thị biết chuyện này, nhưng người đầu tiên Diêm Thiếu Liệt hoài nghi là cha con Diêm An Quân. Nhưng anh cũng có nghe ông nội nói lập trường của Nhị thúc trong chuyện lần này vẫn là rất sáng tỏ, kiên định.

Về phần Diêm Thiếu Kiệt, anh cảm thấy đối phương không có lý do gì làm như vậy, chỉ cần mục đích của anh ta vẫn là Diêm thị, loại chuyện tổn hại lợi ích của Diêm thị anh ta sẽ không làm.

Diêm Trí Viễn đã điều tra mọi người một vòng cũng không phát hiện cái gì khả nghi, Diêm Thiếu Liệt nói: “Nếu không tìm thấy điểm đáng ngờ nào trên người bọn họ, vậy kiểm tra các tờ báo đã đăng tải tin tức này, dù sao cũng phải có ai đó nói cho bọn họ biết, thì tin tức này mới được đăng tải đúng không?”

“Tôi biết, tôi sẽ đi ngay bây giờ.”

Nhìn Diêm Trí Viễn đi ra ngoài, Diêm Thiếu Liệt ngã người ngồi xuống ghế dựa, đưa tay xoa nhẹ thái dương, xem ra là gần đây bản thân trôi qua rất thuận lợi nên đắc chí, mới có thể bất cẩn như vậy, thật sự là thả lỏng một chút cũng không được sao!

---

[1] Nhị thập tứ hiếu (chữ Hán: 二十四孝) là một tác phẩm trong văn học Trung Hoa kể lại sự tích của 24 tấm gương hiếu thảo do Quách Cư Nghiệp (có sách ghi Quách Cư Kinh 郭居敬, bính âm: Guō Jūjìng) vào thời nhà Nguyên biên soạn. Ông nổi tiếng là một người con hiếu thảo, và sau khi cha mất ông đã xuất bản quyển này. Hầu hết các người con hiếu thảo là nam giới báo hiếu cho mẹ già. Các câu chuyện được kể lại xảy ra từ thời Thuấn Đế đến đời ông.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Diêm Thiếu Liệt căn bản không nghiêng vấn đề về phía Diêm An Quân, nếu gia gia đã nói lập trường của Nhị thúc đối với dự án Á Mỹ quốc là kiên định, anh cũng mặc kệ ông ta, nhưng mà anh xem ra Nhị thúc muốn thừa dịp này chèn ép mình. Nghĩ vậy anh không khỏi thở dài, chậc! Ai bảo mình gần đây nổi bật quá mức chứ?

Tô Nguyên nhìn thoáng qua thiếu gia nhà bọn họ, nghe mấy lời này hình như có chút... Khiến người tức giận vậy hả? Lại nhìn qua Diêm Trí Viễn khoe miệng co rút đứng cách đó không xa, hẳn nghĩ mình thật sự đã đoán đúng mà.

Diêm lão gia ở công ty không nói gì, nhưng khi trở về nhà lại nổi trận lôi đình, mắng cho Diêm An Quân một trận. Ban đầu lão thái thái còn khuyên vài câu, sau lại nghe được lão gia nói nguyên nhân, dứt khoát đi vào phòng bếp mặc kệ, lớn như vậy rồi mà vẫn chấp nhặt với cháu mình, hơn nữa còn là ngay tại lúc này, cho dù không giúp cháu cũng không nên cản trở chứ? Khó trách bạn già phát hỏa tìm người mắng chửi, mắng một chút cũng không oan.

Trong nhà và Diêm thị liên tiếp gặp không ít chuyện, cho nên bây giờ Diêm An Lý cùng Triệu Chi Lâm cũng ít ở lại trong sở nghiên cứu, mỗi ngày đều về nhà, Diêm An Lý định đi khuyên lão gia từ hai ba câu, lại bị vợ mình kéo trở về.

Triệu Chi Lâm nhú mày nói: “Anh hồ đồ cái gì vậy? Anh lo lắng cho nó là bởi nó là em trai anh, nhưng nếu nó xem A Liệt là cháu, thì sẽ làm ra chuyện này sao?” Từ khi Diêm An Quân và Thu Đình Nhã ly hôn, Triệu Chi Lâm nhìn ông ta càng không vừa mắt.

Nghe vợ mình nói Diêm An Lý không mở miệng nữa, ngậm lại cũng đúng, thời điểm này người trong nhà nên đoàn kết mới phải, nhưng An Quân luôn muốn chèn ép con trai mình, dù hiện tại A Liệt ở trong công ty khắp nơi đều áp nó một đầu, nhưng A Liệt làm nhiều như vậy không phải vì muốn Diêm thị phát triển càng mạnh sao? Nghĩ thông suốt, ông cũng cùng vợ mình rời khỏi phòng khách.

Còn lại hai người khác trong phòng khách, Diêm Thiếu Liệt và Diêm Thiếu Kiệt đều giữ im lặng. Diêm Thiếu Kiệt có muốn khuyên cũng không dám mở miệng, không thể không nói ở mặt trước gia gia, anh ta vẫn còn có thận trọng, có nhiều lúc anh ta luôn hi vọng mình ở trước mặt gia gia là hình tượng tôn tử ngoan. Mà Diêm Thiếu Liệt thì hoàn toàn là bộ dáng xem kịch vui, anh sẽ không đổ dầu vào lửa nhưng cũng đừng nghĩ anh sẽ mở miệng khuyên can!

Diêm An Quân biết việc này bản thân làm không đúng, cho nên đối mặt lão gia lửa giận, người nhà có thể trốn liền trốn không ai tỏ thái độ khuyên can, cháu trai ngồi ở một bên xem kịch vui, ông ta không có oán giận cũng không có lý do gì để oán giận.

Đã xảy ra chuyện lớn như vậy Thủy Ân Trạch tự nhiên cũng sẽ biết, hơn nữa Phùng Thiên Hâm đã sớm đem báo chí đưa tới trước mặt y, “Không gọi điện thoại hỏi một chút sao?”

Thủy Ân Trạch nhìn cô ta một cái rồi cầm di động đi tới chỗ không người, Diêm Thiếu Liệt đang nghe Diêm Trí Viễn báo cáo kết quả điều tra, điện thoại vang lên, vừa nhìn thấy chữ “Bà xã”, anh lập tức nở nụ cười, “Vợ yêu, nhớ anh sao?” Một bên nghe điện thoại một bên phát phát tay báo Diêm Trí Viễn đi ra ngoài trước.

“A Liệt, anh không sao chứ?”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe chỉ biết vợ nhà anh nhất định là nghe được chuyện này, giọng nói đầy lo lắng, trong lòng anh không khỏi ảm áp, quả nhiên có vợ đau lòng thì khác hẳn nha.

“Anh không sao, em phải tin tưởng vào thực lực của nam nhân nhà mình chứ, chút chuyện nhỏ này căn bản không làm khó được anh.”

“Anh đừng gạt em, em xem tin tức rồi, có chuyện nhất định phải nói cho em biết, chúng ta cùng nhau nghĩ biện pháp sẽ tìm ra cách giải quyết.”

“Anh biết, em yên tâm đi.” Diêm Thiếu Liệt vì muốn Thủy Ân Trạch không lo lắng, đơn giản đem chuyện của công ty nói một ít cho y nghe...” Tóm lại, chuyện này đối với dự án không có ảnh hưởng gì, cho nên không có vấn đề gì, bây giờ em yên tâm chưa?”

Thủy Ân Trạch vừa muốn nói, di động của Diêm Thiếu Liệt lại báo có cuộc gọi chờ, anh nhìn thoáng qua rồi nói với Thủy Ân Trạch: “Vợ yêu, cậu em vợ đại nhân gọi điện thoại tới, có lẽ cũng hỏi chuyện này, lát nữa anh sẽ báo lại tình huống cho em”

“Àn Hi? Tốt lắm, anh cứ nói chuyện với nó trước đi, nếu nó muốn hỗ trợ anh ngàn lần đừng khách khí, em cúp máy trước.” Thủy Ân Trạch cúp máy thì điện thoại tự động kết nối với Thủy Ân Hi.

“Chắc chắn, nam nhân của anh trai tôi cùng ai nói chuyện điện thoại lâu như vậy? Nếu để cho anh của tôi biết thì anh thảm nhé, không được, tôi phải tố cáo chuyện này cho anh trai tôi.”

Nghe giọng điệu châm chọc bên kia, Diêm Thiếu Liệt cười cười nói: “Đáng tiếc em tố cáo không được rồi, anh vừa rồi là cùng Ân Trạch nói chuyện điện thoại.”

“Xùy, thật nhảm chán! Trở lại chuyện chính đi, sự kiện lần này của Diêm thị anh định giải quyết thế nào?”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe quả nhiên giống hệt suy đoán của vợ mình, Cố thị đây là muốn chuẩn bị giúp đỡ sao?

Vừa mới cùng Thủy Ân Trạch nói qua giờ Diêm Thiếu Liệt lại nói lần nữa cho Thủy Ân Hi, đương nhiên cùng cậu nói chuyện phải có một ít kỹ xảo. Chuyện này đối với dự án của Diêm thị ảnh hưởng cũng không lớn, nhưng thiếu số tiền kia thì vẫn còn có chút phiền toái. Không cho người ta cảm thấy được đây là dẹt hoa trên gấm, nhưng cũng không cho người khác thấy đây là cơ hội đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Làm rõ mọi chuyện mới có thể nói tiếp được, cũng bởi vì có anh em Thủy gia cho nên Diêm Thiếu Liệt càng hi vọng nói rõ cho mọi người hiểu, ít nhất không thể để cho Ân Trạch và Ân Hi khó xử.

Thực tế lúc sự kiện mới phát sinh anh đã nghĩ tới Cố thị, nhưng lại cảm giác mình tìm tới cửa có chút giống như là trực chờ có sẵn, không ngờ là người anh em đồng hao [1] này của anh lại chủ động, có lẽ sau này nên tiếp xúc qua lại thân thiết với hắn, bọn họ dù sao cũng coi như là thân thích.

Nghe ra Thủy Ân Hi là uyển chuyển biểu đạt ý tưởng của nam nhân nhà cậu, bọn họ muốn đưa tiền!

Buổi tối vài người cùng nhau ngồi xuống thương lượng cụ thể chuyện này một chút, Cố thị vẫn không ra mặt, toàn bộ kinh phí đầu tư đều đưa tới Tần thị, bên ngoài thì tuyên bố là Tần thị tăng thêm đầu tư, Đường thị rút vốn bao nhiêu thì bọn hắn bổ sung bấy nhiêu.

Cố thị không ra mặt đầu tiên là không muốn dính líu tới tam đại gia tộc khác, thứ hai là Cố thị xem như là chỗ dựa cho Thủy Ân Trạch, bọn họ tạm thời cũng không muốn lật tẩy con bài này ra. Thủy Ân Trạch cũng hi vọng Diêm gia tiếp nhận ý chí vì con người mình, không phải bởi vì y cùng Cố gia có mối quan hệ này, nhưng tình hình trước mắt thì Diêm gia đối với y cũng khá tốt.

Tần Hiếu Luân cũng không nghĩ có một ngày mình và Cố thị dính dáng sâu đến như vậy, tuy rằng đây là số tiền không nhỏ, nhưng bởi vì có anh em Thủy gia với Diêm Thiếu Liệt ở đây, nên tất cả đều hiểu ý nhau, cũng tự nhiên đối với chuyện này thực yên tâm.

Nếu đã quyết định tiếp nhận đầu tư từ Cố thị, thì cũng phải thông báo một tiếng cho Đường thị. Diêm Thiếu Liệt nói quyết định lần này cho Đường Tổng, nghe được lời nói của Diêm Thiếu Liệt, Đường Tổng lần thứ hai cảm thán bản thân kết giao được bạn tốt.

Lấy quan hệ của Diêm Thiếu Liệt và Cố Quân Viêm, phát sinh chuyện như vậy Diêm thị đã sớm có thể cho Cố thị gia nhập. Nhưng Diêm Thiếu Liệt

không có công bố bên ngoài mà còn giữ bí mật, vì muốn cho Đường thị thời gian cùng cơ hội. Hiện tại chuyện này bị lộ ra còn liên lụy tới A Liệt, bọn họ không có biện pháp giúp được anh, đối với chuyện lần này Đường Tổng vẫn cảm thấy thật có lỗi với Diêm Thiếu Liệt.

Có kinh phí từ Cổ thị, không chỉ có khả năng giúp đỡ A Liệt giải quyết tất cả vấn đề hiện tại, mà cũng giúp anh có thêm thời gian đi xử lý chuyện tin tức bị tiết lộ.

Đường Tổng lại một lần nữa đối Diêm Thiếu Liệt bày tỏ lời xin lỗi của mình, Diêm Thiếu Liệt lúc ấy cười nói: “Nhanh đem Đường thị khôi phục, chuẩn bị tham gia dự án lớn kế tiếp của tôi.”

Đường Tổng nhú mày lại, “Dự án Á Mi quốc tế đã đủ lớn rồi, cậu còn có kế hoạch khác?”

“Tôi chỉ có thể nói cho cậu biết là rất lớn!”

Nếu là lúc trước Đường Tổng khẳng định không tin Diêm Thiếu Liệt nói, nhưng hiện tại sau khi thấy một loạt động tác của Diêm Thiếu Liệt, anh thật sự chờ mong kế hoạch vô cùng lớn của Diêm Thiếu Liệt.

Sau khi Tần gia biết chuyện này cũng không nói gì, cùng Cổ gia làm nên cái hữu nghị này đối Tần gia mà nói không có chỗ nào xấu, hơn nữa còn có mối quan hệ bên kia của Diêm Thiếu Liệt ở đây? Thu Đình Nhã nghe nói chuyện này lúc sau cũng cảm hai triệu, nàng cười nói: “Vừa xem như giúp A Liệt, vừa còn kiếm thêm tiền cho chính mình.”

“Cô, cô làm sao có thể khẳng định sẽ kiếm được thế?”

Thu Đình Nhã vỗ nhẹ lên đầu Tần Hiếu Luân, nói: “Nhóc con, con còn muốn lừa cô sao? Con thực sự nghĩ là cô cái gì đều không hiểu sao? Dự án Á Mi quốc tế này ngay cả thái gia gia con đều nói chắc chắn kiếm được kia.”

Tần Hiếu Luân cười hắc hắc nói: “Bị thái gia gia vạch trần muốn lừa cô cũng khó khăn, được rồi, con thuận tiện giúp cô đầu tư hai triệu này.” Sau khi Diêm Thiếu Liệt nghe được thì khen ngợi Thu Đình Nhã rất có đầu óc.

Chuyện Tần thị tiếp tục đầu tư thêm vốn rất nhanh được Diêm thị công bố, Tần Hiếu Luân làm đại biểu tập đoàn cũng tham gia, anh tại hội nghị đã phát biểu: “Tôi và Diêm tổng là lớn lên cùng nhau, quan hệ từ nhỏ đến giờ đều rất tốt, tôi cũng tin tưởng cách làm người của cậu ấy, lần này Diêm thị có khó khăn, cho dù xuất phát từ góc độ đầu tư, hay là vì quan hệ cá nhân của tôi và Diêm tổng mà xem xét, có thể giúp cậu ấy thì tôi rất sẵn sàng.”

Lời này của Tần Hiếu Luân đánh vào mặt vài người, Diêm Thiếu Liệt nén lại xúc động muốn cười to, mặt mang mỉm cười nói: “Cảm ơn Hiếu Luân đã tin tưởng tôi.” Nếu như anh nhớ không lầm lúc mình vừa mới vào công ty, có người cũng nói qua có quan hệ cá nhân rất tốt với Tần giám đốc, kết quả cuối cùng lại bị Hiếu Luân gây khó dễ.

Nhìn thoáng qua Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Liệt cười càng khoan khoái, mà khuôn mặt của Diêm Thiếu Kiệt luôn xám xịt, tầm mắt Tần Hiếu Luân đảo qua Diêm An Quân tiếp tục nói: “Nhưng mà, tôi vẫn nói câu kia, Diêm thị nhất định phải nghiêm túc thực hiện dựa theo hợp đồng, nếu tùy tiện đối tổng phụ trách dự án Tần thị chúng tôi có quyền rút lại vốn.”

Lần này sắc mặt của vài người không dễ nhìn, so sánh với bọn họ càng có nhiều người trên mặt đều là vui mừng, Diêm lão gia cũng rất vừa lòng, Tần thị tiếp tục tăng thêm đầu tư, việc này khẳng định không đơn giản, kiếm tiền là quan trọng nhất, có lẽ còn có nguyên nhân khác, mặc kệ bởi vì sao nhưng ông tin tưởng có liên quan đến tôn tử mình, cái này cũng khiến những cho người muốn chèn ép tôn tử ông phải mở to mắt ra, bọn họ tốn sức cũng không kéo được đầu tư, nhưng tôn tử lại dễ dàng có được.

Chuyện này rất nhanh được các phương tiện truyền thông công bố ra ngoài, mấy ngày hôm trước phương tiện truyền thông phê phán Diêm thị giờ thì đổi lại giọng điệu, phần lớn đánh giá đối với Diêm thị là giữ vững công bằng và nhiều lời khen ngợi. Còn đối riêng với Diêm Thiếu Liệt được đánh giá lên cấp bậc mới, cái gì mà doanh nhân trẻ, nhân tài thương nghiệp, thậm chí là nhân vật tiêu biểu hàng đầu thành phố Thiên Hải...

Thủy Ân Trạch ở phim trường xem tin tức cười đến ánh mắt lại thành đường chỉ, Phùng Thiên Hâm cũng đọc được tin tức, nhớ tới hai ngày trước mình thu được đồ vật kia, nghĩ nghĩ vẫn nên là từ bỏ.

Mặt khác Diêm Trí Viễn rốt cục tra ra người tiết lộ chuyện cơ mật, mà Diêm Thiếu Liệt nhìn báo cáo điều tra thì hoàn toàn bị chọc giận. Nhưng càng xem về sau càng cảm thấy không biết nên khóc hay cười mới phải, cuối cùng là thật sự tức đến nở nụ cười, báo cáo bị anh ném lên trên bàn, “Đây là chuyện chết tiệt gì chứ? Trí Viễn, anh nói một xem, Diêm thị tốt xấu gì cũng là một trong bốn đại gia tộc của Thiên Hải thị, tôi tốt xấu là nhị thiếu gia của Diêm gia, mấy ngày hôm trước còn được truyền thông nói thành là nhân vật tiêu biểu hàng đầu tại Thiên Hải, nhiều danh hiệu như vậy lại mà chỉ đáng giá ba vạn đồng tiền, đây không phải là rẻ giá quá đáng sao?”

Diêm Trí Viễn co giật khóe miệng, nghĩ thầm hình như là nói sai trọng tâm rồi đúng không?” Thiếu gia, tôi điều tra hiện tại cuộc sống của ông ta quả thực không tốt lắm, cho nên mới bị người ta lợi dụng.”

Diêm Thiếu Liệt đặt móng ngồi xuống ghế nói: “Có thể, nhưng sai vẫn là sai, không cho lão ta một chút trừng phạt thì không phải là tính cách của tôi, nói với vài người bên kia, thời gian kéo dài chút, để nó một năm không xuống giường được.”

Quả nhiên Hứa Lập Thành rất nhanh lại tìm tới, lúc này bởi vì hành động của ông ta có chút lớn, cho nên Diêm Thiếu Liệt đích thân gặp mặt, “Hứa tiên sinh, tìm tôi có việc?”

Hứa Lập Thành lập tức quỳ gối trên mặt đất, “Diêm tổng, tôi thật sự biết sai rồi, tôi cũng không dám nữa, tôi cam đoan, van cầu cậu, van cầu cậu buông

tha con trai tôi đi.”

Diêm Thiếu Liệt liếc nhìn Hứa Lập Thành quỳ dưới chân mình, nói: “Lần trước tôi đã cho ông cơ hội, ông đền ơn tôi như thế nào? Vì ba vạn đồng tiền đem tin tức Đường thị rút vốn nói cho truyền thông, ông làm sao để tôi tin tưởng ông được nữa đây?”

Hứa Lập Thành ôm lấy chân Diêm Thiếu Liệt nói: “Diêm tổng, tôi sau này thật sự không dám, tôi thề, cậu tin tưởng tôi đi, tôi, tôi là tôi bước đường cùng nên mới làm như vậy.”

Về điểm này Diêm Thiếu Liệt thật tin tưởng, căn cứ theo tư liệu điều tra của Diêm Trí Viễn, Hứa Lập Thành vì không tìm được công việc, lại không có tiền, mà bởi vì có con riêng nên vợ đã ly hôn với ông ta. Vì cuộc sống nên ông ta bắt đầu đi tìm việc ở vài công trường, nhưng đối với người từ trước đến nay đã quen với cuộc sống sung sướng, ông ta căn bản không làm được ở công trường dơ bẩn, điều này cũng dẫn đến cuộc sống của ông ta càng túng quẫn.

Đối với việc đem bí mật của Diêm thị đi bán lúc ban đầu ông ta còn có chút do dự, lần trước scandal ông ta không bị sao, nhưng con trai duy nhất lại bị đánh thành đầu heo, chuyện này khiến trong lòng Hứa Lập Thành luôn sợ hãi. Nhưng người ta nói chỉ cần ông ta cẩn thận một chút, đừng tự mình ra mặt Diêm thị tự nhiên sẽ điều tra không được. Hơn nữa việc này của Diêm thị còn có rất nhiều người biết, những người đối địch với Diêm Thiếu Liệt cũng biết, dù như thế nào cũng không hoài nghi đến ông ta.

Nghe người đó vừa nói Hứa Lập Thành liền động tâm, quan trọng là sẽ có ba vạn đồng tiền, đối với cuộc sống quẩn bách của ông ta mà nói, đây tuyệt đối là một số tiền không nhỏ. Do dự mãi đến cuối cùng ông ta vẫn quyết định chấp nhận rủi ro, thu được tài liệu xong thì lên gửi tin tức cho truyền thông. Lúc này ông ta đã có kinh nghiệm, bản thân không tự ra mặt, thậm chí lúc ở bưu điện ông ta còn mang theo bao tay, mũ và khẩu trang, thư gửi xong khi rời khỏi đây ông ta luôn chú ý lên tiến triển của chuyện này, thấy Diêm thị tổ chức họp báo hẳn biết được chuyện này đã thành công.

Nhưng làm cho Hứa Lập Thành tức giận là khi ông ta liên lạc lần nữa với đối phương, điện thoại đối phương luôn tắt máy. Nói cách khác ông ta chỉ nhận được một vạn đồng tiền đặt cọc, hai vạn đồng tiền kia không biết phải tìm ai mà đòi?

Chính ông ta còn đặc biệt đến công ty chuyển phát nhanh tra xét tin tức người gửi ký gửi người, nhưng mỗi ngày chuyển phát nhiều như vậy, ai còn có thể nhớ rõ người nào chuyển phát đâu? Cuối cùng không có còn cách nào ông ta xem như bỏ qua, sau đó ông ta luôn luôn khần trương chú ý xem Diêm thị xử lý vấn đề này, tiếp đó nhìn Tần thị lại tăng thêm đầu tư, Diêm thị xem như đã qua sóng gió thì ông ta cũng thấy an tâm.

Kết quả sáng hôm nay Hứa Lập Thành nhận được điện thoại của giám ngục, con trai ông ta lại bởi vì đánh nhau mà phải bệnh viện. Lúc biết được tin tức Hứa Lập Thành nhắm mắt lại, tuy rằng trong lòng đã biết là chuyện gì xảy ra, cũng làm tốt tâm lý chuẩn bị, nhưng khi nhìn thấy con trai trên nằm giường bệnh không thể cử động cũng không có thể nói chuyện, ông ta thật sự sợ hãi.

May mà bác sĩ nói cho ông ta biết, con trai ông ta không phải không thể nói chuyện, chỉ là tạm thời không thể nói chuyện thôi, cũng không phải không thể cử động, chỉ là tạm thời không thể cử động, chẩn đoán là do chức năng của hệ thần kinh bị rối loạn, nguyên nhân phát sinh thì hiện tại không rõ, chỉ có thể theo dõi điều trị, ước tính phải nằm trên giường ít nhất một năm.

Giám ngục nói rằng con trai ông ta cùng người khác kéo bè kéo lũ đánh nhau, bị thương cũng không chỉ một mình nó, Hứa Lập Thành nhìn những người bị thương khác, không nặng chỉ là bị thương ngoài da, chỉ có con trai ông ta bị thương thành cái dạng này. Giám ngục đem video giám sát cho ông ta xem, nhìn thoáng qua đã hiểu ra, một đám người rối loạn, căn bản không nhìn thấy con trai ông ta ở đâu? Cũng có lẽ con trai ông ta không phải bị đánh vào lúc đó.

Từ bệnh viện đi ra ông ta cũng không trở về nhà, ông ta gọi điện thoại cho Tô Nguyên, Tô Nguyên đã sớm nhận được chỉ thị của Diêm Thiếu Liệt, cũng không để cho ông ta đến Diêm thị, mà là đi một quán bar dưới quyền Cố thị, sau đó thì có cuộc đối thoại vừa rồi giữa Hứa Lập Thành và Diêm Thiếu Liệt.

“Ông nói ông cũng không biết người đưa tài liệu là ai?”

Hứa Lập Thành lau mặt nói: “Diêm tổng, thật sự, số di động của người này cũng là số tạm thời, chuyển phát nhanh cũng tra không được cái gì, tôi chỉ nói chuyện điện thoại vài lần với người này mà thôi.”

Diêm Thiếu Liệt mắt nhú lại hỏi: “Ông nghe thanh âm có giống Diêm Thiếu Kiệt không?”

“Hẳn không phải, tôi tiếp xúc với cậu ta rất nhiều, giọng của cậu ta còn có thể nghe ra được.”

Diêm Trí Viễn cũng tạm thời không có tra ra được người cùng Hứa Lập Thành tiếp xúc, mà có thể lợi dụng Hứa Lập Thành trực giác của Diêm Thiếu Liệt chỉ nghĩ đến Diêm Thiếu Kiệt. Nhưng trước mắt có vẻ như thực sự không có bất cứ mối quan hệ nào với anh ta, mà anh ở trong công ty đặc tội cũng không ít người, anh thật sự gặp vấn đề khó.

“Diêm tổng.”

Liếc mắt nhìn Hứa Lập Thành cắt đứt suy nghĩ của mình, Diêm Thiếu Liệt thờ dãi: “Hứa Lập Thành, ông nói xem tôi phải nói gì với ông mới tốt đây? Tôi cho ông cơ hội mà ông lại không biết quý trọng, một lần lại thêm một lần, một lần ba lượt khiêu chiến tính nhẫn nại của tôi, ông cho rằng tôi có thể bỏ qua được sao?”

“Diêm tổng, tôi thật sự biết sai rồi, tôi sau này cũng không dám làm như thế nữa, tôi cam đoan.”

Diêm Thiếu Liệt cười nhạo nói: “Ông cam đoan? Heo mẹ leo cây so với lời hứa của ông thì tôi còn cảm thấy đáng tin hơn.” Hứa Lập Thành lại muốn rơi nước mắt, Diêm Thiếu Liệt lập tức ngăn cản nói: “Ngưng, đừng có khóc lóc, được rồi, con trai ông không có việc gì, chỉ là nằm ở trên giường một năm, về phần ông...” Diêm Thiếu Liệt liếc mắt nhìn Tô Nguyên.

Tô Nguyên đem chi phiếu đưa tới trước mặt Hứa Lập Thành nói: “Mười vạn, tuy rằng không thể để cho ông đại phú đại quý, nhưng cơm no áo ấm vẫn là đủ, Diêm tổng đã thu xếp tiền an sinh xã hội cho ông, sang năm ông có thể lĩnh tiền hưu, sau này thành thật một chút đi, ông cũng đã lớn tuổi rồi.”

Hứa Lập Thành run rẩy đón nhận chi phiếu, lại nghe Tô Nguyên nói, nhất thời nước mắt tràn ra, “Ô ô... Diêm tổng, thực xin lỗi, tôi thật sự là thực xin lỗi cậu, tôi không phải là người mà, xin lỗi, thực xin lỗi...”

Sau đó Diêm Thiếu Liệt nói chuyện này với Thủy Ân Trạch, đối phó người như Hứa Lập Thành một chút cảm giác thành tựu đều không có, hơn nữa ông ta là vì bởi cuộc sống quá khó khăn mới bị người ta lợi dụng, mà vấn đề khiến anh quan tâm là, cho tới bây giờ anh không phát hiện được Hứa Lập Thành đã đến tuổi nhận tiền lương hưu, so với cha anh lớn tuổi hơn rất nhiều. Anh thật sự không có cách nào ra tay, cho nên không bằng cứ như vậy đi, anh muốn Hứa Lập Thành còn một chút lương tâm thì sẽ không gây rắc rối cho anh nữa.

Anh không có nói cho Thủy Ân Trạch, Hứa Lập Thành tuy rằng tìm cho anh không ít phiền toái, nhưng cũng không phải là chuyện không thể xoay chuyển. Nếu Hứa Lập Thành không có lương tâm, thật sự lại chạm tới điểm mấu chốt của anh, đến lúc đó anh sẽ không nương tay. Anh có thể lòng tốt nhưng không thể ném nó cho chó ăn, anh có thể mềm lòng một lần hai lần, nhưng dứt khoát không cho phép có lần thứ ba, hi vọng Hứa Lập Thành đừng ép anh phải ra tay mới tốt.

Thủy Ân Trạch lại cảm thấy Diêm Thiếu Liệt nên làm thế, làm việc không thể quá tàn nhẫn, cho người khác một đường lui cũng là cho chính mình một đường lui.

---

[1] anh em đồng hao: những người cùng làm rở một gia đình, có vợ là chị em ruột, trong quan hệ với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Diêm Thiếu Liệt cũng không nói cho ai về chuyện Hứa Lập Thành, ngay cả gia gia anh cũng không nói, không phải sợ gia gia lỡ miệng nói hoặc không tin tưởng ông, chỉ là bây giờ anh ngày càng có nhiều việc riêng, cho nên không muốn nói ra việc này làm cho lão nhân gia thêm phiền lòng.

Diêm Trí Viễn còn đang suy nghĩ ra cách điều tra chuyện này, nhưng vì đối phương lần này làm việc quá mức bí ẩn, trong thời gian ngắn anh ta cũng không tìm ra được người phía sau. Nếu người này có liên lạc với Hứa Lập Thành, vậy chắc chắn phải để lại manh mối, càng nghĩ, anh ta một lần nữa sắp xếp lại các manh mối trong tay mình.

Trong lúc đó thì Hạ Khuynh Thành từ nước ngoài trở về, Diêm Thiếu Kiệt vì muốn làm dịu mối quan hệ giữa hai người, đặc biệt tự mình lái xe đi sân bay đón hân. Hạ Khuynh Thành thấy Diêm Thiếu Kiệt thì tâm trạng rõ ràng coi như khá tốt, sau khi về nhà Diêm Thiếu Kiệt muốn cùng hân thân thiết, không ngờ là Hạ Khuynh Thành lại có thể đẩy anh ta ra, điều này làm cảm xúc vừa mới dâng trào của Diêm Thiếu Kiệt đột ngột rớt xuống hầm băng.

“Thiếu Kiệt, rốt cuộc khi nào thì anh sẽ mang em về Diêm gia, em muốn giống như Thủy Ân Trạch, dùng thân phận người yêu của anh chính thức tới gặp gia trưởng Diêm gia.”

Diêm Thiếu Kiệt cau mày, thì ra Hạ Khuynh Thành từ chối mình là vì chuyện này, không phải là anh ta chưa nghĩ tới chuyện này, nhất là khi nhìn thấy thái độ người trong nhà gặp Thủy Ân Trạch, anh ta càng muốn đưa Hạ Khuynh Thành chính thức đến gặp gia trưởng, nhưng tình hình bây giờ thì không phải là thời điểm tốt nhất.

Bởi vì Diêm An Quân và Thu Đình Nhã vừa ly hôn không lâu, lại đến chuyện ba ba bị ông nội khiển trách vì dự án Á Mỹ quốc tế, gần đây không khí trong nhà thực sự không tốt lắm. Dưới loại tình huống này mà mình còn muốn đem Khuynh Thành về nhà, không biết người trong nhà sẽ phản ứng ra sao.

“Khuynh Thành, anh không phải không muốn đưa em về nhà, nhưng gần đây trong nhà đã xảy ra nhiều chuyện.” Diêm Thiếu Kiệt đem một chút chuyện xảy ra trong khoảng thời gian này nói với Hạ Khuynh Thành, anh ta vốn muốn để cho Hạ Khuynh Thành hiểu được khó khăn của mình, hơn nữa thời gian này hân đến nhà cũng không phải thời điểm tốt nhất, nhưng không nghĩ đến Hạ Khuynh Thành từ đầu tới cuối không hiểu cho anh ta.

“Anh đừng gạt em, chuyện ly hôn không phải em không biết, chuyện này đã qua bao nhiêu lâu rồi, còn chuyện của công ty thì em cũng đã xem tin tức,

việc này không phải đã giải quyết xong rồi sao? Diêm thị còn được truyền thông khen ngợi đủ đường, không khí ở Diêm gia có gì mà nói không tốt không đúng lúc chứ?”

“Anh lừa em làm gì? Chuyện ly hôn tạm thời không nói, chỉ nói chuyện của Diêm thị, chuyện này giải quyết tốt với được truyền thông khen ngợi cũng tốt, đây đều là chuyện Diêm Thiếu Liệt nhưng không có liên quan gì đến ba ba anh, ngược lại hiện tại vì chuyện này mà làm cho gia gia nải nải đều tức giận, em nói xem, hiện tại đến nhà có được chỗ nào tốt?”

“Này...” Vừa nghe Diêm Thiếu Kiệt nói như vậy, Hạ Khuynh Thành cũng rối rắm, thái độ của gia gia nải nải đối với mình bình thường, Diêm An Quân cũng thế, nếu lúc này hẳn đi có lẽ thực sự không đúng lúc, có khi ngược lại sẽ càng làm cho bọn họ chán ghét mình cũng không chừng.

Thấy Hạ Khuynh Thành nghiêm túc suy nghĩ về chuyện này, Diêm Thiếu Kiệt biết mình đã lay chuyển được hắn, anh ta đi tới đem người ôm vào lòng tiếp tục dỗ dành nói: “Khuynh Thành, anh sao có thể không muốn đưa em tới gặp gia trưởng trong nhà? Trên thực tế từ lúc Thủy Ân Trạch tới nhà, anh đã luôn suy nghĩ về chuyện này, nhưng giống như anh đã nói, trong nhà đang như vậy, kể cả khi anh có ý tốt không thể nói, nếu không ngược lại mọi người sẽ thấy phản cảm, đây không phải là mất nhiều hơn được sao?”

Sắc mặt Hạ Khuynh Thành có vẻ không tốt, bữu môi nói: “Được rồi, em tin anh, nhưng mà anh phải để chuyện này ở trong lòng, không thể để cho em chuyện gì cũng xếp sau Thủy Ân Trạch, trở thành trò cười cho người khác.”

“Được, anh biết mà, em cứ yên tâm đi.” Diêm Thiếu Kiệt ôm Hạ Khuynh Thành ghé vào lỗ tai hắn nói thì thầm vài câu, nói đến khi mặt Hạ Khuynh Thành ửng đỏ, sau đó lập tức ôm lấy người đi vào phòng ngủ...

Dự án Á Mỹ quốc tế tiến hành rất thuận lợi, hơn nữa tiến độ thời gian xây dựng công trình rõ ràng nhanh hơn so với dự kiến, điều này làm cho tâm tình của Diêm Thiếu Liệt đặc biệt tốt. Buổi tối về nhà nói ra chuyện này, người trong nhà đều rất vui vẻ, sau một thời gian không khí trong Diêm gia dần dần chuyển tốt, người trong nhà tươi cười cũng càng ngày càng nhiều, mà Diêm Thiếu Kiệt cũng định cùng người trong nhà nói về chuyện này.

Diêm Thiếu Liệt không chỉ cảm khái Diêm Thiếu Kiệt tuy bản tính không tốt, nhưng tình yêu dành cho Hạ Khuynh Thành chắc chắn là chân thực. Tối hôm đó sau khi ăn cơm xong anh ta nhìn thấy không khí trong nhà không tệ lắm, liền mở miệng, nghe được lời anh ta vừa nói thì mọi người trong nhà đang trò chuyện đều ngừng lại nhìn về phía Diêm Thiếu Kiệt.

Hai vợ chồng Diêm An Lý và Triệu Chi Lâm không có nói gì, việc này không có quan hệ với hai người, hơn nữa hai người bọn họ đối Hạ Khuynh Thành cũng không có ấn tượng gì tốt, ban đầu là cùng một chỗ với A Liệt sau lại cùng Diêm Thiếu Kiệt, tiếp đến lại gây ra nhiều chuyện như vậy, muốn cho người khác ấn tượng tốt cũng khó khăn.

Lúc nghe Diêm Thiếu Kiệt nói ra thì hai vợ chồng đều theo bản năng nhủ mảy, Diêm An Lý tính vốn không thích sẽ không mở miệng nói cái gì, còn Triệu Chi Lâm mặc dù không có mở miệng, nhưng nghĩ đến ngày hôm đó của Diêm Thiếu Kiệt, cô cùng chồng mình sẽ ở lại sở nghiên cứu một đêm, dù sao thỉnh thoảng khi hai bận rộn có đôi khi quên về nhà.

Diêm Thiếu Liệt không biết suy nghĩ của cha mẹ, nhưng anh là vẫn bối không nên nói gì về chuyện này, hiện tại chủ yếu là xem ý của Diêm An Quân và của hai cụ.

Ban đầu Diêm An Quân đối với đề nghị này cũng là không quá vui vẻ, nhưng mà nghĩ tới mình và con trai ở trong công ty khắp nơi bị cháu trai chèn ép một đầu, mà lúc Thủy Ân Trạch kia đến nhà thì hai cụ đối với y khá vừa lòng, nếu Diêm Thiếu Liệt có thể đem Thủy Ân Trạch đến nhà, vậy thì con trai ông vì sao lại không được? Không thể không nói Diêm An Quân đây cũng là bị ghen một hồi, nhưng nếu ông ta có thể đoán được chuyện xảy ra sau này, sẽ không bao giờ đồng ý cho Hạ Khuynh Thành đến nhà, tất nhiên, chuyện này để sau hãy nói.

“Ba mẹ, đứa nhỏ Khuynh Thành này và Thiếu Kiệt bên nhau thời gian cũng không ngắn, A Liệt đã mang Ân Trạch về nhà, lúc này Thiếu Kiệt cũng nên dẫn cậu ta về gặp người trong nhà rồi.” Lời này của ông ta khiến người trong nhà đều là sừng sốt, bao gồm cả Diêm Thiếu Kiệt.

Người khác có thể đoán không ra ý của Diêm An Quân, nhưng Diêm lão gia từ đối con trai mình vẫn rất hiểu rõ, lúc trước con trai mình luôn đối với Hạ Khuynh Thành không có ấn tượng gì tốt, càng đối với chuyện Thiếu Kiệt tìm nam nhân luôn thấy rối rắm mờ mịt, nhưng hiện tại lại đột nhiên sửa miệng, lão gia từ ngẫm một chút liền hiểu rõ.

“An Quân, con xác định đây là ý nghĩ trong lòng con?”

Diêm An Quân sừng sốt lập tức nhìn về phía lão gia từ gật đầu nói: “Ba, đây là ý nghĩ của con.”

Lão gia từ cũng gật đầu, “Được, nếu đây là của ý nghĩ của con vậy thì làm như thế đi, thời gian các con tự quyết định.”

Lão thái thái còn muốn nói gì đó, lại bị lão gia từ ngăn trở, ông kéo bạn già cùng nhau trở về phòng. Lão gia từ biết con trai út là cố ý, nhưng ông vẫn thỏa mãn mong muốn của nó, một mặt là không muốn nảy sinh mâu thuẫn với con trai út, mặt khác cũng cảm thấy nếu A Liệt mang Ân Trạch trở về nhà được, không có lý nào Thiếu Kiệt nói ra bọn họ lại từ chối, tuy rằng trong lòng ông và bạn già đều có một cán cân, nhưng mà là nghiêng hướng về phía A Liệt, dù thế thì bề ngoài vẫn muốn thể hiện tính công bằng.

Diêm Thiếu Kiệt đối với tình huống như vậy có chút ngoài ý, ban đầu anh ta đã nghĩ tới đủ loại kết quả khi mình đưa ra chuyện này, đủ loại giảng đạo, các loại ý kiến phản đối, thậm chí là các loại khiển trách và chỉ trích. Nhưng chỉ duy nhất loại kết quả này là hẳn không ngờ, trong nhà lại có thể đồng ý, hơn nữa còn là như vậy mà thần nhiên chấp nhận, không có tranh cãi âm ỉ, không có bất mãn thậm chí không có mỉa mai, điều này làm cho anh ta rất không quen.

Anh ta trước đó đã làm xong tất cả chuẩn bị, đối phó với các loại phản đối, cũng đã nghĩ cách tranh luận như thế nào mà không để cho trưởng bối chán ghét, nhưng tất cả những chuẩn bị hoàn toàn ngấm nước nóng, bởi vì nó không dùng được.

Nhưng dù thế nào thì kết quả này cũng khiến anh ta hết sức hài lòng, hơn nữa chuyện này cũng làm cho Diêm Thiếu Kiệt có chút nhẹ nhõm, có vẻ như trưởng bối trong nhà đối xử với mình và Diêm Thiếu Liệt cũng không khác nhau nhiều, nếu không tại sao mình vừa nhắc đến thì trong nhà đã đồng ý ngay. Mặc dù nghe đoạn đối thoại của gia gia và ba ba, anh ta cũng không cảm thấy như vậy có gì sai, gia gia coi trọng ba ba, ba ba coi trọng mình. Sớm muộn gì thì gia gia cũng sẽ có vài phần xem trọng mình.

Sau đó Diêm Thiếu Kiệt nói chuyện này với Hạ Khuynh Thành, Hạ Khuynh Thành cảm thấy rất vui mừng, hơn nữa hẳn không nghĩ tới Diêm Thiếu Kiệt lại có thể nói chuyện này với người nhà nhanh như vậy. Lúc hẳn nói chuyện này cũng có ý muốn cùng Thủy Ân Trạch tranh cao thấp, tất nhiên cũng muốn làm khó Diêm Thiếu Kiệt, lần trước cãi nhau qua điện thoại trong lòng hẳn luôn luôn nhớ kỹ.

Nghe đến phản ứng của người trong nhà Diêm Thiếu Kiệt, hẳn quả thực cảm thấy có một chút vui mừng, hẳn vẫn cho rằng trưởng bối Diêm đối với Thiếu Kiệt và A Liệt không giống nhau, dù sao từ nhỏ A Liệt đã lớn lên bên cạnh họ, nhưng nhìn vào chuyện này, có vẻ như Diêm gia đối với Thiếu Kiệt cũng không kém, hẳn cho rằng có lẽ Diêm gia cảm thấy Thiếu Kiệt bị thua thiệt, cho nên muốn cố hết sức bù đắp cho anh ta?

Nếu thực sự là như vậy, sau này có thể đòi hỏi Thiếu Kiệt nhiều thêm, ví dụ như nhờ Thiếu Kiệt giúp cho sự nghiệp của hẳn, chẳng hạn như mình và Thiếu Kiệt đính hôn, thậm chí sống trong Diêm gia, việc này trước kia hẳn chỉ dám nghĩ mà thôi, bây giờ có thể thử xem một lần, có lẽ những yêu cầu này sẽ dễ dàng được đáp ứng?

Diêm lão gia từ chưa từng nghĩ tới thái độ của ông lại có thể làm những người này có nhiều ý tưởng như vậy, nếu ông biết chắc là đã không đơn giản chấp thuận như vậy.

Gần đây Hạ Khuynh Thành thực sự rất đắc ý, mới vừa chụp cho tạp chí nước ngoài, trở về lại nhận được kịch bản phim mới, bây giờ sắp được đến Diêm gia gặp gia trưởng, chuyện tốt liên tục đều đáp lên người hẳn. Bản chất hẳn vốn kênh kiệu, bây giờ lại càng thêm không kiêng dè, nói hẳn đi đường không nhìn người, mũi hướng lên trời một chút cũng không quá.

Lúc Thủy Ân Trạch về công ty lại đụng phải Hạ Khuynh Thành như vậy, không đợi Thủy Ân Trạch mở miệng Hạ Khuynh Thành đã giành nói: “Mấy ngày nữa tôi cũng phải đến Diêm gia, là gia gia và nãi nãi muốn ta đi nhận biết, coi như là chính thức ra mắt gia trưởng, không bằng anh và tôi nói một chút về những điều cần chú ý ở Diêm gia.”

Thủy Ân Trạch nhú lông mày lại, chuyện này y đã nghe A Liệt nói, khác là A Liệt không có nói như vậy, gia gia nãi nãi gọi cậu ta đến? Ý nhớ hình như là Diêm Thiếu Kiệt chủ động nói ra thì phải? Y còn đang suy nghĩ thì phát hiện người chung quanh đã bắt đầu xì xào bàn tán, nha... Thủy Ân Trạch giật mình hiểu ra, Hạ Khuynh Thành đây là cố ý, khó trách nói lớn tiếng như vậy, là sợ người khác nghe không được.

Y nghĩ chắc là Hạ Khuynh Thành đã nhìn vài ngày, hẳn quan hệ với người khác không tốt cho nên người cùng hẳn nói chuyện không nhiều, cho dù nói cũng đều là chuyện công việc, người đề nói chuyện phiếm gần như không có, nói chung là hẳn không thể nào chủ động đi nói chuyện Diêm gia với người khác được đúng không? Muốn lợi dụng y nào có dễ dàng như vậy?

Thủy Ân Trạch giả ngu nói: “Thế à? Ngày hôm qua tôi vừa mới gặp qua gia gia, sao không có nghe ông nhắc tới chuyện này thế?”

Trên mặt Hạ Khuynh Thành chợt lóe lên vẻ xấu hổ rồi biến mất, sau đó cười nhạo nói: “Đúng thế, anh nghĩ mình là ai? Gia gia làm sao chuyện gì cũng sẽ nói cho người biết chứ?” Nói xong vẫn không quên cho Thủy Ân Trạch một cái nhìn khinh bỉ.

“Cũng đúng, tôi đang bận.” Thủy Ân Trạch bỏ câu này rồi cùng với trợ lý rời đi, Hạ Khuynh Thành chớp mắt không kịp phản ứng, CMN ý gì đây? Nói còn chưa xong người đã đi? Lời thoại hẳn chuẩn bị sẵn còn chưa bắt đầu nói mà?

Trợ lý tiểu Đinh quay đầu lại nhìn thoáng qua Hạ Khuynh Thành tức giận đến dậm chân, bật ngón cái vớ Thủy Ân Trạch nói: “Trạch ca, lợi hại!”

Thủy Ân Trạch cười lạnh hai tiếng nói: “Đối phó người như vậy chỉ có thể phối hợp diễn mới dùng được.”

...

Trải qua một khoảng thời gian cố gắng điều tra, cuối cùng Diêm Trí Viễn tìm được manh mối, người liên hệ cùng Hứa Lập Thành là Tiền Nguyên, người này từng là bảo tiêu của Diêm Thiếu Liệt sau lại bị anh tách ra. Tuy rằng anh ta đã biết trước Tiền Nguyên có dính líu đến Diêm Thiếu Kiệt, nhưng gã luôn không hành động gì, mà Diêm Thiếu Liệt cho tới bây giờ cũng không xem gã trở thành đối thủ. Không nghĩ tới lại có thể là gã, nếu là gã thì chắc chắn Diêm Thiếu Kiệt không thoát khỏi liên quan.

Dù Trí Viễn không có điều tra được chuyện này có quan hệ trực tiếp với Diêm Thiếu Kiệt, nhưng Diêm Thiếu Liệt tin là chắc việc này và anh ta nhất định có quan hệ. Người như Tiền Nguyên muốn có được tư liệu nội bộ sẽ rất khó khăn, quan trọng là trước đó Hứa Lập Thành và Tiền Nguyên không bắt kỳ quen biết nào, có thể đáp qua Hứa Lập Thành trừ bỏ Diêm An Quân thì phải là Diêm Thiếu Kiệt mà thôi.

Lập trường của Nhị thúc ở vấn đề này rất rõ ràng, cho dù là nhằm vào mình thì ông ta vẫn hi vọng dự án Á Mi quốc tế có thể thuận lợi tiến hành. Nhưng Diêm Thiếu Kiệt lại dám động tay động chân trong chuyện này, thật sự là đụng vào điểm mấu chốt của Diêm Thiếu Liệt. Hai người tranh đấu với nhau như thế nào cũng được, nhưng lấy thiệt hại cho Diêm thị để trả giá tranh đấu, thì anh tuyệt đối không cho phép!

Diêm Thiếu Liệt âm trầm ngồi ở trước bàn làm việc không nói một lời, Diêm Trí Viễn từng thấy Diêm Thiếu Liệt tức đến như vậy là khi nào? Trừ bỏ scandal lần đó của Thủy Ân Trạch, lúc này anh ta đặc biệt hi vọng Thủy Ân Trạch có thể gọi điện thoại an ủi thiếu gia nhà bọn họ một chút, bằng không

anh như vậy thật sự có chút đáng sợ.

Diêm Trí Viễn đang tích cực cầu nguyện, điện thoại Diêm Thiếu Liệt liên vang lên, bởi vì Diêm Trí Viễn ở gần cho nên liên liếc một cái, nhìn thấy được tên người gọi khỏe miệng của anh ta cong lên, thực sự muốn cái gì có cái đó, Diêm Trí Viễn cảm thấy Thủy Ân Trạch đúng là thiên sứ.

Thủy Ân Trạch cũng không biết tại sao, lúc quay phim cảm thấy trong lòng không yên, Phùng Thiên Hâm thấy y như vậy liền bảo dừng lại, để cho y nghỉ ngơi một lúc, Thủy Ân Trạch nghĩ nghĩ vẫn là quyết định gọi điện cho Diêm Thiếu Liệt.

Sau khi nghe Diêm Thiếu Liệt nói chuyện y đã biết mình sao lại vậy, nhưng nghe anh nói xong thì y ngược lại cảm thấy thực nhẹ nhõm, chỉ cần A Liệt không phải xảy ra chuyện gì là tốt rồi, “Anh là nói chuyện lần này lại là Diêm Thiếu Kiệt giờ trò quỷ?” Thủy Ân Trạch nghe Diêm Thiếu Liệt nói vẫn là cảm thấy được thật bất ngờ, chuyện hai anh em bọn họ y rất rõ ràng, hơn nữa suy nghĩ của y và Diêm Thiếu Liệt giống nhau, hai anh em tranh đấu như thế nào đều được, nhưng không nên dính líu đến lợi ích của Diêm thị, loại phương pháp này tranh đấu có chút không hay ho, hơn nữa cách thức có chút dễ tiện.

“Vợ à, buổi tối đi uống rượu với anh không?”

Thủy Ân Trạch cười nói: “Được, nhưng mà anh không cần lại đây đón em, em bảo tiểu Đình lái xe đưa em đi là được.” Hai người hẹn xong thời gian thì cúp điện thoại, Thủy Ân Trạch thở phào một cái vừa quay người liền thấy được Phùng Thiên Hâm.

Y nhượng mày vừa muốn mở miệng chột nghe Phùng Thiên Hâm nói: “Ân Trạch, vì chuyện rắc rối giữa Diêm đại thiếu và Diêm nhị thiếu nên khó chịu sao?”

Sắc mặt Thủy Ân Trạch trầm xuống, “Thiên Hâm tỷ, lời này của chị là có ý gì?” Đầu nói việc xấu trong nhà không thể nói ra ngoài, y là người của A Liệt nên chuyện của Diêm gia y tự nhiên sẽ không đứng ngoài cuộc, người trong nhà đóng cửa nói với nhau như thế nào đều được, người ngoài nói thì là một chuyện khác, nghĩ vậy y lạnh lùng nói: “Chị không biết là nghe lên người khác nói chuyện là hành vi kém đạo đức sao?” Y không nghĩ đến Phùng Thiên Hâm lại có thể sẽ nghe lên mình gọi điện thoại.

“Aizz, không phải không phải, cậu ngàn vạn lần đừng hiểu lầm, thực tế thì chuyện của hai vị thiếu gia Diêm gia ở thành phố Thiên Hải không phải bí mật gì, hơn nữa Hạ Khuynh Thành làm ra chuyện kia, dù là cậu không nói thì tôi cũng sẽ biết, cho nên tôi hỏi cậu như vậy, là bởi vì tôi không chừng có thể giúp được Diêm nhị thiếu.”

Thủy Ân Trạch nhú mày lại, lời Phùng Thiên Hâm vừa mới nói y không phủ nhận, quả thật cậu không nói thì chuyện của A Liệt và Diêm Thiếu Kiệt cũng không phải bí mật, nhưng Phùng Thiên Hâm nói rằng sẽ giúp đỡ là trong lòng y xuất hiện một dấu chấm hỏi thật lớn.

Thấy y không nói lời nào Phùng Thiên Hâm tiếp tục nói: “Được rồi, dù sao chuyện của tôi đối với các người mà nói cũng không phải bí mật, chuyện lần trước tôi đã làm sai, hơn nữa trong lòng tôi rất rõ ràng là bản thân làm sai thì phải chịu tội, cho nên tôi cũng không có lý do trách hai người. Nhưng cách Diêm nhị thiếu xử lý khiến cho tôi rất ngạc nhiên, mặc kệ cậu có tin hay không tôi vẫn cảm giác mình nợ Diêm nhị thiếu một cái nhân tình, không trả được thì lòng tôi cảm thấy không yên, cảm giác một ngày nào đó Diêm nhị thiếu sẽ lại tính nợ với tôi.”

Thủy Ân Trạch tròn mắt nhìn, lời này của Phùng Thiên Hâm thì y nghe hiểu, lúc đầu nghe nói rất dễ chịu, nhưng hai câu sau nghe như thế nào cũng cảm thấy không tự nhiên, y bĩu môi nói: “Nếu A Liệt muốn tính nợ với chị, ban đầu đã không nương tay như thế.”

“Dạ dạ dạ, tôi biết, trong mắt cậu thì nam nhân nhà mình là tốt nhất đúng không? Như vậy đi, tôi vừa nghe ý của cậu là buổi tối cùng với Diêm nhị thiếu gặp mặt đi? Buổi tối tôi cùng đi với cậu, việc này tôi phải trực tiếp gặp mặt Diêm nhị thiếu nói mới được.”

“Chuyện gì mà chị không thể nói bây giờ?” Xét thấy hành động trước đây của Phùng Thiên Hâm, Thủy Ân Trạch vẫn đối với cô ta có chút cảnh giác, cho nên đối với đề nghị này thì y vẫn có nghi ngờ.

“Này...” Ở trong lòng Phùng Thiên Hâm, Thủy Ân Trạch còn là một người tương đối ngây thơ, cho nên trực giác của cô bảo rằng việc này cần phải nói trước với Diêm Thiếu Liệt, đến lúc đó nếu Diêm Thiếu Liệt đồng ý cho Thủy Ân Trạch nghe cũng không liên quan tới mình.

“Như vậy đi, cậu gọi điện thoại cho Diêm nhị thiếu, tôi nói với anh ta hai câu được chưa?” Thủy Ân Trạch hơi do dự mà đồng ý, dù sao chỉ nói chuyện trong điện thoại, hơn nữa y ở chỗ này không sợ Phùng Thiên Hâm đùa giỡn chiêu trò gì.

Sau khi điện thoại được kết nối, Phùng Thiên Hâm cũng không có tránh Thủy Ân Trạch, đem lời nói lúc này nói ra một lần nữa, Diêm Thiếu Liệt đồng ý rất nhanh, nghĩ lại Phùng Thiên Hâm cũng không dám đùa giỡn gì, sau cuộc điện thoại này anh bắt đầu đề ý vài chuyện, ban đầu tính toán tới nay hai người và bạn bè cùng nhau tụ hội ở quán bar mọi khi, nhưng Thủy Ân Trạch đem địa điểm gặp mặt đêm nay đổi thành quán bar của Cố thị, Diêm Thiếu Liệt tất nhiên biết ý nghĩ của vợ mình.

Đợi đến buổi tối gặp mặt, Thủy Ân Trạch hiểu được vì sao Phùng Thiên Hâm không nói cho mình, thậm chí đến Diêm Thiếu Liệt phải mở to hai mắt, một biểu tình không dám tin.

Phùng Thiên Hâm rút một điếu thuốc rồi nhả khói nói: “Diêm nhị thiếu có thể không biết, Ân Trạch khẳng định đối với Philip có chút ấn tượng đi?” Thủy Ân Trạch gật gật đầu, lúc chụp quảng cáo y không ít lần nhìn thấy người kia, Phùng Thiên Hâm tiếp tục nói: “Philip và Kate mặc dù làm cùng một công ty, nhưng bởi vì Kate luôn luôn chen ép Philip một đầu, cho nên quan hệ hai người đặc biệt không tốt. Lúc trước Philip cũng là có hết sức tiền cử Hạ Khuynh Thành trở thành người đại diện, nhưng cuối cùng bởi vì có Kate ủng hộ anh ta mới thua, nhưng mà tôi nghĩ khi đó anh ta có lẽ đã hưng thú với Hạ Khuynh Thành.”

“Sau khi người đại diện quảng cáo được xác định, Kate về nước trước, mà Philip lại lấy việc giám sát nên ở lại, có lẽ là vào thời gian đó đã thông đồng với Hạ Khuynh Thành. Nhưng lúc ở trong nước hai người bọn họ hẳn là chưa lần lên giường với nhau, đoạn thời gian trước Hạ Khuynh Thành nhận chụp ảnh bìa cho một tạp chí nước ngoài, nghe Kate nói đây là Philip bắt cầu cho cậu ta.”

Thủy Ân Trạch có biết chuyện này, đối với chuyện Hạ Khuynh Thành nhận được lời mời chụp ảnh của tạp chí nước ngoài rất nhiều người đã ngạc nhiên. Bởi vì những người chỉ khá nổi tiếng trong nước không có khả năng nhận được lời mời như vậy, nhưng Hạ Khuynh Thành lại nhận được, lúc ấy là đối phương chủ động liên hệ với công ty, nói là nhìn thấy ảnh chụp của Hạ Khuynh Thành trên một trang web trong nước, cảm thấy hình tượng của hắn rất thích hợp chủ đề kỳ này của họ.

Phùng Thiên Hâm tiếp tục nói: “Đúng lúc Kate cũng quen biết người bên tạp chí đó, trong một lần nói chuyện phiếm nghe người này nhắc tới Hạ Khuynh Thành, anh ta đã nghĩ tới chuyện lúc chọn người đại diện, lúc sau tra ra một chút thì biết việc này là Philip nhúng tay vào, chờ Hạ Khuynh Thành tới Anh quốc thì Kate luôn phải người theo dõi nhất cử nhất động của cậu ta và Philip, sau đó liền chụp được những thứ này.”

Diêm Thiếu Liệt bĩu môi, nghĩ thầm Diêm Thiếu Kiệt bị Hạ Khuynh Thành chụp cho cái nón xanh lớn như vậy, anh ta còn đem Hạ Khuynh Thành trở thành bảo bối mà nâng niu trong lòng bàn tay, đây là bị coi là đồ con rùa còn giúp người ta kiếm tiền mà.

“Hôm nay nghe được vài câu lúc Ân Trạch nói điện thoại, tuy rằng không biết cụ thể là chuyện gì, nhưng tôi cũng có thể hiểu được có thể là Diêm đại thiếu làm chuyện gì đó đắc tội Diêm nhị thiếu, cho nên tôi nghĩ thứ này đối với anh mà nói có lẽ sẽ có chút tác dụng cũng không chừng, “

Diêm Thiếu Liệt cười đặc biệt sáng lạn, này mà có chút tác dụng, quá hữu ích đi chứ!

“Làm sao chị có được những thứ này?” Tất nhiên Thủy Ân Trạch biết quan hệ của Phùng Thiên Hâm và Kate, y chỉ là vô tâm hỏi thôi, lại không nghĩ Phùng Thiên Hâm nói thẳng: “Kate nói để cho tôi học hỏi, thấy hắn làm tình, tôi chưa thấy qua người nào so với Hạ Khuynh Thành *** đáng như vậy.”

“Chị là nam?”

Phùng Thiên Hâm nhìn thoáng qua Thủy Ân Trạch gật gật khóe miệng, sau đó chuyển hướng sang Diêm Thiếu Liệt nói: “Diêm nhị thiếu, bảo bối nhà anh chưa uống thuốc sao?” Nói xong ưỡn cặp ngực no đủ của mình ra, lại giương lên cổ mình lên, “Thấy không, mọi thứ đều chứng minh tôi là phụ nữ hàng thật giá thật.”

Diêm Thiếu Liệt hiểu được Thủy Ân Trạch muốn hỏi chính là cái gì, cũng biết Phùng Thiên Hâm nói học hỏi là có ý gì. Nếu đơn giản từ góc độ “thương thức” xem, biểu hiện của Phùng Thiên Hâm ở trên giường so với Hạ Khuynh Thành vẫn là kém một ít, Hạ Khuynh Thành thật sự rất biết cách câu dẫn người khác, anh nghĩ nếu như là vợ nhà mình biểu hiện thành như thế thì anh sẽ có phản ứng như thế nào, nghĩ tới nghĩ lui chợt nghe Phùng Thiên Hâm lên, “Diêm nhị thiếu, sao anh bị chảy máu mũi rồi?!”

...

Một ngày trước khi Hạ Khuynh Thành chuẩn bị đến Diêm gia, giới giải trí thành phố Thiên Hải tuôn ra scandal lớn, clip *** tục tĩu của đại minh tinh Hạ Khuynh Thành bị phát tán, tiêu đề lớn đến nỗi trước đó chưa từng có, hơn nữa rất rõ ràng người đàn ông ở cùng một chỗ với Hạ Khuynh Thành không phải là Diêm Thiếu Kiệt, bởi vì người có mặt đều có thể nhìn ra đối phương là người nước ngoài.

Trong lúc nhất thời nhiều trang web đều trong tình trạng tắc nghẽn, người dùng mạng điên cuồng download clip và ảnh chụp v.v... nhưng bởi vì các cơ quan chức năng can thiệp một cách nhanh chóng, vì vậy thông tin trực tuyến đã bị xóa, nhưng thứ này căn bản là không xóa hết được, đương nhiên kênh truyền thông chính thống khi đưa tin đều làm xử lý thích hợp, làm nhòe.

Phản ứng của người Diêm gia thì không cần nói, Diêm lão gia từ nói thẳng: “Nó muốn bước vào cửa chính của Diêm gia trừ phi ta chết!”

Diêm Thiếu Liệt nhìn gia gia và nãi nãi vẫn ổn, tuy rằng tức giận nhưng không đến mức bị tức chết, lúc trước anh do dự có nên đem chuyện Diêm Thiếu Kiệt chỉ thị Tiền Nguyên liên hệ với Hứa Lập Thành nói cho người trong nhà, Diêm Thiếu Kiệt dù sao cũng là tôn tử của Diêm gia, nếu để cho lão nhân gia biết chuyện anh ta làm có lẽ sẽ thật sự bị tức đến không chịu được, nhưng khi Phùng Thiên Hâm đưa clip kia thì anh đã nghĩ đến phương pháp này.

Nếu như nói muốn nắm lấy điểm yếu của Diêm Thiếu Kiệt, không thể nghi ngờ xuống tay với Hạ Khuynh Thành là biện pháp tốt nhất. Vừa có thể đánh cho Diêm Thiếu Kiệt mất mặt vừa làm cho anh ta đau khổ không thôi, không những trả được thù mà trong nhà biết chuyện này, cũng sẽ không quá tức giận, nhiều lắm sẽ cảm thấy may mắn vì chưa cho Hạ Khuynh Thành bước vào Diêm gia.

Sự thật chứng minh Diêm Thiếu Liệt làm đúng, gia gia là tức giận nhưng trên hết vẫn thấy may mắn, nãi nãi nói vài câu không biết xấu hổ cũng không tiếp tục nói chuyện này, đến nỗi cha mẹ của anh tựa như không có việc gì, từ sau khi Hạ Khuynh Thành và Diêm Thiếu Kiệt cùng một chỗ, hai người bọn họ không chú ý chuyện của Hạ Khuynh Thành nữa, mà phản ứng của Nhị thúc với Diêm Thiếu Kiệt thì không nằm trong phạm vi lo lắng của anh.

Thế nhưng có một điều mà Diêm Thiếu Liệt có thể xác định, Hạ Khuynh Thành đã bị định trước phải gánh chịu lửa giận của Diêm Thiếu Kiệt!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Diêm Thiếu Kiệt có thể không giận sao? Có lẽ không có người đàn ông nào có thể chịu được chuyện như vậy? Anh ta hết lòng hết dạ muốn cho Hạ Khuynh Thành một cuộc sống tốt đẹp, cố gắng đứng vững gót chân tại Diêm thị, biết hẳn và Thủy Ân Trạch không hợp nhau, từ lúc Thủy Ân Trạch đến gặp gia trưởng trong nhà, anh ta luôn muốn cho Hạ Khuynh Thành cũng tới ra mắt gia trưởng trong nhà, chủ yếu là không muốn để cho hắn chịu một chút ủy khuất.

Kết quả thì sao? Hạ Khuynh Thành đối với mình như vậy, hung hăng đánh vào mặt không nói, còn làm cho mình hết sức nhục nhã và đau lòng, sao có thể không hận đây?

Thái độ của người trong nhà càng rõ ràng, bọn họ ghê tởm Hạ Khuynh Thành, ngay cả mình cũng bị ghét lây, mặc dù đó không phải là lỗi của mình, không quan hệ tới mình, nhưng bởi vì là tôn tử của Diêm gia, cho nên bị Hạ Khuynh Thành làm mất mặt không chỉ bản thân mà mặt mũi Diêm gia tự nhiên cũng bị ảnh hưởng.

Diêm An Quân hồi hận đến mức đầm ngực dậm chân, ông ta sao có thể mở miệng thiếu suy nghĩ như vậy, vì ngang bướng với cháu mình mà tích cực xác nhận với lão gia tử, quyết đồng ý cho Hạ Khuynh Thành đến Diêm gia, hiện tại hồi hận cũng không kịp, Hạ Khuynh Thành đúng thật là người không biết xấu hổ, loại chuyện này cũng có thể làm được, mất mặt, thật sự là rất mất mặt.

Lão gia tử cùng lão thái thái giận rồi cũng qua, nhưng Diêm An Quân thì rất tức giận, không có chỗ trút giận cho nên ông ta đem lửa giận ngút trời trút xuống Diêm Thiếu Kiệt, “Con thử nói con đi, người nào có khó tìm, cố tình đi tìm loại người không biết xấu hổ như thế, bây giờ còn đem chuyện xấu xa dè tiện này cho dư luận bàn tán xôn xao ầm ĩ, đừng nói tới con mà chúng ta hiện tại cũng không có mặt mũi đi ra ngoài gặp người.”

“Ba, người đừng nóng giận, con biết sai rồi.”

Diêm An Quân lạnh lùng nói: “Con biết sai rồi? Con lần nào mà không phải nói con biết sai rồi, kết quả thì sao? Còn không phải như cũ làm theo ý mình, ta cho con biết, lần này con nhất định chia tay với nó, không có tranh cãi gì hết, nghe hiểu không?”

“Ba, con...”

Diêm An Quân nắm cái gạt tàn thuốc thủy tinh trong tay hung hăng ném xuống sàn nhà, khói bụi theo tiếng vỡ thủy tinh mà bay ra, miếng thủy tinh xệt qua mu bàn tay Diêm Thiếu Kiệt, mặc dù không chảy máu nhưng anh ta vẫn thấy đau.

“Con cái gì? Con tiếp tục quanh co một lần nữa thử xem? Thiếu Kiệt, ta cho con biết đừng tưởng rằng lần này sẽ dễ dàng cho qua như lần trước, con còn dám ngoan cố cứng đầu thì Diêm gia sẽ không chấp nhận con.” Diêm An Quân cũng do tức giận mới nói ra những lời này, nhưng sau khi nói xong thì ông ta lại có chút hối hận, thấy bộ dáng không dám tin của con trai thì ông ta chỉ biết thở dài trong lòng.

“Thiếu Kiệt, đừng trách ba ba bức con, con cũng là đàn ông, chẳng lẽ thật sự có thể chịu được Hạ Khuynh Thành đội nón xanh cho con, không cần ta nói con cũng có thể tưởng tượng được, hiện tại khẳng định con đã trở thành trò cười cho toàn bộ thành phố Thiên Hải, con không quan tâm thể diện của ba ba cũng phải lo lắng thể diện của Diêm gia, mà coi như bỏ qua thể diện của Diêm gia, chẳng lẽ con có thể ngay cả thể diện của mình cũng không cần sao?”

“Ba ba già rồi, không còn bao nhiêu ngày có thể cùng đi với con, ta chỉ là hi vọng trước khi ta xuống mồ con có thể ngồi yên vị trong Diêm thị, có một người vợ có năng lực có thể trợ giúp cho sự nghiệp của con, có một đứa con thông minh đáng yêu, ta sẽ an tâm, chẳng lẽ ngay cả tâm nguyện cuối cùng của ba ba, con cũng không có thể thỏa mãn một chút sao?” Không đợi nói xong nước mắt Diêm An Quân đã rơi xuống.

Quả nhiên Diêm Thiếu Kiệt vừa nhìn thấy Diêm An Quân như vậy lập tức hoảng sợ, “Ba, người đừng nóng giận, đừng nóng giận, con nghe ba, con đều nghe ba, con chắc chắn chia tay với cậu ta, con hứa!” Thực tế lúc này anh ta chính là muốn nói chuyện này, cũng như theo như ba ba nói, không có người đàn ông nào có thể chịu được chuyện như vậy, hoặc là nói anh ta yêu càng sâu thì bị tổn thương càng sâu sắc, cũng càng hận Hạ Khuynh Thành.

Diêm An Quân cảm lấy tay Diêm Thiếu Kiệt hỏi: “Thật sự? Con thật sự sẽ chia tay với nó?”

Diêm Thiếu Kiệt rất kiên định gật đầu, “Thật sự, giống như ba đã nói, con đối với cậu ta không tệ, nhưng cậu ta lại đối với con thế nào?”

Nghe được lời nói của Diêm Thiếu Kiệt, mắt của ông ta chợt lóe lên, không thể không nói Diêm An Quân thật quả thực rất hiểu Diêm Thiếu Kiệt, có lẽ Kiệt trong lòng Diêm Thiếu Kiệt sớm đã có quyết định, không nghe được lời cam đoan của con trai Diêm An Quân trước sau không thể yên lòng. Nhưng nếu ông ta cứ một mực ép buộc có lẽ Diêm Thiếu Kiệt sẽ nảy sinh chống đối trong lòng, không chừng sẽ phá quán từ phá suất [1] với Hạ Khuynh Thành. Nên ông ta dùng lời lẽ thuyết phục như vậy, dùng tình cảm lấy động lại vừa đúng lúc chỉ ra đường đi cho Diêm Thiếu Kiệt.

Nhưng mà Diêm An Quân không nghĩ tới vì lời nói này của mình, sẽ làm cho con giận ban đầu của con trai mình mạnh lên như thêm dầu vào lửa, thiếu chút không có biện pháp dọn hậu quả.

Chuyện này xảy ra lúc Hạ Khuynh Thành đang ở công ty bàn chuyện đại diện phát ngôn, cho nên trước đó bản thân hắn cũng không có biết chuyện này,

đến khi nhân viên công tác liều mạng phá cửa vào phòng làm việc, hô to “Đã xảy ra chuyện”, những người đang ở đàm luận văn phòng mới biết được chuyện này.

Lúc đầu Hạ Khuynh Thành không nghĩ là chuyện của mình, còn ôm tâm tình xem náo nhiệt đi theo giúp vui, kết quả lúc sau nhìn thấy clip hân liên hóa đá, bởi vì hân hoàn toàn không biết phải biểu lộ cảm xúc gì, mà ánh mắt nhân viên công tác khác nhìn về phía hân dạng gì cũng có, trơ trẽn, xấu xa, dơ bẩn thậm chí còn có mờ ám.

Hạ Khuynh Thành không biết mình đi ra chỗ đó như thế nào, nhưng khi hân vừa đi đến hành lang chợt nghe tiếng Diêm Thiểu Kiệt gầm lên giận dữ. Diêm Thiểu Kiệt đã đến nhà của Hạ Khuynh Thành nhưng hân không ở nhà, đập vỡ đồ trong nhà cũng không thể đập tắt được lửa giận của anh ta, đợi không được người nên lái xe tới Ân Trạch, vừa đi vào tầng trệt đã thấy được Hạ Khuynh Thành đứng ở trên hành lang.

Diêm Thiểu Kiệt xông lại vung nắm đấm vào mặt Hạ Khuynh Thành, “Tiện nhân, tiện nhân...” Mỗi lần đánh Diêm Thiểu Kiệt lại mắng một câu, hận không thể đem đem hết con giận trút hết xuống, nhân viên công tác nghe thấy tiếng động bên ngoài đều chạy đến ngăn cản. Nhưng Diêm Thiểu Kiệt chết sống không buông tay, túm lấy Hạ Khuynh Thành một đám lại tiếp một đám, cuối cùng cũng bị người ta kéo ra, Hạ Khuynh Thành nhấc chân bỏ chạy, Diêm Thiểu Kiệt vừa nhìn lại càng nóng nảy, đẩy ra người lôi kéo mình sau đó đuổi theo. Hạ Khuynh Thành chạy vào trong một căn phòng, cửa còn chưa kịp khóa lại đã bị Diêm Thiểu Kiệt một cước đá văng.

Thấy lửa giận của Diêm Thiểu Kiệt, Hạ Khuynh Thành đột nhiên cảm thấy được thực sợ hãi, hân ra sức né tránh. Diêm Thiểu Kiệt bước nhanh đuổi theo, một cước đá ngã lăn một cái kệ, các loại đồ thủy tinh cùng đồ sứ ở trên bị văng ra tung toé đầy đất, người phía sau cũng đuổi theo tiến vào, căn phòng không lớn liền lập tức chứa đầy người, Hạ Khuynh Thành muốn tránh cũng không có chỗ trốn. Diêm Thiểu Kiệt bắt lấy Hạ Khuynh Thành đá một cước vào bụng của hân, cả người Hạ Khuynh Thành đều ngã văng ra ngoài, mọi người lập tức xúm lại ngăn cản, lúc sau chợt nghe tiếng la hét chói tai của Hạ Khuynh Thành...

Hạ Khuynh Thành được khẩn cấp đưa vào bệnh viện, sau khi sơ cứu, bác sĩ nói mặt của Hạ Khuynh Thành bị thương quá sâu, rất có thể sẽ để lại vết sẹo, nếu không phẫu thuật thẩm mỹ thì sự nghiệp của hân có lẽ sẽ không tiếp tục được. Mặc dù bác sĩ nói khá uyển chuyển, nhưng tất cả mọi người đều nghe rõ, Hạ Khuynh Thành là bị hủy dung!

Người quản lý của Hạ Khuynh Thành lập tức nhảy ra chỉ vào Diêm Thiểu Kiệt nói: “Chúng tôi muốn kiến anh, là anh hại Khuynh Thành bị hủy dung.”

Lúc này Diêm Thiểu Kiệt cũng ngây ngẩn cả người, anh ta cực kỳ hận Hạ Khuynh Thành, cũng thực sự muốn đánh hân để trút giận, nhưng cho tới bây giờ anh ta chưa từng nghĩ tới sẽ làm hân hủy dung? Đây là phải chịu trách nhiệm pháp lý.

Diêm Thiểu Kiệt lập tức gọi điện thoại cho Diêm An Quân, nghe xong lời nói của con trai, Diêm An Quân lập tức chạy tới bệnh viện. Nhưng chuyện này không phải một câu hai câu nói là có thể giải quyết, cho nên bọn họ hẹn thời gian thảo luận cụ thể chuyện này.

Tạm thời không nói chuyện của Diêm Thiểu Kiệt và Hạ Khuynh Thành, mấy ngày gần đây Diêm Thiểu Kiệt cũng có chút không yên lòng. Tuy rằng anh đánh thắng một trận, hơn nữa kết quả tốt hơn so với tưởng tượng, nhưng gần đây vợ nhà mình không thêm đề ý anh nữa, nguyên nhân à, là vì câu kia của Phùng Thiên Hâm “Diêm nhị thiếu, anh sao lại chảy máu mũi thế?”

Thủy Ân Trạch tỏ ra chút biêt nữ, việc này cũng thật không thể trách y, nam nhân của mình lúc nhìn thấy người khác làm thì chảy máu mũi, hơn nữa nhân vật chính còn là Hạ Khuynh Thành, trong lòng y có thể dễ chịu sao? Đây là nói mình biểu hiện không tốt sao? Hay là chê chân mình không đủ dài, eo không đủ nhỏ, bụng không đủ phẳng, mông không đủ vênh sao?

Nghĩ vậy Thủy Ân Trạch còn ý soi gương nhìn nhìn cái mông của mình, lập tức nhú mảy, hình như là không đủ vênh, tiếp tục cẩn thận nhớ lại một chút mông của Hạ Khuynh Thành, vẻ mặt liền hắc tuyến, hình như là rất vênh, nhưng cho dù là như vậy, A Liệt cũng không thể nhìn thấy cái mông của cậu ta thì chảy máu mũi chứ? Cái này có khác gì đánh vào mặt mình đâu?

Không đủ vênh không sao mình có thể rèn luyện, thứ này bẩm sinh không hoàn mỹ thì sau này có thể sửa chữa, không phải sao? Sau đó lập tức Thủy Ân Trạch đến gặp huấn luyện viên thể hình, chú trọng rèn luyện phần eo, chân, bụng, đương nhiên còn có là bộ phận cực kỳ quan trọng, mông!

Tuy rằng chỉ ngắn ngủn trong vòng một tuần nhưng hiệu quả vẫn là rõ ràng, thân hình của y không tồi, sau khi rèn luyện càng thêm săn chắc. Hơn nữa chính mình cũng cảm thấy rõ ràng phần eo mềm mại rất nhiều, xem ra Ân Hi bảo mình luyện tập động tác yoga cho eo rất hiệu quả, quan trọng nhất là mông cũng thay đổi rất rõ ràng, hình dáng đẹp không nói, rõ ràng so với trước còn vênh hơn chút, nhất là xúc cảm, nhỏ gọn và lại còn đàn hồi. Tuy rằng tạm thời cùng người nào đó vẫn không thể so được, nhưng Thủy Ân Trạch tin tưởng chỉ cần mình kiên trì rèn luyện sẽ một ngày vượt qua hân.

Thủy Ân Hi biết ý nghĩ của anh trai thì lắc đầu, nghĩ thầm đây nhất định là tâm lý trong lòng ảnh hưởng, cậu là kiên trì rèn luyện nhiều năm mới có dáng người như vậy, anh ấy mới rèn luyện một tuần đã nghĩ có kết quả là không có khả năng. Nhưng có một ngày lúc ở nhà tắm rửa vô tình thấy mông anh trai, ý nghĩ của cậu liền thay đổi, hình như có vênh một ít.

Đương nhiên chuyện Thủy Ân Trạch rèn luyện Diêm Thiểu Kiệt không biết, y là có ý gạt anh, nghĩ là chờ cho anh một bất ngờ, lại không nghĩ đến Diêm Thiểu Kiệt cho y một bất ngờ lớn hơn nữa. Hôm nay Diêm Thiểu Kiệt đến trường quay, vừa đứng lúc Thủy Ân Trạch và Phùng Thiên Hâm đang quay phim, anh ngồi ở một bên chờ, đợi đến lúc Thủy Ân Trạch nghỉ ngơi anh mới qua tìm người.

Phùng Thiên Hâm vừa nhìn Diêm Thiểu Kiệt đến lập tức đi ra ngoài, Thủy Ân Trạch nhìn thoáng qua Diêm Thiểu Kiệt rầu rĩ nói: “Đến rồi.”

Diêm Thiểu Kiệt biết tính tình mấy ngày giận dữ của vợ nhà mình, nếu không kịp thời vuốt ve thì e rằng khôn đồn, “Ah, anh tới đón em, buổi tối đi ăn cơm, em muốn ăn cái gì?” “Không đi, em về nhà ăn.”

Diêm Thiệu Liệt bày ra bộ dáng rất chi là đáng thương nói: “Vợ yêu, em đừng không đi mà, anh đã đặt chỗ rồi, chẳng lẽ em nhẫn tâm để anh một mình ngồi đó ăn sao? Người khác đều có đôi có cặp anh một miếng em một miếng, chỉ có một mình anh cô đơn chiếc bóng đáng thương lắm á? Ở thành phố Thiên Hải có người nào không biết em là người của anh, nếu để cho người ta thấy anh một mình ăn cơm còn không nghĩ đến hai chúng ta như thế nào sao? Em coi như anh đáng thương thế này, theo anh cùng ăn bữa cơm thôi?”

Thủy Ân Trạch hếch mũi cười nhạo nói: “Toàn là mấy câu gạt người thôi, vừa mới này không phải còn hỏi em muốn ăn cái gì sao? Thế mà đã đặt chỗ rồi sao? Anh tính đặt trong tường tượng sao?”

Diêm Thiệu Liệt một chút cũng không biết là xấu hổ, cười hi hi nói: “Vị trí thì đã chọn tốt, nếu em không thích thì anh sẽ ăn cái khác mà, vợ, bây giờ em đi với anh nhé? OK?” Mặt Thủy Ân Trạch thật sự rất muốn xỉ mặt, nhưng thấy bộ dạng lấy lòng của Diêm Thiệu Liệt thật sự rất khó hạ quyết tâm từ chối anh.

Kết quả buổi tối lúc kết thúc công việc Diêm Thiệu Liệt vui vẻ phấn chấn nắm tay nhỏ bé của vợ mình, trong ánh mắt hâm mộ ghen tị của mọi người hâm mộ rồi khỏi trường quay, vị trí đặt trước rốt cuộc vô dụng, bởi vì Thủy Ân Trạch nói gần đây ăn thanh đạm, muốn đi ăn món có khẩu vị nặng chút, cho nên Diêm Thiệu Liệt mang theo vợ mình đi đến nhà hàng cay Tứ Xuyên quen thuộc.

Thấy vợ nhà mình ăn ngon ngấu như vậy, anh tin thật sự là vợ mình đã lâu không ăn như vậy, “Nào, nào, đừng nóng vội, anh giúp em bỏ xương.” Diêm Thiệu Liệt giúp Thủy Ân Trạch đem xương cá từng cái một lấy ra, sau đó lại bỏ vào chén của y, “Vợ yêu, dạo này mẹ vợ đối với em không tốt sao? Không làm món cay cho em.”

Thủy Ân Trạch trừng mắt liếc anh một cái, “Bớt nói lung tung, mẹ của em là người thế nào anh còn không biết?” Diêm Thiệu Liệt ngẫm lại cũng đúng, mẹ vợ đại nhân hiểu rõ nhất hai anh em bọn họ, biết Ân Trạch thích ăn cay làm sao có thể không nấu cho em ấy chứ?

“Thế tại sao?”

Thủy Ân Trạch bĩu môi, “Không nói cho anh biết.”

Diêm Thiệu Liệt trừng mắt, thật sự là càng ngày càng nghịch ngợm.

Vui vẻ ăn xong cơm tối, bỗng nhiên Diêm Thiệu Liệt lôi kéo Thủy Ân Trạch không cho người ta về nhà, cũng không nhắc đến chuyện đưa người về nhà, sau lại rõ ràng trực tiếp lái xe trở về chỗ kia của chính mình, Thủy Ân Trạch còn có cái gì không rõ, thì ra ngày bữa cơm hôm nay là “Hồng Môn Yến”.

[2]

Thật ra ngày hôm nay Diêm Thiệu Liệt là cố ý, ban đầu anh cũng không biết mình rốt cuộc như thế nào làm vợ yêu giận dữ, sau lại vẫn là Phùng Thiên Hâm mỗi ngày cùng Thủy Ân Trạch quay phim nhìn ra manh mối, trộm báo tin cho Diêm Thiệu Liệt. Diêm Thiệu Liệt như thế nào cũng không ngờ vợ nhà mình vì vậy mà cáu kỉnh, nhưng anh rõ ràng chính là nghĩ đến hình ảnh của vợ mình ở trên giường mới chảy máu mũi mà, nếu em ấy biết ý tưởng của mình có cảm giác mình thực xấu xa thực đen tối không?

Thủy Ân Trạch đi tắm rửa, Diêm Thiệu Liệt trải giường mở điều hòa chuẩn bị hết thảy đồ vật này nọ cần thiết. Thủy Ân Trạch tắm rửa xong ở trong phòng tắm không có mặc quần áo, lau khô hơi nước trên gương, xoay người soi gương nhìn nhìn, nhìn lại đánh giá, sau đó xoay vặn eo, lắc lắc hai cái mông, cảm thấy hài lòng gật gật đầu nói: “Đẹp, rất gọi cảm, thật hấp dẫn.” Lúc sau choàng lên khăn tắm lớn đi ra ngoài.

Diêm Thiệu Liệt thấy vợ đi ra, hí mắt lại mồm ngoác tận tới tai, Thủy Ân Trạch nguyền anh một cái, thấy Diêm Thiệu Liệt đưa tay ra vẫn là ngoan ngoãn đi tới....

Tắt đèn – làm việc – ngủ, ban đầu Diêm Thiệu Liệt nghĩ cùng mọi ngày giống nhau, nhưng hôm nay vợ yêu của mình có chút khác biệt, không ngờ chủ động như vậy, điều này làm cho anh cảm thấy thật tuyệt, đặc biệt tuyệt, quả thực là cậu còn không được, hơn nữa... Ah? Xúc cảm rất tốt, thấy biểu tình của Diêm Thiệu Liệt, Thủy Ân Trạch vô cùng kiêu ngạo, thấy không, ngày hôm nay thành quả mình rèn luyện được nghiệm thu.

Diêm Thiệu Liệt cảm thấy có hiệu quả nhanh giải thích rõ ràng, bằng không rất dễ tích lũy thành vấn đề lớn hơn, đến lúc đó mâu thuẫn càng không thể cứu vớt mới là phiền phức, cho nên thừa dịp cơ hội này anh thở hắt ra nói: “Vợ yêu à, anh chảy máu mũi không phải vì Hạ Khuynh Thành, mà vì em, anh nghĩ đến bộ dáng của em mà giống như vậy nên mới chảy máu mũi,”

Đột nhiên Thủy Ân Trạch ngừng lại, trừng lớn hai mắt hỏi: “Anh nói cái gì? Anh không phải vì nhìn clip của Hạ Khuynh Thành nên mới chảy máu mũi sao?”

“Đương nhiên không phải, cậu ta làm sao có khả năng làm cho anh chảy máu mũi, bởi vì lúc ấy trong đầu anh tất cả đều là bóng hình em, cho nên anh mới chảy máu mũi.”

Thủy Ân Trạch chớp mắt mấy cái, “Thật sao?”

Thấy Diêm Thiệu Liệt gật gật đầu, Thủy Ân Trạch mím môi nở nụ cười, còn gì so với việc Diêm Thiệu Liệt làm rõ ràng càng làm cho cậu hạnh phúc, hiển nhiên trong khoảng thời gian này đảm bảo mình ăn không phải trả tiền.

“Vợ à, đừng ngừng, chúng ta tiếp tục.”

Lửa nóng ban đêm giờ mới bắt đầu....

Sáng sớm hôm sau Diêm Thiếu Liệt gọi điện thoại cho Phùng Thiên Hâm, “Vợ tôi vẫn chưa rời khỏi giường, cho nên ngày hôm nay sẽ không đến trường quay, làm phiền Thiên Hâm tý giúp đỡ, giải thích với đạo diễn một chút.” Nói xong không đợi Phùng Thiên Hâm đáp lại Diêm Thiếu Liệt đã cúp điện thoại, Phùng Thiên Hâm trừng mắt nhìn điện thoại, giống như có thể xuyên qua điện thoại trừng Diêm Thiếu Liệt.

Cô như thế nào xui xẻo như vậy, đặc tội ai không tốt cổ tình đặc tội người này, thật là rảnh rỗi tự tìm phiền phức cho mình, có để cho người ta vui vẻ quay phim không hả?

Diêm Thiếu Liệt nghĩ Thủy Ân Trạch sẽ giống như mọi lần ngủ thẳng tới giữa trưa mới tỉnh, nhưng lần này Thủy Ân Trạch tỉnh rất sớm không nói, hơn nữa rõ ràng không có cảm thấy mệt chết, điều này làm cho Diêm Thiếu Liệt thật bất ngờ, thấy bộ dạng đặc ý của vợ mình lập tức kéo người vào trong lòng, “Mau nói cho anh biết nào, sao lại như vậy?”

Hai người náo loạn một hồi, Thủy Ân Trạch mới im lặng tựa vào trong ngực Diêm Thiếu Liệt nói: “Trong khoảng thời gian gần đây em luôn kiên trì rèn luyện, Ân Hi còn dạy em mấy động tác yoga, đặc biệt rèn luyện phần eo, em ấy nói sẽ không quá mệt còn có thể kiên trì lâu một chút.” Nói đến phần sau giọng của Thủy Ân Trạch càng ngày càng nhỏ gần như nghe không được. Lòng mày Diêm Thiếu Liệt nhếch lên, trong lòng đã sớm vui như nở hoa, nghĩ thì ra là rèn luyện nha, rèn luyện tốt, không có việc gì thì rèn luyện nhiều chút, rèn luyện nhiều thì thời gian “Vận động” có thể kéo dài chút.

Nếu Thủy Ân Trạch biết ý nghĩ trong lòng Diêm Thiếu Liệt, có lẽ sẽ cũng không rèn luyện đến sáu bảy mươi năm, đương nhiên lời này Diêm Thiếu Liệt cũng dấu diếm vợ nhà mình cả đời.

Vài ngày sau Tiền Nguyên bị truy tố tội danh tiết lộ bí mật thương nghiệp, tuy rằng Tiền Nguyên đã sớm cảm giác được sự tình không đúng, nhưng đã quá muộn. ngay cả gặp mặt lần cuối Diêm Thiếu Liệt cũng không gặp hân, anh cho tới bây giờ không xem Tiền Nguyên trở thành là đối thủ của mình. Cho nên đối với việc xử lý những người như vậy, Diêm Thiếu Liệt rất lười làm, Diêm Trí Viễn không cần tốn nhiều sức chỉ dựa vào chứng cứ có sẵn đã ném được hân vào tù.

Mà sau khi hân vào thì sẽ có cái gì chờ đợi, Diêm Thiếu Liệt một chút hứng thú cũng không có, anh chỉ cần biết tuyệt đối sẽ làm cho Tiền Nguyên cả đời khó quên là đủ rồi!

---

[1] phá quán tử phá suất: bình mễ chẳng sợ vỡ

[2] Hồng Môn Yến là một điển tích có nguồn gốc từ thời chiến quốc.

Hồng Môn Yến là bữa tiệc được tổ chức vào năm 206 trước CN ở Hồng Môn (ngoại thành Hàm Dương, kinh đô của nước Tần thời bấy giờ). Người tham dự có: Lưu Bang, Hạng Vũ là những người có vai trò lãnh đạo chống quân Tần, bữa tiệc này có ảnh hưởng sâu sắc tới khối nghĩa nông dân cuối thời Tần và cuộc chiến Hán – Sở, nó được xem là gián tiếp thúc đẩy sự diệt vong của Hạng Vũ và sự thành công của Lưu Bang lập ra nhà Hán.

Điển tích Hồng Môn Yến nói về việc Hạng Vũ tổ chức tiệc mừng công với ý muốn giết Lưu Bang. Lưu Bang dù trải qua nhiều phen nguy hiểm nhưng cuối cùng đã an toàn thoát hiểm.

Hồng Môn Yến ám chỉ bữa tiệc mở ra để mượn cơ hại người!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Vài ngày sau Hạ Khuynh Thành xuất viện, vết thương trên người hân vốn không nặng, chủ yếu là vết thương trên mặt, trừ bỏ một trầy da nhỏ rõ ràng để lại sẹo, hân biết mình bị thương, cũng biết vết thương trên mặt có bao nhiêu nặng, nhưng tạm thời hân không rảnh đi lo chuyện này, bởi vì hiện tại hân có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Thực tế thì từ lần đầu tiên Thủy Ân Trạch và Phùng Thiên Hâm hợp tác đóng quảng cáo, mục đích Philip ở lại trong nước đúng là vì hân. Tuy rằng khi đó hân từ chối Philip, nhưng không phải là dùng lời nói dứt khoát cự tuyệt, hân muốn lợi dụng một ít nền tảng ở nước ngoài của Philip, nhưng đồng thời lại không muốn phản bội Diêm Thiếu Kiệt, trên thế giới này làm gì có bữa trưa ăn không trả tiền?

Cho nên thời gian Philip ở trong nước tuy rằng hân đã từ chối khéo lời tỏ tình của đối phương, nhưng cũng không bài xích gặp anh ta, ăn cơm, thậm chí là cùng nhau hẹn hò. Thái độ ban đầu của Hạ Khuynh Thành có chút đánh giá thấp Philip, cho dù hân như thế nào ám chỉ, Philip cũng không đồng ý giúp hân gạt dây, trừ khi hân đáp ứng tình cảm của Philip.

Sau khi quay xong quảng cáo Philip quay về nước nên chuyện đó không đi tới đâu, nhưng Thủy Ân Trạch vì quảng cáo này mà mức độ nổi tiếng tăng vọt, ở công ty lại càng vững vàng áp qua hẳn, lúc sau Thủy Ân Trạch lại đến Diêm gia, dựa vào các phương diện phản ánh tựa hồ như địa vị của Thủy Ân Trạch cũng vững vàng ở Diêm gia, mọi chuyện xảy ra làm cho hẳn cảm thấy rất khó chịu, mà đúng lúc này Philip lại gọi điện thoại cho hẳn.

Philip nói cho Hạ Khuynh Thành biết là anh ta đã liên hệ với một tạp chí nổi tiếng, nếu hẳn đồng ý thì có thể qua đó chụp ảnh bìa. Hạ Khuynh Thành biết nếu như hẳn nhận lời mời của Philip thì sẽ không chỉ đơn giản đi chụp ảnh bìa như vậy, vừa đúng lúc này có một bộ phim cần tìm nhân vật chính muốn mời hẳn, nhưng còn chưa thỏa thuận sau đó đối phương lại thay đổi người. Hẳn đã bí mật tìm hiểu một chút mới biết được, thì ra là có người chi tiền cho đối phương lấy vai diễn này.

Hẳn muốn tìm Diêm Thiếu Kiệt hỗ trợ, nhưng vừa nghĩ tới địa vị hiện tại của Diêm Thiếu Kiệt ở Diêm thị thì hẳn lại từ bỏ ý định này. Nguyên nhân chủ yếu là một tháng trước, có một sự kiện tuyển chọn diễn viên chính cho một bộ phim, đối phương nhả ra tin tức cho biết giá nhận người rất cao, ý tứ rõ ràng như vậy, lúc ấy Diêm Thiếu Kiệt còn muốn mua cho Thủy Ân Trạch vai diễn này, nhưng mà lúc sau Thủy Ân Trạch lại từ chối, bởi vì khi đó công việc của y đã quá nhiều. Nhưng Hạ Khuynh Thành lại rất muốn vai diễn này, lúc sau hẳn nói với Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Kiệt lại mượn đủ loại lý do từ chối, câu nói cuối cùng chính là vai diễn như vậy không cần cũng được, nhưng thật ra là anh ta thật sự không có mấy ngàn vạn lấy ra để giúp Hạ Khuynh Thành mua vai diễn kia.

Chuyện này có vẻ này lập tức làm cho Hạ Khuynh Thành hiểu được nhiều điều, ví như hẳn hiểu được trên đời này dựa vào ai cũng không đáng tin bằng dựa vào chính mình, giống như địa vị của Phùng Thiên Hâm ở giới giải trí, mặc kệ ai chi bao nhiêu tiền cũng không dám lấy vai diễn của cô ta. Hẳn muốn trở thành người như vậy, có một ngày hẳn đứng ở đỉnh cao sẽ không còn ai nói hẳn không xứng với Diêm Thiếu Kiệt, ai còn dám tùy tiện đoạt vai diễn của hẳn, ai còn dám tùy tiện giẫm lên hẳn, đây là cuộc sống, thực tế rất tàn nhẫn!

Sau khi nghĩ thông suốt hết thảy, Hạ Khuynh Thành vui vẻ tiếp nhận lời mời của Philip đi Anh quốc, nhưng đồng thời hẳn cũng đưa ra điều kiện tương ứng, đây cũng là lý do vì sao công ty Ân Tượng nhận được lời mời từ tạp chí nước ngoài, lúc ấy ở công ty chuyện này thật đúng là náo động không nhỏ, Hạ Khuynh Thành cũng thực sự có một phen nở mày nở mặt.

Hẳn mang theo trợ lý cùng đi Anh quốc, trợ lý lại càng tùy thời đem tin tức hẳn ở Anh quốc truyền về trong nước, tuy rằng Hạ Khuynh Thành ở nước ngoài, nhưng truyền thông trong nước vẫn là tranh nhau đưa tin chuyện này. Ở nước ngoài xa xôi, Hạ Khuynh Thành thông qua internet để biết tất cả mọi thứ của mình ở trong nước, hầu như đều là đánh giá cao hẳn. Hạ Khuynh Thành đọc được những tin tức này hết sức hài lòng, hẳn cảm giác mình đi một chuyến này thật sự rất giá trị.

Đối với lời mời của Philip thì hẳn lại càng không từ chối, hơn nữa vài ngày ở nước ngoài hẳn cũng biết được khả năng của Philip. Hạ Khuynh Thành cảm thấy được cây đại thụ này rất đáng giá ôm chặt, đây đối với việc hẳn tiến quân ra thị trường quốc tế sẽ rất hữu ích.

Philip hiển nhiên đối biểu hiện của Hạ Khuynh Thành cũng rất vừa lòng, cho dù là công việc hay là trên giường, Hạ Khuynh Thành luôn có thể làm cho anh ta thực thưởng thức. Hạ Khuynh Thành muốn nhanh ôm lấy cây đại thụ Philip này, đương nhiên cố gắng nỗ lực lấy lòng anh ta, nhưng mà Hạ Khuynh Thành chưa từng có nghĩ đến biểu hiện trên giường của hẳn sẽ bị người ta quay lén, hơn nữa còn phát tán trên mạng.

Mà biểu hiện sau đó của Diêm Thiếu Kiệt cũng làm cho hẳn thật bất ngờ, người nam nhân trước giờ luôn nâng hẳn trong lòng bàn tay lại có thể đánh hẳn, còn đánh đến ác độc như vậy. Hạ Khuynh Thành dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve vết sẹo trên khuôn mặt của mình, hẳn tuyệt đối sẽ không bao giờ bỏ qua.

Sau khi Hạ Khuynh Thành xuất viện, Diêm An Quân sắp xếp luật sư đàm phán với hẳn, bản thân ông ta và Diêm Thiếu Kiệt đều không ra mặt. Hạ Khuynh Thành thấy loại tình huống này rất tức giận, nói thẳng nếu Diêm Thiếu Kiệt không ra mặt thì làm theo trình tự pháp luật bình thường đi. Luật sư của Diêm An Quân cũng không phải là người ăn chay, lúc ấy liên uy hiếp Hạ Khuynh Thành nếu không chấp nhận điều kiện của bọn họ, bọn họ không để ý để chuyện này phát triển lớn hơn, đến lúc đó mất mặt hiển nhiên vẫn là Hạ Khuynh Thành.

Lúc này Hạ Khuynh Thành lại cực kỳ liều mạng, “Tùy ý, dù sao hiện tại tôi đã như vậy, tiếp tục mất mặt thì có sao? Nhưng tôi có thể viết trước di thư, các người làm cho tôi sống không nổi, tôi lập tức nhảy lầu, đến lúc đó di thư được công bố, toàn bộ Diêm gia đừng hồng hạnh chạy được.”

Đối mặt với Hạ Khuynh Thành có chút điên cuồng, luật sư đành phải đem lời chuyển cho Diêm An Quân, sau khi Diêm An Quân nghe được liền giận không thể kềm chế.

Diêm An Quân không để cho Diêm Thiếu Kiệt ra mặt, mà là tự mình tự mình đi gặp Hạ Khuynh Thành. Diêm An Quân đáp ứng cho Hạ Khuynh Thành một khoản tiền để cho hẳn đến Hàn Quốc phẫu thuật thẩm mỹ, nhưng Hạ Khuynh Thành lại không hài lòng, trừ bỏ tất cả các chi phí đến Hàn Quốc phẫu thuật thẩm mỹ, ngoài ra hẳn còn yêu cầu muốn hai ngàn vạn coi như bồi thường. Hai ngàn vạn cho dù là đối bản thân Diêm An Quân hay là đối với Diêm gia mà nói cũng không đáng kể, chẳng qua là một tờ chi phiếu, nhưng Diêm An Quân lại không muốn cho Hạ Khuynh Thành số tiền kia.

“Hai ngàn vạn? Cậu thật dám mở miệng, cho dù là lúc cậu hồng nhất cũng không tới cái giá hai ngàn vạn, cậu cũng không đáng hai ngàn vạn. Lại thêm hiện tại cậu rõ ràng đã tai tiếng, dựa vào cái gì muốn tôi cho cậu hai ngàn vạn?”

Hạ Khuynh Thành cũng không bị lời nói của ông ta chọc giận, mà là cười nói: “Diêm tổng, ông không cần nói lời này vô ích với tôi, hồng hay không hồng giá trị thương mại có đáng giá hai ngàn vạn hay không, tất cả cũng không quan trọng, quan trọng là ... Tôi muốn truy cứu trách nhiệm, Thiếu Kiệt tất nhiên phải chịu trách nhiệm, Diêm gia đại thiếu gia bị khơi tố thì ông nói việc này có phải toàn bộ Thiên Hải thị mọi người sẽ thực cảm thấy hứng thú không?”

Diêm An Quân đập bàn một cái, lạnh lùng nói: “Hạ Khuynh Thành, cậu đây là muốn uy hiếp tôi? Cậu cho Diêm gia là nhà nào, muốn đấu với chúng ta?”

Hạ Khuynh Thành cười nhạo nói: “Uy hiếp ông? Như lời ông nói Diêm gia các người là hạng người gì, một trong bốn đại gia tộc, tôi là người như thế

nào? Một mình tình nhỏ bị hủy dung, làm thế nào tôi dám chống lại đây? Tôi chỉ là muốn giành lấy thứ tôi nên được.”

“Cậu nên được? Cái gì là cậu nên được? Rõ ràng chính cậu tự chuốc lấy, con trai của tôi cho cậu làm ra những chuyện không biết xấu hổ vậy sao?” Đây mới là chỗ Diêm An Quân rối rắm, chuyện thấp hèn mà Hạ Khuynh Thành làm đã hại Diêm Thiếu Kiệt và Diêm gia mất mặt, hiện tại còn mặt dày mở miệng đòi hai ngàn vạn?

Hạ Khuynh Thành kéo xuống khăn quàng vây quanh má, chỉ vào vết sẹo trên mặt của mình nói: “Tôi nên được cái gì? Có nhìn thấy không? Đây chính là tôi nên được, không cho tôi hai ngàn vạn, ta sẽ tố cáo Diêm Thiếu Kiệt, kiện anh ta ra trước toà án.”

“Cậu dám?”

“Ông xem tôi có dám hay không?” Hai người cũng không thoả thuận được, cuối cùng Diêm An Quân đi thẳng ra cửa, từ nhỏ đến lớn Diêm An Quân chưa từng bị người như vậy uy hiếp qua, Hạ Khuynh Thành thật sự thách thức tới điểm mấu chốt của ông ta, nếu Hạ Khuynh Thành ngoan ngoãn cầu xin, có lẽ ông ta sẽ cho hân hai ngàn vạn, dù sao đây cũng không phải là số tiền lớn. Nhưng thái độ của Hạ Khuynh Thành không chỉ có làm cho ông ta không hài lòng mà còn rất tức giận, muốn tiền? Đừng nói hai ngàn vạn, một phân tiền cũng không có cửa đâu!

Hạ Khuynh Thành cũng không có nóng lòng phản ứng, hân đang cho Diêm An Quân thời gian xem xét. Những năm nay hân cùng con cháu hào môn thế gia tiếp xúc cũng khá nhiều, biết đối với gia đình danh giá mà nói thì bọn họ sợ nhất những chuyện gièm pha, nói trắng ra là đem mình nâng quá cao, đâu muốn bị người kéo xuống. Cho nên hân cảm thấy được Diêm An Quân không có lý do gì từ chối mình, ông ta cũng không dám từ chối mình, nếu Diêm Thiếu Kiệt thật sự bị khởi tố vậy Diêm gia sẽ cực kì mất mặt.

Nhưng dường như hân đánh giá sai Diêm An Quân, cũng xem thường con giận của đối phương, hai ngày sau KTV do mẹ của Hạ Khuynh Thành là Dương Tiểu Mỹ mở ra bởi vì có dính líu tới ma túy nên bị niêm phong. Khi Hạ Khuynh Thành nhận được tin tức là lúc đang liên hệ với bệnh viện Hàn Quốc, bên đó muốn hân qua đó một chuyến để xem trước, xem tình trạng cụ thể vết thương của hân như thế nào, bây giờ có thích hợp làm phẫu thuật hay không, bên này hân mới vừa liên hệ tốt thì liền nhận được điện thoại của cảnh sát.

Trên thực tế, quan hệ của Dương Tiểu Mỹ và Hạ Khuynh Thành cũng không tính rất tốt, bình thường cơ hội hai mẹ con gặp mặt cũng không nhiều. Hạ Khuynh Thành mặc dù là đại minh tinh lại có tiền, nhưng Dương Tiểu Mỹ cũng là bà chủ nhiều tiền. Dương Tiểu Mỹ đối Hạ Khuynh Thành từ nhỏ cũng không tốt, ngay cả sau này Hạ Khuynh Thành thành đại minh tinh Dương Tiểu Mỹ cũng không có thân thiết với Hạ Khuynh Thành, quan hệ hai mẹ con từng đến độ không nhận nhau, cả đời không qua lại với nhau.

Thẳng đến quan hệ của Hạ Khuynh Thành và Diêm Thiếu Kiệt được phơi bày, Dương Tiểu Mỹ mới bắt đầu dính lại, đương nhiên Hạ Khuynh Thành không có khả năng để bà ta chiếm được lợi gì từ trên người mình. Khi đó Dương Tiểu Mỹ còn uy hiếp Hạ Khuynh Thành, nói hân không nhận mình thì bà ta sẽ bôi đen hân trước truyền thông, đến lúc đó Diêm Thiếu Kiệt nhất định sẽ bỏ hân. Nhưng lúc đó Diêm Thiếu Kiệt yêu Hạ Khuynh Thành đến chết đi sống lại, anh không chỉ không bỏ Hạ Khuynh Thành, còn đe dọa Dương Tiểu Mỹ nếu dám nói lung tung sẽ khiến cho việc làm ăn của bà ta không xong.

Cuối cùng Dương Tiểu Mỹ sợ bối cảnh Diêm gia, việc này cuối cùng cũng thất bại. Nhưng sau vẫn là có phương tiện truyền thông đưa ra thân thế của Hạ Khuynh Thành, lúc này Dương Tiểu Mỹ lựa chọn làm người thông minh, khi đối mặt phỏng vấn của truyền thông thì ủng hộ con trai, nói Hạ Khuynh Thành như thế nào hiểu thảo, bà ta hiện tại ở nhà lớn cùng xe đều là con trai mua cho, đến nỗi chuyện bà ta mở KTV, thì bị nói thành là bạn mở ra, mình ở nhà không có việc gì nên giúp đỡ bạn bè, nhưng thật ra là nhà lớn cùng xe đều là chính bà ta mua.

Trải qua chuyện này, quan hệ giữa mẹ con Hạ Khuynh Thành rõ ràng dịu lại rất nhiều, Dương Tiểu Mỹ lại càng tận sức biểu hiện tình thương của mẹ, điều này làm cho Hạ Khuynh Thành thực hưởng thụ. Sau đó Diêm Thiếu Kiệt lại lấy thân phận con rể chính thức gặp bà ta, mà Hạ Khuynh Thành trải qua chuyện này lúc sau cũng hiểu được nguy hiểm, cho nên cùng với Dương Tiểu Mỹ thương lượng để bà ta lui lại phía sau hậu trường, đại minh tinh có mẹ mở một KTV cũng bình thường, nhưng quan trọng là trong KTV có một số chuyện bẩn thỉu, cái này thực nghiêm trọng. Lúc này Dương Tiểu Mỹ đồng ý mà không suy nghĩ, tìm một chị em tốt giúp bà ta quản lý, mà mình thì chỉ huy đằng sau hậu trường.

Sau khi Hạ Khuynh Thành cùng Diêm Thiếu Kiệt chia tay, bà ta một lần nữa hoài nghi lúc trước mình quyết định rút cuộc đúng hay không, nhưng vài ngày sau con trai qua lại với Diêm đại thiếu gia, điều này làm cho bà ta rất hài lòng. Quả nhiên con trai có một gương mặt đẹp vẫn rất có nhiều ích lợi, đương nhiên gương mặt này cùng bà ta cơ bản không có quan hệ gì, tuy rằng Dương Tiểu Mỹ lớn lên cũng rất xinh đẹp, nhưng Hạ Khuynh Thành càng giống cha của hân.

Khi Hạ Khuynh Thành đến gặp Dương Tiểu Mỹ phát hiện bà ta tiền tuy rất nhiều, nhưng cho dù như vậy bà ta cũng có một loại hình thái người đẹp bệnh. Hân biết mở KTV sớm muộn cũng có chuyện này, không chỉ một nhà hân, Dương Tiểu Mỹ mở KTV ở bên cạnh khu đông, khu vực kia là làng chơi nổi danh Thiên Hải thị. Mà Dương Tiểu Mỹ kinh doanh KTV là chỗ lớn nhất sang trọng nhất, được như vậy rõ ràng là bà ta móc nối các mối quan hệ luôn đúng chỗ. Nhưng lần này lại đột nhiên KTV bị tra xét, hơn nữa còn dán băng đóng cửa, một chút báo trước đều không có. Tuy rằng Dương Tiểu Mỹ tránh ở phía sau, nhưng vẫn là bị người kéo đi ra.

Sau khi sự cố lần này xảy ra, Dương Tiểu Mỹ tìm người quen biết hỏi thăm nguyên nhân, người ta ản ý nói vài câu, đại khái chính là người ở bên trên lên tiếng, hân là có người cô ý chính của bà ta, bảo ngầm lại có phải đã đắc tội nhân vật lớn nào.

Hạ Khuynh Thành vừa nghe lập tức biết nguyên nhân, tốt lắm Diêm An Quân, dám hạ độc thủ sau lưng, coi như quan hệ của hân và Dương Tiểu Mỹ không tốt thì đó cũng là mẹ của hân, hưởng chi mấy năm gần đây quan hệ của hân và Dương Tiểu Mỹ đã tốt hơn rất nhiều. Sau khi an ủi Dương Tiểu Mỹ, hân nói rất nhanh có thể đem bà ta đi ra, hơn nữa còn mở lại KTV, Dương Tiểu Mỹ đổi lời nói của con vẫn tin tưởng.

Ba ngày sau Hạ Khuynh Thành rùm beng tố cáo Diêm Thiếu Kiệt, tố cáo anh ta tội cố ý gây thương tích, dù sao công ty Ân Trượng có rất nhiều người chứng minh và camera ghi hình cùng các bằng chứng khác. Điều này làm cho Diêm An Quân ngây người, ông ta không nghĩ tới Hạ Khuynh Thành dám

khởi kiện Diêm Thiếu Kiệt. Trong nhận thức của ông ta không có bao nhiêu người dám đối đầu với Diêm gia, ít nhất người như Hạ Khuynh Thành là tuyệt đối không dám. Nhưng lúc này Hạ Khuynh Thành đã bị Diêm An Quân ép đến không có gì không dám làm, rất có ý tứ liều mạng cả chết lưới rách.

Hành động này làm Diêm An Quân hoảng sợ, lập tức liên hệ với luật sư. Phát sinh chuyện lớn như vậy Diêm lão gia cũng biết, ông gọi Diêm An Quân tới hỏi cẩn thận, mới biết được những lúc trước Diêm Thiếu Kiệt gây ra bao nhiêu họa, mà con trai lại làm ra không ít chuyện ngu xuẩn.

Lên tòa án? Loại chuyện này căn bản không có khả năng thắng, bởi vì chứng cứ vô cùng xác thực, không quan tâm Hạ Khuynh Thành đã ngủ cùng bao nhiêu, làm nhiều chuyện thấp hèn không biết xấu hổ, bởi vì toàn bộ là chuyện cá nhân của hắn, cho dù Diêm Thiếu Kiệt đang cùng hắn yêu đương, cũng không có quyền được đánh người. Luật sư cũng nói với Diêm An Quân như vậy, muốn Diêm Thiếu Kiệt không chịu một chút trách nhiệm là tuyệt đối không có khả năng.

Người như Hạ Khuynh Thành không đáng sợ, nhưng nếu bị buộc đến đường cùng sẽ trở nên rất đáng sợ, bởi vì không ai biết hắn điên cuồng lên sẽ làm ra những chuyện gì. Diêm Thiếu Kiệt cũng cho rằng nếu như bình thường anh tin tưởng Hạ Khuynh Thành chắc chắn không dám làm chuyện gì khác người, hắn là người rất yêu quý mạng sống của mình, nhưng bởi vì Diêm An Quân dùng cách thức như vậy gây chuyện, hiện tại Hạ Khuynh Thành nếu dám công khai âm mưu khởi kiện Diêm Thiếu Kiệt, vậy hắn có lẽ sẽ làm ra chuyện càng điên cuồng hơn.

Có một câu châm ngôn “Mềm sợ cứng, cứng rắn sợ không muốn sống”, mà hiện tại Hạ Khuynh Thành đã muốn muốn trở thành cái loại người không muốn sống. Sau khi quyết định Diêm lão gia đồng ý với điều kiện của Hạ Khuynh Thành, cho hắn hai ngàn vạn, người nhà bình an so với bất kỳ các gì khác đều quan trọng hơn, mà cùng người được chọn đàm phán cùng Hạ Khuynh Thành thì đổi thành Diêm Thiếu Kiệt.

Lão gia từ không phải không tin tưởng Diêm An Quân, nhưng quan tâm sẽ bị loạn, đụng đến chuyện Diêm Thiếu Kiệt thì Diêm An Quân sẽ không chể được bản thân, nếu không phải ông ta đem bỏ tù Dương Tiểu Mỹ, có lẽ Hạ Khuynh Thành cũng sẽ không rùm beng khởi tố Diêm Thiếu Kiệt.

Sau khi Thủy Ân Trạch biết chuyện này muốn dùng một ít quan hệ của Cố Quân Viêm để đối phó Hạ Khuynh Thành, nhưng Diêm Thiếu Kiệt lại từ chối, đầu tiên là không muốn cho người trong nhà biết mối quan hệ giữa vợ yêu của mình và Cố gia, tiếp theo chuyện này là cha con Nhị thúc gây ra chuyện, anh không muốn vận dụng quan hệ của vợ giúp bọn họ chui đít. Huống chi hiểu biết của anh đối với Hạ Khuynh Thành không khác gì lòng bàn tay, chỉ cần anh muốn thì chuyện tiền bạc đó cũng giải quyết dễ dàng.

Diêm Thiếu Kiệt gặp Hạ Khuynh Thành, ghi cho hắn chi phiếu hai ngàn vạn, điều kiện chính là muốn hắn rút đơn kiện, đương nhiên Dương Tiểu Mỹ cũng sẽ được thả ra, KTV nhà bọn họ cũng sẽ một lần nữa mở cửa. Hạ Khuynh Thành vừa nhìn Diêm gia cho tiền dễ dàng như vậy, lập tức đem băng giá nâng tới năm ngàn vạn, Diêm Thiếu Kiệt đã sớm dự tính tới hắn có thể như vậy, lập tức nói: “Hai ngàn vạn cũng đã không ít, năm ngàn vạn chắc chắn là không thể.”

Hạ Khuynh Thành thờ ơ lên giọng nói: “Không cho tôi năm ngàn vạn, tôi sẽ không rút đơn kiện, hơn nữa đến lúc một đồng chuyện trên toà khiến Diêm gia các người sẽ có nhiều xấu hổ đây?”

Diêm Thiếu Kiệt nhướn mày, “Cậu xác định sao? Nếu cậu tiếp tục khởi tố, đầu tiên là mẹ cậu không khả thể đi ra, KTV nhà các người cũng sẽ không mở cửa một lần nữa. Theo tôi được biết khoản tổn thất này cũng không ít, hơn nữa nếu theo trình tự tư pháp bình thường, cuối cùng cậu có thể lấy được nhiều hay ít trong lòng cậu hẳn là cũng có thể nghĩ tới?”

Liếc thấy sắc mặt Hạ Khuynh Thành khế biến, Diêm Thiếu Kiệt tiếp tục nói: “Tôi vẫn nói câu nói kia, hai ngàn vạn đã là không ít, cậu xác định mình không nhận hai ngàn vạn, cùng với Diêm gia vạch mặt vì thêm một ít tiền sao? Để tôi nhắc nhở thêm cho cậu một câu, ở thành phố Thiên Hải không có công ty điện ảnh hoặc là xí nghiệp nào dám mạo hiểm đắc tội với Diêm gia, để mời cậu quay phim hoặc là đại diện.”

Không thể không nói Diêm Thiếu Kiệt rất hiểu khuyết điểm so đo của Hạ Khuynh Thành, anh đã phân tích rõ các lợi thế khác nhau và bất lợi cho Hạ Khuynh Thành, chỉ cần không phải người ngu ngốc sẽ lựa chọn thế nào. Tuy rằng Hạ Khuynh Thành đã muốn điên cuồng, nhưng ít nhất hắn vẫn là có lý trí, khi kí tên lên trên văn kiện, Hạ Khuynh Thành cầm chi phiếu hai ngàn vạn rời khỏi.

Hạ Khuynh Thành rất nhanh đã đi Hàn Quốc, nhưng sau khi xem qua vết sẹo của hắn, bệnh viện phẫu thuật thẩm mỹ nói ít nhất phải nửa năm sau thì mới có thể bắt đầu tiến hành phẫu thuật thẩm mỹ, nhưng đồng thời cũng cho Hạ Khuynh Thành ăn một viên thuốc an thần, bởi vì vết thương của hắn cũng không tính là quá nghiêm trọng, cho nên sau khi phẫu thuật thẩm mỹ có thể hồi phục đạt tới trăm phần trăm. Điều này làm cho hắn rất vui mừng, nhưng vui mừng đồng thời hắn lại có chút lo lắng, bởi vì nửa năm này hắn phải tránh ở trong nhà, chờ hắn trở lại tiếp tục công việc còn có thể có người nhớ rõ hắn sao?

Chuyện Hạ Khuynh Thành tạm thời không đề cập tới, nhà ở khu mở rộng Bắc Sơn đã được trang trí hoàn thiện, đám người Diêm Thiếu Kiệt chuẩn bị chuyển nhà.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 43

Sau khi nhà ở khu mở rộng Bắc Sơn được trang trí xong, mọi người bắt đầu lục đục chuyển nhà. Diêm Thiếu Liệt là người đầu tiên dọn đến, sau đó là Cố Quân Viêm cùng Thủy Ân Hi, lúc sau là Ninh Từ Mị cùng Thủy Thiên Lệ, Thu Đình Nhã là người cuối cùng chuyển vào, Thu Đại Đồng và Tần Ngừ Mai cũng đi theo nhìn, cảm thấy được nhà này thật sự tốt, hai người bọn họ còn đặc biệt dọn một phòng cho mình, nghĩ đến có rảnh cứ tới đây ở cùng con gái vài ngày.

Bởi vì những căn hộ ở lầu 19 và 20 đều là người nhà bọn họ, cho nên Diêm Thiếu Liệt ‘liên hệ’ bên bất động sản, đưa chìa khoá thang bộ hai tầng đều giao cho bọn họ, bình thường người ngoài không thể tùy ý lên 2 tầng này, người nhà bọn họ nếu lên xuống thang máy không thuận tiện, cũng có thể trực tiếp đi thang bộ, trong tay có cái chìa khoá cũng rất thuận tiện.

Cha mẹ của Diêm Thiếu Liệt cũng đến đây xem nhà, Triệu Chi Lâm trực tiếp nói nhà này bố trí khá ấm áp, làm cho bọn họ muốn tới đây ở, Diêm Thiếu Liệt cũng không có bày tỏ thái độ gì, Thủy Ân Trạch lập tức nói cho bọn họ sẽ sắp xếp một cái phòng, tùy lúc cũng có thể tới đây ở. Triệu Chi Lâm yêu thương véo hai má Thủy Ân Trạch nói: “Vẫn là Ân Trạch tốt, con nhìn một thằng nhóc A Liệt này, ta nói muốn tới ở nó ngay cả cái rắm cũng không phóng một cái, đây là không muốn cho chúng ta đến mà, sợ chúng ta quấy rầy cuộc sống của hai đứa.” Lời này của Triệu Chi Lâm mỗi một câu chua lên một bậc.

“Mẹ, con không phải có ý nghĩ kia, mẹ với ba muốn tới chúng con lúc nào cũng chào đón, đúng không? Ân Trạch.”

Thủy Ân Trạch cười cười gật đầu nói: “Được rồi, di, người đừng trách A Liệt, anh ấy vừa rồi là lơ đãng, anh ấy như thế nào không chào đón đi và thúc đến ở chứ?”

“Ân Trạch, con không cần giúp nó nói tốt, nó là con trai của ta chẳng lẽ ta còn không biết nó là người như thế nào?” Nói xong cô liếc mắt nhìn Diêm An Lý nói: “Ông xã, may mắn chúng ta có một đứa con dâu tốt, nếu không cuộc sống sau này biết tính như thế nào đây!”

Diêm An Lý giật giật khóe miệng, nghĩ rằng thái độ vừa rồi của con trai làm cho vợ mình không hài lòng.

Không đợi Diêm An Lý trả lời, chợt nghe có người nói: “Nha, chị đây là muốn bắt nạt A Liệt? Đều làm mẹ chồng người ta rồi, ở trước mặt con dâu mà nói như vậy không biết xấu hổ sao? Chị cần thì em sẵn lòng cho đến chỗ em ở.”

Vừa nghe tiếng nói Diêm Thiếu Liệt liền nở nụ cười, nhìn lại đúng là Thu Đình Nhã, “Nhị thẩm, thẩm đã đến rồi.”

Thu Đình Nhã cười híp mắt đi vào vỗ vỗ Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch, lại cùng Diêm An Lý chào hỏi sau đó lôi kéo Triệu Chi Lâm nói: “Chị chỉ biết bắt nạt A Liệt, vợ chồng người ta thật vất vả mới có thể sống chung với nhau, chị còn nói chị là mẹ chồng, một chút ánh mắt cũng không có, còn muốn đến đây ở? Chị muốn làm bóng đèn sao?”

Triệu Chi Lâm cũng cười ha ha nói: “Chị sao có thể không biết? Chẳng qua có ý muốn trêu chọc thằng nhóc này thôi, ai biết nó thật sự bị dọa đến nín thinh.”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe lời này liền bĩu môi, nghĩ thầm mấy vị cao tuổi bên cạnh mình thật sự là càng ngày càng trẻ con. Thủy Ân Trạch cũng nhẹ nhàng thở ra, quan hệ tốt với mẹ chồng là chuyện rất quan trọng, thật may mắn là tính tình mẹ chồng rất ngay thẳng, nói chuyện không chú ý chuyện vặt vãnh, y rất sẵn lòng cùng Triệu Chi Lâm ở chung.

“Nào, em mang chị với An Lý đi gặp sui gia, Từ Mị là người rất thú vị, em nói hai người cũng đừng suốt ngày ở sở nghiên cứu, con trai cũng không cần chút tiền này của hai người, anh chị phải học cách hưởng thụ cuộc sống, mỗi ngày đứng ở sở nghiên cứu thật buồn tẻ chán nản...” Ba vị trưởng bối vừa nói vừa đi ra ngoài, hoàn toàn không thèm nhìn đến hai người trong phòng này.

Đám người đi rồi Diêm Thiếu Liệt cùng Thủy Ân Trạch nháy mắt liếc nhau vài cái, sau đó Diêm Thiếu Liệt đóng cửa lại, một phen ôm lấy vợ mình, “Đi, đi ngủ trưa nào!”

Cha mẹ hai bên nhà có cuộc gặp mặt không chính thức rất là vui vẻ, khen ngợi con người ta và con của mình. Diêm An Lý và Thủy Thiên Lệ trò chuyện cũng hết sức tận hứng, tuy rằng nghiên cứu gì đó không giống nhau, nhưng hai người này đều thuộc về trường phái thích nghiên cứu, cho nên lúc nói chuyện phiếm có cảm giác đồng cảm. Ninh Từ Mị và Triệu Chi Lâm bởi vì ở giữa có Thu Đình Nhã, cho nên cũng nói chuyện thực sôi nổi, đương nhiên chủ đề chính bọn họ nói nhiều nhất là Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch.

“Chị với An Lý rất thích đứa nhỏ Ân Trạch này, nhờ có nó mà đứa con trai của chị thành thật hẳn, Từ Mị, em xem khi nào thì hai nhà chúng ta thương lượng một chút chuyện đính hôn cho hai đứa nó?”

Ninh Từ Mị cũng cười nói: “Việc này em cũng đã nghĩ tới, nhưng mà vẫn nên thương lượng với hai đứa nó một chút mới tốt, nói gì đi nữa đây cũng là chuyện của hai người đứa nó.”

Thu Đình Nhã cũng cười phụ họa, “Đúng vậy, ngày đó phải cùng này hai đứa nó bàn bạc tốt một chút, thừa dịp lúc không bận rộn nhanh chóng làm một cái lễ đính hôn.”

Hai người ngủ thẳng giấc ở trên lầu còn không biết gì, dưới lầu các trưởng bối đã bắt đầu bàn bạc các loại thủ tục đính hôn của hai người bọn họ, từ lễ phục đến đặt trước nhẫn, từ danh sách khách mời đến thực đơn, mấy người bọn họ càng nói càng náo nhiệt, hận không thể lập tức có thể bắt đầu chuẩn bị chuyện này.

Ban đầu các gia trưởng muốn tụ họp lại cùng nhau lâu hơn, nhưng bởi vì mới vừa dọn nhà, trong nhà cũng không kịp thu dọn. Tuy rằng không cần bọn họ tự mình dọn dẹp, nhưng chuyển nhà cũng là bề bộn nhiều việc mệt chết người cho nên bọn họ hẹn nhau, chờ trong nhà đều thu dọn xong xuôi, đến lúc đó mọi người lại cùng nhau tụ họp.

Vui vẻ kết thân rồi chia tay, rời khỏi khu nhà mở rộng Bắc Sơn, Triệu Chi Lâm còn đang nói về phụ huynh Thủy gia, cô cảm thấy rất hài lòng khi kết thông gia với người nhà này, Diêm An Lý cũng giống như thế, “Không phải nói Ân Trạch còn có em trai sao? Ngày hôm nay không nhìn thấy cậu ta?”

“Em nghe Từ Mỹ nói, thằng bé đi công tác, phải vài ngày nữa mới có thể trở về. Chờ lúc chúng ta tụ họp có thể thấy nó.”

Diêm lão gia từ cùng Diêm nãi nãi biết Diêm Thiếu Liệt dọn nhà cũng không nói cái gì, A Liệt cũng không phải sau này không về đây ở, dù sao trước kia đứa bé này cũng thường xuyên quay về nhà riêng của nó, bọn họ cũng đã thói quen. Về phần Diêm An Quân và Diêm Thiếu Kiệt thì vì chuyện này mà âm thầm vui vẻ, Diêm Thiếu Liệt đi rồi bọn họ có thể biểu hiện thật tốt ở trước mặt hai cụ, trước kia có Diêm Thiếu Liệt làm hại bọn họ ngay cả cơ hội biểu hiện đều không có.

Bởi vì chuyện Hạ Khuynh Thành, thái độ của Diêm lão gia từ cho dù là đối với Diêm An Quân hay là đối với Diêm Thiếu Kiệt đều giảm đến mức thấp nhất, một người hai người cũng không để cho người ta bót lo. Nếu không có A Liệt ra mặt giải quyết Hạ Khuynh Thành, nói không chừng còn muốn ồn ào ra cái dạng rắc rối gì đấy?

Dù sao tuổi Diêm Thiếu Kiệt cũng còn nhỏ, hưởng chi Hạ Khuynh Thành lại làm ra chuyện như vậy, người trẻ tuổi tức giận dễ nảy sinh xúc động cũng coi như miễn cưỡng có thể hiểu được. Nhưng việc làm của Diêm An Quân làm cho lão gia từ một chút cũng không thể hiểu, tuổi Thiếu Kiệt còn nhỏ chẳng lẽ tuổi của nó cũng nhỏ sao? Rõ ràng dùng ít tiền là có thể giải quyết vấn đề, lại đi dùng thủ đoạn đe dọa. Thực tế thì Diêm An Quân dùng thủ đoạn đe dọa Diêm lão gia từ cũng sẽ không nói cái gì, nhưng mấu chốt là thủ đoạn của ông ta không hiệu quả, ngược lại ép người ta đến mức nóng nảy, làm cho Hạ Khuynh Thành trực tiếp khởi tố Diêm Thiếu Kiệt, chuyện này làm cho Diêm gia trở thành chuyện cười của rất nhiều người.

May mắn là lúc sau ông để cho A Liệt ra mặt, Diêm Thiếu Liệt nói cho ông nội chuyện Hạ Khuynh Thành đem bằng giá nâng tới năm ngàn vạn, sau khi nghe được cách anh giải quyết Diêm lão gia từ rất hài lòng, so với tôn tử thành sự không có với con trai bại sự có thừa, Diêm Thiếu Liệt mạnh hơn không bao nhiêu lần.

Diêm An Quân và Diêm Thiếu Kiệt nghĩ thừa dịp Diêm Thiếu Liệt không thường ở nhà thì chăm lấy lòng lấy lòng lão gia từ, nhưng không biết lão gia từ căn bản không muốn để cho hai người bọn họ lấy lòng. Mà Diêm An Quân lấy lòng lão gia dùng cách thức đơn giản nhất, để cho Diêm Thiếu Kiệt cùng con gái thể gia thân cận!

Diêm An Quân nói chuyện này cho Diêm Thiếu Kiệt một lần, Hạ Khuynh Thành đối với Diêm Thiếu Kiệt như vậy, cho dù trong lòng Diêm Thiếu Kiệt còn có một chút tình cảm cuối cùng, nhưng lúc Hạ Khuynh Thành khởi tố làm hoàn toàn tiêu tán không còn. Sau đó Diêm An Quân để cho anh ta đi xem mặt, anh ta cũng không còn phản đối. Hơn nữa Diêm An Quân có một câu làm cho Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy được rất có lý, nếu không thể cùng người mình thích chung một chỗ, vậy không bằng chọn một người có ích nhất cho sự nghiệp của mình.

Trải qua chuyện của Hạ Khuynh Thành, Diêm Thiếu Kiệt tựa hồ cũng suy nghĩ cẩn thận rất nhiều. Anh ta và Hạ Khuynh Thành đã không còn khả năng, Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy có lẽ rất khó gặp được một người làm cho mình thích. Nếu đã như vậy, mình không cần tình yêu, miễn là có kết hôn là có thể được, mà điều kiện trên hết chính là, đối phương nhất định phải là con gái thể gia, con gái của Tần gia, Đường gia, Cổ gia là lý tưởng nhất. Nhưng bởi vì Diêm Thiếu Liệt, khó mà cưới được con gái nhà Tần gia cùng Đường gia, Cổ gia nếu có người con gái thích hợp thì mình cũng có thể tranh thủ xuống tay. Nếu không lấy được con gái trong tứ đại gia tộc, ít nhất cũng phải giống như Thu gia mới được, bối cảnh quá kém căn bản không thể giúp được gì cho sự nghiệp của mình, thậm chí không chừng còn cản trở mình.

Cho nên khi Diêm An Quân tích cực sắp xếp, sắp tới Diêm Thiếu Kiệt tham gia tiệc xem mặt không ít, mà biểu hiện của anh ta rõ ràng như thế tự nhiên cũng sẽ khiến cho rất nhiều người chú ý. Sau đó Diêm Thiếu Liệt nghe người khác nói chuyện này với anh, cũng không phát biểu ý kiến gì, anh có thể nói cái gì? Diêm Thiếu Kiệt muốn kết hôn, lấy bối cảnh của Diêm gia người muốn dấn lên không ít, anh muốn nhìn đến cuối cùng Diêm Thiếu Kiệt có thể lấy được phụ nữ gì.

Bên này nhà Diêm Thiếu Liệt dọn tới xong rồi cũng không vội mà sắp xếp, anh và Thủy Ân Trạch lại đều là người bận rộn, chỉ có ngày nghỉ hoặc lúc buổi tối tan tầm sớm mới có thể có thời gian mà thu dọn. Dù thế nào đi nữa hai người bọn họ cũng không sót ruột, mỗi ngày thu dọn một chút cho đến lúc thu dọn xong thì thôi. Ninh Từ Mị muốn tới giúp lại bị Thủy Ân Trạch với Diêm Thiếu Liệt từ chối. Thủy Ân Trạch từ chối là sợ mẹ thấy một ít thứ không nên thấy, cho dù là mẹ ruột, nhưng y làm con trai cũng có lúc sẽ ngượng ngùng, mà Diêm Thiếu Liệt từ chối là sợ mẹ vợ đại nhân bị mệt, anh sẽ thấy có lỗi.

Những ngày Diêm Thiếu Liệt cùng vợ mình trải qua quả thực rất thoải mái. Cảnh diễn đêm Thủy Ân Trạch đã diễn xong từ lâu, cho nên hiện tại y cơ bản không cần thức đêm quay phim. Chiều nào Diêm Thiếu Liệt cũng lái xe đi trường quay đón vợ mình, sau đó hai người cùng nhau về nhà, ngẫu nhiên còn có thể xuống bếp cùng nhau làm cơm, hai người bọn họ còn tận dụng thời gian rảnh rỗi đến chỗ Ninh Từ Mị và Thu Đình Nhã xin chỉ dạy món ăn tâm đắc nhất. Tuy rằng hiện tại làm ra đồ ăn thật sự rất bình thường, cho dù là sắc hương vị đều không bằng, nhưng hai người ăn rất vui vẻ.

Cả hai đều rất thích hưởng thụ cuộc sống như vậy, cùng nhau xuống bếp nấu cơm, ăn cùng nhau, anh đút em một miếng em đút anh một miếng, ăn một bữa cơm hơn một giờ cũng không thấy lâu, hai người cùng nhau rửa chén, cùng nhau dọn dẹp nhà cửa, tắm cùng nhau, rồi cùng nhau... sau đó Thủy Ân Trạch tựa vào trong lòng Diêm Thiếu Liệt ngủ, sáng hôm sau hai người cùng nhau rời giường, lúc nghỉ ngơi hai người tựa vào nhau xem sách, sưởi nắng, ngắm mặt trời lặn. Diêm Thiếu Liệt cảm thấy cuộc sống như vậy thật tốt đẹp, Thủy Ân Trạch cảm thấy được cuộc sống giống như mơ, bởi vì y chưa bao giờ dám nghĩ tới, nhưng đối với Diêm Thiếu Liệt thì có gì mà không được chứ?

Bởi vì dự án Á Mỹ quốc tế tiến triển thuận lợi, cho nên gần đây Diêm Thiếu Liệt cũng không phải bận rộn nhiều việc, mỗi ngày anh đều tan tầm trước một giờ. Hôm nay anh vừa rời đi công ty không bao lâu, thì phát hiện phía sau có xe đi theo mình, bởi vì có sự phụ Diêm Trí Viễn nên năng lực trinh sát của

anh khá mạnh, anh xác định người này trước đây chưa từng đi theo mình, ngày hôm nay đây là lần đầu tiên.

Tuy rằng thấy không rõ người trong xe phía sau nhưng anh cảm giác được đây là một người phụ nữ, Diêm Thiểu Liệt trước tiên gọi điện thoại cho Diêm Trí Viễn nói vị trí của mình, sau đó chạy vòng quanh trên đường, xe phía sau đi theo anh bị rồi, anh cười cười biết đây nhất định là người mới, nếu tay lão luyện đã sớm biết mình đã bị phát hiện cô ta, cho nên trên đường mới cố ý chạy loạn.

Diêm Trí Viễn tới nơi sau đó gọi điện thoại cho Diêm Thiểu Liệt, tiếp đó Diêm Thiểu Liệt đi qua một cái ngã tư, xe Diêm Trí Viễn theo một hướng khác chặn đứng xe phía sau anh, “Sao lại thế này? Có biết lái xe hay không? Không thấy đèn đỏ sao? Giành cái gì mà giành hả?” Diêm Trí Viễn hét lên.

Tiếng còi xe đằng sau hết đợt này đến đợt khác vang lên, ngay cả cảnh sát giao thông cũng tới, Diêm Trí Viễn ngay lập tức xuống xe giải thích tình huống với cảnh sát giao thông, sau đó đi cùng cảnh sát giao thông tới xe phía sau, nhìn thoáng qua cô gái trong xe thì Diêm Trí Viễn lập tức rời đi.

Diêm Thiểu Liệt thế nào cũng không nghĩ đến người theo dõi anh lại là Thủy Linh Lung, theo Diêm Trí Viễn nói Thủy Linh Lung thoạt nhìn có chút không giống, nhưng anh ta có thể xác định đó là Thủy Linh Lung. Diêm Thiểu Liệt không nghĩ nhiều, Thủy Linh Lung trang điểm giống như biến thành một người khác, điều này là bình thường, nhưng chờ đến lúc anh tự mình nhìn thấy Thủy Linh Lung mới hiểu được Diêm Trí Viễn nói không giống là có ý gì.

Thủy Linh Lung vì sao theo dõi Diêm Thiểu Liệt? Bởi vì cô ta đã chờ vài ngày dưới lầu của Thủy gia, không thấy Diêm Thiểu Liệt không nói mà ngay cả người nhà Thủy Ân Trạch cũng không thấy, sau khi cô ta nói chuyện với hàng xóm mới biết được thì ra nhà bọn họ sớm đã dọn đi rồi.

Roi vào đường cùng cô ta mới chạy công ty Diêm Thiểu Liệt theo dõi anh, không ngờ ngày đầu tiên đã bị cảnh sát giao thông tóm được. Lúc sau Thủy Linh Lung theo Diêm Thiểu Liệt trong vài ngày, nhưng mỗi ngày đều người cật đuôi còn bị cảnh sát giao thông tìm tới cửa, giấy phép lái xe của cô ta vừa mới có được, cũng không dám đề bị thu hồi, cho nên Thủy Linh Lung quyết định gọi taxi đi theo dõi, nhưng taxi đi một đoạn cũng bị như vậy. Vài ngày sau cô ta rốt cục chịu không nổi, cho nên hôm nay Diêm Thiểu Liệt mới từ trong cao ốc Diêm thị bước ra đã bị Thủy Linh Lung cản đường.

“Anh Diêm, đã lâu không gặp.” Diêm Thiểu Liệt nhún nhẹ mày, người trước mắt này đúng là Thủy Linh Lung sao? Nhưng... đúng thật không giống.

“Thủy tiểu thư, lời của tôi đã rất rõ ràng, cô đã quên sao?”

Thủy Linh Lung sững sốt, nhớ tới tình cảnh mấy tháng trước mình lén lút chạy đến dưới lầu của Thủy Ân Trạch, cô ta không khỏi do dự, nhưng vừa nghĩ tới bộ dáng hiện tại của chính mình thì tự tin của cô ta đã trở lại, “Anh Diêm, anh không thấy hiện tại em đã biến đẹp sao?”

Vì để cho Diêm Thiểu Liệt nhìn mình nhiều hơn, cô cố ý đi phẫu thuật thẩm mỹ khuôn mặt, hiện tại mặt của cô rõ ràng to hơn rất nhiều, mũi khá thẳng, môi mỏng hơn một chút, ngay cả mẹ của cô đều nói hiện tại cô trở nên rất đẹp.

“Cô đẹp hơn nữa cũng không liên quan đến tôi, tôi cảnh cáo cô, không cần tiếp tục đi theo tôi, nếu không tôi sẽ báo cảnh sát.”

Nói xong Diêm Thiểu Liệt muốn lên xe rời đi, Thủy Linh Lung từ phía sau chạy tới giữ chặt, “Anh Diêm, sao anh có thể như vậy? Em vì anh mà làm nhiều chuyện như vậy, anh một chút cũng không nhìn tới sao? Anh có biết phẫu thuật thẩm mỹ có bao nhiêu đau đớn không? Vì anh nên em đều chịu đựng hết, rốt cuộc anh còn muốn thế nào đây?”

Diêm Thiểu Liệt trực tiếp bị tức đến nở nụ cười, đẩy cánh tay đang lôi kéo tay mình, “Thủy Linh Lung, cô có bệnh không vậy? Tôi bảo cô làm cái gì cho tôi sao? Tôi bảo cô đi phẫu thuật thẩm mỹ sao? Tôi kêu cô chịu đựng sao? Tôi muốn thế nào? Được, tôi cho cô biết, tôi muốn cô cách tôi xa một chút, càng xa càng tốt, tốt nhất vĩnh viễn không cần xuất hiện trước mặt tôi, OK?”

Thủy Linh Lung nghe được lời nói của Diêm Thiểu Liệt, vẻ mặt không dám tin, cô đã hy sinh rất nhiều cho anh, người này như thế nào còn có ý chí sắt đá như vậy? Đúng rồi, không phải vấn đề ở anh, nhất định là do Thủy Ân Trạch, bởi vì có Thủy Ân Trạch cho nên anh ấy mới không thích mình, đều do anh ta, vì anh ta.

“Bởi vì Thủy Ân Trạch có phải hay không? Anh không thể thích anh ta như vậy, anh ta cả ngày hết scandal này đến scandal khác. Cha mẹ của anh ta cũng không phải người tốt lành gì, nếu không tại mẹ anh ta làm ông nội của em tức chết, bây giờ nhà em có bao nhiêu là quang vinh, đều do người đàn bà đề tiện kia, bà ta...”

Diêm Thiểu Liệt giương tay tát một cái lên mặt Thủy Linh Lung, lạnh lùng nói: “Câm miệng, cô có tư cách gì mắng dì Từ Mị, cha mẹ cô nếu làm người tốt, sao có thể dạy ra loại con gái không biết xấu hổ thấp hèn như cô, miệng đầy lời lẽ bẩn thỉu chửi rủa người lớn. Tôi cho cô biết, Thủy Linh Lung, nếu để cho tôi còn nghe được cô mắng dì Từ Mị một câu nào nữa, đừng trách tôi trở mặt với cô!” Nói xong Diêm Thiểu Liệt bước đi về phía xe của mình, sau đó lái xe rời khỏi.

Thủy Linh Lung còn chưa phục hồi tinh thần, Diêm Thiểu Liệt lại có xuồng tay đánh mình, là vì Ninh Từ Mị, vuốt dấu tay trên mặt, từng đợt đau nóng rát, Thủy Linh Lung chán ghét thậm chí là có chút hận Ninh Từ Mị, bởi vì mẹ của cô không chỉ một lần nói cho cô biết, ông nội chính là bị Ninh Từ Mị tức chết. Ông nội của cô là quốc họa đại sư rất nổi tiếng, nếu ông nội còn sống, cô chính là cháu gái của quốc họa đại sư có bao nhiêu là vinh quang, khi đó Diêm Thiểu Liệt còn có thể coi thường cô sao?

Một lí do khác là do sự ích kỷ của cô ta, cô ta lớn lên giống mẹ của mình, mà anh em Thủy gia cũng giống mẹ là Ninh Từ Mị, nhưng anh em Thủy gia lớn lên đẹp trai như vậy xuất sắc như vậy. Mà lúc cô đi làm phẫu thuật thẩm mỹ nghe lén được y tá đem mình ra làm chuyện cười, nói cô hèn chỉ muốn tới phẫu thuật thẩm mỹ, lớn lên xấu xí như vậy đúng là khó ra ngoài gặp người, nếu không phải cần ở trong bệnh viện hồi phục, cô ta nhất định sẽ lao ra cáo nạt vụn mặt hai ả đàn bà kia, nếu như không có Ninh Từ Mị sinh ra Thủy Ân Trạch đẹp trai, Diêm Thiểu Liệt là chắc chắn sẽ không để ý đến anh ta.

Bản tính của Thủy Linh Lung là thừa hưởng từ mẹ mình, loại người này cho dù xảy ra chuyện gì không bao giờ nghĩ lỗi là do bản thân, ở trong mắt hai

người này chỉ có người khác sai, mà mình thì luôn luôn đúng.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Diêm Thiểu Liệt chưa bao giờ nghĩ sẽ nói chuyện này cho Thủy Ân Trạch hoặc là Ninh Từ Mị, thứ nhất việc này sẽ làm bức mình, thứ hai nếu để cho Ninh Từ Mị biết Thủy Linh Lung mắng mình như vậy, mẹ vợ nhất định sẽ phát hỏa không có điểm dừng thì phải sao bây giờ? Hơn nữa anh xem ra Ninh Từ Mị rất rõ ràng thái độ làm người của Thủy Linh Lung, cho nên dù anh không nói chuyện này với mẹ vợ đại nhân, cũng không sợ mẹ vợ bị Thủy Linh Lung lừa.

Ý định của anh thực sự tốt, rất tốt, vì vợ lo lắng vì mẹ vợ lo lắng vì lo lắng cho hài hòa gia đình mà suy xét, thực sự là không dễ dàng, nhưng lại có người cố tình không muốn cho anh hài lòng, muốn cho anh ngột ngạt, ngày thứ hai chuyện Diêm Thiểu Liệt cùng Thủy Linh Lung ở Diêm thị dưới lầu lôi kéo ảnh chụp bị chụp ảnh đăng báo.

Tại sao là ngày thứ hai mà không phải ngày đầu tiên? Bởi vì ngày đầu tiên tòa soạn báo vì chuyện này mà rối rắm, nguyên nhân là do một phóng viên nhỏ đi ra ngoài phòng vắng trở về vừa đúng lúc đi qua cao ốc Diêm thị, sau đó thì thấy Diêm Thiểu Liệt đang nói chuyện với Thủy Linh Lung, lúc đó cậu ta không nghĩ nhiều mà cho rằng đây là nói chuyện bình thường, đang chuẩn bị tăng tốc lúc bước đi liền thấy Diêm Thiểu Liệt xoay người rồi đi, Thủy Linh Lung đuổi theo giữ chặt Diêm Thiểu Liệt, phóng viên nhỏ không bình tĩnh, đồ-phắc, tình tiết câu huyết phim ảnh hả?

Lúc này không cần dựa vào nhạy cảm của nghề nghiệp, cậu ta cũng biết đây là tin sốt dẻo, sau đó liền chụp n tám hình, hai người lôi kéo, Thủy Linh Lung điên cuồng mắng Ninh Từ Mị, thậm chí là Diêm Thiểu Liệt xuống tay đánh người đều bị chụp được, cũng ghi nhớ lại một chút nội dung cuộc nói chuyện của hai người. Nhưng khi cậu ta đem tin về tòa soạn báo, chủ biên rất là khó xử, đây đúng là tin sốt dẻo, nhưng có nên đăng hay không? Đăng như thế nào? Đăng xong thì gánh vác hậu quả thế nào? Đây là một vấn đề khó khăn.

Ngày đầu tiên bọn họ là rối rắm những vấn đề trên, nhưng kết quả cuối cùng vẫn là quyết định đăng, vì thế chuyện này mới bị đăng sau ngày thứ hai xảy ra. Diêm Thiểu Liệt xem báo xong không biết nên thái độ gì mới phải, muốn đăng thì đăng đi, vì sao chỉ đăng ảnh chụp anh và Thủy Linh Lung lôi kéo, nhưng không đăng lên ảnh chụp anh đánh người? Khiến cho quan hệ hai người nhìn dường như mờ ám, có trời mới biết anh chán ghét Thủy Linh Lung đến chết được không?

Việc này thật đúng là không trách tòa soạn báo, tuy rằng cuối cùng bọn họ quyết định đăng chuyện này, nhưng vẫn cảm thấy chuyện Diêm Thiểu Liệt đánh người không thể đăng, làm không tốt cảnh sát cũng tìm tới cửa, vậy lúc đó tòa soạn báo chính là thật sự tìm chết, cho nên vì bảo vệ bản thân và Diêm Thiểu Liệt, bọn họ không đăng ảnh Diêm Thiểu Liệt tát Thủy Linh Lung.

Diêm Thiểu Liệt biết nặng nhẹ, cho nên trước tiên anh đi trường quay, việc này trước hết phải giải thích rõ ràng với vợ mình mới được. Anh vội vàng tới trường quay thì thấy vợ yêu của mình đang quay phim, mà ảnh chụp anh và Thủy Linh Lung ngày hôm đó ở trường quay tuy tiện là có thể thấy được.

Kết quả làm anh lo lắng vô ích một hồi, bởi vì Thủy Ân Trạch nhìn xem nội dung trên báo không mấy quan tâm, còn nói với Phùng Thiên Hâm, “A Liệt cần bản sẽ không đổ cô ta, uống phí tâm tư.”

Ban đầu Phùng Thiên Hâm muốn an ủi y hai ba câu, kết quả vừa nghe lập tức biết đối phương chẳng đem chuyện này để vào mắt, đây cũng là vì tình cảm giữa hai người rất tốt, không cần giải thích Thủy Ân Trạch đã lập tức tin tưởng Diêm Thiểu Liệt.

Thừa dịp thời gian nghỉ giải lao của Thủy Ân Trạch, Diêm Thiểu Liệt đem chuyện hôm đó nói cho y nghe, hơn nữa còn nói chuyện mình ra tay đánh người, đương nhiên không nói lại nguyên văn mấy câu Thủy Linh Lung chửi rủa Ninh Từ Mị, chỉ nói Thủy Linh Lung nói lời khó nghe cho nên anh mới ra tay. Nhưng Thủy Ân Trạch làm sao không hiểu được lời khó nghe này là có ý gì? Y cẩn thận suy nghĩ liền biết lý do Diêm Thiểu Liệt giấu diếm, anh không phải lo lắng mẹ mình sẽ bị tức giận, ngược lại là sợ gia đình Thủy Linh Lung không chịu nổi lửa giận của mẹ mình.

Hai người bọn họ đã nghĩ kỹ giải thích tốt chuyện này với người trong nhà, lại không nghĩ tới Ninh Từ Mị đã gọi điện đến. Thủy Ân Trạch ở trong điện thoại đơn giản giải thích vài câu sau đó cúp điện thoại, mắt nhìn Diêm Thiểu Liệt nói: “Em xem việc này không dễ giải thích như vậy.”

Sự tình giống như Thủy Ân Trạch đoán trước, cực kỳ rắc rối, buổi tối Diêm Thiểu Liệt và Thủy Ân Trạch cùng xuống lầu dưới, vừa vào cửa đã thấy một bàn đồ ăn, tất cả mọi người trong nhà đều ở bao gồm cả Cố Quân Viêm, hai người liếc nhau, tình huống có vẻ không tệ lắm nha!

Lúc ăn cơm Ninh Từ Mị hỏi Diêm Thiểu Liệt chuyện lần này, Diêm Thiểu Liệt lựa chọn ăn ngay nói thật, mẹ vợ đại nhân của anh không phải là tùy tiện dùng hai câu nói là có thể lừa gạt, đồng thời khi nói đến Thủy Linh Lung chửi rủa của nàng, anh cũng một câu lướt qua, nhưng Ninh Từ Mị vẫn là bắt được điểm quan trọng trong lời nói của anh.

“A Liệt, con nói bởi vì Thủy Linh Lung nói đi vài câu khó nghe, cho nên con ra tay đánh nó?” Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, Ninh Từ Mị tiếp tục nói: “Tòa soạn báo là sợ con bị ảnh hưởng không tốt, cho nên mới không có đăng ảnh con đánh người?” Diêm Thiếu Liệt tiếp tục gật đầu, vì giải thích rõ ràng mình không phải đang cùng Thủy Linh Lung lôi kéo, có mấy lời anh nhất định phải nói, lòng này Ninh Từ Mị nhủ lại, “Thủy Linh Lung nói đi cái gì khó nghe, khiến con phải ra tay đánh người?”

“Này...” Diêm Thiếu Liệt thực rối rắm, lời này có thể nói sao? Nói xong có đem mẹ vợ lừa giận ngút trời không, nhưng không nói thì hôm nay khó mà xong được, anh liếc mắt cầu cứu nhìn Thủy Ân Trạch một cái, Thủy Ân Trạch lập tức nói: “Mẹ, dù sao cũng không phải lời hay gì, mẹ còn muốn nghe lại một lần để làm gì? Đây không phải là không có việc gì tự mình tìm khó chịu sao?”

“Mẹ sẵn lòng tìm khó chịu.” Giờ phút này Ninh Từ Mị rất có vẻ phần không nói lý lẽ, nàng biết Diêm Thiếu Liệt có lòng tốt, nhưng lần này nàng không có ý định cứ như vậy bỏ qua, không để cho Thủy Linh Lung và mẹ cô ta một chút sắc mặt, bọn họ sẽ cho rằng Ninh Từ Mị này dễ bắt nạt sao?

“Bà xã, bọn nhỏ có ý tốt.” Thủy Thiên Lệ cũng hiểu rõ, Thủy Linh Lung chần chừ nói rất khó nghe, A Liệt và Ân Trạch mới không muốn nói.

“Em biết, vì biết nên em mới càng muốn biết rốt cuộc nó nói cái gì mà có thể khiến cho A Liệt ra tay?” Nói xong Ninh Từ Mị quay qua Diêm Thiếu Liệt nói: “A Liệt, có chuyện nói thẳng, đừng có dài dòng.”

Diêm Thiếu Liệt liếc mắt nhìn Thủy Ân Trạch cân nhắc một chút nói: “Dì, thật ra cũng không có cái gì, cô ta nói gia gia của mình qua đời là có liên quan đến dì, sau đó mất hai câu.”

Ninh Từ Mị trừng mắt nhìn Thủy Thiên Lệ, quay qua Diêm Thiếu Liệt nói: “Thật sự không có gì khác sao?”

Diêm Thiếu Liệt vội vàng gật đầu, “Thật không có.”

Ninh Từ Mị tin rằng Thủy Linh Lung không bao giờ ăn nói khéo léo như vậy, nếu nói chuyện khéo như thế Diêm Thiếu Liệt sẽ không dễ dàng ra tay như vậy, nhưng chuyện đó đã không còn quan trọng, quan trọng là nàng đã biết vấn đề nằm ở đâu.

Sau đó Ninh Từ Mị không nhắc lại chuyện này, mọi người giống như không có việc gì cùng nhau ăn một bữa cơm, sau đó mọi người tự về nhà mình, Ninh Từ Mị lại khẽ ngâm nga hát, ở trong phòng bếp rửa chén. Thủy Thiên Lệ lên lút chạy tới phòng bếp nhìn thoáng qua, xem ra vợ mình thật sự không có việc gì, nghĩ lại chuyện kia đã qua nhiều năm như vậy, lần bà xã đi làm âm ỉ gần nhất đã cách đây hơn mười năm. Biết nàng không có việc gì Thủy Ân Trạch và Diêm Thiếu Liệt trở về trên lầu.

Mới vừa vào cửa Diêm Thiếu Liệt lập tức thở phào nhẹ nhõm, nói: “Lúc này mẹ vợ làm anh sợ muốn chết, may mà mẹ không tức giận.”

Thủy Ân Trạch rót ly nước đưa cho anh cười cười nói: “Tính tình bây giờ của mẹ đã tốt hơn nhiều, nếu trước kia nghe nói như thế chần chừ cực kỳ tức giận, nói không chừng lại sẽ đánh tới nhà Thủy Linh Lung rồi.”

“Trước đây mẹ vợ từng làm như vậy?”

Thủy Ân Trạch nghĩ nghĩ nói: “Trong ấn tượng của em từng có hai lần, em nghe ba nói mẹ trong lúc mẹ mang thai em cũng có một lần.”

Diêm Thiếu Liệt kinh ngạc sững sờ nói: “Lúc mang thai mẹ vợ còn dám đánh tới cửa? Không sợ làm em rớt ra hả?”

“Mẹ đối với chuyện khác đều tốt, chỉ riêng chuyện liên quan tới cái chết của gia gia, mẹ một bước cũng không nhường. Em nghe ba nói ba lần đánh tới nhà Thủy Linh Lung đều bởi vì mẹ của Thủy Linh Lung lại lấy cái chết của gia gia ra nói. Sau ba lần thì mẹ của Thủy Linh Lung coi như hoàn toàn yên tĩnh, hơn mười năm này không dám một lần nữa nhắc tới chuyện của gia gia.”

“Gia gia của em đến cuối cùng là xảy ra chuyện gì? Mẹ vợ sao lại tức giận lớn như vậy?”

Thủy Ân Trạch nhướn mày nói: “Thực ra, em không biết cụ thể, có một lần đánh tới cửa em cũng đi theo, hình như chuyện ông nội chết có liên quan tới mẹ của Thủy Linh Lung, nhưng bà ta lại bóp méo sự thật, nói rằng gia gia chết là do mẹ em làm ông tức chết.”

“Khó trách Thủy Linh Lung nói như vậy, xem ra mẹ của cô ta nhất định lái nhai bên tai việc này không ít lần.”

Thủy Ân Trạch gật gật đầu nói: “Phải, từ trước đến nay cô ta luôn tin tưởng những gì mẹ cô ta nói.”

“Nếu không có cha mẹ thế này thì sao có con gái như thế, sau này chúng ta giáo dục con cái nên cẩn thận một chút.” Thủy Ân Trạch cười cười không nói gì, nhưng ý cảm thấy lời nói của Diêm Thiếu Liệt có hợp lý.

Diêm Thiếu Liệt đem ly nước để trên bàn sau đó ngăn người một lát, lập tức quay lại nói: “Vợ yêu, em vừa mới nói mẹ vợ ba lượt đánh tới nhà của Thủy Linh Lung, đều bởi vì mẹ của Thủy Linh Lung lấy cái chết của ông nội chết nói?”

Thủy Ân Trạch gật gật đầu, lập tức hiểu ra nói: “Ngày hôm nay biểu hiện của mẹ rất khác thường, mẹ hẳn phải tức giận hơn nữa sau đó sẽ đánh tới nhà Thủy Linh Lung mới đúng?”

Hai người liếc nhau dường như đã hiểu chuyện gì đang xảy ra, Thủy Ân Trạch lập tức gọi điện cho Thủy Thiên Lệ, y còn chưa hỏi thì đã nghe Thủy Thiên Lệ hỏi: “Ân Trạch, mẹ con khi nào sẽ xuống dưới?”

“Xuống dưới?”

Thủy Thiên Lệ tiếp tục nói: “Đúng vậy, vừa rồi con và A Liệt chân trước mới vừa đi, mẹ con nói A Liệt để quên điện thoại, cho nên cầm lên đưa nó.”

Thủy Ân Trạch vừa nghe còn có gì không rõ, kêu Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm, vài người vội vàng đi xuống lầu. Thủy Thiên Lệ cũng đuổi tới, ban đầu hai anh em không muốn để cho ông đi, nhưng Thủy Thiên Lệ nói, ông không đi bọn họ không thể kéo được Ninh Từ Mị về. Đoàn người xuống tầng hầm ga ra xem, quả nhiên chiếc xe Ninh Từ Mị thường đi đã không thấy, đám người lập tức lên xe tới nhà Thủy Linh Lung.

Bên kia Ninh Từ Mị đã đến nhà Thủy Linh Lung, đậu xe dừng ở dưới lầu từ phía sau lấy ra gậy bóng chày, đầu chày có rất nhiều vết trầy xước lồi lõm, Ninh Từ Mị hít sâu một hơi rồi mang theo gậy bóng chày đi lên lầu, ấn chuông cửa nhà Thủy Linh Lung.

Đến mở cửa là mẹ của Thủy Linh Lung, Chu Hân Quỳnh, bà ta vừa mở cửa ra liền thấy một thân mặc đồ ở nhà là Ninh Từ Mị, đợi đến lúc bà ta muốn đóng cửa lại Ninh Từ Mị đã muốn dùng sức đẩy cửa bước vào, nằng nặc cửa cười lạnh nói: “Chu Hân Quỳnh, cô không chào đón tôi đến sao?”

Thấy gậy bóng chày trong tay của Ninh Từ Mị, sắc mặt Chu Hân Quỳnh không còn chút máu, “Từ Mị, xem chị nói cái gì kia, em làm sao không hoan nghênh chị tới đây?”

Ninh Từ Mị cười nhạo nói: “Hoan nghênh tôi tới?” Không đợi Chu Hân Quỳnh trả lời, nằng nặc cây gậy bóng chày trong tay đánh tới cái bể cá thủy tinh bên cạnh, “A...” Khi tiếng thét chói tai của Chu Hân Quỳnh vang lên, đáp lại là tiếng vỡ của thủy tinh, nước lập tức liên chảy ra, cá vàng trên nền nhà một chút một chút ngoe ngoáy cái đuôi.

Nghe tiếng động Thủy Linh Lung và một người đàn ông trung niên từ theo phòng bước ra, người đàn ông trung niên chính là cha của Thủy Linh Lung, Thủy Thiên Thành, thấy Ninh Từ Mị đến đây Thủy Linh Lung lập tức trốn về phòng. Thủy Thiên Thành bước lại muốn mở miệng khuyên Ninh Từ Mị, còn không đợi ông ta mở miệng Ninh Từ Mị đã bắt đầu đập phá nhà bọn họ, chỉ trong chớp lát phòng khách đã bị đập đến nổi ngay cả chỗ đặt chân cũng không có. Ninh Từ Mị không thấy hả giận, thấy TV đang mở liên vung gậy bóng chày đi qua, Thủy Thiên Thành vừa nhìn thấy lập tức đi qua ngăn cản nằng, “Từ Mị, chị đập cái này sẽ bị nổ mạnh.” Thực ra ông ta cũng không chắc chắn có nổ hay không, nhưng TV này là ông ta muốn xem World Cup nên một tuần trước mới đổi mới, Ninh Từ Mị không thể cứ thế đập đi.

Ninh Từ Mị có lẽ có chút mệt mỏi dừng lại, thở dốc một hơi nằng chỉ vào Chu Hân Quỳnh nói: “Chu Hân Quỳnh, cô còn muốn chút mặt mũi nào không? Tôi từng nói cô còn dám vu khống hãm hại tôi làm lão gia tử tức chết, tôi sẽ cào nát cái mặt không biết xấu hổ của cô, xem ra trí nhớ của cô không được tốt nhỉ?”

Chu Hân Quỳnh vừa nghe lời của nằng lập tức sững sốt, nghĩ thầm con nhỏ chết tiệt kia ra chuyện lớn như vậy thế mà không nói gì.

Ảnh của Thủy Linh Lung bị đăng ra, Chu Hân Quỳnh và Thủy Thiên Thành tự nhiên cũng nhìn thấy, nhưng thực tế từ lúc Thủy Linh Lung ở dưới nhà Thủy Ân Trạch chờ Diêm Thiếu Liệt, hai người đã biết con gái thích Diêm gia nhị thiếu gia một trong tứ đại gia tộc, bọn họ đương nhiên biết chuyện của Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch.

Nhưng Thủy Linh Lung nói, Diêm gia là đại gia tộc có lẽ sẽ cho phép Diêm nhị thiếu và Thủy Ân Trạch cùng một chỗ, nhưng Diêm Thiếu Liệt khẳng định tương lai cả hai sẽ kết hôn, Diêm nhị thiếu không phải sẽ tuyệt hậu sao? Hơn nữa Diêm gia sẽ không đồng ý, Thủy Ân Trạch không sinh được, nếu Diêm Thiếu Liệt cưới một con gái thế gia khác, người ta chắc chắn sẽ không tha thứ chuyện anh và Thủy Ân Trạch. Nhưng cô có thể, cô có thể cam đoan sẽ không can thiệp chuyện của Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch. Cô tin tưởng cho dù là vì trong nhà hay vì con cái, Diêm Thiếu Liệt sớm muộn gì đều sẽ gật đầu, đến lúc đó chỉ cần cô gả vào Diêm gia tự nhiên sẽ có rất nhiều biện pháp xử lý Thủy Ân Trạch.

Tự tin của Thủy Linh Lung cũng không biết từ đâu mà có, đem tất cả ảo tưởng đều lý tưởng hoá thành sự thật. Hơn nữa trải qua cô không ngừng cố gắng và thuyết phục cha mẹ của mình, đã thực sự đồng ý. Thủy Linh Lung nói Diêm gia nhiều tiền mà không biết tiêu xài như thế nào, đến lúc đó ta đây là Nhị thiếu nữ nãi nãi muốn giúp nhà mẹ đẻ, không ai có thể nói điều gì, đúng không? Thủy Linh Lung còn nói mối quan hệ xã hội lẫn quần của Diêm gia mới là chân chính xã hội thượng lưu, cô là Nhị thiếu nữ nãi nãi tham dự yến hội mang theo cha mẹ mình cũng rất bình thường đúng không? Thủy Linh Lung còn nói mẹ của Diêm gia Nhị thiếu nữ nãi nãi mới mới thực sự là quý phu nhân, đến lúc đó muốn đem Ninh Từ Mị dẫm nát dưới chân chẳng phải dễ như chơi? Thủy Linh Lung nói tiếp....

Tóm lại Thủy Linh Lung dùng một bản kế hoạch tốt đẹp khiến cho cha mẹ tin tưởng, cô thật cho mình đã trở thành Diêm gia Nhị thiếu nữ nãi nãi, cho nên đối với chuyện lần này bọn họ cũng không nói cái gì. Nhưng Chu Hân Quỳnh thật sự không biết Thủy Linh Lung còn nhắc tới cái chết của Thủy lão gia, trước kia bà ta không sợ chết nói ba lần, nhà bị đập phá ba lần, bọn họ bị buộc chuyển nhà ba lần.

Ngày hôm nay bà ta thấy Ninh Từ Mị mang theo gậy bóng chày tới, còn tưởng rằng con gái quyến rũ Diêm nhị thiếu cho nên chọc giận nằng, vì thế nhìn thấy Ninh Từ Mị phá nhà bọn họ, ngay cả ngăn cản một chút đều không dám. Mà ý nghĩ của Thủy Thiên Thành cơ bản giống với Chu Hân Quỳnh, bởi vì bọn họ đuối lý, vì bọn họ ngầm đồng ý cho con gái quyến rũ Diêm nhị thiếu, cũng bởi vì bọn họ biết quan hệ của Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm, và thủ đoạn Cố Quân Viêm từng dùng với người nhà bọn họ.

“Từ Mị, việc này nhất định là hiểu lầm, em cũng đã thừa nhận qua là em không đúng, làm sao còn có thể vu khống hãm hại chị làm lão gia tử tức chết đây?”

“Cô tránh ra cho tôi, thôi lắm, mau, đem con tiện nhân Thủy Linh Lung kia kêu đi ra cho tôi, tôi muốn gặp mặt hỏi nó vài thứ.” Lần này Chu Hân Quỳnh nào dám kêu con gái mình đi ra, lấy lửa giận hiện tại của Ninh Từ Mị chắc chắn sẽ đánh con mình, nhưng không gọi... liếc nhìn Ninh Từ Mị kia bộ dáng thế không bỏ qua bà ta liền run sợ.

Đang lúc tình thế khó xử thì tiếng đập cửa vang lên, không đợi bà ta phản ứng Ninh Từ Mị đã mở cửa, không cần nghĩ nằng đã biết là ai đến đây, quả nhiên ngoài cửa là chồng nằng và hai con trai, hai đứa con rể.

Đối lập với phản ứng của những người khác Diêm Thiếu Liệt thực sự chấn động, mẹ vợ của anh một thân quần áo giản dị màu trắng, mái tóc đen buộc đuôi ngựa, trong tay cầm gậy bóng chày còn đang nhỏ nước, khí thể mười phần đứng ở trong phòng, trong phòng có một người phụ nữ trung niên hơi mập mạp, một người đàn ông trung niên đang che chắn trước TV, không cần đoán anh cũng có thể tưởng tượng được, đây chính là cha mẹ Thủy Linh Lung, nhìn lại trong phòng, sàn nhà thành một đồng lộn xộn, cùng với hung khí trên tay nhạc mẫu đại nhân, anh còn có cái gì không hiểu.

Mẹ vợ đại nhân uy vũ!

Chu Hán Quỳnh vừa nhìn thấy người ngoài cửa lập tức nói: “Thiên Lệ, anh đã tới, anh mau khuyên nhủ Từ Mị đi, việc này chúng em thật sự không biết, Linh Lung cũng sẽ không nói lung tung.”

Thủy Thiên Lệ liếc nhìn em trai lại nhìn về phía Ninh Từ Mị, nhú mày mở miệng nói: “Từ Mị.” Ông còn chưa nói xong, lông mày Ninh Từ Mị nhú lại, “Anh im đi, ngày hôm nay việc này không nói rõ ràng ai cũng đừng mong sống dễ chịu!”

“Mẹ, đừng nóng giận, không đáng vì bọn họ mà tức giận như thế.”

Thủy Ân Hi cũng đi theo Thủy Ân Trạch đi tới cạnh Ninh Từ Mị nói: “Mẹ, mẹ nếu muốn thu thập bọn họ nói cho con biết một tiếng là được, sao phải tự mình ra tay, con xem ra có chút người da dày, đã quên chuyện năm đó, không sao con sẽ lần nữa khiến bọn họ lần này ghi nhớ thật lâu.”

“Ân Hi, đi vào phòng đem con tiện nhân Thủy Linh Lung kia bắt ra cho mẹ, đừng tưởng rằng trốn ở trong phòng thì không có chuyện gì.”

Thủy Ân Hi không nói gì lập tức đi vào phòng đó, thấy Thủy Ân Hi đi hai vợ chồng Chu Hán Quỳnh không dám nói bất cứ cái gì, bởi vì Cố Quân Viêm đứng ở cửa. Cửa phòng bị khóa lại từ bên trong, “Thủy Linh Lung, cô tốt nhất đi ra cho tôi, nếu không tôi sẽ đá nát cửa phòng của cô.”

Thấy không có tiếng động Thủy Ân Hi thật sự đá một cước đá vào trên cửa, không có tiếng động gì cậu tiếp tục đá, thẳng đến khi cửa phòng có chút nói lỏng Thủy Linh Lung tức giận mở cửa nói: “Thủy Ân Hi, anh dám đá cửa phòng của tôi, tôi cho anh biết, tôi đã vừa mới gọi điện thoại báo án, cảnh sát sẽ lập tức tới ngay, Ninh Từ Mị bà đập phá nhà của tôi thì cứ chờ bị bắt đi.”

“Thủy Linh Lung, mày còn dám báo cảnh sát?” Thấy Ninh Từ Mị xông lại Thủy Linh Lung muốn trốn vào trong phòng đi, lại bị Thủy Ân Hi kéo đi ra, Ninh Từ Mị giương tay đánh cho hai bạt tai.

“Anh hai, các người muốn làm gì?”

Vừa nhìn thấy tình cảnh này Thủy Thiên Thành mới mở miệng, Ninh Từ Mị vừa nghe ông ta nói thì lạnh lùng mở miệng: “Thủy Thiên Thành, cậu chính là đồ phế vật, năm đó bị con đàn bà Chu Hán Quỳnh này tính kế bỏ lên giường thì thôi đi, còn cùng với cô ta giết giết lão gia đem Thiên Lệ đuổi ra Thủy gia, lão gia từ bị Chu Hán Quỳnh làm cho tức chết, cậu không truy cứu chính là đại bất hiếu, thế nhưng còn dám đi theo Chu Hán Quỳnh đổi trắng thay đen đẩy đến trên người của tôi. Trước đây tôi đập phá nhà các người đã nói gì với cậu có phải đã quên rồi, dám vu khống hãm hại tôi một lần, tôi sẽ phá nhà các người một lần, trí nhớ của hai người đúng thật không tốt.”

“Bà nói vậy, rõ ràng chính là bà làm gia gia tức chết, bà còn đổ lỗi cho mẹ tôi, Ninh Từ Mị, sao bà không biết xấu hổ như vậy?” Thủy Linh Lung bắt chập đầu đón trên mặt chỉ vào Ninh Từ Mị mắng, đều do Ninh Từ Mị tức chết gia gia của mình, nhà của cô mới thể thảm như vậy.

“Thiên Thành, cậu dạy dỗ con gái như vậy sao? Đúng sai chẳng phân biệt được, đổi trắng thay đen? Cậu không muốn Từ Mị đến nhà người phá, vậy sao cậu không dám nói nói sự thật cho con gái mình?”

“Anh hai.”

Thấy bộ dạng hèn nhát của Thủy Thiên Thành, Thủy Thiên Lệ liền giận run cả người, “Thiên Thành, cậu tự nói cho con gái mình nghe, rốt cuộc cha chết như thế nào? Chuyện này rốt cuộc có quan hệ với Từ Mị hay không? Vừa đúng lúc hôm nay có đủ mọi người trong nhà, chúng ta hãy nói rõ ràng.”

“Ba, ba nói đi? Có phải Ninh Từ Mị tức chết ông nội, ba sợ cái gì, một lúc nữa cảnh sát sẽ tới, con muốn tổng hết bọn họ đều vào tù.”

Tuy rằng Diêm Thiếu Liệt cảm thấy lúc này cứ giả làm cảnh nền đi, nhưng nghe lời nói của Thủy Linh Lung thì anh vẫn không nhịn được, “Thủy Linh Lung, cô nghĩ ngục giam là nhà mình mở ra sao? Cô nói ai sẽ đưa ai?”

Thủy Linh Lung luôn luôn ở bên trong, bên người lại có Thủy Ân Hi và Ninh Từ Mị chặn lại cho nên không thấy Diêm Thiếu Liệt đứng ở cạnh cửa, “Anh Diêm, anh đã tới, anh thấy không, Ninh Từ Mị chính là người như vậy, con trai của bà ta có thể là người tốt sao?” Nghe được lời của von gái, Chu Hán Quỳnh và Thủy Thiên Thành đã biết thân phận của Diêm Thiếu Liệt.

Ninh Từ Mị vừa nghe lời này của cô ta lại chỉ vào Chu Hán Quỳnh nói: “Chu Hán Quỳnh, tôi đã nói Thủy Linh Lung sao có thể không biết xấu hổ như vậy, còn chạy tới ngăn đón xe của con rể tôi, thì ra đều là do người làm mẹ như cô dạy, làm sao người cứ như vậy không biết xấu hổ? Muốn đào được góc tường trên đầu con trai Ninh Từ Mị này, xuy, nó cũng xứng? Cái mặt lừa của nó đúng thật là giống hệt mặt của mẹ nó, cái tốt không học lại có ý đi học chuyện thấp hèn này.”

Ninh Từ Mị quay sang Thủy Linh Lung nói: “Mày còn phẫu thuật thẩm mỹ? Mày có chính một ngàn lần một vạn lần cũng không thể bằng một góc của con trai tao, A Liệt nhìn trúng mày mới là mất bị mù.”

“Bà có tư cách gì thay anh Diêm quyết định, anh ấy muốn thích ai là chuyện của anh ấy, bà nghĩ là do bà quyết định sao?”

“Di Từ Mị nói không có sai, tôi thích Ân Trạch, coi như không có Ân Trạch tôi cũng chương mất cô.”

Vừa mới bị Ninh Từ Mị đánh Thủy Linh Lung còn chưa khóc, nhưng khi nghe được lời nói của Diêm Thiếu Liệt thì cô ta liền chịu không được, nước mắt là chảy rớt xuống.

Chu Hân Quỳnh không dám tức giận với Ninh Từ Mị, một bụng lửa giận đang nghẹn không chỗ nào phát, nghe được lời nói của Diêm Thiếu Liệt bà ta bất chấp tất cả, quát: “Cậu sao có thể nói như vậy?”

“Sao tôi không thể nói? Chẳng lẽ tôi nói sai rồi sao? Con gái của bà ở trung tâm thương mại chặn đường tôi, ở dưới lầu nhà Ân Trạch chặn xe của tôi, còn tôi dưới lầu công ty của tôi chặn đường tôi, giống như tên biến thái điên cuồng theo dõi tôi. Cho tới bây giờ tôi chưa từng chủ động nói một câu với cô ta, cô ta liền chủ động dán lên. Tôi đã nói rõ ràng cho cô ta biết tôi không thích cô ta chán ghét cô ta, cô ta vẫn còn như vậy? Các người làm cha mẹ không quản tốt con mình, còn muốn đổ lỗi lên đầu tôi?”

Diêm Thiếu Liệt nói một hồi khiến cho Chu Hân Quỳnh và Thủy Thiên Thành xấu hổ muốn chết, bởi vì Diêm Thiếu Liệt nói đều là sự thật, trước kia bọn họ cũng không nghĩ như thế nào? Hai người cảm thấy con gái mình làm như vậy chính là đang theo đuổi hạnh phúc của mình, cũng không sai, hơn nữa châm ngôn nói “nam truy nữ cách tòa son, nữ truy nam cách lớp giấy” hai người còn rất ủng hộ con gái mình tích cực như vậy. Nhưng hiện giờ bị Diêm Thiếu Liệt vừa nói như thế, hai người mới cảm thấy được việc này xấu hổ đến cỡ nào.

“Ha ha, thật là có mẹ loại gì thì sẽ có con gái loại đó, Thủy Linh Lung, mày và mẹ mày thật đúng là giống, năm đó cô ta cũng giống như thế truy ngược ba của mày. Đáng tiếc là con thứ hai của quốc họa đại sư căn bản chương mất mẹ mày, cô ta nhờ cơ hội bạn học tụ họp đem cha người chuốt say, sau đó thì bỏ giường lên ba của mày, bây giờ mày đã biết mình làm sao được sinh ra chứ? Tiện nhân sinh con gái cũng là tiện nhân.”

“Chị dâu, chị đừng nói nữa.”

Ninh Từ Mị nhìn thoáng qua Thủy Thiên Thành, lạnh lùng nói: “Đừng nói, vì sao tôi không được nói? Năm đó cậu còn chạy về để cho tôi và anh hai cậu giúp giải quyết, tôi đã đem Chu Hân Quỳnh giải quyết. Ai biết cậu lại vô dụng như vậy, bị người tính kế một lần còn không biết cẩn thận, lại bị người đàn bà Chu Hân Quỳnh tính kế lần thứ hai. Chu Hân Quỳnh tìm tới cửa, sau khi lão gia biết yêu cầu cậu cưới Chu Hân Quỳnh, cậu ngay cả cái rắm cũng không dám phóng, cậu nói xem cậu làm được tích sự gì? Tôi và Thiên Lệ chỉ hi vọng cậu có ngày tốt lành, nhưng cậu đã làm gì, bị Chu Hân Quỳnh xúi giục vài câu đã tính kế tôi và Thiên Lệ, chia rẽ mối quan hệ của Thiên Lệ và lão gia từ, những lời nói năm đó của Chu Hân Quỳnh cậu đã không nhớ rõ sao?”

Mỗi một câu nói của Ninh Từ Mị làm Thủy Thiên Thành cảm thấy xấu hổ không thôi, đến cuối cùng ông ta khóc không thành tiếng, “Chị dâu, thực xin lỗi, thực sự xin lỗi, là lỗi của em tất cả đều là lỗi của em.”

Nhưng hiển nhiên Ninh Từ Mị không có ý buông tha cho ông ta, chỉ vào ông ta nói: “Đương nhiên là lỗi của cậu, nếu không phải cậu cưới loại đàn bà thấp hèn như Chu Hân Quỳnh thì làm sao lão gia từ bị tức chết?”

“Còn mày nữa Thủy Linh Lung, tao cho mày biết, còn dám quyến rũ con rể của tao, tao sẽ đập nát cái mặt xấu xí này của mày.”

Nói xong Ninh Từ Mị lại quay qua Chu Hân Quỳnh nói: “Chu Hân Quỳnh ngày hôm nay tôi nói thêm một lần nữa, Ninh Từ Mị này một ngày trôi qua không thoải mái thì một nhà các người đừng nghĩ sống dễ chịu, tôi muốn xem tôi với nhà các người coi ai chết trước.”

Diêm Thiếu Liệt rút cuộc đã nhìn ra, mẹ vợ đại nhân của mình đến đây làm cho hả giận!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Cảnh sát đến rất nhanh, nhưng sau đó rất nhanh lại đi, bởi vì Cố Quân Viêm gọi điện thoại, cũng vì Thủy Thiên Thành và Chu Hân Quỳnh nói là bọn họ do chuyện nhà mới ầm ĩ. Cảnh sát nhìn thoáng qua hung khí trong tay Ninh Từ Mị, lại nhìn trên mặt Thủy Linh Lung có dấu tay, những người khác thì không có gì.

Bọn họ còn muốn hỏi một chút, nhưng ngay lúc đó nhận được điện thoại của cấp trên, nếu chủ nhà đã nói không có việc gì bọn họ còn ở nơi này đòi mất mặt sao, cho nên rất nhanh liền rời đi. Thủy Linh Lung muốn ngăn cản bọn họ rời đi, nhưng bị mẹ mình trừng mắt nên cô lập tức thành thật.

Sau khi cảnh sát rời khỏi Thủy Thiên Lệ bị Ninh Từ Mị liếc mắt một cái, ngạc nhiên một lát rồi kéo ghế ngồi xuống trước mặt nói: “Ngày hôm nay tại đây đều là người nhà mình, trước kia tôi luôn nghĩ giữ cho hai người mặt mũi, cho các người ở trước mặt con gái mình có thể ngăn đầu, ngày hôm nay xem

ra là tôi đã làm sai, nếu đã vậy thì đang lúc mọi người đều ở đây thì nói cho rõ ràng đi.”

“Chị dâu.” Nghe Chu Hân Quỳnh gọi mình, Ninh Từ Mị lạnh lùng nói: “Chu Hân Quỳnh, cô đừng gọi tôi là chị dâu, tôi cũng không phải là chị dâu của cô.” Chu Hân Quỳnh trên mặt đầy xấu hổ, lời này nhiều năm trước Ninh Từ Mị đã nói.

“Năm đó...” Không bận tâm Chu Hân Quỳnh, Ninh Từ Mị tự kể lại chuyện đã qua, năm đó Ninh Từ Mị là nữ minh tinh giống như Phùng Thiên Hâm, nhưng nữ minh tinh ở thời đại đó khác với nữ minh tinh bây giờ, mặc dù không phải xã hội cũ, nhưng vẫn có rất nhiều người tư tưởng cổ hủ nghĩ rằng nghề nghiệp của họ không vẻ vang, là nữ con hát, là nghề nghiệp bần tiện.

Nhưng Thủy Thiên Lệ yêu Ninh Từ Mị, hơn nữa hao hết tâm tư thuyết phục Thủy lão gia từ, một vị quốc hoả đại sư có một con dâu như vậy tại niên đại đó chắc chắn không dễ nghe. Ninh Từ Mị cũng rất yêu Thủy Thiên Lệ, không hề nghĩ ngợi ngần ngại vì Thủy gia liền lựa chọn dần rút khỏi ngành giải trí, đối với việc làm của Ninh Từ Mị Thủy lão gia đúng thật rất hài lòng. Sau khi kết hôn gia đình bọn họ sống rất hạnh phúc và mỹ mãn, Ninh Từ Mị làm con dâu duy nhất trong nhà, trên hiếu thảo cha chồng, dưới chăm sóc em chồng, Thủy Thiên Lệ đối với sự hi sinh của bà xã trong lòng càng biết ơn.

Sau Thủy Thiên Thành bị Chu Hân Quỳnh tính kế, vẫn là Ninh Từ Mị ra mặt giải quyết Chu Hân Quỳnh, nàng hiểu Chu Hân Quỳnh vô cùng rõ ràng, cô bé này thích Thủy Thiên Thành là không giả, nhưng cũng rất coi trọng bối cảnh của Thủy gia, đối phó người như vậy Ninh Từ Mị có rất nhiều biện pháp. Chuyện của Chu Hân Quỳnh giải quyết xong, Thủy Thiên Thành nấn nỉ chị dâu và anh trai đừng nói chuyện này cho lão gia từ, bằng không lấy tính tình chính trực của lão gia từ nhất định sẽ bắt mình cưới Chu Hân Quỳnh. Khi đó Thủy Thiên Thành cảm thấy Chu Hân Quỳnh căn bản không xứng với mình. Việc này Ninh Từ Mị không tỏ thái độ gì, Thủy Thiên Lệ đáp ứng rồi nàng cũng không nói cái gì. Kết quả mấy tháng sau Thủy Thiên Thành lại bị Chu Hân Quỳnh tính kế, hơn nữa chuyện lần này rắc rối, bởi vì Chu Hân Quỳnh mang thai!

Hơn nữa lần này cô ta khôn ngoan hơn, không nói với Thủy Thiên Thành mà trực tiếp tìm tới Thủy gia, còn khóc lóc kể lể với Thủy lão gia từ là mình bị Ninh Từ Mị uy hiếp. Lão gia lập tức tức giận không chịu được, nhưng lúc này Ninh Từ Mị cũng đã có thai, cho nên lão gia không có la mắng nhiều, mà đem lửa giận đều trút lên người Thủy Thiên Lệ, trút giận xong lão gia từ buộc Thủy Thiên Thành cưới Chu Hân Quỳnh. Đừng nhìn Thủy Thiên Thành bình thường hiền lành vô dương oai, nhưng hân chính là miếng đậu hủ mềm, ai cũng có thể nắm vài cái, lão gia từ lên tiếng hân chỉ là phản bác vài câu, sau đó thì nín thinh.

Ninh Từ Mị cũng nói cho lão gia từ biết tính tình của Chu Hân Quỳnh, nhưng coi như biết Chu Hân Quỳnh cố ý hãm hại Thủy Thiên Thành, lão gia từ vẫn để cho Thủy Thiên Thành cưới Chu Hân Quỳnh. Nói ông cố hủ cũng tốt nói ông ngoan cố cũng thế, ông chỉ nghĩ Chu Hân Quỳnh có con của Thủy Thiên Thành, hơn nữa hai người bọn họ đã có quan hệ vợ chồng, Thủy Thiên Thành nên cưới người ta.

Mặc phản đối của Ninh Từ Mị và Thủy Thiên Lệ, nhưng Thủy Thiên Thành vẫn phải cưới Chu Hân Quỳnh. Chu Hân Quỳnh mới vừa vào cửa không bao lâu đã dễ được Thủy Thiên Thành, Ninh Từ Mị không biết cô ta rốt cuộc dùng cách gì, nhưng hai người bọn họ đúng thật càng ngày càng ân ái, càng là như vậy càng khiến nàng nhắc nhở Thủy Thiên Thành đề phòng Chu Hân Quỳnh.

Ninh Từ Mị diễn cũng không ít bộ phim, bởi vì khi đó nàng rất hồng, hơn nữa thời của bọn họ căn bản không có cái gọi là phim tình cảm mãnh liệt thậm chí cả diễn cảnh hôn mỗi đều gần như không có, nhưng những tin đồn nhảm nhí về nàng vẫn bị truyền ra, nói nàng và đạo diễn quan hệ không rõ, nói nàng là kẻ thứ ba của nam diễn viên nào đó, tại thời điểm đó loại lời đồn đãi này rất ảnh hưởng danh dự, đối với phụ nữ đã kết hôn như Ninh Từ Mị mà nói càng là đòn chí tử.

Lời đồn đãi càng ngày càng nghiêm trọng, cho dù Ninh Từ Mị là người có nội tâm kiên cường cũng chịu không nổi, Thủy Thiên Lệ rất tin tưởng nàng, sự tin cậy này cổ vũ rất lớn cho nàng. Nhưng làm cho hai người bọn họ trăm triệu không nghĩ tới chính là, Thủy Thiên Thành lại ở sau lưng đâm bọn họ một dao, không nghĩ tới hân đem những chuyện này nói cho lão gia từ, còn thêm mắm thêm muối cường điệu, điều này làm cho Thủy lão gia rất tức giận, gọi Thủy Thiên Lệ tới hỏi quả nhiên có chuyện như vậy.

Không ai không biết đến tranh thủy mặc của Thủy lão gia, tất cả mọi người có thói quen tặng bức ông, có lẽ thế nên ông rất nhiều thứ che mờ hai mắt, danh dự, lợi ích, địa vị, đã không còn nhìn rõ được sự thật trước mắt mà muốn cho Thủy Thiên Lệ và Ninh Từ Mị ly hôn.

Thủy Thiên Lệ kiên quyết không đồng ý, sau vô số lần cãi vả rốt cuộc Thủy lão gia từ tức giận, đuổi Thủy Thiên Lệ và Ninh Từ Mị ra khỏi Thủy gia. Cho dù không có Thủy gia hai người bọn họ cũng có cuộc sống vô cùng tốt, nhưng không lâu sau đó Thủy lão gia từ liền hối hận, bởi vì Thủy Thiên Thành đối hội hoả hoàn toàn không có thiên phú, mà có thiên phú là con trai lớn đã bị ông đuổi đi.

Nhưng ông lại không vút được kiêu ngạo để gọi hai người trở về, việc này cứ luôn căng thẳng như vậy. Mãi đến khi lão gia từ nghe lén được Thủy Thiên Thành và Chu Hân Quỳnh thì thầm, mới biết được là hai người này cố ý hãm hại Ninh Từ Mị, vì muốn đem bọn họ đuổi ra Thủy gia, tương lai sau này hai người này sẽ kế thừa tác phẩm lão gia từ để lại.

Lão gia vừa đau lòng vừa tức giận không thôi, lúc sau đã bị bệnh không dậy nổi, lão gia từ muốn gặp hai người Thủy Thiên Lệ, Chu Hân Quỳnh ngăn chặn không cho gặp mặt, may mà Thủy Thiên Thành không quá khôn nạn, để anh trai và chị dâu về nhà gặp lão gia từ. Nhưng Thủy Thiên Thành và Chu Hân Quỳnh thế nào cũng không còn nghĩ đến, lão gia từ lại có thể nghe được hai người nói chuyện, hơn nữa còn là trước mặt mọi người đem chuyện này nói ra. Tuy rằng lúc ấy Chu Hân Quỳnh và Ninh Từ Mị đều mang thai, nhưng Ninh Từ Mị vẫn tức giận mà tát Chu Hân Quỳnh hai cái, Chu Hân Quỳnh một câu cũng không dám nói.

Sức khoẻ của lão gia từ vốn đã không tốt lắm, hơn nữa lớn tuổi lần này khó thở đau tim làm cho tình trạng cơ thể càng tệ, không bao lâu sau thì qua đời. Làm cho hai người bọn họ tức giận chính là lúc này Chu Hân Quỳnh lấy ra một phần di chúc, nội dung trong đó đại khái là nói Thủy Thiên Lệ và Ninh Từ Mị đã bị đuổi ra Thủy gia, đã đoạn tuyệt quan hệ với lão gia từ, cho nên lão gia từ để lại toàn bộ gia sản cho hai người họ.

Thủy Thiên Lệ và Ninh Từ Mị không phải là không có nghi ngờ đây là di chúc giả, nhưng hai người bọn họ không có tâm đi tranh giành cái gì, ông cụ đã không còn, tranh này đó còn có ý nghĩa gì nữa sao?

Nhưng làm cho bọn họ ngoài ý muốn chính là, cuối cùng lão gia sáng suốt một phen, khi ông bị bệnh không bao lâu đã tìm đến người bạn già của mình, đem toàn bộ tranh trong tay đều bán lấy tiền quyền góp ra ngoài. Ông hy vọng có thể tích chút công đức cho con cháu, thực sự thì ông cũng không muốn cho Chu Hân Quỳnh chiếm lợi, bởi vì chủ mưu kiện kia chính là Chu Hân Quỳnh, lan truyền tin đồn cho Ninh Từ Mị, để Thủy Thiên Thành ở trước mặt lão gia tử nói bậy Ninh Từ Mị, toàn bộ đều là chủ ý của cô ta, mà Thủy Thiên Thành lại tai mềm nên nghe tất cả lời nói của cô ta, lại làm theo tất cả.

Thủy Thiên Thành và Chu Hân Quỳnh không có tìm được tranh hoạ nào, sau đó mới từ người bạn kia của lão gia tử nghe được chuyện này, hai người còn tìm người ta gây sự, nhưng vị bằng hữu kia của lão gia tử rất có thân phận địa vị, hai người cuối cùng đều phải thành thật. Lúc ấy Chu Hân Quỳnh cảm bản di chúc lừa gạt của lão gia tử hận nghiêng răng, cô ta hao hết tâm tư đến cuối cùng lại chẳng nhận được gì.

Thủy Thiên Thành cũng rất thất vọng, bởi vì Chu Hân Quỳnh nói, chỉ cần dựa vào tranh của lão gia tử thì hai người cả đời ăn uống không lo, mà con trai và con dâu của quốc hoạ đại sư cũng đủ vinh quang, nhưng hiện tại tất cả đều thất bại!

Chu Hân Quỳnh đem tất cả chuyện này đều đổ lỗi lên người Ninh Từ Mị và Thủy Thiên Lệ, cái gọi là tội thêm tội, giận chó đánh mèo cũng không hơn, Ninh Từ Mị là điển hình nằm cũng trúng đạn.

Lúc bụng Ninh Từ Mị được tám tháng đi chợ gặp cụ hàng xóm cũ, nghe được lời đồn đại về mình, nói bởi vì scandal của mình mà lão gia tử mới tức chết, còn nói là Chu Hân Quỳnh nói với mọi người, dưới con thịnh nộ Ninh Từ Mị ngay cả nhà cũng không quay về, trực tiếp ở chợ rau mua vài cây mía đi tìm Chu Hân Quỳnh tính sổ.

Chờ Thủy Thiên Lệ đến nơi trong nhà đã bị Ninh Từ Mị đập phá, vài cây mía cũng bị gãy nát, dù sao sức mạnh của cây mía có hạn, cho nên trong nhà tuy bị đập phá nhưng cũng không quá nghiêm trọng, cái thời đại đó hàng xóm rất hay qua lại, nhà bọn họ có động tĩnh gì thì có rất nhiều hàng xóm đến khuyên can, lúc Thủy Thiên Lệ tới thì trong nhà đã đông nghịt người.

Ninh Từ Mị trước mặt mọi người đem chuyện Chu Hân Quỳnh như thế nào lan truyền scandal cho mình, như thế nào lừa lão gia tử viết di chúc, như thế nào đem chuyện lão gia tử tức chết nói ra. Vừa mới bắt đầu còn có người không tin, nhưng nhìn Chu Hân Quỳnh không chỉ không có giải thích, nhưng lại sợ hãi nhìn Ninh Từ Mị, mọi người biết Chu Hân Quỳnh chắc chắn làm ra những việc này, cho nên mới không dám phản bác Ninh Từ Mị.

Cũng là vào ngày hôm đó, Ninh Từ Mị đã nói, “Ninh Từ Mị tôi và Chu Hân Quỳnh cô không đội trời chung, tôi cũng không nhận cô là em dâu, cô sau này cũng đừng gọi tôi là chị dâu, tôi cũng cảnh cáo cô, Chu Hân Quỳnh, nếu còn dám vu khống là tôi làm lão gia tử tức chết thì tôi sẽ đến đập phá nhà cô, cho tất cả mọi người biết bộ mặt thật của cô.”

Lúc ấy Chu Hân Quỳnh còn tưởng rằng chuyện này cũng không có cái gì, nhiều lắm chính là mất mặt chút thôi, nhưng ở cái niên đại tư tưởng người ta có chút đơn giản, trong quan niệm của bọn họ thì Chu Hân Quỳnh không chỉ bất hiếu mà còn là điển hình cho tiểu nhân. Cho nên hàng xóm láng giềng cũng bắt đầu không thân thiết với nhà bọn họ. Thủy Thiên Thành cũng cảm nhận được thay đổi, bình thường ra ngoài người chào hỏi rất nhiều, hiện tại gần như không ai nói chuyện với hắn, thậm chí gặp hắn cũng giả vờ không phát hiện mà đi qua, có một vài cụ hàng xóm thì không làm lơ được, cũng chỉ gật đầu cười một cái liền xong. Mà đãi ngộ của Chu Hân Quỳnh so với hắn càng tệ, mấy nhà bình thường thân thiết hiện tại những người đó ai cũng bàn tán chuyện của cô ta, chờ sau khi Thủy Linh Lung sinh ra ngay cả người tới cửa tặng trứng chim cũng không có, cuối cùng hai người không có cách đành phải dọn nhà.

Thủy Thiên Thành không có công việc, Chu Hân Quỳnh cũng không có công việc, ăn vài năm vốn ban đầu của hai người cũng không còn tiền, mà lúc này đây tranh của Thủy Thiên Lệ dần dần có danh tiếng, Thủy Thiên Thành tuy rằng vẽ tranh là không tốt lắm, nhưng liếc mắt một cái vẫn có thể nhìn ra phong cách Thủy Thiên Lệ, hắn và Chu Hân Quỳnh thương lượng sau đó tìm tới Thủy Thiên Lệ. Thấy Thủy Thiên Lệ ở nhà lớn hai người bọn họ càng thêm ngưỡng mộ, dĩ nhiên đã muốn đánh chủ ý lên tranh của Thủy Thiên Lệ, nhưng vì có Ninh Từ Mị nên bọn họ cũng không dám làm quá rõ ràng.

Các loại khóc than, các loại chua xót, Thủy Thiên Lệ và Ninh Từ Mị đến chỗ ở của hai người bọn họ, quả thật điều kiện rất kém, Thủy Thiên Lệ không quan tâm Chu Hân Quỳnh cuộc sống ra cái dạng gì, nhưng rất cuộc Thủy Thiên Thành là em trai của mình, ông không thể thực sự mặc kệ, cho nên cho bọn họ mấy bức tranh.

Sau đó cứ cách một thời gian hai người bọn họ sẽ khóc than một trận, Thủy Thiên Lệ cảm thấy được đây cũng không phải là biện pháp, giúp cho hai người tìm công việc. Chu Hân Quỳnh nhìn thấy Ninh Từ Mị mỗi ngày ở nhà làm thái thái, mà mình lại vì cuộc sống mà đi làm trong lòng thấy không công bằng, lúc sau có hàng xóm hỏi Chu Hân Quỳnh hai người vừa tới kia là ai? Chu Hân Quỳnh miệng tiện còn nói bậy không ít chuyện về Ninh Từ Mị, đương nhiên chính là chuyện Ninh Từ Mị tức chết Thủy lão gia tử.

Chờ đến lúc Ninh Từ Mị biết, nhà của bọn họ cũng bị đập nát, hơn nữa hàng xóm một lần nữa biết cách làm người của Chu Hân Quỳnh, rơi vào đường cùng vợ chồng Thủy Thiên Thành đành phải mang theo con gái một lần dọn nhà, hơn nữa lần này Thủy Thiên Lệ cũng không để ý tới hai người nữa, vài năm sau hai người kia lại càng vô si bảo Thủy Linh Lung tìm đến nhà bác cả đòi tranh.

Thủy Linh Lung bị Chu Hân Quỳnh dạy dỗ thành một đứa con gái cực kỳ ích kỷ, tự kỷ lại tùy hứng điều ngoa, mỗi lần không cầm được tranh sẽ không đi, Ninh Từ Mị dù chán ghét như thế nào cũng không thể đánh một tuổi cô bé mới mười tuổi, đúng chứ? Nhưng nàng không ra tay thì còn có hai con trai, Thủy Ân Trạch là mặc kệ cô ta nhưng Thủy Ân Hi lại lấy bất nạt cô ta làm niềm vui. Mỗi lần vì cần bức họa Thủy Linh Lung đều bị Thủy Ân Hi bất nạt vô cùng thể thảm, nhưng da mặt của cô ta từ lúc còn rất nhỏ đã tu luyện tới trình độ nhất định, chỉ cần có thể lấy được tranh đem đổi thành tiền mua cho mình quần áo mới, cô ta tuyệt không để ý những chuyện này.

Hơn nữa mẹ mình nói nếu không phải bởi vì Ninh Từ Mị làm gia gia tức chết, cô chính là cháu gái duy nhất của quốc hoạ đại sư, rất quang vinh, cho nên tuy rằng tuổi rất nhỏ, nhưng Thủy Linh Lung lại sớm hận thù Ninh Từ Mị. Nhưng Thủy Linh Lung vào lần thứ ba khi Ninh Từ Mị đập phá nhà mình xong cô chưa bao giờ biết Ninh Từ Mị lại có thể lợi hại như vậy, tận mắt nhìn thấy Ninh Từ Mị tát mẹ mình hai bạt tai, thậm chí mẹ mình đều không dám động, cô cũng không dám đến nhà bọn họ đòi tranh.

Về sau Thủy Ân Trạch vào giới giải trí, Thủy Ân Hi thành trợ lý chủ tịch Cổ thị, Thủy Linh Lung đã muốn nịnh bợ hai người bọn họ, còn muốn đem Lý Uyển giới thiệu cho Thủy Ân Hi, việc này sau khi Cổ Quân Viêm biết đã thu thập nhà Thủy Linh Lung một phen, từ đó về sau gia đình Thủy Linh Lung xem như yên tĩnh.

Nhưng mà lúc Thủy Linh Lung cần tiền thì cô ta vẫn mặt dày mày dạn tới cửa, chẳng qua là bị Ninh Từ Mị đánh mà ngay đến cửa cũng không thể nào vào được, lần đầu tiên Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy Thủy Linh Lung chính là lúc cô ta tới cửa cần tranh, bị Ninh Từ Mị đánh.

Ninh Từ Mị không nói hết chi tiết trong chuyện này, bằng không nói đến sáng mai cũng nói không xong, hai anh em Thủy Ân Trạch chỉ biết đại khái nguyên do, nghe được Ninh Từ Mị chính mồm nói như vậy càng vô cùng chán ghét Chu Hân Quỳnh.

Ninh Từ Mị đem chuyện năm đó nói ra toàn bộ, sau đó nhìn về phía Thủy Linh Lung nói: “Mày hỏi cha mẹ mày xem tao nói có bịa đặt không?”

Thủy Linh Lung không dám tin nhìn Chu Hân Quỳnh, chuyện này sao hoàn toàn không giống với mẹ nói? Chu Hân Quỳnh nhìn thoáng qua Thủy Linh Lung lại không nói chuyện, này cần bà ta nói như thế nào? Cũng quá mất mặt.

Ninh Từ Mị lạnh lùng nói: “Chu Hân Quỳnh, nói, lời nói của tôi có một câu là giả không?” Thấy ánh mắt phun lửa Ninh Từ Mị, Chu Hân Quỳnh rốt cục khúm núm thốt một câu dạ.

Lúc này Thủy Linh Lung xem như hoàn toàn tròn tròn mắt, tức chết gia gia của cô chính là mẹ cô, vinh quang vốn nên thuộc về của cô là bị mẹ cô làm hỏng?

Ninh Từ Mị đứng lên liếc mắt nhìn bọn họ vài cái, “Thủy Thiên Thành, cho dù là Thiên Lệ hay là cái chị dâu này, hai chúng tôi tự nhận không chỗ nào có lỗi với cậu, nhưng cậu làm như thế nào? Tôi nói cậu vong ân bội nghĩa cũng không đủ, cậu nhớ kỹ cho tôi, từ nay về sau hai nhà nước sông không phạm nước giếng, tốt nhất cả đời không qua lại với nhau.”

Nói xong Ninh Từ Mị dẫn đầu đi ra ngoài, hai con trai và hai con rể cũng lục đục đi ra ngoài, Thủy Thiên Lệ nhìn thoáng qua Thủy Thiên Thành nói: “Thiên Thành, tôi đây làm anh trai chưa từng có lỗi với cậu, mấy năm nay tôi làm cũng quá nhiều, sau này... Cứ như vậy đi!” Nói xong Thủy Thiên Lệ cũng đi ra ngoài.

Một nhà Thủy Thiên Thành như thế nào tạm thời không nói, Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch đi ở phía sau, anh hỏi vợ mình cha vợ cuối cùng sẽ bồi thường tiền cho nhà em trai mình không, dù sao lần này mẹ vợ làm cho nhà bọn họ tổn thất không ít.

Thủy Ân Trạch cười cười nói: “Ba mới sẽ không làm như vậy, chỉ cần là những thứ bị mẹ phá hư ba chắc chắn sẽ không đền tiền.” Diêm Thiếu Liệt nhảy mất mấy cái nghĩ thâm đây là cái logic gì, đám người ở dưới lầu đợi không đến hai phút Thủy Thiên Lệ cũng xuống đi...

Sau khi về nhà Ninh Từ Mị còn đặc biệt gọi bốn người đi xuống lầu, tự mình xuống bếp chuẩn bị ăn khuya, Diêm Thiếu Liệt không hiểu được đây là ý gì, chợt nghe Ninh Từ Mị nói: “Hôm nay buổi tối bạn đập phá, mọi người chắc cũng mệt mỏi chứ? Ăn một chút gì tiếp tục trở về ngủ.” Diêm Thiếu Liệt trừng mắt nhìn về phía mẹ vợ của mình, bạn đập phá? Mệt mỏi sao? Bạn chính là năng mệt cũng là năng đi? Bọn họ là đến làm bối cảnh, mẹ vợ đập đồ vật này họ cũng dùng không ít sức lực.

Sau khi trở lại trên lầu Diêm Thiếu Liệt mới dám hỏi: “Vợ yêu, anh thấy hình như ba vợ có chút sợ mẹ vợ phải không? Hay bởi vì chuyện Chu Hân Quỳnh mẹ vợ mới nói chuyện như vậy?”

“Như vậy?”

“Ba vợ vừa mới vào nhà họ, vừa muốn nói chuyện, mẹ vợ đặc biệt hung dữ bảo ba vợ im lặng, lúc ấy làm anh giật mình.”

Thủy Ân Trạch ha ha cười, “Ha ha, anh không biết, bọn họ có ý.”

Diêm Thiếu Liệt sững sờ, “Có ý?”

Thủy Ân Trạch gật đầu tiếp tục nói: “Đối với chuyện của nhà thúc thúc, mẹ vĩnh viễn đều sắm vai kẻ ác.”

“Vì sao?”

Thủy Ân Trạch đi đến Diêm Thiếu Liệt bên người nằm ở trên đùi của anh, “Ba kỳ thật cũng không phải không muốn nói, nhưng thúc thúc chung quy là em trai của ba, có mấy lời ba vẫn là nói không được hoặc là ông nói không dứt khoát, mẹ bởi vì biết ba có thể sẽ vì như vậy mà khó khăn, cho nên mới phải gánh vác. Trước giờ những chuyện cũ này hai người không bao giờ nói trước mặt em và Ân Hi, mẹ cũng không nói, ngày hôm nay mẹ nói ra nhất định là ba để mẹ nói.”

“Chẳng lẽ ba vợ đã sớm biết mẹ vợ sẽ đi đến nhà của Thủy Linh Lung sao?” Không đúng, nói như vậy như thế nào vừa rồi lúc bọn họ đi mà ba vợ là một bộ dạng thật bất ngờ.

“Anh cho là mẹ và ba sống với nhau đã bao nhiêu năm? Đối với hai người mà nói, có một số việc căn bản không cần nói, chỉ cần một ánh mắt có thể hiểu được ý nghĩ của nhau.”

Diêm Thiếu Liệt đúng là thực hãm mộ đôi vợ chồng như ba mẹ vợ, đồng thời anh cũng hi vọng tương lai mình và vợ nhà mình cũng có thể như vậy, tình

hình trước mắt xem ra hai người so với ba mẹ vợ thì tốt hơn nhiều đúng không?

Nửa tháng sau mấy nhà bọn họ rốt cục đều thu dọn gọn gàng, Ninh Từ Mị liền thu xếp cho mọi người cùng nhau tụ họp lại. Triệu Chi Lâm và Diêm An Lý nghe con trai nói chuyện này cố ý đặc biệt từ sở nghiên cứu chạy trở về, trừ bỏ trường bối và tiểu bối là bọn họ, bạn bè còn có Tần Hiểu Luân và Đường Tổng lại còn thêm một Cổ Quân Suất đến đây.

Thu Đình Nhã đi về nhà đón cha mẹ, những người khác đều đến sớm, nhưng thật ra có thể ở trong phòng bếp giúp đỡ chỉ có Cổ Quân Viêm, thấy mẹ vợ nói chuyện vui vẻ với Cổ Quân Viêm, Diêm Thiếu Liệt nghĩ đến trù nghệ của chính mình cũng phải nâng cao, anh nghe được cậu em vợ đang ở đó khoe khoang “Mấy món sở trường của Quân Viêm nhà tôi đều là mấy món tôi thích ăn.” Những lời này làm cho Diêm Thiếu Liệt thật đã kích, tuy rằng mấy món Ân Trạch thích cũng là anh thích ăn, anh quả thật cũng biết làm, nhưng đề mà nói ăn ngon thì còn kém xa lắm.

Lúc Diêm Thiếu Liệt nhận được điện thoại của Thu Đại Đồng thì rất ngạc nhiên, bởi vì tính toán thời gian Thu Đình Nhã hẳn là đã đón bọn họ rồi nhanh trở lại mới đúng, nhưng Thu Đại Đồng nói Thu Đình Nhã còn chưa trở về, hơn nữa ông gọi điện thoại thì không có ai bắt máy. Diêm Thiếu Liệt nghĩ một chút cho dù kẹt xe trên đường cũng sẽ không lâu như vậy, huống chi điện thoại liên tục không có ai bắt máy có chút không đúng, Diêm Thiếu Liệt an ủi Thu Đại Đồng vài câu rồi bắt đầu gọi cho Thu Đình Nhã, nhưng điện thoại vẫn không có ai nghe.

Thẳng đến lúc bọn họ chuẩn bị ăn cơm, Diêm Thiếu Liệt mới nhận được điện thoại từ bệnh viện của Thu Đại Đồng, Thu Đình Nhã bị tai nạn giao thông đã nhập viện!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Sau khi cả nhóm người vội vàng chạy tới bệnh viện thì bất gặp vẻ mặt lo lắng của Thu Đại Đồng và Tần Ngữ Mai, bọn họ chưa kịp nói gì thì người Tần gia đã lục tục đến, nhưng lão gia tử không đến, bởi vì sau khi bọn họ bàn bạc thì quyết định tạm thời gạt ông cụ, đã lớn tuổi như vậy mà còn nghe được ngoại tôn nữ xảy ra tai nạn xe cộ, bọn họ sợ sức khỏe của lão gia tử chống đỡ không được.

“Thu gia gia, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Bây giờ ta không rõ lắm, còn có một người đàn ông được đưa vào cùng với Đình Nhã, nghe nói lúc ấy anh ta ngồi ở vị trí lái xe, Đình Nhã là ở chỗ phó lái, cảnh sát giao thông nói may mắn anh ta xử lý kịp thời, tuy rằng hai người đều bị thương, nhưng chắc không quá nghiêm trọng. Ta mới hỏi bác sĩ, thương tích của Đình Nhã nhẹ hơn so với người nọ rất nhiều, bác sĩ nói nó sẽ tỉnh dậy nhanh thôi.”

“Đàn ông?” Diêm Thiếu Liệt và những người khác đều ngạc nhiên, bọn họ chưa bao giờ nghe nói qua về người đàn ông này nha?

“Thu gia gia, người đàn ông kia là ai? Người biết không?”

Thu Đại Đồng thở dài: “Ta không biết, hiện tại ngay cả người ta còn chưa thấy qua.”

Mọi người mang theo một bụng nghi ngờ chờ phẫu thuật chấm dứt, chỉ chốc lát Thu Đình Nhã đã được đẩy ra, bác sĩ nói nàng rất nhanh sẽ tỉnh lại, không có gì trở ngại. Vừa nghe được lời này mọi người rất cuộc nhẹ nhàng thở ra, nhưng nhẹ nhõm còn chưa kịp hít khí thì đã bị đẩy ngược, người nọ bên trong thì không may mắn như vậy!

Bác sĩ cho biết người đàn ông kia không bị đe dọa đến tính mạng, nhưng chân bị tổn thương có chút nghiêm trọng, bọn họ sẽ cố gắng hết sức bảo vệ chân anh ta, bởi vì không biết người nọ và Thu Đình Nhã rốt cuộc là quan hệ gì, sao lại ở trên xe của nàng, mọi người không biết cách nào liên lạc với người nhà, Thu Đại Đồng chỉ có thể nhờ bác sĩ nhất định phải cố gắng cứu người, dù sao ở thời điểm nguy cấp người ta đã cứu Đình Nhã, nếu như Đình Nhã lái xe có lẽ sẽ bị thương còn nghiêm trọng hơn.

Bởi vì thương tích không nghiêm trọng nên Thu Đình Nhã rất nhanh liền tỉnh lại, thấy mọi người vây quanh bên cạnh mình, nàng mở miệng nói câu đầu tiên, “Vệ Lý thế nào?”

Mọi người ngạc nhiên, Diêm Thiếu Liệt lập tức phản ứng lại hỏi: “Là người cùng được đưa tới với người sao?” Thu Đình Nhã gật đầu, Diêm Thiếu Liệt nghĩ nghĩ đem bác sĩ nói lại nói một lần, nhưng không nói chuyện chân bị tổn thương rất nghiêm trọng. Nhị thẩm vừa mới tỉnh tạm thời đừng làm nàng chịu thêm bất kỳ kích thích mới tốt.

Thu Đại Đồng hiểu được ý của Diêm Thiếu Liệt, cố ý nói tránh đi: “Đình Nhã, rốt cuộc thì chuyện gì đã xảy ra? Sao con lại xảy ra tai nạn xe cộ? Người đàn ông kia là ai?”

Thu Đình Nhã nhúm mày lại lạnh lùng nói: “Ba, có người muốn hại con.”

Lời của nàng giống như một tiếng sét đánh xuống nền đất phẳng, làm cho mọi người nghe xong đều ngạc nhiên, Tần Ngừ Mai vội hỏi: “Con gái, là ai muốn hại con?”

Thu Đình Nhã bắt đầu nhớ lại chuyện xảy ra, vốn dĩ nàng trở về đón cha mẹ thì gặp được người quen ở trên đường, chính là người đàn ông được đưa vào cùng nàng, xe của anh ta đứng lúc ở trên đường bị chết máy. Vì chỗ anh ta muốn tới cùng đường với Thu Đình Nhã, Thu Đình Nhã muốn cho anh ta đi nhờ một đoạn đường, gọi điện cho xe kéo cứu hộ tới rồi hai người bọn họ liền lên xe. Bản thân Thu Đình Nhã không thích lái xe, cho nên nhờ người đàn ông kia lái xe, sau khi xe chạy trên đường được mấy phút thì anh ta cảm thấy không được bình thường.

“Vệ Lý nói có một chiếc xe theo phía sau, lúc ấy con còn không tin, Vệ Lý ở trên đường giả bộ chạy mấy chỗ xung quanh rồi xuống xe mua một vài thứ, chiếc xe kia vẫn luôn đi theo phía sau chúng con, lúc đó con mới tin.”

“Vệ Lý? Có phải là lão Đại của Tổng gia, Tổng Vệ Lý?” Nói chuyện chính là Tần Ngôn Lý, là cha của Tần Hiếu Luân, anh họ của Thu Đình Nhã.

“Đúng vậy, chính là anh ấy, con quen biết anh ấy trong một lần dự tiệc.” Nghe nàng nói vậy Tần Ngôn Lý không tiếp tục hỏi.

Thu Đại Đồng tiếp tục nói: “Sau đó thì sao? Hai đứa đã phát hiện có người theo dõi sao còn có thể xảy ra tai nạn xe cộ.”

“Ban đầu chúng con nghĩ chỉ có một chiếc xe này, sau mới phát hiện ra còn có một chiếc xe luôn chạy trước chúng con, lúc ấy vì muốn thoát khỏi chiếc xe phía sau nên Vệ Lý chạy xe với tốc độ rất nhanh, chờ đến lúc phát hiện phía trước đột nhiên xuất hiện chiếc xe kia thì muốn giảm tốc độ đã không kịp, sau đó chúng con lái lệch đâm vào cây ven đường.”

“Nhị thẩm, theo những gì thẩm nói, rất có thể là có người muốn bắt cóc thẩm.”

Tần Hiếu Luân chuyển hướng Diêm Thiếu Liệt hỏi: “A Liệt, vì sao cậu lại nghĩ như vậy?”

“Nếu thật muốn nhanh bị tai nạn giao thông, động một chút tay chân ở trên xe là tiện nhất, nhưng xe của Nhị thẩm không có vấn đề, cách một đoạn phía trước phía sau đều có xe đi theo, mục đích hẳn là Nhị thẩm trong xe mới đúng, Nhị thẩm là phụ nữ thì có bao nhiêu sức lực, không cần nhiều người như vậy, chỉ có bắt cóc mới tiêu hao nhiều công sức như vậy đúng không?”

Lời nói Diêm Thiếu Liệt quả thật có chút hợp lý, tuy rằng không hoàn toàn chắc chắn là có ý định bắt cóc Thu Đình Nhã, nhưng có một điều chắc chắn rằng, có người muốn gây bất lợi cho Thu Đình Nhã!

Thấy Thu Đình Nhã không có trở ngại gì, lúc sau mọi người lần lượt đều rời đi, nhưng Diêm Thiếu Liệt vẫn không đi, chờ lúc Thu Đại Đồng và Tần Ngừ Mai đi tìm bác sĩ, trong phòng bệnh chỉ còn lại Diêm Thiếu Liệt và Tần Hiếu Luân, anh mới mở miệng hỏi: “Nhị thẩm, thẩm gần đây có gặp Hạ Tĩnh Mai không?”

Thu Đình Nhã ngạc nhiên, lập tức hiểu rõ ý của Diêm Thiếu Liệt, “A Liệt, con nghi ngờ cô ta?”

Diêm Thiếu Liệt gật gù đầu nói: “Nhị thẩm người luôn giúp mọi người làm điều tốt, trừ bỏ chuyện Hạ Tĩnh Mai, từ nhỏ đến lớn con chưa từng gặp người xích mích với ai, tuy rằng Hạ Tĩnh Mai mất tích, nhưng bà ta vẫn không có rời khỏi thành phố Thiên Hải.”

Tần Hiếu Luân nhúm mày nói: “A Liệt, việc này với người anh kia của cậu liệu có tham dự không?”

Diêm Thiếu Liệt nghĩ nghĩ nói: “Không chắc lắm, Thu gia gia đã báo cảnh sát, cảnh sát tự nhiên sẽ đi điều tra chuyện này. Tôi sẽ cho Trí Viễn đi dò xem hướng đi gần đây của Diêm Thiếu Kiệt, dù sao tôi nghĩ anh ta có lẽ không tham dự. Nếu anh ta lén lút tham dự vào chuyện này, với anh ta mà nói là trăm hại mà không một lợi.”

Chờ Thu Đại Đồng và Tần Ngừ Mai trở về bọn họ mới biết được Tổng Vệ Lý đã tỉnh. Thu Đình Nhã lập tức hỏi tình trạng của Tổng Vệ Lý, Thu Đại Đồng nói Tần Ngôn Lý đã thông báo với người của Tổng gia. Vừa rồi ông và lão bà đã cảm ơn người ta, quan trọng nhất chính là chân của Tổng Vệ Lý không có nghiêm trọng như bác sĩ nói, không chỉ có sẽ không tàn tật mà còn không ảnh hưởng gì đối với sinh hoạt sau này.

“Ý ba là gì? Không phải A Liệt nói thương tích của Vệ Lý không quá nghiêm trọng sao?”

Diêm Thiếu Liệt nhếch miệng cười, “Khi đó thẩm mới vừa tỉnh, con sợ nói thật sẽ lại kích thích người. Huống chi bác sĩ nào cũng nói chuyện như vậy, bọn họ nói cho mình là vô cùng nghiêm trọng, để cho mình chuẩn bị tâm lý, tránh cho có bất kỳ tai nạn nào ngoài ý muốn cản bọn họ chịu trách nhiệm. Thẩm xem, hiện tại căn bản không có chuyện gì nghiêm trọng cả!”

Thu Đình Nhã lắc đầu bật cười, biết A Liệt là xuất phát từ ý tốt, “Thằng nhóc nhà con.” Tần Ngừ Mai biết Diêm Thiếu Liệt làm rất đúng, nếu lúc này đem tất cả những lời nói của bác sĩ nói cho con gái nghe, còn không phải lãng phí thời giờ lo lắng lúc này sao, hiện tại xác định người không có việc gì nói sau cũng không muộn.

Sau khi rời khỏi bệnh viện, Diêm Thiếu Liệt gọi điện cho Diêm Trí Viễn, giao việc cho tốt sau đó anh lại gọi điện thoại cho Thủy Ân Trạch, nói buổi tối quay về nhà lớn của Diêm gia. Thủy Ân Trạch không hỏi nhiều, Triệu Chi Lâm và Diêm An Lý trước một bước trở về nhà lớn Diêm gia, nhưng Diêm Thiếu Liệt nói cho cha mẹ trở về trước đừng nói chuyện của Thu Đình Nhã.

Trên thực tế khi Thu Đình Nhã mới vừa nói có người muốn hại nàng, người thứ nhất Diêm Thiếu Liệt nghi ngờ người chính là Hạ Tĩnh Mai, anh không

phải không nghi ngờ Diêm Thiếu Kiệt, nhưng xem xét tổng thể các phương diện, anh vẫn cảm thấy trừ phi đầu óc Diêm Thiếu Kiệt bị lừa dối, bằng không anh ta chắc sẽ không tham dự chuyện này, nhưng có biết trước hay không thì không chắc.

Trở lại Diêm gia thấy mọi người đều ở trong nhà, Diêm Thiếu Liệt đem chuyện Thu Đình Nhã xảy ra tai nạn giao thông nói ra, đương nhiên anh không nói đến chuyện Tổng Vệ Lý. Mà Triệu Chi Lâm và Diêm An Lý đều lộ ra cảm xúc kinh ngạc và căng thẳng thích hợp, Diêm Thiếu Liệt nhìn chăm chăm vào biểu tình của Diêm Thiếu Kiệt, cảm xúc của Diêm Thiếu Kiệt không thay đổi, nhưng tay đặt trên đùi phải rõ ràng nắm lại, Diêm Thiếu Liệt đã có nhận định rõ ràng trong lòng.

“Con nói Đình Nhã bị thương? Thế nào? Cô ấy có nghiêm trọng không?”

Tầm mắt Diêm Thiếu Liệt từ trên người Diêm Thiếu Kiệt chuyển sang phía Diêm An Quân nói: “Không có gì trở ngại, vì đã giải dây an toàn cho nên chỉ trầy da một chút.” Triệu Chi Lâm nhìn thoáng qua con trai, lại nhìn nhìn Diêm An Quân liền hiểu rõ anh vì sao phải nói dối.

Diêm nãi nãi không khỏi lo lắng hỏi: “Em đẹp như vậy sao lại xảy ra tai nạn xe cộ đây? Đình Nhã lái xe luôn luôn ổn định mà?” Dù sao cũng là mẹ chồng con dâu ở chung hai mươi mấy năm, nói không có tình cảm là không thể, nói không lo lắng là không có khả năng.

“Nghe Nhị thẩm nói là lúc ấy phía sau có người đuổi theo thẩm.”

Diêm lão gia từ dù sao là khôn ngoan một đời người, nghe Diêm Thiếu Liệt nói lập tức liền hỏi: “Có người cố ý?”

Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, Diêm An Quân lập tức ngạc nhiên, sau đó theo bản năng nhìn hướng về phía Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Liệt nhướng mày, chẳng lẽ Nhị thúc biết chuyện này. Nghĩ lại anh lại cảm thấy không có khả năng, coi như Nhị thúc và Nhị thẩm ly hôn, nhưng tình cảm của Nhị thúc đối với Nhị thẩm không phải là giả, nếu ông ta thực sự biết chuyện này không có khả năng không nói cho Nhị thẩm mà để thẩm ấy rơi vào tình cảnh nguy hiểm.

Nhưng nhìn cảm xúc của Diêm Thiếu Kiệt đúng thật có chút ý tứ, có khiếp sợ không hề dám tin còn có bất đắc dĩ, Diêm Thiếu Liệt dám cam đoan rằng nhất định Diêm Thiếu Kiệt biết chút gì đó, nhưng xem biểu tình không tự nhiên của Diêm Thiếu Kiệt, có lẽ còn có chuyện gì mà bản thân anh ta cũng không biết.

Người Diêm gia muốn đến thăm Thu Đình Nhã, Diêm An Quân cũng ở trong đó, Diêm Thiếu Liệt chỉ nói người của Thu gia và Tàn gia đều ở bệnh viện, Diêm lão gia nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định không cho con trai thứ hai đi, ông cũng nhìn thấy động thái khi nãy của Diêm Thiếu Kiệt và Diêm An Quân.

Diêm Trí Viễn rất nhanh đã tra được manh mối, Hạ Tinh Mai thật sự xuất hiện, bà ta không chỉ có gặp qua Diêm Thiếu Kiệt ba lần còn gặp Diêm An Quân một lần, nhưng mà bà ta và Diêm An Quân gặp mặt đặc biệt không thoải mái, nhưng nguyên nhân chính xác và bọn họ nói cái gì tạm thời anh ta không có tra được.

Hơn nữa Diêm Trí Viễn còn tra được Hạ Tinh Mai thực sự có qua lại với một ít lưu manh du côn, tuy rằng không thể xác định những những người kia có phải chính là người theo xe Thu Đình Nhã hay không, nhưng hiện tại Diêm Thiếu Liệt cơ bản có thể xác định việc này và Hạ Tinh Mai có quan hệ.

“Trí Viễn, nghĩ cách để cho cảnh sát tra được những thứ này.”

Diêm Trí Viễn do dự một chút nói: “Thiếu gia, còn có một chuyện.”

“Chuyện gì?”

“Những người đó và Cố gia có chút quan hệ, nhưng mà không phải quan hệ trực tiếp.”

Diêm Thiếu Liệt ngạc nhiên, “Cố gia?”

Diêm Trí Viễn gật gật đầu, “Thiếu gia biết Cố gia là như thế nào lập nghiệp rồi chứ?” Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, việc này anh nghe ông nội nói qua.

“Có lẽ trước tiên cần phải chào hỏi Quân Viêm.”

Cố gia là lập nghiệp từ hắc đạo, mặc dù sau đó đã tẩy trắng nhưng phương hướng làm ăn lại không giống ba đại gia tộc khác, đây là lý do mà nhà bọn họ và ba đại gia tộc khác không qua lại gần. Cho dù hiện tại Cố gia có vài chuyện làm ăn không lên nổi mặt bàn, nhưng không lên nổi mặt bàn này không những là trái pháp luật, mà là lách luật qua lại giữa làm ăn đứng đắn và làm ăn trái pháp luật.

Đặc biệt là khu đông có rất nhiều địa điểm làm ăn của Cố gia, khu đông là điển hình nơi ăn giầu dơ bẩn, nhưng trong đó cũng thiết lập riêng cho chính nó quy luật sinh tồn, mà người định ra quy luật đó là Cố Quân Viêm. Diêm Thiếu Liệt nhớ tới kế hoạch sau này của mình, xem ra đến lúc đó phải xả bài với Cố Quân Viêm.

Nhưng mà mỗi một đầu làm ăn của Cố gia đều có người đảm nhiệm tổng phụ trách quản lý, Cố Quân Viêm không ra mặt, lúc có chuyện gì thật sự cần hấn ra mặt, Cố Quân Suất sẽ thay ra mặt. Nhưng theo Diêm Trí Viễn điều tra đến nay Cố Quân Suất chưa bao giờ ra mặt, hơn nữa này đó chuyện làm ăn này bắt kể là bên ngoài hay là sau lưng đều tra không đến người Cố gia, Diêm Trí Viễn là vì xâm nhập chút máy tính của ai đó, mới phát hiện ra phương diện quan hệ này.

Diêm Thiếu Liệt nghĩ có lẽ Cố Quân Viêm không biết chuyện này, nhưng anh muốn cho cảnh sát điều tra nhất định trước tiên phải nói với Cố Quân Viêm, miễn cho đến lúc đó có rắc rối không cần thiết.

Diêm Thiếu Liệt và Cố Quân Viêm bàn bạc vô cùng thuận lợi, thậm chí hai người còn đạt được một vài thỏa thuận, lần này cùng Cố Quân Viêm mật đàm khiến cho anh có cái nhìn mới về Cố Quân Viêm.

Cảnh sát rất nhanh liền điều tra được đám cắt ké này, những người này thú nhận rõ là do Hạ Tinh Mai sai khiến làm, mà bọn họ chẳng qua là thấy tiền sáng mắt thôi, chứ không có liên quan gì đến những người khác. Sự thật đúng là như thế, đám cắt ké này làm việc cố ý giấu diếm người bên trên, đương nhiên đây là bởi vì Hạ Tinh Mai đùa giỡn một cái tâm nhân, Thu gia dù sao không phải người bình thường, cô ta sợ những người này không nhận chuyện này, cho nên lúc ấy chỉ nói là một phu nhân nhà giàu.

Tra được Hạ Tinh Mai tự nhiên Diêm Thiếu Kiệt và Diêm An Quân cũng bị xem như là đối tượng điều tra, bởi vì hai người bọn họ trong một tháng này đều gặp qua Hạ Tinh Mai, mà Diêm Thiếu Liệt thông qua các mối quan hệ biết được chi tiết vấn đề.

Lúc ấy Hạ Tinh Mai thấy chuyện không tốt lại sợ Diêm An Quân giận chó đánh mèo, cho nên liền trốn, thấy Diêm An Quân và Diêm Thiếu Kiệt vài lần đi tới nhà tìm mình, hơn nữa Diêm An Quân mỗi lần đều là bộ dạng tức đến khó thở, cô ta lại càng không dám ra, thừa dịp cuối năm tất cả mọi người bận rộn nên đem căn nhà bán ra với giá thấp, sau đó cầm tiền lần trốn.

Chuyện ly hôn của Diêm An Quân và Thu Đình Nhã cả thành phố đều biết, Hạ Tinh Mai tất nhiên biết được, sau khi thấy tin tức này ban đầu cô ta sợ hãi, nghĩ nhất định là do mình chọc giận Thu Đình Nhã và Tần Ngữ Mai, cho nên Thu Đình Nhã mới ly hôn với Diêm An Quân. Vậy nên Thu Đình Nhã đáp ứng đầu tư gì đó cho Diêm An Quân chắc chắn là không thể, Diêm An Quân sẽ hận chết chính mình? Nhưng sau đó nghĩ lại bà ta cảm thấy rất vui mừng, hai người bọn họ ly hôn, Diêm An Quân rốt cục độc thân trở lại, cô ta là mẹ của trưởng tôn Diêm gia có phải sẽ có cơ hội được làm vợ chính thức?

Nhưng cô ta biết việc này không dễ dàng như vậy, hơn nữa việc này còn phải bắt đầu từ con trai của mình. Sau một khoảng thời gian Hạ Tinh Mai mới lên gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Kiệt hẹn anh ta ra gặp mặt. Lúc Diêm Thiếu Kiệt thấy Hạ Tinh Mai mới biết được mẹ mình sống khá tốt, mặc dù là trốn, nhưng dù sao trên người có tiền cho nên sống sẽ không quá kém.

Hai mẹ con không ôn lại chuyện cũ, Hạ Tinh Mai rất nhanh liền hỏi tới Diêm An Quân, “Con trai, ba của con hiện tại thế nào?”

“Tạm được đi, con nghĩ trong lòng của ba rất khó chịu, chuyện dự án Á Mỹ quốc tế không thành công lúc sau lại ly hôn, ba giống như liền già đi mấy tuổi.”

Hạ Tinh Mai nghe xong lời này trong lòng có chút chờ đợi, không có Thu Đình Nhã, cô ta tin tưởng chắc chắn có thể làm cho Diêm An Quân yêu thích mình, đến lúc đó là tất nhiên mình sẽ chăm sóc anh ấy, sao phải sợ anh ấy không tốt nữa?

“Con không có việc gì thì khuyên nhủ ba con, đã ly hôn rồi thì còn hoài niệm thì có ý nghĩa gì? Con người phải hướng về tương lai mới được.”

“Con biết, ngoài chuyện của công ty gần đây con rất ít đi ra ngoài xã giao, đều ở cạnh ba.”

Hạ Tinh Mai gật gật đầu, “Cái này đúng rồi, con phải ở bên tai ba của con nói tốt về mẹ, cho ông ấy biết ngay cả không có Thu Đình Nhã, thì vẫn còn có mẹ.”

Diêm Thiếu Kiệt ngạc nhiên, nếu vừa rồi Hạ Tinh Mai hỏi chuyện của Diêm An Quân thì anh ta tưởng là do quan tâm, bây giờ anh ta còn có cái gì không rõ mẹ mình hóa ra có ý nghĩ này. Trong nháy mắt Diêm Thiếu Kiệt rất tức giận, mẹ đột nhiên mất tích một câu giải thích đều không có, làm cho mình ngày đêm đều lo lắng cho. Gặp mặt không quan tâm hỏi han mình hai câu, mà hỏi ba, chuyện này anh ta có thể giải thích, dù sao ba xảy ra nhiều chuyện như vậy là có quan hệ đến mẹ. Nhưng Diêm Thiếu Kiệt không bao giờ nghĩ tới, mẹ muốn gặp mình mục đích là vì muốn làm chính thất, không phải nhớ, không phải quan tâm ba, mà quan tâm nhất vẫn là địa vị Diêm thái thái, tức giận rất nhiều anh ta khó tránh khỏi cảm thấy đau lòng.

“Mẹ, người muốn gặp con chính là vì chuyện này sao?”

Hạ Tinh Mai cảm thấy mình không có gì sai, “Con trai, con nghĩ đi, nếu mẹ vào Diêm gia, cuộc sống sau này của con sẽ tốt hơn rất nhiều đúng không?” Cô ta nói với vẻ mặt đương nhiên, nhưng Diêm Thiếu Kiệt không phải là quá lạc quan, vào Diêm gia? Không nói cửa của ba, mà ngay cả ga gia và nãi nãi khẳng định sẽ không mở ra đâu.

Nhưng nghĩ lại nếu mẹ thật sự vào được Diêm gia, đúng là... lợi ích rất nhiều, ngoài trừ mang lại lợi ích cho mẹ, có thể mang không ít lợi ích cho mình, ít ra mình không cần tiếp tục mang trên lưng thân phận con riêng!

Mặc dù Diêm Thiếu Kiệt không lập tức nhắc tới chuyện Hạ Tinh Mai ở trước mặt Diêm An Quân, nhưng sẽ mơ hồ kể một số chuyện, tỷ như mình xem mắt, điều kiện tốt nên nhà gái không để ý tới thân phận con riêng, hoặc là hỏi một số điều về mẹ mình, nhưng cũng vì quan hệ tới mẹ nên một ít đối tượng xem mắt thích hợp cuối cùng đều từ chối mình.

Nếu anh ta không nói từ phương diện này, mà khen Hạ Tinh Mai có bao nhiêu tài nghệ, làm cơm ngon thế nào, người hiền lành...etc, Diêm An Quân nhất định sẽ không nhúc nhích gì. Đương nhiên bản thân Diêm Thiếu Kiệt không nói dối ra được loại này, nhưng chuyện xem mắt quả thật chọc đến tới điểm mấu chốt của Diêm An Quân, ban đầu ông ta nhìn trúng hai cô bé, còn tìm người trung gian nói chuyện, nhưng đối phương vừa mới nghe là Diêm Thiếu Kiệt đều từ chối, hỏi khéo thì nguyên nhân đều là vấn đề con riêng.

Diêm An Quân cảm thấy lời nói của Diêm Thiếu Kiệt có lý, nhưng ông ta vẫn không nghĩ tới chuyện Hạ Tinh Mai, mà trong đầu mình tự có ý niệm muốn tái hôn, không phải thời cổ đại, chỉ cần có mẹ mới nhận Diêm Thiếu Kiệt, mà rất nhiều chuyện dễ nói. Diêm Thiếu Kiệt không nghĩ tới mình sẽ đem cha mình đi lên một con đường khác.

Diêm Thiếu Kiệt nghĩ rằng Diêm An Quân đồng ý với suy nghĩ của mình, cho nên lúc gọi điện cho Hạ Tinh Mai, Hạ Tinh Mai liền nhân cơ hội yêu cầu anh ta gạt Diêm An Quân ra ngoài gặp mặt cô ta. Diêm An Quân bị gạt đi ra, thấy Hạ Tinh Mai, nhưng phản ứng của ông ta làm cho Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Tinh Mai rất “thất vọng”, bởi vì Diêm An Quân vừa thấy Hạ Tinh Mai liền hận đến không nhìn được, thậm chí gầm lên mắng chửi, như nhìn thấy kẻ thù, may mắn chỗ gặp mặt là bên ngoài, người chung quanh lại rất ít, nếu không việc này đã sớm trở thành tiêu đề.

Có lẽ cuối cùng Hạ Tinh Mai bị Diêm An Quân mắng có chút nổi giận, đối với Diêm An Quân quát: “Em rốt cuộc làm sao không bằng Thu Đình Nhã, lúc em học đại học đã bắt đầu thích anh, yêu anh nhiều năm như vậy, lại cho sinh con cho anh Thiếu Kiệt, em làm chuyện gì mà không tốt hơn Thu Đình Nhã, anh vì sao không thể nhìn em, tại sao không thể thích em?”

Diêm An Quân nhìn Hạ Tinh Mai cười nhạo nói: “Cô còn muốn so với Đình Nhã, cô từ đầu đến chân chỗ nào cũng kém so với Đình Nhã, sinh ra Thiếu Kiệt thì giỏi lắm sao? Muốn sinh con trai cho Diêm An Quân tôi thì có đây đàn bà tình nguyện, nếu không phải cô chủ động dấn lên, cô nghĩ mình có cơ hội không? Tôi cho cô biết, lúc trước có Đình Nhã ở tôi sẽ không liếc nhìn cô một cái, cho dù tôi và Đình Nhã ly hôn người trong lòng tôi yêu vẫn là cô ấy, tôi không bao giờ có thể thích cô được.”

Diêm Thiếu Kiệt nhìn hai người bọn họ cãi nhau nhưng không có mở miệng khuyên, bởi vì anh ta không biết phải khuyên như thế nào, thẳng đến khi cha mình bỏ đi mẹ một mực đau lòng khóc, anh ta mới thờ dãi lại đẩy khuyên nàng. Nào ngờ Hạ Tinh Mai há mồm liền mắng chửi Thu Đình Nhã, nói nàng câu dẫn Diêm An Quân, nói nàng không biết xấu hổ, nói nàng chiếm lấy vị trí Diêm thái thái, ngay cả Diêm Thiếu Kiệt đều cảm thấy được cô ta hận Thu Đình Nhã thật sự có chút không hợp lý, rõ ràng vấn đề là ở trên người ba, là ba không thích mẹ, là ba yêu Thu Đình Nhã, không phải sao?

Ban đầu Diêm Thiếu Kiệt nghĩ rằng mẹ muốn vào Diêm gia bất quá là vì ích lợi, vì thân phận Diêm thái thái, nhưng hiện tại xem ra mẹ tựa hồ còn muốn ba yêu mình, nhưng loại chuyện này căn bản là không thể, tình yêu chân chính là không thể dùng bất cứ đồ vật nào thay thế được!

“Đều do ả, đều do ả, nếu không có ả thì An Quân sẽ yêu mình, ả sao không chết đi chứ?”

Đối mặt sự điên loạn của Hạ Tinh Mai, Diêm Thiếu Kiệt chỉ có thể khuyên cô ta tỉnh táo một chút, không cần để ý Thu Đình Nhã nữa, nhưng giờ phút này Hạ Tinh Mai giống như có chút cừ chi điên rồi, không ngừng nhắc tới nếu không có ả thì tốt rồi.

Sau khi Diêm Thiếu Kiệt đem Hạ Tinh Mai về chỗ ở thì trở về, bởi vì bị con trai gạt đi ra ngoài, Diêm An Quân giận dữ, cho Diêm Thiếu Kiệt một cái tát, sau ngẫm lại con trai là bất đắc dĩ, dù sao thân phận con riêng quả thật mang lại cho con trai rất nhiều rắc rối, sau đó hỏi tình trạng của Hạ Tinh Mai, Diêm An Quân liền nhíu mày.

Diêm An Quân tin chắc Hạ Tinh Mai sẽ không dám làm thế nào, ông ta nghĩ chần người đàn bà này bị mình làm cho tức giận, cho nên mới mắng những lời này. Ông ta chỉ dặn Diêm Thiếu Kiệt có cơ hội thì an ủi khuyên nhủ cô ta, thời gian này trong đầu Diêm An Quân muốn chuyển tới ý tưởng tái hôn, bảo Diêm Thiếu Kiệt khuyên nhủ Hạ Tinh Mai cho tốt là sợ cô ta sau đó tiếp tục gây ra rắc rối gì.

Lần cuối Diêm Thiếu Kiệt gặp Hạ Tinh Mai, Hạ Tinh Mai muốn xin anh ta một khoản tiền, anh ta không có nghĩ nhiều liền cho, còn khuyên nhủ cô ta một hồi lâu. Nhưng có lẽ anh ta không nghĩ ra vì mình cho Hạ Tinh Mai số tiền kia, lại bị Hạ Tinh Mai dùng để thuê người bắt cóc Thu Đình Nhã.

Đúng vậy, mục đích ban đầu của Hạ Tinh Mai là muốn bắt cóc Thu Đình Nhã, nhưng đợi cô ta thanh toán tiền sau đó đối phương liên lạc bảo chuẩn bị thời gian ra tay, cô ta mới phát hiện làm như vậy không có ý nghĩa gì, bởi vì cô ta hoàn toàn không nghĩ tới khi bắt cóc được Thu Đình Nhã, lúc sau cần làm như thế nào.

Thu Đình Nhã không có bị bắt cóc mà là ra tai nạn giao thông, sau khi Hạ Tinh Mai nghe được tin tức thì sợ hãi, bắt cóc và giết người tính chất hoàn toàn là hai việc khác nhau. Lúc sau cô ta lại cảm thấy nếu Thu Đình Nhã thực sự chết rồi thì rất tốt, ngay lúc cô ta ôm mộng đẹp là Thu Đình Nhã thực sự chết, Diêm An Quân sẽ quên nàng, cô ta sẽ có cơ hội bước vào Diêm gia, thì cảnh sát tìm tới cửa. ...

Hạ Tinh Mai không ngờ cảnh sát lại nhanh như vậy tìm tới cửa, mà cô ta lúc nhìn thấy cảnh sát liền tròn tròn mắt, thậm chí ngay cả năng lực chống cự đều không có, không đợi cảnh sát hỏi thì cô ta đã thú nhận trước.

Chẳng qua là cô ta thú nhận rồi nhưng sau đó cảnh sát vẫn tiếp tục thẩm vấn, cho rằng mình không có giải thích rõ ràng, Hạ Tinh Mai lần nữa tỏ vẻ bản thân thật sự giải thích rõ ràng.

“Hạ Tinh Mai, theo lời khai của người được cô thuê mà chúng tôi bắt được, mục đích của cô không chỉ là bắt cóc Thu Đình Nhã, còn cho phép chúng thay nhau cưỡng hiếp cô ta.”

Hạ Tinh Mai hoảng sợ trừng lớn hai mắt, “Không có, tôi không có yêu cầu bọn họ làm như vậy, bọn họ nói lung tung, tôi không có!”

“Ý của cô là nói bọn họ cố ý tăng thêm tội cho bản thân sao?”

Hạ Tinh Mai muốn nói có, nhưng... Trừ phi đầu óc những người đó bị lừa dối, cô ta há miệng thờ dãi lại phát hiện không có từ gì để biện giải, chỉ là tiếp tục nói..., “Tôi không có, tôi không có....”

Hiển nhiên cảnh sát đối với lời nói của cô ta tuyệt đối không tin tưởng!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47

Edit: Liat

Beta: Strangers Ex

Sau khi người Diêm gia đi đến bệnh viện thăm Thu Đình Nhã, thấy người quả thật không có việc gì hơi chút an tâm, khi Diêm lão gia về nhà thì gọi Diêm An Quân vào thư phòng, liền mở miệng hỏi: “Chuyện lần này rốt cuộc con có biết trước hay không?”

“Ba, con thật sự là không biết, nếu con biết Hạ Tinh Mai muốn hại Đình Nhã, có thể im lặng sao?”

“Thật sự?”

“Thật sự, ba biết con yêu Đình Nhã cỡ nào, cho dù ly hôn con vẫn như cũ yêu cô ấy, nếu con biết cô ấy gặp nguy hiểm làm sao có thể mặc kệ đây?”

“Vậy tại sao lúc A Liệt nói, vì sao con phản ứng mạnh như vậy, cử động giữa con và Thiếu Kiệt ta thấy rất rõ ràng, hai người các con có việc gì?” Lão gia từ nhủu mắt lại nói: “Hay là trước đó Thiếu Kiệt đã biết chuyện này?”

“Ba, là như vậy...” Diêm An Quân đem chuyện gặp được Hạ Tinh Mai nói đơn giản một lần, “Ba, con quả thật có gặp cô ta còn cùng cô ta cãi nhau một trận, nhưng lời nói lúc ấy của cô ta thì ai sẽ cho là thật? Con nghĩ cô ta chính là đang nói nhảm mà thôi, còn bảo Thiếu Kiệt khuyên nhủ cô ta cho tốt, nào biết cô ta thật sự dám làm đâu?”

“Tại sao con không nói việc này sớm một chút?”

“Ba, con nói, con chỉ cho rằng Hạ Tinh Mai ăn nói khùng điên, căn bản không nghĩ tới cô ta thực sự có can đảm làm như vậy.”

Lão gia lắc đầu, “Nếu trước tiên nói với A Liệt có lẽ sẽ không có nhiều chuyện phiền toái như vậy xảy ra.”

Diêm An Quân còn muốn nói điều gì chỉ thấy lão gia khoát tay ý bảo ông ta đi ra ngoài.

Mà bên này Hạ Tinh Mai bị giam giữ nghĩ thế nào cũng không thông, vì sao những người đó đều nói như vậy, mình rõ ràng không có bảo bọn họ làm chuyện kia, nhưng bọn họ lại một mực đồng thanh nói như vậy, cô ta không rõ những người này vì sao phải cố ý hại mình. Nhưng cô ta có hiểu được một chút, bởi vì bọn họ chính là muốn mình càng thêm nghiêm trọng.

Nghe được cô ta bị bắt Diêm Thiếu Kiệt muốn đến thăm, nhưng bị từ chối, anh ta tìm Diêm An Quân giúp đỡ, Diêm An Quân chỉ nói: “Cô ta làm sai nên bị trừng phạt, con đi có thể làm gì?”

Diêm Thiếu Kiệt biết Diêm An Quân không muốn cho mình đi, tuy rằng anh ta đã nghe Hạ Tinh Mai nói những lời đó, nhưng suy nghĩ của anh ta và Diêm An Quân giống nhau, Diêm Thiếu Kiệt đứng thật chưa từng nghĩ tới Hạ Tinh Mai thật sự dám thuê người đi đối phó Thu Đình Nhã. Hiện tại anh ta rất hối hận, nếu lúc ấy có thể ngăn cản mẹ thì tốt rồi.

Bởi vì chứng cứ rất xác thực, vụ án này rất nhanh liền kết án. Lúc Diêm Thiếu Kiệt nghe được tin tức ngay người thật lâu, mẹ có phải là quá độc ác không, bất cóc Thu Đình Nhã không nói còn bảo những người đó cưỡng hiếp nàng, anh ta thật sự không muốn tin rằng mẹ mình đã làm như vậy.

Lúc này trong lòng anh ta nhớ tới đều là trước đây mẹ đối với mình thật là tốt, mình bị bệnh cộng mình trên lưng đi bệnh viện chính là mẹ, mình thi được thành tích tốt được hạng nhất thì mẹ chính là người đầu tiên cho mình quà, khi mình và bạn học đánh nhau bị thương trở về giúp mình lau thuốc chính là mẹ....

Mặc dù cuộc sống của mình có cha làm bạn, nhưng dĩ nhiên là mẹ bên cạnh mình nhiều hơn.

Diêm Thiếu Kiệt biết muốn dùng quyền lực của Diêm gia giúp Hạ Tinh Mai là rất khó khăn, hơn nữa Diêm gia sẽ không để cho anh ta giúp Hạ Tinh Mai. Cho nên anh ta nghĩ đến cách chính là tìm Thu Đình Nhã, nhưng người Thu gia căn bản không cho anh ta gặp người, không có cách nào, Diêm Thiếu Kiệt chỉ đành tìm Diêm Thiếu Liệt, anh ta biết Thu Đình Nhã đối với Diêm Thiếu Liệt rất tốt, chỉ cần cậu ta chịu giúp đỡ vẫn sẽ có cơ hội.

Đối mặt thỉnh cầu của Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Liệt không biết nên cho anh ta một vẻ mặt gì, nhưng sau khi nghe đến lời của anh ta thì vẻ mặt của anh liền biến thành giận dữ.

“Diêm Thiếu Kiệt, anh không bệnh chứ? Anh sao không biết xấu hổ mà dám mở miệng nói chuyện này với tôi, anh nói Nhị thẩm không có việc gì xin thẩm bỏ qua cho Hạ Tinh Mai, anh cho là cục công an và tòa án đều của Thu gia mở ra sao?” Diêm Thiếu Liệt cười nhạo nói: “Anh nói với tôi là may mắn không có chuyện gì? Bởi vì không có chuyện gì cho nên Hạ Tinh Mai không cần chịu trách nhiệm phải không? Anh đây là cái logic chó má gì?”

Diêm Thiếu Liệt nhìn Diêm Thiếu Kiệt tiếp tục nói: “Tôi hỏi anh, nếu Nhị thẩm đã xảy ra chuyện thì sao? Anh sẽ muốn nói như thế nào? Có phải sẽ nói với tôi dù sao thẩm cũng đã xảy ra chuyện, thời gian không thể quay ngược lại không thể cứu vãn được, cho nên dù là Hạ Tinh Mai bị bắt cũng không

còn có ý nghĩa gì, việc này bà ta không cần phải chịu trách nhiệm? Đúng không? Anh nghĩ như vậy sao?”

“Không, tôi không có, tôi chưa từng có nghĩ như vậy, tôi chỉ là nghe nói Thu Đình Nhã không có gì đáng lo, người chỉ một ít trầy da mới muốn cho cho cô ấy buông tha, ít nhất để cho mẹ tôi bị kết án ít đi vài năm.”

“Không có gì đáng lo? Có chuyện anh còn không nghe nói, lúc ấy trên xe của Nhị thẩm không chỉ một mình thẩm, còn có một người bạn, Nhị thẩm là không có cái gì lo ngại, nhưng người bạn kia lại bị thương rất nặng.”

“Cái gì?” Diêm Thiếu Kiệt trừng lớn hai mắt, việc này anh ta thật sự không biết, từ khi Hạ Tĩnh Mai xảy ra chuyện, anh ta không có bất kỳ tin tức gì, hỏi thẩm cũng không được tin tức gì. Diêm Thiếu Kiệt thật sự không biết còn có một người khác ở trên xe Thu Đình Nhã, mà còn bị thương rất nặng!

“Hiện tại anh biết rồi chứ? Anh còn có cái gì muốn nói sao?” Liếc mắt nhìn Diêm Thiếu Kiệt, thấy bộ dáng anh ta muốn nói lại thôi, Diêm Thiếu Kiệt lông mày nhíu lại, bộ dáng tôi xem anh còn muốn nói thêm cái gì nữa, giằng co một hồi Diêm Thiếu Kiệt cuối cùng thở dài rồi đi.

Thu Đình Nhã nghe Diêm Thiếu Kiệt tìm đến, cái gì cũng không hỏi, lúc sau biết chuyện Hạ Tĩnh Mai, nàng nhìn Diêm Thiếu Kiệt hỏi: “A Liệt, là con làm?”

Diêm Thiếu Kiệt cười hắc hắc, “Nào có? Xem như kiệt tác của mọi người đi.”

Thu Đình Nhã nhíu mày, “Kiệt tác của mọi người? Người nào mà mọi người?”

“Nhị thẩm, chuyện này đã xong, thẩm đừng quản nhiều như vậy, mà vị kia Tổng tiên sinh là chuyện gì xảy ra nha?”

Thu Đình Nhã nhẹ nhàng cười, “Chỉ là một người bạn, quen biết ở một bữa tiệc.”

“Thật sự?” Hiện nhiên Diêm Thiếu Kiệt không quá tin, anh đã tới bệnh viện thăm Thu Đình Nhã vài lần, ánh mắt của Tổng Vệ Lý này nhìn Thu Đình Nhã giống hệt lúc mình nhìn Ân Trạch, anh không tin Nhị thẩm nhìn không ra, hay là Nhị thẩm không có ý này? Nhớ tới Thu gia gia bảo mình hỏi thăm chuyện này anh cảm thấy thật là khó nha!

“Thẩm gat con làm gì? Nếu không con cho là gì?”

Diêm Thiếu Kiệt đi đến bên người Thu Đình Nhã, sau đó ngồi xuống mới nói: “Nhị thẩm, thật ra thẩm đã sớm nhìn ra ý của Tổng tiên sinh đúng không? Thẩm đã ly hôn với Nhị thúc, Nhị thẩm tốt như vậy đương nhiên đáng giá có người đàn ông tốt, thẩm có quyền lợi theo đuổi hạnh phúc của mình, con nhìn vị Tổng tiên sinh kia kỳ thật không tệ lắm.”

Thu Đình Nhã cười cười nói: “Ta biết, chỉ là ta tạm thời còn chưa cân nhắc đến chuyện này, hơn nữa ta và anh ấy quen biết không lâu, ta đối với anh ấy hiểu biết thật ra không nhiều lắm, chờ quan sát thêm đi.” Mặc dù là đối với một cái vãn bối, nhưng đối với Thu Đình Nhã đã trải qua nhiều kinh nghiệm mà nói, đang trò chuyện về chuyện tình cảm của mình cũng không có cái gì kiêng dè, huống chi thẳng thắn to xác trước mắt này, nàng luôn coi như con trai đối đãi.

“Nhị thẩm, con giúp thẩm cùng nhau khảo sát ông ấy.”

Thu Đình Nhã cau véo má anh nói: “Con còn không sửa miệng sao?”

Diêm Thiếu Kiệt nhượng mày, “Kêu đi cũng quá không được tự nhiên đi?”

“A Liệt, ta nhận con làm con nuôi được không? Ta và ba mẹ con đã bàn bạc qua, ngày đó gia gia, nãi nãi của con đến ta đã cũng đề cập tới, bọn họ không có ý kiến.”

Diêm Thiếu Kiệt cười híp mắt kêu một tiếng “Mẹ nuôi”.

Tuy rằng Thu Đình Nhã không có gì đáng ngại, nhưng Tổng Vệ Lý quả thật phải cần một khoảng thời gian khôi phục, cho nên trong khoảng thời gian này nàng gần như mỗi ngày đều đến bệnh viện bồi anh ta, “Chờ Vệ Lý xuất viện, hẹn ba mẹ của con cùng nhau ăn bữa cơm.” Nếu nhận nàng làm mẹ nuôi, nàng muốn biểu hiện một chút, nhưng mà hiện tại quả thật không đúng thời điểm.

Người Diêm gia nghe xong không nói cái gì, cha mẹ Diêm Thiếu Kiệt đối việc này rất vui vẻ, từ nhỏ Thu Đình Nhã đã đối tốt với Diêm Thiếu Kiệt, thương yêu nó không khác so với thương con ruột, sau khi nàng và Diêm An Quân ly hôn A Liệt luôn kêu Nhị thẩm đúng thật không quá thích hợp, nghe nàng muốn nhận A Liệt làm con nuôi, hai người bọn họ đều cảm thấy như vậy rất tốt.

Về phần hai cụ thì bọn họ không có ý kiến gì, mà lúc Diêm An Quân nghe được chuyện này trong lòng khá là không thoải mái, gần đây Diêm Thiếu Kiệt cả ngày sắc mặt đều rất tệ, đương nhiên Diêm Thiếu Kiệt sẽ không để ý đến suy nghĩ của cha con bọn họ

...

Bộ phim mới của Thủy Ân Trạch và Phùng Thiên Hâm rất nhanh sắp quay xong, gần đây Diêm Thiếu Kiệt rất chịu khó chạy đến trường quay, người trên phim trường đối Diêm nhị thiếu cũng không nói gì, dù thế nào đi nữa chuyện anh và Thủy Ân Trạch mọi người đều biết, mà chính Diêm Thiếu Kiệt không cảm thấy cần phải kiêng dè cái gì.

Bởi vì vài chuyện gần đây nên quan hệ giữa Diêm Thiếu Liệt và Phùng Thiên Hâm trở nên tốt hơn, ít nhất Phùng Thiên Hâm sẽ không lo lắng Diêm nhi thiếu ở sau lưng tính kế mình. Hơn nữa cô ở phim trường thường xuyên lên báo cáo cho Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt có thể biết tình hình vợ của mình, ví như cô gái nhỏ nào trên phim trường nháy mắt với vợ anh, tỷ như thằng nhóc nào xum xoe với vợ anh vân vân.

Sau đó chờ Diêm Thiếu Liệt đến phim trường sẽ tập trung công kích một vài mục tiêu nào đó, đương nhiên công kích của anh chính là trừng mắt lạnh lùng nhìn, nhưng mục tiêu nào đó đều cảm thấy lưng như bị cái gì đâm đâm vào.

Bởi vì Diêm Thiếu Liệt còn có chuyện muốn nhờ đoàn phim giúp đỡ, cho nên không tốt đắc tội quá nhiều người, miễn cho đến lúc đó kế hoạch của mình có biến cố gì, rốt cục ngày đoàn phim treo máy Diêm Thiếu Liệt cũng đã sẵn sàng thực hiện kế hoạch.

Theo cảnh quay cuối cùng kết thúc, đoàn phim chính thức treo máy, bởi vì cảnh diễn cuối cùng là một cảnh ban đêm, cho nên ở hiện trường đoàn phim tự chuẩn bị rất nhiều ánh đèn, sau khi tuyên bố chính thức đóng máy Thủy Ân Trạch tỏ vẻ cảm ơn mọi người, sau đó gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt nói buổi tối phải tăng ca, hiện tại đang trên đường chạy tới đoàn làm phim, có thể phải đợi một lúc mới có thể đến, để cho y chờ một lát ở đoàn phim.

Thủy Ân Trạch bảo tiểu Đình đem đồ vật này nọ đều thu dọn, tiểu Đình đã chạy tới nói: “Trạch ca, đã thu dọn xong từ sớm, quần áo cho anh, anh nhanh đi ra sau thay đồ đi.” Thủy Ân Trạch gật gật đầu tiếp nhận quần áo đi ra phía sau.

Chờ Thủy Ân Trạch thay quần áo xong lúc đi ra lại tròn mắt, không biết là thời gian của thay quần áo quá lâu, hay là động tác của mọi người quá nhanh, phim trường ngay cả một người cũng không có, mà cả tiểu Đình không biết đi đâu? Đèn xung quanh đã tắt một phần, cho nên hiện tại hoàn cảnh quanh y rất tối.

“Tiểu Đình, tiểu Đình.” Thủy Ân Trạch kêu vài tiếng không có ai trả lời, y lấy điện thoại di động ra gọi cho tiểu Đình, tuy rằng điện thoại luôn luôn vang nhưng không ai nghe. Ban đầu Thủy Ân Trạch còn nghĩ tiểu Đình có thể xảy ra chuyện gì, nhưng nghĩ lại cảm thấy không có khả năng, đoàn phim nhiều người như vậy có thể xảy ra chuyện gì?

Y lại gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt, điện thoại Diêm Thiếu Liệt không phải không người nghe mà là tắt máy, cái này làm Thủy Ân Trạch cảm thấy kì quái, hơn mười phút trước y mới vừa gọi điện thoại cho A Liệt, làm sao có thể mới một lúc đã tắt điện thoại đây? Là hết pin? Trước kia điện thoại A Liệt nếu sắp hết pin, anh sẽ nói cho Thủy Ân Trạch một tiếng trước khi cúp điện thoại, vì sợ y gọi điện thoại thấy tắt máy tìm không thấy người sốt ruột.

Cảnh diễn hôm nay của bọn họ này địa điểm quay chụp tại điện ảnh và truyền hình trong thành phố, ban đầu khuya hôm nay có ba đoàn phim ở đây quay phim, bởi vì đoàn phim bọn họ sẽ đóng máy, cho nên liên quay chậm một chút, hai đoàn phim khác đã sớm đều rời đi, hiện tại địa điểm điện ảnh và truyền hình vừa rộng vừa trống trải mà chỉ có một mình y ở đây, muốn nói sợ hãi còn không đến mức, nhưng loại cảm giác này thật đúng là... Không quá thoải mái.

Thủy Ân Trạch ngồi ở trên bậc thang càng nghĩ càng cảm thấy được không đúng lắm, y lại lấy điện thoại ra chuẩn bị gọi điện thoại cho Ân Hi, nhưng điện thoại còn không có thông qua thì đèn xung quanh đã sáng lên, hơn nữa còn là loại ánh sáng rất mạnh dùng để quay phim, bởi vì vừa rồi một mực trong bóng đêm đột nhiên sáng, mắt Thủy Ân Trạch rõ ràng cảm thấy có chút chịu không nổi, y híp lại nhìn phía trước một chút, giống như xa xa có đồ vật gì đó, nhưng y xem không rõ.

Đột nhiên, âm nhạc vang lên, là bản nhạc nhẹ Thủy Ân Trạch rất thích nghe, y còn sững sờ thì thấy bầu trời đêm đột nhiên sáng lên, vô số đèn sân khấu tập trung lại một nơi, Diêm Thiếu Liệt trên tay ôm một bó hoa hồng lớn từ trời đêm chậm rãi đáp xuống, ngọn đèn cũng chiếu theo anh di chuyển từ trên cao dần hạ thấp.

Diêm Thiếu Liệt mặc bộ âu phục cắt màu đen cắt may rất vừa vặn, quỳ một gối xuống, một chiếc nhẫn nam tính xảo nằm im lặng trong hộp trang sức, mắt thâm tình hỏi: “Ân Trạch, em đồng ý cùng anh một đời một kiếp không?”

Anh không có hỏi “Em đồng ý gả cho anh không”? Vì cho dù là “Gả” hai người bọn họ không còn cách nào chân chính kết hôn, dù sao không thể có pháp luật bảo hộ, không phải hôn nhân chân chính. Nhưng một đời một thế là không giống như vậy, theo quan điểm của anh, ngay cả khi một số người thực sự kết hôn, nhận tờ giấy hồng kia, cũng không thấy được là tình yêu thực sự, không thấy được có thể một đời một kiếp!

Đôi mắt Thủy Ân Trạch đã ẩm ướt, mí mắt thật chặt, y thật sự có chút không thể tin được tất cả chuyện trước mắt này, tuy rằng hình thức Diêm Thiếu Liệt cầu hôn thực lãng mạn, rất giống là cách dành cho con gái, nhưng y rất vui vẻ, cao hứng muốn khóc, muốn hét to.

Y không có nói đồng ý hay không, mà không chút do dự vươn tay trái, Diêm Thiếu Liệt đem hoa đặt trên trên mặt đất, sau đó cầm lấy nhẫn nhẹ nhàng đeo vào ngón áp út của y. Giờ phút này trên bầu trời nổi lên pháo hoa, Thủy Ân Trạch cao hứng đem khoe miệng kéo tới bên tai, Diêm Thiếu Liệt cầm lấy bó hoa hồng kia đưa tới, Thủy Ân Trạch ném bó hoa ra, Diêm Thiếu Liệt sững sờ, chỉ thấy Thủy Ân Trạch nhào tới, anh theo bản năng mở hai tay đem người ôm vào trong lòng. Thủy Ân Trạch ngẩng đầu hôn lên môi Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt không chút khách khí dùng sức hôn đáp lại, gió đêm thổi, trong không khí tràn ngập cánh hoa bay...

Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch không nghe được tiếng vỗ tay xung quanh, trong mắt, trong tai, trong lòng của hai người chỉ có hình ảnh, âm thanh của nhau, bất luận kẻ nào cũng không quấy rầy được hai người.

Thủy Ân Trạch không nhớ rõ mình như thế nào trở về nhà, hình như y giống như thấy ở đó có toàn bộ người trong đoàn phim, cha mẹ A Liệt, cha mẹ của mình còn có mấy người bạn thân, vài nhóm bạn, người nhiều lắm y không kịp nhớ rõ ràng.

Sau đó y mới từ Diêm Thiếu Liệt biết, vì lần cầu hôn này anh đã chuẩn bị thật lâu, sợ dĩ chịu khó chạy đến phim trường là vì bàn bạc với mọi người quá trình cầu hôn. Nghe anh muốn cầu hôn có rất nhiều người sẵn sàng giúp đỡ, dù sao trường hợp như vậy cũng rất là khó gặp được, hơn nữa còn là hai

người đàn ông, sau này có thể khoe khoang một thời gian dài. Nhưng không phải toàn bộ mọi người trong đoàn phim biết hết, Diêm Thiếu Liệt sợ bị người đề lộ tin tức, ngược lại không thể cho Thủy Ân Trạch một bất ngờ, hơn nữa một đoàn phim nhiều người như vậy, luôn phải cẩn thận một số người trong đoàn đem tin tức bán cho tạp chí bát quái. Cho nên một số người chính là nghe nói hôm đó có người muốn cầu hôn ở phim trường, đến lúc đó mong mọi người phối hợp.

Ngày hôm sau tin tức Diêm Thiếu Liệt cầu hôn thành công đã bay đầy trời, ảnh chụp toàn hiện trường, cảnh cầu hôn lãng mạn, trên mạng lục tục xuất hiện clip Diêm Thiếu Liệt cầu hôn. Diêm Thiếu Liệt không nhìn các loại bình luận trên mạng, không cho Thủy Ân Trạch xem, bất kể là chúc phúc cũng được hay mắng chửi người cũng xong, hai người bọn họ cho tới bây giờ không nhìn, miễn cho ảnh hưởng tâm tình của mình.

Hai cụ Diêm gia và cha con Diêm An Quân ngày đó không có đến hiện trường, nhưng khác biệt chính là hai cụ biết chuyện này, cha con Diêm An Quân lại không biết, sau khi hai người nhìn thấy đưa tin sau mới biết được, hơn nữa gần đây Diêm Thiếu Liệt rất ít quay về nhà chính, Diêm An Quân còn nghĩ rằng cụ là không biết chuyện này đâu!

Ông ta vừa nói mới nghe lão gia nói: “Việc này ta biết, ta đã xem clip, thằng nhóc này làm không tồi, còn rất là lãng mạn.”

Diêm An Quân giật giật khoe miệng, nghĩ thầm trọng điểm không phải vấn đề này được không? Ông ta không biết phải nói đứa cháu trai này cái gì mới tốt, cầu hôn thì cầu hôn đi, còn giương cờ giống trống như vậy, quan trọng là người cầu hôn chính là đàn ông đó? Loại sự chuyện này vốn nên khiêm tốn chút, kết quả Diêm Thiếu Liệt không chỉ có không khiêm tốn, còn làm cho tất cả mọi người đều biết.

Nhưng mà lời nói sau đó của lão gia từ càng làm cho ông ta giật mình, “Chờ có thời gian, tổ chức tiệc đính hôn cho hai đứa nó, nhưng mà trước đó hai bên thông gia còn phải gặp mặt ăn bữa cơm mới được, việc này cần bàn bạc cụ thể một chút.” Lão gia vừa đi vừa một bên tính toán, Diêm An Quân đứng tại chỗ không biết nói chút gì đó cho tốt, nhưng có một điều ông ta nên chú ý tới, thời gian tới con trai xem mắt nhất định phải nhanh định ra được đối tượng, ít nhất trước thời điểm cháu trai đính hôn.

Thủy Ân Trạch không có việc gì lúc ở nhà liền xem lại clip ngày đó Ân Hi giúp y quay lại, càng xem càng cảm thấy mình biểu hiện không tốt lắm, cư nhiên còn thiếu chút nữa khóc, y thực sự có xúc động giấu mặt đi, Diêm Thiếu Liệt tắm xong thì thấy vợ mình nhìn chăm chăm TV, vừa đúng lúc thấy vợ mình một phen ném bó hoa bỏ nhào vào trong lòng ngực của mình.

“Vợ yêu à, không ngờ lúc cần thiết em lại mãnh liệt như vậy, dám nhào tới! Còn dám hôn!”

Thủy Ân Trạch liếc mắt nhìn Diêm Thiếu Liệt một cái, mỗi lần y thấy lại cảnh này mặt đều đỏ muốn chết, ngày đó y không biết chỗ nào mà có dũng khí lớn tới như vậy, lại có thể dám làm như vậy.

Diêm Thiếu Liệt một phen kéo xuống khăn tắm vây quanh bên hông của mình, bỏ nhào vào Thủy Ân Trạch nói: “Hôm nay đến lượt anh nhào vào em.” Hai tay quần lên cổ Diêm Thiếu Liệt, Thủy Ân Trạch nhẹ nhàng nở nụ cười...

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Thủy Ân Trạch muốn nghỉ ngơi một thời gian, thế nhưng bởi vì chuyện cầu hôn mà mức độ nổi tiếng của y lại một lần nữa đạt tới độ cao trước nay chưa từng có, tất cả các loại phim truyền hình, một loạt các hợp đồng quảng cáo, các cuộc phỏng vấn khác nhau, các loại buổi chụp ảnh, lũ lượt kéo nhau tìm tới cửa, khiến cho y muốn từ chối cũng khó khăn, tuy rằng công ty cho y quyền tự chủ rất lớn, nhưng y không thể thực sự làm theo tâm tình của mình.

Sau khi lựa chọn y một hơi nhận n bộ phim, n cái đại diện phát ngôn, n buổi phỏng vấn và n buổi chụp ảnh, có người đặc ý dĩ nhiên là có người không vừa lòng, thấy Thủy Ân Trạch hồng như vậy, tất nhiên sẽ có người nói ba nói bốn, mà đủ dạng tin đồn nói y dựa vào Diêm Thiếu Liệt nên gặp may là nhiều nhất.

Nói y dựa vào Diêm Thiếu Liệt gặp may còn khá là nhẹ nhàng, những bình luận trên mạng về chuyện này thì rất khó nghe. Nhưng bởi vì trước đó Diêm Thiếu Liệt nhắc nhở Thủy Ân Trạch phòng bị, cho nên y rất ít xem bình luận trên mạng. Mà trong công ty y bây giờ là một mình độc đại, Đường Cảnh không bằng y, lại càng không cần nói đến n nghệ sĩ nhỏ khác, nịnh bợ y còn không kịp, cần bản không ai muốn đắc tội.

Về phần các đồng nghiệp khác, nói không ghen tị là không có khả năng, nhưng ghen tị thì có thể làm gì? Tìm một người giống Diêm Thiếu Liệt, điều này rõ ràng không thể, cho nên những người đồng nghiệp đó chỉ có thể ngâm chua trong mồm.

Mà Diêm Thiếu Liệt bởi vì chuyện cầu hôn mà làm cho mình oanh động một phen ở thành phố Thiên Hải không nói, không kể là mặt trên các bài báo mỗi ngày, cho dù không chú ý đến những tin tức bát quái đó, nhìn những ánh mắt chăm chăm của mấy em gái trong công ty, anh biết mình hiện giờ có bao nhiêu nổi tiếng, đương nhiên anh nổi tiếng và vợ anh nổi tiếng là hai việc khác nhau.

Bởi vì vài hạng mục đầu tư được đẩy mạnh và vượt xa mục tiêu dự kiến phát triển của Diêm thị, làm cho địa vị của Diêm Thiếu Liệt ở trong công ty càng ngày càng vững chắc. Trước mắt phe trung lập đã có không ít người muốn dựa vào anh, trong khi những người khác vẫn còn một ít duy trì thái độ quan sát, thông qua các hình thức khác nhau mà biểu hiện tốt đẹp hướng tới Diêm Thiếu Liệt.

So sánh với Diêm Thiếu Liệt, mỗi ngày của Diêm Thiếu Kiệt thì không được tốt lắm, bởi vì chuyện Hạ Tinh Mai định kiến trong nhà đối với anh ta rất lớn, mà hiện tại những việc Diêm An Quân có thể giúp ở mặt ngoài cho anh ta là có hạn, mà nhiệm vụ hàng đầu vào lúc này của anh ta chính là xem mắt!

Đối với các loại áp chế trong công ty mà Diêm Thiếu Liệt dành cho mình, làm cho tâm tình của Diêm Thiếu Kiệt trở nên cực kỳ tệ, ở trong công ty khiến trách người một chút cũng không nề mặt ai, mặc dù có một số người không tới lượt trợ lý như anh ta khiển trách, nhưng bởi vì thân phận của anh ta là Đại thiếu gia Diêm gia, cho nên cho dù bị Diêm Thiếu Kiệt vượt quyền khiển trách, bọn họ cũng không nói bất cứ cái gì. Đương nhiên Diêm Thiếu Kiệt cũng là chọn người để bắt nạt, mà nhân viên nhỏ bị anh ta chọn này chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Thực tế, nói Diêm Thiếu Liệt chèn ép thật sự là không có, tất cả mọi thứ đều là Diêm Thiếu Kiệt tự cho là thế. Bởi vì chức vị hạn chế nên khi anh ta hỏi một vài thông tin dĩ nhiên người ta không thể nói, muốn xem xét một ít văn kiện tự nhiên không thể để cho anh ta xem, điều này đều là bình thường, nhưng anh ta vẫn cho rằng đây là Diêm Thiếu Liệt phân phó người phía dưới, cố ý không cho mình tiếp xúc một ít hạng mục trung tâm của công ty, muốn để cho mình ở Diêm thị không có chỗ đứng.

Nghe được người phía dưới báo cáo tình hình, Diêm Thiếu Liệt chỉ nói câu, “Miễn là phù hợp với quy định quản lý của công ty, cần làm như thế nào thì làm thế đó.”

Sau đó Diêm Thiếu Kiệt nghe như thế lại cực kỳ tức giận, quy định quản lý của công ty, công ty vì sao được gọi là Diêm thị? Còn không phải bởi vì nó là của Diêm gia, vậy Diêm gia đại thiếu gia muốn nhìn một chút văn kiện làm sao lại không được? Sau khi trút giận xong anh ta lập tức yên tĩnh, sớm hay muộn gì có một ngày mình sẽ trả lại tất cả đũa ngo mà bản thân ngày hôm nay đã ném thù cho Diêm Thiếu Liệt.

Diêm Thiếu Kiệt biết bây giờ chỉ có thông qua hôn nhân thương mại mới thay đổi hết thảy mọi thứ. Thời gian trước anh ta gặp được một cô gái rất khá, em gái Đường Tổng, cháu gái nhỏ nhất của lão gia tử Đường gia, hơn nữa cô bé kia đối với mình cũng rất có cảm tình, nhưng sau đó lại không biết vì lý do gì mà đối phương không chịu gặp nữa. Anh ta thông qua các mối quan hệ mới biết được, Đường gia biết cô bé kia và mình có qua lại, cho nên bọn họ sắp xếp cho cô bé đi du học. Điều này làm cho Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy rất tức giận, hơn nữa khoản nợ này anh ta tính hết ở trên đầu Diêm Thiếu Liệt, mọi người đều biết quan hệ giữa Diêm Thiếu Liệt và Đường gia rất tốt, cộng thêm chuyện rút vốn lần trước nên Đường gia đối với Diêm Thiếu Liệt còn có biết ơn. Vì thế Diêm Thiếu Kiệt tin rằng chỉ cần Diêm Thiếu Liệt mở miệng thì Đường gia tự nhiên sẽ để ý tới.

Thật ra chuyện này Diêm Thiếu Kiệt đúng là hiểu lầm Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt từ đầu đến cuối hoàn toàn không biết chuyện Diêm Thiếu Kiệt và em gái Đường Tổng có qua lại, vẫn là sau này anh mới nghe nói chuyện này. Phát hiện sớm nhất thật ra là Đường Tổng, thấy em gái em gái và Diêm Thiếu Kiệt qua lại anh đã cảm thấy không ổn, lúc sau về nhà nói người trong nhà cũng không đồng ý, không nói đến chuyện thái độ làm người Diêm Thiếu Kiệt như thế nào, mỗi chuyện anh ta và Hạ Khuynh Thành đã làm cho người ta phản cảm. Bọn họ cũng hiểu được sự cạnh tranh giữa hai anh em Diêm Thiếu Kiệt và Diêm Thiếu Liệt, hơn nữa người Đường gia gần như nghiêng về một phía cho rằng cuối cùng chắc chắn Diêm Thiếu Liệt sẽ thắng, bọn họ không muốn để con gái nhà mình làm đá kê chân cho Diêm Thiếu Kiệt.

Khi Đường Tổng nhắc tới chuyện này với Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt còn rất ngoài ý muốn, anh không nghĩ tới Diêm Thiếu Kiệt đánh chủ ý tới con gái của Đường gia, em gái của Đường Tổng anh đã gặp, trong ấn tượng của anh thì cô bé này được Đường gia nuôi lớn như công chúa, những cô gái như thế rất dễ bị lừa gạt, con gái xuất thân hào môn không phải mỗi người đều thông minh khôn khéo.

Lọt mắt con gái Đường gia, Diêm Thiếu Kiệt lại bắt đầu ở xã hội thượng lưu tìm kiếm đối tượng xem mắt thích hợp, nhưng không đợi anh ta nhìn trúng ai, đã có người nhìn trúng anh ta trước. Có người tìm Diêm An Quân muốn giới thiệu bạn gái cho Diêm Thiếu Kiệt, mà sau khi Diêm An Quân nghe đến thân phận của đối phương đã lập tức cho người sắp xếp xem mắt. Sở dĩ Diêm An Quân kích động như vậy là bởi vì nhìn trúng Diêm Thiếu Kiệt là con gái Cố gia, tuy rằng không phải dòng chính Cố gia, nhưng cũng không kém là bao nhiêu.

Đối tượng Diêm Thiếu Kiệt xem mắt lần này tên là Cố Quân Uyển, là chi thứ của Cố gia, mặc dù là chi thứ, nhưng có quan hệ hơi có chút sâu xa với Cố gia. Nhưng sau khi Diêm Thiếu Kiệt gặp được người thì không có bao nhiêu hứng thú, tuy rằng anh ta thực coi trọng thân phận của đối tượng xem mắt, nhưng cảm thấy diện mạo cũng phải để nhìn hoặc ít nhất cũng không để cho người ta chán ghét đúng không?

Nhắc tới diện mạo của Cố Quân Uyển, không phải khó coi, nhưng là không có cách nào liên hệ được với xinh đẹp, hơn nữa Diêm Thiếu Kiệt cảm giác cô ta hơi tay nhắc chân có chút cảm giác không quá đứng đắn. Cố Quân Uyển ở trước mặt anh ta là loi đưa tình, Diêm Thiếu Kiệt thật sự thấy rất phiền.

Kỳ thật Diêm Thiếu Kiệt không biết là Cố Quân Uyển có ý như vậy, từ lúc Cố Quân Uyển bắt gặp Diêm Thiếu Kiệt ở một quán bar trong lòng cô luôn luôn nhớ thương. Tất nhiên cô biết chuyện của Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành, hơn nữa cô còn đặc biệt thông qua bạn bè tìm hiểu Hạ Khuynh Thành, dựa theo phản hồi nhận được, cô tổng kết ba chữ ‘Rất gọi tình’.

Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành chia tay không bao lâu đã bắt đầu tham gia các buổi tiệc xem mắt, Cố Quân Uyển đối với việc này là rõ như lòng bàn tay, những người khác cô thật sự không để mắt tới, đến khi thấy Diêm Thiếu Kiệt và con gái Đường gia lui tới thì cô mới cảm thấy lo lắng, bởi cảnh của Đường gia so với Cố gia không kém, hơn nữa quan hệ của Đường gia và Diêm gia lại không tầm thường, cô quả thật lo lắng một chút.

Sau lại biết Đường gia không có ý, cô cảm giác mình không thể đợi nữa, nếu lại xuất hiện cô gái có thân phận bởi cảnh tương tự, như vậy thì cô một chút cơ hội cũng không có. Vì thế cô tìm bạn bè có mối quan hệ với Diêm An Quân, giúp mình sắp xếp buổi xem mắt.

Ở Cố Quân Uyển xem ra chắc chắn Diêm Thiếu Kiệt rất yêu Hạ Khuynh Thành, thậm chí đến vậy giờ có lẽ trong lòng anh ta vẫn không quên Hạ Khuynh Thành. Mà cô cảm thấy nếu Diêm Thiếu Kiệt thích sự gọi tình này của Hạ Khuynh Thành, thì cô sẽ cố hết sức bắt chước, làm cho mình biến

thành loại người mà Diêm Thiếu Kiệt thích đúng không?

Chính là Cố Quân Uyển xem nhẹ, bởi vì yêu Hạ Khuynh Thành nên Diêm Thiếu Kiệt mới có thể yêu sự gọi tình của hắn, không phải vì Hạ Khuynh Thành gọi tình mới khiến anh ta yêu hắn. Cho nên Cố Quân Uyển bắt chước bữa như vậy không chỉ không làm cho Diêm Thiếu Kiệt thích, ngược lại còn làm Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy rất phản cảm.

Nhưng phản cảm thì phản cảm, sau vài lần gặp mặt Cố Quân Uyển, Diêm Thiếu Kiệt phát hiện cô gái này hình như rất thích mình, mà mình thì rất thích thân phận của cô ta, hơn nữa thông qua nói chuyện Diêm Thiếu Kiệt còn phát hiện quan hệ giữa Cố Quân Uyển và Cố tổng có vẻ khá tốt. Vì vậy tuy rằng phản cảm nhưng Diêm Thiếu Kiệt vẫn bắt đầu hẹn hò với Cố Quân Uyển.

“Quân Uyển, anh nghe nói em và Cố tổng quan hệ rất tốt?” Hiện tại Diêm Thiếu Kiệt dành rất nhiều thời gian để ở cạnh Cố Quân Uyển, đối với cách làm của anh ta Diêm An Quân cũng đồng ý.

Nghe được lời của anh ta, đôi mắt Cố Quân Uyển chớp lên cười nói: “Anh cả công tác bận rộn, Cố thị lớn như vậy có rất nhiều chuyện đều cần anh ấy đích thân xử lý, bình thường thì em chỉ là gọi điện thoại cho anh ấy, khuyên anh ấy nghỉ ngơi quan tâm đến sức khỏe nhiều một chút thôi.”

Diêm Thiếu Kiệt gật gật đầu, không ít cô gái không quan tâm đến thương nghiệp của gia tộc, thường xuyên gọi điện thoại hỏi thăm sức khỏe thật ra so với cả ngày vây quanh ở bên cạnh xum xoe càng tốt hơn, xem ra cô bé này khá thông minh, chỗ này anh ta rất hài lòng.

“Đúng thế, Cố thị lớn như vậy anh ta muốn quản lý quả thật rất vất vả, anh cảm thấy cách em quan tâm này là rất được.”

Cố Quân Uyển then thùng cười, “Vâng, mẹ em cũng bảo như vậy.”

Diêm Thiếu Kiệt thay đổi chủ đề nói: “Khi nào có cơ hội thì hẹn Cố tổng cùng ăn bữa cơm, em gái bảo bối hẹn hò với bạn trai cũng phải để cho anh ta nhìn một cái chứ!”

“Được chứ, nhưng mà em nghe Quân Suất nói gần đây anh cả đang chuẩn bị một hạng mục mới, trong khoảng thời gian này sẽ bận rộn nhiều việc, có thể tạm thời không có thời gian cùng chúng ta ăn cơm, chờ anh ấy bận bịu xong đi.”

“Được.”

Sau khi Diêm Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển xác định xong quan hệ, Diêm An Quân liền vội vã nói chuyện này với người trong nhà. Diêm lão gia sau khi nghe tin cảm thấy rất bất ngờ, nhưng mà ông liền nhủ mảy, “Ta hình như không nghe qua Cố gia có con gái?” Diêm An Quân đơn giản nói lại lịch của Cố Quân Uyển sau đó Diêm lão gia từ gật gật đầu, “Thì ra là thế, nếu quan hệ đều đã xác định, tìm một cơ hội bảo Thiếu Kiệt đem người về ăn bữa cơm.”

“Con cũng có ý này, như mà phải chờ anh cả và chị dâu không bận mới được, nếu con gái nhà người ta đến nhà ăn cơm, mà nhà anh cả một người cũng không có cũng không hay lắm.”

Diêm lão gia từ nói: “Phải, đúng thế, con dành chút thì giờ gọi điện thoại cho An Lý, hỏi một chút khi nào hai người chúng nó có thời gian, đến lúc đó bảo A Liệt và Ân Trạch cùng trở về.”

Cuối cùng cú điện thoại này là Diêm nãi nãi gọi, sau khi nghe được Diêm An Lý vừa đúng lúc cuối tuần này hai người có thời gian, đến lúc đó cùng nhau trở về. Triệu Chi Lâm còn đặc biệt gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Kiệt, hỏi anh có biết chuyện này hay không, Diêm Thiếu Kiệt tỏ vẻ mình không biết rõ. Ban đầu sau khi gác máy anh muốn đến hỏi gia gia, nhưng nghĩ lại thôi, Diêm Thiếu Kiệt chẳng qua là tìm một người bạn gái, anh lo lắng cái gì. Mà Diêm lão gia từ lại nghĩ Diêm Thiếu Kiệt khẳng định đã sớm biết chuyện này, cho nên mới không bận tâm nói nhiều.

Cuối tuần Diêm gia chuẩn bị cơm trưa phong phú, ban đầu ý của Diêm lão gia từ là để cho Diêm Thiếu Kiệt mang theo Thủy Ân Trạch về, nhưng vì Thủy Ân Trạch có việc đột xuất cho nên không thể tới.

Khi Diêm Thiếu Kiệt hơi về đặc ý giới thiệu Cố Quân Uyển, Diêm Thiếu Kiệt và cha mẹ của anh quả thật cảm thấy rất bất ngờ, Cố gia, Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy khó trách Diêm Thiếu Kiệt đặc ý như vậy. Nhưng mà vừa nghĩ tới là con gái của Cố gia, anh thật sự cảm thấy có chút đau đầu. Mà Triệu Chi Lâm cảm thấy khó trách Diêm An Quân nhất định phải làm cho cô và chồng trở về, đây là muốn khoe khoang thân phận không tầm thường của con dâu của mình chứ gì.

Thật không hiểu nó có cái gì đặc ý, con gái của Cố gia có gì đặc biệt hơn người, một chút so ra cũng kém con dâu của mình, mặt không bằng, đáng người bình thường, ăn nói quá tệ, dù sao Triệu Chi Lâm nhìn Cố Quân Uyển thế nào cũng không vừa mắt.

Thực sự là về điểm này cô quả thật đã đoán đúng, Diêm An Quân chính là nghĩ như vậy, mọi chuyện đều bị Diêm Thiếu Kiệt áp một đầu, hiện giờ con trai tìm một cô gái có thân phận và bối cảnh hãnh diện như vậy, so với Thủy Ân Trạch mạnh hơn nhiều. Lúc này ông ta đến muốn nhìn xem anh cả và chị dâu còn có cái gì đặc ý, thân phận bối cảnh của Thủy Ân Trạch dù cho có tốt cũng không sánh bằng con gái của Cố gia.

Có thể nói, ở mức độ nào đó, Triệu Chi Lâm và Diêm An Quân rất đồng bộ, nhưng là kịch liệt va chạm, không ai nhường ai, không thuận mắt với nhau, ít nhất Diêm Thiếu Kiệt ở kiếp trước không quá chú ý tới điểm này. Có đôi anh nghĩ có phải do mình trọng sinh hay không, mà rất nhiều người xung quanh đều thay đổi ở các mức độ khác nhau.

Lần đầu tiên Diêm Thiếu Kiệt gặp Cố Quân Uyển thì ấn tượng không tốt lắm, anh còn đang suy nghĩ có phải bởi vì mình không có ấn tượng tốt với Diêm Thiếu Kiệt, cho nên đối Cố Quân Uyển ấn tượng không tốt? Quan sát một chút anh mới phát hiện này Cố Quân Uyển đúng là loại người mà anh phản cảm, nói chuyện quá mức khoa trương, muốn nói bốc nói phét cũng phải tìm hiểu chứ, bởi vì có một số việc cô ta rõ ràng không hiểu mà giả vờ hiểu.

Đợi đến lúc ăn cơm, Diêm Thiếu Liệt cố ý nhắc chuyện ngày sinh nhật của lão gia tử, lão gia tử liền hỏi câu: “Lần trước đến sinh nhật ta là em trai của con sao?”

Cố Quân Uyển lập tức nói: “Dạ, gia gia.”

Người ở ngồi ở đây chỉ có Diêm Thiếu Liệt biết lần đó người tới là Thủy Ân Hi, lần trước tụ họp Diêm An Lý và Triệu Chi Lâm đều đã gặp qua Thủy Ân Hi nhưng bởi vì lúc ấy Thu Đình Nhã xảy ra chuyện, bọn họ không quá mức chú ý, cho nên hoàn toàn quên chuyện Thủy Ân Hi chính là người đại diện cho Cố gia tới sinh nhật lão gia tử.

Mà gặp qua Cố Quân Suất, Diêm Thiếu Kiệt còn lại cho rằng Thủy Ân Hi là một em trai khác của Cố Quân Viêm, dù sao đối với Cố gia hiểu biết có hạn, cho nên anh ta không biết nhiều chuyện lắm. Mà Diêm lão gia tử và Diêm An Quân thì nghĩ đến Thủy Ân Hi chính là Cố Quân Suất. Bởi vì Diêm nãi nãi mở miệng hỏi chuyện trong nhà của Cố Quân Uyển, cho nên nảy vấn đề này không có hỏi nhiều một câu nào.

Diêm Thiếu Liệt bĩu môi, anh tuy rằng không biết Cố Quân Uyển này rốt cuộc là ai, nhưng anh nghĩ Nhị thúc chắc chắn sẽ không bày hàng giả vờ vàng để Diêm Thiếu Kiệt xem mắt, nhưng rõ ràng tới người chính là Ân Hi mà cô ta lại nói là em trai của mình, hiển nhiên là có vấn đề, thế nhưng rốt cuộc là chuyện gì thì anh hiện tại còn không rõ ràng lắm.

“Quân Uyển, ăn nhiều một chút, tay nghề của nãi nãi không phải người bình thường nào đều có thể nếm được.” Diêm Thiếu Kiệt giúp Cố Quân Uyển gấp đồ ăn tới trong bát, anh ta là thấy bộ dạng chua loét của Diêm Thiếu Liệt, giờ phút này Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy được rất hả giận. Về điểm này anh ta và Diêm An Quân trong lòng là giống nhau, thân phận bối cảnh của Thủy Ân Trạch làm sao có thể so với Quân Uyển đây? Xem ra mình đi nước cờ này rất chính xác.

Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy Diêm Thiếu Kiệt nhếch mày thách thức, thật sự không biết rốt cuộc anh ta nào bỏ cái gì!

Thấy biểu tình Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Kiệt đột nhiên mở miệng nói: “A Liệt, hôm nay sao em không mang Ân Trạch lại đây, vừa lúc giới thiệu cậu ấy và Quân Uyển biết nhau.”

Diêm Thiếu Liệt không mặn không nhạt nói câu, “Ân Trạch bận công việc.”

Bình thường Cố Quân Uyển thích xem tin tức giải trí nên hiểu biết đối với Thủy Ân Trạch không ít, tất nhiên biết quan hệ của Thủy Ân Trạch và Diêm Thiếu Liệt, mà trong khoảng thời gian hạn hờ với Diêm Thiếu Kiệt cô đại khái biết được, quan hệ giữa Diêm Thiếu Kiệt và Diêm Thiếu Liệt rất không tốt. Nghe được lời nói của Diêm Thiếu Kiệt, cô cười mở miệng nói: “Đúng vậy, tôi thường xuyên thấy tin tức về Nhị thiếu và Thủy đại minh tinh, thực sự muốn gặp cậu ta một chút đó.”

Diêm Thiếu Liệt neho mắt, Thủy đại minh tinh? Lời này nghe như thế nào cũng cảm thấy chói tai, cô gái này quả nhiên là loại thiếu đánh.

Diêm Thiếu Kiệt nghe Cố Quân Uyển nói, liền nói, “Tuy rằng Ân Trạch không phải thế gia bối cảnh, nhưng cậu ấy là nhân vật công chúng lại là đại minh tinh, chắc chắn rất bận rộn, chờ sau này có cơ hội lại giới thiệu cho hai người quen biết nhau cũng không muộn.”

Diêm Thiếu Liệt lập tức nhướng mày.

Diêm Thiếu Kiệt lời này vừa nghe đã không hay ho, cái gì thế gia bối cảnh cái gì đại minh tinh có quan hệ cái rắm gì? Anh ta sờ dĩ nói như vậy chính là cố ý, nghĩ trước mặt Diêm Thiếu Liệt nêu lên thân phận Cố Quân Uyển, cho anh biết ít nhất chuyện tìm người yêu thì anh ta đã chen ép được Diêm Thiếu Liệt một đầu. Hôn nữa ngày hôm nay Cố Quân Uyển tại đây, Diêm Thiếu Liệt không bắt bẻ được gì, gia gia nãi nãi coi như bắt mẫn sẽ không trực tiếp nói, còn sau này thì anh ta sẽ giải thích chi tiết.

Anh ta gõ bàn tính lách cách, cuối cùng ngày hôm nay cũng để cho mình chiếm thượng phong, chen ép Diêm Thiếu Liệt một phen, nhưng trăm mặt tất có một sơ [1], anh ta tính sai một người, chính là mẹ của Diêm Thiếu Liệt, Triệu Chi Lâm!

Ban đầu Triệu Chi Lâm nhìn nhìn Diêm An Quân, nghĩ thầm con chú nói như vậy không thấy gì sao, chú là cha phải nói cái gì đi chứ. Nhưng Diêm An Quân hiển nhiên là không cảm thấy được lời của con mình có cái gì không ổn, không tính toán mở miệng, lửa giận Triệu Chi Lâm lập tức vụt lên.

“Đúng là vợ của con tôi mặc dù không có gia thế bối cảnh, nhưng đầu gì cũng là nhân vật công chúng hơn nữa bình thường nó thật sự rất bận rộn, không phải người nào muốn gặp thì có thể gặp.” Nói xong Triệu Chi Lâm lại chuyển hướng về phía Diêm An Quân nói: “An Quân, chú là không biết, lần trước Ân Trạch ra nước ngoài tham dự một buổi lễ diện ảnh, sau lại có một cái gì hoàng thất quý tộc muốn gặp Ân Trạch một lần, Ân Trạch còn chẳng để ý đến gã, cái gì mà hoàng thất quý tộc chứ, thật đúng là cho là mình có chút bối cảnh liền giỏi lắm, chó má! Tôi nói chứ, làm người phải luôn nhận rõ vị trí của mình mới được, chú nói có phải hay không?” Triệu Chi Lâm liền tiếp hỏi một loạt câu khiến Diêm An Quân ngay cả cơ hội phản ứng đều không có.

Tiếp theo, Triệu Chi Lâm lại nhìn về phía Cố Quân Uyển nói: “Quân Uyển, theo bác cả thấy thời buổi này thân phận bối cảnh thật ra chẳng có gì quan trọng, con xem, bác cả chính là con gái xuất thân từ gia đình phổ thông, sau khi bác và bác trai kết hôn vẫn luôn luôn rất ân ái, cho nên con ngàn vạn lần đừng để ý cái gì thân phận không thân phận. Tuy rằng mẹ của Thiếu Kiệt là con gái gia đình bình thường lại gây ra vài chuyện mất mặt, nhưng Thiếu Kiệt không tệ lắm, chắc chắn sẽ không nhiễm tật này của mẹ nó.”

Cố Quân Uyển cười cười xấu hổ, “Bác cả nói rất đúng.”

Triệu Chi Lâm quét mắt nhìn Diêm An Quân lại nhìn Diêm Thiếu Kiệt, mới cười híp mắt nói: “Con xem bác nói gì này, Quân Uyển, con đừng để ý, bác cả xuất thân cửa nhỏ nhà nghèo nên nói chuyện không biết nặng nhẹ, con là cô gái xuất thân gia tộc lớn, tu dưỡng tốt, thông cảm cho bác nhiều chút

nhé!”

Cố Quân Uyển làm sao nghe không hiểu lời nói châm chọc của Triệu Chi Lâm, nhưng mình có thể chấp nhận với bà ta sao? Vậy không phải mình không bằng cả cửa nhỏ nhà nghèo người ta sao? Dù nói thế nào bà ta cũng là trưởng bối, nếu lúc này mình nói năng lỗ mồm, chỉ sợ sẽ làm cho lão gia tử và lão thái thái không thích, cho nên chỉ có thể nhịn xuống dưới.

Sắc mặt Diêm An Quân nhìn rất không tốt, lời này của Triệu Chi Lâm là cố ý cho cha con bọn họ và Cố Quân Uyển khó chịu, tuy rằng lời nói của Cố Quân Uyển và Diêm Thiếu Kiệt không xuôi tai, nhưng lời này của Triệu Chi Lâm có chút quá mức, cái gì hoàng thất quý tộc, vừa nghe liền biết nói lung tung, đây rõ ràng là chỉ gà mắng chó.

Vừa rồi Diêm lão gia tử nghe Cố Quân Uyển và Diêm Thiếu Kiệt nói thì không vui lắm, nhưng đúng thật ông không tính toán nói cái gì, mà tính là sau buổi tối sẽ nói Diêm Thiếu Kiệt, dù sao Cố Quân Uyển là lần đầu tiên tới nhà, trực tiếp nói thẳng Diêm Thiếu Kiệt và cô bé sẽ không hay, nhưng ông trăm triệu không nghĩ tới con dâu cả luôn luôn thấu tình đạt lý sẽ đột nhiên lên tiếng, hơn nữa lời này... thật sự không dễ nghe.

Lão thái thái hiểu được lời này của Triệu Chi Lâm có chút quá, dù sao thì con gái của Cố gia lần đầu tiên tới nhà, nói chung nên chú ý một chút, thấy vẻ xấu hổ trên mặt Cố Quân Uyển, lão thái thái mở miệng giảng hòa, “Chi Lâm, lúc ăn cơm nói chuyện ít một chút, đối với dạ dày không tốt, Quân Uyển, nãi nãi gấp đồ ăn cho con, ăn nhiều một chút.”

Cố Quân Uyển vội vàng cầm chén đưa tới, “Cảm ơn nãi nãi, người cũng ăn nhiều một chút.” Nói xong cười vui vẻ gấp đồ ăn cho lão thái thái.

Diêm An Lý vỗ vỗ đùi vợ mình ý bảo cô đừng nói nữa, lời này của lão thái thái thấy rõ ràng muốn giúp đỡ Cố Quân Uyển, nhiều lời vô ích! Chẳng qua hôm nay ông đúng là có chút ngoài ý muốn đối với biểu hiện của lão bà mình, ông nghĩ đây có lẽ do lão bà cùng Đình Nhã và bà thông gia tiếp xúc nhiều. Nhưng mà cái này không có gì không tốt, việc ngày hôm nay Chi Lâm làm bác cả thì nói có quá một chút, nhưng theo quan điểm của ông cho rằng hai đứa nhỏ kia hoàn toàn là tự chuốc lấy.

Nếu hai đứa chúng nó biết kính trọng trưởng bối, sẽ không nói những lời này, mình và lão bà vẫn ngồi ở đây đây, hai đứa nó nói những lời này không có nghĩ tới mặt mũi của mình và lão bà sao? Cho chúng nó chút sắc mặt là phải, miễn cho sau này cô bé đó thực vào cửa, không biết đâu là đâu.

Triệu Chi Lâm khiêu mi nhìn về phía chồng lại nhìn lão thái thái, cuối cùng không nói cái gì nữa, nhưng vẫn liếc Cố Quân Uyển một cái, vừa đúng lúc Cố Quân Uyển nhìn tới, Triệu Chi Lâm nâng mi, trong mắt khinh thường, cái gì tiểu thư khuê các, ngay cả so với móng tay của con dâu mình đều kém.

Duy nhất không chịu ảnh hưởng có lẽ chỉ có Diêm Thiếu Kiệt, chẳng qua sau khi nghe Triệu Chi Lâm nói một hồi, anh đều muốn nghẹn cười đến nội thương, muốn cười lại không thể cười thật sự là khó chịu đến ngộp thở mà!

---

[1] trăm mặt tất một sơ: Cả trăm cái bí mật cũng phải sơ hở một cái. Ý nói, tính kỹ trăm đường cũng phải sơ hở một đường

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Sau bữa cơm trưa không quá thoải mái, Diêm Thiếu Kiệt đưa Cố Quân Uyển về, trên đường trở về Cố Quân Uyển liền hỏi Diêm Thiếu Kiệt có phải quan hệ với nhà bác cả không tốt lắm, Diêm Thiếu Kiệt không che giấu nhưng không nói nhiều gì, cuối cùng anh ta chỉ là nói, “Anh và A Liệt cạnh tranh sớm muộn gì cũng có kết quả.”

“Nhị thiếu là người rất thông minh, rõ ràng nói đến chính là chuyện cậu ta và Thủy Ân Trạch, nhưng cậu ta một câu cũng không nói, ngược lại để vào mẹ mình giúp, làm hại em không có cách nào phân bác bà ta.” Nhớ tới chuyện vừa nãy bị Triệu Chi Lâm châm chọc, Cố Quân Uyển liền cảm thấy tức giận. Cô và Diêm Thiếu Kiệt đã hẹn hò được một thời gian, tự nhiên đối với mối quan hệ giữa hai anh em Diêm Thiếu Kiệt rất hiểu rõ. Cho nên ngày hôm nay nghe Diêm Thiếu Kiệt nói chuyện cô mới muốn giúp anh ta, không nghĩ tới Triệu Chi Lâm một chút mặt mũi không giữ cho mình, làm hại cô ở trước mặt trưởng bối mất mặt thất thố.

“Quan hệ cá nhân giữa bác gái và Thu Đình Nhã khá tốt, tự nhiên là cùng dạng, sau này em cách xa bà ấy chút, tránh cho bị bà ấy bắt nạt. Bà ấy là trưởng bối nên em khó thể nói cái gì, đến cuối cùng vẫn là mình chịu thiệt.”

Nghe Diêm Thiếu Kiệt nói Cố Quân Uyển cười đặc biệt ngọt ngào, “Thiếu Kiệt, em biết anh đối với em tốt nhất mà.”

Khóe miệng Diêm Thiếu Kiệt nhẹ nhàng giật một chút nói: “Bác gái là người như vậy, anh cũng chịu thiệt không ít từ bà ấy.”

Quả nhiên Cố Quân Uyển vừa nghe lời này lông mi nhướng lên, “Bà ta còn dám bắt nạt anh? Quả nhiên là người xuất thân nghèo hèn, anh là Diêm gia đại thiếu gia là trưởng tôn, bà ta một cái người khác họ mà cũng dám bắt nạt anh sao, kêu một tiếng bác gái đã là tôn trọng bà ta rồi, tự nghĩ mình là ai đây?”

“Trước khi anh không quay về Diêm gia, bà ấy vì Diêm gia sinh ra A Liệt, đối với Diêm gia mà nói đây là công lao to lớn. Gia gia nãi nãi đối với bà ấy tốt vô cùng.”

Cố Quân Uyển một bộ khinh thường nói: “Anh cũng nói chuyện này là trước khi anh trở về Diêm gia, khi đó Diêm gia chỉ có một mình Nhị thiếu, bà ta tự nhiên sẽ cảm thấy tương lai tất cả mọi thứ đều là của Nhị thiếu, không thể không thiếu đắc ý được, nhưng bây giờ khác, anh quay về Diêm gia, anh và Nhị thiếu đều có tư cách kế thừa Diêm thị, bà ta tự nhiên sẽ nhìn anh không vừa mắt.”

“Ừm, bà cũng nói như vậy, nhưng dù sao bà ấy là trưởng bối, có vài lời anh nói không được.”

“Anh yên tâm, sau này nếu bà ta dám tiếp tục bắt nạt anh, anh đừng im lặng có em đây, nói sao thì em cũng là người của Cố gia, lấy thân phận bối cảnh của bà ta, em không tin sẽ không dám đắc tội em.”

“Quân Uyển, còn không có gà vào Diêm gia đã khiến em đối mặt với những chuyện này, thật sự xin lỗi.”

Cố Quân Uyển cười ngọt ngào tiến sát vào trong lòng ngực Diêm Thiếu Kiệt, một bộ dáng không thể kiềm chế xấu hổ, tuy rằng cô chưa nói nhưng trong lòng lại rất rõ ràng, trước khi gà vào Diêm gia việc này cô đương nhiên vẫn phải nhịn, nào có cháu dâu chưa vào đến cửa đã tranh cãi ầm ĩ ngất trời với bác cả? Nếu vậy Diêm gia có thể cho phép mình gà đi vào sao?

Hơn nữa người khác không biết là chuyện gì đang diễn ra, nhưng trong lòng cô ta là rõ nhất chuyện gì xảy ra, Diêm Thiếu Kiệt cho rằng mình có thể nắm giữ người ta, thật ra cũng là anh ta đang phối hợp diễn!

Diêm Thiếu Kiệt đưa Cố Quân Uyển về, không khí Diêm gia liền trở nên có chút vi diệu, Diêm Thiếu Liệt và cha mẹ ngồi cùng một chỗ nói chuyện phiếm, Diêm An Quân về mặt khó coi, lão gia tử và lão thái thái thì có chút bất đắc dĩ.

“Chi Lâm...”

Triệu Chi Lâm nhìn thoáng qua lão thái thái cười nói: “Mẹ, làm sao vậy?”

“Này, dù sao Quân Uyển là con cháu của Cố gia, lại là lần đầu tiên tới nhà, chung quy nên giữ vài phần mặt mũi, vừa nãy mẹ không phải nhằm vào con, con đừng để trong lòng.”

Triệu Chi Lâm cười cười nói: “Mẹ, không đâu, con biết mẹ cũng không thích nghe đứa nhỏ kia nói những lời này, nhưng dù sao người là người lớn tuổi thành ra quan tâm một chút.” Lão thái thái thái nghe được lời này thì yên tâm.

Nhưng Diêm An Quân nghe nói như thế có chút không đồng ý, lập tức ghen thanh nói: “Chị dâu, dù nói thế nào Quân Uyển là lần đầu tiên tới trong nhà, cho dù ăn nói hơi quá thì chị cũng không nên nói như vậy.”

Lúc này không đợi Triệu Chi Lâm nói chuyện, Diêm An Lý mở miệng trước, “An Quân, không phải anh nói chứ, Cố Quân Uyển này thật là con cháu Cố gia sao? Cố gia gia sao có thể dạy ra đứa cháu như vậy? Lần đầu tiên tới nhà chúng ta mà nói chuyện sẽ không biết nặng nhẹ, cho là đây là Cố gia của nó? Coi như tại mình trong nhà, lúc đối mặt trưởng bối không thể nói chuyện không biết nặng nhẹ chứ?”

Diêm lão gia tử hỏi: “An Quân, anh con nói rất hợp lý, A Liệt nhà chúng ta tính cách cũng bướng bỉnh, nhưng cho tới bây giờ ở trước mặt trưởng bối đều là quy củ, nhưng con bé Cố gia này lần đầu tới nhà chúng ta sao có thể nói chuyện như vậy được?”

“Cha, bối cảnh của Cố gia chẳng lẽ người còn không rõ, có lẽ cách thức người ta giáo dục con cháu là như vậy, không chú ý đến chuyện vật vãn.”

“Ha ha, không chú ý đến chuyện vật vãn? Tôi xem hẳn là trong mắt không có kẻ trên người dưới mới đúng, tôi không tin Cố gia dạy dỗ con cháu chính là như vậy, chúng ta bình tĩnh mà xem xét, lúc nó và ba nói chuyện, ba hỏi vài chuyện rõ ràng nó không hiểu, không hiểu chính là không hiểu, mà nói không hiểu thì trưởng bối cười nó sao? Nhưng nó biểu hiện như thế nào?” Triệu Chi Lâm chuyển hướng lão gia nói: “Ba, con và An Lý là ở một bên ngồi nghe, chúng con cảm thấy nó nói chuyện quá mức khoa trương, người nghĩ sao?”

Diêm lão gia tử gật gù đầu nói: “Đúng, Chi Lâm nói không sai, An Quân, ta biết con muốn cho Thiếu Kiệt có một cửa hôn nhân tốt, nhưng chi tiết về đối phương vẫn là kiểm tra một chút thì tốt hơn, tránh cho đến lúc đó chậm trễ Thiếu Kiệt.” Lão gia tử chưa nói nếu đây là bạn gái A Liệt tìm, ông đã sớm phát hỏa, cô bé này một chút bộ dáng tiểu thư khuê các cũng không có, cách dùng bữa không tốt, thoạt nhìn đối với lễ nghi bàn ăn hiểu biết rất kém, coi như bình thường là người không chút ý chuyện vật vãn, nhưng lần đầu tiên tới nhà người ta, cho dù có làm bộ thì cũng phải diễn cho tốt chứ? Cho dù có làm bộ hay không, hoặc là xem nhẹ không quan tâm, hay căn bản không biết, nhưng nhìn đúng là cô bé này không biết thật.

Diêm An Quân lại không đem lời nói của lão gia tử nghiêm túc xem xét, ngược lại ông ta cảm thấy người trong nhà có chút chuyện nhỏ xé to, còn biểu hiện của anh cả và chị dâu hoàn toàn bị ông ta cho là ghen tị, bởi vì nhà bỏ mẹ vợ của con trai mình có bối cảnh, mà Thùy gia là bình thường không thể bình thường hơn, không thể so sánh giữa hai người.

Buổi tối trước khi ngủ hai cụ còn nói chuyện này, chợt nghe lão thái thái nói: “Tôi không phải không muốn nói, mấu chốt là gặp phải chuyện của Thiếu Kiệt có mấy lời chúng ta không thể mở miệng, ông nghĩ xem nếu tôi ở trên mặt bàn nói thẳng với con gái của Cố gia, Thiếu Kiệt và An Quân sẽ nghĩ như thế nào? Nó chắc chắn sẽ không nghĩ rằng tôi vì tốt cho nó, có khi ngược lại sẽ ghi hận tôi.”

Lão gia từ gật gật đầu nói: “Tôi biết, ý tưởng của hai chúng ta không khác lắm, bà cũng nhìn thấy lúc tối tôi nói những lời đó với An Quân, nó căn bản là không dễ vào trong lòng, tôi cho rằng nó chắc chắn sẽ không đi điều tra con bé Cổ gia kia, không khéo còn cho rằng tôi nhiều chuyện.”

“Đúng vậy, nếu là A Liệt của chúng ta, tôi nên nói nói nên đánh đánh, nhưng Thiếu Kiệt...”

Lão thái thái lắc đầu cuối cùng không nói cái gì nữa, lão gia từ tắt đèn, “Ngủ đi, mặc kệ, thích thế nào thì ra thế đó!”

Buổi tối Diêm Thiếu Liệt quay về nhà riêng của mình, Thủy Ân Trạch còn cố ý hỏi chuyện bạn gái của Diêm Thiếu Kiệt, bởi vì nhất thời có việc nên y không thể đi Diêm gia mà bỏ lỡ một vở kịch hay, khi nghe đến tên Cổ Quân Uyên thì ngáy ngẩn cả người, “Tên là Cổ Quân Uyên? Có quan hệ với Quân Viêm sao?”

“Em không nghe nói qua người này sao? Nói là em gái của Quân Viêm, Nhị thúc không nói cụ thể ra, anh cũng không biết cô ta rốt cuộc là người đến từ đâu, chỉ nói là người của Cổ gia.”

“Sao có thể? Tuy rằng em đối Cổ gia hiểu biết không coi là nhiều, nhưng cho tới bây giờ không nghe nói nhà bọn họ có con gái mà? Hiện tại Cổ gia chỉ có hai nữ tính, là Viêm nãi nãi và cô, thế nhưng cô của anh ta cả đời không lập gia đình, cho nên không có con cái. Trước kia Quân Viêm cũng có một người em trai, nhưng bởi vì ngoài ý muốn qua đời, mà hiện tại em trai Quân Viêm gọi là Cổ Quân Suất, chính là tiểu thiếu gia trong miệng nhóm người lần trước muốn bắt Trí Viễn. Cậu ấy là đứa nhỏ của chi thứ Cổ gia, từ nhỏ nuôi ở trong nhà chính Cổ gia, này chi thứ này là kéo dài từ đời tổ tiên rất xa rồi. Em nghe Ân Hi nói, tuy rằng họ Cổ, nhưng thật ra gần như không có quan hệ huyết thống với nhà Quân Viêm, mà ông nội Quân Viêm không có anh chị em, anh ta ngay cả em họ còn không có, đâu ra được một đứa em gái chứ?”

Diêm Thiếu Liệt nhướn mày, “Thì ra là như vậy, kia Cổ Quân Uyên là ai?”

Thủy Ân Trạch cầm lấy điện thoại nói: “Hai chúng ta ở đây đoán cái gì, hỏi Quân Viêm một chút chẳng phải sẽ biết.” chờ Thủy Ân Trạch gọi điện thoại mới biết được đêm nay Cổ Quân Viêm đã về nhà chính, cho nên y gọi Ân Hi lại đây.

Thủy Ân Trạch mở cửa cho em trai, chợt nghe Thủy Ân Hi nói: “Em nói hai người các anh đủ lười, ở ngay cách vách đến gõ cửa cũng không được, còn gọi điện thoại.”

“OK, nhanh lên vào đi, có việc hỏi em.”

Thủy Ân Hi ngạc nhiên, “Chuyện gì thế?”

“Ân Hi, Cổ Quân Uyên là ai?”

Thủy Ân Hi cau mày, “Hai người sao lại hỏi thăm tới cô ta?” Diêm Thiếu Liệt vừa nghe quả nhiên có hi vọng, “Em biết cô ta?”

Thủy Ân Hi gật gật đầu, “Đương nhiên, chẳng qua là cô ta chẳng phải dạng tốt lành gì.”

Thông qua Thủy Ân Hi tự thuật Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch biết được lai lịch của Cổ Quân Uyên, Cổ Quân Uyên là chị gái cùng cha khác mẹ với Cổ Quân Suất, mẹ của Cổ Quân Uyên mất sớm, lúc sau cha của cô ta tái giá với một người phụ nữ, chính là mẹ của Cổ Quân Suất, khi Cổ Quân Suất sinh ra Cổ Quân Uyên đã bốn tuổi, cho nên có một số việc cô ta hiểu rõ.

Khi còn bé, Cổ Quân Uyên thường xuyên bắt nạt Cổ Quân Suất, đương nhiên chủ yếu vẫn là bởi vì mẹ của Cổ Quân Suất đối với cô ta không tốt, mẹ cậu đánh Cổ Quân Uyên, Cổ Quân Uyên liền nghĩ cách trả thù trên người Cổ Quân Suất. Cổ Quân Suất ghét với mẹ mình, mẹ cậu lập tức đánh Cổ Quân Uyên, sau đó Cổ Quân Uyên liền tìm cơ hội bắt nạt Cổ Quân Suất, càng về sau Cổ Quân Suất không dám nói cho mẹ. Mặc dù là như vậy Cổ Quân Uyên có cơ hội vẫn sẽ bắt nạt Cổ Quân Suất, bởi vì cô ta cảm giác mình đã không có mẹ, hiện tại Cổ Quân Suất và mẹ cậu ta còn cướp ba của cô ta, cho nên cô ta là hận hai mẹ con bọn họ.

Loại tình huống này thẳng đến khi Cổ Quân Suất được Cổ Quân Viêm mang về Cổ gia mới chấm dứt, Cổ Quân Suất được đón đi rồi, còn là vui vẻ đi theo Cổ Quân Viêm, bởi vì cậu không cần lại bị chị gái bắt nạt, hơn nữa anh trai còn đối với cậu rất tốt. Ba Cổ lại càng vui mừng, con trai nhỏ lọt vào mắt Đại thiếu gia, ít nhất sau này ông ta có thể com áo không lo, mẹ Cổ đối với chuyện lần này là hơi đặc ý. Nhưng Cổ Quân Uyên lại rất mất hứng, thậm chí thực đồ ký vận cửt chó của Cổ Quân Suất.

Thật ra tên đệm trước kia của Cổ Quân Suất và Cổ Quân Uyên không có chữ “Quân”, Cổ Quân Suất là tên được đổi sau khi được Cổ gia nhận nuôi, đây là chứng minh cho Cổ Quân Viêm yêu thương cậu như em trai ruột. Nhưng việc này và Cổ Quân Uyên không có gì quan hệ, nhưng mà sau khi lớn lên cô ta lên sửa lại tên cho mình, kêu là Cổ Quân Uyên, để biểu hiện mình và Cổ gia có quan hệ.

Sau khi Diêm Thiếu Liệt nghe được chắc lười nói, “Còn là đèn không hết dầu.”

Thủy Ân Hi bĩu môi nói: “Đương nhiên, việc này đều là sau này Quân Suất kể lại với Quân Viêm, trước kia Cổ Quân Uyên còn chạy đến Viêm gia tìm Cổ Quân Suất, nói là nhớ em trai mình, nhưng mà Quân Suất không cho cô ta vào cửa, sau đó hai chị em bọn họ còn âm ỉ.”

“Nhớ em trai của mình? Anh xem là nhớ thương thân phận em trai của cô ta mới đúng?” Thủy Ân Trạch cảm thấy được cô gái này nhớ Cổ Quân Suất mới là kỳ quái.

“Anh hai nói đúng, ban đầu Quân Viêm muốn ra mặt, nhưng Quân Suất nói mình có thể giải quyết, không biết cậu ấy dùng cách gì, nhưng mà sau này

quả thật Cổ Quân Uyển không đến Cổ gia nữa.”

Diêm Thiếu Liệt biểu tình không thể tin được, hỏi: “Người như cô ta sao có thể nghe theo Cổ Quân Suất chịu yên tĩnh?”

“Đương nhiên không có khả năng, sau này cô ta còn lấy danh nghĩa em gái của Quân Viêm rêu rao ở bên ngoài, sau đó còn chạy tới mấy khách sạn sang trọng và địa điểm ăn chơi trên danh nghĩa của Cổ thị, tiếp đó ngênh ngang nói cho người ta mình là em gái của Quân Viêm, đến chỗ của nhà mình chơi còn muốn mất tiền?”

“Cái này cũng được?”

Thủy Ân Hi cười nhạo nói: “Dĩ nhiên không được, cô ta là cái óc heo, không nhìn xem Cổ thị là làm gì lập nghiệp, quản lý khách sạn trước kia là đi theo người bên cạnh Quân Viêm, không thể bị cô ta nói đã hù sợ ngây ngốc. Lúc ấy người ta liên hệ với Quân Viêm, điện thoại chính là em tiếp, em vừa nghe nói là em gái của Quân Viêm cũng ngạc nhiên, sau lại Quân Viêm nói mình không có em gái.”

“Sau đó?” Thủy Ân Trạch rất tò mò, này đúng là óc heo, quả thực là hành vi của kẻ ngu ngốc.

“Lúc sau cô ta không chịu trả tiền, khách sạn muốn báo cảnh sát, cô ta lại gọi điện thoại cho Quân Suất, Quân Suất nói với quản lý khách sạn cứ thu phí bình thường, Cổ Quân Uyển không chịu lấy tiền, kêu gào nói mình là người Cổ gia. Khi ấy quản lý khách sạn muốn báo cảnh sát, cuối cùng Cổ Quân Uyển sợ, liền thanh toán tiền. Em sau lại nghe Quân Suất nói, trên người Cổ Quân Uyển căn bản không có tiền, cô ta dùng là thẻ tín dụng, một lần liền xẹt tới một vạn, chờ đến lúc ngân hàng muốn cô ta trả số tiền đó cô ta đành phải về nhà xin, sau khi ba Quân Suất biết tức giận không chịu nổi trả lại cho cô ta một cái tát.”

Thủy Ân Hi uống một hớp nước tiếp tục nói: “Sau Quân Viêm có ý truyền nói, mình chỉ có một đứa em trai là Quân Suất, không có anh chị em khác, nếu ai dám lấy danh nghĩa của mình làm cái gì, hoặc là chiếm tiện nghi Cổ gia, đừng trách anh ấy trở mặt. Sau này lúc em đưa khách hàng đến khách sạn bàn chuyện làm ăn, còn nghe quản lý nói rất địa điểm không cho phép Cổ Quân Uyển vào cửa. Đây là chuyện mấy năm trước, gần hai ba năm nay em đều không có nghe được tin tức của cô ta.”

“Chắc chắn, Cổ Quân Uyển này đúng là hiếm thấy trên đời.”

Thủy Ân Hi nhìn hai người, liếc mắt một cái hỏi: “Như thế nào lại đột nhiên nhắc tới cô ta, hai người các anh ai quen biết cô ta à?”

“Hai bọn anh và cô ta không quan hệ, mà có quan hệ với cô ta chính là Diêm Thiếu Kiệt.”

Thủy Ân Hi ngạc nhiên, “Là người anh kia của anh?”

Diêm Thiếu Liệt gật gù đầu, “Đúng vậy, buổi trưa hôm nay gia gia gọi anh về nhà ăn cơm, nói là Diêm Thiếu Kiệt muốn dẫn bạn gái trở về.”

Thủy Ân Hi trừng lớn hai mắt, “Không thể nào? Diêm Thiếu Kiệt lại có thể cùng Cổ Quân Uyển thành đôi được?”

Thấy Diêm Thiếu Liệt gật gù đầu, Thủy Ân Hi ngăn người lập tức bật cười, “Việc này... quá là hài hước đi?” Cậu càng nghĩ càng cảm thấy cái này đúng là chuyện trùng hợp quá tuyệt vời.

“Cô ta thật sự là lợi hại, không biết cô ta nói gì với Nhị thúc mà Nhị thúc lại có thể thực sự tin rằng cô ta là con gái Cổ gia, còn bởi vì Diêm Thiếu Kiệt tìm được một bạn gái thân phận bồi cảnh như vậy nên đặc ý vô cùng.”

“Không thể nào, tuy rằng Cổ gia và Diêm gia không lui tới nhiều, nhưng việc này Diêm gia không có khả năng không biết chứ?”

“Đương nhiên biết, cho nên anh mới nói cô ta lợi hại, lại có thể để làm cho Nhị thúc hoàn toàn tin, hơn nữa gia gia của anh cũng tin, nhưng mà anh đoán chừng sau bữa cơm ngày hôm nay ở nhà anh thì chưa chắc lắm.”

“Làm sao vậy?” Diêm Thiếu Liệt đem chuyện trên bàn cơm đơn giản nói vài câu, sau khi Thủy Ân Hi nghe cười nhạo nói: “Lẽ gì? Thôi đi, cô ta biết cái gì lẽ gì chứ, Quân Suất nói cô ta không học vấn không nghề nghiệp, cô ta chưa từng gặp qua Quân Viêm, càng không biết quan hệ của tôi và Quân Viêm.”

Diêm Thiếu Liệt gật gù đầu nói: “Anh cũng đoán thế, cô ta nếu thực sự biết sẽ không nói người đến sinh nhật gia gia chính là em trai của mình, cũng không dám nói chuyện như vậy với mẹ của anh.”

“Đừng quan tâm đến cô ta, dù sao anh biết lai lịch của cô ta là được, nếu cô ta thật sự cùng Diêm Thiếu Kiệt thành đôi, tương lai có bao nhiêu là náo nhiệt.” Diêm này Diêm Thiếu Liệt hết sức đồng ý.

Sáng ngày thứ hai vừa lên công ty Thủy Ân Hi liền gọi Cổ Quân Suất tới, Cổ Quân Suất vừa nghe việc này lập tức nói: “Khoảng thời gian trước ba gọi điện thoại cho em hình như có đề cập tới, nói chị xem mắt, còn nói điều kiện đối tượng xem mắt này rất tốt lành tinh. Em cũng không nghĩ nhiều, dù sao cách mỗi mấy tháng chị ta đều phải xem mắt một lần, không nghĩ tới đối tượng xem mắt lúc này của chị ta lại là Diêm Thiếu Kiệt.”

“Anh khá tò mò cô ta rốt cuộc làm gì mà người Diêm gia tin tưởng lời nói của cô ta?”

Thủy Ân Hi nhún nhún vai, “Em không biết, Diêm Nhị thiếu cũng không rõ ràng, nhưng có vẻ như thông qua biểu hiện ngày hôm qua của cô ta, Diêm lão gia từ giống như bắt đầu nghi ngờ cô ta.”

“Diêm Nhị thiếu nói như thế nào? Nhắc nhở Diêm gia một câu sao?”

Thủy Ân Hi liếc mắt nhìn nam nhân nhà mình, “Quản chuyện vợ vãn này làm chi? Nếu người Diêm gia hỏi chuyện này, em liền ăn ngay nói thật, nếu không thì em không cần đi nhiều chuyện làm gì, dù sao từ đầu tới đuôi chúng ta không biết chuyện này, người bị gạt là Diêm Thiếu Kiệt cũng không phải Diêm Nhị thiếu, kệ anh ta đi chết.”

“Chị dâu, anh không thích Diêm Thiếu Kiệt à?”

Thủy Ân Hi liếc mắt nhìn Cố Quân Suất, “Nói không thấy vô nghĩa sao? Anh ta và Diêm Nhị thiếu là kẻ thù một mất một còn, quan hệ Diêm Nhị thiếu và anh trai anh như thế nào em cũng không phải không biết, anh chán ghét anh ta cũng thực bình thường thôi. Anh nghe nói em và cái kia Hậu Dương gì đó đi lại rất gần, anh ta và Diêm Đại thiếu quan hệ không tệ đi?”

“Trời đất chứng giám, em và Hậu Dương coi như là cùng hội chơi, nhưng đi một chút cũng không gần, ngay cả mấy sòng bạc kia là của nhà chúng ta, anh ta cũng không biết, anh ta còn tự cho là có quan hệ thật tốt với ông chủ sòng bạc đâu, còn nói cho người ta em là Cố gia Nhị thiếu gia, để em được chiều đãi.”

Cố Quân Viêm nhíu mày, “Cái người Hậu Dương kia cũng chẳng phải hay ho gì, em phải đề phòng gã một chút.” Cố Quân Suất cười híp mắt gạt đầu, anh mình nói cái gì cũng là vì tốt cho mình, cậu nghe hiểu.

Sau khi Diêm Thiếu Liệt biết lai lịch Cố Quân Uyển cũng không có nói cho bất kỳ ai, mà Diêm Thiếu Kiệt bởi vì cùng Cố Quân Uyển hẹn hò nên gần đây rõ ràng đặc ý không ít, mỗi lần Diêm Thiếu Liệt đều lấy ánh mắt thương hại nhìn anh ta, anh luôn suy nghĩ sau khi Diêm Thiếu Kiệt biết sự thật sẽ như thế nào đây

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Diêm Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển hẹn hò được một khoảng thời gian, trong lúc đó anh ta đã đề cập qua vài lần chuyện muốn gặp Cố Quân Viêm, nhưng Cố Quân Uyển đều lấy lý do như vậy để từ chối. Tuy rằng mỗi lần Cố Quân Uyển đều nói Cố Quân Viêm bận rộn như thế này bận rộn như thế kia, nhưng chẳng lẽ bận đến nỗi thời gian ăn bữa cơm đều không có sao? Hay là nói Cố Quân Viêm không muốn gặp mình, nhưng thế cũng phải có lý do chứ? Minh lại chưa từng đắc tội Cố Quân Viêm, Diêm thị và Cố thị cũng không có xung đột lợi ích trên vấn đề gì, duy nhất liên quan chính là mình và Cố Quân Uyển!

“Quân Uyển, hiện tại Cố tổng đang bận hạng mục gì, sao lại bận rộn như vậy?”

“Em cũng không biết rõ, mấy chuyện công ty em không biết lắm, nhưng mà em đã nói với anh ấy, anh ấy nói sau khoảng thời gian bận rộn này sẽ mời hai chúng ta ăn cơm.” Diêm Thiếu Kiệt mặt không biểu lộ đánh giá Cố Quân Uyển, lúc cô ta nói những lời này biểu cảm rất tự nhiên, không có một chút khó xử hoặc là ý tứ trốn tránh, khi một người đang nói láo và nói thật trên mặt biểu tình là không giống nhau.

Diêm An Quân rất chú ý đến tiến triển của Diêm Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển, đương nhiên ông ta chú ý nhất là chuyện Diêm Thiếu Kiệt có gặp Cố Quân Viêm chưa? Ấn tượng của Cố Quân Viêm với con mình như thế nào? Hai người trò chuyện có hợp không? Tìm hỏi Diêm Thiếu Kiệt, ông ta mới biết được con trai chưa từng gặp được Cố Quân Viêm.

“Ba, người bạn giới thiệu Quân Uyển cho ba rốt cuộc tốt cuộc là ai? Có thể tin cậy được hay không?”

Diêm An Quân ngạc nhiên, “Con nghi ngờ Quân Uyển hay là nghi ngờ người bạn kia của ba?”

“Con không nghi ngờ thân phận của Quân Uyển, chắc không có người dám giả mạo con gái Cố gia, nhưng có lẽ quan hệ của Quân Uyển và Cố tổng không hề tốt như cô ta nói, con là đang nhìn xem có đáng tổn nhiều thì giờ ở trên người cô ta vậy hay không.”

“Theo lý mà nói hẳn là không có vấn đề, Quân Uyển là Trương thúc giới thiệu, quan hệ của ba và ông ấy chẳng lẽ con còn không biết? Quen biết cũng được mười mấy năm, nếu không biết rõ ông ấy có thể giới thiệu Quân Uyển cho con sao?”

“Thì ra là Trương thúc, vậy chắc là không có vấn đề gì.” Diêm An Quân nói vị Trương thúc này Diêm Thiếu Kiệt rất quen thuộc, tên là Trương Sơ Lương, là lão tổng một công ty mậu dịch.

Lúc trước Diêm An Quân còn muốn cho Diêm Thiếu Kiệt và con gái Trương Sơ Lương xem mắt, nhưng sau lại bởi vì chuyện làm ăn của Trương gia xuất

hiện vài vấn đề, Diêm An Quân cảm thấy Trương gia không giúp được nhiều cho con trai, cho nên không nói tới chuyện này. Chờ sau này Trương gia kinh doanh tốt hơn, Diêm An Quân chợt nghe nói con gái Trương gia đã có bạn trai, lúc đó còn cảm thấy hết sức đáng tiếc, nếu lúc đó quyết định đính hôn với con gái của Trương gia thì đã tốt rồi.

Sau lại nghe nói Diêm Thiếu Kiệt xem mắt, Trương Sơ Lương tìm đến Diêm An Quân bảo là muốn giới thiệu cho Diêm Thiếu Kiệt một người bạn gái môn đăng hộ đối, người này chính là Cố Quân Uyên.

“Còn không phải sao, nếu người khác giới thiệu thì ba còn thật muốn tự đi dò tra xét, nhân cách của Trương thúc con còn không biết, không có ai làm ăn thành thật hơn được.”

“Trương thúc sao biết Quân Uyên?”

Diêm An Quân suy nghĩ nói: “Việc này ba còn thật không có hỏi kỹ qua, ba nghe ông ấy nói là quen biết trên một vụ mua bán.”

“Ba, nếu không người đi hỏi thăm Trương thúc một chút đi.”

Diêm An Quân gật gật đầu, “Cũng được.” Thật ra Diêm An Quân không phải không có nghi ngờ, lúc lão gia tử và vợ chồng anh cả nói những lời kia thì ông ta còn không để tâm, trừ bỏ bởi vì có chút đắc ý bên ngoài ông ta còn cảm thấy được bọn họ có chút rảnh rỗi tìm chuyện, không muốn nhìn Thiếu Kiệt tốt. Nhưng mà sau khi Diêm An Quân tỉnh táo lại cẩn thận suy ngẫm hiểu ra có chút vấn đề, hơn nữa bây giờ con trai còn không gặp được Cố tổng, nghi ngờ của ông ta càng ngày càng sâu.

Diêm An Quân hẹn Trương Sơ Lương lấy lý do đơn giản là ôn chuyện, không đợi ông ta mở miệng Trương Sơ Lương đã hỏi quan hệ giữa Diêm Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyên hiện tại thế nào? Dù sao cũng là người tiền cử, Diêm gia và Cố gia lại đều là đại gia tộc, nếu thật sự tác thành được thì ông ta là người tiền cử thì coi như có chút mặt mũi.

“Hai chúng nó qua lại không tệ lắm, mới đây Quân Uyên còn đi tới nhà ăn bữa cơm, xem như chính thức ra mắt.”

Trương Sơ Lương vừa nghe thì vui vẻ, “Thế nào? Lão gia tử và lão thái thái đối Quân Uyên ấn tượng ra sao?” Diêm An Quân cười cười nói câu không tệ lắm, Trương Sơ Lương vừa nghe càng vui vẻ, Diêm lão gia tử và lão thái thái nếu đều vừa lòng, việc này trên cơ bản là thành.

Diêm An Quân thay đổi chủ đề nói: “Đúng rồi, Sơ Lương, tôi chưa hỏi kỹ anh, làm sao anh quen biết Quân Uyên, hình như anh và Cố gia không quan hệ làm ăn nào thì phải?”

Trương Sơ Lương một chút không có giấu diếm trực tiếp nói cho Diêm An Quân nguyên nhân, chuyện kinh doanh của Trương Sơ Lương luôn không tệ, nhất là mặt dịch là ngành đa ngành nghề, đây là một trong những lý do lúc trước Diêm An Quân muốn cho Diêm Thiếu Kiệt và con gái của Trương gia xem mắt, nhưng sau lại vì một ít làm ăn của Trương gia xuất hiện vấn đề, Diêm An Quân còn giúp Trương Sơ Lương một phen, nhưng công ty vẫn đang không thấy khởi sắc, ngay tại lúc Trương Sơ Lương cho rằng phải phá sản, có bạn bè giới thiệu cho ông quen biết Cố Quân Uyên.

Nói chuyện Cố Quân Uyên giúp đỡ mình về mặt Trương Sơ Lương cực kỳ sáng láng, vốn dĩ Diêm An Quân giúp ông ta tuy giải quyết được lúc khẩn cấp, nhưng căn bản không giải quyết mấu chốt, sau này có bạn bè giới thiệu Cố Quân Uyên cho ông ta, tuy rằng cô và Cố Quân Viêm không có quan hệ gì, nhưng Cố Quân Viêm thương yêu nhất là em trai Cố Quân Suất cũng là em trai của cô. Tiếp đó thông qua Cố Quân Uyên giới thiệu, ông nhận được bản danh sách khách hàng của Cố thị, chuyện kinh doanh mới có thể cứu vãn được. Tuy Trương Sơ Lương muốn tỏ vẻ cảm ơn Cố thị, nhưng Cố Quân Uyên nói anh hai và em trai của mình đều bận rộn nhiều việc, không cần tỏ vẻ cảm ơn, chỉ cần lo kinh doanh cho tốt là được.

Sau này có một lần Trương Sơ Lương mời cơm khách hàng, gặp được Cố Quân Uyên và Cố Quân Suất, ông ta ban đầu nghĩ tới đi chào hỏi, nhưng hôm nay hai chị em giống như có việc rất gấp, nhưng mà Cố Quân Uyên vẫn là thấy được Trương Sơ Lương, cô gọi Cố Quân Suất lại hơn nữa chỉ chỉ Trương Sơ Lương, mặc dù cách không quá gần, nhưng Trương Sơ Lương vẫn thấy Cố Quân Suất gật gật đầu với mình, sau đó chị em bọn họ cùng nhau rời đi.

Diêm An Quân nghe được gật gật đầu nói: “Đưa nhỏ Quân Uyên này quả thật không tệ.”

Trương Sơ Lương vừa nghe rất có vài phần đắc ý, “Dĩ nhiên, người không tốt tôi có thể giới thiệu cho Thiếu Kiệt nhà anh sao?”

“Thiếu Kiệt và Quân Uyên qua lại cũng một thời gian ngắn, nó luôn muốn gặp Cố tổng, nhưng Quân Uyên luôn nói Cố tổng bận, không biết khi nào thì có thể gặp mặt một lần.”

“Việc này có khá nặng rất khó.”

Diêm An Quân ngạc nhiên, “Sao lại thế?”

Trương Sơ Lương nghĩ nghĩ nói: “Quan hệ của Quân Uyên và Cố tổng có lẽ không thân thiết, cô ấy và Cố Nhị thiếu thì rất thân, nhưng mà anh không cần nghĩ nhiều, Cố tổng đối Cố Nhị thiếu là rất yêu thương, có Cố Nhị thiếu suy nghĩ thì chuyện tiếp xúc với Cố gia còn không phải chuyện dễ dàng sao.” Diêm An Quân gật gật đầu không còn trong nhiều nói gì.

Sau khi Diêm Thiếu Kiệt nghe được thì hiểu ra, “Sự thật là Quân Uyên không hẹn được Cố tổng, cho nên mới luôn thoái thác.”

Diêm An Quân nghĩ nghĩ nói: “Có lẽ nó sợ nhà chúng ta xem nhẹ mình, cho nên mới làm cho con cảm thấy được quan hệ của mình và Cố tổng không tệ.”

Diêm Thiếu Kiệt nhướn mày nói: “Ba, vậy rốt cuộc cưới cô ta có thể mượn được lực Cổ gia hay không?”

“Việc này không chắc lắm, nhưng Cổ tổng đúng thật là đối với Cổ Nhị thiếu đặc biệt tốt, đây là mọi người đều biết, nhưng Cổ Quân Uyên có thể thúc đẩy Cổ gia giúp con hay không thì chuyện này tạm thời còn không chắc được.”

“Vậy có cần tìm cách thử cô ta không?”

Diêm An Quân lắc đầu, “Tạm thời còn không được, Cổ Quân Uyên thông qua Cổ Nhị thiếu giúp Trương thúc con một phen việc này thật, hơn nữa công ty Trương thúc con quá thật bởi vì Cổ thị hỗ trợ, hiện tại càng làm càng tốt. Ba nghĩ coi như Cổ Quân Uyên và Cổ tổng không thể quen thuộc, nhưng nó ở trước mặt Cổ Nhị thiếu nhất định là có chút phân lượng, nếu con hiện tại mạo muội đi thử nó, bị người ta phát hiện chẳng phải là mất toi công sức bận rộn thời gian lâu như vậy.”

“Đạ, con nghe Hậu Dương nói qua, Cổ tổng đối với Cổ Nhị thiếu đặc biệt tốt, anh ta nói Cổ Nhị thiếu có một lần tức giận vì đánh cược thua người ta hơn một triệu, lúc ấy trên người không mang nhiều tiền mặt như vậy, cậu ta gọi điện thoại cho Cổ tổng, mười phút sau đã có người đưa tới cho Cổ Nhị thiếu ba triệu, hơn nữa tất cả đều là tiền mặt.”

“Ba triệu? Con vừa mới không phải nói thua hơn một triệu sao?”

Diêm Thiếu Kiệt tiếp tục nói: “Vậy mới nói Cổ tổng sủng đứa em trai này, Hậu Dương nói lúc đó người đưa tiền nói, đại thiếu nói lấy thêm hai triệu cho Nhị thiếu tiếp tục chơi, chơi vui về mới thôi.”

Diêm An Quân vừa nghe rất kinh ngạc, “Nói Cổ tổng sủng em trai không bằng nói anh ta đây là cưng chiều mới đúng.”

Diêm Thiếu Kiệt nói việc này đúng là sự thật, nhưng mà Hậu Dương người này nói chuyện có đôi khi đặc biệt phóng đại, nhất là đụng tới chuyện của Cổ Quân Suất và Diêm Thiếu Kiệt, hẳn liền đặc biệt thích thổi phồng, có hai người bạn thân phận không tầm thường làm cho hắn rất là đặc ý, lúc cùng với một đám bạn xấu nhắc đến chuyện hai người bọn họ thường xuyên là nổ không có biên giới.

Chuyện lần đó xảy ra ở sòng cá cược của Cổ gia, trên thực tế là Cổ Quân Suất thua một ngàn vạn, Cổ Quân Viêm đưa cho ba ngàn vạn, hơn nữa lần đó là có vài người ở sòng cá cược khác cũng có mặt, mà Cổ Quân Suất vì phối hợp Cổ Quân Viêm diễn trò, mới cố ý thua. Vừa đúng lúc ngày đó Hậu Dương có mặt, thấy toàn bộ quá trình, tuy nói ba ngàn vạn không coi vào đâu, nhưng Cổ Quân Viêm lúc ấy là cho ba ngàn vạn tiền mặt. Lúc đó một đồng màu hồng Mao gia gia đỏ ra [*,], nói không rung động là giả, làm lay động đến nỗi Hậu Dương thường xuyên cùng người khác thổi phồng chuyện này, càng về sau càng thổi càng không biên giới, từ ba ngàn vạn biến thành ba triệu, dù sao dựa vào thực lực của Cổ gia chẳng phải là cái gì đáng nhắc. Lần đầu tiên Diêm Thiếu Kiệt nghe được hắn nói liền bị hù sợ, nhưng Hậu Dương nói khi đó thế nào, lúc ấy rất nhiều người đều nhìn thấy, sau đó lúc anh ta đi ra ngoài chơi cũng nghe người khác nói chuyện này, nên hoàn toàn tin tưởng.

Diêm Thiếu Kiệt gật đầu nói: “Đúng thế, nếu thật sự Quân Uyên và Cổ Nhị thiếu quan hệ tốt như vậy, cho dù cô ta và Cổ tổng không thân thiết cũng không sao, thực sự có chuyện gì thì Cổ Nhị thiếu không thể mặc kệ chị gái của mình đúng không?”

“Thiếu Kiệt, con không phải cùng Cổ Nhị thiếu có gặp mặt một lần sao? Trực tiếp hỏi thăm cậu ấy không phải càng tin cậy hơn.”

Nói lên này Diêm Thiếu Kiệt về mặt bất đắc dĩ, “Con đã sớm muốn tìm Cổ Nhị thiếu hỏi thăm, Hậu Dương nói Cổ thị hình như gần đây đặc biệt bận, gần đây anh ta chỉ gặp được Cổ Nhị thiếu một hai lần, mỗi lần cậu ta đều rất vội vàng.”

“Con không phải bảo Quân Uyên nói gần đây Cổ thị bận rộn nhiều việc sao? Có lẽ nó là nghe được tin tức từ Cổ Nhị thiếu kia.”

Diêm Thiếu Kiệt giật mình, “Ba nói không sai.”

“Con có thể nhờ Hậu Dương có cơ hội giúp con hỏi thăm, tránh cho nếu chị em họ quan hệ thật sự tốt, con nếu sợ việc nghe ngóng làm cho Cổ Nhị thiếu mất hứng, thì để cho Hậu Dương tìm cơ hội hỏi so với con an toàn hơn.”

“Đạ, con đã biết.”

Sau khi Diêm Thiếu Kiệt nói chuyện này với Hậu Dương, Hậu Dương rất ngạc nhiên, hắn không nghĩ tới Thiếu Kiệt và chị gái của Quân Suất đang yêu nhau, nhưng mà thật đúng là hắn không có nghe Quân Suất nói đến việc cậu ta có chị gái, tuy rằng lòng có nghi ngờ nhưng hắn vẫn là sáng khoái đồng ý.

Luôn luôn chú ý đến hướng đi của cha con bọn họ, Diêm Trí Viễn lập tức đem chuyện này nói cho Diêm Thiếu Kiệt. Diêm Thiếu Kiệt vừa nghe liền nở nụ cười, xem ra Nhị thúc và Diêm Thiếu Kiệt còn không quá ngốc, biết nghi ngờ Cổ Quân Uyên, nghĩ vậy anh cầm lấy điện thoại gọi đi ra ngoài...

Diêm Trí Viễn đứng ở phía sau anh lắc đầu, nghĩ thầm lúc này Diêm Thiếu Kiệt phải gặp xui xẻo lớn.

...

Công ty Ân tượng từ trước đến nay vẫn luôn sáng chói, bởi dưỡng ra số lượng nam minh tinh cực kỳ nhiều, đương nhiên hiện tại hồng nhất chính là Thủy Ân Trạch, mà công ty gần đây cố ý tập trung bồi dưỡng một ít nữ minh tinh, dù sao muốn bồi dưỡng cũng không phải dễ dàng như vậy, cho nên công ty quyết định kéo người từ nơi khác tới. Ngày hôm nay Thủy Ân Trạch vừa đến công ty chợt nghe nói công ty mới chuyển nhượng được một nghệ sĩ nữ, nghe nói còn dùng số tiền rất lớn, đợi đến lúc nghe được tên của nữ nghệ sĩ, mới biết được vị nữ nghệ sĩ may mắn này lại là Tiểu Thái từng có scandal với mình.

Thủy Ân Trạch lúc mới debut, ở trong công ty không có quyền tự chủ gì, y lại không thích đem bối cảnh của Cổ thị ra đề người, công ty vì trợ giúp y nhanh chóng nổi tiếng nên cố tình tạo scandal cho y. Khi ấy cùng y truyền scandal cũng là người mời Tiểu Thái, nhưng mà lúc đó Tiểu Thái là nghệ sĩ công ty khác.

Đại khái khi đó quan hệ hai công ty không tệ lắm, lúc ấy Thủy Ân Trạch và Tiểu Thái cùng diễn nam chính và nữ chính trong một bộ phim tình cảm, tiếp đó là các loại tin đồn hai người phim giả tình thật, còn có hai người bọn họ cùng ăn cơm, ở trường quay thân mật chụp ảnh cho nhau, tóm lại đủ loại scandal bay đầy trời. Nhưng mà sau khi bộ phim kia quay xong, hai người bọn họ liền mỗi người đi một ngã. Thủy Ân Trạch một chút lưu luyến cũng không có, nhưng lúc đó Tiểu Thái đối với Thủy Ân Trạch ấn tượng rất khá.

Sau này Tiểu Thái từng hẹn Thủy Ân Trạch vài lần, nhưng mà Thủy Ân Trạch đều lấy các loại lý do từ chối, lúc sau Thủy Ân Trạch bắt đầu gặp may, Tiểu Thái cũng bắt đầu gặp may, mà hai công ty lại bởi vì cạnh tranh mà quan hệ dần dần chuyển biến xấu, lúc sau Thủy Ân Trạch và Tiểu Thái không có hợp tác lần nào nữa.

Tiểu Thái hồng so với Thủy Ân Trạch còn sớm vài năm, hơn nữa lúc cô còn hồng thậm chí còn cùng Phùng Thiên Hâm liêu mạng, năm đó hai người có thể nói là kỳ Phùng địch thủ, mãi đến khi Phùng Thiên Hâm lập gia đình tránh bóng một năm, thì Tiểu Thái gần như đã chen ép qua Phùng Thiên Hâm một đầu, chờ lúc Phùng Thiên Hâm trở ra quay phim, hai người cạnh tranh càng thêm kịch liệt.

Tiếp đó Phùng Thiên Hâm được nhận làm đại diện phát ngôn của thương hiệu quốc tế nổi tiếng, địa vị ở giới giải trí thay đổi hẳn, chồng của cô dần dần có danh tiếng. Mà lúc này Tiểu Thái lại vì scandal với một vị phú thương mà bị bà lớn phú thương đánh tơi. Một năm sau Phùng Thiên Hâm hoàn toàn áp qua Tiểu Thái, tuy rằng sau này Tiểu Thái liên tiếp nhận không ít đại diện phát ngôn, cũng nghênh đón qua đỉnh cao sự nghiệp, nhưng thủy chung không hồng qua được Phùng Thiên Hâm. Thêm hai năm gần đây Tiểu Thái đã bắt đầu đi xuống dốc, nhất là một năm này cô gần như không có tác phẩm gì.

“Không ngờ là Tiểu Thái?” Tiểu Đình khinh thường nói: “Trạch ca, cô ta tuy vẫn là nữ minh tinh tuổi còn trẻ, nhưng rõ ràng là nữ minh tinh đã hết thời, còn dùng tới số tiền lớn chuyển nhượng, cũng không biết là có bao nhiêu cân nặng, có khi còn là đồ về cục nước đá chờ chảy ra nước nhĩ?”

“Phốc, đừng nói lung tung, đang có nhiều người ở đây đó, ” Nghe được lời của cậu nhóc, Thủy Ân Trạch cảm thấy buồn cười, nhưng mà cậu nhóc cũng là nói đúng sự thật, bồi dưỡng một nữ minh tinh phải tốn một khoảng lớn, nhưng dùng số tiền lớn để đổi lấy một nữ minh tinh hết thời là có ý gì? Chẳng qua đối với quyết định của công ty Thủy Ân Trạch sẽ không nhiều nói gì, dù sao cùng mình không có quan hệ.

“Em nào có nói lung tung, công ty sớm đã truyền ra, nói cô ta là dựa vào quan hệ mới có thể đi vào Ấn tượng, nói dùng số tiền lớn chuyển nhượng là vì lúc truyền ra bên ngoài cho dễ nghe xui thôi.”

“Cô ta mới đến vài ngày công ty mà đã truyền ra?”

Tiểu Đình nhỏ giọng nói: “Tất cả mọi người thấy được, mỗi ngày có xe chuyên đưa đón cô ta, hình như là một phú thương nào đó.”

Thủy Ân Trạch nâng mi, phú thương? Mọi quan hệ giữa minh tinh và phú thương từ trước đến nay thực vì diệu, nhất là trước kia Tiểu Thái còn có quan hệ với một phú thương đã lập gia đình, xem ra mình vẫn nên cách xa cô ta một chút là tốt, tránh cho dính cả thau nước bẩn vào người.

Tư tưởng của y rất rõ ràng, nhưng người ta căn bản không cơ hội trốn tránh, trên thực tế công ty muốn cho Thủy Ân Trạch nâng Tiểu Thái, để cho y và Tiểu Thái làm ra chút scandal, đương nhiên, xét thấy mức độ hồng hiện tại của Thủy Ân Trạch, và quan hệ của y với Diêm Thiệu Liệt, công ty không dám trực tiếp mệnh lệnh Thủy Ân Trạch như vậy, mà là cùng nhau bàn bạc. Thủy Ân Trạch không hề nghĩ ngợi liền từ chối, nói giỡn sao, bây giờ y sợ nhất chính là scandal, nếu để cho nam nhân nhà mình biết, thế nào cũng làm mình một tháng không xuống giường được.

Tuy rằng được A Liệt như vậy yêu thương bản thân mình rất vui vẻ, nhưng thời gian dài không xuống giường được việc này thật sự thực chịu tội mà!

Tiểu Thái nghe nói Thủy Ân Trạch không muốn có scandal quần thân, còn đặc biệt tìm đến Thủy Ân Trạch, cùng y ôn chuyện, đương nhiên nội dung ôn chuyện đều là chuyện năm đó hai người bọn họ mới debut. Thủy Ân Trạch coi như là nghe rõ cô ta đây là ý gì, mà làm cho Thủy Ân Trạch không quá vui về chính là, Tiểu Thái nói gần nói xa đều để lộ ra năm đó mình giúp Thủy Ân Trạch, Thủy Ân Trạch là nợ mình phần nhân tình này.

Thủy Ân Trạch nhìn thoáng qua Tiểu Thái, cùng với người trong ấn tượng của y không giống nhau, ” Lúc mới debut tất cả mọi người cần nâng cao mức độ nổi tiếng, tôi là người mới mà cô cũng đồng dạng là người mới, hai chúng ta nhiều lắm xem như là giúp đỡ cho nhau.”

Tiểu Thái nghe nói như thế trên mặt có chút khó chịu, “Nói như vậy cũng đúng, nhưng tóm lại lúc đó tôi vẫn là cô gái nhỏ thì có chút bị thiệt, vì scandal với anh làm hại tôi sau này tìm bạn trai không dễ.”

Thủy Ân Trạch cười nhạo nói: “Vậy cô năm đó sao không thắng thù từ chối? Nói đến bạn trai, tôi nghe nói người sau đó cô có hẹn hò với một vị phú thương, đối phương hình như như đề ý tới scandal của cô.” Vừa nghe đến phú thương mặt, Tiểu Thái lập tức có chút không nhịn được.

Thấy Tiểu Thái bị tức đến bỏ đi, Tiểu Đình bĩu môi, “Trạch ca, nói cho Diêm Nhị thiếu, để cho Diêm Nhị thiếu thu thập cô ta, anh xem cô ta vừa rồi cười mặt đều rút, em nghe nói khuôn mặt này của cô ta không biết đã đựng dao kéo bao nhiêu lần.”

“Nói cho Diêm Nhị thiếu làm gì, anh có thể giải quyết chuyện này, tại sao phải phiền toái anh ấy, cái miệng này của em phải thành thật một chút cho anh, biết không?”

Nhưng việc này Diêm Thiệu Liệt vẫn biết, nhưng mà nói cho anh biết là không là Tiểu Đình mà là Đường Tổng, nghe được lời nói của Thủy Ân Trạch, Diêm Thiệu Liệt tỏ vẻ mình sẽ không nhúng tay, để cho vợ tự mình giải quyết, chờ vợ không giải quyết được anh lại ra mặt.

Dù sao có Đường Tống anh muốn biết chuyện của vợ vẫn rất dễ dàng, có nằm vùng miễn phí tại sao lại không cần chứ!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Thủy Ân Trạch không đồng ý tạo scandal với Tiểu Thái, công ty cũng không dám tự tiện làm chủ, cuối cùng quyết định để cho Thủy Ân Trạch và Tiểu Thái là đóng chính trong một bộ phim, tất nhiên bộ phim này còn có Đường Cảnh, một bộ phim với nội dung cầu huyết hai nam giành một nữ. Lúc sau Thủy Ân Trạch nghe Tiểu Đình kể lại, công ty để Đường Cảnh và Tiểu Thái tạo scandal, Thủy Ân Trạch cũng không hỏi nhiều, dù sao không cần tạo scandal với mình là được.

Có lẽ công ty hiểu được Thủy Ân Trạch không quá nguyên ý đóng bộ phim này, nhưng lại không muốn làm khó công ty, vì thế nên đã bảo biên kịch sửa lại kịch bản diễn thành một bộ phim nói về các chàng trai, vai thứ ba thứ tư đều là người mới trong công ty, mà Tiểu Thái cuối cùng cùng một chỗ với Đường Cảnh người đóng vai nam thứ hai. Tuy nói y diễn vai nam chính, nhưng diễn cùng với Tiểu Thái không nhiều lắm, hơn hết tuyệt đối không có cảnh diễn thân mật, ngay cả ôm hay thậm chí nắm tay chẳng hạn đều không có, Thủy Ân Trạch nháy mắt mấy cái nghĩ thầm quả nhiên là phim về các chàng trai nha!

Nhưng mà thật ra y có một chút tò mò, rốt cuộc là vị phú thương nào có mặt mũi lớn như vậy, làm cho công ty hao hết tâm tư giúp Tiểu Thái trải đường, phải biết rằng Công ty Ân tượng ở giới giải trí là công ty lớn đứng nhất nhì. Cao tầng không dám làm khó y là do có Diêm Thiểu Liệt, nhưng bọn họ dốc sức nâng như vậy rõ ràng không phải vì Tiểu Thái diễn xuất tốt, thời buổi này giới giải trí cái gì cũng thiếu, thế nhưng không thiếu là diễn viên biết diễn. Nói Tiểu Thái lớn lên đúng thật rất khá, trên mặt cũng đung dao kéo không ít, bây giờ nhan sắc rất đẹp, nhưng mà giới giải trí này chưa bao giờ thiếu người đẹp, nhất là người đẹp nhân tạo.

Thủy Ân Trạch biết chắc chắn người sau lưng của Tiểu Thái rất có thực lực, bằng không công ty sẽ không ra sức như vậy, nhưng mà y chỉ suy nghĩ, mà không hỏi thăm cái gì, dù sao việc này không liên quan đến mình, vẫn nên ít gây rắc rối.

Không biết Tiểu Thái có phải là loại người khiến cho người khác chán ghét hay không, mà ngày đầu tiên cô ta và Đường Cảnh quay phim hai người đã ằm ỉ ở phim trường. Thủy Ân Trạch căn bản không đi tới chỗ bọn họ xem náo nhiệt, Tiểu Đình đi hỏi thăm một chút mới biết được, nghe nói trước đó Tiểu Thái hình như cảm xúc không được tốt lắm, sau lại vẫn không chịu đọc kịch bản, hôm nay trước lúc quay phim cô ta mới lấy kịch bản ra xem.

Loại tình huống này dẫn tới hậu quả chính là đến lúc quay phim Tiểu Thái thường xuyên quên lời thoại, nói sai lời thoại, hiện trường không ngừng nghe tiếng đạo diễn hét lên “Cắt!”, mà Đường Cảnh diễn với cô ta một lần lại một lần diễn lại. Tình tình Đường Cảnh xem như khá tốt, trao đổi với đạo diễn là để cho Tiểu Thái xem lại lời thoại lần nữa, kết quả khi Tiểu Thái nghe được thì mất hứng, cô ta cho rằng Đường Cảnh đây là chê cô ta phiến toái, bởi vì mỗi lần diễn lại đều là cảnh diễn của cô ta với Đường Cảnh.

Ban đầu Đường Cảnh là có ý tốt, bị Tiểu Thái nói ý tốt của mình thành lòng lang dạ thú như thế, lập tức làm cho phát hỏa, hai người lúc ấy liền ằm ỉ lên, hơn nữa ằm ỉ còn rất lớn, đoàn phim nhiều người như vậy cũng khuyên can không được, cuối cùng vẫn là đạo diễn và nhà sản xuất tiến lên khuyên giải hai người mới xem như là ngừng lại.

“Trạch ca, anh nói xem Tiểu Thái kia là lên cơn điên gì? Đường Cảnh người ta là ý tốt cô ta còn không biết tốt xấu.” Tiểu Đình hỏi thăm xong trở về nói với Thủy Ân Trạch.

“Rảnh rồi không có việc gì, không cần để ý tới cô ta.”

Tối về nhà Diêm Thiểu Liệt nghe Thủy Ân Trạch kể bát quái ở trường quay liền cười, “Đó chỉ mới là ngày đầu tiên mà đã có nhiều chuyện như vậy? Đoàn phim của bọn em sau này còn có thể yên ổn sao?”

Thủy Ân Trạch nửa nheo xong bụng ra đút cho Diêm Thiểu Liệt ăn, “Mặc kệ cô ta yên tĩnh hay không, dù sao trừ bỏ lúc quay phim em đều cách cô ta xa xa, cô ta muốn ằm ỉ cỡ nào cũng được.”

“Vợ yêu, nếu không anh bảo Trí Viễn sắp xếp vài người ở cạnh em.”

Thủy Ân Trạch lắc lắc đầu nói: “Không cần, cô ta có ằm ỉ thì thi cũng chỉ là phụ nữ, làm được cái gì nguy hiểm sao? Với cả bên cạnh em còn có Tiểu Đình mà? Anh đừng xem cậu nhóc đó vừa gầy lại nhỏ, rất thông minh đấy.”

“Được rồi, nhưng mà có chuyện gì trước tiên em phải nói cho anh, biết không?”

Thủy Ân Trạch cầm lấy một trái nho nhét vào miệng Diêm Thiểu Liệt, “Đã biết, anh cứ dong dài giống hệt mẹ em.”

Nghe y nói, Diêm Thiếu Liệt biến đổi thành vẻ mặt rất chỉ là đáng thương hỏi: “Vợ yêu à, em chê anh phiền sao?”

Thủy Ân Trạch nhéo nhéo hai má Diêm Thiếu Liệt nghĩ thầm làn da này so với mình tốt hơn, “Em sao lại chê anh phiền? Em ước gì Diêm Nhị thiếu mỗi ngày bởi vì chuyện của em mà phiền não, mở mắt nhắm mắt tất cả đều là chuyện của em, tâm tâm niệm niệm trong lòng đều là chuyện của em, tốt nhất vĩnh viễn trong lòng đều chỉ có một người là em thôi!”

“Thật?” Nhìn thấy chớp sáng trong mắt Diêm Thiếu Liệt, Thủy Ân Trạch cười híp mắt gật đầu, “Thật.” Sau khi nói xong liền hôn lên môi Diêm Thiếu Liệt.

Diêm Thiếu Liệt là người trọng sinh, biết mọi thứ trước mắt đối với anh có bao nhiêu là thực, cho nên đặc biệt quý trọng, nhất là với Thủy Ân Trạch, anh hận thật sự không thể mỗi ngày để trong túi mang theo bên mình. Nhưng hẳn biết Thủy Ân Trạch có sự nghiệp của mình, không có khả năng mỗi ngày đều vây quanh anh. Cho nên anh thầm nghĩ sẽ đối tốt với Thủy Ân Trạch hơn nữa nhưng có câu tốt quá hoá dở, có đôi khi anh nghĩ mình quan tâm nhiều quá, Thủy Ân Trạch có thể chê anh rất phiền không?

Nhưng mà ngày hôm nay nghe Thủy Ân Trạch nói xong, anh có thể yên tâm. Hiên nhiên đối với sự quan tâm của mình, vợ mình rất là hưởng thụ, không biết nếu mình quan tâm càng quá mức một ít vợ yêu sẽ nghĩ như thế nào đây?

Bởi vì tối hôm qua Thủy Ân Trạch thổ lộ bằng cách khác mà bị nam nhân nhà mình mãnh mẽ thương yêu một hồi, cho nên ngày hôm sau thất lưng không được thoải mái lắm, lúc Tiểu Đình tới đón người thấy được Thủy Ân Trạch được Diêm Thiếu Liệt đỡ đi, trong tay Diêm Thiếu Liệt còn cầm nệm mềm, liền hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Tiểu Đình vội vàng cười ha ha chạy tới chào hỏi hai bọn họ, sau đó đưa tay tiếp nhận nệm mềm trong tay Diêm Thiếu Liệt, chờ sau khi Thủy Ân Trạch lên xe cậu nhóc ân cần đặt nệm êm mềm lót ở ngay sau thất lưng Thủy Ân Trạch. Diêm Thiếu Liệt nhìn về phía Tiểu Đình nhướng mày nghĩ cậu nhóc này rất có mắt nhìn biết cái gì nói cái gì không nha? Khó trách vợ mình nói người này thông minh, Tiểu Đình cười híp mắt hướng Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu. ...

Không đến 11 giờ Diêm Trí Viễn liền từ bên ngoài trở lại, thấy trong tay anh ta mang theo mấy hộp giữ nhiệt, Tô Nguyên nhíu mày, “Thiếu gia đây là chuẩn bị buổi trưa đi đưa cơm cho vợ hừm?”

Diêm Trí Viễn gật gật đầu, “Mới vừa đi Thủy gia lấy, phần này là hai ta, đừng ăn hết một mình.”

Tô Nguyên nghe nói như thế lập tức nở nụ cười, “Lần đầu tiên là ngoài ý muốn, cậu có thể đừng nhớ mãi được không hả. “

Diêm Trí Viễn ném cho hắn cái liếc mắt, hiên nhiên đối với lời nói của hắn không quá tin tưởng. Tô Nguyên lười nói với anh ta nữa, nhưng mà mẹ vợ đại nhân của thiếu gia làm đồ ăn đúng thật là rất ngon.

Lúc Thủy Ân Trạch quay phim Diêm Thiếu Liệt thường xuyên đến ghé thăm, thấy phần cơm trưa của đoàn phim anh liền nhíu mày, tuy rằng Thủy Ân Trạch là diễn viên chính phần cơm cũng không tệ, nhưng Diêm Thiếu Liệt vẫn không vừa lòng. Vì thế ngày nào đó ở nhà mẹ vợ ăn cơm anh mở miệng đề nghị, lúc ấy Ninh Từ Mị nói cái này dễ thôi, mẹ làm xong cho Ân Trạch buổi sáng đi thì mang theo luôn.

Thủy Ân Trạch lại không đồng ý, chủ yếu là buổi sáng mang theo cho tới trưa, không nói giữa trưa ăn thì mùi vị không ngon, thời tiết bây giờ nóng như vậy thức ăn dễ bị hư. Sau đó Diêm Thiếu Liệt đã nghĩ đến trưa làm cơm, nhưng mà tiếp theo là vấn đề làm sao đưa cơm tới trường quay. Ban đầu có sẵn Thủy ba là người đưa cơm, nhưng Thủy ba là diễn hình của mù đường, nghe nói lúc mới vừa đến đây ông rảnh rỗi xuống lầu đi dạo một vòng, kết quả tìm mãi không thấy đường về, còn để cho Ninh Từ Mị đi xuống lầu tìm người.

Những người khác trong nhà đều bận Diêm Thiếu Liệt liền xung phong nhận việc này, đương nhiên anh nói anh nhận nhưng cũng không thể mỗi ngày đều đưa cơm, chỉ có thể lúc anh không bận công việc mới đi. Mà gần đây bởi vì dự án Á Mi quốc tế tiến hành thuận lợi, công ty cũng không có nhiều việc lắm, cho nên anh có thể bớt thì giờ giữa trưa đi cho đưa cơm cho vợ.

Nhiệm vụ về nhà lấy cơm tự nhiên đã rơi vào trên người Diêm Trí Viễn, Ninh Từ Mị cảm thấy khá ngại, mỗi lần liền chuẩn bị nhiều thêm một phần cơm. Khi Diêm Trí Viễn dọn cơm ra ăn, Tô Nguyên phát hiện lập tức nói với Diêm Thiếu Liệt là Ninh Từ Mị làm cơm thơm cỡ nào, mình thấy Trí Viễn ăn cơm Ninh Từ Mị làm đều muốn chảy nước miếng, bày tỏ đủ vẻ là mình đây đang hâm mộ ghen tị. Diêm Thiếu Liệt nhìn trợ lý cật lực của mình thật sự có chút đáng thương, khi về nhà đem chuyện này làm chuyện cười nói với người trong nhà, lúc ấy Ninh Từ Mị khi làm cơm sẽ làm thêm một phần nữa.

Sau lại mỗi lần Diêm Trí Viễn về lấy cơm đều mang theo phần cơm trưa của mình và Tô Nguyên hai người trở về, mà lần đầu tiên ăn cơm Ninh Từ Mị làm, Tô Nguyên có lẽ là bởi vì ăn quá ngon cũng có lẽ thực sự đói bụng, hẳn ăn sạch luôn phần ăn của hai người, chờ Diêm Trí Viễn lúc trở về thì ngay cả hạt cơm cũng không còn. Sau này mỗi lần Diêm Trí Viễn đem cơm đến đều dặn dò Tô Nguyên một câu, “Đây là của hai ta, đừng một người ăn hết.”

Diêm Trí Viễn đưa cơm đến đây, Diêm Thiếu Liệt dặn dò vài câu liền mang theo hộp giữ nhiệt rời đi, vừa đi tới đại sảnh dưới lầu lại đụng phải Diêm Thiếu Kiệt chuẩn bị ra ngoài. Cảnh Đại thiếu gia và Nhị thiếu gia đồng thời về sớm có thể thật hiếm thấy được, hơn nữa hai người hiên nhiên đều là biết đôi phương muốn làm gì.

“Diêm gia Nhị thiếu gia còn đích thân đi phim trường đưa cơm? Có phải hay là hạ giá quá không?” Nếu bình thường thì hai người bọn họ trên cơ bản không nói chuyện với nhau, nhưng mà bởi vì Cố Quân Uyển ở trước mặt Triệu Chi Lâm ăn thiệt, cho nên Diêm Thiếu Kiệt nhìn Diêm Thiếu Liệt không thể nào thuận mắt.

Diêm Thiếu Liệt không muốn chào hỏi Diêm Thiếu Kiệt, cho nên nghe được lời của anh ta còn giật mình một chút, sau đó cười tủm tỉm nói: “Diêm gia Đại thiếu gia bình thường rất ít ăn cơm mẹ làm đúng không? Cho nên không biết ăn ở ngoài khách sạn có ngon cũng không ngon bằng cơm do ‘mẹ mình’

nấu.” Diêm Thiếu Liệt mỗi lần đập luôn đập đến chỗ đau của Diêm Thiếu Kiệt. Quả nhiên nghe Diêm Thiếu Liệt nói những lời này còn nhấn mạnh thêm chữ “mẹ mình”, sắc mặt Diêm Thiếu Kiệt trở nên tối tăm không ít.

Diêm Thiếu Liệt nhìn anh ta một cái xoay người bước đi, mình không đi trêu chọc Diêm Thiếu Kiệt, nhưng Diêm Thiếu Kiệt lại muốn đến trêu chọc mình, thật đúng là cho rằng mình là hồng mềm dễ nắm sao! Xem ra mình hẳn là đem kế hoạch làm sớm hơn.

Diêm Thiếu Liệt tới phim trường vừa lúc thời gian bọn họ nghỉ ngơi, Đường Cảnh liếc mắt một cái liền thấy được anh, “Nhị thiếu, lại đến đưa cơm cho đàn anh sao?” Trước kia lúc Đường Cảnh ở tổ khác luôn nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt mang theo hộp giữ nhiệt, cho nên tự nhiên biết anh đây là đến đây đưa cơm cho Thủy Ân Trạch.

“Đúng thế, Ân Trạch đâu?”

Đường Cảnh chỉ chỉ bên trong, “Ồ bên trong.”

Diêm Thiếu Liệt nói cảm ơn rồi mang theo hộp giữ nhiệt đi tìm vợ, anh và Đường Cảnh không quá quen thuộc, nhưng là biết tính cách, hơn nữa cậu ta và Ân Trạch có vài lần hợp tác, mà cậu ta đối Ân Trạch rất tôn trọng, cho nên Diêm Thiếu Liệt không ghét, gặp mặt đều chào hỏi.

“Diêm Nhị thiếu kìa, quá đẹp trai luôn!”

“Thật, chưa gặp qua người đàn ông vừa đẹp vừa dịu dàng lại biết săn sóc đến thế!”

“Ân Trạch cũng không kém.”

“Bối vậy mới nói nói hai người bọn họ cùng một chỗ đặc biệt thích hợp.”

Mấy cô gái trăm miệng một lời nói: “Trời đất tạo nên một đôi.”

“Người kia chính là Diêm Nhị thiếu?” Tiểu Thái hỏi trợ lý bên cạnh, trợ lý lập tức nói phải, Tiểu Thái bĩu môi, “Chả có gì đặc biệt, Thủy Ân Trạch nhất định là nhìn trúng tiền của anh ta.” Trợ lý nghe được lời của cô cũng không nói cái gì.

Thấy Diêm Thiếu Liệt đến không đợi Thủy Ân Trạch biểu lộ gì, Tiểu Đình đã sung sướng lên tận trời, bởi vì mỗi lần Diêm Nhị thiếu tới đưa cơm cho Trạch ca, đều có phần của mình. Tiểu Đình rất thích thời, sau khi giúp hai người đem thức ăn dọn ra, cầm cơm của mình đi ra bên ngoài ăn. Diêm Thiếu Liệt lại một lần nữa cảm thán Thủy Ân Hi tìm trợ lý này rất là được.

Hai người vừa nói chuyện vừa ăn, một bữa cơm ăn nửa giờ mới ăn xong, chờ Thủy Ân Trạch đều thu thập xong, lúc Diêm Thiếu Liệt mang theo hộp giữ ấm chuẩn bị rời đi, Tiểu Thái đã tới.

“Ân Trạch, không giới thiệu một chút sao?” Diêm Thiếu Liệt đưa mắt nhìn cô gái trước mặt không nói gì, Thủy Ân Trạch cũng không có ý định giới thiệu, Tiểu Thái vừa nhìn bộ dáng này của Thủy Ân Trạch thì có chút nhìn không được, cảnh này thật sự có chút xấu hổ.

Tiểu Thái chớp mắt nói: “Không cần ngại, vị này không phải là Diêm Nhị thiếu sao? Chuyện hai người tất cả mọi người đều biết, Diêm Nhị thiếu, tôi tên là Tiểu Thái, debut cùng lúc với Ân Trạch. Khi vừa mới debut mỗi ngày đều ở truyền scandal của hai chúng ta, anh cũng đừng ăn dấm nha!”

Thủy Ân Trạch cảm thấy được mấy năm nay không gặp Tiểu Thái, cái khác không tiến bộ, công phu không biết xấu hổ không cần da mặt lại tiến bộ không ít, y vừa muốn mở miệng chọt nghe Diêm Thiếu Liệt nói: “Tôi còn nghĩ rằng là ai đây? Thì ra cô chính là Tiểu Thái.”

Tiểu Thái ngạc nhiên lập tức nói: “Diêm Nhị thiếu biết tôi sao?”

Diêm Thiếu Liệt bĩu môi một cái, “Tôi hiểu rõ chuyện của Ân Trạch như lòng bàn tay, biết người cùng em ấy truyền scandal là ai, tự nhiên cũng biết đây là hai bên công ty có ý sắp xếp scandal. Chẳng qua là thủ đoạn để cho hai người tăng độ nổi tiếng mà thôi, tôi có bao nhiêu rồi rảnh mới có thể ăn loại dấm chua này?”

Tiểu Thái thấy bộ dạng kia của Diêm Thiếu Liệt có chút tức giận, châm chọc nói: “Không phải sao, nhờ scandal năm đó mà Ân Trạch mới hồng được như bây giờ.”

Diêm Thiếu Liệt cau mày lại, “Scandal năm đó cô cũng là nhân vật chính, thế sao không thấy cô hồng được như vậy?” Quả nhiên Diêm Thiếu Liệt thốt ra lời này khiến Tiểu Thái lập tức thay đổi sắc mặt.

Thấy mọi người xung quanh nhìn về hướng bọn họ, Diêm Thiếu Liệt thấp giọng nói: “Đừng ở chỗ này tự tìm trái đắng.” Nói xong mang theo hộp giữ nhiệt bước đi, sau đó anh dừng lại nói, “Tôi không rảnh quen biết người chẳng có dính dáng gì.” Thủy Ân Trạch nghe lời nói của anh bật cười xuy một tiếng, rồi rời đi cùng anh.

...

Bên kia Hậu Dương đồng ý giúp Diêm Thiếu Kiệt hỏi thăm chuyện của Cố Quân Uyển, nhưng vẫn không có gặp được Cố Quân Suất, nghe người ở khu cá cược nói Cố Quân Suất gần đây hình như rất bận, cho nên rất ít thấy cậu tới chơi. Một ông chủ khu cá cược quen biết cho hắn biết, nói đêm nay Cố Quân Suất chắc sẽ đến, bởi vì trước đó cấp dưới của cậu gọi điện thoại đặt chỗ tại đây.

Hậu Dương vừa nghe quyết định ở chỗ này chậm rãi chờ, quả nhiên gần chín giờ Cổ Quân Suất đến, Cổ Quân Suất thấy hần khá vui vẻ, lời kéo hần phải đi chơi....

“Quân Suất, cậu nhìn người này coi có quen biết không?” Hậu Dương lấy điện thoại đưa tới trước mặt Cổ Quân Suất, Cổ Quân Suất liếc ảnh chụp, nghĩ thầm quả nhiên là Cổ Quân Uyển.

Cậu hơi có vẻ kinh ngạc hỏi: “Làm sao anh có ảnh chụp của chị gái tôi?”

Hậu Dương vừa nghe giả vờ giật mình một chút, “Thật là chị cậu?”

“Phải, chị ấy tên Cổ Quân Uyển, làm sao anh quen biết chị của tôi?”

Hậu Dương cười cười giải thích nói: “Mấy ngày hôm trước có người bạn hỏi tôi có biết một cô gái tên là Cổ Quân Uyển không, còn nói cô ấy tự xưng là chị gái của cậu, người bạn đó biết tôi quen biết cậu, nên muốn tôi hỏi thăm giúp.”

“Bạn nào của anh vậy? Sao lại quen biết chị của tôi?”

Hậu Dương chớp mắt nói: “Chính là một người bạn làm ăn, hình như là làm ăn vụ gì đó với chị của cậu.”

“Oh, tôi biết rồi, kia có thể là muốn tìm chị của tôi giúp đỡ, đoạn thời gian trước tôi còn giúp chị ấy giải quyết chuyện của một công ty mạo dịch. Hiện tại người biết tôi có chị gái ngày càng nhiều, thường xuyên có người tìm chị ấy giúp đỡ.”

“Trước kia sao tôi không có nghe cậu nói có chị gái chứ?”

“Tôi luôn sống ở Cổ gia, chị của tôi thì sống ở bên cạnh cha mẹ, hai chúng tôi cũng không thân thiết lắm.” Nói xong, cậu nhìn xem sắc mặt của Hậu Dương đổi đổi, Cổ Quân Suất tiếp tục nói: “Nhưng mà hồi nhỏ chị ấy đối với tôi rất tốt, tôi vẫn luôn quan tâm đến chuyện của chị ấy. Sau này anh hai của tôi cũng biết chuyện của chị tôi, anh ấy còn nói tôi phải biết chăm sóc tốt cho chị ấy. Trước kia tôi muốn mang chị đi ra ngoài để tăng kiến thức, nhưng anh hai nói nói con gái vẫn là ít đến nơi này mới tốt, cho nên có rất ít người biết chuyện chị của tôi.” Cổ Quân Suất trầm nghĩ đến những chuyện “Tốt” và “Chăm sóc” khi còn bé mà Cổ Quân Uyển làm cho mình, cậu sớm muộn gì cũng đòi cả vốn lẫn lãi.

“Oh, thì ra là thế ah!”

Hậu Dương không nhắc một chữ về Diêm Thiếu Kiệt, hần vẫn cảm thấy Cổ Quân Suất không quá thích Thiếu Kiệt, nhưng mà hần nghĩ loại tình huống này có thể sẽ thay đổi. Nếu Cổ Quân Uyển thật sự gả cho Thiếu Kiệt, vậy thì Thiếu Kiệt trở thành anh rể của Quân Suất, ở giữa có Cổ Quân Uyển ràng buộc muốn điều hòa quan hệ hai người bọn họ chắc là sẽ rất dễ dàng đi? Xem ra mình phải nịnh bợ hai người bạn này.

Diêm Thiếu Kiệt nghe được phản hồi của Hậu Dương sau đó lập tức nói cho Diêm An Quân, hai cha con đều cảm thấy được dù Cổ Quân Uyển và Cổ tổng không có quan hệ gì, nhưng có sự tồn tại của Cổ Quân Suất, Cổ Quân Uyển coi như là bước một chân vào Cổ gia.

Hơn nữa Cổ Quân Uyển nếu nói một câu đã có thể giúp được Trương Sơ Lương, vậy sau này giúp chồng mình sẽ càng tận tâm tận lực, có Cổ gia hỗ trợ bọn họ chẳng phải là càng như hổ thêm cánh? Nghĩ vậy hai cha con đều thỏa mãn nở nụ cười.

Lúc hai cha con bọn họ còn trong mộng đẹp, Diêm Thiếu Kiệt cũng nhận được điện thoại của Thủy Ân Hi, nghe Thủy Ân Hi nói, Diêm Thiếu Kiệt cũng thỏa mãn nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Lúc này cha con Diêm An Quân không còn nghi ngờ điều gì về Cổ Quân Uyển nữa, có lẽ vì muốn khoe ra hoặc vì muốn chứng minh mắt nhìn người của mình, Diêm An Quân còn cố ý đem chuyện này nói cho Diêm lão gia tử, sau khi Diêm lão gia nghe được không nói cái gì, ông có thể nói điều đã nói tất cả, nên khuyên cũng đã khuyên, quan hơn không khéo người ta sẽ chê ông nhiều chuyện.

Lão thái thái thấy hai cha con bọn họ đang nói chuyện gì đó cũng không qua đây, chờ sau khi Diêm An Quân rời đi bà mới lại đây hỏi, lão gia tử đem chuyện Diêm An Quân vừa kể nói cho bà biết. Lão thái thái nói: “Nhà chúng ta không có con gái, vợ của thằng cả cũng không phải con gái nhà đại gia tộc, nhưng Đình Nhã là xuất thân đứng đắn danh môn, lại du học ở Anh quốc, nói thật cô bé nhà Cổ gia này so sánh với Đình Nhã, đúng là mọi thứ không phải chỉ kém một chút.”

Lão gia tử gật gù đầu chột nghe lão thái thái tiếp tục nói: “Không phải An Quân đã nói sao, con bé không phải là xuất thân dòng chính của Cố gia, mặc dù là chị gái của Nhị thiếu Cố gia, nhưng Nhị thiếu Cố gia nếu không phải từ bé đã được bồi dưỡng, có khi hiện tại cũng là gia đình bình thường thôi. Cho nên dạy dỗ con gái tất nhiên sẽ không được ưu tú giống như Đình Nhã vậy, các loại lễ nghi thua xa, nhưng so với các cô bé hoàn toàn chưa được đào tạo lại mạnh hơn nhiều. Lúc ấy tôi xem cách cư xử của con bé đã cảm thấy có chút khó hiểu, bây giờ An Quân nói nguyên nhân trái lại đã có thể hiểu được.”

“Chỉ mong thế, tôi đã nói nhiều như vậy, cũng không muốn phải nói cái gì nữa, sau này nếu thật có chuyện gì bọn chúng không đổ lỗi cho tôi.”

Lão thái thái cười cười nói: “Ông đừng nghĩ vớ vẩn, có thể có chuyện gì, dù sao chẳng qua là tìm một người bạn gái mà thôi, và lại Nhị thiếu Cố gia đã nói Quân Uyên là chị gái của cậu ta, chỉ cần là người Cố gia còn có cái gì lo lắng. Chúng ta lui một vịn bước mà nói, đứa nhỏ Thiếu Kiệt kia và Quân Uyên vừa mới bắt đầu hẹn hò, sau này thế nào còn không nói được. Nếu là thực sự ở chung mà tốt thì hoàn hảo, nếu ở chung mà không tốt thì nhất định sẽ chia tay sao, ông bây giờ lo chi chuyện xa xôi.”

” Cũng đúng, tôi mặc kệ, đi, ăn cơm thôi.”

Gần đây Diêm Thiếu Kiệt đặc biệt dành nhiều thời gian ở cạnh Cố Quân Uyên, thỉnh thoảng mang cô ta đến nhà ăn cơm, nhưng mà Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch rất ít khi trở về, cho nên bọn họ vẫn chưa có chính thức gặp mặt nhau.

Tuy rằng Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy không cần phải thử Cố Quân Uyên nữa, nhưng anh ta vẫn có ý tưởng riêng của mình, vài ngày sau các tờ báo lớn của thành phố Thiên Hải đều đưa tin Đại thiếu gia Diêm gia và Cố Quân Uyên đang hẹn hò.

Diêm gia Đại thiếu gia là ai mọi người đều biết, thân phận rồi chuyện của anh ta và Hạ Khuynh Thành âm ỉ làm cho người ta muốn không biết cũng khó, nhưng Cố Quân Uyên là ai thì khiến cho rất nhiều người chú ý.

Tên này rất lạ nhưng lại khiến cho người ta cảm thấy có chút quen tai, rất lạ vì không có ngôi sao hay người nổi tiếng nào tên này, quen tai là bởi vì tên này và con cháu Cố gia có chút giống nhau.

Rất nhanh đã có tờ báo đăng tin đúng là Cố Quân Uyên và Cố gia có chút quan hệ, cô ta là chị gái của Cố gia Nhị thiếu, cha mẹ của Đại thiếu gia Cố gia mất sớm, Cố Nhị thiếu không phải là em trai ruột của Cố Đại thiếu gia. Đây là chuyện rất nhiều người biết, nhưng Cố Nhị thiếu có chị gái thì quả thật có rất ít người biết. Bây giờ báo chí đăng tin cho nên mọi người mới biết chuyện này, thì ra Cố Nhị thiếu dòng chính còn có chị gái, hơn nữa bài báo còn nói quan hệ của chị em khá thân thiết, mà bản thân Cố Đại thiếu gia cũng biết Cố tiểu thư này tồn tại.

Bài báo vừa ra rất nhiều người muốn tìm Cố gia xác nhận chuyện này, nhưng tiếc là người Cố gia làm gì dễ tiếp cận như vậy. Thế nhưng cũng có người chú ý tới người Cố gia lên tiếng đính chính cái gì, lúc này trong lòng Diêm Thiếu Kiệt càng thêm chắc chắn, Cố gia không phủ nhận thì tức là thừa nhận chuyện này!

Diêm An Quân biết đây là bút tích của con trai mình nên không nói nhiều gì, nhìn một chút phản ứng của Cố gia cũng tốt, nhưng mà Cố gia phản ứng bình thường như thế làm cho ông ta có chút ngoài ý muốn, mà nghĩ lại cũng đúng, dù sao không phải con gái dòng chính Cố gia, muốn người ta ra mặt nói cái gì? Dù sao báo chí đã nhắc tới Cố Đại thiếu gia và Cố Nhị thiếu, gián tiếp nói rõ quan hệ của Cố Quân Uyên và Cố gia, mà Cố gia lại không có phủ nhận chuyện này.

Suy nghĩ này của hai cha con giống hệt nhau, Diêm An Quân bỏ càng nhiều tâm tư ở trên người Cố Quân Uyên. Nhưng thật ra sau khi Cố Quân Uyên thấy bài báo đã bị dọa một thân mồ hôi lạnh, người khác không biết chuyện gì xảy ra, nhưng bản thân cô lại rất rõ ràng, nói quan hệ của cô và Cố Quân Suất rất tốt? Đây quả thực CMN nói bậy bạ, từ nhỏ cô luôn bắt nạt Cố Quân Suất, nói Cố Đại thiếu gia biết đến chuyện tồn tại của cô? Đúng là biết, biết cô bắt nạt Cố Quân Suất ra sao, mượn danh em gái Cố Đại thiếu gia ở bên ngoài rêu rao.

Sau khi đọc xong bài báo cô thực sự sợ hãi, nếu Cố gia ra mặt làm sáng tỏ rõ ràng hoặc là Cố Quân Suất nói quan hệ hai người một chút cũng không tốt, vậy thì Diêm Thiếu Kiệt nhất định sẽ đá mình. Cứ hoảng sợ như vậy qua vài ngày, cô phát hiện cho dù là Cố gia hay là Cố Đại thiếu gia hoặc Cố Quân Suất đều không nói chút gì, điều này làm cho cô cảm thấy rất kỳ lạ, nhưng mơ hồ lại có một chút chờ mong, mong đợi bọn hắn từ đầu tới cuối không xem đây là chuyện gì lớn, cho nên lười ra mặt làm sáng tỏ.

Cô cố gắng đem mọi thứ nghĩ thành tốt đẹp, lại không nghĩ đến có người muốn kéo chân sau của mình, mà người này không phải ai khác, ít nhất là người Cố Quân Uyên hận đến chết mà lại không đắc tội nổi, mẹ kế của cô, mẹ ruột của Cố Quân Suất.

Chuyện Cố Quân Uyên hồi nhỏ bắt nạt Cố Quân Suất, mẹ Cố biết, tất nhiên bà cũng không đủ kiêu không vừa mắt Cố Quân Uyên từ khi cô còn nhỏ. Nhưng bà nhìn không vừa mắt Cố Quân Uyên là có nguyên do, ba người Cố mẹ và Cố ba và mẹ của Cố Quân Uyên chính là bạn học, mà Cố ba và mẹ Cố Quân Suất đã yêu nhau từ lâu, nhưng bởi vì mẹ Cố Quân Uyên nhìn trúng Cố ba, ở giữa cản trở không nói, còn làm không ít thủ đoạn thấp hèn, mà còn không kết hôn đã có Cố Quân Uyên trước. Khi đó Cố ba và mẹ Cố Quân Suất bởi vì đủ loại hiểu lầm mà càng lúc càng xa, cuối cùng Cố ba cưới mẹ của Cố Quân Uyên.

Nhưng mà tiệc vui chóng tàn, mẹ Cố Quân Uyên mất sớm, mà lúc sau Cố ba có dịp gặp lại mẹ Cố Quân Suất vẫn chưa có kết hôn, hai người nối tiếp duyên phận, sau đó thì có Cố Quân Suất.

Từ trước đến nay mẹ kế không phải dễ làm, đối mặt còn là con gái của tình địch, cho nên mẹ của Cố Quân Suất đối Cố Quân Uyên từ nhỏ sẽ không tốt. Nhưng nói bà thật sự làm gì với Cố Quân Uyên sao, thật ra cũng không có, bà chỉ là mặc kệ Cố Quân Uyên, không quản gì cả, không hỏi cuộc sống, học tập, sở thích của Cố Quân Uyên, nói trắng ra là chính là hoàn toàn xem người này không tồn tại, mặc dù bọn họ sống cùng dưới một mái nhà.

Mà Cố Quân Uyên đem tất cả những oán hận này chuyển sang người Cố Quân Suất, cho đến Cố lão gia tử mang theo Cố Quân Viêm đi thăm một số

người thân cũ, Cố Quân Viêm nhìn thấy Cố Quân Suất thì thích không thôi, sau đó đón cậu về sống ở nhà chính của Cố gia. Khi đó tất cả chuyện này mới coi như chấm dứt, mà khi Cố Quân Uyển dần dần lớn lên thì càng hiểu rõ thân phận của Cố Quân Viêm đại diện cho cái gì.

Cố mẹ có lý do hận mẹ Cố Quân Uyển, nhưng chuyện này không quan hệ với Cố Quân Uyển, sai chính là mẹ cô đưa nhỏ là vô tội. Mà quả thực Cố mẹ không có là gì với Cố Quân Uyển, thậm chí trách mắng cũng không có mà là không để ý tới cô ta, nhưng loại không đếm xỉa này đối một cô bé mà nói là một đòn trí mạng, một loại thương tổn.

Còn chuyện Cố Quân Uyển đánh chửi Cố Quân Suất, chủ yếu cũng là vì thái độ của Cố mẹ đối với cô, cô cảm thấy Cố mẹ và Cố Quân Suất xuất hiện giành mất tình yêu thương của ba dành cho mình. Hơn nữa Cố mẹ còn đối với cô không tốt, cô đem toàn bộ oán khí đều trút lên người Cố Quân Suất. Mà Cố Quân Suất cũng là đồng dạng vô tội, cậu là một đứa trẻ cái gì cũng không hiểu đã bị Cố Quân Uyển ức hiếp, Cố Quân Suất bị ức hiếp thì Cố mẹ tất nhiên không thể không làm gì.

Cho nên rất khó nói cuối cùng là Cố mẹ sai hay là lỗi của Cố Quân Uyển, có lẽ là tạo hóa trêu ngươi đi!

Nhưng mâu thuẫn là từ nhỏ đã gieo trồng xuống, muốn xóa bỏ căn bản không có khả năng, hơn nữa mẹ Cố Quân Suất và Cố Quân Uyển không phải đèn cầy dầu, người nào cũng không chịu lùi một bước. Chờ sau khi lớn lên Cố Quân Uyển hai người kia lại càng không ít lần xích mích, mãi đến khi Cố Quân Uyển dọn ra khỏi nhà lúc này mới yên ổn xuống.

Bài báo này ở thành phố Thiên Hải bay đầy trời, Cố mẹ đương nhiên thấy được, đợi cho Cố Quân Uyển về nhà thì Cố mẹ đánh cho cô ta đòn cảnh cáo, “Cô còn muốn gả vào nhà giàu? Được thôi, cô muốn gả đương nhiên không thành vấn đề, nhưng mà đừng dùng danh nghĩa của con trai tôi.”

“Tôi dùng danh nghĩa của con trai bà thì sao, chẳng lẽ tôi không phải chị gái của Quân Suất hả?”

“Chị gái? Cô đương nhiên phải, nhưng có một chỗ cô chớ có quên, quan hệ giữa cô và con trai tôi không tốt chút nào. Lúc nhỏ nó không ít lần bị cô ức hiếp, hiện tại lại muốn đóng vai chị gái, chậm rồi.”

Cố Quân Uyển nhướn mày nói: “Bà có ý gì?”

Cố mẹ liếc mắt nhìn cô ta một cái, “Không có ý gì, tôi sẽ bảo con trai mình phát một cái tin làm rõ những chuyện nên nói, sự thật quan hệ giữa nó và cô không hề tốt, con trai tôi không giống như một số người, thích nói hươu nói vượn.”

Cố Quân Uyển lập tức tức giận muốn chết, cô ở bên ngoài có nhà, bây giờ rất ít khi quay về nơi này, sở dĩ ngày hôm nay trở về là vì Thiếu Kiệt nói muốn tới nhà gặp cha mẹ của mình. Cũng biết quan hệ của mình và mẹ kế, cho nên không muốn cho Thiếu Kiệt đến nhà, thậm chí cô còn nghĩ tới chuyện tìm hai người đến đóng giả cha mẹ, nhưng cảm giác làm như vậy lời nói dối này sẽ càng lúc càng lớn, đến lúc đó cô ta sợ mình chính không nổi. Nào biết mới vừa vào cửa thì người đàn bà chết tiệt này lại cảnh cáo mình, may là cô đã lường trước tình huống trước mắt, cho nên không phải hoàn toàn không có chuẩn bị.

“Bà không cần nói với tôi điều đó, bà cho là Quân Suất có thể ở mãi tại Cố gia sao? Coi như nó có thể ở lại Cố gia, nó có thể kiếm được nhiều lợi ích sao? Cố Đại thiếu gia sớm muộn gì cũng phải kết hôn, đến lúc đó vợ và con của Cố Đại thiếu gia có thể chứa chấp Quân Suất kẻ không cùng huyết thống sao, chẳng lẽ bà không vì tương lai của nó lo lắng một chút sao?”

Lời này thực sự nói trúng vào tâm tư của Cố mẹ, nhìn bà một cái Cố Quân Uyển tiếp tục nói: “Sau khi tôi gả vào Diêm gia, nếu Quân Suất có thể giúp cho Diêm Đại thiếu, tự nhiên sẽ nó sẽ có không ít lợi. Hơn nữa tương lai Cố gia bất kể ra sao thì cũng không tới lượt Quân Suất kế thừa, nếu bây giờ nó sớm thu xếp cho mình một chút, tương lai chắc là không quá thảm. Nhưng mấy chuyện này chỉ trông vào một mình nó nhất định là không được, phải có một người có thực lực có bối cảnh giúp mới được, bà không biết Diêm đại thiếu là người thích hợp nhất sao?”

Lời nói này của Cố Quân Uyển làm cho Cố mẹ thực sự động tâm, Cố Quân Uyển nói được như vậy, mà Cố mẹ động tâm, đều là vì hai người bọn họ không biết đến sự tồn tại của Thủy Ân Hi. Cố Quân Suất thường xuyên về nhà ở, sẽ nói cho cha mẹ Cố gia ra sao Cố lão gia và Cố Quân Viêm như thế nào, nhưng chưa hề nhắc tới nửa chữ về Thủy Ân Hi, trên thực tế quan hệ Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm chỉ người đồng chính Cố gia biết mà thôi.

Cố mẹ bị cảm động là không giả, nhưng bà lại không tin tưởng Cố Quân Uyển, hay nói bà tin nhất chính là con trai bà, cho nên Cố Quân Uyển chân trước rời khỏi nhà, bên này Cố Quân Suất liền nhận được điện thoại của Cố mẹ, nghe mẹ kể lại chuyện đó, Cố Quân Suất dằn dò bà vài điều, sau đó gọi điện thoại cho Thủy Ân Hi.

Vài ngày sau Diêm Thiếu Kiệt đến Cố gia gặp cha mẹ, Cố ba và Cố mẹ niềm nở tiếp đãi anh ta, trên đường còn tình cờ gặp Cố Quân Suất trở về, sau đó biểu hiện Cố Quân Suất đều làm cho Cố Quân Uyển rất hài lòng. Bởi vì Cố mẹ thuyết phục Cố Quân Suất giúp đỡ, Diêm Thiếu Kiệt cũng rất thỏa mãn, bởi vì Cố Quân Suất nếu trở thành cậu em vợ của anh ta, vậy thì Cố Quân Viêm dĩ nhiên sẽ là của anh vợ của anh ta. Mà Cố ba cũng rất hài lòng, bởi vì con trai ở Cố gia còn con gái thì được gả vào Diêm gia. Chỉ có Cố mẹ có chút sờ không thấy tóc trên đầu hoà thượng, không biết con trai rốt cuộc có tính toán gì không.

Diêm Thiếu Kiệt đem chuyện tình cờ gặp Cố Quân Suất khi đến Cố gia ăn cơm nói cho Diêm An Quân nghe, sau khi nghe Diêm An Quân cũng rất vui mừng, còn bảo Diêm Thiếu Kiệt phải đem người nắm chặt, Diêm Thiếu Kiệt dĩ nhiên là có quyết định của mình, nhưng anh ta cũng không có nói với Diêm An Quân.

Diêm Thiếu Liệt nghe Thủy Ân Hi nói thì trở mặt nhìn, nghĩ thầm tốc độ của bọn họ đúng là thần tốc, đây là tăng tốc tìm chết sao!

Suy nghĩ của Diêm Thiếu Kiệt thì Diêm Thiếu Liệt không rõ ràng lắm, anh chỉ là nói cho Diêm Trí Viễn nên chú ý tới hướng đi gần đây của Diêm Thiếu Kiệt, mà gần đây anh lưu ý chính là chuyện của vợ nhà mình.

Nguyên nhân là mấy ngày hôm trước Diêm Thiếu Liệt và Tần Hiếu Luân ra ngoài ăn cơm, sau đó thấy được một đoạn phỏng vấn trên TV ở nhà hàng, người được phỏng vấn đúng là người đang diễn cùng phim với Thủy Ân Trạch, Tiểu Thái.

Diêm Thiếu Liệt đã biết sắp xếp lần này nguyên nhân là vì Tiểu Thái diễn trò, biết người cùng cô ta truyền scandal chính là Đường Cảnh, đương nhiên đây đều là Công ty Ân tượng cố ý thu xếp.

Rõ ràng là hai người ở phim trường quay phim chụp ảnh, lại bị đưa tin viết thành hai người ở phim trường có hành động mập mờ với nhau, còn có một số ảnh chụp hai người bọn họ đi một mình ra ngoài, anh còn nghe Thủy Ân Trạch nói, mỗi lần bố trí chụp những bức ảnh này Đường Cảnh đều không muốn hợp tác. Nhưng ngại yêu cầu của công ty cậu ta coi như không muốn cũng phải phối hợp.

Diêm Thiếu Liệt nghĩ thâm giới giải trí này thật là quá lộn xộn!

Lúc Tiểu Thái đang tiếp nhận phỏng vấn đúng là bị hỏi rất nhiều về chuyện cô ta và Đường Cảnh, cô ta cũng biết dừng đúng mực, không thừa nhận cũng không phủ nhận, vừa nói hai người chính là quan hệ công việc bình thường một mặt còn thường thường để lộ vẻ mặt thẹn thùng của con gái, nếu như là người không biết nội tình lại có phóng viên giải thích, người ngoài nhìn vào nhất định sẽ nghĩ đến Tiểu Thái và Đường Cảnh có quan hệ.

Chẳng qua cuối buổi phỏng vấn lại có phóng viên nhắc tới Thủy Ân Trạch, Diêm Thiếu Liệt nhú mày lại muốn nghe một chút Tiểu Thái sẽ nói ra sao, nhưng sau khi nghe xong tâm tình của anh liền không đẹp.

Tiểu Thái nói: “Tôi và Ân Trạch là cùng thời gian debut, năm đó lúc vừa mới ra mắt còn bị người ta nói thành là Kim Đồng Ngọc Nữ, cặp đôi màn ảnh đẹp nhất, Ân Trạch rất tốt, lại rất thích giúp người khác, lần này có thể tiếp tục hợp tác tôi rất vui mừng, ở phim trường tôi được anh ấy chiếu cố không ít đâu.”

“Có gặp Diêm Nhị thiếu từng đến thăm phim trường hay không?” Đối với vấn đề này Tiểu Thái hiển nhiên là không muốn trả lời, cho nên trợ lý của cô ta lập tức mở miệng ngăn trở, lúc sau Tiểu Thái dưới sự bảo vệ của vệ sĩ rời khỏi hiện trường.

Tần Hiếu Luân thấy bộ dáng của Diêm Thiếu Liệt liền cười nói, “Chú em trưng ra cái mặt thối này cho ai xem đây?”

“Cô gái này đúng là muốn tìm đường chết, xem ông đây chinh cô ta như thế nào.” Tần Hiếu Luân cũng xem phỏng vấn vừa rồi, tự nhiên biết Diêm Thiếu Liệt thối mặt này là nhằm vào cô gái tên Tiểu Thái kia.

“Cô ta này là ai thế?”

“Tiện nhân.”

Tần Hiếu Luân giật giật khóe miệng, “Tôi nói này, có thể nói chuyện nghiêm túc được không hả.”

Diêm Thiếu Liệt đem chuyện của Tiểu Thái nói vài câu cho Tần Hiếu Luân, Tần Hiếu Luân bĩu môi nghĩ thầm người cô gái tên Tiểu Thái này gặp vận xui rồi.

Sau khi Tiểu Thái nói như thế trong buổi phỏng vấn thì điện thoại Tiểu Đình sắp bị các kênh truyền thông gọi muốn nổ máy, chủ yếu đều hỏi chuyện của Thủy Ân Trạch và Tiểu Thái, Tiểu Đình đồng loạt cho câu trả lời là “Trên cơ bản Ân Trạch ở hiện trường và Tiểu Thái không có nói chuyện.” Mặc dù đã trả lời như thế vẫn có phóng viên hỏi đến cùng vấn đề này, sau cùng Tiểu Đình dứt khoát tắt điện thoại.

Liên hệ không được người, có một ít ký giả liền chạy tới phim trường quan sát, đoàn phim là cho phép tham quan cho nên không cần phóng viên, Thủy Ân Trạch bởi vì một mực ở trong trong nghỉ nên phóng viên không thấy được người, vì thế phóng viên đều như ong vỡ tổ đi phỏng vấn Tiểu Thái, nhưng lúc này Tiểu Thái không nhận cuộc phỏng vấn nào.

Tiểu Đình xem xét tình hình bên ngoài trở về nói cho Thủy Ân Trạch biết chuyện này, Thủy Ân Trạch nghĩ nghĩ nói: “Chờ sau khi kết thúc công việc tạo cho phóng viên một cơ hội, anh tự mình giải thích rõ chuyện này.”

“Được, em đi thu xếp.”

Sau khi xong việc Tiểu Thái rời khỏi phim trường trước, có phóng viên thấy cô ta rời đi, muốn phỏng vấn lại bị bảo vệ ở hiện trường ngăn trở, đợi đến lúc Thủy Ân Trạch đi ra lại bị phóng viên cho vây lại.

Vấn đề phóng viên hỏi phần lớn là về lời nói của Tiểu Thái mấy ngày hôm trước nhận phỏng vấn, Thủy Ân Trạch nói chuyện rất trực tiếp, y cho biết mình và Tiểu Thái thực sự là nghệ sĩ cùng thời gian debut, về phần scandal phát tán này nọ, thật ra mỗi lần đều là cùng với mọi người ra ngoài, nhưng không biết vì cái gì bị chụp thành chỉ có hai người bọn họ, về phần ở trong phim trường chăm sóc Tiểu Thái gì đó lại càng không có.

“Đã vài năm rồi tôi chưa gặp lại Tiểu Thái, lúc trước hai chúng tôi chỉ là hợp tác cùng một bộ phim mà thôi, cho nên không có bao nhiêu quen thân. Trợ lý của tôi đã từng nói tôi và cô ấy ở phim trường gần như là không nói chuyện, còn vì sao cô ấy lại nói như vậy ở trong lúc phỏng vấn, tôi cảm thấy các vị hay là hỏi bản thân cô ấy thì tốt hơn.” Nói xong đoạn này Thủy Ân Trạch liền không hề mở miệng thêm một chữ, được bảo vệ hộ tống rời đi.

Diêm Thiếu Liệt xem xong buổi phỏng vấn vợ của vợ nhà mình thì nở nụ cười, xem ra vợ yêu càng ngày càng là phong thái của riêng mình.

Thế nhưng anh hiểu được đáp qua đáp lại thật sự không quá thoải mái, anh nghĩ có phải nên làm mạnh hơn một chút hay không? Tỷ như mình và Ân

Trạch làm cái tiệc đính hôn, hình như lúc trước người trong nhà đã đề cập đến chuyện này, nhưng nếu làm tiệc đính hôn như thì trước hết chắc là phải để người lớn hai bên gặp mặt chứ?

Chắc, có lẽ phải sắp xếp thời gian để gia gia nãi nãi và ba mẹ vợ chính thức gặp mặt!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Mấy ngày gần đây, tình hình trên phim trường có chút không đúng lắm, mỗi ngày Tiểu Thái đều làm mặt lạnh, hơi không hài lòng liền mắng trợ lý của mình, thậm chí còn có người thấy cô ta động tay động chân, dù sao Thủy Ân Trạch không tận mắt thấy, cho nên cũng không tiện đánh giá cái gì. Nhưng tâm tình của y lại vừa lúc trái ngược với Tiểu Thái, bởi vì A Liệt nói muốn sắp xếp cho gia gia nãi nãi và ba mẹ vợ gặp mặt. Hơn nữa là cái loại gặp mặt chính thức kia, mà còn muốn làm tiệc đính hôn, đây đối với Thủy Ân Trạch mà nói đúng là hạnh phúc muốn chết. Cho nên mỗi ngày y đều cười híp mắt, làm cho người ta cảm giác như tắm trong gió xuân.

Còn về Tiểu Thái vì sao trung ra mặt lạnh, lí do rất đơn giản, cô ta xem tới phòng vấn của Thủy Ân Trạch, nghe được lời nói của Thủy Ân Trạch không tức giận mới là lạ. Lúc cô ta nhận phòng vấn có ý nói những lời này, nhưng chuyện này nhiều nhất cũng có qua có lại mới toại lòng nhau thôi, ngày đó Diêm Thiểu Liệt ở trường quay làm mình khó khó xử, không cho phép cô trả thù một chút sao?

Nào biết Thủy Ân Trạch lại có thể nói như vậy, hại cô bị đồng nghiệp chê cười, thậm chí cả tạp vụ ở trường quay cũng dám cười cô, quả thực đem cô ghen muốn hỏng. Đi tìm của người tình của mình, kết quả người ta nói cho cô biết bà xã mới từ nước ngoài trở về, không thời gian với cô, Tiểu Thái càng nghĩ càng tức giận, kịch bản trong tay bị cô ta “Ba” một tiếng ném trên mặt đất.

Lúc này trợ lý không dám đi phía trước nhất, đỡ cho mình tai bay vạ gió, nhưng hiển nhiên không nhất cũng không được, “Cô mù sao, không nhìn thấy kịch bản rớt xuống đất hả? Còn không qua đây nhặt lên.” Trợ lý đành phải chấp nhận số phận đi tới mà nhặt nó đề lên bàn.

Tiểu Thái liếc mắt nhìn trợ lý một cái, hung hăng đá một cước, chắc là ông trời có mắt, cô ta đá một cước vào chân bàn. Vừa rồi cô ta ầm ĩ rất lớn, vừa đúng lúc Tiểu Đình và người khác đang nói cái gì liền nhìn chằm chằm vào cô ta, kết quả liền thấy được cảnh này, sau đó nghe thấy một tiếng hét chói tai như quỷ kêu, “A a...” Lại nhìn Tiểu Thái có lẽ là muốn che đi chân của mình, có thể là bởi vì rất đau hoặc là mất trọng tâm, cả người ngã nhào về phía trước, còn là từ thế con cóc.

Tiểu Đình mặc dù cách rất xa, nhưng vẫn là bản năng lia mắt nhấp nháy. Má ơi! Người đàn bà này đang lên cơn điên cái gì thế?

Bởi vì Tiểu Thái “ngoại ý muốn” bị thương, tiến độ công việc của đoàn phim bị ảnh hưởng không nhỏ, nhưng đối với Thủy Ân Trạch mà nói như vậy vừa đúng lúc, vì y không còn quá bận rộn nữa.

Sau khi Diêm Thiểu Liệt và gia gia nãi nãi nói xong, Thủy Ân Trạch cũng nói chuyện này với cha mẹ, người hai nhà ăn nhip với nhau lập tức quyết định chính thức gặp mặt. Địa điểm gặp mặt là Diêm Thiểu Liệt thu xếp, anh chưa bao giờ nghĩ đến cho Nhị thúc và Diêm Thiểu Kiệt đến, nhưng lúc này hai cha con bọn họ đều rất tích cực, chủ động nói muốn tới, mà còn muốn dẫn theo Cố Quân Uyển, Diêm An Quân dĩ nhiên là xem Cố Quân Uyển như con dâu.

Việc này người thứ nhất không đồng ý là Triệu Chi Lâm, Cố Quân Uyển thì tính là cái gì? Không phải là còn chưa có gả vào Diêm gia đó sao, chuyện của con mình có liên quan gì đến cô ta, đến xem nào nhiệt chắc. Diêm lão gia tử và lão thái thái cũng hiểu như vậy không ổn, nếu nó và Thiểu Kiệt kết hôn còn dễ nói, chuyện hai người hiện tại vẫn chưa định xuống đâu, nó cùng đi theo gặp thông gia thế này không thích hợp lắm.

Diêm Thiểu Liệt hiểu rất rõ Nhị thúc và Diêm Thiểu Kiệt, đây là muốn cho người Thủy gia bề mặt, muốn đem hai nhà so sánh, nếu bọn họ muốn “náo nhiệt” một chút vậy thì mình liền theo chơi đến cùng.

Diêm An Quân nói mình cũng tính toán chính thức gặp mặt Cố gia, ông ta khá là vừa ý Cố Quân Uyển, muốn cho Diêm Thiểu Kiệt và cô ta mau chóng định xuống, lần này xem như thực tập một chút. Triệu Chi Lâm cho ông ta một cái liếc mắt, thực tập? Thế mà nó không biết xấu hổ nói được vậy, loại chuyện này thực cái rắm chứ tập?

Cuối cùng Diêm Thiểu Liệt lại ngoại ý muốn nhà ra, “Nếu Nhị thúc nghĩ như vậy thì đến đi, thế nhưng con đã nói trước, ba Ân Trạch dù sao cũng là con trai cả của Thủy lão quốc hoa đại sư, còn mẹ của em ấy tuy không phải là tiểu thư khuê các gì, nhưng cũng không phải xuất thân từ gia đình bình thường, nên cả hai là người rất chú trọng lễ tiết. Vì thế, bạn gái Thiểu Kiệt nếu như muốn tới, trước tiên phải học tốt lễ nghi bàn ăn, ở nhà chúng ta kém một chút thì không sao, ở trước mặt người Thủy gia làm mất mặt, thể diện của Nhị thúc thật có thể bị mất hết.”

Mặc dù Diêm An Quân thoáng có chút do dự, nhưng thực sự vẫn không đem vợ chồng Thủy gia vào mắt, Thủy ba chứng thật là con trai của Thủy lão

gia là không giả, vẫn nhân như bọn họ đều có chút chú ý, nhưng dù sao ông ta không phải từ đại gia tộc ra tới, có chú trọng nhiều hơn nữa thì bọn họ có thể chú trọng qua Diêm gia sao? Còn về Ninh Từ Mị, Diêm An Quân chỉ nghe nói trước kia là diễn viên, không có bối cảnh đặc biệt gì, ông ta vẫn thật sự không đem cô vào mắt.

Thu Đình Nhã gần đây không quá bận, muốn gọi một nhà Diêm Thiếu Liệt đi ăn một bữa cơm, nàng nhận con nuôi dù sao phải bày tỏ một chút gì đó, nhưng gọi điện thoại hẹn thời gian mới biết hôm đó vừa đúng lúc Diêm gia và Thủy gia muốn gặp mặt, cho nên sẽ đem ngày đấy về vài ngày sau.

Đợi đến lúc nàng và Ninh Từ Mị gặp mặt nhau cũng nghe nói về chuyện này, tự nhiên cũng nghe tới chuyện Cố Quân Uyển, nàng cảm thấy thật đáng tiếc. Nếu mình ở đó sẽ xử cái Cố Quân Uyển chết tiết kia, nhưng thân phận hiện giờ của nàng cho dù là mẹ nuôi của A Liệt, cũng không thích hợp đi tham dự tiệc gia đình của hai nhà bọn họ. Nhưng mà nàng nghĩ ra rất nhiều chiêu cho Ninh Từ Mị, sau khi Ninh Từ Mị nghe xong bất thảng ngổn cái.

Diêm Thiếu Liệt đặt chỗ chính là một khách sạn thuộc Diêm thị, đây là khách sạn năm sao chuyên phục vụ nghỉ ngơi giải trí hưu nhân, anh đã bảo giám đốc để lại một phòng riêng.

Người hai nhà mới vừa gặp mặt không thể thiếu chào hỏi trò chuyện trước vài câu, đương nhiên Diêm lão gia từ thấy Thủy Thiên Lệ đến có vài phản kích động, nói thẳng ra là Thủy Thiên Lệ và Thủy lão năm đó thật sự là quá giống nhau, hai người này nói đến tranh cổ phong thì khá hợp ý. Ninh Từ Mị và vợ chồng Triệu Chi Lâm, Diêm An Lý đã sớm gặp qua, tự nhiên cũng thân quen nói chuyện. Ninh Từ Mị rất biết dỗ dành người già, Diêm lão thái thái được cô dỗ dành cười toe toét.

Cha con Diêm An Quân tới hơi trễ, ý định ban đầu của ông ta là muốn làm nhân vật chính lên sân khấu, kết quả chờ bọn họ đến nơi mới phát hiện, đồ ăn đã được dọn mà mọi người cũng đã động đũa, căn bản không có ý chờ bọn họ. Lúc này sắc mặt ông ta có chút không dễ xem, nhưng mà không đợi Diêm An Quân mở miệng Triệu Chi Lâm đã nói, “Hôm nay là ngày hai bên gia đình gặp mặt, đã trễ thế này chị còn nghĩ rằng chú Hai không thể tới rồi chứ?”

Nghe được lời của cô, Diêm An Quân chỉ có vẻ mặt xấu hổ.

Lão gia từ và lão thái thái cũng không vui lắm, biết thằng hai và nhà thằng cả quan hệ không tốt, ban đầu không muốn cho chúng nó tới, mà là chúng nó muốn tới, đi thì đi, hiện tại lại cố ý đến trễ như vậy, là muốn cái gì đây? Hai cụ không cần suy nghĩ cũng biết Diêm An Quân nhất định là cố ý.

Nhưng nếu đã đến đây cũng không thể để tình huống càng thêm xấu hổ, Diêm An Quân mở miệng tỏ vẻ xin lỗi, nói là trên đường có chút chuyện ngoài ý muốn, mặc dù là rõ ràng mượn cớ, nhưng ai cũng không dây dưa mãi chuyện này, cứ thế việc xem như cho qua.

Diêm An Lý giới thiệu mọi người cho nhau, lúc giới thiệu đến Cố Quân Uyển chỉ nói là bạn gái của Diêm Thiếu Kiệt, không nói nhiều lời, đến lúc tới Diêm Thiếu Kiệt giới thiệu thì thêm một chút, “Bạn gái của con họ Cố, gọi là Cố Quân Uyển.”

Ninh Từ Mị ra vẻ kinh ngạc nói: “Cố Quân Uyển? Là thân thích của Cố tổng sao?” Mọi người có lẽ không nghĩ tới Ninh Từ Mị lại có thể biết Cố thị, đương nhiên người Thủy gia và Diêm Thiếu Liệt biết chuyện gì.

“Bà thông gia biết Cố thị?” Đây là Triệu Chi Lâm hỏi, Ninh Từ Mị gật gù đầu.

Diêm An Quân nghe nói như thế lông mày nhíu lại, “Không nghĩ tới thông gia biết Cố thị đó, Quân Uyển đúng là em gái của Cố tổng.”

Chỉ thấy Ninh Từ Mị nhướn mày nói: “Vậy sao? Tôi cho tới bây giờ sao lại chưa nghe nói qua chuyện này vậy? Ân Trạch, con từng nghe em trai con nói qua chưa? Mẹ nhớ được Cố tổng hình như chỉ có một em trai gọi là Cố Quân Suất đúng không? Anh ta có em gái sao?”

Lời này vừa ra mọi người đã biết Ninh Từ Mị thật sự biết chuyện, Thủy Ân Trạch lắc lắc đầu nói: “Hình như không nghe nói qua.”

Lời này nghe vào trong tai Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy đặc biệt chói tai, “Di và Cố tổng rất quen thuộc sao?”

Ninh Từ Mị nhìn Diêm Thiếu Kiệt cười cười, “Tạm tạm, con trai út của tôi làm ở Cố thị, nghe nó nói qua một ít mà thôi.” Trong lòng Ninh Từ Mị lại cười lạnh, đó là con rể của bà đây không quen mới là lạ?

Mọi người ra về thì ra là thế, cha con Diêm An Quân và Cố Quân Uyển lại càng bĩu môi, nghĩ thầm con trai bà ở đi làm ở Cố thị có thể nghe được những gì, biết Cố Nhị thiếu kêu Cố Quân Suất là hay rồi, thật đúng là cho là mình và Cố tổng quen thuộc lắm!

“Sao hôm nay không nhìn thấy Ân Hi thế?” Triệu Chi Lâm đến bây giờ vẫn còn chưa gặp Thủy Ân Hi đâu, Ninh Từ Mị cười cười nói:

“Ôi chào, đừng nói nữa, lại đi công tác, nó mấy ngày này bận muốn chết.” Lúc này người bận muốn chết đang ở nhà bận rộn tán tỉnh với chồng mình, trận này ngày hôm nay cậu chưa thích hợp lên sân khấu, đợi đến hôm tiệc đính hôn cậu mới có thể ra diễn.

“Người trẻ tuổi bận rộn mới tốt, bận mới chứng tỏ nó chuyên tâm đến sự nghiệp, nếu mà cả ngày chơi bời lêu lổng hai người các con lúc đó là tức chết.”

Thủy Thiên Lệ lập tức tiếp lời: “Lão gia nói lời này rất đúng, người trẻ tuổi nên có bộ dáng năng động.”

Cố Quân Uyển nhìn thấy Thủy Ân Trạch nghĩ thầm đúng thật là một minh tinh, lớn lên thật là đẹp trai, đáng tiếc không có bối cảnh, nhưng khi nghĩ tới y và Diêm Thiếu Liệt cùng một chỗ cô ta lại cảm thấy ghê tởm, cô ta đại khái đã quên lúc trước Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuyết Thành cũng là cùng một chỗ, cho nên nói trước mặt ịch người có ghê tởm đến đâu cô ta cũng muốn nắm chắc.

“Ân Trạch gần đây có bộ phim mới sao?”

Thủy Ân Trạch liếc mắt nhìn Cố Quân Uyển một cái, nghĩ thầm tôi với cô là quen thuộc lắm sao lại có thể gọi thân đến vậy, “Ừ, đang quay một bộ phim mới.”

“Với ai thế?”

Lúc này ngay cả Diêm Thiếu Liệt phải liếc mắt nhìn cô ta một cái, cô gái này quả nhiên kiêu chuyên.

“Đường Cảnh và Tiểu Thái, còn có vài nghệ sĩ mới của công ty chúng tôi.”

Quả nhiên chợt nghe Cố Quân Uyển nói: “Tiểu Thái, đây không phải là nữ diễn viên truyền scandal với cậu vào năm vừa mới debut sao?” Diêm Thiếu Kiệt mấy ngày trước đã nói chuyện này với cô ta.

Không đợi những người khác nói chuyện chợt nghe Diêm Thiếu Kiệt nói: “Quân Uyển, đừng nói bậy.”

Cố Quân Uyển lập tức thay vẻ mặt không hiểu rõ lắm, “Em chỉ là thuận miệng nói thôi, mọi người đừng để ý nhé, giới giải trí vốn là nơi như thế, rất loạn, nhưng mà con tin tưởng chắc chắn Ân Trạch sẽ giữ mình vô cùng trong sạch.”

Diêm Thiếu Liệt vừa muốn mở miệng đã bị Thủy Ân Trạch kéo lại, đương nhiên giữ chặt tay của Diêm Thiếu Liệt ở dưới bàn, “Cố tiểu thư đúng là hiểu biết thật nhiều, giới giải trí đúng là rất loạn, dù sao khó trách Cố tiểu thư hiểu biết nhiều như vậy, chuyện Diêm Đại thiếu và Hạ Khuynh Thành đương nhiên không ai không biết.”

Vừa nãy trừ bỏ cha con Diêm An Quân, sắc mặt những người khác đều không đẹp lắm, giờ thì tốt rồi, không có một người nào đẹp mặt. Diêm Thiếu Liệt cười hùa theo phụ họa vợ nhà mình nói, “Đó là đương nhiên, nhắc tới chuyện loạn nhất giới giải trí thì nam minh tinh Hạ Khuynh Thành dám xưng số hai, thì không người dám đứng thứ nhất, lúc trước mắt của anh trai anh không tốt nên nhìn sai người, nhưng mà không sao, giờ tìm được người ưu tú như Cố tiểu thư, anh tin tưởng ánh mắt của anh trai nhất định đã đánh bóng.”

Lão gia tử và lão thái thái chỉ biết nhà thằng hai này sẽ không an phận, nhưng nghĩ này dù sao là ngày người nhà hai bên chính thức gặp mặt, chúng nó chung quy nên thu liễm một chút đi. Nó đúng thật là thu liễm, nhưng Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển này không có việc gì lại tìm việc. Bản thân Cố Quân Uyển còn chưa cảm thấy gì, nhưng Triệu Chi Lâm nhìn ra được, Diêm lão thái thái không thích cô bé này lắm.

Ninh Từ Mị nhìn về phía Cố Quân Uyển nhủ mắt lại, lập tức cười quay sang hỏi lão thái thái: “Lão thái thái, người xem cháu dâu cả hiểu biết thật nhiều, Cố tiểu thư là tốt nghiệp trường nào thế?” Cố Quân Uyển giật mình, chợt nghe Ninh Từ Mị tiếp tục nói: “Cố tiểu thư là tốt nghiệp Đông đại sao?”

Lời này hoàn toàn không liên quan nhau, như thế nào lập tức nhắc tới mình tốt nghiệp trường nào, chuyển biến này là sao vậy?

“Không phải.”

Ninh Từ Mị không có bỏ lỡ xấu hổ thoáng qua trên mặt Cố Quân Uyển, tiếp tục hỏi: “Vậy là trường đại học danh giá nào thế? Ai nha, xem tôi hồ đồ rồi, em gái Cố tổng sao có thể học trường ở trong nước, chắc chắn là du học sinh từ nước ngoài trở về đúng không?”

Triệu Chi Lâm ra vẻ kinh ngạc nói: “Nước ngoài, thật sao? Không có nghe Thiếu Kiệt nói tới, bác cả đây tốt nghiệp Harvard, còn con?”

“Con...” Cô phải nói thế nào, cô ngay cả đại học cũng không có thi tốt cái gì nghiệp? Đông đại là trường đại học cực kỳ nổi tiếng ở thành phố Thiên Hải, cô biết nhưng cô chưa từng bước vào, nhìn thấy Triệu Chi Lâm và Ninh Từ Mị còn có những người khác đều nhìn mình chăm chăm, hiện tại cô hối hận muốn chết, nếu lúc trước học tập tốt thi lên đại học thì tốt rồi.

Mọi người đều nói ‘đánh rắn đánh giáp đầu’, hạ thấp người ta tự nhiên phải bắt lấy khuyết điểm, lý lịch của Cố Quân Uyển Ninh Từ Mị biết rất rõ, đương nhiên biết nói cái gì mới có thể để cho cô ta thành thật yên tĩnh.

Sắc mặt Diêm An Quân và Diêm Thiếu Kiệt khá khó coi, Triệu Chi Lâm là thực sĩ tốt nghiệp Harvard mọi người đều biết, đây không phải người ta bịa đặt, nhưng Cố Quân Uyển đúng là chưa nói qua chuyện bằng cấp với bọn họ, nhưng vừa nhìn cô ta xấu hổ như vậy chỉ biết khẳng định bằng cấp không cao, có khi ngay cả đại học cũng chưa lên nổi.

Không khí xấu hổ rất nhanh bị đánh vỡ, quản lý đem menu món tráng miệng đi vào, Diêm Thiếu Liệt bảo quản lý đưa tới trước mặt Ninh Từ Mị. Ninh Từ Mị thuận thực đọc thuộc tiếng Anh, gọi vài món ngọt, sau đó cong môi nở nụ cười, “Cố tiểu thư muốn món nào?”

Cố Quân Uyển làm sao biết tiếng Anh gì chứ, hiện tại hỏi cô ta quả thực là làm khó cho cô ta.

“Oh, không biết tiếng Anh sao? Không sao, nhờ Đại thiếu giúp con gọi.” Nói xong đưa menu tới trước mặt Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Kiệt gọi vài món rồi đem quản lý đuổi đi.

“Khách sạn thuộc sở hữu của Diêm thị đúng là quốc tế hoá, ngay cả món ngọt cũng chụp hình từng món, nhưng mà cũng phải có tiếng Trung, lỡ như gặp người không biết tiếng Anh giống như Cố tiểu thư thì phiền toái!”

Diêm Thiếu Liệt cười cười nói: “Di người vừa rồi có thể không nhìn kỹ đó, mặt trái chính là tiếng Trung văn.”

Ninh Từ Mị kinh ngạc nói: “Thật sao? Con xem đi nói gì này, con biết sao không lật qua cho Cố tiểu thư nhìn.” Bàn lĩnh đáp người của Ninh Từ Mị quả thực làm cho người ta nhìn đủ.

Triệu Chi Lâm đứng dậy nói muốn đi toilet sau đó bước nhanh đi ra ngoài, Diêm Thiếu Liệt muốn kêu lại nói cho mẹ biết ở trong phòng có toilet, đáng tiếc người đã đi ra ngoài, anh không biết mẹ của anh đã muốn ghen đến nội thương rồi đây, trốn ra khỏi phòng nhanh như vậy là vì cười cho đã một trận.

Thật ra Thủy Ân Trạch cũng không có học đại học, tiếng Anh lại càng gà mờ, bởi vì y không thích đến trường, nhưng việc này y cũng chưa từng có che giấu, hơn nữa y chưa bao giờ cảm thấy không học đại học thì lùn hơn người ta một bậc. Cha mẹ Diêm Thiếu Liệt đều biết chuyện này, trên thực tế mọi người tại đây đều có cách nhìn chuyện này giống nhau, học đại học là không có nghĩa biết cách cư xử hiểu lễ, không học đại học không có nghĩa là kém cỏi. Nhưng ngày hôm nay dùng việc này để xem xét Cố Quân Uyển rõ ràng là rất thích hợp, người càng lo lắng sợ hết càng lộ nhiều sơ hở, hiển nhiên Cố Quân Uyển chính là loại người này.

Việc này đều do Diêm Thiếu Liệt sắp xếp, nếu cha con Nhị thúc và Cố Quân Uyển đều yên tĩnh thành thật, tự nhiên không có ai làm bọn họ khó, nếu bọn họ kiếm chuyện, vậy thì đừng trách anh không khách khí, có qua có lại vốn là đạo lý từ xưa đến nay.

Cho là Thủy Ân Trạch dễ bắt nạt, thật xin lỗi đó là người nhìn lầm người, huống chi y còn có lão công cùng vợ hơn mạng, cùng với người mẹ bách chiến bách thắng kia, hơn nữa người mẹ này hiện tại đã cùng Thu Đình Nhã thăng cấp thành chị em tốt, được chân chính tiểu thư khuê truyền dạy, muốn thu thập một Cố Quân Uyển nhỏ nhỏ chỉ là chuyện đơn giản.

Hai cụ Diêm gia đem tất cả đều xem ở trong mắt nhưng không có nói cái gì, Ninh Từ Mị khiến Cố Quân Uyển không xuống đài cũng gián tiếp cho cha con Diêm An Quân mất mặt, nhưng nói không hay ho là chúng nó tự chuốc lấy. Trong lòng hai cụ tựa như gương sáng, nếu không có cha con Diêm An Quân ngầm đồng ý, Cố Quân Uyển này còn không chưa gả vào cửa làm người của Diêm gia đã dám nói như vậy? Mặt khác cũng chứng minh suy đoán của lão gia tử, nếu là chân chính tiểu thư khuê các tuyệt đối sẽ không như vậy, ít nhất Thu Đình Nhã chắc chắn không làm như thế, trong lòng dù chán ghét thế nào thì trên mặt cũng không thể hiện ra, nhất là vậy trường hợp như ngày hôm nay.

Lúc này lão thái thái đánh giá cao Ninh Từ Mị, nhìn thấp Cố Quân Uyển, không nói công phu mồm mép như thế nào, nhưng xem phong thái không giống nhau, từ đầu đến cuối Ninh Từ Mị đều là bộ dáng cười híp mắt, nhưng Cố Quân Uyển còn kém nhiều lắm, không nói sắc mặt đã sớm khó coi còn tức giận, lão thái thái mí mắt hạ xuống, trường hợp như vậy cho dù ghen khuất cũng phải chịu đựng!

“Từ Mị này, bà và gia gia A Liệt có chọn mấy ngày, các con nhìn xem ngày nào thích hợp.” Ninh Từ Mị tùm tùm nhận tờ giấy trong tay lão thái thái, còn nghiêm túc cùng Thủy Thiên Lệ nghiên cứu.

Cố Quân Uyển trong lòng rất tức giận, ngày hôm nay bị Ninh Từ Mị ức hiếp thành ra như vậy cô ta sao có thể từ bỏ ý đồ được, hơn nữa Ninh Từ Mị này thực khiến cô chán ghét, rõ ràng đã sắp năm mươi tuổi, bộ dạng còn xinh đẹp như vậy, không biết chăm sóc kiểu gì, làn da tốt như thế, xem bộ dáng hiện tại là có thể tưởng tượng được lúc tuổi còn trẻ bà ta chính là cái dạng gì.

Lúc cô ta chuẩn bị mở miệng chột nghe lão thái thái nói: “Quân Uyển, ăn không nói, uống không nói, đây là điều mà con gái đại gia tộc đều học qua, trong nhà không dạy cho con sao?” Lão thái thái lời này nói không hờn không giận, không có cảm xúc gì ở bên trong. Sau khi Cố Quân Uyển nghe lập tức liếc giật mình, sau đó liếc mắt nhìn Diêm Thiếu Kiệt một cái, lại uy khuất nhìn lão thái thái, nhưng lão thái thái lại không để ý cô ta. Ninh Từ Mị nhìn lão thái lại liếc mắt nhìn Cố Quân Uyển một cái, xem ra Diêm gia người thông minh không ít nha!

Bữa cơm này Cố Quân Uyển không thêm một lời nào nữa, ngay cả Diêm Thiếu Kiệt đều yên tĩnh, lão thái thái là người không dễ không tức giận, nhưng nếu bà thật sự tức giận thì rất phiền toái. Diêm An Quân biết cho nên cho hai người bọn họ một cái ánh mắt, mà đến sau đó ông ta nói chuyện thỉnh thoảng cũng có vài câu nói móc, nhưng không dám quá mức. Ninh Từ Mị có thể không chút khách khí châm chọc Cố Quân Uyển, nhưng đối mặt Diêm An Quân, cô còn phải giữ chút mặt mũi, này dù sao là người nhà chân chính của Diêm gia, đương nhiên điều kiện tiên quyết phải là khi ông ta không quá phận.

Ngày đính hôn của Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch rất nhanh liền xác định được, Ninh Từ Mị nói cô xem ngày nào cũng tốt, hay cứ để cho hai cụ làm chủ, lão thái thái và lão gia rất vui vẻ, lúc ấy liền đặt một ngày gần nhất, mừng tám tháng sau, Thủy Ân Trạch và Diêm Thiếu Liệt ngạc nhiên, cừ thật, còn có không đến một tháng.

...

Thu Đình Nhã nghe nói thì rất vui mừng, còn cố ý một mình mời một nhà ba người Diêm Thiếu Liệt ăn bữa cơm. Đối với chuyện Thu Đình Nhã nhận A Liệt làm con nuôi, hai vợ chồng Triệu Chi Lâm rất vui vẻ, có người thương con trai bọn họ đây là chuyện tốt. Diêm Thiếu Liệt lại càng vỗ bộ ngực đảm bảo, sau này sẽ hiếu thuận với Thu Đình Nhã.

Đương nhiên bọn họ quan tâm không ít đến chuyện Thu Đình Nhã và Tổng Vệ Lý, Thu Đình Nhã không có nhiều lời, nhưng Diêm Thiếu Liệt đã nhìn ra, lúc nhắc tới Tổng Vệ Lý thì Thu Đình Nhã hiển nhiên không giống như trước. Trước đó anh nhắc chuyện Tổng Vệ Lý với Thu Đình Nhã, Thu Đình Nhã luôn nói xem trước một chút đi, tuy hiện giờ mặc dù nàng không phải thiếu nữ then thừng tươi cười, nhưng xác thực cũng đồng dạng cười dịu dàng tao nhã, trong nụ cười thần nhiên lộ ra cảm giác hạnh phúc.

Diêm Thiếu Liệt cảm thấy được đây giống như đoá hoa rực rỡ tao nhã sau cơn bão táp.

Nhìn ra Thu Đình Nhã không muốn nói nhiều bọn họ cũng không có hỏi thêm, lúc sau đều là bàn đến chuyện đính hôn của Diêm Thiếu Liệt, nói hơn một giờ bọn họ không có ý muốn dừng lại, cuối cùng trực tiếp trở về chỗ ở của Diêm Thiếu Liệt, tìm Ninh Từ Mị tới cùng nhau nói tiếp. Ba người này mà họp lại đúng là có chuyện nói không hết, Triệu Chi Lâm nói cho Diêm An Lý là trước khi Diêm Thiếu Liệt đính hôn cô không đến sở nghiên cứu, chuyện của

con hiển nhiên quan trọng hơn so với nghiên cứu.

Diêm An Lý cũng không nói cái gì, nhưng chuyện của con đúng là quan trọng hơn so với công tác, ông phát hiện từ lúc bà xã mình tiếp xúc với hai vị trước mắt này, lòng dạ dành cho công việc cũng giảm đi một ít. Nhưng mà ông ngược lại cảm thấy như vậy rất tốt, dù sao con trai cũng không keo kiệt tiền bạc với hai người, có chút cuộc sống riêng cũng rất tốt.

Thủy Ân Trạch liếc mắt nhìn đồ vật trong tay Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt đưa cho y, sau khi xem xong y kinh ngạc nói: “Đây là...?”

Diêm Thiếu Liệt cười cười, “Lẽ vật mẹ nuôi cho anh, nói là nhặt không được một đứa con trai lớn như vậy, mẹ nói dù sao phải tỏ vẻ một chút, còn có lễ phục của hai chúng ta mẹ đã đặt ở Pháp, xem như lễ vật đính hôn của hai chúng ta.”

Thủy Ân Trạch thấy Thu Đình Nhã đây là thật xem Diêm Thiếu Liệt là con trai, hơn nữa tuyệt đối là làm rất bồn phần!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 54

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Đính hôn cần chuẩn bị rất nhiều thứ, nhưng cơ bản không cần đến hai người bọn họ chuẩn bị cái gì, bởi vì nhân lực trong nhà quá nhiều. Cho nên hai người bọn họ coi như là rất rảnh rang, nhưng vào một ngày đẹp trời nào đó Diêm Thiếu Liệt tâm huyết dâng trào đi theo mẹ ruột, mẹ nuôi, mẹ vợ đi dạo phố với nhau mới phát hiện, chuẩn bị cho chuyện đính hôn đúng là chuyện người bình thường không thể làm được.

Chẳng hạn dải ruy băng cột vào trên ghế dựa, ba người mẹ đều chung ý kiến là màu tím, nhưng tím thế nào họ lại có ý kiến khác nhau. Mẹ nuôi cảm thấy tím đậm một chút thì đẹp, mẹ ruột cảm thấy nhạt một chút thì đẹp, mẹ vợ cảm thấy tím vừa mới tốt. Sau đó Diêm Thiếu Liệt liền hoảng sợ trừng lớn hai mắt, bình thường ba người mẹ ở chung khá tốt, vậy mà vì một cái màu sắc ruy băng mà có thể tranh nhau đến nổi mặt đỏ tai hồng, ngay lúc Diêm Thiếu Liệt nghĩ đến các mẹ sẽ vung tay đánh nhau, bọn họ lại chơi đá, kéo, bao, sau cùng thì mẹ nuôi thắng, nên chọn tím đậm.

Thủy Ân Trạch nghe xong cười ha ha, “Bọn họ sao lại trẻ con đến thế chứ? Còn đá, kéo, bao?”

Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, “Còn không phải sao, sau đó anh hỏi mới biết được, ban đầu bọn họ thường xuyên không thống nhất ý kiến, nhưng là lại sợ tiếp tục tranh luận thì không đủ thời gian, cho nên trước đó đã bàn bạc tốt, nếu có bất đồng hãy dùng phương pháp này quyết thắng thua, sau đó người thắng được quyền quyết định.”

“Mấy ngày này ba người luôn như thế sao?”

“Cũng không hẳn vậy, anh nghe nói lúc đầu ba và ba vợ là cùng bọn họ cùng đi với nhau, sau đó có lẽ hai người chịu không nổi, cho nên dứt khoát không đi theo.” Thủy Ân Trạch gật gật đầu, nghĩ thâm nếu là mình chắc cũng chịu không nổi.

“Còn có chuyện gì phải làm sao?”

Diêm Thiếu Liệt nghĩ nghĩ nói: “Ngày mai đi thử nhẫn, mẹ nuôi nói hai ngày sau lễ phục đến bảo hai chúng ta đi thử, ngoài ra chắc không có gì nữa.”

Thủy Ân Trạch cảm khái, “Có luôn ba người mẹ thật sự quá tốt.”

Ngày hôm sau hai người bọn họ đi thử nhẫn, nhẫn là đặt hàng thiết kế riêng, trên nhẫn có khắc tên tiếng Anh viết tắt của bọn họ, một cặp nhẫn bạch kim đơn giản, là bằng chứng cho một đời một kiếp bên nhau.

Sau khi thử nhẫn xong tâm tình của hai người rất tốt muốn cùng nhau đi ăn cái gì đó, thì nhận được điện thoại Diêm gia gọi tới, Diêm Thiếu Liệt vừa nghe thật sự không biết nên nói gì mới tốt đây, bởi vì Cố Quân Uyên mang thai!

Diêm An Quân bảo Diêm Thiếu Kiệt đem Cố Quân Uyên nắm chặt, Diêm Thiếu Kiệt sử dụng biện pháp đơn giản gọn gàng nhất. Thật ra việc này không hoàn toàn trách được Diêm Thiếu Kiệt, Cố Quân Uyên cũng rất chủ động ôm ấp yêu thương, sau đó hai người ăn nhip với nhau. Loại chuyện tình này có lần đầu tiên sẽ có lần thứ hai, trên thực tế gần đây hai người bọn họ đã sống chung, nhưng Diêm Thiếu Kiệt trăm triệu lần không nghĩ tới Cố Quân Uyên lại có thể mang thai, đây đối với anh ta mà nói chính là vui sướng cực kỳ.

Đồng dạng vui mừng còn có Diêm An Quân, nhưng hai cụ lại không hề vui mừng như thế. Thứ nhất bọn họ sẽ nghĩ Cố Quân Uyên có phải là quá tùy tiện hay không, thứ hai khi Cố Quân Uyên mang thai Cố gia như cũ không ai ra mặt, Cố Quân Suất không có đến đây qua lại một chút, con gái trong nhà mang thai là chuyện lớn, nhưng hình như nhà người ta rất không quan tâm đến chuyện này.

Mà kể tiếp Diêm An Quân nói ra yêu cầu làm cho Diêm lão gia tử không thể nào đồng ý nổi, Diêm An Quân muốn cho Diêm Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển đính hôn, hơn nữa tiệc đính hôn muốn đồng thời làm cùng Diêm Thiếu Liệt, để là song hỷ lâm môn.

Sau khi Diêm Thiếu Liệt và Thủy gia bàn bạc tất cả mọi người không có ý kiến gì, nói như vậy cũng tốt, sau khi Diêm lão gia nghe được tin thì bảo Diêm An Quân có thể cùng làm.

Nếu phải đính hôn, hiển nhiên người lớn hai bên phải gặp một lần, cả nhà Diêm Thiếu Liệt đều tham dự, việc gặp người lớn trong nhà này làm cho cha con Diêm An Quân rất buồn bực, bởi vì ngoại trừ cha mẹ Cố gia thì dòng chính họ Cố không ai xuất hiện, bao gồm cả Cố Quân Suất.

Hơn nữa cha mẹ Cố gia này phải nói thế nào nhỉ, thật sự là không lên nổi mặt bàn. Lúc gặp mặt cha mẹ Thủy gia, người ta ăn mặc trang nhã khéo léo, Ninh Từ Mị lại càng không thiếu trang sức đắt tiền, cô đã xinh đẹp lại chăm chút trang điểm, lập tức biến thành quý phu nhân đủ chuẩn, hai vợ chồng lại tự nhiên hào phóng, cách nói năng bất phàm, không thấy căng thẳng chút nào.

Lại nhìn vợ chồng Cố gia, mặc coi như trang nhã khéo léo, nhưng nhẫn vàng này, bông tai vàng, dây chuyền vàng, vòng tay vàng của Cố mẹ là đang thể hiện cái gì đây? Diêm Thiếu Liệt nhớ tới một cái từ mà người đời sau rất lưu hành, thổ hào!

Còn về nói về ăn nói lại càng đừng nói tới, cho dù là hai cụ Diêm gia hay là vợ chồng Diêm An Lý và cha mẹ Thủy gia đều nói chuyện rất hợp, rất có tiếng nói chung, nhưng đối với vợ chồng Cố gia này đây hoàn toàn không thể nào mở miệng nói chuyện. Người Diêm gia hỏi một câu bọn họ mới nói một câu, Cố mẹ còn đỡ hơn một chút, hỏi một câu có thể nhiều thêm hai câu, nhưng Cố ba ba hoàn toàn thuộc loại cái loại đánh ba gậy không phóng được một cái rắm.

Triệu Chi Lâm vừa nhìn bộ dáng này ép lại kịch bản dự định trong bụng, hoàn toàn vô dụng, chẳng qua là ánh mắt nhìn về phía Cố Quân Uyển mạng theo trào phúng và khinh thường, điều này làm cho Cố Quân Uyển rất tức giận.

Cố Quân Uyển biết cha mẹ chưa được kiến thức qua cái gì là hào môn, nhưng bữa cơm này là nhất định ăn, thậm chí nếu không tình nguyện cũng phải ăn. Thật ra bình thường Cố ba là một người giỏi nói chuyện, nhưng trước khi đến Cố Quân Uyển năm lần bảy lượt dặn dò hai người bọn họ, đến lúc đó nói chuyện phải chú ý, khi ăn thì ít nói, Cố ba thực sự chiều theo đó mà làm.

Bữa cơm này, cha con Diêm An Quân cũng rất buồn bực, mấy ngày trước ông ta còn cảm thấy vợ chồng Thủy gia không lên được mặt bàn, hiện tại đến thông gia tốt của ông ta càng không lên nổi mặt bàn, chỉ mong ngày đó đính hôn người Cố gia có thể tới, không thì ông ta thực sự là ném luôn cả mặt.

Người lớn trong nhà dành hai tiếng gặp mặt ăn tối với Thủy gia, còn cùng người lớn trong nhà Cố gia gặp mặt ăn cơm tổng cộng dùng không đến nửa giờ, bởi vì không khí không tốt lắm thật sự không thể tiến hành nổi nữa...

Chuyện của Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch có ba người mẹ đồng thời quan tâm, nhưng Diêm Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển lại không có ai. Cố mẹ muốn đảm nhiệm nhưng Cố Quân Uyển không cho, cô ta sợ Cố mẹ kiến thức quá kém, mình sẽ bị Thủy Ân Trạch đo ván. Cho nên tất cả mọi chuyện thì cô ta tự mình xử lý.

Nhưng có một số việc không phải tự mình làm đều có thể giải quyết, ví dụ như nhẫn, Diêm Thiếu Kiệt nghe nói nhẫn của Diêm Thiếu Liệt được thiết kế riêng nên anh ta cũng muốn thiết kế riêng một đôi, hay như lễ phục, nghe nói bọn họ đặt ở Pháp, anh ta cũng đặt ở Pháp. Một số chuyện lớn đều làm khá tốt, nhưng việc nhỏ lại không được, chẳng hạn như thiệp mời, bánh kẹo cưới, nến cưới rượu mừng này nọ, Cố Quân Uyển thực sự hết sức bận rộn, đã nghĩ đến dùng đồ của hai người Diêm Thiếu Liệt, dù sao đều đính hôn cùng một ngày.

Nhưng Triệu Chi Lâm là người thứ nhất không đồng ý, “Con trai tôi là con trai tôi, không có bất cứ quan hệ nào với các người, đừng nghĩ chiếm một chút tiện nghi của chúng ta.” Lời này nói đủ trực tiếp, chỉ thiếu nói là đến lúc ở khách sạn mỗi người một nửa, mấy người đính hôn của mấy người, con trai tôi thì đính hôn của con trai tôi, hai bên không can thiệp chuyện của nhau.

“Bác cả, lời nói này có chút không hợp lý, nếu đã đính hôn cùng một ngày, vậy thì cùng nhau có gì mà không được chứ? Sao có thể nói ai chiếm tiện nghi à?”

“Sao lại không phải, con trai tôi đính hôn toàn bộ đồ vật đều là tiền của ba người, tôi, mẹ nuôi nó và mẹ vợ nó, mà tiền của cô ở chỗ nào? Là của nhà cô hay là Thiếu Kiệt đưa? Hơn nữa cô đính hôn cha mẹ của cô vì sao không giúp, sao lại có thể nhàn rỗi như vậy, không biết tất cả mọi người đang bận rộn à!”

Cố Quân Uyển tức đến nghiêng răng nghiền lợi, cô ta nào dám để Cố mẹ tự mình chi tiền, ban đầu bà sẵn lòng hỗ trợ là do Diêm Thiếu Kiệt bỏ tiền ra, bây giờ nếu biết mình tự tiêu tiền túi thì cô ta dám cam đoan, Cố mẹ tuyệt đối sẽ không đến giúp.

Sau những trở ngại cuối cùng chuyện đính hôn cũng gần như sẵn sàng, buổi sáng mừng tám người cả nhà đều dậy rất sớm, đi trước tới khách sạn bố trí. Chỉ có Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch còn ngủ trên giường, nghe nói đêm qua kích động một đêm không ngủ, tới buổi sáng chợp mắt. Người trong nhà vì để cho buổi tối hai người bọn họ có trạng thái khỏe khoắn một chút nên không bảo hai người đi theo tới khách sạn.

Nói là tiệc đính hôn, thực tế là long trọng đến độ không thua gì lễ kết hôn, Cố Quân Uyển nhìn đến bố trí hiện trường thì cực kỳ thích. Đương nhiên đây là ba mẹ người ta trang hoàng cho hai đứa con trai, cơ bản không có quan hệ gì với cô ta. Chị em bè bạn của Cố Quân Uyển không biết chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy Cố Quân Uyển thực sự có mặt mũi, vừa nhìn cách bố trí hiện trường này đã biết tốn không ít tâm tư và không ít tiền.

Có một cô bạn thấy lễ phục của Cố Quân Uyển lại càng kinh ngạc muốn chết, bởi vì trên lễ phục có mấy viên kim cương, vừa mới bắt đầu các cô còn nghĩ rằng là giả, kết quả Cố Quân Uyển nói đều là kim cương thật. Cố Quân Uyển không nghĩ đến Diêm Thiếu Kiệt sẽ cho mình lễ phục xa hoa xinh đẹp như vậy, đây bộ đồ quý nhất mà đời này cô ta mặc vào, cô ta nghĩ thầm quả nhiên nắm chắc Diêm Thiếu Kiệt là lựa chọn sáng suốt.

Triệu Chi Lâm cố ý chuẩn bị cho người trong nhà một căn phòng để nghỉ ngơi, đợi cô mở cửa đi vào liền thấy có mấy nam mấy nữ ở trong phòng, đủ loại giấy gói kẹo ném đầy đất, còn có người ở trong phòng hút thuốc, ngay lập tức cô không vui nhướn mày hỏi: “Các người là người thân của ai?” Vài người sững sờ, nhưng vừa nhìn Triệu Chi Lâm ăn mặc như quý phu nhân thì biết rằng chắc chắn không phải người bình thường.

“Chúng tôi là bạn bè của vị hôn thê Diêm đại thiếu Cổ Quân Uyển, phòng này không phải cho người thân nghỉ ngơi sao?” Cô bé này lúc nói chuyện thì bộ dáng cảm giác rất quang vinh, Cổ Quân Uyển có thể bò lên được kẻ ngốc lợi hại như vậy làm cho các cô ta thật bất ngờ, cho nên ngày hôm nay đều tới gặp để kiến thức một chút tiệc đính hôn của đại gia tộc.

Triệu Chi Lâm nhướn lông mày, “Phòng này để cho người thân nghỉ ngơi, nhưng không phải cho người thân của Cổ Quân Uyển nghỉ ngơi, các người cần nghỉ ngơi thì làm phiền đi tìm cô ta, biết không?” Lời này làm vài người có chút xấu hổ, cô gái vừa mới nói chuyện có chút khó chịu, cô ta đã nghĩ tranh cãi vài câu với Triệu Chi Lâm, vừa đúng lúc Cổ Quân Uyển lại đây nhìn thấy tình hình này, lập tức tới hoà giải ngay.

“Bác cả, bọn họ là bạn bè của con, tạm ở đây nghỉ ngơi một chút.”

Triệu Chi Lâm nhìn về phía cô ta nói: “Cô có biết căn phòng này là chuẩn bị cho cho ai không? Trưởng bối của Tần gia và Đường gia, những người bạn này của cô thích hợp ở trong này sao?”

Cổ Quân Uyển giật mình, người của Tần gia và Đường gia đã tới đây sao cô ta không biết, lại nhìn trong phòng bị làm cho lộn xộn cả lên, mặt của cô ta liền đỏ, lần đầu tiên cô ta cảm thấy quen biết bạn bè như vậy thực sự quá mất mặt, quá giảm giá trị.

Triệu Chi Lâm lười để ý cô ta, chỉ nói: “Muốn nghỉ ngơi thì cô lại đi đặt một cái phòng.” Sau đó kêu người phục vụ, “Phục vụ, đến đây dọn dẹp lại căn phòng này một chút, quét sạch rác trên mặt đất, sau đó đem cửa sổ mở ra cho mùi khói thuốc bay đi, phiền toái các người đi ra một chút.”

Bạn bè của Cổ Quân Uyển đều là lúc cô ta ở bên ngoài chơi bởi quen được, nói từ tế cũng không từ tế, nhưng cũng chưa làm qua chuyện gì quá xấu, muốn nói là người đẳng hoàng, bản thân cô ta cũng không phải không biết xấu hổ mà nói vậy. Nhưng hôm nay là tiệc đính hôn của cô ta nếu như không có bạn bè đến chắc chắn không hay ho lắm, cô ta lại không có gì bạn bè đứng đắn, cho nên đành phải gọi bọn họ tới. Cô ta còn cố ý dặn dò bọn họ thành thật chút, nào biết những người này thật sự là chó không sửa được ăn c*t. Trước kia cô ta và những người này xen lẫn cũng không thấy thế nào, nhưng trải qua chuyện ngày hôm nay cô ta cảm thấy được những người này thực sự không xứng trở thành bạn bè của cô ta.

Dĩ nhiên đây chỉ là một khúc nhạc đệm nhỏ, điểm nhấn của vở kịch vẫn còn đợi đến lúc tới!

Đến buổi chiều Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch mới tỉnh, hai người bọn họ trực tiếp đến đây khách sạn, Ninh Từ Mị vừa nhìn thấy người đến lập tức qua đón, “Hai tiểu tử tông của mẹ, hai đứa cũng thật là ngủ đủ, ăn gì chưa?” Hai người lắc đầu, Ninh Từ Mị liền lôi kéo người đi, “Đi đi, nhanh đi ăn trước một chút gì đó, rồi trở lại đổi lễ phục với trang điểm.”

Hai người bọn họ đơn giản ăn một chút, rồi bắt đầu đổi thay lễ phục trang điểm, bận rộn một hồi lúc đi ra đã sáu giờ tối, cũng đã sẵn sàng để bắt đầu rồi. Ban đầu Diêm An Quân muốn cho hai người bọn Diêm Thiếu Kiệt đi phía trước, đương nhiên Triệu Chi Lâm không đồng ý, Diêm An Quân nói Diêm Thiếu Kiệt là anh trai, tự nhiên Diêm Thiếu Liệt nên đi phía trước, ngay lập tức Triệu Chi Lâm nổi giận, nói thẳng trận này tất cả đều là họ một tay sắp xếp, chú một cái ngón tay cũng chưa duỗi đã muốn cho con trai mình đi phía trước? Muốn đi trước cũng được, các người đi cái sân khác đi, đừng dùng của tôi.

Cuối cùng Diêm An Quân không có biện pháp đành phải lui một bước, hai anh em cùng đi, Triệu Chi Lâm lười cãi nhau nữa với ông ta, miễn cưỡng đồng ý.

Cho nên hiện trường là hai đôi cùng lúc xuất hiện, người chủ trì đến phát biểu lưu loát phần khai mạc, rồi mời Diêm lão gia từ lên, lão gia từ bày tỏ lòng biết ơn đối tất cả mọi người tham dự, đồng thời chúc phúc cho hai cháu trai và cháu dâu.

Đương nhiên tối hôm nay bên Diêm Thiếu Liệt chắc chắn nổi bật hơn bên Diêm Thiếu Kiệt, bởi vì vị cháu dâu này là nam, hơn nữa còn là một minh tinh lớn, mà nhân vật giới giải trí có máu mặt đều đến chúc mừng. Thủy Ân Trạch ở giới giải trí nhân duyên không tệ, cho nên hôm nay người tới vẫn là khá nhiều, quả thực có thể so sánh với thảm đỏ, nói minh tinh tập hợp cũng không quá đáng, đèn flash thiếu chút nữa khiến cho mắt Cổ Quân Uyển và những bạn kia của cô ta bị mù.

Nhất là Phùng Thiên Hâm từ nước ngoài mới trở về, sự xuất hiện của cô quả thực là rực rỡ đề áp toàn cảnh, đem người ban đầu nên xinh đẹp nhất là Cổ Quân Uyển trực tiếp nổi ao, “Thế nào? Nhị thiếu, tối đây ăn mặc rất được đúng không?”

Diêm Thiếu Liệt duỗi duỗi ngón cái, lúc đầu Phùng Thiên Hâm còn cảm thấy có chút kỳ quái, tại sao trước khi đến tham gia tiệc đính hôn Diêm Nhị thiếu lại dặn cô nhất định phải ăn diện đẹp xưa nay chưa từng thấy. Sau khi thấy Diêm Thiếu Kiệt và Cổ Quân Uyển thì cô hiểu rõ, nghĩ thầm Diêm Nhị thiếu này lại xấu thêm nữa rồi.

Lại nhìn bạn bè hai bên, Đường Tổng và Tần Hiếu Luân đây đều là nhân vật nổi tiếng ở thành phố Thiên Hải, mà Đường gia Tần gia và Thu gia đều đến đây vì Diêm Thiếu Liệt, ngay cả Tần gia lão thái gia cũng đến đây, đội hình này đích xác quá mức khủng bố.

Mà bên này Diêm Thiếu Kiệt thật ra cũng không tính là yếu, dù sao Diêm An Quân ở thành phố Thiên Hải làm ăn nhiều năm như vậy, bạn bè có máu mặt không ít. Nhưng bạn bè của Diêm Thiếu Kiệt và Cổ Quân Uyển còn kém một chút, Diêm Thiếu Kiệt tốt xấu còn có Hậu Dương là bạn bè, mà Cổ Quân Uyển lại không có một người bạn đủ nhìn, những người bạn này của cô ta và bạn bè minh tinh của Thủy Ân Trạch khi xuất hiện quả thực là kém cách xa vạn dặm.

Cố gia cha mẹ lại càng không dám mời bạn bè, nguyên nhân giống như Cố Quân Uyển, lấy không đủ nhìn, hơn nữa Cố Quân Uyển không cho phép bọn họ mời, nói là đợi xong thì làm lần nữa mời đến.

Bạn bè Thủy Thiên Lệ đến đây không ít, có vài người bây giờ là quốc hộ đại sự rất nổi tiếng, làm cho một đám thương nhân yêu thích tranh chen lấn lại đây mời vẽ.

“Người yêu của Diêm Đại thiếu lai lịch ra sao? Tôi hình như nhớ rõ lúc trước nói là người của Cố gia thì phải?”

“Đúng là người Cố gia, nói là chị gái của Cố nhị thiếu dòng chính.”

“Chỉ xem xem cái bạn bạn bè cô ta kia, họ là ai vậy? Các người có biết không? Mấy vị này là thiếu gia và tiểu thư nhà ai?”

Mọi người lắc đầu tỏ vẻ là chưa thấy qua, “Không biết, tiệc đính hôn này của Diêm gia những người có máu mặt ở thành phố Thiên Hải đều gần như đến đông đủ, những vị này thật đúng là không có ấn tượng gì cả!”

“Tôi xem vị Cố tiểu thư này cách nói năng thật khéo, dù sao rốt cuộc là Cố gia xảy ra chuyện gì cũng khó mà nói.”

Mọi người ở hiện trường đều có hứng thú với Cố Quân Uyển, muốn biết thân phận thực sự của cô ta, thế nhưng bọn họ thế nào cũng không nghĩ được việc này lại nhanh như vậy đã bị vạch trần.

Lúc đến thời điểm mời rượu, bên ngoài đi vào thêm vài người. Mới đầu mọi người vẫn không có chú ý, lúc sau có người nhận ra người đến thì tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn, mà Diêm Thiếu Liệt và Thủy An Trạch biết điểm nhấn của vở kịch đêm nay đã tới!

Cố Quân Uyển thấy người đến cũng sững sốt, sau đó là mừng như điên, cô ta nghe Cố mẹ nói Cố Quân Suất đêm nay sẽ đến, xem như giữ cho cô ta thể diện. Nhưng cô ta trăm triệu lần không nghĩ tới Cố Quân Suất không chỉ đến đây một mình, còn đưa Cố Quân Viêm tới, hơn nữa quan trọng nhất chính là Cố lão gia từ đến đây. Khi còn nhỏ cô ta có gặp qua ông một lần, ban này vừa nhìn người thiếu chút nữa không nhớ ra là ai, còn về người thanh niên không biết là ai kia cô ta trực tiếp xem nhẹ.

Cha con Diêm An Quân rất vui mừng, người Cố gia không chỉ ra mặt, hơn nữa Cố gia lão gia từ cũng xuất hiện, lúc này bọn họ thật là rất có mặt mũi, ổn thỏa đè ép Diêm Thiếu Liệt một đầu.

Cố Quân Uyển vội kéo Diêm Thiếu Kiệt, phía sau đi theo Diêm An Quân bước nhanh đã đi tới, “Cố gia gia, anh hai, mọi người có thể tới thật sự khiến con rất hạnh phúc.” Mọi người ồ lên, Cố Quân Uyển này thật đúng là mặt mũi lớn, ngay cả lão gia từ Cố gia đều tự mình ra mặt.

Lúc này Cố Quân Uyển càng đắc ý, kiêu ngạo giống như không tước kiêu ngạo ngẩng cao đầu, còn cố ý nhìn thoáng qua Diêm Thiếu Liệt và Thủy An Trạch cách đó không xa, trong mắt đầy vẻ đắc ý, khiêu khích.

Thủy An Hi mắt nhủ lại, trong mắt cô gái này chỉ có Cố Quân Viêm và Cố lão gia từ, cư nhiên còn dám khiêu khích anh trai cậu và Diêm Nhị thiếu, đúng là tự tìm đường chết!

Cố Quân Viêm nhìn cô ta một cái, nghi ngờ nói: “Cô là ai?”

Thủy An Hi thiếu chút nữa cười lớn tiếng, cậu cảm thấy nam nhân nhà mình có thể đến giới giải trí rất có tiềm năng phát triển, diễn xuất rất hợp cảnh.

“Ah.” Cố Quân Uyển ngạc nhiên trên mặt xấu hổ muốn chết, lập tức nhìn về phía Cố Quân Suất bên cạnh.

Cố Quân Suất giải thích nói: “Anh hai, đây là chị gái cùng cha khác mẹ của em, chị, hôm nay sao chị lại ở đây?”

Cố Quân Uyển thiếu chút tức vẹo mũi, cái gì mà tại sao cô ta lại ở đây? Ngày hôm nay cô ta đính hôn không ở đây thì ở đâu? Cô ta đặc biệt muốn tát cho Cố Quân Suất một cái, nhưng tình cảnh ngày hôm nay không cho phép cô ta làm như vậy. Cha con Diêm An Quân cùng đi theo cũng nhìn ra có chút vấn đề.

“Cố lão, ngài hôm nay là...” Diêm An Quân biết Cố lão gia từ, chính là tiếp xúc không nhiều lắm, hơn nữa nhìn tình huống vừa rồi ông ta dường như có chút không hiểu lắm.

“Gia gia và Quân Viêm là tới tham gia tiệc đính hôn của anh tôi và Nhị thiếu.” Lúc này những người khác mới chú ý tới người từ nãy giờ vẫn không lên tiếng.

Thủy An Hi.

“Cậu là...?” Diêm An Quân đột nhiên có loại cảm giác xấu.

Thủy An Hi cười cười nói: “Ah, đã quên tự giới thiệu, tôi tên là Thủy An Hi, Thủy An Trạch là anh trai tôi.”

Thủy An Hi! Diêm An Quân chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, hình như... bị người lừa bịp.

“Anh hai, Cố gia gia.” Cố Quân Uyển giờ khắc này rất sợ hãi, thái độ người Cố gia cha con Diêm Thiếu Kiệt đều thấy được, không có bối cảnh của Cố gia bọn họ còn có thể cho mình gả vào Diêm gia sao? Cô ta theo bản năng che chở bụng của mình, chỉ cần có con không sợ Diêm gia không nhận.

Cố Quân Viêm nhìn cũng chưa nhìn Cố Quân Uyên một cái, mà mở miệng nói: “Ân Hi, anh hai ở chỗ nào?”

Lúc này Ninh Từ Mị và Thủy Thiên Lệ đã đi tới, theo sau là hai người Diêm Thiếu Liệt và người nhà Diêm gia, “Cố lão, đã lâu không gặp.”

Một tiếng này là Thủy Thiên Lệ nói, nhưng ánh mắt Cố lão gia từ lại liếc về phía Ninh Từ Mị, lập tức giật giật khóe miệng, bà thông gia này của ông không phải là lợi hại bình thường, ông không phải rất muốn đến, nhưng cháu dâu nói cần sự giúp đỡ của ông, cho nên ông đành phải đến đây.

Ninh Từ Mị kéo Thủy Ân Hi qua giới thiệu cho người nhà Diêm gia nói: “Lão gia lão thái thái, đây là con trai nhỏ nhà con.” Sau đó lại kéo qua Cố Quân Viêm, “Đây là đứa con rể khác của con.”

Nói tóm lại, Cố gia là vì mặt mũi của Thủy gia chúng tôi mà tới, không có nửa xu quan hệ gì gì đó với Cố Quân Uyên!

Đây quả thực là kết quả quanh co, mọi người đến nửa ngày mới phản ứng kịp. Diêm Thiếu Kiệt lại càng tức giận muốn chết, ánh mắt nhìn Cố Quân Uyên đều lạnh như băng, Diêm An Quân càng tức giận, Cố gia đến cư nhiên là vì cháu trai, hơn nữa còn có quan hệ thông gia với Thủy gia, cái này gọi là chuyện gì?

Thấy lão thái gia Tần gia Cố gia lão gia tranh thủ tới chào hỏi, vị này nhất định chính là nhân vật Thái Sơn Bắc Đầu, cho dù là mình cũng phải cung kính vài phần.

Trận lãn này bày ra đúng là náo nhiệt, trường bối của tứ đại gia tộc của thành phố Thiên Hải tụ lại cùng nhau, nhất là người nổi nghiệp thế hệ trẻ đều có mặt, hình ảnh này thật sự rất hiếm thấy, thậm chí có chút quý dị, loại tình huống này có lẽ đã mấy chục năm không có xuất hiện.

Một số ít người tới tham gia tiệc đính hôn đều bị sốc, Diêm Thiếu Liệt lại nghĩ tới một câu vài năm sau sẽ lưu hành, “Bức ảnh đó quá đẹp không dám nhìn thẳng.”

Cố Quân Suất bốt thì giờ đi qua chào hỏi cha mẹ, lúc này Cố mẹ xem như đã biết con trai đánh chủ ý gì, Cố ba là có chút oán giận con trai, cảm thấy cậu nên giúp đỡ con gái mới đúng, Cố mẹ nói thẳng: “Ông oán giận con trai tôi thì có ích lợi gì? Có bản lĩnh ông tới bảo Cố lão gia và Đại thiếu gia chiếu cố con gái của ông.” Cố ba trực tiếp câm miệng, thái độ Cố lão gia từ và Cố Quân Viêm vừa rồi ông xem đã hiểu rõ rồi, người ta căn bản không để ý tới Cố Quân Uyên.

Sau khi Cố Quân Suất từ bên người cha mẹ trở về ngồi ở bên cạnh Thủy Ân Hi nói: “Chị dâu, sao kết quả này với em nghĩ không giống nhau?”

Thủy Ân Hi liếc mắt cậu ta một cái, “Cậu muốn thế nào? Cùng Cố Quân Uyên vung tay đánh nhau, hay để cho Diêm Thiếu Kiệt vung tay đánh nhau, hoặc là Cố Quân Uyên khóc lóc ní non?” Cố Quân Suất gãi đầu cảm giác không đủ đã ghiền.

“Đùa giỡn bọn họ là rõ ràng, nhưng cậu đừng đã quên đây là tiệc đính hôn của anh trai anh và Diêm Nhị thiếu, không thể làm động tác quá lớn, không thì sẽ làm trò cười cho người ta, anh trai anh và Diêm Nhị thiếu sẽ mất mặt. Cậu cảm thấy chưa đủ đã ghiền là vì cậu căn bản không biết những người này.”

Cố Quân Suất theo tầm mắt của Thủy Ân Hi nhìn đi ra ngoài, quả nhiên về mặt người chung quanh đều thay đổi.

Khinh bỉ, coi thường, vui sướng khi người gặp họa đúng là có đủ các loại sắc mặt đều tụ lại một chỗ, cậu thậm chí có thể nghe được tiếng bàn tán gần đây, nói Diêm Thiếu Kiệt cho là mình cưới một con phượng hoàng, nào ngờ lại thành một con chim trĩ, nói Diêm An Quân cho là mình đập lên Cố gia, kết quả người ta căn bản không nhìn ông ta, nói loại hàng như Cố Quân Uyên lại có thể đem cha con Diêm An Quân đùa giỡn xoay quanh, đôi cha con này thật là đủ ngu.

Cố Quân Suất biết việc này sẽ không thể cứ như vậy chấm dứt, còn cuộc sống của Cố Quân Uyên chắc chắn sẽ không dễ chịu, mà cha con Diêm An Quân khẳng định sẽ trở thành trò cười cho toàn bộ giới thượng lưu ở thành phố Thiên Hải.

Xem ra mình vẫn có chút ngây thơ, những người này không cần nói cái gì không cần làm cái gì, chỉ cần thái độ của bọn họ đủ khiến cha con Diêm An Quân hết sức khó mà nuốt trôi.

Thật ra cũng không phải Cố Quân Suất ngây thơ, có lẽ cậu ta thích là phương pháp trực tiếp xáp lá cà, nhưng đối với cho những người này mà nói thì trong bông có kim, trong bọc giấu dao mới là cách thích hợp nhất với bọn họ.

Trước đây bọn họ quả thật đã bàn bạc qua, này dù sao là tiệc đính hôn của Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch, nếu làm quá mức sẽ không dễ coi, cho nên vừa mức sẽ tốt hơn, cho người khác không gian tưởng tượng nhiều một chút, mới có thể xuất hiện các phiên bản bàn tán khác không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55

Edit: Liat

Beta: Strangers Ex

Đó là tiệc đính hôn cực kỳ thành công và náo nhiệt, ít nhất đối Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch mà nói là như vậy, về phần ý nghĩ của Diêm An Quân và Cố Quân Uyển thì không nằm trong phạm vi lo lắng của anh. Bởi vì sự hiện diện của Cố gia lão gia tử, cảnh đính hôn này quả thực đủ đồ sộ. Vài vị trưởng bối ngồi cùng một chỗ trò chuyện, người thừa kế trẻ tuổi cũng ngồi lại với nhau và trò chuyện, tất nhiên Diêm Thiếu Liệt còn muốn mang theo vợ yêu của mình mời rượu mọi người, cho nên không có cùng bọn họ ngồi một chỗ.

Diêm lão gia tử không biết nói cái gì cho tốt, thẳng hai nghi rằng nó đã đáp lên Cố gia, còn muốn làm cho Thủy gia mất mặt, còn muốn chèn ép người ta một đầu. Bây giờ thì hay rồi Cố gia thực sự có quan hệ lại là Thủy gia, hơn nữa ông nhìn thấy bộ dáng của Cố gia lão gia tử, sao lại cảm thấy ông ấy hình như rất kiêng kỵ Ninh Từ Mị thì phải?

Ông đã nhìn ra thì những người khác trong Diêm gia cũng nhìn ra được, bọn họ còn âm thầm suy đoán nguyên nhân, nhưng cuối cùng vẫn không rút ra được kết luận, cuối cùng là Thủy Ân Trạch rất hào phóng nói cho họ biết.

Theo Thủy Ân Trạch nói là ban đầu Cố gia không đồng ý chuyện của Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm, mà còn vì chuyện này gây phiền toái cho Thủy gia, lúc sau hình như Thủy Ân Hi đại náo Cố gia. Nhưng cụ thể âm ỉ ra sao thì không ai biết, tiếp đó Cố Quân Viêm đem cả Cố thị đều khâu tóm vào trong tay, còn uy hiếp Cố lão gia tử, nếu không đồng ý cho anh ta và Ân Hi cùng một chỗ anh ta sẽ giải tán Cố thị, sau đó đến Thủy gia ở rể.

Cái này dọa cho Cố lão gia tử hoảng sợ, cuối cùng không có cách nên đành phải đồng ý cho Cố Quân Viêm và Thủy Ân Hi ở cùng một chỗ. Sau này không biết Thủy Ân Hi dùng cách gì, mà đem Cố lão gia tử dồn đến nỗi kém chút chỉ nhận cháu dâu không thừa nhận cháu trai. Tuy rằng đây là cách nói khoa trương, nhưng có thể nhìn ra được Cố lão gia tử đối Thủy Ân Hi rất yêu thích.

Thủy Ân Trạch chỉ nói đơn giản nói mấy câu, nhưng vài năm này nhiều chuyện âm ỉ không hề ít, nghe chính lý chuyện này thì Ninh Từ Mị là người có công lao lớn nhất. Nguyên nhân cụ thể Thủy Ân Trạch lại không nói một chữ, từ lần trước lúc ăn cơm đã thấy qua sự lợi hại của Ninh Từ Mị, Diêm lão thái thái hiểu được, Ninh Từ Mị thực sự là một người lợi hại.

Cái gọi là người lợi hại không chỉ là vài câu mắng người, hay đơn giản là đánh vài cái, đó chỉ là cách đơn giản trực tiếp ra kết quả mà thôi. Nhưng mưu kế trong bông có kim, trong bọc giấu dao cũng nên học, còn phải biết hạ người nào thì phải dùng chiêu nào. Qua quan sát, lão thái thái phát hiện này đó Ninh Từ Mị đều thông thạo, dù sao lão thái thái có lẽ không biết rằng cô còn hơn cả vậy.

Từ trước đến nay Ninh Từ Mị là một người biết lý lẽ, cô thích đem đạo lý nói cạnh khoé với người ta, nhưng điều kiện tiên quyết là đối phương cũng biết lý lẽ, nếu đối phương là người không nói lý lẽ mà lại là người càn quấy, cô có thể áp dụng tương tự cái cách càn quấy này lại trên người của đối phương.

Lại nói đến tiệc đính hôn, lễ đính hôn này đã hoàn toàn thành tiệc của Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch, bởi vì cha con Diêm An Quân và Cố Quân Uyển đã rời khỏi. Mà lúc này Hậu Dương cũng tìm được Cố Quân Suất, hẳn thực sự không dám chất vấn Cố Quân Suất, chính là tò mò hỏi. Cố Quân Suất nói cũng rất rõ ràng, Cố Quân Uyển là chị của mình việc này không là giả, sau đó cậu đem chuyện Cố Quân Uyển đối với mình “Tốt” ra sao nói một lần với Hậu Dương. Lúc này Hậu Dương rốt cuộc hiểu ra vì sao lại thế, Cố Quân Suất lừa hắn!

Cố Quân Suất liếc mắt nhìn hắn một cái, vỗ vai hắn nói: “Đừng lo, anh chẳng qua là ăn ngay nói thật mà thôi, có gì phải lo chứ.”

Bây giờ Hậu Dương không biết phải nói cái gì cho tốt, hắn ăn ngay nói thật, nhưng quan trọng là Diêm Thiếu Kiệt tin hắn ăn ngay nói thật sao? Anh ta có thể sẽ cảm thấy mình và Cố Quân Suất thông đồng với nhau để lừa anh ta, nếu như là hắn chắc chắn sẽ nghĩ như vậy.

Lúc đó hắn còn cố ý nói vài câu ganh tị với Diêm Thiếu Kiệt, nói anh ta gặp may mà trở thành thân thích của Quân Suất, bây giờ những lời này không phải mọi thứ đều có thể trở thành bằng chứng mình đồ kị với Diêm Thiếu Kiệt.

Hậu Dương cảm giác mình ban đầu không nên xen vào giúp, thực sự bây giờ miệng mọc đầy người cũng không giải thích rõ.

Thực tế Hậu Dương vẫn rất hiểu Diêm Thiếu Kiệt, hai người bọn họ ở một vài phương diện nào đó là rất giống. Diêm Thiếu Kiệt đúng là trách Hậu Dương, anh ta nghĩ mình bị Hậu Dương lừa, tuy rằng anh ta hận Hậu Dương nhưng anh ta hận nhất là Cố Quân Uyển. Anh ta vừa mới đính hôn với Cố Quân Uyển là vừa bắt đầu cũng là kết thúc, Diêm Thiếu Kiệt sẽ không cho phép mình cưới một người phụ nữ như vậy.

Trong phòng nghỉ Cố Quân Uyển rất bình tĩnh, cô ta nghĩ nghĩ mở miệng nói: “Thiếu Kiệt, hai chúng ta luôn ở phòng nghỉ không hay lắm, vẫn nên ra ngoài thôi.”

Diêm Thiếu Kiệt liếc cô ta một cái, “Đi ra ngoài? Đi ra ngoài để làm gì? Cô còn chê tôi chưa đủ mất mặt?”

“Dù sao đi nữa hai chúng ta đã đính hôn...” Lời của cô ta còn chưa nói xong chợt nghe đến “Ba” một tiếng, Diêm Thiếu Kiệt lập tức ném vỡ vụn cái ly trên tay.

“Cô còn muốn đính hôn với tôi? Bây giờ lập tức hủy hôn ước.”

Cố Quân Uyển bị sốc khi nghe được lời nói của anh ta, “Anh nói cái gì? Anh muốn hủy bỏ hôn ước với em?”

“Đúng vậy, tôi muốn hủy, bỏ, hôn, ước với cô!”

“Không, anh không thể làm như vậy, em, tôi dù sao cũng là người của Cổ gia, anh không thể làm thế với tôi, em trai của tôi sẽ không cho phép anh làm vậy với tôi.”

”Người của Cổ gia? Em trai của cô? Cổ Quân Uyển bây giờ mà cô còn tại si tâm vọng tưởng sao? Họ Cổ của cô căn bản không phải quan hệ với người Cổ gia, coi như cô là chị gái của Cổ Quân Suất cũng phí công, căn bản trong mắt Cổ Quân Suất không có cô. Cô nói em trai của cô sẽ không cho phép tôi làm như vậy sao, được, cô đi nói với Cổ Quân Suất tôi muốn hủy hôn ước với cô, tôi muốn xem cậu ta quản chuyện này hay không, đi mau!”

Cổ Quân Uyển có chút đại nể nhìn Diêm Thiếu Kiệt, cô ta đi tìm Cổ Quân Suất giúp mình? Không cần nghĩ cũng biết Cổ Quân Suất chắc chắn không muốn giúp mình, không khéo còn có thể nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng đập mình một cú. Nhưng hủy hôn ước cô ta lại càng không cam tâm, chín mười chín bước đều đã đi rồi chẳng lẽ vì kém một bước này từ bỏ? Bàn năng lấy tay che trên trong bụng mình, cô ta hiểu được đây là con ngựa kéo cuối cùng của mình, tốt xấu còn có đứa bé này, có lẽ...

“Thiếu Kiệt, em mang thai đứa nhỏ của anh, chẳng lẽ anh không muốn muốn nó sao? Đây là con của hai chúng ta mà!”

Mắt Diêm Thiếu Kiệt nhú lại, đúng vậy, đứa bé này là chất của Diêm gia, nhưng... Lúc này Diêm Thiếu Kiệt nhìn bụng của Cổ Quân Uyển càng thêm chán ghét nói không nên lời, không khỏi nghĩ tới xuất thân của mình.

Đứa bé này nếu sinh ra thì nó và mình rất giống nhau, cha là công tử nhà giàu, có một người mẹ không có thân phận bối cảnh, không, con của Diêm Thiếu Kiệt này không phải như thế, nó phải có được dòng dõi cao quý nhất, mẹ của nó phải là con gái của gia tộc lớn, nó phải lớn lên trong sự chăm sóc tỉ mỉ của cha mẹ, nó phải được cha mẹ yêu thương.

“Hai chúng ta hủy bỏ hôn ước, đứa bé này cô không nên giữ lại, đỡ cho sau này rắc rối khi cô muốn kết hôn.” Diêm Thiếu Kiệt bình thản nói ra mấy câu đó, giống như đứa bé này và anh ta một chút quan hệ cũng không có.

Lúc này Cổ Quân Uyển thực sự sợ hãi, đây là lần đầu tiên cô ta nhìn thấy Diêm Thiếu Kiệt như vậy, cô ta vẫn cho rằng tính tình Diêm Thiếu Kiệt tốt lắm, ít nhất khi cùng một chỗ với cô ta Diêm Thiếu Kiệt rất cưng chiều mình. Bây giờ cô ta đã hiểu rõ ra, tất cả chỉ là biểu hiện giả dối, mà vì sao Diêm Thiếu Kiệt lại làm như vậy cô ta cũng đã hiểu rõ.

“Anh muốn tôi phá thai sao?” Diêm Thiếu Kiệt nhìn thoáng qua không nói, Cổ Quân Uyển tiếp tục nói: “Anh chưa từng nghe sao? Con cái đều là món quà mà ông trời ban cho cha mẹ, nó có thể đến bên cạnh cha mẹ là bởi vì kiếp trước nó ở cạnh cha mẹ, anh có quyền gì mà cướp đi tính mạng của nó? Anh không sợ gặp báo ứng sao?”

Diêm Thiếu Kiệt nhướng mày nói: “Nó không được chào đón, cô cảm thấy nó nên được sinh ra sao?”

Nghe được lời của anh ta, Cổ Quân Uyển lạnh lùng nói: “Ai nói nó không được chào đón, anh nghĩ rằng tôi không biết lý do tại sao anh không muốn nó sao?” Cổ Quân Uyển nhìn về phía Diêm Thiếu Kiệt, cười nhạt nói: “Đúng, tôi giả làm người của Cổ gia, chẳng lẽ anh không phải đang đóng giả sao? Anh bởi vì tôi là người Cổ gia mà anh giả vờ yêu tôi, cưng chiều tôi, không phải sao? Bây giờ đã không giả vờ nữa phải không? Biết tôi không thể đem lại lợi ích cho anh, cho nên không có ý định tiếp tục đóng giả nữa đúng không? Diêm Thiếu Kiệt, trên đời này còn có người tro tráo lại càng không biết xấu hổ như anh sao?”

“Chát”, Diêm Thiếu Kiệt giơ tay cho Cổ Quân Uyển một bạt tai, một tát này có lẽ đánh rất nặng, Cổ Quân Uyển trực tiếp ngã nhào trên mặt đất.

Nghe được lời nói của Cổ Quân Uyển, Diêm Thiếu Kiệt rất tức giận, anh ta tức giận không phải vì Cổ Quân Uyển không chịu phá thai, mà là bởi vì hành vi xấu xí của anh ta bị Cổ Quân Uyển vạch trần. Đây là tất xấu mà rất nhiều người đều mắc phải, bản thân làm ra chuyện vô si thì lúc ấy sẽ tìm ra nhiều lý do bào chữa cho mình, hơn nữa không bao giờ cảm thấy việc mình đang làm rất vô si. Nhưng một khi hành vi vô si bị vạch trần, người ta mới biết được thì ra mình làm ra chuyện vô si như thế.

Cho nên Diêm Thiếu Kiệt then quá hoá giận, bởi vì Cổ Quân Uyển làm cho anh ta thấy được bộ mặt xấu xí nhất của mình, anh ta có thể tiếp thu người khác khen ngợi mình, nhưng không thể chấp nhận người khác chỉ trích mình, đặc biệt là lời chỉ trích mỗi một châm chích ra đây máu như thế!

“Diêm Thiếu Kiệt, anh không phải là người.” Mặc kệ Cổ Quân Uyển khóc rống chỉ trích, Diêm Thiếu Kiệt xoay người rời khỏi phòng nghỉ, một giây anh ta cũng không muốn sống chung một chỗ với cô gái này. Bên kia tiệc đính hôn đã sắp kết thúc, khách khứa đều đã đi về gần hết, người nhà Diêm gia đều đến phòng nghỉ, Diêm lão gia từ đang ở ra hỏi Diêm Thiếu Kiệt kia kia.

“Nói đúng ra là con sớm đã biết thân phận Cổ Quân Uyển.”

Diêm Thiếu Kiệt lắc đầu, “Con cũng vừa mới biết được, lúc đầu con không quan tâm đến chuyện của cô ta, vẫn là sau đó lúc nói chuyện phiếm với Ân Hi thuận miệng nói ra, mới biết được chuyện của Cổ Quân Uyển, nhưng biết cũng không nhiều, chỉ biết là quan hệ của cô ta và Cổ Nhị thiếu không tốt lắm.”

“Con biết thì tại sao không nói sớm cho ông biết?”

“Gia gia, con chỉ biết quan hệ của Cổ Quân Uyển và Cổ Nhị thiếu không tốt, chuyện này có vấn đề gì sao?”

Lão gia từ chọc chọc trán anh, “Lúc trước Nhị thúc con đồng ý cử hôn sự này, là vì Quân Uyển nói con bé và Cổ Nhị thiếu quan hệ rất tốt.”

Diêm Thiếu Kiệt ra vẻ kinh ngạc nói: “A! Thật sự? Con thực sự không biết đó? Sao mọi người không nói cho con biết?”

Diêm lão gia ngừng lại có vẻ đúng là chưa nói việc này với A Liệt, “Bà thông gia đã sớm biết chuyện của Cổ Quân Uyển phải không?”

“Mẹ vợ cũng không rõ lắm, chuyện về Cố Quân Uyển cho tới bây giờ Ân Hi chưa từng nói tới, bởi vì thực tế cô ta và Cố gia không có quan hệ gì. Ân Hi cũng chưa gặp qua cô ta, cậu ấy chắc là trước kia có nghe Cố Nhị thiếu nói qua hai ba câu như thế, biết Cố Nhị thiếu dòng chính là có một người chị gái. Ngoài ra cậu ấy cũng không rõ, cho nên ngày đó mẹ vợ nói hình như chưa từng nghe chuyện Cố tổng có em gái, Cố tổng thường xuyên đến nhà mẹ vợ ăn cơm, cho tới bây giờ anh ta không hề nhắc tới mà Ân Hi cũng không, thì mẹ vợ làm nào biết được chứ? Nhị thúc và Thiếu Kiệt xem trọng Cố Quân Uyển, mà người ta không để mắt tới cô ta, lúc về còn không hỏi một tiếng.”

“Vậy chuyện hôm nay là sao?”

“Con biết Cố tổng và Ân Hi sẽ đến, nhưng chuyện Cố lão sẽ đến con cũng không rõ lắm, nghe nói Cố lão đối hai anh em Ân Hi rất tốt, tiệc đính hôn của con và Ân Trạch ông ấy đến cũng là rất bình thường.”

“Biết hai người chúng nó muốn đính hôn con nên nói ra chuyện này.”

Đôi mắt Diêm Thiếu Liệt chớp lên, “Gia gia, người cảm thấy nếu con nói sẽ có loại hậu quả gì? Nhị thúc và Thiếu Kiệt sẽ cho rằng con vì tốt cho bọn họ sao? Không khéo hai người còn cho rằng con cố ý muốn phá hư chuyện đính hôn của Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển đó.”

Lúc đầu lão thái thái muốn nói vài câu nhưng khi nghe lời nói của Diêm Thiếu Liệt thì im lặng, lão gia tử cũng im lặng, bởi vì hai cụ biết lời nói Diêm Thiếu Liệt hoàn toàn có thể xảy ra, có lẽ so với A Liệt nói còn nghiêm trọng hơn, bọn họ hiểu rất rõ thái độ làm người của con trai út.

Sau khi im lặng Diêm lão gia lại hỏi vài câu rồi không hỏi nữa, Diêm Thiếu Liệt đã sớm nghĩ kỹ phải giải thích chuyện này ra sao với lão gia tử, muốn lý do gì cũng có, lý do rất đầy đủ, hơn nữa anh cũng không bắt buộc Diêm Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển đính hôn.

Được rồi, Cố Quân Suất tung ra một ít tin giả, thực ra là anh gợi ý Thủy Ân Hi làm, cho nên có thể nói chuyện này không hoàn toàn có quan hệ với anh, chỉ là bọn họ tự chuốc lấy. Nếu Diêm Thiếu Kiệt khiêm tốn một chút, đừng đụng đến Thủy Ân Trạch đừng tìm phiền phức cho mình, có lẽ sẽ không khó nuốt trôi như ngày hôm nay.

Ít nhất lễ đính hôn hôm nay Diêm Thiếu Kiệt và Nhị thúc khi biết được sự thật, anh vốn có thể đẩy tình cảnh thêm tệ hơn, chờ sau khi Diêm Thiếu Kiệt cưới Cố Quân Uyển mới làm cho bọn họ biết. Nhưng anh không có làm như vậy, anh để lại một đường lui cho bọn họ, còn phải đi như thế nào là chuyện của bọn họ. Vừa nghĩ tới người phụ nữ như Cố Quân Uyển được cưới vào Diêm gia, Diêm Thiếu Liệt đã cảm thấy cả người không thoải mái.

Sau đó cha mẹ Diêm Thiếu Liệt lại hỏi qua anh chuyện này rốt cuộc là sao, anh chỉ đem câu trả lời với gia gia nói lại cho cha mẹ. Không phải muốn che giấu cha mẹ, chỉ là sợ sau khi bọn họ biết lời miệng nói ra, đến lúc đó làm cho Nhị thúc và Diêm Thiếu Kiệt ở trước mặt gia gia cần ngược lại mình một ngụm. Tuy rằng có thể giải thích nhưng chuyện này vẫn là rất phiền phức.

Lúc sau Diêm An Quân đứng là có tìm đến lão gia tử, không hẳn là trách mắng Diêm Thiếu Liệt, mà trách Diêm Thiếu Liệt biết sự thật mà không nói trước cho ông ta biết, ngay lúc đó Diêm lão gia đem lời nói của Diêm Thiếu Liệt nói lại với Diêm An Quân, “Nếu lúc ấy nói cho con biết, con sẽ tin lời nói của A Liệt sao? Hay là con cho rằng A Liệt đang cố ý phá hư chuyện đính hôn của Thiếu Kiệt và Quân Uyển?”

Diêm An Quân vừa muốn nói mình đương nhiên sẽ tin, chợt nghe lão gia tử lạnh lùng nói: “Đừng nóng vội lên trả lời ba, con tự mình nghĩ thông suốt rồi nói.”

Diêm An Quân nghĩ nghĩ chân mày lập tức nhíu lại, lời nói tới miệng rốt cuộc không nói ra được, đúng là giống như lão gia nói, ông ta sẽ không tin tưởng lời nói của cháu trai, hơn nữa thật sự sẽ cho rằng cháu trai muốn phá hư hôn sự của con trai, có khi còn có thể oán giận cháu trai.

Lão gia tử đưa mắt nhìn Diêm An Quân thì biết nó nhất định sẽ suy nghĩ cẩn thận, nhưng suy nghĩ cẩn thận thì sao? Coi như suy nghĩ cẩn thận thì nó vẫn như cũ cho rằng cháu trai không đúng.

“Nếu A Liệt nói con nghe sẽ có kết quả như vậy, vấn đề này không phải lỗi do A Liệt, nhưng A Liệt cũng không có nói, cho nên...”

“Cho nên?” Lão gia tử nhíu mắt lại nhìn về phía Diêm An Quân, “Cho nên dù là kết quả cũng như thế, vì A Liệt nói ít vài câu, con liền muốn đem trách nhiệm đều đổ lên người A Liệt, muốn trách A Liệt, rõ ràng con và Thiếu Kiệt không nhận rõ người, nhưng các người lại muốn thừa nhận vấn đề là ở mình, bởi vì có người chịu tội thay có A Liệt, đúng hay không?”

Diêm An Quân bị lão gia tử nói xấu hổ không chịu nổi, ông là có ý nghĩ như vậy, nhưng bị lão gia tử vừa nói hình như... sai chính là mình, muốn cho ông ta nhận sai nói dễ hơn làm, lão gia tử chỉ có thể đem lời nói nói hết ra, có thể thông suốt hay không không phải là chuyện ông có thể quyết định.

Diêm Thiếu Liệt không biết Diêm An Quân và lão gia tử đã nói gì, nhưng xem biểu hiện của Nhị thúc chắc là đổ lỗi cho mình, trách thì trách đi, dù thế nào đi nữa quan hệ của anh và cha con Nhị thúc đã sớm như vậy, anh chưa từng có nghĩ tới phải phục hồi quan hệ này nọ, nói không chừng đến cuối cùng quan hệ của bọn họ càng tồi tệ hơn.

...

Tiệc đính hôn ngày hôm đó Diêm Thiếu Liệt dường như thấy được một người, dù sao bởi vì quá nhiều người nên anh không chắc chắn lắm, cho nên gọi điện thoại cho Đường Tổng. Đường Tổng nói cho anh biết, Hạ Khuynh Thành đúng là đã từ Hàn Quốc trở về, đang chuẩn bị quay lại làm việc, hẳn là về trước vài ngày anh và Thủy Ân Trạch đính hôn.

Theo lý mà nói không có khả năng có người phát thiệp mời cho Hạ Khuynh Thành, hơn nữa mọi người hẳn đều ước gì hẳn không xuất hiện. Nhưng tin

tức hai vị thiếu gia Diêm gia đính hôn cùng một ngày mọi người ở thành phố Thiên Hải gần như đều biết, các phương tiện truyền thông đều có đưa tin. Hạ Khuynh Thành trở về thành phố Thiên Hải nhất định sẽ thấy tin tức, nói không chừng có lẽ hắn là vụng trộm tới.

Chuyện đúng như suy đoán của Diêm Thiếu Liệt, sau khi Hạ Khuynh Thành từ Hàn Quốc trở về biết tin tức Diêm Thiếu Liệt và Diêm Thiếu Kiệt đính hôn cùng một ngày, hắn cũng biết không có ai phát thiệp mời cho hắn, cho nên mới lén chạy tới khách sạn.

Nhưng bởi vì có rất nhiều đồng nghiệp ở đây, hắn sợ bị người chê cười, lại có nhiều nhân vật có máu mặt ở thành phố Thiên Hải thị như vậy, Hạ Khuynh Thành không dám tùy tiện khinh suất, chỉ có thể tránh đi nhìn trộm một chút. Cho nên lúc ấy Diêm Thiếu Liệt chỉ liếc mắt nhìn thoáng qua, không thể xác định có phải là hắn hay không.

Hạ Khuynh Thành trở về hay không Diêm Thiếu Liệt không quan tâm, dù sao mình đã sớm không có quan hệ với hắn, nhưng quan hệ của hắn và Diêm Thiếu Kiệt chính là thực vi diệu, không biết Diêm Thiếu Kiệt có hay tin Hạ Khuynh Thành đã trở lại hay không? Nếu Hạ Khuynh Thành biết Diêm Thiếu Kiệt đã hủy bỏ hôn ước, sau đó sẽ thế nào? Anh mới không tin Hạ Khuynh Thành có thể bỏ qua kẻ gốc Diêm Thiếu Kiệt này.

“Trí Viễn, thời gian này theo dõi sát sao Hạ Khuynh Thành chút.”

“Thiếu gia, không theo dõi Diêm Thiếu Kiệt sao?”

“Theo dõi anh ta có ích lợi gì? Anh ta biết Hạ Khuynh Thành trở về hay không là hai việc khác nhau sao? Hơn nữa bây giờ anh ta không tâm tư để ý cậu ta, cho nên anh chỉ cần theo dõi Hạ Khuynh Thành, xem cậu ta có phải cố ý muốn tiếp cận Diêm Thiếu Kiệt hay không.”

“Vâng, tôi đã biết!”

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Hạ Khuynh Thành đã trở lại dĩ nhiên Thủy Ân Trạch sẽ biết, hơn nữa chuyện hắn muốn quay lại làm việc ở trong công ty cũng đồn đại ồn ào huyền náo, ban đêm lúc về nhà Thủy Ân Trạch đem việc này nói với Diêm Thiếu Liệt.

“Không cần để ý đến cậu ta, chỉ cần cậu ta không gây rắc rối cho em là được, nếu là cậu ta dám gây phiền toái cho em, em cũng không cần nhường nhịn gì.”

“Ừ, em biết, dù sao hai chúng ta cơ bản không có cơ hội nào gặp mặt, bây giờ em bận đến mức không thể quay về công ty, em là còn phải nghe từ tiểu Đinh nói cậu ta đã trở lại, nếu không em cũng không biết.”

“Hôm đính hôn cậu ta cũng tới.”

Thủy Ân Trạch ngạc nhiên, “Hôm đính hôn? Sao em không thấy cậu ta?” Diêm Thiếu Liệt cười cười đem người kéo đến ngồi cạnh mình, sau đó đem chuyện anh phát hiện Hạ Khuynh Thành lén đến, rồi lại nói tới chuyện Đường Tổng xác nhận với anh.

“Thì ra là thế, nói thế anh đã biết trước cậu ta đã trở về?” Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, đúng là biết sớm hơn vợ anh vài ngày, Thủy Ân Trạch bĩu môi, “Vây mà anh không nói sớm cho em biết một tiếng.”

“Không phải không muốn cho em biết, mà cảm thấy không cần thiết, cậu ta là ai? Có quan hệ gì với chúng ta, chuyện cậu ta có trở về hay không thì liên quan gì đến chúng ta sao?” Thủy Ân Trạch nghĩ lại lời nói này của Diêm Thiếu Liệt cũng đúng, liền không hỏi tiếp nữa.

Thủy Ân Trạch nghĩ mình sẽ không dễ dàng gì đụng mặt Hạ Khuynh Thành, lại không nghĩ có việc phải về công ty một chuyến, kết quả mới vừa vào công ty lại đụng phải Hạ Khuynh Thành, hơn nữa nhìn điệu bộ kia thì biết Hạ Khuynh Thành lúc này đang vô cùng giận dữ.

Hạ Khuynh Thành muốn trở lại làm việc nhưng không được thuận lợi lắm, bởi vì chuyện lúc trước của hắn quá mức âm ỉ, hơn nữa chuyện đó không thể coi như là scandal, mà chính xác là một vụ tai tiếng, một số đoàn phim và quảng cáo đại diện phát ngôn lúc trước tìm tới hắn cũng lần lượt thay người, mà lần này hắn trở về muốn đóng phim thì khó khăn trùng điệp, bởi vì rất nhiều đoàn phim đều từ chối dùng hắn.

Ở giới giải trí thì Công ty Ân trọng khá là có địa vị, dưới tình huống bình thường bọn họ muốn sắp xếp một hai diễn viên ở một đoàn phim thì không thành vấn đề, trước lúc Hạ Khuynh Thành từ Hàn Quốc trở về, công ty đã bắt đầu vì hắn liên hệ. Nhưng tìm liên tiếp mấy đoàn phim, người ta không muốn dùng hắn. Nguyên nhân chủ yếu vẫn vì scandal của hắn, hơn nữa chuyện của hắn và Diêm gia quá mức ồn ào, đặc tội một người như Hạ Khuynh Thành không sao, nhưng đặc tội tới Diêm gia thì mọi người không muốn. Tuy rằng Diêm gia không phát ngôn cái gì, nhưng mọi người vẫn cho yên lặng là

một cách lựa chọn.

Rõ ràng trước Hạ Khuynh Thành và Diêm gia, hầu hết mọi người đều chọn cái sau, cho nên không ai muốn dùng Hạ Khuynh Thành.

Gần đây mỗi ngày Hạ Khuynh Thành đều đến công ty, hẳn rất muốn xuất hiện lần nữa, nhưng lại không có việc cho hắn làm, đối với một người nghệ sĩ mà nói, không có công việc không có show, người sẽ không có giá trị tồn tại ở trong giới giải trí này, mà trong công ty thì có tin đồn là hắn sẽ bị đóng băng.

Mang theo một bụng oán khí Hạ Khuynh Thành chuẩn bị trở về nhà, vừa đúng lúc đụng mặt Thủy Ân Trạch phải về công ty. Thủy Ân Trạch nhìn hắn một cái liền lập tức rời đi, y cảm thấy từ trước đến nay hai người bọn họ không có gì để nói, Hạ Khuynh Thành cũng giống thế.

Huống chi vừa nghĩ tới tận mắt nhìn thấy cảnh tượng đính hôn ngày hôm đó, Hạ Khuynh Thành đều muốn nôn ra máu. Hắn thường xuyên nghĩ nếu năm đó mình không qua lại gần với Diêm Thiếu Kiệt, nếu mình ngoan ngoãn ở cùng một chỗ với Diêm Thiếu Liệt, thì ngày đó người đính hôn với Diêm Thiếu Liệt có phải là hắn không? Hoặc là lúc trước hắn không có ra nước ngoài, không nhận lời mời của Philip, có lẽ hắn và Diêm Thiếu Kiệt cũng đính hôn.

Đáng tiếc thời gian không thể quay ngược, nếu không trên đời này sẽ không có từ hối hận.

“Thấy không, là Ân Trạch đó, nghe nói lễ đính hôn của anh ta và Diêm Nhị thiếu ngày đó cực kỳ lãng mạn.”

“Có nghe, tôi có nghe tiểu Đình nói, buổi lễ trang trí siêu lãng mạn, hình như là mẹ của Diêm Nhị thiếu tự tay sắp xếp đó.”

“Hâm mộ tiểu Đình ghê, tôi cũng muốn tận mắt đến đó nhìn.”

“Chứ gì nữa, nghe nói ngày đó rất nhiều nhân vật lớn trong giới đều xuất hiện.”

“Có cơ hội ai mà không đi chứ, tai to mắt lớn đều đủ cả, Diêm đại thiếu và Diêm Nhị thiếu đồng thời đính hôn, chuyện này là sự kiện lớn của thành phố Thiên Hải chúng ta, người có thể được mời toàn là nhân vật có lớn ở thành phố Thiên Hải.”

“Đúng thế, không bằng nói bản thân người được mời chính là một loại quang vinh, nghe nói ngày đó gia chủ tứ đại gia tộc thành phố Thiên Hải đều đến, các người nghĩ coi những nhân vật kia đều có cấp bậc gì? Có thể cùng bọn họ tham gia tiệc đính hôn, cũng đủ để khoe khoang một tháng.”

“Mấy người nghe nói chưa? Hình như tiệc đính hôn của Diêm đại thiếu xảy ra vấn đề.”

Vừa nói xong lời này mấy cô gái đều tò mò muốn chết, chợt nghe cô gái vừa mới nói chuyện tiếp tục nói: “Nghe nói vị hôn thê của anh ta lúc trước hình như nói mình là người của Cố gia, kết quả ngày đính hôn gia chủ Cố gia đến, nhưng căn bản không biết vị hôn thê kia của Diêm đại thiếu. Diêm đại thiếu hình như là bị người ta lừa, tiệc đính hôn vừa mới bắt đầu không bao lâu thì Diêm đại thiếu và hôn thê của anh ta đã không thấy tăm hơi.”

Vốn đang còn bức dọc muốn mắng người nhưng khi nghe thế Hạ Khuynh Thành liền tránh vào lối đi nhỏ bên cạnh, cẩn thận nghe mấy cô gái bên ngoài nói chuyện.

“Thật hay giả?”

“Đương nhiên là thật, ngày đó có rất nhiều người mà, việc này đã sớm truyền ra.”

Một cái cô gái không tin nói: “Sao chúng ta chưa nghe qua chuyện này? Cô nghe ở đâu thế?”

Cô gái vừa mới nói chuyện lập tức bày ra bộ dáng lão thần cất giọng lên: “Chuyện này không phải là chuyện bí mật, mặc dù rất nhiều người biết, nhưng tất cả mọi người sẽ không bàn tán ra khỏi miệng, chuyện đặc biệt tới Diêm gia là không ai mong muốn, tôi đây là nghe trợ lý của Lâm đại bài nói.”

“Ah, chính là bạn học kia của cô sao?”

“Đúng vậy, cô ấy nói hôm đó tâm tình của Lâm đại bài rất tốt, cho nên mang cô ấy đi, nếu không cô ấy không thể biết việc này.”

“Hắc hắc, chuyện này thật mới mẻ, vậy thì cuộc hôn nhân này của Diêm đại thiếu xem như không thành à?”

“Ai biết được, dù sao khi Diêm đại thiếu và vị hôn thê của anh ta biến mất thì không thấy xuất hiện nữa, bạn học của tôi nói là mãi đến khi tiệc đính hôn kết thúc, lúc về cô ấy và Lâm đại bài cũng không thấy Diêm đại thiếu và vị hôn thê của anh ta xuất hiện.”

Hạ Khuynh Thành liếc nhìn mấy cô gái đang nói chuyện, nhìn cô gái đang ba hoa chích chòe kia, hắn hí hí nháy mắt, trước kia hắn và Lâm đại bài từng hợp tác, hình như cô bé này đúng thật có quan hệ khá tốt với trợ lý riêng của Lâm đại bài.

Chẳng lẽ là thật? Diêm Thiếu Kiệt không có đính hôn với cô gái Cố Quân Uyển kia, việc này nếu nhiều người biết như vậy, hẳn muốn tìm hiểu có lẽ rất dễ dàng. Sau khi Hạ Khuynh Thành ra khỏi công ty cũng không trở về nhà, mà đi tìm vị doanh nhân mà hắn quen biết.

Rất nhanh Hạ Khuynh Thành biết được chuyện gì xảy ra hôm đính hôn, sau khi biết Diêm Thiếu Kiệt không đính hôn thành công trong lòng hắn mừng thầm một phen. Bởi vì có quan hệ khá tốt với vài doanh nhân, Hạ Khuynh Thành nhanh chóng nghe được một sự kiện khác, trước khi Cố Quân Uyển đính hôn với Diêm Thiếu Kiệt đã mang thai!

Tin tức này làm cho Hạ Khuynh Thành có chút chán nản, Cố Quân Uyển mang thai con của Diêm Thiếu Kiệt, tuy rằng còn không biết là nam hay nữ, nhưng đây chính là chất của Diêm gia, chẳng lẽ Diêm gia thực sự có thể mặc kệ hoặc là nhìn con cháu sinh ra ở bên ngoài sao? Hân cảm thấy hôn ước này của Diêm Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển cũng không dễ hủy bỏ như thế.

Nhưng rất nhanh sau đó các trang nhất tin tức liền gạt bỏ lo lắng của Hạ Khuynh Thành, bởi vì Cố Quân Uyển khoa trương tuyên bố hôn ước của mình và Diêm Thiếu Kiệt hủy bỏ. Thực sự Hạ Khuynh Thành không thể tin được vào mắt mình, nhưng cô gái nhận lời phỏng vấn trước mặt các phương tiện truyền thông đúng là Cố Quân Uyển. Tại sao cô ta lại có thể khoa trương tuyên bố việc hủy hôn ước với Diêm Thiếu Kiệt như thế? Hạ Khuynh Thành có chút nghi không ra, Cố Quân Uyển mang thai con của Diêm Thiếu Kiệt, là có lợi thế áp chế được Diêm gia, làm sao cô ta có thể tự động buông tha được chứ?

Từ trên người Cố Quân Uyển, Hạ Khuynh Thành ngửi được mùi của đồng loại, cho nên hân dám khẳng định Cố Quân Uyển muốn gả cho Diêm Thiếu Kiệt nhất định là hướng về tiền tài của Diêm gia, người như vậy bình thường nếu không đạt được mục đích sẽ không dễ dàng bỏ qua, trừ phi lợi thế của cô ta đã không còn, nghĩ vậy Hạ Khuynh Thành giật mình, chẳng lẽ là đứa bé xảy ra vấn đề gì?

Ngày hôm sau ý tưởng của Hạ Khuynh Thành đã được chứng thật, theo một người quen để lộ, sở dĩ Cố Quân Uyển và Diêm Thiếu Kiệt hủy bỏ hôn ước, là bởi vì cô ta sảy thai!

Lúc đầu nghe đến Cố Quân Uyển là mang thai đính hôn, trong lòng Hạ Khuynh Thành còn có chút lo lắng, coi như Cố Quân Uyển không phải con gái Cố gia, nhưng dù sao cô ta có đứa bé của Diêm gia làm chỗ dựa vào, nhưng mà từ khi nghe được tin tức Cố Quân Uyển sảy thai thì tâm tình Hạ Khuynh Thành quả thực tốt không thể tốt hơn được nữa.

Nói đến Cố Quân Uyển tại sao lại sảy thai? Thật ra vào ngày đính hôn, lúc cô ta bị Diêm Thiếu Kiệt tát ngã trên mặt đất đã có vấn đề, khi đó cô ta vừa mới mang thai chừng một tháng, hơn nữa mọi chuyện chuẩn bị hôn lễ đều do cô ta đích thân làm, cực kỳ bận rộn và vất vả một thời gian, sau đó ở tiệc đính hôn cô ta bị kích thích, rồi lại bị Diêm Thiếu Kiệt đánh một cái tát ngã trên đất, mà tất cả chuyện này vừa đủ trở thành nguyên nhân dẫn đến cô ta sảy thai.

Buổi tối hôm đính hôn cô ta liền đến bệnh viện, lúc ấy bác sĩ nói cho cô ta biết là làm việc quá sức, tâm lý không ổn định, cộng với việc té ngã, đứa bé này khó thể giữ được. Khi đó Cố Quân Uyển rất sợ hãi, cô ta chỉ có đứa bé này, nếu như không có đứa bé này chắc chắn Diêm Thiếu Kiệt sẽ không cần cô ta, thậm chí lúc đó cô ta cảm thấy Diêm Thiếu Kiệt cũng không tính là cái gì, chỉ cần có đứa bé này là tốt rồi. Tuy rằng bác sĩ cố hết sức, nhưng sau hai ngày ở bệnh viện Cố Quân Uyển vẫn sảy thai.

Chuyện này đương nhiên không giấu được người Diêm gia, nói thẳng ra là khi nghe tin này Diêm Thiếu Kiệt nhẹ nhàng thở ra một hơi, đã không còn đứa bé này thì anh ta và Cố Quân Uyển không có gì dây dưa. Trong lòng Diêm An Quân rất mâu thuẫn, một mặt suy nghĩ của ông ta và Diêm Thiếu Kiệt lại giống nhau, đã không còn đứa bé này con trai mình không cần cưới Cố Quân Uyển nữa, sau này vẫn còn có thể tìm được cô gái có thân phận bồi cánh tốt, nhưng mặt khác nghĩ đến đó là đứa cháu mình chưa từng gặp mặt hay chất của Diêm gia, trong lòng của ông ta lại không dễ chịu.

Hai cụ Diêm gia vẫn hết sức u sầu, đó là chất của bọn họ, lúc nghe nói Cố Quân Uyển mang thai thì hai cụ còn cùng nhau bàn bạc mua những thứ gì đó cho cháu. Lão thái thái lại càng sớm chuẩn bị tốt tã lót giấy em bé, không nghĩ tới đứa nhỏ cứ như vậy không còn. Nói không buồn đó là gạt người, dù sao đó cũng là một sinh mệnh, là có quan hệ với Diêm gia bọn họ.

Thế mà Diêm Thiếu Kiệt lại nhanh chóng tựa như người không có việc gì, mỗi ngày việc nên làm thì cứ tiếp tục làm, thậm chí không đến bệnh viện nhìn xem Cố Quân Uyển một cái, dù sao người ta sảy thai cũng có quan hệ với Diêm gia, bọn họ không thể cái gì cũng không làm. Mà chuyện bọn họ có thể làm đúng là không có nhiều lắm, sau khi bàn bạc cuối cùng đưa ra kết quả chính là cho Cố Quân Uyển một khoản tiền, trong Diêm gia ít phụ nữ cuối cùng việc này vẫn là Triệu Chi Lâm ra mặt, cô đem tiền cho Cố Quân Uyển, coi như là Diêm gia bồi thường cho cô ta.

Lúc này Triệu Chi Lâm không có tâm tình chăm chọc Cố Quân Uyển, nói cô mềm lòng cũng được mà nói cô lòng dạ đàn bà cũng thế, dù sao thời điểm này bảo cô nói mấy câu ác độc cũng là nói không nên lời. Thậm chí cô còn cảm thấy cô gái cuộn tròn ở trên giường bệnh này, sắc mặt tái nhợt hai mắt trống rỗng có chút đáng thương, nhưng người đáng thương tất có chỗ đáng giận, đạo lý này cô vẫn hiểu rõ.

Triệu Chi Lâm cảm thấy Diêm gia làm thế có chút quá mức máu lạnh, tiền, vật này thực sự khó mà nói nó tốt cuộc là tốt hay xấu, Cố Quân Uyển nghĩ hết cách để gả vào Diêm gia là vì tiền, bây giờ tuy rằng cô ta không gả vào Diêm gia nhưng vẫn có số tiền kia. Nhưng nhắc tới món tiền đối với cô ta mà nói là tốt hay xấu thật đúng là khó nói, cô nhớ rõ trước kia Thu Đình Nhã đã từng nói với mình, có chuyện dùng được tiền để giải quyết cũng có chuyện không dùng được, nhưng chuyện thế này phải nhìn người mà nói.

“Mấy thực phẩm dinh dưỡng cô nhớ ăn, có thể giúp cô bồi bổ cơ thể, đừng nghĩ rằng là sảy thai thì không cần chú ý, sảy thai và sinh con thật ra không khác bao nhiêu, đối với cơ thể phụ nữ mà nói đều là thương tổn rất lớn, đừng nghĩ rằng tuổi còn trẻ thì không cần lo lắng, cô nên chăm sóc cơ thể thật tốt thì sau này còn có thể có con nữa.”

Thấy Cố Quân Uyển trừng to mắt nhìn về phía mình, Triệu Chi Lâm tiếp tục nói: “Diêm gia hay là Diêm Thiếu Kiệt thì cô đừng nên nghĩ đến nữa, Diêm Thiếu Kiệt là cái dạng gì không cần tôi nói trong lòng cô rất rõ ràng, bất kể ban đầu cô vì sao muốn gả vào Diêm gia thì bây giờ đã không có khả năng.” Dùng một chút Triệu Chi Lâm tiếp tục nói: “Nếu cô thật là vì tiền, số tiền này đủ cho cô chi tiêu nửa đời sau, nếu cô là vì yêu, tôi đây nói cho cô biết Diêm Thiếu Kiệt không đáng để cô yêu, tự tôn tự ái của người con gái rất quan trọng, nếu ngay cả bản thân còn không biết yêu lấy mình, dựa vào cái gì mong chờ người khác yêu cô.”

Triệu Chi Lâm nói xong xoay người rời đi, cô không liếc mắt nhìn thêm Cố Quân Uyển một cái, Diêm Thiếu Kiệt ở dưới lầu đợi cô, “Mẹ, tâm trạng của mẹ không tốt lắm?”

Triệu Chi Lâm nhìn thoáng con trai nói: “Trong lòng mẹ tốt mới là kỳ quái.”

Diêm Thiếu Liệt ngạc nhiên, thật cẩn thận hỏi: “Mẹ, mẹ sao thế?”

Có lẽ Triệu Chi Lâm hiểu thái độ vừa rồi của mình không tốt lắm, thờ dãi nói: “Ồi chào! A Liệt, con nếu đã yêu vợ Ân Trạch của mình thì phải chung sống thật tốt với người ta biết không? Đừng cả ngày làm mấy chuyện vô dụng.”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe lời này thì không hài lòng, “Mẹ, mẹ có biết con rất yêu Ân Trạch cỡ nào không, con chỗ nào mà cả ngày làm ra chuyện vô dụng chứ?”

Triệu Chi Lâm véo lỗ tai Diêm Thiếu Liệt một hồi, “Con còn dám nói? Trước kia là ai mỗi ngày chơi đến đêm khuya mới về nhà? Người ta là ban ngày làm việc ban đêm ngủ, con thì tốt rồi, ban ngày ngủ buổi tối đi chơi.”

“Mẹ, mẹ buông tay, mẹ nhanh chóng buông tay coi, nhéo một hồi nữa lỗ tai sẽ bị mẹ nhéo rách.” Sau khi Triệu Chi Lâm buông tay giải thoát cho lỗ tai của mình, Diêm Thiếu Liệt vừa xoa vừa nói: “Mẹ, mẹ cũng nói là trước kia, từ lúc con với Ân Trạch ở một chỗ thì trở nên ngoan ngoãn, mẹ không biết sao?”

“Hừ, trước kia không phải con còn thề thốt son sắt nói mình cỡ nào yêu Hạ Khuynh Thành sao? Cuối cùng cũng không phải bỏ.”

“Mẹ, mẹ xem mẹ kia, cứ lấy chuyện trước kia nói để làm gì? Khi đó con còn nhỏ không hiểu chuyện, mẹ không thấy bây giờ con ngoan hơn so với lúc trước sao?”

Triệu Chi Lâm không tình nguyện gật đầu, “Ừ, khá tốt.”

Diêm Thiếu Liệt cười hi hi ôm cánh tay Triệu Chi Lâm hỏi: “Mẹ, rốt cuộc mẹ làm sao vậy? Đưa tiền cho Cố Quân Uyển tiền sao lại khiến tâm trạng của mình xấu đi.”

“Cái gì mà xấu đi.” Triệu Chi Lâm đem bộ dáng Cố Quân Uyển mà mình thấy nói với Diêm Thiếu Liệt, “Tuy nói cái này là Cố Quân Uyển tự chuốc lấy, nhưng bây giờ rơi vào tình trạng như vậy vẫn là rất đáng thương, hơn nữa trong này không thiếu trách nhiệm của Diêm Thiếu Kiệt, cho nên nói hôn nhân nếu không lấy tình yêu là điều kiện trước nhất thì vẫn là không cần vẫn hơn.”

Lúc này Diêm Thiếu Liệt biết vì sao tâm trạng của mẹ mình không tốt, có một số việc anh không thể hiểu được, nhưng mà anh biết cùng là phụ nữ thì mẹ mình chắc chắn có khả năng hiểu được, dù sao nghe xong mẹ mình nói anh có thể tưởng tượng được đến tình cảnh hiện tại của Cố Quân Uyển, tuy rằng anh không cười nhạo cô ta nhưng cũng không thông cảm với cô ta, nên nói như thế nào nhỉ? Có lẽ cảm thấy đây là cô ta gieo gió gặt bão, mà có lẽ không còn chán ghét cô ta giống như lúc trước.

Lúc mới vừa biết Cố Quân Uyển sảy thai, Diêm Thiếu Liệt từng chính tai nghe được Diêm Thiếu Kiệt nói câu xứng đáng, lúc ấy anh chỉ là theo bản năng mà cau mày lại, bây giờ nghĩ lại dù sao cũng là người phụ nữ cùng mình có quan hệ, còn từng mang thai cho mình một đứa nhỏ, “Xứng đáng” hai chữ này từ trong miệng anh ta nói ra dường như thực sự có chút quá mức.

Cũng có lẽ là bởi vì nghe Triệu Chi Lâm nói, đột nhiên Diêm Thiếu Liệt cảm thấy Diêm Thiếu Kiệt so với Cố Quân Uyển càng đáng giận, anh nghĩ may mắn mình không phải người vô tình máu lạnh như vậy, làm người, chung quy phải có chút tình người mới tốt.

Triệu Chi Lâm đưa tiền cho Cố Quân Uyển, không vài ngày sau thì Cố Quân Uyển liền khoa trương nhận phòng vấn của truyền thông, đồng thời tuyên bố cô ta và Đại thiếu gia Diêm gia đã hủy bỏ hôn ước. Nhưng nguyên nhân cụ thể thì cô ta lại không chịu nói, chỉ nói hai người còn quá trẻ tuổi, tính cách không phải hợp lắm, ngày đính hôn hôm đó hai người bọn họ còn cãi nhau, hai người đều cảm thấy không thích hợp cùng nhau, cho nên hủy bỏ hôn ước.

Sau lại không biết người bạn nào bên cạnh Cố Quân Uyển là ai lắm miệng, đem tin tức cô ta mang thai trước khi đính hôn lúc sau lại sảy thai bán cho truyền thông, cho nên Hạ Khuynh Thành mới thấy được mấy tin tức này.

Một mặt khác Diêm Trí Viễn nói với Diêm Thiếu Liệt, Hạ Khuynh Thành đúng là có ý vô tình đến gần Diêm Thiếu Kiệt, hán còn theo dõi Diêm Thiếu Kiệt vài lần, dù sao trước mắt Hạ Khuynh Thành vẫn chưa trực tiếp gặp mặt Diêm Thiếu Kiệt.

Diêm Thiếu Liệt bĩu môi, nghĩ thầm không phải tất cả chó đều có thể sửa được tật xấu ăn phân!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Cố Quân Uyển không biết chuyện cô ta chưa kết hôn đã có thai rồi sảy thai là do ai nói ra, nhưng mà bây giờ cô ta đã không để ý tới, con của mình đã

không còn, tuy bọn họ nói thế nào cũng được, còn về Diêm Thiểu Kiệt sẽ nghĩ gì thì đó không nằm trong phạm vi lo lắng của cô ta, đã trải qua nhiều chuyện như vậy còn có cái gì không thể nhìn rõ, với lại bản chất của người đàn ông như Diêm Thiểu Kiệt, cô ta đã thấy quá rõ.

Có đôi khi cô ta thường nghĩ hai người bọn họ thực sự rất giống nhau, vì đạt được mục đích không từ mọi thủ đoạn. Diêm Thiểu Kiệt vì tìm một núi dựa có thực lực mạnh nên lựa chọn cô ta, còn cô ta lại là vì muốn gả vào nhà giàu mà chọn trúng Diêm Thiểu Kiệt. Nhưng dù sao thì cô ta cũng thích Diêm Thiểu Kiệt, có một phần cảm tình. Nếu không cô ta đại khái có thể chờ sau khi gả vào Diêm gia mới cùng Diêm Thiểu Kiệt lên giường, bởi vì thích cho nên mới nguyện ý trả giá, nguyện ý vì anh ta có đứa bé. Nhưng Diêm Thiểu Kiệt đối với cô ta chẳng có một chút cảm tình nào, cho nên khi anh ta phát hiện thân phận của cô ta thì không chút do dự mà hủy bỏ hôn ước, thậm chí lúc đang nói chuyện bỏ đứa nhỏ trong mắt không có một chút độ âm, sự nhân tâm của người đàn ông này cô ta xem như nhìn rõ.

Cố Quân Uyển cảm thấy được cô ta thua ở mềm lòng, bởi vì dù sao cô ta là phụ nữ, so ra vẫn kém Diêm Thiểu Kiệt ngoan độc, cho nên cuối cùng Diêm Thiểu Kiệt thắng, cô ta để cho anh ta được như ý. Con của cô ta không còn, dù cho tương lai cô ta có thể lại có con thì sao? Đứa bé đó không phải là đứa nhỏ này, người chưa từng mang thai làm mẹ thì không có cách nào hiểu được loại tâm trạng này.

Nhưng Cố Quân Uyển cũng rất may mắn, may mắn mình không phải loại người như Diêm Thiểu Kiệt, cô ta muốn chống mắt lên xem cuối cùng Diêm Thiểu Kiệt có thể lấy dạng phụ nữ gì, có bao nhiêu năng lực có bao nhiêu kết quả.

Khi tin tức Cố Quân Uyển sảy thai bị lộ ra ngoài, dư luận một mảnh xôn xao, đa số mọi người cho rằng lý do Cố Quân Uyển và Diêm Thiểu Kiệt hủy bỏ hôn ước vì Quân Uyển sảy thai, mà Diêm Thiểu Kiệt luôn luôn không ra mặt tỏ thái độ, lại làm cho rất nhiều người đoán rằng có phải Diêm Thiểu Kiệt không muốn gánh vác trách nhiệm hay không, do đó ép Cố Quân Uyển ra mặt.

Trong lúc nhất thời Diêm Thiểu Kiệt bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió, một ít nữ đồng chí cảm xúc khá nhạy cảm, kích động mắng to Diêm Thiểu Kiệt là gã đàn ông phụ bạc, nói anh ta vì Cố Quân Uyển sảy thai liền ép cô ta cùng mình hủy bỏ hôn ước v.v. . .

Lúc đầu Diêm Thiểu Kiệt cũng không muốn đối phó với mấy chuyện này, nhưng khi vừa nhìn thấy tình huống này thì không phản ứng lại dường như không ổn, cho nên anh ta cực kỳ vô sỉ mà nói về chuyện này, tỏ vẻ mình rất yêu Cố Quân Uyển, là do Cố Quân Uyển mất con nên mới muốn hủy bỏ hôn ước, vài người không biết sự thật chắc chắn không thể tha thứ cho anh ta, nhưng một số người biết sự thật cảm thấy Diêm Thiểu Kiệt có thể nói là ông tổ của mấy kẻ không biết xấu hổ.

Sau khi Diêm Thiểu Kiệt nhìn thấy bài báo thì không biết nói cái gì mới tốt, Diêm Thiểu Kiệt đúng là một lần nữa thiết lập giới hạn của mình, trên đời này còn có thể tìm ra người không không cần mặt mũi hơn anh ta sao? Hình như rất khó.

...

Sau khi vết thương của Tiểu Thái tốt lên thì toàn bộ đoàn phim cũng làm việc trở lại, lúc trước bởi vì của cô ta bị thương đoàn phim luôn ở trạng thái nửa khởi công, công ty sau khi biết nguyên nhân cô ta bị thương thì cô ý đặc biệt tìm cô ta nói chuyện, có thể đùa giỡn đại bài, tỏ ra cấu kình cũng có thể, nhưng không thể ảnh hưởng tiến độ quay phim, bộ phim này là để nâng đỡ cô ta, do Công ty Ấn tượng bỏ tiền ra quay, công ty không thể không chú ý.

Mặc dù là vì nâng đỡ cho cô ta, nhưng công ty cũng phải kiểm tra tiền mới được, bởi vì một mình cô mà khiến cho thời gian quay phim bị kéo dài nhiều ngày như vậy, mỗi ngày chi phí phát sinh không phải là một con số nhỏ, nhưng tiền là từ Công ty Ấn tượng bỏ ra, quan trọng nhất là do chấn thương của Tiểu Thái. Lúc đầu công ty còn nghĩ cô ta không cần thận hoặc là bị thương khi quay phim, kết quả mọi người bảy miệng tám lưỡi đem lý do cô ta bị thương buôn chuyện với nhau, tự mình đá vào chân bàn lại ngã sắp xuống, loại nguyên nhân làm cho người ta không nói được lời nào.

Có lẽ Tiểu Thái biết mình lần này mình có chút quá mức, cho nên khi công ty tìm cô ta nói chuyện biểu hiện cô ta rất ngoan ngoãn, thái độ tốt là nhận ra sai lầm, thấy cô ta như thế công ty cũng không nói được gì nữa. Cô ta theo giám đốc từ văn phòng đi ra lại đụng phải Hạ Khuyên Thành mang kính râm vào công ty.

Thời gian Hạ Khuyên Thành và Tiểu Thái debut gần cùng lúc, nhưng hai người bọn họ chưa từng hợp tác với nhau, lúc trước khi mới ra mắt hai người bọn họ vừa nhìn đối phương đã không vừa mắt, tuy rằng chưa từng hợp tác nhưng không ít lần hai người châm chọc đối phương.

Có một câu nói là trời sinh bát tự không hợp, ý nói có số người dù chưa bao giờ gặp, nhưng lần đầu tiên thấy mặt lập tức nhìn đối phương không vừa mắt thậm chí ghét vô cùng, Hạ Khuyên Thành và Tiểu Thái chính là như vậy.

Bởi vì Tiểu Thái mới vừa ở văn phòng giám đốc bị dạy dỗ, tuy rằng ghét cay ghét đắng Hạ Khuyên Thành, nhưng ít nhiều vẫn là biết cần phải thu liễm lại một chút, cho nên cô ta nghĩ trực tiếp đi qua, cũng không có hứng thú để ý tới Hạ Khuyên Thành. Cô ta muốn yên tĩnh không có nghĩa là người khác cũng nghĩ như vậy, Hạ Khuyên Thành thấy Tiểu Thái chuẩn bị trực tiếp đi qua thì lông mày nhíu lại.

“Tôi còn nghĩ rằng là ai đây? Thì ra là nữ minh tinh hết thời Tiểu Thái đây mà!”

“Anh ăn phân sao? Mở miệng thúi như vậy, đi về đánh răng rồi hãy trở lại, nói tôi hết thời chẳng lẽ anh không hết thời?”

Cho dù không muốn gặp phải rắc rối, nhưng một câu của Hạ Khuyên Thành đã có thể gọi lên lửa giận của Tiểu Thái, không thể không nói đây là một loại kỹ năng, kỹ năng gây thù nhà anh mạnh nhất? Đến công ty Ấn Tượng tìm Hạ Khuyên Thành!

“Chê miệng tôi thúi, hai ta là không phải kẻ tám lạng người nửa cân sao? Cô cũng đâu có đánh răng mà dám ra ngoài sao?”

“Ồ trong phòng còn đeo kính râm, biết thì nghĩ anh giả khờ nhưng người không biết còn nghĩ rằng người mù đó biết không? Cần thận trượt chân rụng hết răng.”

Hạ Khuynh Thành nghe nói thế cười ha ha, “Trượt chân? Rụng răng? Cô đang nói cô sao? Sao tôi lại nghe nói có ai đó ở phim trường tự mình đá tới chân bàn, còn làm mình ngã chụp éch, còn bị thương phải nằm viện, đã thế còn chậm trễ tiến độ quay phim của đoàn phim, chắc chắn, liên lụy đoàn phim không nói còn liên lụy mọi người, đúng là sao chổi!”

Câu này làm cho lửa giận của Tiểu Thái từ từ lan tỏa đi lên, đúng là bị Hạ Khuynh Thành làm bốc hỏa, “Hạ Khuynh Thành, anh nói ai là sao chổi? Anh thì giỏi rồi, mò đuôi ra lẳng lơ ngủ với người khác có tư cách nói tôi sao? Không đúng, đàn ông thì không thể gọi lẳng lơ, phải kêu là đồ đê tiện, loại người như anh mục nát đến mức so với cận bã còn thúi hơn cận bã, còn có tư cách tôi, tôi khinh!”

Vừa nghe lời này thì Hạ Khuynh Thành cũng phát hỏa, hẳn vì chuyện này mà bị người ta nói xấu, tuy rằng bình thường hẳn biểu hiện chẳng quan tâm, nhưng đó tuyệt đối là giả vờ, giờ bị Tiểu Thái rêu rao như vậy hẳn cảm thấy rất mất mặt, nổi giận chỉ vào Tiểu Thái mắng: “Tiểu Thái, cô mới là cái đồ đê tiện, cô mới là thứ lẳng lơ, cô ngủ với bao nhiêu người rồi mà đến cô còn không nhớ sao? Đã sớm là ngàn người cười rồi còn ở đây giả bộ thanh cao cái gì.”

Vừa rồi khi hai người bọn họ tranh cãi thì lập tức có nhân viên công tác đến xem náo nhiệt, nghe hai người mắng nhau mà khiến cho một đám nhân viên công tác chặc lưỡi, cái này mà cũng quá dám nói? Một vài cô bé nghe xong lời nói của hai người bọn họ lại cảm thấy đồ mất, lời thế này mà lại có thể mở miệng nói ra, này làm sao còn có phong phạm của mình tinh sao? Lúc này hai người hoàn toàn là bộ dạng như người đàn bà chanh chua chửi đổng.

Nghe tiếng hai người chửi nhau mà đến vị lãnh đạo dễ tính nhất cũng cảm thấy lên máu, liền lập tức phát hỏa, trước mặt một đám nhân viên ngay tại chỗ giận dữ quát mắng hai người, xem chút còn chửi tục ở hiện trường.

Trò hề này cuối cùng cũng kết thúc sau khi một vị phó tổng xuất hiện, nghe nói lúc ấy hai người đều bị gọi vào văn phòng lão tổng, nhân viên ở bên ngoài đi ngang qua đều nói có thể nghe được tiếng đập bàn trong văn phòng, mà lão tổng thỉnh thoảng còn chửi thề vài câu.

Bởi vì Thủy Ân Trạch và Đường Cảnh đều ở phim trường cho nên không biết chuyện này, nhưng trợ lý của hai bọn họ thường xuyên giữ liên lạc với công ty, vì vậy việc này rất nhanh đã lan truyền đến phim trường, người ở phim trường biết được nhìn không khỏi thổn thức một phen. Thủy Ân Trạch nghe tiểu Đình miêu tả sinh động như thật thì nháy mắt mấy cái, chỉ cảm thấy thật náo nhiệt.

Buổi tối lúc Tiểu Thái và Hạ Khuynh Thành từ văn phòng lão tổng đi ra mặt mày đều ỉu xù, một bộ dáng thất bại, cũng đúng, việc này hai người bọn họ ai cũng không chiếm tiện nghi, ai cũng không bị thiệt, xem như đánh một cái không phân thắng bại.

Nhưng mà rất nhanh Tiểu Thái liền đổi lại thành một bộ dáng vui sướng phấn chấn, Hạ Khuynh Thành không có thấy rõ là ai tới đón cô ta, nhưng hiển nhiên thân phận của đối phương không tầm thường, cho nên Tiểu Thái mới có thể vui sướng thành như vậy. Dù sao hẳn đối Tiểu Thái hiểu rất rõ, thâm nghĩ cô ta có gì đặc biệt hơn người, không phải là làm tiểu tam nhà người ta sao, đáng để cô ta cao hứng thành như vậy.

Trợ lý bên cạnh nói: “Chiếc xe này luôn tới đón cô ta, hình như cô ta có thể vào công ty là do người này thu xếp.”

“Ồ.” Hạ Khuynh Thành nhú nhú mày, không nghĩ tới Tiểu Thái tìm được một nãi dựa có thực lực như vậy, phải biết rằng người giàu có bình thường, Công ty Ân tượng không nhất định sẽ cho đối phương mặt mũi.

Ngày hôm sau Tiểu Thái đi làm trở lại, cảnh quay bù của cô ta rất nhiều. Cô ta bận thì Đường Cảnh và Thủy Ân Trạch đều nhàn hạ một chút, Thủy Ân Trạch đang ở bên trong nghỉ ngơi, chợt nghe tiểu Đình đi vào nói: “Trạch ca, Hạ Khuynh Thành đến thăm trường quay?”

“Cậu nói ai tới?”

“Hạ Khuynh Thành.”

Thủy Ân Trạch vỗ nhẹ lên đầu tiểu Đình, “Cậu hoa mắt sao? Anh ta đến thăm ai ở trường quay chứ?”

“Không biết, nhưng anh ta thật sự đến đây, bây giờ người đang ở ngay bên ngoài.” Không trách hai người cảm thấy kinh ngạc, không cần nói thì mọi người đều biết quan hệ của Hạ Khuynh Thành và Thủy Ân Trạch không tốt, rất nhiều người biết ngày hôm qua hẳn ở công ty vừa ầm ĩ một trận lớn với Tiểu Thái, lúc trước hẳn và Đường Cảnh cãi nhau ở công ty không ít người biết, quan hệ của ba diễn viên chính và hẳn không tốt thậm chí rất xấu, còn nghệ sĩ khác hẳn lại không quen, vậy hẳn đến trường quay thăm ai?

Việc này khiến Thủy Ân Trạch thực sự nghĩ không ra, y bảo tiểu Đình đi ra ngoài theo dõi một chút, kết quả tiểu Đình đi ra ngoài chỉ chốc lát rồi trở lại. Tiểu Đình nói Hạ Khuynh Thành không phải đến thăm diễn viên, mà tới thăm đạo diễn. Bỗng nhiên Thủy Ân Trạch liền nhớ lại đạo diễn lần này là đạo diễn quay bộ phim đầu tiên khi Hạ Khuynh Thành mới ra mắt, không biết có phải do cùng là họ Hạ, nghe nói lúc trước vị đạo diễn này rất chiều cô Hạ Khuynh Thành, khi hẳn quay phim đã cho hẳn rất nhiều lời khuyên, xem như đối với hẳn là một người có ơn gặp gỡ.

“Vậy đúng rồi, đạo diễn Hạ đúng là đã giúp anh ta không ít, tính ra anh ta có chút lương tâm còn biết đến thăm đạo diễn Hạ.” Đến lúc Thủy Ân Trạch đi ra ngoài quay phim thì Hạ Khuynh Thành còn chưa đi, y có thể nhìn ra được Hạ Khuynh Thành thực sự tôn trọng đạo diễn Hạ, xem ra người này còn không hòng tới cực điểm.

Vào lúc ban đêm đoàn phim kết thúc công việc có một diễn viên bị thương, nói là bị thương ở chân, hình như là không cẩn thận giẫm phải cái gì sau đó lại vấp ngã xuống, chân bị thương, phản ứng đầu tiên của Thủy Ân Trạch chính là chuyện này có quan hệ gì với Hạ Khuynh Thành hay không? Lập tức y lại chau mày cảm thấy không có khả năng, Hạ Khuynh Thành đã rồi đi từ sớm, cũng không đi tới gần chỗ để đồ của diễn viên, chắc không thể nào là hẳn động tay động chân, có lẽ thật là ngoài ý muốn, y còn nghe tiểu Đình lải nhải rằng gần đây mọi người ở đoàn phim sao lại hay có vấn đề về chân, một người hai người đều là chân bị thương.

Buổi tối, lúc về nhà Thủy Ân Trạch đem chuyện ở trên phim trường kể lại với Diêm Thiếu Liệt, hai người này đúng là tuy hai mà một, nghĩ giống hệt nhau, “Theo như em nói như vậy chắc không phải do Hạ Khuynh Thành động tay động chân?”

Thủy Ân Trạch gật gật đầu nói: “Ừm, anh ta căn bản không có thời gian và cơ hội gây án, anh nói anh ta muốn hại em hoặc hại Đường Cảnh thì có khả năng, nhưng diễn viên bị thương này không có quen biết anh ta, hoàn toàn không cần thế.”

“Cũng đúng, dù sao người này là diễn hình nguy quân tử, vẫn nên cẩn thận một chút thì tốt hơn, nếu không để anh cho Trí Viễn sắp xếp người ở bên cạnh em.”

Thủy Ân Trạch lắc lắc đầu nói: “Không cần, từ lần trước Tiểu Thái bị thương ở phim trường, sau khi tiểu Đình nói cho Ân Hi, Ân Hi liền nói cậu ta nếu phim trường có chuyện gì thì nhất định trước tiên phải nói cho nó biết. Hôm nay diễn viên kia bị thương thì tiểu Đình lập tức nhảy dựng lên gọi điện thoại cho Ân Hi, Ân Hi bảo ngày mai liền sắp xếp người tới đây.”

“Ừ, cũng tốt, như vậy anh có thể yên tâm.”

Ngày hôm sau Thủy Ân Trạch vừa đến phim trường thì nhận được tin tức rằng diễn viên bị thương hôm qua thương tích có chút nghiêm trọng, có thể không tiếp tục quay bộ phim này được, đó lại là vai nam thứ ba, cảnh diễn nói không nhiều cũng nhiều mà cũng không tính là ít. Thủy Ân Trạch nghĩ nếu rời khỏi thật thì chắc sẽ phải thay người rồi diễn lại, rất nhanh ý nghĩ của y được chứng thực.

Bởi vì thương tích của diễn viên kia khá nghiêm trọng, mà tiến độ bộ phim này lại tiếp tục kéo dài, cho nên công ty quyết định đổi diễn viên, mà diễn viên tiếp nhận không ngờ là Hạ Khuynh Thành!

Nghe tin tức này tất cả mọi người đều bất ngờ, tuy rằng nửa năm này Hạ Khuynh Thành luôn luôn ở trong trạng thái nghỉ ngơi, nhưng người này cũng từng là minh tinh nổi tiếng, bây giờ lại có thể đến diễn vai nam thứ ba, mà nam một và nam hai là Thủy Ân Trạch và Đường Cảnh, ba người này cùng đóng phim với nhau thì kết quả chính là cái dạng gì, tầm mắt mọi người không khỏi chuyển hướng nhìn về Thủy Ân Trạch và Đường Cảnh.

Lúc trước công ty dốc hết hơi đào tạo Hạ Khuynh Thành, tất nhiên không hi vọng hắn xuống dốc không phanh, nhưng bởi vì chuyện tình lúc trước hắn gây ra mà rất nhiều người không ai muốn dùng hắn, lúc này vừa đúng lúc diễn viên bị thương là người mới ký hợp đồng với Công ty Ấn Tượng, mà bộ phim lại do Ấn Tượng đầu tư quay, quan hệ giữa Hạ đạo diễn và Hạ Khuynh Thành không tồi, cho nên công ty lập tức quyết định cho hắn vào.

Nhưng mà Hạ Khuynh Thành đại khái đối với vai diễn nam thứ ba này không quá bằng lòng, ở phim trường cũng là một bộ dáng không tình nguyện, nhưng không muốn thì có thể ra sao? Người không diễn thì ở công ty có một đồng người mới chờ diễn kia, huống chi bây giờ đã không phải là lúc người có thể tùy tiện chọn vai diễn.

Cùng lúc đó trợ lý Tô Nguyên của Diêm Thiếu Liệt nhận được một cú điện thoại, sau khi nghe được lời nói của đối phương anh ta ngay lập tức đến văn phòng của Diêm Thiếu Liệt, khi Diêm Thiếu Liệt nghe Tô Nguyên nói cũng sững sờ.

“Sao ông ta biết chuyện này?”

“Nghe nói ông ta mở một nhà hàng nhỏ, làm ăn không tệ lắm, lần này trong đoàn phim hình như là có bạn học của ông ta, nhờ quan hệ mà sau đó quán com của ông ta trở thành nơi cung cấp com hộp cho đoàn phim.”

“Là ông ta tận mắt thấy.”

“Vâng, ông ta nói như thế, nhưng có thể tin tưởng được hay không còn không biết.”

“Trước mắt xem ra thì ông ta không cần thiết phải vu cáo hãm hại Hạ Khuynh Thành, nhưng đoàn phim có người bị thương việc này là thật sự, đêm qua Ân Trạch cũng nói chuyện này với tôi.”

“Vậy...”

Diêm Thiếu Liệt lắc đầu tiếp tục nói: “Ông ta có nói yêu cầu gì không?”

“Không có, ông ta chỉ nói chuyện có lẽ điều này sẽ có ích cho cậu, cho nên muốn tôi nói lại cho cậu, có lẽ... ông ta muốn đền ơn.”

Rất cuộc Tô Nguyên nhận được điện thoại của ai đây? Người này không phải ai khác, chính là Hứa Lập Thành. Lúc trước Diêm Thiếu Liệt tha ông ta một con ngựa, đưa cho ông ta một khoản tiền, ông ta lấy số tiền kia mở nhà hàng nhỏ, làm ăn cũng không tệ. Lần này trong đoàn phim của bọn người Thủy Ân Trạch có một quản lý chính là bạn học của Hứa Lập Thành, biết Hứa Lập Thành quán com gia đình, liền giúp ông ta khai thông một chút quan hệ, để cho ông ta trở thành chỗ cung cấp com hộp cho đoàn phim.

Đừng xem thường chỉ là cung cấp com hộp cho một đoàn phim, đoàn phim có bao nhiêu người, mỗi ngày muốn ăn bao nhiêu hộp com, này nghiêm chỉnh thu vào không ít tiền, vì hứa không để xảy ra sai lầm, mỗi lần Hứa Lập Thành đều tự mình đi đến đưa com cho đoàn phim.

Cho nên ngày đó Hạ Khuynh Thành đến đoàn phim ông ta nhìn thấy được, tuy rằng trước kia Hạ Khuynh Thành từng gặp qua Hứa Lập Thành nhưng sớm đã không nhớ rõ có người như vậy, thế nhưng Hứa Lập Thành chính là rất quen thuộc Hạ Khuynh Thành, biết hắn là loại người gì, cho nên liền âm thầm để ý Hạ Khuynh Thành.

Lúc Hạ Khuynh Thành đi toilet Hứa Lập Thành đi theo, lúc sau liền thấy được hán đang nơi diễn viên bị thương kia bỏ vài thứ đồ, sau đó lại như không có chuyện gì rồi đi. Tiếp, Hứa Lập Thành còn cố ý đến xem, nhưng không có bất kỳ vấn đề gì, nên cũng không nghiêm túc xem xét chuyện này.

Kết quả ngày hôm nay lúc đi đưa com chọt nghe nói chuyện diễn viên bị thương kia, ông ta cảm thấy việc này khẳng định có quan hệ với Hạ Khuynh Thành. Bởi vì Thủy Ân Trạch ở đoàn phim này cho nên ông ta cảm thấy được việc này cần phải nói cho Diêm Thiếu Liệt, nhưng ông ta không có cách liên lạc với Diêm Thiếu Liệt, vì lúc trước có tiếp xúc qua với Tô Nguyên, biết Tô Nguyên là thân tín của Diêm Thiếu Liệt, cho nên gọi điện thoại cho Tô Nguyên nói cho anh ta chuyện này.

Suy nghĩ của Hứa Lập Thành rất đơn giản, ông ta làm ra nhiều chuyện sai lầm như vậy tuy rằng không tạo ra bất kỳ thương tổn gì cho Diêm Thiếu Liệt, nhưng nếu là người bình thường chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ông ta, ít nhất Diêm Thiếu Kiệt sẽ không. Nhưng Diêm Thiếu Liệt không chỉ có không trả thù ông ta còn không vì lỗi lầm trước kia mà cho tiền giúp mình, tuy rằng con trai ông ta ăn không ít khổ, nhưng truy cứu nguyên nhân vẫn là do mình trêu chọc Diêm Thiếu Liệt trước.

Tuy rằng số tiền cho Hứa Lập Thành đối với Diêm Thiếu Liệt mà nói không đáng vào đâu, nhưng đối với Hứa Lập Thành mà nói tuyệt đối là đưa than hồng sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, chính ông ta còn cảm thấy nếu tiếp tục hại Diêm Thiếu Liệt nữa thì đúng thật mình không phải là người, không chỉ không có thể hại anh mà nếu có cơ hội còn muốn báo đáp ân tình, mà chuyện lần này vừa đúng lúc để cho ông ta gặp phải, đây là một cơ hội.

Diêm Thiếu Liệt bảo Tô Nguyên liên hệ với Hứa Lập Thành, bày tỏ sự cảm ơn của mình, châm ngôn nói “Tiền nhân trồng cây; hậu nhân hái quả”, bản thân ông ta là đang hưởng thụ quá trình gieo trồng và thu hoạch sau này của mình.

Nhưng mà anh lại rất hứng thú với mục đích của Hạ Khuynh Thành, như vợ yêu nhà mình nói, trong đoàn phim và Hạ Khuynh Thành có vài người cừ oán, nhưng hán vẫn cố tình ra tay với một người ngoài, may mắn bên người vợ mình đã có Ân Hi sắp xếp người từ trước, anh không cần lo lắng, nghĩ vậy anh gọi Diêm Trí Viễn vào.

Theo Diêm Trí Viễn nói Hạ Khuynh Thành khẳng định còn chưa hợp lại với Diêm Thiếu Kiệt đâu, Diêm Thiếu Liệt nói cho anh ta biết không cần tiếp tục theo dõi Hạ Khuynh Thành, để cho anh ta đi theo dõi Diêm Thiếu Kiệt. Còn về phần Hạ Khuynh Thành này, anh có thể phải liên hệ với cậu em vợ một chút, dù sao đều sắp xếp người nên mượn một chút chắc là không có gì vấn đề nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Thật ra ý tưởng của Hạ Khuynh Thành rất đơn giản, không ai muốn tìm hán đóng phim, không có xí nghiệp bằng lòng dùng hán làm người đại diện phát ngôn, trước mắt trong giới giải trí hán đúng là cái loại tồn tại thôi không ngửi được, cho nên vì để có thể đóng phim, có thể trở về giới giải trí mà hán có thể không từ mọi thủ đoạn.

Mà sở dĩ Hạ Khuynh Thành không ra tay với Thủy Ân Trạch và Đường Cảnh, là do hai người bọn họ là diễn viên chính, coi như nếu hai người bọn họ thực sự xảy ra vấn đề gì thì chưa chắc công ty sẽ cho mình thay thế, ngược lại là vai nam thứ ba nói quan trọng thì lại không tính quá trọng yếu, nếu nói không quan trọng cũng đúng nhưng lại là không thể thiếu thiếu vai này, nếu xảy ra vấn đề thì mới có thể tới phiên mình thay vào.

Hơn nữa hán không muốn đối nghịch với Thủy Ân Trạch, bởi vì như vậy sẽ chọc cho Diêm Thiếu Liệt không vui, hán cũng không biết vì cái gì, dù sao có chút sợ Diêm Thiếu Liệt.

Dù kết quả có ra sao, mọi thứ vẫn như hán dự đoán, công ty quả nhiên quyết định để cho hán diễn bộ phim này, mặc dù là nam thứ ba nhưng bởi vì muốn bồi dưỡng hán lần nữa, công ty còn cố ý bảo biên kịch sửa lại phần sau một chút, cho thêm hán không ít cảnh quay, có thể thấy được công ty vẫn rất chú ý đến hán.

Nhưng hán không có biểu hiện quá mức, làm cho người ta cảm thấy dường như hán có bao nhiêu mong đợi. Vho nên lúc bọn người Thủy Ân Trạch ở phim trường nhìn thấy Hạ Khuynh Thành, bộ dáng hán mới là cái dạng không tình nguyện, nhưng thật ra, khi đó trong lòng hán đã sớm vui như nở hoa.

Lúc Thủy Ân Trạch nghe được chuyện kia từ Diêm Thiếu Liệt thì không còn lời gì để nói, y đã từ lâu không biết nói Hạ Khuynh Thành cái gì cho tốt nữa, cái này đúng là vì đạt tới mục đích mà không từ mọi thủ đoạn mà, nghĩ lại bên cạnh mình có người như vậy thật là làm cho người ta rất khó chịu. Nhưng không ai có cách nào chứng thật chuyện kia chính là Hạ Khuynh Thành làm, hơn nữa diễn viên kia và bọn họ không quen, không đáng vì chuyện của người khác mà mạo hiểm. Thế nhưng khi nhìn đến bộ mặt già dối kia của Hạ Khuynh Thành thì Thủy Ân Trạch rất muốn nắm nó kéo xuống, xem rốt cuộc hán có bao nhiêu vô sỉ.

Hạ Khuynh Thành đến thì đoàn phim này liền náo nhiệt, bởi vì quan hệ của hán và ba diễn viên chính không tốt. Thủy Ân Trạch trừ bỏ quay phim thì trên cơ bản không tiếp xúc với hán, tuy rằng Đường Cảnh không vừa mắt hán đủ đường, nhưng trừ bỏ hai ngày đầu có vài lần cãi nhau ở ngoài, sau đó lại

học Thủy Ân Trạch không quay phim thì không nói chuyện với hắn. Chỉ riêng Tiểu Thái, trên căn bản hai người này là ba ngày một trận nhỏ năm ngày một trận lớn, mọi người đã nhìn quen nên không còn thấy lạ lắm.

Nhưng mà Thủy Ân Trạch quả thật cảm thấy như vậy rất phiền, thậm chí y có ý định rời đi, mà còn thực sự đi đến công ty bàn về chuyện này, có lẽ công ty đoán ra được một ít nguyên nhân, nhưng lại không muốn y rút khỏi bộ phim này.

Bộ phim này gần đây vì Tiểu Thái mà tiến độ chậm rất nhiều ngày, bây giờ đối Hạ Khuynh Thành thì một số cảnh phải quay lại, nếu vai của Thủy Ân Trạch cũng đổi người thì bộ phim này gần như phải quay lại một lần nữa, nếu như thế Công ty Ân thực sự thiệt hại rất lớn. Đương nhiên lúc công ty bàn chuyện với Thủy Ân Trạch thái độ rất tốt, hơn nữa còn đủ loại biểu đạt lấy lòng hi vọng Thủy Ân Trạch tiếp tục diễn tiếp.

Nếu công ty lấy cứng đối cứng thì tốt rồi, Thủy Ân Trạch có thể mặt đen đi nói chuyện, nhưng cố tình công ty không như thế, đối mặt đủ loại nỗi niềm khó nói của lão tổng, đủ loại khổ sở, khó xử các loại, cuối cùng Thủy Ân Trạch đành phải lại trở về quay phim.

Quả nhiên không quá vài ngày các phương tiện truyền thông lớn nhỏ của Thiên Hải thì đều đưa tin về tình hình của bộ phim, đương nhiên những tin đồn về quan hệ không hợp giữa các diễn viên mới là trọng điểm. Coi như Thủy Ân Trạch không để ý tới Hạ Khuynh Thành, thân ở bên trong vòng xoáy thì cũng bị người ta bàn tán không ít, cái gọi là nằm cũng trúng đạn chính là đang nói y.

Nhìn các suy đoán trong mấy bài báo, đủ loại nhân sĩ biết rõ sự tình tiết lộ, đủ loại phóng viên phát hiện tin đồn khó hiểu, y cũng không nói gì, dù sao mà nói Đường Cảnh và Tiểu Thái so với y mới càng náo nhiệt, Nhất là Tiểu Thái, bởi vì không biết là ai đem chuyện bọn họ hai cãi nhau ở công ty nói với truyền thông, cả mấy lời nói thô tục của hai người bọn họ văng ra cũng bị đăng lên, đương nhiên truyền thông sẽ không trắng ra như vậy, nhưng một ít tạp chí là cái thì mặc kệ này đó, tin tức như vậy đúng là hấp dẫn mắt người đọc, không đăng thì thật lãng phí.

Thấy mấy tin tức này bị đăng lên, Thủy Ân Trạch càng tỏ ra điệu thấp, quay xong liền trốn vào phòng nghỉ để nghỉ ngơi, kết thúc công việc liền lập tức rời khỏi phim trường. Nếu Diêm Thiệu Liệt tới thăm thì hai người sẽ trò chuyện ở ngay trong phòng họp, dù sao có thể cách xa thì phi được thì nên cách càng xa càng tốt.

Diêm Thiệu Liệt cũng nhìn thấy những tin tức này, anh cũng biết Thủy Ân Trạch đã nói chuyện với công ty, nhưng công ty không đồng ý cho y rời đi, hơn nữa là ngôn từ cầu xin tha thiết, vợ nhà mình lại là người mềm lòng, người khác nếu lấy cứng rắn đối với vợ, vợ chắc chắn sẽ không sợ, nhưng là đụng phải loại mềm yếu này ngược lại vợ mình không có đối phó được.

Cũng may vì Thủy Ân Trạch nổi giận một trận, nên tiến độ quay phim của đoàn phim nhanh hơn rất nhiều, còn về những lời đồn bắt hòa này bây giờ cũng không nhiều lắm.

Đương nhiên không phải tất cả mọi người đều vì chuyện này làm cho mất hứng, Hạ Khuynh Thành và Tiểu Thái rất cao hứng, bởi vì cả hai người bị đẩy lên trên đầu sóng ngọn gió, xưa có câu người càng nổi tiếng thì thị phi càng nhiều, thật ra thị phi nhiều cũng không đại biểu cho người đang rất nổi tiếng. Cho nên đối với việc này hai người bọn họ là rất vui vẻ, tuy rằng danh tiếng có thể không tốt lắm, nhưng chuyện gấp gáp bây giờ chính là phải nổi tiếng, ai mà tâm tình đi quan tâm hán danh tiếng có tốt hay không đâu.

Ngày hôm nay Diêm Thiệu Liệt cố ý đến phim trường sớm đón Thủy Ân Trạch, bởi vì Thu Đình Nhã mời hai người bọn họ ăn cơm, đương nhiên ăn cơm không phải chuyện quan trọng, quan trọng là chính thức giới thiệu Tổng Vệ Lý cho bọn họ nhận thức, cùng đến còn có Tần Hiếu Luân.

Hạ Khuynh Thành thấy Diêm Thiệu Liệt và Tần Hiếu Luân ở bên ngoài hút thuốc, ánh mắt lóe lóe vừa muốn đi chọt nghe Tiểu Thái ở phía sau nói: “Ồ, anh muốn đi đâu thế? Tìm Diêm Nhị thiếu sao? Không biết ngại à.”

Vừa quay người Hạ Khuynh Thành liền thấy Tiểu Thái mặc sườn xám, bên tai đeo một đóa hoa đỏ thắm, hiển nhiên đây là cô ta còn chưa có tháo trang sức đầu, khoe miệng Hạ Khuynh Thành giật giật nghĩ thầm hình tượng ông ọ này rất xứng với cô ta, nhưng mà Hạ Khuynh Thành lại càng xem càng chán ghét.

“Quan hệ gì với cô? Không phải mỗi ngày cô đều muốn sáp lại gần Thủy Ân Trạch sao? Tiếc là người ta lại không để ý tới cô.”

Tiểu Thái cười nhạo nói: “Tôi sáp lại là vì đối lời kịch với anh ta, còn anh muốn tiếp cận tới bên người Diêm Nhị thiếu vì cái gì đây? Anh dám nói sao?”

“Cô...” Hạ Khuynh Thành dữ tợn trừng mắt liếc nhìn Tiểu Thái rồi xoay người rời đi, lúc này Thủy Ân Trạch cũng thu dọn xong đi ra, liếc nhìn hai người bọn họ một cái lập tức bước đi.

“Liếc cái gì mà liếc? Sớm muộn gì cũng cho anh nhìn trắng mắt ra.” Tiểu Thái ném ánh mắt dữ tợn về Hạ Khuynh Thành, ánh mắt lóe lóe.

Sau khi Thủy Ân Trạch đi ra thì Diêm Thiệu Liệt và Tần Hiếu Luân cũng vừa hút xong điếu thuốc, mấy người lên xe rồi đến một tiệm cơm Tây, khi ở trên xe Tần Hiếu Luân nói sơ qua về tình hình của Tổng Vệ Lý với Diêm Thiệu Liệt.

Tổng Vệ Lý là con cả của Tổng gia, chưa từng kết hôn, lúc trẻ từng kết giao với một người bạn gái, là bạn học trung học của hắn, hai người xem như thanh mai trúc mã, hơn nữa cảm tình cũng không tệ, nhưng tới khi bàn chuyện kết hôn thì hai người lại đột nhiên chia tay.

Tổng gia ở thành phố Thiên Hải coi như là gia tộc lâu đời, căn cơ sâu nhưng thương nghiệp lại phát triển thông thường, nghiêm túc mà nói còn kém hơn Thu gia một chút, nhưng nhân mạch là thật. Năm đó thiệp mời của Tổng gia đều đã phát ra, nhưng đột nhiên tuyên bố hủy bỏ hôn lễ, không ai biết vì cái gì, sau lại lập tức có người giới thiệu bạn gái cho Tổng Vệ Lý, lúc đầu chú ấy không quan tâm, vài năm sau cũng kết giao mấy bạn gái, nhưng thủy chung là không mặn không nhạt, lúc sau đó nhiều năm luôn ở trong trạng thái độc thân, thẳng đến gặp gỡ Thu Đình Nhã.

“Hiếu Luân, cậu sắp xếp nằm vùng ở Tổng gia sao?”

Tần Hiếu Luân giật mình nhìn về phía Diêm Thiếu Liệt, lập tức liên tưởng rõ ý của anh là gì, anh ta cười cười nói: “Ba của tôi với Tổng Vệ Lý là bạn học, còn là cùng giới, lúc bọn họ đến trường đã quen biết.” Việc này là Tần Hiếu Luân từ cha của anh ta là Tần Ngôn Lý nghe được.

“Oh, tôi nhớ ra rồi, ngày đó bác trai ở bệnh viện vừa nghe mẹ nuôi nói chỉ biết chú ấy là người Tổng gia, thì ra thực sự quen biết.”

“Muốn nói quen biết coi như không sai, từng có một vài lần hợp tác làm ăn, nhưng quan hệ của ba tôi và chú ấy không phải rất thân thiết, năm đó chuyện này rất âm ỉ, cho nên rất nhiều người biết. Cậu về nhà hỏi gia gia nãy nãi một chút khẳng định sẽ biết, nghe nói thiệp mời tới hôn lễ của con trưởng Tổng gia phát ra mấy ngàn cái.”

Diêm Thiếu Liệt bĩu môi, “Mấy ngàn cái? Có khoa trương hay không vậy?”

Tần Hiếu Luân cười, “Sao biết được chứ? Chuyện năm đó chỉ có Tổng gia biết, không khéo còn có người khác đồn bậy bạ.”

“Bác trai có nói việc này với mẹ nuôi không?”

“Không đợi ông ấy nói đâu, cô đã biết, tôi nghe cô nói Tổng Vệ Lý đã nói trước cho cô biết rồi.”

Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, “Uhm, tới cái tuổi này thì bọn họ còn có cái gì không thể nói, nếu chú ấy gạt mẹ nuôi vậy thì mới có vấn đề đấy.”

“Thế mẹ nuôi có nói với các người chuyện đó rốt cuộc là sao không?”

Tần Hiếu Luân lắc lắc đầu nói: “Chưa nói, ba của tôi còn dò hỏi ráo riết, nhưng cô nhất quyết không chịu nói, có lẽ là đề cập tới chuyện riêng tư gì đi, ba của tôi còn nói cậu có cơ hội thì hỏi nuôi một chút, xem xem có thể hỏi ra cái gì hay không?”

Diêm Thiếu Liệt liếc mắt Tần Hiếu Luân một cái nói: “Các người đều hỏi không ra thì tôi có thể hỏi ra sao?”

Tần Hiếu Luân gật gật đầu, “Từ trước đến nay cô thương cậu nhất, không khéo chúng ta đều hỏi không ra tới mà cậu có thể hỏi ra thì sao.” Diêm Thiếu Liệt nghĩ thầm nếu như mình có thể hỏi ra được chuyện, vậy thì chắc chắn không thể nói cho mấy người biết chuyện.

Không tới một hồi vài người đã tới nhà hàng, lúc bọn họ đi vào Thu Đình Nhã và Tổng Vệ Lý đã đợi ở đó, Thu Đình Nhã liếc mắt một cái liền thấy được mấy người bọn họ, hướng mấy người bọn họ vẫy vẫy tay, vài người lập tức cười đi tới.

“Cô.”

“Mẹ nuôi.”

Đến lượt Thủy Ân Trạch thì y có chút khó xử, gọi như thế nào đây? Trước kia là đi theo kêu Nhị thẩm, tuy rằng A Liệt gọi là mẹ nuôi, nhưng nếu mình gọi thì có thích hợp hay không đây? Dù sao Thu Đình Nhã không có nhận mình nha.

Thu Đình Nhã cười cười nói: “Ân Trạch là vợ của A Liệt chúng ta, dì và Từ Mị lại là bạn thân, nên gọi theo A Liệt là Mẹ nuôi.”

Mặt Thủy Ân Trạch đỏ lên, nhưng vẫn là ngoan ngoãn kêu một tiếng Mẹ nuôi.

Sau khi bọn họ ngồi xuống, Thu Đình Nhã giới thiệu đơn giản cho bọn họ với Tổng Vệ Lý, Tổng Vệ Lý làm ba người cảm giác hoà nhã dễ gần, hân hoan với Thu Đình Nhã lại càng ân cần rất tri kỷ, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy người đàn ông này rất được.

Diêm Thiếu Liệt đánh giá Tổng Vệ Lý này không tệ lắm, hân hoan vừa có trầm ổn cơ trí của đàn ông trung niên, lại có tính hài hước dí dỏm của người trẻ tuổi, hơn nữa là người rất thông thái, nói đến đề tài gì đều có thể giải thích rất độc đáo theo cách riêng của mình. Diêm Thiếu Liệt lại cảm khái người đàn ông này thật sự vĩ đại thúc nhà anh mấy con phở.

Thu Đình Nhã ngẫu nhiên sẽ đáp lời, đa số đều là cười mà không nói, nếu không chính là nói vài câu với Thủy Ân Trạch, “Ngày hôm qua mẹ còn cùng với mẹ con nói, tìm cơ hội hôm nào chúng ta tụ họp lại, lần trước bởi vì mẹ nằm viện mà không tụ lại được, mẹ còn luôn luôn nhớ trò nghề của Từ Mị đó, bộ phim của con khi nào thì quay xong?”

Thủy Ân Trạch cười nói: “Tôi hôm qua con có nghe mẹ nói, có lẽ còn muốn hơn một tháng nữa, nếu ngày nào đó tụ họp thì con nói với đoàn phim một tiếng, trở về sớm một chút là được.”

“Vậy có được hay không? Đoàn phim các con gần đây có không chuyện đi?”

Ban đầu Thủy Ân Trạch là ngạc nhiên, lập tức nhớ tới tin tức bay đầy trời liên tưởng rõ chuyện gì xảy ra, “Không có việc gì, có vấn đề cũng không phải con, hơn nữa việc ấy là con bị liên lụy, muốn xin nghỉ phép gì đó không thành vấn đề.”

Bữa cơm này ăn khá là vui vẻ thoải mái, mấy người trò chuyện với nhau rất vui vẻ, nhìn ra được Tổng Vệ Lý đối với Diêm Thiếu Liệt và Tần Hiếu Luân rất là thương thức, luôn không ngừng cùng Thu Đình Nhã khích lệ hai người bọn họ, đương nhiên thái độ hân hoan với Thủy Ân Trạch là rất tốt, về phần Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch chuyện ông nên biết thì đều đã biết, tuy rằng ngày đính hôn hẳn không có đi.

Sau khi com nước xong bọn họ liền rời khỏi, Tổng Vệ Lý đưa Thu Đình Nhã đi, sau khi Diêm Thiếu Liệt đưa Tần Hiếu Luân về đến nhà thì mới cùng vợ về nhà.

Vài ngày sau Diêm Trí Viễn báo cho Diêm Thiếu Liệt biết, nói là Hạ Khuynh Thành và Diêm Thiếu Kiệt có một lần không hẹn mà gặp, đương nhiên do một tay Hạ Khuynh Thành thu xếp. Hơn nữa anh ta nhìn ra Diêm Thiếu Kiệt thấy Hạ Khuynh Thành không phải không có cảm giác, chẳng qua trong toàn bộ quá trình Hạ Khuynh Thành đều là giả vờ không thấy Diêm Thiếu Kiệt.

Thật ra là Hạ Khuynh Thành đã theo dõi Diêm Thiếu Kiệt vài ngày, phát hiện gần đây anh ta thường xuyên sẽ đi một nhà hàng Tây mới mở ăn cái gì, vì thế vào ngày hôm đó đến nhà hàng này ăn. Diêm Trí Viễn nói vừa nhìn Hạ Khuynh Thành như vậy chỉ biết hắn là tí mĩ ăn mặc, ngày đó Hạ Khuynh Thành hẹn bạn bè trong giới, là một nam nghệ sĩ hạng hai không nổi cũng không danh tiếng gì, hai người không biết đang nói chuyện gì, dù sao nhìn qua quan hệ khá tốt, hơn nữa nói chuyện với nhau rất vui vẻ.

Diêm Trí Viễn trộm quay lại, sau khi Diêm Thiếu Liệt nhìn clip thì sờ sờ cằm, xem bộ dáng Diêm Thiếu Kiệt này rõ ràng là tình tiết ăn dấm, dù sao ngẫm lại cũng đúng, Diêm Thiếu Kiệt luôn luôn thích Hạ Khuynh Thành như thế, sau khi phong ba đánh người hủy hoại dung nhan qua đi, gương mặt của Hạ Khuynh Thành khôi phục giống như trước đây, khó bảo toàn Diêm Thiếu Kiệt nhìn người mà không có ý tưởng gì, thấy vật đều có thể nhớ người, huống chi là thấy người chứ?

Diêm Thiếu Liệt phân phó Diêm Trí Viễn tiếp tục theo dõi người, nếu có cảnh nào đẹp ngàn vạn lần đừng bỏ lỡ, Diêm Trí Viễn hứa tuyệt đối sẽ không để cho anh bỏ lỡ phần kịch trong nháy mắt.

...

Một tuần sau Phùng Thiên Hâm đột nhiên đến đoàn phim, nói là đến thăm Thủy Ân Trạch, cô ta đến làm cho rất nhiều người cảm thấy kinh ngạc, không phải nói bởi vì Phùng Thiên Hâm và Thủy Ân Trạch truyền ra scandal mà đặc tội Diêm Nhị thiếu sao? Cô ta sao còn dám tới thăm Thủy Ân Trạch? Cô ta không sợ Diêm Nhị thiếu gây phiền toái cho cô ta sao?

Tuy rằng mọi người suy đoán đủ đường, nhưng là không ai thực sự dám mở miệng ra hỏi chuyện, Phùng Thiên Hâm đến phòng nghỉ của Thủy Ân Trạch ngay người một hồi lâu hai người mới đi ra, không có ai biết hai người bọn họ rốt cuộc hàn huyên những thứ gì. Lúc hai người bọn họ đi ra Phùng Thiên Hâm liền thấy Tiểu Thái vừa mới nghỉ ngơi xong đi ra, Tiểu Thái cũng nhìn thấy cô ta.

Hai người đồng thời nhú lại lông mày, nhưng hiển nhiên khí thế của Tiểu Thái thấp hơn một bậc so với Phùng Thiên Hâm, mà không đợi Phùng Thiên Hâm mở miệng cô ta lại chặn họng trước nói: “Tôi còn nghĩ rằng ai vậy đâu, thì ra là Phùng Thiên Hâm nha.”

Phùng Thiên Hâm khoe miệng nhếch lên, “Chắc chắn, nữ minh tinh nổi tiếng năm nào, bây giờ không ngờ lại chật vật đến thế.”

“Ai chật vật? Tôi là nữ chính của bộ phim này.”

“Nữ chính? Nữ chính diễn trong bộ phim về các chàng trai thì đáng giá mấy đồng tiền chứ? Một cho cô còn nói ra được, cô đã bao nhiêu năm không diễn qua vai nữ chính hả? Lại có thể kích động thành như vậy.”

“Nữ chính không có gì hay để khoe ra, nhưng chung quy so với người không có tác phẩm nào vẫn tốt hơn.”

“Cô nói cũng đúng, tôi luôn quay phim ở nước ngoài đúng là trong nước không nhận diễn cái gì, dù sao cũng không có cách nào, chạy cả trong lẫn ngoài nước thì cơ thể tôi chịu không nổi.”

Tất cả mọi người biết Phùng Thiên Hâm nhận một bộ phim bom tấn quốc tế, cô ta bây giờ là nữ nghệ sĩ trong nước duy nhất đóng bộ phim bom tấn quốc tế, hơn nữa cô ta diễn đều là vai quan trọng, đây là một trong những chủ đề gần đây người ta hay nói tới.

Tiểu Thái và Phùng Thiên Hâm không hợp đây là chuyện bao nhiêu năm, giới giải trí mọi người đều biết chuyện này. Mấy năm trước địa vị của Tiểu Thái còn có thể cùng Phùng Thiên Hâm ngang nhau, nhưng cô ta bây giờ và Phùng Thiên Hâm so với quả thực chính là một cái trên trời một cái dưới đất. Cho nên cô ta vừa rồi thấy Phùng Thiên Hâm mới có thể kích động như vậy, mới có thể mở miệng chằm chọc cô ta trước, không ngờ là rơi xuống thế yếu.

Nhưng hiển nhiên bộ dạng này của cô ta ở trước mặt Phùng Thiên Hâm dùng một chút cũng không được, ở giới giải trí bọn họ tranh nhau chính là địa vị, mà hiện giờ Phùng Thiên Hâm là ôn hòa đè ép Tiểu Thái không biết bao nhiêu lần, Tiểu Thái chống lại Phùng Thiên Hâm một chút phản kháng cũng không có.

“Phùng Thiên Hâm, cô không phải chỉ nhận bộ phim vớ vẩn ở nước ngoài thì có gì đặc biệt hơn người.”

“Không có gì giỏi lắm vậy thì cô cũng nhận một cái cho tôi xem thử đi, ah, đúng rồi, mấy năm trước cô thực sự nhận một cái, sau đó người ta lại không cần cô đúng không?”

Vừa nghe lời này Tiểu Thái cái mũi phình nở, mấy năm trước khi cô ta đang nổi tiếng đúng là có nhận được lớn mời bộ phim bom tấn nước ngoài, nhưng sau đó người ta lại quyết định không cần cô ta. Lúc đó cô ta còn muốn nhờ bộ phim kia để có thể mở mày mở mặt, thậm chí có thể đem Phùng Thiên Hâm dẫm nát dưới chân, kết quả cô ta còn đắc ý không được vài ngày, người ta lại không cần cô ta, nói là hình tượng không hợp. Ngay sau đó Tiểu Thái bởi vì rất tức giận đem đối phương ra mắng, điều này làm tên tuổi cô ta bị nhiều đạo diễn lớn ở quốc tế ghi nhớ, chẳng qua là tên tuổi không được tốt lắm thôi.

Đương nhiên nếu năm đó cô ta có thể thành công đóng bộ phim kia, vậy thì Phùng Thiên Hâm không phải là nữ nghệ sĩ duy nhất đóng phim bom tấn

quốc tế.

“Phùng Thiên Hâm”

Tiểu Thái còn chưa nói xong đã bị Phùng Thiên Hâm cắt đứt, “Tiểu Thái, cô nhớ kỹ cho tôi, muốn sống trong cái giới giải trí này thì đừng có mà đắc tội Phùng Thiên Hâm này, cô khẳng định không yên đâu, không tin cô cứ chờ tôi coi, tôi sẽ cho cô biết một chút thủ đoạn của tôi.” Nói xong Phùng Thiên Hâm rời đi, Thủy Ân Trạch liếc mắt nhìn Tiểu Thái một cái rồi đi chuẩn bị quay phim.

Ngày hôm sau thì tin tức bị đưa ra, nhưng tiếng nói của dư luận cũng không phải “Công bằng” như vậy, rất nhiều báo chí truyền thông đưa tin đều là Tiểu Thái ở phim trường mắng chửi Phùng Thiên Hâm, hoặc là Tiểu Thái bị bệnh đau mắt, nhìn không được người khác nổi tiếng hơn mình, nếu không chính là năm đó Tiểu Thái bị phim bom tấn quốc tế vứt không dùng v.v. . .

Dù sao không có một câu nói giúp Tiểu Thái, điều này làm cho Tiểu Thái thấy tin tức giận ở phim trường quảng đồ vật này nọ. Lúc này ngay cả Hạ đạo diễn cũng tức giận, nhưng ông tức giận không phải là do báo chí không nói giúp Tiểu Thái, mà là Tiểu Thái ở phim trường ném loạn đồ vật này nọ.

Diêm Thiếu Liệt nhìn thoáng qua tờ báo tùy tay ném, lúc này mới nhiều đó thôi, chờ xem đi!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Không ai biết vì sao mà Phùng Thiên Hâm lại muốn làm âm ỉ lên như thế, nhưng tin đồn Tiểu Thái và Phùng Thiên Hâm không hợp lại một lần nữa bị người nhắc đến. Hơn nữa xét theo tình trạng hiện tại thì hai người không tới tình trạng như nước với lửa thế này, về phần tại sao như vậy thì ngoại giới cũng không rõ. Lúc Thủy Ân Trạch nhận phỏng vấn cũng bị hỏi chuyện này nhưng vẫn giữ kín như bưng, hiển nhiên là không muốn nhiều lời.

Thái độ của y càng làm cho mọi người không đoán ra được manh mối, chẳng lẽ Phùng Thiên Hâm và Tiểu Thái không hợp nhau là có ẩn tình khác, không muốn người ta biết? Rất nhiều người bắt đầu bối rối các tin tức trước kia, muốn xem một chút hai vị nữ nghệ sĩ này rốt cuộc là từ lúc nào bắt đầu không hợp, vì cái sao mà không hợp.

Nhưng tra đến tra đi cũng không tìm ra tin tức gì có liên quan, bởi vì hai người bọn họ chưa từng hợp tác với nhau lần nào, chưa từng có sự kiện tranh giành tình nhân, kết luận cuối cùng chính là có lẽ do cùng cực nên bài xích, hai người chính là nhìn không vừa mắt lẫn nhau, cho nên liên chán ghét lẫn nhau.

Đương nhiên cách giải thích không thuyết phục này sẽ không có nhiều người tin, cho nên càng nhiều người suy đoán đủ loại lí do, sau khi Diêm Thiếu Liệt thấy nội dung của một bài báo cảm thấy rất kinh ngạc, bởi vì không ngờ có người đoán đúng.

...

Hôm nay trong nhà Ninh Từ Mị vô cùng náo nhiệt, tụ họp lần trước bởi vì Thu Đình Nhã trên đường xảy ra chuyện cho nên không có hoàn thành, lần này mọi người rốt cục có thể tụ lại một chỗ, với lại lần này còn nhiều thêm một người, Tống Vệ Lý.

Trước đó hần và Thu Đình Nhã chỉ biết nhau mà thôi, hoặc là nói hần có ý với Thu Đình Nhã, nhưng hai người không có làm rõ quan hệ, cho nên gia đình tụ họp tự nhiên không có phần của hần. Nhưng lần này không giống với lúc trước, quan hệ giữa hần và Thu Đình Nhã đã được xác định xong, Tần gia và Thu gia cũng đã chính thức gặp mặt, người hai nhà có ấn tượng khá tốt với hần.

Đây là lần đầu tiên Ninh Từ Mị và Triệu Chi Lâm nhìn thấy Tống Vệ Lý, tuy rằng hai người trước đó đã nghe con trai nhắc đến người này, hơn nữa con trai đánh giá hần rất tốt, bản thân sau khi nhìn thấy hai người bọn họ cảm thấy quả thật không tệ, Tống Vệ Lý tương đương hòa hợp khi ở chung với mọi người.

Ninh Từ Mị dựa vào người Triệu Chi Lâm nói: “Chi Lâm, chị cảm thấy Tống Vệ Lý người này thế nào?”

Triệu Chi Lâm mỉm cười thoáng cười nhẹ, “Trước mắt nhìn thấy cũng không tệ lắm, chị nghe A Liệt nói trưởng bối bên Tần gia và Thu gia đánh giá anh ta không tồi.”

“Vậy là tốt rồi, em còn sợ Đình Nhã cứ luôn không thoát được bóng ma ly hôn, đời sau sẽ sống cô độc một mình đó.”

“Sẽ không, Đình Nhã không phải cái loại người nghĩ luẩn quẩn trong lòng.”

“Điểm ấy chị nói đúng rồi, tại sao trong lòng phải lủn quẫn, bản thân mình vui vẻ nhìn thứ đàn ông đó sống thê thảm thế mới thích.”

Triệu Chi Lâm lắc đầu, “Sống thê thảm? Em không biết là Diêm An Quân đã bắt đầu xem mắt à.”

Ninh Từ Mị kinh ngạc nói: “Anh ta mà còn xem mắt? Người như anh ta thì ai mà muốn chứ?”

Triệu Chi Lâm cười cười nói: “Em đây là không hiểu rồi, An Quân mới hơn 40 tuổi, bình thường chăm sóc tốt, em không tin nói anh ta hơn 30 cũng có người tin tưởng đó. Đàn ông ba bốn mươi tuổi là thời điểm tốt nhất, bản thân anh ta diện mạo không tồi, cộng với địa vị của Diêm gia ở thành phố Thiên Hải, người có thân phận bối cảnh như thế em cảm thấy có ai mà không muốn theo anh ta?”

Ninh Từ Mị nghĩ nghĩ cũng đúng thôi, thời đại này người tin vào tình yêu càng lúc càng ít, lập tức cười nhạo nói: “Đương nhiên sẽ có người bằng lòng gả cho anh ta, nhưng có giống như Tống Vệ Lý và Đinh Nhã thực sự yêu nhau thì không chắc.”

“Em cho rằng anh ta quan tâm yêu hay không yêu sao? Chỉ cần thân phận bối cảnh của đối phương không kém thì việc này đoán chừng có thể thành.”

Ninh Từ Mị hiểu kỳ nói: “Anh ta bây giờ đang xem mắt ai?”

Triệu Chi Lâm nhướn mày, “Chị nghe mẹ chồng nói đã gặp vài người rồi, hơn nữa đều là gia cảnh khá tốt, không biết cuối cùng anh ta sẽ chọn trúng nhà ai. Chị đoán rằng thế nào cũng không thể so với Diêm gia quá kém nhiều, người nhà, muốn tìm người vừa xinh đẹp vừa khí chất giống như Đinh Nhã như thế dường như rất khó, chỉ cần không khó xem thì đã là may rồi.”

Ninh Từ Mị là một người ngàn vạn lần gai mắt Diêm An Quân, mà đúng hơn cô từ trước đến giờ nhìn gai mắt cái loại đàn ông phụ bạc này, không phải ai cũng đem giá trị và tình yêu y hết nhau giống như Diêm An Quân.

Đối với một số người mà nói tình yêu là quan trọng nhất, bởi vì tình yêu mà bọn họ mới có thể kết hôn mới có con mới có thể luôn sống bên cạnh nhau, bất kể cuộc sống có bao nhiêu nghèo khó, chỉ cần có tình yêu của người bên cạnh bọn họ mà nói, tất cả mọi thứ không phải là khó khăn. Mà đối với một số người khác mà nói, tình yêu là thuốc bổ dùng cuộc sống, tình yêu và vật chất song song cùng tồn tại, nhưng khi tình yêu và vật chất xảy ra xung đột, bọn họ sẽ không chút do dự vứt bỏ tình yêu mà lựa chọn vật chất. Vì thế tình yêu đối với bọn họ mà nói, có thì là một loại hưởng thụ mà không có sẽ không ảnh hưởng quá lớn đối với cuộc sống của bọn họ. Còn có một loại người, khi đối mặt với tình yêu rất bình tĩnh, bởi vì bọn họ thấy tình yêu và bọn họ không có quan hệ nào, đối với loại người này mà nói ích lợi mới là sự tồn tại quan trọng nhất, chỉ cần có thể mang đến cho mình lợi ích, thậm chí là chung sống với người mà họ ghét cay ghét đắng cũng không có vấn đề gì.

Có lẽ bất kể là loại người nào thì tâm tình lúc đầu đều giống nhau, đều là hi vọng cùng lúc có được tình yêu và những thứ khác, nhất là khi còn trẻ, đối với tình yêu luôn có một cảm giác ảo tưởng tốt đẹp, nhưng cuộc sống thực tế lại nói cho chúng ta biết, tình yêu thứ đồ vật khiến cho chúng ta không bao giờ hiểu hết được. Theo tuổi lớn dần, kinh nghiệm sống của một người dần dần trở nên phong phú, đối với rất nhiều chuyện cũng thay đổi cách nhìn, mà một khi đem tình yêu, ích lợi, tiền tài và đủ loại vật chất khác để cùng một chỗ với nhau, tình yêu liền mất đi hương vị vốn có của nó, mà lúc này tình yêu đã không còn là tình yêu.

Ninh Từ Mị cảm thấy Diêm An Quân tuyệt đối là loại người thứ ba, ích lợi là quan trọng nhất, mà Thu Đinh Nhã chắc chắn là loại người thứ nhất, xem tình yêu là quan trọng nhất, khi cô ấy chọn gả cho Diêm An Quân thì em ấy nhất định là người như vậy, nhưng trải qua phản bội, lừa gạt em ấy còn có thể tiếp tục tin vào tình yêu sao? Một người đã bị tình yêu làm tổn thương... Ninh Từ Mị đối với việc Thu Đinh Nhã lựa chọn Tống Vệ Lý thì không chắc chắn lắm.

Trải qua nhiều chuyện như vậy, Thu Đinh Nhã còn có thể giữ được tâm trạng lúc ban đầu sao, còn có thể yêu một người như đã từng yêu thì cô không dám nói, nhưng ngay cả như vậy, cô vẫn tin tưởng Thu Đinh Nhã có lẽ sẽ trở thành loại người thứ hai, nhưng em ấy chắc chắn sẽ không giống như Diêm An Quân trở thành loại người thứ ba. Nhưng trong lòng cô vẫn hi vọng là Thu Đinh Nhã có thể trở thành loại người thứ nhất, bởi vì người như vậy sẽ sống khá hạnh phúc, làm bạn thân của Thu Đinh Nhã, đương nhiên cô hi vọng em ấy sống thật tốt.

Mà Tống Vệ Lý, mặc dù tuổi tác đã không còn nhỏ, song Ninh Từ Mị phát hiện người đàn ông này tuyệt đối là loại người thứ nhất, chuyện Tống gia năm cô ít nhiều gì cũng nghe nói tác động một ít, nhất định Tống Vệ Lý từng bị tổn thương, tuy rằng không biết chuyện năm đó tới cùng là xảy ra chuyện gì, nhưng bây giờ nhìn thấy Tống Vệ Lý cô cảm thấy được người này chắc không phải là cái loại người bội tình bạc nghĩa.

Ninh Từ Mị không biết mấy năm nay hẳn trải qua như thế nào, nhưng xem ra trước mắt hẳn là khá tốt, ánh mắt của hẳn nhìn Thu Đinh Nhã mang theo tình yêu say đắm, là cảm giác của người trẻ tuổi mới có, điều này làm cho Ninh Từ Mị cảm thấy rất tốt, có lẽ có một người như thế ở bên cạnh Thu Đinh Nhã, cuộc sống sau này của em ấy sẽ rất hạnh phúc.

“Từ Mị, chị nghĩ gì thế? Mất hồn như vậy.”

Ninh Từ Mị vừa quay đầu lại liền nhìn thấy Thu Đinh Nhã, cô cười cười nói: “Không có việc gì, không cần ở cùng Tống Vệ Lý sao?”

“Anh ấy với mấy người Thiên Lệ nói chuyện rất vui vẻ, không cần em ở bên cạnh giúp, em tới nhìn xem buổi trưa ăn cái gì.”

“Chị nói em đừng xem mình là khách, tay nghề của em so ra không kém chị một chút nào, mau lại đây thể hiện tay nghề đi.”

“Biết rồi.” Thu Đinh Nhã vừa nói vừa cầm tạp dề quần lên.

Trong phòng khách mấy người đàn ông trung niên nói chuyện rất hợp nhau, Tần Ngôn Lý và Tống Vệ Lý biết nhau đã nhiều năm, cho nên nhóm ông chú trung niên nói chuyện rất vui vẻ, những người trẻ tuổi tự nhiên nói chuyện cũng không tồi, nhưng mà Diêm Thiếu Liệt lại không ở đây, bởi vì anh phải đến

phim trường đón vợ về.

Thủy Ân Trạch đã sớm nói trước với đoàn phim, y sẽ luôn không vì chuyện riêng của mình mà làm chậm trễ đoàn làm phim, người vừa khiêm tốn lại hữu lễ, nhân duyên của y tại đoàn phim rất tốt, cho nên y vừa mới mở lời xin nghỉ thì đoàn phim không nói hai lời liền đồng ý.

Nhưng mà có một số người luôn thích bới móc, chẳng hạn như Tiểu Thái và Hạ Khuynh Thành, hai người này thuộc dạng không có việc gì làm thì kiếm chuyện với người khác, đã thế lại là chuyện không đâu vào đâu.

Vừa nghe Thủy Ân Trạch có việc cần xin nghỉ, kế hoạch quay phim buổi chiều hôm nay có khả năng sẽ đổi, Tiểu Thái nói: “Tiến độ của bộ phim này vốn đã bị kéo dài, bây giờ diễn viên chính lại còn xin nghỉ, không biết đến khi nào mới có thể quay xong.”

Lúc này Hạ Khuynh Thành đến nhưng không đối nghịch với cô ta, ngược lại còn theo phụ họa, “Chứ còn gì nữa, không biết thời gian của mọi người rất quý báu.” tuy rằng Hạ Khuynh Thành chưa vài câu, nhưng hần cũng không nói cái gì quá mức. Nhưng mà lúc Thủy Ân Trạch đối mặt với hai người cũng không khách khí, khi lời Hạ Khuynh Thành vừa mới nói ra thì tiểu Đình liền bắn lại.

“Tiến độ quay phim kéo dài bởi vì sao cô không biết à?” Tiểu Đình cầm quần áo đi tới, “Nếu không phải tại cô nổi điên đá trúng chân bàn té như chụp ếch, khiến mình phải vào bệnh viện làm quay phim chậm trễ nhiều ngày, thì tiến độ có thể kéo dài sao? Rõ ràng vấn đề là ở cô mà bây giờ lại đổ lên người Trạch ca, sao lại chưa thấy qua ai mặt dày giống cô vậy?” Tiểu Đình mồm mép lưu bát, nói một lèo làm cho Tiểu Thái tức giận quá chừng, nhưng mà lại không thể phản bác được, bởi vì tiểu Đình nói đều là sự thật.

Sau đó Tiểu Đình quay sang phía Hạ Khuynh Thành, “Hạ đại bài, anh còn thật sự cho mình là đại bài cao cao tại thượng sao? Thời gian của anh có bao nhiêu quý giá, trừ bỏ vai diễn nam thứ ba ở đoàn phim này thì anh còn có quay bộ phim khác sao? Còn phải đi quay quảng cáo nào sao? Còn có công tác khác sao? Muốn nói thời gian quý giá thì thời gian của Trạch ca so với anh quý hơn không biết bao nhiêu lần, anh có cái gì để phàn nàn chứ?”

Tiểu Đình đưa mắt nhìn Hạ Khuynh Thành, từ lúc Thủy Ân Hi sắp xếp người tới thì cậu nhóc đã nghe được tin tức, nam thứ ba vì sao lại bị thương, tất cả nguyên nhân đều do Hạ đại bài trước mắt này tạo thành, cậu trừ bỏ là trợ lý của Thủy Ân Trạch còn là tâm phúc của Thủy Ân Hi, đối với loại người đối trá như Hạ Khuynh Thành thì cậu luôn luôn thận trọng đề phòng, chỉ sợ bất cẩn một giây, Hạ Khuynh Thành sẽ làm gì đó hại tới Trạch ca.

Nghe hai người bọn họ mở miệng bới móc thì cậu đương nhiên không im lặng, dù thế nào đi nữa cậu cũng không sợ đắc tội hai người kia, hơn nữa lúc này cậu không nói chẳng lẽ muốn để cho Trạch ca tự mình nói? Vậy thì tâm phúc như cậu đây giữ làm gì.

Tiểu Thái và Hạ Khuynh Thành bị tiểu Đình nói cho một trận, tức giận, khó chịu đến nỗi thậm chí quá hoá giận, tiểu Đình không chỉ đánh ngược bọn họ mà còn đem chuyện hai người đã làm không muốn để người ta biết nói ra hết.

Tiểu Thái bị thương, tình trạng bây giờ của Hạ Khuynh Thành, tuy rằng mọi người ở phim trường biết nguyên nhân, nhưng chỉ cần không ai làm rõ thì không ai đem lời này nói ra, hai người bọn họ là có thể làm bộ như không biết, bây giờ tiểu Đình nói trắng ra như vậy, hai người đều có cảm giác bị người ta lột sạch trước mặt mọi người để người ta thưởng thức sự xấu hổ của mình.

Cho dù người mặt dày thì cũng có chút nhẹn không được xấu hổ, nhưng mà không đợi hai người bọn họ mở miệng chọt nghe Thủy Ân Trạch nói: “Tiểu Đình, đi thôi, mọi người chờ sốt ruột.”

Tiểu Đình là ai? Tiểu trợ lý riêng của Thủy Ân Trạch, là người Thủy Ân Trạch đặc biệt tín nhiệm, người xưa có câu “chủ nào tớ nấy”, bây giờ chắc gọi là loại lãnh đạo gì thì có loại nhân viên ấy, cho nên tất cả mọi người hiểu tiểu Đình dám nói như vậy đó là bởi vì Thủy Ân Trạch cho phép, thậm chí rất có thể là Thủy Ân Trạch gợi ý cho cậu nói như vậy.

Mặc dù tiểu Đình châm chọc nói móc Tiểu Thái và Hạ Khuynh Thành như vậy, Thủy Ân Trạch một câu trách cứ đều không có, chưa kể lời này của tiểu Đình nói chính là điều Thủy Ân Trạch muốn nói, dù sao y cảm thấy nếu mình nói có thể sẽ không nói được giống như tiểu Đình, tất cả mọi người ở giới giải trí trôi nổi chung quy vẫn phải chừa cho người khác một chút đường sống, nhưng tiểu Đình không có bản khoan như vậy, cho nên nói chuyện có chút độc miệng, nhưng Thủy Ân Trạch lại cảm thấy lời này nói nghe thật đã,

Mà Tiểu Thái và Hạ Khuynh Thành chỉ có thể trơ mắt nhìn Thủy Ân Trạch mang theo tiểu Đình rời đi, đợi người ta đi rồi hai người bọn họ mới bùng nổ lửa giận, không biết lửa này là để cho ai xem.

Sau khi Thủy Ân Trạch lên xe của Diêm Thiếu Liệt, tiểu Đình và vệ sĩ cũng rời đi, Thủy Ân Trạch hỏi Diêm Thiếu Liệt có cần mua chút thêm đồ ăn gì đó về không, Diêm Thiếu Liệt nói không cần, trong nhà cái gì đều chuẩn bị xong rồi, đoán chừng bây giờ chỉ chờ hai người bọn họ trở về thôi.

Quả nhiên hai người vừa về đến nhà đồ ăn đã dọn trên bàn, thấy hai người trở về Ninh Tử Mị lập tức ra đón, “Nhanh lên, đi rửa tay đi, mọi người đang chờ các con.”

Hai người đi rửa tay xong lập tức bước ra, lần này tụ họp này thế hệ trước không có tham gia, liền ngay cả cha mẹ của Thu Đình Nhã cũng đến, đồng lứa là cha mẹ của bọn họ, rồi thêm vài người trẻ tuổi là bọn họ.

Bếp chính hôm nay là Thu Đình Nhã và Ninh Tử Mị, Triệu Chi Lâm và mẹ của Tần Hiếu Luân là Kha Ngọc thì phụ giúp, đáng nhắc tới chính là Tống Vệ Lý cũng xuống bếp làm vài món thức ăn, đương nhiên hần làm đều là món Thu Đình Nhã thích ăn, nhưng mà ai cũng thích mấy món này, bởi đồ ăn quá thật làm khá chuẩn, điều này làm cho mấy người đàn ông ngồi ở bên ngoài chờ đợi triệt để bị xem thường một phen.

Thấy không, đều cùng là đàn ông sao lại chênh lệch lớn như vậy hả?

Diêm Thiệu Liệt vừa ăn vừa không quên săn sóc vợ nhà mình, lúc thì kẹp miếng thịt cá, khi thì gấp miếng thịt gà, làm cho những người khác đều nhìn về phía hai người bọn họ, thế nhưng Diêm Thiệu Liệt hết lần này đến lần khác không tự ý thức được, mặt Thủy Ân Trạch đã đỏ rần rần mà Diêm Thiệu Liệt vẫn như cũ không thay đổi, Thủy Ân Trạch ở dưới mặt bàn đá anh hai cái thì anh mới phản ứng lại, sau đó thấy mấy ánh mắt giễu cợt thì anh mới giật mình biết là chuyện gì xảy ra.

Tiếp là hoá thân thành con con gấp cho mẹ một cái ba một cái, lúc sau lại bắt đầu gấp thêm đồ ăn tới chén của vợ yêu nhà mình.

Lúc ăn cơm Triệu Chi Lâm còn ý có ý hỏi thăm Cố Quân Suất một chút về tình hình của Cố Quân Uyển, Cố Quân Suất biết Diêm gia cho Cố Quân Uyển một khoản tiền, nhưng số tiền cụ thể thì cậu ta không rõ, Cố Quân Suất do nghe mẹ cậu nói mới biết tình hình của Cố Quân Uyển.

Nghe nói sau khi Cố Quân Uyển ra viện cả người dường như đều thay đổi, tuy rằng cô ta không có chuyển về nhà ở, nhưng bây giờ lại thường xuyên về nhà thăm hỏi cha mẹ, còn thường xuyên mua cho cha mẹ vài thứ, ngay cả mẹ Cố cũng cảm thấy rằng Cố Quân Uyển trở nên thay đổi hơn nhiều, với lại nghe nói cô ta dùng tiền Diêm gia cho mở một cửa hàng quần áo cao cấp, có vẻ như làm ăn không tệ lắm, tóm lại, hiện tại cô ta chắc là sống cũng khá tốt.

Triệu Chi Lâm nghe xong cười gật gật đầu, làm người đều thích để ý đến chuyện vụn vặt, thế nhưng bản thân chỉ cần không luẩn quẩn thì tốt rồi.

Diêm An Lý và Thủy Thiên Lệ nói lần trước lúc ở tiệc đính hôn, có vài người bởi vì không có tranh mà mấy ngày nay đều chạy tới hai bên nhà, còn muốn chạy tới cửa sau là lão gia tử, làm cho lão gia tử dở khóc dở cười, Thủy Thiên Lệ nói vừa lúc gần đây ngứa tay vẽ vài bức tranh, lúc đi để cho ông lấy về, để cho lão gia tử tặng người ta.

Triệu Chi Lâm nghe xong nói: “Tranh này nếu tới tay ba chồng, bảo đảm ông ấy sẽ không tặng cho người ta, chắc chắn giữ lại cho mình.”

Diêm Thiệu Liệt và Diêm An Lý gật đầu, lão gia tử nhất định sẽ làm như thế.

Lần trước tụ họp còn không có Tần Ngôn Lý, lúc này thế nhưng hẳn lại chủ động đến tham dự, một mặt là bởi do có Tống Vệ Lý, mặt khác giao tình giữa hần và Diêm An Lý không tồi, với lại hần muốn nhìn xem em gái bình thường qua lại với những người nào, kết quả liền phát hiện Triệu Chi Lâm, Ninh Từ Mị và Thu Đình Nhã đã thân thiết tuy ba mà một, lúc này lão bà của hần cũng chụm lại cùng, mấy người ngồi cùng một chỗ đúng thật nói chuyện rất sôi nổi.

Từ quần áo đến mua sắm, từ du lịch đến đồ ăn, từ làm đẹp đến đàn ông, cứ như vậy nói tới từ nam chí bắc, ném một đám đàn ông quăng qua một bên, hơn nữa lúc nói đến đàn ông, lại càng không đem đám đàn ông già trẻ này để vào mắt, cái gì đàn ông không thể nuông chiều, lúc nên xuống tay dứt khoát thì tuyệt không thể mềm lòng, cái gì trong túi quần đàn ông không thể có tiền, một tháng hai ngàn tiền sinh hoạt phí là đủ rồi, cái gì nữ thư ký bên cạnh đàn ông là người cần đề phòng nhất, mấy người vợ lại cùng nhau trao đổi kinh nghiệm quản chồng, mấy ông đàn ông ngồi một bên nghe được muốn há hốc mồm, mọi người nhất trí cho rằng tụ họp thế này về sau vẫn nên ít một chút thì tốt hơn.

Còn đám thanh niên lại là ở một bên xem trò cười, loại chuyện này đúng là hiếm thấy, nhìn mấy vị đàn ông kia bình thường ở bên ngoài xã hội bộ dáng tinh anh thành đạt, bây giờ thì thế nào? Ở trước mặt vợ nhà mình còn không ngoan ngoãn giống như con cừu non nhỏ sao.

Thế nhưng mấy cậu chàng vui vẻ cũng không bao lâu, bởi vì rất nhanh các bà mẹ giảng đạo tới bọn hần, lúc này đến phiên mấy lão đàn ông xem trò cười của đám thanh niên.

Sau khi ăn cơm xong trừ bỏ một nhà Tần Hiếu Luân và Đường Tống, Cố Quân Suất là phải về, những người khác thì tại chỗ không động, chộc cho mấy người bọn họ muốn đến mua nhà gần ở gần đây, nhưng mà khu khai phá Bắc Sơn bây giờ thật sự không còn nhà nào có thể mua.

Duy nhất khu nhà hiện nay đang xây dựng là công trình Á Mỹ quốc tế, Diêm Thiệu Liệt nói dự định sẽ để lại cho người nhà mình mấy căn, những người khác vừa nghe thì sôi nổi muốn đề phân một nhà, Diêm Thiệu Liệt nói không thành vấn đề, đến lúc đó bảo Tô Nguyên liên lạc với bọn họ, giữ cho mỗi người một căn.

Buổi tối lúc trở lại lầu trên Thủy Ân Trạch hỏi Diêm Thiệu Liệt có phải chuyển nhà một lần nữa hay không, Diêm Thiệu Liệt cười cười nói: “Chắc chắn phải chuyển nhà một lần nữa, nhưng là một lần cuối.”

Thủy Ân Trạch gật gật đầu nói: “Vừa nghe anh nói giữ lại nhà là biết cần phải chuyển nhà, vậy còn bao lâu nữa thì mới có thể xây xong?”

“Công trình khu một đã gần làm xong, anh lưu lại nhà ở công trình khu hai, công trình khu hai và ba đồng thời khởi công, trễ nhất hai năm sau là chúng ta có thể chuyển vào ở.”

“Bây giờ cũng nên chuẩn bị phòng cho trẻ con luôn, Quân Viêm và Ân Hi muốn chuẩn bị chuyện mang thai hộ, chúng ta cùng hai người bọn họ cùng nhau.”

“Được, nghe lời em.”

“Đúng rồi, chuyện Thiên Hâm tỷ và Tiểu Thái anh định làm như thế nào?”

Diêm Thiệu Liệt cười nhạo nói: “Em biết kẻ đứng sau lưng Tiểu Thái là ai không?” Thủy Ân Trạch lắc lắc đầu, y có chút đoán không ra, Diêm Thiệu Liệt tiếp tục nói: “Hạ Khuynh Thành và người kia cũng có tiếp xúc.”

Thủy Ân Trạch kinh ngạc nói: “Không thể nào?”

Diêm Thiếu Liệt cúi, véo véo hai má vợ mình, “Bây giờ biết vì sao anh không vội xử lý Tiểu Thái rồi chứ? Hơn nữa Phùng Thiên Hâm muốn tự mình xử lý, chúng ta tạm thời đừng nhúng tay.”

“Được rồi!”

...

Trước khi bộ phim này của Thủy Ân Trạch sắp đóng máy, rốt cuộc Diêm Thiếu Liệt nghe được Diêm Trí Viễn báo cáo với mình, Hạ Khuynh Thành và Diêm Thiếu Kiệt tái hợp!

Tuy rằng Diêm Thiếu Kiệt quay lại với Hạ Khuynh Thành, nhưng hai người lần này tái hợp không giống như trước, theo cách nói của Diêm Trí Viễn thì chính là chuyện tình bí mật, chuyện đã xảy ra như thế này, ngày nào đó Hạ Khuynh Thành đã đi một quán bar, đương nhiên hẳn biết tới muộn Diêm Thiếu Kiệt sẽ đến, bởi vì trước đó hẳn đã theo dõi Diêm Thiếu Kiệt vài ngày, sau bởi hẳn ở quán bar uống nhiều, tiếp đó đến toilet thì tình cờ gặp được Diêm Thiếu Kiệt.

Diêm Thiếu Kiệt liếc mắt cũng không để ý đến Hạ Khuynh Thành, Hạ Khuynh Thành một mực chờ cơ hội này đâu dễ dàng để cho anh ta rời đi, hẳn cố ý mượn rượu giả điên đùa giỡn kéo lấy người ta hỏi, tại sao anh giống như Diêm Thiếu Kiệt vậy? Lúc sau thì nói với người ta đủ thứ nào là Diêm Thiếu Kiệt đối với hẳn tốt ra sao, như thế nào cũng chịu hẳn, thương hẳn ra sao, mà hẳn vì có thể xứng với Diêm Thiếu Kiệt, cho nên muốn nâng cao địa vị ở giới giải trí mới có thể đi nước ngoài, mới có thể ngủ với người khác.

Lúc sau hẳn vừa khóc, vừa nói Diêm Thiếu Kiệt sao có thể ra tay ác như vậy, sao có thể đánh hẳn như vậy, hai người bọn họ từng yêu nhau biết bao, hẳn tố cáo Diêm Thiếu Kiệt không phải nhằm vào anh ta, mà bởi vì Diêm An Quân uy hiếp hẳn, hẳn giận nên mới tố cáo Diêm Thiếu Kiệt.

Cuối cùng, tiếp tục biểu đạt một chút rằng trong lòng của mình luôn luôn có Diêm Thiếu Kiệt, người duy nhất hẳn yêu chính là Diêm Thiếu Kiệt, lúc thấy Diêm Thiếu Kiệt và Cố Quân Uyển đính hôn ngay cả ý định chết hẳn cũng có, cuối cùng còn hết sức vô tội hỏi người ta, “Anh nói nếu Thiếu Kiệt biết tôi chết đi thì có buồn hay không, anh ta sẽ tới thăm mộ của tôi chứ.” Sau thì hẳn liền ghé vào lòng người ta ngủ.

Hạ Khuynh Thành thực sự say sao? Tất nhiên là không, nhưng hẳn đúng là uống rất nhiều, hơn nữa luôn trong trạng thái ngà ngà say, hẳn không dám làm cho mình tỉnh táo, nếu thực sự gạt Diêm Thiếu Kiệt thì hẳn sẽ không có cơ hội tái hợp với anh ta, cho nên hẳn làm cho mình uống thật nhiều, tuy rằng say nhưng trong lòng lại hiểu rất rõ, uống rất nhiều người say đều có cảm giác như thế, đi đường lung lay nhưng trong lòng vẫn biết chuyện gì xảy ra.

Còn về những câu hẳn nói rốt cuộc có xuất phát từ chân tâm, hay vì để cho Diêm Thiếu Kiệt tin mà nói, hẳn đại khái mình cũng không rõ ràng lắm, hẳn không rõ ràng lắm cũng không sao, Diêm Thiếu Kiệt tin mới là quan trọng nhất. Nhìn người ghé vào trước ngực mình, nghe trong miệng hẳn không ngừng nhắc tới Thiếu Kiệt Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Kiệt cuối cùng thở dài, đưa tay vòng qua eo Hạ Khuynh Thành.

Mà lúc này Hạ Khuynh Thành tuy rằng đầu đầu tuy vẫn say, nhưng trong lòng đã sớm vui như hoa nở, đây là Diêm Thiếu Kiệt tha thứ hẳn, sau đó hẳn thật sự ghé tới trên người Diêm Thiếu Kiệt ngủ.

Theo Diêm Trí Viễn nói vào lúc ban đêm Diêm Thiếu Kiệt đem Hạ Khuynh Thành tới chỗ kia của mình, hai người không thể thiếu mây mưa một phen, nhưng vào lúc ban đêm khẳng định còn xảy ra chuyện gì mà anh không biết, có lẽ là hai người bọn họ đạt tới thỏa thuận nào đó.

Bởi vì lúc sau Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành gặp mặt đều lên lút, hơn nữa hai người bọn họ đặc biệt cẩn thận, hình như hai người rất sợ người khác biết chuyện, dù sao giấu lại cũng đúng, Hạ Khuynh Thành đã thói không thể ngủ được mà Diêm Thiếu Kiệt lại tiếp tục dính vào, không nói tới Diêm gia lão gia tử mà ngay cả Diêm An Quân chắc chắn sẽ không để yên.

Sau khi Diêm Thiếu Liệt nghe đến mấy cái này cười dị thường vui vẻ, nghĩ thầm phen này phải thật náo nhiệt!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

Edit: Llast

Beta: Strangers Ex

Tuy rằng Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành tái hợp, nhưng hai người lại không có công khai chuyện tái hợp, hơn nữa Diêm Thiếu Kiệt vẫn như cũ cao điệu xem mắt, việc này Hạ Khuynh Thành hiển nhiên biết tới, nhưng đồng dạng lúc này hẳn lựa chọn im lặng, không có ý muốn ồn ào, Diêm Thiếu Liệt không ngạc nhiên vì biểu hiện lúc này của hẳn, nếu lại âm thầm đoán chừng Hạ Khuynh Thành sẽ bị Diêm Thiếu Kiệt đá rất xa.

Diêm Trí Viễn đoán đúng, đêm hôm đó Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành đúng thật là mây mưa phen, Hạ Khuynh Thành sau khi tỉnh lại thì muốn rời đi, còn hứa với Diêm Thiếu Kiệt là hẳn tuyệt đối sẽ không đem chuyện này nói ra, sau này sẽ không quán quít lấy anh ta để cho anh ta yên tâm.

Nếu Hạ Khuynh Thành làm âm mưu thì có khi Diêm Thiếu Kiệt sẽ thật sự đem hán đá đi, nhưng cố tình hán lại không có, ngược lại còn bày ra bộ dáng đáng thương, bộ dáng này rốt cuộc làm cho Diêm Thiếu Kiệt mềm lòng, dù sao cũng là người mình từng yêu, tuy rằng hán từng làm ra chuyện như vậy, nhưng mình có hận hán bao nhiêu thì đã nói lên lúc trước yêu hán bấy nhiêu.

Coi như trong lòng anh ta phiền chán vô cùng, nhưng cơ thể anh ta vẫn là bản đứng bản thân, sau khi đem Hạ Khuynh Thành về nhà ném tới trên giường, cơ thể anh ta không dùng kêu gào ý muốn hán, cực kỳ muốn hán, cho nên hai bọn họ mới có một đêm tình mãnh liệt.

Sau lại Hạ Khuynh Thành tỉnh, Diêm Thiếu Kiệt hơi có vẻ xấu hổ, nhưng lúc đó ai có thể dừng lại chứ, sau đó liền làm lại làm, làm làm tiếp.

“Thiếu Kiệt, em biết em sai rồi, thực xin lỗi.” Nói xong Hạ Khuynh Thành ôm Diêm Thiếu Kiệt khóc lên, lúc này hán thật sự khóc, bởi vì cuối cùng hán thành công, đây đối với hán mà nói là khó khăn biết bao nhiêu.

Sau lại Hạ Khuynh Thành càng chủ động nói bằng lòng làm tình nhân của Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Kiệt có thể tiếp tục đi xem mắt, tương lai kết hôn sinh con đều có thể, tóm lại Diêm gia sắp xếp thế nào hán liền nghe theo như thế đó, mà hán sẽ không đi phá hư gia đình của anh ta, càng sẽ không đi tranh giành tình nhân, sẽ không tái phạm việc phát sinh quan hệ với người khác nữa, chỉ cần Diêm Thiếu Kiệt có thể thỉnh thoảng đến xem mình thì hán đã rất thỏa mãn.

Hạ Khuynh Thành còn nói mình bây giờ thanh danh không tốt, cho nên việc này càng bí mật càng tốt, không thể để cho người ngoài biết hai người tái hợp, đỡ cho Diêm Thiếu Kiệt rước lấy phiền toái gì, hoặc là xảy ra chuyện gì khiến anh ta khó xử, sau này bọn họ hai gặp mặt đều cẩn thận chút, đừng để người bên ngoài phát hiện, Hạ Khuynh Thành còn chỉ cho Diêm Thiếu Kiệt nhiều cách tránh né phóng viên.

Lúc đầu Diêm Thiếu Kiệt là có chút lo lắng Hạ Khuynh Thành sẽ nhân cơ hội nói cái gì yêu cầu, nhưng vừa nghe Hạ Khuynh Thành nói thì anh ta nhất thời yên tâm, hơn nữa anh ta nhận thấy Hạ Khuynh Thành quả thật hiểu chuyện hơn, ít nhất trước kia hán chưa bao giờ vì mình mà suy nghĩ.

Hiển nhiên Diêm Thiếu Kiệt đối với biểu hiện của Hạ Khuynh Thành rất hài lòng, nếu Hạ Khuynh Thành có thể biết điều như vậy, thì tương lai cho dù mình kết hôn sinh con thì vẫn có thể duy trì quan hệ với hán, dù sao thì anh sẽ không vì tình yêu mà kết hôn, nếu Hạ Khuynh Thành có thể như vậy mà ở lại bên cạnh mình thì thật tốt.

Hạ Khuynh Thành thực sự suy nghĩ vì Diêm Thiếu Kiệt sao? Đáp án đương nhiên là không có khả năng, nhưng hán có một chút suy nghĩ rất thấu đáo, nếu chuyện hán và Diêm Thiếu Kiệt tái hợp thực sự bị phơi bày ra ánh sáng, hán dám cam đoan cho dù là Diêm gia hay là Diêm An Quân sẽ không dễ yên, có lẽ bọn họ sẽ không tìm đến mình gây phiền phức, nhưng bọn họ nhất định sẽ bức Diêm Thiếu Kiệt cách mình rất xa, cho nên hán muốn xin giữ bí mật, mà Diêm Thiếu Kiệt cũng vô cùng thích kiểu này, lại càng cảm thấy Hạ Khuynh Thành càng ngày càng tri kỷ.

Đàn ông nào không hi vọng trong nhà có đồ không ngã, bên ngoài thì có màu tung bay, chính là Diêm Thiếu Kiệt đã quên tề nhân chi phúc không phải để hưởng thụ như vậy, không phải ai cũng có thể hưởng, đây là thời đại chế độ một vợ một chồng, mà không phải cổ đại có thể ba vợ bốn nàng hầu, muốn hưởng thụ tề nhân chi phúc nhất định phải chịu trả giá đau đớn.

Vì thế khi hai người kia tái hợp, mà còn là tái hợp lên lút, Diêm Thiếu Kiệt còn cảm thấy rất kích thích, bởi vì loại cảm giác yêu đương vụng trộm, chỉ có thể nói có vài người cực kỳ thích chuyện tình bí mật.

Vài ngày sau Diêm An Quân lại một lần nữa sắp xếp cho Diêm Thiếu Kiệt xem mắt, mà lần này đối tượng xem mắt của Diêm Thiếu Kiệt có lai lịch lớn, cô gái họ Đào, tên là Đào Ngọc. Đào gia không phải ở thành phố Thiên Hải, bọn họ là người tỉnh ngoài là đại gia tộc ở thành phố Đông Lâm, sự tồn tại của Đào gia ở thành phố Đông Lâm giống như Diêm gia, gần đây Đào gia mới đến thành phố Thiên Hải phát triển, Đào Ngọc là cháu gái duy nhất của Đào gia, lần này xem mắt là bác trai cả của Đào Ngọc là Đào Giang Hải tự mình thu xếp.

Diêm An Quân và Đào Giang Hải quen biết nhau một bữa tiệc tối từ thiện, hai người trò chuyện có chút ăn nhip, sau đó Đào Giang Hải nghe nói con trai Diêm An Quân muốn xem mắt, ông ta liền đem cháu gái của mình giới thiệu. Lúc trước Diêm An Quân đã từng nghe Đào Giang Hải đề cập tới Đào Ngọc, Đào Ngọc là du học sinh trở về, vừa về liền vào Đào thị công tác, bây giờ đã làm đến vị trí phó tổng giám đốc tập đoàn, là một cô gái khá có năng lực, thế nhưng Đào Ngọc so với Diêm Thiếu Kiệt lớn hơn tận năm tuổi.

Nhưng Diêm An Quân cảm thấy con gái lớn tuổi hơn một chút thật ra cũng không có cái gì không tốt, con gái như thế càng biết chăm sóc người khác, hơn nữa con gái lớn tuổi một chút có thể hiểu chuyện một chút. Hướng chỉ Đào Ngọc đó là đứng đắn danh môn khuê tú, có tiếng gọii giang trong giới xã hội thượng lưu, tuy rằng đến Thiên Hải thị không lâu, nhưng Đào Ngọc đích thân tham dự không ít buổi tiệc, hơn nữa đó đều là buổi tiệc rất có phân lượng, thân phận bối cảnh của cô ấy thực sự cực kỳ xứng với Diêm Thiếu Kiệt, nghe được đề nghị của Đào Giang Hải thì Diêm An Quân vui vẻ đồng ý.

Ấn tượng của Diêm Thiếu Kiệt đối với Đào Ngọc cũng vô cùng tốt, Đào Ngọc lớn lên rất xinh đẹp, dáng người cao gầy, lời nói cử chỉ hào phóng khéo léo, dáng người dịu dàng tao nhã, nói chuyện lại càng ôn hòa hữu lễ, vừa nhìn liền biết đây cô gái được dạy dỗ tốt và hiểu lễ nghi.

Còn ấn tượng của Đào Ngọc về Diêm Thiếu Kiệt, theo Diêm Thiếu Kiệt nói cũng rất tốt, hơn nữa hai người bọn họ trò chuyện rất hợp, Diêm Thiếu Kiệt nói thẳng hai người là thuộc về hận không thể gặp nhau sớm hơn, anh ta lại càng đem Đào Ngọc khen đến thế gian hiếm có, nghe được lời này hai cụ Diêm gia trực giác không thể tin.

Đào gia thì Diêm lão gia từ có nghe nói qua, nhà bọn họ ở thành phố Đông Lâm là nhân tài mới xuất hiện, mặc dù là đại gia tộc nhưng căn cơ không sâu, điểm này vừa lúc tương phản với Tống gia, nhưng đúng là nhà bọn họ ở thành phố Đông Lâm làm ăn rất tốt, đoạn thời gian trước ông cũng nghe một người bạn già nói Đào gia đến thành phố Thiên Hải phát triển, người bạn kia còn nói thương trường thành phố Thiên Hải có khi phải lần nữa bóc bài.

Một ít người hợp tác qua đều đánh giá Đào gia rất cao, nếu thật đúng là con gái Đào gia thì Diêm lão gia từ quả thật cảm thấy rất tốt, nhưng lần trở lại

này ông không có vội vã bảo Diêm Thiếu Kiệt đem người mang về nhà, tuy rằng Diêm Thiếu Kiệt có ý này.

“Tuy rằng hiện tại Đào Ngọc rất hợp ý của cháu, nhưng hai đứa đều đang còn trẻ, vẫn nên kết giao một thời gian xem xét rồi hẳn nói, không cần sốt ruột, nên tìm hiểu biết một chút về đối phương.”

Diêm An Quân vừa nghe lời này lập tức hiểu rõ là có ý gì, lần trước một cái Cố Quân Uyển náo loạn khiến ông ta đã rất mất thể diện, lúc này mặc dù là tự mình Đào Giang Hải giới thiệu, nhưng quả thật như là lão gia tử nói, hơn nữa phân tích một chút cũng đúng, dù sao hai người Thiếu Kiệt và Đào Ngọc vừa mới bắt đầu kết giao, quả thật không cần phải gấp gáp mang về nhà, lúc này Diêm An Quân đã biết phải cẩn thận, ngã một lần, khôn thêm một lần nên ông ta biết phải làm sao.

Diêm Thiếu Kiệt không nói mà nhìn mắt Diêm An Quân, chợt nghe Diêm An Quân nói: “Ba, người nói rất đúng, tuy rằng con và Đào Giang Hải nói chuyện không tệ, nhưng hôn sự của Thiếu Kiệt còn phải chính nó quyết định, hai đứa trẻ cần tiếp xúc nhiều một chút mới là tốt, miễn cho sau này bản chuyện cưới gả mới phát hiện này không thích hợp kia không thích hợp, đến lúc đó nói lại tổn thương cảm tình.”

Diêm lão gia mắt nhìn con trai gật gù đầu, Diêm Thiếu Kiệt lập tức nói: “Gia gia, ba, con đã biết, con sẽ tìm hiểu thêm một chút về Đào gia, dù sao bọn họ là tỉnh ngoài, mới tới thành phố Thiên Hải, chúng ta cũng không rõ lắm nội tình của nhà bọn họ.”

Mắt lão gia tử lại nhìn Diêm Thiếu Kiệt, nghĩ thầm hai cha con lần trước có lẽ là ăn được bài học quá sâu sắc, cho nên lúc này đã biết cẩn thận rồi, như vậy tốt, chính ông cũng không rõ lắm về Đào gia, mặc dù Đào gia ở thành phố Đông Lâm thanh danh quả thật không tệ, nhưng hiểu thêm một chút tóm lại sẽ không sai.

Nói xong chuyện Diêm Thiếu Kiệt, thì nói tới chuyện Diêm An Quân, lại nói tiếp hai cha con này coi như là làm cho Diêm Thiếu Kiệt mở rộng tầm mắt, sau khi nghe nói chuyện của Thu Đình Nhã và Tống Vệ Lý thì sau đó Diêm An Quân bắt đầu xem mắt, cho nên bây giờ hai người bọn họ cùng nhau xem mắt!

Chuyện Thu Đình Nhã và Tống Vệ Lý tự nhiên không phải là cái gì bí mật, đương nhiên người ta song phương không có ý muốn giấu diếm, cũng không cần phải giấu diếm. Thu Đình Nhã và Diêm An Quân ly hôn, hơn nữa lỗi không phải là Thu Đình Nhã, đây là chuyện tất cả mọi người ở thành phố Thiên Hải đều biết đến. Mặc dù là phụ nữ đã ly hôn, nhưng Tống gia vẫn như cũ đối với Thu Đình Nhã rất hài lòng, đồng dạng Thu gia và Tần gia đối Tống Vệ Lý cũng rất vừa lòng, cho nên Thu Đình Nhã và Tống Vệ Lý đã sớm cùng nhau sánh vai, bị truyền thông chụp được rất nhiều lần, người nhà hai bên lại càng không kiêng kị nói tới chuyện này.

Trừ bỏ một nhà ba người Diêm Thiếu Kiệt thì khi người Diêm gia nhìn tin tức mới biết được chuyện này, nhưng cho dù đã biết cũng thế, bọn họ sẽ không nói cái gì, xét đến cùng sai chính là Diêm An Quân, là Diêm gia thực có lỗi với Thu gia, Tần gia, thực có lỗi với Thu Đình Nhã.

Diêm An Quân thấy thấy tin tức thì cũng im lặng, nhưng mà ông ta tự giam mình ở trong phòng đóng cửa một ngày, ai tới gọi cũng không mở cửa, làm Diêm Thiếu Kiệt sợ tới mức cho là cha mình có thể luẩn quẩn trong lòng làm gì việc ngược hay không, Diêm lão gia hiểu rất rõ con trai mình, nên nói “Nó không phải là người làm việc theo cảm tính, không có việc gì đâu.” Đúng là sau đó không có việc gì, ngày hôm sau Diêm An Quân vẫn bình thường, người trong nhà không nhìn thấy một điểm khổ sở hay biểu cảm khác lạ nào từ trên mặt ông ta.

Diêm lão gia tử trong lòng tựa như gương sáng, con trai út thực sự rất yêu Thu Đình Nhã, nhưng nếu không có quan hệ ích lợi với nó hoặc đối với nó mà nói mất đi giá trị lợi dụng, nó cũng sẽ không tiếp tục lưu luyến, có thể đem nhốt mình trong phòng một ngày để hoài niệm một chút giữa mình và Thu Đình Nhã, này chứng minh trong lòng nó quả thật có Thu Đình Nhã, nhưng chỉ như vậy thôi.

Lúc sau Diêm An Quân bắt đầu tích cực xem mắt, một bên sắp xếp chuyện mai mối cho con trai mình, một bên xem xét chọn lựa người thích hợp với mình. Vài người bạn của ông ta giới thiệu cho ông ta mấy người, nhưng luôn chẳng làm cho ông ta vừa lòng, giống như Triệu Chi Lâm nói, Diêm An Quân coi trọng nhất chính là thân phận bồi cảnh của nhà gái, nhưng mặt mũi không dễ nhìn thì ông ta cũng không nguyện ý.

Nhưng mà lần xem mắt gần đây, đúng là có hai người rất tốt, gia thế bồi cảnh, nhân phẩm diện mạo đều phù hợp đầy đủ tiêu chuẩn kén vợ của ông ta, vừa lúc ngày hôm nay bản chuyện Diêm Thiếu Kiệt liên thuận tiện nhắc một chút tới chuyện của mình.

“Con gái Hứa gia và Trình gia con xem người nào được?”

Con gái Hứa gia là Hứa Nhất Phàm và con gái Trình gia là Trình Lệ Tuyết, đều là con gái đại gia tộc ở thành phố Thiên Hải, bồi cảnh Hứa gia và Trình gia rất giống với Tống gia, chẳng qua nhân mạch và căn cơ ở thành phố Thiên Hải, hai nhà so với Tống gia vẫn là kém một chút. Nhưng Diêm An Quân dù sao đã đến tuổi này, hào môn nổi danh ở thành phố Thiên Hải chỉ có mấy nhà, tiếp tục chọn sẽ không tìm ra được người tốt hơn, có chút nhà có cháu trai cháu gái thuộc lớp trẻ tuổi, nhưng người ta luyện tiết gả cho đàn ông trung niên như Diêm An Quân, dù sao thành phố Thiên Hải thanh không thiếu thanh niên tài giỏi

So sánh Hứa gia và Trình gia thì Diêm An Quân càng khuynh hướng Hứa gia, bởi vì Hứa gia và Diêm thị hợp tác rất nhiều, sau này muốn Hứa gia ủng hộ mình sẽ rất dễ dàng, rất nhiều chuyện có thể bàn bạc. Mà Trình gia và Diêm thị hợp tác rất ít, mà hợp tác với Đường thị rất nhiều, hơn nữa Trình gia và Đường gia quan hệ không tồi, ngăn lại quan hệ Đường gia và A Liệt, Diêm An Quân đã cảm thấy Trình gia có thể trợ giúp cho mình chắc là có hạn, điểm này so với Hứa gia còn kém một ít.

Về phần Hứa Nhất Phàm và Trình Lệ Tuyết mà nói, thế nhưng ông ta lại càng ưa thích Trình Lệ Tuyết nhiều một ít, chồng trước của Hứa Nhất Phàm qua đời rất sớm, hai người không có con, sau đó Hứa Nhất Phàm không có tái giá, mà Trình Lệ Tuyết là gái lỡ thì, một lòng vì chuyện làm ăn của gia tộc, tuy rằng phía trên cô ta có hai người anh, nhưng hai người anh đều rất thương yêu cô em gái này, cho nên tiếng nói của Trình Lệ Tuyết ở Trình gia có giá trị rất nặng.

Có thể bởi như thế tính cách Trình Lệ Tuyết rất mạnh mẽ, toàn thân đều mang theo một cỗ khí thế nữ cường nhân, đây là phương diện Diêm An Quân rất thường thức, độc lập, cá tính, trên thương trường có cách nhìn và phân tích rất độc đáo, và đặc biệt cùng Diêm An Quân trò chuyện vô cùng hợp ý.

Mà Hứa Nhất Phàm thì tính cách hiền thực lại ôn nhu tao nhã, một bộ dáng điển hình của các tiểu thư khuê các, một vài phương diện thật là giống Thu Đình Nhã, thật ra Trình Lệ Tuyết ở một vài phương diện nào đó cũng có chút giống Thu Đình Nhã, Diêm An Quân luôn suy nghĩ nếu Trình Lệ Tuyết có thể ôn nhu tao nhã thêm nữa thì tốt rồi, hoặc là Hứa Nhất Phàm có thể cá tính một chút cũng không tồi.

Nhưng trên thế giới này chỉ có một Thu Đình Nhã, cô ấy là duy nhất, không ai có thể hoàn toàn giống cô ấy!

Tổng hợp lại các phương diện sau khi cân nhắc, Diêm An Quân lựa chọn người vừa có lợi vừa có thể trợ giúp mình là Hứa Nhất Phàm, Diêm lão gia cũng không nói cái gì, con trai đã là hơn bốn mươi tuổi, không cần mình tiếp tục chỉ chỉ trỏ trỏ hôn nhân của nó, đương nhiên nếu ông chỉ chỉ trỏ trỏ người ta có lẽ cũng sẽ không để ý đến ông.

Còn về Hứa gia ông cũng biết nhiều không ít, gia đình rất an phận, việc làm ăn quy củ một cách máy móc, nhưng công ty phát triển khá tốt, người trong gia đình thật ra không tồi.

Đối với chuyện cha con Diêm An Quân xem mắt, hai người Diêm An Lý và Triệu Chi Lâm nữa chữ cũng không nói. Triệu Chi Lâm cảm thấy cha con Diêm An Quân càng ngày càng không tốt, mấy lời vừa rồi Diêm An Quân nói với lão gia từ cô nghe ra được, tuy rằng Diêm An Quân nói rất uyển chuyển, nhưng chỉ cần không phải người ngu đều có thể nghe ra được, chuyện ông ta đang lựa chọn lão bà này ưu tiên hàng đầu là không phải là cảm tình, mà là ích lợi!

Triệu Chi Lâm chưa từng gặp qua Hứa Nhất Phàm và Trình Lệ Tuyết, không biết đây là dạng phụ nữ gì, nhưng cũng là một phụ nữ thì cô lại thực cảm thấy hai người kia không đáng, cô nghĩ thầm Trình Lệ Tuyết xem như tránh khỏi Diêm An Quân một kiếp này, nhưng người phụ nữ tên Hứa Nhất Phàm kia thực sự vô cùng xui xẻo, cư nhiên bị Diêm An Quân coi trọng, cô đoán chừng Hứa Nhất Phàm kia có khi cũng là sẵn lòng bị Diêm An Quân trúng ý.

Vài ngày sau Diêm Thiếu Liệt mới nghe từ cha mẹ nói chuyện này, đối với gia thế bối cảnh của đối tượng xem mắt của Diêm An Quân, anh có biết sơ qua, nhưng đối tượng xem mắt của Diêm Thiếu Kiệt là Đào Ngọc của Đào gia thì anh lại biết rất ít.

Anh có ý tìm Tàn Hiếu Luân và Đường Tổng hỏi thăm, Tàn Hiếu Luân không rõ lắm, liền hỏi thăm Đường Tổng một chút, nhưng anh ta biết không khác lắm so với Diêm An Quân, dù sao từ Đường Tổng nói tuy rằng Đào gia đến thành phố Thiên Hải không bao lâu, nhưng phát triển thật nhanh, đương nhiên cái này thực bình thường, bởi vì Đào gia của cái nhiều, lại không thiếu con cháu có đầu óc buôn bán, mặc dù là mới tới thành phố Thiên Hải, nhưng rất nhanh liền đứng vững vàng gót chân.

“Nhanh như vậy đã đứng vững, đó không phải là bản lĩnh bình thường đâu?”

Đường Tổng cười cười nói: “Cái mũi cậu đủ linh thế, Đào gia có mấy dự án đều có chính phủ tham dự, không biết bọn họ làm thế nào để đáp lên được, lẽ ra quan chức trong thành phố không dễ bị tính ngoài đáp lên được, nhất là mới đến như Đào gia, nhưng bọn họ đứng thật đã đáp lên, còn tham dự mấy dự án lớn.”

Diêm Thiếu Liệt bĩu môi, “Sau đó bởi vì mấy dự án lớn này, bọn họ ở Thiên Hải thị lập tức liền đứng vững.”

“Đúng vậy.”

“Xem ra đúng là không đơn giản.”

“Hiện tại ông anh kia của cậu đúng là đã tìm ra một người bạn gái chân chính có thân phận bối cảnh, gần đây rất nhiều trên buổi tiệc đều thấy Đào Ngọc, cô ta và bác trai cả của cô ta Đào Giang Hải đóng đô ở thành phố Thiên Hải.”

“Ừ, tôi nghe mẹ nói sở dĩ sẽ có buổi tiệc xem mắt này, là bởi vì quan hệ Đào Giang Hải và Nhị thúc tôi không tệ.”

“Đào Giang Hải này, nói như thế nào nhỉ, mấy nhân vật đứng đầu ở thành phố Thiên Hải hầu như đều biết đến ông ta, bác trai thúc thúc nhà của tôi dù sao cũng đã biết có một nhân vật như vậy.”

Tàn Hiếu Luân nghe xong nhú mày nói: “Ba của tôi cũng biết có một người như thế.”

Diêm Thiếu Liệt nhún nhệ mày nhìn về phía hai người, “Các cậu đoán Quân Viêm có thể biết ông ta hay không?”

Ba người nhìn nhau cười, Diêm Thiếu Liệt lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho Cố Quân Viêm, nói chuyện một hồi anh mới cúp máy, Đường Tổng giành nói: “Có thể nói nửa ngày như vậy không cần phải nói nhất định là có biết.”

Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu nói: “Không chỉ là có biết, còn từng muốn tìm Quân Viêm hợp tác, nhưng mà Quân Viêm từ chối bọn họ.”

“Chưa nghe qua Đào Giang Hải tới thành phố Thiên Hải chủ động đi tìm ai bàn chuyện hợp tác đâu?”

Diêm Thiếu Liệt đưa mắt nhìn Tàn Hiếu Luân, “Không phải Đào Giang Hải, là Đào Ngọc.”

“Hả? Đào Ngọc? Cô bạn gái kia của Diêm Thiếu Kiệt?” Ba câu hỏi thốt ra từ miệng Đường Tổng.

“Làm sao vậy?”

Đường Tổng ngửa đầu nghĩ nghĩ nói: “Không biết vì cái gì, vừa rồi nghe cậu nói tôi có một ý tưởng xuất hiện ở trong đầu, cậu nói Đào Ngọc này có phải coi trọng Cổ Quân Viêm hay không?”

“Không có khả năng, chú em nghĩ nhiều rồi.”

“Vậy sao cô ta lại chủ động đi tìm Cổ Quân Viêm bàn chuyện hợp tác?”

“Tôi nghe ý tứ của Quân Viêm, cô ta chỉ đến bàn chuyện hợp tác, một chút ý định muốn thân cận Quân Viêm cũng không có.” Diêm Thiếu Liệt chưa nói thật ra Thủy Ân Hi cũng có ý nghĩ như vậy, cho nên lúc Đào Ngọc và Cổ Quân Viêm bàn chuyện hợp tác cậu ta đặc biệt chú ý tới Đào Ngọc này, nhưng người cô gái này một chút ý tứ về phương diện kia cũng không có, Thủy Ân Hi mới yên lòng.

“Được rồi, xem ra thực sự là anh đây nghĩ nhiều.”

Vài ngày sau trong một buổi tiệc Diêm Thiếu Liệt liền thấy được Đào Ngọc, váy áo màu đen hoạ tiết ren cắt khéo léo, giúp dáng người cao gầy của cô ta trở nên càng thêm mảnh mai gợi cảm, Diêm Thiếu Liệt nhìn ra bộ trang sức đá ruby kia trên người cô ta giá cả tuyệt đối xa xỉ, giờ tay nhắc chân đều mang theo tao nhã ung dung, trên mặt luôn treo nụ cười dịu dàng nhợt nhạt, đúng là một người phụ nữ rất hấp dẫn.

Cô ta đứng ở bên người Diêm Thiếu Kiệt, đồng thời cùng anh ta xã giao, mà lúc này Diêm Thiếu Kiệt đặc ý khỏi phải nói, Diêm Thiếu Liệt không quen nhất là nhìn anh ta như vậy, hên hoan muốn chết, đây là sợ người khác không biết anh ta có người bạn gái xuất sắc như vậy, cho nên cứ bày cái bộ hên hoan này ra.

Nhất là khi thấy mình cũng ở đây thì Diêm Thiếu Kiệt càng lòi kéo cánh tay Đào Ngọc chuyển hướng về phía anh, sau đó Diêm Thiếu Kiệt ở bên tai Đào Ngọc nói gì đó, lúc sau Diêm Thiếu Liệt liền thấy được Đào Ngọc hướng mình nâng ly rượu, lòng này Diêm Thiếu Liệt nhủ lại, kéo Thủy Ân Trạch tới cạnh bên người nói nói mấy câu, tự nhiên Thủy Ân Trạch thấy được Đào Ngọc cách đó không xa, lập tức cầm ly rượu cũng hướng đối phương nâng.

Diêm Thiếu Liệt có thể thấy rõ ràng tươi cười trên mặt Đào Ngọc không giảm nhẹ nửa phần, đương nhiên không có gia tăng nửa phần, khiến sắc mặt Diêm Thiếu Kiệt thay đổi rõ ràng, hiển nhiên đối với việc Đào Ngọc đối đãi khách khí với anh và Thủy Ân Trạch làm anh ta rất bất mãn, tuy rằng bất mãn nhưng rốt cuộc anh ta cũng không nói cái gì, mà là lòi kéo Đào Ngọc đi nơi khác.

Diêm Thiếu Liệt lại một lần nữa thay đổi cách nhìn đối với Đào Ngọc, người phụ nữ này tâm tư rất trầm ổn a, hiển nhiên Diêm Thiếu Kiệt vừa mới ở bên tai Đào Ngọc nói là lời gì đó không hay ho, này nếu đổi thành người bình thường có lẽ đã sớm thay đổi sắc mặt với Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch, ví dụ như Cổ Quân Uyên, nhưng cô ta không chỉ có không có đổi sắc mặt, đáng sợ hơn chính là Diêm Thiếu Liệt còn không thấy được biểu cảm từ trên mặt cô ta. Có biến hóa mới đối phó được, không thay đổi mới là khó khăn nhất, bởi vì người vĩnh viễn không biết được dưới cái mặt nạ cười nhẹ nhàng của cô ta cất giấu, mà sau khi mặt nạ kia kéo xuống thì sẽ lại đáng sợ ra sao.

Diêm Thiếu Liệt cảm thấy được cô gái như vậy, có lẽ chỉ có xinh đẹp như Thu Đình Nhã hoặc là Ninh Tử Mị còn trẻ mới có thể so sánh được với cô gái này, có lẽ bây giờ chỉ có Phùng Thiên Hâm mới ganh đua được với cô ta.

Nhưng là chính là bởi vì như thế Diêm Thiếu Liệt mới cảm thấy rất kỳ quái, cô gái này quá mức ưu tú xuất sắc, cô gái ưu tú xuất sắc như vậy mà có thể xem trọng Diêm Thiếu Kiệt sao? Anh không phải cảm thấy Diêm Thiếu Kiệt quá kém, nhưng chuyện Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuyết Thành rồi Cổ Quân Uyên ở thành phố Thiên Hải thực sự rất khó coi, nếu gia đình người bình thường coi trọng Diêm Thiếu Kiệt thì anh không cảm thấy kỳ quái. Nhưng Đào gia ở thành phố Đông Lâm giống như Diêm gia vậy, bản thân Đào Ngọc lại ưu tú như thế, cho dù là ở thành phố Thiên Hải thì cô ta cũng có thể tìm được bạn trai tốt, không biết vì sao Diêm Thiếu Liệt luôn cảm thấy Đào Ngọc không hợp với Diêm Thiếu Kiệt.

Nếu đứng bên cạnh Đào Ngọc là Cổ Quân Viêm hoặc là Tần Hiểu Luân thì anh sẽ cảm thấy rất thích hợp, đương nhiên nếu như là mình hoặc là Đường Tông thì cũng không quá hợp, bởi vì Đường Tông và anh đều là thuộc loại thích đùa với lửa, cho nên hai người bọn họ không thích hợp, thậm chí anh có một loại cảm giác rất quý dị, nếu người đứng bên cạnh Đào Ngọc chính là Nhị thúc của anh có thể đều rất thích hợp, nghĩ vậy anh không khỏi bị ý nghĩ của mình hù cho sợ.

Lúc sau anh đem lời này nói với Thủy Ân Trạch, Thủy Ân Trạch cảm thấy rất kinh ngạc, y kinh ngạc không phải bởi vì ý tưởng kỳ quái này của Diêm Thiếu Liệt, mà là bởi vì suy nghĩ của Diêm Thiếu Liệt và y giống nhau, đương nhiên y không phải là cảm thấy ai xứng đôi đứng chung một chỗ với Đào Ngọc, mà quả thật cảm thấy được Diêm Thiếu Kiệt và Đào Ngọc đứng chung một chỗ không xứng đôi, y không biết vì cái gì, luôn cảm giác hai người kia đứng chung một chỗ có loại cảm giác không hợp mắt.

“Có thể là tác dụng tâm lý của chúng ta.”

Thủy Ân Trạch nháy mắt mấy cái, “Chúng ta là có phải không thích người ta sống tốt hay không?”

Diêm Thiếu Liệt còn thật thà gật đầu, “Có thể, nhưng mà như vậy là không tốt, nên sửa!”

“Em hiểu.”

“Duyên phận người với người rất là kỳ quái, về ngoài của hai người yêu nhau không thích hợp, nhưng người ta vẫn sống rất tốt không phải sao?”

Thủy Ân Trạch gật gù đầu, đúng thật là như vậy.

Chương 61

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Lần này Diêm Thiểu Kiệt và Đào Ngọc nói chuyện yêu đương vô cùng cao điệu, các phương tiện truyền thông cả ngày đều đưa tin về chuyện hai người bọn họ, nhất là bối cảnh của Đào Ngọc và Đào gia, từ chuyện bé đến chuyện lớn không có ai không biết.

Cái gì mà nhà giàu có nhất thành phố Đông Lâm, cái gì mà tài sản qua nghìn triệu, rồi đến cái gì là đồng dôi danh môn có lịch sử lâu đời nhất, lúc Diêm Thiểu Kiệt thấy được những bài báo này đều cảm thấy được cường điệu thái quá, cũng không biết những phóng viên này có thật sự tới thành phố Đông Lâm hay không, có phải thật sự tìm hiểu bối cảnh của Đào gia hay không, mà cái gì cũng dám viết ra.

Mà bởi vì cùng Đào Ngọc hẹn họ nên Diêm Thiểu Kiệt cũng trở thành đối tượng hâm mộ nhất trong đội ngũ thanh niên tài giỏi ở thành phố Thiên Hải, đương nhiên có người hâm mộ sẽ có người ghen tị, mà kết quả ghen tị chính là chuyện của Diêm Thiểu Kiệt cùng Hạ Khuynh Thành và Cố Quân Uyển lại bị người khác đào ra, có người lăm lăm còn đem Đào Ngọc, Hạ Khuynh Thành và Cố Quân Uyển ra so sánh, còn liệt kê từng ưu điểm và khuyết điểm của ba người.

Đừng nhìn Đào Ngọc đang được mọi người tung bốc nhưng nếu muốn móc ra khuyết điểm của một người thì vẫn rất dễ dàng, chẳng hạn như Đào Ngọc là cháu gái duy nhất của Đào gia, bằng cấp cao, IQ cao, là du học sinh từ nước ngoài về, tất cả điều này khiến cho tầm mắt của cô rất cao, người bình thường đương nhiên churóng mắt, cho nên hơn ba mươi tuổi còn không có gả ra ngoài, phụ nữ như vậy không dễ không chế, phụ nữ như thế quá mức mạnh mẽ, phụ nữ như vậy không dịu dàng lắm, nói thế nào thì cho dù có tốt đến mấy cũng phải có khuyết điểm thôi.

Thú vui mỗi ngày của Diêm Thiểu Kiệt chính là xem tin tức về Đào Ngọc và Diêm Thiểu Kiệt, hai ngày trước vẫn là các loại khích lệ khen ngợi Đào Ngọc, hai ngày này lại biến đổi, đổi thành các loại đàm chọc và mỉa mai.

Mới đầu Diêm Thiểu Kiệt nghĩ rằng chuyện này là do Hạ Khuynh Thành làm, nhưng sau khi Diêm Trí Viễn điều tra ra thì phát hiện không phải hẳn làm, ngay cả Diêm Thiểu Kiệt cũng nghĩ như thế, anh ta cũng âm thầm tìm người điều tra Hạ Khuynh Thành. Nhưng chuyện lần này quả thật không có liên quan tới Hạ Khuynh Thành, điều này làm cho Diêm Thiểu Kiệt yên tâm, anh ta sợ nhất là Hạ Khuynh Thành nói một đằng làm một nẻo, rõ ràng nói sẽ không làm phiền, nhưng sau lưng lại luôn động tay động chân, bây giờ thì anh ta đã yên tâm, có vẻ Hạ Khuynh Thành đã thực sự rút kinh nghiệm.

Đối tượng anh ta nghi ngờ nữa chính là Cố Quân Uyển, nhưng sau khi điều tra thì phát hiện cô ta cũng không làm gì, thật ra Cố Quân Uyển đã sớm xem qua bài báo, chẳng qua là cô chỉ liếc mắt một rồi cái tiện tay ném tờ báo đi, chuyện của người đàn ông này và cô không có nửa xu quan hệ gì cả.

Còn về Hạ Khuynh Thành, sau khi xem báo xong thì phản ứng có vẻ bình tĩnh hơn so với trước kia, hẳn đúng là thật sự muốn bôi đen Đào Ngọc, nhưng vừa nghĩ tới nếu lỡ như bị Diêm Thiểu Kiệt phát hiện mình có dính dáng gì, chắc chắn toàn bộ hậu quả rất nghiêm trọng, cho nên cuối cùng hẳn liền từ bỏ. Nhưng mà không nghĩ rằng vài ngày sau thực sự có người bôi đen Đào Ngọc, mới đầu hẳn còn rất vui vẻ nhưng sau đó lại bắt đầu lo lắng, hẳn sợ Diêm Thiểu Kiệt sẽ nghĩ là do hẳn làm. Thế nhưng mấy ngày nay Diêm Thiểu Kiệt vẫn hẹn gặp hẳn như thường, không có nhắc đến Đào Ngọc hoặc là nói ám chỉ gì đó. Lúc này hẳn mới yên lòng, mà thật ra hẳn không biết là Diêm Thiểu Kiệt đã sớm điều tra qua hẳn.

Thậm chí Diêm Thiểu Kiệt nghi ngờ tới Diêm Thiểu Kiệt, sau đó nghĩ lại cảm thấy không có khả năng, Diêm Thiểu Kiệt nếu dám lộ liễu phá hư hôn sự của mình như vậy, không nói người khác chính gia gia chắc chắn sẽ không tha thứ cậu ta.

Cuối cùng anh ta cảm thấy có thể là do mình và Đào Ngọc yêu đương quá mức cao điệu, khiến một số người hâm mộ ghen tị, cho nên mới có người có ý tung tin này ra. Cũng không thể trách anh ta nghĩ như vậy, anh ta biết là có cả khối người muốn theo đuổi Đào Ngọc, mặc dù tin tức mình và Đào Ngọc hẹn hò đã công bố ra, nhưng vẫn có người muốn theo đuổi Đào Ngọc.

“A Ngọc, em đừng lo, báo chí chính là thích viết bậy, là thủ đoạn của những kẻ ganh ghét, ba và gia giải nói Diêm gia chúng ta sẽ không tin mấy thứ viết bậy bạ này.” Lời nói khúc đầu của Diêm Thiểu Kiệt là nói thật, nhưng khúc sau có giả một chút, lời này là của Diêm An Quân nói chứ không phải Diêm lão gia từ nói.

Rõ ràng tố chất tâm lý của Đào Ngọc không phải tốt như vậy, cô ta cười nhạt nói: “Thiểu Kiệt, em không sao, con cháu như trong gia đình như chúng ta ngay cả chút chuyện nhỏ cũng phải để ý tới, vậy thì sau này sẽ không sống nổi, những thủ đoạn này em đều biết rõ, anh không cần lo lắng cho em.”

“Ừ, anh chỉ sợ em nghĩ nhiều, Đào gia đến thành phố Thiên Hải phát triển không lâu, đừng vì chuyện của chúng ta mà ảnh hưởng tới sự phát triển công ty.”

“Sẽ không, thích xem dạng báo chí này chủ yếu là người cả ngày rảnh rỗi không có chuyện gì để làm, người làm ăn thật sự sẽ chẳng có ai có thời gian hay nhàn rỗi chú ý tin tức bát quái này nọ.”

“Đúng là thế. “

Diêm Thiểu Kiệt đối với Đào Ngọc là có ấn tượng tốt, nhưng chỉ như thế, mà tình yêu của anh ta đều dành cho Hạ Khuynh Thành, muốn thu hồi lại chỉ sợ rất khó, có lẽ sau này anh ta sẽ yêu Đào Ngọc, nhưng chắc chắn bây giờ là không được, nhưng cái này không trở ngại đến sự tán thưởng của anh ta dành cho Đào Ngọc, thậm chí nhiều lúc anh ta thích nhờ Đào Ngọc chỉ dạy một vài vấn đề.

Anh ta có đôi khi cảm thấy Đào Ngọc càng giống giáo viên của mình, có thể bởi vì bản thân Đào Ngọc lớn tuổi hơn anh ta, rất nhiều dự án ở Đào thị đều do cô ta một tay nắm giữ, cho nên Diêm Thiểu Kiệt rất khâm phục cô ta, mà khi anh ta muốn nhờ Đào Ngọc chỉ dạy, Đào Ngọc lại cực kỳ kiên nhẫn giải đáp thắc mắc cho anh ta.

Thỉnh thoảng lúc ở nhà Diêm Thiểu Kiệt sẽ kể cho gia gia một ít chuyện về Đào Ngọc, đương nhiên sẽ nhắc tới một vài đề xuất nào đó mà Đào Ngọc đưa ra, sau khi Diêm lão gia từ nghe được cảm thấy cô bé này quả thật không tệ, có lẽ có thể cho Thiểu Kiệt đưa về nhà xem ...

Mặt khác bọn người Thủy Ân Trạch đã quay xong phim và đóng máy, lúc sau chính là bận rộn cho hoạt động tuyên truyền. Thủy Ân Trạch là diễn viên chính tự nhiên phải có mặt tham gia toàn bộ quá trình, nhưng y quả thật rất phiền vì đoàn phim luôn bị hỏi về tin đồn bất hòa, sau đó dứt khoát không tham dự hoạt động tuyên truyền, chỉ tham dự được ba ngày đầu, y không tham dự quả thật làm cho Hạ Khuynh Thành giành được không ít nổi bật.

Đội cho bộ phim này công chiếu thì phản ứng cũng khá tốt, trước không nói đến nhân phẩm của ai đó thế nào, chỉ nói kỹ thuật diễn xuất quả thật làm cho người ta rất ấn tượng, bộ phim này xem như rất thành công. Không nói thành tích phòng bán vé rất tốt, mức độ nổi tiếng của dàn diễn viên chính cũng bay cao, nhất là hai diễn viên đây tai tiếng như Tiểu Thái và Hạ Khuynh Thành, tiếng tăm gần đây cũng tốt lên rất nhiều.

Không giống với Tiểu Thái khoa trương, Hạ Khuynh Thành điệu thấp vô cùng, lúc gặp gỡ truyền thông thì bản thân khiêm tốn hơn nhiều, điều này làm cho truyền thông và fan mở rộng tầm mắt, đến ngày cả Thủy Ân Trạch sau khi đọc được báo cũng rất ngạc nhiên, đương nhiên Hạ Khuynh Thành có thể gạt người khác, muốn gạt y thì rất khó, y mới sẽ không tin Hạ Khuynh Thành đã thay đổi, mỗi ngày ở đoàn phim dù không tiếp xúc, vẫn là có rất nhiều lúc phải cùng quay phim chung, ở trên phim trường Hạ Khuynh Thành một chút cũng không thay đổi.

Thấy Hạ Khuynh Thành trên TV đang nhận phỏng vấn, Đào Ngọc đưa mắt nhìn Diêm Thiểu Kiệt hỏi: “Thiểu Kiệt, đây là bạn bè trước kia của anh phải không?” Lúc Đào Ngọc nói đến hai chữ “bạn bè” rõ ràng dừng lại một chút, Diêm Thiểu Kiệt tự nhiên hiểu được ý cô ta muốn hỏi chính là cái gì.

“Ừ, chuyện đã rất lâu trước kia.” Hiển nhiên anh ta không muốn nói nhiều tới chuyện Hạ Khuynh Thành, nhưng Đào Ngọc dường như không có ý từ bỏ, tiếp tục tra hỏi nói: “Dạo này anh không liên lạc với cậu ta sao?”

Diêm Thiểu Kiệt thực tự nhiên nói: “Liên lạc với cậu ta để làm gì? Chuyện lúc đó âm ỉ lớn như vậy, gia gia và ba rất tức giận.”

Từ sau khi Hạ Khuynh Thành trở về đến khi xuất hiện trước mặt truyền thông, đã không biết có bao nhiêu bạn bè hỏi qua những lời này với Diêm Thiểu Kiệt, lúc mới bắt đầu anh ta nói đều là sự thật, nhưng sau này tái hợp với Hạ Khuynh Thành lại trả lời thế thì chính là nói dối. Đương nhiên mấy câu nói đó anh ta đã nói thành quen, cho nên há mồm nói sẽ không bao giờ làm cho người ta cảm thấy khả nghi, cho dù là đối mặt với Đào Ngọc anh ta cũng không có một chút do dự.

Đào Ngọc theo dõi TV nhìn nhìn nói: “Em nhớ lúc ấy nói mặt cậu ta bị thương rất nghiêm trọng, hình như là đến độ huy dung, bây giờ nhìn lại giống như không có việc gì.”

“Nghe nói cậu ta đi Hàn Quốc phẫu thuật thẩm mỹ, ở đó kỹ thuật thẩm mỹ luôn rất tốt.”

Đào Ngọc mím môi nhẹ nhàng bật cười, “Còn nói không liên lạc với cậu ta, ngay cả chuyện cậu ta đi Hàn Quốc anh cũng biết luôn mà?”

Diêm Thiểu Kiệt bật cười nói: “Chuyện này ở giới giải trí không phải bí mật, mọi người đều biết, hơn nữa nhà chúng ta còn có một người ở trong giới giải trí.” Diêm Thiểu Kiệt nói đến đúng là Thủy Ân Trạch, Đào Ngọc cười cười không nói cái gì nữa.

Diêm Thiểu Kiệt cảm thấy thật nguy hiểm, thiếu chút nữa đã lòi ra, may mắn mình phản ứng rất nhanh, không để cô ta nhìn ra sơ hở, xem ra sau này vẫn ít nói tới chuyện Hạ Khuynh Thành ở trước mặt A Ngọc thì tốt hơn.

Bởi vì bộ phim này thành công lớn, Tiểu Thái nổi tiếng trở lại, trong lúc nhất thời lời mời chụp ảnh, đại diện phát ngôn, tham dự event làm cho cô ta bận tới mảy tới mảy, đương nhiên cô ta càng càng lúc càng đặc ý, quả nhiên tìm được đàn ông tốt mới là quan trọng nhất!

Tình huống của Hạ Khuynh Thành cũng không kém so với Tiểu Thái, nhưng hẳn lại hiểu cần phải khiêm tốn, không như lúc trước cao điệu đặc ý như vậy. Điều này làm cho Thủy Ân Trạch không thể không nhìn hán bằng cặp mắt khác xưa, trước không nói đến người này bên trong không thay đổi, nhưng ít ra thái độ làm người ở bên ngoài của hán thay đổi rất nhiều, có lẽ những điều này là do hán cố ý làm cho người khác xem, nhưng người ở giới giải trí từ trước đến nay đều là trước mặt một kiểu sau lưng một kiểu, người nào sẽ đem bộ mặt chân thật của mình hiện ra cho công chúng đây? Phùng Thiên Hâm chính là một cái ví dụ tốt nhất.

Mà Công ty Ấn tượng hiển nhiên rất vừa lòng đối với hai người bọn họ, ít nhất công ty đã không lãng phí tiền với công sức trên hai người. Chẳng qua là công ty vẫn phải nói chuyện với Tiểu Thái, bảo cô ta thu liễm lại một chút, người khác không biết cô ta là vì sao lại thế này, công ty vẫn là rất rõ ràng, mà biểu hiện lúc này của Hạ Khuynh Thành làm cho cao tầng công ty rất vừa lòng.

Đồng dạng là từ trong văn phòng lão tổng bước ra, nhưng biểu cảm của hai người lại hoàn toàn khác nhau, sắc mặt Tiểu Thái rất thối, Hạ Khuynh Thành thì cười rất sáng lạn, nhất là nhìn đến gương mặt thối của Tiểu Thái thì hán lại càng cười sáng lạn hơn, điều này làm cho Tiểu Thái cực kỳ tức giận.

Cô ta rất hiểu rõ Hạ Khuynh Thành, vừa rồi lão tổng còn bảo cô ta nhìn mà học tập theo Hạ Khuynh Thành, bây giờ thế nào? Hạ Khuynh Thành giấu đầu lòi đuôi ra rồi kia? Cái bộ dạng đắc ý xem kịch vui kia thực sự là rất thiếu đánh!

“Anh đừng có mà đắc ý, hai chúng ta chờ xem”

Hạ Khuynh Thành nhú mày lại, mắt nhìn Tiểu Thái nói: “Đắc ý? Hai chúng ta rốt cuộc ai đắc ý vẫn chưa biết được đâu, nhưng cô cứ yên tâm, chắc chắn sẽ không là của cô.”

“Hạ Khuynh Thành, anh muốn đánh nhau à?”

Nghe Tiểu Thái đột nhiên cất cao giọng, Hạ Khuynh Thành khề cau mày, dừng lại liếc mắt nhìn nhân viên công tác xung quanh, hần giương giọng nói: “Tiểu Thái, có chuyện thì từ từ nói chuyện, lão tổng bảo cô khiêm tốn một chút nhìn tôi học tập, không phải là tôi nói, cô ồn ào với tôi cũng vô dụng thôi, tôi biết quan hệ giữa hai chúng ta không tốt, nhưng tốt xấu gì thì cô cũng nên chú ý một chút không phải sao?”

“Anh...” Tiểu Thái liếc mắt nhìn người xung quanh, lạnh lùng nói: “Hạ Khuynh Thành, coi như anh lợi hại.” Nói xong cô ta giẫm mạnh đôi guốc mười phân xoay người rời đi.

Hạ Khuynh Thành nhìn chằm chằm Tiểu Thái, ánh mắt đặc biệt u ám, nghĩ bởi xấu tôi sao? Trò hay còn ở phần sau!

Vài ngày sau Tiểu Thái nhận một bộ phim mới, cô ta diễn vai nữ chính số một, diễn cùng cô ta còn có hai nam nữ minh tinh rất nổi tiếng trong nước, mà sỡ dĩ cô ta diễn nhân vật nữ chính của bộ phim này là do hình tượng của cô ta đặc biệt thích hợp với hình tượng nhân vật nữ trong phim, đương nhiên cô ta đã được đạo diễn bộ phim này công nhận, đồng thời diễn trong bộ phim này còn có Phùng Thiên Hâm và Hạ Khuynh Thành.

Thủy Ân Trạch thật ra cũng nhận được lời mời của bộ phim này, nhưng y lấy lý do kẹt lịch trình nên từ chối, mà nguyên nhân chủ yếu nhất khiến y không muốn nhận bộ phim này là vì đạo diễn là Chu Cửu.

Chu Cửu là ai? Đạo diễn trẻ tài năng nhất trong nước còn là đạo diễn đẹp trai nhất, là đạo diễn trẻ tuổi nhất trong nước đạt được giải thưởng quốc tế, hần ta còn là đạo diễn tên tuổi, nghe nói mỗi một bộ phim hần ta làm đạo diễn đều là do bản thân tự tìm biên kịch viết kịch bản, chuyện riêng cá nhân còn rất hấp dẫn, đồng thời Chu Cửu chính là chồng của đại minh tinh Phùng Thiên Hâm!

Phùng Thiên Hâm và Chu Cửu trong giới giải trí là đôi vợ chồng có chuyện tình ly kỳ hiếm thấy, lúc hai người mới quen Phùng Thiên Hâm đã là nữ minh tinh nổi tiếng, đương nhiên nữ minh tinh nổi tiếng và nữ minh tinh nổi tiếng nhất có khác biệt rất lớn, chẳng qua là khi đó Chu Cửu chỉ là một nhân vật nhỏ nhoi không có tiếng tăm gì, đúng vậy, lúc ấy hần ta ngay cả đạo diễn đều không phải, chỉ là người học nghề đạo diễn mà thôi.

Khi đó Chu Cửu tuổi trẻ đẹp trai, Phùng Thiên Hâm lại càng xinh đẹp động lòng người, hai người sau khi quen biết liền nhanh chóng rơi vào bể tình, hơn nữa lấy tốc độ như tia chớp công bố tin tức kết hôn, hai tháng sau khi công bố thì bọn họ liền kết hôn. Lúc ấy rất nhiều người nghi ngờ Phùng Thiên Hâm có thai mới kết hôn, nhưng sau khi kết hôn vẫn không hề truyền ra tin tức Phùng Thiên Hâm có thai, đương nhiên thẳng đến bây giờ hai người bọn họ cũng không có con.

Sau khi kết hôn hai người vô cùng ân ái, lại càng thường xuyên ra vào có đôi, mà khi đó Chu Cửu cũng bắt đầu kiếp sống đạo diễn. Chu Cửu bắt đầu kiếp sống đạo diễn cũng là lúc sự nghiệp của Phùng Thiên Hâm đạt tới thời kỳ đỉnh cao, ăn theo độ nổi tiếng của Phùng Thiên Hâm mà Chu Cửu cũng bắt đầu thờ được chân ra ngoài, sau một vài bộ phim thì sự nghiệp của hần ta bắt đầu tỏa sáng ở giới giải trí.

Khi đó Chu Cửu và Phùng Thiên Hâm trong giới giải trí quả thật là đôi thần tiên yêu nhau, mỗi khi nhắc đến giai thoại tình yêu trong giới giải trí thì không thể thiếu hai người bọn họ, hai người lúc nhận phỏng vấn đều là miệng khen một nửa kia không dứt, hai người quả thực là hạnh phúc phải làm cho người ta hâm mộ ghen tị hận!

Chu Cửu và Phùng Thiên Hâm cùng với hợp tác với nhau hơn mười bộ phim nhựa, hai người bọn họ ở phim trường ân ái làm cho rất nhiều người say sưa nói, hơn nữa chỉ cần Chu Cửu yêu cầu thì Phùng Thiên Hâm sẽ nhanh chóng đến diễn vai nữ chính cho hần ta, thậm chí có đôi khi sẽ thoái thác rất nhiều công tác đến giúp hần ta.

Sau này sự nghiệp của Chu Cửu càng ngày càng trôi chảy, sau khi lấy được giải thưởng lớn quốc tế thì chuyện nghiệp của hần ta đạt tới đỉnh cao, đồng dạng Phùng Thiên Hâm cũng bắt đầu tiến quân ra nước ngoài.

Mặc dù là như vậy nhưng Chu Cửu và Phùng Thiên Hâm chưa từng có truyền ra scandal gì, tất nhiên đây là người không biết rõ chuyện nên mới nghĩ thế, ít nhất Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch biết hôn nhân của Chu Cửu và Phùng Thiên Hâm đã sớm là thùng rỗng kêu to, mà tình nhân của Phùng Thiên Hâm thì nhiều khủng khiếp, nhưng mà Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch sẽ không khinh thường cô ấy, dù sao bị mất đi tình yêu không phải lỗi của cô ấy.

Chu Cửu và Phùng Thiên Hâm đã nhiều năm không làm việc với nhau, mà lần này hợp tác Phùng Thiên Hâm lại không phải nữ chính, điều này làm cho rất nhiều người đều cảm thấy bất ngờ, càng ngoài ý muốn chính là nữ chính không phải Phùng Thiên Hâm thì thôi, có tình là đối thủ một mất một còn của Phùng Thiên Hâm ____ Tiểu Thái, ai mà không biết hai người phụ nữ này ở giới giải trí từ trước đến nay là thủy hỏa bất dung!

Bởi vì tên tuổi của Chu Cửu cho nên chỉ cần là hần ta đạo diễn, luôn có khả năng hấp dẫn đến một số lượng lớn minh tinh hàng đầu muốn tham dự, lần này đương nhiên cũng không khác.

Lần này rất nhiều minh tinh có quan hệ tốt với Phùng Thiên Hâm tới, Lâm đại bài chính là một trong số đó, Lâm đại bài tên là Lâm Tiểu Tiểu, là nam nghệ sĩ come out sớm nhất, nhưng mà người đàn ông của anh rất thần bí, chỉ bị chụp được một hai lần, nhưng đều là bóng dáng, cho nên người bình thường

không biết người đàn ông của anh rốt cuộc là đang làm gì.

Đương nhiên Phùng Thiên Hâm biết rõ, nhưng mà Phùng Thiên Hâm rất kín miệng, rất nhiều người biết quan hệ giữa cô ấy và Lâm Tiểu Tiểu tốt, cho nên lúc Phùng Thiên Hâm nhận phỏng vấn rất nhiều phóng viên muốn dụ cô nói ra, nhưng chỉ cần vừa nhắc tới người đàn ông của Lâm Tiểu Tiểu thì ngay lập tức Phùng Thiên Hâm đen mặt.

Lâm Tiểu Tiểu và Phùng Thiên Hâm quan hệ tốt, là bởi vì năm đó Lâm Tiểu Tiểu come out gặp chút trắc trở, Phùng Thiên Hâm liền lập tức ra mặt giúp anh giải quyết. Cho nên Lâm Tiểu Tiểu không chỉ xem Phùng Thiên Hâm là bạn bè, mà còn đối xử như ân nhân. Lần trước lúc Phùng Thiên Hâm bị Diêm Thiếu Liệt uy hiếp, Lâm Tiểu Tiểu muốn ra mặt giúp cô, nhưng mà bị cô từ chối. Người đàn ông của Lâm Tiểu Tiểu có thân phận đặc thù, tuy rằng ra mặt có thể giải quyết được vấn đề, nhưng Phùng Thiên Hâm không bằng lòng làm như vậy, may mắn cô không những thuận lợi giải quyết chuyện đó, mà còn kết cái thiện duyên thành bạn bè với Diêm Thiếu Liệt.

“Thiên Hâm, sao lại thế này?”

Phùng Thiên Hâm đưa mắt nhìn Tiểu Thái, sau đó ở bên tai Lâm Tiểu Tiểu nói thầm một hồi, Lâm Tiểu Tiểu trừng mắt chán ghét nhìn Tiểu Thái liền nói: “Chị bây giờ thực sự quyết tâm sao?”

“Phải, người ta đã leo lên đầu chị, không quyết tâm cũng không được.”

“Chị nên làm như thế từ lâu rồi, sau này em sẽ giới thiệu cho chị người đàn ông tốt hơn.”

Phùng Thiên Hâm cười cười nhưng không có nói cái gì, ngoại giới đều nghĩ cuộc sống của cô và Chu Cửu rất hạnh phúc, thật ra những tháng ngày đó trôi qua thế nào chỉ có mình cô biết được, lúc đầu khi cô và Chu Cửu kết hôn đúng là tình cảm rất tốt, nhưng Chu Cửu người này, rất háo sắc, cực kỳ cực kỳ háo sắc.

Lúc trước cô và Chu Cửu kết hôn đúng là do có con mà kết hôn, đương nhiên ngoại giới cũng không biết chuyện này, bởi vì không bao lâu sau khi kết hôn cô bị sảy thai, mà nguyên nhân sảy thai là bởi vì quan hệ quá thường xuyên, lúc ấy nghe bác sĩ nói Phùng Thiên Hâm thiếu chút nữa ngắt đi, cái này gọi là lý do quái gì?

Sau đó cô cẩn thận nghĩ lại một chút dường như đúng là như thế, nhưng chuyện này dù sao là ngoài ý muốn cô không thể trách Chu Cửu, cô sảy thai tự nhiên muốn dưỡng cơ thể cho thật tốt, Chu Cửu muốn gần gũi với cô cũng bị cô từ chối, mà cô trăm triệu lần không nghĩ tới chính là Chu Cửu lại có thể tìm người đàn bà khác. Điều này làm cho Phùng Thiên Hâm không thể chấp nhận được, lúc ấy Phùng Thiên Hâm muốn ly hôn, nhưng Chu Cửu đau khổ cầu xin cô hết lời hi vọng có được sự tha thứ của cô, khi đó Phùng Thiên Hâm quả thật rất yêu Chu Cửu, cuối cùng vẫn tha thứ cho hắn ta.

Sau sự kiện đó thì Chu Cửu và Phùng Thiên Hâm có một khoảng thời gian thực sự ân ái, chờ đến lúc thân thể Phùng Thiên Hâm tốt lên hai người bọn họ có thể quay về cuộc sống vợ chồng bình thường, nhưng khi đó Phùng Thiên Hâm đã muốn ở đỉnh cao sự nghiệp, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày gần như không có một ngày có thể được nghỉ ngơi đầy đủ, điều này trực tiếp ảnh hưởng đến cuộc sống vợ chồng của cô và Chu Cửu.

Mà lúc này Chu Cửu cũng bắt đầu thò đầu ra giới đạo diễn, mà giới giải trí bất kể khi nào cũng không thiếu nữ diễn viên muốn trèo lên cao, Chu Cửu ở sau lưng Phùng Thiên Hâm không biết ngủ với bao nhiêu tiểu minh tinh muốn một đêm thành danh, thậm chí có tiểu minh tinh còn tìm đến Phùng Thiên Hâm, hướng cô ra oai, khi đó Phùng Thiên Hâm mới biết được cô tha thứ cho Chu Cửu cũng không khiến hắn ta sửa chữa sai lầm, ngược lại làm cho Chu Cửu càng thêm thậm tệ hơn!

Đương nhiên ban đầu Chu Cửu là ở sau lưng Phùng Thiên Hâm, nhưng loại chuyện tình này căn bản chính là giấy không thể gói được lửa, không phải Chu Cửu muốn giấu là có thể giấu được, cá biệt có tiểu minh tinh muốn thay thế Phùng Thiên Hâm, trực tiếp tìm Phùng Thiên Hâm đàm phán, còn nói mình đã mang thai con của Chu Cửu, bảo Phùng Thiên Hâm nhường chỗ.

Phùng Thiên Hâm là hạng người gì, làm sao có thể sẽ bị tiểu minh tinh dẫn dắt, hai ba câu liền đem người đuổi đi, nhưng đây căn bản không phải là biện pháp giải quyết, lúc ấy cô đặc biệt hối hận lúc trước đã tha thứ cho Chu Cửu, là chỗ thì sao mà sử dụng cái tật xấu ăn c*t chứ.

Khi đó Phùng Thiên Hâm cực kỳ đau lòng, một lòng muốn ly hôn với Chu Cửu Ly, nhưng Chu Cửu sống chết không đồng ý. Hôn nhân của cô và Chu Cửu vốn là nữ cao gả cho nam thấp, lúc đầu kết hôn không nhiều người xem trọng cuộc hôn nhân này lắm, rất nhiều người đều nói Phùng Thiên Hâm là đại bài, tình tình chắc chắn sẽ không tốt, Chu Cửu và cô kết hôn không khéo sẽ bị bắt nạt v.v... mà trước mặt người, Chu Cửu luôn sắm vai hình tượng người chồng nhỏ.

Lúc đó sự nghiệp của Phùng Thiên Hâm đúng vào thời điểm tốt nhất, thực sự không chịu được một chút tin tức tiêu cực, dĩ nhiên cô cũng không muốn âm ỉ đến toà án, cho nên cuối cùng không giải quyết được gì, nhưng kể từ lúc đó cô và với Chu Cửu bắt đầu ly thân.

Lúc sau thì hai người mạnh ai nấy chơi, cứ như thế trôi qua nhiều năm, sau đó Chu Cửu dần dần có tiếng tăm, Chu Cửu lăng nhăng Phùng Thiên Hâm cũng lăng nhăng, nhưng quan trọng chính là trong tay Chu Cửu có nhược điểm của Phùng Thiên Hâm, nhưng Phùng Thiên Hâm lại không nắm được nhược điểm của Chu Cửu. Cũng bởi vì vậy mà Phùng Thiên Hâm mấy lần không thể không bị Chu Cửu nói gì nghe nấy, thường xuyên cùng hắn ta ở trước mặt truyền thông túm ăn túm ái, đến nỗi có đôi khi phim của Chu Cửu cần được lăng xê thì hắn ta liền kéo Phùng Thiên Hâm tới, thậm chí còn khiến cho Phùng Thiên Hâm bỏ công việc khác để tới giúp hắn ta, loại chuyện này Chu Cửu đã từng làm không ít lần.

Nhưng bởi vì có sự nhúng tay của Diêm Thiếu Liệt, bây giờ Phùng Thiên Hâm đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

Bộ phim này còn chưa bắt đầu quay nên một đám minh tinh đã cùng nhau ngồi một chỗ trò chuyện, bởi vì rất nhiều người có quan hệ tốt với Phùng Thiên Hâm, cho nên bọn họ tự nhiên sẽ lạnh nhạt với Tiểu Thái, Hạ Khuynh Thành thuộc loại là bị liên lụy, ai bảo hắn ở cùng một công ty với Tiểu Thái chi.

Nhất là Lâm Tiểu Tiểu, nhìn Tiểu Thái thế nào cũng không vừa mắt được, lại càng sai bảo trợ lý của mình tìm cách gây rắc rối cho Tiểu Thái. Trợ lý của Lâm Tiểu Tiểu có một người bạn học ở Công ty Ấn tượng, cô ta nghe được rất nhiều chuyện từ người bạn kia về Tiểu Thái, đương nhiên cũng không quen nhìn loại người như Tiểu Thái. Cho nên Lâm Tiểu Tiểu vừa nói cô ta lập tức tìm vài trợ lý khác, mấy trợ lý này luôn làm khó dễ Tiểu Thái, mà đối với chuyện này mấy minh tinh đều mắt nhắm mắt mở.

Tiểu Thái biết những trợ lý đó dám làm như thế là bởi vì sau lưng họ có minh tinh, mà chung quy các minh tinh sau lưng làm điều đó là bởi vì Phùng Thiên Hâm, điều này làm cho Tiểu Thái càng ghét Phùng Thiên Hâm hơn.

Buổi tối cô ta khóc lóc kể lể với Chu Cửu chuyện mình gặp phải, Chu Cửu vừa nghe lời của cô ta thì biết Phùng Thiên Hâm chắc chắn là biết quan hệ của Tiểu Thái và mình, nhưng hắn không lo lắng một chút nào, chỉ khuyên Tiểu Thái trước tiên nên nhịn một chút, bộ phim này lập tức sẽ quay, chờ đến lúc quay phim sẽ sắp xếp cho Tiểu Thái một phòng nghỉ riêng, để cho người khác không thể quấy rầy cô ta, Tiểu Thái vừa nghe lời này liền lập tức vui vẻ.

Ngoại giới đều cho rằng Phùng Thiên Hâm và Chu Cửu yêu nhau biết bao, nhưng giờ thì sao? Từ trước đến nay cô ta đều rất tự tin, càng tin tưởng mị lực của mình một chút cũng không kém Phùng Thiên Hâm, cho nên sau một lần tình cờ quen biết Chu Cửu, Tiểu Thái bắt đầu quyến rũ Chu Cửu, ban đầu cô ta nghĩ rất khó dụ dỗ Chu Cửu, lại không nghĩ rằng dễ dàng bỏ lên giường Chu Cửu như vậy.

Chu Cửu lớn lên đẹp trai không nói, lại càng là đạo diễn nổi tiếng trong nước, Tiểu Thái cảm giác mình có thể dụ dỗ được hắn ta chứng tỏ mị lực của mình so với Phùng Thiên Hâm mạnh hơn không phải chỉ là một chút xíu.

Nhưng lúc này tiếng tăm của cô ta đã không lớn bằng lúc trước, cho nên cô ta muốn Chu Cửu giúp mình, Chu Cửu thông qua quan hệ đem cô ta vào Công ty Ấn Tượng, hơn nữa làm cho công ty tận lực giúp đỡ cô ta, mà hắn ta thì đáp ứng giúp Công ty Ấn tượng nâng đỡ hai ba diễn viên nhỏ. Đây cũng là lí do công ty Ấn Tượng đặc biệt chiều cô Tiểu Thái, đương nhiên công ty cũng hi vọng Tiểu Thái khiêm tốn một chút, dù sao chuyện của cô ta và Chu Cửu cũng không phải chuyện sáng rọi gì.

Lúc đầu bộ phim lần này Chu Cửu cũng không nghĩ cho Tiểu Thái đóng vai chính, nhưng Tiểu Thái dùng đủ mọi thủ đoạn, hầu hạ Chu Cửu thư thái ở trên giường. Cuối cùng Chu Cửu đồng ý, còn đồng thời đồng ý với cô ta mời Hạ Khuynh Thành và Thủy Ân Trạch đến, chẳng qua không nghĩ tới Thủy Ân Trạch bởi vì lịch trình không sắp xếp được nên từ chối, mà Phùng Thiên Hâm thì ngay từ đầu đã là có vai trong bộ phim này, chẳng qua ban đầu Phùng Thiên Hâm mới là nữ chính.

Tiểu Thái là muốn gây khó dễ cho Hạ Khuynh Thành, đồng thời muốn làm cho Thủy Ân Trạch biết một chút bản lĩnh của mình, đương nhiên quan trọng nhất là muốn cho Phùng Thiên Hâm biết, mình đoạt vai nữ chính của cô ta, đây mới là chuyện làm cô ta đặc ý nhất. Chẳng qua không nghĩ tới còn chưa bắt đầu quay phim, những đại bài đó đã gây phiền phức cho cô ta trước.

Bộ phim này mới quay ngày đầu tiên đã có người dội bom tin tức, đạo diễn nổi tiếng Chu Cửu và nữ minh tinh Tiểu Thái thông đồng với nhau, cùng với ảnh chụp thân mật của hai người, ảnh chụp đem người chụp rất rõ ràng, nhưng là có thể nhìn ra là chụp trộm, cho nên không ai nghi ngờ về tính xác thực của bức ảnh.

Phùng Thiên Hâm sau khi xem tin tức liền lập tức ngạc nhiên, trên thực tế Chu Cửu và Tiểu Thái đã sớm ở cùng nhau, hơn nữa Tiểu Thái có thể thuận lợi tiến vào Công ty Ấn Tượng là bởi vì có Chu Cửu, việc này cô đã sớm biết, là Diêm Thiếu Liệt nói cho cô. Mà lần trước cô đi thăm Thủy Ân Trạch ở trường quay là muốn cho Tiểu Thái không thể thoải mái được.

Chuyện này cô và Diêm Thiếu Liệt đã sớm bàn bạc xong, chờ bộ phim này quay xong sẽ đem này sẽ tung ra tin tức này, Diêm Thiếu Liệt cũng không có quên Tiểu Thái luôn muốn đánh chủ ý tới vợ nhà anh, anh chỉ là lười ra tay xử lý cô ta mà thôi. Diêm Trí Viễn điều tra một hồi liền tra ra quan hệ Tiểu Thái và Chu Cửu, cho nên Diêm Thiếu Liệt trực tiếp đem chứng cứ cho Phùng Thiên Hâm, để cô xử lý.

Nhưng Phùng Thiên Hâm và Diêm Thiếu Liệt bàn bạc chuyện này cần đưa ra ánh sáng lại không phải là lúc này, cô gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt, điện thoại mới vừa kết nối thì chợt nghe Diêm Thiếu Liệt hỏi: “Sao cô thiếu kiên nhẫn thế?”

“Không phải tôi thả ra, tôi còn muốn hỏi một chút có phải anh thả tin tức ra hay không.”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe liền bắt ngờ, “Không có, hai chúng ta không phải đã thống nhất thời gian rồi sao?”

Phùng Thiên Hâm nhướn mày, “Chẳng lẽ còn có người khác biết chuyện này?”

“Phía bên tôi chắc chắn sẽ không để lộ tin tức.”

Phùng Thiên Hâm nghĩ nghĩ nói: “Bên tôi đây chắc chắn sẽ không, mà quên đi, không nói này nữa, làm sao bây giờ?”

“Tôi xem mấy tấm ảnh đó không phải cái tôi đưa cho cô, có lẽ không chừng thực sự có người khác đang theo dõi hai người bọn họ, nhưng mà đối phương rõ ràng không có nhiều chứng cứ.”

Phùng Thiên Hâm nhú mày lại nói: “Chúng ta cũng sắp một cước không?”

“Cũng được, như vậy thì nghi ngờ về cô ngược lại càng nhỏ, đem tài liệu trong tay đều thả ra đi.”

“Ok.”

Những tin tức đó vừa ra thì ngày hôm sau, lượng lớn ảnh chụp, clip *** của Chu Cửu và Tiểu Thái, thậm chí cả các tin nhắn ái muội đều được đưa ra ánh sáng, sau đó một đám minh tinh bỗng nhiên nhận ra, khó trách Chu Cửu dùng Tiểu Thái làm nữ chính bộ phim này, hóa ra là quan hệ như vậy.

Mà lúc này Phùng Thiên Hâm còn xuất hiện với bộ dáng yếu đuối, nước mắt rơi đầy mặt đứng ra tỏ vẻ mình muốn ly hôn, cô nói cô rất yêu Chu Cửu, nhưng cô không thể tha thứ Chu Cửu ngoại tình, hơn nữa đối tượng ngoại tình còn là Tiểu Thái.

Phùng Thiên Hâm thâm tình kể những kỷ niệm hạnh phúc trong nhiều năm yêu nhau của cô và Chu Cửu, cuối cùng cô nói: “Tôi biết trong giới giải trí, nữ minh tinh muốn trèo lên cao luôn sử dụng đủ loại thủ đoạn, nhưng tôi vẫn muốn nói với các nữ minh tinh có suy nghĩ này, không nên phá hoại gia đình của người khác, phá hoại gia đình người khác không nhất định sẽ được hạnh phúc!”

Cô không trách cứ Tiểu Thái, cũng không có nói ai đúng ai sai, nhưng dù là dư luận hay fan đều nghiêng về phía Phùng Thiên Hâm, hơn nữa còn mạnh mẽ lên án Tiểu Thái là tiểu tam phá hoại gia đình nhà người ta, người như vậy phải cắt ra khỏi giới giải trí.

Khi Diêm Thiếu Liệt thấy tin trên báo thì trừng mắt nhìn, nghĩ thầm cắt ra khỏi giới giải trí là cách nói của vài năm sau mà ta?

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Diêm Trí Viễn rất nhanh đã tra được người đầu tiên thả ra tin tức Tiểu Thái và Chu Cửu thông đồng là ai, Diêm Thiếu Liệt nhìn tư liệu Diêm Trí Viễn đưa tới trước mặt mình thì nhăn mày, đúng là người nằm trong dự đoán của anh, đúng vậy, người thả tin tức này ra chính là Hạ Khuynh Thành!

Công ty Ấn Tượng vẫn luôn muốn Tiểu Thái khiêm tốn một chút, dù sao chuyện của cô ta và Chu Cửu không phải là chuyện sáng rọi gì, đương nhiên công ty vì muốn đào tạo người mới để kiếm tiền, nên đối với chuyện này cũng mở một con mắt nhắm một con mắt. Nhưng Tiểu Thái là điển hình của kẻ chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, cô ta cảm giác mình bỏ được lên giường Chu Cửu là chuyện rất đáng giá để khoe khoang, dĩ nhiên cô ta rất muốn nhưng lại không dám ở trước mặt Phùng Thiên Hâm khoe ra, điểm này mà nói thì cô ta cũng không tính quá ngu ngốc.

Nhưng trừ bỏ Phùng Thiên Hâm thì người bên ngoài cô ta có thể không cần chú ý, vì để cho công ty xem trọng mình, cô ta làm cho Chu Cửu mỗi ngày đều bỏ trí xe tới đón mình, đây là muốn cho công ty hiểu được, Chu Cửu rất coi trọng cô ta, công ty nên chú ý tới cô ta nhiều hơn. Nhiều khi cao tầng công ty đều nghĩ ánh mắt Chu Cửu có bị gì hay không? Chẳng lẽ là thực sự bị mù rồi? Coi trọng một người ngu xuẩn như vậy.

Lần đầu tiên Hạ Khuynh Thành thấy có xe tới đón Tiểu Thái cũng không để ở trong lòng, dù sao thanh danh của Tiểu Thái ở trong giới cũng không tốt, lúc đó suy nghĩ đầu tiên của hần là chắc chắn có nhà giàu nào đó bao nuôi cô ta.

Sau lại có một lần hần và ba bốn minh tinh nhỏ trong giới đi quán bar chơi, lúc đi ra thì thấy chiếc xe từng đón Tiểu Thái, hần theo bản năng liền nhướng mày, bọn hần tới nhà này là một quán bar hỗn tạp, ở bên trong dạng người nào cũng có, hơn nữa còn có đủ loại mại *** cấp thấp, nói chung người giàu có hiếm khi tới đây chơi.

Nghĩ vậy Hạ Khuynh Thành lập tức trở nên hào hứng, hần muốn nhìn xem là nhà giàu nào bao nuôi Tiểu Thái, còn mang cô ta đến loại địa phương này. Người bạn bên cạnh Hạ Khuynh Thành hỏi hần làm sao vậy, hần chỉ chỉ chiếc xe đó nói đã từng gặp ở dưới lầu công ty, người đi cạnh hần vừa nhìn chiếc xe đó thì nhận ra, lúc ấy liền nói cho hần biết đó là xe của đại đạo diễn Chu Cửu, chuyên môn dùng để đón tinh nhân của hần ta.

Người bạn kia của hần có vẻ như biết không ít, cậu ta nói với Hạ Khuynh Thành là Chu Cửu thường xuyên tới đây chơi, ngày thường ăn mặc ra vẻ thể thao, thật ra bản chất là kẻ vô cùng háo sắc, hần ta thường xuyên mang tình nhân khác nhau đến đây chơi, nhưng mà cho tới bây giờ chưa thấy qua Phùng Thiên Hâm và hần ta cùng tới, hơn nữa Chu Cửu người này thực sự rất lẳng nhăng, nếu lúc hần ta không quay phim, một tuần bảy ngày ít nhất có thể thấy hần ta ở đây ba bốn bữa.

Lúc ấy Hạ Khuynh Thành rất bất ngờ, Chu Cửu, đây chính là chồng của Phùng Thiên Hâm nha, thì ra Tiểu Thái bây giờ không phải là bỏ lên nhà giàu nào, mà là bỏ lên Chu Cửu, khó trách cô ta được cao tầng công ty Ấn Tượng coi trọng như thế, thì ra nguyên nhân do đây.

Bọn họ vừa định đi liền thấy một đám người ồn ào trong quán rượu đi ra, bị mọi người vây ở giữa đúng là Chu Cửu, hần ta là đại đạo diễn nổi danh ở trong giới, đừng nói là minh tinh nổi tiếng hay là diễn viên hạng ba hạng bốn, thậm chí là kẻ chuyện vặt trong đoàn phim, chỉ cần dính dáng tới giới giải trí thì không ai không biết Chu Cửu.

Nhưng làm cho Hạ Khuynh Thành ngoài ý muốn chính là cô gái sát bên cạnh Chu Cửu không phải Phùng Thiên Hâm cũng không phải Tiểu Thái, mà là một nữ diễn viên hạng hai thời gian trước từng khá hồng, hai người không coi ai ra gì ôm ấp cùng một chỗ, bàn tay kia của Chu Cửu không có một giây nào thành thật.

Hạ Khuynh Thành nhủ vậy, xem ra bạn bè nói không sai, Chu Cửu này không phải háo sắc bình thường, không biết có bao nhiêu phụ nữ có thể thỏa mãn được người đàn ông này, không biết Tiểu Thái có biết chuyện này hay không. Sau khi trở về Hạ Khuynh Thành một mực nghĩ tới chuyện này, nghĩ đến lúc quay phim Phùng Thiên Hâm đột nhiên đến trường quay thăm Thủy Ân Trạch, lại cùng Tiểu Thái nổi lên xung đột, sau đó làm Tiểu Thái khó chịu, chẳng lẽ Phùng Thiên Hâm đã biết chuyện này?

Nhưng nghĩ lại hẳn cảm thấy không có khả năng lắm, người phụ nữ nào có thể chịu được chồng mình có quan hệ với người phụ nữ khác, biết nhưng vẫn nín thinh? Nhất là loại phụ nữ cao ngạo như Phùng Thiên Hâm, càng không có khả năng giữ im lặng.

Trong những ngày kể tiếp Hạ Khuynh Thành một bên chú ý đến hướng đi của Phùng Thiên Hâm, một bên thuê người theo dõi Tiểu Thái và Chu Cửu, chờ hẳn bắt được bằng chứng chính xác hai người yêu đương vụng trộm sau đó muốn nhìn xem Phùng Thiên Hâm có động tác gì. Hạ Khuynh Thành vốn nghĩ là nếu Phùng Thiên Hâm biết chuyện này chắc chắn sẽ không chịu để yên, đến lúc Phùng Thiên Hâm có động tác thì hẳn sẽ đi phía sau, sẽ không ai nghĩ ngờ đến hẳn.

Nhưng hẳn trái chờ phải chờ cũng không thấy Phùng Thiên Hâm có hành động gì, cùng lắm là gặp mặt Tiểu Thái thì hai người mâu thuẫn ầm ĩ lên vài câu. Mà Hạ Khuynh Thành nhận được lời mời đóng phim mới của Chu Cửu thì có chút không hiểu rõ tình hình lắm.

Lẽ ra Tiểu Thái chắc phải rất ghét hẳn, như thế nào lại để hẳn đến tham gia diễn bộ phim này đây? Phải biết rằng có rất nhiều nam minh tinh nổi tiếng rất muốn diễn trong phim của Chu Cửu, hẳn là cảm thấy lấy quan hệ Tiểu Thái và Chu Cửu, cô ta nếu biết mình nhận được mời thì sẽ có hết sức ngăn cản mới đúng.

Thẳng đến sau này trong lúc vô ý hẳn nghe được Tiểu Thái nói chuyện điện thoại với một người bạn, mới biết được mình có thể diễn trong phim của Chu Cửu là do Tiểu Thái năn nỉ, mà mục đích của Tiểu Thái đúng muốn gây khó dễ cho mình!

Khi Hạ Khuynh Thành nghe trộm đến lời này thì tức giận đến thiếu chút nữa một cước đá vỡ cửa, xông vào đánh Tiểu Thái hai bạt tai, nhưng cuối cùng hẳn nhận được, nhưng nhận được không có nghĩa là hẳn có thể cứ như thế mà nhìn luôn. Cho nên ngày đầu tiên đoàn phim bắt đầu bấm máy, hẳn liền thả ảnh chụp trong tay mình ra ngoài, hung hăng giáng cho Chu Cửu và Tiểu Thái một bạt tai ché lửa.

Mà sau khi thấy bài báo tiếp đó Hạ Khuynh Thành chỉ biết đây có lẽ là tin tức Phùng Thiên Hâm thả ra, nhìn thấy nội dung trên bài báo khiến Khuynh Thành chặc lưỡi, Chu Cửu này và Tiểu Thái quả thực chỉ có thể dùng từ hoang *** vô độ để hình dung.

Nói đến Tiểu Thái và Chu Cửu, lúc Tiểu Thái vừa mới bắt đầu còn cảm thấy chẳng có vấn đề gì, dù sao chuyện ngoại tình trong giới giải trí cũng rất bình thường, chẳng qua cô ta đã quên đối tượng cô ta ngoại tình là Chu Cửu, mà vợ của Chu Cửu là Phùng Thiên Hâm!

Tiểu Thái từ đoàn phim rồi đi bị rất nhiều phóng viên vây lại, đèn flash của máy chụp ảnh chớp loé liên tục thiếu chút nữa làm mù mắt người ta.

“Tiểu Thái, vì sao cô muốn phá hoại gia đình của người khác?”

“Cô và đạo diễn Chu là từ khi nào thì bắt đầu, là cô chủ động câu dẫn đạo diễn Chu trước sao?”

“Tất cả mọi người đang thắc mắc cô không biết xấu hổ, cô muốn giải thích gì không?”

Một đám minh tinh phía sau nghe xong mà chặc lưỡi, nghĩ thầm đây là phóng viên tòa soạn nào, vậy mà cũng nói ra cho được, một chút cũng không biết nể nang lưu tình cho người ta, Lâm Tiểu Tiểu liếc mắt về Tiểu Thái vẫn luôn che mặt mình, nghĩ thầm người như thế lưu cái gì tình cho cô ta.

Những minh tinh khác đều rời đi, nhưng Tiểu Thái lại đi không di chuyển được, trái ba tầng phải ba tầng bị phóng viên vây quanh không thể nào nhúc nhích, vệ sĩ cũng không biết đi đâu, đợi cô ta quay lại muốn tìm Chu Cửu, đã sớm không thấy bóng dáng Chu Cửu.

Lúc sau có báo đưa tin xe của Tiểu Thái đậu dưới nhà bị người dùng sơn đỏ viết thật to hai chữ “Đồ đĩ”, còn có báo đưa tin Tiểu Thái ra ngoài mua sắm ở trung tâm bị fan nhận ra, bị fan ném một thân rau quả với trứng gà, còn có báo đưa tin có công ty muốn mời Tiểu Thái làm đại diện phát ngôn, kết quả thông tin bị lộ ra trước, nên dưới lầu công ty bị rất nhiều fan bao vây, đội quân fan cầm giờ lên các loại banner tẩy chay Tiểu Thái.

Đồng thời ở trên mạng cũng có người khởi xướng tuyên bố tẩy chay Tiểu Thái, trong lúc nhất thời Tiểu Thái trở thành chuột chạy qua đường, bị mọi người đánh chửi. Rất nhiều công ty chịu áp lực không nổi phải đem quảng cáo mà Tiểu Thái làm đại diện thay mới, mà những bộ phim trước kia mời Tiểu Thái làm diễn viên chính đều lập tức thay đổi diễn viên, các kênh truyền hình đang phát sóng bộ phim Tiểu Thái đóng đều thay bằng bộ phim khác.

Công ty Ấn Tượng tồn thất không lớn, bởi vì lúc trước khi chiếu bộ phim điện ảnh kia đem về cho công ty một khoảng doanh thu khổng lồ, cho nên bây giờ bộ phim có bị ngừng chiếu thì đối với công ty mà nói cũng không có ảnh hưởng gì, duy nhất làm cho cao tầng công ty cảm thấy đáng tiếc chính là, Chu Cửu đồng ý giúp công ty nâng đỡ hai ba diễn viên nhỏ, cũng không biết bây giờ hẳn ta còn có thể thực hiện hứa hẹn nữa hay không.

Tình trạng của Tiểu Thái thì Chu Cửu đã sớm chú ý tới, nhưng hẳn không có tâm tư đi quản chuyện của cô ta, bởi vì bản thân hẳn ta bây giờ cũng đau đầu nhức óc, vì sự kiện này bị khai ra ánh sáng nên bộ phim mới của hẳn chỉ có thể tạm dừng quay phim.

Chu Cửu vẫn còn nhọc nhằn của Phùng Thiên Hâm trong tay, chuyện lần này bị đưa ra ánh sáng người hẳn nghĩ tới đầu tiên là Phùng Thiên Hâm, hẳn còn đi tìm Phùng Thiên Hâm chất vấn, nhưng mà Phùng Thiên Hâm phủ nhận, lúc ấy cô nói, “Anh cho rằng người phụ nữ nào cũng cam tâm tình nguyện để anh chơi đùa một chút sao? Anh quá coi thường phụ nữ.” Nói xong Phùng Thiên Hâm đem cửa đóng lại.

Sau lại Phùng Thiên Hâm ở trước mặt truyền thông bày ra bộ dáng hiền lành đáng tỏ vẻ muốn ly hôn, lúc này đã chọc giận đến Chu Cửu, hẳn gọi điện

thoại cho Phùng Thiên Hâm uy hiếp cô, nếu là dám ly hôn thì hắn sẽ đem tư liệu trong tay tất cả cho ra ngoài ánh sáng, khiến cho Phùng Thiên Hâm nếm thử cảm giác thân bại danh liệt, mà bất ngờ là Phùng Thiên Hâm nói câu cứ tự nhiên rồi cúp máy.

Kết quả chờ đến khi Chu Cửu muốn đem tư liệu cho khai ra ánh sáng, thì mới phát hiện túi văn kiện chứa đựng nhược điểm của Phùng Thiên Hâm ở trong tay hắn đã sớm không cánh mà bay, Chu Cửu liền lập tức há hốc mồm, ngay sau đó thì nhiều bằng chứng ngoại tình của hắn bị lộ ra ánh sáng, lúc này Chu Cửu mới bừng tỉnh hiểu ra, trách không được Phùng Thiên Hâm không sợ mình, thì ra cô ta đã sớm biết trong tay mình không có nhược điểm của cô ta để có thể uy hiếp.

Chu Cửu muốn báo án, nhưng hắn ta không có bất cứ chứng cứ nào có thể chứng minh là Phùng Thiên Hâm trộm văn kiện của mình, mọi tình huống bây giờ là đối với mình cực kỳ bất lợi, lỡ như lại bị Phùng Thiên Hâm cắn ngược một cái thì lại càng rắc rối, cho nên cuối cùng hắn ta chỉ có thể đồng ý ly hôn với Phùng Thiên Hâm.

Phùng Thiên Hâm và Chu Cửu ly hôn khó nhất chính là phân chia tài sản, nhưng thật ra sau khi kết hôn không bao lâu thì hai người bọn họ đã tự bảo quản tài sản riêng, cho nên cũng không có xuất hiện tranh chấp như trong tưởng tượng của mọi người, cuộc hôn nhân này kết thúc rất yên bình. Đây là đối với Phùng Thiên Hâm mà nói, cô vì ngày này không biết đã đợi bao nhiêu năm, ngày hôm nay rốt cục giấc mộng trở thành sự thật làm cho cô cảm giác có không thật, cô cho rằng mình sẽ rất thực kích động sẽ rất hưng phấn, nhưng không có, cô đặc biệt bình tĩnh ký tên mình lên tờ thỏa thuận ly hôn.

Mà trong toàn bộ quá trình thì mặt Chu Cửu vẫn luôn âm trầm, cũng không nói chuyện, lúc vừa mới đi vào rất nhiều truyền thông phỏng vấn mà hắn ta một chữ cũng không nói, thẳng đến khi ký tên xong, cầm lên giấy chứng nhận ly hôn hắn ta mới nhìn về phía Phùng Thiên Hâm.

Chẳng qua là chưa mở miệng đã nghe Lâm Tiểu Tiểu nói: “Anh bớt đánh chủ ý lên Thiên Hâm đi, là bản thân anh làm sai chuyện thông đồng với Tiểu Thái, Thiên Hâm tất nhiên phải ly hôn với anh, đừng bày ra cái mặt thối đó cho Thiên Hâm xem, cô ấy không nợ anh.”

Chu Cửu nhìn về phía Lâm Tiểu Tiểu, hắn lờ mờ biết một chút về bối cảnh người đàn ông của Lâm Tiểu Tiểu, nhưng hắn cũng không dám chắc chắn, mà nếu đúng như hắn biết, vậy thì hắn phải tránh Lâm Tiểu Tiểu thật xa, người như vậy hắn trừu chọc không nổi, đáng hận nhất chính là người như vậy lại có thể là bạn thân của Phùng Thiên Hâm, hơn nữa từ trước đến nay Lâm Tiểu Tiểu luôn thích thay Phùng Thiên Hâm ra mặt.

Lần trước Phùng Thiên Hâm bị tung ra clip không đúng đắn kia, sau đó hắn đã luôn nghĩ rất có thể chính là Lâm Tiểu Tiểu ra mặt giúp Phùng Thiên Hâm dọn dẹp, người khác không biết là Phùng Thiên Hâm, nhưng hắn liếc mắt một cái vẫn có thể nhìn ra, clip này tuy rằng rất mờ, nhưng hắn có thể chắc chắn là Phùng Thiên Hâm. Chuyện lần này vừa xuất hiện hắn đã nghĩ tìm tới người đã tung ra clip của Phùng Thiên Hâm, muốn từ trong tay đối phương mua đến nhược điểm uy hiếp Phùng Thiên Hâm, nhưng hắn suy nghĩ rất nhiều cách cũng không tìm được người, cuối cùng không thể không bỏ ý nghĩ này.

Việc này Phùng Thiên Hâm đã nghe nói từ Diêm Thiếu Liệt, lúc có người ở trên mạng nghĩ cách liên hệ với Diêm Thiếu Liệt thì anh đã cho cho Diêm Trí Viễn đi thăm dò chi tiết về đối phương, kết quả phát hiện lại là Chu Cửu, còn về mục đích của hắn là gì thì mọi người đều hiểu được, đáng tiếc chuyện đã định trước khiến Chu Cửu phải thất vọng rồi, bởi vì Diêm Thiếu Liệt và Phùng Thiên Hâm đã sớm trở thành đồng minh.

Phùng Thiên Hâm vỗ vỗ Lâm Tiểu Tiểu che ở trước mặt mình, sau đó nhìn về phía Chu Cửu: “Hai chúng ta kết hôn đã mấy năm rồi, bản thân anh làm cái gì thì trong lòng anh đều hiểu rõ, anh có thành công ngày hôm nay tôi không phủ nhận là do tài hoa và nỗ lực của bản thân anh, nhưng nếu như không có tôi, anh có thể làm được đến như ngày hôm nay hay không, hay là nói thành công của anh có thể đến sớm như vậy hay không, trong lòng anh rất rõ. Chu Cửu, tôi không phụ lòng anh, đương nhiên điều kiện trước tiên là ở anh không có lỗi với tôi, nhưng là từ khoảng khắc anh bắt đầu có lỗi với tôi, anh đã không có tư cách yêu cầu tôi không phải xứng đáng với anh.”

Nói xong Lâm Tiểu Tiểu lôi kéo Phùng Thiên Hâm rời đi, hai người bọn họ từ cửa bên hông Cục Dân chính lên đi ra, sau đó đi vòng đến một con đường vắng vẻ ở phía sau, ngồi lên một chiếc xe biển số quân đội rồi đi.

Mà Chu Cửu sau khi từ trong Cục Dân chính đi ra liền bị rất nhiều phóng viên truyền thông vây quanh, mọi người hỏi đủ loại câu hỏi, trong đó có một vị nữ phóng viên hỏi: “Phùng Thiên Hâm khía cạnh nào so với Tiểu Thái đều tốt hơn nhiều, ngài vì cái gì còn muốn ngoại tình?”

Chu Cửu cười khẩy lên tiếng nói: “Mọi thứ đều tốt là các người nhìn thấy thôi, sống cùng một người phụ nữ quá mức mạnh mẽ là một loại thống khổ.”

Vị nữ phóng viên này hiển nhiên không đồng ý với lời nói của hắn ta, có chút tức giận chất vấn: “Nếu không tốt sao ngài không sớm chút ly hôn? Sao ngài không ly hôn mà lại ngoại tình? Hay là ngài luyến tiếc địa vị Phùng Thiên Hâm ở giới giải trí?”

“Chú ý giọng điệu nói chuyện và tính chuyên môn của cô.”

“Ngài một đàn ông ngoại tình cũng muốn nói tính chuyên môn với tôi? Giọng điệu của tôi không tồi, chỉ có phụ nữ như Tiểu Thái mới có thể đối với người đàn ông như ngài nói năng nhẹ nhàng nhỏ nhẹ.”

“Cô, cô là phóng viên của toàn soạn nào, tôi muốn khiếu nại cô.”

Chỉ thấy nữ phóng viên về mặt khinh thường nói: “Vậy thì anh nhanh chóng đi khiếu nại tôi đi, tôi cũng chẳng muốn làm đâu, tự nhiên lại bắt đến phỏng vấn loại người cặn bã như anh, tôi khinh! Bà đây chưa từng gặp qua đàn ông không biết xấu hổ như vậy, mình ngoại tình còn lấy cái cớ cho mình, anh dám ngoại tình còn sợ người khác hỏi sao?”

“Cô.” Chu Cửu chỉ vào nữ phóng viên hiển nhiên đã bị chọc giận.

nữ phóng viên lại càng không sợ chết kêu gào nói: “Cô cái gì mà cô? Anh còn muốn đánh người sao? Nếu không nói mất Phùng Thiên Hâm nhất định bị mù, chứ sao lại đi coi trọng cái thứ người như anh chứ.”

Một màn này vừa đúng lúc bị nhiều nhà truyền thông quay lại, hơn nữa thông qua các loại truyền thông truyền lan truyền đi ra, đương nhiên không nhà truyền thông thừa nhận nữ phóng viên này là người của mình, thực ra nữ phóng viên này quả thật không phải phóng viên của nhà truyền thông nào, cô ta là bạn tốt của trợ lý của Phùng Thiên Hâm, là cao thủ Taekwondo.

Lúc sau có rất nhiều người xưng là người bình luận truyền thông, liền làm một buổi ghi hình bình luận về Tiểu Thái và Phùng Thiên Hâm, đa số người bình luận đều cho là Tiểu Thái căn bản là không thể so với Phùng Thiên Hâm.

Trong đó có một trang bình luận có cách nhìn đặc biệt bén nhọn, “Phùng Thiên Hâm nếu như là nữ thần thì Tiểu Thái chính là xé rách giấy cho nữ thần, Phùng Thiên Hâm nếu như là Tây Thi thì Tiểu Thái tuyệt đối chính là dạng Đông Thi xấu mù, bất chước lời nói một vị nữ phóng viên dùng mãnh mà nói, hai người này căn bản chính là một cái trên trời một cái dưới đất, tốt xấu liếc mắt một cái có thể nhận ra. Chỉ cần là đàn ông có mọc mắt thì nên biết chọn người phụ nữ nào, có lẽ Chu Cửu là bị mù. Mà Chu Cửu đáng hổ thẹn nhất chính là anh ta đã ngoại tình thì thắng thắng thừa nhận sai lầm không phải là được sao, còn không ngừng tìm đủ loại lí do cho mình, người này quả thực chính là vô sỉ tới cực điểm...”

Chuyện ly hôn của Chu Cửu và Phùng Thiên Hâm làm xôn xao dư luận, nhưng đa số mọi người đều là thông cảm với Phùng Thiên Hâm, mà đối với Chu Cửu và Tiểu Thái thì tất cả mọi người là chửi rủa, có rất nhiều fan ồn ào là không bao giờ tin vào tình yêu nữa!

Diêm Thiếu Liệt khi cái khi thấy điều này thì chớp mắt mấy cái, “Không bao giờ tin vào tình yêu nữa!” Nghĩ thầm chẳng lẽ là bởi do mình trọng sinh, cho nên rất nhiều thuật ngữ lưu hành phổ biến mà vài năm sau mới có thể xuất hiện đều xuất hiện trước sao?

...

Diêm Thiếu Liệt không có đi tìm tòi nghiên cứu dụng ý Hạ Khuynh Thành làm như vậy, dù sao trên cơ bản anh có thể đoán được nguyên nhân, hơn nữa ở góc độ nào đó mà nói thì lần này Hạ Khuynh Thành là cùng đứng một phía với bọn họ.

Toàn bộ quá trình Thủy Ân Trạch không có tham gia, nhưng y biết chuyện lần này là xảy ra chuyện gì, chính là bởi vì biết cho nên mới phải từ chối bộ phim của Chu Cửu, tình hình này trước mắt thì bộ phim này của Chu Cửu có thể hay không tiếp tục quay tiếp hay không thì còn chưa biết, còn về phần Chu Cửu sẽ như thế nào căn bản không nằm trong phạm vi lo lắng của y.

Mặt khác, Diêm Thiếu Kiệt rất cực muốn dẫn Đào Ngọc đến Diêm gia, lúc này Diêm Thiếu Liệt mang theo Thủy Ân Trạch cùng nhau đi trở về. Đào Ngọc thực sự hiểu lễ nghi, đều chuẩn bị quà cho mỗi người trong nhà, kể cả Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch, hơn nữa vừa nhìn thấy quà thì biết cô ta là rất dụng tâm chuẩn bị. Thế nhưng Diêm Thiếu Kiệt không vui vẻ lắm mà cũng không nói gì, dù sao xem thái độ của hai cụ Diêm gia thì rõ ràng cho thấy rất hài lòng với Đào Ngọc.

Ngay cả Triệu Chi Lâm cũng thấy được Đào Ngọc rất hiểu lễ nghi, người xinh đẹp không nói, nói chuyện quan tâm chu đáo, cô ta đưa cho Triệu Chi Lâm chính là một cái khăn quàng cổ tơ tằm, vừa nhìn chỉ biết giá cả xa xỉ. Triệu Chi Lâm không phải cái loại người giận chó đánh mèo, vừa nghĩ tới có gái ưu tú xuất sắc như vậy mà cùng một chỗ với Diêm Thiếu Kiệt, khó tránh khiến cô cảm thấy có chút đáng tiếc.

Diêm An Quân lần này rất đặc ý, con dâu này thực sự là tốt không thể tốt hơn, chẳng qua là thấy con dâu ổn trọng như vậy, hẳn có tâm muốn nói móc vài câu với anh cả và chị dâu lại nuốt trở vào, ít nhất không thể ở trước mặt con dâu mất mặt.

Ban đầu ngày hôm nay Hứa Nhất Phàm cũng muốn tới, nhưng bởi vì thân thể Hứa lão gia từ không thoải mái, cho nên cô ta theo lão gia từ đến bệnh viện, mặc dù Diêm An Quân không có đi chung, nhưng vẫn gọi điện thoại tỏ vẻ quan tâm, điều này làm cho Hứa lão gia rất hài lòng, nhưng trong lòng Hứa Nhất Phàm ít nhiều có chút không thoải mái, cô ta cảm thấy cha của mình bị bệnh, Diêm An Quân làm như bạn trai của cô ta thì bình thường hẳn phải đi theo đến bệnh viện.

Cô ta cũng không phải không biết ngày hôm nay Đào Ngọc đến Diêm gia, nhưng cô ta luôn cảm giác tương lai mình và Diêm An Quân ở chung một chỗ, là mẹ chồng của Đào Ngọc, cho dù Diêm Thiếu Kiệt có phải do mình sinh hay không, vai vế trên danh phận thì cao phải cao hơn. Bây giờ lại bởi vì con bé đến Diêm gia, ngay cả Diêm An Quân đều phải ở nhà tiếp đãi, điều này làm cho cô ta không quá vui vẻ.

Hứa lão gia từ rất hiểu rõ con gái của mình, vừa nhìn liền biết suy nghĩ của con gái, “Nhất Phàm, con đừng náo loạn, hôm nay là lần đầu tiên Thiếu Kiệt đưa bạn gái đến Diêm gia, An Quân làm ba chồng thì không thể vắng mặt.”

“Anh ta đã nghĩ là ba chồng của Đào Ngọc, vậy ba sau này còn không phải là ba vợ của anh ta sao.”

“Con sao có thể nói ra như vậy, người ta nghe xong sẽ chê cười, chuyện của con và An Quân còn chưa xác định đâu, cho dù là có xác định thì ba chỉ tới kiểm tra sức khỏe không phải nằm viện, làm sao cần phải để cho An Quân đến bệnh viện hả?”

“Ba, đây là một loại thái độ ba hiểu hay không?”

“Thái độ gì?”

“Thái độ anh ta đối với con, nếu như anh ta coi trọng con, trong lòng anh ta con là vị trí thứ nhất, vậy anh nên lấy con làm trọng, cha của con đến bệnh viện kiểm tra sức khỏe thì anh ta nên cùng đi theo, mà không phải ở nhà chờ thấy con dâu gì gì đó.”

“Chắc, con, ba đã nói với con bao nhiêu lần rồi, Diêm gia không thể so người nhà bình thường, còn con nữa tính tình này nên sửa đi, con ở trước mặt

người ở bên ngoài dịu dàng hiền thực là vô ích, ở An Quân trước mặt con cũng phải như vậy.”

“Con ở trước mặt anh ta vốn là như vậy mà!”

“Vậy con có thể luôn như thế trước mặt nó sao? Sau khi kết hôn cùng thế.”

Hứa Nhất Phàm nhướn mày, “Bây giờ giả bộ đã đủ mệt mỏi, sau khi kết hôn mà còn giả bộ thì còn có để cho người sống sao?”

Hứa lão gia thờ dài nói: “Vậy con có muốn gả cho An Quân hay không?”

Hứa Nhất Phàm không hề nghĩ ngợi liền gật đầu đáp: “Dĩ nhiên muốn.” Cô ta đã xem mắt nhiều lần như vậy, chỉ có Diêm An Quân làm cho cô ta hài lòng, bối cảnh tốt, người vừa thành thực ôn trọng lại anh tuấn, quả thực chính là bạch mã hoàng tử lý tưởng trong mộng của mình.

“Con nhớ phải sửa tính tình, nếu không chắc chắn An Quân sẽ không cưới con.”

Nói trắng ra Hứa Nhất Phàm này chính là bị làm hư từ lúc nhỏ, cô ta là con cái duy nhất của Hứa gia, tuy rằng đã gần 40 tuổi, nhưng trong nhà luôn luôn nuôi cô ta giống như là công chúa, Hứa gia không thiếu tiền, con gái kết hôn không bao thì chồng đã qua đời, cha mẹ Hứa gia tự nhiên càng cưng chiều con gái.

Nhưng bọn họ biết tính tình của con gái không tốt, hơn nữa đặc biệt ích kỷ lại điều ngoa tùy hứng, cho nên bọn họ cũng nói cho con gái nếu muốn tìm một người chồng tốt thì tính cách này nhất định phải sửa. Nhưng nhiều năm dưỡng thành tính cách như vậy đâu thể nào nói sửa liền sửa, cho nên Hứa Nhất Phàm học được người trước một bộ người sau một bộ, hơn nữa cách này của cô ta dùng rất tốt, mỗi lần người bên ngoài nhắc đến thiên kim của Hứa gia lão tử, đều là tính cách dịu dàng nhu thuận.

Diêm An Quân nghe được đương nhiên là như vậy, hơn nữa Hứa Nhất Phàm đối với Diêm An Quân rất vừa lòng, ở trước mặt Diêm An Quân cố hết sức giả bộ, tính cách lại càng nhu hòa, có trời mới biết thật ra Hứa Nhất Phàm đã sớm chịu không nổi rồi.

Diêm An Quân nếu biết tính cách Hứa Nhất Phàm là như vậy, có lẽ sẽ không xếp cô ta vào hàng ngũ danh sách thân cận sau khi xem mắt!

Mà lúc này Diêm gia là một cảnh tượng vui vẻ hòa thuận, lễ nghi trên bàn ăn của Đào Ngọc rất tốt, Diêm lão thái thái không khỏi gật đầu, Diêm Thiếu Liệt mắt nhìn nãy nãy cười híp mắt thì biết bà rất hài lòng cháu dâu này.

Diêm lão gia hỏi một ít về chuyện Đào gia, Đào Ngọc đều nhất nhất trả lời, đối với một vài vấn đề thương nghiệp Đào Ngọc có cách giải thích độc đáo của riêng mình, nghe lời nói của cô ta làm cho Diêm Thiếu Liệt nhìn không được ở trong lòng khen ngợi cô ta, khó trách Đào gia cho cô ta đến tọa trấn ở thành phố Thiên Hải, xem ra này thật đúng là không phải là Đại tiểu thư bao cô.

Đào Ngọc đối một nhà Diêm An Lý rất là tôn trọng, còn có thể tán gẫu một vài chuyện về sở nghiên cứu với vợ chồng Diêm An Lý. Diêm An Lý và Triệu Chi Lâm cũng thật bất ngờ, Đào Ngọc đối với dự án mà bọn họ đang nghiên cứu cũng hiểu một phần, đây là biết thật chứ không phải là cái loại này không hiểu mà làm bộ hiểu, lại càng không phải cái loại là không hiểu nói bừa, tuy rằng vừa nghe là biết đây là chỉ biết da lông, nhưng chứng thật là hiểu được một ít.

Cô ta cũng trò chuyện rất hợp với Thủy Ân Trạch, chuyện giới giải trí hiển nhiên cũng là biết không ít, nghe cô ta nói chuyện thì biết cô ta nhất định là thường xuyên xem kha khá điện ảnh nước ngoài, hơn nữa nhất định là cái loại này khiến người tỉnh ngộ, có thể gọi lên ý nghĩa sâu sắc làm cho người ta khắc sâu vào suy nghĩ.

Đương nhiên cô ta cũng trò chuyện với Diêm Thiếu Liệt một chút, dường như cô ta đối với dự án Á Mỹ quốc tế cảm thấy cực kỳ hứng thú, đối với việc Diêm Thiếu Liệt có thể huy động được khoản đầu tư lớn như vậy làm cô ta tỏ vẻ vô cùng kinh ngạc, còn nói Đào thị cần ở thành phố Thiên Hải phát triển, không thể thiếu vốn đầu tư, đến lúc đó còn muốn nhờ Diêm Thiếu Liệt giúp hỗ trợ mới được.

Diêm Thiếu Liệt đều cười đáp lại, đồng ý cũng không quan hệ, lo liệu hay không là quyết định của tôi.

Ăn cơm xong Đào Ngọc ngồi lại ở Diêm gia một lúc, Diêm Thiếu Liệt mới lái xe đưa cô ta trở về, Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch cũng trở về nhà của mình, khi ở trên xe Diêm Thiếu Liệt thấy Thủy Ân Trạch nhăn mặt nhíu mày liền hỏi y làm sao vậy?

“A Liệt, người như Đào Ngọc có phải rất hoàn mỹ không?”

“Yo, hiếm khi nghe được em khen ai nha?”

Thủy Ân Trạch lườm anh một cái nói: “Em không phải khen cô ta, em là nói cô ta quá mức hoàn mỹ, nhưng làm gì có người hoàn mỹ, tóm lại phải có khuyết điểm gì đó mới bình thường phải không?”

“Đương nhiên, trên thế giới này không tồn tại loại người hoàn mỹ.”

“Nhưng Đào Ngọc này rất quan tâm chú ý tới tất cả chúng ta, cho dù là quà cáp hay nói chuyện phiếm thậm chí là nội dung nói chuyện phiếm, đều là dựa vào từng người mà nói.”

“Có lẽ chúng ta nhìn thấy không phải là bản chất thật của cô ta.”

Thủy Ân Trạch ngạc nhiên, lập tức nói: “Anh nói cô ta đang giả bộ?”

“Đĩ nhiên, ít nhất ở trước mặt chúng ta là vậy, nhưng mà ở trước mặt Diêm Thiếu Kiệt có giả bộ hay không thì không biết.”

Diêm Thiếu Liệt cũng không nói dù là một người quá mức hoàn mỹ, quan tâm đến cảm xúc mọi người đây là chuyện không bình thường, như Đào Ngọc mà nói, nếu không phải là cô ta cực kỳ yêu Diêm Thiếu Kiệt, làm tất cả là vì Diêm Thiếu Kiệt, thì chính là cô ta có mưu đồ khác, mà Diêm Thiếu Liệt cảm thấy Đào Ngọc hẳn là thuộc loại người sau.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Sau khi trải qua một trận vạch trần tiểu tam xong thì Tiểu Thái xem như hoàn toàn kết thúc, ngay cả Công ty Ân Tượng cũng không có dự định với cô ta, tiền lúc trước đầu tư trên người cô ta thì công ty đã kiểm trở lại. Mà sau khi xảy ra chuyện như vậy công ty thực sự không có tâm tư tiếp tục nâng đỡ cô ta nữa, trong công ty có một đồng người mới chờ đào tạo, tuy rằng không biết những người đó tương lai có trở thành Tiểu Thái thứ hai hay không, nhưng trước mắt xem xuất thân của các cô trong sạch hơn so với Tiểu Thái, cũng dễ đào tạo hơn.

Bởi vì Tiểu Thái và công ty ký thỏa thuận mười năm, công ty cũng không nghĩ sẽ thừa dịp này đơn phương hủy bỏ hợp đồng, làm cho người ta nắm được thóp nói rằng Công ty Ân tượng là tham tiền, cho nên sau khi công ty bàn bạc qua thì quyết định đóng băng Tiểu Thái, là muốn đóng băng mười năm hay là trước tạm thời im ắng một khoảng thời gian thì còn không chưa biết, dù sao trước mắt sẽ không sắp xếp cho Tiểu Thái bất kỳ công việc gì, tất nhiên cũng không có công tác chủ động tìm tới cô ta.

Cho dù giới giải trí hay góc độ danh lợi, nhưng chỉ cần là nơi có móc nối đến lợi ích thì sẽ luôn nịnh nọt kẻ cao gấm đập kẻ thấp, với lại người như vậy còn không ít, hơn nữa bản thân Tiểu Thái ở trong giới nhân duyên cũng thường thường, lại đắc tội Phùng Thiên Hâm, có cơ hội tất cả mọi người đều muốn chìm chết cô ta, lúc này cô ta đã nhấm nháp được cái gì gọi là nhân gian âm lạnh.

Tiểu Thái là như thế, những ngày này Chu Cửu cũng không khá hơn, là một đạo diễn nổi tiếng lại rất có cá tính cho nên Chu Cửu có rất nhiều kẻ thù, nhìn thấy kết cục bây giờ của hắn ta rất nhiều người đứng ra đào bới quá khứ của hắn ta.

Có người tự xưng là nhân viên công tác ở tạp chí nào đó nói Chu Cửu vì nổi tiếng, tìm tới tạp chí nhà mình, trả năm vạn để bọn họ sáng tác quá khứ của mình đem mình thổi phồng lên tận trời, còn viết nhân mạnh rằng hắn ta thành danh đều dựa vào tài hoa của bản thân, Phùng Thiên Hâm không có giúp gì cho hắn ta, ngược lại là diễn xuất của Phùng Thiên Hâm được Chu Cửu chỉ dẫn rất nhiều, nhưng mà cuối cùng tạp chí này từ chối yêu cầu của hắn.

Cũng có người tự xưng là phóng viên truyền thông nói Chu Cửu trước là một dạng sau là một dạng, lúc cậu ta đến phỏng vấn bị vệ sĩ đẩy ngã, Chu Cửu vội vàng lại diu cậu ta, còn nói với những phóng viên khác phải cẩn thận, sau lại phóng viên đợi cho mọi người tản đi sau đó chạy đi tìm Chu Cửu bày tỏ cảm ơn, lại bị Chu Cửu xỉ mũi coi thường. Chu Cửu còn nói diu cậu ta là để cho mọi người có ấn tượng tốt với mình, phóng viên ngã lần này cũng coi như đáng giá.

Có cô diễn viên hạng thứ N nào đó nói Chu Cửu đáp ứng nâng đỡ cô ta, điều kiện là cô ta phải hiến thân, nhưng mà cô ta không bằng lòng làm như vậy, với lại cô ta cực kỳ yêu thích Phùng Thiên Hâm lại càng hăm mộ tình yêu của Phùng Thiên Hâm và Chu Cửu, cho nên cô ta kiên quyết dứt khoát từ chối Chu Cửu, từ sau khi cô ta từ chối Chu Cửu thì một công việc cũng không nhận được.

Lâm đại bài nam siêu sao nào đó nói, Chu Cửu chính là đồ cặn bã, tài năng của bản thân bình thường, rõ ràng là dựa vào Phùng Thiên Hâm mới trở nên nổi tiếng có tiền, còn luôn nói năng lực cao siêu cỡ nào, nói thành công của mình không có một chút quan hệ với Phùng Thiên Hâm, lúc sau bắt đầu ở bên ngoài làm loạn, quả thực là cực phẩm cặn bã!

Diêm Thiếu Liệt thấy tin tức liên nờ nự cười, nam siêu sao cuối cùng họ Lâm kia chắc chắn là Lâm Tiểu Tiểu, anh biết Lâm Tiểu Tiểu và Phùng Thiên Hâm có quan hệ rất tốt, không nghĩ tới cậu ta dám thẳng thừng mắng té tát như thế.

Còn về cái cô diễn viên hạng N kia thì anh cảm thấy là nhân cơ hội tự lãng xê, chỉ là một tin tức như vậy khiến rất nhiều người chú ý, có thể nổi tiếng hay không khó mà nói, nhưng nhân khí chắc chắn tăng lên không ít, ít nhất bây giờ đã không còn là nữ diễn viên hạng thứ N, có thể chen đến trong hàng ngũ diễn viên hạng ba hạng bốn.

Còn về phát biểu của tạp chí và truyền thông kia thì không dễ nói lắm, loại chuyện tình này căn bản không ai có thể đi chứng minh nó có thật hay không, đương nhiên, cũng không ai đi chứng thật, dù sao bây giờ Chu Cửu thất thế, có thể đáp được một cước thì chắc chắn sẽ không buông tha cho cơ hội này.

Mà trải qua việc này Chu Cửu coi như là hiểu được cái gì gọi là tường đồ mọi người đẩy, nhưng dù sao hắn thành danh từ sớm, ở thành phố Thiên Hải

có một chút nhân mạch trụ cột, cho nên không giống Tiểu Thái dễ bị đánh ngã như vậy, nhưng cuộc sống bây giờ của hắn ta quả thật cũng không tốt lắm.

Mỗi khi nhớ tới chuyện này hắn lại cảm thấy là Phùng Thiên Hâm hại mình, càng là đối với Phùng Thiên Hâm hận thấu xương, lúc này Chu Cửu đã quên rằng nếu như không có Phùng Thiên Hâm thì hắn ta đã không thể có thành tựu ngày hôm nay.

Ngay tại mọi người nghĩ đến chuyện này đã đi đến kết thúc, một tin tức lớn nổ ra, có một vị nam minh tinh hạng ba tự xưng từng là người tình một đêm của Phùng Thiên Hâm!

Nam minh tinh nói lúc ấy mình và Phùng Thiên Hâm ở chung một đoàn phim, Phùng Thiên Hâm là nữ chính trong phim, mà hắn chỉ là thuộc loại nhân vật qua đường, sau đó Phùng Thiên Hâm chủ động tìm tới hắn, khen hắn đẹp trai diễn xuất không tồi, chính là cần cơ hội, mà cô ta chính là quý nhân có thể mang đến cho mình cơ hội. Sau đó nam minh tinh và Phùng Thiên Hâm có chuyện tình một đêm, quả nhiên liền từ vai nhân vật qua đường biến thành vai nam thứ ba.

Hắn nói hắn thấy rất nhiều người đều mắng Chu Cửu, hắn thay Chu Cửu cảm thấy không đáng, Chu Cửu là ngoại tình nhưng Phùng Thiên Hâm cũng không phải thứ tốt đẹp gì, nhưng cô ta lại cố tình bày cái bộ đáng như người bị hại, điều này làm cho nam minh tinh vô cùng tức giận, cho nên hắn quyết định đứng ra chỉ mặt Phùng Thiên Hâm.

Một hòn đá dấy lên ngàn con sóng, Phùng Thiên Hâm bị dư luận đổ lên trên đầu sóng ngọn gió, nhưng Phùng Thiên Hâm lại bảo trì im lặng, cô không có bất kỳ phản ứng giải thích nào. Nhưng mà trợ lý của cô đã phát biểu ngắn gọn, đại khái ý là chuyện này chỉ là bịa đặt, không có thật, phía bên Phùng Thiên Hâm đã báo án, chuyện này sẽ giao cho cảnh sát xử lý, mà Phùng Thiên Hâm là đương sự, đồng thời là vì phối hợp cảnh sát phá án, cho nên cô ấy không tiện trả lời tin tức.

Tuy rằng bởi vì cảnh sát tham dự nên rất nhiều chuyện không thể trả lời, nhưng vẫn là có người tìm thấy manh mối, nam minh tinh trên báo đúng thật là từng hợp tác với Phùng Thiên Hâm qua một bộ phim, hơn nữa thật sự là vai diễn là vai nam thứ ba. Nhưng rốt cuộc là ngay ban đầu hay là sau này thì hắn mới có vai diễn nam thứ ba, thì nhiều người có nhiều cách nói khác nhau, có người xác thực lời nói của nam minh tinh, nói ban đầu hắn ta quả thật chính là kẻ đóng vai qua đường, sau đó không biết vì cái gì liền trở thành nam thứ ba, nhưng là có người nói ban đầu quay bộ phim này thì nam minh tinh là người diễn nam thứ ba.

Ông nói đực bà nói cái, trong lúc nhất thời thật giả khó phân biệt, làm cho người ta căn bản nghĩ không ra chuyện này rốt cuộc là sao.

P phía bên cảnh sát rất nhanh đã có kết quả, cuối cùng chứng thật lời nói của nam minh tinh là không có thật, hắn là bởi vì đã từng cùng Phùng Thiên Hâm hợp tác, nghĩ muốn lợi dụng chuyện ly hôn của Phùng Thiên Hâm và Chu Cửu lăng xê mình một chút, hắn không hề có ý định muốn làm tổn thương Phùng Thiên Hâm.

Cuối cùng nam minh tinh bị khởi tố vì tội danh phi báng và bôi nhọ danh dự người khác, nhưng bởi vì thái độ thành thật nhận tội trên tòa án của nam minh tinh, lại khai báo những đồng phạm khác, rồi vì có sự tha thứ của Phùng Thiên Hâm, cho nên chuyện này lấy nam minh tinh bồi thường một khoản tiền cho Phùng Thiên Hâm làm kết thúc.

Lúc sau thì vị nam minh tinh này biến mất khỏi giới giải trí, lúc trước hắn thật sự cùng Phùng Thiên Hâm từng có tình một đêm, hơn nữa chuyện đã xảy ra giống như hắn nói, hắn chỉ muốn nhân cơ hội này kiếm một khoản, nhưng không nghĩ tới sẽ mình gặp phải phiền toái lớn. Từ trước tới nay hắn vẫn cho rằng dù sao Phùng Thiên Hâm là nữ minh tinh đại bài mà thôi, trải qua chuyện này mới hiểu được hậu trường của Phùng Thiên Hâm cứng cỡ nào, may mà hắn xem như thức thời, đương nhiên cuối cùng Phùng Thiên Hâm không có lấy khoản tiền kia của hắn.

Nhưng đồng bọn của hắn có chút thâm, bởi vì đồng bọn mà hắn khai báo không phải ai khác, chính là Chu Cửu. Nam minh tinh nói lúc hắn có ý tưởng này, Chu Cửu đã thông qua quan hệ bạn bè tìm tới hắn, muốn hắn bôi đen Phùng Thiên Hâm, cũng đáp ứng sau khi chuyện thành công sẽ cho hắn một khoản tiền, còn có thể làm cho hắn nổi tiếng, vừa đúng lúc hắn cũng có ý đó, cho nên hai người ăn nhip với nhau.

Khi Chu Cửu bị cảnh sát mang đi điều tra, mảnh liệt tò về mình là bị oan uổng, còn nói Phùng Thiên Hâm và vị nam minh tinh kia chắc chắn là có xảy ra chuyện tình một đêm. Nhưng là chờ cảnh sát hỏi hắn ta có bằng chứng hay không thì Chu Cửu nín thinh, bởi vì hắn ta căn bản không có bất cứ chứng cứ nào có thể chứng minh lời nói của mình.

Sự thật là vị nam minh tinh kia chủ động liên hệ với Chu Cửu, nói hắn và Phùng Thiên Hâm từng có tình một đêm, mà Chu Cửu bởi vì biết tính tình của Phùng Thiên Hâm, tự nhiên là rất tin mà không nghi ngờ. Vị nam minh tinh kia nói có thể đứng ra bôi đen Phùng Thiên Hâm còn có thể nói giúp Chu Cửu, nhưng chờ sau khi sóng gió qua đi, Chu Cửu nhất định phải giúp hắn viết một bộ phim hơn nữa do hắn viên vai chính, nâng đỡ hắn nổi tiếng, Chu Cửu vui vẻ đồng ý.

Lúc sau tất cả đều là phát triển dựa theo dự tính của hai người bọn họ, thẳng đến vị nam minh tinh kia bị cảnh sát mang đi điều tra, Chu Cửu còn không có thấy gì, dù sao trong tay người kia có chứng cứ chứng minh lời nói của hắn đều là thật, dù bị cảnh sát mang đi điều tra cũng không có chuyện gì, thẳng đến khi vị nam minh tinh kia thừa nhận hắn là phi báng đặt chuyện, Chu Cửu mới cảm thấy chuyện có chút kỳ quặc.

Nhưng mà chờ đến lúc hắn ta phản ứng thì cảnh sát đã tìm tới cửa, mặc cho hắn có thêm tám cái miệng cũng nói không rõ được chuyện này, nhưng muốn hắn nhận làm ra chuyện này thì hắn tuyệt đối không được, cho nên Chu Cửu cắn chết cũng không chịu thừa nhận, chỉ nói hắn là bị hãm hại.

Sau đó bởi vì không đủ chứng cứ Chu Cửu được thả ra, nhưng vừa lúc đó có người ở trên mạng tung tin, nói Chu Cửu ngủ với rất nhiều nữ diễn viên, nhất là nữ những nữ diễn viên đã từng hợp tác với hắn ta, còn nói nữ diễn viên hạng ba hạng bốn trong giới có một câu nói thế này: “Muốn một đêm nổi tiếng thì phải diễn phim của Chu Cửu, chỉ cần diễn một lần, là có thể nổi tiếng! Nhưng muốn diễn trong phim của Chu Cửu thì phải ngủ với anh ta một giấc, ngủ một lần là xong, xong có thể nổi tiếng!”

Trong lúc nhất thời người từng có hợp tác với Chu Cửu, thậm chí các minh tinh có quan hệ không tệ với hắn ta hay người có tiền thì ai ai cũng bắt đầu cảm thấy bất an, nữ diễn viên cảm thấy bất an là hợp lý, bởi vì sợ nói không rõ, nhưng nam minh tinh vì sao cũng như vậy chứ? Bởi vì có người nói phần lớn bạn bè của Chu Cửu đều là dạng ngư tầm ngư, mã tầm mã, cho nên nói dù là nam minh tinh hay người có tiền mà có quan hệ tốt với Chu Cửu, đã nói lên nhân phẩm của bọn họ đều cận kề giống như Chu Cửu!

Lúc này thanh danh của Chu Cửu ở thành phố Thiên Hải đã hoàn toàn là thói, tất cả mọi người vội vã kéo ra khoảng cách với hắn ta, chỉ sợ dính vào hai chữ Chu Cửu sẽ làm cho người khác nghi ngờ mình có dính líu gì với hắn ta hay không.

Nhưng sự thật thường thường chính là như thế, người càng là vội vã phân rõ giới tuyến với Chu Cửu thì càng là người chột dạ, những người từng ngủ với hắn ta thì cực kỳ sợ bị người khác biết chuyện này, bị mất đi vị trí của mình ở giới giải trí.

Chu Cửu rất nhanh cũng ném được kết cục như Tiểu Thái, sau đó Chu Cửu đã hoàn toàn biến mất ở thành phố Thiên Hải, có người nói lần cuối cùng nhìn thấy Chu Cửu là ở sân bay, không ai biết hắn ta đi đâu, Lâm Tiểu Tiểu thông qua quan hệ điều tra được, Chu Cửu đã đến nước Mĩ.

Từ lúc chuyện này bắt đầu đến khi kết thúc, chỉ có một lần trợ lý Phùng Thiên Hâm giải thích ngắn gọn, mà bản thân Phùng Thiên Hâm vẫn không lộ diện giải thích câu nào. Mãi đến khi chuyện này kết thúc, Phùng Thiên Hâm mới đứng ra nói: “Tôi tin tưởng pháp luật sẽ làm chứng cho tôi, lấy tình trạng lúc đó cho dù tôi đứng ra nói cái gì đều sẽ có người tin, tất nhiên cũng sẽ có người không tin, nếu như vậy còn không bằng chờ kết quả đi ra sau đó tôi sẽ đứng ra, rất cảm ơn mọi người trong khoảng thời gian này đã quan tâm tôi, tôi thấy rất tốt...”

Diêm Thiệu Liệt và Thủy Ân Trạch ở trước TV xem Phùng Thiên Hâm chậm rãi mà nói thì đồng thời bĩu môi, nghĩ thầm người phụ nữ này thực sự biết nín nhịn, dù sao bây giờ kết quả này quả thật không tệ, hai người bọn họ cũng vì cô mà vui vẻ.

Trong tay Phùng Thiên Hâm có rất nhiều clip giường chiếu của Chu Cửu và nữ minh tinh khác, đây là lúc trước Diêm Trí Viễn điều tra Tiểu Thái sau đó tra ra được Chu Cửu, thuận tiện điều tra ra gì đó, Diêm Thiệu Liệt đều đưa cho Phùng Thiên Hâm để tự cô xử lý hết.

Nhưng Phùng Thiên Hâm hiểu được có nhiều thứ không thể đưa ra ánh sáng, nhất là có dính líu đến hơn mười nữ diễn viên, có lẽ còn có vài người nữa ngay cả cô cũng không biết. Những ảnh chụp này một khi bị khai ra ánh sáng tất nhiên sẽ làm cho giới giải trí chao đảo, nói không chừng còn khiến các nữ nghệ sĩ này sẽ bắt tay nhau chống trả lại. Đến lúc đó có lẽ chuyện tình sẽ phát triển đến mức cô ta không khống chế nổi, cái gọi là tức nước vỡ bờ chính là đạo lý này, bởi vì biết rõ đạo lý này cho nên cô đã đem mình toàn bộ ảnh chụp và clip trên tay mình tiêu hủy sạch.

Sau khi Diêm Thiệu Liệt biết cũng không nói thêm cái gì, dù sao đồ vật đã đưa cho Phùng Thiên Hâm, nên xử lý như thế nào là chuyện của cô ấy, anh sẽ không hỏi đến.

Chuyện này theo Chu Cửu rồi đi mà kết thúc bằng một dấu chấm tròn, một người đã bị chuyện này ảnh hưởng chính là Hạ Khuynh Thành, nghiêm khắc mà nói chuyện này cùng hắn không có quan hệ gì, nhưng Công ty Ấn tượng tìm Tiểu Thái nói chuyện, đương nhiên công ty sẽ không nói thẳng muốn đóng băng cô ta, nhưng nói gần nói xa ý tứ lộ ra thì Tiểu Thái nghe hiểu được.

Tuy rằng cô ta muốn đấu tranh một chút, nhưng dù sao người xấu mặt là cô ta, khiến công ty bị ảnh hưởng tiêu cực cũng là cô ta, huống chi Chu Cửu không có thì núi dựa của cô ta cũng không còn, nếu mà làm ầm ĩ với Công ty Ấn Tượng, cô ta sẽ thật sự có thể cút ra khỏi giới giải trí. Chuyện này dù có ra sao thì cô ta cũng không thể chấp nhận, công ty nói thì cô ta nghe hiểu rõ rồi, nếu cô ta có thể thành thành thật thật có lẽ vài năm sau công chúng đối với chuyện này sẽ quên lãng, cô ta lại có thể có cơ hội trở lại làm việc.

Nghe hiểu, suy nghĩ cẩn thận, Tiểu Thái liền thành thật, cô ta chấp nhận tình trạng này rồi. Lúc ra khỏi công ty thì đúng lúc đụng phải Hạ Khuynh Thành, hai người này từng thuộc loại cừu nhân gặp lại, cực kỳ đố mắt. Nhưng hiện nay đối mặt Tiểu Thái ngay cả tâm tình giễu cợt Hạ Khuynh Thành cũng không có, bởi vì Hạ Khuynh Thành căn bản không đem cô ta trở thành đối thủ.

Nhưng Tiểu Thái thấy Hạ Khuynh Thành lại khó chịu vô cùng, bởi vì Hạ Khuynh Thành bây giờ rất nổi, mà cô ta lại bị đóng băng, hai người gặp thoáng qua nhưng không ai nói gì với ai.

Ban đầu Tiểu Thái muốn trực tiếp đi qua, kết quả bởi vì đau bụng mà đi đến toilet, đợi cô ta từ trong phòng rửa tay đi ra thì chợt nghe trong góc cầu thang truyền tới tiếng nói, mà làm cho cô ta dừng lại cẩn thận nghe là vì một câu nói của một người đàn ông, ”Kết cục của Tiểu Thái hoàn toàn là do cô ta tự chuốc lấy, không có quan hệ gì với tôi!”

Tiểu Thái lập tức giật mình, bởi vì giọng nói này cô ta cực kỳ quen, là Hạ Khuynh Thành.

Cô ta đi tới sát bên cửa cẩn thận nghe, hiểu ra được chuyện của cô ta và Chu Cửu vì sao lại bị khai ra ánh sáng, lúc ấy Tiểu Thái tức giận đẩy cửa mạnh ra, chỉ vào Hạ Khuynh Thành chửi ầm lên. Mặc dù là cầu thang bình thường có ít có người đi lại, nhưng bởi vì giọng nói của Tiểu Thái thực sự quá lớn, cho nên dẫn tới rất nhiều nhân viên công tác bu lại.

Chờ đến lúc cao tầng công ty đuổi tới thì Tiểu Thái và Hạ Khuynh Thành đã chửi nhau một lúc, mọi người hiểu ra gian tình của Tiểu Thái và Chu Cửu là bị Hạ Khuynh Thành đưa ra ánh sáng, mà sở dĩ Hạ Khuynh Thành khai chuyện của bọn họ ra ánh sáng, là bởi vì Tiểu Thái lợi dụng Chu Cửu đem Hạ Khuynh Thành tới đoàn phim, mục đích chính là muốn gây khó dễ cho Hạ Khuynh Thành.

Mọi người đã không biết nên nói với hai người bọn họ cái gì mới phải, đây quả thực là chó cắn chó một miếng đầy lông!

Sau khi cao tầng Công ty đuổi tới hai người đều bị gọi vào văn phòng, hỏi rõ ràng nguyên nhân xong thì đối với cách làm của Hạ Khuynh Thành hiển nhiên rất không hài lòng, tuy rằng có thể hiểu được, nhưng bởi vì chuyện này mà Công ty Ấn Tượng đã bị ảnh hưởng.

Tiểu Thái cực kỳ tức giận, đều là tên hèn hạ Hạ Khuynh Thành này, nếu không cô ta sao lại rơi xuống loại tình trạng này, nhưng chuyện đã xảy ra, công ty không thay đổi cách xử lý đối với Tiểu Thái, đồng thời cảnh cáo Hạ Khuynh Thành sau này tuyệt đối không được tái phạm, có vấn đề gì có thể phản ánh với công ty, công ty sẽ phối hợp giúp bạn, cậu thì trả thù sáng khoái, có nghĩ tới tình cảnh của công ty hay không.

Hạ Khuynh Thành sắm vai diễn một cảnh tội nghiệp, nói hấn biết hành vi lần này có chút quá khích, sau này chắc chắn sẽ không tái phạm. Bởi vì Hạ Khuynh Thành bây giờ còn có thể giúp công ty kiếm tiền, còn giá trị lợi dụng, cho nên công ty nói một chút thì coi như xong.

Nhưng mà Tiểu Thái đối với cách xử lý của công ty rất bất mãn, từ công ty rời đi vẫn là mang theo một bụng tức.

Lúc sau trong giới giải trí truyền tin Hạ Khuynh Thành trả thù Tiểu Thái, cố ý đưa scandal Tiểu Thái và Chu Cửu ra ánh sáng, mọi người một truyền mười, mười truyền một trăm, rất nhanh cả giới giải trí đều biết chuyện này. Có người nói Tiểu Thái đáng đời, nếu không phải cô muốn gây rắc rối cho người ta, sao người ta tính kẻ cô như vậy, với lại chính xác thì cái này nói cũng không tính là tính kẻ, bởi vì Tiểu Thái cố thật sự là có ngu với Chu Cửu.

Đương nhiên còn có một bộ phận là cảm thấy Hạ Khuynh Thành làm người quá nhỏ nhen, biết rõ việc này sẽ đánh gãy sự nghiệp của Tiểu Thái và Chu Cửu, nhưng vẫn là đem chuyện này khui ra, lòng dạ người này quá nặng, kết giao với hấn rất nguy hiểm, anh nói anh phải làm tiểu nhân thì phải làm tiểu nhân đến cùng đi, cố tình bình thường còn luôn giả bộ dạng người tốt, ngầm lại làm cho người ta cảm thấy ghê tởm.

Còn có một bộ phận nhỏ người nghĩ giống như nhân viên trong Công ty Ấn Tượng, một tiện nhân và hai tiện nhân thực sự là không có gì khác đúng không? Dù sao hai người này cũng không phải thứ gì tốt, không cần phải chửi lẫn nhau.

Chờ khi Hạ Khuynh Thành phản ứng lại mới phát hiện mình đã thành mục tiêu công kích, tuy rằng không giống Tiểu Thái và Chu Cửu hồi không thể ngửi được, nhưng hấn quả thật cảm thấy mọi người xa lánh hấn, hơn nữa ở đoàn phim hấn rõ ràng cảm giác những diễn viên khác cũng xa lánh hấn.

Tuy rằng chuyện này đối với hấn ảnh hưởng không nhỏ, nhưng may mắn không có ảnh hưởng nhiều đến công việc của hấn.

Diêm Thiệu Liệt vẫn là từ miệng Thủy Ân Trạch biết chuyện Hạ Khuynh Thành, nhưng suy nghĩ của anh và bộ phận nhỏ người giống nhau, Tiểu Thái và Hạ Khuynh Thành thật đúng là kẻ tám lạng người nửa cân, đều là thích trêu chọc làm hại người khác, giờ thì hay rồi, cả hai hại lẫn nhau!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Diêm Thiệu Kiệt cũng nghe nói về chuyện của Hạ Khuynh Thành, quan trọng nhất chính là anh ta nghe được từ miệng của Đào Ngọc, Đào Ngọc nói cô ta ở thành phố Thiên Hải quen biết vài mình tinh, lúc ấy Diêm Thiệu Kiệt không nói bất cứ điều gì.

Thế nhưng buổi tối thì Diêm Thiệu Kiệt liền đi gặp Hạ Khuynh Thành, nếu không nói Diêm Thiệu Kiệt đối với Hạ Khuynh Thành tuyệt đối là chân ái, thì sao Hạ Khuynh Thành làm nhiều chuyện quá giới hạn như vậy, thậm chí là cho Diêm Thiệu Kiệt đội nón xanh, nhưng vừa nghe đến Hạ Khuynh Thành gặp chuyện, Diêm Thiệu Kiệt đã lập tức tới xem hấn ngay.

Đối với sự quan tâm của Diêm Thiệu Kiệt, Hạ Khuynh Thành rất hưởng thụ và rất cảm động. Diêm Thiệu Kiệt không có nói cho hấn biết là anh ta biết chuyện này từ Đào Ngọc kia, anh ta cũng không biết vì sao, nhưng vẫn cảm thấy nên gạt hấn một chút thì tốt hơn. Sau đó Hạ Khuynh Thành lại cẩn thận nói chuyện lần này với Diêm Thiệu Kiệt.

“Em biết cách làm của em là nhỏ nhen, nhưng nếu Tiểu Thái không ra chiêu hèn hạ như vậy, em cũng không làm như vậy, bây giờ tất cả mọi người trách em. Nếu lúc đầu em không có bắt được nhược điểm của cô ta và Chu Cửu, em ở đoàn phim còn không biết sẽ bị cô ta bắt nạt thành cái dạng gì đâu, đến lúc đó ai sẽ giúp em nói chuyện, chẳng lẽ cô ta làm như vậy với em, lại không cho phép em đánh trả lại sao? Nào có đạo lý như vậy?”

Diêm Thiệu Kiệt dỗ dành hấn, “Anh biết, chuyện này không thể đổ lỗi cho em, nhưng em phải hiểu được con người luôn thích đồng tình kẻ yếu. Ngày hôm nay Tiểu Thái thất thế cô ta trở thành kẻ yếu, mặc dù đúng là cô ta sai trước, nhưng trong chuyện này rất nhiều người vẫn thông cảm cho cô ta, đối với cách làm của em đương nhiên là bọn họ không thể hiểu được. Chuyện này là rất bình thường, em không cần nghĩ nhiều, theo thời gian bọn họ sẽ quên chuyện này.”

“Em biết, cho nên có mấy người ở đoàn phim gây khó dễ cho em em cũng chưa từng để ý đến bọn họ. Thật ra chưa chắc bọn họ là giúp Tiểu Thái trút giận, quan hệ của bọn họ và Tiểu Thái không hẳn là tốt, có một số người thậm chí còn cùng Tiểu Thái có xích mích, chẳng qua bọn họ làm như vậy là tìm được một cái cớ danh chính ngôn thuận có thể chèn ép em thôi.”

“Em có thể suy nghĩ cẩn thận là tốt rồi, anh còn sợ em để tâm tới chuyện vụn vặt này đó.”

Nghe được lời của anh ta khiến Hạ Khuynh Thành cười cực kỳ vui vẻ, “Thiếu Kiệt, cảm ơn anh, em biết anh đối với em tốt nhất mà.” Nói xong hôn một ngụm lên má Diêm Thiếu Kiệt, nghĩ thầm quả nhiên người đàn ông này thực sự yêu mình, ngay cả khi mình làm nhiều chuyện sai như vậy, anh ta vẫn sẽ tha thứ cho mình, hơn nữa vẫn là quan tâm mình như vậy.

Diêm Thiếu Kiệt cười cười một tay đẩy người ngã, anh ta quyết định đêm nay không về ...!

Mặc dù công việc của Hạ Khuynh Thành không bị ảnh hưởng quá lớn, nhưng thanh danh của hắn lại càng ngày càng xấu, một ít công ty khá chú trọng hình tượng thương hiệu đều bày tỏ rõ sẽ không mời Hạ Khuynh Thành làm đại diện phát ngôn, mà Hạ Khuynh Thành làm đại diện đúng là càng ngày càng ít, nhưng mà hắn lại nhận được không ít bộ phim, tuy rằng không phải đều là vai chính.

Mặc dù không quá chắc chắn có phải bị chuyện này ảnh hưởng hay không, nhưng nửa năm sau sự nghiệp của Hạ Khuynh Thành rõ ràng có chút xu thế đi xuống, nhưng hắn không quá để ở trong lòng, bởi vì có Diêm Thiếu Kiệt ở cạnh hắn cũng không lo lắng về chuyện sau này, cho dù không thể vào cửa Diêm gia, nhưng chỉ cần hắn có thể nắm chặt lấy Diêm Thiếu Kiệt, cuộc sống có thể cũng sẽ rất tốt.

...

Thủy Ân Trạch gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Kiệt nói muốn ăn ngan nướng ở Mộc Ký, Mộc Ký là cửa hiệu lâu đời thành phố Thiên Hải, ngan nướng làm cực kỳ đúng chuẩn, mỗi ngày đều phải xếp hàng trước mới có thể mua được. Vợ yêu đã gọi điện thoại thì Diêm Thiếu Kiệt cũng chỉ có thể cho mình tan tằm sớm, bởi vì Diêm Trí Viễn bị anh phái đi thành phố Đông Lâm điều tra chuyện của Đào gia, cho nên anh đành phải tự mình đi một chuyến.

Mộc Ký mở ở trên một con phố cổ, tuy rằng gọi là phố cổ nhưng thật ra là mấy năm gần đây quy hoạch. Thành phố Thiên Hải có rất nhiều cửa hiệu lâu đời chế biến món ăn bình dân đặc sắc, trước đó đều nằm rải rác ở các khu vực khác nhau trong nội thành. Hơn nữa không biết là bệnh chung hay không, càng là cửa hiệu lâu đời thì tiệm càng được mở ở nơi dơ bẩn và lộn xộn. Chính phủ vì bảo vệ những cửa hiệu lâu đời này không bị biến mất, dùng tiền xây dựng một con phố cổ, đem toàn bộ cửa hiệu lâu đời đều tập trung vào nơi này. Mặc dù gọi là phố cổ, nhưng thật ra bên cạnh chính là toà nhà trung tâm thương mại hiện đại và sa hoa.

Trong phố cổ bởi vì không có chỗ dừng xe cho nên Diêm Thiếu Kiệt đem xe đỗ ở bãi xe của trung tâm thương mại, lúc anh xuống xe đi về phía phố cổ thì thấy ở bên cửa hông hướng ra phố của trung tâm thương mại có hai người phụ nữ cãi nhau. Ban đầu anh cũng không quan tâm, kết quả sau khi đưa mắt nhìn anh liền ngây ngẩn cả người, bởi vì trong hai người cãi nhau một người lại là Thu Đình Nhã.

Diêm Thiếu Kiệt không còn nghĩ nhiều lập tức bước nhanh tới, thấy Diêm Thiếu Kiệt xuất hiện Thu Đình Nhã sững sờ, “A Kiệt, sao con ở chỗ này?”

“Mẹ nuôi, mẹ không sao chứ?”

“Mẹ không sao.”

Lúc này cô gái vừa mới cãi nhau với Thu Đình Nhã hỏi: “Anh là ai? Bớt lo chuyện bao đồng đi.”

Lúc ấy Diêm Thiếu Kiệt như có mây, rõ ràng không quá cao hứng.

Cô bé này lớn lên rất xinh đẹp, nhưng mà một đầu tóc vàng làm Diêm Thiếu Kiệt nhìn đã cảm thấy chán ghét, mà cô bé này còn ăn mặc cũng làm cho anh nhìn thấy không thuận mắt lắm.

“Được rồi, Y Y, đừng náo loạn nữa, đây là Nhị thiếu gia Diêm gia, bạn tốt nhất của Hiếu Luân.” Diêm Thiếu Kiệt rõ ràng cảm thấy Thu Đình Nhã nhắc tới tên của Tần Hiếu Luân về mặt của cô bé này lập tức liền thay đổi.

Lúc sau Thu Đình Nhã hai ba câu đem cô bé gọi là cái gì Y Y đuổi đi, Diêm Thiếu Kiệt hỏi Thu Đình Nhã xảy ra chuyện gì, Thu Đình Nhã đơn giản kể lại một chút với anh.

Cô bé này tên là Lữ Y Y, là con gái của Tổng Vệ Thành em trai Tổng Vệ Lý, nhưng cô bé này không phải con gái ruột của Tổng Vệ Thành. Vợ của Tổng Vệ Thành là Lữ Viện Viện tái giá gả vào Tổng gia, mà Lữ Y Y là con gái của Lữ Viện Viện với chồng trước, cho nên cô bé theo họ mẹ.

Người Tần gia và người Tổng gia ngẫu nhiên sẽ hẹn gặp mặt ăn cơm chung. Lữ Y Y này sau một lần nhìn thấy Tần Hiếu Luân liền nhìn trộm người ta, nhưng Tần Hiếu Luân không có gì cảm giác với cô ta. Lúc sau Lữ Y Y luôn nói gần nói xa hỏi thăm Thu Đình Nhã về chuyện Tần Hiếu Luân, biết Tần Hiếu Luân vẫn còn độc thân nên cô ta đã nói chuyện này với mẹ cô ta.

Lữ Viện Viện vừa nghe con gái xem trọng chính là Tần Hiếu Luân thì hết sức vui mừng, bà ta lập tức nói chuyện này với Tổng Vệ Thành. Nhưng Tổng Vệ Thành lại không đồng ý, trước không nói đến chuyện của Thu Đình Nhã và Tổng Vệ Lý, thế gia vọng tộc như Tần gia không phải Lữ Y Y có thể trèo lên nổi, hơn nữa Thu Đình Nhã gả vào Tổng gia, Tổng gia bọn họ đem con gái gả vào Tần gia, loại chuyện tình này đâu có dễ nghe. Quan trọng hơn là Lữ Y Y không phải con gái của Tổng gia, việc này rất nhiều người đều biết đến.

Lữ Viện Viện nghe xong lời nói của chồng nghĩ thấy hợp lý, nhưng bà ta vẫn ôm lấy một tia ảo tưởng. Lữ Y Y không phải con gái Tổng gia, tuy rằng người trong nhà không ai đối xử tệ với con bé, nhưng đồng dạng không có ai đối với con bé rất tốt. Lữ Viện Viện vẫn hiểu rất rõ, người Tổng gia không muốn quan tâm tới Lữ Y Y, dù sao con bé không phải con cháu Tổng gia, tương lai Tổng gia có chia ra thì một xu cũng không có quan hệ với con bé. Nhưng chính vì nguyên nhân đó nên bà ta mới muốn trước tiên vì con gái tính toán một chút, gả cho người có gia thế tốt là rất quan trọng.

Bà ta lấy danh nghĩa Tổng gia cho Lữ Y Y xem mắt, nhưng Lữ Y Y là chuyện gì thì mọi người đều biết, hơn nữa muốn kết thông gia với Tổng gia còn có hai đứa con gái song sinh của lão Tam nhà Tổng gia kia, xếp hàng cũng không tới lượt Lữ Y Y. Lữ Viện Viện vì việc này mà rất lo lắng, cho nên khi cô

ta vừa nghe con gái xem trọng Tần Hiếu Luân thực sự là cực kỳ vui mừng. Thế nhưng lời nói của Tống Vệ Thành đã cho bà ta một gáo nước lạnh, nhưng cho dù như vậy bà ta cũng không muốn từ bỏ.

Bà ta và Tống Vệ Thành bàn bạc để cho ông ta hỏi thăm Thu Đình Nhã, dù sao người hai nhà đã gặp vài lần, nhờ đâu Tần Hiếu Luân xem trọng con gái của mình thì sao. Con gái lớn lên giống mình, nên đối về ngoài của con gái rất có tự tin, lúc trước bản thân mình cũng là dựa vào gương mặt xinh đẹp này mà gả cho Tống Vệ Thành. Hơn nữa bà ta luôn ôm lấy một tia ảo tưởng, nhờ đâu nếu Tần Hiếu Luân cũng nhìn trúng Lữ Y Y, vậy thì không phải chẳng ai có thể ngăn cản chuyện này sao?

Tống Vệ Thành không có nói với Thu Đình Nhã, mà thảo luận với Tống Vệ Lý về chuyện này, Tống Vệ Lý chỉ nói: “Y Y là kiểu người gì chú không biết sao? Chú cảm thấy con bé có thể xứng đôi với trưởng tôn của Tần gia sao? Muốn mắt mặt thì chú tự mình đi hỏi thăm”

“Anh cả, em biết, chủ yếu là Viện Viện mở miệng, em...”

“Đã như thế, ngày mai chú và chúng ta cùng nhau đi ăn cơm đi, tự chú hỏi Hiếu Luân.”

Ngày hôm sau Tống Vệ Thành thực sự đi ăn cơm cùng với Tống Vệ Lý và Thu Đình Nhã, mà còn đích thân hỏi Tần Hiếu Luân. Nhưng mà Thu Đình Nhã đã biết trước chuyện này từ Tống Vệ Lý, cũng báo trước cho Tần Hiếu Luân, nói cho anh biết có lời gì đó cần nói thì đối mặt nói rõ ràng, không cần tỏ vẻ nề nang.

Lúc ấy Tần Hiếu Luân nói không có cảm giác nào đối Lữ tiểu thư, hơn nữa Tần gia đối với chuyện anh tìm bạn gái cực kỳ coi trọng, gia thế bối cảnh, nhân phẩm học thức, tướng mạo lễ nghi đều là cực kỳ quan trọng. Lúc ấy Tống Vệ Thành nghe chột hiểu rõ ra, Lữ Y Y trừ về ngoài xinh đẹp, thì chẳng có gì để khoe khoang được, người ta có thể là lo lắng đến quan hệ Thu Đình Nhã mới không đem lời trực tiếp nói như vậy.

Sau khi vợ Tống Vệ Thành nghe nói thì phàn nàn vài câu, nói cái gì mà hào môn gia tộc sao lắm nhiều chuyện như vậy, sau khi bị Tống Vệ Thành răn dạy vài câu mới thành thật. Mà Lữ Y Y nghe nói chuyện này lại không chịu từ bỏ, muốn chính miệng hỏi Tần Hiếu Luân, Tống Vệ Thành nóng giận đánh cô ta một bạt tai cô ta mới yên tĩnh.

Nhưng sau đó cô ta bắt đầu quần quít lấy Thu Đình Nhã, muốn Thu Đình Nhã giúp cô ta, tuy rằng Thu Đình Nhã đã rõ ràng xác nhận là Tần Hiếu Luân không thích cô ta, nhưng cô ta vẫn không từ bỏ, càng về sau trở thành một loại chấp niệm. Thu Đình Nhã không giúp cô ta thì cô ta oán trách Thu Đình Nhã. Hôm nay đụng phải Đình Nhã đi dạo trung tâm thương mại, hai người liền làm ầm lên, tất nhiên là cô ta ầm ĩ mà Thu Đình Nhã thì mặc kệ cô ta thôi.

“Tống tiên sinh mặc kệ sao?”

Thu Đình Nhã cười cười nói: “Vệ Lý đã nói với Vệ Thành rồi, mà Lữ Y Y nói thế nào nhỉ? Cô ta biết mình và Tống gia một chút quan hệ đều không có, biết bởi vì mẹ cô ta gả vào Tống gia nên cô ta mới có thể trở thành Đại tiểu thư Tống gia, cũng chính vì vậy mà cô ta rất để ý tới xuất thân của mình, cô ta luôn nói nếu cha của cô ta là Tống Vệ Thành thì tốt rồi. Mẹ nghe Vệ Lý nói cô ta luôn muốn đổi thành họ Tống, nhưng Tống gia không đồng ý. Lúc Lữ Viện Viện gả đến Tống gia thì Lữ Y Y đã hơn mười tuổi, người Tống gia căn bản không thân thiết nổi với cô ta, người trong nhà cũng không quản lý dạy dỗ cô ta nhiều. Bây giờ xảy ra chuyện này người Tống gia đối với cô ta lại càng cảm thấy phiền, làm cho Vệ Thành hiện tại cũng không muốn quản cô ta nữa, Lữ Viện Viện chính là cô bé bị nuông chiều sinh hư, càng không có khả năng quản cô ta.”

Diêm Thiếu Liệt nhướn mày, “Không muốn quản thì không quản sao? Vậy mỗi ngày cô ta làm phiền mẹ như vậy mẹ chịu được sao?”

“Vệ Lý không chỉ nói với Vệ Thành, mà còn nói với lão gia từ Tống gia. Vệ Thành mặc kệ thì Tống lão gia cũng sẽ không mặc kệ, yên tâm đi, mẹ không sao.”

“Chắc chắn, vị Tống tiên sinh này làm bạn trai người ta không quá xứng chức nha, mẹ cần cẩn thận suy nghĩ đó, đừng mới nhảy ra khỏi hồ lửa, lại nhảy vào một cái hồ phiền phức khác nha.”

Thu Đình Nhã nheo nheo hai má Diêm Thiếu Liệt, “Đã biết, mẹ là người ngốc như cây sao?” Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, vừa nhìn Thu Đình Nhã nhếch mày, lập tức lại lắc đầu.

Sau khi Thu Đình Nhã rời đi thì Diêm Thiếu Liệt phải đi tới phố cổ mua ngan nướng cho vợ yêu, tối về nhà anh còn đem chuyện này nói với Ninh Từ Mị. Ninh Từ Mị nói đã sớm biết, cô đã suy nghĩ cho Thu Đình Nhã kỹ vài cách, mười Lữ Y Y đến cũng giải quyết được, đối với cái loại người này còn nhiều cách lắm. Diêm Thiếu Liệt cho mẹ vợ đại nhân 32 cái Like.

Ngày hôm sau Tần Hiếu Luân hẹn Diêm Thiếu Liệt ăn cơm, buổi tối Diêm Thiếu Liệt đón Thủy Ân Trạch đi đến chỗ hẹn với Tần Hiếu Luân. Diêm Thiếu Liệt còn có ý hỏi về chuyện Lữ Y Y, Tần Hiếu Luân hỏi anh sao mà biết được, anh đem chuyện ngày hôm qua nói một lần, hiển nhiên Đường Tống cũng biết đến chuyện này, vừa nghe Diêm Thiếu Liệt nói cậu ta liền nở nụ cười. “Có hoa đào là chuyện tốt, nhưng hoa đào nát quá lại không phải là chuyện tốt.”

“Được rồi, đừng nhắc cô ta nữa, con nhỏ đó giống như người bệnh thần kinh, tôi còn chẳng biết cô ta là ai, nếu không phải vì cô, tôi đã sớm không khách sáo.”

“Tôi thấy chú đúng là nên không cần phải khách sáo gì với cô ta đâu.”

Bởi vì trong phòng riêng không có nhà vệ sinh, Thủy Ân Trạch đứng dậy đi ra nhà vệ sinh bên ngoài, lúc y đi trên hành lang để quay về phòng riêng bị một người gọi lại.

“Thủy Ân Trạch, thực sự là mày!”

Thủy Ân Trạch nhìn người phụ nữ trung niên trước mắt, y suy nghĩ cẩn thận một chút hình như không quen biết người như vậy. Thế nhưng xem bộ dáng của bà ta lại cảm thấy giống như gặp qua ở đâu, hơn nữa người này giống như có thâm cừu đại hận với mình.

“Bà là...”

“Mấy ít già vờ cho tôi, nếu không mày quyến rũ bạn trai của con trai tao, có thể đến phiên mày gả vào Diêm gia sao? Mày chính là cái loại tiểu tam không biết xấu hổ.”

“Vị nữ sĩ này, mời bà nói chuyện tôn trọng một chút, còn có tôi không biết bà lại càng không quen biết con trai bà, bà đừng ở đây nói hươu nói vượn.”

“Mày dám nói mày không biết con trai tao? Con trai tao là Hạ Khuynh Thành!”

Thủy Ân Trạch nhú mày lại, thì ra là mẹ của Hạ Khuynh Thành, lúc này y liền hiểu rõ, cái bạn trai bị quyến rũ kia chắc là chỉ A Liệt đi.

Sự nghiệp Hạ Khuynh Thành bắt đầu đi xuống, y không để ở trong lòng nhưng là có người để ở trong lòng, người này không phải ai khác, đúng là mẹ của Hạ Khuynh Thành ____ Dương Tiểu Mỹ. Tuy rằng KTV của Dương Tiểu Mỹ mở lại, nhưng làm ăn không lớn bằng lúc trước, bà ta một lòng trông cậy vào sau này dựa vào con trai phụng dưỡng tuổi già, nhưng thấy sự nghiệp của con trai mình càng ngày càng không tốt, trong lòng bà ta sôi ruột lên.

Nhưng bà ta sôi ruột cũng không có ích gì, tuy rằng bà ta quen biết một vài phú thương có tiền, nhưng có tiếng nói ở giới giải trí lại không nhiều, hoặc là nói rất nhiều người không sẵn lòng giúp Hạ Khuynh Thành nói chuyện. Bà ta càng nghĩ càng tức giận, càng tức giận càng cảm thấy con trai có kết quả ngày hôm nay đều do Thủy Ân Trạch kia.

Người giận chó đánh mèo rất đáng sợ, Dương Tiểu Mỹ không cảm thấy Hạ Khuynh Thành có cái gì sai. Cho dù Hạ Khuynh Thành và Diêm Thiếu Kiệt thông đồng với nhau, cho dù Hạ Khuynh Thành tham mộ hù vinh ham muốn tiền tài, cho dù Hạ Khuynh Thành ngoại tình bị Diêm Thiếu Kiệt bỏ, cho dù... Thật ra tất cả đều là lỗi của Hạ Khuynh Thành, nhưng bà ta lại không nghĩ như vậy. Suy nghĩ trong đầu bà ta phải là Hạ Khuynh Thành cùng một chỗ với Diêm Thiếu Liệt, Thủy Ân Trạch là cướp đoạt tình yêu.

Nếu lúc trước con trai không chia tay với Diêm Thiếu Liệt, vậy thì hiện giờ đính hôn với Diêm Thiếu Liệt chính là con trai của mình, như thế là cỡ nào quang vinh chứ. Ngày trước bà ta thấy cảnh đính hôn của Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch ở trên TV thì ghen tị muốn chết, thấy Ninh Từ Mị đứng ở bên người Thủy Ân Trạch cùng với người nhà Diêm gia chụp hình, bà ta vô số lần ảo tưởng nếu người kia là mình thì tốt biết bao. Bà ta một lòng muốn leo lên xã hội thượng lưu, lại luôn ở bỏ lỡ cơ hội.

Ngày hôm nay bà ta đi ra ngoài ăn cơm với vài người bạn, vừa rồi lúc đi ra nghe điện thoại bà ta liếc mắt một cái liền thấy được Thủy Ân Trạch, hơn nữa bà ta lại uống chút rượu nên đầu chịu dễ dàng bỏ qua Thủy Ân Trạch.

Mà Thủy Ân Trạch lại cảm thấy người phụ nữ này có lẽ bệnh là không nhẹ, “Bà phải nghĩ cho rõ ràng, là tự Hạ Khuynh Thành chạy đi quyến rũ Diêm đại thiếu, lúc A Liệt phát hiện gian tình của cậu ta và Diêm đại thiếu mới bỏ cậu ta. Không an ổn ở một chỗ với Diêm đại thiếu, lại đi thông đồng với đàn ông ngoại quốc mới lại bị Diêm đại thiếu bỏ. Mấy chuyện đó có quan hệ gì với tôi, tôi bảo Hạ Khuynh Thành đi quyến rũ Diêm đại thiếu sao?”

Nghe được lời nói của Thủy Ân Trạch, Dương Tiểu Mỹ lập tức thẹn quá hoá giận. Bà ta thẹn quá hoá giận là bởi vì Thủy Ân Trạch nói đều là sự thật, có đôi khi bà ta hận con trai, làm sao lại ngu ngốc như vậy, ôm một cây đại thụ còn chưa đủ sao, cần gì phải ăn trong bát nhìn lên trong nồi, lại bị Thủy Ân Trạch ở trước mọi người nói ra quả nhiên mặt mũi bị mất hết.

Nhưng Dương Tiểu Mỹ là dạng người gì? Là tiêu biểu cho dạng đàn bà chanh chua, mặt mũi bị mất hết thì vẫn như cũ không sợ, chỉ vào Thủy Ân Trạch nặng to, “Mày chó có ở đây vu khống con trai tao, con trai tao không phải là người như vậy. Mày mới là kẻ không biết xấu hổ quyến rũ bạn trai của con trai tao, nếu không thì Diêm Nhị thiếu căn bản không thể bỏ con trai tao. Người cậu ta yêu nhất con trai tao, không phải là mày.”

Thủy Ân Trạch bị Dương Tiểu Mỹ này làm tức đến phải cười, y gặp qua không ít kẻ đổi đen thay trắng, mở to mắt nói dối y cũng gặp qua, nhưng cái loại cực phẩm như Dương Tiểu Mỹ thì y thật sự chưa nhìn thấy, đây quả thực là cực phẩm trong cực phẩm.

“Bà thú lắm!” Thủy Ân Trạch ngạc nhiên quay đầu nhìn lại quả nhiên là Diêm Thiếu Liệt.

Thì ra lúc y và Dương Tiểu Mỹ vừa mới tranh cãi lập tức có nhân viên phục vụ lại đây nhìn một chút, vừa nhìn thấy là Thủy Ân Trạch và một người phụ nữ trung niên âm ỉ, nhân viên phục vụ lập tức chạy tới phòng riêng báo tin cho Diêm Thiếu Liệt, sau khi hai người rừng beng đính hôn thì ở thành phố Thiên Hải không ai không biết Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch, huống chi từ trước đến nay Diêm Thiếu Liệt ra tay hào phóng, cho nhân viên phục vụ tiền boia rất nhiều, lúc này không báo tin thì còn chờ đến lúc nào?

Dương Tiểu Mỹ đã gặp qua Diêm Thiếu Liệt, lúc này thấy vẻ mặt tức giận của Diêm Thiếu Liệt thì bà ta cũng tỉnh rượu không ít, “Diêm thiếu gia.”

Diêm Thiếu Liệt lạnh lùng nói: “Bản thân Hạ Khuynh Thành không biết xấu hổ, đi quyến rũ anh trai của tôi thì có quan hệ gì với Ân Trạch, bà dựa vào cái gì trách móc Ân Trạch? Còn những chuyện của con trai bà, có rất nhiều truyền thông chụp được, bà muốn xem thì để tôi giúp bà tìm chứng cứ, bản thân Hạ Khuynh Thành cũng thừa nhận những chuyện đó mà bà còn muốn tại đây đổi trắng thay đen sao?”

Diêm Thiếu Liệt bị chọc tức, người đàn bà này dám nói vợ anh như vậy, “Còn một điều bà nhớ kỹ cho tôi, tôi yêu chính là Thủy Ân Trạch, không phải con trai bà, đem cái miệng này của bà giữ cho tốt vào, đừng có nơi nơi nói lung tung.”

“Tôi...” Đứng nhìn Dương Tiểu Mỹ vừa rồi dám mắng to Thủy Ân Trạch, nhưng lúc đối mặt Diêm Thiếu Liệt bà ta ngay cả cái rắm cũng thả không được.

Diêm Thiếu Liệt lôi kéo Thủy Ân Trạch rời đi, nhưng anh cũng không quên nhét cho người phục vụ vừa mới mặt báo một chút tiền boa, người phục vụ nhìn một chút trong lòng đã sớm vui như hoa nở, quả nhiên đi mấy bước này là đúng. Mà Dương Tiểu Mỹ nhìn thấy người phục vụ kia giống như bất cứ cũng có thể đem người ta ăn.

“Người đàn bà này, xem anh xử lý bà ta không?”

Phương pháp Diêm Thiếu Liệt trả thù người rất đơn giản và trực tiếp, anh trực tiếp đem thân thể Hạ Khuynh Thành đưa cho báo chí, càng cường điệu nói một chút chuyện của Dương Tiểu Mỹ. Bản thân Dương Tiểu Mỹ chính là dạng tiểu tam bò lên. Ban đầu Hạ gia là rất có tiền, nhưng bởi vì cưới Dương Tiểu Mỹ làm cho trong nhà Hạ gia sa sút, cuối cùng gia sản tiêu tan, cha của Hạ Khuynh Thành là bị Dương Tiểu Mỹ làm tức chết, bởi vì Dương Tiểu Mỹ lăng loang với người khác, cho đến bây giờ bà ta còn duy trì quan hệ mờ ám một lúc với vài vị phú thương.

Bài báo kết luận là Hạ Khuynh Thành thương bất chính hạ tắc loạn, bởi vì mẹ của hắn chính là ngoại tình làm chồng tức chết, cho nên hắn thích ngoại tình, hắn giống như mẹ của mình là không biết xấu hổ.

Sau khi Hạ Khuynh Thành thấy bài báo thiếu chút nữa giận đến điên lên, thấy cả bài báo đều là nói Dương Tiểu Mỹ là thế nào là ra sao, trực giác của Hạ Khuynh Thành nghĩ chắc chắn chuyện này có quan hệ với mẹ mình, cho nên lập tức lái xe trở về nhà.

Lúc mới đầu thì Dương Tiểu Mỹ còn không thừa nhận, bà ta nói mình không có đắc tội ai, còn nói nhất định có người là muốn thông qua mình để chèn ép hắn. Nhưng Hạ Khuynh Thành hiểu rất rõ mẹ của mình, khi hắn hỏi liên tục, rốt cục Dương Tiểu Mỹ nói thật, đem chuyện mình tình cờ gặp Thủy Ân Trạch ở nhà hàng và chuyện mình mắng chửi người ta nói ra hết.

Hạ Khuynh Thành cực kỳ tức giận, hắn vừa mới cùng Diêm Thiếu Kiệt an ổn xong đã bị moi ra chuyện của Dương Tiểu Mỹ, không biết Diêm Thiếu Kiệt sẽ có nghĩ nhiều hay không. Nhưng vừa nghĩ tới Dương Tiểu Mỹ vì trút giận cho mình mới trêu chọc phải phiền toái, hắn cũng cố nén giận với Dương Tiểu Mỹ, chỉ an ủi bà ta vài câu đề bà ta không cần lo lắng, rồi đi tìm Diêm Thiếu Kiệt giải thích đã.

Dương Tiểu Mỹ không nghĩ tới con trai không những không trách mình mà còn an ủi, điều này làm cho bà ta cảm thấy thụ sủng nhược kinh.

Mà sau khi rời đi, Hạ Khuynh Thành cũng không vội vã đi tìm Diêm Thiếu Kiệt, mà tìm tới Diêm Thiếu Liệt. Không cần nghĩ hắn cũng biết đây là cách Diêm Thiếu Liệt giúp Thủy Ân Trạch trả thù mẹ của mình, hắn không muốn để cho chuyện này lại tiếp tục diễn ra, muốn chuyện này chấm dứt chắc chắn phải làm cho Diêm Thiếu Liệt thu tay lại.

Diêm Thiếu Liệt nhận được điện thoại của Hạ Khuynh Thành rất bất ngờ, nhưng anh từ chối gặp Hạ Khuynh Thành, chỉ nói vài câu trong điện thoại với hắn, đối với thỉnh cầu của Hạ Khuynh Thành thì Diêm Thiếu Liệt không đồng ý.

“A Liệt, giữa chúng ta đã sớm kết thúc, em không có bất kỳ ý tưởng với anh, anh có thể bỏ qua cho em không?”

Diêm Thiếu Liệt cười nhạo nói: “Bỏ qua cho cậu? Vậy cậu có thể bỏ qua cho tôi bỏ qua cho Ân Trạch không? Lúc mẹ của cậu ở trước mặt mọi người chỉ vào Ân Trạch mắng thì cậu có nghĩ tới cảm nhận của chúng tôi không? Bây giờ bảo tôi bỏ qua cho cậu, dựa vào cái gì?”

“Em biết lần này mẹ của em làm rất quá đáng, nhưng bà ấy là vì em, anh không thể hiểu cho bà ấy một chút sao?”

“Hạ Khuynh Thành cậu cho là cậu đem mẹ của cậu nói thật vĩ đại thì tôi sẽ tha thứ cho bà ta sao? Trong mắt của cậu thì bà ta có lẽ là thật vĩ đại, nhưng ở trong mắt của tôi cái cậu gọi vĩ đại này là đáng ghét đáng giận.”

“Anh cần phải nói ra như vậy sao? Cần phải tổn thương người khác đến như vậy sao?”

“Không muốn người khác làm cậu khó chịu thì đừng tự tìm khó chịu.” Nói xong Diêm Thiếu Liệt cúp máy.

Hạ Khuynh Thành nắm lấy điện thoại nên mạnh trên tay lái, rõ ràng là tức giận không nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Diêm Thiếu Liệt không có nói chuyện này với Thủy Ân Trạch, mà Thủy Ân Trạch biết chuyện này là bởi vì có người lần thứ hai đẩy y lên đầu đề, hơn

nữa lần này lên đầu đề cùng y còn có em trai và cha mẹ của y.

Có báo chí đưa tin là cha của Thủy Ân Trạch là Thủy Thiên Lệ mặc dù là con trai của quốc hoạ Thủy đại sư, nhưng là bị Thủy lão gia đuổi ra khỏi nhà, mà nguyên nhân ông bị đuổi ra khỏi nhà là vì mẹ của Thủy Ân Trạch ____ Ninh Từ Mị. Bởi vì Ninh Từ Mị bắt nạt một nhà Thủy Thiên Thành bị Thủy lão gia từ phát hiện, cho nên một nhà bốn người bọn họ bị đuổi ra Thủy gia. Sau lại Ninh Từ Mị lại càng vì chuyện này mà tranh cãi với Thủy lão gia từ, Thủy lão gia từ bị làm cho Ninh Từ Mị tức giận phải nhập viện, cuối cùng không thể vượt qua, rồi qua đời.

Bài báo mô tả Ninh Từ Mị thành một người hết sức ích kỷ, trên bất hiếu bất kính với người lớn dưới không thương không che chở cho con cháu, là loại đàn bà chỉ biết đến tiền. Mà Thủy Thiên Lệ thì thành đồng lõa của Ninh Từ Mị, giúp cô cùng nhau tức chết cha của mình. Báo chí còn nói Thủy Thiên Lệ không có kế thừa được một chút thiên phú của Thủy lão gia từ, cho nên Ninh Từ Mị thường xuyên giết giậy ông trộm tranh của lão gia từ đi bán.

Nói xong cha mẹ Thủy gia dĩ nhiên là muốn nói anh em Thủy gia một phen, nói Thủy Ân Trạch trước khi có tiếng tăm thì ý vào sự lợi hại của mẹ mà rất thích bắt nạt nhà thúc thúc, sau khi nổi danh rồi thì đoạn tuyệt quan hệ với nhà thúc thúc. Bởi vì y chê gia đình thúc thúc nghèo, sợ có thân thích nghèo như vậy làm mất mặt. Mà Thủy Ân Hi thì bị mô tả càng thêm vô sỉ, quan hệ nam nữ rối loạn cực kỳ *** dật phóng túng, cậu ta còn ra tay đánh em gái nhỏ tuổi, còn kết bạn du côn lưu manh trên ghẹo em gái của mình.

Nhà bọn họ vì muốn di sản của Thủy lão gia từ, nhiều lần đập phá nhà thúc thúc, Ninh Từ Mị còn mang theo hai đứa con trai tới, mặc dù Thủy Thiên Lệ không cùng ra tay, nhưng lại ở bên cạnh khoanh tay đứng nhìn. Nhà Thủy thúc thúc báo cảnh sát cũng không được, bởi vì anh em Thủy gia quen biết nhân vật lớn rất lợi hại, có thể giúp đỡ bọn họ xử lý.

Một nhà Thủy thúc thúc luôn sống dưới bóng tối của Thủy gia, bởi vì Ninh Từ Mị động một chút lại muốn tới nhà bọn họ giở trò thể hiện uy phong, gia đình Thủy thúc thúc không ngừng chuyển nhà để tránh né Thủy gia. Nhưng mỗi lần bọn họ dọn nhà không quá vài ngày đã bị Ninh Từ Mị tìm được, Ninh Từ Mị còn uy hiếp bọn họ không cho phép chuyển nhà, còn nói bọn họ dọn một lần cô ta sẽ đập một lần, cuối cùng gia đình Thủy thúc thúc không dám chuyển nhà nữa.

Mà từ khi Thủy Ân Trạch và Diêm gia kết thông gia, loại tình trạng này quả thực ngày một trầm trọng hơn!

Bài báo này tựa như đã mọc cánh, mấy tiếng sau đã truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ ở thành phố Thiên Hải. Diêm Thiếu Liệt vừa đi đón vợ về nhà, mới vào cửa đã thấy Ninh Từ Mị và Thủy Thiên Lệ ăn mặc chỉnh tề.

Thủy Ân Trạch nhú mày lại nói: “Mẹ, mẹ đây là muốn đi đâu?”

Ninh Từ Mị cười quyền rũ nói: “Đi tìm Thủy Thiên Thành và Chu Hân Quỳnh tâm sự.” Ninh Từ Mị rõ ràng đang cười, Diêm Thiếu Liệt lại cảm thấy mẹ vợ đại nhân cười có chút âm trầm nguy hiểm, không khéo há miệng ra sẽ lộ ra hai cái răng nanh phía trước không chừng.

Thủy Thiên Lệ ở sau Ninh Từ Mị khoát tay nói: “Hai đứa con ở nhà đừng đi, ba và mẹ của con đi xem.”

Lúc này Thủy Ân Trạch không bình tĩnh, ngay cả Diêm Thiếu Liệt cũng giật giật mày, nghĩ thầm bây giờ đối phương chọc phải rắc rối lớn rồi.

Từ trước đến nay Thủy Thiên Lệ là một người thích nhân nhượng cho khỏi phiền, bản thân ông mang nặng hơi thở của văn nhân, không thích nhất chính là loại chuyện cãi nhau này, nhưng ông cố tình lại cưới một lão bà lợi hại. May mắn là Ninh Từ Mị lợi hại là lợi hại, nhưng không phải cái loại người cần quấy, mà trái lại cô là người rất hiểu đạo lý, sẽ không tùy tiện cãi nhau, nhưng nếu cô cãi nhau thì đã nói lên việc này tuyệt đối lớn. Bởi vì biết tính tình của Ninh Từ Mị, cho nên Thủy Thiên Lệ vẫn rất yên tâm, nói đúng ra chung quy mấy năm nay Từ Mị cãi nhau ông đếm chưa đến đủ mười đầu ngón tay.

Nhưng lần này Thủy Thiên Lệ lại có thể chủ động nói muốn đi tìm Thủy Thiên Thành, đây không phải là chuyện lớn bình thường. Thủy Ân Trạch che ở cửa không cho ba mẹ ra ngoài, chỉ cần mẹ y ra ngoài đã đủ dọa người, bây giờ ba của y lại cũng muốn đi theo, còn là chủ động nói ra, đây là thích xem náo nhiệt sợ chuyện không đủ lớn hay sao?

“Lát nữa Ân Hi và Cố Viêm trở về, ba mẹ bình tĩnh không nên náo loạn, chuyện này chúng con sẽ giải quyết.”

“Con giải quyết cái gì? Biết việc này lại dám đảo trắng thay đen như vậy, còn dám chụp chận phân lên nhà chúng ta trừ bỏ Chu Hân Quỳnh không có người thứ hai, đối phó với cái loại đàn bà như Chu Hân Quỳnh không cần con, mình mẹ là được.”

“Có lẽ không chỉ là bà ta.”

Ninh Từ Mị và Thủy Thiên Lệ cùng với nhìn về phía Diêm Thiếu Liệt hỏi: “Còn có ai?”

Diêm Thiếu Liệt liếc mắt nhìn Thủy Ân Trạch rồi vẫn đem chuyện lần trước đụng tới Dương Tiểu Mỹ ở nhà hàng nói ra, gồm cả Thủy Ân Trạch và Dương Tiểu Mỹ lên xung đột ra sao, sau lại báo đăng tin với chuyện Hạ Khuynh Thành tìm mình đều đơn giản nói một lần.

“Thật ra, việc này nên trách con, nếu lúc ấy con thu tay có lẽ sẽ không có chuyện lúc này.”

“Trách con cái gì? Con làm đúng rồi, Dương Tiểu Mỹ gì đó dám bắt nạt đến trên đầu Ân Trạch, cho cô ta biết tay xem thì đã rất bình thường, nếu con cái gì cũng không làm mẹ mới tức giận đấy.”

Chuyện của Diêm Thiếu Liệt và Hạ Khuynh Thành thì Ninh Từ Mị rất rõ ràng, vừa nghĩ tới người khởi xướng chuyện này có lẽ là Hạ Khuynh Thành hoặc là mẹ của hắn, thì trái lại Ninh Từ Mị không tức giận đến như vậy, tuy rằng chuyện này là do Diêm Thiếu Liệt mà ra, nhưng nó làm tắt cả chuyện này là vì con trai của mình.

“Thì ra là như vậy, vậy không cần đi tìm Thiên Thành.” Thủy ba rõ ràng thở phào một cái, sờ đi lần này ông tức giận như vậy là bởi vì lần bài báo nói gần nói xa đề cập tới Cổ gia và Diêm gia, hai nhà đều là thông gia, nhưng người ta bị muốn đâm chọc cũng là vì kết thông gia với nhà mình, gặp loại chê trách này, khiến cho ông không tiếp thụ được.

Nghe được lời nói của Diêm Thiếu Liệt ông đã cảm thấy yên tâm, nhưng Ninh Từ Mị lại nghĩ sâu hơn, “Dựa vào cái gì không đi tìm nó? Dương Tiểu Mỹ và Hạ Khuynh Thành làm sao có thể biết chuyện nhà của chúng ta, còn biết kể lại đến như vậy, anh cho là bịa chuyện vô căn cứ là có thể đem chuyện viết tỉ mỉ thế sao? Trong này không thể thiếu dính dấp tới Chu Hân Quỳnh, nói không chừng có lẽ còn có một phần của Thủy Linh Lung.”

Trái lại Ninh Từ Mị không có cảm thấy Thủy Thiên Thành sẽ làm như thế, nhưng khẳng định chạy không thoát khỏi liên quan hai mẹ con này, xem ra lần trước vẫn chưa chinh đủ hai người này, không được bao lâu đã nhảy nhót rồi.

“Mẹ, con đã sắp xếp người đi điều tra rồi, mẹ trước đừng tới nhà bọn họ, đợi có kết quả chúng ta nói sau.”

Ninh Từ Mị gật gật đầu, việc này là phải tra rõ ràng mới được.

Chỉ chớp lát Thủy Ân Hi và Cổ Quân Viêm đã trở về, Ninh Từ Mị nhìn nhìn Thủy Ân Hi, sắc mặt rõ ràng không dễ xem, Cổ Quân Viêm còn rất bình tĩnh, vừa nhìn chỉ biết đây người từng trải qua sóng to gió lớn, chút chuyện này người ta có lẽ chưa để vào trong mắt.

“Lần này thế nào cũng phải đuổi cả nhà bọn họ cút khỏi thành phố Thiên Hải, làm cho bọn họ vĩnh viễn không dám trở về.” Không cần phải nói mọi người cũng biết Thủy Ân Hi nói cả nhà chính là chỉ cả nhà Thủy Thiên Thành.

“Đuổi ra Thiên Hải thì sao, vậy không phải quá hời cho bọn họ sao?” Ninh Từ Mị liếc mắt nhìn con trai út, trêu ghẹo nói.

“Đúng là quá hời cho bọn họ, vậy làm sao bây giờ? Ông ta nói thế nào cũng là em trai của ba là thúc của con, chẳng lẽ muốn con quân pháp bắt vị thân sao?”

Nói xong lời này Thủy Ân Hi đưa mắt nhìn Thủy ba, chính xác thì lời nói này của cậu là nói cho Thủy ba nghe. Lúc Ninh Từ Mị lần thứ hai đập phá nhà Thủy Thiên Thành, cậu đã nghĩ đánh Thủy Thiên Thành một trận, nhưng bị Thủy ba ngăn cản, lúc ấy Thủy ba ba nói, “Nó có sai cũng là em trai của ba, là thúc của con, con muốn quân pháp bắt vị thân sao?”

Thủy ba là cảm thấy người sai là Chu Hân Quỳnh và Thủy Linh Lung, chuyện sau này đều là mẹ con này làm ra tới, đương nhiên hai người làm chuyện này thì Thủy Thiên Thành cũng biết. Mà hẳn ta sai là sai ở không có ngăn cản hai mẹ con, nhưng Thủy Ân Hi lại cho rằng Thủy Thiên Thành không ngăn cản coi như là đồng lõa, cho nên luôn canh cánh trong lòng.

Sau lại Ninh Từ Mị kể không ít chuyện thời còn trẻ của hai anh em Thủy Thiên Lệ và Thủy Thiên Thành cho bọn họ, nói khi còn bé hai anh em rất thân nhau. Thủy Thiên Thành gặp rắc rối thì Thủy Thiên Lệ thu dọn cục diện rắc rối, nhưng nếu có người bắt nạt Thủy Thiên Lệ, Thủy Thiên Thành sẽ tìm gặp đánh người ta, còn là đánh bán sống bán chết, chính là để cho người khác không dám bắt nạt anh trai mình, mãi đến khi Thủy Thiên Thành cưới Chu Hân Quỳnh thì người này mới thay đổi.

Thủy Ân Hi hiểu được ý của ba cậu, chỉ cần thúc không phải thực sự làm sai, ba của cậu chắc chắn sẽ không cho phép hai anh em bọn họ động vào Thủy Thiên Thành, đương nhiên Chu Hân Quỳnh và Thủy Linh Lung là đối xử khác biệt.

“Dem bọn họ đuổi ra khỏi thành phố Thiên Hải là được rồi, sau đó nhắm mắt làm ngơ thôi.”

Thủy Thiên Lệ không chỉ hỏi hận một lần, năm đó nếu có thể ngăn cản lão gia tử, không cho Chu Hân Quỳnh vào cửa, sẽ có kết cục ngày hôm nay sao?

Ninh Từ Mị thường nói cái gọi là người vợ tốt, chính là hiền lương thực đức cái nào cũng không thể thiếu, người vợ như vậy mới có thể nuôi dưỡng ra được một đứa con ngay thẳng ưu tú, mới có thể duy trì chông của mình là đáng tự trọng phu quân tử, nếu không thì tất cả sẽ là ngược lại. Nhìn xem Thủy Thiên Thành và Thủy Linh Lung của ngày hôm nay thì biết Chu Hân Quỳnh là loại người gì.

Cũng may mình không đem con trai nuôi sai lệch, không đem chồng biến thành người bạc tình quả nghĩa, về điểm này mà nói thì cô cực kỳ tự hào. Đương nhiên con rể mà hai con trai chọn đều là ưu tú xuất sắc, cô thực sự rất hài lòng.

Đã xảy ra chuyện như vậy Thủy Ân Trạch muốn tránh truyền thông là rất khó, hơn nữa luôn trốn tránh không phải cách tốt, cho nên y noi theo cách giải quyết của Phùng Thiên Hâm.

Đề Công ty Ân Tượng thay mặt Thủy Ân Trạch giải thích ngắn gọn, nội dung chính đại khái là việc này chỉ là bịa đặt, Thủy Ân Trạch đã báo án, cảnh sát đã chính thức lập án điều tra, xét thấy Thủy Ân Trạch làm đương sự của chuyện này nên còn phải phối hợp cảnh sát điều tra, vì vậy tạm thời không tiện trả lời cái gì.

Một đám phóng viên, truyền thông cảm thấy lời này sao lại quen tai như thế nhỉ? Ah, có người nhớ tới, đây không phải một đoạn thời gian trước vụ án của Phùng Thiên Hâm xảy ra thì Phùng Thiên Hâm giải thích phát biểu sao, hóa ra lúc này Thủy Ân Trạch là trực tiếp lấy cái có sẵn.

Thủy Ân Trạch không lên tiếng không có nghĩa là người khác không nói, có người nhờ cơ hội này giãi lên y, nói y dối trá, nói một đằng làm một nẻo, bộ dáng trước mặt công chúng khiêm tốn hữu lễ đều là giả vờ, chính là để giành được cảm tình tốt của công chúng đối với y, người như vậy quá tiểu nhân. . .

Có người giãi thì tất nhiên sẽ có người tâng bốc Thủy Ân Trạch, hướng chi nhân duyên của Thủy Ân Trạch ở trong giới giải trí thực sự rất tốt. Đường

Cảnh là người đầu tiên đứng ra, tiếp theo Phùng Thiên Hâm và Lâm đại bài đều đứng lên, bọn họ nói Thủy Ân Trạch là người rất tốt, dịu dặt đàn em, lúc quay phim sẽ chỉ bảo một chút, nói tính tình của y khiêm tốn nhã nhặn, một chút đáng về đại bài kiều ngạo cũng không có...

Đối mặt một loạt nghi vấn, Thủy Ân Trạch vẫn luôn duy trì trầm mặc, lúc này nói nhiều sai nhiều, không nói thì hay nhất, chờ chuyện có kết quả sau đó nói cũng không muộn. Mặt khác Diêm Thiếu Liệt rất nhanh liền tra được hết thầy điều muốn biết, đúng như anh đoán, việc này Dương Tiểu Mỹ là chủ mưu, nhưng Hạ Khuynh Thành hoàn toàn không biết chuyện này. Ban đầu, ngày đó sau khi Hạ Khuynh Thành gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt nói chuyện xong cũng tính làm chút gì đó, nhưng vào buổi tối Diêm Thiếu Kiệt gặp hắn, Diêm Thiếu Kiệt nghe được sự tình là do Dương Tiểu Mỹ làm ra, cũng không trách Hạ Khuynh Thành, chỉ nói sau này chú ý một chút là tốt rồi. Hạ Khuynh Thành thấy Diêm Thiếu Kiệt như vậy thì một chút ý tưởng gì đó liền từ bỏ.

Nhưng Dương Tiểu Mỹ lại bởi vì Hạ Khuynh Thành có thái độ tốt với mình, làm bà ta cảm thấy có chút rất có lỗi với con trai, cho nên đã nghĩ giúp con trai bảo thù. Diêm gia thì bà ta chắc chắn không ra tay được, cho nên bà ta liền quyết định xuống tay với Thủy gia. Sau khi tìm người điều tra thì tra được Thủy Thiên Thành, còn tra được ân oán giữa Ninh Tử Mị và mẹ con Chu Hân Quỳnh. Bà ta cảm thấy đây là cơ hội cực kỳ tốt, vì thế tìm tới mẹ con Chu Hân Quỳnh.

Lúc mới bắt đầu Chu Hân Quỳnh không muốn nhiều lời, lần trước bà ta đã bị Ninh Tử Mị dọa sợ rồi, hơn nữa Thủy Thiên Thành còn nói sau này ít gây chuyện với Ninh Tử Mị, tránh cho mang đến tai bay vạ gió trong nhà. Nhưng Thủy Linh Lung sau khi biết thân phận của Dương Tiểu Mỹ, nhớ tới bài báo mấy ngày trước về Hạ Khuynh Thành và Dương Tiểu Mỹ, cô ta mơ hồ đoán được mục đích của Dương Tiểu Mỹ.

Dương Tiểu Mỹ thấy Chu Hân Quỳnh không muốn hợp tác, đem hai sấp tiền để trước mặt họ, Thủy Linh Lung thấy tiền mắt đều thẳng, lập tức liền vui như hoa nở. Ban đầu cô ta cũng nghĩ sẽ đem việc này nói ra, bây giờ có hai sấp tiền này tất nhiên càng muốn, mà Chu Hân Quỳnh khi nhìn tới hai sấp tiền này thì đã tỏ vẻ băng lòng hợp tác.

Thủy Linh Lung cảm thấy dù sao mình nói đều là sự thật, hơn nữa cô ta nói người sai là mẹ cô ta, còn về phần Dương Tiểu Mỹ sẽ nói ra sao viết thế nào sẽ thì không quan hệ với chuyện của bọn họ. Tất nhiên lúc cô ta nói quả thật có cường điệu hóa Ninh Tử Mị một ít, mà đối với chuyện lúc đầu mẹ của cô ta tung tin đồn đại về Ninh Tử Mị thì cô ta ếm lại không đề cập tới.

Chu Hân Quỳnh đối với cách nói của Thủy Linh Lung rất hài lòng, hơn nữa ý tưởng của bà ta và Thủy Linh Lung giống nhau, tôi thì sai, nhưng cách làm của Ninh Tử Mị cô là hết sức cực đoan, cũng khiến người khác hiểu lầm thôi.

Nhưng sự thật là nhà Thủy Thiên Thành có thể nói có dấu hiệu nổi lên giông bão, “Hai người sao lại thấy tiền liền dám lấy, biết rõ người đàn bà kia không có lòng tốt còn dám lấy tiền của bà ta, là thấy tiền sáng mắt đúng không?” Thủy Thiên Thành đã không biết nói hai mẹ con này cái gì mới tốt, đây là thấy Ninh Tử Mị chính chưa đủ sao?

“Thiên Thành, bài báo kia nói không phải là lời nói của em và Linh Lung, bọn em ăn ngay nói thật, đã nói sai chính là em, ai biết bà ta sẽ viết như thế chứ?”

“Cô còn dám nói, người ta vì sao vô duyên vô cớ cho cô tiền? Cô bị ngốc sao?”

“Ba, ba đừng trách mẹ, chúng ta chỉ nói thật mà thôi, cho dù Ninh Tử Mị đến thì bà ta cũng không thể làm gì được chúng ta, là Dương Tiểu Mỹ kia có ý nói lung tung, có quan hệ gì với chúng ta.”

“Chát___” Thủy Thiên Thành tát một cái vào mặt Thủy Linh Lung, chỉ về phía cô ta lạnh lùng nói: “Con cho là người khác sẽ quan tâm con nói gì sao? Quan trọng nhất là lời nói là từ trong miệng con nói ra. Con tự nghĩ lại mình đi, cái tốt không học cổ tình học nấy thứ đường ngang ngõ tắt, con...”

“Con đường ngang ngõ tắt cái gì? Nếu ba cho con tiền thì sao con còn phải nhận tiền của bà ta? Là tại ba không kế thừa được thiên phú của gia gia, không kiếm được tiền, còn muốn cản trở con kiếm tiền sao?”

“Mày đồ con gái bất hiếu.”

“Con gái bất hiếu là ba dạy ra.” Nói xong Thủy Linh Lung đạp cửa đi ra ngoài.

Thủy Thiên Thành trừng mắt nhìn cửa lập tức quay qua nói với Chu Hân Quỳnh: “Đều là bà dạy tốt nó.”

“Sao ông lại trách tôi, không phải ông cũng nuông chiều con gái sao? Là lỗi của một mình tôi sao? Hồi đó không phải ông đồng ý cách làm của tôi sao? Bây giờ lại trách tôi, ông muốn trốn tránh trách nhiệm à.”

Thủy Thiên Thành tức giận ném cái ly trên bàn lạnh lùng nói: “Lúc đầu là tôi không có ngăn cản bà, nhưng lần trước Ninh Tử Mị đến ầm ĩ sau đó tôi nói thế nào? Tôi không phải bảo bà yên tĩnh lại một chút, bà đáp ứng tôi ra sao? Bây giờ bà lại làm cái gì?”

Chu Hân Quỳnh lạnh lùng nói: “Tôi làm cái gì hả? Dù sao nói chính là nói thật mà thôi, còn ông như vậy là sao? Linh Lung không có nói sai, ông không kiếm được tiền thì không cho chúng tôi kiếm tiền sao, không kiếm tiền cái nhà này uống gió Tây Bắc hả? Nếu không phải ông vô dụng, mẹ con tôi sẽ bị Ninh Tử Mị ức hiếp sao?”

“Tôi vô dụng? Đúng, là tôi vô dụng, nếu tôi vô dụng thì chúng ta không cần sống chung nữa, ly hôn!”

Nghe được hai chữ ly hôn, ban đầu Chu Hân Quỳnh là sững sờ, sau lập tức nổi giận, “Ly thì ly, ai sợ ai chứ, tôi đã sớm sống không nổi với ông, còn phải chịu đựng con tiện nhân Ninh Tử Mị hù dọa. Ông thì có ích lợi gì, ngay cả vợ con cũng bảo vệ không được, ly hôn!”

“Tốt, đi, ngay bây giờ tôi đi lo liệu thủ tục, ai không ly hôn thì kẻ đó là cháu chết.”

“Đi thì đi, ai sợ ai.”

Kết quả hai người cầm giấy hôn thú, hùng hùng hổ hổ đi tới Cục Dân chính, bằng tốc độ nhanh nhất tiến hành thủ tục ly hôn. Sau đó lại trở về nhà, Thủy Thiên Thành thu dọn xong đồ đạc của mình, lôi kéo vali bước ra khỏi cửa, Chu Hân Quỳnh cũng thu dọn đồ đạc chuẩn bị đi, nhưng dọn dẹp một lát thì bà ta lại cảm thấy không đúng, bà ta ly hôn với Thủy Thiên Thành rồi sao?

Người trong lúc tức giận thì không thể nói có lý trí, ở dưới con thịnh nộ ra quyết định lại càng không thể xuất phát từ thật lòng, Chu Hân Quỳnh không biết Thủy Thiên Thành có hối hận hay không, nhưng bây giờ bà ta rất hối hận. Bà ta lập tức gọi điện thoại cho Thủy Thiên Thành nhưng bị ngắt máy, đợi lúc bà ta gọi lại Thủy Thiên Thành đã tắt máy.

Chờ đến lúc tối Thủy Linh Lung trở về mới biết được cha mẹ lại có thể làm thủ tục ly hôn sau lưng mình, mà sau khi cha của cô ta rời nhà đi lại không biết được tung tích. Cô ta chớp mắt mấy cái nghĩ rằng đây có thể là Chu Hân Quỳnh nói dối cô ta, nhưng vừa nhìn trong phòng cha mẹ, quần áo thuộc về Thủy Thiên Thành treo trong tủ quần áo đã không còn...

Bên kia Hạ Khuynh Thành gọi điện thoại cho Dương Tiểu Mỹ, muốn bảo bà ta trốn đi, hẳn biết rất rõ thủ đoạn của Diêm Thiếu Liệt, hơn nữa anh ta chắc chắn là người có cừu tất báo. Nhưng điện thoại Dương Tiểu Mỹ lại tắt máy, Hạ Khuynh Thành nghĩ Dương Tiểu Mỹ có thể là đã trốn đi, như vậy càng tốt.

Đây chuyện xảy ra cùng ngày bài báo đăng tin, mà lúc Diêm Thiếu Liệt tra được mấy tin tức này thì Thủy Thiên Thành đã mất tích hai ngày, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy được việc này cần phải nói một tiếng với ba mẹ vợ.

Lúc Thủy Thiên Lệ và Ninh Từ Mị nghe xong chuyện này lại càng hoảng sợ, không ngờ Thủy Thiên Thành và Chu Hân Quỳnh lại có thể ly hôn, hơn nữa là bởi vì chuyện lần này nên hai người bọn họ mới ly hôn. Thủy Thiên Lệ vừa nghe đã đứng ngồi không yên, hận không thể lập tức đi tìm Thủy Thiên Thành để hỏi rõ ràng.

Diêm Thiếu Liệt nói hai ngày này Thủy Thiên Thành ở trong khách sạn, Thủy Thiên Lệ và Ninh Từ Mị liền lập tức đi tìm Thủy Thiên Thành, mấy người nói rất lâu, Ninh Từ Mị nói Thủy Thiên Thành đổi chuyện ly hôn này một chút cũng không hối hận.

Bất kể có yêu thương bao nhiêu cũng chịu không được hao mòn và tàn phá, hơn một lần xem như Ninh Từ Mị đem Thủy Thiên Thành mắng tỉnh. Hắn đã thông suốt, đã nghĩ tới sau này sẽ sống những ngày tháng an ổn, thế nhưng Chu Hân Quỳnh và Thủy Linh Lung chết cũng không ăn năn. Hắn thật sự chịu đủ rồi, sống như vậy nhiều năm nhưng cuối cùng đã không thể lại cứ tiếp tục như thế được.

Hai ngày sau Diêm Thiếu Liệt đem chứng cứ trong tay cung cấp cho cảnh sát, gồm cả chỗ Dương Tiểu Mỹ ẩn náu, và những chuyện dơ bẩn ẩn giấu trong chỗ kinh doanh KTV của bà ta là, còn đồ, gái gú, thuốc phiện chắc chắn đủ cho Dương Tiểu Mỹ ăn com tù rồi, đương nhiên nếu như bà ta không ngồi tù thì Diêm Thiếu Liệt sẽ khiến bà ta ngồi tù.

Đồng thời tạp chí tin tức giải trí cũng nói về chuyện này, hơn nữa còn nói bên trong có liên quan đến scandal của Thủy Ân Trạch. Dương Tiểu Mỹ bởi vì bây giờ con trai Hạ Khuynh Thành của bà ta xuống dốc, cảm thấy là Thủy Ân Trạch cướp sự nổi bật của con trai mình, cho nên muốn trả thù Thủy Ân Trạch. Mà chuyện nhà Thủy Thiên Thành thì hoàn toàn là kết quả Dương Tiểu Mỹ dối trắng thay đen mà ra.

Bài báo còn đăng hình ảnh gương mặt Thủy Linh Lung trước và sau phẫu thuật thẩm mỹ, chủ yếu dùng để nói rõ Thủy Linh Lung là đã chỉnh dung, mục đích cô ta phẫu thuật thẩm mỹ là bởi vì ngại mình không đủ xinh đẹp, bởi vì cô ta xem trọng người yêu của anh trai Thủy Ân Trạch là Diêm Thiếu Liệt. Mà chuyện lần này một mặt cô ta lấy được chỗ tốt từ Dương Tiểu Mỹ, mặt khác là cô ta muốn trả thù bởi Diêm Thiếu Liệt vì Thủy Ân Trạch nên từ chối cô ta. Dương Tiểu Mỹ đã thú nhận bà ta viết chuyện đó đều là từ chính miệng mẹ con Thủy Linh Lung nói.

Cảnh sát mời mẹ con Thủy Linh Lung đến, đứng nhìn hai người bọn họ bình thường rất liêu lỉnh, nhưng lúc hai người bọn họ đối mặt Ninh Từ Mị lại rất thành thật, hướng chỉ là đối mặt cảnh sát đầu. Chẳng qua là đối với lời nói của Dương Tiểu Mỹ, hai người kiên quyết không thừa nhận, hơn nữa đem chuyện khi đó khai báo một lần. Thủy Linh Lung lần nữa tỏ vẻ cô ta nói đều là sự thật, người sai là mẹ cô ta không phải Ninh Từ Mị, là Dương Tiểu Mỹ cố ý đánh lừa dư luận, không có một chút quan hệ với mẹ con cô ta.

Còn về tiền của Dương Tiểu Mỹ không phải bọn họ nguyện ý lấy, là Dương Tiểu Mỹ kiên quyết đưa, bọn họ sẵn sàng nộp lên. Cảnh sát nói đây là tiền hối lộ, không phải chuyện bọn họ có nguyện ý hay không, mà là nhất định phải nộp lên.

Dĩ nhiên cuối cùng mẹ con Thủy Linh Lung quả thật được thả về, Thủy Linh Lung chưa từng có nghĩ tới cô ta chỉ là nói mấy câu, hậu quả lại nghiêm trọng đến tình trạng này. Đồng dạng khiếp sợ còn có Chu Hân Quỳnh, hai mẹ con bọn họ đều là người không hiểu biết pháp luật, nghĩ loại chuyện này căn bản là không phải chuyện gì, hơn nữa scandal trong giới giải trí không phải mỗi ngày đều có sao? Lúc này sao lại nghiêm trọng như vậy?

Chuyện có kết quả Thủy Ân Trạch cũng tiếp nhận phỏng vấn, y nói chuyện người trong nhà thì y không tiện nói, rất nhiều chuyện y không trải qua cũng không có tư cách đi phán xét. Nhưng chuyện của mình thì y có thể nói hai câu, “Tôi từ lúc debut đã nhiều năm, nhìn quen đủ loại chuyện tình trong giới giải trí, có một số việc tôi nguyện ý cũng không muốn nói ra, tôi chỉ có thể nói mỗi chuyện tôi làm, mỗi câu tôi nói đều xứng đáng với lương tâm, người hiểu tôi không cần tôi giải thích, người không hiểu tôi dù tôi giải thích bọn họ cũng không nghe.”

“Vợ yêu, nói rất hay.” Thủy Ân Trạch mắt nhìn mình đang nhận phỏng vấn trong TV, dựa vào trong lòng Diêm Thiếu Liệt cười cười.

Sau khi sự tình kết thúc thì hai mẹ con Chu Hân Quỳnh cũng thành thật, thế nhưng Thủy Ân Hi không tính toán cứ như vậy buông tha hai người bọn họ,

hơn nữa bây giờ Thủy Thiên Thành đã ly hôn với Chu Hân Quỳnh, nhưng ba cậu đáp ứng với Thủy Thiên Thành sẽ không tổn hại mẹ con Chu Hân Quỳnh, mà Thủy Thiên Thành nói cái này xem như hấn làm một chuyện cuối cùng cho mẹ con Chu Hân Quỳnh.

Anh em Thủy gia đối với vị thúc thúc này rất là vô cảm, nếu thúc thúc cậu không ly hôn thì lần này hấn cũng sẽ bị đuổi đi, nhưng hấn cuối cùng đã ly hôn với Chu Hân Quỳnh. Nói cách làm của mẹ con Chu Hân Quỳnh mấy năm nay không có quan hệ với Thủy Thiên Thành thì hơi khó, nếu hấn có thể sớm một chút bất chấp mà ngăn cản bọn họ, hoặc là sớm một chút nói ly hôn có lẽ sẽ không có cục diện như ngày hôm nay.

Nếu như nói hấn bỏ mặc Chu Hân Quỳnh thì còn có thể hiểu, nhưng Thủy Linh Lung dù sao cũng là con gái của hấn, con cái làm sai cha mẹ luôn có chút trách nhiệm. Thủy Thiên Thành một câu ly hôn là đem trách nhiệm này thổi sạch, có lẽ đúng là hấn muốn cho nửa đời sau an ổn yên bình, có lẽ là hấn thực sự chịu không nổi Thủy Linh Lung tuy hứng làm vậy. Nhưng làm cha lại trốn tránh như vậy thực sự là rất trợ trêu.

Thủy Thiên Lệ một lòng muốn mở lối thoát cho em trai từ trong chuyện này, nhưng Thủy Thiên Thành thực sự có thể thoát ra sao? Hai anh em Thủy Ân Trạch cảm thấy được rất khó.

Mà Thủy Ân Hi cảm thấy Thủy Thiên Thành cho dù là làm con, chồng, cha hoặc là anh em, hấn cả đời này không có vai nào thành công. Đương nhiên cậu cũng ngẫm lại, dù sao cha mẹ đã tha thứ cho hấn, cậu nghĩ có lẽ mẹ cũng không có tha thứ cho hấn, mẹ chỉ là không muốn làm cho ba khó xử đi?

Hai người yêu nhau quá mức, làm bất cứ chuyện gì trước tiên đều cân nhắc đến suy nghĩ của đối phương.

Diêm Thiếu Liệt nghe nói mẹ con Chu Hân Quỳnh bán sạch toàn bộ gia sản lấy tiền mặt, trước khi bọn họ đi Thủy Thiên Thành đi gặp mặt họ một lần, Thủy Linh Lung lôi kéo tay của Thủy Thiên Thành khóc rồi tỉnh rồi ngủ, rõ ràng một chút cũng không muốn rời đi nơi này, nhưng cuối cùng người cũng theo Chu Hân Quỳnh rời đi, từ nay về sau Diêm Thiếu Liệt không còn nghe có người nhắc tới hai mẹ con này.

Phán quyết của Dương Tiểu Mỹ rất nhanh tuyên án, tù chung thân, Diêm Thiếu Liệt nhìn nhìn rất là hài lòng gật đầu, so với tội tử hình tốt hơn, nhưng chờ đợi trong vô vọng thật ra là so với tử hình đáng sợ hơn, đúng không?

Mà lúc này hợp đồng của Hạ Khuynh Thành và Công ty Ân Tượng sắp đến kỳ hạn, Hạ Khuynh Thành không tiếp tục kí, khi hợp đồng đến kỳ, hấn không có nói và không giải thích gì, sau khi kết thúc tất cả công việc trong tay hấn liền biến mất khỏi tầm nhìn của công chúng.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Hạ Khuynh Thành biến mất trong giới giải trí gây nên một trận vang động rất lớn, có người nói có lẽ là liên quan với chuyện mẹ của hấn, không thể tưởng được Dương Tiểu Mỹ lại có thể làm nhiều chuyện kinh khủng như vậy, còn có người đoán có phải Hạ Khuynh Thành cũng biết việc này hay không?

Sự thật là Hạ Khuynh Thành đúng là biết một chút, nhưng một ít chuyện cực kỳ quan trọng thì hấn lại không biết, hơn nữa Dương Tiểu Mỹ khai với cảnh sát rằng mấy năm trước quan hệ giữa bà ta và Hạ Khuynh Thành không hề tốt, báo chí thảo luận chuyện đó đều là giả, chẳng qua là vì muốn dát vàng lên mặt Hạ Khuynh Thành. Sau khi cảnh sát điều tra xét hỏi quả thật tra được quan hệ mẹ con Hạ Khuynh Thành và Dương Tiểu Mỹ luôn không tốt, mấy năm nay gần đây quan hệ hai mẹ con mới dịu đi, mà Dương Tiểu Mỹ kinh doanh làm ăn ở thành phố Thiên Hải đã hơn mười năm.

Dương Tiểu Mỹ một mực khẳng định Hạ Khuynh Thành đối với chuyện này hoàn toàn không biết, rõ ràng lời này nghe rất là giả, tuy rằng quan hệ mẹ con bọn họ dịu đi là chuyện mấy năm gần đây, nhưng nếu quan hệ mẹ con đã biến tốt thì làm sao có thể một chút cũng không biết rõ? Ít nhất cũng biết một chút da lông, nhưng lúc Hạ Khuynh Thành nhận lệnh triệu tập của cảnh sát thì một mực khẳng định hoàn toàn không biết.

Hấn nói mình bình thường công tác rất bận rộn rất ít khi quay về chỗ ở Dương Tiểu Mỹ, ngay cả cơ hội gặp bà ta cũng không nhiều lắm, hơn nữa đối với những địa điểm Dương Tiểu Mỹ kinh doanh ăn chơi kia hấn chỉ đi vài lần đến hai chỗ, rất nhiều nơi hấn ngay cả đi cũng chưa đi qua. Sau đó cảnh sát điều tra phát hiện Hạ Khuynh Thành nói đúng là sự thật, rất nhiều nhân viên phục vụ ở mấy chỗ ăn chơi đó đều chưa có gặp qua Hạ Khuynh Thành đến chơi. Cuối cùng Hạ Khuynh Thành không có bị chuyện của Dương Tiểu Mỹ liên lụy mà được thả trở về, đương nhiên trong chuyện này Diêm Thiếu Kiệt cũng có ra một phần lực.

Sau khi Hạ Khuynh Thành đi ra thì tới kì hạn hợp đồng với Công ty Ân Tượng, hấn nhiều lần cân nhắc thì quyết định không kí tiếp hợp đồng với công ty, làm cho hấn có ý nghĩ như vậy thật ra là sau khi hấn phát hiện sự cố của Dương Tiểu Mỹ, thường xuyên có phóng viên tạp chí lá cải theo dõi hấn, có một lần còn suýt nữa chụp được ảnh của hấn và Diêm Thiếu Kiệt, điều này làm cho hấn nghĩ lại còn phát sợ.

Bản thân hấn cũng không phải rất lưu luyến giới giải trí, lúc trước bước vào giới giải trí ngoài thích cảm giác hưởng thụ được người ta tặng bốc tôn thờ, thì điều quan trọng nhất là bởi vì cái nghề này kiếm nhiều tiền còn có thể kết bạn với rất nhiều kẻ có tiền, hấn vẫn luôn nghĩ anh em nhà Diêm gia đúng thật là vừa có tiền có địa vị lại còn có phong cách sinh hoạt của giới thượng lưu.

Ở giới giải trí nhiều năm như vậy nên hẳn đã chứng kiến và cũng được nhấm nháp qua, từ Diêm Thiếu Liệt đến Diêm Thiếu Kiệt cái gì mà ân oán giữa anh trai và em trai giới thượng lưu cũng gần như được tham gia. Vì trải qua những chuyện đó hẳn mới biết được người thực sự thương hẳn chỉ có Diêm Thiếu Kiệt, có thể thân phận bây giờ của hẳn không thể công khai đứng ở bên cạnh Diêm Thiếu Kiệt, chỉ ít người Diêm gia sẽ không đồng ý, có lẽ chính bản thân Diêm Thiếu Kiệt cũng không có cách chấp nhận được ánh mắt chế giễu của người khác đi?

Trong tay mình có tiền có nhà có xe, cho dù sau này Diêm Thiếu Kiệt kết hôn thì nhất định vẫn cùng một chỗ với mình, nếu đã như vậy hẳn còn không vừa lòng cái gì? Nhưng vừa nghĩ tới ngộ nhờ bị phóng viên tạp chí bắt quai chụp được hẳn và Diêm Thiếu Kiệt một lần nữa ở chung, nghĩ đến người Diêm gia ngăn cản, nghĩ đến Diêm Thiếu Kiệt bị người khác cười nhạo, nghĩ đến có lẽ Diêm Thiếu Kiệt bị gây áp lực ép buộc chia tay với mình, hẳn đã cảm thấy hết sức khó sở. Mà cách duy nhất có thể ngăn cản việc này xảy ra là bản thân mình phải điều thấp khiêm tốn, nhưng người ở trong giới giải trí ai có thể điều thấp được đây?

Hơn nữa từ trước đến nay Công ty Ân Tượng là đào tạo nghệ sĩ toàn diện mọi khía cạnh, không khoa trương nói các nam minh tinh hàng đầu ở công ty Ân Tượng thành danh đều là thường xuyên luôn làm nổi bật, đây đúng là điều hẳn sợ nhất hiện nay. Lần đầu tiên hẳn có ý nghĩ công ty đào tạo ra nghệ sĩ toàn diện mọi khía cạnh như vậy rất chán ghét, nghĩ tới nghĩ lui hẳn cảm thấy được tránh bóng là biện pháp tốt nhất, chớ hẳn chậm rãi nhặt nhòa trong mắt công chúng, dĩ nhiên là sẽ không tiếp tục dẫn tới truyền thông chú ý, có lẽ khi đó hẳn và Diêm Thiếu Kiệt đi ra ngoài thì không cần né tránh nữa.

Vì tận lực điều thấp, cho nên Hạ Khuynh Thành lấy một cách lặng yên không một tiếng động như vậy rời khỏi giới giải trí. Ngay cả Thủy Ân Trạch cũng cảm thấy rất kỳ quái, Hạ Khuynh Thành từ trước đến nay là một người quen thói khoa trương, lần này lại điều thấp như vậy thực sự không giống hẳn. Mà ngay cả Diêm Thiếu Liệt cũng rất bất ngờ, một người bình thường có lẽ rất dễ dàng làm quen biến thành cao sang, nhưng từ một người cao sang đột nhiên muốn trở lại làm một người bình thường, có lẽ rất là khó?

Có lẽ là bởi vì sự kiện của Dương Tiểu Mỹ làm cho hẳn hiểu ra một số chuyện, đây là suy nghĩ của Thủy Ân Trạch, Diêm Thiếu Liệt cũng không quan tâm, dù sao không liên quan tới anh.

Sau khi Diêm Thiếu Kiệt biết được cách nghĩ của Hạ Khuynh Thành thì rất vui, anh ta vui là vì Hạ Khuynh Thành quyết định làm điều này do ưu tiên suy nghĩ lo cho mình trước, đây là chuyện trước kia Hạ Khuynh Thành chắc chắn sẽ không làm. Hơn nữa bây giờ anh ta và Đào Ngọc phát triển rất ổn định, chắc là không lâu sẽ đính hôn, việc này Hạ Khuynh Thành cũng biết, nhưng cái gì cũng không nói, Diêm Thiếu Kiệt đối với thái độ của Hạ Khuynh Thành rất hài lòng.

Hạ Khuynh Thành nhìn thấy Đào Ngọc ở trên các bài báo, đích xác là đại mỹ nữ hàng đầu, nhưng chỉ đẹp thì chưa đủ, hẳn thấy được trong mắt Đào Ngọc nhìn Diêm Thiếu Kiệt không có bao nhiêu yêu thương, hôn nhân trong hào môn thương nghiệp xưa nay là như vậy. Cho nên hẳn rất tự tin có thể nắm chắc Diêm Thiếu Kiệt, đây cũng là nguyên nhân hẳn không để bụng tới chuyện Diêm Thiếu Kiệt và Đào Ngọc sắp đính hôn.

Hạ Khuynh Thành nghĩ rất thông suốt, Diêm Thiếu Kiệt sớm muộn gì cũng phải kết hôn rồi có con, không phải Đào Ngọc thì là người khác, nếu như là một người Diêm Thiếu Kiệt thực sự yêu vậy thì mới gọi là phiến toái. Chính mình sẽ phải mỗi ngày nghĩ cách tính toán làm sao để có thể nắm chặt được anh ta, mà người phụ nữ như vậy có lẽ cũng sẽ nghĩ cách điều tra mọi tình hình ở bên ngoài của Diêm Thiếu Kiệt, có lẽ không dùng được bao lâu thì mình sẽ bị lộ ra ánh sáng, đoán chừng loại phụ nữ này chắc sẽ không bỏ qua cho mình, đến lúc đó nói không chừng còn có thể xảy ra chuyện gì lớn.

Nhưng Đào Ngọc vừa vặn tương phản, nếu cô ta không yêu Diêm Thiếu Kiệt, vậy thì cô ta đối với chuyện ngoài luồng của Diêm Thiếu Kiệt tự nhiên sẽ không hỏi đến, cho dù có một ngày cô ta phát hiện sự có mặt của mình, có lẽ cũng không coi là chuyện gì. Dù sao giữa cô ta và Diêm Thiếu Kiệt không có tình yêu, càng không cần nói tới phản bội, không khéo lỡ đâu chính cô ta ở bên ngoài còn nuôi đàn ông thì sao.

Lúc nghĩ vậy Hạ Khuynh Thành thực sự tìm người đi điều tra Đào Ngọc, sau đó đúng là phát hiện Đào Ngọc xác thực đi lại rất gần với rất nhiều đàn ông, đương nhiên lại tiếp tục điều tra cẩn thận tra thì phát hiện những đàn ông này chỉ là thường làm ăn lui tới với Đào thị, nhưng Hậu Dương là khiến cho Hạ Khuynh Thành chú ý, vì người này là bạn bè tốt của Diêm Thiếu Kiệt.

Tuy rằng Hạ Khuynh Thành điều tra được gì đó rõ ràng là Đào Ngọc và Hậu Dương lui tới làm ăn, nhưng khi hẳn nói bóng nói gió hỏi qua Diêm Thiếu Kiệt, thì dường như Diêm Thiếu Kiệt không biết chuyện hai người bọn họ quen biết nhau, cái này làm cho Hạ Khuynh Thành cảm thấy có chút ngạc nhiên. Hai người kia một người là bạn gái của Diêm Thiếu Kiệt một người là bạn tốt của Diêm Thiếu Kiệt, nếu là thực sự làm hợp tác làm ăn không có lý gì mà không cho Diêm Thiếu Kiệt biết chứ? Hạ Khuynh Thành cảm giác phải thu thập tốt một chút tài liệu về hai người kia, nói không chừng sau này có lẽ có thể dùng để uy hiếp Đào Ngọc.

Sau khi kỳ hạn của hợp đồng Hạ Khuynh Thành với Công ty Ân Tượng hết hạn không bao lâu, thì hợp đồng của Thủy Ân Trạch cũng đến hạn, mà y cũng đồng dạng chọn không tiếp tục ký hợp đồng, nhưng y vẫn không rời đi Công ty Ân Tượng, mà tự mình thành lập văn phòng làm việc, làm chi nhánh của Công ty Ân Tượng. Thủy Ân Trạch ở trong giới giải trí lăn lộn nhiều năm như vậy, tuy rằng Công ty Ân Tượng cũng là tập đoàn đặt lợi ích lên trên hết, nhưng y nhận thấy công ty rất có giới hạn mẫu chốt, hơn nữa đối đãi với nghệ sĩ dưới cờ cũng là rất tốt, chỉ cần không phải phạm vào sai lầm không thể tha thứ, công ty đều hết lòng đào tạo.

Công ty đối với lựa chọn của Thủy Ân Trạch là ủng hộ, có thể làm các lão đại giới giải trí thì vốn không một ai là nhân vật đơn giản, hắc bạch lưỡng đạo đều có vài phần mặt mũi mới tốt, mà hậu trường sau lưng Thủy Ân Trạch là Cổ gia và Diêm gia làm cho rất nhiều người kiêng kị, có thể kết cái thiện duyên dù sao vẫn hơn kết cái ác duyên, huống chi Thủy Ân Trạch còn muốn mang đến cho Công ty Ân Tượng hai toà tượng Phật vàng.

Một mình thành lập văn phòng làm việc còn có Phùng Thiên Hâm và Lâm Tiểu Tiểu đều trực thuộc Công ty Ân Tượng, mới đầu Công ty Ân Tượng còn có chút ngần ngại, bởi vì chuyện trước đó của Tiểu Thái và Chu Cửu bọn họ biết rõ tình hình, còn từng có ý giúp hai người giấu diếm chuyện này, chẳng qua là Phùng Thiên Hâm nể mặt mũi của Thủy Ân Trạch mà không so đo chuyện hiềm khích trước kia. Điều này làm cho Công ty Ân tượng không thể không xem trọng Phùng Thiên Hâm, nhìn xem đi, chị lớn trong giới giải trí này, phong thái này trí tuệ này đúng là không phải người bình thường có thể so sánh.

Thật ra Phùng Thiên Hâm vẫn rất cảm ơn Công ty Ấn Tượng, dù sao bởi vì bọn họ tiếp thu Tiểu Thái mới có thể có chuyện sau này, cô mới có thể thuận lợi thoát khỏi Chu Cửu mà không bị người khác chửi bới, đương nhiên trong chuyện này là do có một đám bạn bè giúp đỡ chiếu cố, nhưng phải cảm ơn đầu tiên chính là Công ty Ấn Tượng đã làm cho Tiểu Thái tái xuất.

Mà Lâm Tiểu Tiểu thì lại là hoàn toàn nể mặt mũi Phùng Thiên Hâm mới theo tới, rất nhiều người biết cậu có bối cảnh hơn nữa rất cứng, nhưng mà không biết chính xác bối cảnh của cậu là gì, dù sao Lâm đại bài chính là đại bài là được.

...

Tiệc đính hôn của Diêm Thiếu Kiệt và Đào Ngọc cũng đúng hẹn tới, lần này tiệc đính hôn của Đại thiếu gia Diêm gia được tổ chức cực kỳ long trọng, hơn nữa đều là một tay Đào Ngọc bố trí. Ngay cả Triệu Chi Lâm cũng cảm thấy cô bé này thực sự lợi hại, một mặt phải lo lắng chuyện làm ăn, một mặt phải chuẩn bị tiệc đính hôn, phải biết rằng lần trước lúc A Liệt và Ân Trạch đính hôn, bọn họ là ba mẹ cùng nhau chuẩn bị, nhưng lần này tiệc đính hôn là do Đào Ngọc tự mình một tay chuẩn bị.

Nhưng mà chính bởi vì vậy nên cô mới cảm thấy rất kỳ quái, “Ai cũng nói Đào gia ở thành phố Đông Lâm coi như là gia tộc hào môn thịnh vượng, hơn nữa bản thân Đào Ngọc là cháu gái duy nhất đời thứ ba của Đào gia, ngoại hình, học thức, năng lực, bản lĩnh mọi thứ đều nổi tiếng, nghe nói lão gia tử Đào gia rất sủng ái cháu gái này, ngay cả mấy cháu trai đều phải đứng sang một bên, mà Đào gia sủng ái cháu gái như vậy, sao lại không thấy người Đào gia đến hỗ trợ bố trí tiệc đính hôn thế?”

Diêm Thiếu Liệt cười cười nói: “Mẹ, mẹ là chỉ biết một, thân thể của Đào Ngọc này và Cố tổng rất giống, cha mẹ của cô ta lúc còn trẻ bởi vì chuyện ngoài ý muốn mà qua đời, cô ta từ nhỏ lớn lên ở bên người Đào lão gia tử, lại được Đào lão gia tử tự tay dạy dỗ nên tất nhiên được sủng ái, nhưng được sủng ái thì cũng phải trả giá cái giá rất lớn.”

“Là cái giá gì?”

“Bị các anh chị em khác bài xích.”

Triệu Chi Lâm gật gù gật đầu, bây giờ mới hiểu được chuyện gì xảy ra, mỗi hào môn gia tộc đều có chuyện khó nói gì đó, “Đợi một chút, con trai, con vừa mới nói cái gì? Anh chị em? Đào Ngọc không phải cháu gái duy nhất của Đào gia sao?”

“Không phải, Đào Ngọc có một chị gái, nhưng không biết vì sao dường như Đào gia không muốn bên ngoài thừa nhận chuyện này.”

“Còn có loại chuyện này sao?” Triệu Chi Lâm cảm thấy rất không thể tin được, không muốn thừa nhận, đứa nhỏ kia là phạm tới lỗi lớn gì, cho dù là phạm phải lỗi lớn cũng không đến mức vậy chứ?

“Không biết vì sao, đoán chừng lúc đính hôn có thể sẽ xuất hiện.”

Triệu Chi Lâm không tiếp tục hỏi về chuyện này, giống như từng hào môn đều phải có bí ẩn gì đó mới có thể gọi là hào môn, cô tiếp tục nói: “Bác trai cả kia của cô ta không phải đối với cô ta rất tốt sao? Sao lại không thấy ông ta tới giúp cái gì?”

“Đây chẳng qua là bề ngoài, tốt hay không tốt loại chuyện này rất khó nói.”

Diêm Thiếu Liệt coi như khá hiểu biết về Đào gia, bởi vì Diêm Trí Viễn đã sớm từ thành phố Đông Lâm trở lại, Đào gia đúng là mới phát tài không bao lâu, mà nhà bọn họ sở dĩ có thể vùn vụt lên nhanh như vậy, chủ yếu vẫn là vì phần lớn vụ làm ăn của Đào thị có liên quan với chính phủ, nói đúng ra hàng năm chính phủ có rất nhiều loại dự án, nào là công trình dân sinh, sửa đường, xây cầu, dựng trường học, cải tạo nội thành, gần như mỗi thành phố hàng năm chính phủ đều có công trình xây dựng, thành phố Đông Lâm tất nhiên không ngoại lệ.

Dự án của Đào thị chủ yếu là chính phủ quy hoạch, sau đó bọn họ tham dự một chân, cho nên Đào gia mới có thể phát nhanh như vậy. Tuy rằng không biết rốt cuộc bọn họ dùng cách gì, có thể liên tục tham dự các dự án của chính phủ, nhưng có một điều Diêm Thiếu Liệt có thể khẳng định, đây là chuyện không bình thường. Nếu xí nghiệp tư nhân tham dự một hai dự án của chính phủ còn có thể được đi, nhưng tất cả các dự án đều có một chân thì rất không bình thường.

Hơn nữa Đào gia trừ bỏ làm dự án chính phủ lại có thể không nghiệp vụ nào khác, đây cũng là nguyên nhân vì sao nhà bọn họ lại đến thành phố Thiên Hải phát triển, muốn mở rộng thị trường nha, nhưng tới thành phố Thiên Hải bọn họ lại hợp tác đầu tiên vẫn là chính phủ, anh nói anh cần mở rộng thị trường vậy không phải tầm nhìn nên mở rộng một chút sao?

Sau đó vẫn là Diêm Trí Viễn một câu làm thức tỉnh người trong mộng, bản thân Diêm thị liên quan tới rất nhiều ngành nghề, đúng vậy, Đào gia và Diêm gia kết thông gia không phải có thể liên quan tới rất nhiều ngành nghề sao? Hơn nữa không cần nhân mạch tài nguyên, dựa vào Diêm thị thì phát triển ở thành phố Thiên Hải cực kỳ thuận lợi.

Đào lão gia tử tên là Đào Nhuận, ông ta có bốn con trai, lão Đại Đào Giang Hải, lão Nhị Đào Giang Xuyên, lão Tứ Đào Giang Lộ, lão Tam chính là cha của Đào Ngọc, đã qua đời. Con trai của Đào Giang Hải tên là Thanh Viễn là anh cả của Đào Ngọc, con trai Đào Giang Xuyên tên là Đào Thanh Đông, con gái tên Đào Mỹ là chị cả và anh hai của Đào Ngọc, con trai Đào Giang Lộ tên là Đào Thanh Hách là em trai Đào Ngọc.

Căn cứ từ điều tra nói chung Đào gia không giống với những gia tộc hào môn khác, “Mỹ Ngọc” Đào gia ở thành phố Đông Lâm rất nổi tiếng, đôi chị em Đào Mỹ và Đào Ngọc nổi bật thậm chí còn hơn mấy anh em còn lại, hơn nữa quan hệ của đôi chị em này không tốt, nguyên nhân rất đơn giản, Đào Mỹ là Trưởng nữ đích tôn nhưng Đào lão gia tử lại yêu thương Đào Ngọc.

Mấy năm trước Đào gia đối ngoại còn thừa nhận Đào Mỹ là nữ trưởng tôn, đại khái là bắt đầu từ năm trước Đào gia liền không thừa nhận nữ trưởng tôn này, theo Diêm Trí Viễn điều tra chuyện này có lẽ có liên quan tới Đào Ngọc, nhưng nguyên nhân cụ thể thì không rõ! Hai ngày sau là tiệc đính hôn của Diêm Thiếu Kiệt và Đào Ngọc thì cùng ngày người Đào gia mới đến đông đủ, không thiếu một người, Diêm Thiếu Liệt bất ngờ phát hiện Đào Mỹ và Đào Ngọc lớn lên cực kỳ giống nhau, quả nhiên là chị em sao? Nhưng sao anh và Diêm Thiếu Kiệt một chút cũng không giống vậy.

Thậm chí nếu chỉ nhìn sơ bề ngoài mà nói Đào Mỹ so với Đào Ngọc càng hơn một bậc, nhưng Đào Mỹ xinh đẹp thì xinh đẹp, thậm chí có thể nói là đại mỹ nữ, nhưng khí chất lại kém Đào Ngọc rất nhiều, khí chất của phụ nữ là phải được bồi dưỡng từ nhỏ, có quan hệ rất lớn với học tập và hoàn cảnh cuộc sống, không biết là cái gì tạo ra sự chênh lệch lớn như thế giữa hai chị em, nhưng nếu anh là trưởng bối thì chắc chắn sẽ thích Đào Ngọc hơn một ít.

Trừ bỏ toàn bộ Đào gia xuất động ra ngoài, còn có rất nhiều nhân vật đầu não ở thành phố Đông Lâm đến đây, trong đó có không ít người cùng Diêm lão gia từ quen biết, mà còn có vài người có quan hệ rất tốt với lão gia tử. Có vài người Diêm Thiếu Liệt có ấn tượng, đúng là không phải nhân vật bình thường, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy Đào gia này quả nhiên không phải là gia đình tầm thường.

Đây là lần đầu tiên Đào lão gia tử và Diêm lão gia tử gặp mặt, Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy hai cụ nói chuyện không tệ lắm, con cháu hai nhà đều đủ lễ, quả nhiên Đào gia không giới thiệu Đào Mỹ, Diêm gia ít người không giống như nhân khẩu Đào gia nhiều như vậy, Diêm Thiếu Liệt phải mất một lúc lâu mới nhớ mặt hết.

Tần gia và Đường gia trẻ một chút mới tới, đến không phải là cho hai cha con Diêm An Quân mặt mũi, mà là Diêm lão gia tử mời đến. Diêm lão gia tử nói bên Đào gia này có vài nhân vật quan trọng của thành phố Đông Lâm tới, bên Thiên Hải đương nhiên không thể thua nhà người ta được đúng không? Sau khi Diêm Thiếu Liệt nghe được thì co giật khoe miệng, nghĩ thầm đây là tới chọi nhau, chẳng qua là Tần gia lão thái gia và Đường gia không có ra mặt, chỉ có cha con Tần Hiếu Luân đến đây mà thôi.

Cố gia lần này không ra mặt, nhưng cũng có đưa quà mừng, nhưng quà mừng không phải đưa cho cha con Diêm An Quân, mà là đưa cho Diêm lão gia tử, hơn nữa là Cố Quân Viêm tự mình đưa tới.

Với nhận định Cố gia không qua lại với Tam đại gia tộc khác thì từ lúc Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch đính hôn liền bị đánh vỡ, hơn nữa ở tiệc đính hôn lúc trước Cố lão gia tử đích thân ra mặt, làm cho mọi người hiểu rõ quan hệ của Cố gia với Thủy gia và Diêm gia. Cho nên Cố Quân Viêm đến đây cũng không làm cho người khác trở mặt, dù sao người ta coi như là ngoan ngoèn thông gia thôi.

“A Liệt, người phụ nữ kia là ai?” Diêm Thiếu Liệt quay đầu lại nhìn là cha của Tần Hiếu Luân, Tần Ngôn Lý.

“Tần thúc, thúc nói ai?” Anh theo tầm mắt của Tần Ngôn Lý nhìn qua, đó là một phụ nữ trung niên vẫn còn nét thướt tha kiều diễm của tuổi trẻ, khác với Ninh Từ Mị và Thu Đình Nhã, người phụ nữ này là thuộc loại con gái rượu, anh nhớ vừa rồi lúc giới thiệu hình như nói là vợ của Đào Giang Xuyên lão Nhị Đào gia.

Sau khi Diêm Thiếu Liệt nói cho Tần Ngôn Lý chỉ thấy ông cau mày, ngay cả Tần Hiếu Luân ở bên cạnh đều nhìn ra có vấn đề, “Ba, ba sao vậy?”

Tần Ngôn Lý lắc đầu, “Người này nhìn có chút quen mắt, dù sao thời gian qua lâu lắm rồi ba cũng không chắc phải là cô ta hay không.”

“Ai vậy?”

“Còn nhớ rõ trước đây Tống Vệ Lý từng đính hôn không?”

Hai người gật gù đầu, Tần Ngôn Lý tiếp tục nói: “Người này giống vị hôn thê năm đó của Tống Vệ Lý.”

“A! Không thể nào?”

Hai người đồng thời sùng sốt, Tần Hiếu Luân cảm thấy đây là duyên phận gì mà có thể đụng tới như vậy? Diêm Thiếu Liệt là cảm thấy mà nó đây là nội dung bộ phim cầu huyết nào đây? Lấy quan hệ hiện tại của Thu Đình Nhã và Diêm gia thì mẹ nuôi sẽ không đến, mà từ trước đến nay Tống gia và Diêm gia qua lại không tính gần cho nên cũng không đến, hai người không hẹn mà cùng nghĩ nếu hôm nay Thu Đình Nhã và Tống Vệ Lý tới, cảnh này dường như không được đẹp lắm!

“Tần thúc, thúc chắc chứ?”

Tần Ngôn Lý lắc đầu, “Không chắc lắm, năm đó thúc ở trường học không cùng một lớp với bọn Vệ Lý, quan hệ chỉ là gặp mặt chào hỏi mà thôi, cho nên đối với vị hôn thê của anh ta không có ấn tượng sâu sắc lắm, hơn nữa đã qua nhiều năm như vậy.”

“Nào có chuyện trùng hợp như thế, ba, ba đừng nghĩ nhiều.”

Tần Ngôn Lý gật gù đầu, “Chỉ mong là ba nghĩ nhiều thôi, được rồi, các con trò chuyện đi, ba đi qua.” Diêm Thiếu Liệt thấy Tần Ngôn Lý rời đi liền gọi Diêm Trí Viễn đến nói vài câu.

Tần Hiếu Luân nháy mắt mấy cái nhìn anh, “Cậu sẽ không nghĩ ba tôi nói là sự thật chứ?”

“Phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện nha, điều tra một chút có thể làm cho Tần thúc an tâm, nói tới chuyện liên quan tới mẹ nuôi luôn cần đảm bảo một chút thì tốt hơn.” Tần Hiếu Luân gật gù đầu, lời này hợp lý.

Tiệc đính này từ bắt đầu đến kết thúc diễn ra rất thuận lợi, Diêm Thiếu Kiệt đã sớm về về tốt Hạ Khuynh Thành, cho nên không lo lắng hẳn sẽ xuất hiện làm ra chuyện gì đó, hơn nữa một nhà Diêm Thiếu Liệt rất nề tính không có gây chuyện, cho nên tiệc đính hôn lần này vô cùng thành công.

Chờ khi Diêm Thiếu Liệt đi toilet thì thấy được Đào Mỹ lôi kéo Đào Thanh Đông đi đến ngã rẽ cầu thang, Diêm Thiếu Liệt nghĩ liền đi qua theo, không đợi đến nơi chợt nghe tiếng của Đào Mỹ.

“Anh, anh xem về đặc chí của Đào Ngọc kia, em đã nói gia gia thiên vị, anh còn không tin, cho cô ta đến Thiên Hải trấn giữ chính là vì để trải đường sẵn tiện tìm chồng cho cô ta.”

“Tiểu Mỹ, kết thông gia với Diêm gia đối việc phát triển của Đào thị ở Thiên Hải là có ích, em không phải không biết.”

“Có ích? Vậy thì sao gia gia không cho em đến Thiên Hải? Vì sao không cho em kết hôn với Diêm gia? Chuyện gì tốt đều dành cho cho con tiểu tiện nhân kia, anh xem gia gia tìm đối tượng xem mắt cho em đều là người nào chứ, kẻ bụng bự, người hói đầu, lão dề già, không có một người nào đem ra khoe được, anh nhìn lại Diêm Thiếu Kiệt kia một chút, muốn gia thế có gia thế, muốn thân phận có thân phận, lớn lên còn anh tuần tiêu sái, sao gia gia lại không để tìm cho em người như vậy để xem mắt chứ?”

Lúc Diêm Thiếu Liệt nghe đến người hói đầu thiếu chút nữa không nhịn được cười ra tiếng, xem ra vị lão gia tử Đào gia này bất công không chỉ một chút đâu, hơn nữa oán hận giữa đôi chị em chắc chắn đã chất chứa lâu lắm rồi.

“Diêm gia đó là gia tộc nào chứ, đứng đầu hào môn gia tộc trăm năm thịnh vượng, em nói gia gia không cho em tới, mà em đến rồi thì có thể đảm bảo tóm được Diêm Thiếu Kiệt sao?”

“Sao em lại không thể? Em đẹp so với Đào Ngọc kém sao?”

“Không kém.” Đào Ngọc nghe được lời nói của anh trai rất đắc ý, chợt nghe Đào Thanh Đông tiếp tục nói: “Nhưng khí chất kém nhiều nhiều lắm, năm đó cho em đi du học em không đi, em có biết khí chất này cần bản không cùng một cấp bậc với Đào Ngọc.”

“Anh, anh rút cuộc có phải anh ruột của em không hả? Sao anh lại nói giúp con tiện nhân kia.”

Diêm Thiếu Liệt gật gật đầu, Đào Thanh Đông này làm anh trai đúng là không uống phí, vẫn nhìn rất rõ ràng hai người em gái.

“Bởi vì anh là anh ruột của em mới có thể nói những lời này với em, Tiểu Mỹ, em nghe anh, tiệc đính hôn của Tiểu Ngọc kết thúc thì chúng ta về thành phố Đông Lâm thôi, Thiên Hải có bác cả và Tiểu Ngọc là đủ rồi.”

“Em không đi, anh thấy những người hôm nay tới không? Thanh niên tài giỏi ở thành phố Thiên Hải so với Đông Lâm nhiều hơn không ít, em muốn ở lại Thiên Hải tìm cho mình người chồng không thua Diêm Thiếu Kiệt, tức chết con tiện nhân kia.”

“Tiểu Ngọc, sao em lại không nghe lời anh nói hả?”

“Anh, chẳng lẽ anh muốn em trở về gả cho mấy kẻ hói đầu hay tên già dề sao? Anh nhẫn tâm sao?”

“Này...” Thấy Đào Thanh Đông do dự, Đào Mỹ chỉ biết có hi vọng.

“Anh, anh từ nhỏ hiểu em thương em nhất, chắc chắn hi vọng em trở thành con cò thí của gia gia, tùy tiện gả đi?”

“Được rồi, anh sẽ giúp cho em.”

Diêm Thiếu Liệt nghe đến đó thì rời đi, xem ra Đào lão đầu này không phải cái đèn cạn dầu, đây là muốn cho Đào Mỹ kết hôn thương nghiệp, loại chuyện này bây giờ tuy rằng không nhiều nhưng vẫn còn, dù sao sau khi nghe được anh vẫn là cảm thấy rất không thoải mái, con cháu sinh ra trong gia đình giàu có phải gánh vác loại trách nhiệm này sao?

Nghĩ vậy anh lại không thể không cảm ơn gia gia nãi nãi và ba mẹ, sống hai đời hôn nhân của anh đều là tự mình chọn!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

Edit: Liast

Beta: Strangers Ex

Tiệc đính hôn của Diêm Thiếu Kiệt và Đào Mỹ vừa chấm dứt, công việc của Diêm Thiếu Liệt bắt đầu bận rộn hơn, bởi vì Á Mi quốc tế tiến vào giai

đoạn kết thúc, dự án này là một tay Diêm Thiểu Liệt chỉ đạo, thấy từng đồng hoang tàn biến thành bộ dáng hiện giờ, anh vui mừng thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Nhưng chờ đón chính là phiên toái tới, mấy ngày hôm trước Diêm Thiểu Liệt tự mình đi nhìn bản ghi chép tiêu thụ, phát hiện có người để lại vài căn biệt thự có vị trí rất tốt, vừa hỏi mới biết được đây là Diêm Thiểu Kiệt bảo giữ lại, hơn nữa là muốn tặng đi ra ngoài.

Diêm Thiểu Liệt nhìn tổng cộng dự để lại bốn căn biệt thự, tổng giá trị giá trị lên tới vài tỷ, lúc này anh liền phát hỏa, lập tức sai người đem bốn căn biệt thự này bán ra. Lúc này nhân viên công tác liền gặp phải khó khăn, bởi vì hôn sự của Diêm Thiểu Kiệt và Đào Ngọc, anh ta đã từ trợ lý trở thành Diêm phó tổng, hơn nữa hai người đều là cháu trai Diêm gia, nhân viên ai cũng không đắc tội nổi, cho nên bây giờ cô ta không biết nên nghe ai.

“Gọi quản lý bán hàng đến đây.” Trong lòng Diêm Thiểu Liệt rất rõ ràng, việc này không phải một nhân viên công tác có thể quyết định, anh không tính làm khó đối phương.

Không đến một hồi thì quản lý bộ phận bán hàng đã tới, lúc đó Diêm Thiểu Liệt nói: “Bốn căn biệt thự này đem đi tiêu thụ.”

“Này...”

Mắt Diêm Thiểu Liệt nhíu lại nhìn về phía giám đốc, không nghĩ tới quản lý bán hàng này lại có thể cùng nhân viên công tác làm khó như nhau.

“Anh nếu không biết bây giờ phải làm sao, thì lập tức thu dọn đồ đạc rời khỏi đây đi.”

Quản lý bán hàng sùng sốt, lập tức cúi đầu khom lưng nói: “Diêm tổng, tôi biết bây giờ nên làm cái gì.”

“Sau này bất kể là ai muốn giữ biệt thự lại làm quà tặng đi ra nhất định phải có sự đồng ý của tôi mới được, có vấn đề gì thì để bọn họ trực tiếp đến tìm tôi.”

Quản lý bán hàng thật ra còn rất lúng túng, hẳn chỉ là một người làm công, Diêm gia là tổng tài, Diêm An Quân hơn nữa trước mắt vị Đại thiếu gia này, người nào cũng không phải dễ chọc, ai cũng có thể làm cho hắn bán xa.

Diêm Thiểu Liệt vừa nhìn bộ dáng này của quản lý bán hàng thì chỉ biết người này không thể dùng, tình huống bây giờ của Diêm thị mở to mắt mọi người có thể xem rõ được, từ cổ đông đến cao tầng, từ bộ phận quản lý đến viên chức nhỏ, nên chọn đứng hàng bên nào sớm đã chọn xong, bây giờ còn muốn bảo trì lập trường trung lập ở Diêm thị là ngốc không tả được.

Hai ngày sau Hải Đặc từ phó giám đốc bộ phận mua sắm được điều đến, nhậm chức giám đốc bán hàng Á Mỹ quốc tế, từ lúc Hải Đặc được điều đến làm phó giám đốc bộ phận mua sắm thì hắn đã lọt vào trong mắt Diêm Thiểu Liệt, đương nhiên người ta là ngay từ đầu đã yên ổn chọn xong trận tuyến, được Diêm Thiểu Liệt trọng dụng là chuyện sớm muộn, cơ hội luôn dành cho người có chuẩn bị, đây không phải là vận may nói đến là đến được.

Á Mỹ quốc tế bởi vì vị trí đẹp, điều kiện xung quanh và công trình giao thông càng thuận tiện, cho nên nhà ở đây chưa bao giờ thiếu người mua. Trước một ngày Hải Đặc nhậm chức thì bốn căn biệt thự kia đều đã được bán ra, rút cuộc trận khảo nghiệm đầu tiên của Hải Đặc đã tới vào ngày thứ nhất nhậm chức, bởi vì Diêm Thiểu Kiệt dẫn Đào Ngọc đến xem nhà.

Sau khi nghe nói bốn căn biệt thự anh ta muốn giữ lại đã bị bán đi, lúc ấy Diêm Thiểu Kiệt liền nổi trận lôi đình, anh ta tức giận ngoại trừ nhà bị bán đi ra ngoài, còn vì Đào Ngọc có mặt làm cho anh ta cảm thấy rất mất mặt thực sự không xuống đài được.

“Đi gọi quản lý của mấy người tới cho tôi.”

Nhân viên công tác chạy nước kiệu đi tìm quản lý, quản lý kia vừa nghe Diêm Thiểu Kiệt đến đây ánh mắt xoay tròn nói nhỏ vài câu bên tai của nhân viên công tác, nhân viên công tác lại chạy nước kiệu đi tìm Hải Đặc.

Hai ngày phía trước nơi này còn không có giám đốc bán hàng, nơi này này quản lý bán hàng hẳn là quan lớn nhất, mọi người đều cho là hắn nhất định sẽ lên tới vị trí giám đốc bán hàng, dù sao thời gian công tác lâu lại có kinh nghiệm, không có ai so với hắn càng thích hợp chức vị này, nhưng ai ngờ Diêm Thiểu Liệt đến đây một chuyển, ngay sau đó chuyển tới một vị giám đốc bán hàng, đây quả thực là đánh vào mặt của hắn.

Nhân viên công tác sau khi tìm được Hải Đặc liền đem tình huống nói ra, đương nhiên làm một người thông minh cậu ta đem chuyện vừa mới đi tìm quản lý bán hàng, và chuyện quản lý bán hàng để cho cậu ta đi tìm giám đốc bán hàng kể ra hết. Lòng này Hải Đặc nhíu lại lập tức hiểu rõ là chuyện gì, đứng dậy đi theo nhân viên công tác ra ngoài.

Quản lý bán hàng này đơn giản là bản thân không muốn gánh trách nhiệm, lại càng không muốn đắc tội Diêm Thiểu Kiệt, bo bo giữ mình làm như người thông minh, nhưng nhìn vào tình hình ti số bây giờ, mâu thuẫn giữa anh em Diêm Thiểu Liệt và Diêm Thiểu Kiệt luôn luôn là tồn tại, tới giờ phút này đã muốn lan ra bên ngoài, bây giờ còn nghĩ ở công ty làm người hiền lành hai bên không đắc tội, đúng là người si nói mộng!

Tất nhiên số người dao động gần đây ở trong công ty quả thật không ít, chuyện Diêm Thiểu Kiệt và Đào Ngọc tất cả mọi người đều biết, thực lực của Đào gia thật sự là không thể khinh thường, hiển nhiên Diêm Thiểu Kiệt có trợ lực rất hữu ích, mà Diêm Thiểu Liệt và hai nhà Đường Tàn quan hệ rất vững chắc, hơn nữa một cái thân thích nghèo khổ Cổ gia, kỳ thực nhìn kỹ vẫn là thực lực của Diêm Thiểu Liệt vượt trội hơn.

Nhưng nói đi thì phải nói lại, Diêm Thiểu Kiệt và Đào gia đó là quan hệ thông gia đúng đấy, Diêm An Quân và Hứa Nhất Phàm cơ bản đã xác định, nhưng về phía Diêm Thiểu Liệt cho dù là hai nhà Đường Tàn hay là Cổ gia, không có một cái nào là thân thích đúng nghĩa, chưa kể mỗi gia tộc đều thương vụ riêng, người ta có thể vô tư giúp người khác không đây chuyện rất khó nói, nếu nhìn như vậy thì phần thắng của Diêm Thiểu Kiệt tựa hồ so với

Diêm Thiếu Liệt lớn hơn.

Chính bởi vì điều này rất nhiều người trước kia ủng hộ Diêm Thiếu Liệt bắt đầu dao động, tình hình bây giờ của Diêm thị muốn quay lại lập trường trung lập là không thể. Cho nên mặc dù có người dao động, nhưng không quay ngược trở lại ủng hộ Diêm Thiếu Kiệt, rất nhiều người vẫn muốn chờ xem. Nhưng những người như vậy cho dù sau này thương vị là Diêm Thiếu Liệt hay là Diêm Thiếu Kiệt đều sẽ không được trọng dụng, trừ phi là bản thân cực kỳ có năng lực hoặc là người rất tài hoa, nếu không bọn họ chắc chắn sẽ bị loại bỏ.

Nghe vậy Hải Đặc cười lạnh một tiếng, quản lý bán hàng này có lẽ chính là ý tưởng như vậy, mà chính vì hắn ta có ý nghĩ như vậy, nên Diêm Thiếu Liệt mới không trọng dụng. Hắn không biết đối với chuyện này người khác sẽ làm thế nào, nhưng dù sao đi nữa hắn cực kỳ xem trọng Diêm Thiếu Liệt, cho nên ngay từ đầu hắn đã ôm chặt đuôi Diêm Thiếu Liệt.

Theo quan điểm của hắn về hai anh em Diêm Thiếu Liệt và Diêm Thiếu Kiệt này mà nói, trên các phương diện Diêm Thiếu Liệt đều mạnh hơn so với Diêm Thiếu Kiệt, ví dụ như nói Á Mỹ quốc tế đi, là dự án một tay Diêm Thiếu Liệt chống đỡ hoàn thành, cho dù là dự án xin xét duyệt, bản vẽ thiết kế, bản thiết kế giấy, thu xếp phía chính phủ, xoay sở tài chính cho tới lúc khởi công dự án, không có khía cạnh nào Diêm Thiếu Liệt không tham gia, chuyện này đối với một ông chủ ngồi trong văn phòng mà nói là cực kỳ khó khăn, nhưng anh vẫn làm được, ít nhất chắc chắn Diêm Thiếu Kiệt không làm được điều này.

Hắn cảm thấy một người có thực lực thật sự, so với một người dựa vào đàn bà mới có thể thắng thì có triển vọng hơn!

Hải Đặc và nhân viên công tác đi đến đại sảnh liền thấy Diêm Thiếu Kiệt và Đào Ngọc, hắn bước nhanh tới, Diêm Thiếu Kiệt đưa mắt nhìn nhân viên công tác đi bên cạnh Hải Đặc, lại cau mày nhìn Hải Đặc, đây không phải người quản lý ngày đó tiếp đãi mình, “Anh là ai?”

Nhân viên công tác bên cạnh lập tức nói: “Diêm phó tổng, đây là giám đốc bán hàng mới vừa được bổ nhiệm.”

“Diêm phó tổng, xin chào, tôi là Hải Đặc.”

“Hải Đặc...” Diêm Thiếu Kiệt lập lại tên này vài lần, con mắt nhú lại.

“Là phó giám đốc bộ phận mua sắm trước kia?”

Hải Đặc cười cười nói: “Phải.”

Diêm Thiếu Kiệt gật gù đầu, nghĩ thầm người này là người của Diêm Thiếu Liệt, khó trách dám đem bán mấy căn biệt thự mình muốn giữ lại.

“Tôi hỏi anh, bốn căn biệt thự tôi bảo giữ lại sao đã bán ra?”

“Chuyện là như thế này...” Hải Đặc đem chuyện hôm Diêm Thiếu Liệt đến và những chuyện đã xảy ra nói một lần, cuối cùng còn nói: “Diêm tổng nói, trừ ngài ấy ra cho dù ai cũng không có quyền giữ lại biệt thự trong Á Mỹ quốc tế để tặng người.”

“Tôi cũng không được?”

“Ý của Diêm tổng là như thế.”

“Anh...” Diêm Thiếu Kiệt nhìn về phía Hải Đặc nhú lại, “Tôi xem là anh không muốn làm nữa.”

Hải Đặc bình tĩnh tự nhiên nói: “Vị trí của tôi là do ban giám đốc bổ nhiệm, Diêm phó tổng ngài không có quyền hành đuổi hoặc chuyển vị trí công tác của tôi.”

Diêm Thiếu Kiệt tức giận chỉ vào mũi Hải Đặc không biết phải nói gì, mà cái mũi của mình suýt nữa cũng bị chọc giận đến lệch đi, cái này thì là nói cái rắm gì, dựa vào cái gì trừ bỏ Diêm Thiếu Liệt thì người khác không có quyền giữ không có quyền đem tặng người ta? Ý này quá mức rõ ràng, chắc chắn là nhắm vào mình, còn có, ở đâu lòi ra vị trí giám đốc bán hàng, lại còn là được ban giám đốc bổ nhiệm, sao mình hoàn toàn chẳng biết chuyện này chứ? Anh ta có lẽ quên anh ta không phải thành viên hội đồng quản trị nên không có quyền biểu quyết.

Đào Ngọc trấn an vỗ vỗ tay của Diêm Thiếu Kiệt, bước tới quay đầu nhìn về phía Hải Đặc cười hỏi: “Chủ tịch cũng không được sao?” Cô ta nói chủ tịch tất nhiên là chỉ Diêm lão gia từ.

Hải Đặc nhớ tới trước khi được bổ nhiệm, Diêm Thiếu Liệt đã gọi mình vào phòng làm việc nói chuyện một lúc, tâm cười lạnh nhưng trên mặt lại đặc biệt cung kính nói: “Chủ tịch đã từng nói dự án Á Mỹ quốc tế là một tay Nhị thiếu gia chủ trì, cho nên chuyện lớn chuyện nhỏ của dự án này đều do ngài ấy định đoạt, người khác không được tham dự.” Hắn không có nói chủ tịch có quyền hạn này hay không, nhưng chủ tịch đã nói những lời như vậy, chẳng lẽ giờ lại muốn tự đánh vào mặt mình sao?

Đào Ngọc bắt ngờ khi nghe được lời nói của Hải Đặc, đúng là một nhân tài, cô ta quay qua nói với Diêm Thiếu Kiệt: “Thiếu Kiệt, quên đi, nếu gia gia đã nói như vậy, anh đừng khó xử người phía dưới.” Diêm Thiếu Kiệt gật gù đầu, biết Đào Ngọc đây là muốn cho mình bậc thang xuống.

Nhưng mà trước khi đi anh ta vẫn là nói một câu, “Buổi tối hai chúng ta về nhà nói chuyện với gia gia.” Sau đó cùng với Đào Ngọc rời đi, hiển nhiên những lời này của anh ta là ở cho mình lấy lại mặt mũi. Hải Đặc nhú mày lại nghĩ thầm bao cò chính là bao cò, khi nào cũng cho rằng mặt mũi mới là quan trọng nhất.

Hình tượng của Hải Đặc nhảy mắt cao lớn lên trong lòng các nhân viên, nhìn thấy chưa, đôi mắt Diêm đại thiếu và đại thiếu nãi nãi, không một chút luống cuống, mà lại dám gây khó khăn cho Đại thiếu gia, thực sự không phải người bình thường nha, khi vị quản lý bán hàng kia nghe được chuyện này thì trở nên thành thật hơn.

Buổi tối cùng ngày Diêm Thiếu Liệt bị trong nhà gọi một cuộc điện thoại kêu trở về, lúc chiều anh đã nhận được điện thoại của Hải Đặc, tự nhiên biết trong nhà gọi anh trở về vì chuyện gì. Trước tiên anh gọi điện thoại cho cha mẹ cùng bọn họ nói một chút tình huống, Triệu Chi Lâm lời kéo chồng từ sở nghiên cứu vội vàng trở về nhà.

Chờ Diêm Thiếu Liệt về đến nhà người trong nhà đều có mặt, đương nhiên bao gồm cả Đào Ngọc đang trò chuyện với Diêm lão thái, Diêm Thiếu Liệt nhìn Triệu Chi Lâm nói: “Mẹ, con đói bụng, trong nhà có cái gì ăn không?”

“Con chỉ biết trở về tìm đồ ăn, nãi nãi vừa rồi đã hâm nóng đồ ăn cho con.”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe liền đến bên lão thái thái làm nũng, “Ai nha, vẫn là nãi nãi thương con nhất.” Lão thái thái nhìn cháu trai bên cạnh mình mà cười toe toét.

“Ân Trạch đâu? Sao không cùng về với con?”

“Em ấy đi quay phim ở vùng khác, hai ngày nữa mới có thể về.”

“Thông gia vẫn khỏe chứ?”

“Đều rất tốt, gần đây mẹ vợ tập làm vài món, nói là rất thích hợp cho người già ăn, còn nói để người có thời gian đến nếm thử, xem hợp hợp khẩu vị không, nếu thích ăn mẹ vợ sẽ chỉ lại người.”

“Được đó.”

Một già một trẻ trò chuyện sôi nổi, làm cho những người khác không biết nên nói chen vào thế nào, nhất là Đào Ngọc ngồi bên cạnh lão thái thái rõ ràng rất xấu hổ.

Mãi đến khi Diêm Thiếu Liệt com nước xong không khí trong nhà vẫn không tồi, chờ Triệu Chi Lâm cầm chén đĩa thu dọn đi xuống, Diêm lão gia mới mở miệng hỏi Diêm Thiếu Liệt chuyện xảy ra ngày hôm nay.

“Thiếu Kiệt nói biệt thự nó giữ lại con đều bán, nhưng bản thân con lại để lại vài căn?” Ban đầu lão gia tử không muốn quản việc này, hơn nữa ông tin tưởng cháu trai làm chuyện gì chắc chắn có lý do của nó, nhưng Thiếu Kiệt lại kéo An Quân đi tìm mình, nói bản thân A Liệt tặng biệt thự cho người ta mà không cho bọn họ làm như vậy, đây đúng là không thể nào nói nổi.

Á Mĩ quốc tế là thành tựu của Diêm Thiếu Liệt, người ta muốn tặng cho ai cũng không ai có thể nói gì, xã hội này chính là thực tế như thế, công trình lớn như vậy có thể thuận thuận lợi lợi xây dựng hoàn thành, mọi mặt đều phải chuẩn bị, việc này cho dù không nói mọi người đều hiểu được.

Trên thực tế, Diêm Thiếu Liệt đã sớm nói qua với Diêm lão gia tử là tất cả căn hộ của Á Mĩ quốc tế đều bán ra, nên bán thì bán nên làm gì thì anh đã chuẩn bị cả rồi, không cần đánh chủ ý gì lên các căn biệt thự. Chính là bởi vì biết cho nên ông mới dám chắc chắn Diêm Thiếu Liệt giữ lại biệt thự tất nhiên là để dùng cho gì đó, nếu cha con lão Nhị muốn kiếm chuyện như vậy, không phải lần này thì là lần tới, không bằng dứt khoát một lần nói rõ ràng cho nên ngày hôm nay lão gia tử mới gọi Diêm Thiếu Liệt trở về.

Nhưng đối với sự xuất hiện của Đào Ngọc làm Diêm lão gia tử vẫn có chút ý kiến, loại việc trong nhà này một người ngoài có mặt khiến ông cảm giác không thích hợp lắm. Diêm An Quân lại nói Đào Ngọc đã đính hôn với Thiếu Kiệt, gả vào Diêm gia là chuyện sớm muộn gì, bây giờ con bé xem như là nửa người nhà Diêm gia rồi, nhiều chuyện trong nhà để con bé biết rõ một chút cũng không có cái gì không tốt.

Lão gia tử làm người đã thành tinh, tất nhiên có thể nghe được ẩn ý bên trong, đơn giản là Diêm An Quân muốn người đứng về phía bọn họ nhiều thêm một cái, đến lúc đó Đào Ngọc nói cái gì cầu tình chẳng hạn, có lẽ sẽ làm cho lão gia tử mềm lòng.

Diêm Thiếu Liệt cười cười nói: “Con đúng là để lại mấy căn biệt thự, nhưng mà đều để bán, chỉ là chiết khấu mà thôi, con không đem biệt thự tặng ra ngoài.”

Mặt Diêm Thiếu Kiệt lập tức không dễ nhìn, anh ta chỉ nghe nói Diêm Thiếu Kiệt để lại biệt thự, lại không nghe nói qua bán chiết khấu ra bên ngoài.

Diêm Thiếu Kiệt liếc mắt nhìn anh ta lại nói tiếp: “Hơn nữa con giữ lại biệt thự là cho Đường gia, Tần gia, Cố gia, Thu gia và Thủy gia, gia gia không cần lo lắng bọn họ mua không nổi.”

Lông mày Triệu Chi Lâm nhíu lại, đứa con trai này của mình có năng khiếu gây thù rất cao nha!

Quả nhiên sắc mặt lúc này của Diêm Thiếu Kiệt càng thêm khó coi, Diêm Thiếu Liệt giống như không thấy lại tiếp tục đổ dầu vào lửa, “Lúc con đến phòng bán hàng xem xét, mới biết Thiếu Kiệt giữ lại biệt thự muốn để tặng người ta, vị trí bốn căn biệt thự tốt như thế tặng không cho người ta cái này sao có thể được? Giá trị một cái đến mấy tỷ, coi như Diêm gia có tiền cũng không có phá sản như thế chứ?”

“Con, con là không phải tặng người bình thường.”

“Ồ! Tứ đại gia tộc ở Thiên Hải thị đã rất không thông thường, còn có người có địa vị cao hơn bọn họ sao?”

“Đúng, người chính phủ.”

Nghe nói như thế người bắt ngờ đầu tiên lại là Diêm An Quân, bởi vì Diêm Thiếu Kiệt nói với ông ta là nó đúng là muốn giữ lại bốn căn hộ, một căn làm phòng cưới cho nó với Đào Ngọc, một căn làm phòng cưới cho mình và Hứa Nhất Phàm, còn có hai căn nó tính giữ lại để làm quà, nhưng Diêm Thiếu Liệt biết nó để lại nhà vậy mà sau đó lại cố ý bảo người ta đem nhà đều bán ra ngoài, bản thân Diêm Thiếu Liệt lại để lại không ít căn hộ định tặng cho người khác. Lúc ấy Diêm An Quân vừa nghe con kể, liền cảm thấy Diêm Thiếu Liệt thực sự là rất khi dễ người ta, cho nên ông ta mới mang theo con trai đi tìm lão gia tử, muốn nghe được nói ra làm sao, thế nhưng sao lại nhắc đến người chính phủ chứ?

Diêm Thiếu Liệt nghe được lời thì lông mày của anh nhíu lại, đưa mắt nhìn Đào Ngọc nói: “Người chính phủ? Cho dù Diêm gia hay là Diêm thị thì từ trước đến nay đều không có dính líu gì với chính phủ, anh tặng cho bọn họ một căn hộ giá trị tận mấy tỷ để làm gì?”

“Bây giờ không có, nhưng không có nghĩa là sau này không có, hàng năm chính phủ có nhiều dự án như vậy, Diêm thị chúng ta vì sao không thể tham dự một chút?”

“Oh, anh xem trọng dự án nào sao?”

“Tạm thời còn không có, nhưng mà tôi nghe nói sang năm sẽ có mấy con đường được mở rộng, đây là một cơ hội.” Nói xong Diêm Thiếu Kiệt còn rất đắc ý, bởi vì đây là tin tức nội bộ nên người ngoài không biết.

Diêm Thiếu Liệt mắt nhìn Diêm Thiếu Kiệt nói: “Cho nên anh còn chưa biết sẽ làm dự án nào, đã muốn đem nhà đi tặng người ta trước phải không?” Diêm lão gia tử vừa nghe lời này sắc mặt rõ ràng khó coi, không chỉ là ông mà sắc mặt của Diêm An Quân cũng không dễ nhìn, đây quả thực là hồ đồ!

Nhìn thấy vẻ mặt dần dần khó coi của Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Liệt quay đầu nhìn về phía Đào Ngọc nói: “Tôi nghe nói toàn bộ dự án của Đào thị đều là hợp tác với chính phủ, làm thế nào mà Đào tiểu thư đã thông được các tầng quan hệ với chính phủ thế?”

Đào Ngọc có lẽ không có nghĩ đến Diêm Thiếu Liệt sẽ đột nhiên chuyển hướng qua cô ta, cho nên nghe được lời của anh thì cô ta rất giật mình, nhưng cô ta lập tức điều chỉnh tốt trạng thái nói: “Phương diện này đều do bác cả của tôi đã thông, tôi cũng không rõ lắm.”

“Sao tôi lại nghe nói rằng người tiếp xúc với chính phủ đều là Đào tiểu thư nhỉ?”

Đào Ngọc cười cười nói: “Ah, tôi vốn là người phụ trách làm dự án, sau khi bác cả khai thông quan hệ xong, giai đoạn sau tất nhiên là do tôi đàm phán.”

“Vậy sao? Vậy Thiếu Kiệt quen biết mấy người bên phía chính phủ là Đào tiểu thư giới thiệu sao?”

“Là A Ngọc giới thiệu thì thế nào? A Ngọc chỉ là muốn tốt cho Diêm thị, Diêm thị muốn phát triển thật tốt thì hợp tác với chính phủ là cực kỳ có lợi, cái này có gì sai sao?”

Nghe thế tất cả mọi người hiểu rõ rồi, nếu như nói vừa rồi lúc Diêm Thiếu Liệt hỏi Đào Ngọc mọi người vẫn chỉ là suy đoán thôi, thì bây giờ đã có thể biết được chính xác là chuyện gì.

Đào Ngọc nhìn Diêm Thiếu Liệt rồi chuyển qua Diêm lão gia nói: “Gia gia, Đào thị là nhiều năm giao thiệp với chính phủ, tự nhiên biết hợp tác với chính phủ có bao nhiêu thuận lợi và lợi nhuận, đây là chuyện tuyệt đối không có khi hợp tác xí nghiệp thông thường, đương nhiên hợp tác cùng chính phủ không thể nói rằng không có tai hại, nhưng dựa vào kinh nghiệm nhiều năm của Đào như thế thì thấy được chắc chắn là lợi nhiều hơn hại.”

“A Ngọc à con nói mấy cái đó chúng ta đều biết, nhưng trước mắt Diêm thị không xem xét đến phương diện này, hơn nữa đám người chính phủ kia lòng tham không đáy, một khi nuôi sức ăn của bọn họ lớn thêm, ngược lại sau này làm việc sẽ không dễ dàng. Huống chi cạnh tranh trong nước ngày càng ác liệt, làm quan không tốt trước sau gì sẽ không có kết cục tốt, đến lúc đó chắc chắn sẽ liên lụy đến tập đoàn.”

Diêm Thiếu Liệt ngạc nhiên, anh cảm giác mình có lẽ đã quá coi thường gia gia, anh biết tương lai sẽ có trận càn quét thanh lý tham quan, là bởi vì anh sống lại một đời, lại không nghĩ rằng gia gia có thể nhìn thấu tầng này, quả nhiên gừng càng già càng cay.

“Gia gia nói có lý, nhưng con người tầm nhìn chung quy phải nhìn xa một chút không phải sao?”

“Gia gia đã già rồi, bây giờ rất nhiều việc của Diêm thị đều do A Liệt phụ trách, ông đối với ánh mắt của cháu trai mình vẫn rất có lòng tin.”

Lời này Diêm Thiếu Kiệt không thích nghe, đối với ánh mắt của Diêm Thiếu Liệt có lòng tin, chẳng khác nào nói ánh mắt của anh ta kém. Diêm Thiếu Kiệt nhìn về phía Diêm An Quân ra hiệu là cha nói đi, lại phát hiện Diêm An Quân luôn cau mày không biết đang suy nghĩ cái gì, căn bản không nhận thấy ánh mắt của anh ta.

“Đào tiểu thư dường như quan tâm đến Diêm thị hơi nhiều.”

Đào Ngọc tao nhã cười, “Thiếu Kiệt là một phần tử của Diêm thị, sau này tôi lại gả cho anh ấy, chuyện của anh ấy tự nhiên là chuyện của tôi, vì anh ấy san sẻ là trách nhiệm của tôi.”

Diêm Thiếu Liệt biến sắc, công phu giả ngu của người cô gái này giả quả nhiên không phải bình thường, nếu như vậy mình không cần phải khách sáo với cô ta.

“Đúng thế, mà tâm tư của cô là nên dùng ở trên người Thiếu Kiệt, mà không phải dùng ở trên người Diêm thị chúng tôi, lời nói thì không dễ nghe nhưng xem như sau này cô gả cho Thiếu Kiệt gả vào Diêm gia, cũng không có quyền hạn chỉ chỉ trò chuyện làm ăn của Diêm thị, nói cách khác chuyện của Diêm thị còn không tới phiên cô nói.”

Đào Ngọc không nghĩ tới Diêm Thiếu Liệt sẽ nói trực tiếp như vậy, đối với chuyện không thích cô ta luôn thích giả ngu, bởi vì dùng cách làm này là hay nhất, nhưng Diêm Thiếu Liệt nói thẳng như vậy nhất thời làm cho cô ta có chút chống đỡ không được.

“Diêm Thiếu Liệt, sao cậu có thể nói như vậy chứ?” Người khác còn chưa nói, Diêm Thiếu Kiệt đã mở miệng trước. Anh ta không phải vì Đào Ngọc oan ức hoặc là đau lòng cho cô ta, anh ta chỉ cho rằng Diêm Thiếu Liệt nói với Đào Ngọc như vậy là ở đánh vào mặt mình.

Diêm An Quân cũng bị tiếng gầm lên vừa rồi của Diêm Thiếu Kiệt gọi thần trí trở về, chợt nghe Diêm Thiếu Liệt nói: “Anh kích động như vậy làm gì? Tôi nói sai cái gì sao? Đào Ngọc cho dù gả cho anh cũng không thể chỉ chỉ trò chuyện của Diêm thị chúng ta, đây là điều mà con dâu Diêm gia phải tuân thủ, nể nể là như vậy, mẹ của tôi là như thế, Nhị thẩm trước kia cũng vậy, anh muốn phá hư quy củ gia tộc sao?”

Diêm Thiếu Kiệt sững sốt, quy củ gia tộc? Từ trước tới giờ sao anh ta chưa hề nghe nói chứ? Thật ra tổ tiên Diêm gia đúng là có quy củ như thế, nhưng từ thế hệ mẹ của Diêm lão gia tử đã bắt đầu phai nhạt dần, thời còn trẻ Diêm nãi nãi còn làm việc ở Diêm thị kia. Tuy Triệu Chi Lâm không hỏi tới chuyện của Diêm thị, nhưng sở nghiên cứu An Lâm có rất nhiều dự án phục vụ cho Diêm thị. Mà Thu Đình Nhã lại càng không cần phải nói, có đôi khi nàng cũng cùng Diêm An Quân thảo luận chuyện của Diêm thị. Nhưng quy củ chính là quy củ, ai cũng không thể sửa đổi.

Diêm lão gia tử gật gật đầu, “Tổ tiên Diêm thị có quy củ như thế.”

Lúc này không chỉ Diêm Thiếu Kiệt há hốc mồm mà còn có Đào Ngọc, không thể chỉ trò chuyện của Diêm thị, này là quy củ quái quỷ gì?

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68

Edit: Liat

Beta: Strangers Ex

Quy củ của tổ tiên Diêm gia làm sao Diêm Thiếu Liệt biết được? Thật ra trước kia lúc Diêm nãi nãi lúc không có chuyện gì làm sẽ trò chuyện nói với anh về chuyện này, lúc đó anh cũng không quan tâm lắm, nghĩ có thể nhà giàu người ta đều là như vậy đi, giống thời cổ đại không phải đều có quy định là hậu cung không được tham gia vào chính sự sao? Mặc dù nói như thế nhưng vẫn có nhân vật Võ Tắc Thiên đó thôi. Tuy rằng Diêm gia bọn họ không sánh được với nhà đế vương, nhưng dù sao cũng là gia tộc thịnh vượng trăm năm, có lẽ tổ tiên sợ bị người phụ nữ nào đó có dã tâm bưng bưng nuốt luôn cả Diêm gia, cho nên mới phải định ra quy củ như thế.

Không nghĩ tới ngày hôm nay vừa đúng lúc dùng tới, hơn nữa đây là Diêm gia quy củ tổ tiên truyền lại, không phải Diêm Thiếu Liệt anh cố ý gây chuyện với Đào Ngọc và Diêm Thiếu Kiệt, còn về biệt thự Á Mỹ quốc tế, anh có thể cho Diêm Thiếu Kiệt cái quyền hạn bán chiết khấu, nhưng muốn tặng không thì nhất định không thể.

Đối với thái độ của anh cho dù là Diêm lão gia tử hay là Diêm An Quân đều không có nói cái gì. Lão gia tử là luôn luôn tin tưởng cháu trai nhỏ, hơn nữa làm như vậy là đúng. Còn về Diêm An Quân thì ông ta lại càng nói không nên lời, bởi vì Diêm Thiếu Liệt nói nếu Nhị thúc cần nhà kết hôn, anh liền đưa một căn miễn phí, lúc Thiếu Kiệt và Đào Ngọc kết hôn thì anh cũng sẽ tặng một căn, chỉ cần là người nhà mình nếu muốn đòi qua, anh sẽ không thu tiền, đương nhiên nếu như là ba mẹ vợ anh đòi qua, nhà cũng sẽ dùng tiền mua, chỉ một câu này liền chặn những ý tưởng khác của bọn họ.

Diêm An Quân cau mày, nhớ tới mấy ngày hôm trước Hứa Nhất Phàm nói với mình muốn để cha mẹ cô ta đến sống ở Á Mỹ quốc tế, nhưng lại cảm thấy căn hộ kia thực sự có chút đắt, ông ta đưa mắt nhìn Diêm Thiếu Liệt, nghĩ thầm này cháu trai sớm đã biết cái gì rồi sao?

Thực tế thì Diêm Thiếu Liệt cái gì cũng không biết, anh nói những lời này chỉ là muốn chặn miệng của người khác, ba mẹ vợ mình đòi qua đều phải dùng tiền mua nhà, anh không tin cô bà chủ thím con con queo queo cái dạng thân thích đại bác bản cũng không tới còn dám mở miệng bảo anh để cho một căn!

“Nãi nãi, con để lại cho người và gia gia một căn biệt thự vị trí rất tốt, ánh mặt trời từ sáng sớm đến đêm tối rất đầy đủ, là một tay con trang trí thiết kế, cam đoan với ông bà sẽ vừa lòng.”

Lão thái thái cười híp mắt gật đầu, “Tốt, A Liệt của chúng ta chọn nhà sao nãi nãi không ưng chứ.” Cuộc đối thoại trong nhà vừa nãy bà nghe hiểu rõ rồi, chính vì nghe rõ nên trong lòng sinh ra khúc mắc với Đào Ngọc, vẫn là cháu trai của mình tốt nhất, người ngoài đúng là không bằng được, nhìn bộ dáng hiểu thuận cung kính thế thôi, thật ra một bụng ý xấu.

Buổi tối hai vợ chồng Diêm An Lý và con trai cùng về, mấy ngày gần đây Ân Trạch không ở nhà, cho nên hai người bọn họ đến nhà con trai ở. Hai vợ

chồng cũng không có nhà riêng, lúc trước luôn ở chung nhà với hai cụ Diêm gia, hơn nữa hai người bọn họ đa số thời gian đều ở tại sở nghiên cứu, cho nên không cần nhà riêng. Bây giờ ngẫu nhiên sẽ đến nhà con trai ở, nhưng mà lúc này Diêm Thiếu Liệt nói sẽ để cho hai bọn họ một căn nhà, tuổi của bọn họ không nhỏ rồi, mặc dù vẫn còn say mê nghiên cứu, nhưng nên có thời điểm thì hưởng thụ cuộc sống một chút.

Mặt khác Đào Ngọc ở Diêm gia hít một mũi đầy bụi, trong lòng rất là khó chịu. Hơn nữa buổi tối Diêm An Quân không cho Diêm Thiếu Kiệt đưa Đào Ngọc về, may mắn bản thân cô ta biết lái xe, Diêm Thiếu Kiệt để cho cô ta lái xe của mình đi về.

Lão thái thái nhìn ba người bọn họ liếc mắt một tự mình lên lầu trên, Diêm An Quân nghiêm mặt hỏi Diêm Thiếu Kiệt, vì sao gạt mình? Lúc này Diêm lão gia từ mới biết con trai út không biết chuyện Diêm Thiếu Kiệt có lui tới với người chính phủ.

“An Quân, con không biết việc này?”

Diêm An Quân đưa mắt nhìn lão gia từ nói: “Ba, xế chiều hôm nay Thiếu Kiệt tới tìm con căn bản không phải nói như vậy.” Diêm An Quân đem lý do mà Diêm Thiếu Kiệt nói lúc tìm đến mình kể cho lão gia từ, cuối cùng mới nói: “Con nếu biết nó có suy nghĩ này thì đã không dẫn nó tìm đến ba.”

Đưa mắt nhìn Diêm Thiếu Kiệt, ông ta tiếp tục nói: “Không nói cái khác, nhiều năm qua Diêm gia chúng ta chưa từng bỏ đỡ người của chính phủ, con có biết gia gia con có quan hệ rất tốt với vài vị lãnh đạo không, mấy lãnh đạo trẻ tới thành phố Thiên Hải nhậm chức cũng sẽ trước tiên tới thăm gia trưởng của Tứ đại gia tộc, Diêm gia chúng ta căn bản không cần thiết phải nịnh bợ bọn họ, huống chi là đưa biệt thự trị giá đến mấy ngàn vạn?”

Diêm lão gia từ gật gù đầu, xem ra con trai út vẫn còn rất rõ ràng, ông đưa mắt nhìn Diêm Thiếu Kiệt nói: “Thiếu Kiệt, chuyện này rốt cuộc là sao?”

Diêm Thiếu Kiệt vừa rồi nghe xong lời nói của Diêm An Quân thì rất bất ngờ, anh ta thật sự không biết Diêm gia có những quan hệ này, mà Diêm An Quân chưa từng nói với anh ta là bởi vì những quan hệ này đều của lão gia từ, không phải Diêm An Quân.

Diêm Thiếu Kiệt nghĩ nghĩ vẫn là đem chuyện tình nói ra, thì ra Đào Ngọc giới thiệu cho Diêm Thiếu Kiệt quen biết chính là vị Phó thị trưởng phụ trách xây dựng đô thị, Đào thị có thể thuận lợi đứng vững chân ở Thiên Hải có vẻ như có quan hệ rất lớn tới vị này. Sau đó Đào Ngọc nói rất nhiều điểm lợi ích nếu hợp tác với chính phủ cho Diêm Thiếu Kiệt, đương nhiên cũng tiện thể chỉ dẫn một vài kỹ xảo để thân quen với những người này, trong đó bao gồm cả tặng nhà.

Bây giờ Á Mi quốc tế có sẵn nhà, hơn nữa đây là mua bán của nhà mình nên không cần Diêm Thiếu Kiệt tự mình xuất tiền túi, Diêm Thiếu Kiệt càng nghe càng cảm thấy cách này khả thi. Anh ta đi vòng quanh Á Mi quốc tế thì vừa ý mấy căn biệt thự, sau đó mới đến phòng bán hàng thì biết mấy căn anh ta nhìn trúng đặc biệt có nhiều người quan tâm và được đặt trước. Lúc ấy anh ta quả thật không nghĩ nhiều, bắt đầu nghĩ tới ai xuống tay nhanh như vậy, cho nên liền hỏi, sau đó mới biết được thì ra những căn này đều là Diêm Thiếu Liệt giữ lại, mà lúc tiếp đón anh ta chính là vị quản lý bán hàng kia.

Nhưng quản lý bán hàng chỉ biết một, không biết hai, hần nghĩ rằng Diêm Thiếu Liệt bảo hần để lại nhà, chắc chắn là muốn dùng để tặng cho người khác, nào biết mấy căn biệt thự này trừ bỏ người nhà Diêm gia ở, thì những cái khác đều là Diêm Thiếu Liệt bán chiết khấu ra.

Diêm Thiếu Kiệt vừa nghe thì giận rung cả người, mấy căn mình nhìn trúng đều bị Diêm Thiếu Liệt giữ chỗ trước, sau lại đã giữ chỗ thì cũng giữ chỗ luôn đi, dù sao Diêm Thiếu Liệt để lại nhà, đến lúc đó mình lưu nhà nếu vạn nhất bị người nói chút gì đó, anh ta cũng có thể nói lại, lúc trước Diêm Thiếu Liệt cũng làm thế đấy thôi. Lúc sau anh ta liền chọn lại bốn căn biệt thự, hơn nữa bốn căn biệt thự này vẫn là vị quản lý bán hàng kia giới thiệu, tất nhiên bản thân Diêm Thiếu Kiệt cảm thấy không tồi. Khi ấy quản lý bán hàng còn thổi phồng vài câu, vị quản lý bán hàng kia vừa muốn nịnh hót Diêm Thiếu Liệt, vừa không muốn đắc tội Diêm Thiếu Kiệt, ai ngờ Diêm Thiếu Liệt kiểm tra lại bảo hần đem biệt thự bán ra, sau mới phát sinh chuyện tiếp đó.

“Con hãy nhớ kỹ, Đào thị là Đào thị, Diêm thị là Diêm thị, coi như hai nhà chúng ta kết thông gia, không có nghĩa là nhập làm một. Đào thị sẵn lòng hợp tác với chính phủ đó là chuyện của bọn họ, Diêm thị chúng ta không tham dự những chuyện này.”

“Ba...” Diêm Thiếu Kiệt dường như có cái gì đó muốn nói, nhưng khi nhìn qua ánh mắt của Diêm lão gia từ cuối cùng không có mở miệng, Diêm lão gia liếc mắt nhìn bọn họ nói một câu ta mệt rồi liền đứng dậy lên lầu.

Chờ lão gia lên lầu Diêm Thiếu Kiệt mới nói: “Ba, người cũng biết bây giờ A Liệt đứng ở Diêm thị có bao nhiêu vững chắc, con bây giờ muốn vượt qua nó cực kỳ khó, chưa kể đến mối quan hệ của nó với ba đại gia tộc khác không tầm thường. Phương diện kinh doanh truyền thống con nghĩ ngăn chặn nó rất khó, nhưng cùng hợp tác với chính phủ thì lại khác. A Liệt và con đều không có kinh nghiệm và nhân mạch ở phương diện này, nhưng A Ngọc có, có A Ngọc giúp con gạt giây, nếu như con có thể lấy được dự án hợp tác với chính phủ, phần thắng của con sẽ lớn hơn.”

Diêm An Quân nhìn anh ta một cái nói: “Lời này do tự con nghĩ ra được hay là A Ngọc nói với con?”

“Là con...” Thấy ánh mắt của Diêm An Quân, sau đó anh ta nói là A Ngọc.

“Sau này ít tiếp xúc với người của chính phủ, nếu A Ngọc lại nói với con hoặc giới thiệu người chính phủ cho con quen biết, đều từ chối.”

“Ba...”

“Được rồi, ba mệt rồi, lên lầu trước.” Nói xong Diêm An Quân liền lên lầu, để Diêm Thiếu Kiệt một người ở lại dưới lầu, âm trầm nghiêm mặt không biết đang suy nghĩ gì.

Mà Đào Ngọc tự mình về nhà khá khó chịu, không nghĩ tới lại có thể bị Diêm Thiếu Liệt hất ra như vậy, kết quả ngày hôm sau vừa đến công ty Đào Giang Hải liền nói cho cô ta biết, nhà Nhị thúc của cô ta sẽ ở lại thành phố Thiên Hải hỗ trợ xử lý Đào thị, lúc ấy mặt Đào Ngọc liền âm trầm, con tiện nhân Đào Mỹ này thật đúng là âm hồn không tiêu tán.

“Sao gia gia lại đồng ý cho bọn họ ở lại, người như chị cả thành sự thì ít mà bại sự có thừa, có thể làm hỏng chuyện của chúng ta hay không?”

“Không sao đâu, có Thanh Đông trông chừng nó mà.”

Nghe được lời này Đào Ngọc không nói gì nữa, Đào Mỹ là một bao cò nhưng anh hai của cô ta đúng là người thông minh, chỉ hi vọng lúc này Đào Mỹ có thể học thông minh chút, nếu không đừng trách cô không khách khí.

...

Ngày hôm nay Diêm Thiếu Liệt hẹn Tổng Vệ Lý cùng nhau ăn cơm, nhưng lại dặn hần không cần dắt Thu Đình Nhã theo, cùng đi còn có Tần Ngôn Lý. Bởi vì Diêm Trí Viễn đã tra được thân phận của vợ lão Nhị Đào gia Đào Giang Xuyên, người đàn bà kia quả thực là vị hôn thê năm đó của Tổng Vệ Lý, Hường Tâm Đình! Theo như kết quả Diêm Trí Viễn điều tra ra, Hường Tâm Đình là người ở Thiên Hải, nhưng mà bây giờ người nhà của bà ta đều định cư ở Đông Lâm, phía bên thành phố Thiên Hải này cũng không có họ hàng thân thuộc, có vài người họ hàng xa nhưng đã đã nhiều năm không liên lạc rồi, gần giống như là người xa lạ. Nhưng năm đó rốt cuộc Tổng Vệ Lý và Hường Tâm Đình bởi vì sao hủy bỏ hôn ước, Diêm Trí Viễn vẫn không điều tra được, chỉ biết sau khi Hường Tâm Đình hủy bỏ hôn ước với Tổng Vệ Lý không đến một tháng đã gả cho Đào Giang Xuyên, mà đứa con lớn nhất của Đào Giang Xuyên là Đào Thanh Đông được sinh ra sau khi hai người kết hôn được bảy tháng.

Người có chút đầu óc đều có thể hiểu được chuyện gì xảy ra, lúc ấy Diêm Trí Viễn đã nghĩ cách lấy được tóc của Đào Thanh Đông, xét nghiệm ADN lần lượt với Tổng Vệ Lý và Đào Giang Xuyên, chứng minh được Đào Thanh Đông thật sự là con trai của Đào Giang Xuyên, và không có một chút quan hệ với Tổng Vệ Lý, đây có lẽ chính là nguyên nhân năm đó Tổng Vệ Lý và Hường Tâm Đình hủy bỏ hôn ước.

Ban đầu Diêm Trí Viễn điều tra được mấy cái đó thì Diêm Thiếu Liệt cũng không muốn nói ra, nhưng anh lại nhận được tin tức nói nhà Đào Giang Xuyên ở lại Thiên Hải hỗ trợ xử lý Đào thị, điều này làm cho Diêm Thiếu Liệt cảm giác không tốt. Tuy rằng bọn họ ở lại thành phố Thiên Hải có lẽ không có liên quan với Tổng Vệ Lý, nhưng liên quan tới chuyện của Thu Đình Nhã thì Diêm Thiếu Liệt không thể không cẩn thận xử lý. Cho nên anh đem chuyện nói cho Tần Ngôn Lý, sau đó hai người bàn bạc ra quyết định ngày hôm nay hẹn Tổng Vệ Lý ra nói vài câu.

Tổng Vệ Lý tới rất đúng giờ, hần nghĩ đến cuộc hẹn của hần chỉ có Diêm Thiếu Liệt, lúc tới đây mới biết còn có Tần Ngôn Lý. Diêm Thiếu Liệt không thích quanh co lòng vòng, trực tiếp hỏi ra thắc mắc của mình, “Năm đó rốt cuộc thúc và Hường Tâm Đình là có chuyện gì xảy ra?” Cảm giác của Diêm Thiếu Liệt đối với Tổng Vệ Lý không tốt cũng không xấu, ấn tượng lần trước sau khi ăn cơm xong coi như không tới, nhưng khi xảy ra chuyện của Lữ Y Y anh lại cảm thấy không tốt lắm, chuyện Hường Tâm Đình này lại khiến anh thật sự cảm thấy được Tổng Vệ Lý có chút thật đáng buồn còn có chút đáng thương.

Ban đầu Tổng Vệ Lý nghe thấy lời nói của Diêm Thiếu Liệt thì rất bất ngờ, Hường Tâm Đình, cái tên này đã rất nhiều năm không ai nhắc tới, lập tức hần nhìn về phía Tần Ngôn Lý. Tần Ngôn Lý biết hần đang muốn cái gì vì thế nói: “Không cần nhìn tôi, tôi còn không nhớ rõ vị hôn thê năm đó của cậu tên là gì kia? Mấy ngày hôm trước ở tiệc đính hôn của Đại thiếu gia Diêm gia, tôi thấy một người cảm thấy có chút giống vị hôn thê năm đó của cậu, A Liệt đã tìm người điều tra một chút, chúng tôi mới biết rằng cô ta tên là Hường Tâm Đình.”

Diêm Thiếu Liệt tiếp tục nói: “Thúc không muốn nói chuyện năm đó không sao, bây giờ Hường Tâm Đình đã gả cho lão Nhị Đào gia ở thành phố Đông Lâm là Đào Giang Xuyên, vị hôn thê của anh trai cháu là Đào Ngọc con gái của Đào lão Tam, cháu cũng chẳng muốn hỏi tới chuyện năm đó của thúc, nhưng bây giờ nhà của cháu kết thông gia với Đào gia, mà Đào Giang Xuyên lại mang theo người nhà đến đây Thiên Hải, cháu không biết chuyện này có quan hệ gì hay không. Nhưng cho dù xảy ra chuyện gì thì thúc cũng không thể tổn thương mẹ nuôi của cháu, hay cháu phải nói là thúc không được phép làm cho mẹ nuôi của cháu bị tổn thương, nếu không bất kể là cháu hay là Tần gia đều không khách khí đối với thúc.”

Tổng Vệ Lý nghe được lời nói của Diêm Thiếu Liệt thì nường mày, hần nghe Thu Đình Nhã nói qua rất nhiều chuyện khi còn nhỏ của Diêm Thiếu Liệt, biết Diêm Thiếu Liệt khi còn nhỏ là một tay Thu Đình Nhã nuôi lớn, tình cảm có thể so với mẹ ruột, lời nói của Diêm Thiếu Liệt tất nhiên làm cho hần khó chịu, nhưng vừa nghĩ tới điểm xuất phát của Diêm Thiếu Liệt là vì Thu Đình Nhã thì hần cũng không để tâm.

Làm cho Diêm Thiếu Liệt và Tần Ngôn Lý ngoài ý muốn chính là, Tổng Vệ Lý tiếp theo lại kể ra chuyện năm đó, mà còn không có giấu diếm, dĩ nhiên chuyện này hai người bọn họ đều đã sớm biết, ý của Tổng Vệ Lý nói gần nói xa chính là Hường Tâm Đình chưa kết hôn đã có ý muốn phát sinh quan hệ với Tổng Vệ Lý, thậm chí còn chủ động quyến rũ hần, đừng nhìn Tổng Vệ Lý là con trai của gia tộc lớn, nhưng trong nội tâm là một người cực kỳ truyền thống, hần cảm thấy chưa kết hôn thì không nên phát sinh quan hệ, cho nên luôn từ chối Hường Tâm Đình.

Mãi đến trước khi kết hôn Hường Tâm Đình đột nhiên mất tích, không chỉ cô ta mất tích ngay cả cha mẹ cô ta cũng cùng nhau dọn đi luôn. Tổng Vệ Lý tới hỏi thăm qua những họ hàng khác của cô ta, không ai biết người nhà bọn họ đi đâu, sau khi đau khổ tìm không có kết quả Tổng gia tuyên bố hủy bỏ hôn sự của hai bọn họ.

Diêm Thiếu Liệt và Tần Ngôn Lý liếc nhau, chuyện Tổng Vệ Lý biết đến còn không nhiều bằng bọn họ biết đến. Nhưng kết hợp với những gì hần nói vừa nãy hai người bọn họ đã đưa ra được kết luận, Hường Tâm Đình và Đào Giang Xuyên không biết là xảy ra chuyện gì, tóm lại chính là trước khi kết hôn với Vệ Lý, Hường Tâm Đình cũng đã mang thai con của Đào Giang Xuyên, nhưng có vẻ như lúc ấy Hường Tâm Đình không muốn cùng một chỗ với Đào Giang Xuyên, cho nên mới luôn muốn dụ dỗ bỏ lên giường của Tổng Vệ Lý, chắc là muốn tính đồ đứa nhỏ lên đầu Tổng Vệ Lý. Nào biết rằng Tổng Vệ Lý là đầu gỗ không am hiểu phong tình, cuối cùng Hường Tâm Đình mất tích. Có lẽ là sợ nếu thực sự gả cho Tổng Vệ Lý sau đó bị phanh phui chuyện chưa kết hôn mà có thai, đến lúc đó Tổng gia sao có thể tha thứ cho cô ta, cho nên cuối cùng cô ta mới mang theo cha mẹ trốn rời khỏi thành phố Thiên Hải. Sau đó có lẽ chính là cô ta tìm được Đào Giang Xuyên, bởi vì cô thai con của Đào Giang Xuyên, cho nên liền thuận lợi gả vào Đào gia.

Diêm Thiếu Liệt hết lần này đến lần khác cân nhắc nhưng vẫn đem chuyện mình điều tra được nói cho Tổng Vệ Lý, anh không có giúp Tổng Vệ Lý phân tích, loại chuyện này thậm chí không cần thông minh lắm, người đầu óc phát triển bình thường có thể đoán ra sơ sơ vài phần, huống chi là đương sự là Tổng Vệ Lý đâu.

Quả nhiên sau khi Tổng Vệ Lý nghe được thì vẻ mặt lộ ra kinh ngạc, miệng hơi hơi mở ra, bộ dạng ngu ngốc ngờ ngác kia khiến cho Diêm Thiếu Liệt không đành lòng nhìn thẳng, được rồi, việc này anh có thể hiểu được, cho dù ai bị gạt thành như vậy trong lòng sẽ không dễ chịu, anh công nhận dả kích này có chút lớn.

Diêm Thiếu Liệt và Tần Ngôn Lý đều không có nói thêm gì, bọn họ đang đợi Tổng Vệ Lý chậm rãi tiêu hoá chuyện này, thời gian này không quá rầy rầy mới là lựa chọn sáng suốt, qua một lúc lâu Tổng Vệ Lý mới từ từ phục hồi tinh thần lại.

“Này, chuyện này là thật sao?”

“Thúc yên tâm, chuyện cháu điều tra ra được nhất định là thật sự, nếu không cháu và Tần thúc sẽ không lỗ mắng như thế tìm tới thúc, chúng ta chủ yếu là sợ mẹ nuôi chịu ủy khuất gì thôi.”

Tổng Vệ Lý gật gù đầu, lập tức cười khỏ nói: “Tôi hình như thành trò cười rồi.”

Diêm Thiếu Liệt không biết nên nói gì với Tổng Vệ Lý mới tốt, Tần Ngôn Lý có lẽ cũng thế, cho nên hai người một lần nữa chọn im lặng.

Nhiều năm như vậy Tổng Vệ Lý vẫn luôn không biết được sự thật, trước kia Hường Tâm Đình là một cô bé rất rụt rè, nhưng thời điểm trước khi kết hôn kia quả thực cô ta đã không từ bất cứ thủ đoạn quá giới hạn nào quyến rũ mình, chuyện này luôn làm cho hắn rất khó hiểu. Sau này bạn tốt của hắn nói có thể là Hường Tâm Đình nghĩ cột chắc mình trước, sợ mình chạy. Tổng Vệ Lý cảm thấy lời này có lý, không có miệt mài theo đuổi chuyện này. Hoá ra nguyên nhân thực sự là đây, nhưng Hường Tâm Đình sao biết Đào Giang Xuyên, lại còn ở sau lưng mình phát sinh quan hệ với Đào Giang Xuyên, việc này một chút dấu hiệu đều không có, hắn hoàn toàn không biết.

Hồi lâu sau Tổng Vệ Lý mới nói: “Việc này đã qua nhiều năm, nên quên tôi đã sớm đã quên, các người yên tâm, tôi nhất định sẽ không để cho Đình Nhã chịu ủy khuất.”

“Ý của cháu là thúc vẫn nên đem chuyện này nói cho mẹ nuôi, đừng đợi mẹ nuôi phát hiện thì sau đó mới nói.”

Nghe nói như thế Tổng Vệ Lý nhũn mảy, lập tức lại gật gù đầu. Trong thời gian này hắn kết giao với Thu Đình Nhã coi như hiểu nòng rất nhiều, quả thực nếu đợi nòng phát hiện rồi sau đó mới nói, chắc có lẽ nòng sẽ mất hứng.

Còn về Tổng Vệ Lý làm sao để nói với Thu Đình Nhã thì Diêm Thiếu Liệt không xen vào, nhưng anh đúng là càng ngày càng cảm thấy hứng thú với Đào gia, dĩ nhiên càng ngày càng đề phòng.

...

Tối hôm đó Diêm Thiếu Liệt mới vừa về nhà thì Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm cũng tới, hơn nữa còn là bộ dáng hùng hổ tới. Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch vừa nhìn điệu bộ này còn tưởng rằng là hai người cãi nhau, kết quả nghe xong thì không phải, nhưng việc này ít nhiều có chút quan hệ với Diêm Thiếu Liệt.

Thì ra sau khi Đào Mỹ ở lại Thiên Hải thì rất tích cực tham gia các loại tiệc tùng, mục tiêu của cô ta rất đơn giản chính là muốn câu được một Kim quy tế [1], mà người cô ta trúng ý nhất chính là Cố Quân Viêm!

Từ lúc Cố Quân Viêm tham dự tiệc đính hôn của Diêm Thiếu Kiệt và Đào Ngọc thì Đào Mỹ đã lập tức coi trọng hắn, Đào Mỹ dường như thích dạng đàn ông bá đạo khóc suốt một chút, ngày hôm đó đến buổi tiệc có không ít đàn ông có khí chất như vậy, nhưng nếu muốn nói nổi bật nhất chắc chắn không phải Cố Quân Viêm thì không có ai.

Lúc sau Đào Mỹ liên tục xuyên xuất hiện ở các buổi tiệc lớn nhỏ, chỉ là để có thể tình cờ gặp được Cố Quân Viêm. Nhưng Cố Quân Viêm không tham dự tiệc tùng nhiều lắm. Sau đó Đào Mỹ lại nghe được Cố Quân Viêm thích sưu tầm, so với tiệc tùng thì hắn hay xuất hiện ở các buổi đấu giá, vì thế Đào Mỹ lập tức dời trận địa. Cô ta lần đầu tiên tham gia một buổi đấu giá thì gặp được Cố Quân Viêm, nhưng làm cô ta cảm thấy rất hứng chính là bên người Cố Quân Viêm luôn có một cái bóng đèn cản trở, mà cái bóng đèn không phải ai khác, chính là Thủy Ân Hi.

Cố Quân Viêm làm người khiêm tốn không thích khoa trương, mà Thủy Ân Hi đối với người bên cạnh thì đặc ý muốn chết, nhưng trừ người này ra thì cậu đều rất điệu thấp. Tuy rằng bữa tiệc đính hôn năm đó của Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch rất nhiều người đã biết quan hệ của cậu với Cố Quân Viêm, nhưng nguyên nhân ngại là người Cố gia nên không nói toạc ra chuyện này ở mọi nơi. Hơn nữa Đào Mỹ còn là một người từ nói khác đến, ai sẽ có lòng tốt nhắc nhở cô ta chuyện này?

Cho nên Đào Mỹ câu dẫn Cố Quân Viêm là làm trò câu dẫn trước mặt Thủy Ân Hi, lửa giận của Thủy Ân Hi bị châm ngòi cháy phụt lên, ở ngay tại hội đấu giá làm cho Đào Mỹ tức đến không thể nuốt trôi, lúc sau Đào Mỹ và Thủy Ân Hi xem như là kết trái thù hận, còn là tư thế thủy hỏa bất dung.

Sau khi Thủy Ân Trạch và Diêm Thiếu Liệt nghe được thì đồng thời hít một ngụm khí lạnh, cô gái này quả nhiên là muốn tìm chết à, dám câu dẫn Cố Quân Viêm cơ đấy, không sợ Cố Quân Viêm thì cũng phải sợ Thủy Ân Hi chứ, không sợ Thủy Ân Hi ít nhất phải sợ Ninh Từ Mị nha, nhà này không có ai là dễ chọc đâu.

“Diêm Nhị thiếu, Đào gia này có quan hệ thân thích với nhà mấy người, tôi nể mặt anh của tôi nên nói một câu, anh bảo Diêm Thiếu Kiệt thông báo cho Đào gia, nếu Đào Mỹ còn muốn tiếp tục nữa, đừng trách tôi không khách khí.”

Lúc này Diêm Thiếu Liệt hiểu vì sao Thủy Ân Hi lại đến đây, anh cười cười nói: “Em yên tâm, lời này anh sẽ nói lại, dù cô ta nếu thật dám tiếp tục câu

dẫn Quân Viêm, em ngàn vạn lần đừng nương tay.”

Thủy Ân Hi nheo nheo mắt, lời này cậu thích nghe!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69

E&B: Strangers Ex

Diêm Thiểu Liệt hết sức có trách nhiệm đem chuyện này nhấn lại cho cho Diêm Thiểu Kiệt, đương nhiên là anh ở trên bàn com nhấn lại, cho nên lúc ấy toàn bộ người Diêm gia đều có mặt. Lời Diêm Thiểu Liệt nói dễ hiểu, Ân Hi người ta là có ý tốt, nếu mấy người không khuyên như Đào Mỹ, đến lúc đó mặc kệ là Ân Hi hay Quân Viêm ra tay, cũng đủ cho Đào Mỹ ăn trái đắng, mà có khi đến khi đó còn liên lụy Đào gia.

Diêm Thiểu Kiệt vừa nghe cảm thấy cả người không khoẻ, anh ta là có nghe Đào Ngọc nói qua cô chị gái này rồi, hoàn toàn là loại mặt hàng ngu ngốc kiêu căng, luôn luôn cảm thấy bản thân xinh đẹp, nhưng sự thật chỉ là cái bao cò xinh đẹp tự cao. Dĩ nhiên Đào Ngọc không nói toẹt ra như thế, cô ta chỉ nói chị gái mình rất đơn thuần, gặp chuyện không biết đưa đây xử lý, tính cách có chút thẳng thắn. Nhưng Diêm Thiểu Kiệt đã tự động phiên dịch ra hàm ý bên trong, ngu xuẩn, bao cò!

Trước đó anh ta nghe nói Đào Mỹ ở lại thành phố Thiên Hải cũng không nghĩ nhiều, thì ra cô gái này không chỉ là bao cò mà còn là thứ chuyên gây chuyện. Nhưng gây chuyện thì gây chuyện đi, như thế nào còn cớ tình là đụng phải Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm chứ?

Cả người không khoẻ còn có Diêm An Quân, cho rằng giúp con trai kết được mối hôn nhân tốt, nhưng thấy Đào gia không phải ai cũng là người khôn khéo, vẫn còn có dạng người đầu óc ngu ngốc không biết trời cao đất dày tồn tại!

Diêm Thiểu Liệt không quan tâm bọn họ nghĩ thế nào, dù sao anh đem chuyện nhấn xong, đến lúc đó thực sự có vấn đề gì thì không có liên quan đến anh, huống chi anh còn ước gì Đào gia xuất hiện nhiều loạn nào đó kia.

Diêm Thiểu Kiệt nói chuyện này cho Đào Ngọc, Đào Ngọc cũng là một trận đau đầu, quả nhiên cô ta chỉ biết Đào Mỹ sẽ không vô duyên vô cớ ở lại Thiên Hải, thì ra là đánh cái chủ ý này. Nếu thế thì ả cũng phải có chút đầu óc chứ? Cố gia dễ chọc lắm sao? Cô ta đáp ứng sẽ giải quyết chuyện này, bảo Diêm Thiểu Kiệt đừng lo lắng.

Buổi tối Đào Ngọc cùng Đào Giang Hải đến nhà Đào Giang Xuyên, bọn họ là tách ra ở, nhưng ở cũng không cách quá xa. Hai người vừa tới nhà Đào Giang Xuyên đã thấy được Đào Mỹ ăn diện quần áo đang chuẩn bị ra khỏi cửa.

“Bác cả đã đến rồi.” Nhìn thấy Đào Ngọc đến, ngay cả một tiếng chào hỏi Đào Mỹ cũng lười, cầm túi xách bước ra khỏi cửa, Đào Ngọc cũng mặc kệ cô ta lập tức bước vào trong nhà.

Nhìn thấy Đào Mỹ chuẩn bị rời đi, Đào Giang Hải đem người gọi lại, “A Mỹ, con trước đừng đi, có chuyện muốn tìm con.” Đào Mỹ dù không tình nguyện cũng không dám trái lời bác cả nói, đành phải để túi xách trên tay xuống, ngoan ngoãn bước vào trong phòng khách.

Sau khi Đào Ngọc ngồi xuống cũng không nhìn Đào Mỹ, mà là chuyển hướng sang cha con Đào Giang Xuyên, nói lại lời của Diêm Thiểu Kiệt, sau đó cô ta mới nhìn về phía Đào Mỹ nói: “Chị hai, chị có thể sử dụng đầu óc một chút được không. Cố gia là nhà bình thường sao? Nếu Cố tổng tài dễ dàng bỏ lên như vậy, những cô gái xinh đẹp hơn chị, gia thế tốt hơn chị ở thành phố Thiên Hải này nhiều như thế, sẽ đến lượt chị sao?”

“Bọn họ không theo đuổi được Cố tổng tài không có nghĩa là tôi không theo đuổi được anh ta, bọn họ không thành công, tôi thành công thì sao.”

“Chị dựa vào cái gì mà tự tin vậy?”

Đào Mỹ liếc mắt nhìn Đào Ngọc một cái, nói: “Cái này không cần cô quan tâm, dù sao tôi rất rõ mình đang làm cái gì, không cần cô ở đây khua chân múa tay với tôi.”

“Chị cho rằng tôi muốn khua chân múa tay với chị lắm sao? Chị đắc tội người ta còn không biết, chị muốn kéo toàn bộ Đào thị xuống nước sao?”

Lời này của Đào Ngọc rất nặng, mặc dù Đào Mỹ không nói lý, cũng là biết có vấn đề gì, liền cố làm ra vẻ hỏi: “Tôi, tôi đắc tội ai chứ? Tôi chỉ là theo đuổi Cố tổng tài mà thôi.”

“Trợ lý của Cố tổng tài là Thủy Ân Hi, chị đã đắc tội không ít với người ta nhỉ?”

Đào Mỹ nghe lời này thì ngược lại an tâm, cười nhạt nói: “Tôi còn tưởng cô nói là ai kia? Thủy Ân Hi là trợ lý của Cố tổng tài, tôi đắc tội anh ta thì sao nào? A, tôi biết, Thủy Ân Hi là em trai của Thủy Ân Trạch người yêu của Diêm nhị thiếu, cô là sợ đến lúc đó không ăn nói được với người Diêm gia, cho nên mới tìm tôi gây chuyện đúng không?”

“Chị thật đúng là không biết sợ mà, chị cho rằng Thuý Ân Hi cùng Cố tổng tài có quan hệ thế nào?”

Đào Mỹ nháy mắt mấy cái không bận tâm hỏi: “Quan hệ cái gì? Anh ta không phải là trợ lý của Cố tổng tài sao?”

“Thuý Ân Hi là người yêu của Cố tổng tài, người ta là nhìn xem mặt mũi Thuý Ân Trạch, mới để cho Thiệu Kiệt chuyển cáo cho tôi, nếu không thì đã sớm xử lý chị rồi, rốt cuộc chị có bao nhiêu tự cho là đúng thế?”

Đào Mỹ nghĩ thầm khó trách Thuý Ân Hi kia lúc nào cũng đi theo cạnh Cố tổng tài, hoá ra là loại quan hệ này, “Vậy càng tốt, Thuý Ân Hi là đàn ông không thể sinh con, nói sao thì sau này Cố gia cũng phải lưu hậu chứ?”

“Chị nghĩ tất cả người khác đều là kẻ ngốc chắc? Đạo lý đơn giản như vậy chị có mỗi chị nghĩ đến sao? Nếu như có thể xuống tay được còn đợi đến phiên chị à?”

Đào Mỹ nghe lời này lập tức khó chịu, vừa muốn cãi lại thì nghe cha cô ta lạnh lùng nói: “Sau này con cách xa Cố tổng tài một chút, không trách A Ngọc nói con, con chưa ăn cơm đã muốn đi đâu vậy? Sao bao nhiêu năm rồi mà đầu óc không thông minh được chút nào vậy?”

“Ba, sao ba lại nói con như thế? Cái gì mà con không có đầu óc chứ, cũng bởi vì Cố gia không phải là nhà bình thường nên con mới theo Cố tổng tài, chứ nếu là gia đình bình dân thì con còn chường mắt anh ta kìa.” Thiếu gia ở thành phố Thiên Hải theo đuổi cô ta không ít, chẳng qua là những người đó gia cảnh bình thường, cô ta tự cảm thấy bọn họ căn bản không xứng với mình.

Sau đó Đào Mỹ chuyển hướng sang nói với Đào Ngọc: “Đào Ngọc, cô đừng cho rằng tôi không biết, cô là sợ tôi thật sự có gì đó với Cố tổng tài đi? Cô cho rằng tôi không biết chuyện cô đi tìm Cố tổng tài sao? Cô muốn tìm người ta hợp tác nhưng mà người ta lại từ chối cô.” Đây là tin tức cô ta bỏ tiền ra mua từ một nhân viên Cố thị.

Đào Ngọc biến sắc nhìn về phía cha con Đào Giang Xuyên, hai cha con lúc đầu tỏ vẻ không có nói gì với Đào Mỹ, sắc mặt Đào Ngọc mới dịu đi một chút rồi nói: “Đó là tôi tìm anh ta nói chuyện hợp tác, là bàn chuyện làm ăn đang hoàng, không giống chị đi gây chuyện.”

“Tôi gây chuyện cái gì chứ? Tôi là vì Đào gia suy nghĩ, nếu tôi thật sự bắt được Cố tổng tài, đến lúc đó cô còn sợ bàn chuyện làm ăn không được à? Nếu tôi trở thành Đại thiếu nữ nhà Cố gia, cô muốn nói cái gì muốn Cố thị hỗ trợ cái gì còn không phải chỉ một câu nói của tôi sao.”

Lúc này không chỉ Đào Ngọc bị tức nở nụ cười, mà ngay cả cha con Đào Giang Xuyên và Đào Giang Hải cũng cảm thấy không còn lời gì để nói. Đào Giang Hải không chỉ một lần hoài nghi Đào Mỹ này rốt cuộc có phải là con cháu Đào gia bọn họ không, Đào gia ai cũng khôn khéo sao lại xuất hiện cái bao cò này? Ông ta đưa mắt nhìn Hường Tâm Đình ngồi bên cạnh Đào Giang Xuyên, cho dù là mẹ nhưng Hường Tâm Đình cũng là người đàn bà rất khôn ngoan, rốt cuộc Đào Mỹ này là giống ai?

Khi này Đào Thanh Đông mở miệng nói: “Em gái, A Ngọc nói đúng, con gái thế gia ở Thiên Hải nhiều như thế, nếu Cố Quân Viêm có thể dễ dàng bắt được thì làm gì đến phiên chị? Em vẫn là thu tay lại đi đừng làm chậm trễ việc của A Ngọc.” Anh ta biết mục đích Đào gia đến thành phố Thiên Hải thì phát triển, nhưng Đào Mỹ không biết, mà chuyện này không thể nói cho Đào Mỹ, không thì đứa em gái này của anh ta rất có thể gây ra chuyện xấu.

Vốn dĩ Đào lão gia từ không muốn cho Đào Mỹ ở lại thành phố Thiên Hải, là vì sợ cô ta gây ra chuyện xấu, Đào Mỹ là cái loại người thành sự thì ít mà bại sự có thừa. Nhưng Đào Thanh Đông lấy mục đích phát triển của Đào gia ở thành phố Thiên Hải để mở miệng với Đào lão gia từ, điều kiện để Đào Mỹ ở lại Thiên Hải, là anh ta và cha mẹ cùng ở lại Thiên Hải trông chừng cô ta, đồng thời anh ta cũng sẽ giúp Đào Ngọc xử lý chuyện làm ăn của Đào thị ở Thiên Hải.

Đào lão gia từ đối với đứa cháu trai này cũng là khá mong đợi, cho nên đối với điều kiện anh ta đề xuất liền vui vẻ nhận, chứ nếu không dựa vào đủ loại chiến tích trước kia của Đào Mỹ, cô ta căn bản không có khả năng ở lại Thiên Hải.

Đào Mỹ nghe được anh hai nói thì lửa giận bùng phát lên, quát lên với Đào Thanh Đông: “Mấy người bị sao vậy? Một cái hai cái đều tại tôi, dựa vào cái gì bảo tôi thu tay lại? Tôi chậm trễ việc của Đào Ngọc cái gì? Cô ta có gì tốt, gia gia hướng về cô ta thì thôi đi đến các người cũng hướng về cô ta, các người là anh ruột tôi là cha ruột tôi, không ngờ lại giúp đỡ con tiện nhân Đào Ngọc này...”

“Ba...” Đào Mỹ khiếp sợ nhìn người đánh mình một bạt tai, bà ấy không phải là người hiểu rõ mình nhất sao?

Hường Tâm Đình tận lực xem nhẹ biểu tình khiếp sợ của Đào Mỹ, “A Mỹ, tại sao con không chịu hiểu chuyện như vậy?”

“Mẹ, mẹ, không ngờ mẹ vì con tiện nhân kia đánh con? Các người điên cả rồi sao?”

Đào Mỹ nói xong muốn đi, nào biết Hường Tâm Đình giữ chặt cô ta lại, “Thanh Đông, đưa em gái con về phòng trông chừng nó.” Đào Thanh Đông lập tức tới kéo Đào Mỹ lại, dĩ nhiên Đào Mỹ là mặc kệ, hai anh em giằng co một lúc lâu thì Đào Thanh Đông mới kéo được Đào Mỹ nhốt vào phòng được. Tiếp đó người ở bên ngoài nghe được tiếng đập phá đồ bên trong cùng với tiếng điên cuồng mắng chửi của phụ nữ. Đào Ngọc đã sớm quen với việc này, Đào Mỹ hơi có chút không hài lòng sẽ thích đập phá đồ, cái tật xấu này không biết là giống ai? Dù sao người Đào gia không có một ai là như vậy.

“Nhị thẩm, Đào Mỹ phải giao cho thẩm, nếu chị ấy còn không biết hối cải thật sự làm ra chuyện gì, Đào gia không có khả năng kéo chị ấy được.”

Nhìn thấy sương mù đen quanh thân Đào Ngọc đã thu lại, Hường Tâm Đình mới thờ phào nói: “A Ngọc, cháu yên tâm, thẩm nhất định sẽ trông chừng A Mỹ, sẽ không để nó phá hỏng chuyện của cháu.”

Sau khi Đào Ngọc và Đào Giang Hải rời đi, Hường Tâm Đình đi đến phòng Đào Mỹ...

Hường Tâm Đình có thể quản lý được Đào Mỹ sao? Đáp án là không thể, nếu có người có thể quản lý được cô ta, năm đó cũng sẽ không trước một ngày Đào Ngọc kết hôn đã ngủ với chồng chưa cưới của Đào Ngọc, còn uy hiếp người đàn ông đó cùng ngày xuất hiện chung với cô ta, mà người đàn ông yếu đuối đó cuối cùng lại chọn tự tử, chính là do bị Đào Mỹ bức chết.

Gia cảnh người đàn ông đó không hề tầm thường, chẳng qua là làm người yếu đuối, cũng có lẽ là tính cách trời sinh là vậy, nhưng con trai qua đời thì nhà người ta tự nhiên muốn vì con trai mình lấy lại công đạo. Đào Mỹ còn nói là mình đã ngủ với anh ta một lần, loại chuyện này chịu thiệt là con gái, tôi chỉ là cùng anh ta ngủ chứ tôi không bảo anh ta đi tự tử, việc này có thể đổ lỗi lên đầu tôi được sao? Lúc đó Đào Ngọc thật sự cảm thấy có chút đuối lý, dù sao là bởi cô ta cho người đàn ông kia uống thuốc nên hai người mới có phát sinh quan hệ, cũng là cô ta ép buộc người đàn ông đó trong ngày kết hôn xuất hiện chung với mình. Nhưng nghe nói nhà trai muốn đòi công đạo thì cô ta liền mặc kệ, cô ta là Đại tiểu thư Đào gia sao có thể vì một người đàn ông chịu phụ trách.

Đào lão gia từ ở ngay tại chỗ quảng cho Đào Mỹ hai cái bạt tai, sau đó cùng với nhà trai thương lượng chuyện bồi thường, tiếp theo là bãi trừ toàn bộ chức vụ của Đào Mỹ tại Đào thị, còn muốn đem cô ta đuổi khỏi Đào gia, muốn vợ chồng Đào Giang Xuyên, Đào Thanh Đông đoạn tuyệt quan hệ với cô ta, Đào gia không thừa nhận cô ta là con cháu Đào gia. Điều này làm Đào Mỹ trừng to mắt, vừa khóc vừa kêu gào cầu xin Đào lão gia từ và Đào Ngọc tha thứ cho mình. Nhưng lúc đó Đào lão gia từ gần như là đã hạ nhãn tâm, ai nói cũng không được.

Sau vẫn là Đào Thanh Đông nói chuyện với Đào lão gia từ thì ông ta mới buông miệng, tuy thế nhưng Đào lão gia từ cũng không tính toán buông tha Đào Mỹ như vậy. Ông ta không yêu cầu vợ chồng Đào Giang Xuyên, Đào Thanh Đông đoạn tuyệt quan hệ với Đào Mỹ, cũng không đuổi Đào Mỹ ra khỏi Đào gia, nhưng đối ngoại lại tuyên bố Đào gia không có đứa cháu gái Đào Mỹ này. Không có Đào lão gia từ thừa nhận có thể tưởng tượng được cuộc sống của Đào Mỹ rốt cuộc như thế nào. Đào Ngọc thì không nói gì, dù sao cô ta cũng không thích người đàn ông kia. Cô ta biết từ nhỏ đến lớn Đào Mỹ luôn thích đoạt đồ vật của mình, chỉ cần cô ta thấy tốt thì Đào Mỹ sẽ luôn đoạt lấy, cho dù là đồ chơi, quần áo, trang sức hay là đàn ông, cô ta đã quen rồi.

Nhưng bất kể là ai trước kết hôn một ngày đừng phải chuyện như vậy cũng không thể chấp nhận được, không nói đến có yêu hay không, loại chuyện này rất là đánh mặt. Đào lão gia từ cũng biết cháu gái nhỏ thiệt thòi, tự nhiên sẽ không tha thứ cho Đào Mỹ. Không có Đào lão gia từ thừa nhận, truyền kỳ “Mỹ Ngọc” ở thành phố Đông Lâm từ nay chấm dứt, địa vị Đào Ngọc ở Đào gia cũng lên cao, ngay cả bác trai bác gái, anh trai hay em trai đều kính cô ta ba phần.

Điều này làm cho Đào Mỹ càng thêm tức giận, lần này cô ta không biết anh trai dùng cách gì khiến cho gia gia đồng ý cho mình ở lại Thiên Hải, nhưng theo tình huống hiện nay thì thành phố Thiên Hải là hy vọng cuối cùng của mình. Dù sao hào môn ở Thiên Hải không biết chuyện của cô ta ở Đông Lâm, cô ta vẫn có thể lợi dụng thân phận Đại tiểu thư Đào gia, đối với cô ta mà nói thì gả vào một hào môn khác mới là chuyện thật sự có ích!

Cùng lúc đó Diêm Trí Viễn cũng từ thành phố Đông Lâm truyền về tin tức mới nhất cho Diêm Thiếu Liệt, anh ta cũng tra ra được ân oán năm đó giữa Đào Ngọc và Đào Mỹ. Diêm Thiếu Liệt nghe Diêm Trí Viễn nói cảm thấy thật sự khó mà tin được, đây là chị em sao? Là oan gia kiếp trước mới đúng?

Quả nhiên Đào Mỹ không có yên tĩnh, càng là đem lời người khác nói thành gió thoảng bên tai. Cô ta trực tiếp đến tìm Thủy Ân Hi đàm phán, nội dung đàm phán tóm gọn là, “Anh có thể tiếp tục đứng ở bên người Cố Quân Viêm, chờ tôi gả vào Cố gia sinh con thì có thể cho Cố Quân Viêm ở bên ngoài chuẩn bị nhà cho anh, nhưng anh không được mỗi ngày chiếm lấy anh ấy, chúng ta chia đều.”

Nghe lời nói của cô ta, Thủy Ân Hi ngay cả muốn giận cũng không nổi, cô gái này là bị điên rồi hay đầu óc bị lừa dối, dám đến nói điều kiện với mình, giống như là xác định trăm phần trăm có thể gả vào Cố gia rồi vậy.

Vì sao Đào Mỹ lại làm thế? Đầu tiên là Đào Mỹ căn bản không quan tâm, anh trai và cha mẹ khuyên nhủ mình đều là do nghe Đào Ngọc nói, điều này làm cho cô ta sinh ra tâm lý phản nghịch đến cùng, các người không cho phép thì tôi càng muốn làm. Tuy rằng đã sắp ba mươi, nhưng tính cách phản nghịch của Đào Mỹ không khác gì thiếu nữ trong thời kỳ trưởng thành.

Tiếp theo, cô ta hỏi thăm qua xác định được quan hệ của Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm, cảm thấy Cố Quân Viêm cùng một chỗ với Thủy Ân Hi có lẽ là tình yêu thật sự, nhưng Cố Quân Viêm sao có thể không cần con cái chứ? Cố Quân Suất và anh ta không có một chút quan hệ huyết thống nào, tương lai Cố Quân Viêm chắc chắn sẽ muốn có một đứa con riêng của mình để kế thừa Cố gia, nhưng Thủy Ân Hi là đàn ông không thể sinh con.

Cuối cùng, anh ta tuy rằng dễ dàng được Thủy Ân Hi, nhưng tâm lý mới là quyết định, chỉ cần thuyết phục được Thủy Ân Hi, chờ mình thật sự gả vào Cố gia, đến lúc đó sẽ có biện pháp diệt trừ Thủy Ân Hi. Không có Thủy Ân Hi, lấy vẻ xinh đẹp của mình còn không sợ bắt được Cố Quân Viêm sao?

Cô ta nghĩ rất đẹp, nhưng Thủy Ân Hi lại không chịu cho cô ta như ý, “Xem ra lời cảnh cáo của tôi chuyển cho cô vẫn không đủ?”

Đào Mỹ liếc mắt trừng Thủy Ân Hi, lời này có ý gì? Không đồng ý lời nói của mình sao?

Thủy Ân Hi đứng dậy ném tiền thanh toán ly cà phê, nhìn Đào Mỹ nói: “Nếu không nghe khuyên bảo, thì đừng trách tôi không khách khí, Đào tiểu thư, cẩn thận một chút nha!”

“Anh, anh có ý gì? Dám uy hiếp tôi?” Đào Mỹ ở phía sau không ngừng hét lên, đáng tiếc Thủy Ân Hi không thèm để ý đến cô ta mà bước nhanh rời khỏi, trong lòng nghĩ phải để cho con ả này ăn một chút đau khổ mới khôn ra.

Sau đó Diêm Thiếu Liệt nghe tin thì cười muốn điên, đường nào của Đào Mỹ này không phải người thường có thể hiểu được, có lẽ là loại tâm thần sống trong thế giới riêng của bản thân rồi.

Vài ngày sau, giới xã hội thượng lưu ở thành phố Thiên Hải thị lưu truyền một tin đồn rất thú vị, Đào gia Đại tiểu thư cố ý truy đuổi Cố đại thiếu gia, còn cùng Thuý Ân Hi đàm phán. Sau khi Đào Mỹ nghe được lời đồn cũng chẳng thấy vấn đề gì, mình truy đuổi Cố Quân Viêm thì sao nào? Yêu điều thực nữ quân tử hảo cầu, người đàn ông tốt như vậy được mình theo đuổi là chuyện bình thường, đương nhiên.

Hôm nay Đào Mỹ được tin nói Cố Quân Viêm sẽ tham dự một yến tiệc, cô ta tỉ mỉ ăn diện xuất hiện trong buổi tiệc, không có nhìn thấy Cố Quân Viêm lại nhìn thấy Thuý Ân Hi, Thuý Ân Hi đang cung kính ở cạnh một ông cụ già, Đào Mỹ một bước ba bước đã đi đến.

“Trợ lý Thuý, Cố tổng không tới sao?”

Thuý Ân Hi nhìn cô ta một cái rồi nói nhỏ gì đó bên tai ông cụ, sau đó bước đi.

Đào Mỹ mang giày cao gót tự nhiên là không đuổi kịp Thuý Ân Hi, hơn nữa thấy Thuý Ân Hi không cho mình mặt mũi như vậy, tức đến giậm chân vài cái. Mấy cụ già cau mày nhìn cô ta, nghĩ thâm đây là con gái nhà ai, không có giáo dưỡng như vậy.

Đào Mỹ vốn đang nổi nóng, nhìn thấy mấy ông cụ này đều đang nhìn mình, nhất là cụ già vừa mới nói chuyện với Thuý Ân Hi, cô ta trắng mắt liếc mắt trào phúng với ông cụ, nói: “Chưa thấy qua người đẹp à?” Nếu là bình thường thì cô ta nói chuyện sẽ thật sự chú ý trường hợp, nhưng nghĩ tới thái độ Thuý Ân Hi phớt lờ cô ta thì hết sức tức giận, nói chuyện cũng không khách khí nữa.

Ông cụ kia gật gật đầu nói, “Là chưa thấy qua không có giáo dưỡng như vậy.”

“Ông nói ai không có giáo dưỡng hả? Tôi nói cho ông biết tôi chính là Đại tiểu thư Đào gia Đông Lâm, chú ý cách dùng từ của ông, đừng giống như mấy lão lưu manh không có kiến thức.”

“A, mạnh miệng thật, Đào gia Đông Lâm đúng thật là tôi chưa nghe qua, nhưng mà tôi đúng là không khác gì lão lưu manh như cô nói.”

“Ông...” Đào Mỹ còn chưa nói xong thì thấy Cố Quân Viêm đi tới, cô ta lập tức tiêu hết tức giận, bật người mỉm cười tự cho là ngọt ngào nhất nhìn về phía Cố Quân Viêm, nào biết Cố Quân Viêm đi tới phía ông cụ kia.

“Gia gia, sao ngài tới sớm thế? Ân Hi đâu?”

“Ông ta là gia gia của anh?” Đào Mỹ không thể tin được hô lên một tiếng, sau liền hoá đá, cũng có lẽ là bị dọa sợ, cũng có lẽ là bị kích thích, tóm lại cô ta lần đầu tiên cảm thấy mất mặt trước mặt mọi người, muốn kiếm cái hố nào để chui vào.

Đào Mỹ không biết mình rời khỏi hội trường yến hội như thế nào, dù sao thì cô ta đụng phải Thuý Ân Hi ở cửa khách sạn. Thuý Ân Hi cười vô cùng rạng rỡ, “Gia gia chắc chắn sẽ không cho phép một con gà gà vào Cố gia đâu, chắc chắn, xem ra giấc mộng hào môn của cô thất bại rồi ta!”

Đào Mỹ chỉ vào Thuý Ân Hi lạnh lùng nói, “Anh cố ý.”

Thuý Ân Hi cau mày lại, “Tôi cố ý cái gì? Tôi cố ý bảo cô mắng gia gia sao? Rõ ràng tự cô không có giáo dưỡng mắng ông cụ, chuyện như vậy có thể đổ lên đầu tôi sao?”

Sau... Không có sau, yến hội, hội đấu giá từ nhỏ đến lớn ở thành phố Thiên Hải, đều từ chối không cho Đào Mỹ bước vào, một vài công ty đang hợp tác với Đào thị cũng xin khuyên Đào Ngọc, ở Thiên Hải không có ai dám đắc tội với Cố gia, nếu cô ta không đem chuyện này giải quyết xong, có lẽ rất phiền phức.

Đào Ngọc biết Đào Mỹ lại ăn trái đắng không hiểu sao trong lòng thấy hết giận, lại ý vào Đào thị đang cùng hợp tác với chính phủ nên không để lời khuyên này trong lòng. Nhưng rất nhanh cô ta cũng ném được trái đắng, rơi vào đường cùng Đào Ngọc đành phải đến tìm Cố Quân Viêm và Thuý Ân Hi giải thích, đi cùng còn có Đào Giang Hải và Đào Thanh Đông, một lần nữa bọn họ tỏ vẻ sẽ không để Đào Mỹ quấy rầy Cố Quân Viêm và Thuý Ân Hi nữa.

Sau khi chuyện này được giải quyết thì các dự án của Đào thị tiến hành thuận lợi như cũ, Đào Ngọc ý thức được nước ở Thiên Hải so với Đông Lâm thì sâu hơn nhiều lắm, cho dù là có hợp tác với chính phủ, người ta muốn dẫn đo bóp lấy khuyết điểm của người cũng chỉ là quơ tay một cái, xem ra mình phải nghĩ một chút biện pháp.

Đào Ngọc không nói gì với Đào Mỹ, mà là gọi điện thoại cho Đào lão gia từ, Đào Mỹ lập tức yên tĩnh. Về phần cô ta tại sao lại yên tĩnh thì Đào Ngọc không quan tâm, cha con Đào Giang Xuyên cũng đã bắt đầu bước vào Đào thị làm việc, mà Hường Tâm Đình là ở nhà trông giữ Đào Mỹ. Đương nhiên không cần bà ta phải nghĩ quản như thế nào, chỉ cần Đào Mỹ muốn ra khỏi cửa, Hường Tâm Đình sẽ nói nếu muốn ra khỏi cửa liền để cho gia gia con sắp xếp người đến đón con về thành phố Đông Lâm, Đào Mỹ hoàn toàn yên tĩnh.

...

Bên kia, Tổng Vệ Lý nghĩ tới nghĩ lui chưa nghĩ ra phải nói chuyện này như thế nào với Thu Đình Nhã, dựa vào tính cách tỉ mỉ của Thu Đình Nhã thật dễ dàng phát hiện Tổng Vệ Lý khó xử, liền hỏi anh làm sao vậy? Cuối cùng Tổng Vệ Lý không còn cách nào, đành kể thật ra, bao gồm cả chuyện Diêm Thiệu Liệt cho người điều tra Hường Tâm Đình, cùng với bữa ăn cơm với Diêm Thiệu Liệt và Tàn Ngôn Lý, toàn bộ nói ra.

Thu Đình Nhã vừa nghe lập tức hiểu được chuyện gì xảy ra, nàng quan tâm hỏi Tổng Vệ Lý một câu là năm đó rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Nhưng bản thân Tổng Vệ Lý đối với chuyện năm đó thật sự cũng không rõ ràng, nếu không có Diêm Thiệu Liệt tra được tin tức, hẳn cũng không biết mình thiếu chút nữa phải nuôi con thay người khác. Tình huống của bé này không giống với Lữ Y Y, tái giá mang theo con làm sao giống với tường lâm là con ruột của

mình chứ? May mà năm đó mình chóng được cảm dỗ.

Thu Đình Nhã cũng không khó để hấn, hướng chỉ việc này Tổng Vệ Lý không sai, đã qua hai mươi năm thì cần gì phải tính toán?

Tổng Vệ Lý thật cảm tạ Thu Đình Nhã ân cần, sau đó hấn đem chuyện này nói cho Tổng lão gia tử. Tổng lão gia tử vừa nghe Hường Tâm Đình gả cho Lão nhị Đào gia thì hết sức kinh ngạc, lại nghe được chuyện năm đó thì ông vừa tức giận lại vừa thấy may mắn. Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa nhà mình nuôi con của nhà người ta. Tuy rằng bọn họ nuôi dưỡng Lữ Y Y, nhưng tình huống này thì không giống như vậy, không thể không nói đôi cha con này không hổ là cha con ruột nghĩa như nhau.

Tiếp đó Thu Đình Nhã còn tìm Diêm Thiếu Liệt hỏi một lần, hỏi chuyện anh điều tra Đào gia. Diêm Thiếu Liệt không có giấu diếm gì với Thu Đình Nhã, nhưng trên cơ bản nên biết thì Thu Đình Nhã đã nghe được từ Tổng Vệ Lý cả rồi.

Vốn là nàng muốn cho Diêm Thiếu Liệt giúp điều tra chuyện năm đó vì sao Hường Tâm Đình mang thai con của Đào Giang Xuyên, nhưng nghĩ nghĩ lại thôi, tuy rằng Hường Tâm Đình cũng ở thành phố Thiên Hải, thế nhưng ai cũng có cuộc sống riêng của mình, có gặp mặt được không thì chưa biết. Cần gì phải nhiễu loạn cuộc sống của nhau đâu? Ngẫm nghĩ nếu thật sự gặp phải nhau cũng chẳng có gì, nàng cũng nói chuyện với Tổng Vệ Lý, cũng cảm giác được Tổng Vệ Lý đã buông xuống. Cho dù biết năm đó Hường Tâm Đình mang thai con của người khác, hấn không có hận, chỉ là kinh ngạc mà thôi.

Nghĩ như vậy nên nàng cũng bỏ qua ý tưởng này, Diêm Thiếu Liệt lại hỏi chuyện nàng và Tổng Vệ Lý, Thu Đình Nhã nói đã bàn đến chuyện kết hôn, về phần chuyện Lữ Y Y thì Tổng lão gia tử đã lên tiếng, Lữ Viện Viên không quản được thì mang theo con gái bà ta rời khỏi Tổng gia đi. Đương nhiên lão gia tử nói lời này là dọa, việc này ông và lão Nhị đã bàn qua, Lữ Viện Viên chỉ cần dọa một cái khẳng định sẽ nghe lời.

Quả nhiên vừa nghe lão gia tử nói lời này, Lữ Viện Viên liền canh giữ Lữ Y Y, còn nói nếu cô ta dám làm loạn thì hai mẹ con sẽ bị đuổi ra ngoài. Lữ Y Y giận Tổng gia vô tình, nhưng lần này phải thành thành thật thật. Có thể gả vào hào môn hay không còn chưa biết, nhưng nếu lão gia tử làm thật thì chi sợ ngày cả Đại tiểu thư Tổng gia cũng không làm được, cái này không thể được.

Diêm Thiếu Liệt nghe Thu Đình Nhã nói thì cười cười, thầm nghĩ quả nhiên vô quyết dày có móng tay nhọn mà!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70

E&B: Strangers Ex

Thu Đình Nhã cùng Tổng Vệ Lý chuẩn bị kết hôn, mặc dù Thu Đình Nhã là lần thứ hai, nhưng Tổng gia vẫn kiên trì muốn làm lớn. Thu gia và Tàn gia nghe được cũng cảm thấy rất vui mừng, tuy Tổng Vệ Lý không phải là kết hôn lần hai, nhưng từng đính hôn thiếu chút nữa đã kết hôn, chẳng qua là đêm trước kết hôn thì cô dâu đột nhiên mất tích mà thôi. Cho nên mới nói lịch sử của hai người này không phải là đơn giản đâu.

Ngày hai nhà ăn cơm, ngay cả Tàn lão thái gia đã lâu không xuất hiện cũng ra mặt, người Tổng gia quả thật cảm thấy thụ sủng nhược kinh, phải biết rằng đây là cụ già duy nhất lớp người già đi trước trong tứ đại gia tộc. Tổng lão gia tử là người khôn khéo, ngày đó không cho phép Lữ Y Y có mặt, còn lại toàn bộ Tổng gia đều trình diện.

Triệu Chi Lâm bởi vì Thu Đình Nhã kết hôn nên từ sở nghiên cứu chạy về, còn ném chồng mình cô độc ở sở nghiên cứu, chờ Diêm An Lý phản ứng lại thì mới phát hiện bà xã biến mất. Gọi mấy chục cú điện thoại mới biết được bà xã và bà thông gia, Thu Đình Nhã, Kha Ngọc đang cùng nhau đi dạo phố, được rồi, ném chồng qua một xó để rảnh nợ đi dạo phố với bạn thân, ông cũng đơn giản thu dọn một chút rồi trở về.

Gần đây Ninh Từ Mị vì phải giúp cho hôn lễ của Thu Đình Nhã, cho nên không có bao nhiêu thời gian ở nhà, ăn cơm liền trở thành vấn đề khó khăn không hề nhỏ đối với bọn họ. Cũng may khả năng nấu nướng của Diêm Thiếu Liệt và Thuỷ Ân Trạch tạm được, mặc dù không quá ngon nhưng để vài người no bụng thì không thành vấn đề.

Thuỷ Ân Hi nhìn qua nói với Cố Quân Viêm: “Có nhìn thấy không, Diêm nhị thiếu tận tâm với anh trai em cỡ nào.”

Cố Quân Viêm nhìn cậu một cái, nói: “Đã thấy, anh hai đối với Diêm nhị thiếu cũng rất tận tâm.” Thuỷ Ân Hi trừng mắt liếc Cố Quân Viêm không thèm nói chuyện, mắt Cố Quân Viêm cười cong lên.

“Lão Nhị Đào gia kia lại tới tìm tôi nói chuyện hợp tác.” Lời này là Cố Quân Viêm nói với Diêm Thiếu Liệt.

Diêm Thiếu Liệt nhú mày, “Lão Nhị Đào gia? Đào Giang Xuyên?” Anh đối với người Đào gia khá biết rõ.

Cố Quân Viêm lại lắc đầu nói: “Là Đào Thanh Đông, con trai lớn của Đào Giang Xuyên, đời cháu của Đào gia xếp hàng thứ hai.”

Diêm Thiếu Liệt gật gù đầu, người này anh biết, theo như Diêm Trí Viễn điều tra thì hấn ta khá yêu thương cô em gái Đào Mỹ. Năm đó Đào Mỹ chọc tai hoạ lớn như vậy, nghe nói Đào lão gia tử muốn đem người đuổi ra Đào gia, cuối cùng thì Đào Thanh Đông cầu tình nên Đào Mỹ mới ở lại được, hơn

nữa Đào Mỹ có thể ở lại Thiên Hải có vẻ có liên quan đến hắn ta.

“Bọn họ vì sao luôn tìm anh nói chuyện hợp tác vậy?” Diêm Thiếu Liệt không thể hiểu được, tập đoàn lớn ở thành phố Thiên Hải không chỉ có mỗi Cổ thị.

“Không chỉ là Cổ thị, còn có mấy nhà khác, Hứa gia nhà bạn gái Nhị thúc cậu, còn có hai nhà có bối cảnh không khác gì Thu gia lắm, hình như bọn họ cũng tiếp xúc với Tổng gia.”

Diêm Thiếu Liệt biến sắc: “Tổng gia? Là ai tiếp xúc với Tổng gia?” Những người khác không biết chuyện năm đó của Tổng Vệ Lý với Hường Tâm Đình, cho nên không biết vì sao Diêm Thiếu Liệt đột nhiên thay đổi sắc mặt.

Tuy Cổ Quân Viêm không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng thấy biểu tình của Diêm Thiếu Liệt thì biết chắc chắn có chuyện quan trọng, hắn nghĩ có lẽ vì liên quan đến Thu Đình Nhã cho nên Diêm Thiếu Liệt mới nghiêm túc như vậy.

“Hình như là Đào Ngọc.”

Diêm Thiếu Liệt nhíu mày nói: “Những nhà này có điểm gì giống nhau không?”

“Căn cứ theo tôi điều tra, nếu nói điểm giống nhau khi Đào gia tìm đến mấy nhà này là có, những công ty này bao gồm cả Cổ thị ở bên trong, trong tay đều có bãi đất muốn khai thác, hơn nữa diện tích không nhỏ. Đào thị tìm tới Cổ thị nói muốn cùng nhau hợp tác khai thác mảnh đất này, về phần mấy nhà khác nói thế nào thì tôi không được rõ.”

“Bọn họ muốn đất nền để làm gì?”

Cổ Quân Viêm nhún nhún vai, “Ai biết, không thì cậu về nói Nhị thúc cậu hỏi Hứa gia nói cái gì, lại bảo mẹ nuôi cậu hỏi Tổng gia nói gì? Theo tôi đoán, không chừng hai nhà đó cũng là như vậy.”

Thủy Ân Hi cũng nói: “Hiện tại bất động sản đang đà tăng trưởng, muốn tới chia một chén canh có không ít người đâu, huống chi là Đào gia? Hơn nữa bọn họ mới tới Thiên Hải, tuy rằng thông qua các dự án hợp tác với chính phủ nhanh chóng đứng vững gót chân, nhưng chỉ là vậy, chứ nếu không lần trước Quân Viêm nói thu thập bọn họ đã thu thập được ngay.”

Mọi người biết Thủy Ân Hi nói lần trước là chuyện Đào Mỹ, Cổ Quân Viêm thông qua quan hệ làm trợ ngại tiến triển các dự án của Đào thị, cho dù là hợp tác với chính phủ nhưng Cổ thị vẫn đánh một tay được, cuối cùng làm cho bọn người Đào gia tự tìm tới cửa xin lỗi.

Diêm Thiếu Liệt cũng nói: “Em là nói Đào thị không tự kiếm được đất nền tốt, nhưng lại muốn làm bất động sản, cho nên phải tìm các tập đoàn có sẵn đất trong tay cùng nhau hợp tác khai thác?”

Thủy Ân Hi gật đầu nói: “Tôi cảm thấy như vậy, các anh nghĩ xem, Đào thị là công ty từ nơi khác tới muốn bắt được đất ở chỗ chúng ta sao có thể dễ dàng được chứ? Nếu thành phố Thiên Hải chúng ta là cái nơi chìm không thêm i, có lẽ chính phủ sẽ không ràng buộc cho bọn họ đất, nhưng Thiên Hải là cái dạng gì? Phải nói tắc đất tắc vàng cũng không sai, tập đoàn có thực lực ở bản địa lại nhiều như vậy, hàng năm vì chính phủ giải quyết không ít khó khăn, chính phủ không chiều cổ tập đoàn bản địa còn đem đất cho tập đoàn bên ngoài, bọn họ muốn làm loạn chắc.”

Mọi người gật gù đầu, phân tích của Thủy Ân Hi rất hợp lý, không có lý do gì để chính phủ mạo hiểm đắc tội với tập đoàn bản địa mà phiêu lưu làm chỗ dựa cho tập đoàn bên ngoài. Nếu bản thân tập đoàn bản địa không có năng lực thì còn được đi, nhưng như Thủy Ân Hi nói vậy, thành phố Thiên Hải có rất nhiều tập đoàn hùng mạnh.

Diêm Thiếu Liệt lại nói: “Thế thì đó cũng là một trong những nguyên nhân Đào thị vừa đến thành phố Thiên Hải chúng ta đã vội vàng ôm chặt đuôi chính phủ, tích cực tham dự các dự án chính phủ, đương nhiên không thể không nói đến lợi ích tặng đền, còn là vì muốn quan hệ tốt với chính phủ, về sau nếu có cơ hội gì thì chính phủ cũng phải nghĩ đến người ta.”

Thủy Ân Hi bĩu môi, “Đào gia này đúng là khôn khéo thực, cái gì cũng bị bọn họ tính kế vào.”

“Đương nhiên khôn khéo, nếu không sao vừa mới đến Thiên Hải đã đứng vững được.”

“Cổ thị không tính toán hợp tác với bọn họ?”

Cổ Quân Viêm liếc mắt nhìn Diêm Thiếu Liệt một cái, nói: “Không hợp tác.”

“Vì sao?”

“Tôi nhìn bọn họ không vừa mắt có được xem là lý do không?”

Cả đám người giật giật khoé miệng, hoá ra Cổ Quân Viêm này còn biết nói giỡn nha. Diêm Thiếu Liệt đẩy đẩy Thủy Ân Trạch nói: “Nhìn đoán không ra mà, người này còn có điểm hài hước nhỉ?”

“Đó là anh không biết thôi, Quân Viêm trước kia hừ hống muốn chết, trừ bỏ Ân Hi mà ngay cả Cổ gia gia đều không có biện pháp với anh ta.”

“Nghiêm trọng thế?” Diêm Thiếu Liệt cảm thấy nếu như vậy thì Cổ Quân Viêm trước kia so với mình còn hừ hống hơn nhiều, hắn ta có thể biến thành

như hiện giờ chẳng lẽ là... Diêm Thiếu Liệt trừng mắt mở to nhìn về phía Cố Quân Viêm, trong lúc nhất thời làm Cố Quân Viêm thấy rợn da gà.

Diêm Thiếu Liệt muốn hỏi Cố Quân Viêm có phải là cũng trọng sinh hay không, nhưng nghĩ nghĩ lại buông tha, lỡ như không phải thì chính mình sẽ bị biến thành nhân sĩ đầu óc có vấn đề.

Mà bên kia mẹ của Diêm Thiếu Liệt, mẹ vợ, mẹ nuôi và mẹ của Tần Hiểu Luân là Kha Ngọc, bốn chị em đang vui vẻ đi dạo phố, xách một đồng túi lớn túi nhỏ, có lẽ là mấy người đi nhiều bị mệt nên tìm quán cà phê định nghỉ ngơi một lúc.

“Đình Nhã, còn thiếu cái gì nữa không?”

“Hần là đủ rồi, cái khác có mẹ em và thím sẽ hỗ trợ.”

“Vậy Vệ Lý thì sao?”

“Không cần để ý, anh ấy có Tổng gia phụ trách.”

Vài người đang nói chuyện phiếm, Thu Đình Nhã phát hiện cách đó không xa có một người phụ nữ luôn nhìn mình chăm chăm, nàng cảm thấy đây là hành vi vô cùng không lịch sự, nàng đưa mắt nhìn người phụ nữ đó vài cái, nếu là người bình thường thì đã thu hồi tầm mắt, nhưng người phụ nữ kia cứ luôn nhìn chăm chăm vào mình, Thu Đình Nhã nhíu mày. Ninh Từ Mị ngồi ở đối diện nàng thấy vẻ mặt vừa mới tươi cười của Thu Đình Nhã lập tức bị thay đổi.

“Sao vậy?”

“Người phụ nữ đằng sau kia luôn nhìn chăm chăm vào em”

Ninh Từ Mị quay đầu lại nhìn thấy người phụ nữ luôn nhìn chăm chăm vào Thu Đình Nhã, lập tức cau mày, Triệu Chi Lâm cùng Kha Ngọc cũng đồng thời nhìn lại. Người phụ nữ kia vừa nhìn thấy bốn người nhìn mình, vén màn vội vàng rời khỏi.

“Ai vậy? Quen biết em sao?”

Thu Đình Nhã lắc đầu, “Khẳng định không biết.”

“Có thể là trước kia tham gia buổi tiệc nào đó gặp qua em?”

“Ai biết.”

Bọn họ cũng không đem người phụ nữ này để trong lòng, chính là Thu Đình Nhã không nghĩ tới thật nhanh bản thân lần thứ hai gặp được người phụ nữ này.

Vài ngày sau Tổng Vệ Lý và Thu Đình Nhã cùng nhau hẹn đi thử nhẫn, Thu Đình Nhã bởi vì trên đường kẹt xe cho nên tới muộn một chút, nàng gọi điện thoại cho Tổng Vệ Lý để hắn ngồi ở quán cà phê dưới lầu chờ mình một lúc, lát sau nàng trực tiếp đến đó tìm hắn.

Kết quả chờ Thu Đình Nhã đến quán cà phê thì thấy được một người phụ nữ ngồi đối diện với Tổng Vệ Lý, vì người phụ nữ đó đưa lưng về phía nàng cho nên nàng không nhìn thấy mặt. Nàng nghĩ là đồng nghiệp hoặc bạn bè gì đó tình cờ gặp nên không nghĩ nhiều, chờ nàng đi qua chào hỏi mới phát hiện được, người này là người phụ nữ nhìn chăm chăm mình ở quán cà phê lần trước.

“Thu tiểu thư, xin chào, tôi là Hường Tâm Đình, là bạn học kiêm vị hôn thê cũ của Tổng Vệ Lý.”

Không sai, người phụ nữ này chính là Hường Tâm Đình. Từ lúc tin tức Thu Đình Nhã và Tổng Vệ Lý muốn kết hôn truyền ra ở Thiên Hải, Hường Tâm Đình đã chú ý đến tin tức này, hoặc là nói lúc bà ta một lần nữa bước chân tới mảnh đất Thiên Hải này đã muốn biết cuộc sống hiện nay của Tổng Vệ Lý. Mới bắt đầu nghe được Tổng Vệ Lý vẫn chưa kết hôn, bà ta vô cùng mâu thuẫn.

Bà ta mâu thuẫn một mặt bởi vì Tổng Vệ Lý không có kết hôn, đã nói lên trong lòng hắn ta vẫn luôn có mình, có lẽ nhiều năm như vậy cũng là luôn chờ đợi mình. Một người đàn ông có thể đối với một người phụ nữ nhiều năm tâm niệm như vậy, không là chân ái thì còn là cái gì? Cái này cực kỳ thỏa mãn niềm hư vinh trong lòng bà ta, làm cho bà ta vừa thấy kiêu ngạo vừa tự hào.

Nhưng về phương diện khác thì bà ta cảm thấy mình đành xin lỗi Tổng Vệ Lý, mình căn bản không đáng để Tổng Vệ Lý đối tốt như vậy, đối với mình nhớ mãi không quên. Bà ta hi vọng Tổng Vệ Lý có thể hạnh phúc, có người yêu thương. Nhưng vừa nghĩ đến Tổng Vệ Lý yêu thương người phụ nữ khác, cùng người phụ nữ khác kết hôn rồi sinh con, bà ta lại ghen tị muốn chết. Đây là loại mâu thuẫn rối rắm trong lòng bà ta khi nghe được tin tức Tổng Vệ Lý kết hôn cùng Thu Đình Nhã.

Sau khi nghe được tin thì bà ta điên cuồng thu thập tư liệu về Thu Đình Nhã, biết nàng từng gả cho Diêm An Quân thì Hường Tâm Đình cảm thấy loại phụ nữ ly hôn này không xứng với Tổng Vệ Lý. Nhưng biết sau lưng Thu Đình Nhã là Tần gia và Thu gia, bà ta lại cảm thấy Thu Đình Nhã là mạng tốt, sinh ở nhà đại phú đại quý, gia thế hiển hách như vậy.

Tổng Vệ Lý độc thân nhiều năm như vậy đột nhiên muốn kết hôn chỉ có thể giải thích rằng, hắn yêu người phụ nữ này, nếu không phải là chân ái thì hắn ta tuyệt đối không kết hôn.

Muốn có ảnh chụp của Thu Đình Nhã không khó, nhưng nhìn thấy Thu Đình Nhã trên ảnh chụp xong thì Hường Tâm Đình lại muốn đi xem người thật. Lần đó ở quán cà phê đúng thật là vô tình gặp được, nhưng bà ta liếc mắt một cái là nhận ra Thu Đình Nhã. Tuy rằng đã qua bốn mươi, nhưng người này vẫn rất xinh đẹp, xinh đẹp khiến cho mình đui mù, cho dù là diện mạo hay khí chất cũng không phải mình có thể so sánh được, khó trách Tổng Vệ Lý sẽ thích. Điều này làm cho Hường Tâm Đình ghen tị muốn điên rồi.

Gần đây Hường Tâm Đình thường đến quán cà phê này ngồi một chút, bởi vì nơi này đối diện với Tổng thị, ngồi ở nơi này có thể nhìn thấy Tổng Vệ Lý tan tầm đi ra. Nhưng hôm nay Tổng Vệ Lý đi ra sớm mà còn đến quán cà phê này, Hường Tâm Đình tới vừa vặn thấy Tổng Vệ Lý đang ngồi một mình.

Nhưng là khi Tổng Vệ Lý nhìn thấy Hường Tâm Đình cũng không có đặc biệt kinh ngạc, từ lúc hắn nghe Diêm Thiếu Liệt nói chuyện của Hường Tâm Đình, nói cả nhà bà ta đã đến thành phố Thiên Hải, hắn đã chuẩn bị sẵn tinh thần tình cờ có thể gặp. Dù sao đều là giới xã hội thượng lưu, vòng tròn xã giao cũng có ngàn vạn mối liên hệ rồi rắm, cho nên hắn cho rằng chuyện gặp mặt là sớm hay muộn, đây không phải là chuyện tận lực tránh là có thể tránh thoát. Huống chi cũng không cần thiết phải tránh, chẳng qua là không ngờ sớm như vậy đã gặp được Hường Tâm Đình.

Tuy Tổng Vệ Lý không kinh ngạc nhưng vẫn là không giống như bình thường gặp được bạn bè, loại cảm giác này thế nào nhỉ? Dù sao Hường Tâm Đình cũng là người phụ nữ hơn hai mươi năm trước hắn yêu nhất, tuy sau đó thật sự buông xuôi nhưng trong lòng vẫn luôn không quên được người phụ nữ này, quên không được không phải là còn yêu mà là ký ức khác quá sâu.

Nhưng sau khi yêu Thu Đình Nhã thì nhân sinh giống như có mục tiêu mới vậy, cũng liền xem nhẹ tồn tại của người phụ nữ này. Nhưng một bản báo cáo của Diêm Thiếu Liệt đã đánh cho hắn đòn cảnh cáo, thì ra mình bị lừa nhiều năm như vậy, nhưng thật sự hắn không hận được Hường Tâm Đình. Nếu năm đó nói cho hắn chuyện này có lẽ hắn thật sự hận Hường Tâm Đình, nhưng nhiều năm trôi qua, nhiều chuyện đã tan thành bọt nước, huống chi hắn bây giờ đang rất hạnh phúc.

Hai người đều ngồi im lặng, cảm giác hiện tại của Tổng Vệ Lý đối với Hường Tâm Đình rất vi diệu, loại vi diệu này ngay cả bản thân hắn cũng không biết là cảm giác gì, nhưng hắn có thể khẳng định mình không yêu người phụ nữ trước mắt này.

Im lặng một lúc sau thì Hường Tâm Đình vừa mở miệng là: “Sao anh lại đi yêu người khác?” Trong lúc nhất thời Tổng Vệ Lý ngây ngẩn cả người, hoàn toàn không theo kịp đây là cái gì?

Mà lúc này Thu Đình Nhã vừa vặn đi tới, nghe được lời giới thiệu khiêu khích của Hường Tâm Đình, Thu Đình Nhã cau mày cười nhạt nói: “Xin chào, tôi là Thu Đình Nhã, là vị hôn thê hiện tại của Tổng Vệ Lý, Đào phu nhân sao lại ở đây?” Một câu Đào phu nhân đem khiêu khích vừa rồi của Hường Tâm Đình diệt sạch.

Mà Tổng Vệ Lý đã theo kịp, cũng nói: “Đình Nhã, anh vừa rồi ngồi đây chờ em thì đừng phải... Đào phu nhân.”

Nếu như Thu Đình Nhã kêu một tiếng Đào phu nhân thì Hường Tâm Đình còn có thể tiếp thu được, nhưng Tổng Vệ Lý cũng gọi như vậy khiến cho phòng tuyến tâm lý của bà ta thật sự không giữ được.

Thu Đình Nhã cười gật đầu nói: “Sao Đào phu nhân có hứng trí đến đây? Quán cà phê này thực sự bình thường, những người làm việc xung quanh đây rảnh rỗi hay đến ngồi một chút, muốn uống cà phê thì tôi có thể giới thiệu cho chị vài điểm khá nổi tiếng ở Thiên Hải. Chẳng qua là có nhiều chỗ yêu cầu có thể hội viên mới có thể đi vào, phí hội viên mấy trăm vạn tin chắc Đào phu nhân có thể bỏ ra được.”

Nghe được Thu Đình Nhã nói làm mặt Hường Tâm Đình đỏ lên, chẳng lẽ Thu Đình Nhã biết được mục đích mình đến đây sao? Vậy có phải Tổng Vệ Lý cũng đoán được? Điều này làm trong lòng bà ta vô cùng lo lắng, nhìn trộm Tổng Vệ Lý thì phát hiện toàn bộ lực chú ý lúc này của hắn đều ở trên người Thu Đình Nhã, trong mắt người đàn ông này không có mình!

Hường Tâm Đình chặt vật rồi đi, Thu Đình Nhã và Tổng Vệ Lý thì đi thử nhẫn. Thu Đình Nhã một chữ cũng không nhắc đến Hường Tâm Đình, khiến cho Tổng Vệ Lý muốn giải thích cái gì nhưng không biết phải mở miệng thế nào, Thu Đình Nhã nhìn bộ dáng của hắn liền cười cười không có hồi hân.

Diêm Thiếu Liệt nghe nói chuyện này thì mắng vài câu thô tục, Thu Đình Nhã nhéo nhéo má anh, nói năng cẩn thận không đặt Hường Tâm Đình trong lòng, còn thẳng thắn nói: “Cô ta đâu không lại mẹ!”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe liền nở nụ cười, đừng nhìn mẹ nuôi luôn là đáng vẻ nữ tính mềm mại, có tri thức hiểu lễ nghĩa, nhưng nếu chọc mẹ nuôi mất hứng thì sức chiến đấu không hề thua kém Ninh Từ Mị.

Tiệc cưới của Thu Đình Nhã và Tổng Vệ Lý vô cùng náo nhiệt, Diêm gia trừ bỏ gia đình Diêm Thiếu Liệt, Diêm lão gia từ cũng đích thân tới dự, mà toàn bộ thế gia ở Thiên Hải đều có mặt, bao quát cả Cổ gia lão gia từ bình thường không tham gia tiệc cưới cũng có mặt, bởi vì Tàn gia lão thái gia tự mình ra mặt mời tộc trưởng của ba đại gia tộc khác. Chẳng qua là Đào gia không nằm trong danh sách khách mời của ba nhà Tổng Thu Tàn.

Người Tổng gia là cảm thấy cực kỳ có mặt mũi, không biết có bao nhiêu nhà muốn kết thông gia với Tàn gia Thu gia, Thu Đình Nhã vừa ly hôn đã có rất nhiều người lập tức theo đuổi, thậm chí còn nhờ cậy trưởng bối nói chuyện, nhưng ai có thể ngờ rằng Tổng gia im hơi lặng tiếng như vậy lại lấy được Thu Đình Nhã đầu. Cho nên không khỏi có người nói chưa Tổng Vệ Lý vài câu, sau khi Tổng Vệ Lý nghe được cũng chỉ cười trừ, cẩn thận không quan tâm. Nếu hắn thật sự coi trọng những lời này thì đã không lựa chọn theo đuổi Thu Đình Nhã, trên đời này luôn có người không ăn được nhó thì bảo nhó chưa.

Thủy Ân Trạch cùng Phùng Thiên Hâm càng là mang theo một đám bạn thân tới đưa dâu cho Thu Đình Nhã, vì thế thành phố Thiên Hải một lần nữa được gặp gỡ trường hợp tình quang rực rỡ. Hôm nay Lữ Y Y được cho phép ra tới, nhìn thấy nhiều đại minh tinh như vậy làm cô ta làm một chuyện cực kỳ hạ giá, hết muốn chụp với người này lại xin ký tên với người khác, khiến cho một đám đại minh tinh không biết làm thế nào mới tốt, nên chiều theo hay không chiều theo đây? Cuối cùng có lẽ là bản thân Lữ Viện Viện cũng không nhìn được, kéo Lữ Y Y đến bên người, một bước không cho rời.

Thực tế thì Đào Ngọc nghĩ muốn đến, đây là cơ hội tốt để kết giao bạn bè mở rộng thương nghiệp, nhưng tiếc rằng Diêm An Quân không tới tham gia buổi hôn lễ này, Diêm Thiếu Kiệt càng không thể tới, cô ta cũng không thể đi theo Diêm lão gia từ hay nhà Diêm Thiếu Liệt được, điều này làm cô ta cảm thấy rất đáng tiếc.

Mà mấy ngày nay Đào Giang xuyên âm dương quái khí không ít, làm chồng của Hường Tâm Đình nên ông ta biết chuyện năm đó, nhìn thấy bộ dáng không vui thời gian này của Hường Tâm Đình đã sớm đoán được nguyên nhân. Nhưng ông ta không có đồ dành vợ, trong lòng nghĩ đến người đàn ông khác bảo ông ta đi đồ dành mới là lạ!

Hôn lễ của Tống Vệ Lý và Thu Đình Nhã được khen một thời gian dài, nói sự kiện lớn cỡ nào, nói cô dâu sang trọng, nói Tàn lão thái gia, nói Tứ đại gia tộc, nói đại minh tinh tụ họp, tóm lại buổi tiệc hôn lễ này khiến cho rất nhiều người liên tục nhắc đến, đợi cho đến khi Tống Vệ Lý và Thu Đình Nhã cùng nhau ra nước ngoài hưởng tuần trăng mật, việc này mới chậm rãi phai nhạt đi.

Thời gian này Diêm Trí Viễn lại mấy lần đi thành phố Đông Lâm, lại tra được vài thứ, Đào thị trừ bỏ bên ngoài hợp tác với chính phủ, bên trong còn có đất mua từ tay các tập đoàn khác, nhưng kỳ quái là có vài mảnh đất không đưa vào sử dụng khai thác, có sử dụng cũng không phải xây nhà ở, mà là xây nhà máy.

Trong đó khu đất lớn là mảnh giáp ranh nối liền nông thôn với thành phố Đông Lâm, chủ cũ của khu đất đó là nhà người đàn ông năm đó bị Đào Mỹ bức chết, nhưng vì đất nền khu đó không quá tốt cho nên vẫn chưa khai thác, Đào thị tạm xây dựng nhà xưởng trên đó, mấy năm trước nhà xưởng đã cho một nhà xí nghiệp thuê làm nhà kho.

Diêm Thiếu Liệt không rõ vì sao Đào thị thích đất như vậy? Ở thành phố Đông Lâm trừ hợp tác với chính phủ thì bên ngoài chính là đất, đến Thiên Hải vẫn là tìm đất, chẳng lẽ muốn vùng mạnh tay phát triển bất động sản?

Anh biết bất động sản phát triển mạnh là do trọng sinh, chẳng lẽ Đào thị cũng có người trọng sinh, cho nên mới chú ý đến phương diện này?

Sau đó Diêm Thiếu Liệt lại phái Diêm Trí Viễn đến thành phố Đông Lâm thêm vài lần, nhưng lần trở lại này Diêm Trí Viễn không tra ra được thứ gì có giá trị, cuối cùng Diêm Thiếu Liệt đành buông tha.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71

E&B: Strangers Ex

Một năm sau, Á Mỹ quốc tế chính thức hoàn thành, Diêm Thiếu Liệt làm người phụ trách dự án chính đứng lên phát biểu cảm khái một phen, trừ bỏ Thủy Ân Trạch thì người bên ngoài đều cảm thấy Diêm Thiếu Liệt nói chuyện cũng quá phần khởi đi.

Cũng không trách Diêm Thiếu Liệt vui mừng, dự án Á Mỹ quốc tế này là thành tích lớn nhất từ khi anh bước chân vào Diêm thị, cũng là con ngựa giúp anh đứng vững nhất ở Diêm thị, ai đến cũng phải nhìn ngưỡng mộ anh, sao anh có thể không phấn khởi chứ?

Diêm thị còn có ý tổ chức một tiệc rượu nhỏ, trừ bỏ vài vị khách quý bên ngoài thì toàn bộ là nhân viên làm việc ở Diêm thị. Trường hợp như vậy tự nhiên Đào Ngọc sẽ đến cùng với Diêm Thiếu Kiệt, lúc này cô ta rất có vài phần phong thái Diêm gia thiếu nữ nãi nãi.

“A Liệt, khi nào cô ta sẽ được gả vào nhà chú em vậy?”

Diêm Thiếu Liệt liếc nhìn Đường Tống nói: “Không biết, Nhị thúc không có nói đến.”

“Anh đây có nghe nói Nhị thẩm chú mở đường cho Đào Ngọc, chuyện hợp tác giữa Hứa gia và Đào gia xem như đã định rồi.”

Diêm An Quân cùng với Hứa Nhất Phàm đã kết hôn vào ba tháng trước, Hứa Nhất Phàm biết Đào Ngọc có ý muốn hợp tác với nhà mình, tự nhiên là tán thành hai tay, cho nên liền giúp bọn họ mở đường.

Diêm Thiếu Liệt thấp giọng nói với Đường Tống: “Việc này không nói trước được, hình như Đào gia cảm thấy khu đất đó của Hứa gia không đủ lớn, muốn mua toàn bộ dưới danh nghĩa của mình, nghe bọn họ nói thế thôi, nhưng tôi nghĩ chờ có cái giá thích hợp, Hứa gia chắc sẽ nhả ra.”

“Chắc chắc, sức ăn của Đào thị không nhỏ nha?”

“Quan tâm chi dạ đây bọn họ lớn hay nhỏ, dù sao không quan hệ với anh đây, hạng mục của anh đã sắp bắt đầu, chú em không tham dự à?”

“Phải tham dự!” Đường Tống đối với ánh mắt của Diêm Thiếu Liệt rất bội phục, cảm thấy thăng bạn của mình từ khi cái tà quy chính thì bản lĩnh tăng vùn vụt.

“Phải tham dự cái gì?” Khi Tần Hiếu Luân tới thì vừa vặn nghe được hai người đối thoại.

Đường Tổng cười nói: “A Liệt muốn bắt đầu chuẩn bị dự án mới.”

“Chớ quên phần của tôi.”

“Yên tâm đi, không thể thiếu phần hai chú được, chẳng qua là tôi cần phải nói chuyện với Quân Viêm.”

“Như thế nào, lúc này chú còn muốn kéo theo Cổ thị?”

Diêm Thiếu Liệt gật đầu nói: “Có khi còn phải cần đến Thu gia và Tống gia, dự án quá lớn, yêu cầu tài chính cũng rất khổng lồ.”

“Ah, chơi lớn đây mà, rốt cuộc là gì thế?”

Diêm Thiếu Liệt cười thần bí nhưng cái gì cũng không nói.

Chẳng qua là hai người rất nhanh đã biết được mục đích của Diêm Thiếu Liệt, Đường Tổng là người đầu tiên gọi điện cho Diêm Thiếu Liệt, đầu bên kia điện thoại cậu ta rống lớn: “Má, chú em hù ông hả? Cái địa điểm như cái lỗ kim đó mà chú muốn liên hợp nhiều nhà cùng nhau khai phá, một mình Diêm thị cũng đủ xử rồi...” Diêm Thiếu Liệt đề di động cách xa lỗ tai mình, đợi khi Đường Tổng rống xong mới đem di động để lại sát lỗ tai.

“Cậu nói xong chưa?”

“Anh đây còn thể son sắt với gia gia nói chú có vụ lớn, gia gia còn nói lần này nhất định phải tham dự, vì kiếm tiền cũng là vì trả nhân tình lần trước cho chú, kết quả nhìn thấy tin tức này, gia gia còn nói anh lừa ông ấy, chú mau chóng giải thích cho anh ngay.”

Là chuyện gì khiến Đường Tổng kích động như vậy? Trước đó Diêm Thiếu Liệt nói muốn khai phá dự án mới, ra vẻ so với dự án Á Mỹ quốc tế còn lớn hơn, Đường Tổng đã nghĩ lần này Đường gia sẽ không thể giống như lần trước oan uổng phải rút chân, cậu sau khi nói chuyện xong với Đường lão gia tử, lão gia tử lúc ấy đã đánh nhịp, chuẩn bị một phần tài chính chuyên nghiệp, chuyên môn đề đầu tư dự án Diêm thị. Kết quả tài chính dự trù xong, Diêm Thiếu Liệt liền thả ra tin tức, có điều là tin tức anh thả ra khiến cho tất cả mọi người trợn tròn mắt, cái địa phương như vậy thì có chỗ nào cần đến mấy nhà khác, một mình Diêm gia cũng nuốt trôi được nha.

Mảnh đất Diêm Thiếu Liệt nhìn trúng là đám đất núi không lớn không nhỏ bên cạnh khu khai phá Bắc Sơn, đám đất này cách rất gần Á Mỹ quốc tế, nhưng lúc trước cũng không nằm trong phạm vi đất nền của Á Mỹ quốc tế. Nhưng hiện tại Diêm Thiếu Liệt muốn đem khu đất này đồng thời khai phá, lúc ấy một mảng lớn đất hoang, tàn phá nhìn không hề phù hợp cảm quan, bây giờ Á Mỹ quốc tế xây xong, như vậy thì cái đám đất hoang tàn kể bên nhìn càng có bao nhiêu chướng mắt, mà tất cả mọi người cho rằng Diêm Thiếu Liệt nói chính là chỉ nơi này.

“Chú là nói dự án của chú không phải cái đám đất đó?”

“Nhảm nhí, cái địa phương như vậy thì anh cần gì kêu các chú tham dự hả?”

“Anh đã nói rồi mà, phô trương thanh thế cũng không cần phải vậy.”

“Rồi, cậu đi nói chuyện với Đường gia gia để ông ấy yên tâm, dự án rất nhanh sẽ có thông báo chính thức.”

Anh vừa đặt điện thoại xuống thì Tần Hiếu Luân lập tức đánh điện thoại qua, anh ta hỏi trên cơ bản cũng giống như Đường Tổng, Diêm Thiếu Liệt lại một lần nữa lặp lại lời vừa nói với Đường Tổng. Kết quả điện thoại chưa đặt xuống được hai phút đầu Cổ Quân Viêm cũng gọi tới, nhưng Cổ Quân Viêm không phải hỏi anh về chuyện này, bởi vì hắn biết vụ tiếp theo của Diêm Thiếu Liệt là gì.

“Cậu sao cũng bắt đầu gây sức ép giành đất?”

Nghe hắn nói Diêm Thiếu Liệt cảm thấy rung mình, may mắn Cổ Quân Viêm không phải là đối thủ của mình, tâm tư thực sự quá nham hiểm.

Diêm Thiếu Liệt bày ra vẻ lão thành già đời nói: “Tôi quả thật có ý khai phá địa điểm đó, đương nhiên cũng là thử xem thái độ của Đào gia.”

Cổ Quân Viêm ban đầu là sừng sốt sau đó lập tức hỏi ngược lại: “Cậu cho rằng bọn họ sẽ cùng cậu tranh giành mảnh đất sườn núi đó?” Cứ coi như Diêm Thiếu Liệt không thêm bận tâm Diêm Thiếu Kiệt thì cũng phải xem Diêm gia chứ?

“Anh thấy sao?”

Cổ Quân Viêm trầm tư một lát sau mới nói: “Việc này có lẽ rất dễ phát sinh.”

“Cứ chờ xem đi.”

Diêm Thiếu Liệt thả ra tin tức muốn mua đám đất núi đó, rất nhanh bên phía chính phủ đã có hồi âm, nhưng đồng thời cũng nói cho anh một tin tức khác, mảnh đất núi đó còn có một công ty khác cũng có ý, giống như Diêm Thiếu Liệt dự đoán chính là Đào thị!

Hơn nữa bên chính phủ còn nói mảnh đất này là Đào thị nhìn trúng trước, bọn họ nộp hồ sơ tư liệu so với Diêm thị sớm hơn. Diêm Thiếu Liệt nhờ vào mối quan hệ của Diêm lão gia tử tra một chút, sự thật là hồ sơ anh nộp lên đến ngày hôm sau thì Đào thị mới trình, nhưng rõ ràng tư liệu của Đào thị

chuẩn bị rất thiếu thốn, là vội vàng chuẩn bị, rất nhiều thứ cụ thể không đề cập, bao quát mục đích sử dụng mảnh đất này.

Quan hệ của Đào thị thì Diêm Thiệu Liệt biết đại khái, lần trước sau sự kiện Diêm Thiệu Kiệt rồi tiếp đó nghe gia gia nói qua, phỏng chừng là vị Phó thị trưởng phụ trách xây dựng đô thị cho bọn họ thông tin, quả nhiên thu được chỗ tốt liền giúp nhà người ta mà.

Diêm Thiệu Liệt cũng không sốt ruột, dù sao việc này không phải là ngày một ngày hai có thể định ra được, bên chính phủ cũng phải thảo luận luôn cả cuối tuần kia.

Hôm nay Diêm Thiệu Liệt mang theo vợ mình về nhà ăn cơm với gia gia nãi nãi, tất cả mọi người đã dọn đến Á Mỹ quốc tế ở, Diêm Thiệu Liệt rất giữ lời đưa cho Diêm An Quân và Hứa Nhất Phàm một căn, nhưng không đưa cho Diêm Thiệu Kiệt, nguyên nhân rất đơn giản, ông anh còn chưa có kết hôn đâu. Tuy rằng không đưa nhưng anh vẫn giữ lại căn hộ không đem bán ra, dù sao biệt thự ở Á Mỹ quốc tế không lo bán, Diêm Thiệu Kiệt kết hôn thì nhà ở lập tức sẽ đến tay.

Anh nói lý do này khiến người nghe xong không thể không tức giận, tuy rằng tức giận, nhưng bọn họ lại không bắt bẻ được anh, người ta đã sớm nói, kết hôn sẽ đưa nhà, không kết hôn thì tự mình mua, có thể giảm giá, muốn hay không cũng được, anh không cần thì có khối người muốn. Vì nguyên nhân này mà hiện tại Diêm Thiệu Kiệt đành tạm thời ở cùng vợ chồng Diêm An Quân.

Mặt khác bạn tốt thân thích đều lấy giá chiết khấu mua biệt thự, ngay cả Phùng Thiên Hâm và Lâm Tiểu Tiểu cũng đến giúp vui, cũng không ít đại minh tinh có thực lực quan hệ tốt với Thủy Ân Trạch, đương nhiên bọn họ đến thì không thể đánh gãy quan hệ được, thật sự là biệt thự ở Á Mỹ quốc tế rất khó mua, đến ngay cả nhà trong khu khai phá Bắc Sơn cũng đã có một căn, nhưng người muốn mua thật sự là nhiều đến không thể nhiều hơn được nữa, cho nên nói không phải anh có tiền là mua được đâu.

Loại thời điểm này thì có quan hệ rất quan trọng, đa số nhà giàu đều là thương nhân, cho dù không có quan hệ hợp tác với Diêm thị, nhưng vòng tròn thương nghiệp chỉ lớn như vậy sẽ luôn có hàng vạn các loại quan hệ, bọn họ muốn mua nhà ở cũng khá dễ dàng. Nhưng minh tinh và Diêm thị cơ bản không có quan hệ gì, nhưng bởi vì có Thủy Ân Trạch tồn tại, hiển nhiên minh tinh so với nhà giàu càng có ưu thế. Diêm Thiệu Liệt không chỉ làm cho bọn họ đánh tốt quan hệ với Thủy Ân Trạch, còn cho bọn họ cái giá còn có 90%, đừng nhìn 90%, phải biết biệt thự nhỏ ở Á Mỹ quốc tế thì hàng đơn vị cũng đã trên tám con số, 90% không giảm được bao nhiêu tiền.

Vì thế địa vị của Thủy Ân Trạch trong giới giải trí được nước dòng thuyền, đương nhiên bản thân y cũng không cảm thấy gì, y không nguyện ý để Diêm Thiệu Liệt vì mình bỏ tiền ra mua thanh danh, cũng may Diêm Thiệu Liệt không phải giảm giá cho tất cả, điều này làm y yên tâm không ít.

Bởi vì mọi người ở gần nên Diêm lão thái thường xuyên gọi hai người trở về ăn cơm, hôm nay vừa vặn Đào Ngọc cũng tới, Diêm lão thái bảo Triệu Chi Lâm gọi Diêm Thiệu Liệt và Thủy Ân Trạch cùng nhau tới dùng cơm. Từ sau khi Triệu Chi Lâm và Diêm An Lý đến đây ở, rõ ràng số lần về nhà nhiều hơn, ở sở nghiên cứu thì ít đi hẳn. Vốn là Diêm Thiệu Liệt đưa cho bọn họ một căn nhà, sau lại bị Triệu Chi Lâm từ chối, hai vợ chồng cuối cùng vẫn quyết định là ở cùng với lão gia tử và lão thái thái.

Tuy nói mọi người ở gần, nhưng dù sao là không cùng một mái hiên, hai cụ tuổi đều đã lớn, trong nhà có người giúp việc nhưng bọn họ vẫn cảm thấy lo lắng cho hai cụ. Cho nên thương lượng thường xuyên đến ở cùng hai cụ, hơn nữa bên sở nghiên cứu bọn họ cũng mang ra không ít sinh viên, cũng là đến lúc hưởng phúc.

Diêm Thiệu Liệt cảm thấy cha mẹ mình đã nghĩ thông suốt, gia gia nãi nãi đều lớn tuổi, bên người có con cái chăm sóc vẫn là tốt hơn. Điểm này làm anh cảm thấy thật hồ thẹn, bởi vì anh không có suy xét đến, Triệu Chi Lâm nghe được lời của con trai thì nở nụ cười.

“Con mới có bao nhiêu tuổi chứ, mặc dù có nhà riêng, nhưng chuyện có thể nghĩ đến dù sao cũng có hạn, nhất là người trong nhà. Nhưng mà có phần tâm tư này cũng rất không dễ dàng, biết áy náy đã nói lên con là một đứa trẻ hiếu thuận, so với cái người Hứa gia kia tốt hơn nhiều.” Câu cuối cùng của Triệu Chi Lâm rõ ràng mang theo tức giận.

“Không phải nhà Nhị thúc đã dọn ra ngoài ở rồi sao?”

“Đó là bị nãi nãi con đuổi đi, bằng không thì Nhị thúc con sẽ không dọn ra ngoài ở đâu.”

“Đuổi đi?” Diêm Thiệu Liệt nghe là chỉ biết không phải chuyện gì tốt.

Sau khi Diêm An Quân và Hứa Nhất Phàm kết hôn thì tình cảm không tệ lắm, nhưng thực tế thì Diêm An Quân muốn sống cạnh hai cụ để hiếu thuận, ngoại trừ bản thân ông ta vốn là người con có hiếu, ông ta cũng hiểu được sống cùng lão gia tử rất có nhiều chỗ tốt, ít nhất có tin tức gì cũng là người đầu tiên nghe được không phải sao?

Hứa Nhất Phàm nghe được đề nghị của Diêm An Quân cũng đồng ý, dù sao Diêm gia có người giúp việc, không cần cô ta làm gì. Nhưng Hứa Nhất Phàm từ nhỏ nuôi như công chúa, cái gì cũng không muốn làm, từ khi gả vào Diêm gia cô ta chỉ làm vài việc, cũng là mấy việc cô ta cho rằng phải làm. Điều quan trọng nhất đầu tiên là ăn diện thật là đẹp, thứ hai chính là làm đẹp, đi dạo phố, yoga, đủ các loại bảo dưỡng cho bản thân, thứ ba là đi cùng Diêm An Quân tham dự các buổi tiệc lớn nhỏ, phụ trách chối lọi.

Đối với khái niệm hiếu thuận hai cụ thì cô ta hoàn toàn không có, dùng lời nói của cô ta là ở nhà đều là cha mẹ chăm sóc mình, thế thì sao có thể gả tới Diêm gia còn bắt cô ta chăm sóc cha mẹ Diêm An Quân chứ? Giả vờ lâu như vậy còn bắt giả vờ tiếp, cô ta mệt chết đi được, đương nhiên lời này là cô ta nói với bạn thân của mình, nếu mà Diêm An Quân nghe được lời này chắc chắn sẽ lập tức ly hôn với cô ta, tất nhiên trước mặt Diêm An Quân thì cô ta vẫn giả vờ.

Tuy nói trong nhà có người giúp việc, nhưng lão thái thái vẫn thích vào bếp nấu cơm, bà cùng Triệu Chi Lâm ở một chỗ còn có thể nghiên cứu thực đơn

một chút, khi Ninh Từ Mị rảnh rồi còn lại đây cùng hai người vào bếp, có đôi khi ba người còn sáng tạo ra món ăn mới nào đó, đương nhiên ăn được hay không thì là chuyện khác, chủ yếu là vui vẻ. Nhưng vị Diêm gia Nhị thiếu nữ này mới nhậm chức đối với những chuyện này một chút cũng không để ý, còn là rất chán ghét.

Không thích cũng thì thôi, bởi vì ba người ở phòng bếp nghiên cứu đồ ăn kiểu mới ngẫu nhiên sẽ xuất hiện kết quả thất bại, còn có lúc làm khét cháy, biến cả phòng bếp đầy khói, Nhị thiếu nữ này không thể nhẫn nhịn được nữa.

Hứa Nhất Phàm cho dù không vui cũng không dám bày sắc mặt nhìn lão thái thái, nhưng đối với Triệu Chi Lâm và Ninh Từ Mị thì cô ta không khách khí, huống chi cô ta không xem Ninh Từ Mị là thân thích gì cả, chuyện con trai người này và Diêm Thiếu Liệt càng là chuyện hoang đường, hai người đàn ông ở cùng một chỗ là chuyện quái quỷ gì? Đây mà là thân thích cái gì, cô ta đối với Ninh Từ Mị là ấn tượng không tốt, đương nhiên quan trọng nhất là phương pháp bảo dưỡng của Ninh Từ Mị, Ninh Từ Mị có thể chỉ phải nói là bốn chữ ‘Nhan sắc trời cho’, nhưng đã đủ làm Hứa Nhất Phàm tức chết rồi.

Ninh Từ Mị nhìn Hứa Nhất Phàm là không vừa mắt, không phải là vì quan hệ với cha con Diêm An Quân, chủ yếu là con người Hứa Nhất Phàm thật sự không dễ người thích được. Cô nói cô làm con dâu nhà người ta, nhìn thấy mẹ chồng ở phòng bếp nấu ăn, cho dù không làm cho dù ngại khói bị sặc, cũng phải tới chào hỏi chứ? Nhưng cô ta không, nhìn thấy mẹ chồng vào bếp, hận không thể lập tức trốn qua một bên, sợ vị khói dầu dính vào người, thật đúng là bên ngoài tỏ vẻ một chút cũng làm không được.

Chính bởi vì như thế Ninh Từ Mị đối với Hứa Nhất Phàm rất không thích, nói chán ghét cũng chưa đến mức, hai người cũng không có cái gì xung đột, nhưng từ khi Ninh Từ Mị nói bốn chữ ‘Nhan sắc trời cho’ xong thì Hứa Nhất Phàm giận dữ.

Vừa lúc nấu ăn làm cả phòng đầy khói, Hứa Nhất Phàm đã nghĩ nói với Ninh Từ Mị, bảo cô bớt tìm lão thái thái nấu ăn đi, kết quả cô ta vừa nói hai câu đã bị Ninh Từ Mị đáp trả, mười người như cô ta sao có thể nói chống lại một người Ninh Từ Mị được chứ.

Sau khi Diêm lão thái thái biết thì trực tiếp nói với Diêm An Quân: “Không phải A Liệt cho con một căn biệt thự sao? Con với vợ con dọn qua đó sống đi, cũng là để cho mẹ sống qua ngày.” Lão thái thái nói lời này rất nặng, Diêm An Quân vừa nghe là biết oán giận Hứa Nhất Phàm.

“Mẹ, mẹ đừng nóng giận, Nhất Phàm là có chút bệnh công chúa, nhưng cô ấy không phải là người xấu, hơn nữa rất hiếu thuận...”

Không nói đến hai chữ Hiếu thuận thì thôi đi, Diêm An Quân nhắc tới lão thái thái lập tức nổi giận, “Nó hiếu thuận thì mẹ thấy cả thiên hạ này không có người bất hiếu nữa rồi, mẹ không trông cậy nó ở phòng bếp nấu cơm cái gì, nó không làm còn không cho người khác làm? Đây là nhà của mẹ không đến lượt nó làm chủ, chị dâu con và Từ Mị cùng mẹ nấu ăn khiến cho mẹ rất vui vẻ, như thế nào chọc cho nó không vui vậy? Còn đi tìm Từ Mị người ta nói ba nói bốn, thật nghĩ mình là chủ nhà chắc? Có phải là chờ ngày nào đó mẹ làm chút chuyện gì cũng sẽ chọc nó không vui? Chỗ này của mẹ không thờ nổi tôn đại Phật như nó, hai đứa nhanh chóng dọn đi đi.”

Diêm thái thái đây là chói lọi đuổi người, hơn nữa còn là một chút tình cảm cũng không giữ mà là đuổi thẳng, làm cho Diêm An Quân lúng túng không biết phải thế nào. Nhưng việc này ông ta đúng thật không biết, sau đó hỏi Diêm An Lý mới biết được những chuyện đã làm trong thời gian này của Hứa Nhất Phàm, sau khi nghe được thì Diêm An Quân còn có chút không tin, nhưng vừa nghĩ đến thái độ của lão thái thái thì biết việc này nhất định là thật, nếu không đã không đem người tức giận đến mức này.

Chờ buổi tối hỏi Hứa Nhất Phàm, Hứa Nhất Phàm cũng không chối, còn oán giận với Diêm An Quân, nói mẹ chồng bắt công chị dâu, nói trong nhà có người giúp việc còn cần gì tự mình vào bếp, nói bọn họ không có việc gì làm còn sáng chế đồ ăn mới gì đó biến cả phòng đầy khói, nói người như Ninh Từ Mị sao có thể xứng làm thân thích Diêm gia, dù sao nói là cô ta cái gì cũng đúng còn người khác đều sai. Diêm An Quân nghe xong thì tức không chịu được, trực giác ngày trước mình bị Hứa Nhất Phàm lừa, lập tức mắng Hứa Nhất Phàm một trận. Hứa Nhất Phàm nhảy dựng lên tròn tròn mắt, sau đó cô ta gọi điện thoại cho mẹ Hứa nói chuyện này, kết quả mẹ Hứa cũng răn dạy cô ta, bảo cô ta phải hiếu thuận mẹ chồng. Nhưng Hứa Nhất Phàm là từ nhỏ lớn lên được nâng niu trong lòng bàn tay, bảo cô ta hiếu thuận mẹ chồng là rất khó. Lúc này mẹ Hứa cũng vô cùng hối hận, tại sao lại không dạy con gái về vấn đề này chứ?

Diêm An Quân cùng Hứa Nhất Phàm đến giải thích với lão thái thái, nhưng lão thái thái căn bản không chịu tha thứ cho bọn họ. Cuối cùng lão gia tử mở miệng nói một nhà ba người các con dọn ra ngoài ở đi, chúng ta có vợ chồng thẳng cả chăm sóc đủ rồi. Một câu của lão gia tử ngay cả Diêm Thiếu Kiệt cũng đuổi ra ngoài, sau cùng không còn cách nào ba người đành dọn ra ngoài.

Diêm Thiếu Liệt bận rộn xong A Mỹ quốc tế lại vội chuyện đất núi, cho nên trong khoảng thời gian này rất ít khi trở về, ngẫu nhiên trở về là cùng người trong nhà ăn cơm rồi nói chuyện một chút sau đó thì ngủ. Hơn nữa trong nhà cũng cố ý không nhắc đến chuyện này, cho nên anh hoàn toàn không biết.

Cha con Diêm An Quân không nói, Hứa Nhất Phàm thì rất là vui vẻ dọn ra ở riêng, sau này lão thái thái hết giận nhưng cũng không thích Hứa Nhất Phàm, bên ngoài xem như không tồn tại.

Diêm Thiếu Liệt nghe lão thái thái nói bảo anh mang vợ trở về, hai lời cũng không nói liền mang Thuý Ân Trạch về, kết quả hai cha con Diêm An Quân cũng về, tốt, cái này gọi là người một nhà sum họp.

Lúc ăn cơm Diêm Thiếu Liệt nhắc tới chuyện đất núi, còn trước mặt người trong nhà nói chuyện Đào thị cùng mình tranh đất núi, đương nhiên anh không có nói thẳng là tranh, nhưng ý thì không khác gì mấy.

Đào Ngọc xem như là lĩnh giáo qua sự lợi hại của Diêm Thiếu Liệt, người này một chút mặt mũi lót trong áo hay trong chăn cũng sẽ không quan tâm, muốn nói cái gì thì nói cái đó, căn bản không suy xét cảm thụ của người khác. Cho nên đối với Diêm Thiếu Liệt nói, cô ta cũng không phản ứng thái độ rõ rệt nào, chỉ nói việc này là Đào Thanh Đông xử lý cũng làm cô ta không ủng hộ, còn nói sẽ trở về hỏi một chút, mà còn tỏ vẻ sẽ để anh hai giải thích với Diêm Thiếu Liệt, nói mấy câu liền đem trách nhiệm của mình đẩy sạch sẽ.

Đào Ngọc nói thật xuôi tai, ai nghe xong cũng không bắt bẻ được, Hứa Nhất Phàm cũng đi theo nói: “A Ngọc khách khí quá, đều là người nhà mình còn phân rõ làm chi, để A Liệt tặng cho Đào thị còn được nữa là.”

Diêm Thiếu Liệt còn chưa mở miệng chọt nghe Triệu Chi Lâm nói: “Nói như vậy cũng nói cho được, Diêm thị là Diêm thị, Đào thị là Đào thị, Hứa thị là Hứa thị, tuy rằng mọi người là quan hệ thông gia nhưng làm ăn là làm ăn, hưởng chi là Diêm thị nhìn trướng trước, tại sao có thể tặng cho Đào thị chứ? Nhà ai có thực lực thì giành được.” Triệu Chi Lâm đã sớm nghe con trai nói việc này, trực giác Đào Ngọc làm việc tiểu nhân, cướp đồ ăn trong bát của nhà mình, không sợ ăn bị ghen à!

Hứa Nhất Phàm bị Triệu Chi Lâm nói nghẹn họng, vừa định mở miệng thì nghe Diêm lão thái thái nói: “Chi Lâm nói rất đúng, ngay cả anh em ruột còn tính sổ kia, nói chi đến quan hệ thông gia. Có năng lực thì nhào vào tranh, nhưng việc không bận tâm mặt mũi, thù đoạn gì cũng dùng trên người nhà mình thì chẳng phải về vang gì, đúng không? A Ngọc?”

Nghe lão thái thái nói vậy, Đào Ngọc cười cười nói: “Nãi nãi nói phải, con về nhất định sẽ tra kỹ việc này, khẳng định sẽ không để A Liệt chịu thiệt.”

Lão thái thái cười cười không nói gì, nhưng mà Hứa Nhất Phàm bị Triệu Chi Lâm làm một bụng tức, lại bị mẹ chồng đổ thêm một bụng tức nữa, quả thực tức đến không chịu được. Nhưng cô ta không dám phát hỏa cũng không dám rời khỏi bàn ăn, thật đúng là buồn bực muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72

E&B: Strangers Ex

Bữa cơm này trong lòng mọi người không quá thích, đương nhiên không bao quát gia đình Diêm Thiếu Liệt và hai cụ. Sau khi Hứa Nhất Phàm về nhà muốn oán giận vài câu với Diêm An Quân, nhưng cô ta còn chưa oán giận ra miệng thì Diêm An Quân đã đi vào thư phòng, chờ Diêm Thiếu Kiệt đưa Đào Ngọc trở về thì trực tiếp bị Diêm An Quân gọi vào thư phòng.

“Con có biết chuyện này hay không?”

Diêm Thiếu Kiệt đã sớm đoán được trở về sẽ bị Diêm An Quân hỏi, anh ta hít một hơi nói: “Ba, con chỉ biết một chút, nhưng cụ thể là chuyện gì xảy ra thì con không rõ lắm, nhưng con nghe A Ngọc nói là Đào thị trình tự liệu lên chính phủ trước, A Liệt là trình sau bọn họ.”

“Bác cả của con nói con có nghe rồi chứ? Chị ấy đối với chuyện của công ty là vốn không rõ ràng, hôm nay nói những lời này nhất định là A Liệt để chị ấy nói, hiện tại ai trình đơn trước không quan trọng, có có hỏi A Ngọc kế tiếp sẽ làm như thế nào không?”

“Cô ấy chỉ nói sẽ về hỏi anh hai mình một chút, con thì cho rằng có lẽ chuyện lần này cô ấy không thật sự rõ lắm, có thể là chủ ý của những người khác trong Đào gia.”

Diêm An Quân trầm mặc một lát rồi hỏi: “Hôn sự của hai đứa dự định khi nào tiến hành?”

“A?” Trong lúc nhất thời Diêm Thiếu Kiệt không kịp phản ứng là chuyện gì, sau đó mới nói: “Năm trước con có nhắc đến một lần với A Ngọc, cô ấy nói hiện tại Đào thị mới vừa đứng vững ở Thiên Hải, cô ấy muốn đem Đào thị phát triển mạnh lên mới gả cho con, cũng là vì muốn tăng lợi thế cho con.”

Diêm An Quân nhún mày, thầm nghĩ Đào thị phát triển còn chưa đủ tốt sao? Muốn phát triển thành cái dạng gì mới tính là được? Vượt qua Diêm thị sao? “Nó biết chuyện con với A Liệt chứ?”

“Đây vốn không phải là bí mật gì.”

Diêm An Quân gật đầu nói: “Bớt thời giờ con lại nhắc lần nữa với nó, nhìn xem nó nói thế nào.”

Mà bên kia Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch vừa về nhà bỗng nhiên nghe nói một sự kiện, Cố Quân Viêm liên hệ ở nước ngoài chuyện mang thai hộ đã xác định rồi, hai ngày tới bọn họ phải bay qua.

Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch nghe xong rất vui vẻ, việc này rốt cuộc cũng xác định, sau khi thông báo cho người nhà thì ai cũng cảm thấy vui mừng, ba ngày sau Diêm Thiếu Liệt bàn giao xong chuyện của công ty liền rời đi.

Chuyện bọn họ ở nước ngoài tạm thời không đề cập đến, Đào Ngọc cùng người nhà đang thương lượng có nên buông tha quyền cạnh tranh mảnh đất núi không. Những người khác trong Đào gia không quá đồng ý, tuy rằng mảnh đất núi này đối với Đào thị thật sự không có ý nghĩa gì, dù sao diện tích không lớn lại còn gần khu nhà giàu, muốn làm cái gì cũng dùng không được. Nhưng nếu bọn họ buông tha sẽ thành trò cười cho người khác xem, đây là tranh không nổi với Diêm thị cho nên đành buông tha, quả nhiên công ty ngoại lai đầu không lại công ty bản địa. Hơn nữa Đào thị tìm nhiều công ty hợp tác như vậy, nghĩ muốn bọn họ hợp tác với Đào thị thì Đào thị phải cho bọn họ nhìn thấy thực lực, lần này có thể nói là cơ hội vô cùng tốt. Nếu Đào thị

có thể đứng vững áp lực bất được khu đất núi, những nhà hợp tác đó không thể không liếc mắt xem trọng Đào thị.

“A Ngọc, Diêm gia làm khó con sao?”

Đào Ngọc đưa mắt nhìn Đào Giang Hải nói: “Bác cả, bác chưa từng tiếp xúc với Diêm Thiếu Liệt, cho nên không biết cậu ta khó chơi cỡ nào.” Sau đó Đào Ngọc đem chuyện ngày hôm trước ăn cơm ở Diêm gia kể ra.

Không chỉ Đào Giang Hải nhũn mỳ mà ngay cả Đào Thanh Đông cũng cảm thấy giật mình, “Cậu ta cứ như vậy mà nói trước mặt mọi người?”

Đào Ngọc bắt đầu đi gặt đầu nói: “Diêm Thiếu Liệt chính là người như vậy, cậu ta căn bản không cần suy xét trường hợp hay bầu không khí, chỉ cần chọc cậu ta không thoải mái, cậu ta nhất định sẽ nghĩ cách đáp trả, hơn nữa còn làm đối phương nuốt không trôi.”

“Trường bối của Diêm gia không quản sao?”

Đào Ngọc tự giễu nói: “Anh hai, anh cảm thấy trường bối Diêm gia sẽ vì đứa con dâu chưa vào cửa như em quản Diêm Thiếu Liệt sao? Không chỉ không quản, Diêm nãi nãi còn hùa theo châm chọc em vài câu, mẹ của Diêm Thiếu Liệt nói chuyện càng không nề mặt mũi.”

“Diêm An Quân và Diêm Thiếu Kiệt đâu?”

“Chuyện này bọn họ vốn không rõ, cho nên căn bản không mở miệng nói chuyện, huống chi là Diêm nãi nãi mở miệng, bọn họ là con cháu sao có thể giáp mặt làm bà ấy mất mặt chứ?”

Đào Thanh Đông thờ dãi nói: “A Ngọc, anh biết chuyện này A Mỹ làm có chút quá, nhưng nó là người như vậy, em đừng tìm nó chấp nhặt làm gì.”

Nói đến việc này Đào Ngọc vừa giận vừa bắt đầu đi, nhưng còn mang theo chút thoải mái. Bởi vì bọn họ sợ dĩ sẽ cùng Đào thị tranh mảnh đất núi này không phải bởi vì bọn họ muốn tranh, mà là Đào Mỹ trộm làm sau lưng bọn họ.

Đào Mỹ đã bước vào Đào thị công tác, tuy tính cách cô ta vẫn kênh kiệu như vậy, nhưng tốt xấu cũng biết chăm chỉ làm việc, lại thêm nhan sắc cô ta rất xuất sắc cho nên có vài việc đối với cô ta mà nói là thuận buồm xuôi gió. Mỗi quan hệ với chính phủ cô ta có liên hệ mấy lần, lần này Diêm Thiếu Liệt vừa phóng tin ra, Đào Mỹ lập tức liên hệ người hỏi một chút, biết mục đích của Diêm Thiếu Liệt thì cô ta liền làm một bộ hồ sơ trình lên.

Người bên kia thu chỗ tốt của người ta tự nhiên phải giúp người ta làm việc, mặc dù là Đào Mỹ trình hồ sơ, nhưng đối với người bên kia thì các người đều là Đào thị là người Đào gia, không có gì khác nhau. Mà người Đào gia luôn nghĩ rằng việc xấu trong nhà không tuyên dương ra ngoài cho nên không đem chuyện Đào Mỹ nói ra, đợi khi tin tức này truyền tới, mấy người Đào Ngọc mới biết được.

Sau lại biết là Đào Mỹ thì mọi người hỏi cô ta có dự tính làm gì, ai biết Đào Mỹ còn nói là vì muốn tìm phiền toái cho Đào Ngọc, hơn nữa không hề có một chút ý tứ giấu diếm, nói thẳng thừng ra.

Đào Mỹ nói: “Tôi là muốn tìm phiền toái cho Đào Ngọc, không phải cô ta ở Diêm thị như cá gặp nước sao? Nhìn sự kiện lần này xem Diêm gia sẽ nói như thế nào, bọn họ muốn khó dễ Đào Ngọc làm cho cô ta rời khỏi, vậy chứng minh Diêm gia không để Đào Ngọc vào mắt, thế thì Đào Ngọc có gã vào Diêm gia cũng chẳng có ích lợi gì, bởi vì người ta không có xem trọng cô ta. Ngược lại nếu Diêm gia bảo Diêm Thiếu Liệt rời khỏi, vậy chứng minh Đào Ngọc ở Diêm gia khá có địa vị, cô ta gã vào Diêm gia đối với Đào thị hay là Đào gia mà nói đều là chuyện vô cùng tốt.”

Tuy rằng Đào Mỹ nói là muốn tìm phiền toái cho Đào Ngọc, nhưng lời này là có vài phần đạo lý. Sở dĩ Đào Ngọc vẫn luôn không xác định việc kết hôn, một là bởi vì lần trước Diêm Thiếu Liệt nói con dâu không có tiếng nói đối với Diêm thị, hai là thái độ người Diêm gia đối với mình. Nếu đúng như Đào Mỹ đã nói, Diêm gia muốn mình rời khỏi để tặng cho Diêm Thiếu Liệt, đây căn bản là không đem mình để vào mắt là không có xem trọng, là khinh thường mình khinh thường Đào gia.

Hơn nữa việc này lan truyền thật nhanh, toàn bộ người ở thành phố Thiên Hải đã biết chuyện này, cũng nhìn chằm chằm chuyện này, cho nên nếu mình chủ động rời khỏi vậy thì nói là Đào thị ở Thiên Hải không có nổi đất diễn.

Nhưng cục diện hiện nay không có phát sinh hai điểm Đào Mỹ nói, tuy Triệu Chi Lâm và Diêm nãi nãi nói khó nghe, nhưng không trực tiếp nói mình khiến cho Đào thị rời khỏi, mà từ trong thái độ của hai người cũng có thể thấy được cũng không tính để Diêm Thiếu Liệt rời khỏi. Đương nhiên cô ta đoán chừng dù là Diêm lão gia từ lên tiếng bảo Diêm Thiếu Liệt rời khỏi thì cậu ta chắc chắn cũng không rời khỏi.

Hiện tại chính là muốn nhìn thực lực hai nhà, muốn tranh mảnh đất núi này, ai có thể bất được thì người đó có bản lĩnh. Nếu Đào thị bất được, vậy thì người Diêm gia cũng không thể không liếc mắt xem trọng mình, đừng nhìn Đào thị là công ty ngoại lai, nhưng thực lực so với Đào thị không hề kém!

Chính bởi vì xảy ra nhiều chuyện như vậy, đã không có người đi theo ý tưởng ban đầu của Đào Mỹ, ngược lại còn cảm thấy cô ta lần này không có làm sai, mà Đào Ngọc từ ban đầu tức giận đến hiện tại đã đổi ngược. Nhưng thật sự là mục đích của Đào Mỹ không phải là vì Đào thị, cô ta là đứa cháu gái không được Đào lão gia từ thừa nhận, tương lai muốn chia một chén canh với Đào thị là chuyện không có khả năng, thế thì cô ta cần gì phải quan tâm đến Đào thị phát triển chứ?

Nhưng có thể tìm chuyện phiền toái cho Đào Ngọc, làm cho Đào Ngọc ở Diêm gia không thuận lợi không vui vẻ, Đào Mỹ đã cảm thấy rất sung sướng. Sự kiện lần trước cô ta biết là Đào Ngọc nói với gia gia, cho nên Đào Mỹ đối với Đào Ngọc có thể nói là hận thấu xương!

“Anh hai, chuyện đã xảy ra rồi, hiện tại nói cái này không có ý nghĩa. Huống chi lần này cũng không tính là Đào Mỹ gây ra cái họa gì, quên đi.”

“A Ngọc, em yên tâm, anh sau này sẽ trông chừng nó, khẳng định sẽ không để nó chọc ra chuyện gì nữa.”

Đào Ngọc không nói tiếp đề tài này nữa, Đào Thanh Đông luôn cưng chiều cô em gái của mình, nếu có thể nắm chặt trong tay mới là lạ, chỉ cần Đào Mỹ không chọc ra chuyện xấu là may rồi, lập tức hỏi: “Chuyện Đào Mỹ với Tàn gia Đại thiếu gia thế nào rồi?”

Đào Thanh Đông cười khổ nói: “Sự kiện lần trước của A Mỹ với Cố đại thiếu gia đã khiến cho dư luận xôn xao rồi, em cảm thấy người Tàn gia như vậy sẽ chấp nhận nó sao? Không nói người Tàn gia, Tàn đại thiếu đối với nó cực kỳ chán ghét.”

“Là bởi vì Lữ tiểu thư kia sao?”

“Không phải, Tàn đại thiếu không chỉ chán ghét A Mỹ, đối với vị Lữ tiểu thư kia cũng rất chán ghét. Nhưng nói thế nào đây, anh ta là một người vô cùng thông minh biết cách lợi dụng người, bây giờ A Mỹ và vị Lữ tiểu thư kia là đối thủ một mất một còn.”

“Tàn gia quả thật không tồi, nếu ngay từ đầu Đào Mỹ chọn Tàn đại thiếu thì tốt rồi.”

Đào Thanh Đông nghe xong lời này lắc đầu, thầm nghĩ Đào Mỹ là hạng người gì, người khác không rõ nhưng hẳn lại rất rõ ràng, hẳn là từ nhỏ lớn lên cùng với cô em gái này, biết rõ bản chất tính cách của cô ta, dựa vào tính cách này muốn gả vào hào môn đứng đắn là chuyện không có khả năng.

Từ khi bị Thuý Ân Hi và Cố Quân Viêm liên thủ giải quyết thì đúng là Đào Mỹ yên tĩnh một thời gian, nhưng chỉ là một thời gian mà thôi, Hường Tâm Đình cảm thấy mỗi ngày nhốt Đào Mỹ ở nhà cũng không phải là cách hay, liền thương lượng với cha con Đào Giang Xuyên, không thì để Đào Mỹ vào Đào thị kiểm gì đó làm, có lẽ công việc bận bịu sẽ làm con người vững vàng hơn.

Hai cha con suy xét đem chuyện này nói với Đào Ngọc, Đào Ngọc rất dễ nói, chẳng qua là cô ta muốn cha con Đào Giang Xuyên phải cam đoan trông chừng Đào Mỹ, không thể để cho cô ta tiếp tục gây chuyện nữa. Đương nhiên xét thấy những việc trước kia Đào Mỹ đã làm, cũng không có khả năng an bài vị trí quan trọng nào. Hai cha con cũng đồng ý, lúc này Đào Mỹ mới bắt đầu lần nữa làm việc ở Đào thị.

Công tác không mấy tháng thì cô ta bắt đầu theo dõi Tàn Hiếu Luân, bối cảnh Tàn gia không hề thua kém Cố gia, Tàn Hiếu Luân cũng là nhân tài nổi bật, tuy rằng khí chất kém Cố Quân Viêm một ít nhưng có thể xem như loại đàn ông đủ chuẩn, sau đó cô ta bắt đầu trò cù tái diễn.

Đào Mỹ công khai theo đuổi Tàn Hiếu Luân như vậy dĩ nhiên là lọt vào mắt truyền thông, bài báo này vừa ra tới khiến cho dư luận ồ lên một mảnh, Lữ Y Y nhìn thấy bài báo thì hết sức tức giận, lén lút sau lưng người trong nhà lại bắt đầu theo đuổi Tàn Hiếu Luân. Sau đó hai cô gái bắt đầu tranh giành gay gắt, Tàn Hiếu Luân nói mấy câu liên khơi mào chiến tranh giữa hai cô gái. Đương nhiên bản thân hai người cũng coi nhau là tình địch, mặc dù Tàn Hiếu Luân không xúi giục hai người thì sớm muộn gì hai người cũng đánh nhau, chẳng qua có anh xúi giục, kết quả càng thêm phần khích!

Không sai, hai cô gái này không chỉ vung tay đánh nhau, còn đánh đến vô cùng ác liệt. Trong một buổi tiệc hội, hai người ở trong vườn hoa phía sau khách sạn đánh nhau nghiêng trời lệch đất, các loại cào, cắn, cắn, xé, đủ loại kỹ năng đều dùng tới, kết quả chính là lễ phục bị xé rách, còn là rách tươm, trên mặt hai người bị vô số vết cào cấu trọt ra máu, điều không may nhất là trận này bị phóng viên chụp được. Ngày hôm sau bài báo này vừa phát hành, hai người đẹp này liền lập tức nổi tiếng ở thành phố Thiên Hải.

Tổng gia không răn dạy Lữ Y Y, nhưng không ích quờ trách đối với Lữ Viện Viện, nhất là Tổng lão gia từ nói chuyện càng là ác độc, nói bà ta không biết cách dạy dỗ con gái thì sao có thể xứng làm con dâu Tổng gia? Tổng Vệ Thành là không muốn quản chuyện Lữ Y Y, nhưng xảy ra chuyện lớn như vậy khiến Tổng gia mất mặt, ông ta đối với Lữ Viện Viện cũng là hết sức tức giận.

Mà Lữ Viện Viện bị quờ trách không biết cách dạy dỗ con gái đem Lữ Y Y nhốt ở trong nhà, không cho phép cô ta ra khỏi cửa, mặc cho Lữ Y Y nào loạn cỡ nào cũng không được, sau đó Lữ Viện Viện nói thẳng, “Nếu con bước ra khỏi cửa Tổng gia thì đừng trở về nữa, dù sao con cũng không phải là người của Tổng gia, không có một chút huyết thống quan hệ nào với Tổng gia, con muốn đi thì nghĩ cho kỹ đi.”

Bình thường Lữ Y Y dám nào loạn là bởi vì có Lữ Viện Viện cho cô ta chỗ dựa, nhưng nếu Lữ Viện Viện thật sự mặc kệ cô ta, cô ta ở Tổng gia xem như là diễn xong rồi. Cho nên lúc này Lữ Y Y xem như là có kinh nghiệm, cũng đành thành thật đi xem mặt. Lữ Viện Viện phát thề trong hai năm này nhất định phải gả rụng Lữ Y Y, không thể để đứa con gái gây thất vọng này uy hiếp địa vị của mình ở Tổng gia.

Từ sau khi Thu Đình Nhã gả vào Tổng gia, người Tổng gia có ai không đem nàng thành bảo vật mà nâng niu, đều là kết hôn lần hai, sao đài ngộ lại khác biệt đến thế chứ? Trước kia bà ta không biết là thế nào, hiện tại bà ta biết người có bối cảnh thế nào thì sẽ mang đến ảnh hưởng ra sao. Bà ta chỉ nhìn thấy mặt trên, lại không nhìn thấy được Thu Đình Nhã thường xuyên xuyên đích thân vào bếp làm vài món ăn cho bố mẹ chồng, cùng lão thái thái nói chuyện tản bộ, thỉnh thoảng còn cùng lão gia từ phẩm trà chơi cờ, ngày tết không quên chuẩn bị lễ vật cho người lớn trẻ nhỏ trong nhà, nhìn lễ vật là biết dùng bao nhiêu tâm tư, đối với công việc của Tổng Vệ Lý thì nàng cũng cho rất nhiều ý kiến hay... .

Những việc Thu Đình Nhã làm thì trưởng bối trong nhà đều xem trong mắt, làm sao không thể khen không thể yêu thích nàng cho được? Hường chỉ bản thân người ta còn là con cháu gia tộc lớn.

Lữ Y Y yên tĩnh, Đào Mỹ cho rằng đối thủ của mình không có, nhưng chờ cô ta ra khỏi cửa thì mới phát hiện bị phóng viên bao vây, biết mình gây họa xấu mặt, cô ta cũng không dám bước ra khỏi nhà, xác thực yên tĩnh một chút.

Đào Ngọc cảm thấy Tàn gia quả thật không tồi, đáng tiếc lúc trước Tàn đại thiếu không có kế hoạch xem mặt, Cố đại thiếu lại càng không, lúc đó bọn họ cũng nghe ngóng Đường gia, duy nhất có thể để cô ta tiếp cận chỉ có Diêm Thiếu Kiệt. Nhưng lấy tình hình hiện nay bảo cô ta gả vào Diêm gia thì cô ta có chút do dự.

...

Bởi vì không yên lòng chuyện ở Thiên Hải, cho nên cặp đôi Diêm Thiếu Liệt về nước trước cặp đôi Cố Quân Viêm, kết quả chuyện mang thai hộ tạm thời chưa có, nhưng phỏng chừng là không có vấn đề gì, Cố Quân Viêm và Thuý Ân Hi chờ bên đó có kết quả mới trở về nước.

Chờ Diêm Thiếu Liệt trở về thì mảnh đất núi đã có kết quả cuối, Đào Ngọc vận dụng hết thấy quan hệ có thể vận dụng, vị Luru phó thị trường phụ trách xây dựng đô thị cũng xuất không ít lực hỗ trợ, nghe nói là liên hệ lãnh đạo cấp trên hỗ trợ.

Diêm Thiếu Liệt nghe Diêm Trí Viễn báo cáo xong thì cười nói: “Đào thị lần này đúng là dốc hết vốn gốc nha?”

“Xem ra lần này bọn họ là tình thế bất buộc.”

“Lấy được thì cho đi, tôi còn phải cảm tạ bao cô Đào Mỹ này, nếu không thì làm sao tôi có thể tìm được cái cơ tốt như vậy làm suy yếu thế lực cha con Nhị thúc ở công ty chứ?”

“Đúng thế.”

Diêm Thiếu Liệt cầm chắc tờ giấy trong tay thì thảo luận bầm: “Chờ xem, đừng tưởng bắt được cái mảnh đất núi đó là xong việc.”

Vào ban đêm Diêm Thiếu Liệt cùng Thuý Ân Trạch về nhà lão gia tử, mọi người trong nhà vây quanh hai người hỏi chuyện mang thai hộ, nghe bảo không có vấn đề gì thì bọn họ cũng an tâm.

Sau đó lão gia tử hỏi Diêm Thiếu Liệt chuyện đất núi, Diêm Thiếu Liệt nói tình huống trước mắt: “Gia gia, lần này có thể không quá lạc quan, quan hệ của người ta khá là cứng.”

Lão gia tử nhìn thoáng qua thằng cháu trai nhỏ, nói: “Ông thấy con lạc quan đó chứ?”

Diêm Thiếu Liệt cười hắc hắc, “Không thích xem là vì khu đất núi trên cơ bản là Đào thị, không liên quan gì đến Diêm thị chúng ta, lạc quan là... Giữ lại cái hồi hộp chờ xem?”

Lão gia tử vỗ nhẹ lên đầu Diêm Thiếu Liệt, “Thằng nhóc này, có chuyện gì còn muốn gạt gia gia nữa sao? Nếu không thì để gia gia dùng một chút quan hệ, để khu đất núi này có có phần của Diêm thị chúng ta?”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe liền nóng nảy, “Đừng nha, không được không được.”

“Ô, không phải con quan tâm đến khu đất đó à?”

“Chuyện là thế này...” Diêm Thiếu Liệt đem tình huống của Đào thị ở Đông Lâm nói với lão gia tử, trong đó bao gồm những chuyện Diêm Trí Viễn âm thầm điều tra được.

Lão gia tử nhíu mày nói: “Con nghi ngờ bọn họ cầm đất núi cũng sẽ không khởi công, chỉ là vì ‘tranh’ mà tranh?”

Diêm Thiếu Liệt cũng nheo nheo mắt nói: “Dạ, rất có khả năng này.”

Diêm nãi nãi vừa vận bụng một khay trái cây đến, nhìn thấy biểu tình một già một trẻ giống như đúc như thế liền bật cười.

Diêm Thiếu Liệt và Thuý Ân Trạch ở chỗ lão gia tử đến tận khuya mới trở về, dù sao ở rất gần, đi mấy phút đồng hồ thì về đến nhà.

Vài ngày sau chuyện mảnh đất núi cuối cùng có kết quả, cùng ngày cũng công khai tuyên bố kết quả cạnh tranh, Đào thị không hề hồi hộp thắng lợi bất được đất núi, Diêm Thiếu Liệt ở trước mặt lãnh đạo chính phủ, nhân sĩ thương giới cùng với công chúng truyền thông bạo phát lửa giận.

Vốn là Đào Ngọc muốn tới nói mấy câu mềm nhẹ, nào biết còn chưa nói thì đã bị Diêm Thiếu Liệt hắt mặt: “Cô là muốn đến để tôi chúc mừng? Bớt dát vàng lên mặt mình đi, ông đây căn bản không để đám Đào thị nhà cô vào mắt.”

Đào Ngọc đứng tại chỗ sững sốt, trên mặt xấu hổ muốn chết, biết Diêm Thiếu Liệt không bao giờ diễn dựa theo kịch bản, nhưng hôm nay là trường hợp nào thì cô ta rất rõ ràng, Diêm Thiếu Liệt này muốn giờ trò xé rách mặt sao?

“Diêm tổng, sao lại nói như vậy, có cạnh tranh dĩ nhiên phải có thắng thua, cậu hẳn là không phải loại người thua không nổi chứ?”

“Thua không nổi? Cô mà cũng dám nói với tôi thua không nổi, cô cho rằng mình thắng sáng rọi sao?”

Ban đầu tiêu điểm của mọi người là đặt trên người Diêm Thiếu Liệt, nghe anh nói như vậy tự nhiên không thể thiếu nghĩ nhiều thêm, loại chuyện này không phải là bí mật gì, giống như là một phần bận rộn công tác công khai cạnh tranh đi, tuy rằng biết nhưng tuyệt đối sẽ không có người đem chuyện này nói ra miệng.

“A Liệt.” Đào Ngọc còn không có mở miệng xoa dịu thì Tần Hiếu Luân đã bước tới mở miệng, lời này của Diêm Thiếu Liệt tuyệt đối là phạm vào kiêng kỵ, sẽ làm rất nhiều người trên mặt không đẹp.

Đường Tổng cũng đi tới mở miệng nói với Đào Ngọc: “Đào tiểu thư, thật ngại, bạn của tôi tính tình thẳng thắn, trong lòng tức giận nên cô đừng để ý

nha.” [Ex: bạn tốt là đây, nói còn không quên đảm cho một câu]

Cậu cũng cảm thấy rất kỳ quái, tuy tính tình Diêm Thiếu Liệt không tốt, nhưng vẫn biết cái gì nên nói cái gì không nên nói, huống chi cái mảnh đất núi đó cũng chẳng có bao nhiêu lợi nhuận, hành vi hôm nay của Diêm Thiếu Liệt có chút không quá bình thường. Tuy rằng không biết vì sao, nhưng cậu và Tàn Hiếu Luân vẫn là cảm thấy không thể để cho Diêm Thiếu Liệt làm ầm ĩ quá phận.

“Không sao.”

“Tôi là tức giận, nhưng không phải nhằm vào người khác mà là nhằm vào Đào Ngọc cô, cô làm chuyện gì thì trong lòng cô tự biết, đừng tưởng rằng tất cả mọi người là kẻ ngốc, chuyện này tuyệt đối sẽ cứ như vậy là xong đâu.”

“Diêm tổng, lời của cậu có ý gì?” Tính tình Đào Ngọc có tốt đến mấy cũng phải tức giận, nhưng trước mặt nhiều người và vài lãnh đạo ở đây, cho nên cô ta có tức giận cũng phải chịu đựng.

“Có ý gì? Tôi sẽ không thừa nhận cô thành chị dâu của tôi, mặc kệ anh trai tôi nghĩ như thế nào, cho dù tương lai cô thật sự gả vào Diêm gia chúng tôi, tôi cũng sẽ không thừa nhận cô là người Diêm gia, cô tốt nhất chuẩn bị tâm lý cho tôi đi.”

“Đây là chuyện của tôi và Thiếu Kiệt, cậu...”

Diêm Thiếu Liệt khoát tay chặn lại, “Đù, thu lại cái bộ mặt giả nhân giả nghĩa của cô giùm, nhìn là phiền, chúng ta đi!”

Có như vậy trong nháy mắt Tàn Hiếu Luân và Đường Tổng cảm thấy, cái tên Diêm Thiếu Liệt cố tình gây sự, rất không nói lý còn ngang ngược, giống như là thiếu gia lưu manh trước kia đã quay trở lại!

Diêm Thiếu Liệt nói xong mang theo một đám người hùng hùng hổ hổ rời đi, mà đám người ở lại cũng không có tâm tình chúc mừng, cha con Diêm An Quân vì kiêng kị nên hôm nay không có tới, nhưng Diêm Thiếu Liệt không có tính toán buông tha cho hai người.

Diêm Thiếu Liệt không có giải thích nhiều với bạn tốt về hành vi khác thường của mình, chỉ lạnh lẽo nói thầm với hai người, “Yên tâm, tất cả đều nằm trong kế hoạch.” Vì thế... Tất cả mọi người yên tâm

Ngày hôm sau trên hội nghị tại Diêm thị, Diêm Thiếu Liệt nói chuyện lần cạnh tranh này thất bại, còn nói rõ là anh đề trình lên chính phủ trước, nhưng hôm sau Đào thị liền đi theo đề trình, anh hoài nghi Diêm thị có người tiết lộ cơ mật thương nghiệp, yêu cầu điều tra chuyện này. Mọi người trong công ty cũng nhất trí phải tra rõ việc này, dù sao loại chuyện tiết lộ cơ mật thương nghiệp rất nghiêm trọng.

Việc này vốn không có một chút quan hệ gì với cha con Diêm An Quân, nhưng bởi vì là Đào thị cho nên rất dễ khiến cho người ta suy nghĩ lung tung. Mà cha con Diêm An Quân càng là người cảm ăn hoàng liên đầy miệng đắng mà không thể nói nên lời, bất kể là hai người nói hay không nói, đều có loại cảm giác giấu đầu lòi đuôi, cho nên hai người là bị ghen ghét muốn chết.

Ghen ghét không nói còn phải tiếp thu đủ loại suy đoán, ai bảo Diêm An Quân ông có quan hệ tốt với Đào Giang Hải? Ai bảo Diêm Thiếu Kiệt anh có vị hôn thê là Đào Ngọc? Ai bảo hai người đã đính hôn rồi? Ai bảo anh và Diêm Thiếu Liệt tranh giành Diêm thị làm cho thiên hạ biết cả rồi? Tóm lại, dựa vào quan hệ của hai cha con mấy người với người Đào gia, không nghi ngờ hai người thì nghi ngờ ai đây?

Tất nhiên là Diêm Thiếu Liệt biết việc này không quan hệ với cha con Diêm An Quân, nhưng anh không có nghĩa vụ phụ trách giải thích cho hai người này, huống chi đây là cơ hội Đào Ngọc và Đào thị cho anh, nếu anh không lợi dụng một chút thì thật sự là có lỗi với ý tốt người ta đúng không?

Diêm Thiếu Liệt không ngừng ở công ty đánh ra giá trị danh vọng, cha con Diêm An Quân cũng không ngừng đánh ra giá trị danh vọng, chẳng qua Diêm Thiếu Liệt đánh ra là số dương, mà cha con Diêm An Quân thì đánh ra giá trị âm!

Biết người trong công ty bàn tán chuyện này, hơn nữa đứng mũi chịu sào bị hoài nghi là cha con Diêm An Quân, Diêm Thiếu Liệt an tâm nở nụ cười!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73

E&B: Strangers Ex

Hai năm gần đây Diêm lão gia từ đã không quản quá nhiều việc, thế lực trong tay ông trên cơ bản đều chuyển giao cho Diêm Thiếu Liệt, tất nhiên cũng là vì biểu hiện mấy năm nay của Diêm Thiếu Liệt ngày càng tiến bộ, nếu không thì mấy ông già khó tính đó không có khả năng hàng phục anh.

Bởi vì nguyên nhân thân thể nên hiện tại lão gia từ không đến công ty nhiều, trên cơ bản mọi người ở công ty đã chấp nhận Diêm Thiếu Liệt là người nối nghiệp. Tuy có cha con Diêm An Quân ở đó, nhưng thực lực mới là quyết định, huống chi bây giờ cha con Diêm An Quân còn bị tạt một thau nước bẩn.

Tuy lão gia tử không ở công ty nhưng tin tức vẫn rất linh thông, cho nên cùng ngày đã biết được chuyện này, buổi tối còn cố ý gọi Diêm Thiếu Liệt về.

“A Liệt, chuyện lần này là con cố ý để hạ đo ván Nhị thúc con và Thiếu Kiệt sao?”

Diêm Thiếu Liệt cười hắc hắc nói: “Gia gia, cũng không phải nha, là cha con Nhị thúc mở đầu thôi.”

Lão gia tử cau mày lại: “Mở đầu? Nói như vậy còn có chuẩn bị phía sau?”

Diêm Thiếu Liệt làm nũng nói: “Ông nói xem con muốn làm cái gì thì hai người Nhị thúc không giúp thì thôi đi, cũng không nên đã không giúp mà còn gây trở ngại chứ? Chuyện Đào thị con không tin bọn họ không biết một chút tin tức nào, cho con một chút tin thì có làm sao đâu, bọn họ chỉ lo thân mình.”
Làm nũng với gia gia không sợ mất mặt, chủ yếu là không thể để cho lão gia tử mềm lòng.

Quả nhiên chợt nghe lão gia tử nói: “Phải, là đạo lý này, vậy tiếp theo con định làm gì?”

“Không có làm gì, con là muốn tìm chút rắc rối cho Nhị thúc, nên kể tiếp con sẽ không đối phó bọn họ, đương nhiên điều kiện là bọn họ phải thành thật, nếu như là muốn liên thủ với Đào Ngọc, con tuyệt đối sẽ không nương tay.” Suy yếu thế lực của Nhị thúc gì đó vẫn là không nên nói cho lão gia tử, miễn cho ông nghĩ nhiều.

“Nhị thúc của con không đến mức đó, dù cho đến cuối cùng không thể không rời khỏi thì nó cũng không phải là loại người hợp tác với người ngoài đối phó Diêm thị. Nhưng mà Thiếu Kiệt thì con phải đề phòng một chút, dù sao nó không phải là từ nhỏ lớn lên ở nhà chúng ta, không dễ nói.”

“Con biết, tiếp theo con muốn xử lý Đào thị.”

Lão gia tử không có hồi anh như thế nào xử lý Đào thị, chuyển sang đề tài mới: “Lão Khúc nói con ở hội trường thương vụ làm loạn hơi quá mức.”

Diêm Thiếu Liệt biết gia gia nói lão Khúc là ai, một vị đức cao vọng trọng, một lão lãnh đạo có học trò ở khắp nơi, tuy rằng đã lui sau màn nhưng lực ảnh hưởng tuyệt đối không thể xem thường. Ông cùng lão gia tử là bạn tốt nhiều năm, càng là trợ lực ẩn giấu của Diêm thị. Diêm Thiếu Liệt không ngờ chuyện này làm ầm ĩ có chút lớn, bị Khúc gia gia biết được.

“Gia gia, Khúc gia gia nói gì sao?”

Lão gia tử bày ra bộ dáng lão thần nói: “Bây giờ biết sợ rồi? Lúc làm loạn thì nghĩ cái gì?”

“Cái này...” Diêm Thiếu Liệt không dám nói lung tung, nhưng trộm liếc nhìn lão gia tử một cái, đoán thăm mình chắc không gây lớn chuyện lắm, bằng không thì gia gia sẽ không nhắc đến chuyện này đâu tiên.

Vừa nhìn thấy thằng cháu nhỏ nháy mắt liền thành thật, lão gia tử có chút giả bộ không nổi nữa, “Rồi, không có gì, Khúc gia gia con còn nói lần này hơi có lỗi với con.”

“Hà?” Diêm Thiếu Liệt nghe thế lập tức hai mắt sáng ngời, có lỗi với mình? Vậy sao mình không thể kiếm chút lợi ích nha?

Vị Lưu phó thị trường kia giúp Đào thị có lẽ biết quan hệ của Diêm thị đủ cứng, cho nên vội vàng tìm một vị lão cấp trên giúp đỡ, thực lực của vị này cũng không nhỏ, cho nên Diêm Thiếu Liệt mới cạnh tranh thua bởi Đào thị. Đương nhiên Diêm Thiếu Liệt vốn là không muốn cạnh tranh, nếu không đã sớm vận dụng quan hệ của gia gia. Nhưng sự kiện Diêm Thiếu Liệt náo loạn ở hội trường thương vụ quả thật không dễ nhìn, tuy sau đó có lãnh đạo tạo áp lực không cho truyền thông đăng tin, nhưng nên biết cũng đã biết.

Bởi vì chuyện này dính líu đến vị Lưu phó thị trường và vị lão cấp trên của ông ta, cho nên phần mặt mũi bọn họ nhin không được, nhất là vị lão cấp trên. Kết quả Khúc lão biết tin lập tức răn dạy một trận, bởi vì vị này vừa vặn là học trò của Khúc lão, nhưng ông ta quả thật không biết quan hệ giữa Khúc lão và Diêm lão gia tử.

Lúc ấy ông ta không có nói chuyện này với Khúc lão, chủ yếu vì xem chuyện này chẳng phải chuyện lớn lao gì, bị răn dạy một trận xong ông ta mới biết được quan hệ cá nhân giữa Khúc lão và Diêm lão gia tử vô cùng tốt. Khi đó mặt ông ta trắng bệch, đây là gây chuyện. Nếu ông ta biết quan hệ của Khúc lão và Diêm lão gia tử là như vậy, đánh chết cũng không dám nhúng tay vào chuyện này.

Khúc lão gọi điện thoại cho Diêm lão gia tử xin lỗi về sự kiện lần này, nghe xong ông nói thì Diêm lão gia tử liền cùng ông đơn giản lộ một chút ý định của cháu trai, lão gia tử còn nói là cái khu đất núi đó vốn đã định sớm gọi điện thoại cho Khúc lão. Khúc lão nghe nói như thế thì yên tâm, tình nghĩa giữa ông và Diêm lão gia tử đã có từ mấy chục năm trước, khi đó Khúc lão thiếu Diêm lão gia tử một cái nhân tình sâu nặng nhưng Diêm lão gia tử chưa bao giờ nhắc lại việc này, thế nhưng việc này lại làm cho Khúc lão luôn ghi nhớ mấy chục năm nay.

Khúc lão nói với Diêm lão gia tử là sự kiện lần này đã để cho Diêm Thiếu Liệt thiệt thòi, Diêm lão gia tử biết cháu trai náo loạn cũng nói A Liệt không hiểu chuyện, để mọi người thêm phiền toái. Khúc lão còn nói tối phải giúp A Liệt xử lý, Diêm lão gia tử nói còn trẻ tuổi nên có chút bài học mới tốt, thuận lợi quá đối với nó sẽ không phải chuyện tốt gì.

Hai cụ ông một câu tôi một câu trò chuyện hơn nửa ngày mới cúp điện thoại, Đào thị cho là mình dùng thực lực ngăn chặn Diêm thị, ai ngờ căn bản là Diêm Thiếu Liệt không muốn mà muốn cho bọn họ, không thì bọn họ có cửa nào thắng?

Diêm Thiếu Liệt nghe lão gia tử nói xong thì trong lòng càng nắm chắc, có tầng quan hệ này không thể không cần, huống chi anh còn trên người ta một tầng?

Sau đó Diêm Thiếu Liệt lại nói chuyện Đào thị với lão gia tử, tóm lại là các vấn đề là Đào thị làm không đúng, nói cách khác, kết thông gia với bọn họ có chuyện gì tốt đâu, lão gia tử làm sao không biết được chuyện này? Nhìn phong cách lần này làm việc của Đào thị là biết cái nhà này là dạng gì, nhưng chuyện kết thông gia thì ông sẽ không can thiệp quá nhiều, có Diêm An Quân nên ông không tiện nhúng tay vào chuyện của Diêm Thiếu Kiệt, vốn không phải là cháu trai nuôi ở bên cạnh từ nhỏ, còn can thiệp vào hôn nhân của người ta, có khi người ta sẽ nói ông là không muốn nhìn Thiếu Kiệt có được mối hôn nhân tốt.

Diêm Thiếu Liệt cảm thấy lời này của Diêm lão gia tử nói đúng, loại ác danh này không thể để cho ông cụ gánh trên lưng, nhưng chính anh cũng không muốn gánh, quên đi, việc này trước không vội, có khi sau này bản thân Diêm Thiếu Kiệt thông suốt thì sao? Hoặc là Đào Ngọc không muốn gả? Dựa theo ý nghĩ của anh, anh vẫn là vô cùng không hi vọng Diêm gia có quan hệ gì với Đào thị. Nhưng giống như lão gia tử nói vậy, việc này không phải anh có thể quyết định được, việc anh cần làm là bảo vệ tốt Diêm thị.

Đào thị cạnh tranh thắng Diêm thị trong lúc nhất thời có thể nói là nổi bật vô cùng, các công ty trước kia có thái độ chờ xem thì đã đồng ý hợp tác với Đào thị, đương nhiên sức ản của Đào thị rất lớn, bọn họ vẫn luôn muốn lấy được đất từ trong tay Cố thị và Tống thị. Bọn họ cho rằng Đào thị thắng được Diêm thị cũng đã cho mọi người biết rõ thực lực của Đào thị rồi chứ?

Cho nên Đào Ngọc không có vội vã cùng người khác hợp tác, mà là dẫn đầu tìm tới Cố thị và Tống thị, tiếc là người ta căn bản không mua đơn của cô ta. Cố thị trước giờ là cứng rắn ương ngạnh, lại thêm chuyện Đào Mỹ trước đó, đừng nói là hợp tác, cho Đào Ngọc sắc mặt tốt đã là không tồi rồi, muốn nói chuyện hợp tác thì cửa cũng không có đâu, “Đất trong tay chúng tôi đã chuẩn bị tự mình khai thác, Cố thị không thiếu tiền, không cần cùng người khác hợp tác.”

Nghe được Thuý Ân Hi nói, Đào Ngọc liếc mắt xem thường, không sai, là Thuý Ân Hi tiếp đãi cô ta, Cố Quân Viêm ngay cả mặt mũi cũng không lộ.

Đào Ngọc đặc biệt muốn mở miệng hỏi một câu tôi tìm Cố tổng nói chuyện hợp tác, cậu làm chủ được sao? Nhưng đáp án rất rõ ràng, Thuý Ân Hi không chỉ làm chủ được, còn định đoạt được, Đào Ngọc thở phà rồi khỏi.

Chờ ngày hôm sau lúc cô ta đến Tống thị thì càng trùng hợp, bởi vì vừa lúc có Thu Đình Nhã tại đây. Đào Ngọc biết những chuyện giữa Thu Đình Nhã và Diêm gia, tuy cô ta biết Diêm Thiếu Liệt nhận nằng làm con nuôi, nhưng Đào Ngọc xem ra chẳng phải vấn đề gì, một đứa con nuôi thì là cái gì? Nhà bọn họ ruột thịt nói đuổi ra liền đuổi ra, huống chi là người không có quan hệ huyết thống?

Mới bắt đầu thì Thu Đình Nhã ngồi ở một bên nghe Đào Ngọc và Tống Vệ Lý nói chuyện hợp tác, đối với việc Thu Đình Nhã tại đây thì Đào Ngọc cảm thấy không có gì bất tiện cả, làm phụ nữ nên cô ta chưa bao giờ xem nhẹ phụ nữ, hơn nữa là xuất thân từ gia tộc lớn như Thu Đình Nhã.

Nhưng mà cô ta nói chuyện với Tống Vệ Lý rất không thuận lợi, Tống gia cũng có ý muốn khai thác đất trong tay, tuy tài chính thiếu một chút nhưng không ảnh hưởng toàn cục trước mắt, muốn tìm bạn hợp tác vẫn rất dễ dàng, nếu là Đào thị cũng không phải là không thể được, nhưng điều kiện là mấy người móc tiền ra còn những chuyện khác thì đừng có mà xía vào.

Nhưng mấu chốt là Đào thị quá tham ăn, bọn họ không chỉ muốn xía vào còn muốn càng thêm nhiều quyền lợi, thậm chí trong lời nói bên ngoài còn có ý lộ ra bọn họ có thể lấy giá gấp đôi giá gốc mua xuống khu đất. Tống Vệ Lý nghe xong lập tức không vui, không khí nói chuyện giữa hai người càng lúc càng căng thẳng.

“Xem ra Đào tổng là không có thành ý gì, tôi thấy việc này xem như bỏ đi.”

Có lẽ ngày hôm qua Đào Ngọc bị cho hít một mũi đầy bụi, tâm tình đến hôm nay vẫn chưa khôi phục lại được, nghe Tống Vệ Lý nói lập tức biến sắc: “Tống tổng, tuy rằng tôi đến Thiên Hải không bao lâu, nhưng đối với giới thương nghiệp ở Thiên Hải cũng hiểu biết rất nhiều. Lấy cách hiểu biết của tôi thì làm ăn buôn bán của Tống thị là quá quý củ một cách máy móc, muốn một mình khai thác đất trong tay thì rất khó khăn, sao không cùng người khác hợp tác chứ?” Lời này ngầm nói Tống thị mấy người làm ăn không có quyết đoán, căn bản không có nhiều tiền như vậy để khai thác, bày đặt giả vờ cánh cái gì cứng? Sớm để chúng tôi mua cho xong việc đi.

Không đợi Tống Vệ Lý phát hỏa, Thu Đình Nhã đã phát tới, một ly cà phê tạt lên mặt Đào Ngọc, lập tức thốt ra lời nói nhỏ nhẹ êm tai: “Đào tiểu thư, sao nói chuyện không biết chú ý như vậy? Việc buôn bán của Tống gia quý củ một cách máy móc có ảnh hưởng gì đến cô sao? Cô là đang nhìn không nổi ai vậy?”

Mới vừa rồi Tống Vệ Lý còn nghĩ là nhện một chút, hần là một người đàn ông trưởng thành còn là trưởng bối, bảo hần tranh cãi mấy câu với Đào Ngọc thì đúng thật không dễ nghe. Nhưng không nói lời nào thì hần lại nuốt không trôi cục tức này, lúc này phụ nhân tốt của hần ra tay, phụ nữ cãi nhau thì không nên xem vào nhĩ?

Lại nhìn Đào Ngọc bị tạt cà phê không kịp kêu lên đã nghe Thu Đình Nhã nói, cô ta vừa rồi nói Tống gia là nói có chút đắc ý, liền quên có Thu Đình Nhã này tồn tại, quan trọng là từ lúc cô ta cùng Tống Vệ Lý nói chuyện thì Thu Đình Nhã vẫn không có lên tiếng, cô ta đã nhanh chóng quên mất trong phòng còn có người khác đang ngồi.

“Tống phu nhân, bà là có ý gì?” Cô ta không phải là Đào Mỹ có thể khốc lóc om xòm ăn vạ hay thậm chí đánh lại, cho nên cô ta chỉ có thể chất vấn Thu Đình Nhã.

Thu Đình Nhã cau mày lại, nói: “Có ý gì? Ý trên mặt chữ? Tôi là hỏi cô nhìn không nổi ai vậy? Tống gia thiếu tiền Đào thị các người sao? Tống gia thiếu tiền nhưng Thu gia tôi có tiền, toàn bộ tập đoàn Thu An là của tôi, ai nói cho cô biết là chồng của tôi thiếu tiền, tiền Thu gia không đủ còn có Tần gia, có đủ khai thác đất hay không tôi không biết, nhưng đề chết Đào thị nhà cô thì khẳng định đủ.”

Đối với chuyện náo loạn của Diêm Thiểu Liệt thì Thu Đình Nhã đã sớm nghe nói, làm con trai nàng bức tức thì nàng vốn không muốn dễ dàng buông tha Đào Ngọc, nào biết hôm nay Đào Ngọc còn muốn tìm chồng mình phiền toái, người đã đưa lên cửa, nàng sao có thể không dạy cho một bài học đây?

Đào Ngọc giật mình bừng tỉnh, đúng, sau lưng Thu Đình Nhã có Thu gia có Tần gia, cho nên bà ta mới dám làm vậy với mình, mình thật đúng là đụng tới hòng súng, điều này làm Đào Ngọc bình tĩnh hơn nhiều, “Tổng tổng, Tổng phu nhân là vừa nãy tôi nói sai, là...”

“Không cần câu xin lỗi gì đó của cô, cô không cần phải nói chúng tôi cũng không muốn nghe, giáo đường của cô quá kém, trường bồi trong nhà nhất định là không dạy dỗ cô tốt, mới có thể để cho cô ở bên ngoài ăn nói không biết nặng nhẹ như vậy, thành phố Thiên Hải không giống với Đông Lâm của cô, thế gia trăm năm có bốn nhà, cho dù không tính là thế gia, đại gia tộc đứng đắn sẽ không dạy dỗ con gái như cô vậy, cho nên nói, cô thiếu giáo dục!”

Thu Đình Nhã nói một phen làm Đào Ngọc đỏ mặt muốn chết, Đào gia của cô ta ở Đông Lâm cũng là hào môn có tiếng tăm, nhưng muốn nói là thế gia là gia tộc lớn thì rốt cuộc vẫn là kém một ít, dù sao không có trăm năm lịch sử lắng đọng lại. Chính bởi vì vậy nên cô ta điên cuồng học tập các loại lễ nghi, muốn cho bản thân chân chính trở thành một người đủ chuẩn trong giới xã hội thượng lưu. Nhưng bối cảnh của Đào gia là từ con buôn phát tài, biết là một chuyện nhưng bị người ta nói ra lại là chuyện khác. Cô ta vốn còn muốn mở miệng xin lỗi hai người này, nào biết thái độ của Thu Đình Nhã là như vậy, Đào Ngọc cũng có chút thẹn quá hoá giận.

“Bà là con cháu Tần gia, tôi cũng không nhìn ra giáo đường của bà có gì tốt, đại gia tộc dạy dỗ con gái là để cho bọn họ tát cả phê lên mặt người khác sao?”

Thu Đình Nhã sắc mặt không tốt, “Đào tiểu thư, chú ý cách dùng từ của cô, giáo đường của tôi không được nhưng ít nhất là có người dạy, còn không tới phiên cô nói chuyện đâu. Huống chi giáo đường của tôi là tùy xem người, người kính ta một thước, ta mời người một trượng. Dựa vào cách ăn nói xác láo hôm nay của cô đối với chồng tôi đã đủ không xứng để tôi mời cô. Đừng nói là Đào Ngọc cô, mà ngay cả Đào thị Đào gia tôi cũng không để vào mắt. Hôm nay tôi không ngại nói thẳng, Thu gia cũng được hay Tần gia cũng thế, cô và Đào gia của cô trên chộc không nổi đâu!”

Thu Đình Nhã thực sự dạy cho Đào Ngọc một bài học, cũng làm cho Đào Ngọc biết mình lợi hại, Đào Ngọc là người phụ trách Đào thị ở Thiên Hải, trẻ tuổi xinh đẹp, năng lực mạnh thủ đoạn nhiều, nhưng có một điều kiện lớn, cô có năng lực lợi hại đến đâu cũng phải có người cho cô núp dựa lớn mới được. Thu Đình Nhã luận nhan sắc một chút cũng không thua Đào Ngọc, nhưng bàn về năng lực hay thủ đoạn thì nàng thấy không thua kém Đào Ngọc, cũng không có cách nào, ai bảo nàng là con gái một của Thu gia, là cháu gái của Tần gia lão thái gia đâu, mà cái thân phận bối cảnh hùng mạnh này đã có thể để chết Đào Ngọc.

Sau đó Tổng Vệ Lý hỏi Thu Đình Nhã vì sao lại tức giận lớn như vậy, nàng nói nhìn chừng mắt Đào Ngọc, còn nói cô gái này nên dạy dỗ một chút, nếu không sẽ không biết trời cao đất rộng, hơn nữa lý cả phê nàng tát đã hơi nguội lạnh, không làm người bị thương. Tổng Vệ Lý cảm thấy phu nhân của mình lợi hại không phải tầm thường đâu, nhưng hấn chính là thích Thu Đình Nhã như vậy, có mặt hiền lành nhỏ nhẹ, có mặt đoan trang cá tính, cũng có một mặt nữ hán tử mạnh mẽ, khiến hấn muốn không yêu thật khó.

Khi Diêm Thiểu Liệt nghe nói chuyện này thì vui vẻ đến mấy ngày, sức chiến đấu của mẹ nuôi mình thực mạnh, lúc này Đào Ngọc là đụng tới cái đỉnh cứng, xem ra mình cũng phải chuẩn bị nha chuẩn bị.

Đào mất nửa tháng trôi qua, nhưng Đào thị không có bất luận tính toán nào với mảnh đất núi đó, Diêm Thiểu Liệt nở nụ cười, thầm nghĩ quả nhiên giống như anh suy đoán, bọn họ căn bản không có ý định khai thác mảnh đất đó, vậy thì việc này càng dễ ăn nói hơn.

Diêm Thiểu Liệt dẫn đầu tới tìm vị Lưu phó thị trưởng kia, lúc trước Đào thị cạnh tranh không phải luôn nói muốn dùng mảnh đất núi này xây dựng sân thể thao ngoài trời sao? Hiện tại như thế nào sao còn không khởi công, không phải lúc đó nói tài chính, thiết kế phương án, nhân lực vật lực đều đã chuẩn bị sung túc sao? Như thế nào còn chưa khởi công vậy?

Vị Lưu phó thị trưởng này một chút cũng không muốn gặp Diêm Thiểu Liệt, bởi vì lão cấp trên đem ông ta mắng bán chết bán sống, nói ông ta không nên giúp công ty ngoại lai mà không để ý đến cảm thụ công ty bản địa. Lúc ấy Lưu phó thị trưởng rất muốn nói không phải khi đó tôi đến tìm ngài không phải ngài cũng đồng ý sao? Như thế nào lại trách lên đầu tôi rồi, đương nhiên ông ta chỉ dám nghĩ thầm không dám thật sự nói ra, lão cấp trên lại càng không thể nói chính mình bị Khúc lão răn dạy, đành phải đem lửa giận phát lên vị Lưu phó thị trưởng này.

Ông ta vốn cho rằng việc này đã qua, nào biết Diêm Thiểu Liệt bám riết theo dõi Đào thị với mảnh đất núi đó, lúc trước là chính phủ đem mảnh đất núi cho Đào thị đúng không? Nói cái gì mà phương án của Đào thị càng toàn diện cụ thể, hơn nữa là vì lợi ích thực tế của dân chúng, mọi người rảnh rỗi có thời gian thì đi thể dục thể thao, vậy bây giờ anh không xây thể là thể nào?

Lưu phó thị trưởng khuyên can mãi mới tiễn được Diêm Thiểu Liệt đi, xoay người lập tức gọi điện thoại cho Đào Ngọc, bảo cô ta lập tức khởi công. Mới bắt đầu Đào Ngọc còn không hiểu chuyện gì xảy ra, vừa nghe Lưu phó thị trưởng nói Diêm Thiểu Liệt mới tới hỏi chuyện mảnh đất núi, cô ta mới hiểu là xảy ra chuyện gì. Nhưng bọn họ căn bản không có dự định cải tạo mảnh đất núi nha? Lúc trước là vì ‘Tranh’ mà tranh, căn bản không có dự định khai thác nơi đó nha!

Đương nhiên lời này Đào Ngọc không thể nói cùng với Lưu phó thị trưởng, đành phải đáp ứng nói lập tức sẽ khởi công. Sau khi cúp điện thoại cô ta liền gọi hai ông bác và Đào Thanh Đông lại đây bàn tính chuyện này, mấy người bọn họ nghe nói là Diêm Thiểu Liệt tới sở vụ tìm Lưu phó thị trưởng, thở dài một hơi, đây là gặp phải ôn thần.

Nhưng hiện tại Lưu phó thị trưởng đã tự mình hỏi đến chuyện này, bọn họ không thể không thực sự quan. Đào Giang Xuyên nói: “A Ngọc, con lại liên lạc với Lưu phó thị trưởng, nói bây giờ bên tổng công ty tài chính có chút khẩn trương, thời gian khởi công có khả năng cần kéo dài thêm một hồi.”

Mấy người bàn tính nửa ngày, cuối cùng cũng không có biện pháp nào quá tốt, đành phải đồng ý biện pháp của Đào Giang Xuyên.

Kết quả sau khi Đào Ngọc nói cùng với Lưu phó thị trưởng, đối phương nói trễ nhất trong vòng nửa tháng phải khởi công, người ta nói tôi đã giúp đỡ các người, hiện tại các người lại gây rắc rối cho tôi, nếu không có tôi hỗ trợ thì Đào thị các người đừng hòng lấy được một khối đất ở Thiên Hải. Lưu phó thị trưởng cũng là bị bức nóng này, mới ác liệt nói.

Đào Ngọc không có biện pháp đành phải gọi điện thoại cho Đào lão gia tử, sau khi Đào lão gia tử biết tình huống bên này thì nói: “Không thì cứ khởi công đi trước đi, sau khởi công muốn xây dựng tốn bao nhiêu thời gian thì không khống chế được.”

Ngay lập tức Đào Ngọc hiểu ý tứ của ông ta, một tuần sau mảnh đất núi đó khởi công, nhưng bận rộn nửa tháng thì yên tĩnh, chỉ có vào người trông coi công trường, vật liệu xây dựng máy móc này nọ chất một đống, nhìn là thế, nhưng thực tế thì không có ai đang xây dựng.

Diêm Thiếu Liệt nhìn ảnh chụp chứng cứ Diêm Trí Viễn đưa đến, lúc này anh không có đến tìm Lưu phó thị trưởng, mà là trực tiếp đưa cho mấy tờ báo chuyên bồi mồi. Ngày hôm sau thì tin tức được báo tung ra, người Đào gia nhìn thấy tin tức thì đau đầu cực kỳ, mà lúc này Diêm Thiếu Liệt đang ngồi trong văn phòng Lưu phó thị trưởng uống trà kìa.

Diêm Thiếu Liệt nói cũng đơn giản, anh không phải đến tìm phiền toái cho Đào thị, anh là nhìn thấy tin trên báo mới tới, khu đất núi là nằm bên cạnh Á Mỹ quốc tế, khởi công xong bỏ đó là có ý gì vậy, đối với toàn bộ Á Mỹ quốc tế của chúng tôi đều bị ảnh hưởng, Diêm thị chúng tôi vừa mới đem cái khu bỏ hoang này xây dựng thành Á Mỹ quốc tế, hiện tại lại xây thêm cái công trình bỏ hoang này là muốn làm gì đây?

Ban đầu Lưu phó thị trưởng không để Diêm Thiếu Liệt vào trong mắt, những lão cấp trên của ông ta nói người Diêm gia không thể đắc tội, cũng đắc tội không nổi, sao không nói sớm hả trời? Bây giờ mới nói không thể đắc tội, hiện tại mảnh đất núi đó bị Diêm Thiếu Liệt theo dõi, đây là muốn chơi trò bực chết người sao?

Lúc này Tần Hiếu Luân cùng Đường Tổng đã biết Diêm Thiếu Liệt muốn làm gì, mà ngay cả Diêm lão gia tử cũng hiểu được chuyện gì đang diễn ra, nhưng có một chút bọn họ nghĩ không thông, đây rõ ràng là hành động kết thù với Đào thị, vì sao lại muốn làm vậy?

Diêm Thiếu Liệt nói bốn chữ, “Nhìn không vừa mắt!” Mọi người nghĩ thâm đây là lý do quái gì vậy? Chẳng qua nếu như là cái tiểu lưu manh trước kia nói, quả thật có thể đi làm ra chuyện này, lý do là nhìn chú em không vừa mắt nên dạy dỗ chú em một tí!

Bởi vì có Diêm Thiếu Liệt giám sát, lại bởi vì Lưu phó thị trưởng thẳng mặt mắng Đào Ngọc một trận, cho nên Đào gia không có biện pháp, chỉ đành phải kiên trì xây dựng mảnh đất núi ngoài dự kiến này, Diêm Thiếu Liệt càng sắp xếp người nhìn chăm chăm mỗi ngày.

“Nơi này cách Á Mỹ quốc tế của chúng tôi gần như vậy, tôi phải nhìn xem các người có dùng vật liệu gây ô nhiễm không khí, tiếng ồn gây nhiễu dân cư không.” Đây là lý do Diêm Thiếu Liệt đưa ra, mặc dù an bài người nhìn, bản thân anh rảnh rỗi không có việc gì cũng chạy tới liếc nhìn một cái.

Lúc này Đào Ngọc mới phát hiện mình bị Diêm Thiếu Liệt chơi cho một vỏ, bây giờ cô ta vô cùng hối hận cạnh tranh mảnh đất chui lên thành núi này với Diêm thị, nhưng đất đã tới tay còn có thể làm như thế nào? Chỉ có thể tiêu tiền xây dựng thôi.

Diêm Thiếu Liệt luôn luôn đến xem công trình của Đào thị, không phải vì muốn cản bọn họ mà là chuyên môn đến đào mồi gây khó chịu cho bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

E&B: Strangers Ex

Một đám thân thích bạn bè tốt của Diêm Thiếu Liệt sau khi biết hành vi của anh, ôm bụng cười muốn điên rồi, loại chiêu tổn hại này có lẽ chỉ có tiểu lưu manh mới nghĩ ra được, mỗi ngày nhìn chăm chăm người ta xây dựng, làm không tốt không hợp cách làm thế này không được cái kia không xong, lúc này có lẽ Đào thị bị giận điên rồi ấy chứ?

Tần Hiếu Luân và Đường Tổng nhớ tới lúc trước Diêm Thiếu Liệt làm loạn ở hội trường thương vụ, bây giờ nhìn là hiểu được, phỏng chừng có tám chín phần là cố ý, là làm để cho người khác nhìn, hiện tại chiêu thức này vừa lúc biểu hiện thẳng bạn đang có ý báo thù, phần lưu manh này của Diêm Thiếu Liệt dùng trên thương trường thật đúng là đủ gần.

Lại nói Đào thị bên kia điên không thể chịu đựng được, nhưng phải nén giận, rõ ràng là bọn họ cạnh tranh thẳng rất nổi bật, kết quả hiện tại bị Diêm Thiếu Liệt đá cho mặt mày xám tro, nếu thế thì thôi đi, anh ta còn thường xuyên đến công trường mở to hai mắt, chọn cái này tạt xấu, nhặt cái kia kém, đây là muốn chơi cho người ta ghen chết sao?

Bởi vì chuyện này mà người Đào gia khó tránh khỏi quở trách Đào Mỹ, đều là do cô ta trước đó nhiều chuyện. Đào Thanh Đông cũng không thể lại nói giúp được gì cho cô ta, huống chi việc này bị Đào lão gia tử biết được, Đào Mỹ lại có hồ sơ tiền án lưu lại. Nghe nói Đào lão gia tử trực tiếp lên tiếng, nếu Đào Mỹ không thành thật ngoan ngoãn ở nhà thì cút về thành phố Đông Lâm, không cho cô ta nhúng tay vào bất cứ chuyện gì của Đào thị.

Lúc này Hưởng Tâm Đình cũng không dám nói tiếp nữa, trước là bà ta sợ con gái mỗi ngày ở nhà bị ghen hồng mất, muốn để nó đi Đào thị làm việc,

nghĩ ít nhất có thể giải sầu gì đó. Nay thì hay rồi, bà ta vừa mở miệng thì Đào Mỹ lập tức đi gây hoạ, lại để cho Đào lão gia từ biết. Đào Mỹ nếu gây sự một lần nữa chắc chắn sẽ bị ném về Đông Lâm, bây giờ Hường Tâm Đình cũng không dám câu tình.

Đôi cha mẹ Đào Giang Xuyên và Hường Tâm Đình, bao gồm cả anh trai là Đào Thanh Đông, đều muốn dốc sức bảo vệ tốt Đào Mỹ, căn bản không muốn để cho cô ta về thành phố Đông Lâm ở cạnh Đào lão gia từ. Cho nên lần này bọn họ quyết định, cho dù mỗi ngày nhốt khoá Đào Mỹ trong phòng cũng không cho cô ta đi ra ngoài.

Chuyện khiến mọi người ngoài ý muốn là lúc này Đào Mỹ vô cùng phối hợp với bọn họ, không cho cô ta rời khỏi nhà thì cô ta không bước ra khỏi cửa, mỗi ngày đều ngồi trong nhà, lên mạng xem TV, quả thực ngoan không giống bình thường. Điều này làm cha mẹ và anh trai của cô ta rất bất ngờ, nhưng nói thế nào thì kết quả này rất tốt, Hường Tâm Đình phụ trách mỗi ngày là ở nhà trông chừng Đào Mỹ.

Nói vì sao Đào Mỹ lại thành thật à? Nguyên nhân rất đơn giản, cô ta sợ Đào lão gia từ, sau một lần Đào lão gia từ thiếu chút nữa đem cô ta đuổi khỏi Đào gia, nếu không có cha mẹ và anh trai cô ta giúp cầu tình thì có khi cô ta đã bị đuổi đi. Chuyện lần này cô ta vốn là muốn gây rắc rối cho Đào Ngọc, nào ngờ chuyện bị làm lớn như vậy. Tuy rằng ít xen vào chuyện làm ăn trong nhà, nhưng cô ta cũng biết bảo nhà mình lấy tiền xây dựng sân vận động ngoài trời gì đó là không có khả năng, không thể bỏ vốn xây dựng sân vận động này. Xét đến cùng thì nguyên nhân vẫn là bởi vì giành đất với Diêm thị, đặc tội con rắn độc Diêm Thiếu Liệt mới có kết quả như thế, mà hơn hết người khởi xướng tất cả những việc này là cô ta. Nghĩ đến thủ đoạn của gia gia, cô ta đúng thật rất sợ hãi, cho nên lúc này muốn cô ta mới thành thật ở trong nhà, cô ta lập tức ngoan ngoãn phối hợp, chỉ cần không để cho cô ta về Đông Lâm thì thế nào cũng được.

Nhưng việc này căn bản không có đơn giản như cô ta tưởng, bởi vì công trình xây dựng sân vận động xảy ra chuyện, bọn họ bị tra ra dùng vật liệu xây dựng kém chất lượng. Nghe nói người nhảy ra đầu tiên là Diêm Thiếu Liệt, lần này người ta nói càng đơn giản, sân vận động của mấy người xây bên cạnh Á Mỹ quốc tế của chúng tôi, 90% người tới nơi này tập thể hình rèn luyện thể thao khẳng định là các hộ gia đình chỗ chúng tôi nhì? Mấy người dùng vật liệu xây dựng kém chất lượng như vậy là muốn mạng của mọi người sao?

Người Đào thị vừa nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt đã cảm thấy đau đầu, bọn họ rất muốn hỏi một câu sao cái mầm nào cũng có chú em vậy? Chú em không nhảy nhót thì cảm thấy nhàm chán sao?

Diêm Thiếu Liệt nói người nhà của tôi đều sống ở Á Mỹ quốc tế, còn có họ hàng chú thím đại bác bản không tới với bạn bè tốt đều ở nơi này, tôi sao có thể không để ý... Không đúng, là phải hỏi một chút, các người không để cho tôi hỏi cũng được, vậy để cho đại diện khu dân cư Á Mỹ quốc tế chúng tôi tới hỏi đi, chẳng qua là nói trước một câu nha, một căn biệt thự nhỏ trong Á Mỹ quốc tế ít nhất hàng đơn vị đã là tám chữ số, người có thể ở tại đây là những cấp bậc người gì thì trong lòng các người biết cả chứ?

Nay thì hay rồi, không cần Diêm Thiếu Liệt nói chính bản thân Đào thị cũng không dám gọi nhíp, không giàu thì quý, có nhiều người không thể nào đặc tội được, lần này đúng thật đá trúng cục sắt mà.

Nghiêm khắc mà nói thì việc này cùng Diêm Thiếu Liệt và các hộ gia đình ở Á Mỹ quốc tế chẳng có quan hệ gì, ngại sân vận động Đào thị xây không tốt không an toàn thì mọi người có thể lựa chọn không đi mà? Nhưng Diêm Thiếu Liệt có thể đem chuyện này kéo cho liên quan, tuy rằng biết anh cố tình gây sự, nhưng sai là Đào thị, mấy người dùng vật liệu xây dựng kém chất lượng là sự thật, cho nên không có ai đi suy xét Diêm Thiếu Liệt có phải là cố tình gây sự hay không.

Nhắc tới chuyện này thì bản thân đám người Đào Ngọc cũng là có chút oan uổng, bọn họ biết Diêm Thiếu Liệt hễ rảnh rồi không có việc gì liền đi công trường nhìn chăm chăm, cho nên nửa điểm cũng không dám qua loa, chỉ sợ bị anh nhéo cái bím tóc. Nhưng quân sự chân chính của công trường không phải là người Đào gia, mà là người từ Đông Lâm được Đào lão gia từ phái tới. Ông ta còn nói với mấy người Đào Ngọc là chuyện công trường không cần bọn họ quản, ông ta bảo A Quý đi phụ trách là được, khiến cho bọn họ chuyên tâm làm việc của mình đi.

A Quý là tâm phúc của Đào lão gia từ, đây là người Đào gia cũng biết, từ trước đến nay hần làm việc luôn trầm ổn tàn nhẫn, có hần toạ trấn thì mấy người bọn họ thật yên tâm. Nhưng vấn đề quan trọng là chuyện bị phá hư ở trên người Đào lão gia từ, trước khi A Quý đến Thiên Hải thì Đào lão gia từ dặn dò hần nhất định phải nghĩ biện pháp giảm bớt tiền, Đào lão gia từ cũng không nghĩ xây dựng sân vận động gì đó cho người khác, lừa gạt một chút là được rồi.

Sở dĩ Đào lão gia từ dám làm như vậy là bởi vì hiểu biết của ông ta đối với Diêm Thiếu Liệt không nhiều, lúc nghe cháu gái nói thì ông ta chỉ cảm thấy Diêm Thiếu Liệt có chút tiểu thông minh, tuy rằng đủ nhìn nhưng không lên được mặt bàn. Thời đại này rất nhiều người trẻ tuổi thích đùa giỡn tiểu thông minh, nhất là đệ tử thế gia như Diêm Thiếu Liệt vậy, ông ta còn thật không đem để Diêm Thiếu Liệt vào mắt.

A Quý nhận mệnh lệnh Đào lão gia từ, tự nhiên biết phải làm như thế nào. Vừa mới bắt đầu đến công trường hần vẫn là làm theo từng bước, nhưng thực tế thì khi hần ta vừa đến nhậm chức thay cho người phụ trách công trường ban đầu, Diêm Trí Viễn đã báo cáo cho Diêm Thiếu Liệt. Diêm Thiếu Liệt đối với người đàn ông trung niên hơn bốn mươi tuổi, có chút tối tăm này có ấn tượng rất khắc sâu.

Nhớ lúc trước Diêm Trí Viễn đi thành phố Đông Lâm điều gia Đào gia đã phát hiện người này, theo như anh ta điều tra thì A Quý này không những đánh đập có bản lĩnh, còn là làm việc tàn nhẫn hung tàn. Diêm Trí Viễn còn tra ra ba năm trước đây A Quý từng lỡ tay đánh chết người ở Đông Lâm, chẳng qua là người bị đánh chết kia vừa vận có mầu thuẫn làm ăn với Đào thị, cho nên việc lỡ tay đánh chết người này cần phải nghiền ngẫm thêm nhiều.

Sau đó Đào gia đem A Quý cứu ra, Diêm Thiếu Liệt nghĩ rằng cho dù là đánh chết người ngoài ý muốn, cũng không có khả năng muốn đem người ra thì đem ra được, nhưng mà dựa vào chuyện này có thể nhìn ra được địa vị của Đào gia ở thành phố Đông Lâm.

Lúc ấy Diêm Thiếu Liệt còn đặc biệt ngu dốt hỏi Diêm Trí Viễn một câu, “Anh có đánh lại gã không?”

Diêm Trí Viễn người này bình thường luôn khiêm tốn, cũng không thích nói chuyện, vừa nghe Diêm Thiếu Liệt hỏi như vậy anh ta sừng sốt một chút, lập

tức giọng điệu có chút điên cuồng kiểu ngao nói một câu: “Mười người như gã thì đánh có chút khó, nhưng đánh bảy tám người vẫn thoải mái.” Diêm Thiếu Liệt vừa nghe liền vui vẻ A Quý này đến làm cho Diêm Thiếu Liệt sắc bén nhận ra một tia không khí không quá hài hoà, điểm lao động phổ thông có bấy nhiêu lớn mà Đào lão gia từ đem tâm phúc của mình đưa tới, việc này không đơn giản nha. Quả nhiên Diêm Trí Viễn theo dõi bám sát một tuần liền phát hiện A Quý dùng vật liệu xây dựng kém chất lượng thay cho vật liệu xây dựng chất lượng tốt, không chỉ vật liệu xây dựng chất lượng kém còn sang tay bán vật liệu xây dựng chất lượng tốt ra ngoài, xác thực kiểm được một khoản lớn.

Nhưng sau khi Diêm Thiếu Liệt nghe tin cũng không có vội vã chọc thủng chuyện này, mà là bảo Diêm Trí Viễn tiếp tục nhìn chăm chăm, còn phải nhớ kỹ những vật liệu xây dựng chất lượng kém đó để ở nơi nào. Đợi cho một tháng qua đi, hạng mục công trình đã xây dựng được rất nhiều, việc này mới bị phanh phui ra. Đương nhiên phanh phui không phải là Diêm Thiếu Liệt, anh tuy là đã nghĩ ra biện pháp tốt, nhưng không chịu nổi người định không bằng trời định mà!

Một tuần trước, một trung tâm thương mại lớn mới xây dựng ở thành phố Thiên Hải đột nhiên tường bị nứt toát ra, trung tâm thương mại này mới đưa vào sử dụng được nửa năm, mà nửa năm này toàn bộ Thiên Hải hoặc những vùng xung quanh thành phố đều không có động đất hay người phá hoại thiên tai nhân hoạ gì xảy ra, cho nên việc này là không bình thường. Các ban ngành có liên quan lập tức bắt đầu điều tra, kết quả điều tra ra vấn đề lớn, hay rồi, xi măng cốt thép chất lượng kém, trung tâm thương mại này quả thực chính là dùng một đồng vật liệu xây dựng thấp kém đội lên, cái này dùng được?

Lúc ấy Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy tin tức này liền vui vẻ, ngay cả ông trời cũng giúp anh thì Đào thị không xui xẻo mới là lạ? Anh gọi Diêm Trí Viễn tới cạnh nhỏ to dặn dò một phen xong, sau đó chờ xem kết quả.

Truyền thông giống như cùng thời gian tìm được tiêu điểm tin tức, như ong vỡ tổ vọt tới trung tâm thương mại chụp a chụp, đủ loại diễn giải cho quần chúng nhân dân là dùng vật liệu xây dựng thấp kém mang đến các loại nguy hiểm như thế nào. Mấy tờ báo ở thành phố Thiên Hải mỗi ngày đều nhào nặn đảo móc loại tin này, ngày đó tháng đó năm đó ở một công trường đang xây dựng tường sập đè chết hai công nhân, sau khi điều tra thì biết được công trường đa số sử dụng vật liệu xây dựng kém chất lượng tạo thành, có bao nhiêu tin tức đều bị moi móc ra.

Vốn chẳng phải là chuyện gì lớn, nhưng bị truyền thông rêu rao như vậy thành ra chuyện vô cùng lớn, chính phủ không thể nào ngồi yên không quan tâm, một tuần sau các kiến nghị điều khoản xây dựng an toàn được trình lên, sau đó mỗi ngành tổ chức một phái đoàn bắt đầu đi xuống điều tra, mà công trình đang xây dựng của Đào thị dĩ nhiên là không tránh được trận gió này.

Bây giờ Diêm Thiếu Liệt không khách khí nữa, vận dụng một chút quan hệ của gia gia, thế cho nên khi tổ kiểm tra đến công trình của Đào thị, A Quý còn chưa kịp tỏ vẻ công trình của bọn họ 100% sử dụng vật liệu xây dựng đủ chuẩn, đã bị tra ra nhiều vấn đề, việc sử dụng vật liệu xây dựng kém chất lượng cứ thế bị báo tung tin ra.

Nhân tiện nói một câu, vì tỏ vẻ nhân viên chính phủ công tác vất vả, cùng với thanh chính liêm khiết, mỗi lần đi kiểm tra đều có truyền thông đi theo. Nói thêm một câu nữa đó cũng là Diêm Thiếu Liệt thông qua quan hệ của Diêm lão gia từ sắp xếp. Cho nên sự kiện Đào thị sử dụng vật liệu xây dựng thấp kém còn chưa kịp che lấp, đã bị toàn bộ dân chúng thành phố Thiên Hải biết đến.

Việc này đúng thực A Quý làm rất cẩn thận tỉ mỉ, ít nhất là những người Diêm Thiếu Liệt an bài bên ngoài căn bản không nhìn ra vấn đề gì, nhưng không chịu nổi Diêm Thiếu Liệt có một cao thủ toàn năng Diêm Trí Viễn! A Quý vẫn luôn không rõ vì sao việc này có người phát hiện được? Cho tới một ngày xé rách da mặt đánh nhau với Diêm Trí Viễn, hẳn mới biết được mình thua ở chỗ nào!

Một lần nữa Đào Ngọc tỏ vẻ mình không rõ ràng chuyện này lắm, nhưng cô ta nhất định sẽ phối hợp điều tra. Khi Đào lão gia từ nhận được điện thoại cũng tròn mắt, không giúp đỡ được ngược lại còn kéo chân sau. Chẳng qua là ông cụ này rút cuộc là thấy nhiều cảnh đời, ông ta không quá kích động, bình tĩnh phân phó Đào Ngọc, nói cho cô ta là đầu tiên phải cam đoan A Quý an toàn, dùng tiền dùng người đều có thể, nhất định phải để cho A Quý an toàn về lại thành phố Đông Lâm, thứ hai mới là cam đoan danh dự của Đào thị ở thành phố Thiên Hải.

Mấy người Đào gia cũng rất nhanh phản ứng lại, nhanh chóng đứng ra giải thích, nói là người phía dưới thu được lợi ích lên thay vào hàng nhái, là Đào thị quản lý sơ sót, Đào thị không hề trốn tránh trách nhiệm. Không phải là trách nhiệm của Đào thị cũng không phải trách nhiệm của A Quý, là phương diện quản lý có vấn đề, sau đó là đem cái người được nói là thu lợi ích từ người ta đẩy ra, Đào thị cam đoan sẽ lần nữa xây dựng sân vận động, việc này cũng sẽ công khai minh bạch. Diêm Thiếu Liệt sờ sờ cằm, thầm nghĩ lần này Đào thị xử lý vô cùng quyết đoán, anh đoán chừng đây là vì bảo vệ A Quý cũng là vì để cho danh dự của Đào thị ở Thiên Hải không quá kém, loại chuyện này dù sao càng kéo dài càng rắc rối.

Nha, người ta muốn xây lại sân vận động, anh còn phải sắp xếp người đến nhìn đi!

Lúc này Đào thị hiển nhiên là thành thật, đem những chỗ đã xây dựng xong toàn bộ huỷ đi xây lại, đương nhiên có nhiều chỗ bị ban ngành phá huỷ, chỗ xây lại chỗ kia xây lại, Đào thị tổn thất không hề nhỏ, vì cam đoan chất lượng nên kỳ hạn công trình buộc lòng phải kéo.

Tuy rằng Đào Ngọc với người Đào gia chán ghét Diêm Thiếu Liệt muốn chết, nhưng biết không thể làm quan hệ với Diêm Thiếu Liệt quá căng thẳng, cho nên Đào Ngọc nhờ Diêm Thiếu Kiệt ở giữa điều hoà một chút. Diêm Thiếu Kiệt đối với các hành động của Diêm Thiếu Liệt rất rõ ràng, mà ngay cả Diêm An Quân không chỉ một lần nói cho anh ta biết, tâm tư của A Liệt một ngày có thể chuyển 360 vòng, có tiểu thông minh cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là sau lưng tiểu thông minh có đại trí tuệ!

Diêm Thiếu Kiệt tuy rằng không thừa nhận Diêm Thiếu Liệt có đại trí tuệ gì, nhưng đối với những việc Diêm Thiếu Liệt thực hiện thì anh ta rất bội phục, chuyện làm được đến nước này, đem Đào thị bức đến nước này, quả thật có thể coi là người tài rồi.

Nhưng đối với đề nghị yêu cầu của Đào Ngọc thì anh ta vẫn có chút do dự, tuy ngày công khai kết quả hai cha con vì kiêng kỵ nên không đến hiện trường, nhưng chuyện phát sinh ngày hôm đó thì hai người đều biết. Lúc ấy Diêm Thiếu Liệt là nói gì, “Cho dù Đào Ngọc gả vào Diêm gia thì tôi cũng không thừa nhận Đào Ngọc là người Diêm gia.” Bảo anh đi giúp đỡ giảng hoà là rất khó, huống chi hai cha con vì chuyện này bị đội oan một thau nước

bản đầu.

Tuy nói không có chứng cứ có thể chứng minh hai cha con bọn họ bán đứng Diêm thị, nhưng việc này nhìn thế nào thì hai cha con không thể không liên quan. Dù bây giờ công ty không có lời đồn đãi gì, nhưng Diêm Thiếu Kiệt vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được, ánh mắt người khác nhìn hai cha con bọn họ có chút không đúng. Mà những người vốn ủng hộ bọn họ hiện tại cũng dao động, tuy không thể xác định, nhưng Diêm An Quân nói đã có người đầu quân cho Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Kiệt có loại cảm giác vô lực.

Những lúc này anh ta đều lựa chọn đến chỗ của Hạ Khuynh Thành, chỉ có Hạ Khuynh Thành lúc này mới làm cho anh ta cảm giác được gia đình ấm áp. Gần đây Hạ Khuynh Thành đang học nấu ăn, khả năng nấu nướng tiến bộ không ít. Bởi vì biết đêm nay Diêm Thiếu Kiệt sẽ đến, cho nên hắn chuẩn bị một bàn đầy đồ ăn, Diêm Thiếu Kiệt vào nhà nhìn thấy bàn đồ ăn liền nở nụ cười...

...

Diêm lão gia từ chối việc Diêm Thiếu Liệt làm rất khen ngợi, dù loại chi tiết trong này Diêm Thiếu Liệt có nói sơ qua với lão gia từ, nghe được A Quý kia từng giết người, lão gia từ lập tức nhíu mày, Đào gia có liên quan đến mạng người, đây không phải là cái chuyện gì tốt. Nếu như nói trước kia ông không có lý do chính đáng không muốn để Diêm Thiếu Kiệt kết thông gia với Đào gia, hiện tại đã có, nhưng là việc này phải mở miệng như thế nào thì ông còn phải nghĩ nghĩ.

Tối hôm đó người Diêm gia đều có mặt, Thuý Ân Trạch đến nhưng Đào Ngọc không có đến. Lúc ăn cơm Diêm Thiếu Kiệt liền nói vài câu nhắc đến Đào Ngọc, nhưng hiển nhiên Diêm Thiếu Liệt không cho anh ta mặt mũi.

“Thiếu Kiệt, lời nói ngày đó tôi ở hội trường không phải là nói giỡn, tôi không thừa nhận cô ta chính là không thừa nhận, cho dù tương lai hai người kết hôn cũng thế.”

“Vậy một nhà chúng tôi gọi là cái gì đây? Người ngoài nhìn vào cũng phải chê cười đi?”

Diêm Thiếu Liệt cười nhạo nói: “Chê cười? Muốn chê cười cũng phải là chê cười Đào gia cô ta, có liên quan gì đến Diêm gia chúng ta?”

Diêm Thiếu Kiệt nhướng mày nói: “Cậu nói vậy là có ý gì?”

“Ý trên mặt chữ, không phải Đào Mỹ cũng là Đào gia bọn họ không thừa nhận sao? Bây giờ cũng sống ở Đào gia đó thôi, tôi đối với Đào Ngọc chính là như vậy, cô ta gả vào là vợ của anh, là con dâu của Nhị thúc, là cháu dâu của gia gia nãi nãi, là cháu dâu của ba mẹ tôi, nhưng không thể là chị dâu của Diêm Thiếu Liệt này, nghĩ cũng đừng nghĩ!”

Triệu Chi Lâm cũng đặc biệt nghĩ muốn nói một câu, cháu dâu như vậy mẹ cũng không muốn, nhưng nghĩ thì nghĩ thôi, đừng nên gây thêm rắc rối cho con trai. Quả nhiên nghe chột nghe Diêm Thiếu Kiệt nói: “Cậu là không phải đang muốn cãi nhau chứ?”

“Tôi với anh thì có cái gì để cãi, dù sao thì lập trường của tôi đã định rồi, muốn tôi thừa nhận Đào Ngọc là không có khả năng, nếu không các người đuổi tôi ra khỏi Diêm gia là được!”

“Đu rồi!” Lúc này không đợi những người khác lên tiếng, lão thái thái mở miệng trước: “Con là con cháu Diêm gia, không phải một người ngoài có thể so sánh được, không thừa nhận thì không thừa nhận, Đào gia bọn họ có thể sống như vậy, nhà chúng ta cũng có thể.”

Lời này của lão thái thái rất rõ ràng, gả vào vẫn là người ngoài, lời này làm hai con dâu nghe xong tâm lý cũng khó tránh khỏi không thoải mái. Chẳng qua là Triệu Chi Lâm không có cảm giác gì, mấy năm nay mẹ chồng đối với cô không khác gì con gái ruột, nói câu này là để cho Diêm Thiếu Kiệt nghe, điểm ấy cô rất hiểu rõ.

Lão thái thái luôn đối tốt với cô cho nên cô hiểu rõ, nhưng Hứa Nhất Phàm thì lại không như vậy. Mẹ chồng luôn đối với mình không tốt, nguyên nhân hoá ra là thế, căn bản không xem mình là người một nhà. Lửa giận này cô ta chịu không nổi, “Ba” một tiếng ném mạnh chiếc đĩa lên trên bàn.

“Mẹ, mẹ nói vậy là có ý gì? Nói thế nào thành con với chị dâu là người ngoài rồi!”

Triệu Chi Lâm cau mày, thầm nghĩ ngu xuẩn này còn biết kéo mình vào, xem ra không phải là quá ngu, nhưng chuyện này cần gì cô ta lên tiếng thế, nào có chuyện của cô ta? Chẳng lẽ cô ta vì Diêm Thiếu Kiệt? Làm mẹ kế cũng có trách nhiệm ghê, không thể không nói Triệu Chi Lâm nào động cũng rất lợi hại, nhưng cẩn thận nghĩ xong thì cô cảm thấy không đúng. Người như Hứa Nhất Phàm sao có thể đối tốt với đứa con không có quan hệ máu mủ với mình chứ, trừ phi heo mẹ có thể leo lên cây.

Sự thật chính là Hứa Nhất Phàm tự mình nổi giận thôi, cô ta mới sẽ không đánh nhịp ra mặt giùm Diêm Thiếu Kiệt, có phải con trai của cô ta đâu.

“Cô đưa thái độ này ra cho ai nhìn? Trong cái gì ngoài, nhà của tôi không chào đón cô, sau này cô ít đến đi, An Quân, mang theo cô ta đi nhanh lên, đừng có ở đây chọc giận mẹ.” Lão thái thái vẫn luôn nhìn không vừa mắt cô con dâu này, nếu như không có Triệu Chi Lâm và Thu Đình Nha làm quá tốt, nên không thể nhìn xem người khác làm không bằng, bởi vì có thể so sánh cao thấp nhìn ra tốt xấu. Mà Hứa Nhất Phàm hiển nhiên là thấp đến không dùng được.

Tuy Diêm An Quân cảm thấy lão thái thái nói có chút quá, nhưng thái độ của Hứa Nhất Phàm mới thực sự là quá phận, nào có con cháu đối với người già như vậy? Ông ta lập tức trầm mặt nói mấy câu với Hứa Nhất Phàm, Hứa Nhất Phàm thấy chồng mình cũng không giúp mình, nhưng người khác cũng không giúp mình nói chuyện, tức giận giậm chân xách giỏ về nhà mẹ đẻ.

Đối với một số nhà mà nói thì dạy dỗ con cháu là chuyện mẹ chồng cần ra mặt, cha chồng sẽ không xen vào, nhưng con cháu đã đi rồi, cho nên lão gia tử cũng có thể răn dạy con trai, nhưng không biết phải nói cái gì đây? Nói nó hơn bốn mươi tuổi rồi mà không nhìn rõ người đã đem người như vậy cưới về? Nói nó bất hiếu nhưng con trai lại rất có hiếu, cuối cùng lão gia tử nói một câu, “Con muốn để cho ba và mẹ sống lâu thêm vài năm nữa thì sau này ít dẫn nó về đây đi.”

Lão thái thái căn bản không để ý đến con trai, may mắn bà đủ lợi hại còn không đến mức bị con cháu chặn họng, hỗn xược!

Một bữa cơm ngon bị thành như vậy, trong lòng Diêm Thiểu Liệt ít nhiều cảm thấy băn khoăn, xem ra về sau phải cùng người trong nhà ước pháp tam chương, lúc ăn cơm cấm tiết nói chuyện công việc, cấm không nói đề tài không hài hoà, làm cho người một nhà ăn cơm không tiêu nổi, đương nhiên món nợ này anh sẽ tính trên đầu Đào Ngọc.

Ex: Không biết có bao nhiêu người hiểu tiêu đề “Hào Môn Bĩ Thiểu”, từ Bĩ không phải là chi Bĩ trong “Bĩ cực thái lai”, mà là Bĩ trong du côn, ngang ngược.

Có thể tạm dịch là “Nhà giàu lưu manh thiếu gia”. Tác giả cố ý chơi chữ ở đây là dùng từ Bĩ thay cho tên, và từ Thiểu cho cách xưng hô, ví dụ như: Viêm thiếu, Quân thiếu... Nên cụm từ Bĩ Thiểu => Bĩ thiếu, là Bĩ thiếu gia =]]]]]]

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75

E&B: Strangers Ex

Gần đây tâm tình Diêm Thiểu Liệt đặc biệt tốt, gặp ai cũng cười, nam nữ già trẻ từ bé đến lớn trong công ty bị anh làm cho khó hiểu, không biết vị này gần đây có cái việc gì vui, như thế nào lại vui vẻ như vậy, nghe nói vị này và Thuý đại minh tinh tình cảm luôn rất tốt và ổn định, gia trưởng hai nhà gặp nhau cũng vui mừng, dạo này hai người cũng không có sự kiện gì được đăng báo, làm sao vậy ta?

Tâm tình Diêm Thiểu Liệt tốt là có hai nguyên nhân, thứ nhất là chuyện mang thai hộ thành công, mười tháng sau mình và Ân Trạch sẽ làm ba đứa nhỏ, việc này không chỉ mình và Ân Trạch vui sướng, sau khi người hai nhà biết cũng thật vui mừng, hoặc là phải nói người ba nhà, bởi vì Cổ Quân Viêm và Thuý Ân Hi cũng thành công, cho nên người Cổ gia cũng là hết sức vui mừng.

Một nguyên nhân khác khiến Diêm Thiểu Liệt vui vẻ nhắc đến lại thấy buồn cười, việc này là sau cái bữa cơm không mấy thoải mái đó, Hứa Nhất Phàm tức giận trở về nhà mẹ đẻ, ngày hôm sau Diêm Thiểu Liệt nói chuyện này với Đào Ngọc, đương nhiên mấy câu lão thái thái nói thì anh ta không có nói, những câu như vậy thì con cháu nào nghe được mà trong lòng sáng khoái đâu.

Diêm Thiểu Liệt nói cho Đào Ngọc nếu A Liệt không muốn hoà giải thì coi như xong, dù sao thái độ của cậu ấy đối với hai chúng ta cũng không có ảnh hưởng gì. Nhưng sau khi trải qua một loạt sự kiện, Đào Ngọc lại không nghĩ như vậy. Ở Diêm thị, hai cha con Diêm An Quân dù là một người hay hai người đối phó với Diêm Thiểu Liệt, nhưng dù cho thế nào thì Diêm Thiểu Liệt luôn thắng hai cha con bọn họ, điều này nói lên cái gì? Địa vị và nhân duyên của Diêm Thiểu Liệt ở Diêm thị đều vượt qua hai cha con bọn họ, quan trọng nhất là Diêm lão gia tử ủng hộ Diêm Thiểu Liệt!

Mà năng lực cá nhân của Diêm Thiểu Liệt càng không thể khinh thường, nhất là quan hệ nhân mạch lớn mạnh của anh, đây là điều Đào Ngọc hay Đào thị muốn mà không thể cầu. Đào Ngọc muốn điều hoà quan hệ với Diêm Thiểu Liệt, cũng vì nhìn trúng điểm này. Nếu Đào thị có thể mượn dùng nhân mạch và quan hệ của Diêm Thiểu Liệt ở thành phố Thiên Hải, vậy thì sau này làm cái gì cũng đặc biệt thuận lợi.

Nhưng trước mắt cho dù Diêm Thiểu Liệt đã mở miệng, Diêm Thiểu Liệt vẫn không nhả ra, việc này không có cách nào nhờ Diêm An Quân hỗ trợ được, nhìn xem ý tứ của Diêm Thiểu Liệt thì cũng sẽ không mở miệng với Diêm An Quân nói chuyện này, về phần hai cụ Diêm gia thì càng không thể. Đào Ngọc vắt hết óc cũng không nghĩ ra cách nào tốt, mà mấy vị Đào gia khác cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, lúc này đã đem người ta đặc tội thăm. Nào biết lúc Đào Thanh Đông về nhà nói chuyện này với cha mẹ mình, Đào Mỹ nói câu, “Tìm Thuý Ân Trạch đây!”

Cái gọi một câu bùng tình người trong mộng chính là đây, lúc này Đào Mỹ quả thật không có đánh chủ ý cái gì, chỉ là tùy tiện nói một câu như vậy, dư thừa đều không nói. Nhưng những người Đào gia khác lại cảm thấy lời này rất có đạo lý, hiện giờ người duy nhất có thể nói động Diêm Thiểu Liệt mà còn khiến anh ta nghe vào thì chỉ có Thuý Ân Trạch.

Nhưng mà phải làm thế nào để câu thông với Thuý Ân Trạch đây? Bọn họ không có tiếp xúc nhiều với giới giải trí, huống chi Thuý Ân Trạch còn là nam minh tinh đại bài, y cũng có vài người bạn bè quan hệ đặc biệt tốt, ví dụ như Phùng Thiên Hâm như Lâm Tiểu Tiểu, nhưng những người này thì bọn họ cũng không thể câu thông được. Đào Ngọc ít nhiều gì cũng so với người khác mạnh hơn một chút, cô ta có quen biết một hai người như vậy trong giới giải trí, vừa vặn một người trong số đó gần đây đang đóng phim, mà nam chính trong bộ phim đó đúng là Thuý Ân Trạch.

Đào Ngọc cảm thấy việc này có cửa, trùng hợp như thế cũng có thể để mình đụng phải, cô ta ngẫm nghĩ đường này có thể đi. Sau đó là nữ phối hợp diễn kia hẹn Thuý Ân Trạch bảo là có điều muốn nói, nhưng bản thân cô ta không có xuất hiện, chờ khi Thuý Ân Trạch mang theo Tiểu Đình đến quán

cả phê thì nhìn thấy vị trí đặt sẵn có một cô gái đang ngồi, người này là Đào Ngọc.

Lúc ấy Thuý Ân Trạch đã cảm thấy không tốt, nghĩ đến bị một cô gái lừa gạt thì lửa giận đã bùng cháy lên, nếu là bình thường thì y đã không đồng ý hẹn, nhưng nữ phụ này có rất nhiều cảnh diễn chung với Thuý Ân Trạch trong phim, lại thêm cô ta và Phùng Thiên Hâm quan hệ khá tốt, cho nên mấy người còn thường xuyên ăn chung một bữa cơm, quả thật quan hệ không tồi. Thuý Ân Trạch cũng biết con người cô ta khá tốt, cho nên lúc cô ta hẹn mình nói có chuyện cầu xin hỗ trợ, Thuý Ân Trạch không có nghĩ nhiều đã đi đến nơi.

Thuý Ân Trạch đã nghĩ mang theo Tiểu Đình rồi đi, nhưng Đào Ngọc đã nhìn thấy y còn chủ động đi tới. Trong khoảng thời gian này quán cà phê khá đông khách, Thuý Ân Trạch nghĩ nếu lúc này mình rời đi, Đào Ngọc sẽ giả vờ ngớ ngẩn gọi tên mình, có khi còn phiền phức hơn. Cho nên y nói Tiểu Đình đi gọi điện thoại cho Phùng Thiên Hâm, nhờ cô hỏi một chút là chuyện gì xảy ra? Tiếp, anh ngồi xuống ở vị trí đối diện Đào Ngọc.

Nhưng hai người nói chuyện cũng không thực thuận lợi, nhất là Đào Ngọc dùng cách này hẹn người khiến Thuý Ân Trạch rất phản cảm. Khi nghe được Đào Ngọc nghĩ muốn thông qua mình để hoà giải với Diêm Thiếu Liệt, Thuý Ân Trạch càng tức giận vô cùng. Cô ta là như thế nào cùng Diêm Thiếu Liệt làm âm ỉ, Thuý Ân Trạch biết rất rõ, bây giờ lại nghĩ muốn hoà giải có muộn quá không, lúc tranh đấu sao không thấy cô mềm nhẹ thuận mắt như vậy? Hiện tại bày cái bộ dáng này ra cho ai nhìn? Quả nhiên ông xã nhà mình nói đúng, thật sự là bộ mặt giả nhân giả nghĩa.

Nhìn xem tâm lý đang hoạt động của Thuý Ân Trạch liền biết hai người bọn họ nói chuyện không thoải mái, có câu “Gần mực thì đen, gần son thì đỏ”, có lẽ Thuý Ân Trạch ở cùng một chỗ với Diêm Thiếu Liệt quá lâu, cho nên cũng lây ít hoặc nhiều bản chất vô lại của anh. Y không chỉ không đáp ứng yêu cầu của Đào Ngọc, còn trào phúng loại phương thức hẹn gặp người này của Đào Ngọc. Gần đây Đào Ngọc bị đủ người qua đường chọc cho tim gan đều đau, nghe được Thuý Ân Trạch trào phúng mình lập tức nhin không được, hai người một lời không hợp liền tranh cãi âm thầm.

Này thì hỏng, những khách hàng khác phát hiện Thuý Ân Trạch đang cãi nhau với một cô gái, sôi nổi lấy điện thoại di động ra chụp ảnh, nào là post lên Weibo... Tuy rằng Thuý Ân Trạch muốn ác độc mắng Đào Ngọc mấy câu, nhưng vì hình tượng cá nhân nên không thể tiếp tục kéo dài, đành phải nhanh chóng bước đi.

Đây là chuyện lớn, chuyện vừa phát sinh buổi trưa thì buổi chiều cùng ngày đã lan truyền ra, tự nhiên Diêm Thiếu Liệt cũng sẽ biết. Không đợi anh gọi điện thoại cho Thuý Ân Trạch, Thuý Ân Trạch đã mang theo Tiểu Đình đến tìm anh. Đem chuyện nói xong với Diêm Thiếu Liệt, y liền sinh hờn dỗi, bởi vì Phùng Thiên Hâm nói cô gái kia cũng là bị Đào Ngọc lừa dối, hiện tại biết mình chọc hoạ đang hối hận muốn chết, càng là ghi hận Đào Ngọc, nghe được kết quả như thế nên Thuý Ân Trạch không thể khai đao với cô gái kia.

Làm một đức ông chồng đủ tư cách, tự nhiên là muốn ra mặt cho vợ nhà mình. Diêm Thiếu Liệt không mang Thuý Ân Trạch đi, tự mình lái xe đến thẳng Đào thị, đến Đào thị cũng không đi lên lầu, ngay tại đại sảnh lầu một bắt đầu náo loạn. Mắng Đào Ngọc không biết xấu hổ, rõ ràng đã đính hôn với anh trai mình, còn đi câu dẫn Thuý Ân Trạch, chưa thấy đàn bà nào không biết xấu hổ như vậy, đáng tiếc Thuý Ân Trạch không thêm phản ứng cô ta, còn cãi nhau với cô ta. Nhân viên Đào thị không biết nên làm cái gì mới tốt, bảo vệ dưới lầu biết là Diêm Thiếu Liệt nên không dám bước lên ngăn cản. Thế nhưng tất cả mọi người cảm thấy thật mới mẻ, sao lại có một người đàn ông lại giống như phụ nữ thích diễn vai người đàn bà chanh chua chửi đồng đầu?

Lần trước là ở hội trường thương vụ, lần này là trực tiếp đến công ty mắng, chẳng qua là nghe nội dung mắng chửi lần này với nội dung mọi người vừa rồi xem trên Weibo, việc này cũng rất dễ dàng liên tưởng. Đây là Đào Ngọc nhìn trúng Thuý Ân Trạch cho nên muốn đi thông đồng người ta, kết quả người ta không thêm để ý tới cô ta, cho nên hai người ở trước mặt người khác cãi nhau âm ỉ, Diêm nhị thiếu là muốn trút giận cho mình nhân tiện báo thù cho vợ đây mà. Mặc dù là làm công cho Đào thị, nhưng nhân viên Đào thị đa số là người thành phố Thiên Hải, đối với tình cảm của cặp đôi Diêm Thiếu Liệt và Thuý Ân Trạch biết rất nhiều, không đợi Đào Ngọc cùng người Đào gia đi xuống, trên Weibo đã náo nhiệt.

Chờ người Đào gia nghe được tin đi xuống dưới, trong đại sảnh đã đứng không ít người. Đào Ngọc nghe được Diêm Thiếu Liệt mắng chửi thiếu chút nữa ngắt xiu luôn, những người khác của Đào gia so với cô ta cũng bị ảnh hưởng không nhẹ, sau này Đào Ngọc còn như thế nào lẫn lộn ở Thiên Hải được nữa, quả thật thanh danh nát bét.

Dĩ nhiên Đào Ngọc sẽ không chờ bị đánh, lập tức nhảy lên cãi nhau với Diêm Thiếu Liệt, hơn nữa còn là bộ dạng mồm mép hung tàn, hình tượng tiểu thư khuê các cô ta vất và giữ gìn cũng nhảy mất sập đổ.

Chuyện lớn như vậy Diêm gia không có khả năng không biết, buổi tối Diêm lão gia từ hỏi Diêm An Quân, “Con có tính toán gì không, ăn vụng còn muốn ăn vụng với người trong nhà, còn ra thể thống gì nữa, Diêm gia chúng ta không chứa nổi người như thế.”

Gần đây Diêm An Quân bị đủ thứ chuyện làm hao tâm hao lực quá độ, đầu tiên là ông ta và con trai bị nghi ngờ bán đứng công ty, tận lực bỏ cứu thì Hứa Nhất Phàm bị lão thái thái răn dạy chạy về nhà mẹ đẻ, cẩn thận ngăn ngừa tất cả những chuyện rắc rối của ông ta và Diêm Thiếu Kiệt đều đến từ đàn bà. Diêm An Quân không thể không cảm khái, cưới vợ phải cưới hiền, người xưa nói chỉ đúng không có sai mà!

Đối mặt với câu hỏi của Diêm lão gia từ, Diêm An Quân nói: “Nếu A Ngọc thật sự là người như vậy, quả thật không thể gả vào Diêm gia chúng ta được, chúng ta không chứa được người như vậy.” Diêm lão gia từ vừa lòng gật gật đầu, có những lời này là đủ rồi.

Sau đó chính là Đào Ngọc tới tìm Diêm Thiếu Kiệt giải thích sự kiện này, lúc này cô ta là ăn ngay nói thật, nhưng quan trọng là Diêm Thiếu Kiệt tin nhưng người khác có tin hay không? Hơn nữa Diêm Thiếu Kiệt cũng không phải tin tưởng cô ta như vậy, huống chi Diêm lão gia từ và Diêm An Quân đã lên tiếng, việc này có thể giải thích cho anh ta rõ ràng sao?

Bây giờ Đào Ngọc đang cực kỳ hối hận về hành động đi tìm Thuý Ân Trạch, nhưng việc đã làm thì còn có thể như thế nào đây? Đáng hận nhất là Thuý Ân Trạch kia, không ngờ không cho cô ta mặt mũi như vậy, gặp mặt liền trào phúng cô ta, ở thành phố Đông Lâm thì cô ta luôn được người tăng bốc ca ngợi, cô ta không thể nào hiểu được đến thành phố Thiên Hải thì mình từng bước ăn một rồi? Không có nổi một chuyện khiến cô ta thực sự hài lòng.

Thời gia này tuyệt đối không thể để cho Diêm Thiếu Kiệt giải trừ hôn ước với mình, rơi vào đường cùng Đào Ngọc đành phải tự mình tới cửa giải thích

cho lão gia tử và lão thái thái. Tiểu bối đến giải thích thích thì trưởng bối cũng không tiện mắng chửi đuổi người, hai cụ thật kiên nhẫn nghe cô ta giải thích xong...

“Gia gia nãi nãi, đó là toàn bộ chuyện diễn ra, con đối với Ân Trạch một chút tình cảm cũng không có, hai người nghĩ xem con và cậu ta chỉ mới gặp có vài lần, làm sao có thể đối với người xa lạ nảy sinh tình cảm chứ? Mà ngay cả hẹn gặp cậu ta cũng phải nhờ một người bạn trong giới giải trí giúp, con chỉ là muốn giải hoà với Nhị thiếu, muốn mời cậu ấy hỗ trợ, nào biết khiến Nhị thiếu hiểu lầm” Đào Ngọc mở miệng không đề cập tới chuyện bản thân và Diêm Thiếu Liệt cãi nhau.

“Nói như vậy là A Liệt sai?”

Đào Ngọc nhìn sang lão thái thái vội vàng giải thích: “Nãi nãi, con không có ý này, chẳng qua là Nhị thiếu giận nóng nảy, nếu là con có lẽ cũng sẽ làm như vậy.”

Lão gia tử cũng nói: “Con đã giải thích với Thiếu Kiệt rồi?”

“Đã giải thích.”

“A, Thiếu Kiệt nói thế nào?” Đào Ngọc chớp mắt nói: “Thiếu Kiệt vẫn rất tin tưởng con, nhưng dù sao việc này có chút âm ỉ, cho nên con còn muốn tự mình đến giải thích với gia gia và nãi nãi một chút, hi vọng hai người ngàn vạn lần đừng hiểu lầm con là được.”

Lão gia tử im lặng một lát mới nói: “Hôn sự này là chuyện của con và Thiếu Kiệt, chúng ta không tiện nhúng tay vào, hai người các con tự nhìn mà làm đi.”

Được Diêm lão gia tử cho phép, Đào Ngọc mới rời khỏi Diêm gia, lão gia tử và lão thái thái đã sớm từ chỗ Diêm Thiếu Liệt biết được sự thật, cho nên cũng không khó xử Đào Ngọc, bây giờ còn chưa tới lúc xé rách da mặt!

Lão gia tử hỏi ý kiến của cha con Diêm An Quân, Diêm An Quân đã biết chuyện này từ Diêm Thiếu Kiệt, thật sự thì ông ta thấy lời giải thích này đáng tin một chút, trước không nói việc Đào Ngọc mới nhìn thấy Thuý Ân Trạch có vài lần, cho dù là người gốc cũng sẽ không có hành vi như vậy, huống chi Đào Ngọc còn là một người rất thông minh, làm sao có thể trộn lẫn một chỗ với Thuý Ân Trạch chứ? Nhưng mà lúc đó lão gia tử nói hiện tại sự thật vẫn không rõ, cho nên ông ta cũng không tiện nói cái gì, bây giờ xem ra không phải chuyện lớn gì.

Ngược lại là Diêm Thiếu Kiệt đối với chuyện này có chút tồn khúc mắc trong lòng, sự kiện này xảy ra người mất mặt nhất so với vị hôn phu là anh ta còn có ai sao?

Diêm Thiếu Liệt nghe xong cũng không nói gì, mục đích của mình đạt tới là được, lúc này Đào Ngọc đừng bao giờ nghĩ đến chuyện làm hoà với mình.

Rốt cuộc Diêm Thiếu Liệt đã muốn bắt đầu khởi động kế hoạch lớn, kế hoạch cải tạo khu cũ nội thành, khu cũ nội thành chính là nơi hỗn loạn nhất thành phố Thiên Hải khu Đông. Tuy rằng không phải khu vực nào trong thành phố Thiên Hải cũng cao cấp như khu khai phá Bắc Sơn, nhưng những khu khác thì khá tốt, chỉ có khu Đông là không đành lòng nhìn thẳng.

Cải tạo một khu cũ nội thành không nói trước là tài chính lớn cỡ nào, nhưng giai đoạn trước quy hoạch là một vấn đề khó khăn, hơn nữa dự án này hiển nhiên không thể là một nhà hoặc nhiều tập đoàn có thể xử lý, phải có chính phủ dắt đầu. Diêm lão gia tử vì kế hoạch lớn của cháu trai liền mang theo Diêm Thiếu Liệt đến gặp Khúc lão, để nó tự mình nói chuyện.

Quá trình thảo luận không nói tỉ mỉ, tóm lại cuối cùng Khúc lão trên nguyên tắc là đồng ý chuyện này, mỗi một góc của khu Đông đều là cái gai đâm đau ở Thiên Hải, nguyên nhân căn bản nhất vẫn là vấn đề tiền, chính phủ địa phương có thể bỏ ra bao nhiêu? Chờ quốc gia giải quyết? Thật ngại, vấn đề quốc gia muốn giải quyết so với khu Đông còn trọng yếu hơn có rất nhiều, xếp hàng trăm năm cũng không nhất định có thể đến phiên khu Đông, cho nên chính phủ hợp tác với tập đoàn cùng nhau khai phá chính là con đường duy nhất.

Nhưng tập đoàn cũng có kế hoạch, đây không phải là nói tùy tiện lôi ra một tập đoàn là có thể chống đỡ được, toàn bộ một khu cũ nội thành, dựa vào một nhà hoặc mấy tập đoàn cũng không thể nâng vác nổi. Cho nên nói tập đoàn rất quan trọng, cho dù không phải Tứ đại gia tộc, cũng phải như Thu gia gần với Tứ đại gia tộc mới được, hơn nữa một nhà là không được, ít cũng phải ba bốn nhà. Thành phố Thiên Hải diện tích chỉ có bấy nhiêu đó, sắp đi xếp lại những nhà tài chính hùng mạnh, cũng chỉ có nhiều đó nhà, trong lòng mọi người hiểu rất rõ ràng.

Hơn nữa mấy tập đoàn liên hợp khai phá cũng phải có kế hoạch, không quan trọng anh là ba nhà hay bốn nhà thì phải luôn có một nhà dẫn đầu, là trực tiếp nói chuyện với chính phủ, là định đoạt, không phải hôm nay nhà này nói phải thế này, ngày mai nhà kia nói muốn như vậy, chuyện lớn chuyện bé phải chờ mấy tập đoàn họp hội lại giải quyết, thế thì khu cũ nội thành không biết bao giờ mới xây dựng xong.

Mấy năm trước chính phủ thật sự từng có suy nghĩ như vậy, nhưng thả ra tiếng gió cũng không có mấy tập đoàn hưởng ứng, mà đa số những nhà phản ứng thì thực lực không đủ, dùng những nhà này thì chính phủ cũng lo lắng, đó là cả một khu nội thành, xây không tốt, dân chúng có thể bỏ qua sao?

Cho nên nhiều năm như vậy khu Đông vẫn để đó, hơn nữa còn bị nhiều người quên đi có một nơi hỗn loạn như vậy, không phải chính phủ không biết, nhưng nói đến nói đi vẫn là hai chữ, No Money!

Khúc lão quan tâm nhất cũng là vấn đề này, nội thành xây dựng không thể nói không có tiền là thôi, Á Mỹ quốc tế có thể bỏ hoang, nhưng khu nội thành lại không thể, đây không phải chỉ là vấn đề mặt mũi, anh không xây dựng xong thì những hộ gia đình ở đó phải làm thế nào? Việc này chính phủ không thể nào trốn tránh trách nhiệm, đó cũng là một trong những nguyên nhân chính phủ không dám cải tạo khu Đông, khai thác xong có thể kiếm tiền, nhưng nếu có vấn đề gì thì chính phủ là tự mình hứng chịu, vụ mua bán này cũng không có lỗi, tuy rằng thành tích sẽ có, nhưng lợi là một cái thì đến khi tiết tuổi

già cũng không giữ được.

Tuy Diêm Thiếu Liệt lần nữa cam đoan tài chính khẳng định không có vấn đề, nhưng Khúc lão luôn cảm thấy không ổn thoả, cuối cùng vẫn là Diêm lão gia từ đề nghị một biện pháp vụn cả đôi đường, không bằng thì chính phủ thả ra tiếng gió trước đi, nói muốn cải tạo khu cũ nội thành, sau đó Diêm Thiếu Liệt đến những nhà khác nói chuyện liên hợp khai phá, một khi Diêm Thiếu Liệt xác nhận xong thì thông báo cho Khúc lão, chính phủ liền lập tức công khai chuyện này, tiếp đó là có thể làm theo lưu trình rồi.

Khúc lão cảm thấy như vậy cũng tốt, dù sao hàng năm chính phủ cũng thả ra tiếng gió cái này cái kia, cuối cùng không có vài cái ứng nghiệm, lại thêm khu Đông không phải là lần đầu tiên có tiếng gió, cho nên đối với chính phủ chẳng có ảnh hưởng gì. Không phải là ông không tin Diêm Thiếu Liệt, mà là cải tạo một khu nội thành không phải Á Mỹ quốc tế có thể so sánh được. Cho dù chính phủ giải quyết xong các vấn đề với những hộ gia đình ở đó, phí dụng khu tái định cư cũng tốn một khoảng tài chính không nhỏ.

Diêm Thiếu Liệt cũng đồng ý làm như vậy, ít nhất như thế thì tất cả mọi người có thể yên tâm. Rất nhanh chính phủ đã thả ra tiếng gió, mà Diêm Thiếu Liệt cũng bắt đầu tiến hành đàm phán với các nhà khác. Nói là đàm phán, nhưng mọi người trước đó đã biết tin, nhất là Cổ Quân Viêm, hẳn đã biết trước chuyện này từ một năm trước.

Cổ Quân Viêm biết sớm là bởi vì nhà bọn họ có không ít tụ điểm làm ăn ở khu Đông, Diêm Thiếu Liệt biết nên đã móc nối cùng với Cổ Quân Viêm. Huống chi hẳn chính là lần đầu tiên có tiếng gió, không nói trước với hẳn đến lúc khởi động thì cái gì cũng là rắc rối, cũng may Cổ Quân Viêm vô cùng cho anh mặt mũi. Cho nên từ một năm trước Cổ Quân Viêm đã bắt đầu an bài người lần lượt dọn ra bên ngoài, hiện tại các tụ điểm đã gần như chuyển đi hết, mặc dù có chút tổn thất, chẳng qua là chút tiền đó Cổ Quân Viêm còn không thêm đề vào mắt.

Tần Hiếu Luân cùng Đường Tổng nghe được kế hoạch của Diêm Thiếu Liệt thì có chút giật mình, mấy ngày trước bọn họ nghe chính phủ thả ra tiếng gió, lúc ấy bọn họ căn bản không xem trọng. Nhưng hiện tại xem ra việc này là thật, hơn nữa bọn họ còn muốn tham dự, dự án cải tạo khu Đông này không phải là lớn bình thường đâu!

“Kế hoạch này thật sự rất lớn! Lúc ông trẻ tuổi cũng không có cái quyết đoán này của con, cả đời cũng không có bao nhiêu lần gặp được chuyện lớn như vậy, cho dù cực cả Thu An thì ông vẫn sẽ tham dự một phen.” Lời của Thu Đại Đồng có chút khoa trương, nhưng ông ta đúng là rất hưng phấn. Mà ngay cả Thu Đình Nhã cũng nói năng cho đến bây giờ chưa từng thấy Thu Đại Đồng như vậy.

Thực lực Tổng gia khá yếu kém, Diêm Thiếu Liệt thực sự không thiếu chút tiền đó, cho nên Tổng Vệ Lý có thể đáp lên chiếc thuyền này hoàn toàn là bởi vì quan hệ của Thu Đình Nhã. Hơn nữa hẳn cũng hưng phấn giống hệt như Thu Đại Đồng, loại chuyện này nếu là trước kia thì ngay cả nghĩ hẳn cũng không dám nghĩ.

Cổ gia là nhất định phải tham dự, không thì một năm trước đã bắt đầu chuẩn bị. Về phần Tần Hiếu Luân và Đường Tổng tuy rằng giật mình, nhưng càng nhiều thêm là hưng phấn, hôm nay trừ hai người đến thì còn có đương gia của hai nhà. Diêm Thiếu Liệt cảm thấy chuyện lớn như vậy vẫn nên cần có trường bối gạt đầu mới ổn.

Cuối cùng chuyện này thuận lợi thông qua, Diêm Thiếu Liệt xuất ra bản vẽ, anh đã từ một năm trước bắt đầu ra tay chuẩn bị, cho nên hiện tại mọi thứ đã chuẩn bị xong hết cả, chỉ còn chờ cơ hội, mà “Đồng phong” này chính là các vị đang ngồi đây. [1]

Tiếp đó mấy nhà thương lượng một chút cụ thể về chi tiết quy tắc, đầu tiên là người tổng phụ trách, Diêm Thiếu Liệt làm việc chuẩn xác nên được vài vị trường bối đề cử, trừ bỏ ngang hàng chính là cùng đồng lứa, Thu Đại Đồng là cùng đời với gia gia, nhưng mọi người vẫn là đối với Diêm Thiếu Liệt rất tin tưởng. Huống chi việc này là do anh đề xuất, có thể nói khiến chính phủ dẫn đầu cũng là anh, tuy biết việc này có quan hệ với Diêm lão gia tử, nhưng sự thật là Diêm lão gia tử cũng không có tự mình ra mặt, đây hiển nhiên là nâng lên cháu trai mình.

Cuối cùng thì mọi người thảo luận thêm mấy vấn đề, hai ngày sau Tò Nguyên đem chương trình đã bàn luận xong gửi cho mấy nhà, mọi người xem qua xong cảm thấy không thành vấn đề, việc này coi như là đã định.

Sau khi Diêm Thiếu Liệt nói với Diêm lão gia tử, lão gia tử lập tức gọi điện thoại cho Khúc lão. Khúc lão nghĩ thẳng nhóc Diêm gia này quả nhiên là có tài, xem ra việc này cậu ta đã chuẩn bị từ lâu, không phải chỉ mới vài ngày nhiều đó thời gian đã chuẩn bị xong tất cả, nếu như thế thì ông cũng vui vẻ giúp thẳng nhóc này một phen.

Một tuần sau thành phố Thiên Hải chính thức tuyên bố kế hoạch cải tạo nội thành khu Đông, mà còn hoan nghênh các tập đoàn có thực lực tham gia. Toàn bộ thành phố Thiên Hải vì tin tức này mà sôi trào!

---

[1] Đồng phong: gió Đông. Ý nói điều kiện tiền đề đã có, giờ chỉ cần đợi thời cơ/ nhân tố thúc đẩy

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Kế hoạch cải tạo khu Đông tuyên bố, toàn bộ thành phố Thiên Hải sôi trào lên, vui mừng nhất không ai khác chính là dân chúng khu Đông. Khu Đông này trừ bỏ là nơi bần loạn ô hợp, còn là xóm nghèo nổi tiếng, người nào hơi có chút năng lực đều nghĩ cách dọn đi ra ngoài, những người trẻ tuổi có năng lực cũng sẽ lựa chọn đi thuê nhà ở chỗ khác sống. Cho nên người ở lại khu Đông đa số là những người lớn tuổi không có thu nhập hoặc người già, hoặc là du côn lưu manh không có tiền cả ngày chơi bời lêu lổng.

Chính sách trợ cấp của chính phủ dành cho những hộ gia đình ở đây vô cùng tốt, ít nhất đối với nhiều gia đình dọn đi định cư nơi khác mà nói là không tính khó khăn, đặc biệt những hộ gia đình khó khăn thì chính phủ còn có chính sách trợ cấp tương ứng.

Dân chúng vui mừng, các công ty lớn nhỏ ở Thiên Hải cũng vui mừng theo, tất cả mọi người đều muốn chia một chén canh từ trong kế hoạch cải tạo khu cũ nội thành, không được nhiều thì cũng được ít, nhất mót cũng được nốt, khu cũ nội thành lớn như vậy không phải là một nhà công ty có thể nuốt trôi nổi, không phải tất cả mọi người sẽ có cơ hội sao?

Sau đó chính phủ liền tuyên bố các điều khoản để các công ty tham dự, xét thấy công trình cải tạo khu Đông khổng lồ, cho nên mấy công ty tập đoàn có thể liên hợp với nhau khai phá. . . Điều khoản chính phủ tuyên bố trên cơ bản giống như Diêm Thiếu Liệt nói, hơn nữa vì cam đoan chất lượng công trình nên chính phủ sẽ không đem nội thành chia thành mấy mảnh đất giao cho những công ty khác nhau, mà là chỉ có một đội người toàn quyền phụ trách.

Cái này có chút cảm giác vết sạch túi tiền, ai muốn chia một chén canh đều có thể nhìn thấy được, việc này cuối cùng không phải là móc nối liên hợp với chính phủ, mà là khối bánh ngọt lớn này sẽ do các tập đoàn liên hợp, điều này đối với các công ty cỡ vừa và nhỏ mà nói thì không thể nghi ngờ là tin tức không tốt, bọn họ chỉ có thể yên lặng theo dõi diễn biến, nhìn xem ai là người bắt được khối bánh ngọt này.

Mỗi một người đối mặt với khối bánh ngọt lớn như vậy đều khó tránh khỏi động tâm, động tâm thì sẽ có hành động. Trong lúc nhất thời mấy ông chủ ở thành phố Thiên Hải trở nên bận rộn hẳn, các buổi tiệc tùng lớn nhỏ cũng nhiều hơn, đề tài nói chuyện trong các bữa tiệc chỉ có duy nhất một tâm điểm, cải tạo khu Đông.

Chính phủ nói, kế hoạch cải tạo khu Đông nhất định phải phân chia giai đoạn tiến hành, nhưng tài chính không thể phân chia giai đoạn chuẩn bị, vì cam đoan kỳ hạn công trình nên các tập đoàn tham dự đấu thầu, lượng tài chính chuẩn bị phải đạt tới ít nhất trên 70%, chính phủ nói rằng cuối cùng là xí nghiệp nào tình huống có ra sao, dư lại 30% tài chính thì chính phủ cũng có thể xuất ra được.

Loại yêu cầu này thực sự không dễ nghe lắm, nhưng đạo lý là đạo lý, chính phủ một lòng vì tốt cho dân chúng, dân chúng dĩ nhiên là ủng hộ. Nhưng trừ đi phần tài chính do chính phủ xuất ra, 70% tài chính này đối với các công ty không hề là một con số nhỏ!

Đương nhiên đó cũng là Diêm Thiếu Liệt thuyết phục được Khúc lão, thứ nhất là có thể ngăn trở được rất nhiều công ty tham dự đấu thầu, thứ hai là vì cho chính phủ ở thành phố Thiên Hải một viên thuốc an thần, tất nhiên là cũng có ý giành vinh quang cho Khúc lão. Ông cụ giúp anh một cái ơn lớn như vậy, anh cũng không nên phui sạch móng là xong đúng không? Khúc lão đối với hành động này của Diêm Thiếu Liệt rất là khẳng định tin tưởng, không thể thiếu khen ngợi một trận.

Diêm Thiếu Liệt cùng với mấy nhà thương lượng một chút, dừng vội ra mặt, yên lặng theo dõi diễn biến, nhìn xem tình hình của Thiên Hải rồi nói sau. Trương bối mấy nhà đối với sự trầm ổn của anh rất ngưỡng mộ, thời gian này không tiện để lộ đầu hay thậm thụt, xem trước động tác của người khác lại nói cũng không muộn. Dù sao việc này gần như là bên trong đã định, không thể không là bọn họ!

Cái này không phải là do bọn họ quá tự tin, chủ yếu việc này là do Diêm Thiếu Liệt một tay thúc đẩy, lại có Khúc lão đứng sau lưng, hưởng chi bọn họ tạm thời còn không nhìn ra ở cái thành phố Thiên Hải này còn có ai thực lực hùng mạnh như đoàn đội của bọn họ.

Mà bên kia Đào gia sau khi nghe được tin tức này thì kích động không thôi, công trình quá lớn, toàn bộ diện tích khu cũ nội thành lớn như vậy, nếu Đều thị có thể tham gia vào, trước không nói cái khác, địa vị của Đào thị ở thành phố Thiên Hải sẽ không ngừng tăng lên cao, cơ hội kiếm tiền cũng khẳng định không thiếu.

Đào Ngọc, Đào Giang Hải và cha con Đào Giang Xuyên, bốn người cùng nhau mở tiệc chiêu đãi Lưu phó thị trưởng, trừ bỏ muốn nghe được một ít tin tức từ ông ta, cũng muốn ông ta hỗ trợ thêm một chút. Chẳng qua lúc này Lưu phó thị trưởng không dám mở mồm mạnh miệng nói cái gì, hoặc đảm nhiệm nhiều thêm việc gì, chỉ là nói cho bọn họ biết có năng lực có nhân mạch thì mau chóng hành động, chỉ cần có tài chính kham nổi thì ông ta sẽ hỗ trợ nói chuyện, nhưng nếu tài chính không đến 70%, thì tất cả không cần bàn nữa.

Nhìn thấy Lưu phó thị trưởng kiên định như thế, người Đào gia không tiện nói thêm gì, chỉ nói sẽ tận lực gây quỹ tài chính. Đôi khi tiến bước Lưu phó thị trưởng thì mấy người ngồi lại cùng nhau thương lượng, tài chính nhà bọn họ lấy ra cũng có hạn, lần trước xây dựng sân vận động đã tổn thất không ít. Tuy rằng chính phủ cho phép nhiều công ty liên hợp khai phá, nhưng khẳng định sẽ lấy ai nhiều tài chính thì người đó định đoạt, nhà bọn họ muốn có tiếng nói, cho dù tài chính không phải là nhiều nhất, kém cỏi cũng phải đứng thứ ba, không thì căn bản không có quyền lên tiếng.

Đương nhiên đầu tiên Đào gia nghĩ đến đó là Diêm gia, những tập đoàn ở thành phố Thiên Hải mà bọn họ tiếp xúc và có thể lực nhất chỉ có Diêm gia và Cố thị, mà Cố thị tuy rằng có tiếp xúc thì chỉ là tiếp xúc, nhưng người ta là dùng mắt lạnh đối đãi, chỉ có Diêm thị là không tệ lắm, hưởng chi Đào Ngọc còn chiếm thân phận là vị hôn thê của Diêm Thiếu Kiệt.

Cha con Diêm Thiếu Kiệt đã sớm nghe được tin tức này, việc này quả thực làm cho người ta động tâm, dĩ nhiên bọn họ cũng sẽ muốn tham dự một chút. Diêm An Quân cũng là người đầu tiên trong Diêm thị đề xuất muốn tham gia cải tạo khu Đông, mọi người đều hưởng ứng, nhưng mà rất nhiều người đều nhìn sắc mặt Diêm Thiếu Liệt mới hành động, Diêm An Quân nói xong thì lập tức Diêm Thiếu Liệt cũng nói có ý tham dự.

Này thì hay rồi, hai thúc cháu lại cùng nhau hăng hái, chẳng qua là mọi người xem trọng Diêm Thiếu Liệt hơn, bởi vì hai nhà Đường Tần quan hệ với anh

vô cùng tốt, cho dù Diêm An Quân có thể nói động Đường gia, nhưng bên Tần gia thì khẳng định ông ta không có đất diễn, phía Cổ gia thì càng không thể mở miệng. Nhưng Diêm Thiếu Liệt bởi vì có Thủy Ân Trạch nên có vẻ như quan hệ với Cổ gia khá tốt. Có vài người rất nhanh đã liên tưởng đến, nếu như là Diêm Thiếu Liệt diễn chính, có lẽ không chừng sẽ xuất hiện cục diện Tứ đại gia tộc liên hợp với nhau, nghĩ như vậy ai cũng thực kích động.

Người khác có thể nghĩ đến thì dĩ nhiên Diêm An Quân cũng có thể nghĩ đến, ông ta là nghĩ lợi dụng chuyện này làm cho mình ở công ty càng thêm tốt. Nhưng ông ta vừa chân trước nói muốn tham dự chuyện này, Diêm Thiếu Liệt sau lưng ông ta liền nói cũng có ý tham dự. Nghĩ đến Diêm Thiếu Liệt có thể liên hợp được Tứ đại gia tộc, chuyện này căn bản không có ai cạnh tranh được, có muốn tranh cũng không tranh nổi, nghĩ như vậy làm ông ta cảm thấy cả người không khỏe.

Nhưng ông ta không có lý do gì ngăn cản Diêm Thiếu Liệt, và lại ông ta tuy nói muốn tham dự, nhưng chuyện cụ thể thì ông ta vẫn chưa tính toán xong. Dù rằng đã bắt tay chuẩn bị phương án đầu thầu, nhưng tài chính mới là mấu chốt, lấy không ra tiền thì tất cả chỉ là nói suông.

Diêm An Quân càng muốn việc này càng cảm thấy buồn bực, sau đó tâm phúc của ông ta cho ông ta một cái chiêu, Diêm An Quân đến tìm Diêm lão gia tử. Nói là muốn tham dự kế hoạch cải tạo khu Đông, muốn làm cho Diêm Thiếu Liệt giúp mình. Lão gia tử ngay tại chỗ lập tức chọc thủng kỹ xảo nhỏ đó của ông ta, còn nói ông ta rất hẹp hòi, bản thân không có năng lực lại đi tính kế cháu trai mình.

Diêm An Quân bị lão gia tử nói khiến mặt lúc đỏ lúc trắng, thực sự thì lúc nói xong ông ta đã có chút hối hận. Khi đó ông ta là đầu óc bị lú lẩn, mới nghe theo đề nghị của tâm phúc, dùng lão gia tử đè nặng Diêm Thiếu Liệt, bắt Diêm Thiếu Liệt giúp ông ta gom góp tài chính, cuối cùng bản thân thì ngư ông đắc lợi, lúc ấy sau khi nghe được biện pháp này ông ta cảm thấy tốt không thể tốt hơn được.

Nhưng lý tưởng thực đầy đặn, hiện thực liền khủng khiếp, chính là nói Diêm An Quân như vậy, lúc bị tâm phúc lừa dối, ông ta cảm thấy việc này hoàn toàn có khả năng, nào biết lập tức đã bị lão gia tử chọc thủng, còn răn dạy một trận. Diêm An Quân đúng thực có loại cảm giác xấu hổ không chịu nổi.

Lão gia tử cảm thấy mắng cũng mắng, răn cũng răn, lại bắt đầu dạy dỗ, “Nếu con có nhân mạch thì A Liệt cũng không ngăn cản con, ba càng không có thể ngăn cản con, không có nhân mạch chẳng phải chuyện gì tệ hại, nhưng con sai là sai ở chỗ không có nhân mạch còn muốn lợi dụng A Liệt, ngay cả ba cũng bị tính kế vào, con nghĩ ba là lão hồ đồ sao?”

Diêm An Quân im lặng đưa mắt nhìn lão gia tử, lão gia tử tiếp tục nói: “Ba thấy con là bị lợi ích làm lú lẩn đầu óc, A Liệt có thể kéo tới tài chính có thể thuyết phục người ta, nếu đổi là con thì có được không? Không nói nhà khác, tài chính Tần gia là A Liệt kéo tới, con có thể ngăn chặn Tần gia sao? Đến lúc đó khó mà đảm bảo người ta không đảo khách thành chủ.”

Diêm An Quân luôn lắng nghe tiếp thu lời nói của Diêm lão gia tử, cẩn thận cân nhắc thì lời này đúng là như vậy, thông qua Á Mỹ quốc tế có lẽ Tần gia sẽ đi theo làm cùng A Liệt, nhưng nếu diễn chính đổi lại thành mình, dựa vào những chuyện giữa mình và Thu Đình Nhã, có khi Tần gia sẽ không dễ yên, đến lúc đó sợ là sẽ xảy ra chuyện khí mù mịt cũng không chừng. Diêm An Quân lập tức tỉnh táo lại, loại cảm giác hưng phấn lúc tâm phúc vừa nói liền không còn.

Hơn nữa ông ta còn nghĩ tới vấn đề quan trọng, lấy tính cách của Diêm Thiếu Liệt, cho dù là lão gia tử lên tiếng, nếu nó nghe xong cũng không làm theo thì làm thế nào được nó? Ngẫm lại đến lúc đó phát sinh cục diện khó xử khiến ông ta nghĩ mà sợ, nếu đi đến một bước đó, đoán chừng rất mất mặt, đương nhiên người mất mặt không phải là A Liệt.

Cuối cùng lão gia tử tung ra đòn nặng, thực tế thì dự án này Diêm Thiếu Liệt đã sớm có tính toán, hơn nữa đã chuẩn bị từ một năm trước. Diêm An Quân nghe nói như thế liền giật mình, lão gia tử không biết ông ta nghĩ cái gì, một lúc lâu sau ông mới nghe được Diêm An Quân buông tiếng thở dài nói: “Haiz! Con thật sự đã già rồi.”

Lão gia tử nhìn đáng vẻ của con mình, biết nó đã nghĩ thông suốt rồi cũng không nói thêm điều gì nữa.

Đào Ngọc đề cập chuyện này với Diêm Thiếu Kiệt là sau khi Diêm An Quân biết được chuyện lão gia tử nói, không phải Diêm Thiếu Kiệt không động tâm, nhưng lúc này anh ta rất bình tĩnh, thậm chí so với Diêm An Quân còn bình tĩnh hơn. Bản thân mình có bao nhiêu cân lượng chính anh ta rõ ràng nhất, việc này dù cho anh ta có tâm tranh cũng tranh không được cái gì, không có nhân mạch không kéo được tài chính, tất cả đều không xong. Bởi vì hiểu được như vậy nên ngay từ đầu anh ta rất bình tĩnh, thậm chí sau khi nghe được chủ ý của tâm phúc Diêm An Quân, anh ta còn khuyên Diêm An Quân hai câu.

Trình độ đề bụng của Đào Ngọc đối với chuyện này khiến Diêm Thiếu Kiệt không thoải mái, anh ta không thoải mái vì trong lời nói của Đào Ngọc lộ ra ý muốn kéo tài chính thông qua Diêm thị. Diêm thị có thể kéo tài chính thì tự mình kéo, cần chi phải may áo cưới cho Đào thị chứ? Huống chi cha của mình còn làm không được thì Đào thị dù có thông qua Diêm thị càng không thể nào làm được.

Diêm Thiếu Kiệt không có đáp ứng cô ta cũng không có từ chối cô ta, anh ta càng ngày càng nhìn không hiểu Đào Ngọc, hai người bọn họ đã đính hôn hơn một năm, anh ta đã hai lần nhắc đến chuyện kết hôn, nhưng đều bị Đào Ngọc lấy lý do Đào thị chưa phát triển ổn định ở Thiên Hải từ chối. Loại lý do đúng đắn này dùng một lần đã khiến anh ta đủ phiền, huống chi hề chút lại dùng. Có đôi khi anh ta nghĩ có lẽ ngay từ đầu mình đã không nhìn thấu Đào Ngọc.

Đào Ngọc đoán chừng cũng cảm thấy tâm lý Diêm Thiếu Kiệt biến hoá, cô ta nói với Diêm Thiếu Kiệt là mấy ngày nữa Đào lão gia tử muốn tới thành phố Thiên Hải, cùng Diêm lão gia tử nói chuyện kết hôn của hai người. Diêm Thiếu Kiệt sững sốt. Xem ra lần này đến là thật, nhưng hôn sự của hai người bọn họ có cái gì nên nói, lúc đính hôn cũng đã nói hết, bây giờ muốn nói thì phải là có điều cầu.

Nghĩ như vậy, sắc mặt của Diêm Thiếu Kiệt một chút cũng không mấy xinh đẹp, cho nên Đào Ngọc không có từ trên mặt Diêm Thiếu Kiệt nhìn ra được, cô ta cho rằng mình nhìn thấy là vui mừng. Đào Ngọc nhìn mắt Diêm Thiếu Kiệt nhử lại rồi chân mày cau lại, cuối cùng không có nói cái gì.

Tiền điểm vô tuồng vẫn là Đào lão gia từ cùng Diêm lão gia từ nói chuyện hôn sự của hai người, trước đó Diêm lão gia từ đã nói với Diêm An Quân, Đào gia cố tình chọn thời điểm này tới Thiên Hải nói chuyện kết hôn của Diêm Thiếu Kiệt và Đào Ngọc, nếu nói không có gì cầu thì ông không tin, nhưng nếu đề cập đến Diêm thị thì ông một phần cũng không đáp ứng. Ông bảo Diêm An Quân nhắc nhở Diêm Thiếu Kiệt một chút, để anh ta chuẩn bị tâm lý, đến lúc đó có lẽ sẽ cương cứng, khả năng sẽ ảnh hưởng đến hôn sự của hai người.

Diêm An Quân một chút cũng không có cảm giác gì, hơn một năm nay đã xảy ra không ít chuyện, đủ loại việc làm của Đào Ngọc và Đào gia khiến ông ta nhìn rất chướng mắt, huống chi còn làm mình và con trai liên lụy. Lúc ông ta nhắc nhở trước cho Diêm Thiếu Kiệt, cũng phát hiện Diêm Thiếu Kiệt không có như lúc mới đầu đính hôn với Đào Ngọc nghiêng về cô ta, hơn nữa đối với mấy chuyện của cô ta cũng làm Diêm Thiếu Kiệt rất không quen nhìn. Có lẽ thừa dịp này giải quyết hôn sự của hai người cũng không hẳn là chuyện gì xấu.

Nhìn, kết hôn được thì kết hôn, không được, thì sớm giải trừ hôn ước đi!

Nội dung nói chuyện của Diêm lão gia từ cùng Đào lão gia từ là dựa theo căn cứ ý tứ này, ngay từ đầu liền xoay chuyển chung quanh Diêm Thiếu Kiệt và Đào Ngọc. Trọng điểm của Diêm lão gia từ là Đào Ngọc định khi nào thì gả cho Diêm Thiếu Kiệt, cùng với các công việc thực hiện nghĩa vụ của con cháu Diêm gia. Trọng điểm của Đào lão gia từ là cháu gái mình không thể gả không cho Diêm gia mấy người, cháu gái của tôi gả cho Diêm gia mấy người phải có được quyền lực nhất định, ví dụ như chuyện của Diêm thị.

“Diêm gia chúng tôi từ nãi nãi của Thiếu Kiệt cho đến vợ của thằng cả thằng hai, bước vào Diêm gia chúng tôi đều làm quý phu nhân, chỗ nào cần bọn họ dốc sức làm việc.”

“Nói là như thế, nhưng thời đại này đã không giống trước kia, năng lực cháu gái của tôi không hề thua kém con trai, hơn nữa Đào Ngọc còn là người phụ trách Đào thị ở thành phố Thiên Hải.”

Diêm lão gia từ liếc mắt nhìn sang Đào lão gia từ, giả bộ hồ đồ nói: “Thế sao, ông thông gia là muốn cho A Ngọc tiếp tục quản lý Đào thị, tôi cũng không có ý kiến gì, dù sao cuộc sống sau khi kết hôn là chuyện của hai đứa nhỏ, chúng ta làm trưởng bối cũng không nên can thiệp quá nhiều.”

Đào lão gia từ lập tức nói: “Tuy rằng tôi muốn cho A Ngọc tiếp tục quản lý Đào thị, nhưng con gái gả đi ra ngoài là bát nước đổ di, hơn nữa Đào gia chúng tôi lại có nhiều con trai cháu trai như vậy, sau khi kết hôn tôi sẽ không để con bé tiếp tục quản lý Đào thị.”

“Ồ, vậy cũng không sao, cháu dâu Diêm gia chúng tôi không cần làm việc cũng không vấn đề gì, có thể cho A Ngọc và bác gái nó học một chút làm thế nào để chăm sóc tốt cho chồng mình.”

Diêm Thiếu Kiệt nghe thiếu chút nữa phụt cười, ý của gia gia là muốn cho Đào Ngọc đi theo mẹ mình học tập nấu cơm chăm lo gia vụ này nọ, anh nghĩ Đào lão gia từ nghe nói như thế có lẽ sẽ không vui mừng nổi nhỉ?

Quả nhiên chợt nghe Đào lão gia từ nói: “Cháu gái của tôi là người tài giỏi, há có thể làm bà chủ gia đình? Không bằng để cho con bé đến Diêm thị giúp Thiếu Kiệt đi.” Ông ta cũng không muốn tiếp tục ẩn ý nữa, trực tiếp nói rõ ý tứ của mình.

Diêm lão gia từ nghe nói thế cả người lập tức không tốt, thầm nghĩ đây là Thiên Hải, sân nhà của tôi, ông còn muốn tạo phản à? Lập tức sắc mặt cũng lạnh lùng nói: “Diêm gia tổ tiên có quy củ, phàm là gả vào Diêm gia chúng tôi làm con dâu đều không thể can thiệp chuyện Diêm thị.” Sau lại thêm một câu, “Ai cũng không ngoại lệ!”

Đào lão gia từ nghe vậy cũng mặc kệ, “Những con dâu khác nhà ông có thể so được với cháu gái của tôi sao? Cháu gái tôi là du học sinh trở về, con bé không vào Diêm thị quả thực là phí của trời!”

“Thúi lắm!”

Mọi người đều giật mình, bởi vì lời nói này không phải ai khác, đúng là Diêm lão thái thái, lão thái thái nhìn về phía Đào lão gia từ cười nhạo nói: “Cháu gái nhà các người thực giỏi lắm sao? Tôi ăn muối còn nhiều hơn nó ăn cơm, đi qua cầu còn nhiều hơn nó đi trên đất, kiến thức của nó đối với tôi đây cũng không đủ nhìn, du học nước ngoài trở về giỏi lắm sao? Vợ thằng cả nhà tôi là thạc sĩ Harvard, cháu gái của ông là học ở trường nào?”

Vừa nãy Triệu Chi Lâm có chút không vui, gì mà không thể so? Cái gì gọi là không thể so? Đào Ngọc là cao cỡ nào leo lên không nổi? Nhưng cô là con cháu không thể mở miệng trách cứ Đào lão đầu, nhưng lão thái thái mắng dạy người thì một chút áp lực cũng không có.

Diêm Thiếu Kiệt thực sự là ghen cười đến nội thương, một câu của Đào lão đầu lập tức đắc tội nãi nãi mình, lão thái thái không đánh vào mặt ông ta mới là lạ, lúc này xem ông ta nháy nhót thế nào.

Đào lão gia từ thật sự là bị lão thái thái một tay bịt kín mồm, lời nói của lão thái thái vô cùng có lý, những người càng về già càng thêm nhẹ người càng hiểu thêm nhiều, huống chi là người già cơ trí. Cháu gái ông ta là du học sinh nước ngoài trở về, nhưng chẳng phải là tốt nghiệp đại học danh giá gì. Ông ta đứng thực không biết con dâu cả Diêm gia có cái bối cảnh này, cho dù không biết thông tin trường học nào, cũng biết Harvard là tài cao cỡ nào.

Nhưng ông ta cũng sẽ không vì vậy mà từ bỏ ý đồ, cũng có lẽ là bị lão thái thái dội nước lạnh, ngược lại khiến ông ta bình tĩnh hơn nhiều. Chỉ nói: “Bà thông gia, là tôi nói sai, cũng không có ý khinh thường ý tứ của bà.”

Lão thái thái hừ một tiếng mặc kệ ông ta.

Đào lão gia từ cảm thấy tiếp tục nói cũng không ra được kết quả gì, làm không tốt có khi không được như mong muốn, cho nên căn bản không nhắc lại chuyện hôn sự của hai đứa nhỏ, ngược lại là lôi kéo giao tình với Diêm lão gia từ. Diêm lão gia từ cũng nhìn ra ý của ông ta, không có vạch trần mà hỏi

một câu thì đáp một câu không mặn không nhạt.

Bữa cơm đến mức độ này cũng không thể tiếp tục thêm, không lâu sau thì hai nhà giải tán. Đào Ngọc và Đào lão gia từ ngồi cùng một chiếc xe, vừa mới lên xe thì cô ta nói với Đào lão gia từ: “Diêm gia xem ra không có ý định nhả ra.”

“Không sao, nếu thật sự không nhả ra, con không bước vào Diêm thị cũng được, nhưng chỗ tốt thì phải phân đến một ít cho chúng ta, dự án cải tạo nội thành này nhà chúng ta phải nghĩ cách xen vào một chân. Ông đã bảo A Quý nhìn xem tình hình xung quanh khu Đông, có chỗ dựa được, rất thích hợp.”

Đào Ngọc gật đầu, “Cũng tốt, nếu thật sự không thể vào Diêm thị, vậy ở trên chuyện này lấy chút có đi.”

“Đúng, nếu bọn họ không đồng ý, liên uy hiếp giải trừ hôn ước, Diêm Thiếu Kiệt đã từng một lần giải trừ hôn ước, lại thêm lần nữa cũng đủ cho Diêm gia bọn họ mất mặt.”

“Dạ, nghe theo sắp xếp của gia gia.”

“A Mỹ thế nào?”

“Chị ta? Rất thành thật, từ sau chuyện lần trước vẫn luôn ngoan ngoãn ở trong nhà, cho dù bác gái không có ở nhà trông giữ, chị ấy cũng không ra khỏi nhà.”

Đào lão gia từ nhủ mắt lại, “Lúc này nó có kinh nghiệm rồi.”

Mà bên kia người Diêm gia về nhà cũng mở một buổi họp gia đình, Diêm lão gia từ đem tình huống trước mắt phân tích một chút, do dự một hồi ông đem chuyện hai ngày trước nói với Diêm An Quân cũng nói ra. Những người khác không có lên tiếng, cuối cùng lão gia từ nhìn về phía Diêm Thiếu Kiệt nói: “Thiếu Kiệt, con có ý kiến gì không?”

“Gia gia, con nghe người.”

Nghe nói như thế làm Diêm Thiếu Kiệt cau mày lại, thầm nghĩ Diêm Thiếu Kiệt đây là suy nghĩ cẩn thận, hay là... Nghĩ đến người kia được anh ta nuôi bên người, lại nghĩ đến thay đổi gần đây của Đào Ngọc, cũng đại khái đoán ra vài phần nguyên nhân.

Lão gia từ nghe được anh ta nói cũng vài phần ngoài ý muốn, lại nhìn kỹ, quả thật không phải là cố ý nói như vậy, một chút biểu tình khó xử đều không có. Lão gia từ nhắc lại: “Lập trường của ông trên sự kiện này là không thay đổi, Đào Ngọc muốn bước vào Diêm thị là tuyệt đối không có khả năng. Ý tứ hôm nay của Đào lão đầu thì con đã nhìn ra, Thiếu Kiệt, con phải chuẩn bị sẵn tâm lý hủy bỏ hôn ước.”

Lão gia từ tuy cảm thấy chuyện còn chưa đến mức độ như vậy, nhưng có vài chuyện vẫn là nên nói ra trước thì tốt hơn, miễn cho đến lúc đó khiến cho trong lòng cháu trai có ý kiến không thông suốt.

Khiến mọi người ngoài ý muốn là biểu hiện lần này của Diêm Thiếu Kiệt rất bình tĩnh, không có tranh cãi cũng không có không vui, đối với trong nhà sắp xếp đều vui vẻ tiếp nhận.

Diêm Thiếu Kiệt cũng mặc kệ anh ta nghĩ như thế nào, dù sao anh và Đào thị đã định là quyết liệt!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77

E&B: Strangers Ex

Diêm Thiếu Kiệt không có đề ý Đào gia muốn làm gì, anh bạn phải thương lượng với mấy nhà khác chuyện chuẩn bị đấu thầu. Tuy biết rõ đây chắc chắn là mấy nhà bọn họ, nhưng quá trình từng bước vẫn phải làm, nên tí mỉ thì vẫn cần tỉ mỉ.

Tất cả mọi người hiểu là nên như thế, càng nắm chắc thì càng phải trầm ổn, miễn để lại tiêu điểm cho người khác xôn xao. Các cụ thường nói chín mười chín bước đều đi cả rồi, không kém một bước cuối cùng. Nhưng đối với mấy người Diêm Thiếu Kiệt mà nói, bước cuối cùng không chỉ muốn đi mà còn phải tạm biệt sao cho xinh đẹp.

Kế hoạch lớn như vậy chỉ cần nhà có chút của cải liền có ý động, dĩ nhiên nhà mẹ đẻ của Hứa Nhất Phàm cũng có ý muốn tham dự một chút, nhưng mà lấy thực lực của nhà bọn họ muốn tham dự là khẳng định không có đất diễn. Ba Hứa cũng liên hợp mấy công ty, nhưng tài chính thực sự thiếu rất nhiều, có người khiến cho ba Hứa đi móc nối với Diêm gia một chút, dù sao là con rể, không cần lãng phí không đi.

Ba Hứa thật sự muốn lợi dụng một chút tầng quan hệ này, nhưng bây giờ Hứa Nhất Phàm còn ở li nhà mẹ đẻ kia, lần trước cô ta bị lão thái thái răn dạy xong trong cơn tức giận chạy về nhà mẹ đẻ. Diêm An Quân cũng tức giận mấy ngày, cuối cùng nghĩ nghĩ vẫn là đi đón cô ta. Kết quả sau khi đến Hứa

gia, mẹ Hứa và Hứa Nhất Phàm không có một câu nào nói dễ nghe, lúc ấy Diêm An Quân bực tức xoay người bước đi, lần đi này không tới thêm lần nào nữa.

Ba Hứa sau khi biết thì đem mẹ Hứa và Hứa Nhất Phàm mắng một trận, còn hỏi Hứa Nhất Phàm có phải muốn ly hôn hay không. Hứa Nhất Phàm chưa từng nghĩ đến chuyện ly hôn, Diêm An Quân là một trong những người đàn ông ta mà cô ta xem mắt cảm thấy vừa lòng nhất, cô ta sao có thể ly hôn được chứ?

“An Quân đồng ý đến đón con là đã cho con mặt mũi, con không quay về vậy nó muốn ly hôn với con thì sao? Con cũng có thể kiên quyết đồng ý luôn sao?”

Vừa nghe lời này Hứa Nhất Phàm do dự, ly hôn là cô ta không nghĩ, thật vất vả lắm được cái danh Nhị phu nhân Diêm gia, cô ta làm sao có thể nhường được cho người phụ nữ khác? Nhưng cô ta là nuột không trôi con cục tức này.

Ba Hứa đưa mắt liếc nhìn con gái một cái rồi nói: “Cái gì mà phải hầu hạ mẹ chồng cho thật tốt, tuy rằng mẹ chồng con nói khiến người khó nghe không thoải mái, nhưng lúc ở đó không chỉ có một mình con là con dâu, sao người khác không có tức giận như con? Mà chỉ có con là nhịn không được? Con nuột không trôi cục tức này, chẳng lẽ còn muốn mẹ chồng con đến xin lỗi con mới được?”

Hứa Nhất Phàm là thật sự có ý tưởng này, nhưng vừa thấy ánh mắt của ba Hứa lập tức liền nghẹn trở về, để mẹ chồng giải thích là chuyện hình như không có khả năng, nhưng mà người đã bị cô ta mắng đi rồi, hiện tại làm sao cho cô ta không cần xấu hổ mà quay trở về đây!

Nói xong Hứa Nhất Phàm, ba Hứa lại chuyển sang nói với mẹ Hứa: “Còn có bà, chỉ biết nuông chiều con gái, bà nhìn xem bà nuông chiều nói thành cái dạng gì? An Quân tới đón nó, bà không biết nhìn xem nói mấy lời dễ nghe, ngược lại còn cùng nó mắng người đi rồi, có người làm mẹ vợ như bà sao? Không biết khuyên giải không biết khuyên nhủ cái gì sao?”

“Con gái là một mình tôi nuông chiều sao? Hơn nữa con gái chịu thiệt không cho phép tôi nói hai câu, nào có cha mẹ như vậy?”

“Chịu thiệt? Tại sao người khác không cảm thấy chịu thiệt mà cổ tinh chỉ có nó làm cảm thấy chịu thiệt vậy? Bà cùng với nó đầu óc lú lẫn như nhau, hiện tại đang là thời điểm mấu chốt, các người làm ra việc này khiến tôi ngại ngùng đi tìm An Quân.”

Lúc này mẹ Hứa liền thành thật, cho là là phụ nữ ở nhà nhưng bà ta cũng biết lúc này là lúc nào, càng biết vì sao chồng mình muốn đi tìm Diêm An Quân. Tuy thời điểm bà ta nói rất đúng lý hợp tình, nhưng vừa nghĩ đến tổn thất thì tâm lý bà ta cũng không ổn được, ngược lại răn dạy Hứa Nhất Phàm, “Con nói con xem, tại sao lại đáng thất vọng như vậy chứ, mẹ và ba con bình thường chiều con như vậy, còn trông cậy con vào Diêm gia làm con dâu có thể mang đến trợ giúp trong nhà. Bây giờ thì hay rồi, ngược lại thành xui xẻo.”

“Mẹ, việc này sao có thể đổ hết cho con? Rõ ràng lúc mắng chửi người thì mẹ cũng mắng cùng với con...”

“Đù, hai người có thôi đi hay không?” Ba Hứa thở dài nói: “Quên đi, tôi xem ra việc này không có phần của chúng ta.”

Ngay lúc này hai mẹ con đều yên tĩnh, Hứa Nhất Phàm nghe ba Hứa nói như vậy có chút không phục, liền mở miệng nói: “Ba, con nghe nói Đào lão gia từ đến Diêm thị, là tới vì chuyện hôn sự của Đào Ngọc và Diêm Thiếu Kiệt, ba nghĩ xem việc này cũng có liên quan hay không?”

Ba Hứa nhìn con gái một cái, thầm nghĩ còn chưa quá ngốc, “Mười phần thì có tám chín phần, lúc nào không tới lại cổ tinh chọn thời gian này chạy tới, trên thế giới này chưa từng có cái gì là trùng hợp.”

“Không được, con phải trở về xem xem, Đào gia có thể chiếm được lợi ích từ Diêm thị, không có đạo lý gì Hứa gia chúng ta không đi theo hưởng lợi. Con bây giờ lập tức thu dọn trở về.” Hứa Nhất Phàm nói xong liền lên lầu, không lâu sau xách giỏ xách đi xuống lầu trở về nhà.

Ba Hứa lắc lắc đầu, trong lòng cũng đã suy nghĩ cẩn thận, lúc này sợ là không mượn lên được lực Diêm gia, nếu là Hứa Nhất Phàm ở Diêm gia biểu hiện tốt một chút, nhất là biểu hiện tốt trước mặt bố mẹ chồng, đến lúc đó không cần nó nhắc đến, có lẽ Diêm gia sẽ thuận tiện mang theo nhà bọn họ, hiện tại xem ra việc này là không có đất diễn.

Không nói Diêm gia chính là Ba đại gia tộc khác cũng bị rất nhiều người tìm tới cửa, đại đa số đều cảm thấy có thể kéo đáp lên được Tứ đại gia tộc, dù cho chỉ được một nhà thì việc này xác suất thành công sẽ cao hơn rất nhiều. Không nói trước là tài chính hùng hậu, chỉ riêng bối cảnh cũng đưa đến rất nhiều công ty tập đoàn liên minh. Cổ gia bởi vì bối cảnh đặc biệt, hơn nữa Cổ Quân Viêm là người không dễ nói chuyện, cho nên đến tìm hắn không có nhiều người. Huống chi người biết được Cổ gia và Diêm gia có quan hệ “Thân thích” rất nhiều, nhưng mặc dù là như vậy vẫn cứ có người đến tìm Cổ Quân Suất, tiếc là Cổ Quân Suất luôn từ chối, cậu ta đã biết là chuyện gì xảy ra, cần gì phải đi đối phó với những người đó?

Hai nhà Tần Đường lại bởi vì đồng đảng người hợp tác làm ăn, số lần bị tìm tới rõ ràng nhiều hơn, nhưng cả hai nhà cũng đều lựa chọn xử lý khiêm tốn, ít nhất là trước khi sự kiện này có công bố thì bọn họ vẫn thấy ít nói mới tốt. Người tìm tới Tống gia và Thu gia cũng không ít, phương thức xử lý của hai nhà này trên cơ bản là giống như hai nhà Tần Đường.

...

Sau khi chính phủ công bố thời gian đấu thầu, rất nhiều tập đoàn sôi nổi lên, mặc dù nhiều bộ hồ sơ không đạt được tới yêu cầu, nhưng tất cả mọi người có chung một loại ý tưởng, luôn cảm thấy thành phố Thiên Hải căn bản không có người nào đạt tới tiêu chuẩn mà chính phủ yêu cầu. Nếu tất cả không đạt tới tiêu chuẩn, vậy khẳng định sẽ lựa chọn tập đoàn có thực lực khá tốt và dễ nói chuyện không phải sao?

Được rồi, trong lúc nhất thời loại lập luận này ngược lại trở nên phổ biến, mọi người giống như đều chấp nhận cái lý này, cho nên số lượng tham dự đấu

thầu nhiều hơn rất nhiều so với dự đoán. Điều này làm cho chính phủ bất ngờ, nhưng nhìn đến con số tài chính thì ai cũng tròn mắt. Có vài công ty cỡ vừa và nhỏ, liên hợp hơn mười công ty, hơn nữa còn là các loại vay ngân hàng linh tinh, tổng tài chính miễn cưỡng lên đến 40%, đáng chú ý nhất là còn có một bộ hồ sơ liên hợp hơn hai mươi công ty. Một đám nhân viên chính phủ nhìn thấy khoẻ miệng phải kéo căng ra, này cũng quá mức khoa trương đi?

Hai mươi công ty, có thể nghĩ đến lúc đó một lời không hợp, sẽ loạn thành cái dạng gì? Khó trách lãnh đạo bên trên nói muốn cẩn thận lựa chọn, ít nhất là hồ sơ hai mươi công ty liên hợp này khiến người nhìn cảm thấy không xong rồi.

Diêm Thiếu Liệt không có sớm nhất tham dự cũng không phải là tham dự cuối cùng, mà là giữa chừng giai đoạn đệ trình lên. Hơn nữa bản thân anh cũng không ra mặt, là Tô Nguyên đưa đi. Nhưng dù sao Tô Nguyên cũng là trợ lý của Diêm Thiếu Liệt, đi theo Diêm Thiếu Liệt xuất hiện rất nhiều lần, người biết thân phận của hắn có rất nhiều. Hắn đến, vậy có nghĩa là có phải là đại diện cho... Vì thế Tô Nguyên xuất hiện khiến rất nhiều người bắt đầu liên tưởng.

Ngày hôm sau thành phố Thiên Hải truyền ra tin Diêm thị cũng tham dự kế hoạch cải tạo khu Đông, nhưng mà ba đại gia tộc khác trong tứ đại gia tộc lại không có động tĩnh gì? Có vài người hiểu biết đã có thể nhìn ra nghi ngờ mấy nhà này bắt tay với nhau, nếu không chuyện lớn như vậy mấy nhà khác không có khả năng im lặng như vậy?

Sau khi Đào gia nghe được tin tức này thì ngồi không yên, bọn họ chưa có cùng Diêm gia nói chuyện này đâu, như thế nào Diêm thị đã tham gia đấu thầu rồi? Không phải còn vài ngày nữa sao? Đào lão gia từ ngồi không yên, ngược lại là Đào Ngọc nói: “Gia gia, cái này không cần phải lo lắng, thời gian công bố cuối cùng còn có nhiều ngày, chỉ cần có thể thuyết phục Diêm gia, trên danh sách hồ sơ đấu thầu có thêm Đào gia là không thành vấn đề, con sợ là Diêm gia sẽ từ chối chúng ta.”

Đào lão gia từ nhủu mắt lại, “Nếu bọn họ từ chối chúng ta, ông sẽ lập tức tuyên bố con và Diêm Thiếu Kiệt giải trừ hôn ước, xem ai mất mặt.” Đào Ngọc vẫn đang suy nghĩ nếu Diêm gia không quan tâm mất mặt thì sao đây?

Ngày thứ hai Đào lão gia từ lại hẹn Diêm lão gia từ, lúc này Đào lão gia từ cũng không xả đông xả tây, bởi vì không có thời gian xả, không nắm chặt sẽ không kịp nữa, vừa gặp liền nói đến mục đích chính. Nghe Đào gia muốn tham dự sự kiện cải tạo khu Đông, Diêm lão gia từ không thêm đùa giỡn đối trá, nói thẳng chuyện này là Diêm Thiếu Liệt phụ trách, tôi không rõ ràng lắm, bây giờ tôi đã không còn hỏi thăm chuyện ở công ty nữa.

Dĩ nhiên Đào lão gia từ không tin ông nói, nếu nói Diêm lão gia từ không hỏi chuyện công ty thì còn tin, nhưng sự kiện này bảo không rõ ràng lắm là không có khả năng. Chẳng qua Diêm lão gia từ cắn chết cũng không tiếp chiêu, đành phải chuyển hướng sang Diêm Thiếu Liệt hỏi ý tứ của anh.

“Lão gia ngài không biết sao? Tôi và Đào Ngọc là không đội trời chung.”

Đào lão gia từ sừng sốt, đương nhiên là ông ta biết chuyện này, nhưng hai nhà bọn họ không phải là thân thích sao? Ông ta đưa mắt nhìn Đào Ngọc, Đào Ngọc cũng là bất đắc dĩ.

“Nhị thiếu, chuyện trước kia...”

“Cô nghe không hiểu lời của tôi nói có ý gì sao? Chỉ cần là dự án do tôi phụ trách, cô muốn tham dự? Không có cửa đâu!”

Đào lão gia từ vừa nghe Diêm Thiếu Liệt nói liền mất hứng, “Cậu sao có thể nói như vậy? Sau này A Ngọc sẽ trở thành chị dâu của cậu, con bé yêu cầu cậu làm sao cậu có thể từ chối chứ?”

Diêm Thiếu Liệt cười nhạo nói: “Ha ha... Ngài không làm chứ, muốn làm chị dâu của tôi có rất nhiều người.”

Đào lão gia từ tức giận nói: “Cậu nói cái này gọi là cái gì?”

“Là tiếng người đó, ông cũng đừng vòng vo, tôi hôm nay nói thẳng đi, kế hoạch cải tạo khu Đông tôi đã đệ trình, tập đoàn liên hợp cũng đã tìm xong, Đào gia của ông không có đất diễn.”

“Cậu cũng quá mức cuồng vọng rồi, Đào gia chúng tôi ở Đông Lâm là hào môn số một số hai...”

Diêm Thiếu Liệt đánh gãy lời Đào lão gia từ, nói: “Ồ, nhà mấy người là số một số hai, vậy không cần tìm Diêm gia chúng tôi hỗ trợ có được không? Nhà mấy người có thực lực như vậy, tự mình đi đấu thầu đi.” Diêm Thiếu Liệt nói xong liền đứng dậy nói với Diêm lão gia từ: “Gia gia, con có việc đi trước.” Diêm lão gia từ gật gù đầu, biết Diêm Thiếu Liệt đã có chút không kiên nhẫn, nếu là ai gặp phải Đào lão đầu cũng cảm thấy phiền.

Diêm Thiếu Liệt đi đâu? Thì ra hôm nay anh đã hẹn vợ mình đi ăn cơm, trong khu khai phá Bắc Sơn có một trung tâm thương mại trên lầu mở nhà hàng món cay Tứ Xuyên, Ninh Từ Mị đã đi nếm thử nói rằng hương vị vô cùng chính tông. Vừa vặn hôm nay Thuý Ân Trạch kết thúc công việc sớm, cho nên hai người đã hẹn nhau.

Lúc Diêm Thiếu Liệt đang cùng ăn cơm với Thuý Ân Trạch thì nhận được điện thoại của Diêm lão gia từ, hai nhà đóng băng, Đào gia còn uy hiếp Diêm gia muốn giải trừ hôn ước, Diêm gia liền biết thời biết thế, Diêm Thiếu Liệt nói đã biết rồi cúp điện thoại.

Hoá ra sau khi Diêm Thiếu Liệt rời khỏi thì Đào lão gia từ lại phát hỏa, ông ta cảm thấy mình không được Diêm Thiếu Liệt coi trọng, nhất định bắt Diêm gia phải nói cho ra lẽ. Cuối cùng cha con Diêm An Quân cảm thấy đã đủ phiền, Diêm An Quân nói thẳng: “Chuyện đã đến nước này, Đào Ngọc nhà mấy người rốt cuộc có muốn gả cho Thiếu Kiệt nhà chúng tôi không, nói một câu cho dứt khoát đi.”

Đào lão gia từ đang nổi nóng, đập bàn một cái nói hai chữ “Không gả”, nào biết ông ta thốt ra lời này đem cả mấy người Diêm gia thờ phào một hồi,

Diêm lão gia từ liền nói: “Được, không gả thì không gả, tiếp theo chúng tôi sẽ lập tức tuyên bố hai nhà giải trừ hôn ước.” Nói xong câu đó ông liền dẫn đầu rời khỏi, những người Diêm gia khác cũng theo sát đó bước đi.

Đào lão gia từ bị tình huống này làm cho không biết nói cái gì mới tốt, ông ta còn chưa kịp nói trọn lời diễn của mình đâu, như thế nào đã kết thúc rồi.

Xế chiều hôm đó Diêm gia liền tuyên bố tin tức Diêm Thiếu Kiệt và Đào Ngọc giải trừ hôn ước, việc này làm nổi lên một trận sóng gió không nhỏ, nhất là ở thời điểm này, có người thông minh lập tức liên tưởng đến có thể có liên quan đến dự án cải tạo khu Đông lân này. Có lẽ Đào gia muốn thông qua Diêm gia tham dự vào, nhưng Diêm gia không đồng ý, bởi vì Diêm Thiếu Liệt và Đào Ngọc thủy hỏa bất dung!

Không thể không nói tất cả mọi người chân tướng, có vài người thậm chí còn đoán ra chi tiết cụ thể, đây là Diêm Thiếu Liệt không có nghe được, nếu mà nghe được thì khẳng định sẽ nói: “Mấy người này là bán tiên à, đoán một cái chuẩn một cái!”

Tin tức Diêm gia tuyên bố thực chung chung, không có thuyết minh cụ thể nguyên nhân hai nhà giải trừ hôn ước, nhưng một vài tờ báo bắt quai lại viết theo cách nhìn bên ngoài, nói là Đào gia chủ động giải trừ hôn ước, bởi vì sự kiện nào đó của Diêm gia làm cho Đào gia không vừa lòng, ra vẻ có liên quan đến chuyện cải tạo khu Đông lân này. Còn nói Đào lão gia từ đích thân đến thành phố Thiên Hải chính vì để nói chuyện này, mà bao quát cả mục đích ban đầu Đào Ngọc muốn đàm hỏi với Diêm gia không có đơn thuần. Bọn họ là muốn mượn thực lực của Diêm gia mở ra cục diện ở Thiên Hải, lại không nghĩ tới Đào Ngọc đắc tội Diêm Thiếu Liệt khiến cho kế hoạch nhà bọn họ tan biến.

Trong bài báo hình dung Đào lão gia từ vô cùng tiểu nhân lại âm hiểm giả dối, mà hình dung Đào Ngọc cũng không như ngoài mặt bày ra. Diêm Thiếu Liệt đưa mắt nhìn tạp chí rồi tùy tay ném một cái...

Một tuần sau là thời điểm chính phủ tuyên bố người thắng cuối cùng, đương nhiên đây là nói cho mấy ông chủ công ty, ai bắt được dự án này chính là người thắng lợi cuối cùng!

Hội trường tới rất nhiều người, nhiều người là đại biểu cho công ty, nhìn thấy Tứ đại gia tộc ở đó, đã có người suy đoán chẳng lẽ Tứ đại gia tộc bắt tay nhau? Mấy công ty cử đại biểu tới ngày trước cũng có tìm tới nhà bọn họ, nhớ tới lý do từ chối, hiện tại thật sự là đoán ra mấy phần chân tướng.

Hứa gia cũng tới, sau khi Hứa Nhất Phàm về nhà đã nói chuyện này với Diêm An Quân, Diêm An Quân đã lười phản ứng với cô ta, chỉ nói việc này do Diêm Thiếu Liệt phụ trách, ông ta không giúp được, Hứa Nhất Phàm làm sao tin lời ông ta nói. Hai người lại cãi nhau một trận, Hứa Nhất Phàm chạy về nhà mẹ đẻ, hôm nay cô ta là đến cùng với ba Hứa.

Nhìn thấy Diêm An Quân ngay cả ánh mắt chào hỏi cũng không có, trong lòng cô ta giận run cả người, nhưng cô ta cho dù không biết nặng nhẹ, cũng biết đây là trường hợp gì, cho dù tức giận cũng không được bộc lộ ra, nếu không thì sẽ rất mất mặt. Ba Hứa nhìn thấy thái độ của Diêm gia thì trong lòng cũng ít nhiều có tức giận, cứ coi như con gái mình làm sai đi, nhưng mà hai người vẫn chưa có lý hôn, người Diêm gia sao lại ngay cả bày ra thái độ trên mặt cũng không thèm khách sáo? Thực tế thì vị trí ông ta ngồi có chút khuất, cho nên người Diêm gia căn bản không phát hiện bọn họ.

Không lâu sau Đào gia cũng tới, Đào Ngọc đi theo Đào lão gia từ đi trước ở đằng trước, mang theo cả một phái đoàn. Đáng tiếc nhà bọn họ ở Thiên Hải không có danh tiếng tốt, lại còn thêm việc giải trừ hôn ước với Đào gia, cho nên mọi người không có xem trọng nhà bọn họ. Đi cùng Đào gia còn có đại biểu của mấy công ty ở thành phố Thiên Hải, Diêm Thiếu Liệt híp mắt nhìn thoáng qua, đó là mấy công ty có thực lực không hề tầm thường. Nhưng so với bọn họ ra quân, rốt cuộc là vẫn kém rất nhiều.

Đội các công ty đến đông đủ, lãnh đạo ban ngành chính phủ liên quan cũng đến cả, sau một bài diễn văn lưu loát đạo đầu nhận được một tràng vỗ tay lớn, liền tiến vào giây phút kích động nhân tâm nhất.

Tuy Diêm Thiếu Liệt biết dự án cải tạo khu Đông đã sớm là vật nằm trong tay mình, nhưng không biết vì nguyên nhân hiện trường có rất nhiều người, hay là vì tâm huyết bản thân từ lúc mới bắt đầu quá cao, tóm lại, anh khẩn trương!

Diêm Thiếu Liệt không ngừng chà xát tay lên đùi, Tần Hiếu Luân ngồi kế bên cạnh liếc mắt nhìn anh thấp giọng nói: “A Liệt, chà thêm lúc nữa quần sẽ rách.”

Bị Tần Hiếu Luân trần trụi nói toạc ra làm tinh thần Diêm Thiếu Liệt không tập trung, ngược lại thả lỏng một ít, cũng thấp giọng nói: “Hiếu Luân, cậu nói xem, tôi gặp trường hợp lớn nhiều như vậy, sao thế nào vẫn khẩn trương thế?”

Tần Hiếu Luân cười cười nói: “Khẩn trương là được rồi, cậu mà không khẩn trương mới kỳ quái đó? Nhìn đi.” Diêm Thiếu Liệt nhìn theo tầm mắt Tần Hiếu Luân đi qua, phát hiện Đường Tổng không ngừng run rẩy tay chân, từ nhỏ đến lớn chưa từng có chuyện có thể làm Đường Tổng khẩn trương như vậy, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy tâm lý cân bằng, xem ra không chỉ có một mình mình khẩn trương nha.

Nhưng đợi anh nhìn qua Tần Hiếu Luân và Cố Quân Viêm thì cả người lại không khoẻ, hai người này sao lại bình tĩnh thế chứ? Diêm Thiếu Liệt không biết tình trạng khẩn trương của mỗi người là khác nhau, ví dụ như lòng bàn tay anh ra mồ hôi, ví dụ như Đường Tổng hay run rẩy chân, ví dụ như Tần Hiếu Luân và Cố Quân Viêm trong lòng khẩn trương muốn chết, nhưng trên mặt lại thực bình tĩnh.

Kỳ thật nếu Diêm Thiếu Liệt nhìn kỹ sẽ phát hiện trên mặt hai người không bình tĩnh, mà là cương cứng, hoàn toàn không giống như bình thường. Đương nhiên lúc này anh không có tâm tình đi suy xét người ta, bởi vì lãnh đạo đã nói xong đang tiến vào vấn đề chính.

Vốn là tất cả mọi người cảm thấy căn bản không có xí tập đoàn nào đạt tới yêu cầu con số tài chính của chính phủ, nhưng lãnh đạo trên bục nói có một bộ hồ sơ hoàn toàn phù hợp với yêu cầu được chính phủ đề xuất. Khi mọi người cảm thấy khẩn trương lên, lãnh đạo tuyên bố: “Tập đoàn trùng thủy lấy Diêm thị lãnh đạo gồm có tập đoàn Tần thị, tập đoàn Đường thị, tập đoàn Cố thị, tập đoàn Thu An, tập đoàn Tổng thị liên hợp tài chính...”

Diêm Thiếu Liệt đang suy nghĩ dạng hoan hô nào mới là chúc mừng người thắng, vỗ tay, hoa tươi, ủng hộ, khen ngợi, mà tất cả đều tập trung một chỗ có phải là người thắng rồi không? Nếu là như vậy, anh cảm thấy có lẽ nhân sinh của mình đã đạt đến đỉnh cao.

Cứ như vậy trong nháy mắt anh không nghe được tiếng vỗ tay bên cạnh, âm thanh ủng hộ, âm thanh ngợi khen, anh hoàn toàn đắm chìm trong tưởng tượng của mình, muốn chìm sâu trong đó, không muốn kiểm chế.

Đáng tiếc mọi người không để cho anh như ý, Diêm Thiếu Liệt bị gọi trở về, anh đại diện mấy nhà bước lên sân khấu nói chuyện, nói xong anh còn phải tiếp nhận phỏng vấn của truyền thông, cùng nhau chúc mừng. Tất nhiên anh sẽ không để cho một mình mình đơn độc đối mặt với những việc này, để sót một ai trong đám người kia thật là có lỗi với bản thân mình quá.

Đây là sự kiện chưa từng có ở thành phố Thiên Hải, Tứ đại gia tộc cùng hợp tác khai thác một dự án, đây mới là chân chính cường cường liên hợp. Truyền thông giống như là con gà hăng máu, Diêm Thiếu Liệt vô cùng muốn trốn, nhưng tiếc rằng các phóng viên quá bu鲁 hân, ba tầng trong ba tầng ngoài vậy anh đứng chính giữa, muốn chuẩn là không có khả năng.

Truyền thông thành phố Thiên Hải liên tục đưa tin đến nửa tháng, khi Thuỷ Ân Trạch tiếp nhận phỏng vấn cũng bị hỏi chuyện này. Nhưng mà y luôn cười tỏ vẻ tình hình cụ thể thì mình không biết rõ, không tiện trả lời.

Mà mấy vị nhân vật chính khác thì gần đây càng đi theo con đường điệu thấp, may mà khu dân cư Á Mỹ quốc tế có hệ thống bảo an vô cùng tốt, nếu không thì phóng viên đã ào ào đổ xô vào.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78

E&B: Strangers Ex

Đợi cho tất cả mọi chuyện đã xác định xong, di chuyển dân cư ở khu Đông cũng bắt đầu. Bởi vì đã cùng Cổ Quân Viêm đánh tiếng trước, cho nên việc di dời dân cư do Cổ Quân Suất phụ trách. Diêm Thiếu Liệt vì lo lắng nên nói thêm một câu, cấm tuyệt mọi hành vi bạo lực phá bỏ và di dời.

Lúc ấy Cổ Quân Viêm cười nói: “Anh cho rằng tôi cố gắng nhiều năm như vậy là vì cái gì?” Diêm Thiếu Liệt cười cười lại không nói gì, anh nghe Ân Trạch nói qua một chuyện, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng biết Cổ gia có thể có cục diện như hôm nay là công lao của Cổ Quân Viêm.

Vốn dĩ Diêm Thiếu Liệt nghĩ rằng có con rắn độc Cổ Quân Suất này phụ trách thì việc di dời hẳn là không có vấn đề, lại không ngờ vẫn là xảy ra vấn đề, mà vấn đề cư nhiên là xuất hiện ở trên người Đào thị.

Đào lão gia tử và người Đào gia đối với việc không thể tham dự kế hoạch cải tạo khu Đông hết sức thất vọng, thất vọng cũng đồng thời vô cùng tức giận. Đương nhiên ngọn nguồn bọn họ tức giận nhất định là Diêm gia, bởi vì Diêm gia bắt được dự án này, thẳng đến khi chính phủ công bố, Đào Ngọc mới mơ hồ cảm giác được diễn biến trước giờ là do một tay Diêm Thiếu Liệt viết kịch bản.

Xế chiều ngày hôm đó sau khi công bố kết quả cô ta đi gặp Lưu phó thị trường, hai người lén lút nói chuyện, Lưu phó thị trường đối với việc không thể giúp đỡ người ta được thì tỏ vẻ vô cùng xin lỗi, nhưng chỗ tốt thu được khẳng định sẽ không nhả ra. Đào Ngọc cũng biết rõ điểm này, cũng không nghĩ muốn ông ta nhả ra cái gì, chỉ là nhờ ông ta về sau có cơ hội gì thì giúp đỡ Đào thị một chút, bởi vì tạm thời Đào lão gia tử còn không có kế hoạch để Đào thị rút khỏi thành phố Thiên Hải.

Lưu phó thị trường thấy Đào Ngọc rất biết điều, cho nên cũng hào phóng nói một hồi, lúc ấy nói cho cô ta là muốn ở Thiên Hải lần lộn tốt, ngàn vạn lần đừng đắc tội người của Tứ đại gia tộc, còn bảo cô ta phải lưu tâm Diêm gia, cố gắng đừng đắc tội bọn họ, nhất là Diêm nhị thiếu. Đào Ngọc là một người thông minh vừa nghe Lưu phó thị trường nói lời này chỉ biết bên trong có ám chỉ, vội vàng thỉnh giáo một chút.

Nhưng Lưu phó thị trường lại không nhiều lời thêm, chỉ nói cho cô ta biết chuyện mảnh đất núi lần trước là cô ta coi thường Diêm Thiếu Liệt. Đào Ngọc không rõ, lúc ấy Đào thị bọn họ là tranh thắng, tất nhiên Diêm Thiếu Liệt chuẩn bị ở phía sau làm bọn họ ăn một không ít, cô ta nghĩ Lưu phó thị trường nói lời này là chỉ đùa bốn sau đó của Diêm Thiếu Liệt, cho nên liền không hỏi nhiều lời.

Thực tế thì việc này Lưu phó thị trường là cáo già giáo hoạt, ông ta đã nghe lão lãnh đạo cấp trên kia nói Diêm Thiếu Liệt có núi dựa, là cấp trên của lão cấp trên, tuy rằng không biết rõ là vị nào, nhưng ông ta có thể đoán đại khái tám chín phần mười. Trong lòng ông ta khi đó hối hận cỡ nào, chỉ sợ người ta tìm mình phiền toái. Sau đó lại nghe ý tứ của lão cấp trên mới hiểu được, chuyện lần trước căn bản là Diêm Thiếu Liệt tự biên tự đạo, trừ bỏ làm Đào thị ghen chết, cũng là vì đem mâu thuẫn của anh ta và Đào Ngọc phóng lớn, để cho tất cả mọi người đều biết.

Nhưng Lưu phó thị trường không có đem toàn bộ sự thật nói cho Đào Ngọc, thứ nhất là ông ta sợ mình trên chộc cái gì rắc rối, đừng nhìn Diêm Thiếu Liệt chỉ là thương nhân, nhưng người đằng sau anh ta mới là đáng sợ nhất. Thứ hai là nếu Đào Ngọc biết mình giúp được là do người ta cố ý buông tay, vậy thì giá trị tồn tại của ông ta đối với Đào thị sẽ giảm mạnh. Nhưng mà một khi đối nghịch với Diêm thị thì ông ta liền không giúp nữa, nếu mình không giúp được gì cho người ta thì sao còn có thể được hiếu kính đây? Ông ta cũng rất nhanh phải về hưu, có thể “Kiếm” chút thì tận lực kiếm nhiều chút đi.

Lúc trước Đào Mỹ muốn cho Đào Ngọc khó chịu, một tay thúc đẩy Đào thị tranh giành mảnh đất núi với Diêm thị, kết quả Đào Ngọc bị chị gái hờ một phen. Vì muốn cắt xén tiền nên Đào lão gia từ phái A Quý đến đây sử dụng vật liệu xây dựng thấp kém, sản phẩm động bị kiểm tra, hủy đi xây lại làm tốn thất nặng nề không nói mà thanh danh Đào thị cũng đã bị ảnh hưởng, Đào Ngọc bị gia gia hờ một phen. Mà Lưu phó thị trưởng sợ mình “Kiếm” ít, lại sợ đắc tội người ta cho nên luôn chỉ nói ám chỉ vài ba câu, Đào Ngọc lại bị Lưu phó thị trưởng hờ một phen. Tất nhiên đầu sỏ gây tội làm cho cô ta trở thành nạn nhân hờ ngay từ đầu đi xuống từng bước một chính là Diêm Thiếu Liệt, cẩn thận suy ngẫm thì cô gái này đúng là khổ hết chỗ nói mà!

Chẳng qua Đào Ngọc liên tiếp bị áp chế, đem hết tất cả mọi chuyện đổ lên người Diêm gia và Diêm Thiếu Liệt, người trước giờ luôn trầm ổn cũng phải điên cuồng một phen. Biết khu Đông đang di dời, cô ta liền sắp xếp người phá rối. Kỳ thực cũng giống như mấy bài báo thường hay nói, đơn giản chính là xúi giục dân chúng không chịu dọn, muốn thêm nhiều tiền này nọ. Nhưng Cố Quân Suất dù sao cũng là rắn độc khu Đông, rất nhanh đã tra ra được vấn đề, tự nhiên là cũng tra được đến Đào Ngọc, cậu ta không vội vã hành động mà là nói việc này cho Cố Quân Viêm.

Cố Quân Viêm vừa nghe lập tức liền phát hỏa, nếu là hắn không tham dự chuyện này mà chỉ là giúp đỡ cho Diêm Thiếu Liệt thì thôi đi, nhưng Cố thị của hắn đã đầu tư một khoản tài chính không hề có biết không hề. Mặc dù mục đích của Đào Ngọc là Diêm Thiếu Liệt, nhưng hành vi hiện tại cũng là làm khó hắn? Điều này làm Cố Quân Viêm đã không thể phớt lờ cô ta được nữa.

Ý tứ của hắn, Cố Quân Suất nghe hiểu. Việc này rất nhanh đã được giải quyết, trừ bỏ bên ngoài giải quyết, Cố Quân Suất cũng dạy dỗ đám người Đào Ngọc phải tới một trận. Chờ cậu ta đem mọi chuyện xử lý tốt, Cố Quân Viêm mới nói chuyện này cho Diêm Thiếu Liệt, đương nhiên hắn cũng là lúc ăn com thuận miệng đây một câu, bản thân hắn không đem chuyện này coi trọng trong lòng. Nhưng Diêm Thiếu Liệt vẫn là cảm thấy con người Đào Ngọc có chút âm hiểm nhỏ nhen.

Hai ngày sau Diêm Trí Viễn một lần nữa từ Đông Lâm trở lại, sau khi đầu thầu công bố được vài ngày thì Đào lão gia từ trở về thành phố Đông Lâm, lúc đi còn mang theo một nhà bốn người Đào Giang Xuyên, ở Thiên Hải chỉ còn lại Đào Ngọc và Đào Giang Hải. Diêm Thiếu Liệt nghe người theo dõi bọn họ do Diêm Trí Viễn sắp xếp báo cáo lại, nói lúc đi Đào Mỹ vô cùng không tình nguyện, hơn nữa còn rất sợ hãi, mà ngay cả Hưởng Tâm Đình cũng không quá nguyện ý về Đông Lâm. Diêm Thiếu Liệt biết Đào Mỹ là e sợ Đào lão đầu, nhưng dù sao cũng là gia gia ruột, có sợ đến mấy cũng có sao? Mà Đào lão đầu có tàn nhẫn đến mấy cũng sẽ không thương tổn cháu gái nhỉ? Anh cảm thấy cả nhà này thực sự có vấn đề, cho nên càng phái Diêm Trí Viễn đi Đông Lâm, để anh ta lại tra xét thêm Đào thị.

Quả nhiên lần này Diêm Trí Viễn trở về lại dẫn theo một tin tức mới cho Diêm Thiếu Liệt, “Thiếu gia, tôi làm theo lời anh tra xét tài sản Đào thị và mục đích sử dụng của các khu đất đó, đa số tài sản nhà bọn họ đều không có vấn đề gì lớn, nhưng có vài khu đất thì có vấn đề.”

Diêm Thiếu Liệt nhíu mày, “Vấn đề gì?”

“Trừ bỏ khu đất nằm giáp ranh nông thôn được sử dụng xây nhà xưởng, những khu đất khác tuy Đào gia cũng đã đưa vào sử dụng, nhưng những khu đất đó lại không có liên quan gì đến Đào thị.”

“Là có ý gì?” “Những khu đất đó thực tế là đã bị Đào thị chuyển giao ra ngoài, có bán, có thuê, thuê bình thường là thuê lâu dài ba bốn mươi năm. Nhưng việc này Đào thị làm rất lằng lể, cho nên bên ngoài người biết đến việc này cũng không nhiều, đa số người đều cho rằng Đào thị là cùng các công ty khác hợp tác khai thác những chỗ đất đó. Nhưng mà Đào thị muốn lằng lể bí ẩn nhưng không hẳn là làm toàn vẹn như vậy được, chuyện lần này là tôi hỏi thăm từ một công ty mua đất từ trong tay Đào thị.”

“Tại sao trước kia không tra được những chuyện này.” Diêm Thiếu Liệt nhớ rõ trước kia Diêm Trí Viễn đi Đông Lâm đã từng tra chuyện này, nhưng không có vấn đề gì xảy ra.

“Công ty này vừa mới mua đất từ tay Đào thị, mà có vẻ như không quá muốn đề cập đến nó, tôi là hỏi thăm từ bên môi giới mới biết được.” Diêm Thiếu Liệt gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, Diêm Trí Viễn tiếp tục nói: “Về phần cái nhà xưởng trên mảnh đất ngoại thành kia, lần trước tôi tra ra là cho bên ngoài thuê, để một công ty xử dụng làm kho hàng, gần đây tôi cẩn thận tra xét cận kề công ty này, ông chủ thực sự sau lưng có thể người Đào gia.”

“Cái gì? Chắc chắn không?” Tình huống này đúng thật làm Diêm Thiếu Liệt kinh ngạc, “Bọn họ tốn công tốn sức che giấu như vậy là vì cái gì?”

“Cụ thể thì tôi còn không tra ra được, đây là tôi trong lúc vô tình phát hiện ra. Tuy rằng công ty thuê kho hàng đó trên thủ tục pháp lý không phải là người Đào gia, nhưng tôi tra ra được quan hệ của người này và Đào Giang Hải không hề tầm thường. Trước kia Đào Giang Hải cứu người này một mạng, sau đó lại đưa tiền cho người này xây công xưởng. Nhưng hai người đối với sự kiện này thì im lặng không nhắc đến, nếu không tra ra chuyện trước kia, căn bản không biết được người này quen biết với Đào Giang Hải.”

Diêm Thiếu Liệt tựa lưng vào ghế ngồi cân nhắc chuyện này, càng nghĩ càng thấy không thích hợp, nhưng rốt cuộc là vấn đề ở đâu? Đào gia che lấp như vậy là vì cái gì?

“Nhà xưởng!” Diêm Thiếu Liệt giống như là tìm được mấu chốt vấn đề hiện tại, “Trí Viễn, anh lại đi Đông Lâm lần nữa, đi thăm dò xem rốt cuộc thì nhà xưởng đó làm cái gì, nếu thuê kho hàng là người của Đào thị, vậy chứng minh nhà xưởng căn bản không có ngừng hoạt động. Hơn nữa đây rất có thể là bí mật che giấu của Đào thị, anh tra tỉ mỉ, nhưng mà nhất định phải thận trọng, tôi đoán chừng Đào gia bí ẩn như vậy chắc chắn bỏ trí không ít người trông chừng.”

“Được, buổi chiều tôi sẽ lên đường đi Đông Lâm.”

Kết quả lần này Diêm Trí Viễn đi rất nhanh đã trở về, anh ta ngồi xổm ở bên ngoài nhà xưởng hai ngày, vẫn luôn không có động tĩnh, anh ta vốn nghĩ lên đi vào thăm dò nhưng phát hiện thiết bị giám sát trong nhà xưởng rất nhiều, anh ta cũng không có nhiều chuẩn bị cho nên đành phải rút về. Nghe Diêm Trí Viễn báo cáo, Diêm Thiếu Liệt càng cảm thấy nhà xưởng này có vấn đề, biết vấn đề nằm ở đâu nên ngược lại anh không vội.

Không yên tĩnh được hai ngày lại nghe nói Hạ Khuyh Thành mất tích! Diêm Thiếu Kiệt giống như phát điên đang tìm người, Diêm Thiếu Liệt đối với chuyện này không có cảm giác gì, mất tích thì mất tích đi, có liên quan gì đến mình, chẳng qua là anh cảm thấy chuyện này có khi là liên quan đến Đào Ngọc.

Anh không có thời gian quản chuyện này, cũng căn bản không nghĩ quản, nhưng Diêm Thiếu Kiệt lại tới tìm anh, hy vọng anh có thể hỗ trợ.

Diêm Thiếu Liệt hỏi anh ta, “Vì sao tôi phải giúp anh?”

Diêm Thiếu Kiệt nói chỉ cần Diêm Thiếu Liệt có thể giúp mình tìm Hạ Khuyh Thành trở về, anh ta nguyện ý rời đi Diêm thị. Điều này là Diêm Thiếu Liệt không tin, tuy rằng bây giờ Diêm Thiếu Kiệt thay đổi không ít, nhưng nói anh ta chủ động buông tha Diêm thị thì Diêm Thiếu Liệt không tin.

Chẳng qua là đôi mắt xin anh giúp đỡ thì anh vẫn là nguyện ý giúp một phen, nhưng không phải giúp giống như Diêm Thiếu Kiệt muốn, Diêm Thiếu Liệt nói: “Tôi có thể nói cho anh biết một manh mối, anh thử xem xem, chuyện Hạ Khuyh Thành có lẽ liên quan đến Đào Ngọc.”

Diêm Thiếu Kiệt giật mình, “Làm sao có thể?”

“Chớ xem thường Đào gia xem thường Đào Ngọc, bối cảnh nhà bọn họ không đơn giản, tương tự giống Cố gia.” Nghe nói như thế Diêm Thiếu Kiệt liền hiểu được, bối cảnh giống như Cố gia, đó không phải là... Diêm Thiếu Kiệt rời đi rất nhanh.

Diêm Thiếu Liệt để Diêm Trí Viễn sắp xếp người theo dõi Diêm Thiếu Kiệt, anh lại đem toàn bộ tâm tư đặt lên kế hoạch cải tạo khu Đông, sau khi Cố Quân Suất giải quyết phiên toái thì công việc di dời cũng trở nên thuận lợi hơn nhiều.

Diêm Thiếu Liệt thường xuyên nghĩ ý nghĩa mình trọng sinh là gì, báo thù sao? Đem kẻ hại chết mình cũng hại chết sao? Nhị thúc, Diêm Thiếu Kiệt, Hạ Khuyh Thành thậm chí là người ở sông bạc, hình như kẻ thù của mình có rất nhiều, nếu thật sự báo anh đem bọn họ hại chết hết, anh cảm thấy mình không xuống tay được, phải, bọn họ có thù, nhưng hại chết những người này thì mình có thể vui sướng sao?

Anh chưa bao giờ cảm thấy nếu đem những người này hại chết hết thì anh sẽ vui sướng, nhưng để cho bọn họ vẫn luôn sống thành thoi thì anh lại không cam lòng. Diêm Thiếu Liệt cho rằng trừng phạt tốt nhất là để cho bọn họ đều nên bị trừng phạt thích đáng, cha con Nhị thúc ngày một càng không tốt, anh biết tất cả là có liên quan đến mình, nhưng anh cảm thấy còn chưa đủ. Nhưng anh không thể hại chết cha con Nhị thúc được, để gia gia người đầu bạc tiền người đầu xanh giống như kiếp trước Diêm Thiếu Kiệt làm, nhưng anh làm không được, ít nhất là anh hi vọng gia gia nài nài có thể vui vẻ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79

E&B: Strangers Ex

Hai ngày sau là sinh nhật Lâm đại bài, Thuý Ân Trạch đã được mời từ lâu, trên thiệp mời viết “Mang theo bạn”, Thuý Ân Trạch muốn cho Diêm Thiếu Liệt đưa mình đi, nhưng từ khi lấy được dự án cải tạo khu Đông, Diêm Thiếu Liệt vô cùng bận rộn, anh là người phụ trách mấy tập đoàn liên hợp, trên công tác không chấp nhận được một chút sơ sẩy. Lần này không chỉ phụ trách mỗi một mình Diêm thị, còn là phụ trách năm tập đoàn khác, càng là phụ trách đối với dân chúng khu Đông và chính phủ.

Diêm Thiếu Liệt thường xuyên bận rộn cả ngày ở công ty, buổi tối về nhà ăn cơm xong còn phải vội vàng làm việc tiếp. Thuý Ân Trạch nhìn xem đau lòng cỡ nào, nhưng bởi vì y biết Diêm Thiếu Liệt vất vả, cho nên y không muốn lấy chuyện này khiến Diêm Thiếu Liệt phiền lòng, thế nhưng vừa nhìn thấy dòng chữ “Mang theo bạn” thì y lại khó xử.

Thuý Ân Trạch còn đang suy nghĩ có nên đi chung với Phùng Thiên Hâm không, dù sao giữa hai bọn họ là có chuyện gì thì Diêm Thiếu Liệt biết rõ ràng nhất, đến lúc đó dù có truyền ra scandal gì y cũng không cần lo lắng bạn đời của mình sẽ nghĩ nhiều. Thuý Ân Trạch đang suy nghĩ chuyện này nên làm sao, chợt nghe Diêm Thiếu Liệt gọi mình.

“A Liệt, anh nói cái gì?”

Diêm Thiếu Liệt nháy mắt mấy cái, đưa tay kéo người vào trong ngực hỏi: “Em làm sao thế? Anh gọi em mấy lần em mới nghe thấy, vừa rồi em suy nghĩ gì thế?”

Lúc này đến phiên Thuý Ân Trạch nháy mắt vài cái, y nghĩ lúc này mình chắc suy nghĩ nhập thần lắm, cho nên không có để ý đến Diêm Thiếu Liệt gọi mình, “Không có chuyện gì, em suy nghĩ chuyện kịch bản, chắc là nhập thần quá.”

“Em có biết là em căn bản không thể nói dối được, rồi, nói đi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, khiến em khó xử đến như vậy?”

Thuý Ân Trạch do dự một chút vẫn là quyết định ăn ngay nói thật, nghe được Lâm Tiểu Tiểu mời Thuý Ân Trạch đến dự sinh nhật, Diêm Thiếu Liệt thực

sự vui vẻ thay cho vợ, vợ nhà mình không có nhiều bạn bè lắm, nhưng anh lại hi vọng vợ mình có thể có bạn bè xung quanh, mà không phải từ bỏ công việc thì là chính anh, anh yêu vợ, đồng thời cũng tôn trọng vợ.

Về điểm này Diêm Thiếu Liệt đã hiểu ra từ lâu, Thủy Ân Trạch là một cá nhân độc lập, em ấy không phải là đồ vật thuộc về ai, em ấy có công tác, cuộc sống và vòng xã giao của mình, không cần cả ngày vây quanh mình chuyền chuyền. Đây là một loại phương thức Diêm Thiếu Liệt dùng để yêu Thủy Ân Trạch.

Khi nghe được câu kể tiếp của Thủy Ân Trạch thì Diêm Thiếu Liệt không rõ, “Mang theo bạn? Như vậy không phải là anh đi cùng với em sao? Sao em lại cảm thấy khó xử như vậy? Chẳng lẽ anh không đủ đẹp trai à? Không xứng sánh vai đi bên em? Vợ yêu à, em là chê anh không đủ thể diện sao?”

“Ai nói?” Nghe Diêm Thiếu Liệt nói, Thủy Ân Trạch không nghĩ ngợi liền phủ nhận, Diêm Thiếu Liệt không đẹp trai thì còn có ai đẹp trai nữa chứ?

“Vậy là vì sao?”

Nhìn thấy vẻ mặt không hiểu nổi của Diêm Thiếu Liệt, Thủy Ân Trạch lẩm bẩm nói: “Gần đây anh làm việc rất vất vả, không muốn đem chuyện này làm phiền anh, lại nói, em cũng không biết hôm đó anh có thời gian hay không, lỡ như không có thời gian sẽ khiến cho anh khó xử, nhưng mà nếu có thời gian thì em còn muốn anh nghỉ ngơi nhiều một chút, muốn...”

Không đợi Thủy Ân Trạch nói cho hết lời thì y đã bị Diêm Thiếu Liệt đẩy ngã xuống, hiển nhiên đó là một buổi tối nóng bỏng, Thủy Ân Trạch cũng đương nhiên bị Diêm Thiếu Liệt ăn sạch sẽ.

Ngày sinh nhật của Lâm Tiểu Tiểu, Diêm Thiếu Liệt đi cùng với Thủy Ân Trạch. Mà địa điểm tổ chức buổi tiệc cách nhà bọn họ không xa, tổ chức trong căn biệt thự Lâm Tiểu Tiểu mới mua tại Á Mỹ quốc tế. Bạn bè đến dự không nhiều lắm, nhưng Diêm Thiếu Liệt nhìn ra những người này có quan hệ vô cùng tốt với Lâm Tiểu Tiểu, hơn nữa trong đó còn có vài vị mua nhà ở Á Mỹ quốc tế.

Đối với Diêm Thiếu Liệt thì tất cả mọi người đều tỏ vẻ gần gũi như là bạn tốt, nguyên nhân là vì sao thì trong lòng ai cũng rõ ràng, bởi vì bọn họ đều nhận được chỗ tốt từ Diêm Thiếu Liệt, tuy nói nguyên nhân là Thủy Ân Trạch, nhưng nguyên nhân thật sự thì ai cũng hiểu.

Đây cũng là lần đầu tiên Diêm Thiếu Liệt gặp được người đàn ông của Lâm Tiểu Tiểu, Đồng Chính. Dù trước kia anh có nghe Thủy Ân Trạch nói qua một chút, nhưng sau khi nhìn thấy người thì anh vẫn có chút ngoài ý muốn. Nghe nói người đàn ông này vì để Lâm Tiểu Tiểu tiến vào nhà bọn họ đã mất không ít công sức, đương nhiên cũng ăn không ít đau khổ. Chẳng qua là Phùng Thiên Hâm lại nói Lâm Tiểu Tiểu ăn đau khổ tuyệt đối không ít so với người đàn ông kia, chỉ là ít người biết mà thôi.

Diêm Thiếu Liệt nhìn Đồng Chính, đó là một người đàn ông nói năng thận trọng, nhưng Lâm Tiểu Tiểu lại cười nói rất sôi nổi, anh cảm thấy vô cùng ngạc nhiên, hai người trái ngược như vậy sao có thể đi cùng bên nhau? Hơn nữa anh nghe nói hai người này hết sức ân ái, điều này làm cho Diêm Thiếu Liệt mở rộng tầm mắt.

Nhưng không bao lâu sau Diêm Thiếu Liệt và Đồng Chính cũng làm cho một đám người ở đó mở rộng tầm mắt, bởi vì hai người này nói chuyện vô cùng hợp cạ, hơn nữa trò chuyện còn rất vui vẻ. Đối với chuyện gì đó Diêm Thiếu Liệt nói, Đồng Chính còn sẽ cong cong khoé miệng, Lâm Tiểu Tiểu trừng lớn hai mắt.

“Tôi nói mấy người nghe, nếu mà ba mẹ nhìn thấy anh ấy nở nụ cười, phải nói là vui sướng cỡ nào.” Lâm Tiểu Tiểu nói ba mẹ là chỉ cha mẹ của Đồng Chính, nói xong cậu còn đẩy đẩy tay Thủy Ân Trạch nói: “Như kia của cậu đúng thật là có cách mà.”

Thủy Ân Trạch sờ sờ cằm phân tích: “Tôi đoán chừng là A Liệt đang cùng anh ta nói chuyện của cậu, nếu không thì là hai chúng ta bình thường ở chung như thế nào, cho Đồng Chính nhà cậu tham khảo học tập.”

“Vậy mà cũng được?”

Lúc này không đợi Thủy Ân Trạch nói chuyện, Phùng Thiên Hâm lập tức nói: “Người như Diêm nhị thiếu, cậu không thể dùng tư duy của người bình thường tưởng tượng anh ta. Chỉ cần anh ta muốn kết bạn với ai, luôn sẽ tìm được cái cơ thích hợp. Chị nghĩ rằng anh ta là thực sự muốn kết giao với Đồng Chính, trên cơ bản mà nói thì giữa anh ta và Đồng Chính không có tiếng nói chung gì, nếu không có tiếng nói chung, vậy thì sáng tạo tiếng nói chung đi!”

“A...” Lâm Tiểu Tiểu gật gật đầu nói: “Em hiểu rồi, tiếng nói chung giữa hai người bọn họ là tôi cùng với Ân Trạch, hoặc là nói tình huống hai chúng em rất giống, anh ta đang truyền thụ kinh nghiệm cho ông xã em!”

“Trên cơ bản là như vậy, chị đoán chừng tám chín phần mười.”

Lâm Tiểu Tiểu đưa mắt nhìn Thủy Ân Trạch chuyển đề tài 360 độ: “Ân Trạch, nghe nói tài chính dự án kia của Diêm nhị thiếu còn kém 30% phải không?” Thủy Ân Trạch không biết Lâm Tiểu Tiểu nói cái này là có ý gì, nhưng y biết Đồng gia không phải là nhà bình thường, nhưng cũng không phải là nhà có tiền, vậy Lâm Tiểu Tiểu là đang hỏi giúp ai? Nhưng tài chính thiếu 30% là chuyện ai cũng biết, y cũng chẳng có gì để giấu diếm, suy nghĩ thoáng qua xong, y cười nói: “Đúng vậy!”

Lâm Tiểu Tiểu cười hắc hắc, “Thế à, tôi và Thiên Hâm đầu nhập một ít được không? Không cần nhắc đến tên chúng tôi, để cho Diêm nhị thiếu tính vào trong tài chính của Diêm thị, đến lúc đó có hoa hồng thì chia cho bọn này là được.”

Thủy Ân Trạch nhìn nhìn Lâm Tiểu Tiểu lại đưa mắt nhìn Phùng Thiên Hâm, hay nha, thì ra hai người này là ở đây chờ mình sao? Nhưng việc này có vẻ là

rất tốt, hơn nữa y nhìn ra được Diêm Thiểu Liệt có ý kết giao với Đồng Chính, đây không phải là cơ hội vừa vặn sao?

“Hai người biết việc này không phải tôi nói là được, tôi giúp hai người hỏi A Liệt một chút, chắc là không phải vấn đề gì lớn, hai người đại khái muốn đầu tư bao nhiêu? Còn nữa, dự án này không phải trong thời gian ngắn có thể thu lại vốn, lỡ như có việc dùng tiền gấp thì không thể lập tức rút ra được.”

Lâm Tiểu Tiểu suy nghĩ nói: “Mỗi người hai triệu được không? Dù sao không so được với mấy công ty lớn, nhưng hai chúng tôi cùng lúc góp bốn triệu cũng không coi là ít nhỉ?”

Thủy Ân Trạch gật gật đầu, Phùng Thiên Hâm và Lâm Tiểu Tiểu thành danh sớm, hơn nữa còn đều là siêu đại bài hàng đầu, một người lấy ra hai triệu cũng sẽ không đào sạch tài sản của hai người.

Y là muốn giúp Diêm Thiểu Liệt chứ không phải muốn tìm thêm rắc rối cho anh, chờ sau khi y đem chuyện này nói cho Diêm Thiểu Liệt, Diêm Thiểu Liệt vô cùng sáng khoái đồng ý. Nhưng bởi vì Diêm thị còn chưa phải một mình anh làm chủ, cho nên số tiền đó anh không thể góp vào trong Diêm thị, vừa lúc Tổng thị đầu tư không nhiều lắm, anh liền bỏ vào trong phần đầu tư của Tổng thị, bên ngoài thì nói rằng Tổng thị đầu tư thêm bốn triệu, là tin tức tốt. Tổng Vệ Lý cũng vui vẻ làm như vậy, dù sao mấy cổ đông lớn ở Tổng thị đều là người trong nhà.

Lâm Tiểu Tiểu cùng Phùng Thiên Hâm vẫn là lời nói trước đó, hai người không quan tâm Diêm Thiểu Liệt giải thích số tiền kia như thế nào, chỉ cần đến lúc đó có thể chia hoa hồng là tốt rồi, Diêm Thiểu Liệt đối với thái độ của bọn họ cũng thực vừa lòng.

Diêm Thiểu Liệt có ý kết giao với Đồng Chính, một là vì thân phận của hắn, còn nữa có lẽ về sau không chừng sẽ có chỗ nào đó cần hắn giúp đỡ. Đồng Chính đối với việc Diêm Thiểu Liệt xử lý số tiền kia của Lâm Tiểu Tiểu và Phùng Thiên Hâm cũng hết sức vừa lòng, hai mình tình tuy rằng bình thường cũng rất nổi bật, nhưng không phải thời điểm nào bọn họ cũng thích hợp để nổi bật.

...

Mà bên kia Diêm Thiểu Kiệt theo dõi Đào Ngọc vài ngày cũng không có phát hiện vấn đề gì, anh ta từng nghi ngờ có phải là Diêm Thiểu Liệt lừa mình không, đợi cho đến một ngày anh ta phát hiện Đào Ngọc đi gặp Hậu Dương, điều này làm cho anh ta rất bất ngờ, Hậu Dương và Đào Ngọc quen biết từ khi nào? Hơn nữa anh ta phát hiện quan hệ của hai người không tệ lắm, nhưng hiển nhiên Hậu Dương có chút ý tứ muốn nịnh bợ Đào Ngọc.

Phát hiện này khiến Diêm Thiểu Kiệt cảm thấy rất kỳ quái, nhìn hai người như vậy xem ra đã quen biết từ rất lâu rồi, ít nhất không phải là mới quen gần đây. Hiện tại Đào thị ở thành phố Thiên Hải đã sa cơ thất thế, những công ty trước kia hợp tác với bọn họ đều đã triệt để thu hồi, không thể thu hồi chỉ đành phải kiên trì hợp tác cùng bọn họ. Nếu là ban đầu Đào Ngọc vừa đến Thiên Hải có rất nhiều người nịnh bợ cô ta cũng là bình thường, nhưng tình hình hiện tại tất cả mọi người ai cũng ước gì cách xa Đào thị với Đào Ngọc, vậy tại sao Hậu Dương lại nịnh bợ cô ta?

Nếu hai người đã quen biết từ lâu, Hậu Dương là bạn tốt của mình, thời điểm đó Đào Ngọc vẫn còn mang danh phận vị hôn thê của mình, vì sao hai người muốn gạt mình? Đột nhiên Diêm Thiểu Kiệt phát hiện mình đối với Đào Ngọc thật sự hiểu biết quá ít, và Đào Ngọc luôn luôn tận lực lừa gạt mình, loại phụ nữ này tâm tư thật nặng!

Lại vừa nghĩ đến Hạ Khuynh Thành có khả năng ở trong tay cô ta, Diêm Thiểu Kiệt liền cảm thấy cả người không tốt. Nhưng mà thông qua chuyện này anh ta càng tin tưởng lời nói của Diêm Thiểu Liệt, nhưng khi vừa nghĩ đến tâm tư Đào Ngọc nặng như vậy thì anh ta vô cùng lo lắng cho an nguy của Hạ Khuynh Thành.

Diêm Thiểu Kiệt biết sự tồn tại của Diêm Trí Viễn, hình như có nghe nói Diêm Trí Viễn là bộ đội đặc chủng xuất ngũ, cho nên không cần người khác nói anh ta cũng biết năng lực của Diêm Trí Viễn cực kỳ tốt. Cho nên anh ta không thể nào không do dự đi tìm Diêm Thiểu Liệt, mục đích chỉ có một, hỏi anh mượn dùng Diêm Trí Viễn một chút, anh ta muốn đi cứu Hạ Khuynh Thành.

Nhưng việc vô cùng không khéo, Diêm Thiểu Liệt thấy ở Thiên Hải không còn việc gì nữa, mà Diêm Trí Viễn cũng đã chuẩn bị đầy đủ, cho nên đợi khi Diêm Thiểu Kiệt đến tìm Diêm Thiểu Liệt, Diêm Trí Viễn đã đến Đông Lâm được một ngày. Diêm Thiểu Liệt nghe Diêm Thiểu Kiệt nói chỉ biết anh ta khẳng định đã phát hiện được cái gì.

“Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Diêm Thiểu Liệt cảm thấy nếu phát hiện Đào Ngọc ở Thiên Hải làm cái gì, có lẽ sẽ đối với Diêm Trí Viễn ở Đông Lâm có trợ giúp.

Diêm Thiểu Kiệt do dự một chút đem chuyện mình theo dõi Đào Ngọc, cùng với phát hiện Đào Ngọc và Hậu Dương quen biết, Hậu Dương nịnh bợ Đào Ngọc đều nói ra hết. Cuối cùng anh ta mới nói: “Không cần phải nói cũng khẳng định được hai người này quen biết nhau từ lâu, từ cái lúc Đào Ngọc vẫn còn mang thân phận vị hôn thê của tôi, mà Hậu Dương là bạn tốt nhất của tôi, nhưng hai người lại lén lút quen biết lại lừa gạt tôi.”

Diêm Thiểu Kiệt cười tự giễu, “Có lẽ ngay từ đầu tôi đã bị người lừa bịp, bị bán còn giúp người ta đếm tiền đâu!”

Sau khi Diêm Thiểu Liệt nghe được cũng không nói gì, anh cũng không biết phải nói cái gì mới tốt, Diêm Thiểu Kiệt nhìn trông rất suy sút, nếu là bình thường thì Diêm Thiểu Liệt không thể thiếu muốn bóng gió thăm dò Diêm Thiểu Kiệt. Nhưng bây giờ anh không nghĩ làm như vậy, ít nhất anh không muốn trong khi người ta đang thất bại lại đi đá kích, bắt nạt kẻ yếu vĩnh viễn không thể chứng minh bản thân mạnh mẽ.

Tuy anh không nhìn Diêm Thiểu Kiệt theo về vui sướng khi người gặp họa, nhưng nói mấy câu làm cảm động hay lời nói thật lòng thì anh không nói được, đây tuyệt đối là gạt người, nhưng anh cũng không muốn làm những chuyện bỏ đá xuống giếng.

Hình như hai người từ trước đến giờ chưa từng có một lần đứng đắn nói chuyện nhiều như vậy, lúc này là hiếm hoi nói được mấy câu đứng đắn, nhưng nói xong chuyện này thì hai người cũng không sao mở miệng được. Trước khi Diêm Thiểu Kiệt đi, Diêm Thiểu Liệt nói: “Hai ngày nữa Trí Viễn có thể sẽ

trở về, chờ anh ta trở về tôi sẽ bảo anh ta liên lạc với anh. Anh đừng hành động thiếu suy nghĩ, cẩn thận đã thảo kinh xà!”

“Tôi biết.”

Thuộc hạ của Diêm Thiếu Liệt trừ bỏ Diêm Trí Viễn, còn có vài người có thể sử dụng, nhưng năng lực so với Diêm Trí Viễn thì kém rất nhiều. Dù anh muốn phái người đi thăm dò chuyện giữa Đào Ngọc và Hậu Dương, nhưng lại sợ bọn họ làm không tốt ngược lại thành chuyện xấu, cho nên nghĩ nghĩ vẫn là từ bỏ, quyết định chờ Diêm Trí Viễn trở về lại nói.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80

E&B: Strangers Ex

Diêm thị và Đào thị, Diêm Thiếu Liệt và Đào Ngọc, Diêm lão gia tử và Đào lão gia tử, chỉ cần là Diêm thị với Đào thị bất kể nói đến ai cũng chẳng phải cái chuyện gì tốt, đây là nhận thức chung của mọi người, nhân viên Diêm thị cũng thế, nhân viên Đào thị cũng vậy, dân chúng thành phố Thiên Hải và thành phố Đông Lâm cũng thế.

Quầy lễ tân tại đại sảnh Diêm thị có hai đại mỹ nữ, đại mỹ nữ đứng chuẩn, trước đại sảnh là lối vào công ty, cẩn thận nhìn đại sảnh trước công ty, tất cả mọi người sẽ phát hiện có thật nhiều người đẹp, đương nhiên không phải là tuyệt đối, nhưng đa số đều là người đẹp.

Phụ nữ trời sinh sẽ ghen ghét đối với phụ nữ xinh đẹp hơn mình, huống chi còn là phụ nữ bị lão tổng nhà bọn họ liệt vào danh sách cấm qua lại. Cho nên khi hai người đẹp đứng trước đại sảnh Diêm thị nhìn thấy Đào Ngọc đi tới trước mặt mình, trong lòng thực cảm thấy phiền, nhưng tổ chức nghề nghiệp luôn nhắc nhở các cô cho dù có chán ghét cái người trước mặt này, nên lễ phép thì vẫn phải có.

“Xin chào, Đào tiểu thư, xin hỏi cô có hẹn trước không?” Đối với Đào Ngọc tự mình tới cửa, nhân viên nói chuyện vẫn rất khách khí.

“Không có, làm phiền cô chuyển cáo cho Diêm tổng, nói là tổng tài Đào thị tới chơi.” Mặc dù là chuyện trước đó đã thất bại, giờ phút này Đào Ngọc cũng vẫn là thái độ cao cao tại thượng.

Nhân viên khẽ mỉm cười nói: “Thật ngại, Diêm tổng đang họp, đã dặn rõ là không có bất kì ai làm phiền, trừ bỏ người Diêm gia.” Lời này nói làm đủ giận, Đào Ngọc từng thiếu chút nữa đã trở thành cái gọi là người Diêm gia, giờ là người ngoài, trước kia cô ta cũng từng cùng Diêm Thiếu Kiệt tới Diêm thị, những nhân viên này nọ sao dám có thái độ này với cô ta, hiện tại cư nhiên dám nói như vậy, nhưng vừa nghĩ đến mục đích mình đến đây, cô ta nhin!

“Tôi có việc rất quan trọng muốn tìm Diêm tổng nói chuyện, cô chỉ cần cảm thấy bản thân gánh nổi trách nhiệm làm chậm trễ công vụ, thì cô có thể không chuyển cáo cho Diêm tổng.” Dĩ nhiên lời này của Đào Ngọc có tác dụng, nhân viên lễ tân chỉ là một nhân viên nhỏ thực dễ dàng bị Đào Ngọc đấn đo khuyết điểm của các cô, tự nhiên là biết phải đối phó với các cô như thế nào.

Nhưng rốt cuộc là cô ta đã xem thường nhân viên Diêm thị, Diêm thị là tập đoàn lớn như vậy, mỗi ngày ở đại sảnh tiếp đón không biết bao nhiêu nhân vật lớn, cái mức so với Đào Ngọc lớn hơn nhiều, chút chuyện nhỏ này không thể nào làm khó được các cô. Trong đó có một cô cầm điện thoại gọi nội tuyến, “Trợ lý Tô, tiểu thư Đào Ngọc tới chơi, nói là có chuyện quan trọng muốn tìm Diêm tổng, chúng tôi đã nói cho cô ấy là Diêm tổng đang họp không thể gặp mặt, nhưng cô ấy vẫn không chịu đi.”

Đào Ngọc nghe nói như thế thiếu chút nữa tức lệch mũi, cái gì mà cô ấy vẫn không chịu đi? Giống như là ai tình nguyện đến đây vậy, nếu như không có chuyện quan trọng thì mình mới lười bước vào Diêm thị.

Không biết Tô Nguyên nói gì với lễ tân, nhân viên sau khi cúp điện thoại nhìn về phía Đào Ngọc nói: “Đào tiểu thư, xin chờ một chút, trợ lý Tô sẽ xuống ngay lập tức.”

Đào Ngọc gật đầu cũng không nói gì, cô ta chẳng lẽ có thể xông lên sao? Lại nói... Đưa mắt nhìn mấy bảo vệ đứng trước lối vào, cô ta cảm thấy việc xông vào là không thể có khả năng.

Tô Nguyên đi xuống dưới mở đầu là khách khí vài câu, sau đó liền nói thẳng đến chủ đề, nhưng Đào Ngọc nói không nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt thì sẽ không nói. Nghe nói như thế Tô Nguyên cũng không tiếp tục hỏi, chỉ nói Diêm Thiếu Liệt đang họp, tạm thời không có thời gian tiếp đãi cô ta. Nhưng Đào Ngọc nói có chuyện quan trọng muốn tìm Diêm Thiếu Liệt, cho nên không thấy người sẽ không rời đi. Tô Nguyên đành phải mời cô ta đến phòng khách ngồi, Tô Nguyên nghĩ cô ta tốt xấu gì cũng là khách nên rót một tách nước đưa đi vào.

Đào Ngọc đưa mắt nhìn Tô Nguyên hỏi: “Khi nào Diêm tổng mới có thời gian gặp tôi?”

“Đào tổng, vừa rồi tôi đã nói với cô, Diêm tổng đang họp, hơn nữa trong khoảng thời gian ngắn sẽ không chấm dứt.”

“Vậy anh...”

Tô Nguyên ngay cả nói cũng không chờ nói xong liền ngắt lời cô ta: “Thật ngại, Diêm tổng nói, trừ bỏ người trong nhà có chuyên tìm anh ta, những người khác tìm anh ta đều không gặp.” Cô gái này một chút tầm mắt cũng không có.

Đào Ngọc nhú mắt nhìn về phía Tô Nguyên, lập tức chuyển đề tài đi một vòng: “Vậy anh giúp tôi hỏi Diêm tổng một chút về bảo tiêu bên cạnh anh ta, thời gian khi nào Diêm tổng mới có thể chấm dứt, nếu quá muộn thì ngày mai tôi lại đến.L

Tô Nguyên biến sắc, nhưng rõ ràng là trở nên không kiên nhẫn, “Thôi được, cô chờ một lát!” Tô Nguyên nói xong trực tiếp cầm lấy điện thoại gọi cho Diêm Trí Viễn, điện thoại vang lên hai tiếng đã nhắc máy, “Diêm ca, Đào tiêu thư đến, nói có chuyện quan trọng muốn tìm Diêm tổng, anh xem Diêm tổng mấy giờ sẽ họp xong?” Đợi sau khi Tô Nguyên nói “Được” thì cúp điện thoại.

“Đào tổng, chỉ sợ là hôm nay Diêm tổng không có thời gian gặp cô.”

Đào Ngọc gật gật đầu, loa điện thoại của Tô Nguyên không nhỏ, cô ta có thể loáng thoáng nghe được Diêm Thiếu Liệt nói chuyện, cô ta không nói gì đứng dậy bước đi, chờ cô ta rời khỏi Tô Nguyên ngay lập tức lên lầu vào văn phòng Diêm Thiếu Liệt.

“Thế nào?”

“Thiếu gia, quả nhiên là Đào Ngọc đến hỏi thăm Diêm ca...” Tô Nguyên đem chuyện lúc nãy nói lại với Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt đoán chừng Đào gia đã biết chuyện anh phái người.

Vậy rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Thì ra là Diêm Thiếu Liệt phái Diêm Trí Viễn đi đến Đông Lâm, hai người đã quy định mỗi ngày vào thời gian nào sẽ gọi điện thoại, nhưng đã một ngày Diêm Thiếu Liệt không nhận được tin tức của Diêm Trí Viễn. Chờ đến thời gian không thấy Diêm Trí Viễn liên lạc, Diêm Thiếu Liệt rất lo lắng, bởi vì lần này Diêm Trí Viễn là có chuẩn bị đầy đủ mới đi, trước khi đi anh ta nói sẽ đột nhập nhà xưởng kia xem tình hình. Nhớ tới các loại tình hình xung quanh nhà xưởng, Diêm Thiếu Liệt có dự cảm không tốt, luôn cảm thấy giống như đã xảy ra chuyện gì!

Diêm Thiếu Liệt suy nghĩ có nên lần nữa phái người đi Đông Lâm, nhưng thuộc hạ của anh trừ Diêm Trí Viễn thì anh không tin tưởng người khác. Hôm nay là ngày hôm sau không có tin tức Diêm Trí Viễn, Diêm Thiếu Liệt có thể khẳng định anh ta ở Đông Lâm chắc chắn đã xảy ra chuyện. Nhưng cụ thể là chuyện gì thì anh không rõ ràng, thế nhưng trực giác của anh là chuyện này có liên quan đến Đào gia.

Cho nên buổi sáng hôm nay anh cùng Tô Nguyên bàn bạc chuyện này, đầu tiên cả hai người đều xác định Diêm Trí Viễn nhất định là ở Đông Lâm đã xảy ra chuyện, nên không liên lạc với Diêm Thiếu Liệt, tiếp theo là việc này có liên quan đến Đào gia, cuối cùng có lẽ Đào gia ở Thiên Hải sẽ cho người đến tìm hiểu tin tức này nọ, bọn họ phải chuẩn bị sẵn sàng.

Lúc ấy Diêm Thiếu Liệt đã ra thông báo, hai ngày này mở cuộc họp nghiên cứu dự án cải tạo khu Đông, trừ khi có liên quan đến dự án khu Đông hay người nhà mình, người ngoài đều không gặp. Anh trăm triệu lần không nghĩ tới mới có thông báo chưa đến một giờ thì Đào Ngọc đã tìm tới cửa. Khi Tô Nguyên vừa nhận được điện thoại của lễ tân đã ảm ảm cảm thấy có vấn đề, sau khi cúp điện thoại hắn liền bàn bạc đối sách với Diêm Thiếu Liệt, bao gồm cả đề Đào Ngọc tin tưởng phải dùng một ít thủ đoạn.

“Giờ phải nghĩ cách, Trí Viễn ở Đông Lâm gặp nguy hiểm, hơn nữa loại kỹ xảo vụng về này nhất định là không lừa được Đào Ngọc, dùng không được vài ngày sẽ lộ.”

“Vậy làm sao đây? Nếu không thì để tôi đi Đông Lâm?”

Diêm Thiếu Liệt lắc đầu nói: “Không được, anh là trợ lý của tôi, không ít người Đông Lâm đều gặp qua anh, anh đi càng nguy hiểm.”

“Thế phải làm sao bây giờ? Chúng ta đi tìm người khác sao?”

“Để buổi tối tôi nói chuyện với Quân Viêm, dưới tay anh ta hẳn là có người dùng được.” Bây giờ Diêm Thiếu Liệt có thể nghĩ đến chỉ có Cố Quân Viêm, bởi vì đàn em dưới tay Cố Quân Viêm có rất nhiều người tài, quan trọng nhất là người dưới tay hắn vô cùng thích hợp làm chuyện này.

Bởi vì sợ có người theo dõi, cho nên sau khi tan tầm Diêm Thiếu Liệt cứ theo bình thường đi đón Thủy Ân Trạch, mà lúc này Cố Quân Viêm và Thủy Ân Hi đã về nhà chờ Diêm Thiếu Liệt. Khi Diêm Thiếu Liệt về nhà liền nói chuyện này với Cố Quân Viêm, đương nhiên Cố Quân Viêm cũng nghi vấn không ít, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy anh đề cho người ta giúp anh làm việc, cũng không nên để người ta mơ hồ chứ? Huống chi có Thủy Ân Hi, anh cũng không sợ Cố Quân Viêm đối với anh bất lợi, cho nên anh đem chuyện điều tra Đào thị nói đơn giản ra.

Mấy người nghe được đều giật mình, đây không phải là vấn đề nhỏ nha, là liên quan đến mạng người đó!

Cố Quân Viêm là bình tĩnh nghe, nghe Diêm Thiếu Liệt nói xong thì hắn mới nói: “Tuy số lần tôi nhìn thấy Đào lão đầu không nhiều, nhưng tôi có thể nhìn thấy mùi đồng loại trên người lão.”

Mùi đồng loại? Diêm Thiếu Liệt còn có cái gì không rõ, hướng chỉ bản thân A Quý từng giết người ra hầu toà, có loại bối cảnh này không cần nghĩ cũng biết Đào gia khẳng định chẳng phải hạng người thiện lương gì. Đó cũng là lý do Diêm Thiếu Liệt một tay thúc đẩy Đào Ngọc và Diêm Thiếu Kiệt giải trừ hôn ước, đương nhiên cũng là anh nhìn ngứa mắt mấy chuyện đã làm của Đào gia.

Cố Quân Viêm đáp ứng Diêm Thiếu Liệt sẽ sắp xếp người đến Đông Lâm tìm người, sau đó bắt đầu bắt tay sắp xếp, người không cần nhiều chủ yếu là phải giỏi, cho nên hắn chỉ tuyển ba người. Nhưng không đợi hắn cúp điện thoại, di động Diêm Thiếu Liệt vang lên, trên điện thoại hiển thị số lạ gọi tới, Diêm Thiếu Liệt lập tức nổi mảy...

Di dời khu Đông đã qua hơn một nửa, nhưng còn có vài cửa hàng nhỏ và phòng khám chưa dời đi, bởi vì muốn tìm một chút cửa hàng mặt tiền thích hợp để tiếp tục mở cửa tiệm, cho nên bọn họ dọn đi khá trễ. Đoàn người Diêm Thiếu Liệt muốn đi đến đúng là một phòng khám nhỏ ở khu Đông, mà người gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt không phải là ai khác, là Hứa Lập Thành.

Chuyện ở phim trường lần trước là Hứa Lập Thành phát hiện, còn chủ động nói cho Tô Nguyên, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy người này còn chưa đến nỗi nào, lúc này công trình di dời khu Đông cũng rất lớn, Diêm Thiếu Liệt mở miệng đề nghị với Cố Quân Viêm. Hứa Lập Thành liền thành cửa hàng cung cấp cơm hộp cho nhân viên di dời, ông ta còn gặp Diêm Thiếu Liệt mấy lần ở công trường, hai người nói chuyện không tệ, Diêm Thiếu Liệt còn đưa cho ông ta danh thiếp để có việc thì gọi điện thoại cho mình. Nhưng Hứa Lập Thành chưa bao giờ gọi điện thoại tới, những cửa hàng và phòng khám ở khu Đông chưa dọn đi đều đặt cơm chỗ ông ta, bởi vì có Cố thị chiếu cố, Hứa Lập Thành ở đây như cá gặp nước, ít nhất là không có người có ý tìm ông ta gây rắc rối.

Tối hôm đó bụng ông ta không thoải mái, liền gọi điện thoại cho ông chủ phòng khám hay đặt cơm nhà mình, đối phương nói cho ông ta biết có thể là do ăn chút đồ hồng nào đó, nói cho ông ta nên mua thuốc gì. Hứa Lập Thành đi xuống lầu mua thuốc, tuy bản thân ông ta sống ở lân cận khu Đông nhưng trừ bỏ đưa cơm thì ông ta không bao giờ bước chân vào đây, huống chi bây giờ hơn phân nửa nhà ở đây đã dọn đi.

Cửa hàng thuốc muốn đi có ngõ tắt xuyên qua một con phố khu Đông, tuy rằng trời có chút tối nhưng Hứa Lập Thành vẫn là quyết định đi đường tắt, cũng may đèn đường có mấy cái nên vẫn khá sáng.

Rác đổ ở khu Đông là không có ai dọn dẹp, lúc này đang di dời càng không có người dọn dẹp, Hứa Lập Thành đi ngang qua một cái núi rác thì chợt nghe được động tĩnh, lúc đầu thì ông ta không có để ý, còn tưởng rằng chuột, đi vài bước hần giống như nghe loáng thoáng tiếng người rên rĩ. Hứa Lập Thành dừng bước cẩn thận nghe ngóng, quả nhiên là tiếng người, ông ta lập tức đi đến đồng núi rác đó. Quả nhiên bên phía trái núi rác có một người đàn ông đang nằm ở vị trí khuất nhất dưới núi rác.

Ban đầu Hứa Lập Thành nghĩ là một gã say rượu nào đó, muốn đánh thức dậy, hành vi này ông ta cũng từng làm, cho nên ông ta cho rằng người này cũng là say rượu. Chờ đi qua ông ta mới phát hiện người này toàn thân bốc mùi phân heo, điều đầu tiên Hứa Lập Thành nghĩ đến có thể là công nhân ở xưởng mổ heo gần đây, bởi vì ông ta luôn đặt thịt heo ở xưởng đó cho nên rất quen biết nhiều người ở đây. Vừa nghĩ đến có thể là người quen, Hứa Lập Thành tay chân nhanh nhẹn đem người kéo đến chỗ sạch sẽ, dựa vào ngọn đèn đường soi chiếu, không biết, ít nhất có thể khẳng định không phải là người ở xưởng mổ heo, nhưng lại nhìn thấy có chút quen mắt, hơn nữa người này hình như không phải là uống rượu, dựa vào ánh đèn đường nên Hứa Lập Thành nhìn thấy rõ, trên thân người này toàn là máu, lại nhìn lần nữa khó trách cảm thấy quen mắt đến vậy, đây không phải là Diêm Trí Viễn bên cạnh Diêm Thiếu Liệt sao?

Hứa Lập Thành hơ hơ trước mũi Diêm Trí Viễn, còn thờ nhưng rất mỏng manh. Ngay lập tức ông ta gọi điện cho phòng khám quen, chốc lát sau đã có hai người đến giúp ông ta mang người trở về, trong khi người phòng khám giúp Diêm Trí Viễn xử lý miệng vết thương, Hứa Lập Thành gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt.

Không lâu sau mấy người Diêm Thiếu Liệt chạy đến, vừa vào cửa quả nhiên là Diêm Trí Viễn, hơn nữa thương tích còn không nhẹ, cũng may tuy rằng phòng khám này nhỏ nhưng xử lý thương tích không thành vấn đề. Huống chi tình trạng thân thể của Diêm Trí Viễn nếu mà di động thêm nữa khả năng là xong đời. Phòng khám yêu cầu phải có thêm một ít thuốc vì không được đầy đủ, Cố Quân Viêm lập tức gọi người thu xếp đưa tới.

Diêm Thiếu Liệt hỏi Hứa Lập Thành là chuyện gì xảy ra, Hứa Lập Thành đem chuyện lúc nãy nói với Diêm Thiếu Liệt. Diêm Thiếu Liệt tỏ vẻ cảm tạ ông ta, Hứa Lập Thành rất thức thời rời đi. Người Cố Quân Viêm thu xếp cũng lục tục lại đây, mạng Diêm Trí Viễn cũng giữ được, bác sĩ đi ra nói: “Lấy ra hai viên đạn, trầy xước da và thương tích bên ngoài không quá nặng, có vài chỗ bị thương nặng có thể là do anh ta đào viên đạn ra tạo thành, miệng vết thương bị nhiễm trùng nhưng không nghiêm trọng, hình như anh ta đã tự bôi thuốc lên.”

Diêm Thiếu Liệt gật gù đầu lại không nói gì, anh nghe Diêm Trí Viễn nói qua, anh ta có học tập trong tình huống khẩn cấp tự mình xử lý vết thương, bao gồm cả việc lấy đạn khỏi những vị trí không hung hiểm lắm. Anh còn nhớ rõ ngày hôm đó Diêm Trí Viễn đi Đông Lâm nhìn thấy anh ta còn mang theo một gói thuốc mê nhỏ còn cười anh ta, lúc ấy Diêm Trí Viễn nói, lo trước khỏi họa.

Hai ngày sau Diêm Trí Viễn tỉnh, cũng kể cho mọi người chuyện anh ta gặp phải ở Đông Lâm. Từ lời kể của anh ta khiến cho tất cả mọi người biết được một bí mật động trời, dưới nền đất nhà xưởng đó của Đào gia có một tầng hầm lớn, nhà bọn họ sản xuất súng ống đạn dược ở đó!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 81

E&B: Strangers Ex

Diêm Trí Viễn có thể di chuyển lập tức được đưa vào bệnh viện dưới tay Cố thị, bởi vì là Cố Quân Viêm tự mình lên tiếng, cho nên bác sĩ đối với Diêm Trí Viễn một thân đầy lỗ súng cũng lựa chọn một mắt nhắm một mắt mở.

Sau khi Diêm Trí Viễn thanh tỉnh thì kể lại chuyện mình gặp phải ở thành phố Đông Lâm. Lần này trước khi xuất phát anh ta đã chuẩn bị rất đầy đủ, đến

Đồng Lâm lập tức đi đến nhà xưởng Đào thị. Khi ẩn vào trong nhà xưởng thì anh ta phát hiện bên trong là nhà kho bình thường, ba phòng kho đều để một số lượng lớn hàng hoá bằng nhựa, đây là hàng hoá mà công ty thuê nhà xưởng để vào.

Nhưng anh ta biết sự thật khẳng định không phải như thế, Diêm Trí Viễn tra xét ba phòng kho đó cũng không phát hiện được cái gì khả nghi, điều này làm anh ta rất buồn bực. Bởi vì là buổi tối ẩn vào, sợ bị người phát hiện cho nên anh ta không thể sử dụng thiết bị chiếu sáng có công suất quá lớn, không phát hiện được gì đang định rời đi trước, rồi liên hệ với Diêm Thiếu Liệt để bàn bạc bước tiếp theo.

Nhưng thật vừa vặn, có thể là trùng ngày Đào gia xuất hàng nên khi Diêm Trí Viễn còn chưa có đi ra ngoài, bên ngoài nhà xưởng truyền tới âm thanh, anh ta phát hiện bên ngoài có mấy chiếc xe đến, dựa theo ngọn đèn nhìn xem người bên ngoài, dẫn đầu chính là lão Nhị Đào gia Đào Giang Xuyên, đằng sau theo thứ tự là con trai cả của Đào lão đại Đào Thanh Viễn, con trai của Đào lão nhị Đào Thanh Đông, con trai Đào lão tứ Đào Thanh Hách.

Lúc ấy Diêm Trí Viễn đã cảm thấy có vấn đề, thời điểm này chỉ mới hơi rạng sáng, nhà xưởng này Đào gia đã tuyên bố ra ngoài là cho thuê, nhưng lúc này đoàn người của Đào gia lại xuất hiện ở nơi này, tiếp đó những chiếc xe khác cũng lục tục bước xuống không ít người. Diêm Trí Viễn nheo mắt, nếu anh ta không nhìn lầm thì trên người bọn họ đều có mang theo súng, cái nhà xưởng như vậy yêu cầu phải võ trang đến thế sao? Anh ta đoán chừng lúc này mình không cần phải lao lực tìm bí mật Đào gia nữa.

Quả nhiên nhìn thấy người Đào gia mang người đi vào cái phòng kho ở giữa, Diêm Trí Viễn lập tức từ phòng kho bên cạnh đi ra lặng lẽ đi theo, chỉ thấy Đào Thanh Đông ra lệnh cho người dọn đồ vật qua một bên, sau đó Đào Thanh Viễn đứng ở giữa nhà kho, có người đưa cho hắn ta một cái máy tính bàn. Không biết Đào Thanh Viễn thao tác cái gì, sàn nhà kho liền mở ra hai bên, Diêm Trí Viễn trừng lớn hai mắt, thì ra bí mật ở đây!

Sàn nhà mở ra nối liền với bậc thang kéo dài phía dưới, sau khi Diêm Trí Viễn xử lý một chút thiết bị theo dõi, thì theo đuôi bọn họ đi xuống. Càng đi sâu anh ta càng cảm thấy hoảng sợ, không gian tầm hầm vô cùng lớn, công nghệ công trình tuy rằng cũ kỹ nhưng cũng là hạng nhất, anh ta ngẫm nghĩ nếu không tốn thời gian vài năm sẽ không tạo được quy mô cỡ này. Hơn nữa chỗ này đã sử dụng được một thời gian rất lâu, quẹo qua mấy vòng lại đi qua vài hành lang thật dài, Diêm Trí Viễn phát hiện người phía trước dừng lại, anh ta trộm đi qua xem chỉ thấy trước mắt sáng ngời.

Phía dưới là một kho vũ khí, Diêm Trí Viễn từng làm lính, cho nên anh ta gần như đều quen thuộc vũ khí nơi này, hơn nữa có vài món vũ khí lực sát thương vô cùng mạnh, nhìn đến mấy thứ này anh ta không khỏi hít sâu một hơi. Nhưng như vậy hình như vẫn còn là chưa hết, anh ta không có tiếp tục đi theo đám người, bởi vì anh ta nghe được Đào Thanh Viễn đang ra lệnh cho người dọn đồ vật.

Diêm Trí Viễn là đi theo Đào Thanh Hách, đi qua một hành lang dài rồi quẹo qua thì anh ta liền thấy được một phân xưởng sản xuất vũ khí khổng lồ. Anh ta vốn cho rằng Đào gia móc nối với chính phủ, nhưng bây giờ nhìn thấy không phải là vậy, Đào gia là tự cấp tự túc, nhà bọn họ sản xuất súng ống đạn dược!

Nhìn thấy điều này khiến Diêm Trí Viễn hít một ngụm khí lạnh, đây cũng quá đồ sộ đi, anh ta ngay lập tức quay về nơi cất vũ khí lúc nãy, Đào gia sản xuất súng ống đạn dược, bây giờ là tới khâu lắp ráp, vậy mục đích nơi đến là đâu? Khi đó anh ta quyết định đi theo xe nhìn xem số vũ khí này được vận chuyển đến nơi nào.

Diêm Trí Viễn thừa dịp không có ai chú ý tới thì giấu mình dưới gầm xe chờ vũ khí, xe chạy khoảng nửa tiếng thì tới một nơi, Diêm Trí Viễn biết chỗ này, đây là công ty đã thuê nhà xưởng của Đào thị làm nhà kho. Quả nhiên ông chủ này và Đào gia có quan hệ không tầm thường, dự án nào của chính phủ cũng đi theo làm chung được.

Hôm nay có lẽ là Diêm Trí Viễn gặp vận may, người Đào gia và ông chủ kia đều có mặt, anh ta chợt nghe đến nội dung trò chuyện của bọn họ, tuy nghe không rõ lắm, nhưng Diêm Trí Viễn suy diễn rất nhanh. Thì ra nguyên quán của Đào gia không phải là ở Đông Lâm, tổ tiên Đào gia ngày xưa là ở nước ngoài buôn bán, vì chèn ép đối thủ cạnh tranh nên hợp tác với không ít thế lực ngoại quốc, đến đời cha của Đào lão gia tử thì bọn họ mới chuyển tới thành phố Đông Lâm.

Mà cái xưởng sản xuất vũ khí dưới lòng đất Diêm Trí Viễn nhìn thấy là được xây dựng xong lúc Đào lão gia tử còn trẻ, năm đó khu vực kia còn không được tính là đất nền, chính phủ cũng không có quan tâm nơi đó, sau lại theo thành thị phát triển nên mảnh đất này mới được đưa vào sử dụng. Nhưng Đào gia ra tay chậm một bước bị nhà người khác mua trước, lúc này Đào gia trọn tròn mắt, đến lúc đó lật đất khỏi công thì rắc rối lớn.

Tuy Đào gia muốn mua mảnh đất nền đó lại nhưng đối phương không chịu bán, rơi vào đường cùng Đào gia đành phải gả Đào Ngọc sang, đó cũng là nguyên nhân khi Đào Mỹ gây ra chuyện làm Đào lão gia tử giận dữ. Lão gia tử chỉ sợ đối phương không chịu nhà ra, nhưng may mắn là mảnh đất đó cuối cùng vẫn về tới tay Đào gia. Tiếp theo Đào gia xây một cái nhà xưởng, sau đó còn nói địa phương quá xa không thuận tiện nên đem nhà xưởng thành nhà kho cho bên ngoài thuê. Vùng lân cận xung quanh rất ít người, thỉnh thoảng người dân nhìn thấy xe cũng tưởng là đến kéo hàng, chuẩn xác mà nói là tới kéo hàng, chẳng qua hàng này là hàng cấm mà thôi.

Đi đến đây Diêm Trí Viễn liền tính toán rút lui, chuyện nên điều tra thì anh ta cũng đã điều tra xong, căn bản không cần thiết phải lưu lại, hơn nữa lúc này anh ta vẫn vô cùng an toàn, không có người phát hiện. Nhưng ngay tại thời điểm anh ta định rút lui thì lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Thủ hạ Đào gia mang theo một thiếu niên tới, hai tay thiếu niên bị trói, miệng bị nhét đồ vật, một đôi ánh mắt hoảng sợ, vẻ mặt biểu tình tuyệt vọng. Lúc ấy Diêm Trí Viễn đã hiểu được là xảy ra chuyện gì, dù không biết được vì sao thiếu niên này đắc tội người Đào gia, nhưng anh ta biết người Đào gia muốn thiếu niên này chết!

Diêm Trí Viễn có thể quan chuyện này cũng đồng thời có thể không quan, nhưng anh ta dù sao cũng là quân nhân, trong thân thể chảy dòng máu chính nghĩa, bảo anh ta trừng mắt nhìn thiếu niên này chết trước mặt mình, anh ta thực sự là làm không được. Thời gian do dự chẳng qua chỉ có hai ba giây, ngay khi bọn họ chuẩn bị buộc đá lên trên người thiếu niên, Diêm Trí Viễn hành động...

Lấy năng lực của Diêm Trí Viễn muốn đánh ngã những người này là không khó, nhưng khó ở chỗ là trong tay đối phương có súng, anh ta không biết là ai

nổ súng đầu tiên, nhưng dù sao nơi này cũng không phải là nơi hoang dã vắng vẻ, người Đào gia vẫn là rất thận trọng. Trong lúc Đào Thanh Viễn yêu cầu lấp ống hầm thanh, Diêm Trí Viễn lôi kéo thiếu niên kia bỏ chạy.

Tuy không phải là nơi hoang dã vắng vẻ nhưng cũng không phải là khu náo nhiệt đông đúc, Diêm Trí Viễn còn phải mang theo một thiếu niên bị dọa cho ngốc chạy trốn, xác thực có chút khó khăn. Anh ta biết mình bị trúng đạn, chẳng qua là còn nằm trong phạm vi chịu đựng được, anh ta đưa thiếu niên chạy đến đường lớn, nói cho cậu ta phải đi như thế nào để báo án, sau đó bản thân mình chạy hướng ngược lại.

Diêm Trí Viễn tìm được một cái xưởng lao động phổ thông bị bỏ hoang, anh ta trốn trong đó xử lý vết thương trên người mình, khui ra mấy viên đạn, lại dùng một chút thuốc hạ nhiệt, chờ đến khi anh ta muốn liên lạc với Diêm Thiếu Liệt thì không biết đi động đã ném mấy lúc nào, anh ta ần núp một ngày mới khôi phục một ít thể lực rồi đi ra ngoài.

Sau đó anh ta thấy một chiếc xe chở heo, liền đáp lên chiếc xe này. Lúc ấy anh ta không quan tâm là đi đâu chỉ cần rời khỏi thành phố Đông Lâm là được. Kết quả không ngờ là chiếc xe này chạy tới thành phố Thiên Hải, anh ta không chỉ một lần đi tới khu Đông, nhìn thấy phương hướng xe chạy liền biết xe này đi tới xưởng mổ heo gần đó. Xem chuẩn thời điểm liền từ trên xe nhảy xuống, vốn nghĩ là nhảy lọt vào trong đồng rác, cuối cùng không biết vì sao lại trật ra, hơn nữa miệng vết thương đau đớn khiến anh ta hôn mê bất tỉnh.

Diêm Trí Viễn nói xong làm cho biểu tình trên mặt Diêm Thiếu Liệt khiếp sợ, anh em Thủy gia cũng thế, chỉ có Cố Quân Viêm là bình tĩnh. Tuy rằng Diêm Trí Viễn khiếp sợ nhưng nhanh chóng khôi phục lại bình thường, anh an ủi: “Trí Viễn, bây giờ anh không cần nghĩ gì nữa, trước cứ dưỡng thương đã, chuyện sau đó để tôi lo.”

“Thiếu gia, việc này liên lụy quá lớn, cậu không thích hợp ra tay.” Nhớ tới những gì mình thấy, Diêm Trí Viễn đã nhận ra nếu người bình thường dính dáng vào sẽ rất phiền phức.

Cố Quân Viêm nhìn về phía Diêm Thiếu Liệt nói: “Anh ta nói đúng, loại chuyện này cậu không thích hợp liên lụy vào, cho dù mục đích ban đầu cậu điều tra Đào gia là gì, cậu cũng không nên biết chuyện này.”

Diêm Thiếu Liệt cau mày nói: “Các người yên tâm, điểm đó tôi hiểu, tôi không ra mặt tự nhiên sẽ có người ra mặt, hơn nữa còn là người hết sức thích hợp.”

“Anh nói là Đồng Chính?” Ngay lập tức Thủy Ân Trạch liền nghĩ đến người này.

Diêm Thiếu Liệt gật đầu, “Chuyện này không có ai ra mặt thích hợp hơn anh ta, chẳng qua là làm thế nào để nói chuyện này với Đồng Chính thì anh còn chưa nghĩ ra, làm sai một bước thì sẽ đem chính mình dính vào, cho nên anh phải nghĩ ra sách lược toàn vẹn mới được.”

“Cậu không phải nói là Đào Ngọc tới tìm cậu để thăm dò sao?”

Diêm Thiếu Liệt nhìn về phía Cố Quân Viêm ý bảo hãy tiếp tục, Cố Quân Viêm nói: “Nếu Đào Ngọc là tới thăm dò cậu, vậy chứng minh Đào gia đã nghi ngờ đến cậu. Cho dù có xác định được là cậu phải người hay không, nhưng ít ra bọn họ có lý do để nghi ngờ, nếu là vậy, tôi đoán chừng dù cậu không động thì Đào gia cũng sẽ có hành động.”

Diêm Thiếu Liệt nhướn mày, “Anh nói Đào gia sẽ phái người lại đây?”

“Không biết được, dù sao thành phố Thiên Hải không phải phạm vi thể lực của Đào gia, bọn họ sẽ không ngu ngốc đến mức làm mấy chuyện ám sát linh tinh, nhưng nếu bọn họ còn chưa xác nhận có phải là cậu phải người hay không thì sẽ không chịu an phận.”

Diêm Thiếu Liệt nhìn về phía Diêm Trí Viễn, người sau liền lập tức hiểu được: “Thiếu gia, tìm cơ hội để Đào Ngọc nhìn thấy tôi ở cạnh cậu, ít nhất tạm thời không để cho họ nghi ngờ, tôi sợ nhà bọn họ sẽ tiêu hủy chứng cứ trước.”

“Được rồi, làm khó cho anh.”

Buổi sáng ngày hôm sau Diêm Thiếu Liệt sắp xếp một vở kịch, trong buổi sáng đó anh muốn tiếp nhận phỏng vấn, nội dung là về dự án cải tạo khu Đông, buổi phỏng vấn này vốn cũng là nằm trong kế hoạch, chẳng qua là sớm trước một tuần mà thôi. Sau khi phỏng vấn kết thúc, Diêm Thiếu Liệt từ đài truyền hình đi ra đã bị vài người bao vây lấy. Bọn họ nói mình là công nhân nhà máy thuốc dưới tay Diêm thị nhưng bị cho thôi việc, hiện tại không tìm được công việc khác ở Thiên Hải, bởi vì chuyện tay chân bọn họ không sạch sẽ bị nhà máy Diêm thị nói ra ngoài, bọn họ muốn có câu giải thích.

Dĩ nhiên là Diêm Thiếu Liệt không có khả năng đáp ứng bọn họ, vài câu không thuận liền ầm ĩ lên, đối phương vừa muốn nhào tới đánh, vừa vặn có một tổ phóng viên từ bên ngoài trở về thấy được chuyện này, mấy người lại đây can ngăn. Lúc này Diêm Trí Viễn cũng từ phía sau chạy tới, vài cái lập tức không chế được đám người gây sự, mà một màn này đúng lúc được tổ phóng viên đó chụp lại, tuy rằng hình ảnh có chút loạn nhưng như vậy càng có sức thuyết phục.

Sau đó chuyện này được đăng tin, nói công nhân cố tình gây sự đồng thời cũng chỉ trích Diêm thị không nên đem chuyện này làm tuyệt tình như vậy, sau đó công nhân gây chuyện nói mình bị thương muốn kiện cáo Diêm Trí Viễn, mà hình ảnh Diêm Trí Viễn không chế đám người này cũng bị đăng báo. Cảnh sát chứng thực Diêm Trí Viễn tuy rằng không chế đám người kia, nhưng không có làm họ bị thương, ra tay đúng mực có lý do.

Chuyện lớn như vậy dĩ nhiên Đào Ngọc đọc được, bởi vì là có nguyên nhân, lại có tiền căn hậu quả, cho nên cô ta đối với sự kiện này là tin mà không nghi ngờ. Cô ta lập tức gọi điện thoại cho Đào lão gia tử, nói cho ông ta biết không phải là Diêm Thiếu Liệt phái người, để cho bọn họ tiếp tục tra xét ở Đông Lâm.

Thì ra lúc Diêm Trí Viễn cứu người đã che kín mặt, lại là ban đêm, anh ta đoán chừng cho dù là Diêm Thiếu Liệt ở đây cũng không nhất định là liếc mắt một cái là nhận ra mình. Nhưng Đào Thanh Đông lại cảm thấy anh ta rất quen mắt, hẳn ta nhìn quen là bởi vì vóc dáng Diêm Trí Viễn, bọn họ làm chuyện này nên trời sinh rất miễn cảm, hoặc là nói chỉ cần nhìn qua là có ấn tượng sâu sắc, nhất là một ít người đặc biệt.

Đào Thanh Đông chú ý tới Diêm Trí Viễn chủ yếu bởi vì anh ta là bảo tiêu của Diêm Thiếu Liệt, hơn nữa vừa thấy là biết người này thực lực đặc biệt mạnh, cho nên hẳn ấn tượng rất sâu. Sau đó hẳn nhắc với Đào lão gia từ một câu, Đào lão gia từ càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng là người do Diêm Thiếu Liệt phái tới, cho nên mới để Đào Ngọc tới thử Diêm Thiếu Liệt.

Lúc ấy Đào Ngọc sốt ruột, cũng không có lý do hợp lý nào đi tìm Diêm Thiếu Liệt, tuy rằng cô ta có nghe Tô Nguyên nói là gọi điện thoại cho Diêm Trí Viễn, nhưng dù sao là không nhìn thấy người, cô ta vẫn rất là lo lắng. Hai ngày sau cô ta còn đang suy nghĩ biện pháp, Đào lão gia từ cũng chuẩn bị phái người đến Thiên Hải giúp cô ta, vừa lúc đó xảy ra sự kiện này, Đào Ngọc cũng nhẹ nhàng thờ ra.

Người theo dõi Đào Ngọc do Diêm Thiếu Liệt thu xếp đã rút về, người tiếp nhận chính là do Cố Quân Viêm phái đi, Cố Quân Viêm có không ít người tài giỏi dưới tay, người như Diêm Trí Viễn cũng có. Cố Quân Viêm cảm thấy chuyện này rất lớn, người do Diêm Thiếu Liệt sắp xếp đi theo dõi Đào Ngọc hơi kém một chút, dễ dàng đã thảo kinh xà, cho nên hẳn mới an bài người của mình.

Căn cứ tin tức người quay về truyền tin, bên phía Đào Ngọc không có động tĩnh gì, Diêm Thiếu Liệt biết là đã thành công, tuy Diêm Trí Viễn đã ổn nhưng vì hiệu quả cho nên lúc anh ta ra tay một chút giả cũng không có, cho nên vết thương đã được xử lý trước đó lại bị nứt ra.

Bây giờ Diêm Trí Viễn có thể tập trung lo dưỡng thương, Diêm Thiếu Liệt cũng có thể yên tâm bắt đầu cân nhắc chuyện đối phó Đào gia!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82

E&B: Strangers Ex

Diêm Thiếu Liệt không đem chuyện Đào gia nói cho người trong nhà, thậm chí ngay cả lão gia từ anh cũng không nói, nếu như anh không có ý giấu diếm người trong nhà, chỉ sợ làm bọn họ lo lắng mà thôi, dù sao người bình thường nghe được chuyện như vậy sẽ cảm thấy rất nguy hiểm.

Gần đây anh luôn suy nghĩ làm thế nào lộ chuyện này ra với Đồng Chính, mà còn có thể làm cho hẳn ra tay, có thể tùy tiện nói, dù sao anh có thể lấy danh nghĩa là nghi ngờ, nhưng nếu chỉ nói như vậy thì Đồng Chính sẽ không dễ dàng ra tay. Mỗi ngày Diêm Thiếu Liệt trừ bỏ bận rộn dự án cải tạo khu Đồng thì là đang cân nhắc chuyện này.

Chẳng qua là không đợi anh nghĩ ra biện pháp tốt, đã có người tìm đến anh hỗ trợ. Người tới không phải là người ngoài, là cha nuôi Tống Vệ Lý của anh, bởi vì nhận Thu Đình Nhã làm mẹ nuôi, cho nên tiện thể lại có thêm một ông cha nuôi Tống Vệ Lý. Nguyên nhân Tống Vệ Lý tìm đến anh không ngờ là có liên quan đến Đào gia, điều này làm cho Diêm Thiếu Liệt rất là ngoài ý muốn.

Trước tiên, Tống Vệ Lý đưa cho Diêm Thiếu Liệt vài tấm hình chụp, là hình hẳn ngồi uống cà phê chung với Hường Tâm Đình, nhưng có lẽ là bởi vì lý do góc độ hoặc vì ánh sáng, tóm lại ảnh chụp này khiến người nhìn có một loại cảm giác ái muội. Diêm Thiếu Liệt nhìn thoáng qua liền không vui vẻ, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Nhưng mà không đợi anh nói chuyện, Tống Vệ Lý đã nói trước: “Người đàn bà này đúng là âm hồn không tiêu tán, A Liệt, con mau giúp ba suy nghĩ biện pháp, cái này mà để cho mẹ nuôi con thấy được, con nói xem mẹ con có tức giận hay không đây?”

“Tất nhiên sẽ tức giận, con xem còn tức giận, huống chi là mẹ nuôi. Ba sao lại liên lạc với Hường Tâm Đình, đây là chuyện khi nào? Còn nữa, không phải bà ta là cùng Đào Giang Xuyên trở về Đông Lâm sao? Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

“Haiz! Đừng nói nữa...”

Tống Vệ Lý kể chuyện đã xảy ra với Diêm Thiếu Liệt, hoá ra là mấy ngày trước Hường Tâm Đình trộm đến thành phố Thiên Hải, nói là bà ta trộm tới, là bởi vì Tống Vệ Lý phát hiện bà ta rất là cẩn thận, lại giống như là đang trốn tránh người nào, đầu quấn khăn, đội kính râm, như là hận không thể đem cả mặt bọc kín mít lại.

Thậm chí là bà ta không có hẹn Tống Vệ Lý, mà là có một lần Tống Vệ Lý nói chuyện xong với một người bạn, người bạn này có việc đi trước nhưng hẳn thì tính toán ngồi lại một chút để đi đón Thu Đình Nhã đang đi làm đẹp cùng nhau về nhà. Không ngờ rằng Hường Tâm Đình cứ như vậy đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, hù cho hắn hoảng sợ, ban đầu thì hắn còn chưa nhận ra được người phụ nữ trước mặt là ai, đợi khi bà ta gỡ kính râm xuống thì Tống Vệ Lý mới nhận ra là Hường Tâm Đình.

Hường Tâm Đình cũng không có ý tứ ôn chuyện cũ, trực tiếp mở miệng nói: “Vệ Lý, nể tình chúng ta từng có một thời bên nhau anh giúp em được không.” Lúc ấy Tống Vệ Lý liền mộng, cái này là thời nào nha?

Chẳng qua là rất nhanh hần đã bình tĩnh lại, “Đào phu nhân, giữa hai chúng ta đã kết thúc từ lâu, hiện tại tôi và cô không có bất cứ quan hệ nào, mà tôi cũng không muốn có quan hệ gì với cô, tôi nói chắc cô đã hiểu chứ?”

Hương Tâm Đình không dám tin lắc đầu nói: “Không, không được, nếu anh không giúp em sẽ không có ai giúp em được cả, Vệ Lý, em thích anh, nhiều năm như vậy vẫn chưa từng quên anh, anh phải tin tưởng em.”

Tổng Vệ Lý cười nhạo nói: “Đào phu nhân, cô nói lời này có buồn cười quá không? Cô quên mình đã lập gia đình và còn là sinh con đường cái sao?”

“Anh không tin em?”

Tổng Vệ Lý biến sắc, “Tôi vì sao phải tin một phụ nữ trước khi đính hôn với tôi đã bỏ lên giường với người đàn ông khác? Tôi vì sao phải tin tưởng một phụ nữ chưa lập gia đình đã có thai? Tôi vì sao phải tin một phụ nữ mang thai đứa con của người khác lại quyết tâm muốn gả cho tôi để tôi làm cha đứa bé? Cô nói cho tôi nghe thử, cô có chỗ nào đáng để tôi tin tưởng? Cô xứng sao?”

Lúc trước Tổng Vệ Lý từ chỗ Diêm Thiếu Liệt nghe được mấy chuyện này ngoại trừ khiếp sợ còn có một chút oán giận, đương nhiên đây chỉ là cảm xúc nhỏ nên bị xem nhẹ. Cho nên khi ấy hần nghĩ rằng mình hoàn toàn không quan tâm, dù sao đã qua nhiều năm như vậy, hơn nữa hần đã tìm được tình yêu thực sự của mình, cần chi phải cần mãi chuyện trước kia không buông tha? Người, sợ nhất là bản thân không vượt qua được chính mình.

Nhưng hôm nay bị Hương Tâm Đình náo loạn như vậy, Tổng Vệ Lý đem chuyện mình đã biết nói tuông ra, sau khi nói xong hần cảm thấy đặc biệt thoải mái. Đột nhiên hần hiểu được thì ra mình vẫn rất để ý chuyện này, hần căn bản không có như tiêu sái rộng lượng như mình nghĩ, bỗng dưng không hiểu vì sao bị người ta cho đội nón xanh, trong lòng người đàn ông nào có thể chấp nhận được sự thật này?

“Anh, anh sao lại biết được chuyện năm đó?” Hương Tâm Đình cũng bị dọa sợ, bà ta về mặt khiếp sợ nhìn Tổng Vệ Lý, có lẽ bà ta chưa từng nghĩ là Tổng Vệ Lý sẽ biết chuyện năm đó.

“Cô không cần quan tâm là vì sao tôi biết được? Tóm lại, tôi không muốn có bất cứ quan hệ gì với cô, bây giờ cô cũng là phụ nữ đã có chồng, mời tự trọng cho!” Nói xong, Tổng Vệ Lý định lập tức rời đi thì bị Hương Tâm Đình kéo hần lại.

“Vệ Lý, anh hãy nghe em nói, em thật sự là bất đắc dĩ, anh giúp em rời khỏi Đào gia đi, xin anh!”

Tổng Vệ Lý vốn muốn bỏ cô ta ra, nhưng Hương Tâm Đình lại gắt gao kéo quần áo của hần, hần vừa dùng chút lực thì Hương Tâm Đình còn kém chút là bỏ nhào vào trên người hần. Đây là trường hợp nơi công cộng, động tĩnh của hai người đã dẫn dụ ánh mắt của rất nhiều người, Tổng Vệ Lý đành phải ngồi xuống lần nữa, để Hương Tâm Đình buông tay ra.

Hương Tâm Đình thấy hần ngồi xuống mới mở miệng nói: “Năm đó em cũng là bất đắc dĩ...” Chuyện tình yêu giữa bà ta và Tổng Vệ Lý giống như trong truyện cổ tích Cô bé lọ lem, năm đó cùng Tổng Vệ Lý một chỗ làm cho bà ta rất là đắc ý, bà ta cũng trở thành đối tượng hâm mộ của rất nhiều nữ sinh trong trường học, điều này cực kỳ thỏa mãn tâm hư vinh của bà ta. Nhưng Tổng Vệ Lý là một học bá, thời gian ở cùng Hương Tâm Đình không phải là rất nhiều.

Đến một đoạn thời gian chuyện làm ăn của Tổng gia xảy ra vấn đề, Tổng Vệ Lý một lòng đặt trên chuyện làm ăn của gia tộc, tự nhiên sẽ xem nhẹ Hương Tâm Đình. Mà cái thời gian đó vừa vặn Đào Giang Xuyên đến thành phố Thiên Hải khảo sát, một lần ngoài ý muốn quen biết Hương Tâm Đình. Khác với Tổng Vệ Lý, Đào Giang Xuyên là điển hình của một công tử ăn chơi, rất biết cách dỗ dành con gái, lại chịu khó bỏ tiền tiêu trên người Hương Tâm Đình, quan trọng nhất là ông ta đối với Hương Tâm Đình là vừa gặp đã thương.

Hương Tâm Đình một mặt là hưởng thụ Đào Giang Xuyên cẩn thận che chở và cuộc sống xa hoa mà ông ta chu cấp, một mặt lại hưởng thụ cảm giác hư vinh từ thân phận bạn gái Tổng Vệ Lý. Qua lại giữa hai người đàn ông dần dần thành thạo, hơn nữa bà ta phát hiện mình rất thích hưởng thụ cuộc sống như thế, bà ta cảm thấy đó cũng là một cách chứng minh sức hấp dẫn của bản thân.

Tổng Vệ Lý bởi vì chuyện trong nhà bận sức đầu mề trán, cũng không có chú ý đến biến hoá của Hương Tâm Đình. Mà Hương Tâm Đình vì lừa Đào Giang Xuyên nên không có nói cho đối phương là mình đã có bạn trai. Mà vừa mới bắt đầu Đào Giang Xuyên cũng chưa bao giờ nghĩ đến điều tra Hương Tâm Đình, quan hệ ba người cứ như vậy mà duy trì liên tục.

Nhưng Đào Giang Xuyên sao có thể thỏa mãn mãi như thế, ông ta đưa Hương Tâm Đình đi ăn cơm thì bỏ thuốc, sau đó hai người liền xảy ra quan hệ. Ngày hôm sau Hương Tâm Đình phát hiện lập tức giận điên lên, đồng thời bà ta cũng vô cùng sợ hãi, nếu Tổng Vệ Lý biết chuyện này thì bà ta sẽ không gả được vào Tổng gia, bà ta luôn tâm niệm muốn trở thành Tổng thái thái, lúc này đều hỏng.

Thời gian này Đào Giang Xuyên lại tỏ vẻ nguyện ý cưới Hương Tâm Đình, nhưng khi đó Đào gia ở thành phố Đông Lâm cũng không có tiếng tăm gì, so với Tổng thị ở Thiên Hải không chỉ kém tí tẹo. Dĩ nhiên Hương Tâm Đình không nguyện ý gả cho ông ta, hướng chỉ người trong lòng bà ta thích luôn là Tổng Vệ Lý.

Sau đó không lâu thì buôn bán của Tổng gia đã có khởi sắc, bởi vì trong thời gian này Tổng Vệ Lý rất bận không có quan tâm đến Hương Tâm Đình, cho nên đối với bà ta là càng quan tâm gấp đôi. Mà lúc này Đào Giang Xuyên lại bởi vì có việc gấp phải quay về Đông Lâm, Tổng Vệ Lý ở phía sau đó cầu hôn Hương Tâm Đình. Nhưng lúc này Hương Tâm Đình lại cực kỳ sợ hãi, bà ta phát hiện mình mang thai, bà ta không ngừng an ủi mình nhất định là có biện pháp giải quyết chuyện này. Bà ta cùng mẹ mình thương lượng xong thì quyết định để đứa bé này đổ lên đầu Tổng Vệ Lý.

Nhưng bất kể là bà ta cố gắng dụ dỗ đến đâu, Tổng Vệ Lý cũng không chịu đựng vào mình trước khi kết hôn. Nhưng nếu chờ đến khi kết hôn thì bụng bà ta đã nổi lên, nghĩ tới nghĩ lui bà ta quyết định xoá sạch đứa bé này. Vừa lúc đó Đào Giang Xuyên lại lần nữa tới thành phố Thiên Hải, hơn nữa là đặc biệt tới vì bà ta, biết người yêu mang thai thì Đào Giang Xuyên vô cùng vui mừng.

Đối mặt với Đào Giang Xuyên vui mừng thì Hường Tâm Đình chính là một bụng nước đắng. Đào Giang Xuyên kiên quyết phải đón bà ta đến thành phố Đông Lâm, nhưng Hường Tâm Đình chết sống cũng không muốn đi. Đào Giang Xuyên cảm thấy có vấn đề, sau khi điều tra thì biết được chuyện giữa Hường Tâm Đình và Tống Vệ Lý, liền uy hiếp nếu bà ta dám đem con mình xoá sạch, ông ta lập tức sẽ nói chuyện này với Tống gia, nhìn xem đến lúc đó Tống gia còn cho bà ta vào cửa hay không. Cuối cùng Hường Tâm Đình quần bách đánh bất đắc dĩ đồng ý với Đào Giang Xuyên, mang theo cha mẹ rời khỏi Thiên Hải cùng ông ta.

“Vệ Lý, em biết việc này là tại em, nếu em không ái mộ hư vinh cũng sẽ không khiến cho ông ta thành công, nhưng lúc đó em thật sự rất cô đơn, anh bận rộn cả ngày không có thời gian dành cho em, cho nên em...”

“Đào phu nhân, nên nói thì bà cũng đã nói xong, tôi có thể đi rồi chứ?” Hiển nhiên Tống Vệ Lý đối với lời của bà ta nói không có hứng thú, cho nên đứng lúc đánh gãy lời bà ta.

“Vệ Lý, anh sao có thể lạnh lùng vô tình như vậy? Em là người anh yêu nhất mà?”

“Thật ngại, tôi yêu nhất chính là thái thái Thu Đình Nhã của tôi, tôi còn có việc không ở lại.” Lúc này Tống Vệ Lý học thông minh, đứng dậy liền né qua một bên, quả nhiên Hường Tâm Đình vươn tay ra kéo hụt hẫng, Tống Vệ Lý bước nhanh rời khỏi.

Vốn là hẫng cho rằng việc này xem như kết thúc, hẫng cũng không có nói với Thu Đình Nhã, hẫng là không muốn giấu diếm nàng nhưng lại cảm thấy chuyện này chẳng đáng, huống chi hẫng và Hường Tâm Đình không có phát sinh ra chuyện gì, hẫng đối với Hường Tâm Đình càng không có bất cứ tình cảm nào, cần chi trước mặt Thu Đình Nhã nhắc tới bà ta?

Nào biết hai ngày sau Hường Tâm Đình một lần nữa xuất hiện ở trước mặt Tống Vệ Lý, hơn nữa lần này bà ta không có che che lấp lấp, mà là ăn mặc chỉnh tề xuất hiện. Tống Vệ Lý nhìn thấy bà ta đã muốn rời đi, nhưng Hường Tâm Đình không có cho hẫng cơ hội, lập tức ngăn cản người lại.

Tống Vệ Lý đành phải ngồi xuống, hẫng thật sự không muốn dây dưa với Hường Tâm Đình, lỡ như bị người nhìn thấy càng không hay ho. Nhưng hôm nay Hường Tâm Đình cũng không biết là xảy ra chuyện gì, nói đông nói tây vài câu, hai người nói không được bao lâu thì Hường Tâm Đình nói có việc phải đi trước, làm Tống Vệ Lý khó hiểu. Chẳng qua là đến buổi tối thì hẫng đã biết là xảy ra chuyện gì, bởi vì hẫng nhận được đồng ảnh chụp này.

Diêm Thiếu Liệt nghe xong thì chân mày cau lại: “Ba là nói Hường Tâm Đình cố ý tìm ba để chụp ảnh, bà ta đem ảnh chụp gửi cho ba để làm gì?”

Tống Vệ Lý bất đắc dĩ nói: “Cô ta muốn ba giúp cô ta rời khỏi Đào gia, còn có con gái Đào Mỹ của cô ta nữa.”

“Nếu ba không muốn giúp, bà ta liền lấy ảnh chụp này đưa mẹ nuôi nhìn, bà ta uy hiếp ba?”

Tống Vệ Lý gật gật đầu, hẫng thật sự không ngờ Hường Tâm Đình biến thành loại người này, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn.

“Vậy bây giờ ba muốn làm thế nào?”

“Ba sẽ không giúp cô ta, ai biết là nhà bọn họ xảy ra chuyện gì, ba nào có lý do giúp một phụ nữ có chồng chạy trốn khỏi gia đình, hơn nữa trước kia hai chúng ta từng có một đoạn như thế, việc này mà bị truyền ra ngoài đối với ba hay là Tống gia đều là rắc rối.” Diêm Thiếu Liệt gật đầu, thầm nghĩ coi như vẫn rất tỉnh táo.

Tống Vệ Lý tiếp tục nói: “Nhưng ba cũng không biết phải mở miệng nói chuyện này như thế nào với Đình Nhã, ba sợ giải thích không rõ ràng sẽ là cô ấy tức giận, lại sợ cô ấy trách ba gạt mình.” Càng nói, âm thanh của hẫng càng nhỏ. Nếu không biết Diêm Thiếu Liệt xem bà xã mình giống như mẹ ruột, hẫng thật sự không biết phải mở miệng như thế nào, nhưng chính bởi vì rất yêu nên mới rất sợ làm hại đối phương.

Đối với điểm này Diêm Thiếu Liệt là có thể hiểu, “Ba nuôi, ba không cần lo lắng, mẹ nuôi không phải là người như vậy. Ba chỉ cần đem chuyện từ đầu đến cuối kể cho mẹ, đem chuyện ba khó xử cũng nói cho mẹ, mẹ nhất định sẽ hiểu cho ba. Ba làm tất cả là vì mẹ, sợ mẹ không vui vẻ, điều đó mẹ đều hiểu, khẳng định sẽ không trách ba.”

“Thật?”

“Con cam đoan, nếu mẹ nuôi tức giận, con giúp ba dỗ dành.”

Được Diêm Thiếu Liệt cam đoan nên Tống Vệ Lý cầm ảnh chụp lái xe về nhà, sau khi đến nhà thì hẫng đem chuyện nói lại cho Thu Đình Nhã. Sau khi Thu Đình Nhã nghe xong thì cười nói: “Em còn tưởng chuyện có bao nhiêu lớn, đây là nguyên nhân mấy ngày nay anh không yên lòng?” Tống Vệ Lý thành thật gật đầu.

“Điểm xuất phát của anh là tốt, nhưng anh phải biết chúng ta là vợ chồng có chuyện gì anh cũng phải nói với em, đây là chuyện mà hai chúng ta phải cùng nhau đối mặt, anh cần chi phải một mình chịu đựng.” Lúc này Tống Vệ Lý tin tưởng Thu Đình Nhã là không tức giận.

“Anh chủ yếu là sợ em giận, còn sợ em trách anh gạt em.”

“Cũng không phải anh sai, huống chi là Hường Tâm Đình tự mình chạy tới trước mặt anh, anh muốn tránh cũng tránh không thoát, việc này sao có thể trách anh đây. Nhưng mà chuyện này xác thực là anh làm không đúng, sau này không cho phép như vậy nữa.” Tống Vệ Lý luôn mãi cam đoan về sau sẽ tuyệt đối không dám như vậy.

Mà bên kia Diêm Thiểu Liệt lập tức liên hệ một chút với Cố Quân Viêm, để hẳn tìm người tin cậy điều tra Hường Tâm Đình. Không ngờ rằng Cố Quân Viêm cũng mang đến tin tức cho anh, người phụ trách theo dõi Đào Ngọc truyền tin về, nói Đào Ngọc và Đào Giang Hải hình như gần đây đang tìm người, hơn nữa làm việc càng cần thận.

Diêm Thiểu Liệt vừa nghe chỉ biết người bọn họ muốn tìm nhất định là Hường Tâm Đình, Hường Tâm Đình này rất giống kiểu chạy thoát thân, nhìn phản ứng của người Đào gia thì chắc chắn là bà ta lén chạy đến, nếu cha nuôi không giúp thì bà ta sẽ làm thế nào đây? Có lẽ Hường Tâm Đình sẽ trở thành cánh cửa đột phá, xem ra anh còn phải làm phiền mẹ nuôi một lần.

Sau khi Thu Đình Nhã nghe được Diêm Thiểu Liệt nói thì bảo anh cứ yên tâm, tiếp đó nàng liền cùng Tổng Vệ Lý đi gặp Hường Tâm Đình. Hường Tâm Đình nhìn thấy Thu Đình Nhã đến liền biết mình không có lợi thế gì uy hiếp Tổng Vệ Lý, bà ta vô cùng không cam lòng, không cam lòng cứ phải về Đông Lâm như vậy, không được, bà ta tuyệt đối không thể trở về. Nhưng phải nói như thế nào để thuyết phục Tổng Vệ Lý giúp mình đây? Bà ta thoáng nhìn qua Thu Đình Nhã trước mặt lập tức ném ánh mắt xem thường, người phụ nữ này bất cứ thời điểm nào cũng là một bộ đáng tao nhã, thật sự làm cho người ta chán ghét!

“Đào phu nhân, đã lâu không gặp!”

Hường Tâm Đình nghe câu chào của Thu Đình Nhã thì tức giận muốn lệch mũi, người phụ nữ này luôn từng giây từng phút không quên nhắc nhở thân phận của mình. Quả nhiên là đáng ghét, bà ta ngoài cười nhưng trong lòng không cười, cười nhẹ một cái xem như là chào hỏi.

Thu Đình Nhã đối với thái độ của bà ta cũng không thêm đề ý tiếp tục nói: “Nghe nói cô muốn cho tiên sinh nhà tôi giúp đỡ một chuyện, việc này cũng không phải là không thể được.” Nghe nói như thế Hường Tâm Đình nháy mắt tinh thần tỉnh táo, Thu Đình Nhã nhìn phản ứng của bà ta thì trong lòng cảm thấy buồn cười, trên mặt vẫn là treo điểm đạm tươi cười, “Nhưng tiền đề là tôi phải biết được tình huống cụ thể mới được.”

Hường Tâm Đình nhướn mày nhìn về phía Thu Đình Nhã, cảnh giác hỏi: “Cô muốn biết cái gì?”

Thu Đình Nhã cầm lên tách cà phê nhấp nhẹ một ngụm mới nói: “Đào phu nhân không ném thử sao? Quán cà phê này là số một số hai ở Thiên Hải, rất được.”

“A?” Hường Tâm Đình hoàn toàn không theo kịp ý nghĩ của Thu Đình Nhã, đang nói chuyện ngon lành sao lại nhảy sang chuyện cà phê rồi.

Thu Đình Nhã đặt tách cà phê xuống, lại nói: “Ví dụ như nguyên nhân thật sự cô muốn thoát khỏi Đào gia.”

“Không có khả năng!” Hường Tâm Đình không hề nghĩ ngợi lập tức từ chối, bà ta muốn chạy trốn là một chuyện, nhưng muốn bà ta nói ra bí mật Đào gia là trăm triệu lần không có khả năng.

Thu Đình Nhã nhẹ nhàng nói: “Đào phu nhân, cô phải biết, cô là một phụ nữ có chồng, tiên sinh nhà tôi giúp cô thoát khỏi gia đình là chuyện gì đây? Tương lai người Đào gia truy hỏi thì chúng tôi phải nói thế nào, hướng chỉ nếu cô làm chuyện gì trái pháp luật bảo chúng tôi giúp cô chẳng phải là hại chính mình sao? Chúng tôi nguyện ý giúp cô là bởi vì cô và tiên sinh nhà tôi là tình nghĩa bạn học cũ, không giúp cô thì cũng không có ai nói gì được chúng tôi. Cô có thể lựa chọn không nói, chúng tôi cũng có thể lựa chọn không giúp cô.”

“Cô...” Hường Tâm Đình tức giận trừng Thu Đình Nhã, đáng tiếc Thu Đình Nhã đang nghiên cứu nhẫn kim cương trên tay, không đếm xỉa gì đến bà ta. Về phần Tổng Vệ Lý, từ lúc đến đây luôn cầm tờ báo chăm chú đọc, căn bản không hề nhìn thẳng xem bà ta một cái.

Đợi đến khi Hường Tâm Đình đứng dậy rồi đi, Tổng Vệ Lý mới đặt tờ báo xuống hỏi: “Em thấy việc này có cửa không?”

Thu Đình Nhã neho neho mắt cười tươi nói: “Vẫn là chưa đến mức độ ép bức người!” Nói xong nàng lấy điện thoại gọi qua cho Diêm Thiểu Liệt...

Bên kia Diêm Thiểu Liệt cũng nhận được tin từ Cố Quân Viêm, chắc chắn Hường Tâm Đình biết chuyện làm ăn của Đào gia, nhưng bà ta không có tham dự vào. Đào gia còn có một người không có tham dự vào, hơn nữa cô ta rất có khả năng là không biết trong nhà đang buôn bán cái gì, người này chính là Đào Mỹ!

Tin tức này khiến cho Diêm Thiểu Liệt rất bất ngờ, không ngờ là Đào Mỹ hoàn toàn không biết chuyện làm ăn của Đào gia, khó trách Hường Tâm Đình muốn Tổng Vệ Lý giúp hai mẹ con bà ta rời khỏi, bà ta đối với đứa con gái này rất thương yêu.”

Diêm Thiểu Liệt cảm thấy không lợi dụng được Hường Tâm Đình thì rất đáng tiếc, chỉ tiếc là Đào Mỹ đang ở Đông Lâm, nếu không thì có cô ta làm uy hiếp, việc lợi dụng Hường Tâm Đình sẽ càng thêm dễ dàng!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83

Rất nhanh Hường Tâm Đình đã phát hiện có người đang theo dõi mình, nhưng bà ta tuyệt đối không bao giờ tưởng tượng được những người này không phải là do Đào gia hoặc Đào Ngọc sắp xếp, thế nhưng đối với cô ta bây giờ, là ai sắp xếp không quan trọng, quan trọng là bà ta vô cùng sợ hãi!

Bà ta biết Đào gia sẽ không dễ dàng thả mình đi, bà ta biết bí mật của Đào gia, tuy không nhiều nhưng cũng đủ làm cho Đào gia lo sợ. Bà ta không nghĩ nhiều lập tức đi tìm Tổng Vệ Lý, bà ta đã rời đi thành phố Thiên Hải rất nhiều năm, nơi này đã không còn ai quen biết, mà người ở Thiên Hải dám giúp mình thì không có bao nhiêu người, không thể nghi ngờ rằng Tổng Vệ Lý là lựa chọn tốt nhất.

Hường Tâm Đình luôn mãi khẩn cầu Tổng Vệ Lý đích thân tới, Tổng Vệ Lý và Thu Đình Nhã cùng nhau thương lượng quyết định một người đi gặp bà ta. Nhìn thấy một mình Tổng Vệ Lý tới thì trong lòng bà ta mới an ổn một ít, cái cô Thu Đình Nhã kia rất hay gây sự, cùng nàng tiếp xúc hai lần làm cho Hường Tâm Đình cảm thấy, mỗi lần đối mặt với Thu Đình Nhã bà ta đều có loại cảm giác bất lực.

Nhưng Hường Tâm Đình vẫn là sai, bởi vì hiện tại Tổng Vệ Lý không có dễ nói chuyện như vậy, cho dù Hường Tâm Đình khẩn cầu hần giúp đỡ như thế nào, Tổng Vệ Lý đều thờ ơ.

“Đào phu nhân, ngày hôm đó thái thái nhà tôi nói gì chắc cô nhớ rõ chứ? Cô là người phụ nữ đã có chồng, tôi giúp cô rời khỏi gia đình thì đó là xảy ra chuyện gì? Tương lai người Đào gia truy hỏi thì tôi không thể nào nói rõ được, huống chi nếu cô làm chuyện gì đó trái pháp luật mà tôi giúp đỡ cô có khác gì tự hại bản thân? Nếu cô muốn tôi giúp đỡ cô thì cô nên nói cho tôi biết nguyên nhân thực sự đi? Hơn nữa, tuy hôm nay tôi tự mình tới, nhưng có một chút tôi hy vọng cô làm rõ ràng, tôi tới gặp cô là thái thái của tôi biết, cho dù tôi giúp cô cũng là phải được thái thái của tôi gật đầu thì mới có thể.”

Hường Tâm Đình vẻ mặt biểu tình khó xử nói: “Vệ Lý, chẳng lẽ anh không thể nể tình nhiều năm bạn học của chúng ta mà giúp em một lần sao? Anh hẳn tâm nhìn em rơi vào đường cùng sao?”

“Cô như thế nào mà là đường cùng?”

“Em... Vệ Lý, anh đừng ép em, em thật sự không thể nói ra được.”

Tổng Vệ Lý gật đầu, hai tay đan vào nhau nói: “Vậy được rồi, tôi không ép cô, nhưng tôi không thể giúp cô, tôi còn có việc đi trước.” Nói xong hần đứng dậy lập tức rời đi.

Hường Tâm Đình ngồi lại tiệm ca phê một lúc lâu sau mới rời đi, bà ta ra khỏi cửa thì gọi một chiếc xe trở về khách sạn. Người phụ trách theo dõi gọi điện thoại báo cho Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt dặn dò hai câu rồi cúp máy, sau đó anh lại gọi cho Cố Quân Viêm, hai người nói một hồi lâu mới cúp điện thoại.

Hai ngày sau Hường Tâm Đình lần thứ hai tìm tới Tổng Vệ Lý, Tổng Vệ Lý lại tỏ vẻ mình không cần thiết phải gặp bà ta, nói tới nói lui cũng chỉ có bao nhiêu đó, công việc của hần cũng rất bận hiện tại không có thời gian gặp bà ta.

Lúc này Hường Tâm Đình nóng nảy, nói mình nguyện ý nói cho hần biết sự thật, mời hần nhất định phải tới gặp mình nói chuyện, Tổng Vệ Lý mới miễn cưỡng đồng ý. Khi gặp mặt Hường Tâm Đình vô cùng vội vàng nói ra tất cả, nhưng hiểu biết của bà ta về Đào gia chỉ là một chút da lông mà thôi, nhưng một chút da lông này cũng đủ để Tổng Vệ Lý gạt mình. Tuy rằng Diêm Thiếu Liệt đã sớm đánh tiếng cho hần để có sự chuẩn bị, nhưng thật sự từ miệng đương sự nghe được thì cảm giác tuyệt đối không hề giống như được đánh tiếng trước.

“Cô là nói Đào gia sản xuất súng ống đạn dược? Còn buồn lậu?”

Hường Tâm Đình gật đầu, “Phải, năm đó em gả cho Đào Giang Xuyên không bao lâu thì phát hiện được bí mật này, lúc ấy em đã nghĩ phải chạy trốn khỏi Đào gia, nhưng khi đó em vừa mới sinh Thanh Đông, thật sự rất luyến tiếc đứa bé. Hơn nữa em phát hiện cha mẹ em cũng bị người Đào gia cho người giám thị, em biết Đào gia sợ em lắm miệng, cho nên dùng cha mẹ uy hiếp em.”

“Vi sao cô không báo án?”

“Anh cho rằng em không nghĩ ra sao? Quan trọng là phải có người tin mới được chứ? Huống chi em chỉ là biết chuyện này, nhưng vị trí nhà xưởng, Đào gia và những người đó có liên hệ cái gì, em hoàn toàn không biết. Không có chứng cứ làm sao em dám mạo hiểm báo án, nói không chừng còn bị nhà bọn họ bắt được cần ngược lại một hồi, làm rắc rối đến cha mẹ em thì lúc đó phải thế nào đây.”

“Vậy lần này vì sao cô lại chạy ra?”

“A! Việc này là còn phải nói đến con gái em...” Sau khi Hường Tâm Đình sinh Đào Thanh Đông thì bởi vì đủ loại nguyên nhân không dám rời đi Đào gia, nhưng bà ta không muốn mình cứ bị quản chế như vậy, cho nên bà ta luôn cần thành thu thập chứng cứ phạm tội của Đào gia. Nhưng bởi vì Đào gia đối với bà ta là không yên tâm, cho nên cần bản không cho bà ta tiếp xúc đến việc này. Đào Giang Xuyên đối với bà ta rất tốt chăm sóc rất chu đáo, nhưng chỉ có duy nhất ở trên sự kiện này là nói năng thận trọng với bà ta. Cho nên Hường Tâm Đình cố gắng đã nhiều năm cũng không có thu thập được chứng cứ thật sự nào.

Sau đó Đào Mỹ sinh ra, cô ta so với Đào Thanh Đông thì nhỏ hơn ba tuổi. Hường Tâm Đình rất yêu thương đứa con gái này, trai gái có đủ, có chồng yêu thương chăm sóc, thời gian lâu bà ta cũng liền buông tay tâm tư thu thập chứng cứ Đào gia. Nhưng theo thời gian trôi qua bọn nhỏ dần dần lớn lên, Hường Tâm Đình hiểu được đây là con cháu đời này của Đào gia, tương lai đều phải tiếp xúc với chuyện làm ăn của gia tộc. Mà toàn bộ đời thứ ba của Đào gia tiếp xúc chuyện làm ăn sớm nhất không phải là trưởng tôn Đào Thanh Viễn, mà là Đào Ngọc!

Hường Tâm Đình không rõ nguyên nhân cụ thể lắm, chỉ biết là cha mẹ Đào Ngọc đi ra nước ngoài đưa hàng thì xảy ra ngoài ý muốn, đây là lời nói của

Đào lão gia tử. Sau đó bà ta có một lần vô ý nghe được Đào Giang Xuyên nói, mới biết được cha mẹ Đào Ngọc ở nước ngoài gặp phải chuyện đen ăn đen, hai vợ chồng là bị giết. Mà Đào Ngọc là từ nhỏ lớn lên bên cạnh Đào lão gia tử, cũng có lẽ là xuất phát áy náy đối với cha mẹ cô ta, Đào lão gia tử đối với đứa cháu gái này đặc biệt yêu thương, ngay cả cháu trai cũng phải xếp ở sau.

Hương Tâm Đình biết Đào Ngọc chừng mười tuổi đã bắt đầu đi theo Đào lão gia tử đến nhà xưởng, khi đó Đào Thanh Đông còn là đứa bé trai không biết cái gì, Đào Mỹ thì càng không phải nói. Nhưng chính vì sự kiện này mà tâm đã buông xuống của Hương Tâm Đình một lần nữa bị kéo lên, bà ta không muốn cho con mình tiếp xúc chuyện làm ăn của Đào gia, bà ta hiểu được đây là một con đường không thể quay đầu, một khi tiếp xúc sẽ không còn tìm thấy con đường sống.

Hương Tâm Đình càng thêm cẩn thận chăm sóc hai đứa bé, còn thường xuyên rót vào đầu Đào Giang Xuyên một loại quan niệm, bọn nhỏ nên là rời xa chuyện làm ăn của gia tộc. Có lẽ là Đào Giang Xuyên mấy năm nay cũng chịu đủ cuộc sống như vậy, cho nên đối với ý nghĩ của Hương Tâm Đình thì ông ta cũng bắt đầu chậm rãi tiếp nhận. Vì thế hai vợ chồng tận lực để hai đứa trẻ tránh xa chuyện này, nhưng hiển nhiên là Đào lão gia tử không đồng ý, bởi vì Đào Thanh Đông đã đến tuổi tiếp xúc chuyện làm ăn của gia tộc.

Hương Tâm Đình là hận Đào lão gia tử đến mức không thể dùng từ ngữ nào để hình dung, làm một người mẹ, bà ta không cách nào chấp nhận được cho con mình làm chuyện này. Sau đó Đào Giang Xuyên nói chuyện với Đào lão gia tử, không biết hai cha con nói cái gì đó, dù sao thì Đào lão gia tử rất tức giận, nhưng ông ta cuối cùng cư nhiên đồng ý không để Đào Thanh Đông và Đào Mỹ tiếp xúc chuyện làm ăn của gia tộc. Cho dù là thế nào thì kết quả này rất tốt, Hương Tâm Đình cũng an tâm. Nhưng không lâu sau đó thì cha mẹ bà ta qua đời, nguyên nhân qua đời là tai nạn giao thông, Hương Tâm Đình lại cảm thấy đây không có khả năng là ngoài ý muốn.

Lại nói đến đôi anh em Đào Thanh Đông và Đào Mỹ, không biết có phải do Gen hay di truyền có vấn đề, Đào Thanh Đông tuổi không lớn lắm đã có đam mê vũ khí, nếu như là ở gia đình bình thường thì thật sự chẳng phải có vấn đề gì, đứa trẻ có một sở thích vẫn luôn là chuyện tốt, nhưng mà là Đào gia thì chính là muốn mạng của Hương Tâm Đình. Tuy rằng bà ta không cho phép Đào Thanh Đông nghiên cứu mấy thứ này, nhưng những đứa trẻ luôn có thời kỳ tâm lý phản nghịch lại người lớn, vì thế chờ người trong nhà phát hiện thì Đào Thanh Đông đối với các loại súng ông hiểu biết so với người trong nhà nhiều lắm. Vợ chồng Đào Giang Xuyên ngay cả tâm muốn chết cũng có, mà Đào lão gia tử thì không phải là vừa lòng bình thường.

Cũng có lẽ là giáo dục Đào Mỹ có vấn đề, sau khi cô ta lớn lên thì hết sức ích kỷ hẹp hòi, bởi vì Đào lão gia tử đã sớm buông tha cô ta, cho nên bất kể Đào Mỹ biểu hiện tốt cỡ nào thì Đào lão gia tử cũng rất chú ý đến. Càng khiến Đào Mỹ ngày càng trưởng thành, càng làm ra việc khiến Đào lão gia tử không vui. Mà Đào Mỹ đối với điều này cũng là ghen tị muốn chết, cho nên mới có chuyện sau này cô ta ngủ với vị hôn phu của Đào Ngọc.

Đào lão gia tử cảm thấy đây là một cơ hội, liền muốn đem Đào Mỹ đuổi khỏi Đào gia, Đào Mỹ sợ choáng váng, ở trước mặt anh trai và cha mẹ khóc đến không kiềm chế được. Cuối cùng Đào Thanh Đông nói với cha mẹ về ý tưởng của mình, Hương Tâm Đình làm thế nào cũng không biết được mình đã cẩn thận bảo mật đến như vậy nhưng con trai đã sớm biết được bí mật của Đào gia từ lâu.

Theo Đào Thanh Đông nói là hắn trong lúc vô tình phát hiện trên máy tính của Đào Giang Xuyên, hơn nữa cũng là từ thời điểm đó hắn đã hiểu được dụng tâm của cha mẹ, nhưng đã chậm. Bởi vì Đào lão gia tử đối với hắn có thiên phú trên phương diện vũ khí vô cùng có thưởng thức, thậm chí hắn từng hoài nghi Đào lão gia tử làm lớn chuyện như vậy là để ép mình đi vào khuôn khổ.

Đào Thanh Đông giống như cha mẹ là rất yêu thương Đào Mỹ, Đào lão gia tử đem hết tất cả thu vào trong mắt, cho nên lợi dụng điểm này rất tốt. Nhưng Hương Tâm Đình không muốn để cho con trai vì con gái phải hi sinh, lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, cả hai bà ta đều yêu, không thể không nói lúc này Hương Tâm Đình vô cùng xứng chức một người mẹ. Cuối cùng Đào Thanh Đông đáp ứng giúp Đào lão gia tử vẽ thiết kế, nhưng không tham dự buôn bán của gia tộc, Đào lão gia tử cũng đồng ý.

Sau đó Hương Tâm Đình phát hiện Đào lão gia tử vì muốn giải quyết đối thủ, không tiếc để A Quý giết người diệt khẩu, điều này làm cho bà ta hết sức sợ hãi. Lại nghĩ đến chuyện năm đó của cha mẹ mình, Hương Tâm Đình lại có suy nghĩ thoát khỏi Đào gia, hơn nữa lúc này bà ta chỉ muốn chạy trốn, con trai con cái đã không còn nằm trong phạm vi suy xét. Nhưng bà ta vẫn luôn không có cơ hội, đợi cho đến khi tin tức Đào Ngọc và Diêm Thiếu Kiệt dính hôn truyền đến.

Toàn bộ Đào gia sau khi đến thành phố Thiên Hải, Hương Tâm Đình đã nghỉ ở lại Thiên Hải, vừa vặn Đào Mỹ cũng có cái ý tưởng này. Nhưng việc này không phải là hai người bọn họ có thể quyết định được, lúc này bộ mặt ích kỷ của Hương Tâm Đình mới bộc lộ ra, bà ta bảo Đào Mỹ đi tìm Đào Thanh Đông thương lượng chuyện này. Đào Mỹ không rõ nhưng vẫn làm theo, quả nhiên cuối cùng cả nhà mình đều được ở lại thành phố Thiên Hải, mà cái giá lớn phải trả chính là Đào Thanh Đông chính thức tham dự chuyện làm ăn của gia tộc.

Hương Tâm Đình cũng từng hỏi hận về quyết định của mình, nhưng bà ta cảm thấy Đào Thanh Đông đã tiếp xúc đến chuyện làm ăn của gia tộc, nhiều tiếp xúc hay ít tiếp xúc thì có gì khác nhau đâu? Nếu như có thể khiến Đào Mỹ thoát ly khỏi quan hệ với Đào gia không phải là chuyện tốt sao? Nào biết Đào Mỹ chỉ luôn gây thất vọng, một rồi hai, hai rồi ba lần khiêu chiến Đào Ngọc, chọc đến điểm mấu chốt của Đào lão gia tử, cuối cùng nhà bọn họ vẫn phải quay về thành phố Đông Lâm.

Gần đây Hương Tâm Đình phát hiện người Đào gia đều khàn trương cao độ, bà ta không biết nguyên nhân, chỉ nghe Đào Thanh Đông nói hình như có người biết được bí mật Đào gia, hiện tại trong nhà đang truy tra chuyện này. Hương Tâm Đình vừa nghe liền tròn tròn mắt, ai đó biết bí mật Đào gia, vậy không phải là Đào gia rất nhanh sẽ bị xử sao? Đến lúc đó bà ta là con dâu Đào gia khẳng định cũng sẽ bị pháp luật chế tài, nghĩ đến đây Hương Tâm Đình có chút sợ hãi.

“Cho nên cô chạy trốn đến Thiên Hải, muốn rời khỏi Đào gia?”

Hương Tâm Đình gật đầu nói: “Vệ Lý, hiện tại chỉ có anh mới giúp em được, em cầu xin anh cứu em với con gái em đi, A Mỹ là người duy nhất trong Đào gia không biết sự thật, con bé còn có thể cứu.”

Tổng Vệ Lý nghe hiểu được lời của bà ta, rõ ràng là Hường Tâm Đình lợi dụng con trai của mình, bà ta nói muốn dẫn con gái đi cùng, nhưng bà ta lại một mình chạy trốn đến Thiên Hải, mà Đào Mỹ vẫn còn ở Đông Lâm. Hần cảm thấy có lẽ Hường Tâm Đình đã từng xứng chức người mẹ, nhưng bây giờ lại rất ích kỷ.

Lập tức về mặt của hần biểu tình rất khó xử: “Chuyện này quá lớn, tôi phải bàn bạc với thái thái nhà tôi mới có thể quyết định được.”

“Nhưng mà em không có thời gian đợi, người Đào gia đã phát hiện em chạy trốn, Đào Ngọc cũng đã tìm được em, em không đi ngay sẽ không có cơ hội.”

Người của Đào Ngọc không có tìm được Hường Tâm Đình, mà bà ta sợ hãi như vậy là do Diêm Thiếu Liệt bức một chút. Diêm Thiếu Liệt cũng sợ kéo dài quá lâu bên phía Đông Lâm sẽ xảy ra chuyện gì xấu, cho nên anh muốn nhanh chóng cạy miệng Hường Tâm Đình, phương pháp hiệu quả nhất khiến cho bà ta mở miệng dĩ nhiên là lợi dụng người Đào gia. Quả nhiên Hường Tâm Đình căn bản không hề hoài nghi là Diêm Thiếu Liệt làm, cho nên vội vội vàng vàng đến tìm Tổng Vệ Lý, đem bí mật Đào gia nói ra.

Nhưng mặc kệ Hường Tâm Đình khó xử ra sao, Tổng Vệ Lý đều không có lập tức đáp ứng bà ta. Hường Tâm Đình bắt đầu đi đánh đồng ý để Tổng Vệ Lý bàn bạc xong với Thu Đình Nhã mới làm quyết định. Đương nhiên bà ta cũng không có lựa chọn nào khác, dù nhìn bà ta mang tên tuổi Đào gia nhị thái thái, nhưng thực tế thì Đào gia rất keo kiệt, mấy năm nay bà ta cũng không để dành được bao nhiêu tiền. Đào gia vì khổng chế bà ta nên ngay cả giấy căn cước cũng bị tịch thu, không có giấy căn cước không thể làm hộ chiếu, không có hộ chiếu thì bà ta và con gái không có khả năng trốn đi nước ngoài được. Bà ta biết Tổng gia ở thành phố Thiên Hải nắm rất sâu, làm giấy căn cước là không thành vấn đề, cho nên bà ta muốn đi nước ngoài thì chỉ có thể cầu xin Tổng Vệ Lý.

Tổng Vệ Lý đáp ứng Hường Tâm Đình là ngày mai khẳng định sẽ cho bà ta câu trả lời thuyết phục rồi bước đi, sau khi Diêm Thiếu Liệt cảm được đoạn ghi âm lập tức gọi điện thoại cho Đồng Chính, anh nói có chuyện quan trọng muốn thương lượng với hần, vừa lúc Đồng Chính đang ở bên chỗ Lâm Tiểu Tiểu, Diêm Thiếu Liệt lập tức đi qua.

Chuyện này là Thủy Ân Trạch có biết, nhưng Diêm Thiếu Liệt không để ý đi theo cùng, về phần Lâm Tiểu Tiểu thì Diêm Thiếu Liệt cũng không muốn để cậu ta biết. Anh nghĩ nếu dựa theo ý tứ của Đồng Chính, hần là cũng không nghĩ để Lâm Tiểu Tiểu biết chuyện, cho nên trước khi anh và Đồng Chính nói chính sự thì đem Lâm Tiểu Tiểu đi ra ngoài. Lâm Tiểu Tiểu thật sự không nghĩ nhiều liền đi qua.

Trước tiên Diêm Thiếu Liệt đưa đoạn ghi âm cho Đồng Chính nghe, Đồng Chính càng nghe về sau càng khiếp sợ, nghe xong ghi âm Đồng Chính nghi ngờ nhìn về phía Diêm Thiếu Liệt. Diêm Thiếu Liệt đem chuyện đã chuẩn bị tốt nói ra, trước là anh đem vấn đề mối quan hệ giữa ba người Hường Tâm Đình, Tổng Vệ Lý và Thu Đình Nhã nói qua, đại khái bởi vì chuyện năm đó của Tổng gia quá âm ỉ, Đồng Chính từng nghe trưởng bối trong nhà kể qua chuyện này, mà sau đó hôn sự của Thu Đình Nhã và Tổng Vệ Lý ở thành phố Thiên Hải quá nổi tiếng, cho nên Đồng Chính rất rõ ràng. Việc này đều là sự thật nên Đồng Chính rất nhanh đánh mất đi nghi ngờ.

Diêm Thiếu Liệt tiếp tục nói: “Thực sự thì chuyện này cũng rất bình thường, nếu như Tiểu Tiểu nhà anh và Ân Trạch nhà tôi trước kia gặp mặt người yêu cũ, không chừng hai chúng ta có lẽ giống như mẹ nuôi vậy, hơn nữa trước kia mẹ nuôi từng một lần gặp mặt Hường Tâm Đình, nhưng cũng không có đem người đuổi đi. Có thể là người yêu cũ của cha nuôi, nên mẹ nuôi cũng không muốn nhìn thấy bà ta. Mà gần đây Hường Tâm Đình luôn quần lấy cha nuôi, nên mẹ nuôi mới nghĩ ra cách này, để cha nuôi ghi âm lại buổi nói chuyện của hai người, về nhà mẹ nuôi muốn nghe.”

Đồng Chính gật đầu việc này hần thật sự có thể hiểu được, người yêu cũ trước kia của Lâm Tiểu Tiểu từng hẹn gặp hần, hơn nữa còn muốn tìm cậu ta để tái hợp, tâm tình lúc đó của hần rất giống với Thu Đình Nhã, “Việc này còn có ai biết không?”

“Không có, cha nuôi cầm đoạn ghi âm này cho mẹ nuôi nghe, mẹ nuôi nói chuyện này không thể giúp. Hường Tâm Đình đã biết bí mật Đào gia nhiều năm như vậy, thế nhưng không báo án, đó cũng là trái pháp luật. Hai người sợ trưởng bối trong nhà lo lắng nên không có nói cho ai, mà là tới tìm tôi, muốn bàn với tôi xem có nên báo án hay không. Nhưng tôi cảm thấy chuyện này không phải cứ báo án là sẽ được giải quyết.” Diêm Thiếu Liệt cười khê nói: “Chuyện lớn như vậy có thể coi là lập công lớn không đây?”

Đồng Chính còn có cái gì không rõ, Diêm Thiếu Liệt đây là muốn đưa công lao đến cho mình, Đông Lâm và Thiên Hải là trực thuộc một tỉnh, lấy thực lực nhà bọn họ muốn nhúng tay vào chuyện này, tất nhiên là có thể nuốt trọn.

“Chuyện này có khi nào là Hường Tâm Đình muốn cha nuôi anh giúp bà ta, cho nên mới nói nghiêm trọng như thế?”

“Tôi cảm thấy sẽ không, bà ta cũng không ngốc, nói quá nặng thì người bình thường dám giúp bà ta sao?”

Diêm Thiếu Liệt thấy Đồng Chính không nói lời nào lại nói: “Ngày mai cha mẹ nuôi của tôi còn muốn đi gặp Hường Tâm Đình, nếu anh có cái gì muốn hỏi có thể nói để mẹ nuôi tôi hỏi. Nhưng mà dù sao thì mẹ nuôi không phải là dân chuyên nghiệp, cho nên không chắc sẽ hỏi ra được chuyện anh cảm thấy hứng thú.”

“Được, buổi sáng ngày mai trước tiên anh mang tôi đi gặp cha mẹ nuôi của anh đã, sau đó làm sắp xếp.”

Buổi sáng ngày hôm sau Đồng Chính gặp Thu Đình Nhã và Tổng Vệ Lý, Đồng Chính trao đổi vài câu, buổi tối hai người hẹn gặp Hường Tâm Đình. Chẳng qua là địa điểm gặp mặt do Đồng Chính thu xếp trước, cho nên khi bọn họ nói cái gì thì Đồng Chính và Diêm Thiếu Liệt ở trong xe nghe được nội dung nói chuyện. Hơn nữa trong xe còn có ba người khác, Diêm Thiếu Liệt không biết họ là ai, nhưng mà có thể nhìn ra Đồng gia rất chú trọng việc này, vậy là đủ.

Thu Đình Nhã thật sự là moi ra được vài điểm có ích, ví dụ như Đào gia định kỳ hai mươi hàng tháng sẽ xuất một đám hàng, nếu lượng nhu cầu bên ngoài tăng lớn thì linh động xuất lượng hàng lớn, tháng trước đã xuất hàng hai lần, còn những thứ khác thì thật sự Hường Tâm Đình không rõ ràng lắm, cho dù

Thu Đình Nhã hỏi thế nào thì bà ta chỉ có thể trả lời mấy câu kia.

“Anh đối với Đào gia hiểu biết có nhiều không?”

Diêm Thiếu Liệt đưa mắt nhìn Đồng Chính nói: “Hiểu biết của tôi đối với nhà bọn họ đều là trên phương diện làm ăn, lúc trước từ khi Đào Ngọc vừa qua lại với anh trai tôi, gia gia của tôi đã nhờ bạn bè ở Đồng Lâm hỏi thăm Đào gia một chút, tất cả mọi người đều nói Đào gia phát tài rất nhanh, hơn nữa thực lực nhà bọn họ trên thương trường cũng không tệ lắm. Chờ đến lúc Đào Ngọc và anh trai tôi đính hôn, toàn bộ người Đào gia đều đến Thiên Hải, sau đó gia gia của tôi đối với Đào lão gia từ ấn tượng không tốt lắm, cảm thấy tác phong làm việc của người này không tốt, ông bảo tôi thăm dò Đào gia, dù sao cũng là sẽ kết thông gia.”

“Vậy anh điều tra ra cái gì không?”

Diêm Thiếu Liệt suy nghĩ liền đem một ít chuyện mình tra được nói ra, nhấn mạnh là vị hôn phi trước kia của Đào Ngọc vì một mảnh đất mà chết.

Đồng Chính nhướng mày hỏi: “Vị trí mảnh đất đó như thế nào?”

“Tôi phái người điều tra được là vị trí nổi liền giữa thành phố và nông thôn, sau đó Đào gia xây cái nhà xưởng, lại bởi vì cách xa nội thành nên đem nhà xưởng cho thuê. Bởi vậy mà ấn tượng của gia gia tôi đối với Đào gia giảm mạnh, rồi sau đó thêm việc Đào Ngọc tranh đất với tôi, hai nhà mâu thuẫn khó mà gỡ, cuối cùng là giải trừ hôn ước.”

“Anh có hiểu biết nhiều về nhà xưởng đó không?”

Diêm Thiếu Liệt nghĩ thầm người này quả nhiên tâm tư sắc bén, anh bày ra vẻ mặt sừng sốt nói: “Nhà xưởng? Không có hiểu biết gì, đã đình công cả rồi thì còn có vấn đề gì?” Bộ dáng ngốc lảng này của Diêm Thiếu Liệt quả thực làm Đồng Chính và mấy người khác vừa lòng, lúc này trong lòng bọn người Đồng Chính đã có đoán được vài phần.

Bỏ qua phía bọn họ bên này, Hường Tâm Đình nghe Thu Đình Nhã từ chối giúp đỡ mình thì hết sức tức giận, “Tôi biết cái gì cũng đã nói hết cho các người, sao các người có thể lật lọng chứ?”

Thu Đình Nhã cũng nói: “Đào thái thái, đầu tiên là tôi và tiên sinh nhà tôi chưa từng đồng ý sẽ giúp cô, cho nên chúng tôi không có lật lọng. Tiếp theo, cô nói cô đã biết chuyện này từ nhiều năm trước, nhưng vẫn luôn gạt, cô biết nhưng không chịu đi báo án, có nghĩa là cô cũng phải chịu trách nhiệm trước pháp luật. Cuối cùng, nếu chúng tôi giúp cô, tôi và tiên sinh nhà tôi đều sẽ trở thành đồng lõa, cũng phải chịu trách nhiệm pháp luật. Cô nói tôi nghe xem, chúng tôi có lý do gì để giúp cô?”

“Này...” Hường Tâm Đình tròn tròn mắt, Thu Đình Nhã nói đều là sự thật, là sự thật cho nên bà ta mới sợ. Bà ta biết tội mình phạm không phải rất nặng, nhưng vừa nghĩ đến ngồi tù thì bà ta vô cùng sợ hãi.

“Đào thái thái, không bằng để cho tôi chỉ cô con đường sáng.” Hường Tâm Đình nghĩ hoặc nhìn về phía Thu Đình Nhã, Thu Đình Nhã vỗ vỗ tay bà ta, nhẹ nhàng nói: “Đi tự thú đi, tội của cô vốn không phải rất nặng, hơn nữa cũng là có nguyên nhân, cô bị Đào gia theo dõi dù muốn báo án cũng rất khó khăn, toà án sẽ xem xét điểm đó. Huống chi là cô chủ động tự thú báo cáo Đào gia, chắc chắn sẽ lập công chuộc tội. Toà án khi cân nhắc án phạt cũng sẽ suy xét, đây mới là đường ra duy nhất của cô.”

Giọng nói của Thu Đình Nhã êm dịu nhẹ nhàng, nói ra cũng trật tự rõ ràng, Hường Tâm Đình cũng bắt đầu dao động. Thu Đình Nhã nhìn thấy bà ta như vậy cũng biết việc này hấp dẫn, liền tiếp tục khuyên nhủ bà ta.

Mà bên kia Đồng gia xem như là đã tiếp nhận chuyện này, bây giờ Diêm Thiếu Liệt mới biết được người đàn ông trung niên ngồi trong xe là bác hai của Đồng Chính, Đồng gia sẽ không dễ dàng tin tưởng Diêm Thiếu Liệt nói, nhưng đối với việc công lao đáng đến tận cửa không thể không xem như không thấy, cho nên hôm nay mới để bác hai của Đồng Chính đi cùng.

Diêm Thiếu Liệt nói đều là nói thật, chỉ có vài chuyện anh không nói ra mà thôi. Anh còn nhắc một câu về chuyện Hạ Khuynh Thành với Đồng Chính, chuyện giữa Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành ầm ĩ đến mức ai cũng biết, Đồng Chính cũng nghe Lâm Tiểu Tiểu nói qua, Diêm Thiếu Liệt nói người trong nhà không biết chuyện Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành đã quay lại với nhau, cho nên Hạ Khuynh Thành mất tích, Diêm Thiếu Kiệt cũng không dám báo án mà là tự mình tìm. Đương nhiên việc này bọn họ không có xác định là có liên quan đến Đào Ngọc hay không, Diêm Thiếu Liệt chỉ nói lúc lùng quét Đào Ngọc thì hy vọng bọn họ hỗ trợ lưu ý một chút, nhân tiện nói câu Diêm Thiếu Kiệt phát hiện Đào Ngọc đi lại với Hậu Dương rất gần.

Dĩ nhiên tất cả đều là Diêm Thiếu Liệt nghi ngờ, không liên quan gì đến anh, anh là xuất phát từ tính quan tâm người trong nhà nên hy vọng bọn họ tiện tay giúp mà thôi. Đồng Chính đồng ý rất sáng khoái, đương nhiên cũng không quên an bài người đi điều tra Hậu Dương và Đại Dương International.

Diêm Thiếu Liệt không quan tâm Đào gia sẽ xử lý chuyện này như thế nào, anh chỉ cần biết Đào gia hoàn toàn sụp đổ là được!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84

E&B: Strangers Ex

Đồng Chính chuẩn bị như thế nào thì Diêm Thiếu Liệt không rõ ràng, đương nhiên vài chuyện cơ mật Đồng Chính cũng sẽ không nói cho Diêm Thiếu Liệt, điểm này Diêm Thiếu Liệt có thể hiểu được. Anh chú ý chính là kết quả, quá trình như thế nào đối với anh mà nói là không cần biết.

Trong khoảng thời gian này Diêm Thiếu Liệt bận muốn chết, đột nhiên giữa chừng đều có kết quả ngược lại khiến anh không kịp thích ứng, thương tích của Diêm Trí Viễn cũng dường như hết, tuy rằng tạm thời không thể làm được động tác quá lớn, nhưng so với lúc bị thương thì đã tốt hơn nhiều lắm.

Hôm nay bởi vì Diêm Thiếu Liệt có chút việc ở công ty cho nên lúc đến trường quay đón Thủy Ân Trạch có chút muộn, kết quả đến trường quay thì nhân viên ở đó nói Thủy Ân Trạch đã rời đi từ chiều. Diêm Thiếu Liệt vừa nghe liền giật mình, anh nhớ buổi sáng đã nói là buổi tối anh sẽ đến đón vợ, tuy rằng thời gian bị muộn đi một giờ, nhưng nếu Ân Trạch có việc đi trước cũng phải gọi điện thoại báo cho mình mới đúng?

Diêm Thiếu Liệt trở lại trên xe lập tức gọi điện thoại cho Thủy Ân Trạch, nhưng điện thoại là trạng thái không nhận cuộc gọi, liên lạc không được khiến cả người Diêm Thiếu Liệt không tốt, nhớ đến Hạ Khuynh Thành bị mất tích càng khiến anh không bình tĩnh. Nhưng mà không đợi anh làm thế nào thì Thủy Ân Trạch gọi điện thoại qua, Diêm Thiếu Liệt vội vàng nói máy.

Thủy Ân Trạch nói vừa rời đi toilet, bây giờ y đang ở nhà, đoàn phim bởi vì có một diễn viên bận đột xuất cho nên y diễn xong sớm, quên báo với Diêm Thiếu Liệt một tiếng. Chỉ cần người không có việc gì Diêm Thiếu Liệt an tâm, nói câu lập tức trở về nhà thì anh liền cúp điện thoại.

Bởi vì bộ phim lần này Thủy Ân Trạch quay ở phim trường ngoại tại vùng ngoại thành, cho nên Diêm Thiếu Liệt lái xe trở về nội thành rồi về đến nhà mất chừng một giờ, anh lái xe đi vào gara phát hiện đèn trong nhà không có sáng, xuống xe anh cũng không vội đi vào nhà mà là nhìn sang bên phải, hai căn biệt thự bên phải nhà anh lần lượt là của vợ chồng Ninh Tử Mị và hai người Cố Quân Viêm. Nhưng mà nhìn xem hai nhà này vẫn tối thui, Diêm Thiếu Liệt buồn bực, người đi đâu hết vậy kia?

Tính khí bướng bỉnh lì lợm của anh cũng lập tức nổi lên, lại nhìn sang thấy biệt thự của Diêm lão gia từ cũng tối thui, anh nghĩ rằng có thể gia gia và nãi nãi đã ngủ, tắt đèn cũng là bình thường, nhưng tại sao phòng ba mẹ cũng tắt đèn, lúc này hai người hẳn là chưa ngủ mà? Lại đi đi quẹo quẹo nhìn thấy đèn biệt thự nhà Diêm An Quân sáng, liếc mắt sang hướng đông nhìn thấy Tần gia và Đường gia hình như cũng đều có người, Diêm Thiếu Liệt nghĩ nghĩ lại quay về hướng biệt thự nhà mình đi.

Chờ anh mở cửa vào nhà vươn tay ấn chốt đèn trên tường, phát hiện đèn không sáng, Diêm Thiếu Liệt chớp mắt mấy cái hình như đèn nhà người ta vẫn sáng thì phải? Chẳng lẽ cháy cầu chì, tưởng tượng lại cảm thấy không có khả năng, lượng điện nhà mình dùng không lớn cần bản cầu chì không thể nào có vấn đề, chẳng lẽ là đèn có vấn đề, anh cảm đi động ra muốn vội vàng đi vào trong phòng, đèn nhấp nháy mắt bùng sáng lên.

Đèn sáng lên trong nháy mắt làm Diêm Thiếu Liệt cảm thấy vô cùng không thích ứng, anh theo bản năng đưa tay che lại ánh mắt, không đợi tay anh đưa lên thì chợt nghe thấy âm thanh vui vẻ của mọi người. Diêm Thiếu Liệt buông tay xuống, được rồi, ai cũng có mặt, trường bối nhà mình, ba mẹ vợ, ba mẹ nuôi, Tần Hiểu Luân và Đường Tổng, hai người Quân Viêm, hai người Lâm Tiểu Tiểu lại thêm Phùng Thiên Hâm, một đồng lớn bạn bè thân thích, ngay cả hai vợ chồng Thu Đại Đồng cũng đến giúp vui.

Diêm Thiếu Liệt ngây ngốc nhìn những người này, có chút phản ứng không theo kịp, đây là cái tình huống gì, nhiều người như vậy nhưng sao không thấy vợ yêu nhà mình đâu cả? Không chờ anh mở miệng hỏi, không biết là ai lại đem đèn tắt, tiếp đó có người đẩy cái bánh ngọt to dùng từ phòng bếp đi ra, nương theo ánh nến Diêm Thiếu Liệt thấy rõ, người đẩy bánh ngọt chính là vợ yêu Thủy Ân Trạch của mình!

Diêm Thiếu Liệt bừng tỉnh đại ngộ, hôm nay là sinh nhật mình nha, trong khoảng thời gian này vừa bận lại vừa khẩn trương nên anh sớm đã quên mất chuyện này ở phía sau đầu, bây giờ vừa nhìn thấy cảnh tượng này thì anh đã hiểu được là chuyện gì xảy ra.

Khi bài hát chúc mừng sinh nhật kết thúc, Thủy Ân Trạch cũng đẩy bánh ngọt đi tới bên cạnh anh, “A Liệt, sinh nhật vui vẻ!” Diêm Thiếu Liệt nhìn Thủy Ân Trạch cười ngọt ngào nói một câu kia, ánh mắt cong cong híp cả lại.

Triệu Chi Lâm thật sự là chịu không nổi bộ dáng ngu ngốc này của con trai, khụ hai tiếng nói: “Khụ khụ, con trai, cầu nguyện rồi thôi nên đi!”

Diêm Thiếu Liệt gật đầu hai tay tạo thành chữ thập đặc biệt thành kính cầu nguyện, sau đó một hơi thổi tắt hết nến, đèn trong phòng lập tức sáng lên lần nữa. Triệu Chi Lâm nhìn thấy bộ dạng này của con trai cảm thấy rất thú vị, liền hỏi anh cầu nguyện cái gì.

“Mẹ, cầu nguyện không thể nói, nói sẽ mất linh.”

“Bậy bạ!” Không quan tâm có phải bậy bạ hay không bậy bạ, Triệu Chi Lâm thật sự là không có hỏi tiếp nữa, mọi người lục tục đem đồ ăn từ phòng bếp dọn ra, đây là ba người mẹ chuẩn bị, chẳng qua là bát mì thỏ tinh kia là do đích thân Thủy Ân Trạch xuống bếp làm, cũng không biết là có thật sự ngon đến thế không, cái vẻ mặt biểu tình như là được ăn đến mỹ vị nhân gian của Diêm Thiếu Liệt khiến tất cả mọi người đồng loạt ném cái xem thường.

“A Liệt, vợ nhà chú tặng chú cái kính hi này đủ kích thích chứ?”

Diêm Thiếu Liệt đưa mắt nhìn Đường Tổng nói: “Các cậu đã sớm biết?”

“Anh đây và Hiểu Luân là mấy ngày hôm trước nhận được điện thoại của vợ nhà chú, cậu ấy nói đến ngày sinh nhật chú em thì đến chúc mừng một chút, để tất cả mọi người cùng đến cho náo nhiệt.”

“Thế mà các cậu không nói cho tôi.”

Tần Hiếu Luân cũng lại đây nói: “Nói cho cậu thì sao còn có ý nghĩa, đây là muốn loại kinh hi này.” Diêm Thiếu Liệt co rút khoé miệng, nghĩ thầm tật xấu này là học từ ai vậy.

“Con trai, vợ của con đủ tốt chứ?”

“Dĩ nhiên, con chọn vợ có thể không tốt sao? Mẹ à, con dâu mẹ tốt chứ?”

Triệu Chi Lâm gật gật đầu, tuy rằng cô nhớ sinh nhật con trai, nhưng lại không nghĩ sẽ tổ chức như thế nào, chuyện là còn phải để con dâu mở miệng trước.

Chờ lúc người bên cạnh Diêm Thiếu Liệt ít đi, Đồng Chính cũng lại đây, “Ba ngày sau hành động.” Diêm Thiếu Liệt cau mày, tuy anh không biết rõ kế hoạch, nhưng biết mấy người Đồng Chính sẽ động Đào Ngọc bên này trước, sau đó tiếp tục bỏ đào xuống Đào gia ở Đông Lâm.

“Có cái gì cần tôi hỗ trợ không?”

“Không biết miệng Đào Ngọc và Đào Giang Hải có cay ra được hay không, ngày đó tôi nghe mẹ nuôi anh khuyên nhủ Hường Tâm Đình rất có khả năng, nếu như có thể làm cho bà ta chủ động mở miệng, chuyện này sẽ dễ dàng rất nhiều.”

Diêm Thiếu Liệt nhớ tới ngày hôm đó ở trong xe nghe được Thu Đình Nhã khuyên nhủ Hường Tâm Đình, hiển nhiên làm Hường Tâm Đình rất động tâm, tuy rằng không có đáp ứng đi tự thú, nhưng rõ ràng bà ta đang nghiêm túc suy nghĩ chuyện này, “Để tôi báo mẹ nuôi khuyên nhủ bà ta.”

Diêm Thiếu Liệt nói vòng vo với Thu Đình Nhã một lúc, nhưng Thu Đình Nhã là người thông minh như vậy sao không nghe hiểu ra ý gì được, chỉ nói: “Con yên tâm, mẹ cảm thấy việc này có thể được, ít nhất là lời mẹ nói bà ta có thể nghe vào tai.”

“Mẹ nuôi, khiến mẹ khó xử.”

Thu Đình Nhã cười nhạt nói: “Khó xử cái gì, cho dù là tình cảm giữa chúng ta có xảy ra gút mắt gì, thì cô ta rớt cuộc vẫn là vô tội, tuy nói năm đó cô ta tham mộ hư vinh tạo thành kết quả ngày hôm nay, nhưng dù sao thì chuyện Đào gia không có quan hệ với cô ta, án phạt tù tội này đối với cô ta mà nói thì vẫn có chút không công bằng.”

Diêm Thiếu Liệt rất bội phục trí tuệ của mẹ nuôi mình, đương nhiên anh cũng biết đây là Thu Đình Nhã tràn ra tâm đồng tình, nhưng đầu óc nàng luôn thanh tỉnh, cho dù tâm đồng tình tràn ra cũng sẽ không mất đi lý trí, khi kẻ địch càng mạnh thì nàng sẽ so với kẻ địch càng mạnh hơn, khi kẻ địch yếu thì nàng cũng sẽ không làm những chuyện bỏ đá xuống giếng, thắng, cho tới bây giờ luôn là thắng rất vẻ vang xinh đẹp. Đối với Hạ Tinh Mai năm đó cũng vậy, đối với Hường Tâm Đình hiện nay cũng vậy. Diêm Thiếu Liệt đột nhiên nhớ tới câu châm ngôn mà Diêm lão thái thái hay nói, “Chân bị chai đều là do bản thân mình đi.”

Anh không biết Hường Tâm Đình có hối hận không, dù sao anh cảm thấy Hường Tâm Đình có ngày hôm nay, chính bà ta mới là người chịu trách nhiệm lớn nhất!

Sau đó không biết là ai khởi xướng, mặt Diêm Thiếu Liệt bị trét đầy bánh ngọt, đám người kia còn ồn ào nhất định bắt anh phải hôn Thủy Ân Trạch một cái, quan trọng là trên mặt anh phủ đầy bánh ngọt, mở mắt ra tem nem không thấy đâu là đâu, hơn nữa anh cũng không muốn dính bánh ngọt lên mặt vợ yêu nhà mình, nhưng mọi người sao có thể đồng ý buông tha cơ hội làm cho anh xấu mặt. Nghe nói sau đó Diêm Thiếu Liệt nhìn mấy tấm ảnh chụp cái mặt ngu ngu của mình lúc hôn vợ yêu, hận không thể đem hết chúng nó tán thi diệt tích, nhưng Thủy Ân Trạch lại xem như bảo bối đem hết ảnh chụp cất kỹ.

Một đám người náo nhiệt đến mười giờ mới chịu giải tán, cũng may tất cả mọi người đều có nhà ở Á Mỹ quốc tế, ra cửa đi bộ mấy phút là về nhà, Diêm Thiếu Liệt không cần lo lắng nhiều cho các trường bối, lúc này nhận ra ở gần nhau thật là tốt.

Hai người tiễn hết mọi người rồi đi mới vào nhà, vừa vào nhà nhìn thấy một đống hỗn độn khắp nơi khiến Diêm Thiếu Liệt cảm giác đau đầu, cái này mà muốn thu dọn sạch sẽ cũng phải đến nửa đêm, gia đoạn sau sinh nhật của mình không phải là sẽ vượt qua như vậy chứ?

Thủy Ân Trạch nhìn anh cười nói: “Không cần thu dọn, vừa rồi các mẹ nói ngày mai sẽ đến giúp chúng ta dọn dẹp, sợ hai chúng ta làm không sạch sẽ.” Thủy Ân Trạch nói mẹ tức là chỉ mẹ chồng và mẹ ruột, Diêm Thiếu Liệt vừa nghe mặt mày cong cong, thầm nghĩ rằng mẹ ruột và mẹ vợ thật sự là sẵn sóc vợ chồng mình nha!

Diêm Thiếu Liệt ôm lấy vợ yêu đi lên lầu, dù sao không cần mình thu dọn, mình nên làm chính sự đi thôi.

Trong phòng ngủ của bọn họ có một cái ban công lớn, Diêm Thiếu Liệt cố ý yêu cầu làm một cái ghế quý phi rộng đủ cho hai người, không có việc gì thì anh luôn thích ôm vợ tựa vào ghế quý phi tâm sự chuyện trên trời dưới đất.

Ngày mùa hè ban đêm gió nhẹ lướt qua, không có khô nóng như ban ngày, nhiệt độ như vậy sẽ làm người cảm thấy thực thoải mái. Tuy rằng bởi vì đèn đuốc trong thành phố quá mức sáng ngời, đã không thể nào nhìn thấy được bầu trời sao xinh đẹp, nhưng cả hai người đều thích tựa vào nhau cùng nhau ngắm nhìn sao trên trời, có lẽ bọn họ thích chính là loại cảm giác này mà thôi.

“Vợ à, cảm ơn em!”

Thủy Ân Trạch tựa vào trong ngực Diêm Thiếu Liệt cười nói: “Không phải là anh quên luôn sinh nhật mình rồi chứ?”

“Gần đây anh có chút bận, may mà có em.” Nói xong anh còn không quên hôn lên trán vợ yêu nhà mình một cái, lời anh nói đối với Thủy Ân Trạch chính là một loại hưởng thụ, gần đây Thủy Ân Trạch cũng rất bận, qua lại hai phim trường như đi chợ, nhưng y luôn ghi nhớ rõ ngày sinh nhật của Diêm Thiếu Liệt, bởi vì sinh nhật của y chưa bao giờ Diêm Thiếu Liệt quên cả.

Thủy Ân Trạch biết thời gian này Diêm Thiếu Liệt rất bận, cũng biết anh đang bận chuyện gì, y cũng không muốn lấy việc này làm anh phiền thêm, cho nên tự mình tổ chức buổi tiệc hôm nay, vì muốn cho anh một kinh hi, nhìn biểu hiện hôm nay của anh là đã biết kết quả thật tốt, vậy là đã thành công.

“Em biết anh bận cho nên mới trộm tổ chức một buổi tiệc cho anh, mọi người cũng thực nỗ tình.”

“Còn phải nói, mặt mũi vợ yêu của anh mà bọn họ dám không cho sao? Em không biết đâu, Hiếu Luân và Đường Tống hâm mộ anh muốn chết luôn.”

“A Liệt, anh nói xem, em lui ả có được không?” “Vì sao đang tốt đẹp em lại muốn lui ả?”

“Hai chúng ta mỗi ngày đều bận bịu như vậy, thời gian ở cùng nhau không có nhiều lắm, em lui ả thì sau này có thể chăm sóc cho anh tốt hơn.”

“Không phải là em rất thích đóng phim sao?”

“Đúng vậy! Nhưng đóng phim so sánh với anh, đương nhiên là anh quan trọng hơn.” Y nói những lời này là cực kỳ lấy được lòng Diêm Thiếu Liệt, anh xoay người một cái đặt Thủy Ân Trạch ở dưới thân.

Thủy Ân Trạch bị động tác của anh làm cho hoảng sợ, không đợi Diêm Thiếu Liệt nói chuyện thì trên mặt y đã đỏ ửng, thân thể đè trên người y rõ ràng có biến hoá, y cảm giác được nồng đậm dục vọng của Diêm Thiếu Liệt.

“A Liệt, đừng làm rộn, đây là đang ở bên ngoài đó.”

Không chờ cho Thủy Ân Trạch phản ứng lại Diêm Thiếu Liệt đã ôm lấy người đi vào phòng ngủ, anh muốn đòi vợ quả sinh nhật, tuy rằng vợ yêu đã chuẩn bị cho anh một món quà, nhưng anh càng thích “món quà” trước mắt này hơn.

Khi Thủy Ân Trạch đang đắm chìm trong đó đột nhiên nhớ tới ngày đó em trai đã nói: “Anh, không bằng anh đóng gói mình đem tặng làm quà sinh nhật cho Diêm nhĩ thiếu đi, bảo đảm anh ta thích, nhớ năm đó Quân Viêm...” Ân Hi còn chưa nói xong đã bị Cố Quân Viêm lôi đi, lúc ấy y cũng nghĩ có nên đóng gói mình tặng cho A Liệt hay không, đúng là mình không có quyết đoán như Ân Hi mà!

Đây đã định trước là một đêm lửa nóng, đối với hai người trên giường mà nói thì ban đêm chỉ vừa mới bắt đầu...

Diêm Thiếu Liệt trải qua một sinh nhật vô cùng vui vẻ, ngày hôm sau thức dậy còn là bộ dáng ăn no thoải mái, anh còn chưa kịp nhắm nháp lại mùi vị còn lưu lại đêm qua đã bị một trận điện thoại đánh tỉnh, là Diêm lão gia từ gọi tới, lão gia từ nói Diêm Thiếu Kiệt mất tích!

Diêm Thiếu Liệt không làm ồn đến Thủy Ân Trạch đang ngủ say trên lầu, trước tiên anh gọi điện thoại cho Ninh Từ Mị, sau đó đi về nhà lão gia từ. Vừa mới vào nhà anh đã phát hiện Nhị thúc đang vô cùng lo lắng, mà ngay cả cha mẹ anh cũng không bình tĩnh.

Thì ra gần đây Diêm An Quân luôn ở cùng lão gia từ, mà Diêm Thiếu Kiệt nói anh ta gần đây bận rộn nên buổi tối về khá trễ, sợ ảnh hưởng hai cụ nghỉ ngơi nên anh ta không về bên này ở. Diêm An Quân nói ông ta đã có hai ngày không liên lạc được với Diêm Thiếu Kiệt, tối hôm qua ông ta còn đặc biệt về nhà mình nhìn xem, trong nhà hiển nhiên đã vài ngày không có người ở.

“Gần đây Thiếu Kiệt bận cái gì? Nhị thúc có biết không?”

“Thúc cũng không rõ lắm, nó chỉ nói bận, thúc còn tưởng là công ty có chuyện gì, ngày hôm qua thúc hỏi người ở công ty thì bọn họ nói gần đây không có chuyện gì đặc biệt.”

“Mấy ngày này Thiếu Kiệt có gì biến hoá không?”

“Không có.” Diêm An Quân đúng là đối với chuyện của con trai không có nhiều hiểu biết lắm

Diêm Thiếu Liệt nhủ mảy không nói gì, anh cảm thấy khả năng đã xảy ra chuyện xấu, có thể là Diêm Thiếu Kiệt đã bị Đào Ngọc bắt nhốt, việc này cũng không thể để Nhị thúc và người trong nhà biết. Cho dù anh không thích Diêm Thiếu Kiệt nhưng anh ta cũng là người Diêm gia, nếu thật sự là xảy ra chuyện gì thì người trong nhà cũng sẽ thương tâm khổ sở.

“Nhị thúc, thúc đừng vội lo lắng, để con nhờ Quân Viêm đi hỗ trợ tìm xem, hình như trước kia Thiếu Kiệt cũng hay đến những tụ điểm của Cố gia chơi.”

Lão gia từ cũng nói: “A Liệt, con cố gắng tận lực, hai ngày nay Nhị thúc của con đã lo lắng không chịu đựng được.”

“Con biết, gia gia.”

Diêm Thiếu Liệt nói xong liền đi ra ngoài gọi điện thoại, nhưng điện thoại là gọi cho Đồng Chính. Diêm Thiếu Liệt nói tình huống của Diêm Thiếu Kiệt cho Đồng Chính, cũng đem việc mình nghi ngờ nói ra. Đồng Chính vừa nghe liền hiểu là chuyện gì xảy ra, bản thân hẳn làm người rất có nguyên tắc, hẳn vốn

là có kế hoạch ra tay trước với Đào Ngọc, nhưng mà kế hoạch của bọn họ là ba ngày sau. Nhưng hiện tại Diêm Thiếu Kiệt xảy ra chuyện hấn cũng không thể không quán, buổi tối hôm nay bọn họ lập tức hành động.

Diêm Thiếu Liệt biết Đồng Chính có thể làm như vậy thì rất cảm kích, người ta đã có kế hoạch tốt, hiện tại lại bởi vì chuyện của Diêm Thiếu Kiệt mà phải hành động sớm, không biết là có ảnh hưởng gì đến kế hoạch của bọn họ không. Nhưng bây giờ anh đã không thể chịu nhiều trách nhiệm như vậy, nếu Diêm Thiếu Kiệt thật sự là xảy ra chuyện gì, không nói Nhị thúc mà cho dù là gia gia nãi nãi thì chính là đã kích lớn, hai cụ tuổi đã lớn, không chịu nổi điều này.

Diêm Thiếu Kiệt mất tích là có liên quan đến Đào Ngọc sao? Sự thật là Diêm Thiếu Liệt đoán đúng, lúc Diêm Thiếu Kiệt theo dõi Đào Ngọc thì bị phát hiện, sau đó bị Đào Ngọc bắt giữ, mà giờ phút này anh ta đang bị nhốt cùng với Hạ Khuynh Thành.

Đào Ngọc bắt Hạ Khuynh Thành là bởi vì cô ta đã sớm nhìn Hạ Khuynh Thành không vừa mắt, cô ta đã từ lâu biết Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành quay lại, thời điểm đó mình vẫn là vì hôn thê của Diêm Thiếu Kiệt. Lúc ấy cô ta hận không thể lột da Hạ Khuynh Thành, mặc kệ là yêu hay không yêu Diêm Thiếu Kiệt, nhưng cô ta mang cái danh phận vị hôn thê của Diêm Thiếu Kiệt thì sẽ không cho phép một cái tiểu tam nào lên phen lại gần.

Nhưng cô ta cũng biết Diêm Thiếu Kiệt rất quan tâm đến Hạ Khuynh Thành, cho nên vẫn luôn không có xuống tay với Hạ Khuynh Thành. Mỗi lần Diêm Thiếu Kiệt đến gặp Hạ Khuynh Thành thì cô ta luôn lên theo dõi, biến cô ta ngược lại giống như tiểu tam không biết xấu hổ, càng về sau thái độ của Diêm Thiếu Kiệt đối với cô ta càng lạnh nhạt, trực giác của cô ra là việc này có dính líu đến Hạ Khuynh Thành.

Cô ta vốn là muốn phơi bày chuyện của Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành, làm cho hai người bọn họ và Diêm gia xấu mặt, nhưng bởi vì bên phía Đông Lâm xảy ra vấn đề, cho nên hiện tại cô ta không dám lộn xộn. Hơn nữa cô ta hết sức rõ ràng thực lực của Diêm gia ở thành phố Thiên Hải, nếu thật sự xảy ra chuyện gì không may, đến lúc đó lấy Hạ Khuynh Thành uy hiếp Diêm Thiếu Kiệt giúp đỡ cũng có thể xem là một cách hay.

Cho nên cô ta vẫn luôn không hề động Hạ Khuynh Thành, nhưng mấy ngày nay thù hằn của cô ta phát hiện có người theo dõi cô ta, người theo dõi không phải ai khác, đúng là Diêm Thiếu Kiệt. Đào Ngọc biết Diêm Thiếu Kiệt đây là nghi ngờ mình, cô ta không biết là đã bại lộ ở đâu, nhưng nếu Diêm Thiếu Kiệt đã nghi ngờ đến mình thì cô ta không thể giả vờ xem như không biết, cho nên cô ta sai thủ hạ cũng chớp lấy Diêm Thiếu Kiệt.

Hiện tại trong tay cô ta có Diêm Thiếu Kiệt làm lợi thế, đến lúc đó còn sợ người Diêm gia không nghe lời sao, hiện tại chưa rõ tình hình bên phía Đông Lâm, nhưng cô ta từ nhỏ đã biết mình đang làm cái gì, đây là một con đường không thể quay đầu, muốn một cái chết giả chỉ sợ thật khó. Nếu lần này không có chuyện gì thì cô ta cũng muốn ra nước ngoài sống, không muốn tiếp tục nữa.

Chính bởi vì Đào Ngọc có ý nghĩ như vậy, cho nên cô ta hiểu được Hường Tâm Đình bất lực và sợ hãi ra sao, thế cho nên dù Đào lão gia từ ra lệnh, nhưng cô ta không có phải người xuống tay với Hường Tâm Đình.

...

Diêm Thiếu Liệt nói với người trong nhà là Cố Quân Viêm đang hỗ trợ tìm người, có tin tức sẽ nó cho mình biết, anh khuyên mọi người đừng quá khẩn trương, sau đó anh kiên nhẫn chờ đợi tin tức của Đồng Chính.

Thủy Ân Trạch đã biết là có chuyện gì, y luôn ở cạnh Diêm Thiếu Liệt chờ tin tức, hai người không hề có ý muốn ngủ, chờ đến tận rạng sáng thì di động Diêm Thiếu Liệt mới vang lên. Đồng Chính nói Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành đều bị Đào Ngọc bắt cóc, người đã cứu ra được, Diêm Thiếu Kiệt không có việc gì, Hạ Khuynh Thành đang cấp cứu trong bệnh viện.

Đồng Chính không nói cụ thể đã xảy ra chuyện gì, bởi vì hấn cũng không biết là chuyện gì xảy ra. Diêm Thiếu Liệt cùng Thủy Ân Trạch đi đến bệnh viện, sau khi đến bệnh viện hai người rất nhanh đã tìm được Diêm Thiếu Kiệt, Đồng Chính và vài bộ đội tham dự cũng có mặt ở đó.

Nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt đi tới, Đồng Chính lập tức nói, “Cảm xúc của anh trai anh không quá ổn định, tôi cũng không hỏi ra được chuyện gì.”

“Xảy ra chuyện gì?”

“Không rõ ràng lắm, sau khi chúng tôi bắt đầu hành động, rất nhanh có một đội tìm thấy anh trai anh và Hạ Khuynh Thành, trong lúc rút đi thì có xả súng với người của Đào Ngọc, tôi chỉ nghe nói có người nổ súng, Hạ Khuynh Thành che chắn trước mặt anh trai anh, vị trí viên đạn rất hung hiểm, trước khi giải phẫu chấm dứt thì không thể nói được tình hình của Hạ Khuynh Thành.”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe liền hiểu được, lúc này Hạ Khuynh Thành đã hôn mê, hơn nữa còn là vì cứu Diêm Thiếu Kiệt mới bị thương. Diêm Thiếu Liệt không biết phải khuyên Diêm Thiếu Kiệt như thế nào, anh chưa từng xem Diêm Thiếu Kiệt là anh trai, bảo anh an ủi Diêm Thiếu Kiệt thì anh hoàn toàn không biết nên nói cái gì.

Rất nhanh sau đó Đồng Chính phải rời đi, Diêm Thiếu Liệt nghĩ nghĩ vẫn là gọi điện thoại cho Diêm An Quân, đem chuyện phát sinh gần đây nói cho ông ta biết, bao gồm cả chuyện Diêm Thiếu Kiệt đã quay lại với Hạ Khuynh Thành, Hạ Khuynh Thành vì anh ta nên lui ẩn, Hạ Khuynh Thành và Diêm Thiếu Kiệt cùng bị Đào Ngọc bắt cóc, cùng với Hạ Khuynh Thành vì cứu Diêm Thiếu Kiệt mà tính mạng đang bị đe dọa.

Diêm An Quân quả thật không thể tin được chuyện mình vừa nghe, không ngờ con trai lại che giấu mình nhiều chuyện như vậy, mà Đào Ngọc lại dám bắt cóc con trai và Hạ Khuynh Thành. Tuy rằng Diêm Thiếu Liệt không nói rõ, nhưng Diêm An Quân là nghe ra dấu vết, Đào gia này quả nhiên không phải hạng người trong sạch gì. Để cho ông ta ngoài ý muốn là chuyện của Hạ Khuynh Thành cùng con trai mình, hơn nữa bây giờ Hạ Khuynh Thành đang cấp cứu, là vì cứu con trai mình mới bị thương. Diêm An Quân cảm thấy mình nghe đến mấy tin tức này giống như lập tức già đi mười tuổi.

Sau khi Diêm Thiếu Liệt gọi điện thoại cho Diêm An Quân xong, lại gọi sang cho cha mẹ mình, đem chuyện đơn giản nói một chút, còn nói hai người

chăm sóc hai cụ cẩn thận, ít nhất là hiện tại Diêm Thiếu Kiệt không có xảy ra chuyện gì, bọn họ có thể yên tâm.

Lúc Triệu Chi Lâm nghe được Hạ Khuynh Thành cứu Diêm Thiếu Kiệt, cũng không biết là tư vị gì, cô vẫn luôn không quá thích Hạ Khuynh Thành, nhưng hiện tại cô không có cách nào ghét được người này.

Mà bên kia tuy rằng Diêm Thiếu Liệt không có khuyên giải an ủi Diêm Thiếu Kiệt, nhưng anh luôn ở bệnh viện cùng với Diêm Thiếu Kiệt, thẳng đến khi giải phẫu chấm dứt bác sĩ đi ra, Diêm Thiếu Kiệt lập tức chạy tới, Diêm Thiếu Liệt và Thuý Ân Trạch cũng vội vàng chạy theo.

Bác sĩ nói thật xin lỗi, đạn trên người Hạ Khuynh Thành đã lấy ra, mạng là giữ được, nhưng đầu của hắn đã bị va chạm vô cùng nghiêm trọng... Diêm Thiếu Liệt nghe liền hiểu được, Hạ Khuynh Thành thành người thực vật!

Ex: Cái kết của Hạ Khuynh Thành và Diêm Thiếu Kiệt, tôi thật sự không thích một chút nào. Có lẽ là tâm đồng tình kẻ yếu thế, nhưng kết quả kiếp trước của A Liệt cũng là lỗi lớn do anh thôi, có ai muốn đi yêu một kẻ bất tài vô dụng đầu chữ, Hạ Khuynh Thành chọn Diêm Thiếu Kiệt cũng là bình thường, ít nhất bởi vì Diêm Thiếu Kiệt cũng yêu Hạ Khuynh Thành.

Kiếp này, dù đã sau bao nhiêu chuyện, nhưng tính ra thì Hạ Khuynh Thành thật sự chưa từng làm chuyện gì quá đáng. Sau đó còn vì Diêm Thiếu Kiệt suy nghĩ, lui ẩn, ở nhà học nấu ăn, chăm sóc tận tâm Diêm Thiếu Kiệt. Mà bản thân Diêm Thiếu Kiệt cũng dần thay đổi, không còn ham muốn Diêm thị, chỉ muốn một gia đình đơn giản ấm áp với Hạ Khuynh Thành.

Tác giả đúng kiểu mẹ ruột bảo vệ con, vì thế kết cục của hai người này thật sự làm Ex bị hăng.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85

E&B: Strangers Ex

Diêm An Quân cho dù có không vui đến mấy cũng sẽ không ở sau lưng quở trách Diêm Thiếu Kiệt, huống chi chuyện đã xảy ra rồi, còn Hạ Khuynh Thành thì đã trở thành người thực vật. Dù cho Diêm An Quân có muôn ngàn tất cả không nguyện ý không cam lòng, cũng không ở phía sau nói gì, nói thế nào thì Hạ Khuynh Thành đã cứu con trai mình một mạng, nếu không bây giờ người nằm ở trên giường chính là Diêm Thiếu Kiệt.

Diêm An Quân chán ghét Hạ Khuynh Thành, càng chán ghét Hạ Khuynh Thành trộn lẫn một chỗ cùng Diêm Thiếu Kiệt, nếu ông ta có thể biết chuyện này sớm một chút nhất định sẽ ngăn cản hai người cùng một chỗ. Nhưng ông ta biết quá muộn, tình hình hiện tại đã không phải ông ta khống chế được nữa.

Diêm An Quân đến bệnh viện làm cho Diêm Thiếu Kiệt về nhà thu xếp một chút, lại tới trình diện trước mặt lão gia tử và lão thái thái, không quan tâm hai cụ là có thật lòng quan tâm nó hay không, nhưng lần này Diêm Thiếu Kiệt mất tích khiến hai cụ lo lắng là sự thật. Lúc này Diêm Thiếu Kiệt thực nghe lời, ngoan ngoãn trở về nhà tắm rửa một cái đem mình gọn gàng sạch sẽ đến gặp hai cụ.

Diêm Thiếu Liệt thương lượng với người trong nhà, việc này phải gạt hai cụ, dù sao hiện tại người không có việc gì, cần chi phải để cho hai cụ thêm một lần kinh hách nữa? Mọi người đều đồng ý, cho nên Diêm Thiếu Kiệt về nhà chỉ nói là đi vùng ngoại thành chơi vài ngày, lúc leo núi thì bị rớt mất đi động và ví tiền, tối hôm qua mới dưới sự giúp đỡ của cảnh sát trở về được.

Tuy lý do thoái thác của anh ta có trăm ngàn chỗ hở, nhưng hai cụ sẽ không truy cứu nhiều như vậy, người bình an vô sự là được rồi. Giữa trưa Diêm Thiếu Kiệt ăn cơm ở nhà lão gia tử, tuy nói không thích đứa bé này nhưng dù sao cũng là con cháu Diêm gia, lại vừa mới trải qua một hồi kiếp nạn như vậy, hai vợ chồng Triệu Chi Lâm và Diêm An Lý cũng bày ra khuôn mặt tươi cười với Diêm Thiếu Kiệt, cho nên bữa cơm này mọi người ăn vô cùng hài hoà.

Sau khi ăn cơm trưa xong Diêm Thiếu Kiệt nói công ty có chuyện phải rời đi trước, người trong nhà cũng không cố gắng giữ lại, Triệu Chi Lâm biết anh ta là trở về bệnh viện. Diêm Thiếu Kiệt chân trước vừa đi không lâu, Diêm Thiếu Liệt và Thuý Ân Trạch cũng trở về. Vốn là hai người phải về bên chỗ Ninh Từ Mị, kết quả ba mẹ vợ đến nhà bạn chơi, hai người này một đêm không ngủ còn không có cơm ăn đành phải chạy đến bên này cạo cơm. May mắn cơm trưa làm nhiều, Triệu Chi Lâm nghe hai người còn chưa có ăn cơm, lập tức hâm nóng vài món ăn, lại nấu thêm hai món mới.

Sau khi ăn xong hai người trở về nhà ngủ bù thôi, nhưng Diêm Thiếu Liệt lại bị lão gia tử gọi lại, Triệu Chi Lâm vừa nghe liền thầm kêu hồng rồi, lão gia tử đây là nhất định hỏi chuyện của Diêm Thiếu Kiệt. Diêm Thiếu Liệt cho mẹ mình một ánh mắt trấn an, liền đi theo lão gia tử rời khỏi phòng khách.

“Mẹ, mẹ đừng lo lắng, A Liệt sẽ xử lý tốt.”

Triệu Chi Lâm đưa mắt nhìn Thuý Ân Trạch nói: “Tối hôm qua con ở cùng A Liệt cả đêm, có phải là mệt lắm rồi không?”

Thủy Ân Trạch cười nói: “Mẹ, không có việc gì, tụi con còn trẻ, thức cả đêm không làm sao cả.”

Triệu Chi Lâm vừa nghe lời này bật người mở hình thức mẹ chồng răn dạy, “Ân Trạch, con cũng không thể cho rằng mình tuổi trẻ liền không chú trọng, thức đêm là ảnh hưởng thân thể nhất, thức một đêm đủ có bồi bổ cả tháng cũng không bù trở lại được, đợi lát nữa mẹ đi mua con gà, hầm canh bồi bổ cho hai đứa, buổi tối hai đứa phải về đây ăn cơm, có nghe không?”

“Biết, mẹ!” Thủy Ân Trạch bật người ngoan ngoãn đáp ứng một tiếng, Triệu Chi Lâm càng nhìn con dâu càng thấy thích, con trai thì làm sao nào? Trong mắt của cô thì không có ai so với con dâu của mình càng hiểu chuyện vừa nghe lời như vậy.

Mà bên kia Diêm lão gia tử đang cùng Diêm Thiếu Liệt nói chuyện Diêm Thiếu Kiệt, “Ông nghĩ thằng bé là có chuyện gì chứ, A Liệt, con có biết chuyện gì xảy ra không?”

“Gia gia, người đừng lo lắng, Thiếu Kiệt là người lớn, có chuyện gì thì bản thân anh ta có thể xử lý được.”

“Hừm? Nghe lời này của con tức là cũng biết nó xảy ra chuyện gì?”

“Biết một chút, không nhiều lắm, hình như là có dính líu đến Đào Ngọc, nhưng mà hiện tại có lẽ đã không có việc gì rồi.”

Lão gia tử vừa nghe đến tên Đào Ngọc thì theo bản năng nhú mày lại, có thể thấy được ông đối với người nhà bên đó có bao nhiêu không thích, “Không phải đã giải trừ hôn ước rồi sao? Làm sao còn cùng cô ta có dính líu, người nhà này rất chán ghét, quả thật là âm hồn không tiêu tán.”

“Điều này cũng thực bình thường, ông nghĩ xem, nhà chúng ta bắt được dự án cải tạo khu Đông, bao nhiêu người đổ mắt chứ? Đào gia chính là một trong số đó thôi, vốn là nhà bọn họ muốn kết thông gia với chúng ta, nhà bọn họ cũng có thể từ trong chuyện này nhận được chỗ tốt, hiện tại thông gia không kết được còn ngược lại kết thù. Trong lòng Đào gia cũng là không cam, Đào Ngọc muốn hợp lại cũng là dễ hiểu.”

“Thiếu Kiệt sẽ không đối với Đào Ngọc...”

Diêm Thiếu Liệt vội vàng xua tay, “Sẽ không, gia gia, Thiếu Kiệt thấy cô ta là phiền muốn chết, làm sao hợp lại với cô ta được. Hình như lần này anh ta trốn đi ra ngoài chơi cũng là vì trốn Đào Ngọc, chút chuyện này anh ta vẫn rất thanh tỉnh.”

Lão gia tử nghe nói như thế vừa lòng gật đầu nói: “Thì ra là có chuyện như vậy, ông cứ luôn cảm thấy Thiếu Kiệt nói chuyện che che lấp lấp, hoá ra là vì vậy, được rồi, nó có thể nhìn rõ là tốt.”

Diêm Thiếu Liệt thở phào trong lòng một cái, lão gia tử không phải là muốn gạt là gạt đi qua, nếu thật sự ông cụ muốn đào ra sự thật rõ ràng, đến mười con trâu cũng không kéo lại nổi. Anh sớm đã biết Diêm Thiếu Kiệt cái dạng này sẽ không lấy được lý do thoái thác không tốt lắm, nhưng lúc ấy sốt ruột cũng không nghĩ ra cách gì hay. Đương nhiên bây giờ Diêm Thiếu Kiệt cũng không có tâm tư suy nghĩ chuyện này, cho nên Diêm Thiếu Liệt mới biên soạn kịch bản bù vào, ít nhất là nghe vào tai có thể tin được, anh nghĩ lão gia tử sẽ không truy cứu nữa.

Lúc Diêm Thiếu Liệt cùng Thủy Ân Trạch rời khỏi nhà lão gia tử, Triệu Chi Lâm còn nói với hai người buổi tối nhớ trở về ăn cơm, có hầm canh bỏ cho hai người. Triệu Chi Lâm lôi kéo con trai nhà mình nói, “Về nhà ngủ một giấc cho ngon, đừng có gây sức ép cho Ân Trạch.”

Diêm Thiếu Liệt vốn là một người có da mặt rất dày, bình thường Tần Hiếu Luân và Đường Tổng cùng anh nói đùa vài ba câu cũng chẳng thấy thế nào, nhưng hôm nay lời này từ miệng mẹ mình nói ra sao cảm giác quái quái? Diêm Thiếu Liệt gãi đầu cười ngây ngô hai tiếng, nói đã biết, vừa quay đầu liền thấy được Thủy Ân Trạch đang đứng ở ven đường chờ mình, lúc này mặt Thủy Ân Trạch đỏ bừng muốn nhỏ ra máu.

Dọc đường trở về Diêm Thiếu Liệt là bị vợ nhéo cho đến nhà, Thủy Ân Trạch lí nhí oán giận anh, “Sau này anh phải chú ý một chút, để cho mẹ biết không thấy xấu hổ sao?” Diêm Thiếu Liệt thầm nghĩ mẹ mình nhất định là tiên tri đi? Anh có bao nhiêu nhảm chán mới có thể cùng mẹ tâm sự chuyện sinh hoạt đêm của mình với vợ chứ.

Hai người về nhà thì đi tắm rồi lập tức ngủ, vừa cảm giác ngủ qua hơn sáu giờ tối thì bị điện thoại đánh thức, nếu không thì có lẽ là cảm giác ngủ đến bình minh ngày hôm sau. Diêm Thiếu Liệt mơ mơ màng màng nhận điện thoại, đầu bên kia là âm thanh của Triệu Chi Lâm, thúc giục hai người mau chóng trở về ăn cơm. Diêm Thiếu Liệt bị đánh thức cũng hồi lại tinh thần, hơn nữa anh quả thật có chút đói bụng, sau khi đem Thủy Ân Trạch đánh thức, hai người rửa mặt đi đến nhà lão gia tử.

Khi hai người đến nơi thì Diêm An Quân cũng có mặt, chào hỏi xong thì cả hai đi rửa tay rồi ngồi ở bàn cơm, Triệu Chi Lâm múc hai chén canh gà để tới trước mặt hai người, “Uống nhanh lên, mẹ hầm cả buổi chiều, bên trong có rất nhiều thứ chuyên bồi bổ cơ thể.”

“Chi Lâm, hai đứa nó là làm sao vậy?” Lão thái thái vừa nghe bồi bổ cơ thể cũng muốn hỏi một câu, chẳng lẽ thân thể chúng nó không thoải mái.

“Nãi nãi, hai chúng con không có việc gì, chỉ là gần đây công việc bận rộn nên thường xuyên thức đêm, mẹ nói hay thức đêm thì thân thể sẽ không tốt, nên muốn bồi bổ cho chúng con.” Diêm Thiếu Liệt nhanh chóng đón lấy, bị mẹ nhà mình nói hai câu là đủ rồi, nếu lại bị nãi nãi cũng nói một câu “Thiếu gây sức ép cho Ân Trạch” thì cái mặt này của anh xem như là vứt luôn.

Vừa rồi Thủy Ân Trạch nghe lão thái thái nói mà tim như treo trên cổ họng, chỉ sợ mẹ chồng lại phán cho một câu không đỡ được, may mà A Liệt phản ứng nhanh.

Diêm nãi nãi nghe Diêm Thiếu Liệt nói cũng nói: “Người trẻ tuổi cố gắng làm việc là chuyện tốt, nhưng phải biết nghỉ ngơi kết hợp, đừng nghĩ tuổi trẻ liền không xem trọng thân thể.”

“Biết, nãi nãi.”

Sau khi ăn cơm xong, Diêm An Quân cùng hai người Diêm Thiếu Liệt rời đi đồng thời, Triệu Chi Lâm còn cố ý đi ra dặn dò hai câu, “Hai đứa đừng có vội về nhà sớm, đi vài vòng trong tiểu khu cho tiêu thực rồi hãy về nhà nghỉ ngơi.” Hai người dạ một tiếng rồi mới rời đi.

Vừa đi đến ven đường Diêm An Quân gọi lại Diêm Thiếu Liệt, Diêm An Quân đưa mắt nhìn Thuý Ân Trạch nói: “Ân Trạch, thúc muốn nói mấy câu với A Liệt, con đi lên trước chờ nó một chút.”

Thuý Ân Trạch vừa muốn đi đã bị Diêm Thiếu Liệt kéo lại nói, “Nhị thúc, chuyện Thiếu Kiệt Ân Trạch cũng biết, bao gồm cả chuyện anh ta và Hạ Khuynh Thành bị bắt cóc.”

Diêm An Quân nhìn Thuý Ân Trạch cũng không tiếp tục bảo người rời đi, ông ta hỏi Diêm Thiếu Liệt, “A Liệt, con biết chuyện Thiếu Kiệt là từ khi nào?”

“Được một đoạn thời gian rồi đi.”

“Tại sao con không nói sớm cho thúc biết?” Diêm Thiếu Liệt cau mày lại, giọng điệu này của Nhị thúc rõ ràng là mang theo ý tứ trách hỏi.

“Nhị thúc, ai biết thúc và Thiếu Kiệt là xảy ra chuyện gì, hai nhà chúng ta trước giờ là nước sông không phạm nước giếng, con là biết Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành hợp lại, nhưng việc này thì có liên quan gì tới con. Nếu thúc dành thêm một chút tâm tư trên người anh ta, tự nhiên không cần người khác nói cho thúc biết việc này.”

Nhìn sắc mặt không cam của Diêm An Quân, anh nói tiếp: “Mà dù cho Nhị thúc có biết thì có năng lực thay đổi cái gì? Thúc có năng lực cứu Thiếu Kiệt sao? Thiếu Kiệt được cứu ra như thế nào, trong lòng thúc hẳn là rõ ràng, con cũng không trông mong thúc nói tiếng cảm ơn với con, nhưng thúc cũng không có tư cách đến trách hỏi con, con không nợ hai cha con thúc cái gì cả.”

Diêm Thiếu Liệt nói lời này là rất trần trụi, trên mặt Diêm An Quân quẫn, ông ta vừa rồi là có ý trách móc cháu trai, Diêm Thiếu Liệt cái gì cũng biết nhưng không có nói với mình, làm cho mình bây giờ bị động như vậy. Nhưng ông ta đã nghe con trai nói chuyện được cứu, cũng biết Diêm Thiếu Liệt ở giữa ra không ít lực, giờ bị cháu trai nói làm cho ông ta về mặt già nua.

“Nhị thúc, chúng con đi trước.” Diêm Thiếu Liệt nói xong thì lôi kéo vợ nhà mình bước đi, cũng không nhìn về mặt xấu hổ của Diêm An Quân ở phía sau.
...

Hai ngày sau Thu Đình Nhã lần thứ hai gặp Hường Tâm Dĩnh, mục đích của nàng chỉ có một, khuyên nhủ Hường Tâm Dĩnh tự thú. Gần đây Hường Tâm Dĩnh thường xuyên thấy Thu Đình Nhã, tâm tình quả thật xảy ra không ít biến đổi, hơn nữa hôm nay Thu Đình Nhã mang đến cho bà ta một cái tin tức bùng nổ, sau này bà ta không cần trốn đông trốn tây ở thành phố Thiên Hải nữa, bởi vì Đào Ngọc đã bị bắt.

Sau khi Hường Tâm Dĩnh nghe được tin tức này thì ngốc lăng hồi lâu, Đào Ngọc, người được Đào lão gia tử bồi dưỡng thành người nối nghiệp bị bắt? Không có ai tiếp tục truy đuổi mình? Nhưng một vấn đề hiện thực cũng đặt tại trước mắt bà ta, Đào Ngọc bị bắt, mình còn có thể chạy trốn được sao? Hơn nữa nghe được tin tức này thì bà ta lập tức hiểu được Thu Đình Nhã và Tống Vệ Lý sẽ không giúp mình.

“Tin tức này là con nuôi nói cho tôi biết, tuyệt đối đáng tin, sở dĩ tôi nói cho cô biết là muốn cô mau chóng đi tự thú, bây giờ cô tự thú có thể xem như là lấy công chuộc tội, nếu chờ Đào Ngọc chủ động khai báo, khi đó một chút cơ hội cô cũng không có. Dù sao Đào Ngọc biết nhiều hơn, tin tức của cô ta có tác dụng hơn.”

“Bây giờ tôi đi còn có thể giảm hình phạt sao?”

“Tôi đã hỏi A Liệt, nó nói vẫn là có thể, chỉ cần cô đem hết chuyện mình biết khai báo, cơ hội giảm hình phạt của cô sẽ lớn hơn nhiều, mà nếu cô bỏ lỡ cơ hội này, sẽ không tìm thấy cơ hội lần thứ hai.”

Hường Tâm Dĩnh dưới sự khuyên nhủ nhiều lần của Thu Đình Nhã rốt cuộc quyết định muốn đi tự thú, đương nhiên đó cũng là Đồng Chính cho bà ta một cơ hội, bắt được Đào Ngọc và Đào Giang Hải thì Hường Tâm Dĩnh đi tự thú đã không còn quan trọng, bởi vì dù sao bà ta biết cũng có hạn, con cái lớn thật sự là Đào Ngọc với Đào Giang Hải.

Nhưng Đồng Chính bắt được người xong cũng không vội vả lộ ra, bởi vì nhà bọn họ có quyết định của mình, Đồng gia không chỉ muốn công lao này, còn muốn phải thật xinh đẹp, để cho đám người khác không thể bói móc được gì. Cho nên Hường Tâm Dĩnh phải đi tự thú trước, sau đó Đồng gia mới có thể ra mặt xử lý, cuối cùng là căn cứ theo manh mối bà ta cung cấp nên Đào Ngọc và Đào Giang Hải bị bắt, trình tự như vậy rất cần thiết.

Từ khi Hường Tâm Dĩnh tự thú, chuyện Đào gia cũng dần dần nổi lên mặt nước, chẳng qua là vì không đá thảo kinh xà nên không có công bố ra bên ngoài, sở dĩ chuyện ẩn ở Thiên Hải tiến hành toàn bộ hành động đều là lặng yên không một tiếng gió. Diêm Thiếu Liệt xem như là người ngoài cuộc duy nhất biết chuyện, anh biết chuyện này có bao nhiêu nghiêm trọng, cho nên mặc kệ người khác hỏi thế nào anh cũng không hé một chữ, kể cả người nhà.

Diêm Thiếu Liệt biết Đồng Chính đã tìm được vị trí nhà xưởng của Đào gia và phương pháp đột nhập vào trong, hơn nữa bọn họ đã khống chế được vài người ở thành phố Đông Lâm, đương nhiên việc này là bí mật tiến hành. Mà tất cả những chuyện này Đào gia hoàn toàn không biết, thậm chí ngay cả Đào Ngọc và Đào Giang Hải bị bắt cũng không biết. Chờ cho mọi thứ chuẩn bị xong xuôi, Đồng Chính cũng muốn hành động.

Diêm Thiếu Liệt không biết tình huống bên Đông Lâm như thế nào, nhưng căn cứ vào tin tức Diêm Trí Viễn điều tra trở về, Đào gia không thiếu vũ khí không thiếu người, chẳng qua là so với quân chính quy được đặc huấn thì kém rất nhiều, huống chi loại tình hình này ra quân phải là đội đặc công Phi Hồ

linh tinh gì đó nhỉ? Thủy Ân Trạch nghe nói như thế liền bảo là không phải TV chiếu nhiều lắm sao, lại nói, có Cố Quân Viêm hàng thật giá thật đây này.

Mấy ngày nay Diêm Thiếu Liệt đã không có tâm tình làm việc, chuyện Đào gia xem như là một tay anh bày ra, đến thời khắc cuối cùng nói anh không khăn trương là giả. Cố Quân Viêm đại khái đoán được tình trạng của anh, cho nên trên công việc có thể xử lý được thì xử lý, không xử lý được thì anh phải tự mình ra mặt giải quyết, lấy trạng thái hiện tại của Diêm Thiếu Liệt là không có biện pháp toàn tâm vùi đầu vào công việc, cũng may việc này là giải quyết trong vài ba ngày.

Ba ngày sau Diêm Thiếu Liệt nhận được điện thoại của Đồng Chính, hai người nói chừng ba bốn phút, Đồng Chính nói mang theo giai điệu bình thản, giống như là chuyện này không đáng kể chút nào. Diêm Thiếu Liệt nghe xong lại cảm thấy là vạn phần hung hiểm, một ít chi tiết thì Đồng Chính căn bản không nói với anh, nhưng anh có thể từ giữa những hàng chữ của Đồng Chính nghe ra tình hình khi đó có bao nhiêu nghiêm trọng.

Sau khi cúp điện thoại, trong lòng Diêm Thiếu Liệt hiện lên bốn chữ, tràn ai lạc định [1]

Người Đào gia lần lượt đền tội, chuyện này cũng chậm rãi bị dân chúng biết, nhưng bởi vì quan hệ giữa Đào gia và chính phủ bên thành phố Đông Lâm rắc rối khó gỡ, cho nên có một số việc không thể hoàn toàn công khai, chỉ có rất ít người đoán được nguyên nhân đại khái trong đó, mà Diêm Thiếu Liệt là một trong số đó.

Nhưng mà tin tức công khai mấy ngày nay cũng đủ khiến người khiếp sợ, Diêm lão gia từ nhìn nội dung trên báo về chuyện Đào gia cũng không khỏi chau mày lại, nếu mà lúc trước kết thông gia với Đào gia thì hậu quả đúng là không tốt lắm, đến lúc đó Diêm gia có một trăm cái miệng cũng không nói rõ việc này được, ông nói Diêm gia các ông không có tham dự, chứng cứ đâu? Mà cho dù cuối cùng có thể chứng minh Diêm gia trong sạch, nhưng cũng sẽ bị người ta nói ba nói bốn một phen.

Nghĩ vậy Đào lão gia từ đã cảm thấy lúc trước Diêm Thiếu Liệt giằng co với Đào Ngọc, trở mặt với Đào gia thật sự là làm quá đẹp. Chính bởi vì ngay từ đầu Diêm Thiếu Liệt đem mình và Đào gia đặt ở hai phía đối nghịch, cho nên hai nhà mới thuận lợi giải trừ hôn ước. Về phần hôn sự của Diêm Thiếu Kiệt thì ông không muốn tham dự quá nhiều, con cháu đều có phúc của con cháu, sau này ông cũng nên ít quản bọn nhỏ thôi.

Diêm An Quân biết chuyện Đào gia thì trực giác là có thể Diêm Thiếu Liệt đã sớm biết chuyện này, cho nên ngay từ đầu nó mới vạch rõ với Đào Ngọc và Đào gia, nghĩ đến khả năng này thì ông ta lại cảm thấy cháu trai làm việc này mà không nói, nếu đã sớm biết chi tiết về Đào gia tại sao không nói với mình một chút? Nhưng lần này ông ta không dám trách hỏi Diêm Thiếu Liệt, chỉ phải nhét một bụng đầy nghi vấn đợi cho tiêu hoá hết.

Sau lại Diêm lão gia từ nhìn thấy ý nghĩ của ông ta, liền nói: “Con nghĩ A Liệt là thần sao, có năng lực biết trước, ban đầu A Liệt chính là chương mắt Đào Ngọc, sau đó hành động của Đào gia khiến nó thấy khả nghi, nó mới cho người đi Đông Lâm điều tra Đào gia, nhưng là phát hiện được chuyện làm ăn thật sự của Đào gia, chuyện sùng ông dạn được thì sao nó có thể biết được chứ, con cũng không nghĩ việc này có bao nhiêu lớn sao, A Liệt nếu đã sớm biết, còn có thể không báo án?”

Diêm An Quân cảm thấy lão gia từ nói có đạo lý, buồn lậu vũ khí không phải là chuyện nhỏ, nếu cháu trai biết chắc chắn sẽ không giấu diếm, đây là tội lớn mất đầu đổ! Điều này làm cho ông ta nhớ đến suy nghĩ trước kia của mình cảm thấy áy náy, tự mình lòng dạ hẹp hòi.

Những người khác sau khi nhìn thấy tin tức trên báo đều cảm thấy Diêm gia rất là may mắn, bởi vì bọn họ cùng Đào gia không có quá thân thiết, tuy rằng con cháu hai nhà đính hôn, nhưng thực tế thì hai nhà tiếp xúc vô cùng ít. Hơn nữa Diêm Thiếu Liệt còn cùng Đào Ngọc náo loạn không đội trời chung, cuối cùng hai nhà công khai giải trừ hôn ước, không thể không nói bước này Diêm gia đi cực kỳ xinh đẹp.

Tuy rằng rất nhiều người cảm thấy Diêm gia hẳn là không có bất cứ quan hệ nào với Đào gia, nhưng dù sao hai nhà cũng từng đính hôn, vì thế luôn có chút tiểu nhân muốn gây ra sóng gió, hưởng chi Diêm Thiếu Liệt bắt được dự án cải tạo khu đông, bao nhiêu người đổ mắt đâu, có cơ hội bỏ đá xuống giếng như vậy, tiểu nhân đều sẽ ngáng một chân.

Dĩ nhiên Diêm gia cảm giác được bầu không khí không thích hợp, Diêm Thiếu Liệt quyết định thật nhanh tổ chức họp báo tuyên bố, anh tỏ vẻ Diêm gia và Đào gia không hề có bất cứ quan hệ nào, vì chứng minh trong sạch của Diêm gia và Diêm thị, bọn họ sẽ phối hợp với ban ngành điều tra, trong lúc nhất thời báo chí tung bay đầy trời.

Nhưng chuyện này rất nhanh đã có kết quả, cảnh sát cùng chính phủ đồng thời phát biểu giải thích, Diêm gia và Diêm thị không có bất cứ liên quan nào với Đào thị, hơn nữa lúc trước Đào gia là muốn lợi dụng Diêm gia để phát triển hoạt động không hợp pháp ở Thiên Hải, nhưng Diêm gia không chỉ không có bị Đào gia lợi dụng, mà còn là tận tâm tận lực đối với dự án cải tạo khu đông, người Diêm gia là thương nhân có trách nhiệm có tâm huyết, Diêm thị là tập đoàn có lương tri, đối với tập đoàn có lương tâm như vậy đương nhiên chính phủ nhiệt liệt biểu dương.

Lúc này đám tiểu nhân muốn nhân cơ hội ngáng Diêm gia và Diêm thị một chân trọn tròn mất, đã không ngáng được ngược lại còn giúp bọn họ một phen.

Vài ngày sau Diêm Thiếu Liệt lại đưa một người đến cho Đồng Chính, chính là A Quý bên người Đào lão gia từ. Hai ngày trước khi Đồng Chính hành động thì A Quý đã rời khỏi Đông Lâm, được Đào lão gia từ phái đi ra nước ngoài, bởi vì cảm thấy thành phố Đông Lâm ngày càng không an toàn cho nên Đào lão gia từ chuẩn bị nhúc nhích, nhưng không đợi A Quý quay về báo tin, Đào gia đã bị Đồng Chính búng gộc.

Vài ngày sau A Quý về nước, hẳn còn chưa về Đông Lâm thì chợt nghe nói chuyện này, hẳn biết không thể về Đông Lâm được, lập tức chạy đến Thiên Hải tìm Đào Ngọc và Đào Giang Hải thương lượng đối sách. Nhưng hẳn vừa đến Thiên Hải đã cảm thấy không bình thường, bởi vì hẳn không liên lạc được với Đào Ngọc và Đào Giang Hải, người bên dưới cũng không liên hệ được. Bởi vì lúc trước bắt Đào Ngọc cực kỳ im lặng, cho nên tin tức Đào Ngọc bị bắt không có lan truyền ra, A Quý phải tốn công hỏi thăm một chút mới biết được chuyện này.

Đào Ngọc và Đào Giang Hải bị bắt ở thành phố Đông Lâm, trực giác của A Quý là chuyện này có dính líu với Diêm gia, bởi vì hẳn biết chuyện Đào Ngọc bắt cóc Hạ Khuyết Thành và Diêm Thiếu Kiệt. Rất nhanh sau đó hẳn điều tra được Hạ Khuyết Thành trở thành người thực vật, tuy hẳn không

biết nguyên nhân vì sao Hạ Khuynh Thành biến thành người thực vật, nhưng hắn dám xác định là có quan hệ với Đào Ngọc.

A Quý là từ nhỏ đi theo lớn lên bên cạnh Đào lão gia tử, tình cảm hắn đối với Đào lão gia tử so với người Đào gia còn thân thiết hơn, nghĩ tất cả mọi chuyện có liên quan đến Diêm gia, A Quý nghĩ muốn vì Đào lão gia tử báo thù. Lúc này xuống tay dễ nhất chính là Diêm Thiếu Kiệt, nhưng hắn cảm thấy giết chết Diêm Thiếu Kiệt cũng chẳng có gì dùng, còn không bằng để anh ta mỗi ngày thống khổ ở bên cạnh Hạ Khuynh Thành cả đời.

Lập tức hắn đã nghĩ đến Đào Ngọc và Đào gia vẫn luôn không đối phó được Diêm Thiếu Liệt, hắn theo dõi Diêm Thiếu Liệt hai ngày chuẩn bị ra tay, nhưng sự thật là từ lần đầu tiên hắn bắt đầu theo dõi Diêm Thiếu Liệt thì đã bị Diêm Trí Viễn phát hiện.

Thân thể tổ chất của Diêm Trí Viễn vô cùng tốt, cho nên bình phục rất nhanh, phát hiện có người theo dõi anh ta liền báo cho Diêm Thiếu Liệt. Diêm Thiếu Liệt vừa nghe liền sùng sốt, lúc này còn có người theo dõi mình, anh còn cố ý gọi điện thoại cho Đồng Chính hỏi hắn có con cá nào không lọt lưới, Đồng Chính vừa nghe chỉ biết có việc, hỏi Diêm Thiếu Liệt xảy ra chuyện gì. Diêm Thiếu Liệt chỉ nói về sĩ của anh phát hiện có người theo dõi mình, nhưng cụ thể là ai thì không rõ, cho nên muốn hỏi hắn một chút.

Đồng Chính nói quả thật có một người không thấy, nói là quân gia Đào gia, bọn họ đã ra lệnh truy nã, cũng không có tin tức hắn ta xuất nhập cảnh. Diêm Thiếu Liệt lập tức nghĩ đến A Quý, về phần không có tin tức xuất nhập cảnh, anh cảm thấy đây là bởi vì nhập cư trái phép.

Đồng Chính bảo sẽ an bài người cho Diêm Thiếu Liệt, nhưng mà bị anh từ chối, có Diêm Trí Viễn anh cảm thấy an toàn không là vấn đề, hơn nữa nếu an bài người bảo vệ mình, có lẽ sẽ dọa chạy A Quý, nếu hắn ta ẩn giấu đâu đó mới là hậu họa vô cùng. Diêm Thiếu Liệt biết mình có nhiều người quan tâm đến ý như vậy, cho dù là ai xảy ra chuyện gì cũng đủ khiến anh đau khổ một đời, cho nên dùng bản thân làm mồi nhử mới là cách tốt nhất.

Nếu biết A Quý là tới vì mình, Diêm Thiếu Liệt cũng liền an tâm. Nhưng mà anh vẫn là hy vọng Đồng Chính an bài những người này bảo hộ người nhà anh, ít nhất là trước khi A Quý bị bắt thì anh không yên tâm về người nhà. Đồng Chính đồng ý rất sáng khoái, đương nhiên đây là bí mật tiến hành, người Diêm gia và Thuý gia không có phát hiện chuyện này, Cố Quân Viêm là nhận ra, Diêm Thiếu Liệt giải thích xong thì hắn không nói gì.

Không bao lâu sau thì A Quý lập tức hành động, bởi vì hắn đã bị truy nã, cho nên hắn không dám thuê người giúp đỡ, hơn nữa thời gian này cũng không ai dám giúp hắn, huống chi A Quý không bỏ ra được nhiều tiền để thuê người giúp đỡ.

Bởi vì biết mình là mục tiêu của A Quý, cho nên Diêm Thiếu Liệt cố ý chế tạo cơ hội cho hắn, buổi tối Diêm Thiếu Liệt đi xuống bãi đỗ xe dưới tầng hầm, lúc này trong tai nghe điện thoại đã truyền đến âm thanh của Diêm Trí Viễn, thiết bị theo dõi đã bị phá hủy, bảo vệ bị người đánh ngất xỉu.

Diêm Thiếu Liệt chậm rì rì đi về hướng xe của mình, vừa muốn mở cửa xe cũng cảm giác được gió mạnh phía sau ập tới, anh theo bản năng né sang bên phải, vừa lật người còn chưa thấy rõ ràng đã nghênh đón một đám vụn tới. Từ khi Diêm Thiếu Liệt bắt Diêm Trí Viễn làm sư phụ, động tác rõ ràng nhanh hơn rất nhiều, bằng chứng là nếu trước kia anh nhất định sẽ đáp trả bằng bàn tay, hiện tại có thể dùng nắm đấm, hơn nữa cú đấm này không hề ít lực.

Nhưng anh so với A Quý vẫn là kém một chút, nhưng mà chờ A Quý lần thứ hai lao tới, Diêm Trí Viễn cũng từ phía sau Diêm Thiếu Liệt vọt ra, Diêm Trí Viễn bay lên tung một cước đá A Quý rớt xa hơn năm mét. A Quý phun ra một bụm máu, Diêm Trí Viễn không có cho hắn cơ hội thở dốc, lần thứ hai nhào tới. Hai người bắt đầu lao vào giao chiến, nhưng hiển nhiên A Quý là bại lui liên tiếp, hắn căn bản không phải là đối thủ của Diêm Trí Viễn.

Diêm Thiếu Liệt đứng một bên nhìn hứng trí bùng bùng, giống như là Diêm Trí Viễn nói qua vậy, A Quý đối với người thường mà nói có thể là cao thủ, nhưng bảy tám người như hắn cũng không phải là đối thủ của Diêm Trí Viễn, Diêm Trí Viễn vài cái liền không chế được hắn.

Đem A Quý giao cho Đồng Chính xong thì tảng đá đè trong tim Diêm Trí Viễn cũng buông xuống, lúc này mới là chân chính trần ai lạc định!

---

[1] Trần ai lạc định (尘埃落定): Bụi trần đã rơi xuống, ý nói đã đến hồi kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86

E&B: Strangers Ex

Trừ bỏ Đào Mỹ thì toàn bộ Đào gia bị bắt hết, ngay cả quân gia người hầu trong nhà đều bị triệu tập, thậm chí bao gồm cả vài vị cao tầng trong Đào thị, vụ án này mang đến chấn động không hề nhỏ. Đào Mỹ là trưởng tôn nữ Đào gia, nói cô ta hoàn toàn không biết chuyện của Đào gia, căn bản không ai tin tưởng. Nhưng sau khi Đào Mỹ bị mang đi điều tra được vài ngày thì thả trở về, bởi vì cô ta đúng là hỏi cái gì cũng không biết.

Thực tế thì bên phía Đồng gia đã có nhận định về Đào Ngọc, trong quá trình nghe lén Hướng Tâm Đình nói chuyện với Thu Đình Nhã cũng đã xác định được, nhưng mà trình tự thì vẫn phải tiến hành.

Đào Mỹ được thả trở về thì cả người đầu gối, hoặc là nói từ giây phút đặc công xông vào Đào gia thì cô đã gối, mơ màng sững sờ bị mang đi thẩm vấn cuối cùng lại được thả ra. Đào Mỹ nhìn ngôi nhà lớn mình từng ở hiện giờ đã bị niêm phong, cô, thành người không có nhà để về.

Bởi vì là trọng án nên thỉnh cầu muốn quan sát người nhà của Đào Mỹ bị từ chối, mãi đến thật lâu sau cô mới gặp được Hường Tâm Đình bởi vì bà ta tiếp xúc chuyện làm ăn của Đào gia không sâu. Nghe được Hường Tâm Đình kể lại chuyện này thì Đào Mỹ trũng lõm hai mắt biểu tình không thể tin được, cha mẹ anh trai vẫn luôn cực lực bảo hộ mình, nếu không có bọn họ thì ngày hôm nay mình cũng sẽ bị bắt giống như những người Đào gia khác, mà anh trai của mình hoàn toàn là bị mình làm hại!

Gặp được Hường Tâm Đình thì không lâu sau Đào Mỹ gặp được Đào Thanh Đông, nhìn anh trai ngày xưa luôn dương quang sáng chói mà Đào Ngọc nước mắt rơi như mưa, không ngừng nói xin lỗi với Đào Thanh Đông, nếu không phải mình hết lần này đến lần khác gây rắc rối, Đào Thanh Đông chưa chắc sẽ có kết cục ngày hôm nay. Nhưng anh trai vì mình mà không thể không cúi đầu trước gia gia, tham dự vào chuyện làm ăn của Đào gia mà anh trai chán ghét. Nhưng cho tới bây giờ Đào Thanh Đông chưa từng hối hận về quyết định của mình, bởi vì cậu giống như cha mẹ đều yêu thương cô em gái này.

Đào Thanh Đông vẫn luôn nhớ rõ khi bé Đào Mỹ luôn thích nắm vạt áo mình, mỗi ngày kêu anh trai lại anh trai, âm thanh mềm mềm ngọt ngọt tựa hồ như có thể cứu cuộc cậu lúc này.

Từ nhỏ đến lớn Đào Mỹ luôn rất hâm mộ Đào Ngọc, cảm thấy cô ta được gia gia yêu thương, được gia gia mỗi ngày mang theo bên người là vinh quang vô cùng, gia gia sẽ luôn đem cô ta giới thiệu cho rất nhiều người, còn nói đây là cháu gái mà ông tự hào nhất. Mỗi khi lúc đó thì cô luôn đứng phía sau yên lặng nhìn, sau đó từ hâm mộ biến thành ghen tị, cuối cùng biến thành hận.

Nhưng cha mẹ và anh trai của cô lại đối với kết quả này thực vừa lòng, nhìn thấy gia gia không thương không yêu không thích cô thì bọn họ rất vui vẻ. Lúc Đào Mỹ còn nhỏ tuổi không chỉ một lần cho rằng mình là nhất về, cha không thương mẹ không yêu. Nhưng chờ khi cô lớn lên thì phát hiện cha mẹ và anh trai rất cưng chiều mình, chỉ có gia gia đối với mình là xa cách.

Đã từng không rõ chuyện hiện giờ Đào Mỹ đều hiểu được, vì để cho mình ở lại Đào gia mà Đào Thanh Đông phải hi sinh một lần, vì để cho mình ở lại thành phố Thiên Hải mà Đào Thanh Đông phải hi sinh lần nữa, hai lần này liền đánh mất đi tương lai của Đào Thanh Đông.

Đào Mỹ không có đi thăm những người khác trong Đào gia, mà là đi nhìn Đào Ngọc, hai chị em cô là lần đầu tiên hoà khí bình tĩnh trò chuyện vài câu. Trước khi Đào Mỹ rời đi, Đào Ngọc nói một câu làm cho cả đời Đào Mỹ không bao giờ quên được, “Chị biết không? Tôi từ nhỏ đã hâm mộ chị.” Đào Mỹ không hỏi Đào Ngọc hâm mộ mình cái gì, bởi vì đáp án đã không quan trọng nữa, cũng bởi vì cô đã biết được đáp án.

Sau chuyện này không có ai nhìn thấy Đào Mỹ nữa, khi Hường Tâm Đình ra tù thì có người nói Đào Mỹ đến đón bà ta, rồi hai mẹ con cùng nhau biến mất.

...

Khi chuyện Đào gia đã kết thúc được một tháng, Diêm Thiếu Kiệt chính thức nộp đơn từ chức đến công ty, Diêm Thiếu Liệt đã nhậm chức tổng tài từ Diêm lão gia từ chấp nhận đơn từ chức của anh ta. Diêm Thiếu Liệt không hỏi Diêm Thiếu Kiệt có tính toán gì, dù sao anh ta là người Diêm gia thì bọn họ chắc chắn không đến mức nhìn anh ta đối chết, khiến Diêm Thiếu Liệt kinh ngạc chính là biến hoá của Diêm Thiếu Kiệt.

Diêm Thiếu Kiệt gầy đi rất nhiều, người cũng giống như là già đi mười mấy tuổi. Diêm Thiếu Liệt nghĩ có thể là vì mỗi ngày anh ta chăm sóc Hạ Khuynh Thành, anh từng nghe mẹ mình nói hai câu, nói Nhị thúc về nhà nhờ mẹ làm giúp canh bồi bổ thân thể. Nghe Nhị thúc nói mỗi ngày Diêm Thiếu Kiệt đều ở bệnh viện chăm sóc Hạ Khuynh Thành, Nhị thúc đã hỏi bác sĩ, khả năng Hạ Khuynh Thành tỉnh lại gần như là số không.

Thực sự thì Diêm An Quân không chỉ một lần khuyên nhủ Diêm Thiếu Kiệt, bọn họ có thể mượn vài người chăm sóc, mỗi ngày giúp Hạ Khuynh Thành mát xa cơ bắp, cả ngày 24 giờ có người chăm sóc là không thành vấn đề. Ông ta có giận con trai đến mấy cũng không hy vọng con trai mỗi ngày đều là bộ dáng này, tra tấn bản thân cũng là tra tấn chính ông ta.

Nhà mẹ đẻ Hứa Nhất Phàm bởi vì có liên kết làm ăn với Đào gia, Đào gia xảy ra chuyện thì nhà bọn họ cũng bị liên lụy. Hứa Nhất Phàm suốt đêm chạy trở về, hy vọng Diêm An Quân có thể giúp hỗ trợ. Nhưng khi đó toàn bộ tâm tư của Diêm An Quân đặt trên người con trai, nào có thời gian quan tâm chuyện của Hứa gia, huống chi phải đợi có kết quả rõ ràng thì ông ta mới ra mặt hỗ trợ được, khi đó đang là giai đoạn điều tra, ông ta có muốn nhúng tay cũng không được.

Hứa Nhất Phàm vừa nghe Diêm An Quân nói lập tức giận dữ, cảm thấy ông ta là không muốn để ý Hứa gia, lúc ấy liền tuyên bố nếu Diêm An Quân không giúp mình, cô ta sẽ ly hôn Diêm An Quân. Đương nhiên mục đích của cô ta chỉ là muốn dọa Diêm An Quân, nào biết lúc đó Diêm An Quân đang là thời điểm tâm phiền ý loạn, nghe lời nói của cô ta thì lửa giận bùng lên, lập tức lôi kéo người đến cục dân chính làm thủ tục ly hôn.

Hai cụ Diêm gia khi nghe nói chuyện này cũng không có nói gì, dù sao hai người đối với cô con dâu này không còn lời gì để nói. Diêm An Quân sau khi ly hôn với Hứa Nhất Phàm thì đem toàn bộ tâm tư nhào tới trên người con trai, nhưng Diêm Thiếu Kiệt giống như là người điên mất trí, mỗi ngày đứng ở bệnh viện, một bước cũng không chịu rời đi.

Cuối cùng thì hai cụ cũng biết chuyện này, rơi vào đường cùng Diêm Thiếu Liệt đành phải nói thật với bọn họ. Sau khi nghe được thì hai cụ cũng không nói gì, Hạ Khuynh Thành có thể làm được đến nước này cũng không phải dễ dàng gì, huống chi hiện tại người đã là người thực vật. Tất cả cảm xúc không nên có toàn bộ thu hồi lại hết, trong nhà cũng chấp nhận hành vi Diêm Thiếu Kiệt như vậy. Diêm An Quân cũng nghĩ có lẽ thời gian trôi qua lâu sẽ tốt lên, cũng không ngăn cản Diêm Thiếu Kiệt mỗi ngày đứng ở bệnh viện nữa.

Hôm nay Diêm Thiếu Liệt cùng Thủy Ân Trạch về nhà mẹ vợ ăn cơm, lúc ăn cơm thì Diêm Thiếu Liệt nhận được điện thoại, người gọi tới là Đồng Chính.

Hai người nói chuyện một lúc lâu sau mới cúp điện thoại, sau đó Diêm Thiếu Liệt đứng trước cửa sổ sát mặt đất trầm ngâm không biết đang suy nghĩ cái gì, đợi đến khi Thủy Ân Trạch đi đến gọi người thì anh mới phản ứng lại.

“A Liệt, anh làm sao vậy? Sao sắc mặt khó coi như vậy?”

“Không có việc gì, dạ dày có chút không thoải mái, rót giúp anh ly nước ấm đi.” Thủy Ân Trạch vừa nghe lập tức vội vàng đi rót nước.

Nhìn thấy Thủy Ân Trạch đi xa Diêm Thiếu Liệt thở nhẹ một hơi, điều chỉnh trạng thái của mình lại một chút, nhưng nhớ tới nội dung lúc này Đồng Chính nói trong điện thoại, Diêm Thiếu Liệt nhu mày lại.

Đồng Chính cố ý gọi điện thoại cho Diêm Thiếu Liệt để nói cho anh biết một sự kiện, thì ra lúc trước trong tiểu đội hấn an bài nghỉ cách cứu viện Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành có một người bị thương đặc biệt nghiêm trọng, gần đây mới thức tỉnh và có thể mở miệng nói chuyện được. Từ lời người này nói là sau khi bọn họ tìm được Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành thì liền mang theo hai người rút ra bên ngoài, tiếp đó thì đụng phải thủ hạ của Đào Ngọc, trong quá trình xả súng thì người này bị thương nặng. Nhưng trước khi người này hôn mê, hắn thấy rõ có người bắn súng về phía Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Kiệt kéo Hạ Khuynh Thành qua chắn trước mặt mình.

Đồng Chính nói lúc ấy Hạ Khuynh Thành cũng không có phát hiện có người muốn tập kích Diêm Thiếu Kiệt, Diêm Thiếu Kiệt phát hiện có người muốn nã súng về phía mình thì lại không tìm được chỗ để trốn, liền nhìn đông rồi nhìn tây nhìn thấy Hạ Khuynh Thành thì kéo đến trước mặt mình. Lúc ấy tiểu đội phụ trách cứu viện đang giao chiến với thủ hạ của Đào Ngọc, căn bản không có chú ý đến tình huống của hai người. Khi Hạ Khuynh Thành trúng đạn Diêm Thiếu Kiệt hét to lên một tiếng, tiểu đội phụ trách cứu viện mới phát hiện Hạ Khuynh Thành trúng đạn rồi.

Diêm Thiếu Liệt không thể nói rõ tâm tình của mình sau khi nghe xong sự kiện thì rốt cuộc là như thế nào, nhưng hiện tại anh biết được tại sao Diêm Thiếu Kiệt phản ứng mãnh liệt như vậy. Vốn là một chuyện thâm tình tốt đẹp, sau khi rút đi về ngoài hoa lệ xinh đẹp, lại là dơ bẩn không thể nào chịu nổi!

Từ cái giây phút Hạ Khuynh Thành biến thành người thực vật thì anh đã buông tha cho ý tưởng trả thù Diêm Thiếu Kiệt và Hạ Khuynh Thành, một cái xác sống cùng với một kẻ sống không bằng chết, anh còn trả thù bọn họ như thế nào nữa đây? Huống chi bây giờ anh đã nắm chắc Diêm thị trong tay, ít nhất giờ phút này anh cảm thấy anh không có vui vẻ.

Cũng có lẽ kết quả như thế đối với hai người bọn họ mà nói cũng không tồi, một người bị người yêu phản bội lấy mình làm bia ngắm bắn súng thành xác sống, một người bởi vì bản thân phản bội người yêu, cả đời phải cùng hối hận đau khổ vượt qua quãng đời còn lại sống không bằng chết, có lẽ đây là ông trời trừng phạt hai người bọn họ.

Diêm Thiếu Liệt lại nghĩ đến một câu nói của nãi nãi, “Người làm, trời đang nhìn, không phải không có quả báo, mà là chưa tới lúc!”

...

Gần đây cuộc sống hàng ngày của Diêm Thiếu Liệt không được tốt lắm, nguyên nhân vẫn là bởi vì sinh hoạt yêu yêu không được hài hoà, vì sao lại không được hài hoà? Bởi vì gần đây vợ yêu bỏ về nhà mẹ đẻ, kỳ thật thì về nhà mẹ đẻ cũng không có việc gì, dù sao nhà mẹ đẻ ở ngay cách vách. Nhưng Thủy Ân Trạch trừ bỏ về nhà mẹ đẻ còn tức giận, cái này thì phiền to. Diêm Thiếu Liệt kéo mặt tối vài lần đều không đón được người về, không có vợ ở nhà thì một mình anh hài hoà cái rắm!

Vì sao Thủy Ân Trạch lại tức giận? Chủ yếu vẫn là chuyện của A Quý, Thủy Ân Trạch là sau khi A Quý bị bắt mới biết được chuyện này, hơn nữa không phải là y nghe được từ miệng của Diêm Thiếu Liệt, mà là nghe từ phía Thủy Ân Hi. Bởi vì Cố Quân Viêm biết được chuyện này, biết anh em Thủy gia có khả năng sẽ bị nguy hiểm, cho nên chính hắn cũng an bài người bảo vệ hai anh em Thủy gia.

Thủy Ân Trạch không có chú ý đến nhưng Thủy Ân Hi phát hiện người Cố gia, sau đó cậu đi hỏi Cố Quân Viêm, Cố Quân Viêm là đức ông chồng không bao giờ nói dối vợ, Thủy Ân Hi vừa hỏi thì hắn ngoan ngoãn trả lời.

Sau khi biết được sự thật thì Thủy Ân Hi cũng bị dọa đến, “Diêm nhị thiếu này là gan cũng quá lớn đi? Nếu anh ta xảy ra chuyện gì, không nói người Diêm gia sẽ thế nào? Anh của em có thể sống tiếp hay không em cũng không biết.” Tuy rằng lời này có chút nặng, nhưng dựa theo sự hiểu biết của Cố Quân Viêm đối với Thủy Ân Trạch, nếu Diêm Thiếu Liệt thật sự xảy ra chuyện, Thủy Ân Trạch không chết cũng bị lột mất một lớp da.

Thủy Ân Hi sợ Thủy Ân Trạch lo lắng, cho nên cũng không có đem chuyện này nói cho Thủy Ân Trạch, nhưng lúc cậu nói chuyện với Ninh Từ Mị thì bị Thủy Ân Trạch nghe được. Lúc ấy Thủy Ân Trạch nghe xong thì ngây ngốc, Thủy Ân Hi bị y dồn hỏi đành phải khai báo.

Thủy Ân Trạch biết được thì lập tức lái xe đến Diêm thị, sau khi đến Diêm thị thì trực tiếp dùng thang máy đi thẳng tới văn phòng tổng tài. Một đám bảo vệ, người đẹp lễ tân, nhân viên già trẻ lớn bé dưới lầu đều vây ngăn cả người, “Tổng tài phu nhân” cũng không thường xuyên đến, nhưng thỉnh thoảng có đến vài lần, lần nào cũng là cười tủm tỉm chào hỏi bọn họ, thậm chí muốn kí tên chụp ảnh chung gì đó thì y luôn thoả mãn mọi người. Nhưng hôm nay “Phu nhân” về mặt đây tức giận là chuyện gì xảy ra?

Diêm Thiếu Liệt còn không biết Diêm thị đang bắt đầu một đợt sóng đồn đãi kinh hồn mới về anh và Thủy Ân Trạch, đối mặt với Thủy Ân Trạch truy hỏi Diêm Thiếu Liệt rất thành thật trả lời. Anh muốn nói là anh muốn sớm bắt lấy A Quý, chủ yếu là anh sợ A Quý uy hiếp an toàn của người trong nhà, huống chi là anh đã chuẩn bị rất đầy đủ lại có vệ sĩ toàn năng Diêm Trí Viễn ở bên người, thật sự rất an toàn. Nhưng Thủy Ân Trạch căn bản không chấp nhận được, phát lửa giận với anh một trận xong Thủy Ân Trạch bước đi, Diêm Thiếu Liệt bị y làm cho khó hiểu. Kết quả chờ tới về nhà thì anh đã biết là có vấn đề gì, Thủy Ân Trạch xách vali đi về nhà mẹ đẻ!

Cái này Diêm Thiếu Liệt không bình tĩnh, vợ bỏ về nhà mẹ đẻ không phải là chuyện nhỏ, ảnh hưởng nghiêm trọng đến cuộc sống gia đình hài hoà và sinh hoạt yêu yêu hài hoà, hơn nữa các trường bối sẽ rất lo lắng. Cho nên anh bật người chạy tới nhà mẹ vợ đón vợ yêu, nhưng anh đi liên tục vài ngày mà vợ

vẫn không có ở, mẹ vợ nói công việc của vợ đạo này rất bận.

Diêm Thiếu Liệt cũng có chút giận, anh rõ ràng có ý tốt thế nhưng Thuý Ân Trạch còn nghi ngờ mình, còn tỏ ra căm kình với mình, anh cũng đã tới đón mấy ngày, Thuý Ân Trạch ngay cả mặt cũng không lộ. Diêm Thiếu Liệt quyết định mặc kệ vợ mấy ngày, cho vợ một chút sắc mặt để nhìn xem. Nhưng đợi vài ngày sau người chịu không nổi vẫn là anh, rơi vào đường cùng, ngày hôm nay anh tự cho mình tan việc sớm, đến nhà mẹ vợ đón vợ về thôi.

Kết quả vừa đến nhà mẹ vợ thì mới biết được hôm nay vợ mình có đêm diễn, anh lại chụp hụt, nhưng mà Ninh Từ Mị giữ anh lại nói mấy câu. Diêm Thiếu Liệt cảm thấy chuyện mình và vợ giận dỗi có thể nói cho mẹ vợ nghe, quan trọng là anh không có ăn hiếp vợ, hơn nữa anh hoàn toàn không biết là vợ mình đang giận dỗi cái gì, có lẽ mẹ vợ có thể giúp đỡ được.

Ninh Từ Mị nghe anh nói xong thì vô cùng nghiêm túc hỏi: “A Liệt, nếu trường hợp đó Ân Trạch cũng làm như vậy thì con sẽ nghĩ thế nào?”

Diêm Thiếu Liệt là gần như không cần suy nghĩ trả lời ngay: “Như vậy sao được? Ân Trạch mà xảy ra chuyện gì thì con phải làm sao?” Nói xong thì anh nhìn mẹ vợ lúc này còn là vẻ mặt nghiêm túc, giờ lại cười tươi như hoa, Diêm Thiếu Liệt ngẩn người lập tức hiểu được vấn đề là do đâu.

“Con biết nếu Ân Trạch xảy ra chuyện gì thì con sẽ khổ sở, chẳng lẽ Ân Trạch cũng không như vậy sao? Nó giận không phải là vì con gạt nó, cũng không phải là vì con không suy xét tâm tình của nó, lại càng không giận con không nói với nó, Ân Trạch giận con là vì con không biết tự bảo vệ mình, đặt bản thân trong vòng nguy hiểm.”

Ninh Từ Mị cười nói: “A Liệt, Ân Trạch có chuyện thì con sẽ khổ sở, nhưng nếu con xảy ra chuyện gì thì Ân Trạch cũng sẽ khổ sở như vậy. Con của mẹ biết, con tin mẹ đi, nó yêu con tuyệt đối là so với con còn nhiều hơn rất nhiều. Cho nên con phải tự bảo vệ mình cho thật tốt, để cho mình sống trường thọ trăm tuổi. Nếu không thì con trai của mẹ sẽ không có cách nào sống tiếp được, con có hiểu hay không?”

Ninh Từ Mị nói một hơi Diêm Thiếu Liệt còn có cái gì không hiểu, trước anh cứ luôn không hiểu vì sao Ân Trạch giận dỗi, anh làm nhiều như vậy chủ yếu là sợ Ân Trạch và người trong nhà có chuyện, anh đã có ý tốt mà vợ còn giận mình, tuy rằng trong lòng có chút keo kiệt nhưng anh không phải là loại nổi giận với vợ, cho nên ngay lập tức anh đã chạy đến nhà mẹ vợ đón người, mà lần này đến anh mới hiểu được tâm tư của vợ.

Buổi tối Thuý Ân Trạch diễn xong thì lên xe của nhà đón, bởi vì hôm nay muốn đuổi kịp tiến độ, cho nên diễn đến tận khuya. Lúc y bước lên xe thì đã là gần rạng sáng, cũng may ngày hôm sau được nghỉ ngơi, nếu không thì thân thể này của y đúng là ăn không tiêu.

Sau khi lên xe thì Tiểu Đình để cho y ngủ một lúc, chờ đến nơi thì gọi y, nhưng Thuý Ân Trạch lại nói lái xe thuận đường đưa Tiểu Đình về nhà trước, bằng không thì lát nữa anh ta còn phải đi một vòng đưa Tiểu Đình về. Về đến nhà Tiểu Đình trước khi xuống xe còn dặn dò lái xe hai câu mới đi, xe tiếp tục chạy về hướng Á Mỹ quốc tế.

Cũng có lẽ là đóng phim cả ngày quá mệt mỏi, Thuý Ân Trạch mơ mơ màng màng ngủ trên xe, chờ y tỉnh lại thì đã là giữa trưa ngày hôm sau.

“A Liệt, em đói bụng!” Sau khi nói xong chờ nửa ngày không có động tĩnh, y mới nhớ mấy ngày nay mình còn đang giận dỗi với anh, sau đó ngày hôm qua còn diễn đến tận khuya, y an vị ngồi trên xe trở về, nhưng y nhớ là hình như mình ngủ quên trên xe, sau đó? Thuý Ân Trạch từ trên giường ngồi dậy, đưa mắt nhìn hoàn cảnh chung quanh nháy mắt mấy cái, đây là nhà của hai người mà, sao mình lại về đây?

Y còn chưa có suy nghĩ ra thì nghe được âm thanh có người đi lên lầu, người mở cửa quả nhiên là Diêm Thiếu Liệt, giờ phút này trên tay anh còn bưng một cái khay, bên trên có bát cháo hoa hương thơm bay bốn phía, còn có một đĩa dưa muối, nếu như y nhớ không lầm, đó là của mẹ mình làm.

Diêm Thiếu Liệt thấy người ngồi dậy vội vàng đem com trưa bưng tới, “Vợ à, đói bụng chưa? Nào, anh nấu cháo cho em, đây là dưa muối của mẹ em làm, em ăn trước một ít đi, buổi tối về nhà gia gia ăn com, mẹ nói đã nấu canh gà chờ buổi tối chúng ta về nhà uống.”

Thuý Ân Trạch không gật đầu đáp ứng cũng không có lắc đầu từ chối, chỉ là bưng cháo lên ăn, tài nghệ nấu cháo của Diêm Thiếu Liệt càng ngày càng cao, bát cháo này vừa thơm lừng vừa nhừ, trên mặt còn đề một chút hành hoa xanh, kết hợp với hương thơm ngào ngạt từ gạo trắng, khiến người muốn ăn không ngừng. Thuý Ân Trạch đặc biệt thích cháo do Diêm Thiếu Liệt nấu, y luôn nói là mình thích ăn nhất chính là món cháo này, rất nhanh y đã ăn xong một bát, sau đó cũng không thèm nói chuyện, cầm bát giờ đến trước mặt Diêm Thiếu Liệt, ý nó lại muốn thêm một bát.

Diêm Thiếu Liệt vui tươi hơn hờ nhận lấy bát đi xuống lầu múc cháo, Thuý Ân Trạch cẩn thận ngẫm nghĩ lại chuyện tối ngày hôm qua, hình như là lúc Tiểu Đình xuống xe có nói mấy câu với lái xe, nói là ngày mai nghỉ ngơi không cần dậy sớm, lúc ấy y cũng không phản ứng được là xảy ra chuyện gì, hiện tại ngẫm lại cảm thấy không đúng, mỗi lần cần dùng xe thì Tiểu Đình mới thông báo cho lái xe, lời này nói với lái xe thì có ích lợi gì. Nghĩ vậy y liền cười, tài xế lái xe ngày hôm qua khẳng định là A Liệt.

Không lâu sau Diêm Thiếu Liệt đã múc một bát cháo hoa mới đi lên, Thuý Ân Trạch nhìn bát cháo đầy ngập thì mặt mày cười cong lên. Diêm Thiếu Liệt nhìn thấy Thuý Ân Trạch tươi cười, mặt mày cũng cười cong. Nhìn sang thấy Diêm Thiếu Liệt tươi cười thì mặt mày Thuý Ân Trạch lập tức cứng đờ không cười.

Có lẽ là vì bộ dáng lúc này của y rất khôi hài, Diêm Thiếu Liệt cười không ngừng, vèo một cái bật cười lên, lại nhìn bộ dáng Thuý Ân Trạch đang là vẻ mặt tức giận.

Diêm Thiếu Liệt mỉm cười cung chiêu, bước đến bên giường đem người ôm vào trong ngực nói: “Vợ yêu à, đừng giận mà, anh biết anh sai rồi, anh hứa sau này sẽ không để mình gặp nguy hiểm nữa, em không biết, lúc anh biết A Quý muốn trả thù anh thì anh đã cực kỳ sợ hãi. Nhưng không phải là anh sợ hãi cho mình, mà là em và người nhà, anh sợ A Quý biết bên cạnh anh có cao thủ không tiện ra tay, sẽ tìm tới người mà anh quan tâm nhất. Nếu em hoặc người trong nhà có cái gì ngoài ý muốn, anh sẽ không để cho A Quý đi ngồi tù.”

Thủy Ân Trạch theo bản năng hỏi một câu, “Không ngồi tù thì làm gì?”

“Anh sẽ giết gã.” Diêm Thiếu Liệt đang nói những lời này rõ ràng là cười tủm tỉm, nhưng Thủy Ân Trạch biết anh không phải là nói đùa, anh là nghiêm túc!

Thủy Ân Trạch lần thứ hai theo bản năng nắm chặt Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt nhìn y một cái cười tủm tỉm nói: “Vợ yêu à, anh hứa sẽ bảo vệ mình thật tốt, cố gắng để cho mình trường thọ trăm tuổi, nhưng mà em cũng phải theo cùng anh trường thọ trăm tuổi, nếu không thì một mình anh cô đơn cỡ nào!”

Vừa bắt đầu Thủy Ân Trạch nghe Diêm Thiếu Liệt giải thích thì còn giận dỗi, nhưng nghe câu kế tiếp thì giận cũng từ từ tiêu mất, thế nhưng y không nghĩ cứ nhẹ nhàng như vậy buông tha Diêm Thiếu Liệt, cho nên nghiêm mặt hù dọa: “Nếu lần sau tái phạm sẽ làm thế nào?”

Diêm Thiếu Liệt cười trộm xoay người đem Thủy Ân Trạch đặt ở dưới thân, nhẹ giọng nói: “Tái phạm thì phạt anh vất vả cây cây được không?”

Thủy Ân Trạch nhất thời ngốc lăng sừng sốt, hỏi một câu ngớ ngẩn, “Cây cái gì cây?”

Thủy Ân Trạch hết sức hối hận hỏi ra những lời này, bởi vì Diêm Thiếu Liệt không có trả lời y, mà là dùng hành động chứng minh cho y nhìn, tuy y đã hết lần này đến lần khác nhấn mạnh đây là ban ngày, nhưng người nào đó căn bản không quan tâm những cái đó, có ai quy định ban ngày không thể sinh hoạt yêu yêu?

Buổi tối thấy hai người chưa có đến, Triệu Chi Lâm liền gọi điện thoại cho cả hai, kết quả điện thoại dưới lầu hay trên lầu đều không có người nghe. Triệu Chi Lâm đi bộ đến tìm người, cô còn chưa đi đến nơi thì thấy Ninh Từ Mị ở trong sân tưới hoa, nghe nói Triệu Chi Lâm muốn đi tìm hai người, Ninh Từ Mị cũng đi theo giúp vui.

Hai người mẹ vừa mới quẹo vào biệt thự của hai người, liếc mắt nhìn lên ban công thì thấy trên ghế quý phi có hai người nằm, Thủy Ân Trạch dựa lưng nằm trong ngực Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt để cằm trên đầu Thủy Ân Trạch, hai người gắt gao ôm sát vào nhau, giờ phút này đang ngủ say.

Ngày mùa hè mặt trời xuống muộn, lúc này vừa lúc hoàng hôn, ánh nắng nhẹ nhàng ảm áp dùng trên khuôn mặt mỉm cười hạnh phúc của hai người, giây phút này không có bất kỳ ngôn ngữ nào có thể hình dung được cảnh tượng xinh đẹp này!

_____ Hoàn Chính Văn _____

Đôi lời của Ex:

Tôi biết truyện này rất không hợp gu của đại đa số, vì bản tay vàng thô to và tác giả quá thiên vị cho nhân vật chính. Nhưng mà truyện là để đọc cho thoải mái, để vui vẻ sau những giờ phút căng thẳng của cuộc sống. Tôi không dám nói tác giả hay nội dung truyện gửi gắm cái gì, hay có ý nghĩa gì sâu sắc, nhưng truyện đọc rất thoải mái, không có nhiều chi tiết nặng nề hồi hộp, mà là tràn đầy tiếng cười và sự hả hê.

Điều tiếc nuối duy nhất chính là tiết lộ cuối cùng về cái kết của Hạ Khuyết Thành và Diêm Thiếu Kiệt, câu chuyện vốn thâm tình như thế, tác giả lại vạch trần nó ra, để nó trần trụi xấu xí. Làm Ex cảm thấy rất tiếc nuối cho cặp đôi này, thật sự thấy rất day dứt cho đoạn kết này.

Còn về 22 chương phiên ngoại tiếp theo, có 18 chương viết riêng cho couple Cố Quân Viêm x Thủy Ân Hi, và 4 phiên ngoại cuối về các bánh bao của hai nhà, cực mạnh! Cuối cùng, mọi người copy lưu lại đọc thoải mái, Ex không share word và cũng không hi vọng mọi người copy xong ném lên bất kỳ hội nhóm hay trang mạng nào, tự giữ lấy trong máy thôi nha mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87

Cố Quân Viêm x Thủy Ân Hi

Thể loại: Hiện đại, thanh xuân vườn trường, hào môn, Bá đạo trung khuyến công x Ngạo kiều độc mồm, ham ăn, nữ vương thực.v, 1 x 1, HE.

PN1: Mối quen

E&B: Strangers Ex

Tháng chín hàng năm là tháng rất đặc biệt, bởi vì tháng chín có một mùa đặc biệt, mặt trời thanh xuân, sáng lạn nhiều màu, chứng minh kết quả cố gắng nhiều năm qua của vô vàn học sinh, không sai, tháng chín sở dĩ đặc biệt là bởi vì “Mùa khai giảng”!

Cổng trường Đồng đại có một thiếu niên dáng người thon dài đứng ở đó, cậu mặc một cái áo sơ mi trắng cùng với cái quần bò màu xanh da trời, rõ ràng là một bộ quần áo đơn giản đến không thể đơn giản hơn, thế nhưng mà mặc trên người cậu, không thể không nói người đẹp trai mặc đồ via hè cũng sẽ có

người cho rằng đó là hàng hiệu.

Một đầu tóc đen như mực, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo kết hợp với đôi kính râm, chỉ có thể nhìn thấy cái mũi cao thẳng cùng với đôi môi đỏ căng mướt, một đôi mắt đẹp bị che giấu đằng sau kính râm, quả là một thiếu niên xinh đẹp hấp dẫn. Nam sinh nữ sinh lui tới lui đi đều phải dán ánh mắt đến trên người cậu, có lẽ cậu cũng quen bị nhiều người thưởng thức như vậy, bị nhìn cũng không cảm thấy không nhiều tự nhiên.

Nếu không nhìn kỹ người ta sẽ cảm thấy thiếu niên này là tô son môi, nhưng đó thật sự là con trai, không có khả năng tô son đỏ mọng, chỉ có thể nói cha mẹ nuôi tốt quá, tóc và da đều là tốt không thể tả, cho nên môi đỏ một chút cũng coi như bình thường.

Thiếu niên hít sâu một hơi làm biếng duỗi duỗi thắt lưng, sau đó niễn cường ngồi trên va li hành lý, cuộc sống đại học của cậu bắt đầu rồi, nhưng cậu cũng không có cỡ nào mong chờ, thậm chí cậu không nguyện ý trọ ở trường, nhưng anh trai cậu nói kết giao bạn bè rất quan trọng, một tuần phải trọ đủ năm ngày trong trường học, nhưng mà cậu nhớ nhung món canh cá của mẹ làm phải thế nào đây?

Được rồi, coi như là cậu mượn hơi anh trai đi, nhưng thân làm một cật hoá tại sao lại không thích ăn cay được chứ? Trước kia cậu toàn là ăn ở bên ngoài, bởi vì mẹ cậu sẽ không nấu món cay Tứ Xuyên, từ sau khi anh trai thay đổi khẩu vị thì cậu xem như có lộc ăn, hơn nữa cậu cảm thấy trình độ nấu món cay Tứ Xuyên của mẹ nhà mình tăng vọt vượt qua đầu bếp nhà hàng Tứ Xuyên rồi.

Trước khi cậu đến trường học đã điều tra một lượt tất cả các nhà hàng xung quanh, có ba quán món cay Tứ Xuyên, một quán là người địa phương mở, một quán lad người Tứ Xuyên mở, quán còn lại nghe nói là một đầu bếp Tứ Xuyên nổi danh mở. Cậu tính toán buổi tối hôm nay phải đi một quán trong số đó nếm thử, a, quên giới thiệu tên cật hoá này, cậu ta chính là người mà mọi người rất quen thuộc ____ Thuỷ Ân Hi.

Thuỷ Ân Hi nghỉ ngơi đủ liền chuẩn bị đi vào trường học, nhưng mà cậu còn chưa nhắc chân chột nghe các nữ sinh hưng phấn hét chói tai, quay đầu lại thì thấy, một chiếc xe thể thao màu bạc mui trần lái thẳng vào trường học. Thuỷ Ân Hi cau mày, Porsche, đây là nhị thế tổ nhà ai nha.

“Là Cố Quân Viêm, có nhìn thấy không, anh ấy là người thừa kế Cố gia tứ đại gia tộc.”

“Đĩ nhiên rồi, bà cho là ai cũng có thể lái được Porsche? Học trưởng vừa mới đặt một chiếc Aston Martin, xe còn chưa tới, nghe nói xe kia là seri có số lượng, siêu đẹp.”

“Lộ Lộ, sao mà bà biết được chuyện này thế?”

Nữ sinh được người gọi là Lộ Lộ mặt đầy đắc ý mỉm cười, “Bí mật!”

“Xui, nói cứ như bà quen thân với học trưởng lắm vậy.”

“Rồi, đừng nói mấy cái chuyện không liên quan đó, hai bà đoán xem học kỳ này học trưởng có đổi luôn Trường Mỹ Đình.”

“Phải đổi thôi.”

Nữ sinh vừa được gọi là Lộ Lộ kia hỏi: “Tiểu Vận, đừng nói là bà muốn tranh thủ một chút nha?”

Nữ sinh được gọi là Tiểu Vận bật người thay đổi thành bộ dáng thẹn thùng, “Nếu có cơ hội đương nhiên muốn tranh thủ một chút.”

“Thật sao? Rõ ràng học trưởng chỉ là muốn chơi đùa, hai tháng đổi một bạn gái, tần suất này thì có bao nhiêu nghiêm túc chứ?”

“Có nghiêm túc hay không chẳng quan trọng, quan trọng là nói ra thể diện nha, ‘tôi đã từng hẹn hò với người kế thừa của Cố gia’, chắc chắn, ngẫm lại đã cảm thấy có mặt mũi.”

“Học trưởng sẽ coi trọng bà? Bà so với tôi còn lùn hơn một cái đầu, dáng lại không đẹp bằng tôi, học trưởng có muốn chọn cũng là chọn tôi thôi.”

“Chắc không? Dựa vào gia đình của bà cũng xứng đôi với học trưởng à, nhà của tôi tốt xấu gì cũng là làm ăn, cùng học trưởng có tiếng nói chung.”

“Làm ăn thì giỏi lắm sao? Nhà học trưởng là bối cảnh gì, bà mà là con gái ba nhà Diêm Đường Tần có lẽ sẽ có cơ hội, nếu không thì bà với tôi căn bản chẳng có khác gì nhau.”

“Bà...”

“Đủ, hai người đừng có ồn nữa.”

“Bà câm miệng!”

Thuỷ Ân Hi yên lặng đi ngang qua ba nữ sinh, cứ làm như người ở thành phố Thiên Hải có ai không biết Tứ đại gia tộc, hoá ra cái tên vừa rồi là nhị thế tổ Cố gia, khó trách đánh rầm thối như vậy đâu, hai tháng đổi một cô bạn gái, tốc độ này, so với anh trai mình quay một bộ phim còn nhanh hơn. Lúc này Thuỷ Ân Hi đã đem Cố Quân Viêm liệt vào hàng ngũ tra nam.

Thuỷ Ân Hi bận rộn một buổi sáng đem mọi thủ tục nhập học làm xong, giữa trưa cậu không đi ra ngoài ăn, ở trong kí túc xá ăn đơn giản một bữa, nhưng tất cả đều là món ngon, thịt trâu sốt tương cay, rau trộn tôm cay, các loại dưa muối nhỏ, đây đều là Ninh Từ Mị làm cho cậu, nhưng bởi vì thời tiết tháng chín còn rất nóng, cho nên cậu không dám mang theo nhiều, sợ bị hỏng.

Bởi vì không mang món chính cho nên giữa trưa cậu chạy đến tiệm cơm mua bánh màn thầu, vừa mới từ tiệm cơm đi ra thì nhìn thấy Cổ Quân Viêm bị một đám nam sinh nữ sinh vây quanh. Thủy Ân Hi nhìn ra Cổ Quân Viêm hẳn là cao hơn cậu một hai cm, phải tầm 183cm, ở giữa một đám sinh viên có thể coi anh như là hạc trong bầy gà. Thủy Ân Hi vẫn cảm thấy mình cao 181cm đã thực đủ nhìn, không nghĩ tới càng đủ nhìn là ở chỗ này đây. Cậu có thể nhìn thấy trên mặt Cổ Quân Viêm mang biểu tình không kiên nhẫn, ngay khi một nữ sinh quần lên cánh tay của anh thì anh rút cuộc bạo phát.

Nhìn thấy nữ sinh bị đẩy ngã ngồi dưới đất, khoé miệng Thủy Ân Hi co giật, thầm nghĩ tính tình người này thật sự đủ nát bét, nhưng mà nếu là mình chắc là sẽ còn làm quá đáng hơn. Cậu lắc đầu, túi nylon trong tay chứa một cái bánh màn thầu, cậu vừa đi xuống bậc thang vừa quay quay túi nylon, kết quả... Một cái xiết không chặt túi nylon trực tiếp bay ra ngoài, vốn là chuyện cũng chẳng có gì, quan trọng là cái túi to to ấy nó đáp lên trên đầu Cổ Quân Viêm. Mà, Thủy Ân Hi vẫn còn duy trì tư thế tay hứng bay ra ngoài, một đám người đồng loạt quay mắt nhìn về phía cậu.

Không đợi Cổ Quân Viêm mở miệng, đám người chung quanh anh đã xông ra, nhưng xét thấy cái mặt đẹp trai người gặp người thích của Thủy Ân Hi, mọi người nói chuyện vẫn khá khách khí, “Cậu bạn học này, không phải là cậu cố ý chứ? Mau nói lời xin lỗi với học trưởng đi.”

Thủy Ân Hi nghen nghen, cuối cùng nín không được, vèo một cái bật cười lên tiếng, bởi vì biểu tình vẻ mặt kinh ngạc của Cổ Quân Viêm lúc mới bị ném trúng, bộ dáng đó thật sự là đủ dẫn thối mà. Cậu chậm rì rì bước đi qua, nhặt lên cái bánh màn thầu trên đất, cũng may là có túi nylon nên không cần phải đi mua lần nữa.

“Học trưởng, rất xin lỗi, không phải là em cố ý.”

Cổ Quân Viêm kên kên cái mũi, muốn đập thẳng nhóc này một bàn tay, hình như khi nãy anh nhìn thoáng qua thấy cậu ta cười một chút. Đương nhiên bởi vì cách khá xa, cho nên anh không dám xác định.

“Cậu cố ý đúng không, muốn dùng chiêu này hấp dẫn học trưởng chú ý.”

Thủy Ân Hi cau mày lại nhìn về phía nam sinh nói chuyện, hử? Rất nhanh chuẩn đoán ra bệnh là cùng một loại hình với anh hai nhà mình, có thể nói ra lời này chắc là thích Cổ Quân Viêm, nhưng cậu bạn này là điển hình tiểu thụ, không thể nào so sánh với anh hai mình được. Đây là loại hình mà Thủy Ân Hi ghét nhất rõ ràng là con trai mà có tình già vờ yếu đuối.

“Cậu bạn học này tôi vì sao muốn hấp dẫn chú ý của học trưởng? Tôi chỉ thích con gái.”

“Cậu... Cậu có ý gì?” Nam sinh loại hình tiểu thụ kia rõ ràng thực khản trương, còn trộm nhìn thoáng qua phản ứng của Cổ Quân Viêm. Khoé miệng Thủy Ân Hi cong hẳn lên, cầm lấy bánh màn thầu chậm rì rì đi thẳng ra khỏi đám người. Cổ Quân Viêm nhìn chằm chằm bóng dáng Thủy Ân Hi lập tức nhú mắt lại.

Sau khi trở lại ký túc xá Thủy Ân Hi liền ăn cơm trưa, cậu chính là động vật ăn thịt, không quá thích ăn rau dưa, cho nên Ninh Từ Mị chuẩn bị cho cậu toàn là thịt, nhưng vì cân bằng dinh dưỡng cho nên cô đóng gói cho Thủy Ân Hi rất nhiều dưa muối nhỏ, bởi vì dưa muối là làm từ rau xanh.

Người trong ký túc xá lục tục trở về, Thủy Ân Hi đã sớm làm quen với mọi người, nhìn thấy Thủy Ân Hi cầm bánh màn thầu trong tay, trên bàn bày đủ các loại hộp to bình nhỏ. Lão tam Khâu Nguyên trực tiếp hỏi: “Ân Hi, cậu chỉ ăn thứ này thôi sao?”

Thủy Ân Hi nhìn thoáng qua trên bàn, thịt trâu với tôm cay bị cậu ăn sạch, hiện tại ăn bánh màn thầu với dưa muối, Thủy Ân Hi giống như là một sinh viên cực nghèo khổ.

“Nhìn cậu bộ dáng công tử nhà giàu, hoá ra đều là giả vờ sao? Đừng nói là nhà cậu sống ở khu đông nha?”

Nói chuyện là lão Tứ, gọi là Hạ Thuần Luật, lúc mới tự giới thiệu Thủy Ân Hi lập tức tự hỏi cha mẹ cậu ta rốt cuộc là làm nghề gì, đặt cái tên như vậy, Thuần Luật không phải dễ bị gọi là Đồ Con Lừa có biết không? Người này cũng là điển hình nhị thế tổ, nhưng so với loại cực phẩm nhị thế tổ như Cổ Quân Viêm thì còn kém xa nhiều lắm. Hơn nữa Hạ Thuần Luật này còn là một kẻ siêu cấp tự kỷ, đương nhiên đúng thật là cậu ta lớn lên không tồi, chẳng qua là so với Thủy Ân Hi cũng là kém quá xa. Vừa mới đến ký túc xá ánh mắt lập tức nhìn đến Thủy Ân Hi, Hạ Thuần Luật liền đem Thủy Ân Hi trở thành đối thủ của mình.

Người trong ký túc xá đều nói Thủy Ân Hi có bộ dáng công tử nhà giàu, nói không chừng là thiếu gia nhà ai, chỉ là khiêm tốn một chút mà thôi. Hạ Thuần Luật tự nhận bản thân tham dự nhiều tiệc tùng, cũng chưa từng nghe nói có phú thương nào họ Thủy cả. Nhưng khí chất của Thủy Ân Hi quả thật không tầm thường, hẳn nghĩ có thể là gia đình phú thương giấu mặt nào đó.

Nay nhìn thấy Thủy Ân Hi ăn bánh màn thầu dưa muối, Hạ Thuần Luật sao bỏ qua cơ hội chế nhạo cậu. Thủy Ân Hi liếc mắt nhìn Hạ Thuần Luật một cái, thầm nghĩ khó trách anh hai nói lòng dạ ghen tị của đàn ông so với đàn bà không hề thua kém, lúc này thật đúng là để cậu mở rộng tầm mắt.

“Lão Tứ, đủ, chú làm cái gì vậy hả?” Nói chuyện chính là lão đại Lưu Sướng, người ở thành phố Thiên Hải ai mà không biết khu đông, nhưng ở trước mặt người ta hỏi cái này không phải là muốn làm người ta không thoải mái sao?

“Sống ở khu đông thì làm sao vậy?”

“Đúng vậy, sống ở khu đông thì làm sao?” Đây là lão nhị Sử Đại Lượng, ký túc xá có sáu người, chỉ có Sử Đại Lượng ở nơi khác đến, năm người còn lại đều là người Thiên Hải.

“Khu đông là xóm nghèo.”

“Xóm nghèo thì mắc mớ gì đến cậu? Không có xóm nghèo sao có thể hiện ra kẻ có tiền như cậu?”

“Cậu...”

Thủy Ân Hi ngay cả nhìn cũng không thèm liếc Hạ Thuần Luật một cái, tự mình thu dọn hộp với bình trên bàn, dưa muối do mẹ làm so với đồ ăn còn ăn ngon hơn, cậu nghĩ cái bình này chắc là đủ cho cậu ăn một tuần lễ nhỉ?

Buổi chiều Thủy Ân Hi làm thủ tục tiếp, bận rộn xong thì trở về ký túc xá ngủ một giấc ngắn, buổi tối sáu giờ mới rời giường, một mình chuồn đi ra hướng ngoài trường.

Cậu đi nếm thử nhà hàng món cay Tứ Xuyên do người Tứ Xuyên mở, lúc này vừa vặn là giờ cơm, người đến ăn không ít, hơn nữa có rất nhiều sinh viên ở các trường đại học gần đó. Rất nhiều người đến là cùng nhau đi liên hoan, một kỳ nghỉ không thấy bấy giờ đúng là thời điểm liên lạc tình cảm.

Thủy Ân Hi tìm một vị trí bên hông ngồi xuống, một người gọi một con cá tầm hai cân, lại thêm một phần chân giò tương, tổng thể mà nói cậu cảm thấy mùi vị không tệ, nhưng so với mẹ nhà mình thì vẫn còn thua một ít, bù lại vị cay rất chính tông, cậu cảm thấy ót với tiêu sọ hẳn là được lấy trực tiếp ở Tứ Xuyên, cay ớt bản địa không có ăn ngon như vậy.

Lúc ăn cơm thì nhận được điện thoại của Thủy Ân Trạch, nói cho cậu là y mới chuyển tiền vào thẻ, bảo cậu muốn ăn cái gì thì ăn cái đó, muốn mua gì thì thoải mái mua, ngàn vạn đừng để bản thân thiệt thòi. Anh hai của cậu là từ nhỏ đến lớn luôn thương cậu như vậy. Thủy Ân Trạch lại hỏi tình hình ở trường học của cậu một chút, hai anh em nói chuyện khá lâu mới cúp điện thoại.

Thủy Ân Hi, một đại soái ca đáng người thon dài một mình một người ngồi đây ăn cơm, một bát lớn canh cá một đĩa chân giò, không biết từ lúc nào cậu bắt đầu phát hiện ánh mắt người chung quanh đều tụ tập đến trên người mình.

Mặc dù bị nhiều người nhìn như vậy Thủy Ân Hi cũng ăn rất bình tĩnh, hoàn toàn không bị người xung quanh ảnh hưởng, cơm nước xong thanh toán tiền đi ra khỏi nhà hàng, không có đóng gói, bởi vì một chút đồ ăn cũng không dư. Thủy Ân Hi trừ bỏ cật hoá còn là một tên ăn rất tốt, Ninh Tử Mị không chỉ một lần lo lắng có phải công năng nào đó của con trai út có vấn đề, nhưng đi kiểm tra không phát hiện thân thể có gì bất thường. Đương nhiên cũng là do Thủy Ân Hi bình thường chăm chỉ rèn luyện, cho nên mặc dù ăn rất nhiều nhưng không mập.

Thủy Ân Hi vừa mới đi bộ về đến trường học thì nghe thấy tiếng còi ô tô ở đằng sau, cậu cũng không quay đầu lại trực tiếp tránh qua lối đi bộ, nhưng tiếng còi ô tô vẫn cứ vang lên, cậu nhượng mảy quay đầu lại nhìn sang.

Cố Quân Viêm lái xe đến bên cạnh cậu hạ cửa kính xe xuống hỏi: “Học đệ, có muốn anh tiễn một đoạn đường không?”

Thủy Ân Hi cau mày, “Cảm ơn học trưởng, vừa mới ăn cơm xong nên em đi bộ cho tiêu hoá.”

“Cậu có biết có bao nhiêu học đệ học muội muốn muốn lên xe của anh, muốn anh đưa đi không?”

Thủy Ân Hi nhìn trời, “Không biết.”

Cố Quân Viêm bị cậu nói mà ghen, nói thế thì anh biết đáp lời thế nào đây?

Lúc này trong sân trường có không ít người, nhất là chiếc xe xi pốt kia của Cố Quân Viêm gần như là không ai không biết, nhìn thấy Thủy Ân Hi đứng bên cạnh xe, tất cả mọi người đều lấy ánh mắt tò mò tìm tòi nghiên cứu. Thủy Ân Hi bĩu môi, thầm nghĩ cuộc sống vườn trường này của mình xem ra là phải muôn màu muôn vẻ rồi.

Chờ cho Thủy Ân Hi thoát khỏi Cố Quân Viêm đi tới dưới lầu ký túc xá thì bị người gọi lại, người gọi lại cậu không phải ai khác, đúng là giữa trưa bánh màn thầu của cậu ném trúng người, là nam sinh tiểu thụ thích Cố Quân Viêm. Tuy rằng không biết đôi phương tên gọi là gì, nhưng Thủy Ân Hi cũng không cần biết đôi phương gọi là cái gì.

“Tôi chỉ là biết giữa trưa cậu cố ý dùng chiêu đó hấp dẫn chú ý của học trưởng, cậu còn không thừa nhận.”

Thủy Ân Hi là loại người không thích cùng người khác so đo, nhưng không có nghĩa cậu là quả hồng mềm mại cho người xoa nắm, huống chi là cái loại hình tiểu thụ trước mặt mà cậu ghét nhất.

“Cậu có bệnh à? Đầu óc dư hơi? Cậu thích Cố Quân Viêm là chuyện của cậu, bớt nhắc đến tôi, còn tôi tìm tôi làm phiền cần thận tôi cho cậu một trận.”

Nam sinh tiểu thụ bày ra bộ dáng biểu tình không thể tin tưởng Thủy Ân Hi, “Cậu, cậu...”

“Cậu cái gì cậu? Nói chuyện lăng nhăng lăng nhăng, chưa uống thuốc hả? Còn trừng nữa tôi móc tròng mắt của cậu ra.”

Lẽ ra học đệ năm nhất là không dám cùng học trưởng nói chuyện như vậy, người trước mặt này dầu gì cũng là năm hai, là chuẩn học trưởng của Thủy Ân Hi. Nhưng chỉ có thể nói người này hơi bị xui, không có việc gì chạy tới trêu chọc Thủy Ân Hi làm chi? Cậu chính là kẻ thừa tính cách của mẹ mình.

Ngày hôm sau các loại đồn đãi về Thủy Ân Hi bị truyền ra, có người nói cậu ở xóm nghèo khu đông trong thành phố Thiên Hải, có người nói cậu vì khiến cho Cố Quân Viêm chú ý nên lấy bánh màn thầu ném người, có người nói cậu trong sân trường là loi đùa tình với Cố Quân Viêm, còn nói cậu nhục mạ học trưởng, có bối cảnh xã hội đen đe dọa uy hiếp học trưởng.

Đến Thủy Ân Hi còn không thể nào tin được, ngắn ngủn thời gian có một ngày mà cậu đã trở thành danh nhân Đông đại, hơn nữa còn là tiếng xấu lan xa!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88

Cố Quân Viêm x Thủy Ân Hi

PN2: Diễn tranh sủng

E&B: Strangers Ex

Cuộc sống đại học của Thủy Ân Hi là bắt đầu từ dưới loại tình huống này, tuy cậu cũng muốn điều thấp một chút, nhưng oái ăm là bộ dáng lớn lên quá nổi bật, lại có lời đồn cùng với Cố Quân Viêm như vậy, cậu dù có muốn điều thấp cũng khó!

Khai giảng không vài ngày đủ các lời đồn đãi về bản thân cậu, cậu cùng Cố Quân Viêm đã bị truyền tứ tung, cũng nhờ những người này ban tặng, Thủy Ân Hi rất nhanh đã hiểu biết được về anh chàng Cố Quân Viêm này. Cố Quân Viêm, người thừa kế duy nhất của Cố gia Tứ đại gia tộc tại thành phố Thiên Hải, sinh viên năm ba Đông đại, hai mươi một tuổi, tính cách quái đản, bất cần đời, tốc độ đổi bạn gái hoặc bạn trai nhanh như tên lửa, bình thường là hai tháng đổi một lần, nếu chọc anh ta bực mình cũng có trường hợp bị đổi sớm. Rõ ràng là cái tên không học vấn không nghề nghiệp, nhưng thành tích học tập lại vô cùng tốt, có người đồn đãi là vì anh ta tiêu tiền mua.

Nội dung sau đó Thủy Ân Hi thật sự không có hứng thú nghe hết, bởi vì trên cơ bản đều là các loại scandal màu hồng phần về anh ta, cái gì mà 3P, NP loạn thất bát tao một đồng lớn. Thủy Ân Hi không biết lời đồn này có phải là thật hay không, nhưng cậu cảm thấy lời đồn về Cố Quân Viêm không có gì dễ nghe cả, mình thật sự là xui xẻo mà, bỗng dưng bị một tên như vậy làm phiền hà.

Nhớ tới hình ảnh ngày đầu tiên đến trường học, con gái thời đại này không biết nghĩ như thế nào, biết rõ anh ta là cái tên lẳng nhăng cây cải bự còn chạy theo anh ta như vịt, còn có mấy nam sinh kia, nên nói như thế nào đây? Bởi vì có anh trai mình là tiền lệ, cho nên cậu cũng không có kỳ thị đồng tính luyện ái, thậm chí cảm thấy tình yêu thật sự là không có hạn chế giới tính, nhưng nếu mà không phải là tình yêu thật sự thì phải nói khác.

Sau khai giảng dĩ nhiên không thể thiếu khoá học quân sự, Thủy Ân Hi là sinh viên năm nhất là khẳng định trốn không thoát, chẳng qua là bởi vì bình thường rất chú ý luyện tập, tố chất thân thể phát triển không tồi, cho nên khoá học quân sự đối với cậu mà nói cũng không tính là cái gì. Nhưng vài sinh viên từ bé được nuông chiều có thể không chịu nổi cái này, ngay cả đàn anh đàn chị đi trước đều nói quân sự năm nào cũng phải có người té xỉu mới là bình thường.

Quân sự năm nay người té xỉu đầu tiên không ngờ không phải là nữ sinh, mà là nam sinh, hơn nữa người này chính là lão lục trong ký túc xá đám người Thủy Ân Hi, Diệp Xương Hoa, nghe nói điều kiện trong nhà người này vô cùng tốt, thậm chí so với bối cảnh nhà Hạ Thuần Luật còn lợi hại hơn. Nhưng người này cũng không phải là loại hình Thủy Ân Hi thích, bộ dáng cái cậu lão lục này luôn cho người ta thấy yếu đuối lại bệnh không dứt. Thủy Ân Hi từ nhỏ là một đứa trẻ khoẻ mạnh, ngay cả cảm mạo cũng hiếm, cho nên đối với người như Diệp Xương Hoa cậu thật sự không hiểu. Rõ ràng nói thân thể của mình không có bệnh tật gì, chỉ là thiếu rèn luyện sức khoẻ, vậy thì chú em phải tập luyện nhiều mới đúng chứ, nhưng người ta nói rèn luyện nhiều quá mệt mỏi, chịu không nổi. Một chữ cmm mới, kết luận là méo thể nào hiểu nổi?!

Thế chất không tốt mới yêu cầu rèn luyện chứ? Không rèn luyện mới có thể chất không tốt đúng không, ngại mệt? Vậy thì cũng chỉ có thể chờ chết thôi, đương nhiên cậu sẽ không ở trước mặt lão lục nói lời này, nhưng cậu thật sự không quen nhìn người như vậy. Cho nên Diệp Xương Hoa té xỉu cậu chỉ mở miệng hỏi hai câu, không có biểu hiện đặc biệt quan tâm gì, không nhất định là bạn cùng ký túc xá nhất định phải có quan hệ tốt, ví dụ như cậu và Diệp Xương Hoa, Hạ Thuần Luật, hoàn toàn không có khả năng quan hệ tốt.

Sự kiện này vốn chẳng có gì lớn, nhưng... Thời gian đảo lui lại tới thời điểm Diệp Xương Hoa té xỉu, Diệp Xương Hoa là đứng ở phía trước Thủy Ân Hi, sau đó lúc té xỉu là trực tiếp ngã xuống về phía sau, nhưng vừa vặn huấn luyện viên hô khẩu lệnh quay sau, cho nên Thủy Ân Hi đã xoay người căn bản không nhìn thấy người đang sau ngã xuống, bạn học đứng bên cạnh cậu cũng phản ứng chậm liếc mắt thấy Diệp Xương Hoa ngã xuống, lập tức đỡ lấy cậu ta.

Không đợi người khác lên tiếng đầu, Hạ Thuần Luật đứng song song với Diệp Xương Hoa liền lên tiếng chất vấn Thủy Ân Hi, vì sao nhìn thấy lão lục té xỉu còn quay người, có phải là cố tình không muốn đỡ cậu ta. Thủy Ân Hi lờ mờ mắt liếc hần một cái, nói: “Phía sau đầu của tôi không có mọc mắt.”

Hạ Thuần Luật còn muốn nói điều gì, nhưng huấn luyện viên đã đi đến, kết quả là Diệp Xương Hoa bị đưa đến phòng cứu thương, nhưng Hạ Thuần Luật lại đối với kết quả không như ý thì dầy dụa không bỏ, nhất định cứ nói Thủy Ân Hi thấy chết mà không cứu gì đó.

Thủy Ân Hi là chán ghét Diệp Xương Hoa, nhưng còn chưa đến mức thấy bạn học té xỉu cố ý tránh đi, nếu nhìn thấy cậu chắc chắn sẽ đỡ lấy, chẳng qua là tiện tay giúp mà thôi, nhưng bây giờ bị Hạ Thuần Luật nói giống như cậu là loại người thấy chết không cứu.

“Thuần Luật, sao cậu có thể nói vậy chứ? Không phải Ân Hi đã nói là cậu ấy nghe thấy huấn luyện viên hô lệnh quay người à.” Ân trọng của Lưu Sướng

đối với Hạ Thuần Luật cũng không tốt nổi.

Sử Đại Lượng quệt mũi một cái, “Đứng thế, cậu đứng song song với Diệp Xương Hoa lại không kịp lúc vươn tay giúp đỡ, cậu trách móc Ân Hi cái gì hả?” Con người cậu là có thói quen lạ, người khác bêu mũi cậu thì quệt mũi, nhưng ý tỏ vẻ là giống nhau, hơn nữa trong người cậu có cái cân, chỉ thích ăn ngay nói thẳng.

Thủy Ân Hi nghe nói như thế cau mày lại: “Đứng vậy, cậu đứng song song với Diệp Xương Hoa nhìn thấy cậu ta té xỉu sao không vươn tay giúp mà còn trách móc tôi, cậu cố ý đúng không? Cái này gọi là gì ta, Khâu Nguyên.”

Khâu Nguyên nhìn thoáng qua Thủy Ân Hi nói: “Vu oan hãm hại hoặc là vu oan giá họa, được tất.” Thủy Ân Hi nghĩ thâm câu này có chút nghiêm trọng không?

Hạ Thuần Luật vừa nghe bọn họ nói thế liền nóng nảy, “Các cậu nói bậy bạ gì đó hả? Ai có ý...”

“Cậu có ý.” Thủy Ân Hi không đợi hắn nói xong lập tức cắt ngang, “Tôi nói cho cậu biết Hạ Thuần Luật, tôi đến Đông đại là để học tập, cậu muốn làm cái gì tôi không quan, nhưng chớ dính tới tôi, ấu trĩ!” Cậu là thật sự cảm thấy Hạ Thuần Luật rất ấu trĩ, tốt xấu gì cũng là người trưởng thành rồi, nói năng hành động giống như là không có đầu óc vậy.

Chút chuyện không thoải mái đó rất nhanh đã bị Thủy Ân Hi quên đi, lúc gần tới cậu và Sử Đại Lượng đi quán cơm, lúc về ký túc xá thì nhìn thấy Diệp Xương Hoa vội vàng chạy về phía vườn hoa sau trường học.

“Ân Hi, đó là Diệp Xương Hoa nhỉ? Cậu ta không nghỉ ngơi chạy đến vườn hoa làm gì?”

“Ai biết!”

“Đi, đi xem đi.”

“Sao cậu rảnh như thế hả, có thời gian không bằng về ký túc xá đọc sách đi.”

“Đừng nha, cậu cũng coi như là vì cậu ta mà bị oan uổng một hồi, tôi cũng đi quan tâm cậu ta một chút, miễn bị người ta nói ba nói bốn.”

Thủy Ân Hi là thật sự không có tâm tình quan tâm Diệp Xương Hoa xảy ra chuyện gì, nhưng không chịu nổi Sử Đại Lượng lải nhải không dứt, cuối cùng đành phải bị Sử Đại Lượng kéo đi qua. Lúc hai người vừa đi tới vườn hoa liền thấy được Diệp Xương Hoa, đối diện cậu ta không phải là ai khác, đúng là nhân vật chính làm cho Thủy Ân Hi tiếng xấu lan xa, Cố Quân Viêm!

Hai người bọn họ đều là sừng sốt, Diệp Xương Hoa và Cố Quân Viêm là xảy ra chuyện gì đây? Thủy Ân Hi nhìn thấy khung cảnh này quả thực phiền quá mức, cậu xoay người muốn đi lại bị Sử Đại Lượng kéo lại. Sử Đại Lượng cũng nghe nói chuyện giữa Thủy Ân Hi với Cố học trưởng, hiện tại lại dính thêm Diệp Xương Hoa, trực giác của cậu ta lúc này là một cái cơ hội, hẳn là vấn đề sẽ sáng tỏ, cho nên kiên quyết không cho Thủy Ân Hi đi, còn lôi kéo cậu lặng lẽ đến gần một chút.

“Diệp Xương Hoa, cậu to gan nhỉ? Dám lừa cả tôi?”

“Anh Quân Viêm, anh hãy nghe em nói, em là sợ anh không chịu tới gặp em mới lừa gạt anh, anh tin em đi, cái cậu Thủy Ân Hi kia không phải là thứ gì tốt, anh hôm nay đã thấy cả rồi chứ?”

Lừa gạt của Thủy Ân Hi lập tức phụt lên, đây là cái quái gì? Cậu đến trường mới được mấy ngày, làm quái gì đắc tội cái loại trời ơi này, lấy ấy cậu muốn lao ra ngoài, nhưng mà bị Sử Đại Lượng kéo mạnh lại.

“Đừng nóng vội, tôi nghe thêm xỉu nữa, khẳng định còn có việc.”

“Nghe cái rắm, Diệp Xương Hoa là cái loại thiếu đánh mả.”

Không đợi Sử Đại Lượng nói chuyện hay Thủy Ân Hi lao ra, chợt nghe Cố Quân Viêm nói: “Không phải thứ tốt? Vậy cậu cảm chi dùng danh nghĩa của em ấy hện tôi ra gặp mặt? Về phần tôi nhìn thấy, người khác không biết cậu, tôi còn không biết sao? Cậu căn bản là cố ý té xỉu đúng không? Biểu diễn cho tôi nhìn à? Hao tâm tốn sức quá đi, cậu không cần diễn tôi cũng biết cậu rẻ rách!”

“Anh Quân Viêm, anh sao có thể nói em như thế? Anh có biết là em từ nhỏ đã thích anh, em đây cố gắng học tập cũng là vì muốn vào Đông đại, muốn làm học đệ của anh, anh sao có thể đối xử với em như vậy? Thủy Ân Hi kia có gì tốt? Rõ ràng chính là cậu ta cố ý thấy chết mà không cứu, nhìn thấy em té xỉu còn quay người, cậu ta...” Tuy rằng Diệp Xương Hoa nói hết câu, nhưng càng về sau cậu ta càng lúc càng nhỏ giọng, đến cuối cùng đã không còn có âm thanh gì.

“Đừng có mà dắt vàng lên mặt mình nữa, nếu không phải là nhìn mặt mũi của Diệp lão thì tôi biết cậu là ai à? Người thích tôi có nhiều lắm, bắt tôi ứng phó từng người chắc là tôi mệt chết rồi, tôi bảo cậu thích tôi sao? Tôi bảo cậu thi vào Đông đại sao? Là cậu tự nguyện hướng tới dựa vào cái gì bắt tôi nhận, cậu có bệnh à.”

Sử Đại Lượng và Thủy Ân Hi liếc nhau, thì ra là thế, cái cậu Diệp Xương Hoa này là một trong đám người theo đuổi Cố Quân Viêm, khó trách đối xử như vậy với Thủy Ân Hi. Nhưng nhìn tình huống này có vẻ Cố Quân Viêm hình như rất chán ghét cậu ta.

Diệp lão là lớp người già ở Cổ thị, quan hệ với Cổ lão không giống những người khác, Diệp Xương Hoa là cháu trai nhỏ nhất của Diệp lão, từ nhỏ đã được Diệp lão mang theo bên người, vì thế quen biết Cổ Quân Viêm mỗi ngày đi bên cạnh Cổ lão già tử. Bởi vì Diệp Xương Hoa chơi thân với Cổ Quân Suất, cho nên Cổ Quân Viêm vẫn luôn đối xử với cậu ta như em trai. Nhưng không biết bắt đầu từ lúc nào, Cổ Quân Viêm phát hiện tình cảm của Diệp Xương Hoa đối với mình thay đổi.

Sau khi phát hiện tình cảm của Diệp Xương Hoa đối với mình thay đổi, Cổ Quân Viêm liền tránh cậu ta, còn nói Cổ Quân Suất cũng cách xa cậu ta một chút. Trước khi Cổ Quân Viêm lên đại học, Diệp Xương Hoa thổ lộ với anh, Cổ Quân Viêm vô cùng dứt khoát từ chối cậu ta, hai ba năm nay anh chưa từng gặp lại Diệp Xương Hoa, không ngờ là cậu ta cũng thi đậu Đồng đại.

Cổ Quân Viêm liếc Diệp Xương Hoa một cái tiếp tục nói: “Cậu cho là tôi không biết hôm nay xảy ra chuyện gì sao? Cậu nhìn thấy tôi ở phía trước nhìn các cậu tập quân sự, liền cố ý chọn thời cơ tệ xui, cái đó là Thủy Ân Hi người ta có quan hệ gì? Lúc đó em ấy đã quay đi chỗ khác, lấy cái ót nhìn cậu sao?”

Hoá ra là hôm nay lúc học quân sự Cổ Quân Viêm cùng với mấy bạn học đi ngang qua, một bạn học có quan hệ rất tốt với anh nhìn thấy Thủy Ân Hi liền hỏi anh rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, anh nói không có gì, Cổ Quân Viêm liền nhìn chăm chăm Thủy Ân Hi vài lần, nhưng lúc ấy Thủy Ân Hi không có chú ý tới anh, mà Diệp Xương Hoa đứng trước cậu lại nhìn thấy được Cổ Quân Viêm. Phát hiện người Cổ Quân Viêm nhìn là Thủy Ân Hi, Diệp Xương Hoa bức tức, vừa vặn nghe được huấn luyện viên gọi quay người về phía sau, cậu ta liền cố ý chậm nửa nhịp, nhìn bạn học quay người lại đây, cậu ta mới ngã về phía sau tệ xui, sau đó liền có chuyện tiếp theo.

Đương nhiên Hạ Thuần Luật leo lên trận chiến không có bất kỳ quan hệ nào với Diệp Xương Hoa, Hạ Thuần Luật là đơn thuần muốn gây rắc rối cho Thủy Ân Hi thôi, nhưng Thủy Ân Hi cảm thấy Diệp Xương Hoa không chừng đã tính kế luôn Hạ Thuần Luật.

“Anh Quân Viêm, anh sao cứ há miệng mở miệng đều là cái cậu Thủy Ân Hi kia, cậu ta có cái gì tốt, một kẻ ở xóm nghèo không có gia thế bối cảnh thì có chỗ nào xứng đôi với anh.”

“Tôi muốn gia thế bối cảnh làm gì? Gia thế bối cảnh của Cổ gia không đủ nhìn sao?” Suy nghĩ của Cổ Quân Viêm là, ở xóm nghèo thì sao vậy, nếu không sinh tại thế gia thì bọn họ có cái gì mạnh hơn so với người ta, huống chi anh thực chán ghét thế gia bối cảnh.

Thủy Ân Hi cảm thấy nghe thế đã đủ, hơn nữa đối thoại của hai người càng chạy càng trật, cậu cảm thấy đối thoại tiếp theo hẳn là cậu không muốn nghe đến, cho nên cậu chuẩn bị lôi kéo Sử Đại Lượng rút quân. Nhưng Sử Đại Lượng tuy làm người tính tình thẳng thắn, người cũng không ngốc, nghe được thì cậu ta cũng biết sắp mò ra đường, cậu ta cảm thấy không nên đi phải ở lại tiếp tục nghe cho hết. Cho nên khi Thủy Ân Hi kéo cậu ta, cậu ta ngược lại dè người Thủy Ân Hi xuống.

Mà lúc này sau khi Diệp Xương Hoa nghe Cổ Quân Viêm nói xong cũng là biểu tình không dám tin, “Anh Quân Viêm, anh, anh sẽ không thực sự thích Thủy Ân Hi đó chứ?” Thủy Ân Hi ném cho cái ánh mắt xem thường, thầm nghĩ cái tên Diệp Xương Hoa này đúng là biết phối hợp, giống như là biết người khác đang muốn nghe cái gì vậy.

Cổ Quân Viêm không trả lời cậu ta, trong đầu chợt loé rồi biến mất chính là ngày khai giảng đầu tiên ở cổng trường học nhìn thấy thiếu niên vô cùng xinh đẹp lại thực biếng nhác, thiếu niên lấy bánh màn thầu ném mình rồi sau đó nghiêm trang chứng thực giải thích, thiếu niên có đôi mắt loé loé sáng đủ loại màu sắc từ chói ngời lên xe của mình, còn có thiếu niên giương nanh múa vuốt dám uy hiếp học trưởng, cẩn thận ngẫm nghĩ anh cảm thấy Thủy Ân Hi này thật sự rất thú vị!

“Cái đó và cậu có quan hệ gì sao? Chuyện của tôi còn không tới phiên cậu nói chuyện.” Nghe nói như thế, Thủy Ân Hi thở phào một cái, thầm nghĩ may mà anh chàng Cổ Quân Viêm này không có nói bậy, không thì rắc rối to.

Diệp Xương Hoa bắt lấy cánh tay Cổ Quân Viêm, vội vàng nói: “Anh Quân Viêm, anh không thể thích cậu ta.”

“Buông tay!”

“Em không buông, anh đáp ứng em sẽ không thích cậu ta thì em sẽ buông tay.”

Sắc mặt Cổ Quân Viêm trầm xuống, túm lấy cổ tay Diệp Xương Hoa kéo mạnh ra, Diệp Xương Hoa đau đến mức rơi nước mắt, vội vàng cầu xin tha thứ, “Anh Quân Viêm, anh buông, anh mau buông em ra, tay em muốn gãy rồi.” Nào biết Cổ Quân Viêm đúng là thả ra, nhưng là trực tiếp quăng người qua một bên, lực đạo nhìn xem ra cũng không hề nhẹ, cũng có lẽ là Diệp Xương Hoa thật sự rất yếu đuối, cậu ta bị ném thẳng bay về phía bên chỗ Thủy Ân Hi với Sử Đại Lượng. Vốn là hai người bọn họ trốn rất tốt, nhưng đột nhiên một người bị ném qua đây khiến cho hai người hoảng sợ, lúc này cũng không cần né, xuất hiện thôi!

Diệp Xương Hoa nhìn thấy Thủy Ân Hi và Sử Đại Lượng, bởi vì cú ngã này rất đau cho nên trong lúc nhất thời cậu ta không có cách nào đứng lên được, nhưng không quên chất vấn hai người bọn họ, “Giáo đường của hai người bị chó ăn rồi sao? Đi nghe lên người khác nói chuyện, mẹ mấy người dạy dỗ ra sao hả?”

Sử Đại Lượng quệt mũi một cái, “Mẹ của tôi chỉ dạy tôi phải làm người cho tốt, bà ấy nói nhân phẩm còn quan trọng hơn giáo dục nhiều.” Thủy Ân Hi cau mày lại, trong lòng like mạnh một phát cho mẹ của Sử Đại Lượng, bà mẹ trí tuệ.

Thủy Ân Hi liếc liếc Cổ Quân Viêm đứng ở phía trước, người nọ bây giờ cũng đang trừng mắt nhìn cậu, phỏng chừng cũng vì hành vi nghe lén của cậu cảm thấy... Khó mà có thể tin tưởng được? Bởi vì cậu không nhìn thấy trong mắt Cổ Quân Viêm có những cảm xúc như trơ trẽn xem thường hoặc là trào phúng.

Thủy Ân Hi nhìn người nằm sấp trên mặt đất ở trước mặt, nói: “Diệp Xương Hoa, mày muốn diễn hậu cung tranh sủng à? Còn cố ý té xù hãm hại tao? Đây là vị nương nương nào dạy dỗ mày vậy? Tao thấy mày nên đi tập lại cho tốt. Nhưng mà cái loại da dầy như mày phải đạt đến trình độ lửa không xi nhê, bị người vạch trần còn có thể mặt không đỏ tím không nháy, cái mặt nhỏ của mày là do thẩm mỹ có được đúng không?”

“Phốc...” Thủy Ân Hi nhìn về phía ánh mắt đầy ý cười của Cố Quân Viêm, nguyền anh một cái, thầm nghĩ có cái gì mà buồn cười. Sử Đại Lượng gãi đầu, cảm thấy Thủy Ân Hi này thật lợi hại, mắng chửi người ta không cần dùng một từ thô tục, cậu ta là đang mắng người đúng không?

“Đại Lượng, đi thôi.”

Sử Đại Lượng xoay người muốn đi, nào biết Thủy Ân Hi giữ chặt mình đi về phía trước, Sử Đại Lượng bực mình, đi về phía trước không phải là trở lại quán cơm sao? Không đợi cậu ta mở miệng hỏi chột nghe “A...” Một tiếng, anh chàng hoảng sợ, cúi đầu nhìn thoáng qua, thì ra Thủy Ân Hi một bước dẫm lên bàn tay Diệp Xương Hoa, sau đó lập tức rời đi. Lúc đi ngang qua bên người Cố Quân Viêm ngay cả liếc mắt cũng không nhìn anh một cái, Sử Đại Lượng vỗ vỗ ngực, cảm thấy Thủy Ân Hi này là không thể chọc.

Cố Quân Viêm càng là khoé mắt mang cười nhìn theo bóng dáng của hai người, thầm nghĩ cậu nhóc Thủy Ân Hi này cũng rất thích mang thù, xem ra người đắc tội cậu sẽ không có kết cục gì tốt.

Hai người kia còn chưa đi xa thì nghe tiếng nói của Sử Đại Lượng truyền tới, “Ân Hi, sao cậu biết chuyện Diệp Xương Hoa thẩm mỹ mặt? Tôi nói mà, mặt của cậu ta sao có thể nhỏ xíu như vậy chứ, thì ra là thẩm mỹ nha?”

Âm thanh cười nhạo của Thủy Ân Hi truyền tới, “Ừ, không biết xấu hổ làm gì còn mặt mũi, không thẩm mỹ chính chính thì còn có mặt mũi gặp người chắc!”

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89

Cố Quân Viêm x Thủy Ân Hi

PN3: Một trận chiến thành danh

E&B: Strangers Ex

Thủy Ân Hi và Diệp Hoa Xương coi như là kết thù thành sông núi, nhưng cậu không quan tâm, vốn là chẳng liên quan gì mình, cậu cũng không làm sai cái gì, giờ thì hay rồi, một đũa hai đũa đến tìm mình gây sự, cậu nợ đũa nào à? Bởi vì sự kiện này mà tính tình của Thủy Ân Hi có nguy cơ bạo nổ, Sử Đại Lượng liền lôi kéo Lưu Sướng với Khâu Nguyên nói nhất định phải cẩn thận Thủy Ân Hi, cái tên này rất đen tối đó.

Hai người bị mấy câu thuyết phục của cậu ta làm cho tức cười, hỏi cậu ta rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Bởi vì ngay ngày đầu tiên Sử Đại Lượng nhìn thấy Thủy Ân Hi đã có ấn tượng rất tốt, hai người còn là giường tầng trên tầng dưới, bình thường Thủy Ân Hi ở trên giường đặc biệt an tĩnh, điều này làm cho Sử Đại Lượng ở tầng dưới rất vui mừng, bởi vì Hạ Thuần Luật cũng ở tầng trên, nhưng Lưu Sướng ở tầng dưới của hắn cũng rất bị tội.

Vì vậy Sử Đại Lượng không ít lần nói lời hay cho Thủy Ân Hi, đây là lần đầu tiên Lưu Sướng với Khâu Nguyên nghe được cậu ta ở sau lưng Thủy Ân Hi nói như vậy, cho nên khó tránh khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Sử Đại Lượng nhìn xung quanh không có ai mới đem chuyện xảy ra mấy ngày trước kể cho hai người bọn họ. Hai người nghe xong cũng ngây người, không ngờ là có chuyện như vậy xảy ra, khó trách gần đây Diệp Hoa Xương cùng Thủy Ân Hi như nước với lửa, hoá ra là có nguyên nhân cả nha!

Nghe được thái độ sau đó của Thủy Ân Hi thì hai người xem như hiểu được, khó trách Sử Đại Lượng nói Thủy Ân Hi đen tối, quả thật rất đen. Nhưng việc này nói đi phải nói lại cũng không thể trách người ta được, Diệp Xương Hoa rảnh rồi không có gì làm tự tìm chết đúng không? Hơn nữa hai người nhất trí cho rằng Diệp Xương Hoa làm không đúng, thậm chí có chút đáng khinh, cũng may Cố học trưởng không có trùng chiều còn thắng mặt vạch trần trò xiếc của cậu ta, không thì Thủy Ân Hi oan uổng cỡ nào.

Thủy Ân Hi cùng Diệp Xương Hoa không biết được bản thân đã bị lão Đại, lão Nhị và lão Tam trong ký túc xá phân loại, Thủy Ân Hi thuộc dạng người tốt, là loại người đáng giá kết giao bạn bè. Diệp Xương Hoa thuộc dạng tiểu nhân, không thể kết giao bạn bè còn phải đề phòng cậu ta đâm cho mình một dao. Còn về Hạ Thuần Luật, kẹ, không nghĩ, cũng là cái dạng người không thể nào không ghét bỏ.

Nhưng mà mọi người đã phát hiện ra một vấn đề mới, Thủy Ân Hi khẳng định không phải là ở xóm nghèo. Bởi vì cậu về nhà một chuyến mang đến thiệt nhiều đồ ăn, đương nhiên bình nhỏ lọ nhỏ đựng dưa muối là không thể thiếu, còn kèm theo món ăn ngon, ví dụ như tương thịt trâu, chân giò, thịt miếng khô cay, gà xào ớt... Tóm lại là một đồng đồ ăn ngon.

Thân là bạn học có quan hệ không tồi với Thủy Ân Hi đều có vinh hạnh nếm được, đối với tài nấu nướng của Ninh Từ Mị khen không dứt miệng. Một ngày đẹp trời nào đó đi quán ăn cơm trưa, Thủy Ân Hi mang theo bình lọ của mình, ăn được dưa muối nhỏ mấy người đều hiểu được, vì sao lần nào

Thủy Ân Hi đều xách nhiều bình lọ như vậy, đậu xanh rau má ăn còn ngon hơn đồ ăn ở quán cơm.

Lưu Sướng liền hỏi Thủy Ân Hi chuyện xóm nghèo, Thủy Ân Hi nói ra địa chỉ nhà mình, Lưu Sướng với Khâu Nguyên đều là người thành phố Thiên Hải, vừa nghe liền biết gia cảnh nhà Thủy Ân Hi phải là rất khó.

Khoá huấn luyện quân sự kết thúc, cuộc sống đại học của Thủy Ân Hi chính thức bắt đầu. Ngành học của Thủy Ân Hi là quản lý công thương, tuy lấy diện mạo của cậu muốn đi theo anh trai bước vào giới giải trí cũng là thực dễ dàng, nhưng cậu lại không thích cái giới đó. Ninh Tử Mị và Thủy Thiên Lệ đối với lựa chọn của các con cũng luôn duy trì, chỉ cần hai người bọn họ vui vẻ là được.

Tối hôm đó Thủy Ân Hi lại đi bộ ra vườn trường, mục tiêu chính là nhà hàng món ăn Tứ Xuyên, lúc này là đi nhà hàng do người địa phương mở. Vừa mới bước vào, liếc mắt một cái liền thấy được Cố Quân Viêm đang cùng ba nam một nữ ngồi chung với nhau, cậu nhướng mày theo bản năng muốn xoay người rời đi. Chẳng qua là không chờ cậu đi ra ngoài đã nghe có người gọi học đệ, khoé miệng Thủy Ân Hi kéo kéo định đẩy cửa đi ra ngoài.

Thế nhưng người phía sau hiển nhiên là có chuẩn bị, rất nhanh đã đuổi tới, “Học đệ.” Thủy Ân Hi nhìn người trước mặt, không quen.

Người nọ tự giới thiệu tên là Hứa Thụy Lâm, là bạn học cũng là anh em tốt chung ký túc xá với Cố Quân Viêm, tóm lại là muốn mời Thủy Ân Hi cùng ăn chung một bữa cơm. Thủy Ân Hi cảm thấy dính líu tới Cố Quân Viêm thì chẳng có được chuyện gì hay ho.

“Cảm ơn học trưởng, em đã ăn cơm xong.”

“Ăn cơm xong thì nhóc tới nhà hàng làm gì?”

“Rất thơm, em đến xem chơi.”

Hứa Thụy Lâm cười nói: “Anh biết giữa Quân Viêm với em có lẽ có chút hiểu lầm, có vài đồn đãi với em không tốt lắm, em tức giận cũng là chuyện bình thường. Nhưng Quân Viêm cũng rất vô tội, em dù sao cũng phải cho nó có cơ hội giải thích chứ?”

“Không sao, em tin tưởng mấy lời đồn này chỉ có kẻ ngu mới tin, tuy rằng trên đời này kẻ ngu dốt nhiều hơn một ít. Đương nhiên, em cũng không biết học trưởng cần phải giải thích với em cái gì, thật sự.”

Hứa Thụy Lâm nhíu mắt lại nhìn chằm chằm Thủy Ân Hi, ngay lập tức mỉm cười: “Được rồi, xem như mọi người kết giao bạn bè cùng ăn chung một bữa cơm được chứ?” Nhìn thấy Thủy Ân Hi vừa muốn từ chối, anh ta nói ngay: “Nể mặt học trưởng anh vài phần đi, nói như vậy thì em cũng đừng từ chối đúng không?” Anh ta cảm thấy nói không chừng Thủy Ân Hi này không phải là búng bình bình thường đâu, mạnh bạo khẳng định là không được.

Quả nhiên Thủy Ân Hi nghe nói như thế có chút dịu lại, chủ yếu là vị học trưởng ở trước mặt này ăn nói cười tùm tùm lấy lòng, có câu vung tay không đánh người mặt tươi cười, cậu tiếp tục làm bộ làm tịch thì có chút làm kiêu, huống chi cậu thực sự đói đến mức ngực dán sát lưng.

Thủy Ân Hi không có ý định cùng bọn họ liên lạc tình cảm, trừ bỏ giới thiệu bình thường, cậu không nói gì thêm. Bởi vì cậu đang vội vàng ăn, may mà từ nhỏ đã luyện được một thân thần công, thách cả trăm ngàn người nhìn anh đây, anh đây vẫn ăn ngon miệng như cũ, so với nói chuyện phiếm với bọn họ thì ăn cơm mới là quan trọng nhất, tuy rằng cậu cũng không muốn ăn bữa tiệc này!

Hứa Thụy Lâm chỉ giới thiệu hai nam sinh khác, Trương Dương và Thôi Kỳ Phong, còn nữ sinh kia thì anh ta căn bản không giới thiệu, Cố Quân Viêm cũng không có ý muốn giới thiệu. Thủy Ân Hi rõ ràng cảm giác được nữ sinh kia xấu hổ, khiến cậu cảm thấy kỳ quái là nam sinh tên Trương Dương kia hình như cũng có một tia xấu hổ. Thủy Ân Hi bắt đầu tự động bỏ não, chẳng lẽ Trương Dương này cũng là một trong những người theo đuổi Cố Quân Viêm?

Thủy Ân Hi không có nhiều quan tâm cho nên bữa cơm này ăn không tồi, nhưng cậu cảm thấy nhà hàng này làm món cay Tứ Xuyên trình độ bình thường, còn không bằng nhà hàng lần trước. Những người khác thì người nói người ăn, nhưng quả thật là ăn không nhiều lắm, trên cơ bản là nhìn Thủy Ân Hi ăn. Tổng thể mà nói thì Thủy Ân Hi ăn rất tao nhã, nhưng cậu đúng thật là ăn rất nhiều, ánh mắt Cố Quân Viêm phải trừng to.

Cuối cùng thật sự nhịn không được, anh hỏi một câu, “Ăn thế, thịt của em chạy đâu cả rồi?”

Thủy Ân Hi lau lau miệng nói: “Mỗi ngày em đều có thói quen luyện quyền.” Cố Quân Viêm gật gật đầu, thì ra là rất chú ý rèn luyện, khó trách dáng người đẹp như vậy.

Đợi đến khi ăn xong bữa cơm này mấy người từ trong tiệm cơm đi ra chuẩn bị về trường học, nữ sinh kia mới gọi lại Cố Quân Viêm, Cố Quân Viêm không nhìn cô ta mà là chuyển sang hướng Trương Dương nói: “Cậu tự mình giải quyết, còn nữa, từ hôm nay trở đi tôi không quen biết cậu.”

“Học trưởng, em chỗ nào làm không tốt, anh nói em sẽ sửa, anh có thể đừng chia tay với em được không? Em thật sự không thể không có anh.”

Thủy Ân Hi vừa nghe lời này nhin không được ném cho cái ánh mắt xem thường, cái tên Cố Quân Viêm này sao nhiều hoa đào trái như thế, Hứa Thụy Lâm cùng Thôi Kỳ Phong kéo Thủy Ân Hi qua một bên giải thích sơ qua tình huống này cho cậu nghe.

Hoá ra nữ sinh này tên gọi là Trương Mỹ Đình, Thủy Ân Hi cảm thấy tên này có chút quen tai, không đợi cậu nhớ ra là ai đâu, Hứa Thụy Lâm liền đem việc hôm nay kể cho Thủy Ân Hi.

Cố Quân Viêm, Hứa Thụy Lâm và Thôi Kỳ Phong là chung một ký túc xá, Trương Dương là bạn học của bọn họ quan hệ cũng khá tốt. Đương nhiên cái quan hệ cũng khá tốt này là Trương Dương tự bản thân cho là vậy, nhưng bọn họ lại không ở chung một ký túc xá. Trương Mỹ Đình là em họ của

Trương Dương, còn là cái loại bà con xa, nhưng bởi vì chuyện làm ăn nên hai nhà có rất nhiều hợp tác, cho nên quan hệ từ nhỏ của hai người xem như không tồi. Năm nay Trương Mỹ Đình học năm hai, cô ta vừa mới bước vào năm nhất đã nhìn trúng Cố Quân Viêm, dĩ nhiên là người nhìn trúng Cố Quân Viêm thì nhiều lắm, nhưng cô ta có ưu thế là ông anh họ Trương Dương này, cho nên so sánh với người khác càng có cơ hội lại gần Cố Quân Viêm.

Nhưng Cố Quân Viêm căn bản không để ý tới cô ta, trong mắt Cố Quân Viêm thì Trương Mỹ Đình cũng giống như đám người theo đuổi mình, anh chưa bao giờ đối xử với anh khác biệt. Trương Mỹ Đình theo đuổi Cố Quân Viêm vài tháng, nhưng ngay cả tên của cô ta là gì Cố Quân Viêm còn không nhớ. Mấy tháng trước có một ngày Trương Dương đột nhiên tìm tới Cố Quân Viêm, nói Trương Mỹ Đình ở nhà muốn chết muốn sống, Cố Quân Viêm không rõ cô ta muốn chết muốn sống thì có liên quan gì đến mình, Trương Dương nói là bởi vì Trương Mỹ Đình thích Cố Quân Viêm.

Trương Dương nói hy vọng nhìn một phần bạn bè mà giúp đỡ hỗ trợ, Cố Quân Viêm hỏi hắn là muốn giúp như thế nào? Hắn lúc ấy liền nói đề Cố Quân Viêm thử kết giao với Trương Mỹ Đình xem sao, không cần nhiều, hai tháng là được. Cố Quân Viêm không nghĩ ngợi nhiều liền từ chối, nào có kiểu giúp như vậy, vô luận Trương Dương nói cái gì Cố Quân Viêm đều không đồng ý, sau lại nghe nói Trương Mỹ Đình cắt cô tay tự sát.

Trương Dương lần thứ hai tìm tới Cố Quân Viêm, nhưng lần này hắn không nói Cố Quân Viêm kết giao với Trương Mỹ Đình, mà là nhờ anh đến bệnh viện thăm Trương Mỹ Đình. Cố Quân Viêm vẫn là từ chối, trong mắt anh thì Trương Mỹ Đình chính là thứ phiền toái, động chút là lấy tự sát hù dọa người, nếu thật sự muốn chết nào có thể không chết, cần chi không chết hắn mà để người phát hiện?

Sau đó Trương Mỹ Đình vẫn đi học lại, nhưng cô ta công khai nói mình là bạn gái Cố Quân Viêm. Khi Cố Quân Viêm biết được thì vô cùng tức giận, lúc ấy liền muốn tìm Trương Mỹ Đình thì bị Trương Dương cản lại. Trương Dương giải thích cho Cố Quân Viêm là, hắn nói Trương Mỹ Đình ở trong bệnh viện từ chối chữa trị, thường xuyên rút bỏ hết kim tiêm truyền nước, thuốc thì càng không uống, cha mẹ của cô ta vì cô ta mà nát cả tim gan.

Vì đề Trương Mỹ Đình an tâm dưỡng bệnh cho nên hắn lừa cô ta, Trương Dương nói Cố Quân Viêm đã đồng ý hẹn hò hai tháng với cô ta, nhưng nếu hai tháng sau Cố Quân Viêm vẫn là không thích cô ta, Trương Mỹ Đình không được phép nào loạn nữa. Trương Mỹ Đình vừa nghe lập tức đồng ý, cô ta là vô cùng tự tin, Trương gia cũng là đại gia tộc, cô ta cảm thấy dựa vào vẻ đẹp và bối cảnh gia thế của nhà mình, khẳng định sẽ khiến cho Cố Quân Viêm yêu thích mình.

Trương Dương còn không tính quá ngốc, biết lấy thời hạn hai tháng, nhưng mặc dù vậy hắn cũng rất sợ Cố Quân Viêm tức giận. Bọn họ vốn là anh em tốt, nhưng hắn vì cô em họ phản bội Cố Quân Viêm. Cố Quân Viêm nghe xong hắn nói thì không nói cái gì cả, chỉ nói câu hai tháng sau nếu cô ta không chủ động rời đi, tôi khiến cho toàn bộ Trương gia các người biến mất khỏi thành phố Thiên Hải. Lúc ấy Trương Dương lập tức tỏ vẻ nếu hai tháng sau Trương Mỹ Đình không rời khỏi Cố Quân Viêm, hắn nhất định sẽ tự đẩy người đi.

Trương Dương thật bất ngờ Cố Quân Viêm dễ nói chuyện như vậy, nhưng không đợi hắn vui vẻ thì chợt nghe Cố Quân Viêm nói: “Hai tháng sau chúng ta cả đời không qua lại với nhau.” Trương Dương giật mình một câu chưa kịp nói, chỉ có thể nhìn sau lưng Cố Quân Viêm mà ngẩn người, hắn biết hắn đã mất đi người bạn này.

Trương Mỹ Đình cho là có anh họ họ giả họ tổng thì mọi sự thuận lợi, nhưng cô ta sai, bởi vì hai tháng qua cô ta chưa bao giờ một mình gặp mặt Cố Quân Viêm, thậm chí phải nói rằng hai tháng này cô ta trên cơ bản chưa từng gặp được Cố Quân Viêm. Tuy rằng Trương Dương sáng tạo cơ hội cho cô ta, nhưng Cố Quân Viêm có biện pháp khiến cho Trương Mỹ Đình vô hạn.

Thủy Ân Hi đối với những chuyện trước đó không có hứng thú, cậu cũng không tin tưởng cái tên Trương Dương kia tất cả đều là vì cô em họ, cho dù là chị em ruột còn không được như thế, huống chi còn là em họ. Nếu như nói Trương Dương không suy nghĩ cho mình không suy nghĩ cho nhà mình thì Thủy Ân Hi không tin. Hai anh em này trong lén lút ký kết hiệp nghị gì Thủy Ân Hi không thể biết, nhưng... Hai người bọn họ rốt cuộc đã đánh giá sai Cố Quân Viêm.

“Học trường làm cách nào khiến cho bà chị này vô hạn?” Đây là điều mà Thủy Ân Hi cảm thấy khá hứng thú.

Thôi Kỳ Phong nghe thấy liền bật cười trước, “Quân Viêm đặc biệt chơi ác, nếu phát hiện Trương Mỹ Đình theo dõi nó, nó liền tới quán bar đồng tính hoặc những nơi khiến Trương Mỹ Đình không vào được.”

“Bà chị này chưa từng mò đi vào sao?” Thủy Ân Hi cảm thấy nếu có cơ hội, Trương Mỹ Đình sẽ không sợ cái này.

“Sao lại không, nhưng mỗi lần cô ta bước vào quán bar thì bị đủ các cô gái dây dưa, theo vào hai lần thì cô ta không dám nữa.” Thủy Ân Hi nghe xong cười cười, chỉ sợ đủ các cô gái này cũng là do Cố Quân Viêm sắp xếp đi!

“Thế những nơi không vào được là những nơi nào?”

“Vài câu lạc bộ tư nhân này nọ, chuyên phục vụ cho những kẻ có tiền hoặc người có thân phận bối cảnh đến tiêu tiền. Mặc dù Trương gì là đại gia tộc, nhưng không phải giàu có gì, dù cho thẻ mua bằng tiền cũng không có tiền để mà mua.”

“Quan hệ của học trường với Trương học trường cũng không tốt lắm?”

Thôi Kỳ Phong kinh ngạc hỏi: “Làm sao em biết?”

Hứa Thụy Lâm cười cười nghĩ thầm Thủy Ân Hi này thật sự thông minh, khó trách Quân Viêm đối xử khác biệt, “Trương Dương là xem như cố ý dấn tới, trước kia cậu ta từng giúp Quân Viêm một chuyện không lớn cũng không nhỏ, nhưng chẳng qua không giúp thì tự Quân Viêm cũng giải quyết được. Quân Viêm đặc biệt chán ghét nợ nhân tình người khác, cho nên thái độ của nó đối với Trương Dương coi như không tồi. Có lẽ điều này làm Trương Dương sinh ra ảo giác, cậu ta cho rằng mình rất hiểu biết Quân Viêm, nhưng thật sự là cậu ta đối với Quân Viêm hoàn toàn không hiểu biết.”

Thủy Ân Hi gật gật đầu cũng không nói cái gì, đây là Cố Quân Viêm chơi xấu rồi, lợi dụng chuyện này đồng thời đem Trương Mỹ Đình và Trương Dương quảng một lúc. Hôn nữa Trương Dương cũng ngại ngần lẩn nhủ nhắc lại việc hấn giúp Cố Quân Viêm, chắc chắn! Chẳng qua cái tên Trương Dương này xứng đáng, đều là tự tìm, người thừa kế Cố gia là hạng người gì, không phải để một nhân vật nhỏ nói tính kẻ là có thể tính kẻ.

Ba người bọn họ đang nói chuyện, chợt nghe bên kia ồn ào lên, Trương Dương cầu xin nói: “Quân Viêm, Mỹ Đình thật sự rất thích cậu, vì sao cậu không thể thử nhìn thẳng em ấy xem? Cậu thật muốn bức chết em ấy mới cam tâm sao?”

Thủy Ân Hi cau mày, vừa rồi rốt cuộc là chuyện gì xảy ra cậu là không biết, nhưng mà Trương Dương này nói thế quả thật là tìm chết. Quả nhiên nghe Cố Quân Viêm nói: “Trương Mỹ Đình, tôi đến bây giờ chưa từng đồng ý hẹn hò với cô, đây là do Trương Dương một tay đạo diễn. Cô muốn trách thì đi trách cậu ta, à, tôi còn phải nói một câu, bối cảnh Trương gia này người quá kém, cô không xứng với tôi, tôi muốn cưới thì chỉ có thể là người trong tứ đại gia tộc, cô muốn trách thì trách Trương gia nhà cô đi.”

“Cố Quân Viêm, anh nói vậy là sao?”

Cố Quân Viêm nhìn về phía Trương Dương nói: “Ý trên mặt chữ, Cố thị muốn bóp chết Trương gia các người rất dễ dàng, không tin chúng ta thử xem!” Sắc mặt của Trương Dương càng phát ra khó coi, hấn biết Cố Quân Viêm không thích nói khoa trương.

“Là vì cậu ta sao? Tất cả mọi người đều nói về chuyện của hai người.” Trương Mỹ Đình chỉ vào Thủy Ân Hi, vẻ mặt không thể tin hỏi Cố Quân Viêm, “Học trường, anh thật sự cùng một chỗ với cậu ta sao?”

Thủy Ân Hi liếc cái xem thường, đây là cái quý gì, người đứng ở bên đường, họa từ trời rớt xuống há?!

Cố Quân Viêm nhìn thoáng qua Thủy Ân Hi đứng cách đó không xa, mới nói với Trương Mỹ Đình: “Chuyện đó không liên quan đến cô.”

Lời này nghe vào tai Trương Mỹ Đình chính là có ý ngầm thừa nhận, cô ta không nhìn Cố Quân Viêm mà thờ phỉ phỉ đi đến trước mặt Thủy Ân Hi chỉ vào mặt cậu nói: “Cậu có chỗ nào xứng đôi với học trường, cậu nghĩ mình đẹp đôi với anh ấy sao?”

Trong khoảng thời gian gần đây Thủy Ân Hi bị đồn không ít lra, đã bị vài người cho rằng cậu và Cố Quân Viêm có quan hệ mờ ám, hôn nữa ai cũng tới tìm cậu gây rắc rối, nghĩ cậu là giấy dễ hiếp đáp sao?

“Bà bị bệnh hả? Ra cửa không uống thuốc hay đầu bị cửa kẹp, bây giờ là Cố Quân Viêm muốn quảng bà, có cái mịa gì quan hệ với tôi, một thằng hai con đều nhào tới trách tôi, tôi nợ tiền mấy người à?”

Trương Mỹ Đình cũng bị thái độ của Thủy Ân Hi dọa đến, trong lúc nhất thời không mở miệng được. Thủy Ân Hi không tính toán cứ vậy buông tha cô ta, nói tiếp: “Bà xem lại bản thân mình đi, mặt hai mí này là cắt đúng không? Trong lỗ mũi nhét cái gì mà cao như vậy? Còn nữa, cái cằm này của cô đem đi đóng vào đá phải thủng cả cái lỗ đó, bộ dzú bự này được bao nhiêu thăng sờ vậy? Đáng chân khó coi muốn chết, cả người quái dị hèn chỉ khó trách Cố Quân Viêm muốn đá bà, là đàn ông bảo đảm ai cũng vứt bà cả, mang đi ra ngoài dọa chết người.”

Từ lúc vừa mới bắt đầu có rất nhiều sinh viên bu lại xem, nghe được Thủy Ân Hi xả liên hoàn, thế giới quan của tất cả mọi người bị đảo điên, miệng cậu nhóc này cũng quá tốt đi, cãi nhau với cậu ta xong không biết tổ chất tâm lý có ổn định không, hay là hận đến mức không còn mặt mũi sống trên đời nữa?

Quả nhiên mọi người chỉ thấy Trương Mỹ Đình là chả khóc nước nờ, Thủy Ân Hi vẻ mặt chán ghét nói: “Bà khóc cái gì khóc? Bà không chọc đến tôi, ông đây có thể giống đàn bà chanh chua chửi rủa à, bà mà là đàn ông thì tôi đã một đấm đánh bẹp rồi.” Lời này đặc biệt có tác dụng, Trương Mỹ Đình lập tức dừng rơi nước mắt.

Thủy Ân Hi ném cho ánh mắt xem thường xoay người đi về phía trường học, vừa đi vừa nghĩ, về sau nhìn thấy Cố Quân Viêm phải né gấp, không thì nhất định sẽ gặp xui, đúng là cái tên sao chổi xui xẻo mà, không biết bây giờ nói với bà già chuyển trường có được không nữa?

Cố Quân Viêm thì cười tủm tỉm nhìn bóng dáng Thủy Ân Hi, thầm nghĩ mắng vô cùng sướng miệng, nếu mà bên người mình có kẻ dờ hơi như vậy thì thật là thú vị, hai anh bạn tốt bên cạnh phải gọi anh mấy tiếng, anh mới phản ứng lại, cùng nhau đi về trường học.

Thủy Ân Hi còn không biết lời đồn đại về cậu đã thay đổi, bởi vì biểu hiện hôm nay của cậu đúng là để người mở rộng tầm mắt, đồng dạng cũng làm cho cậu một trận chiến thành danh!

Ex: Mấy hôm nay mạng không vào được wp, tui phải nhờ cô Nokia post chương hộ. Nhưng mà sự việc càng lúc càng ức chế! Ex không phải nhà mạng tổng đài, Ex chuyên ngành là xã hội chứ không phải dân IT, cũng mù công nghệ như mọi người, đừng dí hỏi Ex vì sao không vào được vì chính Ex còn không vào được đây.

Ex có thông báo gì đều thông báo trên fanpage, viết Tiếng Việt, không teencode không viết tắt, thế nhưng hình như không có ai dành nổi một phút đồng hồ để đọc nó trước khi inbox hay cmt thắc mắc cả. Ex cũng bận lắm, cũng phải đi làm, cũng có sinh hoạt cá nhân, việc edit là sở thích và đam mê nhưng Ex cũng cần cái để nuôi sống mình để duy trì đam mê chứ? Nhấn request và làm ơn CHỜ!!!! Lượng word mỗi chương khá dài, đừng hỏi, làm ơn CHỜ!!!!

Còn nữa, trên ngay tại cái WP này, ngay trên bài ghim, Ex có nói là không share word. Đừng đem lý do “vì mình rất thích” hay này nọ hỏi xin word, làm ơn hãy tôn trọng những gì Ex nói, pls! Có vài bạn rất tốt, vẫn còn ghi nhớ là Ex edit trên ipad nên không có tổng kết lưu lại word, copy xong còn gửi lại

cho Ex nữa kia.

Biết nói sẽ mất lòng khá nhiều bạn inbox/ cmt trên fanpage nhưng thật sự rất ức chế.

Carly: *pat pat* bót giận bót giận, việc cô cần làm đó là liếc một cái rồi... đi luôn:v mà phải nói tui thích nhất lúc em Hi mắng người á, sướng tai dễ sợ =)))))) cô đi coi mấy lúc e chửi người tui bảo đảm cô hết bực liền =))))))))))

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90

Cố Quân Viêm x Thuý Ân Hi

PN4: Hai ta thử xem

E&B: Strangers Ex

Tuy rằng Thuý Ân Hi đã sớm trở thành danh nhân năm nhất Đông đại, nhưng bây giờ tên tuổi của cậu quả thực là nâng một tầm cao mới, mọi người trong âm thầm lan truyền đặc tội ai cũng không được đắc tội Thuý Ân Hi, không thì tâm muốn chết cũng có luôn.

Thuý Ân Hi nghe mấy tin đồn đãi này cũng im re không nói gì, tuy nghe không tốt lắm, nhưng ít nhất là không có mấy thành phần vớ vẩn đến tìm cậu gây rắc rối, đương nhiên Cố Quân Viêm là một tên ngoại lệ, bởi vì hề không có việc gì là anh đến tìm học đệ liên lạc tình cảm, điều này làm cho lời đồn lúc trước về hai người càng đáng tin hơn.

Nhìn thấy Cố Quân Viêm ở ngoài cửa Thuý Ân Hi đã nghĩ đâm đầu chết cho xong, từ sau cái ngày cùng nhau ăn cơm đó anh ta rảnh rồi không có gì làm là chạy đến tìm mình, chơi bóng rổ, bơi lội, ăn cơm, trừ bỏ không thể cùng nhau đến lớp, anh ta luôn tìm đủ các lý do hẹn mình. Mà mỗi lần sau khi Thuý Ân Hi đi ra ngoài với Cố Quân Viêm, lúc về ký túc xá sẽ nhìn thấy đôi mắt tối tăm kèm theo các loại kèn án cùng uy khuất của Diệp Xương Hoa, giống như là mình cướp vợ của cậu ta không bằng, mà nó, cái này thì có liên quan gì đến anh đây hả?

Thuý Ân Hi căn bản không nghĩ sẽ ám chỉ với Cố Quân Viêm, mà là nói thẳng ra: “Học trưởng, anh đừng có hề rảnh tí là chạy đến tìm em được không, anh không thấy mỗi lần anh đến ký túc xá giống như là có oán linh phía sau lưng nhìn chằm chằm muốn đâm thành lỗ thủng luôn à? Còn cái bà chị kia nữa, không có việc gì là chạy đến trước mặt em khóc lóc một trận, bà tự cho mình là Mạnh Khương Nữ à, muốn khóc thì đến dưới Trường Thành mà khóc mới đúng chứ? Chạy tới em khóc cái gì? Ông nội của em chết lâu lắm rồi, muốn khóc tang thì về nhà bà mà khóc chết cha đi chứ.”

Cố Quân Viêm vừa nghe lời này về mặt rất là bất đắc dĩ, ngay cả Hứa Thụy Lâm với Thôi Kỳ Phong đứng bên cạnh nín cười không được. Trương Mỹ Đình từ khi bị Thuý Ân Hi mắng một trận ở cổng trường, trên mặt đúng là không có ánh sáng, hơn nữa không ít người hỏi thăm cô ta là thẩm mỹ ở đâu, mặt của cô ta thật sự là không sửa sao? Cô ta cũng đã bị những người này phiền đến nổi điên, sau cũng không biết là ai nói cho cô ta, nói Thuý Ân Hi ăn mềm không ăn cứng, bảo cô ta đến tìm Thuý Ân Hi nói lời hay, nếu Thuý Ân Hi đồng ý nói một câu thôi thì có khi tất cả mọi người sẽ tin, cũng sẽ không có ai nghi ngờ cô ta thẩm mỹ, tự nhiên cũng sẽ không mỗi ngày đuổi theo cô ta hỏi chuyện cô ta thẩm mỹ.

Trương Mỹ Đình nghĩ thầm bảo mình chịu thua thì sao có thể phục? Cô ta chưa từng chịu đựng việc này bao giờ có biết không? Vì thế cứ đến khóc, dù sao đàn ông đều sợ phụ nữ khóc, thế là hay rồi, không có việc gì thì chạy đến trước mặt Thuý Ân Hi khóc suốt mướt. Nhưng bởi vì thật sự chẳng có chuyện thương tâm gì, cho nên đa số thời điểm đều là làm sét đánh không có mưa rơi. Nhưng cô ta đã đánh giá thấp sức chiến đấu của Thuý Ân Hi, một đầu dây cắm vào điện thoại một đầu đeo vào tai, mặc kệ bà chị khóc đến núi lở đất rung, méo có liên quan gì đến ông đây cả.

Nhưng Thuý Ân Hi nói Cố Quân Viêm lại rất dễ bụng, cho nên tình trạng anh xuất hiện ở ký túc xá Thuý Ân Hi ít đi rất nhiều, nhưng thường xuyên lại xuất hiện ở cửa phòng học của cậu, còn có chính là lúc buổi sáng Thuý Ân Hi chạy tập thể dục thì Cố Quân Viêm trên cơ bản sẽ xuất hiện. Tuy rất nhiều người đều biết đó là cơ hội tiếp cận Cố Quân Viêm, nhưng Thuý Ân Hi dậy quá sớm, năm giờ sáng có biết là lúc mọi người đang mộng đẹp không hả? Ai đặc biệt rảnh không có việc gì dậy sớm như thế đi tập thể dục hả? Máu chó là dù có đi theo, người bình thường căn bản không theo kịp tốc độ chạy bộ của Thuý Ân Hi, lại càng đừng nói là mỗi lần cậu chạy đều là vài vòng, có sức chạy đến cùng thì chín phần là ngày hôm nay chỉ có thể nằm liệt trong ký túc xá.

Cố Quân Viêm cảm thấy như vậy rất tốt, không có ai quấy rầy mình với Thuý Ân Hi cùng một chỗ, mà thời gian này thái độ của Thuý Ân Hi đối với mình coi như không tồi. Nếu anh chọc cho Thuý Ân Hi vui vẻ, cậu sẽ còn lộ cái tươi cười cho anh xem, chắc chắn! Gái đẹp với trai đẹp thì anh thật sự nhìn thấy không ít, nhưng Thuý Ân Hi này tuyệt đối là có một không hai.

Thuý Ân Hi đối với Cố Quân Viêm đây đưa cũng không để tâm, cậu là từ lúc trung học đã bắt đầu tập chạy, trừ khi thời tiết quá xấu, nếu không thì một năm bốn mùa mỗi ngày kiên trì. Cậu không tin Cố Quân Viêm có thể mỗi ngày chạy theo mình, chẳng qua là sau đó cậu phát hiện cái tên Cố Quân Viêm này kỳ thật cũng rất thú vị, thỉnh thoảng còn có chút chơi ngu, điều này làm cho cậu cảm thấy thật bất ngờ, bởi vì cậu chưa bao giờ thấy Cố Quân Viêm ở trước mặt người khác như vậy.

Giữa trưa hôm nay Thuý Ân Hi với Lưu Sướng đi quán cơm, Sử Đại Lượng và Khâu Nguyên đã tới sớm trước chiếm vị trí, gần đầu quán cơm có đầu

bếp mới, nấu nướng rất khá, cho nên số người đến quán com ăn thẳng tấp bay lên mỗi ngày, không đến sớm chút có khi sẽ không có chỗ ngồi hoặc là phải ngồi chung với người không quen, đây là chuyện rất nhiều người không nguyện ý.

Kết quả chờ hai người đến quán com lại phát hiện cái bàn Sử Đại Lượng và Khâu Nguyên chiếm đã có vài cá nhân ngồi, Thuý Ân Hi nhíu mắt lại, nhìn ra đó là đám người Cổ Quân Viêm, bởi vì gần đây tiếp xúc rất nhiều cho nên cậu liếc mắt một cái liền nhận ra bóng dáng mấy người này. Nhưng ai có thể nói cho cậu biết là tại sao Diệp Xương Hoa và Hạ Thuần Luật cũng ngồi ở cái bàn đó?

Thuý Ân Hi cùng Lưu Sướng liếc nhau, bữa com này ăn không biết có tiêu hoá nổi hay không đây. Sử Đại Lượng nhìn thoáng qua thấy hai người bọn họ, lập tức chạy vào tới, “Ân Hi, cái này thật sự không thể trách tôi với Khâu Nguyên được, hai người kia đã ngồi xuống rồi, chúng ta không thể nào cứ thế đuổi người đứng không? Huống chi tất cả còn là chung một ký túc xá.”

Lưu Dường vỗ vỗ vai Sử Đại Lượng nói: “Rồi, không có trách hai người cậu.” Thuý Ân Hi cũng không nói gì, cậu đoán là nếu Cổ Quân Viêm không ở đó thì đã không hấp dẫn hai người kia lại đây, thật đúng là cái đồ tai họa mà!

Bởi vì đã gọi com giúp cho hai người, cho nên bọn họ cùng nhau trở lại bàn ăn đó, Cổ Quân Viêm vươn tay kéo Thuý Ân Hi, “Ân Hi, ngồi đây, anh giúp em lấy com.” Thuý Ân Hi trừng mắt liếc Cổ Quân Viêm một cái, không nhìn thấy ánh mắt u oán ở đối diện hả?

Gần đây vì qua lại tương đối thân, quan hệ cũng là từ từ ấm lên, học đệ, bạn học Thuý, Thuý Ân Hi giờ là Ân Hi, cũng đủ để thấy quan hệ của bọn họ quả thật khá tốt. Nhưng Thuý Ân Hi vẫn luôn xưng hô học trưởng với Cổ Quân Viêm, tuy rằng Cổ Quân Viêm nhiều lần yêu cầu cậu sửa miệng, nhưng mà cậu không chịu thay đổi, cuối cùng Cổ Quân Viêm cũng không kiên trì đành tụt cậu.

Lúc này trong mắt Cổ Quân Viêm toàn là Thuý Ân Hi, chỗ nào sẽ chú ý tới ánh mắt của người khác. Đương nhiên chuyện Diệp Xương Hoa thì anh rất rõ ràng, nhưng bây giờ anh không có tâm tình quan tâm việc này, bây giờ toàn bộ tâm tư của anh đều ở trên người Thuý Ân Hi, nên nói như thế nào đây? Không biết từ khi nào bắt đầu, anh phát hiện ánh mắt của mình chỉ thích đuổi theo Thuý Ân Hi.

Cũng có lẽ là từ lần đầu tiên nhìn thấy cậu ở cổng trường, cũng có lẽ là lúc cậu lấy bánh mỳ thầu ném anh, cũng có lẽ là lúc cậu từ chối ngồi lên xe của anh, cũng có lẽ là lúc cậu uy hiếp học trưởng đập Diệp Xương Hoa một cước, cũng có lẽ là lúc cậu ác độc mắng Trương Mỹ Đình, cũng có lẽ là mỗi ngày cùng cậu chạy bộ. Tóm lại, không biết từ lúc nào anh giống như thích quan tâm người này, thích nhìn biểu tình sinh động thú vị của cậu, thích nhìn biểu tình cao ngạo của cậu đánh bại từng kẻ đến tìm cậu gây rắc rối, thích nhìn cậu cười, nhìn cậu giận, nhìn cậu cười nhạo người khác, thậm chí ngay cả lúc cậu mắng chửi người Cổ Quân Viêm đều cảm thấy thật đáng yêu!

Anh còn không kịp suy tư đây là chuyện gì, nhưng anh xác định được, anh thích đứng bên cạnh Thuý Ân Hi, thích cùng một chỗ với cậu.

“Ném thử tay nghề của mẹ em” Thuý Ân Hi đem một cái bình nhỏ mở ra trước mặt anh, không đợi Cổ Quân Viêm động đũa, Hứa Thuý Lâm đã thò tay kẹp một đũa gấp đi thiệt nhiều dưa muối.

“Quả nhiên ăn ngon nha!”

Thuý Ân Hi giật giật khoe miệng, Hứa Thuý Lâm bình tĩnh cười nói: “Vừa nãy nghe nhóc này nói dưa muối của mẹ em làm so với đồ ăn quán com còn ngon hơn.” Thuý Ân Hi biết anh ta nói nhóc em không phải là Sử Đại Lượng mà là Khâu Nguyên.

“Lão Hứa, chú to gan dám ăn vụng dưa muối của anh, đó là Ân Hi đưa cho anh đây.” Vừa nãy Cổ Quân Viêm bật cười ngây ngô, mới chút không để ý đã bị Hứa Thuý Lâm ‘tiền hạ thủ vi cường’, nhưng chờ đến Thôi Kỳ Phong muốn xuống tay thì Cổ Quân Viêm đã đem cái bình bảo vệ trong ***g ngực của mình.

Thôi Kỳ Phong vừa thấy bộ dáng Cổ Quân Viêm thẳng lắc đầu, “Đừng dễ giận vậy chứ, thứ tốt phải cùng mọi người chia sẻ!” Thuý Ân Hi ném cho cái xem thường, thâm nghĩ mấy người này sao lại ấu trĩ như thế, cậu lại đưa ra một cái bình để trước mặt ba người.

“Chú em xem học đệ người ta làm việc kia, rất hào phóng, đáng về nào có keo kiệt giống như chú chứ.”

Hành động thái độ của mấy người được những người khác xem trong mắt, cũng từng người có tâm tư riêng, Thuý Ân Hi mặc kệ bọn họ, tự hoàn thành mục đích đến ăn com của mình. Vài người ngồi chung một cái bàn, nhưng những cái bình đều là của Thuý Ân Hi, cho nên cậu không nói lời nào nên những người khác đều không tiện mời Diệp Xương Hoa và Hạ Thuần Luật ăn. Mà hai người kia cũng có ý muốn trào phúng bọn họ vài câu chưa thấy qua cảnh đời, ăn dưa muối thôi cũng có thể trở thành mỹ thực, nhưng lại nhìn thấy bộ dáng Cổ Quân Viêm ăn vô cùng hứng thú, lời này liền không dám nói ra. Nếu nói những người khác chưa thấy qua cảnh đời thì còn được, nhưng Cổ Quân Viêm, là người thừa kế Cổ gia thì có cái gì chưa thấy qua?

Thuý Ân Hi cũng nhìn thấy ánh mắt ra hiệu của Lưu Sướng, nhưng cậu vẫn không nói gì, quan hệ giữa cậu và Diệp Xương Hoa, Hạ Thuần Luật đã đến mức độ này, cậu căn bản không nghĩ sẽ cứu chữa quan hệ lẫn nhau, cần chi phải hài hoà?

Lưu Sướng nhìn rõ thái độ của Thuý Ân Hi cũng liền yên tâm ăn com, mâu thuẫn không thể hoà giải cậu ta cũng không có biện pháp nào.

Ánh mắt Diệp Xương Hoa nhìn về phía Cổ Quân Viêm lại biến thành u oán uý khuất, lại nhìn sang Thuý Ân Hi thì biến thành hận đến mức nghiền răng ken két, Diệp Xương Hoa nhìn tới chén đĩa của mình thì ánh mắt chợt loé, “Anh Quân Viêm, em nhớ rõ anh thích ăn chân gà, em gấp cho anh.” Nói xong cậu ta gấp chân gà lên muốn đưa cho Cổ Quân Viêm.

Từ lúc Diệp Xương Hoa nói chuyện thì Thuý Ân Hi đã chú ý cậu ta, nghe cậu ta nói thì cậu ngẩng mạnh đầu lên nhìn về phía Diệp Xương Hoa, vừa thấy chiếc đũa kẹp chân gà của cậu ta rõ ràng có tư thế muốn ném qua, Thuý Ân Hi lập tức kéo Cổ Quân Viêm tới chắn trước mặt mình. Cổ Quân Viêm bởi vì một chút chuẩn bị cũng không có, cho nên bị Thuý Ân Hi kéo trực tiếp ngã xuống trên người cậu, hơn nữa vừa vịn chắn trước mặt của cậu. Mà chân

gà do Diệp Xương Hoa ném tới đã không thể thu trở về được, trực tiếp ném trúng mặt Cố Quân Viêm!

“Phốc, ha ha ha...” Thủy Ân Hi vì có Cố Quân Viêm chắn cho nên hoàn toàn không biết tình huống lúc này của Cố Quân Viêm, nhưng Sử Đại Lượng ngồi ở đối diện bọn họ lại nhìn rõ rành mạch, cái chân gà kia còn dính rất nhiều dầu mỡ, trên mặt Cố Quân Viêm bây giờ là bóng nhảy, hơn nữa anh còn vẫn duy trì tư thế nghiêng thân mình che ở trước mặt Thủy Ân Hi. Ban đầu Sử Đại Lượng là trừng lớn mắt, sau đó là nhin không được phụt cười ha ha không ngừng.

Khâu Nguyên ngồi ở bên cạnh kéo kéo cậu ta, thầm nghĩ thẳng nhai này đúng là không biết nhìn trường hợp mà, lúc này thích hợp cười sao? Tuy rằng thật sự buồn cười, mà ngay cả Thôi Kỳ Phong ngồi gần Cố Quân Viêm nhất cũng không nhin được, cười ha ha ra tiếng.

“Anh, anh, anh Quân Viêm, em không phải cố ý, em... Đều là do Thủy Ân Hi cả, là cậu ta lôi kéo anh.”

Lúc này Thủy Ân Hi rút cuộc đẩy Cố Quân Viêm ngồi thẳng dậy, sau đó nhìn thoáng qua mặt anh, cũng bật cười ha ha lên, lập tức rút ra khăn tay giúp anh lau lau mặt, tốt xấu gì cũng vì chắn cho mình không phải sao?

Mặt Cố Quân Viêm đen không khác gì đáy nồi, nhưng nhìn thấy Thủy Ân Hi lau mặt cho mình thì sắc mặt mới tốt lên một chút.

Sắc mặt Cố Quân Viêm lập tức lại tối sầm, “Anh xúc dờ cái bàn được không?”

Thủy Ân Hi nhướn mày nhìn anh, “Em còn chưa có ăn cơm xong đâu!”

Cố Quân Viêm cũng cau mày lại, “Em không muốn để cho anh giải quyết Diệp Xương Hoa?”

Thủy Ân Hi quệt miệng một cái, “Anh cũng biết mình là nguồn gốc của rắc rối à?”

Cố Quân Viêm nhếch môi, “Biết, cho nên không bằng thừa dịp cơ hội này cho cậu ta nhìn chút sắc mặt!”

Thủy Ân Hi trừng mắt, “Anh muốn để em nhin đói giữa trưa sao?”

Cuối cùng Thủy Ân Hi đành bắt đầu dĩ thử dãi, “Được rồi, anh sẽ tìm cơ hội khác giải quyết cậu ta.”

Khâu Nguyên nhìn về phía Hứa Thụy Lâm, “Học trưởng, hai người này là đang giao lưu tri kỷ đúng không? Đúng không? Đúng không?”

Hứa Thụy Lâm liếc mắt nhìn hai người bọn họ bày ra bộ dáng lão thần già đời gật gật đầu nói, “Là đang giao lưu tri kỷ!”

“Khụ, Quân Viêm, chú ý ảnh hưởng!”

Hai cái tên đang tiến hành giao lưu tri kỷ phục hồi lại tinh thần, phát hiện ánh mắt chung quanh đều tụ tập trên hai người bọn họ, Thủy Ân Hi để xuống khăn tay xoay người cầm lấy đĩa của mình tiếp tục ăn cơm. Cố Quân Viêm trừng mắt nhìn người xung quanh nên làm cái gì thì làm cái đó, tiếp anh xoay người nhìn về phía Diệp Xương Hoa, ánh mắt lạnh như băng phun ra một chữ, “Cút!”

Hai ngày sau Diệp Xương Hoa dọn ra ký túc xá, một sinh viên năm nhất khác tên Đôn Văn Vũ dọn vào, nghe cậu ta nói là cậu ta đổi cùng Diệp Xương Hoa. Sau đó Thủy Ân Hi lại nghe Cố Quân Viêm nói, là anh sắp xếp Diệp Xương Hoa dọn ra ngoài, miễn cho Thủy Ân Hi mỗi ngày nhìn cậu ta thấy phiền. Nhưng anh không có nói mục đích thật sự của bản thân, Diệp Xương Hoa dọn ra ký túc xá thì anh là có thể không có việc gì thì tới tìm Thủy Ân Hi.

Biết Thủy Ân Hi là một nhóc cật hoá, Cố Quân Viêm quyết định tấn công từ điểm này, thường xuyên hẹn cậu ra ngoài ăn cơm, điều này cũng đủ làm cho Cố Quân Viêm phí không ít tâm tư. Bởi vì Thủy Ân Hi thích ăn chính là ăn vặt, mà không phải là mấy món trong khách sạn lớn, đương nhiên nếu có món đặc biệt ăn ngon thì cậu cũng thích, nhưng cậu càng yêu đồ ăn vặt trăm năm truyền thừa này.

Cố Quân Viêm ở trên mạng tìm được chỗ nào có đồ ăn ngon, liền mang theo Thủy Ân Hi cùng đi ăn, nhưng những cửa tiệm nhỏ đa số hoàn cảnh giống nhau và kém vệ sinh, ngay cả vị trí dừng xe Cố Quân Viêm cũng tìm không thấy, trên cơ bản là yêu cầu đi bộ đoạn đường rất dài mới có thể đến nơi.

Hôm nay hai người đi ăn vặt xong trở lại trường học, Cố Quân Viêm đỗ xe xong mới đi bộ về hướng ký túc xá, hai người ở chung một toà nhà nhưng lại không cùng tầng. Thủy Ân Hi xách một cái túi nilon, bên trong toàn là đồ ăn ngon, cậu làm người rất có ý tứ, mỗi lần cùng Cố Quân Viêm đi ra ngoài ăn được cái gì ngon, đều sẽ mang một ít về cho ký túc xá, tuy không nhiều lắm nhưng là một phần tâm ý.

“Ân Hi, tại sao em cứ nhất định gọi anh là học trưởng, không chịu gọi tên của anh?”

“Vi sao em nhất định phải gọi tên của anh? Huống chi quan hệ hiện tại của chúng ta cũng không tệ lắm, gọi tên đầy đủ có vẻ là lạ?”

Cố Quân Viêm gật gật đầu còn giống như nói thật có lý, nhưng... Anh đặc biệt tưởng nhớ nghe Thủy Ân Hi gọi mình là Quân Viêm, “Ân Hi, em gọi anh là Quân Viêm một tiếng đi!”

Thủy Ân Hi đi ở phía trước nghe anh nói, mặt mày cười cong cong quay đầu lại nhìn về phía anh, “Mơ đi!”

Dưới ánh đèn đường, bóng dáng của Thủy Ân Hi bị kéo thật dài, gương mặt tràn ngập các loại biểu tình giờ phút này vô cùng sáng lạn, như là đang kể lời tâm tình với người yêu, Cố Quân Viêm nhìn không thể nào dời mắt được.

“Ân Hi!”

“Hà?”

“Hai ta thử xem!”

Từ cái chàng vạng ngày đó Cố Quân Viêm nói câu “Hai ta thử xem” với Thuý Ân Hi, Thuý Ân Hi cả người không tốt. Bởi vì cậu cho tới bây giờ chưa từng nghĩ đến cùng một người đàn ông chung một chỗ, huống chi người đàn ông này còn là Cố Quân Viêm!

Từ nhỏ đến lớn Thuý Ân Hi cũng là chưa bao giờ thiếu người theo đuổi, tuy người theo đuổi đa số là nữ sinh, nhưng cũng có nam sinh. Thế nhưng người như Cố Quân Viêm thì quả thật cậu chưa từng đụng phải, cho nên sau khi Cố Quân Viêm nói bốn chữ đó, Thuý Ân Hi rất nhanh liền hiểu được có ý gì. Sau đó cậu làm một sự kiện rất ngu, cậu một chữ cũng không nói, quay đầu bỏ chạy, đối với tiếng la phía sau càng là mất điếc tai ngơ.

Cậu nhớ rõ rằng lúc mình trở lại ký túc xá thì cảm giác tần suất tim đập có vẻ nhanh hơn rất nhiều, đó là cảm giác cậu chưa từng có qua, khi học trung học cậu từng hẹn hò một người bạn gái, cũng là người duy nhất mà cậu thấy không tồi, nhưng sau khi hẹn hò thì cậu phát hiện nữ sinh đó ở trước mặt cậu luôn giả vờ, bắt đầu hẹn hò thì cô ta mới lộ ra bộ mặt thật. Lúc ấy cảm giác không tệ lắm trong nháy mắt liền biến mất, nhưng mặc dù vậy cậu cũng không tìm được cảm giác tim đập nhanh từ trên người nữ sinh đó.

Dù là vậy nhưng cậu cảm thấy tim đập nhanh cũng không thể nói lên cái gì, tim đập nhanh là thích? Thích cái mông ấy, cậu mới không tin đâu, nhưng mà cậu cảm thấy mình có lẽ đối với Cố Quân Viêm có chút khác lạ.

Mà khi Cố Quân Viêm nói “Hai ta thử xem” là anh đã hiểu được lòng mình, khó trách anh luôn thích ở cùng một chỗ với Thuý Ân Hi, thích chạy bộ cùng em ấy, thích đi ăn cùng em ấy, thích nhìn đủ loại biểu tình của em ấy, hoá ra là mình thật sự thích em ấy. Tuy rằng cảm giác có chút không thể tin được, nhưng đối mặt với tình cảm anh luôn là người thích trực tiếp, huống chi Thuý Ân Hi là người duy nhất anh thật sự thích trong hai mươi một năm qua.

Nếu đã hiểu được tâm tư của mình thì anh sẽ không cứ tiếp tục như vậy mãi, nhưng anh có chút cảm thấy Thuý Ân Hi hình như không thích anh như vậy, tuy nam sinh thích anh rất nhiều, nhưng không bao gồm Thuý Ân Hi, phải làm thế nào mới khiến em ấy thích mình đây? Cố Quân Viêm cảm thấy đó là một đề khó, nhưng anh phải vượt qua cho được.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91

Cố Quân Viêm x Thuý Ân Hi

PN5: Đồ mặt

E&B: Strangers Ex

Thuý Ân Hi đối với việc Cố Quân Viêm thích mình cảm thấy thật quý dị, tuy nói trong truyền thuyết Cố Quân Viêm từng hẹn hò với nam sinh, nhưng cụ thể như thế nào thì không có bao nhiêu người nói rõ được. Không giống như chuyện anh đối bạn gái thì tất cả mọi người đều biết, ví dụ như Trương Mỹ Đình, ví dụ như một đàn chị năm ba, đây là chuyện mà ai cũng biết, cụ thể là người nào mọi người đều biết. Nhưng tin tức về nam sinh kia lại rất ít người biết đến, ít nhất là rất nhiều người không nói được cụ thể như thế nào? Nhưng đại khái là có một người như thế.

Cậu cảm thấy bản thân mình xuất phát từ tò mò nên mới đi hỏi thăm chuyện này, nhưng người bị cậu hỏi thăm là Hứa Thuý Lâm lại không cảm thấy như thế. Thân là bạn tốt của Cố Quân Viêm, anh ta là người sớm nhất phát hiện tâm tư Cố Quân Viêm, so với tên gốc Thôi Kỳ Phong thì đầu óc của anh ta càng sắc bén hơn một ít. Lúc trước thời điểm huấn luyện quân sự hỏi Cố Quân Viêm và Thuý Ân Hi xảy ra chuyện gì cũng là anh ta.

Anh ta và Cố Quân Viêm vừa bắt đầu lên đại học đã có quan hệ không tồi, đối với việc anh thường xuyên đối bạn trai bạn gái cũng không ít lần khuyên, nhưng Cố Quân Viêm đối với việc này luôn cười trừ, thẳng đến khi Thuý Ân Hi xuất hiện anh phát hiện hình như Cố Quân Viêm thay đổi.

Giống như lần trước ở nhà hàng, sau khi nhìn Thuý Ân Hi rời đi cũng là Cố Quân Viêm ném cho anh ta một ánh mắt, cũng may anh ta có thể ngầm hiểu, không thì anh ta cũng không nhìn thấy một màn phấn khích như vậy.

Tuy Cố Quân Viêm không kể cho anh ta nói chuyện mình thổ lộ với Thuý Ân Hi, nhưng một buổi tối nào đó Cố Quân Viêm trở về cười ngây ngô thì đã khiến cho anh ta cảm giác đến chuyện gì, sau đó ngầm lại thái độ của Cố Quân Viêm đối với Thuý Ân Hi cũng không khó đoán là sự kiện gì đã xảy ra.

Mà hôm nay Thuý Ân Hi đến tìm anh ta hỏi thăm về người kia, càng thêm khiến Hứa Thuý Lâm xác định ý tưởng trong lòng. Anh ta cười nói: “Là có người như vậy, chẳng qua là Quân Viêm không có chính thức công khai chuyện này.”

“Vì sao?”

“Anh nói cho em biết là Quân Viêm không thích người đó thì em có tin không?”

Thủy Ân Hi co giật khoé miệng, “Anh ta phải thích ai đó trong số bạn gái của anh ta chứ?”

Hứa Thụy Lâm suy nghĩ nói: “Hình như không có.”

Thủy Ân Hi cau mày, cậu chỉ biết, nhìn thái độ của Cổ Quân Viêm là biết anh ta đang đùa, nhưng là không biết những bạn trai bạn gái đó có phải là thật tâm không thì chưa chắc.

“Vậy nam sinh kia là chuyện gì?”

“Sự thật thì cụ thể anh cũng không rõ ràng, hình như là Quân Viêm thua một ván bài, sau đó liền đồng ý hẹn hò hai tháng với nam sinh kia.”

Thủy Ân Hi càng phát ra tò mò, “Ván bài như thế nào?”

Hứa Thụy Lâm nhún vai, “Anh cũng không rõ, sau đó anh đã hỏi Quân Viêm, nhưng nó không muốn nhiều lời, hơn nữa nó chưa bao giờ nhắc đến chuyện này. Em cũng biết rồi đó, nếu nó không muốn nói thì ai hỏi cũng không ra.” Nghĩ nghĩ anh ta lại bồi thêm một câu, “Có lẽ em có thể thử xem, không chừng nó sẽ nói cho em biết.”

Thủy Ân Hi tự động xem nhẹ câu nói cuối cùng của Hứa Thụy Lâm, “Vậy nếu anh ấy đã đồng ý hẹn hò tại sao lại không công khai chuyện này?”

“Hình như lúc ấy Quân Viêm nói cái gì đó, cho nên cuối cùng biến thành kết quả là hẹn hò cùng Trương Mỹ Đình, tuy rất nhiều người biết là Cổ Quân Viêm đang hẹn hò với một nam sinh, cũng lờ mờ đoán được là ai, đương nhiên nam sinh kia cũng tự nói là mình đang hẹn hò với Quân Viêm, nhưng chưa từng có người thấy cậu ta và Quân Viêm chung một chỗ. Quân Viêm đối phó với Trương Mỹ Đình thế nào thì cũng đối phó với nam sinh kia như vậy.”

“Nam sinh đó là ai?”

“Việc này anh cảm thấy em nên hỏi Quân Viêm đi, nó khẳng định sẽ nói cho em biết.”

Thủy Ân Hi gật gật đầu nhưng mà không có ý định hỏi Cổ Quân Viêm, cậu nghĩ đến đầu tiên là cái anh học trưởng không biết tên kia, sau là Diệp Xương Hoa và Trương Mỹ Đình. Nếu thật sự có một nam sinh như vậy thì sớm muộn gì cũng sẽ chủ động đến tìm mình, cậu chờ là được.

Buổi sáng hôm nay Thủy Ân Hi cứ như bình thường chạy bộ, Cổ Quân Viêm cứ theo bình thường chạy theo cậu, một ít bạn học dụng tâm kín đáo cứ theo bình thường cũng xuất hiện ở trên sân thể dục. Cổ Quân Viêm vừa chạy vừa nói: “Ân Hi, buổi tối đi ăn canh cá đi?”

Thủy Ân Hi liếc nhìn thoáng qua anh nói: “Đi nhà nào?”

Cổ Quân Viêm cười cười nói: “Nhà hàng món cay Tứ Xuyên do đầu bếp Tứ Xuyên mở, anh đến trước lấy chỗ, đến lúc đó em trực tiếp qua là được.” Anh đã nghe nói Thủy Ân Hi trước khi đến trường học đã điều tra hết các nhà hàng xung quanh trường học, cũng biết ba nhà món cay Tứ Xuyên còn có một nhà chưa đi qua.

“Được, đừng quên gọi đồ ăn trước.”

“Biết!” Từ ngày đó hai người đều rất ăn ý không nhắc đến chuyện kết giao, vẫn là duy trì hình thức bạn bè như trước. Nhưng hai người cũng rất rõ ràng, bọn họ đã sớm không có cách nào đơn thuần đem đối phương trở thành bạn bè. Có lẽ Thủy Ân Hi nỗ lực cố gắng thì còn có thể, nhưng Cổ Quân Viêm là tuyệt đối không có khả năng.

Thực tế thì Thủy Ân Hi không ghét sống chung một chỗ với Cổ Quân Viêm, cho nên cậu có thể lấy thái độ bình thường đối mặt với anh, đương nhiên có một số việc không phải cậu muốn từ chối là có thể từ chối được, ví dụ như chạy bộ, mỗi ngày Cổ Quân Viêm đều sẽ đứng giờ xuất hiện trên sân thể dục, chẳng lẽ cậu vì muốn trốn tránh Cổ Quân Viêm mà từ nay về sau không chạy bộ nữa?

Hiện tại lời đồn đãi về cậu và Cổ Quân Viêm lại thay đổi, hơn nữa đa số người đều cho rằng hai người đang hẹn hò, chẳng qua là hai người không có thừa nhận mà thôi. Bởi vì hai người rất hài hoà, cho nên muốn truyền chút chuyện không đâu cũng không truyền ra được. Dù sao hai người này mỗi ngày đều gặp nhau, hơn nữa thường xuyên cùng nhau ăn cơm, cùng nhau rèn luyện, cùng nhau ra ngoài. Nếu nói quan hệ của hai người này không tốt, hay nói giữa hai người có kẻ thứ ba thực sự là không có khả năng.

Thủy Ân Hi đối với những lời đồn đãi này cũng rất vô lực, miệng của người ta thì làm sao cậu có thể quản được, huống chi trên đời này kẻ ngu dốt có nhiều lắm!

Sau buổi trưa có người tìm Thủy Ân Hi, cậu đi ra ngoài thì nhìn thấy không ngờ là Trương Dương. Trương Dương nhìn thấy Thủy Ân Hi rõ ràng có chút co quắp, mà lý do hẳn đến tìm Thủy Ân Hi càng khiến người khác không biết nên khóc hay nên cười. Bởi vì hẳn hy vọng Thủy Ân Hi giúp mình cầu tình với Cổ Quân Viêm, nhưng cầu cái gì tình thì hẳn chưa nói, chỉ nói hy vọng khôi phục quan hệ bạn bè như xưa cùng Cổ Quân Viêm.

Thủy Ân Hi ném cho cái xem thường, “Việc này tôi không giúp được anh, mối quan hệ giữa bạn bè là dựa vào người khác hỗ trợ sao? Huống chi là anh phản bội học trưởng, anh có mặt mũi muốn khôi phục quan hệ bạn bè với anh ấy sao?” Cậu không có phát hiện mình đang nói chuyện rõ ràng là vì Cổ Quân Viêm bệnh vực kẻ yếu, hơn nữa còn rất có ý giữ gìn.

“Tôi biết là tôi rất có lỗi với Quân Viêm, nhưng tôi cũng là vì em họ mình, nếu Quân Viêm thật sự xem tôi là bạn bè thì cậu ấy cũng nên hiểu nỗi khổ của tôi.”

Thủy Ân Hi nhăn mày, trầm nghĩ người này vậy cũng dám nói, xem ông anh là bạn? Loại người chỉ biết lợi dụng tính kẻ người khác như ông anh cũng xứng nói lời này?

Thủy Ân Hi một bộ tiếc hận nói: “Chắc! Tôi đây không ngại nói cho anh biết, học trường thật sự không coi anh là bạn bè, người giống như anh ấy thì anh tốt nhất phải tránh xa ra, anh ấy không đáng để anh kết giao. Thật đó, anh phải tìm dạng người có thể hiểu cho nỗi khổ tâm của anh mà làm bạn bè.”

Trương Dương trừng mắt mở to nhìn Thủy Ân Hi, có chút không thể tin được nói, “Cậu ấy không đáng kết giao vậy sao cậu còn qua lại với cậu ấy?”

“Ày, tình huống của hai ta không giống nhau, tôi không có cô em họ nên không cần anh ấy hiểu cho nỗi khổ tâm của mình.”

Trương Dương nhú nhú mày lúc này đã nghe hiểu được ý tứ châm chọc trong lời nói của Thủy Ân Hi, lập tức lạnh lùng nói: “Cậu không muốn hỗ trợ thì cứ việc nói thẳng, cần chi phải nói thế.” Thủy Ân Hi cau mày, trầm nghĩ rằng đi cầu người còn có loại thái độ bề trên này, thật cho là người khác đều nợ mình sao?

“Tôi đây không giúp, bái bai!” Nói xong cậu xoay người muốn đi về phía phòng học.

Trương Dương bị thái độ của Thủy Ân Hi làm bốc phát lửa giận, cũng mặc kệ ánh mắt tò mò của các sinh viên xung quanh, quát: “Thủy Ân Hi, mày đừng có mà đắc ý, Cổ Quân Viêm căn bản không thích bất kỳ ai, cậu ta cùng một chỗ với mày chẳng qua là vì vui đùa một chút, mày sớm muộn gì cũng bị quăng, kết cục của mày chắc chắn chỉ có thảm bại.”

Thủy Ân Hi quay đầu lại liếc mắt nhìn Trương Dương, “Việc này không cần mày quan tâm, lo cho bản thân thật tốt đi, à, lời này tao sẽ giữ nguyên chuyển cho học trường.”

Buổi tối lúc ăn cơm Thủy Ân Hi nói lại chuyện này cho Cổ Quân Viêm, Cổ Quân Viêm vừa nghe Trương Dương đi tìm Thủy Ân Hi thì sắc mặt liền không dễ nhìn, cư nhiên dám tìm Ân Hi gây rắc rối, thật sự là không biết sống chết. Hiện tại Thủy Ân Hi đã bị Cổ Quân Viêm xếp vào hàng ngũ người một nhà.

Sau đó Thủy Ân Hi nghe Cổ Quân Viêm nói cha của Trương Dương lúc bàn chuyện làm ăn, thường xuyên sẽ lấy giọng điệu nói chuyện phiếm với đối phương, con tôi là bạn học với thiếu gia Cổ gia, quan hệ của bọn họ vô cùng tốt, sự kiện gì gì đó đều là Cổ thiếu gia nói với nó, việc gì cũng nói như thế quả thực thành lợi thế bàn chuyện làm ăn.

Thiếu gia Cổ gia hiển nhiên là cái chiều bài dưng rất tốt, tuy không phải bùa hộ mệnh, nhưng có đôi khi lúc nói chuyện làm ăn đối với Trương gia có ít nhiều trợ giúp, hơn nữa có một số việc đúng là chỉ có Cổ gia mới biết được. Đương nhiên việc này cũng là Cổ Quân Viêm cố ý để Trương Dương biết, nhưng Trương Dương cùng cha mình lại sẽ nói thành là Cổ Quân Viêm chủ động nói cho bọn họ biết.

Đối với việc này Cổ Quân Viêm rất rõ ràng, nhưng anh không bảo người phía dưới đi ngăn cản chuyện này, thậm chí còn sai người giúp cha con Trương Dương khoe khoang chuyện này. Thế cho nên rất nhiều người biết thiếu gia Trương gia là bạn vô cùng thân với thiếu gia Cổ gia, xét thấy tầng quan hệ này với thiếu gia Cổ gia nên trên phương diện làm ăn có rất nhiều trợ giúp cho Trương gia.

Nhưng gần đây Cổ Quân Viêm lại cho người phía dưới nói, nói Trương Dương đắc tội mình, Cổ gia muốn xử lý Trương gia, chỉ một tin tức này khiến cho Trương gia tổn thất nghiêm trọng.

Sau khi Thủy Ân Hi nghe được cười cười, trầm nghĩ cái tên Trương Dương thật sự đáng đời, tự cho là có thể lợi dụng Cổ Quân Viêm lại không biết là ngay từ đầu đã chui vào bẫy rập của người ta, tự nhận bản thân rất cao mình sự thật lại vô cùng ngu xuẩn.

Nói là hai người cùng nhau ăn cơm, nhưng đa số là Cổ Quân Viêm gấp đồ ăn vào bát cho Thủy Ân Hi, cái này còn chưa là gì, anh còn tách hết xương cá mới bỏ vào bát Thủy Ân Hi. Hai người vừa ăn vừa nói chuyện phiếm, mới bắt đầu thì Thủy Ân Hi cũng không chú ý này đó, hơi có chút yên tâm thoải mái hưởng thụ Cổ Quân Viêm hầu hạ.

Mà Cổ Quân Viêm đối với việc chăm sóc Thủy Ân Hi như vậy rất là hài lòng, nhìn thấy vẻ mặt ăn thỏa mãn của Thủy Ân Hi thì anh liền vui vẻ, nhìn nhìn cuối cùng vẫn là không nhịn được, Cổ Quân Viêm đưa một miếng cá đã bỏ xương trực tiếp đưa tới bên miệng Thủy Ân Hi. Thủy Ân Hi theo bản năng muốn há miệng, sau đó nháy mắt liền ngây ngẩn cả người, tình huống này... Má nó có cái gì không đúng nha!

Ánh mắt Cổ Quân Viêm tha thiết nhìn Thủy Ân Hi, ý là, há miệng, há miệng đi, Thủy Ân Hi đỡ trán có chút xấu hổ sững sờ ngay lúc đó, cậu phải há miệng thế nào đây.

“Ân Hi!” Biểu tình vẻ mặt Cổ Quân Viêm đầy uy khuất, bộ dáng kia như là muốn lên án Thủy Ân Hi, anh hầu hạ em nửa ngày, em thương cái mặt há miệng một chút không được sao?

Thủy Ân Hi vẻ mặt bất đắc dĩ, có nghĩ cũng không ra Cổ Quân Viêm giờ trò chơi xấu như vậy, nhắm mắt cắn răng một ngụm ăn xuống miếng thịt cá, mặt Cổ Quân Viêm lập tức chuyển sáng lạn tươi như hoa.

Thủy Ân Hi yên lặng nghĩ sau này không bao giờ một mình cùng anh đi ra ăn cơm, ít nhất phải có một người thứ ba ở đây, đến lúc đó xem Cổ Quân Viêm giờ trò chơi xấu thế nào nữa!

Sau khi ăn cơm xong hai người đi bộ về trường học, Cố Quân Viêm hỏi Thủy Ân Hi là ba nhà món cay Tứ Xuyên này nhà nào nấu ngon nhất.

Thủy Ân Hi nói: “Vẫn là nhà hôm nay làm đồ ăn ngon nhất, nhưng so với mẹ em thì mấy đầu bếp này còn kém nhiều lắm.”

“Chờ tương lai có có hội để anh ném thừ tay nghề của bác gái.” Thủy Ân Hi nguyền anh một cái, không đáp ứng cũng không từ chối.

Một tuần sau Thủy Ân Hi nghe nói một sự kiện, Trương gia phá sản, chính xác mà nói phải là gia tộc Trương thị phá sản. Gia tộc Trương thị là gồm nhà Trương Dương, Trương Mỹ Đình cùng vài thân thích Trương gia liên hợp tạo thành gia tộc, cũng bởi vì nhà bọn họ hợp thành một, cho nên gia tộc Trương thị phát triển cũng vô cùng nhanh, cái gọi là nhất vinh câu vinh, nhất tôn câu tôn, gia tộc Trương thị sau khi hưởng thụ lợi ích chung mang đến, cũng phải hưởng thụ kết quả tất cả phá sản chung!

Trương Dương và Trương Mỹ Đình ở trường học tuy không nổi danh như Cố Quân Viêm, nhưng người biết bọn họ cũng rất nhiều, dù sao cùng là phú nhị đại như Trương Dương, muốn không biết bọn họ cũng khó. Cho nên lúc này tin tức Trương gia phá sản bị truyền thành ồn ào huyền ảo, mà thân ở bên trong thì hai người cũng chỉ có thể tự ném trái đắng.

Đa số người đối với sự kiện gia tộc Trương thị phá sản cũng không hiểu biết nhiều, những vẫn có rất ít người biết được chân tướng, ví dụ như Hứa Thụy Lâm và Thôi Kỳ Phong, ví dụ như Diệp Xương Hoa, Hạ Thuần Luật. Dù sao trong nhà là làm ăn, việc trên thương trường bọn họ ít nhiều vẫn rõ ràng một ít. Huống chi rất nhiều gia trưởng đều khuyên bảo con mình, ở trong trường học ngàn vạn lần đừng đắc tội Cố Quân Viêm, chỉ một câu này mọi người còn có cái gì không rõ đâu?

Tuy Thủy Ân Hi cũng lờ mờ đoán được nguyên nhân, nhưng cậu lại không muốn nghĩ đến, nhà Lưu Sướng cũng là làm ăn tự nhiên cũng biết một ít, cậu ta đúng thật muốn hỏi Thủy Ân Hi xác định một chút, nhưng nghĩ nghĩ cuối cùng vẫn là cái gì cũng không hỏi.

Nhưng người thì luôn hiếu kỳ, Thủy Ân Hi cũng không ngoại lệ, cho nên sau đó cậu hỏi Cố Quân Viêm vì sao phải làm như vậy. Cố Quân Viêm thu hồi khuôn mặt tươi cười bình thường đối với Thủy Ân Hi, vô cùng chăm chú nhìn cậu nói: “Gã lợi dụng anh tìm anh gây phiền toái cũng không sao, người như gã căn bản anh không để trong lòng, nhưng gã không nên tìm em gây rắc rối.” Ngón tay Cố Quân Viêm khẽ vuốt lên hai má Thủy Ân Hi, lập tức nhú lại, “Anh luyến tiếc để cho em phiền lòng, gã là đứa nào vậy!”

Không sai, Thủy Ân Hi đã sớm biết con người Cố Quân Viêm có mặt bá đạo, nhưng anh sẽ không dễ dàng lộ ra mặt này, cũng có lẽ bởi vì sinh hoạt vườn trường quá mức đơn thuần thuần túy, anh căn bản không cần lộ ra mặt này. Nhưng giờ phút này Thủy Ân Hi cảm giác Cố Quân Viêm thật khi phách, vài câu nói đơn giản lại làm cho cậu cảm nhận được một loại khí thế vương giả.

Thủy Ân Hi tuyệt đối không muốn thừa nhận, nhưng cậu biết mình đo mặt!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92

Cố Quân Viêm x Thủy Ân Hi

PN6: Hôn vs Gặm

E&B: Strangers Ex

Mười một ngày nghỉ, ngày nào Thủy Ân Hi cũng rất thành thật ngồi ở nhà, vài người bạn học của cậu muốn hẹn luôn không nhìn thấy người, đương nhiên Cố Quân Viêm cũng hẹn cậu, nhưng cậu lấy lý do trong nhà có chuyện nên từ chối gặp mặt anh. Cố Quân Viêm chuẩn bị một loạt hoạt động đều không dùng tới, điều này làm cho anh buồn bực mấy ngày. Mãi đến khi ngày nghỉ chấm dứt trở lại trường học nhìn thấy Thủy Ân Hi, tâm linh bị tổn thương của anh mới chiếm được an ủi.

Cho tới bây giờ Cố Quân Viêm không cảm thấy mình đó là thổ lộ, bởi vì lúc đó trong lòng anh là nghĩ vậy, cho nên cũng nói vậy, nói là thổ lộ thì anh cảm thấy phải là chân tình biểu lộ mới đúng. Từ sau khi ngày đó Thủy Ân Hi có chút mơ mơ hồ hồ, nguyên nhân không phải do cậu, cậu luôn sẽ không tự chủ được nhớ tới Cố Quân Viêm.

Khi đi học nghe nghe bay tạt đâu, chờ cậu phản ứng lại thì cũng đã tan học. Nếu hẹn gặp mặt với Cố Quân Viêm khiến cậu có sự chờ mong khó hiểu, nhưng chờ sau khi hẹn gặp thì cậu lại khần trương. Nếu là nhìn thấy Cố Quân Viêm tiếp xúc với nam sinh hay nữ sinh, cậu sẽ không tự chủ được mà liếc trừng mắt hoặc tức giận. Một loạt biến hoá làm cho cậu hiểu được một sự kiện, cậu tò vò, hình như, có lẽ, có thể mình đã thích Cố Quân Viêm!

Thủy Ân Hi không phải là Cố Quân Viêm, từ một giây trong lòng cậu nảy sinh biến hoá cậu đã bắt đầu nghiên cứu chính mình, hơn nữa rất nhanh liền cho ra kết luận dứt khoát, nhưng đối mặt với cái kết luận như thế cậu cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, hoặc là nói cậu có một phút mê mang như vậy.

Rất nhanh, Thủy Ân Hi gọi điện thoại cho anh trai, sau khi Thủy Ân Trạch nghe được cũng hoảng sợ, hai anh em bọn họ từ nhỏ không bao giờ có chuyện giấu nhau, Thủy Ân Hi ngay tại thời điểm nhân sinh mê mang đầu tiên nghĩ đến anh trai mình.

Thủy Ân Trạch trầm mặc một lát sau, hỏi: “Ân Hi, em là do anh nên mới...”

Nghe được Thủy Ân Trạch nói Thủy Ân Hi lập tức ngắt lời y, “Không phải, anh, anh còn không biết em sao? Nếu em thật sự tùy tiện chọn đại một người nói chuyện yêu đương, đã chọn từ sớm cần gì chờ đến hôm nay. Em cùng một chỗ với ai đó thì chỉ có thể là một nguyên nhân, em thích đối phương.”

Tuy rằng người đầu bên kia điện thoại không nhìn thấy cậu, nhưng Thủy Ân Hi vẫn đỏ mặt lên thấp giọng nói: “Anh, có thể là em thật sự thích học trường.”

“Ân Hi, em xác định sao?”

“Phải.”

“Vậy buông tay ra yêu thôi, có anh hai ở đây em không cần lo lắng ba mẹ.”

“Cảm ơn anh, anh hai!”

“Em đừng vội cảm ơn anh, nghe nói cái cậu Cố Quân Viêm này sinh hoạt cá nhân không tốt lắm, em xác định mình có thể không chết được cậu ta sao? Loại thiếu gia nhà giàu này không biết có bao nhiêu nghiêm túc trong chuyện tình cảm, hơn nữa em từng nghĩ đến chuyện tương lai chưa?”

“Anh, hiện tại em không nghĩ nhiều như vậy, huống chi bây giờ em là thích anh ấy, nhưng muốn ở cùng một chỗ với anh ấy hay không thì em còn chưa nghĩ ra. Hơn nữa mấy bạn trai bạn gái cũ gì đó của anh ta cũng làm em thực phiền, thích cũng không có nghĩa phải cùng một chỗ đúng không? Em hứa với anh tuyệt đối sẽ không để bản thân bị thương, tất nhiên em cũng sẽ không làm tình nhân của người khác, mặc kệ anh ta là thiếu gia nhà giàu hay nhân vật tai to mặt lớn nào.”

Thủy Ân Trạch bên kia điện thoại thờ phào một hơi, “Em có thể nghĩ vậy thì anh an tâm.”

Sau khi hai anh em chấm dứt cuộc trò chuyện Thủy Ân Hi cũng bắt đầu nghiêm túc suy xét chuyện này, sau khi nghiêm túc ngược lại cậu không còn khả năng như thế, hơn nữa cũng sẽ để ý biểu hiện của Cố Quân Viêm. Cho nên dưới tình huống Cố Quân Viêm không hay biết, Thủy Ân Hi đối với anh tiến hành khảo nghiệm.

Cũng may từ khi Cố Quân Viêm xác định được tâm ý của mình nên biểu hiện bản thân không tồi, điều này làm cho Thủy Ân Hi rất vừa lòng. Nhưng thực tế là Thủy Ân Hi là một người có sự chiếm hữu rất mạnh, cho nên nhìn một đám cả trai lẫn gái bu quanh Cố Quân Viêm làm cậu khó chịu, đó là một loại trạng thái kỳ quái trong lòng, hơn nữa rất nhiều người đều có trạng thái như vậy.

Rõ ràng không có đồng ý người ta theo đuổi, nhưng nhìn thấy bên cạnh người ta có người theo đuổi cũng sẽ khó chịu, anh theo đuổi tôi thì phải có bộ dạng theo đuổi, ví dụ như giữ mình trong sạch, ví dụ như đem mấy người linh tinh bên cạnh anh thanh lý cho sạch sẽ, chớ để tôi nhìn là thấy phiền.

Nhưng cậu sẽ dùng chính phương thức của mình để diễn tả bất mãn, nếu chính là học đệ hoặc học muội đơn thuần đến gần, nói chuyện một hai câu thì cậu cũng sẽ không như thế nào, nhưng nếu dùng cái lý do gì đó đến kiểm soát nói chuyện phiếm với Cố Quân Viêm, Thủy Ân Hi lập tức im hơi lặng tiếng tránh ra. May là bây giờ trong mắt Cố Quân Viêm không có ai so với Thủy Ân Hi quan trọng hơn, cho nên những người này đến gần Cố Quân Viêm đều là tùy tiện ứng phó, mà ánh mắt của anh luôn chú ý đến Thủy Ân Hi. Cho nên phát hiện Thủy Ân Hi rời đi, anh lập tức liền đuổi theo, làm cho mấy học đệ học muội bình thường đều tới gần được về mặt mờ mờ, bởi vì không biết vì sao đột nhiên học trường bỏ đi.

Một lần hai lần Cố Quân Viêm còn không có hiểu được chuyện gì xảy ra, nhưng số lần nhiều thì Cố Quân Viêm lập tức tỉnh ngộ, sau đó anh luôn sẽ hỏi Thủy Ân Hi, “Ân Hi, em ghen?”

Vào những thời gian này Thủy Ân Hi luôn nén một bụng lửa, trên mặt lại vô tội giả ngu nói: “Ghen cái gì?” Đối với việc cậu giả ngu không có bản lĩnh nói lời thật Cố Quân Viêm cũng rất bất đắc dĩ, anh thường suy nghĩ thời điểm nào Thủy Ân Hi sẽ thừa nhận mình ghen đây? Hiện nay xem ra là không bao giờ.

Lời đồn đãi về hai người ở trong trường học càng phát ra nhiều hơn, hơn nữa bây giờ càng có nhiều lời đồn hai người đang ở chung một chỗ, thật sự là bởi vì Cố Quân Viêm làm rất rõ ràng, người có mắt đều có thể nhìn ra vấn đề.

Một ngày đẹp trời nào đó lúc Thủy Ân Hi đi toilet thì chợt nghe có người đang trong WC bàn tán chuyện của cậu và Cố Quân Viêm, “Học trường căn bản không có khả năng chung một chỗ với Thủy Ân Hi, cùng lắm là vui đùa một chút thôi, chơi chán khẳng định sẽ quăng.”

“Tao thấy đúng thế, thẳng thắn Thủy Ân Hi kia lớn lên thật sự là không tồi, đừng nói là học trường đến tao cũng động lòng.”

“Trước giờ học trường luôn thích xinh đẹp, bất kể là nam sinh hay nữ sinh đứng bên cạnh anh ta luôn là người đẹp, muốn cuộc không, đoán coi bao giờ học trường quăng Thủy Ân Hi?”

“Cuộc thì cuộc sợ à, hai tháng! Đây luôn là kỳ hạn của học trường.”

“Không chừng học trường chơi một tháng liền quăng.” “Cũng không phải sao, ha ha...”

Nghe nói ngày đẹp trời nào đó Thủy Ân Hi quát cho mấy học trường năm hai vài gậy, lẫn nhau đều có bị thương, nhưng Thủy Ân Hi bị thương khá nhẹ, mà vài vị học trường thì bị thương khá là nặng. Bọn họ còn muốn đi tìm thầy cô, Thủy Ân Hi nói thẳng, “Tụi mày dám đi tìm thầy cô thì tao lập tức nói

cho Cố Quân Viêm là tội mày ức hiếp tao. Dù sao thì bây giờ tao đang được sủng ái, để anh ấy xử lý mấy thằng mày vẫn dư sức, thế nào? Các học trường muốn thử một chút không?”

Sau lại... Sau lại sẽ không có sau lại, chỉ là vài học trường nào đó nhìn thấy Thủy Ân Hi đều sẽ đi đường vòng.

Tiếp một ngày đẹp trời nào đó nữa một đàn chị chạy đến trước mặt Thủy Ân Hi muốn cho Thủy Ân Hi đẹp mặt, chẳng qua là không chò cô ta ra tay đã bị Thủy Ân Hi túm được cổ tay cô ta giờ lên, cái này còn chưa tính, cậu không hề có một chút ý tứ thương hoa tiếc ngọc, trực tiếp quăng người ngã ra đất. Một đàn chị ở ngay tại đó khóc lớn, lên án Thủy Ân Hi đủ chuyện, nói cậu không xứng với Cố Quân Viêm, nói hai người không có khả năng chung một chỗ, nói Cố Quân Viêm nhất định sẽ quăng cậu.

Mà Diệp Xương Hoa cảm giác rõ ràng quan hệ của hai người không hề bình thường, cũng bắt đầu không bình tĩnh. Cậu ta cũng trực tiếp đến tìm Thủy Ân Hi hỏi có phải cậu đang hẹn hò với Cố Quân Viêm hay không.

Thủy Ân Hi lại một lần nữa cảm giác việc hẹn hò với Cố Quân Viêm là một sự kiện rất vất vả, rõ ràng là do Cố Quân Viêm không thích bọn họ, nhưng mục tiêu của mọi người luôn là mình, bình thường chẳng phải loại tình huống này giải quyết Cố Quân Viêm là xong việc sao? Cậu thật sự không rõ những người này đến tìm cậu gây rắc rối làm chi?

Bởi vì gần đây phát sinh những chuyện này cho nên thái độ của Thủy Ân Hi đối với bọn họ vô cùng không tốt, thậm chí có lúc xúc động muốn đánh người, vì thế giọng điệu nói chuyện của cậu rất khó chịu, “Chuyện tao với học trường thì có quan hệ gì tới mày? Mày hỏi một chút hỏi, hỏi cái gì hỏi?”

“Mày căn bản là không xứng với học trường, học trường là thân phận gì mày là thân phận gì, sao lại không biết xấu hổ suốt ngày quẩn lầy học trường? Mày giả bộ thanh cao gì chứ? Trờ xiếc lạc mềm buộc chặt này sớm muộn gì cũng bị học trường nhìn thấu.”

“Mày có biết mồm mày thối lăm không? Ông đây quán Cố Quân Viêm bao giờ, mắt mày bị mù hả? Đây không phải là mắt mà là đèn cầy đúng không? Mày mới là cái loại không cần mắt mũi trên đời không biết xấu hổ đó Diệp Xương Hoa, theo đuổi học trường nhiều năm như vậy không được học trường liếc nhìn một cái, lợi dụng đủ loại quan hệ tiếp cận học trường kết quả học trường càng ngày càng phiền mày, thi đậu Đồng đại thì sao nào? Học trường không nhìn mày chính là không nhìn mày, à, đúng rồi, mày có biết vì sao mày dọn ra ngoài không? Là học trường đem mày đá đi.”

“Mày, mày nói bậy bạ gì đó?”

Thủy Ân Hi mỉm cười ác ý, “Chẳng lẽ mày không biết? Học trường chê mày phiền, cho nên khiến mày đổi ký túc xá với Đơn Văn Vũ, như vậy thì anh ấy có thể đến ký túc xá tìm tao, không cần phải nhìn thấy cái mặt để người ghét của mày.”

Diệp Xương Hoa không dám tin lắc đầu nói: “Không thể nào, học trường sẽ không đối với tao như vậy.”

Thủy Ân Hi cau mày lại, “Không thể nào? Mày không tin thì đi hỏi học trường một chút.” Diệp Xương Hoa nín thinh, miệng cậu ta dù có ngán đến đâu cũng biết việc này có thể là thật, nhưng cậu ta không dám đi hỏi Cố Quân Viêm, bởi vì sợ sau khi biết được sự thật thì bản thân không thể nào tiếp thu.

“Tao mới không tin mày nói, nhất định mày đang có ý định xấu xa nào đó, mày chó có đắc ý, chờ Cố gia gia biết nhất định sẽ không bỏ qua cho mày, mày với học trường căn bản không có khả năng chung một chỗ.”

Thủy Ân Hi nheo mắt, mấy ngày này cậu nghe nhiều nhất chính là bốn chữ “không có khả năng”, cậu có muốn hẹn hò với Cố Quân Viêm hay không đó là chuyện của cậu, cho dù hai người hẹn hò rồi sau đó chia tay cũng là chuyện của hai người bọn họ. Nhưng hiện tại giống như tất cả mọi người đều biết hai người đang hẹn hò, còn nói nhất định không có kết quả, hơn nữa cậu còn là bên bị vứt, dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì chuyện của cậu đến lượt những người kia nói bá no bốn? Điều này làm cho Thủy Ân Hi sinh ra tâm lý phản nghịch nghiêm trọng.

Nếu mỗi người đều nói cậu và Cố Quân Viêm không có khả năng, cậu càng muốn một lần lật trời, làm cho bọn họ nhìn xem cái gì gọi là khả năng.

“Không có khả năng? Được, ông đây cho mày biết cái gì gọi là không có khả năng, Cố Quân Viêm là tao đã định rồi, ai cũng đừng mong ngăn cản tao, Diệp Xương Hoa mày mở to hai mắt xem cho kỹ, xem tao và Cố Quân Viêm là như thế nào chung một chỗ, làm sao thành có thể.”

“Đây mới là người anh thích, có anh ở đây không có gì là không có khả năng.” Thủy Ân Hi quay đầu lại liếc mắt một cái liền nhìn thấy được Cố Quân Viêm, cậu chỉ lo phát giận đã sớm quên mất cuộc hẹn của hai người. Mà Cố Quân Viêm bởi vì không đợi được người cho nên đi bộ tìm người, không nghĩ tới để cho anh nghe được câu nói này, anh quả nhiên không nhìn lầm Thủy Ân Hi, đủ vị!

Thủy Ân Hi trừng mắt nhìn Cố Quân Viêm, đây đại khái là bị tức giận xông não, cũng mắc kẹt cái gì thẹn thùng không thẹn thùng, lại đưa mắt nhìn sang Diệp Xương Hoa, quả nhiên lại là cặp mắt u oán uý khuất, cậu thật sự không rõ, một thằng đàn ông sao cứ thích giả bộ yếu đuối chứ? Diệp Xương Hoa thu hồi ánh mắt nhìn Cố Quân Viêm, nhìn về phía Thủy Ân Hi lại biến thành oán độc.

Thủy Ân Hi cau mày, thầm nghĩ thằng nhãi này chưa thấy quan tài chưa đổ lệ à? Cố Quân Viêm đi đến bên người Thủy Ân Hi, vươn tay đem người ôm vào trong ngực, Thủy Ân Hi lập tức đông cứng toàn thân, thậm chí một cử động cũng không dám, Cố Quân Viêm cũng cảm giác đáng người được Thủy Ân Hi có biến hoá.

Mà Diệp Xương Hoa ở một bên nhìn thì sợ ngây người, đây là hình ảnh mà cậu ta ảo tưởng vô số lần, được Cố Quân Viêm ôm vào trong ngực, nghe anh thân mật gọi tên mình, hiện tại tất cả đều xảy ra, nhưng người trong ngực Cố Quân Viêm không phải là cậu ta, mà là Thủy Ân Hi!

“Diệp Xương Hoa, nể tình Diệp lão mà tôi cảnh cáo cậu một lần cuối cùng, nếu cậu còn tìm Ân Hi gây rắc rối, đừng trách tôi không khách khí đối với cậu. Ân Hi là người của tôi, ai dám động em ấy thì không xong với tôi đâu, tôi sẽ không tiếc vận dụng thế lực của Cố gia xử lý kẻ đó. Cậu biết là tôi nói

được cũng sẽ có thể làm được rồi đấy.”

Diệp Xương Hoa nhìn chằm chằm Cố Quân Viêm, vừa nãy anh ta nói gì vậy, không tiếc vận dụng thể lực của Cố gia, chỉ vì Thủy Ân Hi này anh ta làm đến như thế? Giờ phút này cậu ta cảm thấy tình cảm mấy năm nay của bản thân giống như một truyện cười.

“Ân Hi, sau này có chuyện gì thì trực tiếp nói với anh, đừng có một mình đối mặt.” Cố Quân Viêm cũng không có quên lập tức cho thấy lập trường cùng biểu thị công khai chủ quyền của mình, anh là người bảo vệ em, cũng có nghĩa là có chuyện gì đều sẽ do anh đến chịu trách nhiệm. Nhìn thấy biểu tình ngốc lăng của Thủy Ân Hi, Cố Quân Viêm cảm thấy đó là một cơ hội, anh đã muốn làm như vậy từ lâu, cúi gằm tại trán của Thủy Ân Hi, anh khẽ hôn nhẹ một cái.

Tuy Thủy Ân Hi không có quay đầu, nhưng khi đầu môi ấm áp chạm xuống trên trán của mình, ánh mắt cậu cũng từ từ trừng lớn. Cậu có chút không thể tin được cảm giác này, không ngờ Cố Quân Viêm lại hôn cậu, mặc dù là trán, nhưng thật sự là hôn!

Đôi môi Cố Quân Viêm rời khỏi trán Thủy Ân Hi, Thủy Ân Hi quay đầu lại nhìn Cố Quân Viêm, Thủy Ân Hi so với Cố Quân Viêm chỉ lùn hơn 2cm, kỳ thật nhìn vóc dáng hai người cao không có gì chênh lệch. Lúc này Cố Quân Viêm cười rất chỉ là vui vẻ, nụ cười kia sáng lạn có chút chói mắt. Thủy Ân Hi lờ mờ, cái tên này cười rất là thiếu đánh, nhưng hiện tại cả người mình đang trong ngực người ta thì phải đánh thế nào đây?

Liếc mắt một cái đôi môi kia liền rơi xuống trên môi mình, Thủy Ân Hi không hề nghĩ ngợi liền gặm lấy. Vừa mới bắt đầu Cố Quân Viêm còn rất ngoài ý muốn, lập tức đã cảm thấy môi tê rần, một vị rí rắt xông vào miệng. Hóa ra Thủy Ân Hi thật sự là “Gặm”, Cố Quân Viêm tuy là ăn đau nhưng vẫn là nhịn được, thậm chí còn muốn thừa dịp cơ hội này hôn một trận thật đẹp. Nhưng có lẽ là vì Thủy Ân Hi gặm quá độc ác, Cố Quân Viêm rất nhanh đã chịu không nổi.

“Âm I, Âm I, ỳnh âm ua, ỳnh âm ua, au á.” Bởi vì môi bị cắn đau quá, Cố Quân Viêm kêu lên đã không thể nghe rõ âm thanh.

Gặm một hồi lâu Thủy Ân Hi mới hé miệng, mà trên môi Cố Quân Viêm đã có không ít máu, chọt nhìn xuống thì thấy ai đó giống như cương thi vừa mới hút máu!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93

Cố Quân Viêm x Thủy Ân Hi

PN7: Lừa gạt vs Chân ái

E&B: Strangers Ex

Thủy Ân Hi cùng Cố Quân Viêm một “Gặm” đính ước, đương nhiên là Thủy Ân Hi đính Cố Quân Viêm. Mà Cố Quân Viêm là bị đính, nhưng anh vẫn là vô cùng nguyện ý, hoặc là nói anh ước gì Thủy Ân Hi nhanh chóng đính anh, như vậy anh có thể danh chính ngôn thuận thực hiện nghĩa vụ của mình.

Cố Quân Viêm là một người rất nóng vội, từ lâu ngay tại đối diện trường học mua một căn hộ, đây là nơi chơi bởi lầu lồng trước kia của anh. Nhưng từ khi anh nhận định không phải Thủy Ân Hi không cưới thì đem nơi này sửa chữa một lần, chuẩn bị nghênh đón một vị chủ nhân khác vào ở, Thủy Ân Hi còn chưa tới xem thì Hứa Thụy Lâm với Thôi Kỳ Phong đã tới nhìn trước.

Theo cách nói của Hứa Thụy Lâm thì căn hộ này trước kia là chuồng heo ổ chó, hiện tại tuy vẫn là ổ, chẳng qua là một cái ổ ấm áp ngọt ngào. Cố Quân Viêm nói sau này ở đây không dùng như tụ điểm nữa, bọn họ muốn chơi bởi thì tự tìm chỗ chơi đi. Tuy lòng không có cam nhưng bọn họ cũng không có biện pháp, không thể tưởng tượng được Cố Quân Viêm là cái tên trọng sắc khinh bạn.

Lời này Thôi Kỳ Phong còn nói trước mặt Thủy Ân Hi, lúc ấy Thủy Ân Hi còn cảm thấy kỳ quái, cậu nhìn thế nào cũng không cảm thấy Cố Quân Viêm là người trọng sắc khinh bạn, anh ta phải là loại người chỉ biết lợi ích mới đúng. Hứa Thụy Lâm nghe được cậu nói liền đáp: “Em nói không sai, trước kia Quân Viêm hẹn hò với ai cũng không có cân nặng bằng hai thằng bạn tốt là anh với Kỳ Phong, nhưng em lại là ngoại lệ. Bây giờ em là người quan trọng nhất trong lòng Quân Viêm, hai tụi anh bị hất hủi xếp phía sau.”

Lúc ấy Thủy Ân Hi nghe xong liền nhú nhú mày, cậu mới sẽ không thừa nhận bản thân rất vui vẻ đâu? Nhưng đôi mắt mang cười của cậu, đôi môi mím lại mang theo độ cong ý cười, đều có thể khiến cho người ta nhìn ra được tâm tình của cậu rất tốt.

Thủy Ân Hi cũng từng tới căn hộ đó của Cố Quân Viêm, cách trường học vô cùng gần, bước ra cổng trường đi bộ hai ba phút là tới nơi. Đây là một tiểu khu giàu có, căn hộ của Cố Quân Viêm ở toà A lầu 18, Thủy Ân Hi nhìn thoáng qua một cái liền yêu thích thiết kế trong căn hộ, nhưng... Cậu tạm thời không có ý định sống chung với Cố Quân Viêm, cho nên từ chối yêu cầu ở cùng anh.

Việc này hình như là nằm trong dự kiến của Cố Quân Viêm, nếu Thủy Ân Hi lập tức đáp ứng sống chung với anh mới là kỳ quái, dù sao anh có chuẩn bị tâm lý, chậm rãi đánh trận.

Cố Quân Viêm vẫn cứ mỗi ngày buổi sáng cùng Thủy Ân Hi chạy bộ, chẳng qua là lúc chạy anh liền lôi kéo tay người ta, hoặc là cố ý vòng tay qua sau lưng người ta, không sai, không phải là vai mà là eo nha. Thủy Ân Hi vỗ mấy phát đều chụp không rớt, cuối cùng mặc kệ anh, dù sao giờ này buổi sáng ít người, mà chuyện của bọn họ ở Đông đại vốn chẳng phải là bí mật gì, cần chi che che lấp lấp, còn không bằng hào phóng một chút. Lời không hay ho thì vẫn cứ tiếp tục nói, nói tốt nghe thì vẫn cứ tiếp tục, miệng là mọc trên người của người khác, cậu quản được sao?

Nhưng có một đám nữ sinh là vô cùng ủng hộ hai người bọn họ, các cô tự xưng “Fan Tể Diêm”, lấy hai chữ Hi Diêm đọc lệch âm, tên như ý nghĩa chính là fan của Thủy Ân Hi với Cố Quân Viêm. Đối với tình cảm của hai người bọn họ càng là trạng thái gà mẹ bảo vệ trứng, không quan tâm ai là ai, chỉ cần nói bậy Thủy Ân Hi với Cố Quân Viêm, các cô không nghe được thì thôi, nếu bị các cô nghe được thì kết cục không phải là nhổ nước miếng chết chú em, nhổ cho chú em chết dở sống dở, còn sống thì luôn có cảm giác sống thực tội lỗi mới là cái kết cuối cùng.

Cho nên đồn đại về hai người bọn họ gần đây ít đi rất nhiều, đương nhiên cũng không nói sẽ không có kẻ bôi đen hai người, nhưng ít ra không dám công khai bôi đen. Huống chi tục truyền có mấy đàn anh năm hai năm ba sau khi nói năng lỗ mãng đối với Thủy Ân Hi, không biết có việc gì xảy ra, hai người bị đuổi học ba người nằm viện, còn có hai người trong nhà chuyện làm ăn bị phá sản.

Khi Thủy Ân Hi nghe nói việc này cái gì cũng không nói, đối với việc làm của Cố Quân Viêm cậu một chữ cũng sẽ không nói. Rất nhiều người biết đi cầu Cố Quân Viêm là nhất định không thông, cho nên đành phải đánh chủ ý lên đầu Thủy Ân Hi. Tuy rằng bản lĩnh tổn hại người của Thủy Ân Hi mọi người đều nghe nói qua, nhưng mà thấy một người dù sao là có hạn, hơn nữa miệng truyền miệng đã sớm thay đổi vị, cho nên đa số người cảm thấy việc này là giả, hoặc là tất cả mọi người khoa trương mà thôi.

Tại đa số trong mắt người khác thì Thủy Ân Hi phải là loại người khá dễ nói chuyện, đương nhiên đây là vì bọn họ không có nói chuyện nhiều cùng Thủy Ân Hi, cho nên có chuyện thế này xảy ra.

Một ngày vừa tan học nào đó có một học trưởng năm hai đến tìm Thủy Ân Hi, nghe nói học trưởng này là họ hàng của một học trưởng trong nhà bị phá sản. Không đáp lên được quan hệ với Cố Quân Viêm liền đến quan hệ với Thủy Ân Hi, nhưng anh ta và Thủy Ân Hi căn bản không biết mặt, vậy cũng không sao, trong đám bạn học của Thủy Ân Hi có một cậu em là hàng xóm của vị học trưởng này, sau đó cậu em hàng xóm liền phát động vài bạn học có quan hệ khá tốt.

“Thủy Ân Hi, đây là học trưởng XX học năm hai, là hàng xóm nhà mình, từ nhỏ lớn lên cùng nhau.” Thủy Ân Hi về mặt không hiểu đưa mắt nhìn cậu bạn học mà cậu căn bản không có ấn tượng cùng học trưởng XX, thầm nghĩ hình như anh đây không biết mấy chứ?

Thủy Ân Hi không nói chuyện làm cậu bạn học nào đó có chút xấu hổ, đành phải tiếp tục nói: “Là như vậy, đoạn thời gian trước...” Một câu chuyện ngắn về việc nhà học trưởng nào đó bị phá sản được kể ra, lúc này Thủy Ân Hi biết là chuyện gì đang diễn ra, nhưng vẫn cứ không nói gì, chỉ là cau mày lại nhìn về phía cậu bạn học nào đó.

Học trưởng nào đó thấy tình huống không đúng nha, nói nửa ngày miệng người ta cũng không mở, một chữ đều không nói, trong lòng anh ta liền nổi giận, cảm thấy đây là Thủy Ân Hi không cho mình mặt mũi, nhưng có giận cũng phải nén nhịn, anh ta là đến tìm giúp đỡ không phải đến tìm phiền toái. Huống chi Thủy Ân Hi là người không thể đắc tội, nghe nói họ hàng một người khác trong nhà phá sản là vì con cái ở trong trường đắc tội Thủy Ân Hi mới bị Cố Quân Viêm chinh. Anh ta cũng không hi vọng nhà mình và họ hàng cũng bị như thế.

Nhưng Thủy Ân Hi không mở miệng nói chuyện thì phải tiến hành tiếp thế nào đây? Cậu bạn học nào đó nhìn thấy Thủy Ân Hi cũng không có cách nào, ngày thường cậu ta rất ít khi tiếp xúc với Thủy Ân Hi, từ khai giảng đến giờ đây là lần đầu tiên nói chuyện.

“Học đệ, XY là con trai nhà họ hàng của anh, nó từ nhỏ không hiểu chuyện, nói chuyện cũng không dễ nghe cậu chớ để trong lòng, bây giờ nhà nó đã trở thành như vậy, anh thấy như thế đã đủ rồi. Lại nói Cố học trưởng đắc tội bạn học trong trường như vậy nhìn thế nào cũng thấy không tốt, đúng không?”

“Cố học trưởng đắc tội bạn học? Vị học trưởng này, là tôi nghe lầm sao? Không phải là những bạn học đó đắc tội Cố học trưởng sao? Như thế nào chỉ cho phép bọn họ ở sau lưng thị phi đắc tội người, Cố học trưởng cũng chỉ được chịu đựng sao?”

“Anh không phải là ý này, bọn họ chắc chắn là không đúng, nhưng trừng phạt cũng đã trừng phạt rồi, có câu nói có chỗ khoan dung thì liền độ lượng đi, nhiều thêm một kẻ thù không bằng nhiều thêm một bạn bè đúng không? Tương lai Cố học trưởng dù sao cũng kinh thương, trên thương trường nhiều đối thủ cũng không phải là chuyện tốt.” Vị học trưởng này cảm thấy mình lấy được một cái cơ thật tốt, lại có thể là cảm thấy Thủy Ân Hi không hiểu việc trên thương trường, cho nên lấy tư thế thông cảm nói tiếp.

“Việc trên thương trường những sinh viên vừa gia nhập vườn trường đại học sẽ không hiểu, cậu đắc tội càng nhiều người thì đối thủ tương lai của cậu càng nhiều, kẻ thù của kẻ thù chính là bạn bè không phải sao? Sau này những kẻ thù đó đều thành bạn bè của nhau, vậy thì kẻ thù của Cố học trưởng sẽ rất nhiều, đồng thời sẽ vô cùng lớn mạnh. Cậu cảm thấy tương lai Cố học trưởng tại trên thương trường sẽ tốt sao?”

Thủy Ân Hi còn chưa nói gì thì vị học trưởng này nói khẳng định: “Nhất định là không tốt, nếu như vậy không bằng hiện tại bồi dưỡng nhiều thêm một người bạn đúng không? Tương lai trên thương trường sẽ nhiều thêm một người bạn không phải sao?”

“Học trưởng nói xong?” Lúc này Thủy Ân Hi không cho anh ta cơ hội tiếp tục nói, mà trực tiếp cắt ngang.

“Ặc!” Vị học trưởng nào đó đang nói hứng khởi đột nhiên bị người cắt ngang còn có chút không quá dễ chịu, chẳng qua là Thủy Ân Hi không có tâm tư nghe anh ta tiếp tục nói mấy lời vô nghĩa.

“Nếu học trưởng tới dạy tôi phải làm thế nào kinh thương thì tôi cảm thấy không cần, Cố học trưởng từ mười hai tuổi đã bắt đầu đi theo bên cạnh Cố lão gia từ học tập. Anh ấy mười bảy tuổi đã có thể đầu tư quyết đoán, anh ấy nói sau này sẽ dạy kinh thương cho tôi, cũng không nhọc lòng phiên học

trường anh.”

Học trường nào đó trong nháy mắt trở nên cực kỳ xấu hổ, chuyện Cố Quân Viêm rất nhiều người biết, nhất là trong nhà làm ăn. Bọn họ đều nghe gia trưởng nói đến Cố Quân Viêm, tuổi còn nhỏ đã bắt đầu tiếp nhận việc mua bán của Cố gia, mặc dù hiện tại anh đang đến trường không thường xuyên xử lý chuyện Cố gia, Thủy Ân Hi cũng sẽ thường xuyên nghe anh gọi điện thoại với người trong công ty, nói vài chuyện làm ăn.

“À đúng, học trường, đợi thêm tí nữa Cố học trường tới tìm tôi, anh có việc gì thì đừng ngại nói thẳng với anh ấy, tôi sẽ không giúp anh truyền lời đâu.” Không nói học trường nào đó mà ngay cả cậu bạn nào đó cùng tới tìm cậu giúp đỡ đều giật mình, có việc gì thì nói thẳng với Cố Quân Viêm, không muốn sống nữa à?

Chờ Cố Quân Viêm tới thì bên cạnh Thủy Ân Hi không một bóng người, Thủy Ân Hi đem chuyện vừa diễn ra kể lại từ đầu đến đuôi, cậu chính là như vậy, cậu không nghĩ mình đang đâm thọc, nếu những người đó đến tìm mình chẳng phải là nên chuẩn bị tâm lý Cố Quân Viêm sẽ biết sao? Mà Cố Quân Viêm ra tay giải quyết càng nhanh dễ dàng hơn không phải sao? Vì sao cậu phải chịu trách nhiệm việc này, huống chi Cố Quân Viêm đã sớm nói cho cậu là có chuyện gì nhất định phải nói cho anh mà!

Nghe được Thủy Ân Hi nói Cố Quân Viêm nói câu em không cần quản, việc này cứ để đó đi. Thủy Ân Hi cũng không có tâm tình đi quản sống chết của những người đó, cậu chỉ muốn yên ổn nói chuyện yêu đương, có lắm kẻ thích nói ba nói bốn như vậy, cậu không hiểu được sao bọn họ nhàn đến thế? Đùng có chút chuyện gì thì đến tìm cậu có được không? Suốt ngày đến xía vô cậu còn nói chuyện yêu đương cái gì?

Từ khi bị Thủy Ân Hi găm xong Cố Quân Viêm làm việc thu liễm rất nhiều, đối với mấy bạn học tìm đủ loại cớ đến nói chuyện phiếm thì anh luôn từ chối, nhưng mặc dù là như vậy cũng sẽ có một ít người chưa từ bỏ ý định với anh, luôn cứ như tre già măng mọc. Đương nhiên người tìm đến Thủy Ân Hi cũng giống thế, nhưng Thủy Ân Hi đối với bọn họ đều từ chối thẳng.

Nói ví dụ như khi cậu đang có đối tượng hẹn hò, đối với người theo đuổi cậu sẽ vô cùng nghiêm khắc cự tuyệt, một chút tình cảm hay cơ hội cũng không chừa lại. Nhưng Cố Quân Viêm không có làm đến mức này, cho nên Thủy Ân Hi không hài lòng.

Thủy Ân Hi không hài lòng liền sẽ nói, nhưng cậu không có nói là bản thân không hài lòng, chỉ nói nếu không có khả năng cùng các cô ấy một chỗ thì nên cắt đứt ý tưởng của các cô ngay từ đầu, dùng thái độ chứng minh tất cả. Cố Quân Viêm lại tỏ vẻ người ta dù sao cũng chưa làm gì, hiện tại anh đối với người đến gần đã không cho sắc mặt dễ nhìn, nhưng nếu thật sự có chuyện thì anh sẽ có một loại đối đãi khác!

Thủy Ân Hi nghe anh nói liền không nói gì nữa, dù sao Cố Quân Viêm cũng không có làm ra cái chuyện gì khác người, thẳng đến khi có một sự kiện phát sinh, Cố Quân Viêm hồi hận đến xanh ruột, mà tính cách của anh cũng thay đổi từ đó.

Một ngày nào đó Thủy Ân Hi bị một cú điện thoại gọi ra ngoài, mục đích đến là vườn hoa sau trường, chính là nơi cậu nhìn thấy Diệp Xương Hoa tỏ tình với Cố Quân Viêm. Sau khi đến nơi Thủy Ân Hi liếc mắt một cái lập tức thấy được Cố Quân Viêm đang đứng đối diện với một nữ sinh, nhưng Cố Quân Viêm là đưa lưng về phía cậu nên không phát hiện cậu đã đến. Tiếp đó Thủy Ân Hi nhìn thấy nữ sinh kia nhón chân hôn Cố Quân Viêm một chút, tuy rằng có thể nhìn ra Cố Quân Viêm muốn tránh nhưng bởi vì nữ sinh kia tốc độ quá nhanh, chờ anh muốn tránh thì đã không còn kịp nữa rồi.

Thủy Ân Hi biết đó là cái bẫy, nào có trùng hợp có người nói cho cậu đến vườn hoa sau trường nhìn kịch diễn. Cậu lập tức thấy được một màn Cố Quân Viêm bị người hôn, dù biết đó là cái bẫy nhưng cậu cũng rất giận dữ, không quan tâm người khác có thể nhìn được hay không nhưng cậu là không thể nhìn.

“Cố Quân Viêm, ông đây muốn chia tay với anh!”

Cố Quân Viêm nghe được giọng Thủy Ân Hi lập tức hoảng sợ, xoay người vừa thấy quả nhiên là Thủy Ân Hi hai mắt đỏ bừng cả người phát run. Cố Quân Viêm xoay người muốn đuổi theo lại bị nữ sinh kia kéo lại, “Học trường!”

Thủy Ân Hi xem như là một người tương đối có nguyên tắc, nguyên tắc thứ nhất của cậu là không đánh phụ nữ, bởi vì cậu cảm thấy người đàn ông đánh phụ nữ là hành vi không có nhân phẩm và nghèo hèn nhất. Nhưng hôm nay, giờ phút này cậu quyết định, cái nguyên tắc này từ nay về sau cậu sẽ loại bỏ nó khỏi cuộc đời mình, bởi vì có vài người đáng kiếp không đánh là không được.

Cố Quân Viêm nhìn thấy Thủy Ân Hi nổi giận dùng đũa đi tới đây, Thủy Ân Hi ngay cả liếc mắt cũng không thèm nhìn Cố Quân Viêm một cái, phát tay một cái tát đến trên mặt nữ sinh kia. Cũng có lẽ là dùng lực quá mạnh, nữ sinh kia bị cậu tát một cái ngã lăn xuống đất.

“Mày sao lại thấp hèn đến thế, Cố Quân Viêm đã có người mình thích, mày còn tỏ cái gì tình, còn trộm hôn người ta, mày có biết miệng mày thối lắm không? Chẳng lẽ mày không biết mày bị AIDS hả? Không sợ lây nhiễm bệnh cho người khác à, chưa thấy con đàn bà nào không cần mặt mũi như mày, là mày hẹn tao đến đúng không? Là vì muốn để tao nhìn thấy một màn này à? Giờ tao thấy rồi đó thì sao nào? Nếu cho dù tao với Cố Quân Viêm chia tay cũng không tới lượt mày, mày nhìn mày đi, lớn lên xấu như thế vậy mà còn dám ra khỏi cửa, mày không sợ hù chết người khác hả.”

Thủy Ân Hi thở hắt ra tiếp tục nói: “Con rẻ rách, con *** thối, mấy từ này là chuyên để nói những con như mày nhỉ? Ba mẹ mày sinh mày nuôi mày bao nhiêu năm là để cho mày là tiểu tam làm kẻ thứ ba sao?”

Nữ sinh kia bị Thủy Ân Hi mắng mà trừng mắt đờ người ra, sững sờ nằm trên đất một chữ cũng không nhả ra được.

“Ân Hi!”

“Anh câm miệng!” Thủy Ân Hi quay đầu căm tức nói với Cố Quân Viêm: “Cố Quân Viêm, chuyện hôm nay là do anh tự tìm, nếu không phải anh suốt ngày cọt nhả làm cho chúng nó có cơ hội thì sao có chuyện hôm nay, ông đây chịu đủ rồi, ông nói chuyện yêu đương có khác gì ra trận đánh giặc đâu,

một đứa hai con cứ tới tìm ông sinh sự, ông mặc kệ, chia tay!”

Nói xong Thuý Ân Hi thờ phỉ phỉ rồi khỏi, Cố Quân Viêm nhìn chăm chăm nữ sinh kia lạnh lùng nói: “Cô không nghỉ học thì để tôi giúp cô nghỉ.” Nói xong anh cũng rời đi.

Thuý Ân Hi mang theo lửa giận ngút trời trở về ký túc xá, người ký túc xá hoảng sợ, bọn họ biết tính tình Thuý Ân Hi không tốt, nhưng lúc cậu phát giận thì miệng đặc biệt thối lại vừa sát thương có thể khiến người ta xấu hổ vô cùng, nhưng nhìn người lửa giận ngút trời như vậy là lần đầu tiên nhìn thấy.

Vài người bị cậu dọa sợ, mọi người đùn đẩy nhau, cuối cùng Luru Sướng bị đẩy ra, Luru Sướng thật cẩn thận hỏi: “Ân Hi, cậu...”

“Ai cũng đừng nói chuyện với tôi!” Luru Sướng còn chưa nói hết câu đã bị Thuý Ân Hi chặn đứt, Khâu Nguyên vừa thấy tình hình không ổn lập tức kéo mấy người chạy ra ngoài, bọn họ chuẩn bị đi tìm Cố Quân Viêm, thân làm anh em chung một ký túc xá, bọn họ đối với chuyện của Thuý Ân Hi và Cố Quân Viêm rất rõ ràng.

Chẳng qua là không chờ bọn họ đi đã nhìn thấy Cố Quân Viêm đen mặt đi về phía bọn họ, mấy người liếc nhau, tỏ vẻ tình huống trong phòng là có liên quan đến ngài đây đúng không?

Cố Quân Viêm cũng không nhìn mấy người ngoài cửa trực tiếp đẩy cửa đi vào ký túc xá, sau “Bộp” một tiếng, hình như là tiếng ly nước bị ném vỡ, ngay sau đó tiếng quát của Thuý Ân Hi truyền ra.

“Anh cút ngay cho ông, anh không cút thì tôi sẽ nghỉ học ngay bây giờ.”

“Ân Hi, anh biết chuyện hôm nay là lỗi của anh, nhưng anh thật sự không nghĩ tới cô ta dám làm như vậy. Cô ta hẹn anh ra ngoài nói muốn nói cho anh chuyện của em, cho nên anh mới đi.”

“Con *** đó là ai? Ông quen biết con *** đó à? Anh là óc heo hả? Con đó nói đi anh liền đi, anh không biết tìm ông trước à?”

“Anh hứa sau này sẽ không bao giờ như vậy nữa.”

“Anh hứa ông đây một chữ cũng không tin, cút đi, ông đây không bao giờ muốn nhìn thấy anh nữa.”

Người ở bên ngoài nể lực bỏ não thực hùng mạnh, nghe sơ sơ đã biết là xảy ra chuyện gì, về phần con *** kia là cô nàng nào tuy rằng không biết, nhưng đoán chừng chắc là giống tương tự như Diệp Xương Hoa.

Sau, ký túc xá lần thứ hai truyền đến các loại âm thanh đập phá, mỗi một tiếng va vang lên thì tim Sứ Đại Lượng nhảy một chút, thầm nghĩ đừng nói ký túc xá biến thành chiến trường rồi chứ? Không biết đồ đạc bên trong còn có kịp cứu ra không? Khâu Nguyên vô vô bờ vai cậu ta nói: “Yên tâm, nhà học trưởng rất là có tiền, ném thì đổi cái mới.”

Nghe nói như thế, Sứ Đại Lượng yên tâm giúp đỡ duy trì trật tự bên ngoài ký túc xá, bởi vì âm thanh đập phá quá lớn, cho nên hấp dẫn rất đông sinh viên bu lại xem.

Tiếp đó Hứa Thuý Lâm và Thôi Kỳ Phong đuổi tới, nghe Khâu Nguyên tóm tắt gọn nguyên nhân thì im re không nói gì, chuyện tình cảm người ngoài bót nói mới tốt, bởi vì dù sao không phải là đương sự, rất khó để nói được ai đúng ai sai.

Nghe báo chạy đến là thầy giáo quản lý ký túc xá, Hứa Thuý Lâm kéo người đến nơi không có ai nói mấy câu, thầy giáo vỗ vỗ mông chạy lấy người.

Trong hành lang đều là các sinh viên tò mò, đã có người đại khái biết bên trong phòng là Cố Quân Viêm và Thuý Ân Hi, nhưng vì sao lại cãi nhau thì không rõ ràng lắm. Đương nhiên mọi người tuy là tò mò nhưng cũng không có hỏi thăm xung quanh.

Âm thanh đập phá đồ đạc kéo dài một thời gian rất lâu, người bên ngoài cũng đoán được bên trong ký túc xá có khi đã biến thành một đồng hỗn loạn, không biết còn có cái nào xài được không.

Mà lúc này trong phòng quả thật là một đồng hỗn loạn, ngay cả giường hai tầng cũng bị sập một cái, có thể nghĩ tình huống vừa rồi là cái dạng gì. Lúc này phía sau lưng Cố Quân Viêm còn đang bị một cái giường đè nặng, Thuý Ân Hi được anh ôm gắt gao ở trong ngực.

Vừa rồi Thuý Ân Hi giận điên lên đập phá trong phòng, Cố Quân Viêm cũng không ngăn cậu, anh nghĩ trước cứ để cho Thuý Ân Hi xả cho hết giận, sau đó mới nói chuyện với cậu. Nhưng anh không thể biết được là lửa giận của Thuý Ân Hi có bao nhiêu, sau khi đồ trong phòng có thể ném đã ném, Thuý Ân Hi bắt đầu ném giường.

Lúc này Thuý Ân Hi cũng không biết sức mạnh từ đâu lại lớn như vậy, thật sự đem cả cái giường tầng kéo nghiêng ngã, giường sau khi bị nghiêng ngay cả bản thân Thuý Ân Hi cũng không khống chế được, trực tiếp quăng một cái, nếu không phải Cố Quân Viêm trốn nhanh khẳng định sẽ bị ném trúng. Có thể là Thuý Ân Hi thật sự vô cùng tức giận, thế cho nên người cũng mất lý trí, kéo cái giường thứ hai thì chính cậu lại đang đứng trước cái giường, cái giường kia lập tức nghiêng về phía cậu, mà cậu ngay cả ý tưởng tránh đi đều không có.

Ban đầu Cố Quân Viêm là đứng một bên nhìn cậu xả giận, anh còn tưởng Thuý Ân Hi nhìn thấy giường nghiêng chắc chắn sẽ tránh, nào biết Thuý Ân Hi đứng đó không nhúc nhích. Cố Quân Viêm hoảng sợ, ngay cả hét anh cũng không hét được, phản xạ có điều kiện vọt tới kéo Thuý Ân Hi vào trong ngực bảo vệ, rồi chiếc giường ngã xuống trực tiếp nện lên trên lưng anh. Cố Quân Viêm rên lên một tiếng, bởi vì khoảng cách rất gần chỉ nên giành được lực giảm xóc rất lớn, nhưng cảm giác đau đớn tuyệt đối không giả.

Lúc Cổ Quân Viêm vọt tới thì Thủy Ân Hi đang trong cơn giận điên còn không hiểu là chuyện gì xảy ra, nhưng khi cậu vừa được Cổ Quân Viêm ôm vào trong ngực, cứ mờ mờ ảo ảo nhìn cái giường kia ngã nện lên trên lưng Cổ Quân Viêm. Lập tức nghe được Cổ Quân Viêm rên khẽ, Thủy Ân Hi ngẩn người lại trong nháy mắt ý thức được rốt cuộc là chuyện gì, rống to với bên ngoài, “Sử Đại Lượng vào mau!”

Sau khi trong phòng không có động tĩnh gì thì người bu lại xem bắt đầu sơ tán, đột nhiên nghe đến tiếng gầm rú tê tâm liệt phế của Thủy Ân Hi. Sử Đại Lượng đầu tiên là sững sờ rồi lập tức một cước đã văng cửa xông vào. Cậu ta cho rằng Thủy Ân Hi bị ức hiếp, liền mặc kệ tất cả, kết quả vừa vào phòng liền nhìn thấy Cổ Quân Viêm ôm Thủy Ân Hi, sau lưng là bị cái giường đè nặng, hai tay Thủy Ân Hi vòng qua cổ Cổ Quân Viêm, đang cố gắng giúp Cổ Quân Viêm chống cái giường.

Sử Đại Lượng vội vàng chạy tới, dùng một chút lực đem cái giường đẩy trở về, phía sau người cũng lục tục đi vào phòng. Khâu Nguyên là người vào cuối cùng đóng cửa lại, cản trở những tâm mắt tò mò ở bên ngoài.

“Quân Viêm, Quân Viêm, anh sao rồi? Có đau không? Mau để em nhìn xem.” Thủy Ân Hi cũng không để ý nhiều xung quanh, nắm lấy quần áo Cổ Quân Viêm muốn cởi ra.

Cổ Quân Viêm nắm lấy tay cậu, “Ân Hi, em tha thứ cho anh, sẽ không chia tay với anh nhé?”

Thủy Ân Hi một bộ dờ khóc dờ cười, “Đây là lúc nào rồi, anh còn nói cái này, mau lên cho em xem ở sau lưng.”

“Em phải đáp ứng anh không tức giận trước, không chia tay với anh.”

“Rồi rồi rồi, em đáp ứng anh, em cái gì cũng đáp ứng anh, anh mau để cho em xem.” Giờ này Thủy Ân Hi nào có tâm tư tức giận, có tức có uỷ khuất cỡ nào, vừa nhìn thấy hành động của Cổ Quân Viêm như vậy đủ để cho cậu nhìn rõ người đàn ông này, anh là thật tâm thích mình, không phải nói là anh thật sự yêu mình. Phản ứng đầu tiên không thêm quan tâm để thân thể mình liền lập tức hành động, nếu người đàn ông này không yêu mình làm sao ngay tại thời điểm gặp nguy hiểm chỉ nghĩ phải che chở cho mình, để bản thân ở tình cảnh hiểm nguy!

Cổ Quân Viêm nghe lời này lập tức nằm úp sấp trên giường, Thủy Ân Hi cởi áo anh ra, một vết bầm sưng đen quết qua vô cùng chói mắt, vết thương trải ngang xuyên qua cả lưng, bầm sưng nhìn ửng đỏ mầu đen nhưng không có chảy máu, là hiệu ứng chảy máu dưới da, nhìn so với chảy máu càng khủng bố hơn. Thủy Ân Hi chớp chớp mắt, bặm môi, nước mắt liền chảy xuống dưới.

Nhìn thấy cậu khóc làm những người khác giật nảy mình, Cổ Quân Viêm thấy ánh mắt hoảng sợ của tất cả mọi người liền quay đầu lại nhìn Thủy Ân Hi, đập vào mắt, Thủy Ân Hi nhà bọn họ nước mắt chảy xoạch xoạch rụng xuống, rất nhanh nối tiếp thành một chuỗi hạt châu.

Cổ Quân Viêm nào còn lo lắng đau hay không, lập tức từ trên giường đứng dậy đỡ người. Thủy Ân Hi chỉ im lặng rụng nước mắt, mới ban đầu là rụng nước mắt, sau lại trực tiếp biến thành khóc, hơn nữa càng khóc càng lớn tiếng, giống như là đem hết mọi uỷ khuất khóc ra hết vậy.

Thủy Ân Hi như thể mọi người chưa từng thấy qua, Cổ Quân Viêm cũng là thế, anh thật sự bị dọa sợ lại không biết phải đỡ dành cậu thế nào, chỉ có thể đem người ôm vào trong ngực vỗ nhẹ nhàng. Thủy Ân Hi nắm lấy quần áo Cổ Quân Viêm khóc, thỉnh thoảng còn dùng để lau nước mắt hoặc là chùi hai dòng nước mũi. Những người khác nhìn thấy khoé miệng không tự chủ méo cong lên, lại nhìn Cổ Quân Viêm một bộ dáng phong thái bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94

Cổ Quân Viêm x Thủy Ân Hi

PN8: Trận chiến đầu tiên

E&B: Strangers Ex

Sau khi trò khôi hài ngày hôm đó kết thúc, Thủy Ân Hi cùng Cổ Quân Viêm đến bệnh viện làm kiểm tra, bác sĩ nói không có bị thương tới xương cốt, nhưng có khả năng sẽ lưu lại sẹo. Thủy Ân Hi có chút xiú xiú áy náy, tuy ban đầu là Cổ Quân Viêm sai, nhưng sau là do bản thân cậu quá náo loạn, không thì Cổ Quân Viêm cũng sẽ không bị thương.

Cổ Quân Viêm nghe bác sĩ nói cũng không để tâm, chờ lúc bước ra khỏi bệnh viện anh mới phát hiện Thủy Ân Hi có chút không vui, hỏi nửa ngày Thủy Ân Hi quyết không thừa nhận mình áy náy, nhưng Cổ Quân Viêm hiểu ra ý tứ lộ ra trong lời nói.

“Ân Hi, anh không sao, chút thương tích nhỏ thì có là gì.”

Thủy Ân Hi lờm lắt một cái tỏ vẻ thoải mái nói: “Không có việc gì thì tốt.” Lập tức giả vờ giả vịt kho khan hai tiếng, “Khụ, suy xét vì để tương lai yên ổn đoàn kết thì anh phải chú ý giữ khoảng cách với người lạ, chớ để dành để cho người khác tới gần anh còn bị đánh lén, lần này tuy em tha thứ cho

anh nhưng không có nghĩa là anh còn có cơ hội cho lần sai phạm sau này, anh tốt nhất nhớ cho kỹ.”

Cố Quân Viêm trầm mặc một giây, nói: “Anh hứa không có lần sau, em tin anh một lần có được không?”

Thủy Ân Hi nhướn nhướn mày hiển nhiên tỏ thái độ nghi ngờ đối với lời anh nói, nhưng cậu không có ý định đem nghi ngờ trong lòng mình nói ra miệng, “Được!” Với Thủy Ân Hi mà nói cậu sẵn sàng cho Cố Quân Viêm càng nhiều lòng tin, cũng sẵn sàng tin tưởng Cố Quân Viêm sẽ vì mình vì tình cảm của cả hai mà thay đổi, phần tình cảm này nếu chỉ có một bên đơn phương trả giá sẽ không dài lâu, chỉ có hai người cùng nhau cố gắng phát triển mối tình này mới có thể dài lâu. Thủy Ân Hi nhận biết được cho nên đã thay đổi từ lâu, tuy Cố Quân Viêm nhận ra chậm một ít, nhưng may là vẫn không quá muộn.

Cố Quân Viêm đối với sự tin tưởng mà Thủy Ân Hi dành cho mình rất là cảm động, xảy ra chuyện như vậy khiến anh thật sự nghiêm túc ngẫm lại bản thân, cũng thực hối hận lúc trước không nghe theo lời khuyên của Thủy Ân Hi, nếu như mình tỏ thái độ sớm một chút, sẽ không có chuyện như vậy xảy ra. Nếu như nói là nữ sinh kia cố ý khơi mào cơn ghen của Thủy Ân Hi, không bằng nói chính anh mới là kẻ gây thương tổn lớn nhất cho Thủy Ân Hi!

Chính bởi vì suy nghĩ cẩn thận điều này, cho nên anh cũng biết sau này phải đối xử với những người này ra sao. Ít nhất anh sẽ không cho người khác lợi dụng sơ hở, nếu anh có thể ác liệt như đối với Trương Mỹ Đình, là có thể đối xử ác liệt với tất cả những kẻ theo đuổi lì lợm, vô luận thái độ của các cô như thế nào, bản thân chỉ cần tỏ rõ thái độ là dứt khoát. Để Thủy Ân Hi nhìn thấy được thái độ của mình mới là cách báo đáp lại sự tin tưởng của em ấy.

Đương nhiên trước mắt anh có một việc vô cùng quan trọng cần thiết phải giải quyết, đó chính là vấn đề ký túc xá của Thủy Ân Hi. Thủy Ân Hi đem phòng đập nát đến không thể nát hơn được nữa, trừ bỏ giường có thể tiếp tục sử dụng, hình như đã không còn món đồ nào xài được nữa.

Tất cả mọi người lại một lần nữa kiến thức được thực lực Cố Quân Viêm, hai người bước ra khỏi bệnh viện thì hẹn mọi người ăn cơm, sau đó cấp dưới của Cố Quân Viêm bắt đầu dọn dẹp ký túc xá, mua thêm đồ vật mới. Chờ bọn họ ăn cơm xong trở về ký túc xá, trong ký túc xá đã rực rỡ hẳn lên, chăn mới, bàn học, phích nước nóng, ly nước, máy tính bàn, điện thoại linh tinh, từ đồ vật dùng chung đến đồ vật cá nhân toàn bộ được Cố Quân Viêm đổi mới.

Thủy Ân Hi bĩu môi, thầm nghĩ quả nhiên có tiền là có thể sai quấy đầy ma mà. Khâu Nguyên nhìn nhìn bài trí trong phòng với đàn mây tính của mình gật gật đầu, trong bụng nghĩ ông anh Cố Quân Viêm này quả nhiên biết cách làm việc, toàn bộ đồ vật so với trước tốt hơn, nhưng lại không vượt qua rất nhiều. Về phần thầy giáo quản lý ký túc xá đối với các đồ vật chung trong căn phòng này khác với những phòng khác, cũng lựa chọn mắt nhắm mắt mở.

Hai ngày sau Thủy Ân Hi mới vừa tan học ra ngoài cửa đã có người tìm cậu, cậu bước ra ngoài vừa thấy cư nhiên là nữ sinh dám trộm hôn Cố Quân Viêm, bên người cô ta còn đứng một đôi vợ chồng trung niên, nhìn cách ăn mặc của bọn họ là biết không phải gia đình bình thường. Nhưng Thủy Ân Hi nhìn thoáng qua nữ sinh kia liền xoay người trở về phòng học, đôi vợ chồng trung niên kia thấy thế lập tức nóng nảy.

“Cậu bé này sau lại không có lễ phép như thế? Gặp mặt người ta ngay cả một câu chào hỏi cũng không có sao?”

Thủy Ân Hi quay đầu lại nhìn lướt qua người đàn ông kia nói: “Ông là ai mà tôi phải chào hỏi? Tôi không biết ông cũng không có chuyện để nói với ông.”

“Cậu.” Người đàn bà trung niên kéo người đàn ông một cái, nói: “Cậu là bạn học Thủy Ân Hi nhỉ? Con gái của tôi cũng không có đắc tội cậu, nếu nó bị đuổi học thì đối với cuộc đời sau này của nó sẽ có ảnh hưởng rất lớn, cậu...”

Thủy Ân Hi ngắt lời bà ta nói: “Cô ta bị đuổi học thì có liên quan gì tới? Là tôi khiến cô ta đuổi học à? Máy người có tìm lộn người không?” Lập tức nhìn qua hướng nữ sinh kia, “Tôi đuổi học cô à? Cô đưa cha mẹ cô tới làm gì? Hù người sao?” Thủy Ân Hi đối với đôi vợ chồng này tuyệt đối không có ấn tượng tốt, thái độ vừa rồi của người đàn ông kia làm cho cậu vô cùng khó chịu, cho nên bảo cậu ăn nói đàng hoàng, rất khó!

“Tôi... Nếu không phải cậu thì Cố học trưởng sao có thể đuổi học tôi?” Nữ sinh kia nói lên lời này, biểu tình vẻ mặt đầy lòng căm phẫn.

Thủy Ân Hi cau mày nói, “Nếu không phải tôi? Tôi không nghe lầm chứ?” Cậu nhìn về phía đôi vợ chồng kia nói: “Hai ông bà đây chắc còn chưa biết nhỉ? Con gái các người ở trường học đã làm không ít chuyện tốt, bây giờ đang làm tiểu tam làm kẻ thứ ba, thật không biết hai người giáo dục con gái như thế nào, thế giới quan của cô ta thật khiến tôi mở rộng tầm mắt.”

Người đàn ông kia lạnh lùng nói: “Cậu nói bậy bạ gì đó? Con gái của tôi và Cố thiếu gia là qua lại bình thường, chỉ có cậu thân là con trai còn vọng tưởng bước vào Cố gia, cậu mới là không biết tự lượng sức mình không biết xấu hổ!”

Thủy Ân Hi nhún vai, “A, thì ra là thế, nói nửa ngày hai ông bà đây là cha mẹ biết con gái mình làm kẻ thứ ba à, chắc chắn, thật sự là thế giới rộng lớn không gì là không có, khó trách con gái ông bà không biết xấu hổ như vậy, đi dụ dỗ bạn trai người khác, hoá ra là được cha mẹ ủng hộ.”

Người đàn bà kia không tỏ ra tức giận, lời nói còn rất êm tai, “Cho cậu mặt mũi mà cậu còn không biết xấu hổ, cho rằng bỏ lên được Cố thiếu gia sẽ không có người thu thập cậu, người như cậu thì nhà chúng tôi muốn thu thập hết sức dễ dàng. Cậu cũng đừng đắc ý, cậu nghĩ Cố thiếu gia thật sự có thể một chỗ với cậu được sao? Đừng có mà mơ, cậu không xứng với Cố gia, hai người là không có khả năng cùng một chỗ.”

Nhìn vẻ mặt đắc ý của người đàn bà kia, lúc này Thủy Ân Hi cũng không thêm giận, lại là bốn chữ “không có khả năng”, trong khoảng thời gian này cậu đã được nghe rất nhiều, đến bây giờ đã hoàn toàn mất cảm giác. Hơn nữa hiện tại cậu nhìn hiểu được rất nhiều chuyện, mặc dù vấn đề là Cố Quân Viêm, nhưng rất nhiều người đều sẽ tìm cậu. Về phần vì sao lại vậy, cậu cũng suy nghĩ rất cẩn thận, nguyên nhân đơn giản chính là thân phận. Bối cảnh thân phận của Cố Quân Viêm đã định trước là không có ai dám tìm anh làm phiền, thậm chí không dám ngỗ nghịch anh. Nhưng cậu lại không giống, cậu không có bối cảnh mạnh mẽ chống lưng, cho nên người khác cho rằng cậu là bánh bao mềm, dễ nắm!

Sau khi cẩn thận suy nghĩ chuyện này Thủy Ân Hi cũng liền tiêu tan, cậu vốn là không có bối cảnh hùng mạnh, nhưng cho tới bây giờ cậu không cảm thấy sẽ trở thành chướng ngại cho mối quan hệ tình cảm giữa cậu và Cố Quân Viêm. Huống chi ngẫm lại thân phận của gia gia, bối cảnh của cậu tính ra không

quá kém, chẳng qua là ít người biết mà thôi. Cậu là người thông minh luôn biết phải đối phó như thế nào với loại người mắt chó nhìn người thấp này. Cậu không có bối cảnh thì sao nào, Cố Quân Viêm có, không phải sao?

Thủy Ân Hi nhìn về phía người đàn bà kia nói: “Xem ra bà đối với Cố gia rất hiểu biết, bà nói xem nếu Cố học trưởng biết hôm nay bà tới, sẽ có phản ứng thế nào?”

Người đàn bà kia nhủ mảy, “Xem ra cậu chưa thấy quan tài chưa đổ lệ nhì, vừa rồi quên tự giới thiệu, tôi họ Cố, tuy không phải dòng chính Cố gia, nhưng cũng là thân thích Cố gia, cậu nói xem nếu Cố học trưởng nghe được hôm nay tôi đến sẽ như thế nào đây?”

Thủy Ân Hi đầu tiên bất ngờ, cậu cũng nghe Cố Quân Viêm nói một ít chuyện trong nhà, hình như Cố gia không có trục hệ thân thích nào, một vài chi thứ thân thích cũng không có qua lại. Nhưng người đàn bà này nếu dám nói như vậy, khẳng định không phải là giả mạo.

Nhìn thấy Thủy Ân Hi bất ngờ người đàn bà kia càng phát ra đắc ý, bà ta chỉ biết là dạng không có bối cảnh nhà quê chân đất như Thủy Ân Hi, chỉ cần nghe mình báo họ Cố sẽ bị dọa ngốc.

“Nếu nói như vậy, mấy người trực tiếp đi tìm Cố học trưởng đi?” Nói xong, Thủy Ân Hi quay người vào phòng học, ba người đứng ở cửa đều là sững sốt. Lúc này người đàn bà kia mới phản ứng kịp, hôm nay là đến tìm người giải thích, nhưng vừa rồi do thái độ Thủy Ân Hi rất cương ngạnh, cho nên bà ta muốn đề áp cậu. Nhưng nhất thời đắc ý qua mức, đem mục đích hôm nay tới quên mất.

“Mẹ, làm sao đây?” Nữ sinh kia nhìn thấy thái độ Thủy Ân Hi như vậy cũng không biết làm sao mới tốt.

“Đừng sợ, đi, chúng ta đi tìm Cố thiếu gia.” Nói xong lôi kéo chồng và con gái cùng nhau rời đi, Thủy Ân Hi bủi môi, thầm nghĩ cho rằng mình là kẻ ngốc à? Thân thích Cố gia, từ đầu đến cuối đôi vợ chồng này luôn nói Cố thiếu gia, nếu thật sự thân quen, làm trường bồi không phải sẽ xưng hô Quân Viêm sao? Còn gì mà Cố thiếu gia? Gọi như vậy chỉ có thể nói lên bà ta và Cố gia một chút cũng không quen, thật sự không biết những người này nghĩ như thế nào, rõ ràng một chút cũng không quen Cố gia lại dám nói mình là thân thích của Cố gia. Còn giờ cái danh này ra kêu gào trước mặt mình, cậu thật muốn nhìn xem học trưởng sẽ cho một nhà ba người này nuốt trái đắng ra sao.

Bởi vì phải vào học nên Thủy Ân Hi không có cách nào đến nhìn xem tình cảnh lúc đó, nhưng vào buổi tối khi hai người cùng ăn cơm Thôi Kỳ Phong liền đem chuyện lúc đó kể ra.

Một nhà ba người kia tìm được Cố Quân Viêm, Cố Quân Viêm nhìn thấy nữ sinh kia liền hận quá thể, nếu không phải cô ta thì Ân Hi nhà mình sao có thể bộc phát lửa giận lớn như vậy, huống chi cô ta còn có ý lừa gạt, khiến cho Ân Hi nhìn thấy một màn đó. Cho nên đối với một nhà ba người này tìm đến, sắc mặt Cố Quân Viêm quả thực đen không thể đen hơn.

Người đàn bà kia còn tự cảm giác tốt đẹp tự báo tên họ, nào biết quan hệ thân thích như bà ta còn chưa kịp kéo đến Cố Quân Viêm đâu, đã bị Cố Quân Viêm đánh gãy, “Cố gia chúng tôi là một trong tứ đại gia tộc ở thành phố Thiên Hải, không phải ai cũng có thể tùy tiện nhận thân thích.”

Thôi Kỳ Phong nói người đàn bà đó đồ mặt muốn chết, đoán chừng là xấu hổ chết đi. Hơn nữa lúc ấy có không ít sinh viên chung quanh, rất nhiều người cũng nghe được, còn có vài sinh viên chỉ trò nói mấy câu khó nghe đối với nữ sinh kia và cha mẹ của cô ta. Bởi vì Cố Quân Viêm và Thủy Ân Hi khi đó âm ỉ quá lớn, những sinh viên trong ký túc xá đã sớm lan truyền chuyện này khắp trường học, mà nữ nhân vật chính làm ta sự kiện đó tự nhiên cũng rất nhanh bị mọi người bôi ra.

Người đàn ông kia có lẽ chịu không nổi bị một đám sinh viên nhục nhã như vậy, lúc ấy liền tức giận, chỉ vào Cố Quân Viêm răn dạy, nói trong mắt cậu không có lớn nhỏ, bất kính trường bồi. Khi đó Cố Quân Viêm cũng phát lửa giận, anh nói trường bồi của mình là gia gia và cô út nhà mình, nói bọn họ không biết xấu hổ muốn bỏ lên quan hệ Cố gia, còn dám tới giả mạo tên tuổi nhận là trường bồi của mình.

Tóm lại lúc ấy tranh chấp vô cùng náo nhiệt, giáo viên đến khuyên giải không xong, sau đó phải mời cả hiệu trưởng đến, vì sao phải mời cả hiệu trưởng tới? Một là bởi vì giáo viên bình thường căn bản sẽ không xử lý được Cố Quân Viêm, hai là bởi vì rất ít người biết vị hiệu trưởng này là bạn tốt của Cố lão gia tử.

Đôi vợ chồng kia bước vào phòng làm việc của hiệu trưởng lập tức nói như bắn súng tiểu liên, đương nhiên cũng không quên cáo trạng Cố Quân Viêm, vốn là hai người cũng muốn kéo cả Thủy Ân Hi, nhưng Thủy Ân Hi cái gì cũng không làm, muốn cáo trạng cũng không có cơ gì. Huống chi kéo tới Thủy Ân Hi sẽ dính tới chuyện con gái bọn họ theo đuổi Cố Quân Viêm, đến lúc đó bọn họ càng không có lý.

Hiệu trưởng nghe bọn họ nói xong trừng mắt nhìn thoáng qua Cố Quân Viêm, cũng cảm ơn các thầy cô và sinh viên đem tình huống khi đó nói một chút, tuy rất phiền chuyện nhưng khá là khách quan.

Sau khi Trần hiệu trưởng nghe xong trong lòng liền biết, nói với người đàn ông đó: “Trường học sẽ không đuổi học bất kỳ sinh viên nào, trừ phi sinh viên nghiêm trọng làm trái với kỷ luật ở trong trường, điểm này ngài có thể yên tâm.”

Người đàn ông kia gật gật đầu nói: “Các người phải bảo đảm an toàn của con gái tôi trong trường học.”

“Đây là tất nhiên, Đồng đại là trăm năm danh giáo, năng lực bảo vệ an toàn cho sinh viên là vẫn có.”

Người đàn bà kia vừa thấy hiệu trưởng như vậy cho rằng thật dễ nói chuyện, liền tiếp tục nói: “Trần hiệu trưởng, trường học hoặc là thầy cô có thể ra mặt xử lý một chút mâu thuẫn giữa con gái tôi và bạn học không.”

Hiệu trưởng đưa mắt nhìn Cố Quân Viêm một lúc, rốt cuộc đã biết đôi vợ chồng này là hạng người gì, “Vị thái thái này, sinh viên năm nhất đã là người

trường thành rồi, hướng chi là năm hai, nếu có mâu thuẫn dĩ nhiên giáo viên sẽ phân giải, nhưng khi này giáo viên nói các vị cũng nghe thấy, giữa các em ấy không có mâu thuẫn gì, bạn học ký túc xá và bạn học trong lớp không thích kết bạn với con gái của các vị, loại chuyện này làm sao trường học có thể phân giải được, chẳng lẽ chúng tôi buộc người ta phải có quan hệ tốt với con gái các vị sao?”

Trần hiệu trưởng làm bộ như không nhìn thấy sắc mặt xấu hổ của đôi vợ chồng kia, nói tiếp: “Không nói là ở trong trường học, mà trong xã hội cũng không ai có thể cưỡng cầu một người với một người khác có quan hệ tốt, mỗi quan hệ giữa người với người cho tới bây giờ đều là sự hấp dẫn của cá nhân. Hai vị vừa nhìn là biết không phải người bình thường, tin tưởng một ít lý lẽ này không cần tôi nói thì hai vị cũng có thể hiểu được.” Sắc mặt đôi vợ chồng kia khó coi muốn chết, Trần hiệu trưởng tiếp tục bỏ đao, “Về phần tố chất vấn đề của sinh viên trong trường của chúng tôi, không ai có thể bảo chứng một trường học hơn một ngàn sinh viên đều là tinh anh, nhất là một ít sinh viên sinh ra trong gia đình giàu có, biểu hiện của con gái các vị ở trong trường học cũng không đủ để khiến người ta kính nể. Sinh viên Cố Quân Viêm tuy thái độ không tốt, nhưng vừa rồi tôi nghe tình huống qua các giáo viên và sinh viên khác, chuyện này hình như cũng không thể trách em ấy. Nhưng mà các vị đã yêu cầu em ấy giải thích, tôi làm hiệu trưởng cũng muốn giữ gìn quyền lợi của từng sinh viên. Gia trưởng Cố gia không có ở đây, không bằng thế này, tôi bảo giáo viên liên lạc với Cố lão gia tử, hai vị thấy thế nào?”

Làm một quần chúng vậy xem, Thôi Kỳ Phong cũng luôn có mặt trong phòng, nghe đến đó anh ta thiếu chút nữa phá công cười sặc, đây là công lực ghen cười đến mức nhìn không nổi đó trời! Không biết cứ ghen lâu như vậy có ghen thành tật luôn không?

Mà đôi cha mẹ kì nghe hiệu trưởng nói xong cũng hoàn toàn ỉu rĩ, để Cố Quân Viêm mời đương gia Cố lão gia tử ra mặt giải thích cho bọn họ, sau này nhà bọn họ còn muốn ở thành phố Thiên Hải ngày người nữa không.

Cuối cùng đôi cha mẹ kia cũng không có yêu cầu Cố Quân Viêm giải thích, xám xịt rồi đi, Thôi Kỳ Phong nhìn thấy người đi lập tức cười ha ha, “Cửu ông ngoại, lúc này gia gia chơi ác quá, làm bọn họ ghen luôn.” Anh ta có thể ở lại trong phòng hiệu trưởng, trừ bỏ là người làm chứng, Trần hiệu trưởng còn là cậu ruột của mẹ anh ta, là Cửu ông ngoại, đương nhiên tăng quan hệ này ngoại trừ Cố Quân Viêm với Hứa Thuý Lâm cũng không có người khác biết.

“Trần gia gia, cảm ơn gia gia nha!”

Trần hiệu trưởng vỗ một phát lên lưng Cố Quân Viêm, “Thằng nhóc chết tiệt này, từ khi khai giảng đến nay bao nhiêu chuyện rồi hả? Sinh viên bị đuổi học tháng gần đây đều có dính líu đến con đúng không?”

“Nào có, con đây ngoan thế này, không tin ngài hỏi Kỳ Phong, không có gì cả, Đông đại chúng ta giàu thế không nghèo vì thiếu học phí của vài sinh viên.”

“Thằng nhóc này!”

Thuý Ân Hi nghe đến cũng thực kinh ngạc, không ngờ là Thôi Kỳ Phong là thân thích với Trần hiệu trưởng, mà Cố Quân Viêm với Trần hiệu trưởng hình như có quan hệ rất tốt. Hơn nữa khi Thôi Kỳ Phong kể chuyện này, một chút cũng không có ý tứ kiêu dè cậu, căn bản không quan tâm Thuý Ân Hi biết tăng quan hệ này. Tuy Thuý Ân Hi không nói gì thêm, nhưng là hiểu được bọn họ đây là xem mình trở thành người một nhà.

Ba ngày sau Cố Quân Viêm nói có việc phải về nhà chính, thực tế thì điều này cũng không có gì nhà ai chẳng có việc gì đó gấp, giữa chừng bị gia trưởng gọi về khẳng định không phải chuyện nhỏ. Nhưng quan trọng là hôm nay Cố Quân Viêm muốn đến căn hộ của bọn họ, anh nói mình gần đây mới học nấu canh cá, muốn cho Thuý Ân Hi nếm thử. Thuý Ân Hi rất vui về đồng ý, kế hoạch của Cố Quân Viêm thật tốt, còn muốn ăn cơm xong sẽ tìm có giữ Thuý Ân Hi ở lại, sau đó... Càng gần anh liền chảy máu mũi, nhưng bị cú điện thoại này gọi trở về.

Lúc ấy Thuý Ân Hi cũng không để ý, nhưng chờ sau khi Cố Quân Viêm trở về trường học Thuý Ân Hi phát hiện mặt anh cực kỳ thối. Vừa hỏi thì biết hoá ra người đàn bà kia thật sự đi tìm một trường bối có chút phân lượng đến gặp Cố lão gia tử, cho nên Cố Quân Viêm mới bị gọi về nhà.

“Anh bị gia gia của anh mắng à?”

Cố Quân Viêm ngăn người nói: “Gia gia mắng anh làm gì?”

Thuý Ân Hi không hiểu, nói: “Không bị mắng bày cái mặt thối ra làm gì?”

“Đều là do đám người kia, nếu bọn họ không tìm gia gia, anh sẽ không cần về nhà, là có thể nấu canh cá cho em ăn.”

Thuý Ân Hi co rút khoé miệng: “Anh tức giận vì chuyện này?” Cố Quân Viêm gật gật đầu, kế hoạch dụ dỗ của anh bị phá hủy, không tức giận mới là lạ.

“Ăn cơm thì ngày nào chẳng được, anh muốn nấu canh cá cho em khi nào cũng được cả, về nhà gia gia có làm khó anh không?”

Cố Quân Viêm cười hi hi ôm chầm lấy Thuý Ân Hi nói: “Bọn họ nghĩ mình là ai chứ? Cho rằng tìm một người có phân lượng là dám đi tìm gia gia anh, anh về nhà kể lại chuyện gia gia lập tức nổi giận, em xem đi, nhà bọn họ không quá một tuần chắc chắn sẽ phá sản.”

“Có phải là quá ác độc không?”

“Chắc, em từ khi nào biến thành người mềm lòng như vậy? Cố gia chúng ta chưa bao giờ tìm người khác sinh sự, lại càng sẽ không đi trêu chọc người ta, là do bọn họ không biết sống chết đắc tội anh mới có kết cục như thế.”

“Vừa nãy anh nói đem chuyện kể lại cho gia gia, cũng nói chuyện hai ta sao?”

“Đương nhiên phải nói, tương lai em sẽ bước vào cửa Cổ gia, cũng là lúc để gia gia biết chuyện hai ta.”

“Gia gia của anh nói gì?”

“Chưa nói, ông chỉ nói chỉ cần anh thích là được.”

Sau khi Thuý Ân Hi nghe cảm thấy vô cùng kinh ngạc, thầm nghĩ Cổ lão gia từ có phải là dễ nói chuyện quá không. Cổ Quân Viêm là người thừa kế duy nhất của Cổ gia, cậu biết lai lịch của Cổ Quân Suất, cho nên con cái đối với Cổ Quân Viêm rất quan trọng. Cổ lão gia từ sao có thể dễ dàng đồng ý Cổ Quân Viêm yêu mình?

Chẳng lẽ chỗ đó có vấn đề? Hay là Cổ Quân Viêm nói vậy chỉ là vì để mình an tâm? Thuý Ân Hi đối với thái độ của Cổ lão gia từ có chút không xác định.

Nhưng mà rất nhanh Thuý Ân Hi biết vấn đề ở chỗ nào, hoá ra lúc vợ chồng kia đi Cổ gia có nhắc tới Thuý Ân Hi, nhưng còn chưa nói cụ thể thì Cổ Quân Viêm đã về đến nhà, không khí sau đó không tốt lắm, Cổ lão gia từ hỏi Thuý Ân Hi là ai? Cổ Quân Viêm nói là người con thích, thế nhưng khi mọi người nói lại không ai nhắc đến Thuý Ân Hi là nam sinh, mà Cổ lão gia từ nghe được tên này cũng cho rằng đó Thuý Ân Hi là một cô gái!

Mãi cho đến khi đôi vợ chồng kia có ý nói ả ả Cổ Quân Viêm đang hẹn hò với một nam sinh, Cổ lão gia từ hỏi không phải là anh có bạn gái sao? Tại sao còn cùng lúc hẹn hò với nam sinh nữa, Cổ Quân Viêm mới nói anh vẫn luôn hẹn hò với nam sinh kia, cuối cùng nói đến nói đi là Cổ lão gia từ hiểu lầm. Nhưng vừa nghe đến Cổ Quân Viêm đang yêu là một nam sinh, sắc mặt của ông cũng không dễ nhìn.

Đầu tiên, Cổ lão gia từ an bài người đi điều tra Thuý Ân Hi, vừa nhìn bối cảnh Thuý Ân Hi lại càng không vừa lòng, ông cho rằng người như vậy không xứng với cháu trai mình không xứng với bối cảnh Cổ gia bọn họ, cho nên an bài tâm phúc đến tìm Thuý Ân Hi.

Thuý Ân Hi nhìn tấm chi phiếu trước mặt, thầm nghĩ thì ra cầu huyết trong phim thần tượng không có xạo, thì ra có loại chuyện tao có tiền tao là đại gia tao có quyền nói này, những người này chẳng lẽ thật sự cho rằng dùng tiền có thể mua bán tình cảm người khác sao? Hay là bọn họ cảm thấy mình coi trọng tiền của Cổ Quân Viêm, cẩn thận nghĩ cậu càng cảm thấy khả năng sau càng lớn.

“Thật ngại, tôi gọi điện thoại được chứ?”

“Xin cứ tự nhiên!”

Thuý Ân Hi gọi điện thoại cho Cổ Quân Viêm, kết nối điện thoại xong cậu cũng không nói gì, mà là đem điện thoại bỏ vào trong túi nói: “Không có người nghe, Lưu tiên sinh đúng không? Là Cổ lão gia từ bảo anh đến tìm tôi sao?”

“Đúng, ý của lão gia là tấm chi phiếu này cậu tùy ý điền con số, nhưng mà một khi cậu cầm tiền nhất định phải rời khỏi thiếu gia Quân Viêm”

“Nếu tôi không lấy tấm chi phiếu này thì sao?”

“Bạn học Thuý, đây không phải là vấn đề cậu lấy hay không, mà là cậu phải lấy, cũng phải rời khỏi thiếu gia Quân Viêm”

Thuý Ân Hi cau mày, “Cổ học trưởng biết việc này sao?”

Vị Lưu tiên sinh kia mỉm cười tự tin, “Cậu đã có ba ngày không nhìn thấy thiếu gia Quân Viêm? Mấy ngày nay thiếu gia Quân Viêm đang bận xem mắt, đối phương đều là danh môn thực nữ xã hội thượng lưu, thế gia bối cảnh tương đương với thiếu gia Quân Viêm, tin chắc không lâu nữa Cổ gia sẽ tuyên bố tin thiếu gia Quân Viêm đính hôn. Tôi khuyên cậu nên biết điều mới tốt, thiếu gia Quân Viêm không phải là người cậu có thể trèo cao.”

“A, nói như vậy Cổ học trưởng cũng biết việc này, nhưng anh ấy không có ngăn cản các người đúng không?”

“Đĩ nhiên, thiếu gia Quân Viêm là một người rất thấu hiểu tâm tư lão gia từ, tự nhiên cũng biết lão gia từ là muốn tốt cho cậu ấy, cho nên mới có thể ngoan ngoãn đi xem mắt.”

Thuý Ân Hi nghe nói như thế bật người đổi thành bộ dáng là chả chực khóc: “Không ngờ Cổ học trưởng là một người bạc tình như vậy, cái gì tôi cũng cho anh ấy, anh ấy lại đối vậy với tôi, người đàn ông này sao lại nhẫn tâm như vậy chứ.”

Người đối diện vừa thấy Thuý Ân Hi như vậy tỏ vẻ bất đắc dĩ, cậu bé này lớn lên đúng là rất xinh đẹp, nhưng người như vậy là không vào được Cổ gia, còn không bằng sớm hết hi vọng thì tốt hơn.

Anh ta vừa muốn nói gì thì điện thoại vang lên, vừa nhận điện thoại anh ta đầu tiên là sững sờ, sau đó nhìn về phía Thuý Ân Hi, sau đó trừng lớn mắt. Thuý Ân Hi nhìn về mặt của anh ta liếc nhìn, thề lưỡi, tiếp theo móc ra điện thoại, đem trạng thái đang trò chuyện với Cổ Quân Viêm cho anh ta nhìn. Chỉ thấy, người đối diện trong con giận dữ, không ngờ bị cậu nhóc này lừa vào tròng.

Thuý Ân Hi ngồi ở đối diện cũng nghe được tiếng rống giận dữ của Cổ Quân Viêm trong điện thoại, cậu biết sớm muộn gì cũng phải đối mặt với Cổ lão gia từ, nhưng việc này Cổ Quân Viêm phải cùng chung với cậu đối mặt mới được!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95

Cố Quân Viêm x Thuý Ân Hi

PN9: Lửa giận của Ninh Từ Mị

E&B: Strangers Ex

Thuý Ân Hi đùa giỡn tâm phúc do Cố lão gia tử phái tới, cũng coi như gián tiếp đắc tội Cố lão gia tử, cậu là không cần biết Cố lão gia tử nghĩ về mình như thế nào, hoặc là nói vị Lưu tiên sinh đến tìm cậu trở về sẽ nói về mình như thế nào. Nếu chuyện đã đến bước này, cậu phải chuẩn bị kỹ càng. Cậu cho đến bây giờ chưa từng cảm thấy Cố gia là dễ vào, ngược lại ngay từ khi cậu bắt đầu cùng một chỗ với Cố Quân Viêm đã vô cùng hiểu được, tương lai hai người sẽ đối mặt không ít ngăn cản.

Nhưng Thuý Ân Hi cũng không phải là dạng người tùy tiện để người khác dẫn dắt, cái cầu huyết bẻ gãy uyên ương trong phim truyền hình thì cậu xem nhiều lắm. Lúc cậu xem cái tình tiết này trong phim đã cảm thấy rất buồn bực, rõ ràng có rất nhiều cách hoá giải những hiểu lầm, nhưng các nhân vật chính lại không làm, hoặc là ít nhất phải làm cho đối phương hiểu được bản thân. Cậu thật không hiểu, người ta có phải là con giun trong bụng mấy người đâu, hiểu hiểu cái mông!

Đương nhiên cậu không phải không hiểu đa số tác phẩm điện ảnh và truyền hình là để người rói rắm, rói rắm mới có người xem mới có người thảo luận, mới có người cùng nhau rói rắm chung. Nhưng cậu không phải là đang đóng phim truyền hình, cho nên cậu cho rằng Cố Quân Viêm cần phải biết việc này. Nhưng thật sự là muốn chính tai nghe được đối phương nói rõ, không thì cậu có chút sợ Cố Quân Viêm sẽ không tin gia gia của anh làm chuyện như thế?

Cậu đã có ba ngày không gặp được Cố Quân Viêm, nhưng vào mỗi đêm Cố Quân Viêm sẽ luôn gọi điện thoại cho cậu, Cố lão gia tử gọi anh trở về để xử lý chuyện của công ty, cậu thường xuyên nghe được âm thanh mỗi một của Cố Quân Viêm trong điện thoại. Cố Quân Viêm nói Cố thị xảy ra chút vấn đề, tuy không lớn, nhưng quả thật cần có anh ở đó trấn giữ. Lúc ấy Thuý Ân Hi nghe xong còn tràn đầy đau lòng. Cố Quân Viêm một bên học tập một bên còn phải xử lý chuyện của công ty, đối với người bình thường thì thật sự quá sức.

Sau khi xảy ra chuyện ngày hôm nay Thuý Ân Hi cảm thấy có khi tất cả đều là Cố lão gia tử giờ trò quỷ, vì muốn đem Cố Quân Viêm rời khỏi mình, ông ta sẽ an bài người đến đàm phán với mình. Chắc chắn, thật không hiểu nổi ông già này nghĩ như thế nào, gây sức ép Cố thị gây sức ép Cố Quân Viêm chỉ là vì muốn đối phó mình. Thuý Ân Hi nằm trên giường ký túc xá nhìn trần tường trắng xoá, thầm nghĩ Cố lão đầu vì đối phó mình đúng là dốc hết túi, không biết lão già biết kế hoạch thất bại sẽ có cái biểu hiện gì đây!

Mà lúc này trong nhà chính Cố gia Cố Quân Viêm đang nổi bão, phương thức nổi bão của anh khá đặc biệt, không đập không ném đồ đạc không mắng chửi người, mà là làm thương tổn mình. Ví dụ như anh một mình sinh hồn dỗi không ăn không uống, lại ví dụ như đâm đầu vào tường... Nghe nói đây là tật xấu từ bé của Cố Quân Viêm, năm đó cha mẹ anh qua đời, Cố Quân Viêm bởi vì còn nhỏ tuổi căn bản không tiếp nhận được sự thật này, cho nên anh ở nhà đại náo âm ỉ, thiếu chút nữa đốt luôn nhà chính Cố gia.

Tuy cuối cùng nhà chính Cố gia tổn thất thảm trọng nhưng cũng may không có người bị thương. Nhưng con chó con do cha mẹ Cố Quân Viêm tặng cho anh bị thương ở chân, sau cùng vì bảo vệ mạng sống của chó con nên phải cắt bỏ, Cố Quân Viêm đặc biệt yêu thích con chó đó, là quà sinh nhật mà cha mẹ tặng cho anh, nhìn thấy chó con thiếu mất một chân anh rất tự trách. Sau đó mỗi khi anh có chuyện không hài lòng muốn nổi bão, anh liền dùng cách tự tổn thương bản thân, ít nhất sẽ không làm hại đến cá trong chậu liên lụy đến người vô tội.

Hôm nay nhà chính Cố gia lại trình diễn một màn như vậy, nhưng trước đó việc đầu tiên Cố Quân Viêm làm là gọi điện thoại cho Lưu quản gia tâm phúc của Cố lão gia tử, mắng người một trận gọi trở về nhà, sau đó lại từ công ty vội vàng chạy về nhà hỏi Cố lão gia tử chuyện xảy ra hôm nay.

Ban đầu Cố lão gia tử không có ý định thừa nhận, bởi vì ông cho rằng Lưu quản gia sẽ không bán ra mình, còn nữa, Lưu quản gia là người bên cạnh ông, nỗ lực làm việc không nói chơi. Lúc này ông căn bản không biết chuyện đã bại lộ, Lưu quản gia cho là Cố Quân Viêm tại nhà gọi điện thoại cho mình, cho rằng nhất định Cố lão gia tử đã biết, vì thế không có gọi điện thoại nhắc nhở Cố lão gia tử một tiếng.

“Gia gia, Lưu quản gia đưa chỉ phiếu cho Ân Hi, Ân Hi không có nhận, Lưu quản gia đã bị con gọi về.”

Cố lão gia tử sùng sốt lập tức nét mặt già nua, việc này ông làm không nói, ông nói ông không thì ông đã lên tiếng rồi, nếu đã làm mà lại không dám nhận, nhưng bây giờ lại bị cháu trai nói ông như thế nào cảm thấy trên mặt nóng bừng rồi?

“Quân Viêm à!”

Ánh mắt đăm đăm của Cố Quân Viêm nhìn thoáng qua Cố lão gia tử, lão gia tử bị ánh mắt đăm đăm của anh làm lờ tới bên miệng cũng không nói nên lời. Cố Quân Viêm đi tới không nhìn lão gia tử một cái, lão gia tử đột nhiên như nhớ ra cái gì đó, vừa muốn mở miệng gọi người, chợt nghe một tiếng ‘loảng xoảng’, Cố Quân Viêm đâm đầu vào vách tường.

Bởi vì biết Cố Quân Viêm tức giận cho nên dùng phương thức tổn thương bản thân để trừng phạt mình, cho nên nhà chính Cố gia trùng kiến một lần nữa đem vách tường xử lý một cách đặc biệt, hiện tại bề mặt vách tường bao một lớp đệm mềm thật dày, nhưng mặc dù vậy có ý va chạm dữ dội cũng

không chịu đựng được.

“Thiếu gia!”

“Thiếu gia!”

“Quân Viêm!”

Người hầu trong nhà cùng với lão gia từ đồng thanh gọi người, lão gia từ nhanh chóng đi qua muốn xem Cố Quân Viêm, Cố Quân Viêm lại xoay người muốn đi lên lầu, trước khi lên lầu anh nói với lão gia từ: “Gia gia, hiện tại con đang rất tức giận, ông không cho con phát tiết con lập tức ra ngoài đưa xe.”

Lão gia từ vừa nghe tim liền muốn nhảy treo lên cuồng hống, không sai, theo độ tuổi lớn dần hành động đả thương của Cố Quân Viêm diễn ra không nhiều lắm, nhưng anh lại bắt đầu phương thức phát tiết càng nguy hiểm hơn, đưa xe!

Lão gia từ cho rằng đưa xe so với đả thương thì nguy hiểm hơn nhiều, trên cơ bản mà nói đưa xe không xảy ra chuyện thì thôi, xảy ra chuyện chính là chuyện lớn liên quan tới mạng người. Cho nên nghe Cố Quân Viêm nói, lão gia từ im re, ông biết cháu trai đang thật sự tức giận, giận cách làm của mình. Nhưng ông lại không cho là mình sai, ông cũng là vì suy nghĩ cho tương lai Cố gia. Thế nhưng cháu trai vẫn cương quyết như vậy ông không thể một lần nữa xem xét một chút, có lẽ ông nên lui một bước.

Cố Quân Viêm đưa mắt nhìn Cố lão gia từ cũng không nói gì, bước thẳng lên lầu, anh cũng không nghĩ sẽ bức ép gia gia như vậy, nhưng việc gia gia làm thật sự quá mức chấp nhận. Nếu đầu óc Ân Hi chuyển chậm một chút, hai người bọn họ rất có khả năng vì sự kiện này sinh ra hiểu lầm, dẫn tới chia tay cũng có khả năng. Cũng may Ân Hi nhà mình đủ thông minh!

Hơn nữa anh không hài lòng cách làm của gia gia, lấy tiền ném người như vậy là không nên thực hiện nhất. Thật sự không hài lòng gia gia cũng có thể nói chuyện trước với mình, nhưng gia gia lại lợi dụng chuyện của công ty gọi anh rời khỏi Ân Hi, khi này trên đường trở về anh suy nghĩ rất cẩn thận, vấn đề lần này của công ty khẳng định cũng là chủ ý của gia gia, mục đích không cần nói cũng biết.

Không bao lâu sau Lưu quản gia trở về đem tình huống cuộc gặp mặt Thủy Ân Hi kể ra, lão gia từ nghe được câu “Tôi cái gì cũng cho anh ấy” của Thủy Ân Hi xong cũng tức chịu không được, thẳng nhóc này thật sự là thật sự là... Rất đáng giận.

“Đổi hết bảo tiêu bên cạnh Quân Viêm đi, đổi mấy đũa thông minh một chút, đừng có giống như đầu gỗ vậy.”

“Dạ!”

Từ nhỏ đến lớn bên cạnh Cố Quân Viêm có rất nhiều bảo tiêu đi theo, điều này cũng thực bình thường, rất nhiều con cái của mấy nhà giàu có đều lớn lên như vậy, Cố Quân Viêm cũng là như thế. Ngay khi Cố Quân Viêm lớn lên thì sinh hoạt cũng rất hỗn loạn, bảo tiêu cũng báo cáo cho Lưu quản gia, sau khi Lưu quản gia nói lại cho lão gia từ, lão gia từ nghĩ rằng đây chẳng phải chuyện gì lớn. Sau đó Cố Quân Viêm mỗi lần đổi bạn gái hoặc bạn trai báo tiêu báo cáo từng cái một, cuối cùng ngay cả Cố lão gia từ chịu không nổi, khiến cho Lưu quản gia nói với bọn họ, về sau không cần báo cáo việc này.

Cho nên chuyện Cố Quân Viêm với Thủy Ân Hi, đám bảo tiêu đều biết, nhưng nhớ tới lời nói của lão gia từ nên bọn họ không báo cáo cho Cố gia. Lão gia từ cảm thấy đám bảo tiêu này đúng là đồ đầu gỗ, những dạng vui đùa một chút đương nhiên không cần báo cáo, nhưng Thủy Ân Hi này vừa thấy là biết Cố Quân Viêm nghiêm túc, chuyện lớn như vậy sao có thể không báo cáo một tiếng chứ?

Vào lúc ban đêm Cố Quân Viêm cũng không có ăn cơm ở nhà, anh đi xuống lầu trực tiếp nói với lão gia từ: “Gia gia, con về trường học, chuyện Cố thị con không quản nữa, nếu mở cửa không nổi nữa thì để Cố thị đóng cửa đi!” Nói xong anh không quay đầu lại đi thẳng.

Lão gia từ giận quá mức, đối với ấn tượng về Thủy Ân Hi càng không tốt, ông cho rằng nhất định Thủy Ân Hi đã gọi điện thoại cho cháu trai, nên cháu trai ngày hôm nay cũng không ăn trở về trường học. Nhưng sự thật là sau khi chuyện này xảy ra Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm không có mở điện thoại, Thủy Ân Hi cho rằng điều cậu muốn cho Cố Quân Viêm biết thì Cố Quân Viêm cũng đã biết, cái này đủ.

Cố Quân Viêm chưa gọi điện thoại cho Thủy Ân Hi, là bởi vì anh không biết phải giải thích chuyện này như thế nào, dù sao cũng là do một bàn tay của gia gia anh bày ra. Hơn nữa anh cũng sợ nói qua điện thoại không rõ ràng, vì thế anh dự định về thẳng trường học đi gặp Thủy Ân Hi.

Lúc Thủy Ân Hi nhận được điện thoại của Cố Quân Viêm vừa dịp chuẩn bị xuống lầu mua đồ ăn vặt, Cố Quân Viêm nói anh đang ở vườn hoa phía sau chờ mình, Thủy Ân Hi không hề nghĩ ngợi lập tức chạy tới. Chờ cậu đến nơi quả nhiên nhìn thấy Cố Quân Viêm đang ngồi ở mép bồn hoa hút thuốc, thời tiết bây giờ đã se se lạnh, Cố Quân Viêm mặc một cái áo gió màu xám, dưới ánh đèn đường có thể nhìn ra gương mặt nặng nề và bộ dáng đầy tâm sự của anh, Thủy Ân Hi cảm thấy trong lòng một trận tê rần khó hiểu.

“Học trưởng!”

Cố Quân Viêm nhìn về phía Thủy Ân Hi liền bẻ gãy ném điều thuốc xuống đất, Thủy Ân Hi chớp mắt nhìn anh vài cái, lập tức chạy tới nhào vào trong ngực Cố Quân Viêm, ngẩng đầu hung hăng hôn lên một cái. Cố Quân Viêm bị thái độ của Thủy Ân Hi làm hoảng sợ, ngay khi môi truyền đến cảm giác ấm áp, anh đem người ôm gắt gao vào trong ngực, khắc thật sâu cái hôn này...

Sau một lúc lâu Cố Quân Viêm rời khỏi môi Thủy Ân Hi, nhìn thấy đôi mắt sưng mù của Thủy Ân Hi, hai má đỏ ửng, đôi môi sưng đỏ, Cố Quân Viêm hít một hơi đem người ôm chặt hơn.

“Ân Hi, đời này không cho phép rời khỏi anh.”

Thủy Ân Hi nghe nói như thế cười vừa lòng. Cố Quân Viêm không phải nói “Không được rời khỏi anh” mà là “Không cho phép rời khỏi anh”, cậu chính là yếu phần bá đạo này của Cố Quân Viêm, đương nhiên nếu là một tên bánh bao mềm thì cậu rất chướng mắt.

“Anh xin lỗi, chuyện này là chủ ý của gia gia, khiến em chịu ủy khuất rồi.”

Thủy Ân Hi đẩy đẩy anh, rời khỏi ngực anh một chút, “Anh nhìn bộ dáng em giống chịu ủy khuất sao? Phải là vị Lưu tiên sinh kia bị em làm tức chết mới đúng.” Nói xong cậu liền đem chuyện ngay lúc đó kể cho Cố Quân Viêm nghe, Cố Quân Viêm nghe xong mỉm cười, quả nhiên là phong cách xử sự của Ân Hi nhà mình.

“Ân Hi, có thể gọi tên của anh được không, không gọi anh là học trưởng nữa.”

“Hả?” Cái này chuyển đề tài quá nhanh đi? Thủy Ân Hi ngạc nhiên một chút mới phản ứng lại nói: “Cái đó... Em gọi không ra.”

“Vì sao?” Cố Quân Viêm luôn luôn cho rằng Ân Hi nhà mình không phải là dạng người ngại ngùng.

“Em cũng không biết, sự thật thì em đã sớm thử gọi tên anh, nếu hai chúng ta không có hẹn hò chắc là em đã gọi ra được, nhưng bây giờ hai chúng ta đang quan hệ thể này cảm thấy gọi tên anh thật buồn nôn, thật sự kêu không được.”

“Được rồi, học trưởng thì học trưởng đi, sớm muộn gì cũng làm em gọi ra được.”

Thủy Ân Hi hỏi tình hình Cố gia, Cố Quân Viêm cũng kể lại chuyện xảy ra trong nhà mình, khi nghe được Cố Quân Viêm đâm tường thì Thủy Ân Hi hoảng sợ. Cậu cẩn thận nhìn xem cái trán Cố Quân Viêm, quả thật có chút đỏ nhưng không phải rất nghiêm trọng, cậu không thể không nhắc Cố Quân Viêm vài câu, Cố Quân Viêm thành thật lắng nghe.

Sau ngày đó Cố lão gia tử không làm phiền Thủy Ân Hi nữa, hai người bọn họ xác thực trải qua một đoạn ngày ân ái ngọt ngào. Tết Nguyên Đán sắp tới, trường học cũng được nghỉ, Thủy Ân Hi còn cố ý gọi điện thoại cho anh trai hỏi y năm nay có trở về nhà đón năm mới không. Thủy Ân Trạch nói đoàn phim vừa vặn đóng máy, y có vài ngày nghỉ dịp Nguyên Đán.

Trước ngày nghỉ một ngày trong ký túc xá không có một bóng người, ngay cả Sử Đại Lượng cũng đến nhà họ hàng đón năm mới, bởi vì Thủy Ân Hi đã hẹn đi cùng với Cố Quân Viêm cho nên cậu là người cuối cùng rời khỏi ký túc xá.

Thủy Ân Hi đang trong ký túc xá thu dọn đồ đạc Cố Quân Viêm đã tới rồi, “Nhanh như vậy mà em đã dọn xong rồi?” Cố Quân Viêm muốn đưa Thủy Ân Hi về nhà trước rồi mới về nhà mình, cho nên anh là tới đón người.

“Em không có nhiều thứ phải dọn.”

Cố Quân Viêm đi tới bên cạnh Thủy Ân Hi, một tay kéo người ôm vào trong ngực, “Ân Hi, mấy ngày này không thể gặp em sao?”

“Anh của em thật vất vả lắm mới có vài ngày nghỉ, em phải ở nhà với anh ấy.”

Cố Quân Viêm sùng sốt, “Anh của em? Là diễn viên kia sao?”

Thủy Ân Hi gật gù đầu nói: “Đúng vậy, anh của em nói bên đoàn phim của anh ấy vừa vặn đóng máy, nên mấy ngày lễ này đều có thời gian rảnh.” Cậu đã sớm đem hết tình huống trong nhà nói cho Cố Quân Viêm.

Cố Quân Viêm bày ra bộ dáng ủy khuất nói: “Đây là có anh trai không cần anh yêu à?”

Thủy Ân Hi néo néo cái mũi Cố Quân Viêm, “Nếu mà anh có biểu hiện tốt, có thể để cho anh của em nhìn thấy anh, dù sao chuyện hai ta anh ấy cũng biết.”

“Thật sự?”

“Xem tình hình, nếu trong nhà không có chuyện gì, em sẽ để cho anh của em nhìn thấy anh. Nhưng mà đến lúc đó anh phải biểu hiện cho tốt vào, nếu không qua được cửa ải này của anh trai em thì việc của hai ta quá huyền ảo.”

“Yên tâm, anh nhất định sẽ khiến anh trai vừa lòng.”

“Là anh trai em.”

“Cái gì mà anh trai em, em chính là anh, anh cũng là em, anh trai em đương nhiên chính là anh trai anh.”

Hai người bọn họ vừa xuống lầu thì điện thoại Thủy Ân Hi vang lên, là Ninh Từ Mị gọi tới, hỏi bao giờ thì cậu mới về đến nhà, cơm đã làm gần xong. Thủy Ân Hi nói đi nhờ xe của bạn học, khoảng tầm nửa tiếng sẽ về đến nhà.

Cố Quân Viêm lái xe đưa Thủy Ân Hi đến dưới lầu, Thủy Ân Hi rất nhanh găm một ngụm trên mặt Cố Quân Viêm rồi mới xuống xe, nhưng Cố Quân Viêm càng nhanh tay liền kéo chặt người lại.

“Học trưởng, đừng làm rộn, đây là dưới lầu nhà em để người quen nhìn thì không hay.”

Cố Quân Viêm thở dài nói: “Anh tiễn em.”

Nói là tiễn người nhưng đi xuống xe không quá mười bước đã tới dưới lầu nhà Thuý Ân Hi, Cố Quân Viêm lúi kéo tay Thuý Ân Hi không cho người ta đi, một bộ dính như dính keo khiến người nhìn đã thấy buồn nôn.

“Em đi lên đây, anh mau trở về đi, trẻ thế này khẳng định gia gia của anh rất sốt ruột.”

“Hôn một cái tạm biệt anh sẽ đi.”

Thuý Ân Hi vỗ anh một cái, “Anh điên à, đây là dưới lầu nhà em đó?”

“Em không có yêu anh.”

Thuý Ân Hi bật cười, “Anh sao lại ấu trĩ thế này?”

“Người khác muốn nhìn anh ấu trĩ không có cửa đâu. Anh chỉ cho em xem mà em còn không biết quý trọng.”

Thuý Ân Hi nguyệt anh một cái, nhưng vẫn là hôn một cái lên môi anh rất nhanh, nào biết Cố Quân Viêm giữ chặt cơ hội này, một phen đem người ôm gât gao hôn sâu thêm. Vừa bắt đầu Thuý Ân Hi còn giãy dụa hai cái, sau lại buông tha, hai người ở dưới lầu hôn khi thế ngắt trời. Mãi đến khi một tiếng rống ập tới mới khiến hai người tách ra.

Rống hai người bọn họ không phải ai khác, đúng là mẹ đại nhân của Thuý Ân Hi, Ninh Từ Mị. Bình thường giờ này Ninh Từ Mị căn bản sẽ không xuống lầu, mùa hè có lẽ sẽ còn xuống lầu đi bộ cho tiêu thực, mà mùa đông lạnh như thế này ai không có việc gì xuống đây làm chi?

Nhưng hôm nay cô đúng lúc có việc cho nên đi xuống lầu, ban đầu nhìn thấy hai người đứng đó hôn môi thì cô không quan tâm trực tiếp đi qua, đi qua rồi cô cảm thấy không đúng lắm, hai người đó hình như đều là con trai, cô chính là xuất phát từ lòng hiếu kỳ mới có thể quay đầu lại nhìn lần thứ hai. Sau đó phát hiện quả nhiên là hai cậu con trai đang hôn môi, cô định quay đầu đi tiếp, bước hai bước liền ngừng lại, hình như một trong hai cậu con trai nhìn có chút quen mắt thì phải? Ninh Từ Mị quay đầu lần thứ hai nhìn kỹ lại, cô lập tức trừng lớn hai mắt nổi giận gầm lên một tiếng “Thuý Ân Hi”.

Hai người đang hôn lửa nóng bị hoảng sợ, ngay tức khắc buông ra, Thuý Ân Hi mở to hai mắt nhìn chằm chằm, mẹ mình bình thường có bao giờ xuống lầu giờ này đâu, nhất là mùa đông, hôm nay là bị gì nha?

Ninh Từ Mị đã kịp hồi phục lại tinh thần từ trong kinh ngạc khiếp sợ, nhưng giờ phút này cô đã bị lửa giận đốt cháy, cô bước nhanh tới trước mặt Thuý Ân Hi giơ tay lên tát một cái.

“Mẹ!” Đây là từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên Thuý Ân Hi bị mẹ đánh, khiếp sợ có thể nghĩ.

“Đừng gọi mẹ, theo mẹ lên nhà!”

Cố Quân Viêm muốn đi qua kéo người, ánh mắt Ninh Từ Mị như dao nhỏ phóng ào ào tới, Thuý Ân Hi không hề nghĩ ngợi liền kéo kéo Ninh Từ Mị nói: “Mẹ, đừng ồn ào ở đây, chúng ta lên lầu trước.” Lập tức lôi kéo Ninh Từ Mị đi lên phía trước, nhưng một tay lại để ở phía sau vẫy vẫy, ý bảo Cố Quân Viêm rời đi trước, lúc này Cố Quân Viêm nói bất kể cái gì chỉ biết càn phiền toái, còn không bằng đi trước đi.

Vừa mới bước vào nhà Thuý Ân Trạch liền cười, “Mẹ, mẹ sao lại cùng Ân Hi trở về?”

“Anh hai.”

Thuý Ân Trạch vừa thấy biểu tình của hai người không đúng lắm lập tức hỏi: “Đây là làm sao vậy?”

“Làm sao vậy? Thuý Ân Hi, sao con có thể làm ra những chuyện như vậy? Con điên rồi sao?”

Thuý Thiên Lệ nghe được âm thanh cũng lại đây hỏi: “Đây rốt cuộc là sao? Không phải em nói là chị Linh tìm em có chuyện à? Em như thế nào đi ra ngoài một lát lại về cùng với Ân Hi, rồi bị tức thành như vậy?”

“Nó.” Ninh Từ Mị giận run cả người, chỉ vào Thuý Ân Hi nói: “Nó, nó cùng với một người đàn ông hôn môi bị em nhìn thấy.”

“Cái gì?” Thuý Thiên Lệ nghe được cũng hoảng sợ, Thuý Ân Trạch là rất bình tĩnh, bởi vì y đã sớm biết chuyện em trai với Cố Quân Viêm, nhưng hôn môi bị mẹ bắt gặp thì em trai y cũng quá sợ hãi.

“Tại con hôn môi thì có sao? Yêu nhau hôn nhau không phải là chuyện bình thường à? Con một không trộm hai không cướp, tại sao không thể cùng anh ấy hôn môi?”

“Con nói thế mà nghe được à, cùng một chỗ với đàn ông, con còn muốn tương lai nữa hay không?”

“Mẹ, mẹ đang nói cái gì vậy? Cùng một chỗ với đàn ông thì làm sao mà không có tương lai, anh ấy học còn giỏi hơn con, chúng con lại không ảnh hưởng học tập sao không được ở chung một chỗ?” Vừa mới bị Ninh Từ Mị tát một bàn tay, trong lòng Thuý Ân Hi cũng có ít nhiều giận dữ, cho nên lời nói

cũng mang theo ương ngành.

“Con còn dám mạnh miệng?” Ninh Từ Mị nhìn thấy cây lau nhà treo ở cửa bếp liền xách đi qua, quay đầu vung lên đánh tới hướng Thủy Ân Hi, Thủy Thiên Lệ vừa thấy hoảng sợ, cây lau nhà này là ông mới mua, cái phần cán cây nặng không thể tưởng tượng nổi, một gậy giáng xuống... Nhưng chờ ông muốn lao qua ngăn cản đã không còn kịp rồi. Mắt thấy Ninh Từ Mị sắp đánh tới trên người Thủy Ân Hi, Thủy Ân Trạch lập tức kéo Thủy Ân Hi qua, giờ cánh tay của mình lên tiếp nhận một đòn không chút lưu tình nào của Ninh Từ Mị.

“A...!” Lúc đó Thủy Ân Trạch làm bọn họ bị dọa sợ, Ninh Từ Mị vội vàng ném cây lau nhà nhìn xem con trai lớn, cánh tay gần như sưng vù lên, Thủy Ân Trạch hét lớn như vậy có thể thấy được đau quá mức.

“Anh, anh thế nào?”

“Ân Trạch, sao lại hành động như vậy? Con có thể kéo nó cùng chạy mà?” Ninh Từ Mị căng thẳng đem lời nói trong lòng nói toát ra.

Người trong nhà bận rộn một trận, bôi thuốc chườm lạnh loay hoay một lúc lâu mới yên ổn được, nhưng cánh tay của Thủy Ân Trạch không có bớt sưng, ngược lại còn sưng lợi hại hơn. Cộng thêm Thủy Ân Trạch cảm thấy càng lúc càng đau, vừa thấy tình hình này cả nhà lập tức đi bệnh viện. Đến bệnh viện, sau khi chụp phim mới phát hiện xương có tình trạng nứt ra, Ninh Từ Mị hối hận vô cùng, Thủy Ân Hi càng là hối hận không thể hối hận hơn, nếu như lúc ấy nhận sai trước không có già mồm cãi láo thì mẹ đã không có nỗi giận lớn như vậy.

Tiếp đó Thủy Ân Trạch ý vào mình bị thương cùng cha mẹ nói chuyện thành khẩn một lần, y nói mình đã sớm biết chuyện em trai và một nam sinh chung một chỗ, đồng thời cũng đem bí mật của mình nói cho cha mẹ. Cha mẹ Thủy gia nghe con trai lớn nói những chuyện đó cảm thấy say trong lòng, con của mình đã chịu bao nhiêu ủy khuất chứ!

Lúc ấy Ninh Từ Mị còn muốn đi tìm người ta tính sổ, nhưng Thủy Ân Trạch nói người đàn ông mà y thích căn bản không biết chuyện mình thích anh ta, bọn họ muốn đi tìm người ta tính sổ cái gì đây?

Cha mẹ Thủy gia không phải là người có tình gây sự, cho dù lúc đó Ninh Từ Mị thấy được một màn kia, bộc phát lửa giận thậm chí là vung tay đánh, nhưng từ đầu đến cuối Ninh Từ Mị đều không có mắng Thủy Ân Hi mấy câu như không biết xấu hổ hay có bệnh linh tinh. Thủy Thiên Lệ cũng là như thế, bọn họ không kỳ thị đồng tính luyến ái, thậm chí cảm thấy mỗi một loại ái tình phải nên nhận được tôn trọng.

Chỉ là đột nhiên chuyện như vậy xảy ra ở tại trên người con mình nên trong lúc nhất thời bọn họ khó có thể tiếp thu thôi, huống chi Ninh Từ Mị còn chứng kiến một màn lửa nóng như thế!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96

Cố Quân Viêm x Thủy Ân Hi

PN10: Giờ trò hèn hạ

E&B: Stranger Ex

Sau khi Thủy Ân Trạch nói hết chuyện cho cha mẹ, Ninh Từ Mị và Thủy Thiên Lệ cũng không còn tức giận như vậy, nhưng đối với việc lỡ tay đánh bị thương con trai lớn khiến Ninh Từ Mị rất tự trách. Con trai lớn đã trải qua nhiều ủy khuất như vậy, bây giờ còn bị chính người làm mẹ như mình khi dễ, Ninh Từ Mị càng cảm thấy con trai mình thật sự đáng thương.

Thủy Ân Hi vừa thấy tình huống này lập tức an ủi Ninh Từ Mị nói: “Mẹ, đây không phải do mẹ sai, là lỗi của con, nếu con không chọc giận làm mẹ bức tức thì mẹ đã không ra tay, huống chi mẹ muốn đánh là con không phải là anh của con.”

Thủy Ân Trạch cũng khuyên nhủ: “Đúng thế, mẹ, là Ân Hi không hiểu chuyện không có liên quan gì với mẹ, lại nói cánh tay của con cũng không có gì nghiêm trọng, nghỉ ngơi một thời gian là tốt rồi.”

“Thương căn động cốt một trăm thiên.” [1]

Thủy Ân Trạch cười, “Thế càng tốt, con đã một thời gian dài không được nghỉ ngơi thoải mái, lúc này vừa lúc có thể nghỉ ngơi một chút.”

Thủy Thiên Lệ cũng an ủi bà xã: “Cũng không phải sao, mấy hôm trước em còn nói Ân Trạch không nghỉ thêm nhiều ngày qua cái lễ, lúc này vừa lúc mỗi ngày đều ở nhà.”

“Đúng thế đó, mẹ, con là phải ở nhà gốc đến hai ba tháng đó, đến lúc đó mẹ đừng chê con phiền đấy!”

Ninh Từ Mị vỗ vỗ cánh tay không có bị thương của con trai lớn: “Đừng nói là con chỉ ngốc ở nhà hai ba tháng, ngốc luôn hai ba năm mẹ cũng không chê con phiền.”

“Vậy là tốt rồi, vậy con yên tâm ngốc luôn ở nhà đấy!”

Chờ sau khi cha mẹ Thủy gia rời khỏi đây Thủy Ân Hi mới nói với Thủy Ân Trạch: “Anh hai, em xin lỗi!”

Thủy Ân Trạch khoát tay nói: “Không có việc gì, chẳng có chuyện gì lớn, cho ba mẹ biết sớm một chút cũng tốt, chuyện của anh đè nặng lâu trong lòng cũng khiến anh mệt mỏi, giờ ngắn gọn nói ra một lần sẽ tốt hơn nhiều.”

“Anh, anh nói xem, ba và mẹ sẽ đồng ý chuyện của em và học trường sao?”

“Anh thấy vấn đề cũng không lớn, nhưng mà tạm thời đừng bàn chuyện này, lửa giận của hai người vẫn chưa có tiêu đâu, em không cần phải gấp gáp, chờ khi chính mẹ nói ra muốn gấp học trường của em thì em lại nói chuyện này.”

Thủy Ân Hi trừng mắt, “Mẹ gấp học trường sao?”

“Ngốc! Thật sự đồng ý cho hai đứa chung một chỗ, làm sao không thể thấy cậu ta chứ?”

Thủy Ân Hi không biết buổi tối mình bị Ninh Từ Mị rổng trở về Cố Quân Viêm luôn luôn ở dưới lầu không đi, sau lại nhìn thấy một nhà bốn người bọn họ đi xuống lầu, anh vẫn luôn lái xe đi theo sau phát hiện bọn họ vào bệnh viện. Lúc ấy Cố Quân Viêm sợ choáng váng, chẳng lẽ Ân Hi làm cha mẹ giận ngã bệnh? Nhưng anh hình như nhìn thấy trong bốn người, hai vị trưởng bối đi đường đặc biệt lưu loát hẳn là không phải hai người bọn họ có chuyện?

Cố Quân Viêm lén lút đi theo phía sau bọn họ, sau lại tìm một y tá hỏi thăm một chút mới biết được là có người bị nứt xương, phản ứng đầu tiên của anh là Ân Hi bị thương, kết quả y tá nói người bị thương gọi là Thủy Ân Trạch. Cố Quân Viêm thở phào một cái, anh biết đây là anh trai Ân Hi, nhưng vì sao người bị thương là anh trai? Không có đạo lý nha!

Nhìn thấy nhà bọn họ vội vội vàng vàng anh cũng không gọi điện cho Thủy Ân Hi, đợi khi nhà bọn họ trở về thì anh mới gọi điện thoại cậu. Nhưng bởi vì cha mẹ Thủy Ân Hi luôn bận ở trong phòng Thủy Ân Trạch, cho nên điện thoại để trong túi xách nằm dưới lầu vang lên cậu cũng không nghe thấy, đợi đến rạng sáng hai giờ cậu đi ra uống nước, nghe được điện thoại vang còn hoảng sợ.

Cậu vội lấy điện thoại nhìn thoáng qua, là Cố Quân Viêm gọi tới, cậu lập tức kết nối, “Học trường!”

“Ân Hi, em không sao chứ?”

“Em không sao.”

“Thương tích của anh trai em như thế nào?”

“Cũng không có gì trở ngại, chỉ là yêu cầu nghỉ ngơi, anh ấy...” Vừa rồi là Thủy Ân Hi ngủ mơ mơ màng màng đi ra uống nước, cũng không phản ứng kịp đây là chuyện gì, giờ nghĩ nghĩ lại thấy có chút lạ.

“Học trường làm sao biết chuyện anh trai em bị thương.”

“Anh nhìn thấy cả nhà em đi bệnh viện, lại nhìn theo cả nhà em trở về...”

Thủy Ân Hi sùng sốt một chút bỗng đột nhiên giống như ý thức được cái gì, vội hỏi: “Học trường, anh đang ở đâu?”

“Dưới lầu nhà em”

Thủy Ân Hi sùng sốt hai giây, “Anh chờ em!” Sau cậu cúp điện thoại, cũng không thay ra quần áo ngủ bỏ chạy ra ngoài, chỉ là chạy xuống lầu không có nhìn thấy xe của Cố Quân Viêm, khi cậu đang buồn bực thì nhìn thấy bên phải có đèn xe sáng lên, chỗ đó là đèn đường bị hỏng, nếu đèn xe không sáng căn bản không nhìn thấy ở đó đang đỗ một chiếc xe.

Thủy Ân Hi bước nhanh tới, lên xe đã bị Cố Quân Viêm một phen ôm vào trong ngực, “Sao em mặc ít như vậy đã chạy ra ngoài?”

“Nghe được anh ở dưới lầu chờ, em nào có tâm tình thay quần áo.” Nhìn thấy đôi mắt đỏ bừng tơ máu của Cố Quân Viêm làm cậu đau lòng muốn chết, “Học trường, không phải em bảo anh về nhà sao? Anh chờ ở đây làm chi?”

“Anh lo lắng cho em, anh thấy mẹ em hình như rất tức giận, em có bị đánh hay không?”

“Em không sao, có việc là anh của em, mẹ của em muốn đánh em, anh ấy thay em đỡ...” Sau đó Thủy Ân Hi liền đem chuyện xảy ra sau khi về nhà kỹ càng tỉ mỉ nói ra, cuối cùng Thủy Ân Hi nói: “Anh trai em từ nhỏ đã che chở em, không ngờ là em lớn rồi còn để anh ấy che chở em”

“Sau này anh sẽ cùng em đối tốt với anh hai.”

Thủy Ân Hi gật gật đầu, “Đó là đương nhiên, à, anh mãi không về nhà không sợ gia gia của anh tức giận sao?”

“Già già và cô út của anh không biết đã gọi cho anh bao nhiêu cú điện thoại, anh nói có việc tối nay sẽ về.” Thủy Ân Hi giật giật khoe miệng, thâm nghĩ tối nay trở về, giờ đã chậm trễ bao lâu?

“Học trường, anh về nhà trước đi, đừng để trong nhà lo lắng, chỗ em cũng không có chuyện gì, chỉ là hai ngày này tạm thời không thể gặp mặt.”

“Được, ngày nào em trở lại trường học để anh tới đón em.”

“Tối ngày thứ ba.”

Cố Quân Viêm lái xe chạy tới cửa nhỏ dưới lầu nhà Thủy Ân Hi, Thủy Ân Hi hôn Cố Quân Viêm một cái liền lên lầu. Cố Quân Viêm lái xe về đến nhà, anh về đến nhà thấy Cố lão gia từ ngủ ở trong phòng khách, Cố Quân Viêm nhìn đến già già tuổi già trong lòng cũng chịu không nổi, nhưng chuyện gia già đã làm anh tuyệt đối sẽ không chấp nhận, thế nhưng dù như vậy cũng không ngăn cản anh hiểu thuận ông cụ.

Cố Quân Viêm đem người ôm đi lên lầu, vào phòng lão gia từ đặt người lên trên giường, lại cởi giày đắp chăn cho ông mới trở về phòng, tắm rửa xong nhìn đồng hồ đã qua hơn ba giờ.

Buổi sáng Cố lão gia từ tỉnh lại phát hiện mình ngủ trên giường trong phòng thì biết nhất định là cháu trai đã trở lại, hỏi quản gia mới biết được Cố Quân Viêm rạng sáng ba giờ mới trở về. Cố lão gia từ đau lòng, ấn tượng về Thủy Ân Hi ở trong lòng lại giảm mạnh.

Cố Quân Viêm vừa cảm giác ngủ thẳng đến buổi chiều mới dậy, lão gia từ cũng không có hỏi hôm qua anh đi đâu, mà cô út của Cố Quân Viêm là Cố Hi Mạn quờ trách anh một trận, nói anh không hiểu chuyện để lão gia từ chờ anh về trễ như vậy, Cố Quân Viêm cũng tùy ý để cô út nói mình mà vẫn nín thinh.

Buổi tối thứ ba Thủy Ân Hi phải trở về trường học, mấy ngày nay Ninh Từ Mị cũng chưa cho con trai sắc mặt hoà nhã dễ nhìn, Thủy Ân Hi càng không dám yêu cầu mẹ nấu đồ ăn ngon mang theo, nhưng chờ lúc cậu muốn ra cửa thì Thủy Thiên Lệ đưa cho cậu một cái túi lớn, đồ ăn đầy cả một túi lớn. Thủy Ân Hi đưa mắt nhìn Ninh Từ Mị đang bận rộn trong phòng bếp, ném cái túi lớn trong tay xuống bỏ chạy vào phòng bếp, lập tức ôm Ninh Từ Mị vào trong ngực.

“Mẹ, cảm ơn mẹ!”

“Thôi đi, anh bớt chọc mẹ anh tức giận là tốt rồi.”

“Mẹ, con biết sai, lần sau có chuyện gì con nhất định sẽ chờ mẹ đồng ý mới được, con hứa mà!”

Ninh Từ Mị lấy mắt liếc Thủy Ân Hi một cái, “Chờ ngày nghỉ con xem thời gian nào đó đưa thằng nhóc kia đến nhà một chuyến.” Thủy Ân Hi nghe nói như thế mặt mặt đều cười cong, quả nhiên bị anh mình nói trúng.

“Biết, mẹ!”

Nói xong Thủy Ân Hi còn hôn một cái phốc trên mặt Ninh Từ Mị, Ninh Từ Mị còn chưa nói gì chợt nghe Thủy Thiên Lệ rống, “Thằng nhóc thú vị đừng có một tác lại muốn bước một thước, đó là bà xã của ba!”

“Mẹ, mẹ xem ba con kia.” Lập tức cậu nhìn về phía Thủy Thiên Lệ nói: “Ba, là bà xã ba không giả, nhưng đó cũng là mẹ của con nha, con không thể hôn một chút à?”

“Cút cút biến, đi nhanh lên, lát trời tối đen bây giờ.”

Rốt cuộc trước khi Thủy Ân Hi rời khỏi nhà đã chiếm được sự thứ tha và khuôn mặt tươi cười của cha mẹ, điều này làm cho cậu cảm thấy rất vui vẻ, nếu cậu và Cố Quân Viêm chung một chỗ phải trả cái giá là cha mẹ cả đời không vui, vậy thì cậu cần phải suy xét một chút, may là cậu có một người anh tốt và một đôi cha mẹ hiểu lý lẽ, không có gì so với cái này hạnh phúc hơn.

Khi Thủy Ân Hi xuống lầu thì Cố Quân Viêm đã chờ ở đó, nhìn thấy Thủy Ân Hi xách đồ đạc đi ra anh lập tức chạy đến đón lấy đồ đạc, sau đó hai người lên xe. Trên lầu, một đôi cha mẹ nào đó đứng tại bên cửa sổ song song thờ dài, hai đứa con trai đều như vậy bọn họ cũng không biết là tốt hay xấu.

Trong tư tâm bọn họ đương nhiên là không hy vọng hai đứa con trai đều như vậy, tuy nói hiện tại mang thai họ rất dễ dàng, nhưng thân làm cha mẹ thì bọn họ luôn là hy vọng tương lai con trai sẽ lấy được một người vợ tốt có thể chăm sóc hai con trai. Nhưng đối với bọn họ mà nói con trai hạnh phúc mới là quan trọng nhất, cũng may đứa con trai nhỏ này trông có vẻ phát triển thuận lợi, nghĩ tới chuyện tình cảm không thuận lợi của con trai lớn, bọn họ làm cha mẹ miễn bàn có bao nhiêu khổ sở.

Cố Quân Viêm biết mẹ của Thủy Ân Hi muốn gặp mình thì vô cùng kích động, Ân Hi nói cha mẹ em ấy đã cơ bản đồng ý chuyện của bọn họ, nhưng biểu hiện của Cố Quân Viêm ở trước mặt hai người cũng rất trọng yếu. Cho nên Cố Quân Viêm kích động nhiều cũng khó tránh khỏi sẽ khản trương, may là không phải ngay lập tức bây giờ muốn gặp mình, cho nên mình còn có rất nhiều thời gian làm chuẩn bị.

Sau khi về trường học thì sinh hoạt của hai người lại như trước, trừ bỏ bên ngoài càng thêm ân ái ngọt ngào cũng không có chuyện gì xảy ra. Mà mọi người trong trường học phát hiện Cố Quân Viêm đã thay đổi, đa số người cảm thấy tính tình Cố Quân Viêm biến càng ngày càng không tốt, nhưng cụ thể là bởi vì sao lại không biết. Đó là đối với những người đến gần hoặc là lợi dụng các loại lấy cớ tìm anh giúp đỡ, mặt của anh càng ngày càng thối, thậm chí có đôi khi vì cụ tuyệt người khác anh còn sẽ châm chọc vài câu, dần dần người chủ động tìm Cố Quân Viêm rất ít. Thủy Ân Hi đối với biến hoá này

hết sức vừa lòng.

Trước kỳ nghỉ đông rốt cục Cố Quân Viêm đến Thủy gia một chuyến, Thủy Ân Trạch vốn là vì cánh tay bị thương định nghỉ ngơi lâu dài nhưng vì bộ phim vừa đóng có hưởng ứng đặc biệt tốt, cho nên trong lúc nhất thời lười mỏi đóng phim không dứt, dự định nghỉ ngơi y cũng bởi vậy phải đi làm trở lại. Nhưng Thủy Ân Hi sợ cha mẹ làm khó Cố Quân Viêm, cho nên gọi điện thoại cho Thủy Ân Hi để y trở về hỗ trợ.

Ninh Từ Mị là thật sự có làm khó xử Cố Quân Viêm, con trai mình vất vả nuôi lớn lại bị người ta bắt cóc, vốn là cô có thể hốt về một đứa con dâu, hiện tại... Ngẫm lại cô càng thấy buồn bực, kết quả con trai lớn trở về làm cô chuẩn bị các kiểu kỹ năng không có cơ hội phát huy, đành ở trong lòng ghi sổ con trai nhỏ, thẳng nhóc thối này quá keo kiệt, để cho mình khi dễ một chút thì chết đứa nào à?

Tổng thể mà nói vì có Thủy Ân Trạch trở về, cho nên quá trình Cố Quân Viêm gặp mặt phụ huynh coi như thuận lợi, nhưng khi Ninh Từ Mị hỏi về thái độ của gia trưởng Cố gia thì Cố Quân Viêm do dự. Cuối cùng anh vẫn là lựa chọn nói thật, anh đem chuyện trong nhà và thái độ gia gia nói ra một chút.

Đối với gia cảnh bạn trai của con trai nhỏ cũng khiến cha mẹ Thủy gia hoảng sợ, người sống ở thành phố Thiên Hải có ai không biết Cố gia một trong Tứ đại gia tộc, nhưng chính là vì có bối cảnh như vậy nên cha mẹ Thủy gia mới càng lo lắng. Đó là dạng gia đình gì, bọn họ dùng ngón chân cũng biết nhà người ta sẽ không dễ dàng đồng ý, sự thật cũng đúng là như thế, nghe được Cố Quân Viêm nói Ninh Từ Mị trầm mặc.

Cô đứng là hy vọng con trai mình hạnh phúc, nhưng nếu con trai hạnh phúc yêu cầu phải trả giá quá nhiều, vậy cô muốn lần nữa suy xét một chút. Cố gia là giới làm, Tứ đại gia tộc vô luận là nhà nào cũng trâu bò cả. Bọn họ là gia đình bình thường không sai, nhưng cô tuyệt sẽ không để con trai mình chịu một chút ủy khuất nào. Ninh Từ Mị nghĩ như vậy cũng liền nói như vậy. Lúc ấy Cố Quân Viêm hướng Ninh Từ Mị cam đoan, bất kể là Cố gia hay gia gia nhất định đều sẽ đồng ý, anh hứa sẽ không để cho Ân Hi chịu ủy khuất gì cả.

Ninh Từ Mị nghe Cố Quân Viêm nói cũng không nói gì, cô cũng không phải là mấy năm nay không chứng kiến cảnh đời, cam đoan cũng tốt mà thể thốt cũng thế, trong mắt cô đều là cái rắm, cái gì cũng không bằng hành động thực tế. Nhưng Cố Quân Viêm đã nói đến mức này, cô cũng không tiện nói thêm gì nữa. Nếu con trai đã thích Cố Quân Viêm như vậy, cô liền nhìn xem cậu trai này rốt cuộc có tài cán gì làm được núm đưa cho con trai, cứ chờ xem đi!

Chờ Cố Quân Viêm đi rồi Ninh Từ Mị cũng đem suy nghĩ trong lòng mình nói với người trong nhà, Thủy Thiên Lệ vô cùng có thể hiểu được tâm tình của bà xã mình, bởi vì tâm tình của ông và bà xã không khác gì lắm, ngay cả hai anh em lớn tới bây giờ rất ít khi cảm thấy cha mẹ xảy ra mâu thuẫn.

Ninh Từ Mị nhướn đôi mày liễu “Đối với chuyện tình cảm của hai anh em thì thái độ ba mẹ là giống nhau, tương lai có thể hay không thì phải xem tình hình, mẹ không biết được. Nhưng ít ra bây giờ thái độ của mẹ chính là như vậy, hai anh em các con hiểu hay không hiểu cũng thế, đây là tư tâm của người làm mẹ như mẹ. Có lẽ tương lai các con đều sẽ có gia đình riêng của mình, nhưng trước đó thì hai đứa là con trai của mẹ, mẹ sẽ không cho phép các con bị tổn thương, nhất là tổn thương do người khác gây nên cho các con.”

Hai anh em còn có cái gì không rõ, mẹ đã nói đến như vậy, hai anh em bọn họ còn đối với cha mẹ nghi ngờ thật sự là có lỗi với cha mẹ. Không sai, ý tưởng của Ninh Từ Mị rất ích kỷ, nhưng có ai làm cha mẹ có thể không ích kỷ chứ? Hy vọng con cái sống tốt sống hạnh phúc thì có cái gì sai?

Ninh Từ Mị vẫn cảm thấy thái độ Cố gia có vấn đề, hơn nữa việc này cũng không dễ dàng giải quyết như Cố Quân Viêm nói, quả nhiên trước năm mới đã xảy ra chuyện.

Hôm nay Ninh Từ Mị cùng Thủy Thiên Lệ đi siêu thị mua sắm hàng Tết, hai người vừa mới bước ra từ siêu thị đã bị người ngăn cản. Thái độ người tới coi như là khách khí, nói lão gia từ nhà bọn họ muốn mời hai vị đến tán gẫu vài câu.

Ninh Từ Mị nhìn người trước mặt trực tiếp hỏi: “Lão gia từ nhà anh là ai?” “Hai vị đi qua sẽ biết.”

“Hai chúng ta không có thời gian đi qua.” Nói xong cô lôi kéo Thủy Thiên Lệ muốn đi, người nọ vừa thấy liền nóng nảy vội vàng kéo người. Ninh Từ Mị xách trong tay các túi mua sắm trong siêu thị, lập tức vung túi đánh vào người nọ, vừa đánh vừa la lên, “Án cướp!” Được rồi, trước năm người ra cửa đi mua sắm vốn rất nhiều, huống chi là ở trước cửa siêu thị. Vừa nghe động tĩnh này bảo vệ siêu thị, ông bác bà dì, các anh em chị em gái đều bu lại đây, đề người đàn ông kia ra đánh, mãi đến khi cảnh sát đến thì người đã bị quần chúng đánh thành đầu heo.

Cảnh sát hỏi tình huống, Ninh Từ Mị nói chi tiết, cuối cùng còn nói: “Đồng chí cảnh sát, anh cũng biết thời đại này cướp bóc giờ lắm trò, cái gì mà lão gia từ nhà bọn họ muốn gặp chúng tôi, tôi hỏi là ai thì anh ta không nói, nếu mà hai vợ chồng chúng tôi đi theo qua có khi đã bị hại rồi.”

Quần chúng xung quanh sôi nổi bàn tán nói rất có lý, cảnh sát hỏi người kia tình huống cụ thể, hiện tại người nọ cũng không nói ra lời, liền lấy di động ra ấn một số, sau đó đưa cho cảnh sát. Cảnh sát cầm điện thoại nói mấy phút rồi hỏi Ninh Từ Mị, “Chị quen biết một vị tiên sinh họ Cố không?”

Ninh Từ Mị cười lạnh trong lòng, vừa rồi nghe đối phương nói cái gì mà lão gia từ đã cảm thấy có khả năng dính tới Cố gia, quả nhiên!

“Cố tiên sinh? Không biết, ông xã, anh có biết không?”

Nhận được ánh mắt của Ninh Từ Mị, Thủy Thiên Lệ lập tức hiểu được xảy ra chuyện gì, ông giả bộ cau mày lắc đầu, “Không biết!”

Lại một lát sau Lưu quân gia đến, anh ta trước giải thích một chút với cảnh sát, lại đưa mắt nhìn cấp dưới bị đánh thành đầu heo, lại nhìn sang hướng vợ chồng Ninh Từ Mị, từ ánh mắt đầu tiên anh ta đã cảm thấy đôi vợ chồng này chỉ sợ không dễ nói chuyện, nhất là người phụ nữ có ánh mắt rất sắc bén này.

“Thủy tiên sinh Thủy thái thái, lão gia từ nhà chúng tôi muốn gặp hai vị.”

“Lại là lão gia tử, rốt cuộc lão gia tử nhà mấy người là ai? Hỏi cũng không nói, vừa lúc có đồng chí cảnh sát tại đây, anh ở trước mặt đồng chí cảnh sát nói một chút. Miễn cho hai ngày tới phát hiện thi thể của hai vợ chồng tôi mà không tìm ra hung thủ giết người.”

Lưu quản gia co rút khoé miệng, miệng lưỡi người phụ nữ này cũng quá ác liệt đi? Lúc này ngay cả cảnh sát cũng hứng thú điều tra, hỏi: “Rốt cuộc lão gia tử nhà các anh là vị nào? Nãy nói họ Cổ nhỉ? Nhưng vị Ninh nữ sĩ này không biết ông ấy, nếu là người quen vì sao không nói thẳng ra tên họ, hay là các người có bí mật gì không thể cho người ta biết?”

Ninh Từ Mị cũng gật đầu về mặt vô tri nói: “Không sai, rốt cuộc mấy người là ai?” Ngay cả quần chúng vây xem cũng bị nhắc lên lòng hiếu kỳ, mọi người bàn tán xôn xao.

Lưu quản gia vừa thấy tình hình này không nói lời thật chỉ sợ đến mình cũng phải đến đồn để điều tra, đành phải đem đồng chí cảnh sát và vợ chồng Thuý gia gọi qua một bên, đầu tiên anh ta là biểu lộ thân phận của mình, sau đó còn nói cái gì Cổ gia. Lúc này ngay cả cảnh sát đều lắp bắp kinh hãi, Cổ gia, một trong Tứ đại gia tộc ở thành phố Thiên Hải, nhưng tìm người tâm sự vì sao lại không thể nói mình là ai chứ?

“Nếu anh nói Cổ gia kia đúng là chúng tôi có biết, nhưng cũng không quen biết Cổ lão gia tử, cháu trai nhà bọn họ quả thật là bạn học với con tôi, nhưng chúng tôi chưa từng nhìn thấy Cổ lão gia tử nhà, ai biết anh nói có thật là ông ta không? Không phải như vậy, chúng tôi gọi điện thoại cho cháu trai Cổ lão, để cậu ta xác nhận thân phận của anh, thế nào?”

“Này...” Lưu quản gia khó khăn, nếu thiếu gia biết lão gia tử tìm vợ chồng Thuý gia, vậy không phải bị lộ ra sao?

Gần đây quan hệ của thiếu gia và lão gia tử mới dịu đi một chút, nếu để thiếu gia biết lão gia tử đi tìm vợ chồng Thuý gia, chỉ sợ phải âm ỉ một trận đi? Nhưng không cho thiếu gia xác nhận thân phận của mình thì càng phiền toái, cảnh sát giờ đang đứng nhìn kia, nếu mình không dám xác nhận thân phận bản thân, đây không phải đã nói lên mình là kẻ lừa đảo à?

Lưu quản gia một bức biểu tình khóe không ra nước mắt, bây giờ anh ta mới biết được vì sao Thuý Ân Hi khó đối phó như vậy, hoá ra là nguyên nhân di truyền, vợ chồng Thuý gia này quả nhiên không dễ chọc, anh ta là đá trúng cục sắt. Nếu mà lão gia tử biết được bọn họ khó đối phó như vậy còn sẽ nghĩ muốn nói chuyện thiếu gia nhà mình với con trai nhà họ sao? Hơn nữa trực giác của anh ta việc này vợ chồng Thuý gia không chỉ sẽ không đồng ý, nói không chừng sẽ còn làm lão gia tử khó nuốt.

Lưu quản gia nói: “Vậy được rồi, chị gọi điện thoại cho thiếu gia đi.”

Ninh Từ Mị lấy điện thoại ra gọi cho Thuý Ân Hi, vừa vặn cậu đang cùng một chỗ với Cổ Quân Viêm, Ninh Từ Mị bảo cậu đưa điện thoại cho Cổ Quân Viêm. Thuý Ân Hi còn cảm thấy rất kỳ quái, bỗng dưng tại sao mẹ muốn trò chuyện với học trưởng vậy? Cổ Quân Viêm cũng là đồng dạng khó hiểu, sau khi nhận điện thoại nghe Ninh Từ Mị nói thì anh cũng hoảng sợ, kêu anh xác nhận thân phận của Lưu quản gia, đây là có chuyện gì?

Nhanh sau đó anh nói chuyện với Lưu quản gia, điện thoại lần thứ hai trở lại trên tay Ninh Từ Mị, Ninh Từ Mị biết đây là Cổ Quân Viêm xác nhận thân phận của người trước mặt, sau cùng cô nói với Cổ Quân Viêm: “Quân Viêm à, không có chuyện gì đâu, là gia gia của con muốn tâm sự với hai vợ chồng bác, cũng lạ là người trước đó cái gì cũng không nói rõ ràng, nên bị người ta đánh cho một trận, nhưng mà con cũng đừng lo lắng đây là một trường hợp ngoài ý muốn.”

Cổ Quân Viêm vừa nghe còn có cái gì không rõ, nhưng mà, người phía trước bị đánh cho một trận? Anh nghĩ phải là gia gia phái người đi bị đánh? Nhưng... Cổ Quân Viêm thật sự không có cách nào tưởng tượng này rốt cuộc là chuyện gì. Thuý Ân Hi ngồi cạnh bên người Cổ Quân Viêm đã sớm nghe được nội dung trong điện thoại, nghe được Cổ lão đầu đi tìm cha mẹ mình, lửa giận của cậu lập tức phụt cháy. Tìm mình gây sự thì thôi đi bây giờ còn đi tìm cha mẹ của mình nữa, nào có chuyện ức hiếp người như vậy.

Cổ Quân Viêm có thể nghĩ ra được gia gia muốn nói chuyện gì với cha mẹ Thuý Ân Hi, lúc ấy lập tức lôi kéo Thuý Ân Hi đuổi trở về. Nhưng dù sao Đông đại cách nội thành một đoạn đường rất xa, cho nên hai người phải mất một hồi lâu mới trở về được.

Mà sau khi Ninh Từ Mị cúp điện thoại giải thích cho cảnh sát xong, liền đi theo Lưu quản gia đến gặp Cổ lão gia tử, trước đó Lưu quản gia đã thu xếp người đưa anh chàng bị đánh thành đầu heo đi bệnh viện.

Lúc này Cổ lão gia tử đã sớm chờ không kiên nhẫn, rõ ràng đã theo dõi đôi vợ chồng kia từ lâu, làm sao mà tìm người cũng chậm như vậy, ngay cả Lưu quản gia cũng đi từ nãy giờ. Chờ Lưu quản gia mang theo hai người đến quán trà, lão gia tử đã khá là bất mãn.

Ninh Từ Mị vừa thấy trong phòng ngồi một ông thì biết ông là ai, Lưu quản gia vào phòng cũng muốn giải thích một chút về nguyên nhân về trễ, cũng để cho lão gia tử biết đôi vợ chồng này khó đối phó thế nào. Nhưng lúc này lão gia tử đã không còn kiên nhẫn, nhìn thấy người bước vào thì thái độ không mấy tốt đẹp, “Ngồi đi!”

Ninh Từ Mị lôi kéo Thuý Thiên Lệ thoải mái ngồi xuống, sau đó mỉm cười thân nhiên nghĩ một đằng nói một nẻo: “Sau này Cổ lão tiên sinh chọn người nên chú ý một chút mới tốt, tuy chuyện là nguyên nhân do chúng tôi, nhưng cũng không biết là ai dạy anh ta, ngay cả một câu chào hỏi bằng tiếng người cũng không rõ ràng, bị đánh cũng là xứng đáng. Chắc chắn, chú em đó bị đánh y hệt đầu heo, không biết là có bị phá tướng hay không nữa? Về sao lão tiên sinh nên dạy dỗ những người trẻ tuổi đó thật tốt mới được.”

Cổ lão gia tử còn chưa nói gì, đã bị Ninh Từ Mị nói như bắn pháo liên thanh làm cho không hiểu ra sao. Lưu quản gia hợp thời lại đây đem chuyện xảy ra đơn giản nói một chút, tuy chỉ nói mấy câu nhưng lão gia tử cũng nghe hiểu là xảy ra chuyện gì, lại liên tưởng đến một loạt câu Ninh Từ Mị nói thì tức chịu không được, đây không phải là móc xia mình sao?

Ông cụ cũng đã sống vài chục năm, lại là đương gia Cố gia, gặp qua không biết bao nhiêu loại người, hạng người gì mà ông chưa thấy qua? Khóc lóc om xòm chơi xấu cần quấy không nói lý tự nhiên cũng là gặp qua, nhưng thế loại như Ninh Từ Mị thì ông thật sự chưa gặp, ông không khỏi tự hỏi đây là loại hình gì?

Hơn nữa không ngờ là cháu trai đã biết chuyện hôm nay, không biết là sau khi Quân Viêm về nhà có náo loạn với mình không, nhưng ông đã chuẩn bị lui một bước, cho nên ông cảm thấy cháu trai hẳn là sẽ hiểu cho mình.

Ninh Từ Mị không khách khí cầm lấy trà uống một hơi lập tức buông xuống, “Ông xã, đây là trà gì?” Nói xong, cô cầm một tách đưa tới trong tay Thủy Thiên Lệ.

Thủy Thiên Lệ nhận lấy đưa lướt qua ngang mũi, “Cực phẩm cao son vân vụ, khó có được!” Cố lão gia từ cau mày, đối với việc Thủy Thiên Lệ có thể phẩm ra được cao son vân vụ cảm thấy thật bất ngờ.

Ninh Từ Mị cùng Thủy Thiên Lệ đối mặt với Cố lão gia từ một chút đều không khách khí, thậm chí ngay cả lễ phép cơ bản còn ném qua một bên, hoặc là nói hai vợ chồng họ đại khái có thể đoán được mục đích Cố lão gia từ tìm mình, cho nên cũng không cần khách khí với ông.

“Cố lão tiên sinh không phải là có chuyện tìm vợ chồng chúng tôi à? Nói đi!”

Cố lão gia từ nói: “Hai vị hẳn là biết chuyện cháu của tôi và con của hai người, việc này bản thân Cố gia tôi là không đồng ý.” Ninh Từ Mị nghe nhúm mắt lại, tay để trên ghế dựa nheo chặt một chút.

“Nhưng mà cháu trai tôi vô cùng thích con trai nhà hai người, tôi cũng không đành lòng nhìn nó khổ sở, cho nên tôi đối với việc này có thể lựa chọn nhắm mắt một con mắt. Nhưng cháu của tôi tương lai là kế thừa Cố gia, nó phải có con trai của riêng mình, cho nên nó phải là cưới vợ sinh con. Thế nhưng tôi sẽ cho phép con của hai người cùng cháu tôi lên lút qua lại, nhưng hai chúng nó không được lộ chuyện này ra ngoài.”

Ninh Từ Mị nhướn mày liếc: “Ông đây là muốn để con tôi làm tình nhân của cháu ông, là cái loại hạ đẳng này?”

“Đây chẳng phải là biện pháp tốt nhất sao?” Ý của Cố lão gia từ là thế, đó cũng là biện pháp lui một bước tốt nhất mà ông nghĩ ra, vừa có thể để cho cháu trai và người mình thích chung một chỗ, tương lai Cố gia có người thừa kế.

Ninh Từ Mị nói: “Ông kỳ thị chuyện tình yêu của hai đứa nó?”

“Đương nhiên không, mỗi người đều có quyền lựa chọn tình yêu của riêng mình.” Nhưng là cháu trai của mình không thể sống chung với một người đàn ông được, nếu là con cái nhà người khác ông sẽ không nói gì, nhưng mà cháu trai của ông thì không được.

Ninh Từ Mị nhẹ nhàng nâng lên tách trà trong tay nhìn Cố lão gia từ nói: “Vậy vì sao ông lại không cho hai đứa nó quang minh chính đại cùng chung một chỗ.”

“Cố gia chúng tôi dù sao cũng là gia tộc đứng đầu thành phố Thiên Hải, có vài chuyện chúng tôi không chứa đựng được.” Không sai, ông không kỳ thị đồng tính luyến ái, nhưng chuyện cháu trai ông cùng một người đàn ông sống chung một chỗ tuyệt đối không thể đưa ra ánh sáng, bởi vì Cố gia bọn họ không chịu đựng được mất mặt.

“Ha ha.” Ninh Từ Mị cười cười lập tức lạnh lùng nói: “Nói trắng ra ông còn không phải là kỳ thị đồng tính luyến ái à, không kỳ thị sao sẽ sợ chuyện chúng nó bị đưa ra ánh sáng làm mất mặt Cố gia các người, nói so với hát còn dễ nghe, căn bản thì thú vị hơn!”

“Cô đừng có một tác lại muốn tiến một thước? Tôi đã lui một bước, các người đừng có không biết tốt xấu.” Nhìn thấy thái độ Ninh Từ Mị như vậy Cố lão gia từ cũng nổi giận, ông cho rằng ông đã hy sinh rất lớn, nhưng người nhà này còn chưa thấy đủ.

Thủy Thiên Lệ vừa muốn lên tiếng đã bị Ninh Từ Mị kéo lại, cô lập tức ném mạnh tách trà lên trên bàn, các loại trà cụ trên bàn ngã đổ không ít, nước trà chảy khắp mặt bàn.

“Chúng tôi không biết tốt xấu? Ông còn cho rằng Cố gia của ông chịu không được à? Nếu không phải cháu trai ông theo đuổi con trai tôi như đĩa, chúng tôi căn bản không để cho Ân Hi một chỗ với cậu ta.”

“Hừ, tôi thấy cô mới là nói còn hay hơn hát, còn không phải là coi trọng tiền Cố gia chúng tôi, có giỏi thì đừng để con trai nhà cô cùng một chỗ với cháu trai tôi!”

“Bà nhỏ vào! Có tiền thì giỏi lắm chắc, ông có núi vàng núi bạc chúng tôi cũng không thèm. Nói ông già đúng thật là xứng với cái chữ già mà, tôi thấy ông không chỉ già mà còn hồ đồ, lão hồ đồ là chỉ mấy người như thế, ông điếc hả? Không có nghe được tôi mới nói gì sao? Là cháu trai ông theo đuổi con trai tôi như đĩa, ông có giỏi thì khiến cháu trai ông đứng có suốt ngày bám theo con trai tôi như đĩa đi?”

“Cô, cô nói vậy, cháu của tôi là hạng người gì? Nếu không phải con của cô...”

“Thôi đi, nói câu này ông không thấy ngượng mồm à, mặt đỏ không không à? Gặp qua cây già lên mặt nhưng chưa từng thấy qua người như ông vậy, quả thật là lão già chết bầm lật ngược phải trái trắng đen!”

“Cô mắng ai đó? Một chút giáo dưỡng cũng không có, khó trách dạy dỗ ra đứa con không biết xấu hổ như vậy, chuyên môn dụ dỗ người khác.”

“Không giáo dưỡng, không biết xấu hổ, tôi hôm nay khiến cho ông mở rộng tầm mắt cái gì là giáo dưỡng.” Nói còn chưa xong Ninh Từ Mị đá một cước đập quang bàn trà, một đám trà cụ trên bàn nghiêng đổ về hướng Cố lão gia tử, bảo tiêu phía sau lão gia tử lập tức nhanh chóng chắn trước người ông.

Ninh Từ Mị lạnh lùng nói: “Tôi nói cho ông biết, Cố lão đầu, đừng tưởng rằng Cố gì các người cao sang, chân trần không sợ ông mang giày đâu! Đừng tưởng kiếm chuyện thì bà đây Ninh Từ Mị theo chịu đến cùng, nếu ông không nghĩ cách giết chết tôi, tôi mà không chết thì đừng mong được yên tĩnh!”

Cố lão gia tử tức đến khó thở, thực tế và ông tưởng tượng một chút cũng không giống, người đàn bà này là muốn liều mạng với mình sao?

Trò khôi hài của bọn họ còn chưa có chấm dứt Cố Quân Viêm và Thuý Ân Hi đã chạy tới, lúc này trong điện thoại Cố Quân Viêm đã hỏi Lưu quản gia địa chỉ, hai người vừa bước vào nhìn thấy trong phòng một đồng hồ lắc trên đất, Cố lão gia tử được bảo tiêu bảo vệ phía sau, còn đang đứng thờ đờ hông học kia? Chắc là bị tức không hề nhẹ.

“Quân Viêm, Quân Viêm, con mà tới muộn một chút gia gia đã bị người đánh chết rồi.” Nhìn thấy Cố Quân Viêm tới Cố lão gia tử như là tìm được người cáo trạng, giờ này là không thể quan tâm vấn đề mặt mặt hay thể diện.

“Ba mẹ, hai người không có bị sao chứ?” Thuý Ân Hi đem cha mẹ nhìn vài lần từ trên xuống dưới.

Ninh Từ Mị mặc kệ Thuý Ân Hi, nhìn về phía Cố lão gia tử nói: “Bây giờ ông cảm thấy uỷ khuất, được, vừa lúc cháu trai ông tới, ông trước mặt nó đem lời hôm nay nói lại một lần nữa xem. Nếu cháu trai ông đồng ý việc ông nói, tôi lập tức khiến con tôi chia tay với nó, bảo đảm sau này không dính một điểm quan hệ nào với Cố gia nhà ông, vừa lúc cho ông vừa lòng đẹp ý.”

Cố Quân Viêm nhìn về phía gia gia, Cố lão gia tử hạ thấp mí mắt chết nín thinh, ông cảm thấy bây giờ không phải thời điểm nói chuyện, việc này phải từ từ nói với cháu trai mới được.

Ninh Từ Mị không thèm quan tâm Cố lão gia tử ngược lại nhìn về phía Thuý Ân Hi nói: “Thuý Ân Hi, anh nghe rõ ràng cho mẹ, mẹ mặc kệ con chung sống với đàn ông hay đàn bà, nhưng nếu anh đồng ý làm tình nhân bí mật của Cố Quân Viêm, ba mẹ sẽ không nhận đứa con trai như anh.”

“Mẹ, mẹ nói cái gì đó?”

“Nói cái gì? Lão đầu chết tiết này nói, tương lai Cố Quân Viêm phải cưới vợ sinh con, lão cho phép con tiếp tục lui tới với Cố Quân Viêm, nhưng mà phải lên lút trong bóng tối, chỉ có thể làm tình nhân bí mật của Cố Quân Viêm.”

“Cái gì?” Cố Quân Viêm và Thuý Ân Hi đồng thời lên tiếng, Thuý Ân Hi tức giận trừng Cố Quân Viêm, Cố Quân Viêm lại là khiếp sợ nhìn về phía gia gia, không rõ ông vì sao lại nghĩ ra được như vậy.

Cố Quân Viêm đem gia gia giao đến trong tay Lưu quản gia, xoay người nói với cha mẹ Thuý gia: “Bác trai bác gái, chuyện con đã đáp ứng với hai người tuyệt đối sẽ không nuốt lời, lời hứa của con dành cho Ân Hi cũng tuyệt đối thực hiện, xin hai người yên tâm.”

Sắc mặt Ninh Từ Mị trầm xuống, “Tôi lặp lại quan điểm của tôi một lần nữa, nếu cậu muốn cùng một chỗ với con trai tôi nhất định phải quang minh chính đại, con tôi tuyệt đối sẽ không làm tình nhân bí mật của cậu. Còn có, Cố gia các người có tiền là thật, nhưng chúng tôi không thèm. Nếu còn dám tìm con trai tôi gây chuyện, tôi liều cái mạng này cũng không bỏ qua cho các người.”

“Con biết, bác gái, con cam đoan chuyện hôm nay sẽ không phát sinh lần thứ hai.”

“Ân Hi, đi thôi!” Thuý Ân Hi liếc nhìn Cố Quân Viêm một cái, không nói gì với anh, cùng cha mẹ rời khỏi đây.

“Thương cân động cốt một trăm thiên.” [1]: Bị thương đến xương cần phải 100 ngày mới khoẻ.

Ex: Má Ninh uy vũ!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97

Cố Quân Viêm x Thuý Ân Hi

PN11: Lại giờ trò hèn hạ

E&B: Strangers Ex

Thủy Ân Hi cùng với cha mẹ rời khỏi, Cố Quân Viêm có chút bất đắc dĩ nhìn Cố lão gia tử, “Gia gia, rốt cuộc gia gia muốn làm gì?”

“Quân Viêm à, sau này con phải kết vợ sinh con chứ, Thủy Ân Hi kia dù có tốt thì cậu ta cũng đâu thể sinh được, tương lai Cố gia chúng ta phải có người kế thừa.”

“Gia gia, con sẽ không kết hôn lại càng sẽ không lấy vợ sinh con, nếu có một ngày con thật sự kết hôn thì đối tượng cũng nhất định là Ân Hi. Về phần con cái thì cũng dễ, ra nước ngoài tìm người mang thai hộ là được.”

“Tại sao phải như thế chứ?”

“Vì sao lại không được?” Cố Quân Viêm nhíu mắt nhìn Cố lão gia tử, “Chẳng lẽ gia gia thật sự sợ con làm mất mặt Cố gia?”

“Này...” Lão gia tử nghĩ đúng là như thế, nhưng trước mặt cháu trai ông sao có thể nói ra những lời này đây?

Lão gia tử đang âu sầu khổ não muốn giải thích vấn đề này ra sao giờ? Cố Hi Mạn đã tới, cô ta là biết mục đích hôm nay lão gia tử tới, đợi đến giờ này không thấy người trở về, cho nên cô ta dự định đến đây nhìn xem có phải là lão gia tử không xử lý được đôi vợ chồng kia, kết quả vào phòng trà liền thấy được tình cảnh này.

“Ba, ba là làm sao vậy?”

Lão gia tử khoát tay nói: “Không có việc gì, không có việc gì!”

“Quân Viêm, sao con lại ở đây thế? Đôi vợ chồng kia đâu? Rốt cuộc bọn họ có đồng ý đề nghị của nhà mình không?”

Lão gia tử muốn ngăn cản Cố Hi Mạn nhưng đã không còn kịp rồi, lời của cô ta vừa ra khỏi miệng, Cố Quân Viêm nhướn mày nhìn về phía cô ta: “Cô, cô cũng biết chuyện ngày hôm nay?”

“Quân Viêm, cô và gia gia của con đều là vì tốt cho con, hướng chỉ lùi một bước này đối với nhà chúng ta mà nói là khó đến cỡ nào con biết không? Bất kể là cưới con gái nhà ai, đều sẽ khiến người ta đồng ý chuyện của con và thẳng thớm họ Thủy kia, con cho rằng con gái nhà ai cũng sẽ đồng ý chuyện này sao? Đến lúc đó không chừng sẽ muốn không ít thứ tốt từ nhà chúng ta đây? Đây là vì tốt cho con nên mới chấp nhận hi sinh như vậy.” Biện pháp này là cô ta cùng lão gia tử nghĩ ra, trong mắt cô ta thì Cố gia nhà bọn họ đã hi sinh vô cùng lớn.

Cố Quân Viêm rõ ràng không ủng hộ cách nói của cô ta, “Thế sao? Con đây thấy không cần, trừ bỏ Ân Hi con sẽ không cưới bất kỳ cô gái nào, nếu như là lo lắng tương lai Cố gia không có người nối nghiệp cũng đừng lo, cô út, cô cứ nắm chặt thời gian kết hôn là được. Mặc dù là cháu ngoại nhưng cũng chảy một nửa dòng máu Cố gia, tương lai nó có thể kế thừa Cố gia.”

Cố Hi Mạn vừa nghe lời này thiếu chút nữa tức nổ mũi, “Cố Quân Viêm, sao anh lại không hiểu chuyện như vậy? Anh đây là muốn tức chết tôi và gia gia anh sao?”

Cố Quân Viêm cau mày nói: “Cô út nói con nghe thử thế nào mới gọi là hiểu chuyện? Cái gì cũng nghe các người, hoàn toàn vâng theo các người, nhận toàn bộ an bài của các người sao?” Cố Hi Mạn xoa xoa cái trán, có đôi khi đứa nhỏ này nói chuyện đặc biệt làm người giận, hơn nữa còn là rất tức chết, cho ai muốn khuyên nhủ cũng không biết từ chỗ nào nói mở ra.

Cô ta thờ dãi nói: “Ài! Quân Viêm à, cô và gia gia của con không phải nói con nghe hoặc vâng theo chúng ta, chúng ta làm nhiều như vậy không phải đều là vì tốt cho con sao? Người chúng ta an bài cho cô sao có thể kém được chứ?”

“Tốt với con? Cái gì gọi là tốt với con? Cô út, với con mà nói tốt hay không chẳng lẽ đều do người khác quyết định à? Cho dù con sống không hạnh phúc sống như các xác không hồn, nhưng chỉ vì các người cho rằng là an bài tốt, các người cảm thấy đó là tốt với con sao?”

Cố Hi Mạn cau chặt mày, “Làm sao con biết chúng ta an bài không thể khiến con hạnh phúc?”

Cố Quân Viêm nhìn về phía Cố Hi Mạn và Cố lão gia tử, “Bởi vì hiện tại con rất hạnh phúc, mà các người đang tự tay chia rẽ hạnh phúc của con!”

Cố Hi Mạn muốn nói cái gì nữa lại bị Cố lão gia tử kéo giữ lại, Cố Quân Viêm đưa mắt nhìn Lưu quản gia nói: “Người bị thương hay là xảy ra chuyện gì?” Lưu quản gia trầm nghĩ giờ mới hỏi có phải là hơi bị chậm không?

“Lão gia phái Tiểu Lục...” Lưu quản gia đem tình huống lúc đó kể lại một chút, đương nhiên có vài chi tiết là anh ta nghe từ chỗ cảnh sát ở đó, nội dung phía sau là do bản thân tự mình trải qua. Sau khi nghe được, Cố Quân Viêm thiếu chút nữa không phốc cười một trận dữ dội, mẹ Ân Hi cũng quá lợi hại đi? Khó trách tính tình Ân Hi cổ quái như vậy, hoá ra là di truyền, nhưng... Tính cách của anh hai hình như vô cùng tốt, anh nghĩ có lẽ là giống cha bọn họ chăng?

“Đánh chó còn phải nhìn mặt chủ, cô ta là gan quá to đi?” Lưu quản gia nói xong tình huống ngay lúc đó, Cố Quân Viêm không nói gì nhưng Cố Hi Mạn thì tức giận lớn, trong mắt cô ta thì Ninh Từ Mị thật sự là quá phận!

“Nhìn chủ cái gì? Người ta cũng không biết chủ của anh ta là cái gì, nhìn ai? Nếu gia gia muốn tìm người ta làm chi không tự giới thiệu, che giấu làm gì?”

“Cho dù con nói có lý, cũng nên bắt bọn họ đền tiền thuốc men.” Cố Hi Mạn nói đến thế chỉ là hoàn toàn để xả giận.

“Cô út, cô không nghe Lưu quản gia nói sao? Người không phải do cha mẹ Ân Hi đánh, là quần chúng đánh, việc này không có quan hệ đến người ta.”

“Con... Ba, ba có thấy không? Thằng nhóc này bây giờ trong lòng đầy đầu óc đều là người Thủy gia, con thấy để nó đổi họ Thủy là được rồi.”

“Đù, đừng ồn!”

Cố lão gia từ trải qua cuộc gặp gỡ ngày hôm nay, quả thật có chút nản lòng, thứ nhất là vợ chồng Thủy gia không giống như là ông nghĩ, hoặc là nói bọn họ hoàn toàn điên đảo suy nghĩ của ông. Lại thêm lời hôm nay của cháu trai nói làm ông rất khổ sở, ông làm nhiều như vậy đơn giản chính là hy vọng cháu trai có người thừa kế của mình. Nhưng nếu cháu trai thật sự vứt bỏ Cố gia không để ý tới, vậy nhưng gì ông làm không phải thành chê cười sao?

Tuy cháu trai nói có đạo lý, nhưng con cái trong tương lai của con gái cũng không phải họ Cố, nói ông cố hù nói ông tiêu cực cũng thế, dù sao ông cảm thấy Cố thị chỉ có thể là Cố Quân Viêm. Nếu bảo ông để cho người khác thì ông tình nguyện gián tẩn Cố thị, tâm nguyện lớn nhất đời này của ông chính là nhìn cháu trai trở thành tổng tài Cố thị, trở thành người bề trên ở trên vạn người.

Cố lão gia từ thực ngoạn cố là không giả, nhưng ông có một nhược điểm lớn nhất cũng là trí mạng, đó chính là Cố Quân Viêm. Lão gia từ đối với Cố Quân Viêm phải nói là cưng chiều không điều kiện, từ nhỏ đến lớn chỉ cần Cố Quân Viêm muốn thì ông nhất định để anh có được. Cố Quân Viêm cảm thấy Cố Quân Suất giống em trai mình, Cố lão gia từ liền đem Cố Quân Suất về nhà nuôi nấng. Chỉ cần Cố Quân Viêm mở miệng lão gia từ chưa bao giờ từ chối, cũng có lẽ là bù đắp cho Cố Quân Viêm từ nhỏ đã mất đi cha mẹ!

Chuyện Thủy Ân Hi là lần đầu tiên lão gia từ không để cho Cố Quân Viêm hài lòng, cũng là lần đầu tiên cháu trai bảo bối phá hư chuyện của ông. Nhưng sau lần này thì ông thực sự có chút hối hận, bởi vì sau sự kiện này tình cảm của ông và cháu trai xuất hiện vấn đề. Tuy cháu trai vẫn đối xử với ông giống như trước, nhưng ông có thể cảm giác được một sự xa cách, điều này làm cho lão gia từ thật sự bất an. Đây không phải là mục đích ông muốn hướng tới, cho nên ông không thể không nghiêm túc tự hỏi chuyện giữa Cố Quân Viêm và Thủy Ân Hi.

Mà bên kia khi Thủy Ân Hi và cha mẹ trở về nhà, trong lòng Thủy Ân Hi cũng vô cùng không thoải mái thậm chí có chút oán giận. Cậu thừa biết Cố gia sẽ không dễ dàng đồng ý chuyện cậu và Cố Quân Viêm, tìm tới mình thì thôi đi, không ngờ còn tìm tới cha mẹ của mình, cũng may thoát nhìn cha mẹ không có chịu cái gì ủy khuất.

“Mẹ, mẹ với ba không sao chứ?”

Ninh Từ Mị ném túi xách lên sofa, “Chúng ta thì có chuyện gì? Mẹ của con từ khi sinh ra chưa từng bị ai ức hiếp được cả, ông ta phân rõ phải trái thì mẹ cùng ông ta phân rõ trái phải, ông ta không nói lý càn quấy thì kiểu đó ai còn so qua được mẹ hả? Phải hỏi là con có từng bị nhà bọn họ ức hiếp không?” Cô xem như là thấy rõ người Cố gia, nếu có thể tìm tới thẳng hai vợ chồng bọn họ, chẳng lẽ không tìm con trai mình sinh sự?

Thủy Ân Hi cười nói: “Mẹ, con là con của mẹ có thể bị người ức hiếp được à?”

Ninh Từ Mị nhướn mày liễu, “Nói vậy là có tìm đến?”

Thủy Ân Hi đem chuyện Lưu quản gia đến tìm mình kể ra, sau khi Ninh Từ Mị nghe xong cười, “Quả nhiên là con của mẹ, đối phó với người như vậy con không cần khách khí, dạng lễ nghĩa khách khí không hợp dùng trên những người này, bọn họ không xứng.”

“Ai! Nếu mà chuyện của Ân Trạch có thể thuận lợi thì tốt rồi.”

“Ba, anh của con làm sao vậy?” Thủy Thiên Lệ khoát tay hiển nhiên không muốn nói nhiều về chuyện của con.

“Ông xã à, đó cũng là không có cách nào, Ân Hi và thằng nhóc Cố gia là lưỡng tình tương duyệt, chúng ta âm ỉ cỡ nào cũng có thể nói ra lý được, nhưng tình huống của Ân Trạch thì không giống. Người ta là không thích nó thậm chí còn không biết chuyện Ân Trạch thích mình, chúng ta cái gì cũng không thể làm.” Ninh Từ Mị chính là người như vậy, thực tế cô là người hết sức phân rõ phải trái, cô có thể làm âm ỉ từ chuyện của con trai nhỏ, âm ỉ một cách có lý có tình, nhưng chuyện của con trai lớn thì cô cũng chỉ có thể nhìn, bởi vì bọn họ không kéo tới.

“Mẹ, ba của con là bị Cố lão đầu ăn hiếp à? Sao cảm thán vậy.”

“Không có, mẹ căn bản không cho ba con nói chuyện, trường hợp này không thích hợp với ba con.” Thủy Thiên Lệ cười cười, thầm nghĩ rằng cảm giác được bà xã bảo vệ kỳ thật không hề tệ.

Từ sau khi chuyện này Cố gia triệt để yên ổn hẳn, Cố Quân Viêm cùng Cố lão gia từ chia sẻ tâm tư một lần, tuy kết quả không phải rất tốt đẹp, nhưng Cố lão gia từ tỏ vẻ là đồng ý chuyện này, nhưng mà đồng ý cũng là tâm không cam tình không muốn.

Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm sinh hoạt học tập càng ngày càng thuận lợi, rất nhanh Thủy Ân Hi từ sinh viên năm nhất biến thành học trưởng năm hai, mà Cố Quân Viêm đã là năm bốn sắp sửa ra trường. Anh cảm thấy chuyện cũng đã đến lúc, có một số việc cũng nên làm.

Vào dịp sinh nhật Cố Quân Viêm khéo léo từ chối yêu cầu tụ hội của một đám bạn tốt, anh một mình cùng trải qua với Thủy Ân Hi. Buổi tối sinh nhật Cố Quân Viêm muốn một món quà sinh nhật đặc biệt từ Thủy Ân Hi, nhưng Thủy Ân Hi đã chuẩn bị xong món quà cho Cố Quân Viêm. Thế nhưng Cố Quân Viêm xác thực vô cùng kiên định muốn một món quà đặc biệt, cuối cùng Thủy Ân Hi bất đắc dĩ chỉ phải đồng ý.

“Học trưởng, hai chúng ta phải nói trước, đồ vật anh muốn thì em phải có khả năng cho anh được, hơn nữa không thể để cho em khó xử. Anh muốn núi vàng núi bạc em không có, phải ở trong phạm vi em có thể thừa nhận mới được.”

“Bảo đảm sẽ không cho em khó xử, bảo đảm em có, bảo đảm trong phạm vi em thừa nhận.”

Thủy Ân Hi chớp mắt mấy cái, một bộ khó hiểu nói: “Nếu em thật sự có đồ vật đặc biệt mà anh muốn, sao em lại không biết, rốt cuộc là gì?”

“Là em!”

“Là em cái gì?” Mới bắt đầu Thủy Ân Hi hoàn toàn không lý giải được lời này là có ý gì, nhưng nhìn thấy Cố Quân Viêm nhìn chăm chăm vào đôi mắt mình, cậu đột nhiên ý thức được cái gì, lập tức trừng lớn hai mắt mà mặt càng lúc càng đỏ lên, hô hấp cũng trở nên dồn dập.

“Anh muốn món quà là em, Ân Hi, nguyện ý sao?”

Thủy Ân Hi nắm lấy áo sơ mi trắng của Cố Quân Viêm như muốn nhéo thủng thành cái lỗ, nói không kham trương là giả. Hai người bọn họ chung một chỗ đã hơn một năm, đây là lần đầu tiên Cố Quân Viêm đề nghị chuyện này, không phải là cậu chưa bao giờ nghĩ qua, nhưng nghĩ là nghĩ, giờ phút này cậu vẫn là siêu cấp kham trương.

“Học trường, em...”

“Ân Hi, gọi tên của anh.”

“Quân, Quân Viêm.”

“Đừng từ chối anh...” Cố Quân Viêm cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên môi Thủy Ân Hi, Thủy Ân Hi đáp lại Cố Quân Viêm, tay xiết chặt áo sơ mi cuối cùng buông ra quần lên cổ Cố Quân Viêm, sau đó cậu tùy ý để Cố Quân Viêm bế cậu lên, đi về phía phòng ngủ...

Bắt đầu tắt đèn, tình tiết sau đó thỉnh tự động bỏ não =]]

Ngày hôm sau Thủy Ân Hi tỉnh dậy trong cơn eo mỗi chân đau, cậu cảm thấy cả người như bị nghiền ép, điều này làm cho cậu vô cùng kinh ngạc bởi thân thể của mình trước giờ luôn rất tốt, không sai, cậu là kinh ngạc tại sao mình lại mệt như vậy? Hơn nữa lúc ấy cậu liền phát thè về sau nhất định phải tăng mạnh rèn luyện, Cố Quân Viêm nghe được ý nghĩ của cậu thì gãi gãi đầu, thầm nghĩ điểm chú ý như thế nào hình như không đúng lắm đâu?

Mọi việc có lần đầu sẽ có lần thứ hai, Thủy Ân Hi cũng hiểu được làm một lần với làm mấy lần thì có vẻ chẳng có gì khác nhau, cho nên khi Cố Quân Viêm đề xuất muốn cả hai sống chung thì Thủy Ân Hi đồng ý. Chẳng qua là cậu nghĩ đến sang năm chỉ một mình cậu ở thì tâm tình không mấy xinh đẹp, bởi vì sang năm Cố Quân Viêm sẽ ra trường.

Chuyện hai người sống chung là Thủy gia có biết, Thủy Ân Hi nói cùng cha mẹ: “Ba mẹ, năm nay không ở trong trường học, ở căn hộ gần trường của Quân Viêm.”

Thủy Thiên Lệ sững sốt, khúc xương sườn ngậm trong miệng xọch một cái rớt trên bàn, Ninh Từ Mi đem khúc xương sườn rơi xuống gấp lên đưa tới bên miệng ông xã, “Há mồm.” Thủy Thiên Lệ nghe lời hé miệng, cô lại liếc khoé mắt nhìn Thủy Ân Hi, “Sống chung một chỗ không phải là không được, nhưng mà thành tích học tập không cho phép thật lui, rèn luyện không thể dừng...” Ninh Từ Mị răn dạy đủ thứ, Thủy Ân Hi không ngừng gật đầu, mẹ nói những điều này cái gì cũng đúng, cho dù mẹ không nói thì mình cũng sẽ chú ý. Cuối cùng Ninh Từ Mị nói: “Áo mưa chuẩn bị nhiều một chút.”

Lúc này hoá đá không chỉ Thủy Thiên Lệ còn có Thủy Ân Hi, trong lòng cậu có cả đám ngựa chạy như điên băng qua kìa! Cậu vốn biết mẹ mình lợi hại, nhưng đến việc này cũng có thể nghĩ ra được thì cậu không biết phải nói cái gì mới tốt đây. Sau đó cậu lại kể cho Cố Quân Viêm nghe, Cố Quân Viêm trừng lớn hai mắt, từ chuyện gia gia lần trước anh đã biết mẹ vợ đại nhân lợi hại, nhưng này... Được rồi, anh cũng không biết nên nói cái gì mới tốt.

Một năm này hai người vô cùng hưởng thụ thể giới của hai người, trong nháy mắt hai người đã sống chung được một năm. Thủy Ân Hi căn bản không dám tưởng tượng, một năm này đã xảy ra rất nhiều chuyện, cậu và Cố Quân Viêm cùng nhau đối mặt rất nhiều vấn đề, không thể không nói hai người bọn họ trưởng thành không ít.

Cố Quân Viêm chưa tốt nghiệp cũng đã chính thức tiếp nhận Cố thị, Cố gia có ý tổ chức một buổi yến hội, Cố lão gia tử đem Cố Quân Viêm chính thức giới thiệu một chút. Tuy rất nhiều người biết sự tồn tại của Cố Quân Viêm, nhưng đối với gia đình như của anh mà nói, loại giới thiệu chính thức này là vô cùng cần thiết.

Cố Quân Viêm nghĩ muốn dẫn Thủy Ân Hi cùng nhau tham dự yến hội, nhưng Thủy Ân Hi nghĩ nghĩ cuối cùng vẫn là từ chối. Thứ nhất là cậu muốn lên lớp, thứ hai cậu rất rõ tuy Cố lão gia tử đồng ý cậu và Cố Quân Viêm, nhưng cũng là bị bức không thể không đồng ý. Cậu nghĩ nếu mình xuất hiện người Cố gia có lẽ sẽ tức giận quá mức đi? Vậy cậu cần chi phải đi chọc những người đó không thoải mái đâu? Huống chi cậu cảm thấy ngày yến hội đó đối với Cố Quân Viêm là ngày vô cùng quan trọng. Cho nên cậu quyết định không đi tránh cho Cố Quân Viêm rước lấy phiền phức.

Tuy Thủy Ân Hi hiểu rất rõ, nhưng loại cảm giác này thật sự khiến cậu cảm thấy không xong, luôn cảm thấy bỏ lỡ ngày quan trọng nhất của Cố Quân Viêm rất đáng tiếc, nhưng hiện thực như thế sao có thể nhiều lần không cúi đầu được đây?

Kết quả ngày hôm sau các tờ báo lớn trong thành phố Thiên Hải đều đăng ngay trang nhất cùng một nội dung, đương nhiên Thủy Ân Hi sẽ chú ý tin tức này bởi vì có quan hệ với Cố Quân Viêm.

Trong báo nói ngày đương gia Cố thị chính thức tiếp nhận Cố gia đồng thời tuyên bố một tin tức tốt khác, Cố thị khả năng sẽ đám hỏi với Trần thị, tuy tin tức còn chưa xác thực rõ, nhưng thiên kim Trần gia Trần Từ Ngưng cùng ngày cũng tham gia yến hội, mà Cố Quân Viêm còn mời cô nhảy điệu nhảy đầu tiên. Trên báo đăng một bức ảnh chụp diện rộng, trên ảnh chụp Cố Quân Viêm và Trần Từ Ngưng đứng ở chính giữa, mặc dù hai bên có người,

nhưng ảnh chụp chỉ đăng riêng hai người bọn họ.

Thủy Ân Hi cau mày nhìn ảnh chụp, cậu dám cá đây tuyệt đối là có ý, không biết đây là chuyện này do ai an bài, Cổ lão đầu hay Cổ cô, cũng có lẽ là hai người liên thủ. Nhưng mà mặc kệ là ai làm, cậu cảm thấy Cổ Quân Viêm nhất định sẽ phát lửa, hơn nữa còn là rất nghiêm trọng.

Quả nhiên khi Cổ Quân Viêm nhìn thấy bài báo thì vô cùng tức giận, lúc ấy anh liền muốn đi đập nát toà báo, Cổ lão gia tử hoảng sợ, đập toà báo là chuyện phạm pháp không thể làm nha, nhưng ai dám ngăn cản Cổ Quân Viêm chứ, cuối cùng Cổ Hi Mạn thừa nhận là do cô ta làm.

Trần Từ Ngưng là cô gái mà cô ta và lão gia tử nhìn trúng, tuy gia thế bối cảnh không bằng Cổ gia bọn họ nhưng coi như không tồi, quan trọng là cô gái kia có tri thức hiểu lễ nghĩa, nét na đoan trang, lúc trước cô ta và lão gia tử liếc mắt một cái lập tức ưng ý. Không sai, cô ta vẫn luôn không buông tha ý tưởng tìm bạn gái cho Cổ Quân Viêm, cô ta thật sự không có cách nào tiếp thu một người đàn ông bước vào Cổ gia, cô ta không ném nổi mặt mũi.

Tuy lão gia tử bị bức bắt đắc dĩ đồng ý chuyện Cổ Quân Viêm cùng Thủy Ân Hi, nhưng Cổ Hi Mạn vẫn là đang hoạt động, Trần Từ Ngưng là khi cô ta đi cùng lão gia tử đi tham dự yến hội gặp gỡ được. Lúc ấy Cổ Hi Mạn liền động tâm tư, sau lại thương lượng việc này với lão gia tử, lão gia tử cũng do dự, bởi vì sợ Cổ Quân Viêm phản ứng quá lớn. Nhưng Cổ Hi Mạn nói Trần Từ Ngưng lớn lên vô cùng xinh đẹp lại ôn nhu, tao nhã, có người đàn ông nào nhìn mà không thích? Không chừng đến lúc đó Cổ Quân Viêm liền nhớ mãi không thôi rồi đó?

Cuối cùng Cổ lão gia tử dưới sự khuyên bảo của Cổ Hi Mạn đồng ý chuyện này, đêm hôm qua trên yến hội còn cố ý an bài việc này. Buổi sáng hôm nay sau khi nhìn thấy ảnh chụp thì lão gia tử thực vừa lòng, càng xem càng cảm thấy Trần Từ Ngưng quả nhiên là thích hợp chọn làm cháu dâu của mình, hai người đứng chung một chỗ quá xứng đôi.

Cổ Quân Viêm nghe Cổ Hi Mạn nói xong thì tức chịu không được, “Tốt, thực tốt, gia gia gạt con, cô tính kế con, con thấy cái Cổ gia này là con không thể ngày người được nữa.”

“Quân Viêm, gia gia cũng là vì tốt cho con, con sao không chịu thấu hiểu cho trái tim của cô vậy?”

“Gia gia tốt với con? Con chỉ thấy gia gia muốn ép chết con.”

“Quân Viêm, sao con nói chuyện như vậy? Chúng ta làm nhiều như vậy chẳng lẽ không phải vì con sao? Thủy Ân Hi kia có gì tốt, một người đàn ông có thể mang đến trợ giúp gì cho con, Trần gia tốt xấu gì cũng đã kinh doanh lâu năm ở thành phố Thiên Hải, con đã nghĩ đến sẽ mang đến cho con bao nhiêu chỗ tốt về sau chưa?”

“Chỗ tốt? Con thấy là mang đến chỗ tốt cho cô đi, Cổ thị là con không nhận, cô thích thì tự mình đi kinh doanh đi.” Nói xong Cổ Quân Viêm bước đi không quay đầu lại, căn bản không để ý tiếng gào của Cổ Hi Mạn.

Cổ Quân Viêm nhanh chóng trở lại trường học, anh muốn tìm Thủy Ân Hi giải thích chuyện này, mà hiện tại Thủy Ân Hi đang giải thích chuyện này cho Ninh Từ Mị qua điện thoại kia, Ninh Từ Mị nhìn thấy bài báo thì tức muốn nổ tung, chẳng qua là nghe xong con trai nói thì lửa giận của cô tiêu rất nhiều. Thủy Ân Hi vừa cúp điện thoại, Cổ Quân Viêm bước vào.

“Ân Hi, em hãy nghe anh nói...”

“Anh trước nghe em nói đi, chuyện lần này do gia gia hay cô út anh an bài?”

Cổ Quân Viêm vừa nghe lời này chỉ biết Thủy Ân Hi cái gì cũng hiểu được, anh lập tức đem chuyện nói lại với cậu, anh nói lúc chụp ảnh vốn là anh đứng giữa gia gia và cô út, chụp một bức xong thì cô út nói đi toilet rồi rời khỏi, sau đó Trần Từ Ngưng đứng ở cạnh cô út anh liền bu lại, về phần khiêu vũ căn bản là không thể nào, hoàn toàn là bịa đặt, anh căn bản không có khiêu vũ với bất kỳ ai. Quả thật nội dung trong báo toàn bộ là ba hoa chích choè, trừ bỏ một bức hình chụp chung, không hề có ảnh chụp hai người khiêu vũ.

Thủy Ân Hi cau mày, “Cho nên anh thật sự không định tiếp nhận Cổ thị?”

Ánh mắt Cổ Quân Viêm âm u, “Nếu thái độ của bọn họ là như thế, anh sẽ không nhận Cổ thị.”

Thủy Ân Hi vỗ vỗ bờ vai của anh nói: “Yên tâm, không có Cổ thị thì em nuôi anh.”

Cổ Quân Viêm cũng cau mày lại nói: “Em nghĩ anh từ bao giờ bắt đầu tiếp xúc chuyện làm ăn, nói không khoa trương, dù cho không có cái ngôi cao Cổ thị này, anh cũng sẽ thành công.” Thủy Ân Hi nhìn Cổ Quân Viêm tràn đầy tự tin liền nhướng lên găm một ngụm, cậu chính là thích bộ dáng này của Cổ Quân Viêm, tự tin, bá đạo, một loại khí chất vương giả, cậu quả thật yêu chết Cổ Quân Viêm.

Bởi vì Cổ Quân Viêm còn chưa có tốt nghiệp, trải qua chuyện lần này anh làm một cái quyết định, anh muốn lưu ban chờ Thủy Ân Hi cùng nhau tốt nghiệp. Sau khi Thủy Ân Hi nghe được lập tức hoảng sợ, loại chuyện lưu ban đại học nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, huống chi anh còn muốn lưu hai cấp. Nhưng một khi Cổ Quân Viêm đã quyết định là vô cùng cố chấp, bất kể Thủy Ân Hi khuyên thế nào cũng không được. Lúc Ninh Từ Mị nghe đến sự kiện này cũng không thể không cảm động một trận, thầm nghĩ chẳng nhóc Cổ gia này thật sự là yêu thâm con trai mình, nếu không sao lại hi sinh lớn đến như vậy?

Mà Cổ lão gia tử và Cổ Hi Mạn nghe được tin tức này càng là sợ choáng váng, Cổ lão gia tử tức chịu không được, từ đầu đến cuối chỉ trích Cổ Hi Mạn, nói nếu cô ta không ra cái chủ ý ngu xuẩn này, làm sao có thể bức Cổ Quân Viêm đến bước này. Thời gian này Cổ Hi Mạn đứng là có chút hối hận, cô ta thật sự không ngờ rằng Cổ Quân Viêm sẽ ác như vậy, nhưng Cổ Quân Viêm đã quyết định ai có thể thay đổi chứ?

Chuyện Cổ Quân Viêm lưu ban trở thành một tin tức lớn ở Đông đại, sự kiện ảnh chụp của Cổ Quân Viêm và Trần Tử Ngưng trước đó đã khiến cho mọi người chấn kinh một phen rồi, người từng bị Thủy Ân Hi đả tặc còn cố ý chạy đến trước mặt cậu chê cười cậu một chút, đương nhiên bây giờ không ai dám ngay mặt cậu chê cười cậu, tất cả mọi người lấy danh nghĩa quan tâm tìm đến, Thủy Ân Hi đã sớm nhìn thấu bọn họ, ai là thật sự quan tâm ai là tới kiểm chuyện cậu rất rõ ràng, thật sự quan tâm cậu nhận, muốn đến chê cười cậu đều bị cậu đánh bay ngược.

Lúc này Cổ Quân Viêm không chỉ lưu ban hai cấp còn chuyển đến chuyên ngành học của Thủy Ân Hi, cái này mọi người còn có gì không rõ, không quan tâm trên báo nói thế nào, thái độ của Cổ Quân Viêm mới là quan trọng nhất, mà thái độ lúc này của Cổ Quân Viêm đã nói lên hết thảy, anh làm tất cả đều là vì Thủy Ân Hi. Mà những người từng chê cười Thủy Ân Hi bị Cổ Quân Viêm dùng phương thức này đánh mặt.

Cổ Quân Viêm lưu ban chuyển ngành là chuyện vãn đã đóng thuyền, tuy Trần hiệu trưởng từng khuyên nhủ Cổ Quân Viêm, nhưng lần này thái độ của anh hết sức kiên quyết, Trần hiệu trưởng cũng đành thôi. Về phần chuyện Cổ Quân Viêm và Thủy Ân Hi thì ông cũng biết đến, Cổ lão gia tử không chỉ một lần bày tỏ bức tức với ông, lần này ông cũng là nhận lời nhờ vả của Cổ lão gia tử đến khuyên nhủ, nhưng hiển nhiên Cổ Quân Viêm không có ý định cho cơ hội bất kỳ ai.

Nhưng mà cũng bởi vì quan hệ của anh cùng Trần hiệu trưởng, cho nên anh lưu lại luôn hai cấp và chuyển ngành được bật đèn xanh, vô cùng thuận lợi tiến hành. Trần hiệu trưởng và Cổ lão gia tử là bạn bè thân thiết từ xưa là không giả, nhưng ông cùng Cổ Quân Viêm cũng là bạn vong niên.

Một tháng sau một ngày nào đó, Thủy Ân Hi mới từ trường học đi ra một chiếc xe liền đậu tới ở bên cạnh cậu, cửa kính xe hạ xuống lộ ra một gương mặt ngọt ngào của một cô gái. Thủy Ân Hi nhíu mày cảm thấy hình như có chút quen mắt, cô gái kia tự giới thiệu tên Trần Tử Ngưng, lúc này Thủy Ân Hi mới nhớ cô ta là ai, chẳng qua là cậu không có tâm tình ứng phó cô ta, cho nên xoay người bước đi.

Trần Tử Ngưng xuống xe đuổi theo, “Thủy tiên sinh, tôi nghĩ muốn cùng anh nói chuyện về Cổ thiếu gia.”

“Tôi không thấy hai chúng ta có cái gì cần để nói.”

“Anh sợ tôi sao? Sợ tôi trở thành vợ của Cổ thiếu gia, sợ bên cạnh anh ấy không có vị trí của anh, sợ tranh không nổi với tôi?”

Thủy Ân Hi dừng bước quay người nhìn về phía Trần Tử Ngưng cười nhạo nói: “Sao cô tự kỷ dữ vậy hả, Quân Viêm không gạt đầu cô có mà gả cho quý đây? Cô vĩnh viễn không có chỗ đứng bên cạnh anh ấy, về phần tranh, cô ngay cả tư cách chen vào thì lấy cái gì đòi tranh với tôi? Vì Trần tiểu thư này, tôi khuyên cô qua một bên cho mát mẻ đi thôi, đừng ở chỗ này tự đánh mất mặt!”

“Anh, anh đừng có được một tất lại muốn tiến một thước, nếu anh đồng ý khiến Cổ thiếu gia lập tức trở về tiếp nhận lại Cổ thị, tương lai tôi gả cho anh ấy sẽ cho phép anh và anh ấy tiếp tục qua lại.”

“Ha hả...”

Trần Tử Ngưng thấy Thủy Ân Hi đang cười không ngừng, tức đến dậm chân, “Anh cười cái gì?”

“Đây là chuyện buồn cười nhất mà tôi từng nghe, không phải là cô muốn trở thành Cổ thái thái sao? Không bằng cô khuyên nhủ Cổ thiếu gia trở về tiếp nhận Cổ thị đi?”

“Anh, tôi.” Trần Tử Ngưng cảm thấy mình nói tiếp hai câu nữa với Thủy Ân Hi chắc chắn sẽ bị tức chết, mình mà nói được còn tìm đến anh ta để làm gì chứ? Cổ Hi Mạn đã đáp ứng mình, chỉ cần mình có thể khiến cho Cổ Quân Viêm trở về tiếp nhận Cổ thị, cô ta sẽ lập tức thuyết phục Cổ lão gia tử an bài cho mình và Cổ

Quân Viêm đính hôn.

Cổ Hi Mạn đem số điện thoại của Cổ Quân Viêm cho cô ta, cô ta cũng gọi qua, nhưng Cổ Quân Viêm một lần đều không tiếp, sau đó trực tiếp kéo vào trong sổ đen. Hơn nữa trong yến hội Cổ gia ngày đó, cô ta cùng Cổ Quân Viêm nói không quá mười câu, cô ta rất rõ mình ở trước mặt Cổ Quân Viêm nói chuyện là không có phản ứng.

Nhưng Thủy Ân Hi lại khác, Trần Tử Ngưng đã nghe Cổ Hi Mạn nói chuyện của Cổ Quân Viêm và Thủy Ân Hi, cô ta cũng đáp ứng Cổ Hi Mạn tương lai gả cho Cổ Quân Viêm sẽ đồng ý cho Cổ Quân Viêm và Thủy Ân Hi tiếp tục qua lại. Cô ta nghĩ rất rõ ràng, bây giờ trước cứ gả cho Cổ Quân Viêm, sau khi gả vào Cổ gia sẽ nghĩ biện pháp nắm lấy tâm Cổ Quân Viêm, huống chi lúc đó cô ta chính là Thiếu nữ nãi Cổ gia, muốn xử lý một Thủy Ân Hi còn không phải chuyện dễ như trở bàn tay.

“Quân Viêm, Trần tiểu thư tìm anh có việc, anh ra đây một chút đi.” Ngay tại khi Trần Tử Ngưng sùng sò, Thủy Ân Hi đã gọi điện thoại cho Cổ Quân Viêm, “Trần tiểu thư nào? Trí nhớ của anh làm sao vậy, Trần Tử Ngưng, là cái cô truyền scandal với anh đó, đúng, là cô ta, giờ đang ở công chính đây này.”

Nhìn thấy Thủy Ân Hi cúp điện thoại Trần Tử Ngưng giận dữ nói: “Sao cậu lại gọi điện thoại cho Cổ thiếu gia?”

Thủy Ân Hi không thèm nhìn cô ta, “Không phải là cô đến tìm Quân Viêm sao?”

“Tôi, tôi là muốn anh nói với anh ấy, tôi nói mình đến tìm anh ấy bao giờ, thật là.” Nói xong, Trần Tử Ngưng liền chuẩn bị rời đi, nhưng Thủy Ân Hi làm sao cho cô ta cơ hội.

“Trần tiểu thư, đừng nói tôi không nhắc nhở cô, dám để Cổ Quân Viêm leo cây, Trần gia các cô liền thâm!” Trần Tử Ngưng lập tức dừng bước chân,

hung tợn trừng Thủy Ân Hi, mình không thể chọc vào còn không cho mình trốn sao? Đây là chuyện gì vậy trời?

Thủy Ân Hi buồn cười nhìn vẻ mặt ảo não biến sắc của Trần Tử Ngung, thầm nghĩ quá non, mặc kệ ai phải cô ta đến là quyết định sai lầm!

Không đến hai phút Cố Quân Viêm liền chạy tới, sau khi nhìn thấy Trần Tử Ngung thì biểu tình gương mặt anh lộ vẻ chán ghét, “Cô tìm tôi làm gì?”

“Em...” Vốn là khi nhìn Cố Quân Viêm đến mặt Trần Tử Ngung hồng lên, nhưng vừa nghe anh chất vấn mình như vậy, mặt cô ta bị dọa thành trắng bệch.

Thủy Ân Hi bĩu môi, thầm nghĩ ban nãy nói chuyện với mình vẫn còn là bộ dáng cao cao tại thượng, chắc chắn, nháy mắt một cái lại thành bộ dáng uỷ khuất, thật sự đặc biệt khiến người phiền!

“Quân Viêm, Trần tiểu thư nói cho anh trở về tiếp nhận Cố thị, thế nhưng cô ấy lòng dạ bao la, cho phép sau khi anh kết hôn tiếp tục bào tri quan hệ qua lại với em.”

Cố Quân Viêm nhíu mày, “Anh kết hôn với ai?”

“Trần tiểu thư đấy, chính cô ấy nói.”

“Ai nói tôi muốn kết hôn với cô? Cô là một cô gái sao lại không biết xấu hổ như thế vậy, tôi còn không biết cô là ai cùng cô kết hôn cái rắm hả? Dính líu gì đến cô thế? Cô là coi trọng tiền Cố gia mới đúng nhỉ?”

“Em, em không có, là cô út nói.” Trần Tử Ngung bị Cố Quân Viêm nhục nhã muốn phát khóc, lập tức đem Cố Hi Mạn bán ra.

“A, hoá ra là Cố Hi Mạn nói, tốt, bây giờ tôi nói cho cô biết, tôi đã rời khỏi Cố gia, tôi và Cố gia không có bất cứ quan hệ nào cả, nếu cô sẵn sàng chờ đến bốn mươi tuổi, có lẽ đến lúc đó con trai của Cố Hi Mạn đã hai mươi, chắc cưới được cô rồi.”

“Phốc... Miệng của anh từ khi nào biến sát thương như vậy.”

“Phải xem là đang nói với ai.”

“Trẻ nhỏ dễ dạy, đối với thói tha thì phải nói thật thối.”

“Vậy em có thưởng cho anh không?”

“Anh muốn cái gì...”

Hai người không thèm coi ai ra gì show ân ái, sau đó lại tình chàng ý thiếp cùng nhau rời đi, căn bản không quan tâm Trần Tử Ngung ở phía sau khóc đầm đìa.

Cố Quân Viêm cảm thấy việc này phải giải quyết cho dứt khoát, nếu không cứ để phát triển như vậy sau này sẽ càng phiền toái, nếu cô út chưa từ bỏ ý định vậy anh sẽ nghĩ biện pháp làm cho cô ta hết hy vọng là được. Cố Quân Viêm nheo nheo mắt, có lẽ sẽ làm cô út nhận chút kích thích, nhưng, mình phải làm như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98

Cố Quân Viêm x Thủy Ân Hi

PN12: Nhất lao vĩnh dật

E&B: Strangers Ex

Trần Tử Ngung ăn một trước Cố Quân Viêm và Thủy Ân Hi, khóc sụt sùi trở về tìm Cố Hi Mạn, Cố Hi Mạn vừa nghe là bị Thủy Ân Hi với Cố Quân Viêm liên thủ bắt nạt, cũng không biết nói cái gì mới tốt.

Cố Hi Mạn an ủi Trần Tử Ngung một hồi lâu, lại bảo cô ta về nhà đi chờ tin tức, Trần Tử Ngung cũng biết bây giờ nhiều lời vô ích đành phải rời khỏi.

Sau khi Cố lão gia từ nghe đến thì không nói gì, ông đã sớm khuyên nhủ Cố Hi Mạn hãy buông tha đi, cô gái Trần Tử Ngung này không tệ nhưng con mắt nhìn của ông lại giống Thủy Ân Hi, quá non, một bông hoa từ nhỏ lớn lên trong nhà kính làm sao chịu được chuyện như vậy.

Hơn nữa ông ngờ ngờ nhận ra, cảm thấy cô gái này thực tế không có tốt như trong tưởng tượng vậy, chỉ cần là điều kiện không bằng mình đã cảm thấy người ta thấp kém hơn mình, luôn dùng ánh mắt tài trí hơn người nhìn người khác, không bại dưới tay thằng nhóc Thủy Ân Hi kia mới là lạ. Huống chi cháu trai nhà mình đứng một bên cùng thằng nhóc Thủy gia, ngay từ đầu Trần Tử Ngưng đã bại trận.

Cố Hi Mạn cũng biết lão gia tử nói đúng, nhưng cô ta không cam lòng được, lần trước cô ta ra ngoài tham gia yến hội còn nghe người ta nói đứa cháu trai Diêm gia thích đàn ông, cô ta nhìn thấy rất rõ, khi người ta nói đến chuyện này thì vẻ mặt vừa khinh thường vừa ghét bỏ. Nghĩ nếu như là đang nói cháu trai của mình, cô ta cảm thấy trên mặt mình không có ánh sáng.

Chuyện đùa người như vậy không thể xuất hiện tại Cố gia của cô ta, cho nên cô ta quyết ngăn cản chuyện này. Cố lão gia tử khuyên con gái vài câu nhưng Cố Hi Mạn lại vô cùng cố chấp, Cố lão gia tử cũng rất bất đắc dĩ.

“Ba, ba sẽ không nhanh như vậy liền thoả hiệp chứ?” Nhìn thấy thái độ của lão gia tử, Cố Hi Mạn hết sức bất mãn, một mình mình làm sao có thể chống lại Quân Viêm đây?

“Không thì phải làm như thế nào? Bây giờ Quân Viêm đã lưu ban, thái độ của nó kiên quyết như vậy ba có thể làm thế nào?”

“Vậy cũng không thể chuyện gì cũng tùy nó chứ? Nếu bây giờ đồng ý chuyện giữa nó và Thủy Ân Hi, vậy có phải tương lai nó yêu cầu kết hôn cùng Thủy Ân Hi chúng ta cũng phải đồng ý, nó yêu cầu để Thủy Ân Hi tiền vừa của Cố gia chúng ta, chúng ta cũng phải đồng ý sao?”

“Này...” Lão gia tử lại do dự, kết hôn! Tiền vừa của Cố gia! Việc này thật sự cho đến bây giờ ông chưa từng nghĩ tới, hơn nữa ngẫm lại ông đã cảm thấy đau đầu, hiển nhiên lời của Cố Hi Mạn đã đụng đến điểm mấu chốt của lão gia tử.

Cố Hi Mạn đưa mắt nhìn lão gia tử tiếp tục nói: “Ba, chúng ta phải nghĩ biện pháp đem Quân Viêm kéo về mới được.”

“Kéo như thế nào?”

“Ba, ba phải phối hợp với con mới được.”

“Hừm! Ba phải phối hợp với con thế nào? Hiện tại Quân Viêm không quản Cố thị, nó vừa buông tay ba lập tức tiếp quản Cố thị, bây giờ toàn bộ sức lực của ba đều đặt trên Cố thị nào có dư thừa phối hợp với con đây? Không bằng con tới quản Cố thị đi?”

“Con mới không cần quản.” Cố Hi Mạn từ nhỏ đã được cưng chiều như công chúa, để cô ta hưởng thụ còn được, bắt cô ta làm việc hoặc quản lý Cố thị là tuyệt đối không có khả năng, ai muốn quản Cố thị chứ, ngày nào cũng mệt chết đi được, còn phải đấu trí với mấy thương nhân khác, cô ta nghĩ không đã thấy phiền.

Lão gia tử lắc lắc đầu, ông là rất rõ ràng bản tính của con gái mình, ông nghĩ có lẽ đây cũng là một trong những nguyên nhân con gái quyết đem cháu trai kéo trở về, có người quản lý Cố thị thì nó mới có thể tiếp tục hưởng thụ cuộc sống công chúa được, dù sao mình cũng đã lớn tuổi còn có thể quản Cố thị được bao nhiêu năm? Nhưng Quân Viêm còn trẻ nha!

Quả thật lão gia tử đã triệt để nhìn thấu Cố Hi Mạn, nhưng Cố Hi Mạn nghĩ xa không chỉ là như thế, Cố Hi Mạn quen nhìn đám hỏi giữa hào môn, tình yêu chân chính vô cùng hiếm, hơn nữa đám hỏi hào môn quan trọng nhất vĩnh viễn là lợi ích, bởi vì lợi ích mà phát sinh xung đột tiến tới công ty bị thôn tóm càng là không ít. Cô ta vô cùng hiểu được, Cố thị chỉ có thể để người Cố gia chèo đũa, sau lão gia tử là Quân Viêm tiếp là con trai Quân Viêm, cho dù mình có kết hôn cũng tuyệt đối không cho phép nhà chồng lấy dính phần một hào nào của Cố gia.

Nhưng nếu Cố Quân Viêm cùng một chỗ với Thủy Ân Hi, vậy người kế thừa tương lai của Cố thị sẽ rắc rối, mang thai hộ không phải là không được, nhưng nếu mang thai hộ nhất định sẽ là Cố gia một đứa Thủy gia một đứa, nhưng đối với Cố Quân Viêm và Thủy Ân Hi mà nói hai đứa đều sẽ là con của hai người, thế thì đứa bé của Thủy gia cũng có khả năng kế thừa Cố thị, khi nghĩ đến thế, Cố Hi Mạn thấy cả người không tốt...

Lại nói bên kia Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm, sau khi đem Trần Tử Ngưng đuổi đi Cố Quân Viêm dự định trở về nhà lớn Cố gia một chuyến, anh muốn nói chuyện lần này cùng với gia gia, Thủy Ân Hi có chút lo lắng nói: “Nếu là chủ ý của cô út anh, tìm gia gia nói sẽ được sao?”

“Được.”

Thủy Ân Hi lẳng lẳng nhìn về phía anh nói: “Xác định?”

Cố Quân Viêm gật đầu, lập tức kể một câu chuyện cho Thủy Ân Hi nghe. Sau khi Thủy Ân Hi nghe xong rất là khiếp sợ, cậu không ngờ là Cố gia còn có xảy ra một chuyện như vậy. Đây là bí mật trong lòng Cố Quân Viêm, nhưng Cố Quân Viêm lựa chọn nói cho cậu biết.

Cố Quân Viêm nói: “Chuyện cô út cần phải giải quyết, chỉ có biện pháp này mới có thể khiến cho cô thành thật yên tĩnh, không thì em cứ chờ xem đi, cho dù anh rời khỏi Cố gia, cô vẫn sẽ làm âm ỉ mãi như thế.”

Thủy Ân Hi có chút lo lắng nói: “Nhưng như vậy có thể sẽ kích thích cô ấy hay không, em sợ...”

“Không sợ, hơn nữa cho dù kích thích đến cô cũng phải làm như vậy, đây là sai lầm của cô nhất định phải do chính cô gánh vác. Ngày trước anh không đề cập đến bởi vì cô vô cùng yêu thương anh lại chưa bao giờ can thiệp chuyện của anh, nhưng bây giờ cô vì muốn làm cho anh và em chia tay, đã đến mức độ dùng bất cứ thủ đoạn nào, anh không thể tiếp tục để cô cứ như vậy.” Nghe Cố Quân Viêm nói như vậy Thủy Ân Hi cũng không nói gì nữa, dù sao cũng là chuyện nhà anh, mình không có quyền nói nhiều lời, huống chi còn dính đến các trường bối.

Kết quả không chờ Cố Quân Viêm về nhà Cố Hi Mạn lại gọi điện thoại trước cho anh, giọng Cố Hi Mạn vô cùng lo lắng, nói là Cố lão gia tử ngã bệnh, hiện tại đang cấp cứu trong bệnh viện bảo anh lập tức quay về.

Cố Quân Viêm vừa nghe liền tròn tròn mắt, anh nói sẽ rời khỏi Cố gia nhưng lão gia tử là gia gia của anh, là sự thật mà ai cũng không thể thay đổi được, hơn nữa gia gia từ nhỏ đã vô cùng yêu thương anh, anh nói với Thủy Ân Hi một tiếng rồi bỏ chạy ra phòng học.

Bởi vì Cố Quân Viêm đi vội vàng cho nên Thủy Ân Hi không có hỏi cụ thể là xảy ra chuyện gì, chỉ biết là Cố lão gia tử bị bệnh còn là bệnh rất nghiêm trọng, bây giờ đang cấp cứu trong bệnh viện. Cố Quân Viêm là đi từ giữa trưa nhưng đến buổi chiều Thủy Ân Hi không nhận được điện thoại của anh, Thủy Ân Hi có chút sốt ruột, chẳng lẽ tình hình Cố lão gia tử không tốt?

Thủy Ân Hi càng nghĩ càng thấy có khả năng là như vậy, cậu lập tức gọi điện thoại cho Cố Quân Viêm, nhưng điện thoại vẫn luôn trong trạng thái không có người bắt máy, từ trưa đến quá chiều gọi liên tục nhưng điện thoại của Cố Quân Viêm vẫn luôn không có người nghe. Thủy Ân Hi càng ngày càng lo lắng, theo lý mà nói dù cho Cố lão gia tử thật sự có chuyện gì, Cố Quân Viêm nhìn thấy mình gọi cho anh nhiều cuộc như vậy cũng có thể gọi lại một cuộc chứ?

Buổi tối điện thoại Thủy Ân Hi reo lên, cậu nhìn điện thoại hiển thị là số điện thoại nhà mà không phải là Cố Quân Viêm, cậu vừa bắt máy thì bên kia Ninh Từ Mị nói mau xem TV.

Thủy Ân Hi mở TV vừa vặn đang đưa tin về hiện trường tai nạn xe cộ, cậu liếc mắt một cái liền nhận ra chiếc xe kia, là Cố Quân Viêm!

Thủy Ân Hi mắt tròn nhìn TV, âm thanh chung quanh một chút cũng không nghe được, trong mắt chỉ có hình ảnh hiện trường thảm thiết vụ tai nạn xe cộ, cậu dờ dẩn nhìn chằm chằm TV một lúc lâu mới hồi thần trở lại...

Thủy Ân Hi không biết là mình như thế nào đến bệnh viện, nhưng ngay tại cổng bệnh viện đứng đến cha mẹ của mình, bởi vì phóng viên đưa tin có nói tên bệnh viện mà nạn nhân được đưa tới, cho nên bọn họ đều chạy đến. Ninh Từ Mị nhìn thấy bộ dáng mất hồn thờ thẩn của con trai trong lòng nhói lên một cái, nếu Cố Quân Viêm thật sự xảy ra chuyện gì, con trai của cô... Ninh Từ Mị thở phà phà không thêm nghĩ đến cái loại khả năng này nữa, sau đi cùng chồng và con trai cùng nhau vào bệnh viện.

Rất nhanh bọn họ tìm đến phòng giải phẫu, người nhà bên ngoài rất nhiều, bởi vì lúc ấy là mấy chiếc xe tông vào đuôi xe nhau, cho nên nạn nhân có đến mấy người. Thủy Ân Hi liếc mắt một cái lập tức thấy được Cố lão gia tử và Cố Hi Mạn, cậu vừa muốn đi qua đó thì từ phòng giải phẫu đi ra một bác sĩ, đối với người nhà bên ngoài lắc lắc đầu, Thủy Ân Hi thấy được Cố Hi Mạn dùng tay che ngoài miệng, lúc ấy hai chân Thủy Ân Hi mềm nhũn cả người ngồi bệt dưới đất, sau đó có mấy người nhà khóc nức nở lên.

Vừa mới trong nháy mắt đó Ninh Từ Mị cũng nghĩ Cố Quân Viêm xảy ra chuyện gì rồi, sau nhìn thấy người khóc rống không phải người Cố gia, ít nhất là Cố lão gia tử không có việc gì, cho nên hẳn là không phải Cố Quân Viêm có vấn đề.

Thủy Ân Hi cũng nhìn thấy, cậu vội vàng đứng lên đi về phía Cố lão gia tử. Cố lão gia tử nhìn thấy Thủy Ân Hi thì như rụng mảy, không đợi ông nói chuyện thì Cố Hi Mạn nhào tới chỉ vào Thủy Ân Hi mắng to, “Đều là tại thằng sao chổi mảy, từ khi Quân Viêm cùng mảy một chỗ chẳng có được chuyện gì tốt, đều do mảy hại Quân Viêm, mảy cút đi cho tao!”

Tuy rằng Ninh Từ Mị lý giải tâm tình người Cố gia, nhưng người đàn bà này ăn nói quả thực thô lỗ, cô vừa muốn định mở miệng chọt nghe Thủy Ân Hi lạnh lùng nói: “Không phải bà nói Cố lão gia tử bị bệnh nặng đang cấp cứu trong bệnh viện sao?”

Cố lão gia tử vừa nghe liền sững sờ, thẳng tắp nhìn về phía Thủy Ân Hi nói: “Cậu nói bậy gì thế? Thân thể của tôi rất mạnh khỏe, bị bệnh nặng bao giờ?”

Lúc này Cố Hi Mạn cũng có chút sợ hãi, cô ta là lừa Cố Quân Viêm, bởi vì cô ta muốn sắp xếp một tuồng kịch cho Cố Quân Viêm cùng Trần Từ Ngưng, tính toán ngày hôm sau đăng báo. Nhưng sợ Cố Quân Viêm không chịu, cho nên đành lừa anh, cô ta nghĩ muốn Cố Quân Viêm khản trương thì chỉ có lão gia tử, cho nên mới bịa chuyện nói dối!

“Mây, mảy nói lung tung gì đó?”

“Tôi nói lung tung? Cố Hi Mạn, bà dám nói bà không gọi điện thoại cho Quân Viêm sao? Không phải là bà nói cho anh ấy biết Cố lão gia tử bị bệnh nặng? Anh ấy vì là nghe được tin này mới vội vàng trở về gấp, nếu không phải là bà lừa anh ấy trở về sao anh ấy sẽ xảy ra tai nạn xe? Quân Viêm có chuyện gì tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho bà!”

Cố lão gia tử nghe được Thủy Ân Hi nói khiếp sợ trừng lớn hai mắt, ông nhìn về phía Cố Hi Mạn, ánh mắt Cố Hi Mạn trốn tránh không dám nhìn thẳng lão gia tử, “Nói, có phải là con lừa Quân Viêm trở về?”

“Ba, con...”

“Chát!” Cố lão gia tử giơ tay lên đánh Cố Hi Mạn một bàn tay, lạnh lùng nói: “Nói, có phải là cô lừa Quân Viêm trở về?”

Cố Hi Mạn mang theo khóc nức nở nói: “Ba, con biết con sai, con thật sự không nghĩ sẽ hại đến Quân Viêm mà! Con chỉ muốn cho Quân Viêm một chỗ với Từ Ngưng nên mới lừa nó về, con đây đều là vì Cố gia cả.”

Cố lão gia tử lão đảo không đứng vững lui về phía sau một bước, Lưu quản gia vội vàng đỡ lấy ông, Cố lão gia tử đau tâm rét lạnh nói: “Nghịch tử, nghịch tử!”

Cố Hi Mạn cũng vội vàng đi qua đỡ Cố lão gia từ nhưng bị lão gia từ một cái đẩy ra, Cố Hi Mạn khóc giải thích, “Ba, con sao có thể muốn hại Quân Viêm chứ? Con là vì nhà chúng ta, con là vô tâm không thể trách con được.” Cô ta lập tức nhìn về phía Thủy Ân Hi, chỉ vào cậu: “Đều tại mày, đều là mày sai, nếu không phải mày dụ dỗ Quân Viêm nhà chúng ta, Quân Viêm sẽ không vứt bỏ Cố gia không để ý, con cũng không cần lừa Quân Viêm về thì sẽ không có xảy ra tai nạn xe, đúng, đều là nó sai!”

“Cô điên rồi chắc? Rõ ràng chính là cô hại cháu trai mình thành như vậy, đã thế còn đổ hết lên người con trai tôi, người khác ai cũng ngu dốt chỉ có mỗi mình cô thông minh à?”

Cố Hi Mạn lạnh lùng nói: “Không phải tôi, nếu nó không...”

“Bà câm đi!” Hai mắt Thủy Ân Hi đỏ bừng, giống như là muốn nuốt sống Cố Hi Mạn vậy, “Cố Hi Mạn, bà là con đàn bà không biết xấu hổ nhất trên thế giới này mà tôi từng thấy, người đáng chết nhất là bà, sao bà không chết quách đi hả?”

Cố lão gia từ, Lưu quản gia còn có vợ chồng Ninh Từ Mị đều bị lời nói của Thủy Ân Hi dọa sợ. Ninh Từ Mị nhiều lắm là trách cứ Cố Hi Mạn vài câu, tuy Cố Hi Mạn có sai nhưng ít ra tất cả mọi người có thể xác định được, cô ta tuyệt đối không có muốn cố ý hại Cố Quân Viêm, nhưng mấy câu con trai nói hình như có chút nặng. “Ân Hi.” Ninh Từ Mị biết con trai thương tâm khổ sở, nhưng lời này thật sự có chút quá mức, huống chi Cố lão gia từ còn ở đây đâu, con trai trước mặt cha người ta nguyên rủa con gái người ta chết quách đi, đôi thành gia trưởng nào sẽ không chấp nhận được, Thủy Thiên Lệ cũng hiểu được con trai đã nói quá lời.

Quả nhiên chỉ thấy sắc mặt Cố lão gia từ trầm xuống, “Cậu Thủy, tôi biết chuyện Quân Viêm khiến cậu khổ sở, nhưng cậu nói chuyện quá mức quá phận, Hi Mạn là con gái tôi là cô của Quân Viêm, dù cho Hi Mạn sai cũng không đến lượt cậu răn dạy nó.”

Thủy Ân Hi nhìn về phía Cố lão gia từ, ánh mắt thẳng tắp theo dõi ông, giống như là muốn nhìn xuyên thấu ông. Cố lão gia từ bị cậu nhìn chăm chú khiến cả người không tự nhiên, ông không biết vì sao giờ phút này ông cảm thấy người trẻ tuổi trước mặt kia hơi đáng sợ!

Sau một hồi Thủy Ân Hi mới trầm giọng nói: “Ông thật sự cho rằng đối tốt với Quân Viêm là có thể bù đắp tất cả mất mát của anh ấy sao?”

Lão gia từ nhú mày, “Cậu... Nói vậy có ý gì?”

Thủy Ân Hi nhú mắt lại lạnh lùng nói: “Có ý gì? Nếu không phải là ông không biết cách dạy con gái, Cố Hi Mạn sao có thể chọc người kia, cha mẹ Quân Viêm sao lại sẽ chết? Người đáng chết nhất phải là Cố Hi Mạn không phải sao? Bà ta hại chết bạn của mình, lại hại chết anh trai chị dâu và cháu trai mình, hiện tại lại hại tới Quân Viêm. Một người đã sắp bốn mươi tuổi, quả thực sống uổng phí, bà ta không chết đi chẳng lẽ muốn giữ lại gây họa cho càng nhiều người sao?”

Cố lão gia từ trừng lớn hai mắt, ông không thể tin được Thủy Ân Hi biết chuyện này, Cố Hi Mạn và vợ chồng Ninh Từ Mị nghe cũng không hiểu ra, nhưng trực giác của mọi người thì đây là một sự kiện vô cùng lớn, lớn đến mức có dính dáng đến cái chết của cha mẹ và em trai Cố Quân Viêm!

“Cậu, cậu sao lại...?”

“Ông cho là Quân Viêm cái gì cũng không biết sao? Anh ấy đã sớm tra rõ chuyện năm đó, ông yêu thương Quân Viêm đơn giản là muốn bảo vệ Cố Hi Mạn, không sai, có lẽ ông thật sự yêu thương Quân Viêm, nhưng cũng có nghĩa là ông đang thương tổn anh ấy, ông và Cố Hi Mạn là ích kỷ như nhau!”

“Tôi không, tôi chỉ...”

“Ông có! Nếu năm đó ông đem sự thật nói cho Cố Hi Mạn, bà ta sẽ giống như bây giờ sao? Cái gì mà vì Cố gia tất cả là chó má lấy cớ, bà ta nên cả đời sống trong áy náy, tự trách, hối hận.”

“Cậu đang nói cái gì? Tôi tại sao phải cả đời phải sống trong áy náy tự trách chứ?”

Thủy Ân Hi nhìn về phía Cố Hi Mạn, “Bà vì sao ư?”

“Cậu không được nói.” Cố lão gia từ bắt lấy tay Thủy Ân Hi.

Đáng tiếc Thủy Ân Hi căn bản không để ý đến Cố lão gia từ, nói thẳng: “Hại chết cha mẹ và em trai của Quân Viêm chính là bà!”

“Cậu nói bây bạ gì đó? Anh trai chị dâu chết là do tai nạn xe cộ, có liên quan gì đến tôi?”

“Không được nói.” Thủy Ân Hi còn chưa mở miệng, Cố lão gia từ rống lên.

Cố Hi Mạn không dám tin nhìn về phía lão gia từ, “Ba, đây, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Cái chết của anh trai chị dâu có liên quan gì đến con? Cậu ta là gạt con đúng hay không?”

Cố lão gia từ nhìn về phía con gái lại nhìn về phía Thủy Ân Hi, Thủy Ân Hi vẫn là bộ dáng muốn ăn tươi nuốt sống Cố Hi Mạn, “Haiz...” Lão gia từ sau một hồi thờ dài, tự thuật lại một câu chuyện cũ. Hóa ra tai nạn xe năm đó của cha mẹ Cố Quân Viêm là do người tạo thành, mà nguyên nhân đối phương ra tay là bởi vì Cố Hi Mạn đắc tội người ta.

Thời điểm Cố Hi Mạn trẻ tuổi là con người vô cùng bốc đồng, năm đó cô ta lên đại học có một người bạn vô cùng tốt, sau hai người trở mặt thành thù, bởi vì cả hai cùng yêu một vị học trưởng. Nhưng vị học trưởng này lại có ý với cô bạn kia của Cố Hi Mạn, tiếp đó hai người liên hẹn hò.

Cố gia Cố đại tiểu thư từ trước đến giờ thích tranh giành hơn thua hiểu thắng chỗ nào chịu được uỷ khuất này, cô ta tự nhiên sẽ không nhìn người mình thích cùng bạn thân của mình chung một chỗ, tạo đủ loại hiểu lầm giữa hai người bọn họ, còn xum xoe đủ kiểu với cha mẹ của nam sinh kia, mà cha mẹ nam sinh kia là dạng người thấy tiền sáng mắt, đối với thân phận bồi cảnh Cố gia Cố đại tiểu thư hết sức hài lòng, so sánh cũng liền đối với bạn gái hiện tại của con trai không thấy vừa lòng.

Cuối cùng vì đủ loại hiểu lầm và dưới sự xúi giục của cha mẹ, rốt cuộc hai người kia chia tay, mà khiến Cố Hi Mạn trăm triệu lần thật không ngờ cô gái kia đặc biệt cực đoan, cô gái tự sát! Sau khi nam sinh kia biết chuyện vô luận như thế nào cũng không muốn hẹn hò với Cố Hi Mạn, anh ta cảm thấy hung thủ hại chết cô gái kia ngoại trừ Cố Hi Mạn còn có mình.

Cố Hi Mạn không có được tình yêu mình muốn, còn gián tiếp hại chết từng là bạn thân cũ, điều này làm cô ta có chút cảm giác áy náy. Nhưng nam sinh kia đối với Cố Hi Mạn không chỉ không có thích còn là chán ghét vô cùng, anh ta không chỉ một lần châm chọc chửi rủa Cố Hi Mạn. Cũng vì thái độ nam sinh kia như vậy, khiến một chút áy náy của Cố Hi Mạn về cô gái kia rất nhanh liền biến mất.

Khi Cố lão gia từ biết chuyện này lập tức nghiêm khắc quản giáo Cố Hi Mạn, nhưng dù có nghiêm đến đâu, Cố Hi Mạn căn bản không coi trọng việc này, huống chi sau lại cô ta cảm thấy mặc dù là mình chia rẽ hai người kia, nhưng mình không có bức cô bạn kia tự sát.

Sau đó Cố lão gia từ muốn đưa gia đình cô gái một khoản tiền, nhưng bị anh trai của cô gái đuổi ra, Cố Hi Mạn đi cùng thấy thái độ nhà này lập tức phát lửa giận, mắng chửi người ta đã cho mặt mũi còn không biết xấu hổ, rồi cãi nhau âm ỉ bởi cha mẹ người ta.

Rồi gia đình cô gái dọn khỏi thành phố Thiên Hải, cuộc sống của Cố Hi Mạn vẫn diễn ra như cũ, giống như chưa từng có gì ảnh hưởng. Ban đầu Cố lão gia từ còn có chút lo lắng, bởi vì anh trai cô gái đó đối với Cố Hi Mạn hận thấu xương, sau ông nhìn thấy nhà đó dọn đi mới chậm rãi an tâm, nhưng bảo tiêu an bài bên người Cố Hi Mạn cũng không có giảm bớt.

Nhưng ông rốt cuộc sơ sót, thẳng đến khi cha mẹ Cố Quân Viêm xảy ra tai nạn xe thì ông mới biết được, anh trai cô gái chưa từng buông tha ý định trả thù nhà bọn họ. Anh trai cô gái nhìn thấy bên người Cố Hi Mạn có rất nhiều bảo tiêu liền bỏ qua ý tưởng trả thù cô ta, mà đem mục tiêu chuyển đến trên người cha mẹ Cố Quân Viêm, anh ta động tay động chân trên xe cha mẹ Cố Quân Viêm, kết quả chính là xe huỷ người vong!

Đội Cố lão gia từ tra ra được sự thật nhưng anh trai cô gái đã tự sát, cũng bởi vì vậy liền đem chuyện lúc đó xử lý như một vụ tai nạn giao thông. Cho nên Cố Hi Mạn và Cố Quân Viêm đều nghĩ lần đó là tai nạn xe ngoài ý muốn, mãi cho đến khi vào cái năm Cố Quân Viêm mười sáu tuổi. Đó là ngày giỗ của cha mẹ Cố Quân Viêm, vì trường học có chuyện nên anh đến chậm, kết quả nghe được Cố lão gia từ đối với mộ bia của cha mẹ nói ra sự thật năm đó.

Sau khi Cố Quân Viêm biết đã vô cùng khiếp sợ, rồi anh trộm đi điều tra chuyện này, quả nhiên sự thật có ẩn tình khác. Tuy sự kiện năm đó đã bị Cố lão gia từ xử lý sạch sẽ, nhưng trên đời này có bí mật nào không bị cạy mở đâu? Huống chi nhiều người biết như vậy, phải biết toàn bộ sinh viên giảng viên thời điểm năm đó cô gái chết cũng biết chuyện này, đối với mối quan hệ tay ba giữa Cố Hi Mạn, cô gái kia và nam sinh kia gần như cả trường đều rõ ràng, cho nên Cố Quân Viêm muốn tra vấn rất dễ.

Biết được sự thật Cố Quân Viêm từng muốn đi hỏi Cố lão gia từ vì sao muốn giấu diếm chân tướng năm đó, nhưng sau anh cảm thấy mình đoán được nguyên nhân. Tình cảm của Cố Hi Mạn và anh trai vô cùng tốt, sau sự kiện đó Cố lão gia từ nói Cố Hi Mạn như thế nào cô ta vẫn cứ làm theo ý mình, căn bản không nghe lão gia từ nói, như cha Cố Quân Viêm nói mấy câu thì cô ta lập tức lại thu liễm rất nhiều, cũng không luôn còn chơi bời bên ngoài.

Hơn nữa hàng năm vào ngày giỗ cha mẹ Cố Quân Viêm, Cố Hi Mạn đều sẽ khóc khổ sở vài ngày. Cố Quân Viêm đại khái hiểu được suy nghĩ của gia gia, nếu Cố Hi Mạn biết được sự thật có lẽ cả đời sẽ sống trong tự trách, bởi vì nói trắng ra là cha mẹ và em trai Cố Quân Viêm chết thay cho cô ta.

Cố lão gia từ dứt quãng nói xong sự kiện năm đó, Cố Hi Mạn đã sớm ngồi dưới đất mặt đầy nước mắt. Cô ta cho tới bây giờ mới biết cái chết của anh trai chị dâu cùng cháu trai không ngờ là một tay mình tạo thành, nếu năm đó mình không cố chấp phá hư tình cảm hai người kia, thái độ đối mặt với người nhà của bạn thân nếu mình thành khẩn nhận sai câu được bọn họ tha thứ, nếu... Tựa như trên đời này không có bán thuốc hối hận vậy, cũng đồng dạng không có nếu để cho cô ta lần nữa quay về...

Hai vợ chồng Ninh Từ Mị cũng thật bất ngờ cư nhiên còn có một đoạn ẩn tình như vậy, nhưng vì thế hai vợ chồng bọn họ hiểu được tại sao mới này con trai mắng Cố Hi Mạn, người phụ nữ này... Ninh Từ Mị cảm thấy dù cho bảo Cố Hi Mạn đi chết cũng không có tác dụng gì, bởi vì cô ta chết không làm cha mẹ Cố Quân Viêm sống lại được. Hiện tại điều cô ta cần làm là cầu nguyện Cố Quân Viêm nhất định phải không có chuyện gì, nếu không thì con trai của mình phải làm sao đây?

Đền phòng giải phẫu cuối cùng đã tắt, bác sĩ vừa đi ra Thuý Ân Hi là người đầu tiên xông lên tóm lấy hỏi: “Bác sĩ, Quân Viêm thế nào?”

Bác sĩ gạt mình nhìn cậu trai trước mặt, lập tức nói: “Quân Viêm không có việc gì.”

“Lão Lưu à, Quân Viêm không có việc gì chứ?” Vị bác sĩ Lưu mổ chính là bạn của Cố lão gia từ, là một bác sĩ vô cùng nổi danh, Cố Quân Viêm được đẩy vào phòng giải phẫu lão gia từ lập tức mời ông ấy đến mổ chính.

“Lão Cố, ông yên tâm, tôi nói Quân Viêm không có việc gì là không có việc gì, chỉ là thẳng thóc này lái xe không nghiêm chỉnh, nếu nó cài dây an toàn thì đã không bị thương nặng như vậy.”

Thuý Ân Hi nhìn về phía Cố lão gia từ lẩm bẩm nói: “Mình cùng Quân Viêm ở chung một chỗ lâu như vậy, chưa từng thấy anh ấy lái xe không cài dây an toàn, nếu không phải trong lòng nóng như lửa đốt như thế nào sẽ...” Thuý Ân Hi không có tiếp tục nói tiếp, nhưng Cố lão gia từ và Cố Hi Mạn còn có cái gì không hiểu được.

Tính năng xe Cổ Quân Viêm rất tốt, tính an toàn cũng vô cùng cao, nếu lúc ấy anh cài dây an toàn căn bản là sẽ không bị thương nặng như vậy. Sau lại Thủy Ân Hi nghe được từ cảnh sát giao thông là bởi vì tình hình giao thông trên đường đó không tốt lắm, tốc độ xe Cổ Quân Viêm cũng không tính là quá nhanh, cho nên tuy anh không cài dây an toàn nhưng vụ tai nạn giao thông lần này anh là một trong những người bị thương nhẹ nhất.

Mà kết quả của việc không cài dây an toàn chính là Cổ Quân Viêm cần nằm giường một tháng, Thủy Ân Hi cảm thấy người không có việc gì thì tốt, chẳng sợ Cổ Quân Viêm nằm cả đời thì cậu cũng không ngại.

Cổ Quân Viêm tỉnh dậy lúc rạng sáng, ánh mắt đầu tiên anh nhìn thấy là Thủy Ân Hi ở cạnh giường nắm lấy tay mình, phía sau đó là gia gia cùng cha mẹ Ân Hi. Anh vừa định rút tay ra Thủy Ân Hi lập tức tỉnh, Thủy Ân Hi thấy anh tỉnh liền gọi bác sĩ, qua một loạt kiểm tra rốt cục có thể xác định Cổ Quân Viêm không có việc gì, nhưng chân anh bị thương có chút nặng, cho nên phải nằm giường mấy tháng, sau đó sẽ căn cứ tình hình làm một ít vận động vật lý trị liệu.

Cổ Quân Viêm không có việc gì Thủy Ân Hi vô cùng vui mừng, cha mẹ Thủy gia cũng rất vui mừng, dĩ nhiên Cổ lão gia tử cũng thật vui mừng, nhưng Thủy Ân Hi lại không cho phép Cổ Hi Mạn thăm Cổ Quân Viêm.

“Bà ta là sao chổi, chuyên khắc cả nhà Quân Viêm, đợi thời điểm Quân Viêm hoàn toàn bình phục mới cho bà ta nhìn thấy Quân Viêm” Lời này là Thủy Ân Hi nói với Cổ lão gia tử.

“Quân Viêm là cháu của tôi, sao tôi không thể thăm nó?”

“Bà đã hại chết cha mẹ với em trai Quân Viêm, bà có thể buông tha anh ấy được không?”

Cổ Hi Mạn rất kiêu ngạo là không giả, nhưng hai câu này của Thủy Ân Hi lại đâm thủng tim của cô ta, mới vừa rồi còn lớn giọng kêu gào, giờ thì lập tức nín thinh. Cổ lão gia tử nhìn tình cảnh này cũng không mở miệng, bởi vì ông cũng không biết phải khuyên thế nào, thậm chí ông còn có chung nhận định với Thủy Ân Hi, con trai con dâu và cháu trai nhỏ đúng là bởi vì con gái mà chết, tuy lần này Quân Viêm là ngoài ý muốn, nhưng quả thật cũng là vì con gái lừa nó, nó mới có thể vội vã trở về mới xảy ra tai nạn xe cộ.

Nếu như nói là trùng hợp cũng không tránh khỏi quá trùng hợp đi, cho nên đối với thái độ của Thủy Ân Hi, Cổ lão gia tử chọn lựa mở một con mắt nhắm một con mắt.

Cổ Quân Viêm hỏi gia gia vì sao không gặp cô út đến, lão gia tử vòng vo nửa ngày cũng không nói ra được nguyên do, Thủy Ân Hi bước vào phòng bệnh nói: “Anh quản nhiều vậy làm gì? Nhiệm vụ quan trọng nhất bây giờ của anh chính là dưỡng tốt thân thể cho em, những thứ khác đừng quan tâm”

Cổ Quân Viêm nhìn bộ dáng lòng đầy căm phẫn của Thủy Ân Hi, lại nhìn lão gia tử áp a áp ứng, trong lòng cũng đoán được tám chín phần mười, anh nhìn Thủy Ân Hi nói: “Anh rất nhanh sẽ khỏe, anh còn muốn sống cả đời với em mà, làm sao sẽ bỏ lại em một mình đi trước chứ?”

“Anh biết là tốt, nếu mà anh dám đi trước em, anh chân trước vừa đi chân sau em sẽ đi theo xuống đánh anh.”

Cổ lão gia tử nhìn hai người này, nghe hai người nói chuyện, rốt cục hiểu được vì sao cháu trai đối với cậu trai này khăng khăng một mực!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99

Cổ Quân Viêm x Thủy Ân H

PN13: Em trai

E&B: Strangers Ex

Vì chăm sóc Cổ Quân Viêm nên Thủy Ân Hi quyết định tạm nghỉ học nửa năm, lúc ấy tạm thời nghỉ học còn có Cổ Quân Viêm, vốn là Ninh Từ Mị không đồng ý cho cậu làm như vậy, dù cậu đến trường thì hàng ngày vẫn có thể đến bệnh viện xem Cổ Quân Viêm, nhưng thái độ của Thủy Ân Hi vô cùng kiên quyết.

Thủy Ân Hi nói nếu cậu vừa đến lớp vừa chăm sóc Cổ Quân Viêm thì kết quả cuối cùng chỉ có cả hai bên đều không tốt, học tập không tốt và không chăm sóc tốt Cổ Quân Viêm, hơn nữa cậu sợ khi mình không có ở đây mỗi ngày nhìn chăm chăm thì Cổ Hi Mạn sẽ chạy tới. Ban đầu Ninh Từ Mị cho rằng Thủy Ân Hi nghĩ Cổ Hi Mạn là sao chổi chỉ là cố ý châm chọc hạ thấp cô ta, nhưng Thủy Ân Hi xác thực dị thường nghiêm túc nói với cô, mình là nghiêm túc!

Ninh Từ Mị thấy thái độ của con trai như vậy cũng không biết nói gì mới tốt, chỉ có thể khuyên như: “Ân Hi, suy nghĩ nhiều quá sẽ loạn thần, đúng, Cổ Hi Mạn làm sai, cái chết của cha mẹ và em trai Quân Viêm không thoát quan hệ với cô ta, nhưng sao chổi gì đó thì bỏ qua đi, con không cho cô ta gặp

Quân Viêm thì không cho cô ta gặp, nhưng mà đừng có nói lời ra vào âm dương quái khí có biết không?”

“Mẹ, con biết.” Thủy Ân Hi không nhiều lời giải thích với Ninh Từ Mị, nhưng ý tưởng trong lòng cậu bị Ninh Từ Mị nói trúng rồi. Cậu thân là sinh viên đại học thế kỷ hai mươi mốt, tự nhiên sẽ không tin mấy cái thứ quỷ thần gì đó, nhưng đối với Cố Hi Mạn thì cậu lại có chấp niệm, tựa như Cố Hi Mạn cảm thấy nhất định không để cho Cố Quân Viêm tìm một người đàn ông bước vào cửa Cố gia vậy. Thủy Ân Hi cũng hiểu được tuyệt đối không cho Cố Hi Mạn lại tới gần Cố Quân Viêm nữa!

Mấy ngày này Cố lão gia tử cũng trong lời nói ngoài lời nói khuyên nhủ Thủy Ân Hi, chẳng qua là Thủy Ân Hi là không chuyển cong qua, hoặc căn bản phải nói là cậu không muốn chuyển. Cố Quân Viêm biết chuyện lần này đã dọa sợ Thủy Ân Hi, hơn nữa anh đối với cô út không phải là không có câu oán hận. Mà mỗi lần Cố Hi Mạn mấy lần muốn gặp Cố Quân Viêm đều bị Thủy Ân Hi đuổi đi, Cố Hi Mạn có lợi hại có kiêu ngạo đến đâu chỉ cần Thủy Ân Hi nói một câu, “Bà muốn hại chết Quân Viêm sao?” Cô ta lập tức thành thật.

Nhưng thời gian dài Cố Hi Mạn không thấy được cháu trai tính tình cũng càng nóng nảy, rốt cục tại một lần sau khi Thủy Ân Hi nói xong câu “Bà muốn hại chết Quân Viêm sao?”, cô ta bực phát!

“Thủy Ân Hi, cậu có phải là bị bệnh hay không? Đúng, cái chết của anh trai chị dâu và cháu út là tại tôi, Quân Viêm bị thương cũng là tại tôi, nhưng tôi chưa bao giờ nghĩ muốn hại bọn họ, cậu dựa vào cái gì lần lượt ngăn cản tôi không cho gặp Quân Viêm?”

So với thái độ nóng nảy của Cố Hi Mạn, Thủy Ân Hi vô cùng bình tĩnh, “Cố Hi Mạn, bà còn biết bà là người hại chết bọn họ à? Vậy kính nhờ bà có chút tự giác giùm, chớ có hại đến Quân Viêm được không?”

“Quân Viêm là cháu trai của tôi, tôi muốn thấy nó!”

“Bà muốn gặp Quân Viêm, nhưng Quân Viêm không muốn gặp bà.”

“Cậu nói cái gì?” Cố Hi Mạn không dám tin từng lời hai mắt.

“Thái độ của tôi đủ kém nhì? Ngay cả Cố lão gia tử cũng khuyên nhủ tôi vài câu, bảo tôi đối với bà thái độ tốt một chút, nhưng vì sao cho tới bây giờ tôi chưa mở miệng nhả ra một chữ, bà còn không rõ sao? Quân Viêm chấp nhận thái độ của tôi đối với bà.”

“Không, không có khả năng, tôi là cô của Quân Viêm, nó sao có thể đối như thế với tôi?”

“Cố Hi Mạn bà hình như quên đi một sự kiện?”

“Chuyện gì?”

“Bà đúng thật là cô của Quân Viêm, nhưng đồng thời bà cũng là hung thủ hại chết cha mẹ và em trai Quân Viêm, nói một cách khác bà coi như là kẻ thù của Quân Viêm!”

Cố Hi Mạn trừng lớn hai mắt, trong khoảng thời gian này cô ta thật sự nghiền ngẫm những lỗi lầm của bản thân, đối với anh trai chị dâu, cháu út thật sự có cảm giác áy náy sâu sắc, nhưng cô ta chưa từng suy xét đến khía cạnh này. Không sai, Thủy Ân Hi nói rất đúng, bởi vì mình là nguyên nhân gián tiếp hại chết cha mẹ và em trai Quân Viêm, cho nên nói từ một góc độ nào đó mình thật sự xem như là kẻ thù của Quân Viêm!

Lời này của Thủy Ân Hi tuy có chút cực đoan, nhưng cũng không phải không là sự thật, Cố lão gia tử đứng chỗ ngoặt hành lang nghe hết từ đầu đến cuối cuộc nói chuyện của hai người. Ông đứng một lúc lâu mới yên lặng xoay người rời đi, từ sau ngày đó Cố Hi Mạn không còn đến tìm gặp Cố Quân Viêm.

Có Thủy Ân Hi tỉ mỉ chăm sóc, thân thể Cố Quân Viêm mỗi ngày càng khỏe lên, trừ cậu ra còn có Ninh Từ Mị hàng ngày chạy đến bệnh viện, đưa cơm canh cho hai người bọn họ, ngay cả bác sĩ Lưu cũng nói Cố Quân Viêm có thể khỏe nhanh như vậy nhất định là có liên quan đến đồ ăn.

Bình thường Ninh Từ Mị hầm canh đều tốn vài giờ, nước canh nồng đậm, sắc hương câu toàn, mỗi ngày Cố Quân Viêm ở trong bệnh viện luôn ngóng trông mẹ vợ đến, bởi vì đến là có thể ăn ngon.

Có một lần Cố lão gia tử đến muộn, vừa vặn lúc Thủy Ân Hi hầu hạ Cố Quân Viêm ăn cơm, Cố lão gia tử nghe được mùi hương nồng đậm liền kiểm chế không được, sau khi cùng hai người ăn một bữa cơm xong, gần đây ông cũng thường xuyên chạy đến bệnh viện cạo com bệnh nhân dành cho cháu trai.

Con người là sinh vật rất kỳ quái, lúc chán ghét cái gì cũng chán ghét, hận không thể cả đời qua lại với nhau, nhưng lúc không ghét thì càng nhìn càng thấy thuận mắt, ví dụ như Cố lão gia tử, trước nhìn Thủy Ân Hi với vợ chồng Thủy gia đủ loại không vừa mắt, giờ thì nhìn người ta cái gì cũng thấy thuận mắt, còn một hơi lại một câu gọi ông thông gia bà thông gia.

Thủy Thiên Lệ có chút chịu không nổi vây công của lão gia tử, rất nhanh đã bại trận đầu hàng, nhưng vũ lực của Ninh Từ Mị là phi thường kinh người, đối với các loại a dua của Cố lão gia tử là mất điếc tai ngơ, mỗi ngày chuyên tâm nấu cơm canh ngon cho con trai với con rể.

Một ngày nào đó lão gia tử nói với cháu trai: “Tính tình bà thông gia không được tốt lắm nhì? Ông thấy tính cách Ân Hi đứng đắn rất không tồi, nhất định là giống ông thông gia.”

Cố Quân Viêm cười nói: “Tính tình Ân Hi thật sự cũng không tốt, hơn nữa đôi khi em ấy rất cố chấp.”

“Vậy khi nào thì tình tình nó không tốt, thời điểm nào lại rất cố chấp?”

“Ví dụ như chuyện Trương Mỹ Đình với Diệp Xương Hoa, hoặc chuyện Trần Tử Ngưng, đối với chuyện như vậy Ân Hi vô cùng cố chấp, em ấy là người trong mắt không chứa nổi một hạt cát, hoặc là một búa đánh chết cho xong, hoặc là dứt khoát chia tay với con, loại chuyện ái muội không rõ em ấy sẽ tuyệt đối không chấp nhận.”

Cố lão gia từ gật đầu nói: “Đúng thế, trong mắt có thể chứa được hạt cát đã nói lên có ý đồ khác, thế nhưng người có thân phận bối cảnh như con, cùng vài người đồng thời có ái muội không rõ là bình thường, ít nhất trước kết hôn hẳn là sẽ nhìn thấy nhiều lắm.”

“Kỳ thật đây là quy củ bất thành văn của cái gọi là hào môn, chẳng qua là tìm cho bản thân một cái cớ mà thôi, lợi dụng cái cớ này để biện minh cho sự không chung thủy của mình.”

“Con nói nhiều một chút về chuyện của hai đứa cho gia gia nghe đi.”

Cố Quân Viêm như nghĩ đến điều gì, trước cười cười mới nói: “Gia gia biết không? Lần đầu tiên khi con nhìn thấy Ân Hi ở cổng trường, em ấy đang lười biếng duỗi thắt lưng ngồi trên vali hành lý, giống như con mèo con biếng nhác vậy...” Cố Quân Viêm kể lại câu chuyện từ lúc mình và Ân Hi từ mới quen cho đến lúc yêu nhau, lão gia từ cũng là bộ dáng hứng thú nghe, thỉnh thoảng còn chen miệng hỏi vài câu.

Thủy Ân Hi rửa bát xong vừa đi tới cửa phòng bệnh chợt nghe đến đối thoại của hai ông cháu, trong bụng nghĩ mình duỗi thắt lưng làm biếng ngồi trên vali là chuyện khi nào, nháy mắt đã qua lâu như vậy.

Bất quá sau lần nói chuyện này thái độ của Ninh Tử Mị đối với Cố lão gia từ quả thật có chút thay đổi, Cố Quân Viêm biết nhất định là Ân Hi nói gì đó với mẹ vợ đại nhân. Nói như thế nào thì hai năm trôi qua cũng thật nhanh, anh cùng Ân Hi rốt cuộc chiếm được sự ủng hộ và chúc phúc của người trong nhà, cái này so với gì khác đều mạnh, anh cảm thấy mình là vô cùng may mắn.

Cố Quân Viêm nằm viện cũng là lần đầu tiên Thủy Ân Hi gặp được Cố Quân Suất, nói đến cũng là kỳ quái Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm chung một chỗ đã hai năm nhưng đây là lần đầu tiên thấy Cố Quân Suất, thời gian này Cố Quân Suất còn chưa có lên cấp ba đâu, đối với Thủy Ân Hi mà nói chỉ là thằng nhóc con, nhưng thằng nhóc con đối với cậu là tràn ngập địch ý.... Thằng nhóc con anh khổng!

Tình cảm của Cố Quân Suất đối với Cố Quân Viêm không tầm thường, chuẩn xác mà nói phải là cảm giác của fan cuồng dành cho thần tượng, không sai, trong mắt Cố Quân Suất thì anh trai mình tồn tại giống như vị thần vậy, lúc tuổi còn nhỏ đã đi theo bên cạnh gia gia xã giao, khi tuổi trẻ liền quản lý Cố thị, là sinh viên Đông đại, tính cách lại tốt, lớn lên vừa đẹp trai vừa khỏe, quả thật hoàn mỹ tột cùng. Trước kia cậu nhóc còn cho rằng trên thế giới này không có người xứng đôi với anh trai mình.

Nhưng Thủy Ân Hi xuất hiện, hơn nữa còn là đàn ông, Cố Quân Suất ngỡ ngàng khi nghe được tin tức này, cậu nhóc còn lợi dụng thời gian nghỉ ngơi trốn chạy tới Đông đại nhìn Thủy Ân Hi, nhưng không biết có phải là rất không gặp may, hay là không có duyên phận, tóm lại một lần cậu nhóc vẫn không nhìn thấy được Thủy Ân Hi, lần này anh trai cậu bị thương đã cho cậu cơ hội này.

Ngày đó khi cậu nhóc đến bệnh viện, tại bên ngoài hành lang phòng bệnh nhìn thấy một nam sinh mặc áo sơ mi trắng đang gọi điện thoại, cậu nhóc chỉ là thoáng nhìn qua một cái, nhưng cái thoáng nhìn này cậu đã bị hấp dẫn, bởi vì nam sinh kia quả thật quá xinh đẹp, đúng, người không thể dùng khỏe hoặc đẹp trai để hình dung anh ta. Cố Quân Suất cảm thấy đây là người xinh đẹp nhất mà cậu nhóc thấy, bao quát cả nam sinh lẫn nữ sinh mà cậu nhóc từng gặp qua, người nọ xinh đẹp nhất, đương nhiên đẹp trai nhất chính là anh trai cậu nha.

Người nọ đứng ở bên cửa sổ gọi điện thoại, bóng lá cây bên ngoài cửa sổ loang lổ chiếu tà tà trên người anh ta, không biết anh ta đang nói cái gì hoặc đầu bên kia điện thoại nói cái gì, chỉ thấy khoe miệng anh ta nhẹ nhàng cong lên, hiển nhiên là tâm tình đang rất tốt. Cố Quân Suất bất tri bất giác liền nhìn ngây người, mãi đến khi nam sinh xinh đẹp kia quay đầu lại nhìn mình, cậu nhóc còn ngại ngùng đỏ mặt lên.

“Nhìn cái gì đó? Anh đây ghét nhất người khác nhìn chăm chăm mình, lại nhìn nữa anh móc hai con mắt mày ra!”

Cố Quân Suất vốn là đang ngại ngùng, nhưng bị người nói như thế làm sao có thể nhẫn nhịn được chứ, cậu nhóc thẹn quá thành giận: “Ai nhìn anh, anh bớt tự kỷ đi, anh của tôi đẹp trai hơn anh nhiều, anh căn bản không đủ nhìn!”

“Thằng nhóc này là con cái nhà ai vậy? Ăn phân hay là ra cửa không đánh răng thế, miệng sao lại thối như vậy?”

Đứa nhỏ Cố Quân Suất này có hơi chút ngốc, vừa nghe cậu nói còn theo bản năng đưa tay lên miệng che chắn lại hơi thở của mình, sau đó dùng mũi ngửi ngửi, thầm nghĩ nào có mùi thối, người này dám lừa mình?

Thủy Ân Hi nhìn bộ dáng này của cậu nhóc thì trừng lớn hai mắt, thầm nghĩ đây là con cái nhà ai vậy? Sao lại ngốc như thế? Chẳng qua là cậu đi ra đã một lúc, cậu không có tâm tư tiếp tục đùa giỡn cậu nhóc này, cho nên xoay người bước đi.

Chờ Cố Quân Suất phản ứng lại phát hiện người kia đã đi mất, nhưng mà trong lòng cậu đã đem người này ghi hận. Kết quả chờ cậu nhóc tìm được phòng bệnh của Cố Quân Viêm, vừa đẩy cửa vào lập tức ngăn cả người, bởi vì cái tên nam sinh đáng ghét kia đang dứt canh cho anh trai mình kia!

Thủy Ân Hi cũng là sững sờ, thầm nghĩ li thể đuổi đến tận đây, cậu còn chưa mở miệng chợt nghe Cố Quân Viêm nói: “Quân Suất, em tới sao không gọi điện thoại báo trước?”

Quân Suất? Thủy Ân Hi cau mày, lúc này cậu đã biết thằng nhóc này là con cái nhà ai!

Cố Quân Suất chỉ vào Thuý Ân Hi hỏi: “Anh, anh ta là ai vậy?”

Cố Quân Viêm nhíu mày, “Quân Suất, không được không lễ phép, đây là Thuý Ân Hi!”

“À!” Cố Quân Suất há to miệng, cậu nhóc trăm triệu lần không nghĩ tới người này lại chính là “Chị dâu” tương lai của mình, cậu cũng không thể được không thích người này sao?

Cố Quân Viêm buồn cười nhìn em trai hỏi: “Làm sao vậy? Em không phải luôn ồn ào muốn gặp Ân Hi sao? Bây giờ sao lại có phản ứng này?”

Thuý Ân Hi bĩu môi mỉm cười, “Vừa rồi gặp được bên ngoài hành lang.”

“Humm? Vừa rồi nó nhìn thấy em?”

“Đúng vậy, hơn nữa...” Thuý Ân Hi kể lại chuyện lúc nãy, sau khi Cố Quân Viêm nghe xong cũng cười, Ân Hi nhà mình đặc biệt chán ghét người đàn ông nào trờ mình nhìn chăm chăm em ấy, người quen thì còn may, nếu là người xa lạ bất kể là già trẻ lớn bé thì em ấy luôn trừng mắt gầm gừ người ta, có đôi khi sẽ còn chàm chọc người ta vài câu, em ấy thường xuyên nói lớn lên xinh đẹp không phải là lỗi của tôi, nhưng các người nhìn chăm chăm tôi thì là các người sai.

Cố Quân Viêm cảm thấy lời này rất có lý, hướng chỉ anh cũng đặc biệt chán ghét đàn ông khác nhìn chăm chăm Ân Hi, nói trắng ra chính là ăn dấm, cũng may Ân Hi nhà mình vô cùng giữ mình trong sạch.

Nghe Thuý Ân Hi nói, Cố Quân Suất tức chịu không được, bởi vì cái tên chị dâu này của mình không chỉ kể chuyện mình theo dõi anh ta, còn kể chuyện anh ta chàm chọc mình, nhưng hình như anh trai một chút cũng không tức giận? Anh trai cũng quá sùng chị dâu rồi, như vậy là không được, vợ là phải quản, không quản anh ta sẽ trèo lên đầu.

“Anh, anh như vậy là không được, ở bên ngoài cứ ăn nói lung tung, động chút là đòi móc mắt người ta, đây sẽ mang đến cho anh bao nhiêu rắc rối chứ?”

Cố Quân Viêm vừa muốn nói chuyện đã bị Thuý Ân Hi đè xuống, “Nhóc không biết là anh của nhóc yêu nhất chính là giải quyết rắc rối cho anh đây à? Hướng chỉ thành phố Thiên Hải này có ai dám không cho Cố gia mặt mũi, anh thích chọc rắc rối lớn cho anh của nhóc chống đấy, mắc mớ gì tới nhóc hả?”

Cố Quân Suất nghe Thuý Ân Hi nói mà tức muốn banh mũi, “Anh, anh xem anh ta kia, nói vậy mà cũng nói cho được à? Anh ta ăn hiếp em mà anh mặc kệ sao?”

“Anh đây là ăn hiếp nhóc đấy, không được à, có bản lĩnh cản anh đi này, đừng có động chút không việc gì gọi anh ơ anh à, anh của nhóc bây giờ là của anh, không cho đoạt của anh!”

“Anh, khinh người quá đáng, tôi sẽ méc gia gia!”

“Ồ ồ, không tồi nha, còn biết nói bốn chữ khinh người quá đáng kìa? Nhóc biết nghĩa là gì không?”

“Tôi...”

Thuý Ân Hi cắt nhanh lời của cậu nhóc, “Không biết hả? Không sao, anh đây là sinh viên Đông đại, muốn học bỏ túc thì anh có thể giúp nhóc, anh của nhóc còn đang dưỡng bệnh biết không? Chớ có hỏi anh ấy chuyện học hành.”

“Ai nói tôi muốn học bỏ túc?”

“Không bỏ? Vậy thì tốt, anh đây còn không rảnh dạy học bù cho nhóc đâu? Nghe nói nhóc rất là ngốc, anh và anh trai nhóc cũng không trông cậy nhóc thi đậu được Đông đại, có thể miễn cưỡng vào đại học là giỏi rồi, chúng ta có chút nguyện vọng đó thôi. Nhưng mà nhóc cũng đừng khó xử, nếu thật sự không đậu cũng không sao cả, ai cũng có khuyết điểm đúng không? Đầu óc ngốc học tập không giỏi cũng coi như một trong số đó.”

Cố Quân Suất đã bị chọc tức điên rồi, nhưng Thuý Ân Hi nói chuyện quá nhanh làm cậu nhóc một câu cũng không chen vào được, anh trai mình còn là bộ dáng xem kịch vui, rồi thấy Thuý Ân Hi duỗi thắt lưng làm biếng nói: “Anh có chút mệt mỏi, anh phải hầu hạ anh nhóc, ban ngày hầu hạ buổi tối hầu hạ, ban ngày thì còn được buổi tối anh nhóc làm quá mức khiến anh eo mỏi chân đau. Anh ngủ trước đây, nhóc chớ có ồn!” Nói xong cậu liền dựa vào bên người Cố Quân Viêm.

Cố Quân Suất vừa mới bị giận điên lên, nhưng nghe được Thuý Ân Hi nói câu “Buổi tối anh nhóc làm quá mức khiến anh eo mỏi chân đau”, mặt của cậu nhóc lập tức ửng đỏ, thầm nghĩ cái ông anh này rất không biết xấu hổ, cái gì cũng dám nói ra khỏi miệng.

Từ ngày này Cố Quân Suất cùng Thuý Ân Hi xem như kết thù không đội trời chung, đương nhiên Cố Quân Suất vĩnh viễn là bên bị nghiền ép, Thuý Ân Hi tuy rằng thích ăn hiếp cậu nhóc, nhưng đối với cậu nhóc rất là tốt.

Thời điểm phải đi họp phụ huynh cho Cố Quân Suất, có đôi khi Cố Quân Viêm bận không có thời gian đi, Cố lão gia từ lớn tuổi nên để cho Thuý Ân Hi đi tham dự họp phụ huynh. Không ít người ở trường học biết thân phận của Cố Quân Suất, vài thiếu niên con cái gia đình có tiền luôn lấy bắt nạt người khác làm thú vui, không có việc gì cứ thích lấy thân phận của Cố Quân Suất ra nói, Cố Quân Suất cảm thấy vẫn là không nên để trong nhà lo lắng thì tốt hơn, nên chưa bao giờ nói cho Cố Quân Viêm hay Cố lão gia từ về chuyện này.

Mà trước kia Cổ Quân Viêm cùng Cổ lão gia tử tới hợp phụ huynh cho cậu nhóc, nhưng thiếu niên đó sẽ đặc biệt ngoan, nhưng Thủy Ân Hi thì lại khác, ai biết ông anh này là ai nha? Cũng không phải họ Cổ, cho nên bắt nạt Cổ Quân Suất thế nào cứ tiếp tục bắt nạt như thế, một đám thiếu niên cá biệt này coi như là chọc trúng tổ ong vô vè, sức chiến đấu của Thủy Ân Hi so với Cổ lão gia tử và Cổ Hi Mạn như trời với đất, thu thập đám thiếu niên cá biệt này chẳng qua là ăn một cái bánh.

Đem một đám nhóc ra dạy dỗ cho một trận xong, Thủy Ân Hi lại tới tìm giáo viên và hiệu trưởng, cậu nói: “Nhị thiếu gia Cổ gia tại trường học của các người bị người khác bắt nạt thế nhưng các người không quản chuyện này, hàng năm Cổ gia quyên cho trường học các người bao nhiêu tiền, đây đều cho chó ăn cả sao? Quân Suất nhà chúng tôi không học tại trường các người nữa, chuyển trường!”

Sau, Thủy Ân Hi lại tìm tới phụ huynh của đám thiếu niên cá biệt, nói cho người ta biết là con của mấy người bắt nạt Nhị thiếu gia Cổ gia, Cổ tổng tài và Cổ lão gia tử đã biết, các vị nhìn rồi làm đi!

Sự thật là, trường học với mấy phụ huynh của đám thiếu niên cá biệt không đem lời nói của Thủy Ân Hi giữ trong lòng, đơn giản vì có ai biết Thủy Ân Hi là ai đâu? Nhưng ngày hôm sau Cổ Quân Suất làm thủ tục chuyển trường, còn là Thủy Ân Hi đích thân đến làm, giáo viên vừa thấy việc này không tốt lập tức thông báo cho hiệu trưởng, lúc ấy hiệu trưởng liền gọi điện thoại cho Cổ Quân Viêm, Cổ Quân Viêm nói ý của Thủy tiên sinh chính là ý của tôi. Vì thế Cổ Quân Suất thuận lợi làm thủ tục chuyển trường, mà trường học kia từ nay về sau lại không có bắt được một xu quyên tiền của Cổ thị.

Chuyện Cổ Quân Suất chuyển trường được đám nhóc về nhà kể cho phụ huynh, mấy phụ huynh mơ hồ cảm thấy vấn đề không tốt, muốn tìm Cổ gia giải thích thì đã chậm. Thủy Ân Hi đem một danh sách nhà đám nhóc bắt nạt Cổ Quân Suất cho Cổ Quân Viêm, sau đó việc kinh doanh của nhà bọn họ đều xuất hiện các vấn đề khác nhau, đương nhiên ra sức xử lý là được. Cổ Quân Viêm cũng không có thể thật sự đem nhiều nhà như vậy làm cho phá sản, anh hôm nay đã thành thực rất nhiều, học được đạo lý làm người khéo đưa đẩy.

Đương nhiên khiến trách nho nhò vẫn là có, đây là thái độ của Cổ gia cũng là thái độ của Cổ Quân Viêm, mục đích là để những người này hiểu được Cổ Quân Suất là người Cổ gia là em trai Cổ Quân Viêm, dám ức hiếp đến trên đầu Nhị thiếu gia Cổ gia, nên chuẩn bị tốt tinh thần nhận lấy Cổ gia đánh trả.

Sau khi xử lý hàng loạt vấn đề Thủy Ân Hi lại quay về trường học, Cổ Quân Suất đến trường mới rất nhanh đã thích ứng, không bằng nói nơi này so với trường học cũ tốt hơn nhiều, đối với mọi chuyện Thủy Ân Hi làm, cậu thật sự cảm kích tận trong lòng. Trước kia cậu nhóc cũng từng nghĩ đến, nhưng luôn cảm thấy không tốt khi nói cho người trong nhà, dù sao cậu cũng không phải thật sự là em trai ruột của Cổ Quân Viêm, có vài chuyện cậu nói không nên lời.

Thông qua chuyện lần này cậu nhóc cũng coi như kiến thức được sự lợi hại của chị dâu, cậu vẫn luôn cho rằng Thủy Ân Hi lấy thân phận đàn ông trước mặt người Cổ gia sẽ kiêng kị một chút, nhưng thật sự là tất cả không giống như cậu nghĩ. Thủy Ân Hi ở Cổ gia không khác gì như ở nhà mình, tuy cậu không biết nhà Thủy Ân Hi là như thế nào, nhưng cậu nhìn bộ dáng của Thủy Ân Hi tại Cổ gia đã cảm thấy chị dâu ở nhà chắc cũng là như thế.

Thời điểm Thủy Ân Hi đối tốt với cậu nhóc thì vô cùng tốt, nhưng, thời điểm bắt nạt cậu cũng thật không lưu tình, chẳng qua cậu nhóc riết thành quen, hơn nữa cãi nhau đấu võ mồm cũng là cách thức liên kết tình cảm của cậu và chị dâu. Ngay cả Cổ lão gia tử đều cảm thấy có ý tứ, phương pháp xử lý làm người của Thủy Ân Hi quả thật đúng là đặc biệt.

Đào mất Thủy Ân Hi đã kết thúc cuộc sống đại học, Cổ Quân Viêm đã sớm giữ cho cậu vị trí trợ lý tổng tài, đối với cậu thanh niên không có kinh nghiệm vừa mới ra trường, cư nhiên có thể trực tiếp ngồi được vị trí trợ lý tổng tài, trong công ty nổi lên không ít lời dị nghị. Tuy Thủy Ân Hi là sinh viên tốt nghiệp Đông đại, còn là tốt nghiệp ưu tú, nhưng ở một tập đoàn này có thể nhảy dù lên như vậy đa số nhân viên đều là cấp bậc tinh anh trong tinh anh.

Vì thế, cuộc sống chức nghiệp bão táp của Thủy Ân Hi đã chuẩn bị bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100

Cổ Quân Viêm x Thủy Ân Hi

PN14: Chức năng của trợ lý

E&B: Strangers Ex

image

Sự thật thì trước khi Thủy Ân Hi tốt nghiệp, thực tập năm thứ tư cũng đã vào Cổ thị, vốn ý định của cậu là muốn bắt đầu từ tầng dưới chót đi lên, cậu rất có hứng thú đối với chức nghiệp tiêu thụ viên, mỗi khi nhìn thấy có người hướng về mình đẩy mạnh tiêu thụ nói miệng lưỡi trơn tru là cậu đã thấy đặc biệt thú vị, cậu không chỉ một lần nghĩ vì sao những người này có thể nói được như vậy kia?

Mặc dù cậu có ý làm bắt đầu từ tầng dưới chót, nhưng người đàn ông nhà cậu không đồng ý, đợi lâu như vậy rốt cục có thể đem người đến chỗ mình thì anh chỗ nào bỏ được thả người đến chỉ nhánh chứ? Cho nên Thủy Ân Hi nhảy dù trở thành trợ lý đặc biệt của Cố tổng tài.

Bên cạnh Cố Quân Viêm đã có một nam trợ lý và một nữ thư ký, cho nên Thủy Ân Hi này nhảy dù đến thân phận trợ lý đặc biệt, trợ lý Lưu là từ khi Cố Quân Viêm mười sáu tuổi Cố lão gia từ đã an bài bên cạnh, là người mà Cố lão gia từ chọn lựa ở bên cạnh anh, thư ký Vương là người được điều từ bộ phận hành chính của công ty lên, tại công ty coi như là kỳ cựu.

“Anh Lưu, anh nói xem trợ lý đặc biệt là ở đâu đến đây nha, không nghe nói Cố gia có thân thích họ Thủy đâu?”

Trợ lý Lưu nhìn cô ta nói: “Không rõ lắm, trợ lý Thủy là tốt nghiệp Đông đại, tổng tài cũng là tốt nghiệp Đông đại, có lẽ là quen biết từ lâu.”

“Phải nha, trợ lý Thủy là đàn em của tổng tài mới đúng!” Thư ký Vương chớp mắt nói tiếp: “Tổng tài sắp xếp trợ lý Thủy ở trong phòng làm việc của mình cũng không biết là có dụng ý gì, anh mới là trợ lý chính quy mà.”

Trợ lý Lưu cười cười nói: “Thôi, đi làm việc đi, tâm tư tổng tài không phải là chúng ta có thể hiểu được.”

“Cũng đúng.”

Trợ lý Lưu đương nhiên biết Thủy Ân Hi là ai, lúc Cố Quân Viêm còn đi học trợ lý Lưu thường xuyên mang văn kiện đến trường học tìm anh, Cố Quân Viêm cũng không có gạt chuyện mình đang qua lại với Thủy Ân Hi, trợ lý Lưu là người anh có thể tin được, nếu ngay cả người bên cạnh cũng phải đề phòng, vậy về sau có thể tin nhiệm được ai?

Tuy Cố Quân Viêm không nói rõ, nhưng trước khi Thủy Ân Hi nhảy dù đến anh có nói mấy câu với trợ lý Lưu, ý tứ đại khái là chuyện của mình và Ân Hi không cần tận lực giữ bí mật, bởi vì sớm muộn gì cũng phải công khai, nhưng là không cần đặc biệt nói cho những nhân viên thích bát quái, thuận theo tự nhiên là được.

Thư ký Vương là giám đốc bộ phận hành chính đề cử đi lên, người khác có lẽ không biết nhưng trợ lý Lưu biết thư ký Vương là thân thích với giám đốc bộ phận hành chính. Trần giám đốc bộ phận hành chính là bác gái thư ký Vương, Trần giám đốc coi như là kỳ cựu trong công ty, cũng là chậm rãi từng bước thăng chức đi lên. Trợ lý Lưu cảm thấy bà ta như vậy hẳn là càng phải biết quý trọng chức vụ hiện tại, nhưng vị Trần giám đốc này rõ là có chút ý nghĩ kỳ lạ.

Lúc này Thủy Ân Hi từ trong phòng làm việc tổng tài đi ra đến bên người trợ lý Lưu nói: “Anh Lưu, tổng tài bảo em lấy phương án thiết kế bên Bắc Ninh.”

“Được, em chờ chút!” Trợ lý Lưu từ trong ngăn kéo của mình lấy ra một tập văn kiện được kẹp đưa cho Thủy Ân Hi, Thủy Ân Hi nhận lấy mở ra nhìn nhìn, sau đó nhíu mày.

“Anh Lưu, em nhớ rõ chúng ta yêu cầu lấy màu xanh làm chủ đề bảo vệ môi trường mà? Bọn họ thiết kế cái này có phải là ý tưởng quá lệch không?”

Lưu trợ lý gạt đầu nói: “Không sai, lần này bọn họ thiết kế không quá hợp và bám sát chủ đề.”

Thủy Ân Hi cau mày, đây có chỗ nào không sát và hợp chủ đề mà chính là làm bừa, bọn họ yêu cầu là cảm giác không quá cao lớn, mà chủ đề bảo vệ môi trường lấy màu xanh làm chủ, không có màu xanh, không có cây cối, không có không khí mới mẻ, mà công ty thiết kế đưa ra cái này gọi là phương án gì đây?

“Đây là công ty thường xuyên hợp tác sao?”

Trợ lý Lưu cười nói: “Không phải, trước kia Cố thị chỉ hợp tác cùng Duy Nhã, lần này là lần đầu tiên hợp tác với Bắc Ninh.”

Thủy Ân Hi nhăn mày, “Vì sao lần này đổi thành Bắc Ninh?” Rõ ràng có vấn đề?

Trợ lý Lưu thoáng nhìn qua thư ký Vương nói: “Dự án lần này là Lưu phó tổng chủ trì, Bắc Ninh cũng là ông ta yêu cầu đổi.”

“Nói thật thì thiết kế của Bắc Ninh không tồi, phong cách thiết kế hiện đại cao cấp này hiện tại đang rất thịnh hành.”

Thủy Ân Hi nheo mắt nhìn về phía thư ký Vương nói: “Thư ký Vương không biết chủ đề lần này của Cố thị sao? Màu xanh bảo vệ môi trường, ý nghĩa của bốn chữ này chắc phải rất dễ hiểu đi?”

“A...” Thư ký Vương bị Thủy Ân Hi hỏi á khẩu không trả lời được, nhưng cô ta phải mở miệng, bởi vì bác gái cô ta bây giờ đã ôm chặt đùi Lưu phó tổng, cho nên cô ta phải đứng về phía Lưu phó tổng, đương nhiên chờ cô ta đạt được mục đích, Lưu phó tổng là có thể bỏ quên.

“Trợ lý Thủy, có khả năng cậu không hiểu lắm, dù sao thì cậu cũng là mới từ trong sân trường đại học ra tới, có một số việc là có thể bàn bạc, đúng không, trợ lý Lưu?” Thư ký Vương một bộ gương mặt tiền bối nói, còn không quên kéo theo trợ lý Lưu.

Trợ lý Lưu đưa mắt nhìn thư ký Vương cười cười, chuyển sang nói với Thủy Ân Hi: “Trong công ty dĩ nhiên là không giống như trường học, nhưng nguyên tắc vẫn phải có.”

Thủy Ân Hi đương nhiên hiểu được ý trong lời nói của trợ lý Lưu, anh ta không muốn làm cho mình thành mũi nhọn, chẳng qua nghe lời anh ta khẳng định

Quản Viên chắc chắn sẽ không cho phép chuyện này xảy ra, cậu nhìn sang thư ký Vương, bà chị này có vấn đề!

Trở lại văn phòng tổng tài, Thủy Ân Ni lôi kéo Cố Quân Viên hỏi: “Lư phó tổng và thư ký Vương có một chân sao?”

“À?” Cố Quân Viên nháy mắt mấy cái tỏ vẻ không hiểu được ý trong lời nói của cậu, Thủy Ân Hi ném cho cái liếc mắt xem thường kể lại chuyện khi nãy mình ở bên ngoài, sau đó hỏi: “Cho nên cái cô thư ký Vương với ông Lư phó tổng có một chân phải không?”

“Không phải cô ta.”

Thủy Ân Hi không dám tin, hỏi: “Còn có người dính líu trong đó?”

“Giám đốc bộ phận hành chính là bác gái của thư ký Vương.”

Thủy Ân Hi từng lớn hai mắt nói: “Trần giám đốc bộ phận hành chính kia đã hơn bốn mươi tuổi, Lư phó tổng mới hơn ba mươi tuổi, ông ta chưa bao giờ nhìn thấy đàn bà sao? Già như vậy cũng muốn?”

Cố Quân Viên bắt đầu dĩ cười cười, “Em suy nghĩ nhiều quá, Lư phó tổng muốn làm sâu chuỗi, dĩ nhiên yêu cầu càng nhiều tầng quản lý duy trì.”

“Cho nên Trần giám đốc đây là tính toán muốn ôm chặt cây đại thụ Lư phó tổng này?”

“Là ý này.”

Thủy Ân Hi nhíu mày lại, “Chẳng lẽ thư ký Vương là bọn họ phải tới nằm vùng?”

Ánh mắt Cố Quân Viên chợt loé chậm rãi nói: “Nói là nằm vùng không bằng nói là mỹ nhân kế đi?”

Thủy Ân Hi sững sờ không tới hai giây liền hiểu được, vỗ một cái mạnh lên bàn làm việc, “À là tới câu dẫn anh?” Cố Quân Viên gật gù đầu, anh đã sớm biết trong công ty có vài người không an phận, nhưng Cố thị không giống với những công ty khác, Cố gia kiểm giữ 80% cổ phần, cho nên trừ bỏ Cố gia không có bất kỳ kẻ nào có tiếng nói tại Cố thị, cho nên nói Cố thị là của một mình Cố Quân Viên.

Nhưng dù sao thì anh vẫn trẻ tuổi, trước kia khi Cố lão gia từ toạ trấn Cố thị thì người phía dưới thành thật, hiện tại đổi thành anh đến toạ trấn người phía dưới liền rục rịch. Cố Quân Viên muốn lợi dụng cơ hội lần này nhìn xem rốt cuộc có bao nhiêu người có ý nghĩ như vậy, anh làm một lưới thanh lý lớn.

Nhìn thấy Cố Quân Viên gật đầu sắc mặt Thủy Ân Hi trầm xuống, lúc ở trong trường học có người muốn cùng mình đoạt Cố Quân Viên, hiện tại đến công ty còn có người muốn đoạt với mình, quả nhiên đàn ông tốt phải đoạt tới tay mà! Thư ký Vương, dám đoạt người đàn ông của mình thì phải cẩn thận một chút. Lúc này Thủy Ân Hi hoàn toàn đắm chìm trong kế hoạch trả thù của bản thân, cho nên đã bỏ qua ánh mắt trên tức của người đàn ông nhà mình.

Từ thật lâu trước kia Cố Quân Viên có một cái yêu thích mà không muốn người khác biết, cái yêu thích này có quan hệ trực tiếp cùng Thủy Ân Hi, đó chính là nhìn Thủy Ân Hi vì mình tranh giành tình nhân, giải quyết tất tần tật tình địch xông tới, nhất là lúc em ấy độc mồm độc miệng thật sự là đáng yêu chết đi được, này là một thú vui trong cuộc đời anh. Cho nên tồn tại một thư ký Vương này, anh sao có thể không cho Ân Hi nhà mình biết chuyện này đâu?

Thực tế thì trợ lý Lư cũng đã sớm biết tâm tư của Trần giám đốc và thư ký Vương, đương nhiên anh ta cảm thấy việc này nên gạt Thủy Ân Hi mới tốt, dù sao đem tình địch điều tới bên cạnh làm thư ký, đổi thành ai thì trong lòng sao có thể thoải mái đúng không? Nhưng anh ta đánh giá thấp độ tự tin và giá trị sức chiến đấu của Thủy Ân Hi.

Ngay tại thời điểm Thủy Ân Hi đang nghĩ biện pháp thu dọn thư ký Vương, thư ký Vương đã chạy đến bộ phận hành chính cáo trạng Thủy Ân Hi. Tuy cô ta mách chính là Trần giám đốc, nhưng cuối cùng thì Lư phó tổng cũng biết đến chuyện này. Tại thư ký Vương xem ra Thủy Ân Hi nháy mắt tới vị trí trợ lý đặc biệt này, một là không có bối cảnh hai không có nhân mạch, có khi là mọi người nhìn mặt mũi tổng tài nên mới chiếu cố cậu ta, ở trong công ty căn bản không đáng nhắc tới. Hơn nữa đang còn là sinh viên năm thứ tư, chỉ cần bắt lấy nhược điểm của cậu ta đem đuổi khỏi công ty vẫn thực dễ dàng. Huống chi cô ta không cho phép người khác chắn ngang giữa mình và tổng tài, có một trợ lý Lư đã đủ phiền rồi, hiện tại còn thêm một trợ lý Thủy, mình phải câu dẫn thế nào đây, không, là phát triển chuyện tình yêu với tổng tài chứ?

Chờ đến lúc mở cuộc họp Thủy Ân Hi đi theo trợ lý Lư cùng nhau tham dự, cậu đã biết tình cảm của Cố Quân Viên tại công ty, tuy Cố Quân Viên nói chẳng phải chuyện gì, nhưng cậu vẫn rất lo lắng. Hơn nữa cậu không dự định để người đàn ông nhà mình một người đối mặt với đám người kia, dù chưa chắc cậu có thể giúp được cái gì, nhưng tốt xấu cũng ủng hộ tinh thần không phải sao?

Sau khi nói xong một ít vấn đề thông lệ, kịch diễn mở màn đã tới, việc phương án thiết kế về cao ốc mới được nhắc ra, lần trước Cố Quân Viên đề nghị chủ đề lần này là màu xanh bảo vệ môi trường, tuy chủ trì dự án này là Lư phó tổng, nhưng người cuối cùng đánh nhịp cũng là Cố Quân Viên, mà phương án bị Cố Quân Viên trực tiếp bác bỏ. Lư phó tổng cũng không có giải thích vì sao sửa lại phương án, lại nói phương án bây giờ có bao nhiêu chỗ tốt, có vài người dĩ nhiên là phụ họa ông ta, nhưng người duy trì ý kiến phản đối cũng không ít. Thủy Ân Hi nhìn những người này gật gù đầu, thậm chí nghĩ là người nào cần phải xử lý người nào là người một nhà vừa xem là biết ngay!

Quả hai người hai bên rất nhanh liền tranh cãi ầm ĩ, cuối cùng vấn đề đổ lên Cố Quân Viên. Cố Quân Viên liếc mắt nhìn mọi người nói: “Tôi nhớ rõ đã nói từ lâu chủ đề là màu xanh bảo vệ môi trường, trí nhớ của các người đều không tốt phải không?”

“Tổng tài, tôi cho rằng...” Lư phó tổng lập tức lần thứ hai trình bày quan điểm của mình, mà còn cảm thấy thiết kế hiện đại cao cấp này tốt hơn.

Thủy Ân Hi cau mày, thầm nghĩ Lư phó tổng này cũng không có bao nhiêu khôn khéo, người thông minh vào thời điểm này nên hiểu được lợi dụng người khác, lấy người khác làm bia đỡ đạn, nhưng ông ta hoàn toàn đổ hết trên hòng bản thân.

“Anh Lư, Lư phó tổng này là từ đâu đến?”

“Không có bối cảnh gì cả, trung học học đến năm hai thì bỏ học, làm qua rất nhiều nghề nghiệp, tới Cổ thị tám năm, làm tám năm thời gian nhân viên tiêu thụ một đường lên tới chức vị phó tổng.”

“Năng lực bản thân rất mạnh?”

“Rất mạnh! Nhưng bởi vậy rất tự phụ, hiện tại là người do tổng giám đốc tiêu thụ bộ phận thị trường một tay đề bạt lên, tuy bản thân không có bối cảnh, nhưng ở công ty cũng là rất có nhân duyên rất có bối cảnh. Hơn nữa ông ta ở trong công ty thích nói nhất một câu là, “Tôi làm nhân viên tiêu thụ lên tới phó tổng, tám năm vì công ty tận tâm tận lực”, phỏng chừng sang năm sẽ biến thành chín năm.”

“Phốc, này có ích lợi gì? Công ty họ Cổ, chỉ bằng điểm này ông ta đã đấu không lại tổng tài.”

Quả nhiên đối phương nói cái câu đã lặp đi lặp lại không biết bao nhiêu lần, “Tôi làm nhân viên tiêu thụ lên tới phó tổng, tám năm vì công ty tận tâm tận lực, có người nào so với tôi trong lòng càng quen thuộc thị trường quen thuộc người tiêu thụ sao? Tôi kiên trì chủ đề lần này dùng phương án Bắc Ninh.”

Nghe được ông ta nói, trợ lý Lư đưa mắt nhìn Thủy Ân Hi, xem, lại tới nữa kia! Thủy Ân Hi cảm thấy Lư phó tổng này có thể lên tới phó tổng trừ bỏ thực lực, khẳng định còn có vận cút chó!

Lư phó tổng thốt ra lời này rất nhiều người đi theo phụ họa, còn có người nói ông ta vì Cổ thị có thể nói là cục cung tận tụy.

“Phốc!” Thủy Ân Hi thật sự là nghe không nổi nữa, đám người kia vượt mong ngựa nói chuyện hình như là chụp nhảm? Một tiếng này của Thủy Ân Hi thành công hấp dẫn chú ý đa số người, tự nhiên cũng bao quát Lư phó tổng.

“Trợ lý Thủy cười cái gì?” Đối với tân trợ lý đặc biệt này người trong công ty có rất nhiều lời đồn đại, đương nhiên Lư phó tổng đã biết được trợ lý Thủy cũng đưa ra nghi ngờ về phương án.

Thủy Ân Hi không để ý Lư phó tổng mà là nhìn về phía Cổ Quân Viêm, cậu có thể nói chuyện cũng có thể không nói, một khi cậu mở miệng có thể giải thích hoặc cũng có thể nghiền chết bọn họ, nhưng tất cả đều phải nhìn xem ý tứ của Cổ Quân Viêm. Nếu Cổ Quân Viêm không nghĩ nhanh như vậy giải quyết việc này, vậy cậu liền nhẹ nhàng nói ra lời xin lỗi, không thể gây phiền toái cho người đàn ông nhà mình. Nhưng nếu Cổ Quân Viêm hôm nay có ý xử lý bọn họ, vậy cậu có thể nổ súng mở mìn cho người đàn ông nhà mình.

Cổ Quân Viêm nhíu mày cong lên khoe miệng cười lạnh, Thủy Ân Hi cũng cười, cậu đặc biệt muốn khởi động gân cốt trước, lắc tay chân hoặc uốn éo thân mình gì đó, nhưng, từ khi vào Cổ thị ngày nào cũng phải mặc tây trang cao cấp, điều này làm cho cậu hạn chế hoạt động hẳn.

“Vừa nãy không phải có người nói là cục cung tận tụy sao, tôi cười anh ta sao không nói thêm bốn chữ đến chết không từ đâu? Chỉ mỗi cục cung tận tụy thì có ích lợi gì chứ? Không muốn chết thì đã có thể nói lên Lư phó tổng cũng không muốn vì Cổ thị phản đầu cả đời rồi, nếu không có tình cảm sâu đậm như vậy, cần chi phải nói cục cung tận tụy làm gì? Nói nghe thật dối trá.”

“Trợ lý Thủy nói rất có lý.” Thủy Ân Hi vừa nói xong lập tức có người phụ họa.

“Trợ lý Thủy nói vậy là có ý gì? Chẳng lẽ cậu muốn phủ định những cống hiến dành cho công ty của tôi sao?”

Thủy Ân Hi cau mày, “Tôi có phủ nhận những cống hiến của ông sao? Chỉ là tôi không rõ chẳng lẽ chỉ có ông vì công ty cống hiến sao? Chỉ có ông cố gắng làm việc, người khác ăn com trắng cả sao? Tôi như thế nào cho tới bây giờ không nghe những người khác mỗi ngày đem chuyện mình cống hiến treo ở trên miệng đâu?”

“Tôi...” Lư phó tổng bị Thủy Ân Hi nói tức quá mức, những người khác lại thấy sững cả lòng, cái ông Lư phó tổng này luôn thích mỗi ngày nói chuyện này, giống như là sợ người khác không biết công lao của mình vậy. Những lời hôm nay Thủy Ân Hi nói kỳ thật đã có rất nhiều người nói ở sau lưng, nhưng không có người nào dám nói trước mặt Lư phó tổng. Nhưng hôm nay Thủy Ân Hi không chỉ nói, còn là nói trước mặt Lư phó tổng, rất nhiều người cảm thấy thiệt là hết sức đã nghiền.

“Ông thì thế nào? Tôi nói sai sao? Hoặc là ông nói cho tôi biết có vị nào ngồi ở đây ăn com trắng? Vị nào không bằng hoặc kém hơn ông?”

Giờ phút này Lư phó tổng có chút hối hận vừa rồi sao lại kiểm chuyện với trợ lý Thủy này, bảo ông ta ngay tại đây nói không phải là muốn ông ta đắc tội người khác sao? Người ngồi tại đây có ai có thể đắc tội được?

“Nói không nên lời đúng không? Vậy chứng minh tất cả mọi người cũng cống hiến vì công ty, cũng cố gắng làm việc giống như ông vậy, nhưng người ta không có mỗi ngày treo nói ở trên miệng, tôi vì công ty cục cung tận tụy. Cho nên lời như thế về sau vẫn là bớt nói mới tốt.” Lư phó tổng đã bị tức đến mức không nói được lời nào, nhưng Thủy Ân Hi đâu chịu buông tha ông ta, cậu hôm nay là súng khai hỏa cho người đàn ông nhà mình, phải tận dụng mọi thứ, phát huy tác dụng lớn nhất mới được.

Thủy Ân Hi làm bộ làm tịch thờ dài: “Ày! Thực sự thì việc tốt ông làm công ty nhìn xem là biết được, có ông chủ nào không hy vọng nhân viên suy nghĩ nhiều vì công ty đâu? Các ông chủ rất khôn khéo không phải là có mắt như mù, không thì sao ông có thể từ một nhân viên tiêu thụ thăng tiến thành một

phó tổng.’ Nghe nói như thế có người thở nhẹ một hơi, trợ lý Thủy này nói có chút quá mức, cái câu có mắt như mù không cần phải dùng trên người ông chủ mới tốt có biết không? Tuy lời cậu nói không phải có ý châm biếm, lại nhìn Cổ Quân Viêm không có xú nào đổi mặt tức giận, mọi người cũng an tâm

Lúc này ánh mắt Thủy Ân Hi lạnh lùng nói: “Nhưng mà, cũng không có ông chủ nào thích nhân viên cấp dưới của mình giống như Lưu phó tổng vậy, mỗi ngày treo câu nói đó trên miệng, giống như là công ty thiếu tiền ông vậy. Công ty rõ ràng cho ông tiền lương, mỗi ngày nói như thế chẳng lẽ là ông cống hiến không công cho công ty sao? Ông luôn cố gắng công tác vì công ty cống hiến không phải là tiền lương nhiều hơn sao?”

“Tôi, tôi không phải người như cậu nói.”

“Không phải? Vậy ông là hạng người gì? Ông dám nói ông đem Cổ thị thành công ty nhà mình để cống hiến sao?”

Lưu phó tổng trừng Thủy Ân Hi, bộ dáng như là muốn ăn thịt người. Thủy Ân Hi neho neho mắt lại cũng trừng ngược lại ông ta, ý là ông dám thừa nhận không? Cuối cùng Lưu phó tổng dưới ánh nhìn chăm chăm của Thủy Ân Hi nhận lấy bại trận.

Thủy Ân Hi liếc nhìn ông ta, lại nhìn về phía mọi người nói: “Làm người quan trọng nhất không phải là biết vị trí của mình, mà là hiểu vị trí của mình phải như thế nào. Cổ tổng tài nói toà nhà này lấy chủ đề là màu xanh bảo vệ môi trường, ông lại muốn làm cái gì mà hiện đại cao cấp, tôi thấy là ông quên mất bản thân mình họ gì rồi? Cổ thị này họ Cổ, quyền quyết định cuối cùng là ở Cổ tổng tài, ngài ấy nói màu xanh bảo vệ môi trường chính là màu xanh bảo vệ môi trường, người khác nói cái gì đều vô nghĩa!”

Lời cậu nói là nhắc mọi người một cái đánh thức, ôm chặt đùi Lưu phó tổng, thật sự cho rằng Lưu phó tổng mang đến cho các người chỗ tốt nào sao? Đúng là ý nghĩ kỳ lạ, đang làm công cho ai không biết sao?

Sau khi cuộc họp kết thúc, sự kiện Thủy Ân Hi cùng Lưu phó tổng rất nhanh được truyền khắp cả công ty từ trên xuống dưới, có người khen cậu dám nói, có người nói cậu sắp gặp rắc rối, có người nói cậu nói chuyện không nhìn mặt mũi, có người nói cậu tính cách thẳng thắn, đương nhiên cũng có một bộ phận người đoán được có thể cậu có bối cảnh thực cũng, một người mới dám giáp mặt trách cứ một phó tổng công ty, nói sau lưng không có người chống là không có khả năng, hướng chỉ cậu còn là nhảy dù đến vị trí trợ lý đặc biệt. Nhưng không có người đoán được sau lưng Thủy Ân Hi chính là Cổ Quân Viêm!

Qua đi Thủy Ân Hi có chút lo lắng nói: “Lưu phó tổng này dám công khai thu mua nhân tâm như vậy, còn dám cùng anh đối nghịch, em cảm thấy ông ta nhất định có chuẩn bị ở phía sau, chúng ta đề phòng một chút.”

Cổ Quân Viêm cười tùm tùm nói: “Hiện tại quy mô Cổ thị không tính là lớn, ít nhất là so với ba đại gia tộc khác là kém rất nhiều, nhưng em có biết vì sao Cổ thị trở thành một trong tứ đại gia tộc không?”

“Humm? Nghe anh nói như thế thật sự là có chuyện à? Vì sao?”

Cổ Quân Viêm một tay kéo lấy người đến ngồi xuống trong ***g ngực của mình, “Đến, anh nói một ít lịch sử Cổ gia cho em nghe, em đã là người Cổ gia, phải hiểu được Cổ gia.”

“A...” Thủy Ân Hi mới sẽ không thừa nhận mình nghe được câu “Em đã là người Cổ gia”, trong lòng cậu vui sướng lân lân.

Cổ Quân Viêm mất một giờ nói chuyện về Cổ gia cho Thủy Ân Hi, Thủy Ân Hi đã biết hoá ra Cổ gia có bối cảnh như vậy, khó trách có đôi khi cậu thấy Cổ Quân Viêm tàn nhẫn không giống tàn nhẫn của cậu, thì ra... Cậu không nguyện ý suy nghĩ nhiều những chuyện tổn hao tinh thần đó, dù sao Cổ gia đã tẩy trắng từ lâu.

Chẳng qua là biết việc này cậu không còn lo lắng Lưu phó tổng kia sẽ đùa giỡn thủ đoạn hạ lưu gì, bởi vì cậu biết thứ người này trước mặt Cổ Quân Viêm một chút cũng không đủ nhìn.

“À phải, khi đó tại sao gia gia không nghĩ cách làm thế nào để đối phó nhà em?”

“Không, như đã nói với em, bây giờ Cổ gia là thương nhân tuân thủ pháp luật, thời đại bất đồng, phong cách đó không còn phù hợp dùng đến, thế nhưng đối phó với loại nhân vật nhỏ như Lưu phó tổng rất dễ, em yên tâm đi.”

“Chắc chắn, không ngờ là tổ tiên nhà anh lại có bối cảnh như vậy.” Thủy Ân Hi chớp mắt cười tùm tùm nói: “Không bằng sau này để em nổ súng mở màn cho anh, anh ở phía sau thu thập cục diện rồi rấm, thế nào?”

Cổ Quân Viêm nhướn mày, “Em là trợ lý của anh, không phải là súng!”

Thủy Ân Hi cũng nhướn mày, “Không có gì, vậy cấp cho trợ lý thêm một chức năng mới, làm pháo mở màn cho tổng tài!”

“Không phải lúc này em nói súng sao? Giờ sao lại biến thành pháo?”

Thủy Ân Hi cau mày, “Lúc pháo nổ ban xác người chẳng phải rất đã nghiền à?”

Cổ Quân Viêm nghe được cậu nói lộ ra biểu tình dở khóc dở cười, có phải là Ân Hi nhà mình nghiền mấy chuyện như thế này không?

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 101

Cố Quân Viêm x Thuý Ân Hi

PN15: Lời đồn đãi

E&B: Strangers Ex

Lưu phó tổng bị Thuý Ân Hi trách cứ một trận trong cuộc họp, trong lòng phùng phật lửa giận, ông ta tuy tự phụ nhưng không phải là kẻ ngốc, tự nhiên cũng biết Thuý Ân Hi dám trước mặt nhiều người như vậy trách cứ mình, thứ nhất là có Cố Quân Viêm gợi ý, thứ hai có khả năng chính bản thân cũng có chỗ dựa, có thể nhảy dù trở thành trợ lý tổng tài, có lẽ hậu trường của cậu ta cũng có tiếng nói tại Cố gia.

Vừa nghĩ như vậy ánh mắt của ông ta tối sầm, mình rốt cuộc là coi thường Cố tổng tài, xem ra Cố thị này không thể ở lâu được, tổng tài đã gợi ý cho một trợ lý nhỏ nhoi đến trách cứ mình, mình đây tại Cố thị còn có tương lai sao? Ông ta cảm thấy thật may mắn mình là người thông minh, biết vì bản thân chuẩn bị phía sau.

Nhưng bị Thuý Ân Hi chế nhạo cho một trận khiến ông ta vô cùng không cam lòng, ông ta nghĩ có lẽ trước khi đi phải gây một ít rắc rối cho cái cậu trợ lý đặc biệt kia, khiến cậu cũng nếm thử mùi vị bị người chỉ trích, coi như là món quà tạm biệt đi!

Sau khi thư ký Vương biết chuyện này liền yên tĩnh rất nhiều, cô ta không ngờ là Thuý Ân Hi ngay cả Lưu phó tổng cũng dám nói. Việc này ảnh hưởng có chút lớn cho nên ngay cả Cố lão gia từ đều nghe đến, ông hỏi Cố Quân Viêm là rốt cuộc có chuyện gì? Cố Quân Viêm đem chuyện ra kể lại cho lão gia từ.

Lão gia từ nghe cháu trai nói xong thì nói: “Quân Viêm, con đây không phải là lấy Ân Hi làm súng mìn đó sao? Đến lúc mẹ vợ con biết xem có đến cho con một trận không?”

Cố Quân Viêm bất đắc dĩ cười ngọt ngào nói: “Gia gia, ông nghĩ con muốn để Ân Hi đối mặt với những chuyện này sao? Là em ấy muốn mình phải như vậy, em ấy còn nói sau này sẽ chuyên làm súng khai cuộc cho con, không phải, là pháo nổ!”

Cố lão gia từ nghe cháu trai nói thế khoe miệng co rút lại, nghĩ thầm thật sự cái gì cũng dám làm, đa số người đều không thích bị người khác lấy mình làm súng mìn, mặc dù là người tin cậy, nhưng Ân Hi lại nguyện ý làm như vậy, nói cho cùng nguyên nhân cũng bởi vì yêu cháu trai của mình!

Lão gia từ đã nghĩ thông suốt từ lâu, cho nên đối với chuyện hai người cũng là càng nhìn càng vui sướng, càng nhìn càng cảm thấy đẹp đôi. Mà Cố Hi Mạn từ sau lần Cố Quân Viêm xảy ra tai nạn xe liền đi nước ngoài, vài năm nay chưa từng quay về, ngày lễ ngày tết cũng không, nhưng cô ta có gọi điện thoại cho Cố lão gia từ, thỉnh thoảng cũng sẽ gọi điện thoại cho Cố Quân Viêm, còn hỏi thăm một ít về Thuý Ân Hi.

Cố Quân Viêm hiểu thân nhân chính là thân nhân, mặc dù cái chết của cha mẹ và em trai do cô út dẫn đến, nhưng cô không phải là cố ý, hơn nữa Cố Quân Viêm từ nhỏ đến lớn luôn được cô yêu thương không phải là giả dối, bởi vậy dù khó có thể trở lại trạng thái như trước đây, đối với Cố Quân Viêm mà nói Cố Hi Mạn vẫn là cô út của anh, có câu “Đánh gãy xương cốt vẫn dính da thịt” chính là nói lên sự ràng buộc giữa máu mủ ruột rà.

Thuý Ân Hi biết Cố Hi Mạn gọi điện thoại cho Cố Quân Viêm cái gì cũng không nói, Cố Hi Mạn đã xuất ngoại, cô ta cũng không gây nguy hại đến an toàn của Cố Quân Viêm, cậu chỉ cần biết nhiều này là đủ rồi.

Mà bên kia tại Thuý gia, Ninh Từ Mị đối với công việc của con trai ở Cố thị cũng rất quan tâm, “Con trai, con vào Cố thị đã một thời gian, thế nào? Có thích ứng không?”

Thuý Ân Hi cau mày lại, “Thích ứng cái gì? Không phải chỉ là nơi làm việc sao? Có cái gì thích ứng không thích ứng, có phải là đi làm nhân viên tiêu thụ đâu.” Còn bản khoản chuyện nhân viên tiêu thụ đâu.

Ninh Từ Mị nghe con trai nói vậy liền nhướng mày liếc nói: “Con trai, mẹ không hiểu sao con như thế nào cứ muốn làm nhân viên tiêu thụ vậy? Con có biết bao nhiêu người muốn vào Cố thị còn không thể nào vào được, chứ nói chi là trợ lý tổng tài, con hơi không biết tốt xấu đấy!”

“Mẹ, mẹ không hiểu, tiêu thụ là đặc biệt rèn luyện người, so với ngày nào cũng ngồi trong văn phòng làm việc hay hơn nhiều, người ở trong văn phòng làm việc hận không thể mọc ba con mắt cũng không đủ dùng. Thật không biết đám người đó mỗi ngày lục đục với nhau có ý gì, đem việc trong tay mình làm cho tốt là được, cứ luôn thích không có gì tìm việc.”

“Mẹ của con tuy không có từng làm công nhân viên chức, nhưng nghề nghiệp nào cũng có người như vậy, nghiên cứu học vấn cũng thế mà giống như anh trai con lẫn lộn trong giới giải trí cũng vậy, chỗ nào có người chỗ đó có tranh đấu, có lục đục có phát sinh mâu thuẫn, nhưng đồng dạng bất kể trường hợp nào cũng có người tốt tồn tại.”

“Người tốt? Dù sao thì con ở Cố thị không thấy được.”

“Trợ lý Lư trước kia của Quân Viêm đâu?”

“Anh Lư?” Thuý Ân Hi gật gù đầu nói: “Ừm, anh Lư quả thật có thể coi như ngoại lệ, anh ta là người đi theo Quân Viêm thời gian dài nhất, đối với Quân Viêm trung thành cũng sẽ không đùa giỡn tâm tư gian xảo gì.”

Ninh Từ Mị lắc đầu cười nói: “Con trai, con lại sai.”

Thuý Ân Hi trừng mắt, “Lại sai? Vừa nãy không phải mẹ nói anh Lư sao? Tại sao lại sai?”

“Con cảm thấy trợ lý Lư là một người không tồi, nhưng đó là thái độ của anh ta trước mặt con và Quân Viêm, con có tin hay không khi anh ta đối mặt với những người khác trong công ty chắc chắn lại sẽ có một mặt khác, thậm chí là tính kẻ hại người khác, đương nhiên cũng có lẽ là do Quân Viêm gợi ý, hoặc... Là chính anh ta.”

Thuý Ân Hi nhú mày, nghĩ nghĩ mở miệng nói: “Mẹ, mẹ là nói kỳ thật mỗi người đều có một mặt tốt, đồng dạng cũng có một mặt không hề tốt, là lúc anh ta đối mặt với những người khác nhau, sẽ bày ra vẻ mặt cũng khác nhau. Con cảm thấy trợ lý Lư tốt có lẽ người khác sẽ cảm thấy trợ lý Lư là một người đáng ghét, đồng dạng con thấy đáng ghét cũng có người cảm thấy người kia là người tốt.”

“Con của mẹ quả nhiên thông minh, Ân Hi, có đôi khi nhìn người con phải học một đôi mắt nhìn, thậm chí nhìn đến mặt không tốt của người ta con còn phải nghĩ vì sao người ta không tốt, câu đầu tiên trong Tam Tự Kinh nói thế nào nhỉ, ‘Nhân chi sơ, tính bản thiện’, một người biến thành loại hình bị người khác chán ghét, chung quy là có nguyên nhân.”

Ninh Từ Mị tiếp tục nói: “Thế nhưng, mẹ nói cho con những điều này không phải để con nhìn thấy người đáng ghét cũng muốn xu nịnh, nhìn người xấu cũng không xử lý.” Cô cười khẽ nháy mắt mấy cái, “Đạo lý cũng chỉ là đạo lý, trường hợp thực tế nhiều khi đạo lý nói không thể thông, trong lòng con có cái cân cân là tốt rồi, đừng để người muốn bắt nạt là bắt nạt, xã hội và trường học không giống nhau. Tính cách con ở trường học không nhất định dùng thuận lợi trong xã hội, chẳng qua là trong công ty có Quân Viêm nên mẹ nghĩ con sẽ chẳng ăn thiệt được.”

“Mẹ, Quân Viêm với gia gia nói con đặc biệt giống mẹ, nếu như mẹ chưa từng bị người nào bắt nạt được, con đây cũng sẽ không bị người bắt nạt.”

Thuý Thiên Lệ ngồi một bên nghe bà xã giảng đạo lý đao to búa lớn cho con trai, mới bắt đầu nghe còn thấy hứng thú vô cùng không ngừng gật đầu, thâm nghĩ bà xã rốt cục đã biết tầm quan trọng của việc giảng đạo lý, kết quả sau khi nghe đến khúc cuối thì ông sờ sờ mũi, nói đến nói đi đều vô ích, cuối cùng vẫn là cho người ta một trận.

Vài ngày sau, lời đồn về Thuý Ân Hi và Cố Quân Viêm bị đồn đại khắp công ty, Thuý Ân Hi không biết là ai nói chuyện này, nhưng hiển nhiên cao thấp trong công ty cũng đã biết. Cậu cũng đã sớm nghe Cố Quân Viêm nói qua, chuyện của hai người ngay từ đầu anh không có ý định muốn gạt, nhưng sẽ không đặc biệt đi công khai, tất cả thuận theo tự nhiên là được. Lúc này đúng thật là thuận theo tự nhiên, nhưng mà việc này nhanh chóng bị truyền khắp công ty mọi người đều biết là không bình thường.

Thuý Ân Hi cũng không cảm thấy thế nào, lúc tại Đồng đại rất nhiều người biết cậu và Cố Quân Viêm cùng một chỗ, ít nhất là số người nhiều hơn Cố thị nhiều lắm, chút lời đồn đãi ấy trong công ty cậu căn bản không để vào mắt, huống chi không có ai dám trước mặt cậu nói cái gì. Tin tức cậu qua lại cùng Cố Quân Viêm bị truyền ra, tất cả mọi người khó hiểu nghĩ tới chuyện mấy ngày trước Thuý Ân Hi trong cuộc họp trách cứ Lư phó tổng, lúc ấy rất nhiều người chỉ biết chắc chắn cậu có chỗ dựa, nhưng không ai nghĩ tới chỗ dựa của cậu dĩ nhiên là tổng tài!

Sau khi thư ký Vương biết chuyện này thì tức giận không được, vẫn luôn không nghe nói tổng tài có bạn gái, hoá ra là có chuyện như vậy. Nghĩ thế cô ta liền đem Thuý Ân Hi trở thành tình địch của mình, cô ta cảm thấy nếu Thuý Ân Hi không biến đi thì cô ta thật sự một chút cơ hội cũng không có.

Cùng lúc đó Lư phó tổng nộp đơn từ chức, Cố Quân Viêm ngay cả một câu giữ lại cũng không nói lập tức đồng ý, mới đầu Thuý Ân Hi còn không hiểu là chuyện gì xảy ra, sao bỗng nhiên Lư phó tổng muốn từ chức rồi đó? Mấy ngày kể cậu rốt cuộc biết nguyên nhân, bao quát gồm tổng giám đốc bộ phận thị trường, giám đốc tiêu thụ cùng với rất nhiều nhân viên tiêu thụ lần lượt từ chức, cũng là một sự kiện rất bình thường, thông thường một giám đốc tiêu thụ nhận được lời mời rời đi sẽ mang theo một đoàn đội hoặc là rất nhiều nhân viên tiêu thụ đi cùng.

Lư phó tổng từ chức mà còn mang theo đoàn đội bộ phận thị trường và bộ phận tiêu thụ trong lúc nhất thời làm cho toàn bộ Cố thị lâm vào bị động, mà ngay cả scandal Thuý Ân Hi với Cố Quân Viêm bây giờ cũng không phải là đề tài mọi người bàn tán nhiều nhất, có thể nghĩ được trò này của Lư phó tổng ảnh hưởng cỡ nào.

“Thì ra Lư phó tổng đánh chủ ý này? Xem ra chút ta phải vô cùng cảm ơn ông ta mới được, đúng không?”

Cố Quân Viêm nhìn Thuý Ân Hi cười nói: “Không sai, phải là cảm ơn ông ta một chút, không thì anh cũng không biết hoá ra trong công ty có nhiều người hai lòng như vậy. Giờ thì tốt rồi, anh không cần thu dọn ai cả.”

“Còn không phải sao, thế nhưng có một vấn đề, ngay tức thì chúng ta đi đâu tuyển dụng nhiều nhân viên như vậy đây?”

Cố Quân Viêm tràn đầy tự tin cười nói: “Cố gia không thiếu nhất chính là người.”

Lúc ấy Thuý Ân Hi không có hiểu được ý trong lời nói của Cố Quân Viêm, nhưng ngày hôm sau cậu đã biết được, rất nhiều nhân viên nghiệp vụ được bổ sung đi vào, hơn nữa không cần phỏng vấn huấn luyện, quan trọng nhất là những người này hết sức trung thành với Cố Quân Viêm. Sau thì cậu nghe nói đây là người được điều tới từ một mặt làm ăn khác của Cố gia, tuy anh không nói rõ, nhưng Thuý Ân Hi vẫn rõ là có ý gì.

Cũng không lâu lắm lại một lời đồn đãi kỳ quái bị truyền ra, nhân vật chính trong lời đồn vẫn là Thuý Ân Hi, nói câu ý vào quan hệ với Cố Quân Viêm không tôn trọng lãnh đạo và người đi trước, còn đem người có năng lực nhất Cố thị là Lư phó tổng bức đi.

Rõ ràng là Lư phó tổng mang theo đoàn đội đổi nghề mà không báo trước là chuyện vô cùng không vẻ vang, nhưng bây giờ lời đồn đãi bị truyền ra, ngược lại đem Lư phó tổng tẩy trắng, mà trong lúc nhất thời Thuý Ân Hi thành tiêu điểm cho mọi người chỉ trích!

Bản thân Thuý Ân Hi còn cảm thấy chẳng có gì đâu nhưng Cố Quân Viêm đã tức giận, cư nhiên dám như vậy đắc tội Ân Hi nhà mình, thật sự là muốn chết. Thuý Ân Hi xoa dịu cảm xúc của Cố Quân Viêm xong mới nói: “Đừng tức giận đừng tức giận, em cũng không phải lần đầu tiên bị người vu tội, chút chuyện này em không để vào mắt, người khác muốn nói cái gì thì kệ đi, chẳng lẽ em còn có thể khoá hết miệng của mọi người sao? Lại nói sau này em cũng không đến các công khác làm việc đúng không? Tại Cố thị có anh ở đây ai dám ở trước mặt em nói một chữ không?”

Cố Quân Viêm một thân lệ khí, “Cái gã họ Lư này, xem anh xử lý gã không!”

Thuý Ân Hi hiểu kỳ nói: “Anh muốn xử lý gã như thế nào?”

Cố Quân Viêm nhìn về Thuý Ân Hi nói: “Gã mang theo nhiều người như vậy em cảm thấy ở cái thành phố Thiên Hải này trừ bỏ Tứ đại gia tộc, có tập đoàn nào có thể lập tức chứa được nhiều người như vậy? Hơn nữa dù cho có thể chứa nạp được nhiều người như vậy khẳng định đãi ngộ kém so với Cố thị.”

Thuý Ân Hi nhún mày, “Không phải chứ? Chẳng lẽ gã đơn giản muốn kéo người đi khỏi Cố thị, vì cho em, không, vì muốn khó dễ anh mới đúng, những người đó chẳng phải bị gã lừa sao?”

“Em nghĩ gã là người tốt hay sao?”

“Chắc chắn, thật sự không biết những người này biết được chân tướng sẽ có biểu tình gì.” Thuý Ân Hi đối với những người này có một xú thương hại.

Thực tế thì những nhân viên đó đã sớm hối hận khi rời đi Cố thị, giống như là Cố Quân Viêm đoán vậy, công ty Lư phó tổng chuyển sang có quy mô quả thật rất lớn, thực lực cũng khá, nhưng đừng nói là Tứ đại gia tộc mà ngay cả tập đoàn Thu An cũng không bằng. Cho nên người được Lư phó tổng mang đi khẳng định không thể nhận vào toàn bộ, nhưng không nhận hết thì sẽ rất phiền toái, vì thế đối phương cân nhắc mãi cuối cùng vẫn là nhận hết toàn bộ, nhưng đãi ngộ so với Cố thị chính là không chỉ kém một tí tẹo.

Những nhân viên này đi theo Lư phó tổng là vì muốn kiếm tiền, nhưng hiện tại tiền kiếm không được thì thôi còn là kiếm ít đi rất nhiều. Những người này vừa thấy tình huống vậy liền mặc kệ, bọn họ chọn hai đại biểu đi tìm Lư phó tổng nói chuyện, mà lần nào Lư phó tổng đều cứ kéo dài câu trả lời, có thể kéo bao lâu thì bao lâu, mà phương pháp như vậy kết quả cuối cùng chính là căng thẳng, hơn nữa Lư phó tổng cũng không có ý định quản đám người kia, đương nhiên trước đó ông ta đã chọn vài người có năng lực tốt nhất giữ lại.

Đám người kia lập tức tròn tròn mắt, chờ bọn họ muốn về Cố thị thì biết không có khả năng, hơn nữa Cố Quân Viêm cũng sẽ không nhận lại bọn họ, mà vì có thể trở lại Cố thị bọn họ nghĩ tới một cách, chính là truyền bá lời đồn đãi Thuý Ân Hi. Cố Quân Viêm còn tưởng lời đồn này là Lư phó tổng muốn tẩy trắng bản thân nên làm ra, kết quả là do đám người kia truyền tới.

Ý tưởng của bọn họ thật ra rất đơn giản, là nghĩ Cố Quân Viêm vì áp chế lời đồn, hào phóng mời bọn họ trở về. Đến lúc đó bọn họ sẽ giúp Thuý Ân Hi nói chuyện, giải thích đầu sỏ gây tội là Lư phó tổng. Như vậy vừa có thể khiến cho Lư phó tổng trên lưng gánh ác danh mà bọn họ có thể đường đường chính chính về Cố thị làm việc, lời đồn đãi về Thuý Ân Hi sẽ được tiêu trừ, quả thật là một mũi tên trúng ba đích.

Nhưng, hiển nhiên bọn họ đều nghĩ sai, đầu tiên là bọn họ đánh giá sai chỉ số cảm xúc của Thuý Ân Hi, đối mặt với lời đồn như vậy người ta căn bản không để ý, tiếp theo chính là phương pháp làm việc của Cố Quân Viêm, Cố thị đã có nhân viên nghiệp vụ mới, căn bản không cần đám người từng phản bội công ty. Cuối cùng là Cố Quân Viêm muốn tiêu trừ lời đồn đãi thì anh có rất nhiều cách, bảo anh cúi đầu là tuyệt đối không có khả năng.

Sau khi biết sự thật, Thuý Ân Hi từng có một giây mềm lòng giờ đã biến mất, trước cậu cảm thấy những người này thật xui xẻo, giờ cảm thấy những người này là xứng đáng, vì muốn vào lại Cố thị dám nói bậy mình, một mình trước còn có một xú thương tình cho bọn họ.

Cố thị và công ty Lư phó tổng chuyển qua không có bất kỳ tiếp xúc gì, bởi vì công ty kia ở thành phố Thiên Hải là chi nhánh, tổng bộ không phải ở thành phố Thiên Hải, bọn họ là năm ngoái mới đến phát triển ở thành phố Thiên Hải. Lư phó tổng phải là đã sớm tiếp xúc với công ty đó, Cố Quân Viêm càng nghĩ càng thấy đúng, những công ty bản địa tại thành phố Thiên Hải có nhà nào dám phiêu lưu mạo hiểm đắc tội Cố thị, tiếp nhận một lúc nhiều nhân viên như vậy?

Cố Quân Viêm liên hệ vài công ty sau đó ngồi yên chờ tin tức, quả nhiên không vài ngày sau công ty kia xảy ra vấn đề, đầu tiên là phía cung cấp hàng nâng cao giá, sau là vài công ty đặt hàng trước đó ồn ào đòi hủy đơn, đương nhiên hủy đơn đều là công ty chỉ có hợp đồng miệng mà không có thực sự ký hợp đồng, nhưng chỉ hai điều này đã khiến công ty này lâm vào khốn cảnh.

“Chắc chắn, không nghĩ tới nha, anh ra tay nhanh như vậy?”

Cố Quân Viêm cười nói: “Nào có chuyện để cho người ta đánh mình mà mình không đánh lại chứ?”

“Hừm? Không phải Cố tổng tài luôn thích nhìn thẳng hễ nhảy nhót diễn kịch sao?”

“Cái đám ruồi bọ luôn ở bên tai em ong ong không dứt, không thấy phiền sao?”

Thủy Ân Hi đi đến bên người Cố Quân Viêm đặt móng ngồi trên đùi anh hỏi: “Gã họ Lưu sẽ tới tìm gây rắc rối không?”

“Thứ nhất là gã không dám, thứ hai là đến bản thân gã cũng khó bảo toàn.”

“Làm thế nào...” Thủy Ân Hi còn chưa nói ra chữ “chuyện”, cửa văn phòng đã bị người từ bên ngoài đẩy ra, người vào đầu tiên là giặt mình, lập tức liền đem cửa mở ra.

“Tổng tài, mời ngài!”

Thủy Ân Hi cau mày nhìn về phía thư ký Vương, người đàn bà này nhìn thấy tình huống như vậy còn dám mở cửa ra để người đằng sau nhìn thấy, chắc! Quả nhiên muốn chơi, mà Cố gia tử vừa vào tới thấy tư thế của hai người ở trong phòng làm việc, ném cho ánh mắt xem thường nói: “Bậy bạ!” Thư ký Vương vừa nghe lão gia tử nói lời này thì vui muốn chết, nghĩ thầm Thủy Ân Hi này chờ bị xử lý đi!

Sự thật thì nếu như cô ta cố gắng cẩn thận nghe một chút, sẽ phát hiện bên trong hai chữ này của lão gia tử có nồng đậm ý răn dạy con cháu, nhưng không có một xú tức giận này.

Chờ thư ký Vương đi ra ngoài đóng chặt cửa lại vừa vặn trợ lý Lưu từ toilet trở về liền hỏi cô ta là ai tới? Thư ký Vương đặc biệt đặc ý nói câu “Lão tổng tài đến!” Trợ lý Lưu có chút ngốc lăng nhìn thư ký Vương, không biết lão tổng tài tới cô em đặc cái gì ý, cái đó và cô em có liên quan gì à?

Mà lúc này trong văn phòng Thủy Ân Hi đã sớm đi tới bên người lão gia tử, “Gia gia, ông tới sao không nói trước cho chúng con biết một tiếng, chúng con sẽ đi xuống dưới đón ông lên!”

“Đón cái gì đón, ông cũng không phải là không biết đường, lại nói có ai dám ngăn cản ông chắc? Ngược lại là con, đoạn thời gian trước ông nghe được một ít lời đồn không hay, con có loạn tưởng không đó?”

“Loạn tưởng cái gì? Con có cái gì chưa thấy qua, việc nhỏ, lại nói có Quân Viêm giải quyết, ông đừng lo lắng!”

“Không có việc gì thì tốt, à, cái đứa thư ký bên ngoài là bị sao vậy?”

“Tình địch của con, các người không được quản đâu!”

Cố lão gia tử liếc nhìn cháu trai một cái, lời này có ý gì?

Cố Quân Viêm cười cười không lên tiếng, anh biết có ý gì là đủ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102

PN16: Bất nạt người

E&B: Strangers Ex

Mà ngay cả lão gia tử cũng nhìn ra thư ký Vương có vấn đề, có thể nghĩ được cái cô thư ký Vương này làm quá nhiều đi? Mà lúc này thư ký Vương còn đang đặc ý, cảm thấy Cố lão gia tử phát hiện chuyện Thủy Ân Hi với Cố Quân Viêm, khẳng định sẽ xử lý Thủy Ân Hi, Cố gia là hạng gia tộc nào chứ, làm sao cho phép thiếu gia đương gia truyền ra loại gièm pha này?

Không bao lâu sau văn phòng làm việc tổng tài mở cửa ra, Cố lão gia tử đi phía trước, Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm theo ở phía sau. Nhìn thấy ba người cùng nhau đi đến, trợ lý Lưu cùng thư ký Vương lập tức đứng dậy cung kính chào hỏi.

Thủy Ân Hi nhìn thoáng qua vẻ mặt không thể hiểu được của thư ký Vương trong lòng cảm thấy buồn cười, lão gia tử răn dạy mình là cái cô này phóng chùng có chút mộng, có khi là còn đang rất tức giận kia?

Thư ký Vương đúng là có chút mộng, cô ta không rõ vì sao lão tổng tài nhìn thấy Thủy Ân Hi ngồi trên đùi tổng tài thế nhưng không nổi giận đâu? Ban này mới vào văn phòng rõ ràng giận dữ, cô ta chỉ nghĩ mãi việc này nên ngay cả việc tức giận cũng quên.

Sau lại thư ký Vương tự động bỏ não, nhất định là tổng tài giải vây cho Thủy Ân Hi, không biết là tổng tài nói với lão tổng tài cái gì, không ngờ khiến cho lão tổng tài không tức giận, xem ra là tổng tài vẫn là rất thích cái tên Thủy Ân Hi này, thế này thì có chút khó làm rồi. Rõ ràng là có một vẻ có thể là chân tướng thật sự, nhưng rất nhiều người khi gặp phải tình huống này đều sẽ lựa chọn đi tin tưởng phía có lợi cho mình, nói trắng ra là ý tưởng lừa mình dối người mà thôi.

Hiển nhiên thư ký Vương chính là người như thế, cô ta không phải chưa bao giờ nghĩ đến có thể là lão tổng tài đã biết quan hệ của Thủy Ân Hi với Cố

Quân Viêm, nhưng rất nhanh đã bị chính cô ta phủ nhận. Nếu như thật sự là vậy, mình kia mới là quả thật không có một chút cơ hội nào, nên đối với loại khả năng này cô ta lựa chọn không tin tưởng.

Tiếp đó cô ta tới tìm bác gái là Trần giám đốc bộ phận hành chính thương lượng đối sách, hiện tại Trần giám đốc cũng có chút sốt đầu mê trán, bởi vì bà ta đã ôm chặt đùi Lưu phó tổng từ lâu, tuy đem cháu gái đưa tới bên cạnh tổng tài, nhưng dù sao thì bà ta cũng là người có kinh nghiệm trải đời phong phú, tự nhiên biết Cố tổng tài không có khả năng coi trọng cháu gái.

Nhưng Lưu phó tổng lại lừa bà ta, Lưu phó tổng đáp ứng tương lai thăng cô ta thành phó tổng, nhưng đột nhiên Lưu phó tổng từ chức ở công ty, hơn nữa căn bản không lộ chút tiếng gió nào với bà ta. Lúc trước Lưu phó tổng sỏ dĩ đáp ứng giúp Trần giám đốc, chỉ là có một số việc cần cái chức vị giám đốc bộ phận hành chính của bà ta hỗ trợ. Nhưng trên thực tế là Trần giám đốc giúp được cho Lưu phó tổng không nhiều, cho nên trong mắt Lưu phó tổng thì Trần giám đốc đã sớm bốc hơi.

Sau thì không lâu bà ta chợt nghe kết cục của những nhân viên đi theo Lưu phó tổng, bà ta cũng không khỏi thổn thức, may mắn trước kia mình không rời đi cùng với Lưu phó tổng, không lâm vào kết cục đó thì so với những người này mạnh hơn nhiều. Tiếp không lâu lắm bà ta lại nghe nói công ty mà Lưu phó tổng chuyển qua xảy ra vấn đề, không cần nghĩ mọi người cũng đều biết là chuyện gì xảy ra, ở cái thành phố Thiên Hải này người đắc tội Cố gia có thể đứng yên ổn mới là lạ.

Trần giám đốc không chỉ cảm khái vận khí bản thân thật tốt, lúc ấy Lưu phó tổng không cho bà ta đi cùng bà ta còn cảm thấy đối phương rất không giữ lời, giờ bà ta thật sự muốn cảm ơn Lưu phó tổng không có thông báo cho mình. Trong khoảng thời gian này mỗi khi nhớ tới chuyện này bà ta cảm thấy vô cùng may mắn!

Nhưng vài ngày gần đây trong công ty có vài lời đồn đãi về bà ta, nói bà ta đã đầu phục Lưu phó tổng từ lâu, còn nói sỏ dĩ bà ta không đi cùng Lưu phó tổng, kỳ thật là muốn ở lại Cố thị để nắm vùng cho Lưu phó tổng. Bà ta không biết lời đồn này là như thế nào truyền tới, giống như là đột nhiên giữa chừng có lời đồn đãi như vậy, hơn nữa còn là nhanh chóng lan truyền khắp công ty.

Gần đây Trần giám đốc luôn là lo sợ bất an, nếu ở trong công ty nhìn thấy vài người đang khe khẽ nói nhỏ, phản ứng đầu tiên của bà ta là có phải những người này đang nói xấu mình không? Bà ta nhìn mỗi người trong công ty đều không vừa mắt, nếu là nhân viên bình thường bà ta còn có thể trách cứ hai câu “Lúc làm việc đừng có tụ tập nói chuyện vớ vẩn” này nọ, nhưng nếu là đồng cấp hay quản lý cao cấp khác thì bà ta chỉ có thể mặc kệ người ta.

Nghĩ đến việc mình đã hơn bốn mươi tuổi có khả năng bị sa thải làm bà ta lo lắng muốn chết, trong nhà vừa mới đổi sang căn hộ lớn hơn một chút, còn có vay thêm bên ngoài, ông xã năng lực thường thường, tiền kiếm so với mình ít hơn, con cái mới vừa lên đại học, đầu đầu cũng là lúc phải dùng tiền. Khác với đoạn thời gian trước bà ta cảm thấy mình thật may mắn, gần đây bà ta thấy mình quá xui xẻo.

Chính là dưới tình huống như vậy thư ký Vương đến tìm bà ta, nhờ bà ta giúp nghĩ biện pháp đối phó Thủy Ân Hi. Trần giám đốc vẫn cảm thấy loại chuyện cháu gái gả được vào cửa Cố gia đúng là người si nói mộng, tuy cháu gái có vài phần tư sắc, nhưng thân phận bồi cánh có chỗ nào xứng với Cố tổng tài. Nhưng thư ký Vương nói: “Thủy Ân Hi là đàn ông mà có thể mê hoặc được Cố tổng tài, chỉ cần cho con cơ hội con nhất định sẽ làm Cố tổng tài yêu con.”

Trần giám đốc vẫn là có chút do dự, chợt nghe thư ký Vương tiếp tục nói: “Bác gái, bác phải biết là nếu con trở thành phu nhân tổng tài, ở Cố thị này bác muốn làm chức vụ gì chẳng phải chỉ là chuyện một câu nói của con, cho dù công ty nuôi không bác cũng sẽ không ai nói cái gì, bởi vì bác là bác gái của con, đúng hay không?”

Trần giám đốc nghe nói như thế thật sự động tâm, nếu cháu gái thật sự trở thành phu nhân tổng tài, vậy mấy chục vạn vay mua nhà kia có phải cũng tìm được người mượn, vay ngân hàng đúng thật sự là không thích, nếu có người cho mình mượn số tiền kia, mình có thể chậm rãi trả còn có khi tiết kiệm được không ít đâu. Đến lúc đó nếu cháu gái làm cháu rể vui vẻ, không chừng mấy chục vạn này là không cần tốn, đừng nói mấy chục vạn thậm chí mấy trăm vạn mấy ngàn vạn ở trong mắt Cố tổng tài có lẽ chẳng là cái gì cả nhỉ?

“Được, con nói xem bác phải giúp con thế nào?”

“Bác gái, con chính là không có chủ ý nào quá tốt cho nên mới nhờ bác giúp mà, muốn để Thủy Ân Hi biến khỏi Cố thị trước hết phải để cho Cố tổng tài ghét cậu ta mới được. Nhưng con đối với Cố tổng tài thật sự biết quá ít, căn bản không biết anh ta thích hay ghét dạng người gì, hoặc là nói điểm mấu chốt của anh ta ở đâu con hoàn toàn không biết.”

Trần giám đốc nghĩ nghĩ nói: “Mười mấy tuổi Cố tổng tài đã đi theo lão tổng tài đến công ty, kỳ thật muốn làm Cố tổng tài nghe lời thì chỉ có lời nói của lão tổng tài là dùng được. Nhưng quan trọng là hiện tại lão tổng tài không thường đến công ty, muốn từ trên người ông ta ra tay cũng thật khó.”

“Cái này căn bản không có khả năng, dù cho lão tổng tài đến văn phòng tổng tài, con cũng không tiếp xúc đến ông ta được.” Trần giám đốc gật gật đầu, xem ra cháu gái có thể là đã sớm nghĩ đến cách này.

Hai người bọn họ tại đây ngầm nghĩ biện pháp tính kế Thủy Ân Hi, Thủy Ân Hi cũng không nhận rồi, cậu cũng nghe được các lời đồn đãi về Trần giám đốc trong công ty, trợ lý Lưu nói những chuyện về Trần giám đốc là chủ yếu do quản lý bộ phận hành chính thả ra, bởi vì có Trần giám đốc đè nặng cho nên quản lý căn bản không thẳng được, cô ta đối với Trần giám đốc là hết sức gai mắt.

Về phần vị quản lý kia trợ lý Lưu nói năng lực làm việc rất không tồi, nhưng bởi vì Trần giám đốc đối với cô ta vô cùng đề phòng, tuổi trẻ xinh đẹp tốt nghiệp đại học hàng đầu, năng lực làm việc giỏi, đây đối với Trần giám đốc mà nói là một tồn tại hết sức uy hiếp, cho nên trên công việc thường xuyên chèn ép cô ta. Hơn nữa Trần giám đốc là người thích đoạt công lao người khác, không chỉ vị quản lý kia mà ngay cả nhân viên phòng hành chính đối với hành vi của Trần giám đốc cảm thấy trợ trên.

“Người như thế sao còn để lại đây?”

“Trước là tổng tài không muốn đánh cỏ động rắn, muốn đem những người này bắt cả ỏ, nào biết lúc Lưu phó tổng từ chức căn bản không nghĩ muốn dẫn Trần giám đốc đi, ngược lại làm bà ta gặp may.”

Thủy Ân Hi nhíu mắt nói: “Anh Lưu, chuyện lần này cùng anh có vấn đề gì không? Hoặc là nói Quân Viêm có vấn đề gì không?”

“Bà ta dù sao cũng là quản lý cao cấp, hơn nữa có hợp đồng, không có lý do gì cho người nghỉ việc sẽ không tốt nghe lắm, cho nên...” Trợ lý Lưu không có tiếp tục nói tiếp, Thủy Ân Hi cũng cười không nói gì thêm.

Vài ngày sau Cố Quân Viêm nhận được một phần chuyển phát nhanh, trong chuyển phát nhanh là một xấp ảnh chụp, trên ảnh chụp là hình ảnh thân thiết của Thủy Ân Hi cùng một cô gái. Sau khi Cố Quân Viêm xem xong liền kêu Thủy Ân Hi lại đây, Thủy Ân Hi liếc mắt một cái liền bật cười lớn tiếng, thậm chí Ps cũng quá ảo đi?

“Tốt xấu gì cũng nên tìm cao thủ Ps chứ!”

Cố Quân Viêm cũng cười cười, “Xem ra bọn họ cũng rất cẩn thận, tìm người khác lỡ như bị đối phương vợ vét tài sản chẳng phải là mất nhiều hơn được?”

Thủy Ân Hi gật đầu, “Cũng đúng, nhưng cũng quá ảo đi, nếu anh không tin chẳng phải bọn họ uống phí tâm tư?” Cậu chớp mắt nói: “Anh đoán xem bọn họ có ý định thử thử xem?”

Cố Quân Viêm nhíu mày, “Em là nói bọn họ muốn thử xem thái độ của anh, sau sẽ có khả năng sẽ quá mức hơn?”

“Có lẽ.” Thủy Ân Hi ném ảnh chụp lên trên bàn, “Chỉ có cái thứ này chắc chắn không đạt được hiệu quả bọn họ mong muốn.” Cố Quân Viêm vừa muốn nói chuyện chợt nghe có người gõ cửa, nhưng anh còn chưa có gọi đi vào thì cửa phòng làm việc lập tức mở ra, người vào là Cố Quân Suất.

“Anh, hai người các anh không phải là đang làm chuyện gì mà thiếu nhi không nên nhìn chứ?”

Thủy Ân Hi nguyền rủa cậu ta một cái, “Biết còn tự ý xông vào?”

Cố Quân Suất trừng mắt, “Anh... Ban ngày ban mặt hai người các anh muốn làm chi? Còn có thể làm việc cho tốt không hả?” Cậu ta vừa nói vừa đi vào trong, nhìn thoáng qua liền thấy xấp ảnh chụp trên bàn, cầm lên lập tức phụt lên lửa giận, “Sao anh có thể làm chuyện có lỗi với anh của tôi?”

Thủy Ân Hi vươn đầu ngón tay chợt chợt cái mặt của Cố Quân Suất, “Trùng to mắt nhìn rõ ràng cho anh, đó là anh à?”

Cố Quân Suất nhìn kỹ, “Hơ? Hình như có chỗ nào không đúng lắm nha? Đây là Ps?” Nhìn xem biểu tình của Cố Quân Viêm với Thủy Ân Hi, cậu chỉ biết là hai người ta đã sớm nhìn ra chân tướng.

“Chắc chắn, chị dâu đắc tội ai thế? Này dù là người yêu có thể nhìn ra rõ ràng là Ps, trong lòng cũng nảy sinh nghi ngờ đi?”

Thủy Ân Hi cau mày, “Cái này rõ ràng là Ps, sao còn sẽ nghi ngờ?”

Cố Quân Suất cũng cau mày, “Anh còn không hiểu sao? Không phải tất cả các đôi đều sẽ giống như anh và anh trai tôi tin tưởng nhau, có đôi nhìn ảnh chụp như vậy biết rõ là giả, nhưng cũng sẽ nghĩ đối phương có phải thật sự ở sau lưng mình có quan hệ với người khác không?”

Thủy Ân Hi không hiểu, “Không tin tưởng nhau làm chi muốn cùng một chỗ?”

Cố Quân Suất nhún nhún vai, “Cho nên em mới nói không phải đôi nào cũng giống hai người các anh!”

Thủy Ân Hi nhìn về phía Cố Quân Viêm nói: “Chẳng lẽ bọn họ là có ý định này?”

“Có lẽ!”

“Cái gì nha? Hai người các anh đang chơi cái gì bí hiểm thế?”

Thư ký Vương cảm thấy bản thân mình thật thông minh, nghĩ ra được một phương pháp thăm dò trước như vậy, sau đó dựa theo phản ứng của tổng tài mà tiến hành bước tiếp theo. Hai ngày trôi qua Thủy Ân Hi cùng Cố Quân Viêm vẫn không có chỗ nào khác lạ, thư ký Vương biết đây là tổng tài vô cùng tin tưởng Thủy Ân Hi, xem ra mình phải nghĩ biện pháp khác.

Vài ngày sau Thủy Ân Hi hẹn anh trai cùng nhau ăn cơm, chờ khi cậu tới Thủy Ân Trạch còn chưa đến, trong lúc cậu chờ người có một người đàn ông hỏi thăm một chỗ, sau từ túi văn kiện trong tay xuất ra mấy tờ giấy đưa cho cậu, hỏi cậu có phải địa chỉ bên trên là chỗ mà hắn ta mới vừa hỏi thăm. Thủy Ân Hi cười cười nhìn người đàn ông kia nhận lấy mấy tờ giấy nghiêm túc nhìn một chút, quả thật là nơi mà hắn ta vừa hỏi, sau đó đem mấy tờ giấy trả lại cho đối phương.

Người đàn ông kia cười nói: “Tôi là từ thành phố Đông Lâm đến đây tham dự một hội nghị, mang theo một ít đặc sản địa phương tặng cho khách hàng.” Hắn ta lập tức từ trong túi lấy ra một gói hình chữ nhật được bọc bằng giấy đưa cho Thủy Ân Hi, “Không đáng bao nhiêu tiền, vui lòng nhận lấy để tôi tỏ vẻ sự cảm ơn đối với cậu.”

Thủy Ân Hi đưa mắt nhìn nhìn thứ này, liền hỏi hần ta đây là cái gì? Người đàn ông mở ra bọc giấy nói: “Là bánh gạo đặc sản nơi chúng tôi, rất nhiều khách hàng ở thành phố Thiên Hải này rất thích ăn, mỗi lần đến tôi đều mang một ít tặng khách hàng.” Người đàn ông nói xong còn chỉ chỉ một túi lớn dưới chân mình, Thủy Ân Hi nhìn thoáng qua quả nhiên có rất nhiều gói. “Được, tôi nhận vậy.” Người đàn ông nhìn thấy Thủy Ân Hi nhận lấy gói đồ vật liền rời khỏi.

Chờ thời điểm Thủy Ân Trạch tới thấy gói đồ trên bàn hỏi cái gì vậy? Thủy Ân Hi đem chuyện lúc nãy kể lại, Thủy Ân Trạch nhướn mày cầm lấy bánh gạo nói: “Đúng thật là thơm, nhưng em cũng không được ăn, người đàn ông này đầu óc có vấn đề à? Nếu là người khác hỏi đường anh ta rồi cho anh ta đồ ăn, em nghĩ anh ta có dám nhận không?”

“Biết, em vốn là không có ý định ăn.”

Giống như Thủy Ân Trạch nói vậy, người này hào phóng có chút thái quá, hỏi đường không mà đã như vậy? Mà trên đời không phải là không có người như vậy, tuy tiền tặng quà cho người ta cũng có, nhưng tuy tiền đưa đồ ăn thức uống quả thật không nhiều lắm, hơn nữa là người xa lạ, người bình thường ai dám ăn đồ do người xa lạ đưa?

Mà ánh mắt đầu tiên Cố Quân Viêm nhìn thấy gói giấy kia, há mồm hỏi ngay một câu, “Mấy vạn thế?”

“Rất giống tiền có phải không?”

“Không phải sao?”

Thủy Ân Hi lắc đầu lại kể cho anh nghe, cuối cùng nói: “Anh đoán xem bọn họ muốn làm gì?”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, lập tức trăm miệng một lời: “Vu oan hãm hại!”

“Xem ra phải chuẩn bị trước.”

“Lần này là đủ lý do đuổi bọn họ biến đi.”

Vài ngày sau có đồn đãi nói dự án mà Cố thị tham dự đấu thầu xảy ra vấn đề, Cố Quân Viêm rất giận dữ, nghe nói có người tiết lộ hạn mức giá niêm yết của Cố thị, tổng tài muốn nghiêm tra việc này.

Lúc này công ty lập tức có lời đồn nói là Thủy Ân Hi tiết lộ hạn mức giá niêm yết, bởi vì cậu là người gần gũi tổng tài nhất, cũng là người có thể trực tiếp xúc tư liệu. Tất cả mọi người trong công ty đều truyền nói như vậy, trên thực tế quả thật là có người đang truyền đãi như thế, nhưng không phải là toàn công ty đều truyền. Thứ nhất là quan hệ của Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm mọi người ai cũng biết, có vài người nhận thấy Thủy Ân Hi không có lý do làm vậy, vì tiền gì đó càng không thể tin, chẳng lẽ tổng tài không đủ tiền sao? Thứ hai là chuyện này còn chưa có điều tra rõ ràng mà sao đã truyền nói rằng do Thủy Ân Hi làm?

Chỗ nào cũng không thiếu người thông minh, Cố thị càng nhiều hơn thế, nhưng đồng dạng có người thông minh thì có người tự cho là thông minh, có người nhìn xem hiểu được tự nhiên cũng có người nhìn không rõ, có người cảm thấy Thủy Ân Hi sẽ không làm như vậy, cũng có người cho rằng Thủy Ân Hi khẳng định phải làm như vậy, tổng tài có tiền là không giả nhưng có liên quan gì Thủy Ân Hi, cho nên cậu ta muốn kiếm ít tiền tiêu xài cũng không có gì đáng trách đi? Huống chi cậu ta ở gần tổng tài càng thuận lợi.

Ngay tại thời điểm chuyện này truyền ồn ào, lần thứ hai Cố Quân Viêm nhận được một xấp ảnh chụp. Thủy Ân Hi vừa thấy lúc đó là ngày cậu đến nhà hàng gặp phải người đàn ông kia bị chụp được, quá trình hai người đưa qua lại túi văn kiện cùng với Thủy Ân Hi nhận lấy gói giấy, đều bị chụp rõ trên ảnh.

Thủy Ân Hi cầm lên mấy tấm hình kia nói: “Chắc, nhìn thật giống là có chuyện nha?”

Cố Quân Viêm gạt đầu, “Quả thật giống, nếu mà không rõ chân tướng nhìn thấy ảnh chụp này thì phản ứng đầu tiên là em bán công ty.”

Thủy Ân Hi bĩu môi, “Xuy, bán công ty thì có lợi gì? Muốn bán cũng phải bán anh này, anh so với Cố thị đáng giá hơn nhiều.”

“Không ngờ là trong mắt em anh đáng giá như thế?”

Thủy Ân Hi híp mắt nắm caravat của Cố Quân Viêm kéo người đến trước mặt mình, sau đó hung hăng hôn một ngụm, “Dĩ nhiên, bao nhiêu tiền cũng không bán.” Cố Quân Viêm cười cong cong mắt, tâm tình rõ tốt.

“Kế tiếp phải làm thế nào?”

“Ngả bài thôi!”

Cố Quân Viêm cau mày, “Không chơi?”

“Chán, đối thủ không đủ cường mạnh, thủ đoạn không đủ mới mẻ, sao em cứ có cảm giác bắt nạt người ta?” Cố Quân Viêm lắc đầu cười đầy sùng nịch.

Ngày hôm sau Trần giám đốc bộ phận hành chính bị mang đi, nguyên nhân là tiết lộ cơ mật thương nghiệp. Thư ký Vương nghe nói xong sợ đến choáng

váng, lập tức muốn tìm Cố Quân Viêm, nhưng hôm nay Cố Quân Viêm không có đi làm, trong phòng làm việc chỉ có một mình Thuý Ân Hi.

“Trợ lý Thuý, tổng tài đâu?”

Thuý Ân Hi cũng không đang làm việc mà giống như đang chờ người vậy, “Gần đây tổng tài bận việc, tạm thời không tới đây.”

“Cái gì? Chuyện bác gái của tôi phải làm thế nào? Bác ấy bị oan uổng.”

Thuý Ân Hi nhếch khoé miệng, “Bác gái của cô là ai?”

Thư ký Vương sững sốt, vừa rồi không cẩn thận cái gì cũng nói ra, nhưng giờ cô ta không để ý nhiều như vậy, nếu bác gái có chuyện gì, chắc chắn bác trai không bỏ qua cho cô ta.

“Bác gái tôi là Trần giám đốc bộ phận hành chính, bác ấy không có tiết lộ cơ mật công ty.”

Thuý Ân Hi một bộ giật mình tỉnh ra nói: “A, hoá ra là bà ta à? Không ngờ là thân thích của cô? Khó trách cô trở thành thư ký tổng tài?”

“Cậu nói vậy là có ý gì?” Thư ký Vương dùng giọng điệu không tốt hỏi ngược lại.

“Ý trên mặt chữ, cô nghe không hiểu sao? Trình độ chuyên môn của cô kém như vậy, lớn lên lại xấu, bằng cấp không cao, cô cho rằng chỉ bằng cô có thể trở thành thư ký tổng tài à? Việc này nếu không có bác gái cô thúc đẩy làm sao đến phiên cô?”

“Thuý Ân Hi, tôi gọi cậu một tiếng trợ lý là đã cho cậu mặt mũi, cậu nghĩ mình là cái thứ gì tốt hả? Một thằng đàn ông nằm dưới thân một đàn ông, ghê tởm!”

Thuý Ân Hi ngả ngón cười, “Chắc chắn, bà chị muốn giả bộ thanh cao gì với tôi thế? Bà chị vì sao trăm phương nghìn kế muốn đến làm việc bên cạnh tổng tài? Chẳng phải là muốn nằm dưới thân tổng tài sao?”

“Tôi, tôi không có, cậu đừng nói xấu người khác!”

“Thôi, bà chị làm ơn bớt giả bộ, Quân Viêm đẹp trai như thế lại vừa có gia thế có thân phận vừa có tiền, là đàn bà thì đều ao ước bò lên giường của anh ấy, thế nhưng kính nhờ bà nhớ đi rửa nước tiểu chiếu gương soi coi giùm cái được không? Dựa vào bà cũng muốn câu dẫn Quân Viêm? Năm đó hoa hậu giảng đường Đông đại chúng tôi còn câu dẫn không được Quân Viêm, huống chi cái thứ như bà?”

“Cậu, cậu khinh người quá đáng, tôi dù có xấu ra sao thì cũng là phụ nữ, cậu sao? Một thằng đàn ông bò lên giường một người đàn ông khác, cậu tốt đẹp gì để nói tôi, kẻ không biết xấu hổ nhất chính là cậu.”

“Phốc, ha ha...”

“Cậu cười cái gì?”

“Mặc kệ nói tôi bò lên giường Quân Viêm thế nào nhưng anh ấy nguyện ý làm tình, nếu là cô chắc là anh ấy lập tức ới ra mất!”

Thư ký Vương bị Thuý Ân Hi nói làm cho mặt lúc đỏ lúc trắng, giờ nghe được cậu nói vậy càng là tức đến á khẩu, chỉ có thể hung hăng nghẹn ra hai chữ “Hạ lưu!”

“Đù, đừng diễn tại đây thôi.” Thuý Ân Hi nói xong đem xấp ảnh mà hai lần trước Cố Quân Viêm nhận được vứt cho thư ký Vương, thư ký Vương nhìn ảnh chụp rơi tán trên mặt đất tròng lón hai mắt.

“Cái gã đàn ông đó bà chị muốn ở đâu vậy? Diễn xuất bình thường, lý do gượng ép, dấu điểm được mới là lạ đó?”

Thư ký Vương không dám tin tròng lón hai mắt, “Cậu... Biết?”

Thuý Ân Hi cau mày, “Đúng vậy, biết ngay từ đầu.”

“Vậy vì sao cậu không...?” Thư ký Vương không hỏi tiếp nữa, bởi vì cô ta nhìn thấy gương mặt cười đắc ý của Thuý Ân Hi đột nhiên cái gì cũng hiểu được, cô ta là tự đào hố khiến bản thân nhảy vào, còn đem bác gái bán theo.

Lúc này trợ lý Lưu mang người tiến vào, thư ký Vương bị mang đi, chuyện này rất nhanh được điều tra rõ, người đàn ông trên ảnh chụp là do thư ký Vương mướn, thư ký Vương cũng quá thật trộm hạn mức giá niêm yết đầu thầu, nhưng bán ra cơ mật công ty không phải là cô ta, mà là Trần giám đốc!

Từ khi chuyện này điều tra rõ, tin đồn trong công ty cũng đã biến mất, hơn nữa sau đó tổng tài không cần thêm thư ký nào, bởi vì có hai trợ lý đã đủ. Điều này làm cho rất nhiều bộ não muốn tranh giành chức vị thư ký tổng tài thất vọng.

Tuy rất nhiều người không nguyện ý tin tưởng, nhưng các cô không thể không thừa nhận cũng không được việc này nhất định là có liên quan đến Thuý Ân Hi!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 103

PN17: Hai người bạn họ

E&B: Strangers Ex

Tuy rằng đã giải quyết sự kiện thư ký Vương với Trần giám đốc, nhưng Thủy Ân Hi vẫn là cảm thấy rất nhàm chán, cậu biết có người vì đạt được mục đích có đôi khi không từ thủ đoạn, nhưng cái giá phải trả rất thảm thiết, tại trong chuyện này vì ích lợi mà Trần giám đốc bán đi linh hồn của mình, cuối cùng bà ta và thư ký Vương đều phải chịu sự trừng phạt của pháp luật, Thủy Ân Hi cảm thấy một chút cũng không đáng!

Có một lần Cố lão gia từ tới đã báo trước cho Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm, hai người bạn họ lập tức đi xuống tầng trệt đón người. Chờ lão gia từ tới hai người một trái một phải đem lão gia từ kẹp ở chính giữa thân mật giống như người nhà vậy, người thông minh xem như nhìn hiểu được, Thủy Ân Hi người ta đó là chính quy phu nhân tổng tài hàng thật giá thật.

Xế chiều hôm đó công ty liền truyền ra, trợ lý Thủy gọi Cố lão gia từ là gia gia, gọi kia gọi một cái ngọt cỡ nào, ánh mắt Cố lão gia từ nhìn trợ lý Thủy hoàn toàn là ánh mắt nhìn cháu dâu!

Lời này là thế nào truyền đâu? Nghe nói là cùng ngày lão gia từ tới, người đẹp quầy lễ tân đã thấy được tổng tài và trợ lý Thủy cùng nhau đi xuống, đi xuống thì thôi đi hai người bạn họ còn đứng dưới đại sảnh nói chuyện phiếm show ân ái, tổng tài còn nhẹ nhàng vuốt ve tóc trợ lý Thủy, trợ lý Thủy còn giúp tổng tài chỉnh carvat giúp tổng tài, hai người hào phóng show ân ái trước mặt người khác, hoàn toàn không để ý cảm thụ của người khác.

Thời điểm lão gia từ tới hai người bạn họ cũng là vui hơn hờ, một tay dắt một người cùng nhau đi vào thang máy, dọc đường còn vui vẻ cười nói với Thủy Ân Hi, còn hỏi rất nhiều chuyện trong công việc, một nhà này quả thực là show chói lóa quá đáng!

Lúc lão gia từ đi Cố Quân Viêm đang tiếp một cuộc điện thoại quan trọng cho nên không có xuống dưới tiễn ông, Thủy Ân Hi tự mình tiễn ông đi xuống, nhìn bộ dáng hạnh phúc hài hoà của hai người, người không biết còn tưởng đây mới hai ông cháu thật sự đâu!

Tin tức này truyền ra địa vị của Thủy Ân Hi tại Cố thị lập tức không tầm thường, đây là phu nhân tổng tài hàng thật giá thật nha, còn là được lão tổng tài thừa nhận, là trở thành người quyền lực thứ hai ở Cố thị sau tổng tài nha!

Bây giờ Thủy Ân Hi xem như triệt để đứng vững gót chân tại Cố thị, mà số ít người có tâm tư kín đáo phải hành quân lạng lẽ, nhưng, bất kể xã hội diễn biến ra sao vẫn luôn vĩnh viễn có người tự cho là đứng, nhất là người lớn lên đẹp để lại có tài hoa.

Nhưng lần này người có dụng tâm kín đáo là một cậu trai, các cô gái cảm thấy nếu tổng tài thích đàn ông thì cơ hội của bọn họ liền bằng không, nhưng số ít đàn ông trời sinh đã cong lại cảm thấy đó là một cơ hội, ví dụ như một mỡ nam bộ phận kỹ thuật.

Bộ phận kỹ thuật trên cơ bản đều là đàn ông, mỡ nam là mới vừa tốt nghiệp đại học năm nay được công ty thông báo tuyển dụng tới, bên ngoài thanh tú, nói chuyện hài hước khôi hài, lần đầu tiên Thủy Ân Hi nhìn thấy hắn đã cảm thấy người này chính là phiên toái.

Quả nhiên, sau khi mỡ nam gặp qua Cố tổng tài liền xuân tâm nhộn nhạo, nhất là khi biết Cố tổng tài thích đàn ông thì càng kích động không kiềm chế được, chuyện Thủy Ân Hi cùng tổng tài tại công ty cũng không phải là bí mật, mỡ nam cảm thấy dạng thụ như Thủy Ân Hi này một chút đều không được hoan nghênh, hai người bạn họ vừa vặn là hai loại hình tương phản. Nhưng hắn là vô cùng được hoan nghênh, bởi vì hắn chưa bao giờ thiếu người theo đuổi, nhưng mà tất cả những người đó có cộng lại cũng không tốt bằng một Cố tổng tài.

Nhưng mỡ nam bởi vì là nhân viên bộ phận kỹ thuật, nghĩ muốn tiếp cận tổng tài thật sự có chút khó, quan trọng là không có cơ hội nào. Kết quả là liều mạng làm việc, muốn cho biểu hiện của bản thân nổi bật khiến cho tổng tài chú ý. Nhưng biểu hiện nổi bật lại không khiến cho tổng tài chú ý, ngược lại là khiến cho Thủy Ân Hi chú ý.

Một ngày nào đó Thủy Ân Hi cùng Cố Quân Viêm đến nhà hàng gần công ty ăn cơm, đang ăn thì chỗ ngồi phía sau có vài người tới, nghe bọn họ tán gẫu hai người chỉ biết mấy người này là nhân viên Cố thị, chính là đề tài tán gẫu của bọn họ dần dần chạy vượt xa, còn nhắc tới Cố Quân Viêm và Thủy Ân Hi.

Chợt nghe mỡ nam nói: “Tổng tài vừa khốc vừa đẹp trai, nếu mà ở trường của chúng ta nhất định là cấp bậc giáo thảo.”

Thủy Ân Hi bĩu môi, thầm nghĩ rằng đây nhất định là người sùng bái người đàn ông nhà mình.

Một người khác nói: “Trợ lý Thủy cũng không kém đâu? Hơn nữa hai người bạn họ là sinh viên Đông đại, tôi đoán là năm đó ở trường học bọn họ chắc chắn là nhân vật phong vân.”

Thủy Ân Hi cười cười, đột nhiên nhớ tới những chuyện năm đó ở trường học của cậu cùng Cố Quân Viêm, chắc, hai người bạn họ thật sự cũng được coi là nhân vật phong vân.

Mỗ nam giọng chua chua nói: “Tôi cảm thấy trợ lý Thủy cũng bình thường thôi, dù sao thì muốn xứng với tổng tài vẫn còn thiếu chút nữa.”

Thủy Ân Hi nghe đến liền cau mày lại, mình bình thường? Không biết người đang nói chuyện là ai?

Có người khoa trương nói: “Không thể nào? Đại minh tinh Thủy Ân Trạch chính là anh trai ruột của trợ lý Thủy, hai anh em nhà này gen quả thật tốt không thể tốt hơn được nữa, cũng không biết là giống cha hay giống mẹ nữa. Dù sao tôi cảm thấy nếu nói diện mạo thì trợ lý Thủy vẫn thừa sức xứng đôi với tổng tài.”

Thủy Ân Hi gật gật đầu, cảm thấy người này nói chuyện rất khách quan.

Giọng điệu chua chua lại vang lên: “Lớn lên xinh đẹp thì có lợi gì, tôi so cũng đâu có kém!”

Thủy Ân Hi buồn cười lắc đầu, thầm nghĩ người này là đang khoe khoang sao? Hình như là giống mấy bà hàng xén rao bán nhĩ?

Quả nhiên chợt nghe có người mở miệng châm chọc nói: “Cậu? Lớn lên đúng thật không sai, nhưng so với trợ lý Thủy chắc chắn là kém quá xa.”

“Tôi là nói thân phận bối cảnh của trợ lý Thủy không xứng với tổng tài!” Người này đại khái là cũng vội tìm lời chống chế, mới nói những lời này, cũng không biết là rốt cuộc muốn giải thích cái gì?

Hai người nghe liền đưa mắt nhìn nhau, thầm nghĩ người này chẳng lẽ là nhân vật có bối cảnh lớn?

“Cố gia là Tứ đại gia tộc, muốn tìm người có thân phận bối cảnh xứng đôi chỉ có thể là người Tứ đại gia tộc hoặc là Thu gia, những nhà khác hẳn là đều không xứng với tổng tài đi?”

“Cho nên tôi mới nói là trợ lý Thủy không xứng với tổng tài!”

“Vậy cậu cảm thấy ai có thể xứng đôi với tổng tài?”

“Tôi...”

“Cậu mau thu hồi đi, có ai không biết tâm tư của cậu, toàn bộ người bộ phận kỹ thuật đều nhìn ra cậu thích tổng tài, nhưng quan trọng là tổng tài chương mắt cậu, cậu cứ yên tâm công tác là được.”

“Ai nói tổng tài chương mắt tôi? Tôi chỉ là không có cơ hội tiếp cận tổng tài mà thôi, trợ lý Thủy chẳng qua là chiếm được thiên thời địa lợi.”

“Hình như là không phải vậy đâu? Nghe nói năm đó ở Đông đại người theo đuổi tổng tài có thể xếp dài mấy trăm mét, nhưng tổng tài chỉ nhìn trúng trợ lý Thủy, vào thời điểm đó trợ lý Thủy khẳng định không có thiên thời địa lợi gì.”

“Hừ, các người chờ coi đi, chờ khi tổng tài phát hiện sự tồn tại của tôi sau đó...”

Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm không tiếp tục nghe thêm nữa, Cố Quân Viêm muốn đi qua tìm người nhưng Thủy Ân Hi lôi kéo anh đi ra từ cửa sau nhà hàng. Sau lại Thủy Ân Hi cố ý tới bộ phận kỹ thuật lượn lờ, bởi vì mục tiêu của cậu quá mức rõ ràng, cho nên cậu liếc mắt một cái liền nhận ra mỗ nam chua chua.

Lúc này mỗ nam còn không biết Thủy Ân Hi đã nghe được mình nói trước đó, thấy người gần đây thường xuyên đến bộ phận kỹ thuật hẳn cảm thấy cơ hội của mình đã đến. Đầu tiên hẳn chủ động làm thân với Thủy Ân Hi, Thủy Ân Hi nhận, sau hẳn lại cùng Thủy Ân Hi xưng huynh gọi đệ, Thủy Ân Hi nhận, cuối cùng hẳn là muốn mời Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm cùng nhau ăn cơm, Thủy Ân Hi tỏ vẻ hai người bọn họ nhất định đến.

Tiếp, ba người bọn họ thật sự cùng nhau ăn bữa cơm, đây là lần đầu tiên mỗ nam tiếp xúc tổng tài gần như vậy, trái tim nhỏ không khống chế được nhảy dựng lên, Thủy Ân Hi muốn cười lại không thể cười đến mức nghẹn thành khó chịu, Cố Quân Viêm chăm chăm mục đích ăn cơm, trừ bỏ mới bắt đầu Thủy Ân Hi giới thiệu đối phương với anh xong, anh một câu cũng không nói với đối phương, biến thành mỗ nam có xiu xiu tổn thương.

Sau mỗ nam bắt đầu dùng các loại cơ tiếp cận Cố Quân Viêm, đương nhiên đều là đánh cờ hiệu Thủy Ân Hi, Cố Quân Viêm đối với hắn luôn luôn không thèm nhìn, điều này làm cho mỗ nam càng thêm tức giận. Mặc dù mỗ nam có thể thành công Cố Quân Viêm nhưng nếu không nói chuyện về Thủy Ân Hi, Cố Quân Viêm liền không để ý hắn.

Thường xuyên qua lại tính tình tốt của mỗ nam cũng bị bào mòn không còn, hẳn rốt cuộc ra tay với Cố Quân Viêm, không đúng, là thô lộ với Cố Quân Viêm, lời tâm tình ngọt như mật trần trụi được bày tỏ ra như được bôi trơn, nói làm cho cả người Cố Quân Viêm nổi da gà.

“Cậu không phải là bạn tốt của Ân Hi sao? Sao lại làm như thế sau lưng em ấy?”

“Tôi là người tôn thờ tình yêu.” Mỗ nam kiêu ngạo nói.

Cố Quân Viêm hiểu rõ gật đầu, “Là chỉ cần tình yêu không cần tình bạn?”

Mỗ nam ngượng ngùng nhìn về phía Cố Quân Viêm, “Muốn tình yêu cũng muốn anh.”

Âm thanh lạnh lùng của Cố Quân Viêm truyền tới: “Cậu có biết mình rất ghê tởm không?”

“Hà? Cái gì?” Hiện nhiên mỗi nam nghe không hiểu Cố Quân Viêm nói.

“Tôi nói cậu rất ghê tởm. Tôi chán ghét đàn ông, nghe hiểu không?”

Mỗi nam bị đả kích nói: “Rõ ràng anh là loại quan hệ này với Thủy Ân Hi, sao lại cảm thấy ghê tởm?”

“Tôi chỉ có thể tiếp thu Ân Hi, trừ bỏ ngoài em ấy ra thì đàn ông đều không được.”

Mỗi nam trừng mắt, “Đây là lý do gì?”

“Tôi không phải là đồng tính luyến ái, cũng không thích đàn ông, nhưng tôi chỉ yêu Ân Hi, chẳng qua vừa vặn em ấy là đàn ông mà thôi!”

“Thân ái, thật cảm động, hôn một cái.” Thủy Ân Hi đang nghe lén tại chỗ ngoặc rồi cục nịnh không được chạy ra, bỏ nhào tới trên người Cố Quân Viêm hôn một ngụm.

“Hai người, hai người...”

Thủy Ân Hi quay đầu cười sáng lạn, “Ha ha.... Chú em bị sụp hố, không có cách nào, ai bảo anh ấy nói chuyện thật là làm cho người ta cảm động quá mà,”

Mỗi nam giận dữ chỉ Thủy Ân Hi, “Anh đã sớm biết mục đích của tôi, còn cố ý để tôi tiếp cận anh.”

Thủy Ân Hi chớp mắt vô tội, “Đạo này rất nhảm chán, chú em lại tự mình đưa tôi cửa.” “Anh quá đáng.”

“Tôi quá đáng? Mục đích cậu tiếp cận tôi làm bộ trở thành bạn bè là vì theo đuổi người đàn ông của tôi, cậu mà cũng có tư cách nói tôi quá đáng?”

“Tôi... Tôi chỉ là thích tổng tài thì có gì sai?”

“Không sai! Nếu không có tôi thì cậu nào có cơ hội tiếp cận người đàn ông của tôi, cậu nào có cơ hội thổ lộ với anh ấy?” Thủy Ân Hi vươn ra ngón trỏ phải chỉ vào mỗi nam nói: “Cho nên cậu phải cảm ơn tôi.”

Nghe nói không lâu lắm mỗi nam liền từ chức, mà Cố Quân Viêm căn bản không nhớ rõ có một người như thế, Thủy Ân Hi là đi gặp hắn vào cái ngày hắn đến công ty từ chức.

Thủy Ân Hi nói cho hắn biết, “Muốn cướp người đàn ông của tôi cậu quá non, về sau bớt đánh chủ ý đến anh ấy, không thì tôi đùa chết cậu!” Sau... Được rồi, không có sau.

...

Một ngày nào đó Thủy Ân Hi ở trong phòng không biết đang bận rộn cái gì, Ninh Từ Mị gõ cửa hai tiếng không có người đáp, cô liền tự mở cửa đi vào, kết quả cô vừa vào phòng Thủy Ân Hi đã xông tới.

“Mẹ, sao mẹ không gõ cửa đã đi vào thế?”

Ninh Từ Mị cảm thấy con trai phản ứng có chút mạnh mẽ: “Mẹ gõ mấy cái không thấy người lên tiếng.”

“Vậy mẹ phải tiếp tục gõ chứ.”

“Thối lắm, mẹ là mẹ con bước vào phòng con thì làm sao?” Ninh Từ Mị nghi ngờ nhìn nhìn vào trong phòng hỏi: “Con đang làm gì vậy?”

“Không, không làm gì cả!” Thủy Ân Hi càng giả bộ càng thoải mái không có việc gì càng lộ ra chột dạ.

Ninh Từ Mị muốn vào hắn trong phòng, Thủy Ân Hi lập tức ngăn cản, nhưng cậu lại không dám thật sự dùng sức đẩy Ninh Từ Mị, đẩy tới đẩy lui Ninh Từ Mị đã xông tới bên bàn, sau đó dưới chân cô dựng một cái cô liền theo bản năng xê chân ra ngoài, dây điện thoại cắm trên máy tính bị kéo xuống dưới, âm thanh bên trong máy tính cũng bị truyền ra rõ ràng.

“Thật thích... Nhanh lên!”

Mặt Ninh Từ Mị tối sầm, xách lỗ tai Thủy Ân Hi quát: “Thủy Ân Hi, thẳng nhai chết tiệt, con xem cái thứ gì thế hả?”

“Mẹ, mẹ, chớ néo lỗ tai, néo riết tai bị đứt giờ.”

“Con trước tắt máy tính cho mẹ.” Thủy Ân Hi đem máy tính đóng kỹ sau đó ngoan ngoãn đi đến ngồi xuống bên người Ninh Từ Mị.

“Nói, là chuyện gì? Tại sao con lại xem máy thứ này?”

“Con... Con đang học kinh nghiệm” Thủy Ân Hi không tự nhiên nói.

Ninh Từ Mị chớp mắt mấy cái: “Con nói con làm gì?”

Thủy Ân Hi bậm môi, “Học tập kinh nghiệm đó, gia tăng một chút tình thú sinh hoạt.” Nhưng cậu cảm thấy những động tác đó rất khó khăn, thật sự không biết bọn họ như thế nào làm được.

“Muốn chết, mẹ sao lại sinh ra một đứa con trai như con chứ, sau này không được nhìn, đối với thân thể không tốt.”

“Biết, nhìn cũng không thấy gì, một chút tình tiết đều không có, vào là làm...”

“Thủy Ân Hi, con dám nói một chữ nữa thử xem”

“Không nói nữa thì thôi.”

Đoạn thời gian gần đây Thủy Ân Hi phát hiện cứ buổi chiều Ninh Từ Mị đứng giờ ra khỏi cửa, vừa hỏi mới biết được hoá ra mẹ mình đi tập yoga. Ninh Từ Mị triển lãm thành quả của mình còn cố ý ở nhà cho hai cậu con trai với ông xã chiêm ngưỡng động tác yêu cầu độ khó cao, kỳ thật là tự bản thân cô cảm thấy là yêu cầu cao, tại lớp học yoga thì chỉ là động tác rất bình thường.

Nhưng Thủy Ân Hi lại nhìn xem tròn mắt há hốc mồm, sau đó cậu hỏi Ninh Từ Mị có đàn ông học yoga không, Ninh Từ Mị nghĩ nghĩ cô thật sự không nhìn thấy đàn ông đi học, Thủy Ân Hi vừa nghe liền nhủ mày.

Ninh Từ Mị nhìn bộ dáng của cậu, hỏi: “Con hỏi làm gì?”

Thủy Ân Hi bĩu môi nói: “Con cũng muốn đi học, nhưng phải chung với một đám phụ nữ học thì có lẽ thôi đi.”

Ninh Từ Mị nghe liền vui vẻ, “Mẹ dạy cho con là được, con tìm thầy dạy làm chi chứ?” Thủy Ân Hi vừa nghe cũng cười, không phải sao, trong nhà có sẵn giáo viên, cần chi ra ngoài học?

Ba tháng sau cơ thể Thủy Ân Hi có thể sánh với diễn viên múa, độ mềm dẻo rất mạnh, độ mềm mại vô cùng tốt, biểu hiện kết quả trực tiếp nhất chính là gần đây Cổ Quân Viêm đối với sinh hoạt X vừa lòng vô cùng, trong phòng làm việc còn cố ý thiết kế một phòng nghỉ nhỏ, mà Thủy Ân Hi sau khi kết thúc sinh hoạt X cũng sẽ không còn xoa xoa thắt lưng nữa.

Thủy Ân Hi đem đĩa GV giấu kín, cậu cảm thấy thỉnh thoảng có thể mang ra học tập một chút, thậm chí có thể tham khảo tư thế nào đó, dù sao bây giờ động tác có khó khăn đến đâu cũng không bại lui cậu.

Sau cậu lại vì tính phức sinh hoạt của anh trai mình, cậu còn đem thứ trần quý này ra cho y xem, nhưng hiển nhiên ngộ tính của anh trai mình kém một chút!

Nhiều năm sau tại một buổi chiều không rõ, Thủy Minh Hách đang thu dọn kỷ vật trước kia của ba mình, phát hiện mấy cái DVD GV được cất giữ rất là hoàn hảo, chẳng qua là trên mặt cái gì cũng không có, cũng không biết bên trong là nội dung gì, Thủy Minh Hách liền bỏ vào máy tính bật lên.

Cổ Quân Viêm bước vào phòng con trai thì thấy được con trai đem xem cái gì đó, lập tức quát: “Thằng nhóc chết bầm, con xem cái gì đó? Cho dù là con trưởng thành rồi cũng không được phép xem cái này.”

Thủy Minh Hách quay đầu lại nhìn cha mình, biểu tình giống như đức Thủy Ân Hi, “Cha, con đang thu dọn kỷ vật trước kia của hai người thì tìm được cái này, chắc chắn, không ngờ là lúc trẻ cha rất chăm chỉ hiểu học nha.”

“Con thú lắm, cha của con cần phải xem cái thứ này sao?”

“Vậy tại sao cha lại xem nó?”

“Không phải là của cha.”

“Vậy là ai.”

“Sao cha biết?” Cổ Quân Viêm vô cùng xác định đây không phải là đồ vật của mình, nếu không phải của mình, chẳng lẽ...?

Hai cha con ồn ào rất nhanh thu hút Thủy Ân Hi tới, Thủy Ân Hi vừa vào phòng Thủy Minh Hách lập tức cáo trạng, Thủy Ân Hi nghe con trai nói đưa mắt nhìn màn hình máy tính nói: “Quân Viêm, anh đã hơn năm mươi tuổi rồi còn chơi đùa cái gì nữa, không phải chỉ là bị con trai phát hiện bí mật sao? Có gì đặc biệt hơn người đâu, Minh Hách, không phải con muốn đưa em gái đến trường sao? Còn không đi.”

“Áy chết, rắc rối to, đều là tai cha làm con trẻ, lát nữa xem bảo bối nhỏ có nói con một trận không.” Thủy Minh Hách vừa nói vừa cầm lấy chìa khoá xe chạy xuống lầu.

Cổ Quân Viêm còn chưa nói ra lời phản bác Thủy Minh Hách đã chạy không thấy bóng người, anh cau mày quay đầu nhìn về phía Thủy Ân Hi nói: “Anh xấu? Anh bị con trai phát hiện bí mật nhỏ? Hử?”

Thủy Ân Hi cười gượng hai tiếng, “Sao lại nhỏ mọn như vậy, con trai nhận định anh thì anh cứ thừa nhận đi, lớn thế này rồi có chút chuyện nhỏ còn so đo? Anh và em có cái gì phân biệt sao?”

“Đương nhiên có!”

Thủy Ân Hi không hiểu nói: “Chỗ nào có?”

Cố Quân Viêm chỉ vào máy tính còn chưa tắt, màn hình vẫn đang chiếu phim “Anh có chỗ nào cần bọn họ dạy, anh có lần làm không làm cho em điên đảo?”

“Thật sự là, càng già càng không đứng đắn, em đi dọn dẹp nhà cửa đây.”

Nhìn thấy Thủy Ân Hi muốn chạy trốn, Cố Quân Viêm đem người giữ lại ôm lên, “Nào, làm chút chuyện đứng đắn đi!”

“Đang ban ngày ban mặt!”

“Ban ngày buổi tối cũng giống nhau, ai dám quấy rầy ông đây liền giết kẻ đó.”

Thủy Ân Hi nhếch môi cười trộm, người đàn ông này ba mươi mấy năm vẫn là bá đạo như vậy, nhưng mình lại yêu nhất cái bộ dáng này của anh!

Tác giả có lời muốn nói: Phiên ngoại Ân Hi và Quân Viêm đến như vậy là chấm dứt, kế tiếp chính là phiên ngoại sinh hoạt của các ông bố, A Liệt cùng Ân Trạch, kính mời chờ mong!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104

Cuộc sống hàng ngày của các ông bố trẻ

PN1: Không thể hiểu được thế giới của con trẻ

E&B: Strangers Ex

image

Cuộc sống gần đây của Diêm Thiểu Liệt và Thủy Ân Trạch vừa sướng lại vừa khổ, bởi vì hai tiểu bảo bảo đã ra đời, hơn nữa còn là đã được đón về nhà, thân làm ông bố mới lên chức, cuộc sống hàng ngày của hai vị kẻ trên thực sự không tốt lắm, đương nhiên ngày cũng không tốt lắm còn có Cố Quân Viêm cùng Thủy Ân Hi.

Trước tiên phải nói một chút, bọn họ đón về tổng cộng bốn thằng cu, duy nhất một giới tính là bé trai, Diêm gia một bé, Cố gia một bé, Thủy gia hai bé, sau đó các trưởng bối Diêm gia và Cố gia đều nói lại đi mang thai hộ thêm một bé nữa, mỗi nhà hai bé mới đủ.

Diêm Thiểu Liệt và Cố Quân Viêm cũng đồng ý, chẳng qua là hai người cùng nhất trí là vẫn cảm thấy chờ mấy thằng cu lớn thêm một chút rồi mới đi, bởi vì nuôi con nhỏ đúng là công việc vô cùng vất vả.

Thực tế thì mấy ông bố trẻ con này không cần tự mình chăm, chỉ tính gia gia nãi nãi, thái gia gia thái nãi nãi đã có vài đôi, nhưng bọn họ lại nói, tự mình chăm con cái có thể cảm thụ được vinh dự của một ông bố. Nhưng còn chưa đến một tuần thì bốn ông bố trẻ con đều mệt thảm.

Pha sữa bột, thay tã ướt, tắm rửa, mỗi một công việc nghe tên có vẻ như thực sự đơn giản, hiện thực lại biến thành tàn khốc cỡ nào, rõ ràng lúc các trưởng bối làm rất thuận tay, bọn họ nhìn xem cảm thấy rất đơn giản, như thế nào đến lượt mình lại hoàn toàn biến thành cái dạng này rồi đó?

Còn có chính là đứa nào cũng bé xíu xiu, trắng trắng mịn mịn, mềm mại không thể tưởng tượng nổi, Diêm Thiểu Liệt đã từng nhìn tiểu bảo bối nằm ở trên giường, từ giường này bò đến giường bên kia, sau đó lại từ giường bên kia bò lại giường bên này, tới tới lui lui bò qua lại nửa giờ, nhìn vô cùng khó chịu nhưng mà không dám vươn tay ôm.

Triệu Chi Lâm nhìn thấy liền hỏi: “A Liệt, con làm gì thế?”

Diêm Thiểu Liệt vẻ mặt ủy khuất nhìn Triệu Chi Lâm nói: “Mẹ, bé rất mềm nhũn, con sợ nắm hồng mắt.” Triệu Chi Lâm nghe nói như thế vèo cái bật cười lên.

Triệu Chi Lâm ôm lấy cháu trai nhỏ nói: “Lúc con còn bé cũng như thế này, ba của con cũng một bộ dạng ngốc như vậy.” Diêm Thiếu Liệt trừng mắt, thầm nghĩ anh đây ngọc thụ lâm phong làm sao có thể mềm mềm như thế?

Lại nói đến mấy thằng cu, một đứa so với một đứa càng tinh thần, mỗi ngày đều phải chơi đến qua nửa đêm, nghe nó mấy ông bố trẻ đã thật lâu chưa có cảm giác ngủ một giấc thật ngon, các gia gia nãi nãi nhìn cũng đau lòng, liền đem các thằng cu đón về chăm, để mấy ông bố trẻ có thể ngủ ngon vài ngày.

Tên gọi Diêm Hạo Thiên chính là người kế thừa hương khói Diêm gia, tên cúng cơm gọi là Thiên Thiên. Tên gọi Thủy Minh Hách chính là người kế thừa hương khói Thủy gia, tên cúng cơm là Hách Hách. Tên gọi Thủy Minh Hiên cũng là Thủy gia, tên cúng cơm gọi là Hiên Hiên. Tiếp là Cố Khải Phàm chính là kế thừa hương khói Cố gia, tên cúng cơm là Phàm Phàm.

Mấy đứa bé đều là có quan hệ thân thích, dựa theo thời gian sinh ra sắp xếp theo thứ tự lần lượt là, Thủy Minh Hách là lão Đại, Diêm Hạo Thiên là lão Nhì, Thủy Minh Hiên là lão Tam, Cố Khải Phàm là lão Tứ. Thiên Thiên và Hiên Hiên là con trai của Diêm Thiếu Liệt với Thủy Ân Trạch, Hách Hách và Phàm Phàm là con trai của Cố Quân Viêm với Thủy Ân Hi.

Nghe nói lúc mấy thằng cu còn chưa đón về nhà, tên cũng đã định xong, đương nhiên bốn ông bố trẻ không có quyền đặt tên chính thức, đây là kết quả của các thái gia gia thái nãi nãi cùng các gia gia nãi nãi nghiên cứu ra, cũng may tên cũng không tồi, các ông bố trẻ cũng không tìm ra điểm để soi mói.

Bốn ông bố trẻ nghỉ ngơi vài ngày, tinh lực lại dư thừa giống như gà trống hằng máu, nhưng chăm không được vài ngày lại bắt đầu xuất hiện tình huống trước kia. Cuối cùng các gia gia nãi nãi thật sự nhìn không được, liền nói chờ bọn nhỏ lớn lên một chút sẽ để bọn họ tự mình chăm sóc, hiện tại mỗi ngày lộ diện trước mặt bọn nhỏ là được, các ông bố trẻ rất ăn ý gật đầu đồng ý.

Có mấy tiểu bảo bối làm cuộc sống hàng ngày của các trưởng bối đều thực phong phú, cũng sẽ không cả ngày để ý tới các ông bố trẻ nữa, đến ngay cả các ông bố trẻ từ khi có bọn nhỏ mỗi ngày luôn đứng giờ về nhà.

Đối với biểu hiện của các con khiến mấy cụ đương nhiên là cao hứng, theo bọn nhỏ ngày một lớn lên, thân làm bố tự nhiên là phải dựng một tấm gương thật tốt cho các con, không phải người ta thường nói người thầy đầu tiên của con trẻ chính là cha mẹ sao, lời này tuyệt đối là có đạo lý, một đôi cha mẹ cả ngày không đứng đắn sẽ dạy ra một đứa trẻ vừa có nhân phẩm tốt và tài học giỏi giang mới là lạ?

Các ông bố trẻ nhìn các tiểu bảo bối ngày một lớn lên, lần đầu tiên xoay người, lần đầu tiên dựa tường đứng lên, lần đầu tiên sinh bệnh, tiếng mở miệng đầu tiên là gọi Ba Ba, đặt dấu chân đầu tiên vào cuộc đời. Diêm Thiếu Liệt hầu như mỗi một cái đầu tiên như vậy đều là nước mắt lưng tròng không kiềm chế được, Thủy Ân Trạch thấy anh như vậy cũng không có cách nào, thế nhưng y nghe em trai nói rằng tình huống của Cố Quân Viêm cũng không khá hơn Diêm Thiếu Liệt là bao.

Trong nháy mắt các tiểu bảo bối đã lớn lên một ít, nhưng các tiểu bảo bối mới hai tuổi đặc biệt khiến người cưng chiều yêu thương, sẽ đi sẽ chạy còn sẽ cả ngày hỏi không ngừng vì sao cái gì? Hơn nữa tư tưởng của các tiểu bảo bối làm các ông bố trẻ không thể nào hiểu nổi.

“Daddy!” Âm thanh mềm mềm nhũn nhũn gọi người nghe xong đặc biệt thoải mái.

“Ồ... Con trai có chuyện gì thế?” Diêm Thiếu Liệt ngồi xổm bên cạnh con trai mình.

“Daddy.”

“Daddy ở đây, Hiên Hiên gọi Daddy có chuyện gì nha?”

“Daddy.”

“...”

Diêm Thiếu Liệt trừng mắt ngồi trên thảm lông dê chơi đùa với Thủy Minh Hiên, Thủy Minh Hiên nhìn thoáng qua cha, lại lạch bạch lạch bạch chạy tới anh trai, đặt mông ngồi bên cạnh anh trai gọi: “Anh anh!”

Thiên Thiên đưa mắt nhìn em trai lại đưa mắt sang nhìn cha, sau đó nín thở dắt theo em trai đi chơi đùa, Diêm Thiếu Liệt ở một bên giương mắt nhìn, nha nha... Thế giới của con trẻ mình không thể hiểu!

Vì việc này anh cố ý đến tìm Cố Quân Viêm một chuyện, Cố Quân Viêm vừa nghe anh nói cũng có chút cảm động lây, hần nói: “Hách Hách nhà bọn tôi cũng cả ngày như thế, tôi nói hướng đông nó nhất định sẽ đi hướng tây, tôi nói đứng lên nó nhất định sẽ ngồi xuống. Còn Phàm Phàm thì rất ngoan, nhưng cả ngày luôn bám dính lấy Ân Hi, căn bản không để ý đến tôi.”

Hai người đàn ông không hiểu được thế giới của con trẻ muốn cùng nhau đi quán bar uống một ly, sau đó lại nghĩ tới một thân mùi rượu khả năng bị con trai ghét bỏ, hai người lại buông tha...

Nhoáng một cái các con đã đến tuổi đi nhà trẻ, mấy ông bố trẻ nhất định phải đích thân đưa đi, các gia gia nãi nãi lo lắng nên trộm đi theo, bốn người đàn ông mỗi người dắt một tiểu bảo bối trở thành bức ảnh đẹp nhất nhà trẻ. Thực tế thì việc này chẳng phải là gì, quan trọng là ai cũng lớn lên quá xuất sắc, nên hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, nhất là Thủy Ân Trạch, y đang là nghệ sĩ nổi tiếng nên người nhận ra y càng nhiều.

Cũng may nhà trẻ này quản lý vô cùng nghiêm khắc, hơn nữa các đứa trẻ đến trường ở đây đều là không quyền thì là có tiền, bối cảnh nhà ai cũng không đơn giản, các phụ huynh đương nhiên cũng không phải người bình thường. Cho nên tuy tất cả mọi người nhìn thấy đại minh tinh đưa con đến nhà trẻ, nhưng bọn họ cũng chỉ là nhìn thì nhìn thôi, huống chi tổng tài Diêm thị và Cố thị đang ở đây đâu! Nhìn lại diện mạo của các tiểu bảo bối, cũng không khó

đoán là xảy ra chuyện gì, lại thêm chuyện của nhà bọn họ tại thành phố Thiên Hải vốn chẳng là bí mật gì.

Hiện tại Thủy Ân Trạch đã tận lực giảm bớt công việc, vì đó là có thể dành nhiều hơn thời gian ở chung với các con, gần đây y không có diễn nên mỗi ngày đều sẽ đến đón các con tan học.

Mà Diêm Thiếu Liệt bây giờ càng là vô cùng khoa trương, mỗi ngày vừa đến bốn giờ rưỡi anh nhất định cho mình tan tằm, người khác hỏi anh về làm chi? Anh trả lời người ta một câu “Đón con tôi đi học về!” Trông cái mặt kiêu ngạo thiếu đánh thật sự không còn lời gì để nói, làm như con có nhiều lắm lo không hết vậy.

Diêm Thiếu Liệt cố gắng làm cho mình trở thành một ông bố đủ tư cách, nhưng thế giới của con trẻ anh không hiểu chính là không hiểu...!

Bọn nhỏ bắt đầu đi nhà trẻ không lâu, Diêm Thiếu Liệt cùng Cố Quân Viêm mang theo vợ nhà mình lại đi nước ngoài, mười tháng mong chờ rốt cuộc Cố Khải Danh và bé gái duy nhất Diêm Thủy Nguyệt được đón trở về. Đối với bé gái duy nhất này, vài nhóc anh thích vô cùng, mà ngay cả Danh Danh cái gì cũng chưa hiểu đã đối với em gái thật thích, mặc kệ là ai đùa bé cũng không chịu cười, nhưng vừa nhìn thấy em gái liền cười không ngừng.

Diêm Thiếu Liệt cảm thấy nếu mình không hiểu thế giới của con trai, vậy anh cũng nhất định không hiểu thế giới của con gái, Nguyệt Nguyệt từ lúc nhỏ anh đã muốn tự mình chăm, nhưng bé trai với bé gái dù sao là không giống, cho nên trên thực tế chăm Nguyệt Nguyệt vẫn là Triệu Chi Lâm.

Nhưng lúc này Diêm Thiếu Liệt càng tốn càng nhiều tâm tư trên người con gái, nhưng hai thằng con trai đặc biệt thích cùng anh đoạt con gái. Diêm Thiếu Liệt cảm thấy nếu mình muốn mỗi ngày yên tĩnh ôm con gái, nhất định trước đó phải giải quyết xong hai thằng con trai mới được, thỉnh thoảng hai thằng con trai còn sẽ biến thành bốn, Hách Hách với Danh Danh cũng thường xuyên chạy tới xem em gái, hai thằng nhóc đã đủ phiền Diêm Thiếu Liệt rồi, giờ biến thành bốn khiến đầu của anh muốn nổ tung.

Cho nên trong nhà thường xuyên diễn ra một màn thế này, Diêm Thiếu Liệt bị bốn thằng nhóc hành một như cún quỳ rạp trên đất, trước kia nghe người ta nói chăm con là một công việc lao động vất vả, lúc này anh xem như là triệt để thấu hiểu ý nghĩa của lời nói này. Bốn thằng quý nhỏ vênh vênh tràn đầy tinh thần như vậy, một người đuổi bốn không một mới là lạ,

Hiện tại Diêm Thiếu Liệt chỉ có thể quỳ rạp trên đất nhìn bốn thằng quý nhỏ chuyển a chuyển xung quanh con gái mình, anh rốt cuộc cảm giác được tiếng thầm thì thở than của nữ oán hờn.

Diêm Thiếu Liệt lật người nằm trên sàn nhà nghỉ ngơi, chỉ chốc lát có một đôi bàn tay nhỏ bé mềm mềm chụp trên mặt anh, anh đưa mắt nhìn thoáng qua, cư nhiên là con gái lại đây nằm úp sấp, vài nhóc anh thì đang đứng ở phía sau bé.

Anh nhanh chóng đứng dậy đem con gái ôm lên trên người mình, sau đó nghỉ ngơi nhìn về phía bốn thằng quý kia, Thiên Thiên liền nói: “Anh cả nói không được luôn ăn hiếp Daddy.” Nhóc nói anh cả là chỉ Hách Hách, Diêm Thiếu Liệt nháy mắt cảm thấy Cố Quân Viêm và Thủy Ân Hi dạy dỗ con cái thật tốt, xem đi, đứa nhỏ này thật hiểu chuyện.

Hiên Hiên nói tiếp: “Anh cả nói chỉ được thỉnh thoảng bắt nạt Daddy một chút, Daddy, thỉnh thoảng là gì? Anh cả cũng hông có hiểu.”

Diêm Thiếu Liệt co rút khoé miệng, nhìn về phía Hách Hách hỏi: “Hách Hách, ai nói cho con biết thỉnh thoảng?”

Hách Hách một bộ dáng tiểu đại nhân nói: “Daddy nói thỉnh thoảng làm một lần, con nghe được.” Bộ dáng còn rất là kiêu ngạo.

Diêm Thiếu Liệt chớp chớp mắt, đại khái đoán ra được chuyện gì, thâm nghĩ sau này mình và Ân Trạch khi nói chuyện cần phải chú ý một chút mới được, giờ con trai không hiểu không có nghĩa là tương lai cũng không hiểu đi?

“Daddy, thỉnh thoảng là gì?” Hiên Hiên chính là Mười vạn câu hỏi vì sao của nhà bọn họ.

“Thỉnh thoảng có nghĩa là không thường xảy ra.”

“Không thường xảy ra ý là gì?”

“Không thường xảy ra chính là... Thỉnh thoảng.” Diêm Thiếu Liệt cảm thấy ngữ văn của mình hình như đều đem đi chó ăn, anh không biết phải giải thích với con trai như thế nào.

Hiên Hiên gãi đầu quay lại nói với các anh em “Daddy như là gốc, nói qua nói lại, em hông hiểu.”

Phàm Phàm thờ dài nói: “Thế giới của người lớn thật khó hiểu!”

Diêm Thiếu Liệt nghe bọn nhóc nói chuyện có xúc động muốn khóc, thế giới của mấy đứa mới là khó hiểu, biết không hở?

Vùng

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105

Cuộc sống hàng ngày của các ông bố trẻ

PN2: Đã hiểu được thế giới của con gái

E&B: Strangers Ex

Thời điểm khi Nguyệt Nguyệt được hai tuổi, chính là tiểu áo bông tri kỷ của cả nhà, đừng nhìn bé còn nhỏ nhưng bé thật là hiểu chuyện đó nha, đứa nhỏ này giống như là trời sinh rất thông minh, đặc biệt biết nhìn sắc mặt người, miệng lại ngọt đem tất cả già trẻ lớn bé uống đường.

Mỗi khi nghe có người khen con gái của mình Diêm Thiếu Liệt đều là bộ dáng cộng đồng quang vinh, có nhìn thấy không, con gái của anh đây thật ngoan thật đáng yêu thật là xinh đẹp thật sự là vô cùng ưu tú... Quả thật là hận không thể đem hết tất cả từ ngữ tốt đẹp dùng ở trên người con gái, mỗi khi vào thời gian này anh đã cảm thấy ngày xưa không học tốt ngữ văn thật sự là đáng tiếc.

Gặp người liền khen con gái đã trở thành thói quen hàng ngày của Diêm Thiếu Liệt, vừa mới bắt đầu mọi người cũng lắng nghe, nhưng thời gian lâu thì có chút chịu không nổi, ai cũng biết Nguyệt Nguyệt đáng yêu, nhưng ông anh không cần ngậm mồm há mồm khen con gái chó, vô luận là ai nói chuyện với Diêm Thiếu Liệt, nói không được vài câu thì anh đã có thể kéo đến trên người con gái, sau đó còn cùng người ta đặc biệt niệm kinh con gái, cũng không quản người ta có nguyện ý nghe hay không.

Lão gia tử thường nói một câu chính là, “Có nữ mọi sự đủ!”

Nguyệt Nguyệt là một cô bạn nhỏ vô cùng có tư tưởng, bốn ông anh trai ban ngày đều đi học, bé liền chơi đùa cùng Ngũ ca, bởi vì bé là điểm hồng nổi bật trong bạt ngàn lá xanh, cho nên bé làm cho sự tồn tại của Ngũ ca rõ ràng yêu đi rất nhiều.

Nhưng bởi vì Tiểu Ngũ cùng tuổi với bé, cho nên Nguyệt Nguyệt vẫn rất là dính Ngũ ca, hơn nữa nhiều năm sau khi các ông anh trưởng thành cũng là hết sức hâm mộ tiểu Ngũ, bởi vì nhóc có thể cùng Nguyệt Nguyệt đến trường chung.

Nguyệt Nguyệt là một đứa bé ngoan không thể nghi ngờ, nhưng đồng thời bé cũng là một cô bạn nhỏ rất bướng bỉnh là không già, cô bạn nhỏ hai tuổi rất cuộc có thể bướng bỉnh đến tình trạng nào đây?

Gần đây Nguyệt Nguyệt thích nhất một sự kiện là nhéo râu thái gia gia, Diêm lão gia tử có một chòm râu trắng bạc khá dài, mỗi lần Nguyệt Nguyệt nhìn thấy thái gia gia đều vươn tay muốn ôm, Diêm Thiếu Liệt sợ gia gia trọ lưng, căn bản không dám để ông ôm, nhưng Nguyệt Nguyệt mặc kệ nha, mềm mềm nhũn nhũn gọi thái gia gia, chọc nhột tim lão gia tử nha!

Cuối cùng Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch không có biện pháp, đành đem Nguyệt Nguyệt đưa cho lão gia tử, nhưng kiên quyết không cho lão gia tử đứng, ngồi trên ghế salon ôm tóm lại là an toàn chút. Nào biết Nguyệt Nguyệt vừa vào đến trong ngực lão gia tử, lập tức liền kéo râu lão gia tử, Thủy Ân Trạch sợ tới mức vừa mới ngồi xuống liền bật người nhảy dựng lên.

Lão gia tử khoát tay nói: “Không có việc gì, không có việc gì, Nguyệt Nguyệt không có dùng sức.” Vừa mới nói xong câu đó lão gia tử đã cảm thấy cảm tê rần, Nguyệt Nguyệt nhìn xem chòm râu trong tay lại nhìn xem thái gia gia, sau đó hé cái miệng nhỏ nhắn cười hắc hắc, lão gia tử nhìn bé cũng đi theo cười hắc hắc, Diêm Thiếu Liệt và Thủy Ân Trạch lại là đồng thời trợn trắng mắt.

Lại ví dụ như lúc Nguyệt Nguyệt nhìn thấy Diêm Thiếu Liệt mặc áo sơ mi trắng luôn “Không cẩn thận” làm cho anh dơ, mang giày nhỏ đạp mấy cái, hoặc là vừa ăn cơm xong liền lấy áo sơ mi trắng chùi chùi miệng. Triệu Chi Lâm luôn nói với bé: “Nguyệt Nguyệt, nãi nãi đã chuẩn bị khăn lông nhỏ cho con lau miệng, không được dùng áo sơ mi của Daddy lau miệng.”

Lần nào Nguyệt Nguyệt cũng sẽ ngoan ngoãn vâng dạ, nhưng chỉ chớp mắt là quên. Nhưng Nguyệt Nguyệt lại chưa bao giờ dùng áo sơ mi của Thủy Ân Trạch lau miệng, lúc đó Diêm Thiếu Liệt sẽ đều lấy một bộ dáng đáng thương hể hể nhìn con gái, Nguyệt Nguyệt nhìn vẻ mặt của anh sẽ đặc biệt vui vẻ. Diêm Thiếu Liệt suy nghĩ có phải con gái là phái tới để chuyên môn đối đầu với mình?

Có một lần lão gia tử cùng lão thái thái bởi vì chuyện nào đó mà cãi nhau vài câu, Nguyệt Nguyệt dang hai chân nhỏ đứng ra, một tay để ở sau lưng, một tay chỉ vào thái gia gia, một bức bộ dáng bình trà nhỏ mềm mềm nói: “Không cho phép ăn hiếp thái nãi nãi!”

Lão gia tử và lão thái thái nhìn bộ dáng của bé lập tức cười to, bộ dáng nhỏ xíu xíu này thật sự là đáng yêu vô cùng, sau lão thái thái hỏi bé đây là học của ai thế? Nguyệt Nguyệt liền nói gia gia và nãi nãi cãi nhau, nãi nãi đều như vậy, gia gia liền sợ hãi.

Hai cụ tướng tượng lập tức hiểu được, có thể là hai người kia đấu võ mồm bị cô nhóc này thấy được, phỏng chừng đây là bộ dáng lúc đó của bà thông gia, bị cô nhóc quý này học được.

Buổi tối Diêm Thiếu Liệt cùng Thủy Ân Trạch trở về nghe nói như thế, hai người bảo Nguyệt Nguyệt bắt trước lại cho bọn họ xem, Nguyệt Nguyệt lại nói thế nào cũng không chịu làm. Thẳng đến một ngày nào đó hai người vì chuyện gì đó đấu võ mồm, Nguyệt Nguyệt bày ra bộ dáng bình trà nhỏ nói cho Diêm Thiếu Liệt không cho phép bắt nạt Thủy Ân Trạch, nhưng quan trọng là lúc Nguyệt Nguyệt nói thì Diêm Thiếu Liệt đang bị Thủy Ân Trạch xách lỗ tai kêu gào đau đau kia!

“Cục cưng, con không thấy được sao? Daddy mới là người bị bắt nạt, sao con không giúp Daddy chứ?”

Nguyệt Nguyệt đưa mắt nhìn Diêm Thiếu Liệt, lại nhìn về phía Thủy Ân Trạch ngọt ngào kêu một tiếng “Ba ba”, Thủy Ân Trạch lập tức buông tay xách lỗ tai Diêm Thiếu Liệt, nhanh chóng đi qua ôm con gái. Diêm Thiếu Liệt lại bày ra bộ dáng đáng thương hề hề nhìn con gái, con gái không có hướng về mình, thật sự là thương cái cô nhóc này như không mà. Diêm Thiếu Liệt nhìn Nguyệt Nguyệt ghé vào trên vai Thủy Ân Trạch, lúc này cái miệng nhỏ nhắn cười hắc hắc không nói còn vờn cánh tay ra vẫy vẫy.

Đương nhiên Thủy Ân Trạch đang đưa lưng về phía hai cha con nên không biết chuyện này, Diêm Thiếu Liệt nháy mắt mấy cái như có điều thông suốt, con gái là ở sau lưng Ân Trạch giúp mình? Diêm Thiếu Liệt cười thoả mãn, mình biết mà, con gái sao lại không có thể hướng về mình chứ?

Nguyệt Nguyệt đến tuổi đi nhà trẻ, bốn ông anh đã lên tiểu học, chỉ có Ngũ ca cùng bé đến trường, ở nhà trẻ có thật là nhiều bạn nhỏ, nhưng mặc kệ thế nào bé luôn ở bên cạnh Ngũ ca. Cô giáo hỏi bé tại sao lại không chơi đùa với các bạn nhỏ khác? Nguyệt Nguyệt nói: “Daddy nói bạn bè rất quan trọng, nhưng người nhà là quan trọng hơn, Ngũ ca dĩ nhiên là quan trọng nhất!”

Danh Danh đưa mắt nhìn thoáng qua Nguyệt Nguyệt, khoé miệng nhẹ nhàng cong lên một chút, sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn lại biến về mặt than. Lúc Diêm Thiếu Liệt đến đón các con thì cô giáo nói chuyện này cho anh, Diêm Thiếu Liệt vô cùng hài lòng gật đầu, con gái ngoan của anh đây giỏi nhất chính là bày ra bộ dạng thiếu đánh.

Danh Danh từ bé xú thì đã là mặt than, cực kỳ giống Cố Quân Viêm, ngay cả Cố lão gia tử còn cảm thấy thật kinh ngạc, cháu trai là sau này mới biến thành cái tính tình này, nhưng Danh Danh từ bé xú đã là như vậy. Bởi vì khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh như băng cho nên kết quả chính là Danh Danh ở nhà trẻ có rất ít bạn bè, có vài bạn nhỏ không thích nhìn bé.

Không thích nhìn là bởi vì tiểu mỹ nữ được cả nhà trẻ công nhận suốt ngày vây quanh Danh Danh chuyển a chuyển, không chịu chơi với các bạn nhỏ khác, nên luôn có bạn nhỏ tìm đến Danh Danh gây phiền toái, mỗi khi thời gian này Nguyệt Nguyệt đều lấy tốc độ nhanh nhất vọt tới bên người anh trai, cùng anh trai bắt tay đánh chạy những bạn nhỏ đó.

Không sai, là đánh chạy đó, Nguyệt Nguyệt là một cô bạn đặc biệt thích vận động, ở nhà thích nhất là xem phim võ thuật, nhưng bé có một tính rất tốt đó là chưa bao giờ chủ động gây chuyện hay chủ động đánh người khác, mỗi lần nhìn thấy người ta muốn ăn hiếp anh trai của bé, bé mới có thể ra tay. Sau này Diêm Thiếu Liệt kể lại hồi ức, lúc Nguyệt Nguyệt bốn tuổi anh mang theo bé đến trường quay thăm Thủy Ân Trạch. Khi đó Thủy Ân Trạch đang đóng một bộ phim võ hiệp, ngày đó vừa vận trường quay đang có cảnh diễn đánh nhau, ngay tại lúc Thủy Ân Trạch cầm kiếm bay lên không khung biểu diễn tư thế so chiêu với người khác, Nguyệt Nguyệt bùng khuôn mặt nhỏ nhắn há hốc mồm hoàn toàn bị sợ choáng váng.

Diêm Thiếu Liệt cảm thấy có thể là Nguyệt Nguyệt bị kích thích nên muốn dẫn bé ra ngoài, kết quả Nguyệt Nguyệt kéo lấy Diêm Thiếu Liệt, “Ba ba thiệt là lợi hại, ba ba thiệt là lợi hại...” Tiếp đó những lời này được bé lặp lại tuần hoàn vô hạn.

Anh cảm thấy có khả năng bởi vì sự kiện này khiến cho Nguyệt Nguyệt đối với cái này đặc biệt yêu thích. Sau lại khi Nguyệt Nguyệt lớn lên học rất nhiều loại võ thuật như võ Trung Hoa, Tea Kwon Do, nhu đạo... Làm cho Diêm Thiếu Liệt sầu a sầu a, mỗi ngày đều bố trí người giúp con cái xoa bóp tay chân, chỉ sợ bé luyện võ sẽ luyện ra một thân cơ bắp ảnh hưởng đến dáng người.

Hôm nay khi Diêm Thiếu Liệt ăn cơm tối xong mang theo Nguyệt Nguyệt đi bộ tiêu thực, Nguyệt Nguyệt kéo tay Diêm Thiếu Liệt đột nhiên nói: “Daddy, Daddy có thể đáp ứng cho con một chuyện được không?”

Diêm Thiếu Liệt vừa định nói được nhưng lập tức liền do dự, bởi vì loại chuyện như thế này phát sinh rất nhiều lần, trước có một lần Nguyệt Nguyệt nói y như vậy Diêm Thiếu Liệt không hề nghĩ ngợi đáp ứng, kết quả Nguyệt Nguyệt nói muốn nuôi một con chó con, Diêm Thiếu Liệt tưởng tượng cảm thấy đây chẳng phải chuyện gì lớn nên lập tức đồng ý, nhưng Triệu Chi Lâm vừa nghe liền bảo không.

“Nguyệt Nguyệt nhỏ như vậy nếu bị chó con cào bị thương thì sao? Lại nói thú cưng rất dễ dàng mang theo vì khuôn gì đó, nó ngay cả mình còn không tự lo được lấy gì chăm được chó con?”

Diêm Thiếu Liệt nghe cảm thấy có lý nên nói lại với Nguyệt Nguyệt bây giờ không thể nuôi chó con, chờ con lớn lên một xíu mới có thể nuôi. Nguyệt Nguyệt hếch cái mũi nhỏ nói: “Daddy nói chuyện không chắc chắn gì hết, đã đáp ứng con còn đổi ý, xấu!”

Sau đó cô bé đến vài ngày không thèm đề ý Diêm Thiếu Liệt, lão gia tử và Triệu Chi Lâm sau khi nghe nói nguyên nhân xong cũng nói Diêm Thiếu Liệt, “Trẻ con còn nhỏ không nên làm gương xấu cho nó, chuyện không thể làm được thì không thể tùy tiện loan hứa hẹn.”

Vì để Diêm Thiếu Liệt xây dựng lại hình ảnh cao lớn trong mắt con gái, trong nhà nuôi một con chichihuahua, ngày ôm chichihuahua trở về Nguyệt Nguyệt ôm Diêm Thiếu Liệt hôn mấy ngụm, vừa hôn vừa nói Daddy thật tốt!

Tiếp đó Nguyệt Nguyệt lại nói như vậy một lần nữa với Diêm Thiếu Liệt, Diêm Thiếu Liệt từ lần trước học thông minh, hỏi trước yêu cầu của Nguyệt Nguyệt, Nguyệt Nguyệt không chịu nói. Diêm Thiếu Liệt liên càng muốn bé nói trước mới bằng lòng đáp ứng, nhưng Nguyệt Nguyệt đối Diêm Thiếu Liệt đáp ứng trước thì bé mới chịu nói. Cuối cùng Diêm Thiếu Liệt không chịu nổi tò mò trong lòng, đáp ứng trước, Nguyệt Nguyệt nói muốn nuôi một con mèo. Sau khi Triệu Chi Lâm nghe được đỡ khóc đỡ cười, cảm thấy đây là con trai bị cháu gái ăn gấu gao.

Diêm Thiếu Liệt cố ý nhờ bạn bè ở nước ngoài tìm một giống mèo lông ngắn, chính là cái giống mèo được dùng làm icon bình luận, giống mặt mèo Gaffey. Bởi vì Nguyệt Nguyệt xem hoạt hình mèo Gaffey, cho nên ánh mắt đầu tiên nhìn thấy con mèo này liền gọi Gaffey.

Lần này Nguyệt Nguyệt lại mở miệng, Diêm Thiếu Liệt cảm thấy lúc này nhất định phải nói trước yêu cầu mới có thể đáp ứng bé, “Nguyệt Nguyệt, lần này con muốn nuôi cái gì đây?” Anh cảm thấy nhất định là con gái muốn nuôi động vật nhỏ nào đó.

Nguyệt Nguyệt vụt sáng hai mắt hỏi: “Daddy, Daddy không đáp ứng trước cho con sao?”

“Không được, lần này con phải nói trước cho Daddy là con muốn cái gì, Daddy mới chịu đáp ứng con.”

Dĩ nhiên là Nguyệt Nguyệt không chịu nói, nhưng lần này Diêm Thiếu Liệt đã học thông minh, nhìn xuống lòng hiếu kỳ của mình kiên quyết không đáp ứng, một tuần kế tiếp hai cha con triển khai một trận đánh giằng co.

Cuối cùng vẫn là Diêm Thiếu Liệt thua, lúc này Nguyệt Nguyệt không thêm phản ứng để ý tới Diêm Thiếu Liệt, bởi vì bé cảm thấy Daddy không dễ lừa như lần đầu nữa, sẽ không nói chuyện mà không tính toán gì hết, cho nên bé không thêm để ý tới Daddy. Nhưng đối với loại biểu hiện khác thường của con gái Diêm Thiếu Liệt cảm thấy rất kỳ lạ, nếu con gái không chịu để ý đến mình anh cảm thấy đó mới là bình thường!

Các bạn nhỏ không phải đều vì muốn đồ chơi sẽ cố ý đùa giỡn chút thủ đoạn nhỏ sao? Sao con gái của mình lại không như vậy, anh bị ai phát hiện thế giới của con gái cũng thật khó hiểu!

Nhưng nhìn thấy con gái ngoan như vậy nghe lời như vậy, anh vẫn là chủ động đáp ứng trước yêu cầu của con gái. Nguyệt Nguyệt vừa nghe Daddy nói thì vui mừng quá đỗi, mở miệng nói: “Daddy, con muốn nuôi sư tử!”

Diêm Thiếu Liệt chớp chớp mắt hỏi: “Nguyệt Nguyệt, con vừa nói cái gì? Muốn nuôi con gì?”

“Sư tử, ngao...” Nguyệt Nguyệt vừa nói một bên còn vờn hai tay quặp lại, làm bộ đáng muốn cắn người.

“Vì sao muốn nuôi sư tử?”

“Trong tivi nói nó là vua muôn thú, con muốn nuôi vua muôn thú.”

Diêm Thiếu Liệt xác định lúc này mình không có nghe sai, nhưng sư tử... Trước không nói đi đâu kiếm, mà cho dù có cũng hình như không thể nuôi thì phải? Giờ làm anh sâu a sâu.

Vừa vặn đêm đó Cố Quân Viêm đến làm khách, nghe được Diêm Thiếu Liệt nói liền ra chủ ý cho anh. Vài ngày sau khi ăn xong cơm tối Thủy Ân Trạch dắt bé đi ra ngoài tản bộ, mới vừa từ trong nhà bước ra lập tức thấy được một con ‘sư tử nhỏ’, Nguyệt Nguyệt mở to hai mắt nhìn, lại nhìn Diêm Thiếu Liệt đứng ở phía sau sư tử nhỏ.

Diêm Thiếu Liệt kiểm đầu ra ‘sư tử nhỏ’? Rất đơn giản, đem con mèo lông xù cạo sạch lông trên thân, lưu lại một vòng lông xung quanh đầu, đừng nói là rất giống sư tử, ít nhất lừa gạt các bạn nhỏ vẫn rất dư sức.

Diêm Thiếu Liệt không biết chuyện này đã đánh sâu vào tâm trí con gái bao nhiêu, ở trong lòng Nguyệt Nguyệt thì Daddy quả thật giống như một vị thần. Mặc dù rất nhiều năm sau khi bé trưởng thành, cũng vẫn nhớ như in chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106

Cuộc sống hàng ngày của các ông bố trẻ

PN3: Con trẻ nhà chúng ta đã lớn

E&B: Strangers Ex

Những đứa trẻ trong nhà lục tục trưởng thành, bọn họ cũng không còn trẻ tuổi, theo những đứa trẻ lớn lên cũng dần dần hiểu được tình huống trong nhà, gia đình mình không giống như gia đình người khác, bởi vì không có mẹ, ngược lại có hai người cha, tiếp đó là quan hệ giữa các anh em cũng có chút phức tạp, nhưng vô luận là có quan hệ huyết thống hay không thì chúng nó đều là anh em ruột. Đây là nhận thức từ khi đám trẻ còn nhỏ, cũng là các người cha dạy bọn họ.

Tuy rằng luôn có vài bạn học sẽ lấy chuyện này ra để nói, nhưng cũng may nội tâm bọn nhỏ vô cùng mạnh mẽ, đối với những chuyện như thế này bọn họ thấy nhưng cũng không thể trách vì sớm đã quen rồi, huống chi Cố gia, Diêm gia và Thủy gia có cái gì để chọn?

Nhất là Nguyệt Nguyệt, người được tập trung hàng nghìn hàng vạn sủng ái. Khi Nguyệt Nguyệt lên cấp hai thì tình huống vô cùng đồ sộ khoa trương, Ngũ ca và cô nhỏ cùng đến trường, bốn ông anh khác vừa vặn cũng học trường chung hệ thống, ngày khai giảng hôm đó bốn ông anh đích thân đến cổng trường đón em trai em gái, đương nhiên chủ yếu là vì đón em gái.

Vô luận là kế thừa huyết thống Cố gia, Diêm gia hay là Thủy gia, các chàng trai đều lớn lên hết sức xuất sắc. Dùng từ ngữ lưu hành hiện nay mà nói chính

là ‘giá trị nhan sắc quá khủng bố’, dĩ nhiên là Tiểu Ngũ nhà bọn họ cũng thế, từ tiểu học đã bắt đầu có rất nhiều nữ sinh vây quanh người bọn họ, đến sơ trung trung học thì càng nghiêm trọng hơn, còn có nữ sinh vì thế mà vùng tay đánh nhau.

Bởi vậy nhìn thấy bốn anh em cùng đi đến cổng trường đón người, thiệt nhiều bạn học nữ đều trộm lén đi theo nhìn nhìn, kết quả liền nhìn thấy từ trên một chiếc xe sang trọng bước xuống một thiếu niên cùng một thiếu nữ, bên người đi theo vài vị phụ huynh, nhưng không có phụ huynh nữ tính đi theo.

Nguyệt Nguyệt thấy bốn anh trai thì cười chạy ào tới, dẫn tới ánh mắt sôi nổi của các bạn học, mà những nữ sinh đi theo tới thì sắc mặt không hề dễ nhìn, bởi vì Nguyệt Nguyệt phát dục rất tốt, dáng người thon dài lại có vẻ ngoài hiện đại, một đôi chân đẹp càng tăng vẻ duyên dáng yêu kiều, nếu không phải là gương mặt quá mức non nớt, đa số người lơ mơ đoán được đó là một tiểu thực nữ.

“Đại ca, Nhị ca, Tam ca, Tứ ca, các anh đã đến!”

“Công chúa nhỏ của nhà chúng ta lên trung học, các anh đương nhiên phải đến xem”

Danh Danh đi theo sau Nguyệt Nguyệt cũng lên tiếng chào hỏi các anh trai, điều này làm một đám người hiểu được, trận thế lớn như vậy hoá ra là tới đón em gái với em trai.

Bốn người đàn ông trung niên ở đằng sau cũng đủ hấp dẫn người, nhất là Thuỷ Ân Trạch, vì không để làm cho xôn xao, đành phải võ trang toàn thân mang mũ đeo kính râu khâu trang. Nguyệt Nguyệt đau lòng ba, thời tiết nóng như thế phải che kín người có bao nhiêu khó chịu, liền nói với y nếu không không cần đến.

Nhưng Thuỷ Ân Trạch nói cái gì đều không đồng ý, đây là con gái lên sơ trung nha, y sao có thể không tới nhìn chứ? Mấy đứa con khác nhìn thấy y cái trang cũng đoán được là xảy ra chuyện gì, không có biện pháp, ai bảo người ta là đại minh tinh chứ, không làm thế mà muốn xuất hiện trong sân trường thì khả năng vô cùng khó khăn.

Lúc trước Thuỷ Ân Trạch có thể bình thường đưa con đến nhà trẻ, đó là bởi vì các bạn nhỏ không biết y là ai vậy, các phụ huynh đều biết y, nhưng đã làm phụ huynh thì tuổi tác đã trưởng thành sẽ có rất ít người đuổi theo mình tinh. Huống chi những phụ huynh đó cũng không phải là gia đình bình thường, nhưng học sinh cấp hai và cấp ba lại không giống như nhà trẻ, đối với mình tinh rất nhiều người vẫn rất điên cuồng. Cho nên vì để giảm bớt phiền toái không cần thiết, Thuỷ Ân Trạch quyết định vẫn là điệu thấp một chút đi.

Sau khi kết thúc khai giảng nghìn bài một điệu, cuộc sống học sinh trung học của Nguyệt Nguyệt và Danh Danh bắt đầu. Mà Nguyệt Nguyệt cũng rất nhanh được công nhận là hoa hậu giảng đường, nhưng giáo thảo không phải là Danh Danh. Tại trong lòng Nguyệt Nguyệt, nam sinh đẹp trai nhất trung học chính là Ngũ ca của cô nhóc, ai cũng không bằng, đương nhiên đẹp trai nhất khối phổ thông chính là bốn anh trai, cũng không ai so bằng.

Hoa hậu giảng đường cùng giáo thảo thật dễ cùng nhau đi đến, nhưng Nguyệt Nguyệt đã vô cùng rõ ràng nói cho đối phương, trước hai mươi tuổi kiên quyết không nói chuyện yêu đương, sau hai mươi tuổi muốn cùng cô nhóc nói chuyện yêu đương phải thông qua hai người cha, các ông bố bà mẹ nuôi, các gia gia nãi nãi và thái gia gia thái nãi nãi của cô thì mới được.

Bạn học giáo thảo đơn thuần bị Nguyệt Nguyệt nói cho ngơ ngẩn, đây là một gia đình khổng lồ cỡ nào? Cha thì coi như xong đi, cha nuôi mẹ nuôi, gia gia nãi nãi với thái gia gia thái nãi nãi thì có đến vài đôi, bạn học giáo thảo tỏ vẻ nhức đầu.

Thực tế thì Ngũ ca của cô nhóc vượt chuẩn đẹp trai, nữ sinh vây quanh cậu không hề ít, nhưng theo tuổi lớn dần cái gương mặt băng sơn của Danh Danh cũng càng phát ra lạnh, làm một đồng nữ sinh không dám tới gần cậu, thời gian này Nguyệt Nguyệt liền trở thành môi giới tốt nhất.

Nhưng mà đối với các nữ sinh tâm hoài bất quý muốn thông qua mình tiếp cận Ngũ ca, Nguyệt Nguyệt luôn bày ra sắc mặt không hoà nhã, trừ bỏ các nữ sinh cấp hai còn có nữ sinh cấp ba tới lôi kéo Nguyệt Nguyệt, đương nhiên mục đích cũng là vì các anh trai kia của cô nhóc.

Tất cả mọi người xem như đã nhìn ra các anh trai của Nguyệt Nguyệt hết sức yêu thương cô nhóc, đối với cô nhóc rất tốt, cho nên rất nhiều người cảm thấy làm tốt quan hệ với cô nhóc sẽ rất có trợ giúp trở thành chị dâu tương lai của cô nhóc. Hơn nữa trong mắt rất nhiều người Nguyệt Nguyệt chỉ là một nữ sinh nhỏ là một cô bạn nhỏ, cái gọi là cô bạn nhỏ kỳ thật phải là dễ lừa mới đúng chứ?

Nhưng hoàn cảnh sinh hoạt của Nguyệt Nguyệt đã định trước cô nhóc phải là một đứa trẻ trưởng thành sớm, hơn nữa còn là đứa trẻ trưởng thành sớm vô cùng thông minh. Cho nên đối với những người đó tự xưng ‘chị gái’ chủ động đến nhận quà quan hệ với cô nhóc, Nguyệt Nguyệt sẽ luôn lấy ánh mắt nhìn các bạn nhỏ nhìn các cô, các cô cảm thấy Nguyệt Nguyệt là cô bạn nhỏ, nhưng ở Nguyệt Nguyệt xem ra hành vi của các cô mới càng thêm ấu trĩ buồn cười.

Dĩ nhiên lúc hướng tới các anh trai cáo trạng thì cô nhóc tuyệt đối không hề yếu đuối, đã có người có thể xử lý các cô đó ở đây, mình cần gì phải đắc tội với người ta đâu? Khi Diêm Thiếu Liệt nghe nói như thế chỉ thẳng lắc đầu, cô con gái đáng yêu của mình đi đâu rồi trời? Nguyệt Nguyệt sao lại biến thành ranh ma thế này?

“Daddy, Daddy thấy chủ ý của con có tốt không?”

Diêm Thiếu Liệt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn khôn khéo của con gái gật đầu nói: “Rất tốt, công chúa nhỏ của nhà chúng ta thật thông minh.”

Nguyệt Nguyệt vừa nghe lời này liền đắc ý, “Con nói mà, mấy chị gái đó muốn theo đuổi các anh trai thì tự mình theo đuổi đi, làm chi đến nịnh bợ con, con đâu có quen với mấy chị đó, mấy chị còn tặng quà cho con, con đâu có thiếu quà đâu chứ? Nãi nãi thường nói không công không nhận lộc, nãi nãi còn nói không có gì mà cứ xum xoe, phí gian tức đạo!”

Diêm Thiểu Liệt nhướn mày hỏi: “Đây không phải là một nãi nãi nói đúng không?” Nghe phong cách rõ ràng không giống

Quả nhiên chợt nghe Nguyệt Nguyệt nói: “Đạ, câu trước là học vấn nãi nãi nói, câu sau là mỹ nhân nãi nãi nói!”

Bởi vì gia gia nãi nãi đông đảo, cho nên Nguyệt Nguyệt đặt cho mỗi người một biệt hiệu, ví dụ như học vấn nãi nãi là chi Triệu Chi Lâm, mỹ nhân nãi nãi là gọi Ninh Từ Mị, tao nhã nãi nãi là nói Thu Đình Nhã, quốc họa gia gia là gọi Thủy Thiên Lệ... Dù sao mỗi cái biệt hiệu đều rất thực sát với cá tính đặc điểm của mỗi người.

Các trường bối đối với cách gọi của cháu gái nhỏ cũng rất vui vẻ nhận, chủ yếu là nhiều người như vậy gọi thực dễ loạn mà!

Tương tự với Nguyệt Nguyệt, các anh trai đối với người theo đuổi có thái độ rất kiên định, đối với Nguyệt Nguyệt các anh trai cũng là nhìn hết sức nghiêm, những thằng nhãi vây quanh công chúa nhỏ nhà mình đều bị bọn họ cách ly gấp, trước hai mươi tuổi kiên quyết không cho kẻ nào bắt cóc em gái mình.

Thời gian một năm lại một năm trôi qua, bọn nhỏ một năm lại một năm lớn lên. Trong nháy mắt Nguyệt Nguyệt và Danh Danh đã bước lên đại học, hơn nữa hai người là nhập học Đông đại. Ngày khai giảng đó đưa bọn họ đến chính là Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm, hai người lúc này nhìn Đông đại vẫn khá là cảm xúc, đây là nơi hai người quen biết nhau.

Đi theo bọn nhỏ vào trường học, vừa đi vào đã đụng phải một giảng viên, mà vị giảng viên kia chỉ liếc mắt một cái đã nhận ra hai người bọn họ, nói hai người năm đó ở Đông đại là nhân vật phong vân. Tuy vị giảng viên kia đã tự giới thiệu, nhưng Thủy Ân Hi và Cố Quân Viêm một chút ấn tượng đều không có.

Nguyệt Nguyệt với Danh Danh đối với việc này cũng đặc biệt tò mò, liền hỏi vị giảng viên đó thật nhiều chuyện năm đó. Vị giảng viên này cũng là hết sức bất quái nói rất nhiều với hai anh em, Thủy Ân Hi cùng Cố Quân Viêm ngay tại một bên nghe cười...

Sau khi lên đại học các đứa trẻ trong nhà tham dự yến hội cũng từ từ nhiều hơn, đây là vì tương lai của bọn họ trải đường, thuận tiện nhìn xem có con dâu con rể thích hợp không.

Nhất là Nguyệt Nguyệt đã qua hai mươi tuổi, đã trưởng thành cô gái duyên dáng yêu kiều, mà ý muốn bảo hộ của các anh trai cũng ngày càng mạnh, bởi vì có lẽ tương lai không bao lâu nữa cô em gái của bọn họ sẽ bị lừa đi rồi, vừa nghĩ tới có một người đàn ông sẽ cưới em gái mình mang đi, bọn họ cảm thấy cả người không tốt.

Sau khi Diêm Thiểu Liệt nghe xong tròn tròn mắt, “Cái gì lừa đi hay không lừa hả? Mấy đứa muốn buôn bán người à, đây là gả em cái có biết không?”

“Cha nuôi, cha bỏ được Nguyệt Nguyệt gả tới nhà người khác hay không?”

Diêm Thiểu Liệt phiêu mắt liếc nhìn Phàm Phàm, “Vậy còn muốn kéo đến khi nào? Chẳng lẽ cả đời không cho Nguyệt Nguyệt gả đi sao?”

“Cho nên chúng ta có thể cưới một thằng nhãi trở về nhà?”

Diêm Thiểu Liệt nhìn thoáng qua Hách Hách, “Cưới thế nào đây?”

Hách Hách hào hứng nói: “Sẽ luôn có một người đàn ông nguyện ý gả cho Nguyệt Nguyệt nhà chúng ta.”

Diêm Thiểu Liệt co rút khoé miệng, thầm nghĩ cách này thật là tốt, nhưng tiến hành thì lại có chút khó, quan trọng là làm thế nào tìm một người nguyện ý đây?”

“A Liệt, anh đang làm gì thế?”

“Đang giúp con gái chúng ta chọn một thằng nhãi chịu gả tới.”

“Cái gì?” Diêm Thiểu Liệt nhìn vợ mình một cái rồi kể lại chuyện lúc này, Thủy Ân Trạch xác định mình không có nghe sai, y bật cười lắc đầu nói: “Nếu anh không muốn gả con gái đến thế, không bằng sau này anh đồng thời gả đi theo con gái là được.”

Diêm Thiểu Liệt hai mắt sáng ngời, cảm thấy chủ ý này thật không tệ nha! Thủy Ân Trạch liếc xéo anh một cái, trong lòng nói thật sự là cái gì cũng dám nghĩ, cũng không sợ quấy rầy thế giới của đôi vợ chồng son à!

Nhiều năm sau các con lần lượt kết hôn, Nguyệt Nguyệt cũng gả đi, Thủy Ân Trạch còn thật mang theo Diêm Thiểu Liệt cùng nhau theo qua, đương nhiên y chỉ là nghĩ qua ở vài ngày tượng trưng thôi. Nguyệt Nguyệt vốn là rất hiếu thuận, con rể cũng rất tốt khiến bọn họ thực vừa lòng, nhưng, chờ Thủy Ân Trạch muốn mang Diêm Thiểu Liệt về nhà thì y nói thế nào anh cũng không chịu về, nhất định phải cùng sống chung với con gái.

Cuối cùng không có cách nào Nguyệt Nguyệt đành đổi nhà với Tam ca, ở cạnh cách vách nhà Diêm Thiểu Liệt và Thủy Ân Trạch, lúc này Diêm Thiểu Liệt vừa lòng!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bì Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107

Chuyện hai người

PN1: Nhất kiếm chung tình

E&B: Strangers Ex

Hôm nay Diêm Thiếu Liệt đi cùng với Thuý Ân Trạch tham gia một hoạt động, Diêm Thiếu Liệt chủ yếu là đi cùng, nhân vật chính vẫn là Thuý Ân Trạch. Địa vị của Thuý Ân Trạch tại giới giải trí ngày càng tiến cao hơn, trừ bỏ bản thân y vốn ít có scandal, cũng bởi vì Thuý Ân Trạch vô cùng nhiệt tình làm công ích.

Đương nhiên rất nhiều hoạt động công ích cũng rất thích mời y trình diện, nguyên nhân à, hoạt động bên ngoài Thuý Ân Trạch luôn là thu tiền, hơn nữa còn là thu không ít, nhưng bởi vì có một ông chồng vô cùng khôn khéo tồn tại, cho nên hai người bọn họ đối với hoạt động công ích rất là soi mói. Việc cầm tiền tham dự hoạt động thì y nhất định sẽ trình diện, còn sẽ mang theo một ông chồng, nếu như là treo đầu dê bán thịt chó, tốn tiền mời y đi y cũng sẽ không đi.

Về phần các chủ sự kiện vì sao lại có nỗi lòng này với y, nguyên nhân cũng rất thực tế, y có một ông chồng vô cùng sùng mình lại còn rất chịu bỏ tiền cho mình. Diêm Thiếu Liệt đối với các hoạt động quyền tiền bên ngoài của vợ là mạnh mẽ ủng hộ, tuy rằng vợ nhà mình quyền tiền, những cũng sẽ không vô cớ quyền tiền không có mục đích, tiền của anh chỉ có thể tiêu trên người cần nhất, anh đã có năng lực trợ giúp người khác, có năng lực làm cho vợ mình thu được cả lợi lẫn danh, anh có sao mà không làm đâu?

Mà hoạt động ngày hôm nay, tuy nói không có dính líu nhiều đến việc quyền tiền, nhưng đây đúng thực là hoạt động công ích. Đây là hoạt động công ích do chính phủ liên kết với tổ chức công ích phát động vì xã hội, đề nghị người dân thường xuyên rèn luyện thể dục thể thao, giảm bớt tỉ lệ thân thể béo phì, Thuý Ân Trạch lại là đại sứ của hoạt động lần này.

Hôm nay Thuý Ân Trạch mặc một bộ quần áo thể thao nhẹ nhàng, vừa vặn bám sát chủ đề của hoạt động công ích lần này. Mà trong hoạt động cũng ngồi một ít đại biểu mập mạp, bọn họ sẽ kể lại những tình huống mà họ tự trải qua.

Có một cô gái khuôn mặt mუმ mუმ kể lại câu chuyện tình của mình, cô đã từng vô cùng ân ái với bạn trai, đã đến mức độ nói đến việc hỏi cưới, cha mẹ hai bên cũng đã gặp mặt nhau, mấy năm trước cô bởi vì áp lực công việc quá lớn, bắt đầu rượu chè ăn uống quá độ, cân nặng cũng thẳng tắp bay lên, trong vòng một năm cô từ 100kg tăng thành 180kg, trên màn ảnh lớn tại sân khấu còn chiếu ảnh chụp trước khi cô béo lên, thật sự là một cô gái rất xinh đẹp.

Cô gái nói cũng từ sau khi mình biến thành mập mạp, bạn trai của cô bắt đầu dần dần xa lánh cô, vốn là đang nói chuyện kết hôn cũng bị mắc cạn. Sau đó trong một lần vô tình cô gái phát hiện bạn trai ngoại tình, mà đối phương là một cô gái có dáng người gầy mုံ, chàng trai nói anh ta là yêu cô, nhưng anh ta thật sự không thể chịu đựng được một cô bạn gái nặng tới 180kg, anh ta sợ người khác nhìn thấy mình mang theo cô ra ngoài sẽ bị chê cười mình, bởi vì sẽ làm anh ta mất mặt, cô gái nói đến chỗ này thì nước mắt tràn ra rơi xuống.

Khán giả dưới sân khấu nghe cũng là sôi nổi trách cứ chàng trai kia, cảm thấy anh ta thật quá đáng, hành vi đã đủ tổn thương người thì thôi đi còn nói liên tục lời tổn thương người khác như vậy, quả thật không thể tha thứ.

Diêm Thiếu Liệt cau mày, cũng không biết cô gái này có nói thật hay không, anh lại thực sự tin tưởng câu chuyện của cô gái này, nhưng tình huống có phải giống như lời kể không thì không chắc. Anh đi cùng với Thuý Ân Trạch tham dự rất nhiều loại hoạt động, mặc dù hoạt động mang ý nghĩa tốt, thế nhưng vì để thu hút người chú ý cũng cần không ít mảnh lời lăng xê, đương nhiên hoạt động như vậy ít nhất là không biết dùng mảnh lời lừa gạt người.

Nói xong những lời này, cuối cùng cô gái nói: “Thật sự thì tôi cũng không phải không hiểu ý nghĩ của anh ấy, ngày trước tôi cũng là một người rất hự vinh, nếu muốn cùng anh ấy đi ra ngoài dạo chơi gì đó, luôn sẽ yêu cầu anh ấy ăn mặc thể diện một chút, cũng sợ anh ấy làm mất mặt mũi của tôi, không nghĩ tới bây giờ chuyện giống vậy lại xảy ra tại trên người mình.”

Nhìn xuống phản ứng của các khác giả bên dưới, cô gái tiếp tục nói: “Tôi kể chuyện này chỉ là muốn nói cho mọi người biết béo phì là một vấn đề thực nghiêm trọng, tôi tin mỗi một người béo phì đều gặp phải đủ loại vấn đề và rắc rối trong cuộc sống. Có lẽ cũng có người đang trải qua những gì tôi đã trải qua, chúng ta phải học yêu bản thân mình. Đương nhiên, tôi không đề nghị dùng các loại thuốc giảm cân gì đó, không nói nguy hiểm mà chỉ nói về sức khỏe của bản thân sẽ không tốt. Thời điểm ban đầu tôi giảm cân cũng dùng đủ loại thuốc, mới bắt đầu thì còn tốt sau đó đều xảy ra tình trạng bán ngược. Cuối cùng bác sĩ đề nghị tôi vận động để giảm béo, hiện tại tôi nặng 150kg, cho nên tôi hy vọng mọi người bình thường vận động thể dục thể thao nhiều hơn. Trừ bỏ tốt cho vóc dáng còn giúp chúng ta khỏe mạnh, càng sẽ đối với người xung quanh ta có ảnh hưởng lớn!”

Cuối cùng là tiếng vỗ tay vang lên nhiệt liệt, Diêm Thiếu Liệt cũng theo mọi người cùng nhau vỗ tay. Sau lại đi tới vài vị bị bệnh béo phì, bọn họ từng người kể lại những rắc rối mà béo phì mang đến cho mình, cũng bởi vì thân thể béo phì mà cuộc sống có biết bao nhiêu điều không tiện.

Sau cùng người chủ trì hỏi Thuý Ân Trạch, “Ân Trạch, làm một minh tinh như anh nhất định luôn phi thường chú trọng dáng người đúng không?”

Thuý Ân Trạch cười nói: “Đúng vậy, vì muốn lên ống kính có hiệu quả tốt hơn, bình thường diễn viên luôn sẽ đặc biệt chú ý điều này.”

“Kỳ thật làm mình tỉnh cũng rất vất vả, nhìn thấy món ăn mình thích mà lại không dám ăn là một sự kiện rất thống khổ đi?”

“Ha ha... Tôi chính là cật hoá điển hình, cho nên tôi bình thường không có khổng chế ẩm thực, nhất là lúc đối mặt với món ăn mình thích lại càng không thể khổng chế bản thân, cho nên vì bảo trì vóc dáng tôi đều phải tăng cường rèn luyện.” Diêm Thiếu Liệt gật gù đầu, cảm thấy vợ nhà mình thật sự là đủ tư cách làm một đại sứ, ba câu không tách ra mục đích của hoạt động.

“Khó trách dáng người của anh đẹp như vậy, xem ra anh chưa từng phiền não vì béo phì nhỉ?”

Thủy Ân Trạch sừng sốt một chút lập tức cười nhạt nói: “Thực tế thì tôi cũng có lúc đạt tới 200kg.”

“A!” Người chủ trì há to miệng, hiển nhiên việc này chưa từng nghe nói qua. Đồng dạng há to mồm còn có Diêm Thiếu Liệt, bởi vì anh cũng chưa có nghe nói qua chuyện này.

“Có thể nói là xảy ra chuyện gì sao?” Người chủ trì vô cùng hưng phấn, bỗng dưng đào được một tin tức lớn.

Thủy Ân Trạch mang theo nụ cười ám áp nói: “Đó là chuyện lúc tôi học trung học...”

Thủy Ân Trạch kể lúc y học năm cuối cấp hai thì bị bệnh nặng một trận, vì để chữa bệnh y phải dùng một lượng lớn thuốc kích thích, sau đó thì biến thành mập mạp 200kg, chờ lúc y lên trung học đã hoàn toàn không có bộ dáng như năm cấp hai.

Từ lúc y lên trung học khó tránh khỏi sẽ bị bạn học giễu cợt, cho nên y rất cố gắng giảm béo, nhưng việc giảm béo này thật sự không phải một sớm một chiều thành công. Thủy Ân Trạch kể đến đây, nói với người chủ trì: “Anh biết không? Ở trong trường học mập mạp là rất dễ bị người xa lánh, bị người bắt nạt.”

Người chủ trì nói: “Không sai, lúc tôi học cấp hai cũng có một bạn học như vậy bên cạnh, khi đó trong lớp có vài bạn học thích bắt nạt người ta còn chê cười này nọ, kỳ thật như vậy rất không tốt.”

Thủy Ân Trạch gật đầu nói: “Đúng thế, mặc dù khi đó tôi là học cấp ba, nhưng học sinh cấp ba thực tế đều là một đám thiếu niên chưa trưởng thành, cho nên bị người chê cười bị người khi dễ là chuyện bình thường. Lúc đó ngày nào tôi cũng không muốn ăn cơm, không muốn uống nước chỉ nghĩ làm mọi cách cho mình gầy xuống.”

“Kết quả thế nào?”

“Kết quả dinh dưỡng không đầy đủ, càng nghiêm trọng hơn!”

“Cho nên mới nói giảm cân mạnh khỏe mới là phương thức tốt nhất.”

“Không sai!”

“Vậy khi đó anh không hề gặp được một người có thể thông cảm thấu hiểu cho anh sao?” Cái này thuần túy là người chủ trì vì tò mò của bản thân mới hỏi.

Thủy Ân Trạch giống như nghĩ tới điều gì đó, đột nhiên cười rộ lên nhìn về phía vị trí của Diêm Thiếu Liệt dưới sân khấu, Diêm Thiếu Liệt cũng nhìn chăm chăm vào Thủy Ân Trạch, Thủy Ân Trạch thu hồi tầm mắt tiếp tục nói: “Có, cho dù có nhiều bạn học quá đáng, nhưng bạn học tốt và hiểu chuyện cũng có rất nhiều. Tôi nhớ rõ có một lần rất nhiều nam sinh tìm tôi gây rắc rối, mắng tôi là mập mạp chết bầm thì có một bạn học liền lao tới giải vây cho tôi.”

“A... Đối phương là làm như thế nào?” Lúc này tính bất quá của người chủ trì toàn bộ bộc phát.

“Lúc đó cậu ấy đem một bạn học đang định đánh tôi kéo giật lại, cũng không biết cậu ấy lấy đâu ra sức lực như vậy, lập tức kéo bạn học đó quăng ra đất. Cậu ấy còn chỉ vào bạn học đó nói, ‘Muốn chứng minh mình lợi hại, thì đừng có chọn quả hồng mềm bốp, sau này muốn tìm người bắt nạt thì tới tìm tao.’”

“Cậu ấy thật sự kéo sao?”

Khoé miệng Thủy Ân Trạch cong lên, “Cũng không phải thế, kéo đẩy, mạnh như thế mới đúng.”

“Vậy bây giờ anh còn liên hệ với cậu ấy sao? Cậu ấy nhìn thấy vóc dáng của anh bây giờ đẹp như vậy có phải là rất kinh ngạc không?”

“Có liên hệ chứ, tại sao lại không liên hệ? Quan hệ của hai chúng tôi vô cùng tốt, về phần kinh ngạc à, tôi nghĩ nhất định là có.”

...

Sau khi hoạt động kết thúc Thủy Ân Trạch đã bị rất nhiều phóng viên bao vây, đa số câu hỏi của mọi người là xoay quanh cậu bạn học mà y nói quan hệ đặc biệt tốt kia.

“Ân Trạch, bạn học anh vừa kể là người thành phố Thiên Hải sao? Hiện giờ cậu ấy đang làm nghề gì?”

“Diêm tổng biết chuyện anh và người bạn học này không?”

“Anh và Diêm tổng là bạn học, vị bạn học này Diêm tổng có biết không? Hai người thường xuyên gặp mặt sao?”

“Anh không sợ Diêm tổng nghe được chuyện hôm nay anh kể sẽ tức giận ăn giấm sao?”

Bên phía tổ chức đã sớm an bài rất nhiều bảo vệ đi theo, Thủy Ân Trạch đeo kính râm không nói một lời, đối với vấn đề về phương diện này y một chữ cũng không trả lời, đi thẳng ra bên ngoài lên xe.

Diêm Thiếu Liệt đã rời khỏi hội trường trước một bước, lúc này đang ngồi trên xe, mặc dù có rất nhiều nhân viên bảo an, nhưng cửa vừa mở ra trong nháy mắt đã có rất nhiều phóng viên chụp được hình ảnh Diêm Thiếu Liệt vờn tay đất Thủy Ân Trạch.

“Hô, cái nghề phóng viên này thật sự là không dễ làm.” Thủy Ân Trạch cười nói.

Diêm Thiếu Liệt không hiểu, “Làm sao vậy?”

Thủy Ân Trạch khoa trương nói: “Vừa rồi những người đó đuổi theo em đi ra, có một nữ phóng viên đẩy mạnh một nam phóng viên văng ra một bên, khoẻ khủng khiếp.”

Diêm Thiếu Liệt cười cười nói: “Em hẳn ra phải quen việc này rồi chứ?”

Thủy Ân Trạch cười, “Quen rồi!”

“Anh như thế nào luôn cảm thấy câu chuyện em vừa kể, anh có chút ấn tượng nhỉ?”

Thủy Ân Trạch bĩu môi liếc anh một cái, nói: “Anh mà không ấn tượng mới là lạ đi?”

Diêm Thiếu Liệt trừng lớn hai mắt không dám tin hỏi: “Thật sự là anh?”

Thủy Ân Trạch cũng trừng lớn hai mắt không dám tin hỏi: “Anh thật sự không nhớ rõ?” Diêm Thiếu Liệt lắc đầu, anh có một chút ấn tượng lưu ở trong đầu, nhưng cụ thể thì không nhớ rõ nổi.

“Anh không biết lúc đó em ngồi dưới đất, nhìn anh kéo một cái quăng nam sinh kia xuống đất, sau đó chỉ vào cậu ta chửi ầm lên, còn...”

“Ừ ừ.” Diêm Thiếu Liệt lập tức đánh gãy lời của vợ, hỏi: “Khi này em không có kẻ như vậy mà?” Anh suy nghĩ một chút, vừa nãy trong lời kể của vợ thì mình đặc biệt khí phách mà ta?

Thủy Ân Trạch bĩu môi, “Chẳng lẽ em có thể trước mặt nhiều người như vậy nói anh chửi ầm lên? Đương nhiên phải là nghệ thuật một chút.”

Diêm Thiếu Liệt nhếch miệng cười, “Quả thật như vậy mới tương đối giống anh, lúc ấy anh mắng như thế nào? Có phải là đẹp trai ngất ngây không?”

“Đồ cái thứ bao cỏ, cái loại hèn nhát chỉ biết bắt nạt người như thế, có bản lĩnh mày tới gọi nhip với anh đây thử xem, tao cho mày biết cái gì gọi là đàn ông, cái loại như mày cùng lắm chỉ được coi là hạng đàn bà, còn là cái loại bất nam bất nữ. Thật sự đúng là rác rưởi!”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe vui vẻ, “Không sai, nói như vậy mới là lời anh có thể nói.”

Thủy Ân Trạch cao mày lại, “Cái gì gọi là lời anh có thể nói? Đây vốn chính là lời anh nói.”

“Không nghĩ tới anh còn nhớ rõ à?”

“Đương nhiên, cả đời cũng không thể quên được.”

Diêm Thiếu Liệt nhìn thoáng qua Thủy Ân Trạch, do dự một chút mới hỏi: “Vợ yêu, không phải là lúc đó em đã nhìn trúng anh đi?”

“Dĩ nhiên!” Lúc này Thủy Ân Trạch rất thoải mái thừa nhận, mấy năm nay y bị em trai của mình ảnh hưởng rất nhiều điều mới lạ, đối với rất nhiều chuyện y đã không còn không tự nhiên, cũng biết có chuyện cần phải nói thẳng.

Thủy Ân Trạch nói tiếp, “Lúc ấy em nhìn bóng dáng đứng trước mặt mình, anh vừa vận che khuất ánh nắng, chờ anh mắng xong nam sinh kia thì quay đầu lại liếc nhìn em một cái. Khi đó ánh mắt em vốn bị che đi ánh sáng bỗng đột nhiên bị ánh mắt trời làm chói mắt, sau đó liền thấy được một khuôn mặt đẹp trai rạng ngời, mặc dù mặt rất nhỏ nhắn, nhưng mà cái nhìn kia...” Y không có tiếp tục nói tiếp, nhưng Diêm Thiếu Liệt cũng hiểu được, này chính là nhất kiếm chung tình trong truyền thuyết nha!

Diêm Thiếu Liệt cười ngây ngô một hồi lâu mới hỏi: “Lúc đó anh không nói cái gì với em sao?”

“Nói, sao có thể không nói chứ?”

“Anh nói cái gì?” Diêm Thiếu Liệt có chút chờ mong khó hiểu.

Thủy Ân Trạch ném cho anh một cái liếc mắt nói: “Cái bộ dáng hèn nhát của cậu không bị người bắt nạt mới là lạ?”

Diêm Thiếu Liệt vốn đang mộng đẹp chờ mong, nghe nói như thế mở to mắt nhìn Thủy Ân Trạch, một bộ biểu tình dờ khóc dờ cười, trầm nghĩ nhẽ ra không nên hỏi!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108

Chuyện hai người

PN2: Cuộc sống hàng ngày của đôi chồng chồng

E&B: Strangers Ex

Tháng sau Thủy Ân Trạch phải tham dự một buổi lễ điện ảnh, vốn là Diêm Thiếu Liệt không định cùng đi với y, nên nói như thế nào nhỉ? Cho dù toàn thể giới biết quan hệ của hai người, nhưng bọn họ cũng không phải là tú ân tú ái trên từng giây phút.

Huống chi là một hoạt động như lễ điện ảnh, chúng tinh hội tụ, truyền thông fan hâm mộ như một cơn sóng lớn vỗ tới tấp, tuy bất kể là minh tinh, truyền thông hay fan hâm mộ đối với Diêm Thiếu Liệt mà nói thì quen đến không thể quen hơn, Diêm Thiếu Liệt cũng không sợ trước mặt rất nhiều người cùng với Thủy Ân Trạch show ân ái, nhưng quan trọng nhất là vợ nhà mình da mặt mỏng nha, dù mấy năm nay đã đỡ hơn rất nhiều, nhưng, đỡ hơn nhiều không có nghĩa là da mặt đã dày hơn, đúng không?

Năm nay cũng giống như hàng năm, Diêm Thiếu Liệt nhận được thiệp mời của lễ điện ảnh gửi tới, chẳng qua lại bị anh tùy tay ném qua một bên.

Thủy Ân Trạch quả thật đối với việc công khai tú ân tú ái này có chút kiêng kỵ, nhưng y kiêng kỵ không phải do bị người nhìn, bị người soi mói, dù sao lấy quan hệ giữa y và Diêm Thiếu Liệt sẽ không có người dám nói, muốn điều thấp là không có khả năng. Nhưng mà y vô cùng chán ghét những ánh mắt của những người này dính vào trên người Diêm Thiếu Liệt.

Nếu chỉ là đơn thuần tò mò hoặc là ánh mắt hâm mộ thì cũng được thôi, nhưng vài ánh mắt ái mộ này y thật sự chịu không nổi. Bất kể là đàn ông hay phụ nữ, chỉ cần ánh mắt nhìn Diêm Thiếu Liệt mang theo ý tứ kia, Thủy Ân Trạch liền chán ghét vô cùng. Đây là hành vi ăn dấm trần trụi một cách dữ dội, đương nhiên lúc đối mặt với Diêm Thiếu Liệt thì y sẽ không ăn ngay nói thật.

Mà Diêm Thiếu Liệt cũng vẫn luôn chẳng hay biết gì, nhưng mấy ngày hôm trước phát sinh một sự kiện khiến Diêm Thiếu Liệt thay đổi chủ ý, anh quyết định đi cùng với Thủy Ân Trạch tham dự buổi lễ điện ảnh này.

Hai ngày trước sau khi tan tầm anh đi đón vợ yêu nhà mình, trên đường kẹt xe cho nên anh đến có chút muộn, chờ anh đến phim trường mới phát hiện người ta đang kết thúc công việc, nhưng anh không có nhìn thấy vợ yêu, cũng không nhìn thấy Tiểu Đình.

“Diêm thiếu, tìm Ân Trạch sao?” Diêm Thiếu Liệt thường xuyên đến trường quay đón người, cho nên rất nhiều người và anh rất thân quen, hơn nữa anh làm người không một chút kênh kiệu, với ai cũng có thể nói hai câu, mọi người đối với anh có ấn tượng rất tốt.

“Phải, em ấy ở đâu?”

“Hình như bị Thường Đồng gọi đi rồi.”

Diêm Thiếu Liệt nhướng mày, anh biết cái cậu Thường Đồng này, cậu là là nghệ sĩ mới nổi tiếng hai năm gần đây, hiện tại cũng coi như là một nam minh tinh hạng hai. Thường Đồng là một diễn hình phú nhị đại, chẳng qua là Thường gia ở thành phố Thiên Hải cũng không nằm vòng trong những gia tộc giàu có nhất, nhưng ở trong giới giải trí thì Thường Đồng có thể xem như là một phú hào.

“Cậu ta tìm Ân Trạch làm gì? Hai người bọn họ không quen ỉ?”

Người vừa mới nói sừng sốt một chút, lập tức nói: “Diêm thiếu, anh không biết sao?”

“Làm sao vậy?”

“Cái cậu Thường Đồng này trong đoàn làm phim đặc biệt luôn gây rắc rối cho mọi người, còn thích đùa giỡn đại bài, hơn nữa tất cả mọi người đều có thể nhìn ra cậu ta luôn thích gây rắc rối cho Ân Trạch, nhưng mà Ân Trạch không thèm để ý đến cậu ta.”

“Có chuyện này?” Diêm Thiếu Liệt đúng là không rõ ràng lắm.

“Anh tùy tiện tìm ai trong đoàn phim hỏi cũng biết một ít.”

Lúc này Diêm Thiếu Liệt cảm thấy có chút ngoài ý muốn, bởi vì có đôi khi anh tan tầm sớm sẽ đến đây đón Ân Trạch, nhưng cho đến thời điểm bây giờ anh đều không gặp Thường Đồng tìm Ân Trạch gây rắc rối, ngược lại luôn tại trước mặt Ân Trạch bày ra bộ dáng đàn em cung kính, chẳng lẽ là vì làm cho mình nhìn?

Diêm Thiếu Liệt hỏi hướng Thuý Ân Trạch đi liền tìm qua, quả nhiên đi không bao xa thì nhìn thấy hai người ở chỗ ngoặc, Diêm Thiếu Liệt lác mắt nhìn qua một bên, ám chà chà nghĩ muốn nghe lén một chút.

Không nghĩ tới một chút nghe lén này để anh nghe được vài thông tin hữu ích, nghe Thuý Ân Trạch nói: “A Liệt không tham gia lễ điện ảnh là chuyện của anh ấy, không quan hệ gì đến cậu, chẳng qua là anh ấy khẳng định sẽ không tham gia, hàng năm đều là như thế.”

Giọng điệu của Thường Đồng không có bao nhiêu tốt, mở miệng nói: “Anh ấy không tham gia? Tôi thấy là anh không muốn để cho anh ấy tham gia mới đúng nhỉ?”

“Tôi để cho anh ấy tham gia hay không thì có liên quan gì đến cậu sao? Cậu quản nhiều quá đi? Tôi còn có việc đi trước, về sau bớt tìm tôi đi, không có thời gian tiếp cậu đâu.”

“Thuý Ân Trạch, anh đứng lại cho tôi, tôi biết, anh chính là sợ để Diêm thiếu nhìn thấy tôi trong buổi lễ điện ảnh, anh...”

Thuý Ân Trạch hiển nhiên bị cậu ta nói làm cho tức cười, “Thường Đồng, A Liệt thường xuyên đến đoàn phim đón tôi, số lần gặp qua cậu không tính ít, nếu anh ấy đối với cậu có ý thì đã sớm tỏ về. Tôi khuyên cậu đừng có nằm mộng, người A Liệt thích là tôi, không có ai có thể thay được địa vị của tôi trong lòng anh ấy.”

“Hừ, nhân vật tôi diễn trong bộ phim lúc nào cũng phải hoá trang xấu, anh ấy đương nhiên không nhìn thấy một mặt tốt đẹp của tôi.”

“Tốt đẹp? Ha ha... Cậu đừng có chọc cười tôi nữa được không? Thời điểm tôi tốt đẹp còn không biết cậu ở đâu đâu? Cậu cho là đẹp có thể ăn thay cơm hay là tiêu thay tiền hả? Chỉ dựa vào tư tưởng ảo tưởng này của cậu nghĩ A Liệt sẽ coi trọng cậu sao, kém quá xa.”

“Tôi có chỗ nào so với anh kém?”

“Chỗ nào cũng kém!”

Diêm Thiếu Liệt nghe đến đó liền nhanh chóng rời khỏi, trở lại phim trường tiếp tục chờ Thuý Ân Trạch, làm nửa ngày hoá ra Thường Đồng này đối với mình có ý, điều này làm anh rất ngoài ý muốn. Chẳng qua là anh đối với Thường Đồng thật sự không có ấn tượng gì, trong mắt của anh đều là vợ yêu chỗ nào có thể chứa đựng được kẻ khác?

Nhưng đã xảy ra chuyện này làm anh nghĩ rất nhiều điều, chuyện năm đó sau khi bình ổn anh cũng rất ít khi cùng với vợ nhà mình tại trường hợp công khai cùng nhau lộ mặt. Vốn ý của anh là khiêm tốn một tí, đương nhiên chủ yếu vẫn là sợ da mặt của vợ yêu quá mỏng. Nhưng hiện tại xem ra anh làm như vậy là sai, show ăn ăn này ngoại trừ bản thân hưởng thụ có đôi khi cũng cần show cho một vài người dụng tâm kín đáo nhìn xem.

Vài ngày sau Diêm Thiếu Liệt nói với Thuý Ân Trạch là anh năm nay muốn tham dự buổi lễ điện ảnh, Thuý Ân Trạch sao khi nghe được thì vô cùng ngoài ý muốn, “Không phải anh nói là sẽ không đi sao? Như thế nào lại đột nhiên muốn đi?”

“Năm nay em là ứng cử viên sáng giá được đề cử cho vai chính xuất sắc nhất, tuy rằng anh từng cầm chịch tượng điện ảnh, nhưng tốt xấu gì cũng để anh đến buổi lễ tự mình cảm thụ một lần đi.”

“Được thôi! Vậy anh đi cùng với em trên thảm đỏ sao?” Lúc Thuý Ân Trạch nói lời này rõ ràng có một tia chờ mong, chẳng qua là tự bản thân y không có tự giác được tia chờ mong này, nhưng Diêm Thiếu Liệt lại nghe ra.

“Đương nhiên, hai chúng ta là một đôi sao có thể không đi cùng nhau chứ?”

Hai mắt Thuý Ân Trạch sáng lên, “Để em giúp anh chuẩn bị lễ phục?”

“Được.” Diêm Thiếu Liệt lôi kéo tay Thuý Ân Trạch nói: “Anh muốn mặc đồ đôi với em” Hiện tại Thuý Ân Trạch sẽ không còn dễ dàng đỏ mặt nữa, nhưng y cũng không nói gì chỉ là mặt mày cười cong, hiển nhiên tâm tình vô cùng tốt!

Tuy Diêm Thiếu Liệt nói rằng muốn mặc đồ đôi, nhưng Thuý Ân Trạch cũng không có khả năng thật sự chuẩn bị bộ đồ đôi vô cùng rêu rao, nhưng chung âu phục màu đen vẫn là có thể, hơn nữa chi tiết kiểu dáng rất giống nhau, tuy rằng điệu thấp nhưng có thể làm cho người liếc mắt một cái lập tức có thể nhận ra đây là hai bộ quần áo giống nhau như đúc.

Lúc thử quần áo chuyên viên thiết kế cùng với Tiểu Đình đều có vẻ mặt sùng bái, hai người này rất xứng đôi có biết hay không (gào thét -ing)? Rất đẹp trai có biết không (gào thét -ing)? Rất... Tóm lại bọn họ nhất trí cho rằng bình chọn couple đẹp nhất trên thảm đỏ chỉ phải là thuộc về hai người này!

Sự thật như thế nào đây? Buổi lễ điện ảnh ngày hôm đó hai người bọn họ cùng sánh đôi bước trên thảm đỏ khiến một đám người sôi trào, ngay cả một đám nữ nghệ sĩ tranh nhau khoe sắc khoe ngực lộ đùi đều bị lép vế, giờ chả có ai quan tâm cô em lộ cái gì cũng thế cả, đêm nay đẹp nhất trên thảm đỏ đã định trước là hai người bọn họ.

Chỉ cần hai đến ba phút là có thể đi xong thảm đỏ, hai người lại mất đến hơn hai mươi phút đồng hồ mới đi xong, yêu cầu chụp ảnh nhiều lắm, hai người liên tục phải dừng lại một hồi lại một hồi.

Diêm Thiệu Liệt hết sức nguyên ý phối hợp chụp ảnh, có người chụp ảnh anh còn cố ý đưa tay ôm lấy eo Thuý Ân Trạch, show ân ái một cách trần trụi.

Chờ hai người rót cục đi xong thăm dò, đến qua phần ký tên lên trên bản thì tiến nhập vào hội trường. Diêm Thiệu Liệt liếc mắt một cái lập tức nhìn thấy Thường Đồng đang hết nhìn đông sang nhìn tây, Thường Đồng là chủ động bước tới trước, vừa nãy bên ngoài xôn xao dĩ nhiên cậu ta cũng biết.

Thuý Ân Trạch cùng Diêm Thiệu Liệt dắt tay đi vào cũng khiến cho rất nhiều mình tinh liếc mắt, chỗ ngồi của hai người là bên cạnh Phùng Thiên Hâm, Phùng Thiên Hâm nhìn thấy hai người bọn họ liền vẫy vẫy tay, hai người nhanh chóng bước tới. Vị trí của Thường Đồng cách bọn họ rất xa, dưới tình huống bình thường mà nói căn bản không có khả năng đụng phải, nhưng Thường Đồng cũng là nhìn thấy Thuý Ân Trạch và Diêm Thiệu Liệt cùng nhau tiến vào lập tức liền chạy tới, mà còn chủ động lên tiếng chào hỏi Thuý Ân Trạch, đương nhiên cậu ta cũng không quên lên tiếng chào Diêm Thiệu Liệt.

Diêm Thiệu Liệt nhìn thấy Thường Đồng, nghi hoặc hỏi: “Ân Trạch, đây là...?”

Thường Đồng nghe thế cười lên, không đợi Thuý Ân Trạch giải thích thì bản thân cậu ta đã nói trước: “Diêm thiếu, như thế nào, không nhận ra tôi sao? Tôi là Thường Đồng.”

Diêm Thiệu Liệt ra vẻ kinh ngạc nhìn về phía Thuý Ân Trạch, chỉ thấy Thuý Ân Trạch nhún mày lập tức gật gật đầu.

Diêm Thiệu Liệt nhìn Thường Đồng nói: “Ai, thân hình này của cậu cũng quá kém đi, không có đẹp bằng hình tượng ăn mày kia trong đoàn phim!”

Thuý Ân Trạch và Thường Đồng đều sùng sốt, Thường Đồng không dám tin tròng lớn hai mắt, cậu ta rõ ràng tìm chuyên viên tạo hình giỏi nhất tạo ra hình hiện bây giờ, như thế nào nhìn lại không đẹp bằng ăn mày?

Nhưng Diêm Thiệu Liệt lại không tiếp tục để ý tới cậu ta mà là mang theo Thuý Ân Trạch đi về hướng Phùng Thiên Hâm, ngồi xuống một hồi lâu Thuý Ân Trạch còn đang suy nghĩ Diêm Thiệu Liệt là có ý, tuyệt đối là có ý!

Thuý Ân Trạch không có bất ngờ gì xảy ra cảm được giải nam diễn viên chính xuất sắc nhất, Diêm Thiệu Liệt nhìn vợ lên sân khấu nhận giải, cái bộ dáng cộng đồng quang vinh đặc ý làm Phùng Thiên Hâm nhìn thấy phải liên tục gật gật khoé miệng.

“Tôi nói này, cậu không bình thường được hay sao, đặc ý có mức độ thôi.”

Diêm Thiệu Liệt liếc mắt nhìn thoáng qua Phùng Thiên Hâm một cái, “Vây thì có sao nào? Người khác muốn đặc ý còn không có cửa đâu?” Phùng Thiên Hâm ném cho cái ánh mắt xem thường liền không để ý tới anh nữa.

Lúc này Thuý Ân Trạch đang đứng trên sân khấu phát biểu, cuối cùng ý nói: “Nhân sinh vô thường, thời điểm có thể làm điều mình thích làm điều mình muốn, có thể cùng người mình thích chung một chỗ là không dễ dàng, hiển nhiên tôi là hết sức may mắn!”

Nói xong Thuý Ân Trạch cầm cúp đi xuống, đi đến bên cạnh Diêm Thiệu Liệt y đem cúp đưa tới trên tay Diêm Thiệu Liệt, “Thành công của em vĩnh viễn không thể thiếu bóng dáng anh.” Diêm Thiệu Liệt vui vẻ nhận lấy cúp, sau đó vươn tay dắt Thuý Ân Trạch cùng nhau ngồi xuống, trong lúc ngồi xuống đồng thời giờ cao chiếc cúp trong tay, hội trường lập tức sôi trào lên...!

Diêm Thiệu Liệt và Thuý Ân Trạch cùng nhau rời khỏi hội trường sớm, trước khi đi Thuý Ân Trạch muốn đi toilet, Diêm Thiệu Liệt ở ngay tại hành lang chờ y, Thuý Ân Trạch vừa rời khỏi Thường Đồng liền lại đây.

“Diêm thiếu, đây là muốn đi rồi sao?”

Diêm Thiệu Liệt đưa mắt nhìn Thường Đồng gật gật đầu nhưng không nói chuyện.

“Đợi thêm lát nữa sẽ có tụ hội cùng nhau đi chơi được không?”

Diêm Thiệu Liệt nhún mày, “Tôi mặc kệ cậu là thái tử gia Thường thị hay là cái gì, tóm lại, tôi không thích cậu, cậu cũng đừng lãng phí tâm tư. Về sau đừng có gây rắc rối cho Ân Trạch, người khác tốt tính không muốn chấp nhặt với cậu, tính tình của tôi lại không tốt, đối với kẻ dám bắt nạt vợ của tôi, tôi sẽ cho kẻ đó nếm đủ. Nền tảng Thường thị nhà cậu rất cạn, tôi sợ nó chịu không nổi thủ đoạn của tôi.”

“Tôi, tôi chỉ là thích anh, vì cái gì mà Thuý Ân Trạch có thể tôi lại không thể lấy?”

“Vì cái gì? Thích một người còn cần cái gì sao, vậy cái thích này của cậu là có điều kiện. Thế nhưng nếu cậu muốn biết tôi cũng có thể nói cho cậu biết, bởi vì em ấy là Thuý Ân Trạch cho nên tôi yêu em ấy.”

Thường Đồng trừng mắt, này là cái lý do gì?

“Bởi vì em ấy là Thuý Ân Trạch, bởi vì Thuý Ân Trạch là em ấy, bởi vì em ấy là em ấy, tóm lại, chỉ cần là em ấy thì tôi sẽ thích sẽ yêu, đổi thành ai cũng không được, đã hiểu sao?”

Thường Đồng vừa muốn nói gì thì tròng lớn hai mắt, Diêm Thiệu Liệt quay đầu lại liền nhìn thấy Thuý Ân Trạch ở phía sau, Diêm Thiệu Liệt duỗi tay ra, Thuý Ân Trạch liền đem tay mình đưa tới, hai người cái gì cũng không nói, dắt tay nhau rời đi.

...

Đoạn thời gian trước thời tiết vẫn luôn không tốt, mưa dầm liên miên hơn nửa tháng, trời giăng đầy mây mù âm u khiến người cảm giác không thoải mái. Hôm nay trời rốt cục trong, cho nên Diêm Thiếu Liệt cùng Thuý Ân Trạch quyết định đem chăn ra phơi nắng.

Hai người đem chăn từ trong nhà ra phơi trong sân, vừa mới ôm chăn ra Ninh Tử Mị liếc mắt một cái cũng thấy hai người đang phơi chăn, “A Liệt, hai đứa cũng đem chăn ra nắng phơi à?”

“Đúng vậy, mẹ, mẹ cũng phơi chăn à?”

“Cũng không phải sao, hôm nay rốt cục thấy được mặt trời không ngay lập tức đem ra phơi nắng, ẩm ẩm khó chịu.”

Diêm Thiếu Liệt cũng nói, “Hai chúng con cũng thế, Ân Trạch nói nếu để thêm vài ngày nữa đắp chăn trên người có khi mọc nấm.” Anh vừa nói vừa đang chăn ra, nhìn nhìn sang hai bên, được rồi, chớp mắt một cái trong sân toàn là chăn, nhà nhà đều phơi nắng.

Thuý Ân Trạch đang ở trong phòng lột vỏ gối linh tinh, chuẩn bị buổi tối đổi vỏ chăn đệm mới, khi chạng vạng hai người đem chăn thu trở về, sau đó lấy vỏ drap gối đệm phơi nắng ngoài ban công vào thay. Buổi tối lúc đi ngủ Thuý Ân Trạch thấy đặc biệt thoải mái, toàn bộ giường có hương vị của nắng, y vỏ cùng hài lòng.

Đương nhiên Diêm Thiếu Liệt cũng vô cùng hài lòng, cũng không biết nguyên nhân có phải là chăn được phơi nắng kỹ hay không, chăn hôm nay thật mềm thật êm thật thoải mái!

Thuý Ân Trạch nằm trên giường nghĩ ngày mai phải đem những vỏ chăn drap gối bị thay ra đem đi giặt sạch, sau đó vừa vặn gần đây có đoạn thời gian ngắn nghỉ ngơi, không bằng cùng Diêm Thiếu Liệt tổng vệ sinh trong nhà. Diêm Thiếu Liệt vừa nghe tổng vệ sinh nhà cửa lập tức đã thấy đau đầu, ôm Thuý Ân Trạch làm nũng, “Vợ yêu à, chúng ta muốn giúp việc theo giờ đi!”

Thuý Ân Trạch nghĩ nghĩ nói: “Muốn giúp việc theo giờ cái gì chứ? Em không thích người xa lạ bước vào nhà chúng ta đâu, anh không muốn dọn dẹp cũng không sao, ban ngày lúc anh đi làm thì em ở nhà dọn dẹp, dù sao em cũng có nửa tháng ngày nghỉ mà, mỗi ngày dọn dẹp một chút là có thể dọn xong, yên tâm đi.”

Diêm Thiếu Liệt vừa nghe không cần mình dọn dẹp lập tức vui vẻ, nhưng mà thật sự là không thể cái gì cũng mặc kệ được, vì thế anh nói: “Thế cũng không thể để em một mình dọn dẹp được, anh làm trợ thủ cho em.”

Thuý Ân Trạch cười tùm tùm gạt đầu.

Nhưng rất nhanh Diêm Thiếu Liệt phát hiện không được bình thường, mình là làm trợ thủ cho vợ mà ta, nhưng vì sao bây giờ mình ôm luôn việc lau dọn phòng bếp cho đến lau chùi bát đĩa chén đĩa vậy?

Diêm Thiếu Liệt một bên vừa lau rửa một bên vừa hồi tưởng hình như là vợ yêu không cẩn thận đánh vỡ ba cái bát, hai cái chén đĩa, sau đó còn thiếu chút bị rạch một đường trên tay, Diêm Thiếu Liệt vừa thấy liền đau lòng, lỡ như để lại sẹo phải làm thế nào đây, vẫn là tự mình làm thôi? Vì thế người đàn ông chủ gia đình bắt đầu rửa chén.

Cách ngày Diêm Thiếu Liệt đang thanh lý mọi góc chết trong phòng vệ sinh, vì sao là anh thanh lý? Thuý Ân Trạch cầm máy hút bụi hút hết tro bụi trên bề mặt thì cho rằng đã xong việc, Diêm Thiếu Liệt liền nhắc nhở y cần vệ sinh ở mấy góc chết nữa. Nhưng Thuý Ân Trạch cầm máy hút bụi hút thế nào cũng không đến, cho nên Diêm Thiếu Liệt dạy y làm như thế nào để thanh lý bụi bẩn trong góc chết. Thuý Ân Trạch nức nở khen Diêm Thiếu Liệt lợi hại, việc nhà cái gì cũng biết làm, vì thế Diêm Thiếu Liệt quyết định tiếp tục làm cho mình lợi hại thêm.

Lại cách ngày Diêm Thiếu Liệt đang tiến hành tổng giặt giũ, vì sao lại là anh tổng giặt giũ? Bởi vì Thuý Ân Trạch sẽ đem quần áo phai màu cùng với drap giường giặt chung, sau đó drap giường bị nhiễm màu. Diêm Thiếu Liệt nói cho y biết quần áo màu đậm nhạt phải tách ra giặt, Thuý Ân Trạch gạt gạt đầu, thế nhưng vẫn là hốt cả đồng quần áo nhét vào trong máy giặt, vì thế Diêm Thiếu Liệt để y đi nghỉ ngơi...

Vài ngày tiếp theo Diêm Thiếu Liệt xem như thấy rõ, vợ yêu của mình tuyệt đối là có ý, nói là tổng vệ sinh thực tế là cuối cùng một mình anh lao động.

Hôm nay rốt cuộc anh nhìn không được nữa muốn tìm vợ yêu báo oán, vừa lên lầu bước vào phòng thì thấy Thuý Ân Trạch nằm úp sấp trên giường xoa eo, thấy anh bước vào lập tức nói: “Eo của em muốn bị gãy rồi, việc hôm nay tự anh phải làm hết.”

Diêm Thiếu Liệt sùng sốt, lập tức nhớ mình tối hôm qua hình như có chút quá mức, vốn là muốn báo oán một chút lúc này liền ném qua một bên, “Anh làm là được rồi mà, dù sao mấy ngày này vẫn là anh làm đấy thôi.”

Thuý Ân Trạch liếc anh một cái, nói: “Nếu không tại anh làm em mệt, em có thể để cho anh làm một mình sao?” Nói đến việc này y càng tức, y muốn tổng vệ sinh nhưng từ sáng đến tối Diêm Thiếu Liệt không chịu buông tha mình, ngày hôm sau y luôn trong tình trạng eo mỗi chân đau, cho nên mới ra chủ ý này.

Diêm Thiếu Liệt vỗ vỗ mông vợ nhà mình ghé vào tai y nói thầm vài chữ, mặt Thuý Ân Trạch đỏ lên lập tức chui rút vào chăn trốn.

Vào lúc ban đêm Diêm Thiếu Liệt dứt khoát thực thi ý tưởng “Ban ngày làm việc, buổi tối làm vợ yêu”!

_____ Toàn Văn Hoàn _____

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Bĩ Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.